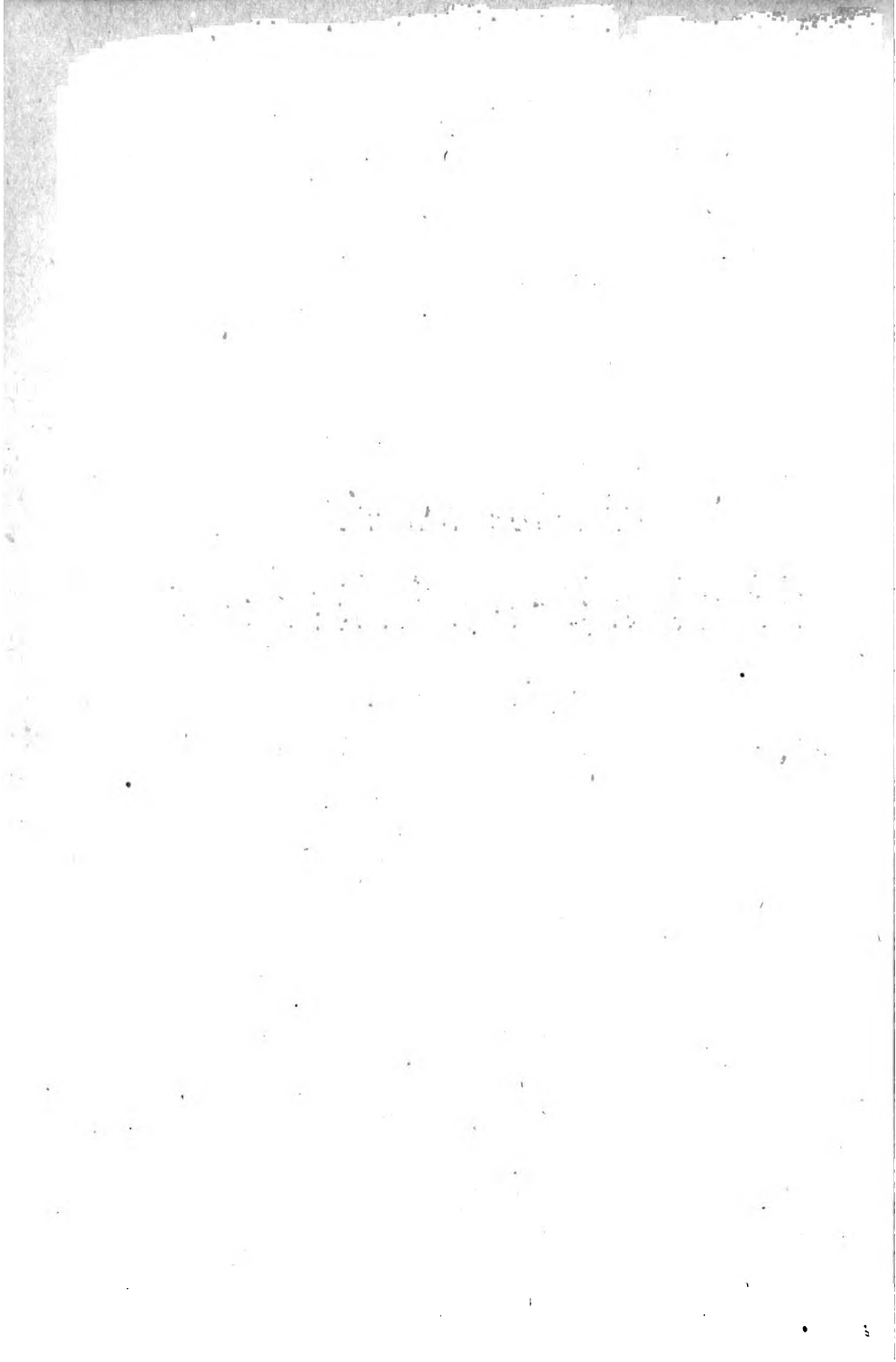

ΝΕΩΤΑΤΟΝ ΠΛΗΡΕΣ

ΕΛΛΗΝΟ-ΛΑΤΙΝΙΚΟΝ

ΛΕΞΙΚΟΝ

ΧΡΗΣΤΟΥ Μ. ΑΔΑΜΑΝΤΙΟΥ

Διδάκτορος τῆς Φιλολογίας καὶ καθηγητοῦ

Λ Ε Ξ Ι Κ Ο Ν

ΕΛΛΗΝΟ-ΛΑΤΙΝΙΚΟΝ

ΣΥΝΤΑΧΘΕΝ

*Ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἀρίστων καὶ νεωτάτων Ἑλληνο-λατινικῶν
Λεξικῶν γερμανικῶν ἐκδόσεων, πλουτισθὲν δὲ καὶ συμπλη-
ρωθὲν κατὰ τὰς νεωτάτας ἐρεῦνας, ἐν τέλει δὲ περιλαμ-
βάνον καὶ ΛΕΞΙΔΟΡΙΟΝ τῶν Γεωγραφικῶν καὶ
Κυρίων ὀνομάτων.*

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

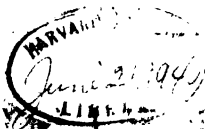
ΕΚ ΤΩΝ ΒΙΒΛΙΕΚΔΟΤΙΚΩΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΩΝ

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ Α. ΦΕΗ

1908

KPF 242

“Ολα τα γνήσια αντίγραφα φέρουν την υπογραφή μου,
ού το έργο είναι κτήμα.

Αναστάσιος Δ. Φέξης

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Ἡ Λατινικὴ Γλῶσσα, τῆς ὁποίας παραφυάδες εἶνε ὅλαι σχεδὸν αἱ νεώτεραι εὐρωπαϊκαί, εἰς τὴν ἐποχὴν μας εἶναι πλέον ἢ ἀπαραίτητος. Ἄν τὴν σήμερον ἐν τῇ διπλωματίᾳ ὡς διεθνὴς ἔχη καθιερωθῇ ἡ Γαλλικὴ γλῶσσα, ἐν τῇ φιλολογίᾳ ὅμως τοιαύτη εἶναι ἡ Λατινικὴ, ἐν τῇ ἱατρικῇ καὶ φαρμακευτικῇ ἐπίσης, ἐν δὲ τῇ θρησκείᾳ τῶν Δυτικῶν μόνη ἡ Λατινικὴ. Εἰς τὴν γλῶσσαν αὐτὴν ἔχουν γραφῇ τὰ σπουδαιότερα συγγράμματα τοῦ κόσμου. Τοιαύτην ἔχουσα ἀξίαν ἡ γλῶσσα αὕτη καὶ χρησιμότητα ἀποβαίνει ἀπαραίτητος παντὶ ἐπιθυμοῦντι τὴν πνευματικὴν αὐτοῦ ἀνάπτυξιν καὶ ἀρτίαν ἐπιστημονικὴν μόρφωσιν, αὐτόχροημα δὲ ἀνάγκη εἰς τοὺς μαθητάς, τοὺς φοιτητάς πασῶν τῶν Σχολῶν καὶ τοὺς ἐπιστήμονας ἐν γένει.

Μολονότι τόσον εἶναι χρήσιμος τὴν σήμερον ἡ Λατινικὴ πρὸς ἐκμάθησιν ὅμως καὶ κατανόησιν αὐτῆς ἐλάχιστα βοηθήματα ὑπάρχουσι παρ' ἡμῖν καὶ δὴ λεξικά νέα, τούτου δὲ ἕνεκα ἐπιθυμοῦντες ὅπως τὰ ἡμέτερα καταστάματα παράσχωσι πᾶσαν δυνατὴν εὐκολίαν εἰς τοὺς ἀσχολουμένους εἰς τὴν γλῶσσαν ταύτην τοῦ Κικέρωνος, ἢ γινώσκει τῆς ὁποίας σπουδαίως συμβάλλει καὶ εἰς τὴν τελείαν κατανόησιν τῆς ἀρχαίας Ἑλληνικῆς, καθ' ὅτι αἱ δύο αὗται γλῶσσαι ἔχουσι τὴν αὐτὴν γραμματικὴν σύνταξιν, συμπληροῦντες δὲ ἐξ ἄλλου τὴν σειρὰν ἡμῶν τῶν λεξικῶν ξένων γλωσ-

σών, μετὰ τὸ πρό τινας ἐκδοθὲν ὑφ' ἡμῶν **Μέγα Λατινο-ελληνικὸν** λεξικὸν τοῦ σοφοῦ καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου καὶ ἀειμνήστου Στεφ. Κουμανούδη, ἥδη προβαίνομεν εἰς τὴν ἐκδοσιν τοῦ ἀντιστοίχου αὐτοῦ νεωτάτου

ΕΛΛΗΝΟ-ΛΑΤΙΝΙΚΟΥ ΛΕΞΙΚΟΥ

τὴν σύνταξιν τοῦ ὁποίου ἀνεθέσαμεν εἰς τὸν διαπρεπῆ καθηγητὴν καὶ ἀριστοῦχον διδάκτορα τῆς Φιλολογίας κ. **Χρήστον Ἀδαμαντίου**, ὅστις ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν διατρίψας ἐν Ρώμῃ καὶ εἰς τὴν Ἰαπωνικὴν ἐγκύψας εἶναι ὁ μόνος ἐντρίβς περὶ τὴν γλῶσσαν ταύτην καὶ ὅστις ἀόκνως καὶ μετὰ ζήλου ἐργασθεὶς συνέταξε τὸ παρὸν λεξικόν, κατὰ τὸ ἐν Γερμανίᾳ σύστημα καὶ ἐπὶ τῇ βάσει τῶν Γερμανολατινικῶν τῶν **C. F. Ingerslew** καὶ **Karl Ernest Georges**, καὶ ἄλλων πλουτίσας αὐτὸ δι' ὅλων τῶν νεωτέρων λέξεων τῆς Ἑλληνικῆς, αἵτινες κατὰ συνθήκην ἐσχηματίσθησαν ὑπὸ τῶν ἡμετέρων λογίων καὶ ἐν χρήσει ὄσαι ἐν τῇ ἡμετέρᾳ γλώσσῃ, ὡς αἱ λέξεις **ἀτμόπλοιον, ἀστεροσκοπεῖον, ἀτμόπτερον, διδάκτωρ, ἠλεκτρισμός, τηλεβόλον, τηλεφῶνον κλπ.** Αἱ νεώτεραι δὲ αὗται λέξεις σημειοῦνται δι' ἀστερίσκου πρὸς διάκρισιν ἀπὸ τῶν τῆς ἀρχαίας.

Τὸ παρὸν ἡμῶν **Ἑλληνο-λατινικὸν** Λεξικὸν χωρὶς νὰ ᾖ διεξοδικὸν περιλαμβάνει ἐν αὐτῷ ὅλον τὸν πλοῦτον τῶν δύο γλωσσῶν καὶ ἔχει ἀφθόνην ὕλην ὥστε νὰ ᾖ τὸ μόνον ἀληθῶς **κρηθιμὸν** εἰς τὸν μεταχειριζόμενον αὐτὸ, εἶναι δὲ ἐξ ἄλλου καὶ τὸ τελευτῶν ὅλων τῶν μέχρι τοῦδε ἐκδοθέντων ὁμοίων **λεξικῶν** πλεονέκτουσιν δὲ αὐτῶν δύναται εὐχερέστερον καὶ τελευτωρότερον νὰ κα-

θοδηγῇ τὸν ποιῶντα χρῆσιν αὐτοῦ εἰς τὴν πληρεστέραν καὶ ἀκριβῆ κατανόησιν καὶ γραφὴν τῆς γλώσσης ταύτης.

Τοιοῦτον τὸ ἡμέτερον νεώτατον **Ἑλληνο-λατινικὸν** Λεξικὸν παραδίδομεν εἰς τὴν δημοσιότητα μετὰ τὴν πεποιθήσιν ὅτι συμπληροῦμεν σπουδαίαν ἐλλειψιν εἰς τὴν παρ' ἡμῖν φιλογίαν· εἰς τὸ κοινὸν δὲ ἤδη ἀπόκειται ὅπως ποιούμενον χρῆσιν αὐτοῦ ἐκτιμήσῃ τὸ ἔργον ἀναλόγως τῶν ὑπὸ τε τοῦ συγγραφέως καὶ τοῦ ἐκδότου καταβληθέντων πόνων καὶ δαπανῶν.

Ὁ ἐκδότης

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ Δ. ΦΕΞΗΣ

ΣΗΜΕΙΑ ΚΑΙ ΣΥΝΤΕΤΜΗΜΕΝΑΙ ΛΕΞΕΙΣ

- * Ὁ ἀστερίσκος δηλοῖ ὅτι ἡ λέξις εἶναι νεοελληνική.
 † Ὁ σταυρὸς σημαίνει τὰς ἐκκλησιαστικὰς λέξεις.
 — Σημαίνει ἐπανάληψιν τῆς ἰδίας λέξεως.
 || Δηλοῖ ἄλλην σημασίαν τῆς λέξεως.
 = ἴσον ἢ ταυτοσήμαντον πρὸς τὴν ἀμέσως προηγούμενην λέξιν.

Αἰτ.	= αἰτιατική (πτῶσις)	ἴδ.	= ἴδε
ἄκλ.	= ἄκλιτον	ιστ.	= ἱστορία
ἀντ.	= ἀντωνυμία	ιχθ.	= ἰχθύς
ἀόρ.	= ἀόριστος	κ. τ. τ.	= καὶ τὰ τοιαῦτα
ἀπαρέμφ.	= ἀπαρέμφατος	κωμ.	= κωμικῶς
ἀπροσώπ.	= ἀπροσώπως	λατ.	= λατινική
ἀ. ἢ ἀρσ.	= ἀρσενικόν	λ. ἢ λέξ.	= λέξις
ἀστρ.	= ἀστρονομία	μτγν.	= μεταγενεστέρως
ἀφαιρ.	= ἀφαιρετική	μτφ. ἢ μεταφ.	= μεταφορικῶς
ἄχρ.	= ἄχρηστος	μ.	= μετρικῶς
β. ἢ βοτ.	= βοτανική, βοτάνη	μηχ.	= μηχανική
γεν.	= γενική (πτῶσις)	μουσ.	= μουσική
γεωγρ.	= γεωγραφία	μτχ. ἢ μετοχ.	= μετοχή
γεωργ.	= γεωργία	μυθ.	= μυθολογία
γρμμ.	= γραμματική	ναυτ.	= ναυτικῶς
δ.	= δέγδρον	νεοελ.	= νεοελληνική (λέξις)
δηλ.	= δηλαδή	ὄρφ.	= ὀρφανός
δοτ.	= δοτική (πτῶσις)	οὐ.	= οὐδέτερον
δυτ.	= δυτικός	οὐσ.	= οὐσιαστικόν
ἐν.	= ἐνικός	παθ.	= παθητικῶς, —ός
ἐλλειπτ.	= ἐλλειπτικόν	πληθ.	= πληθυντικός
ἐκκλ.	= ἐκκλησιαστικὸς	πρόθ.	= πρόθεσις
ἐντ. ἢ ἐντεῦθ.	= ἐντεῦθεν	ρ.	= ῥῆμα
ἐμπορ.	= ἐμπορικὸς	ρ. ἐνεργ.	= ῥῆμα ἐνεργητικόν
ἐνεργ.	= ἐνεργητικός	Σημ.	= σημείωσις
ἐπ. ἢ ἐπίθ.	= ἐπίθετον	σημ.	= σημασία
ἐπίρ.	= ἐπίρρημα	σύνδ.	= σύνδεσμος
ἐπιφ.	= ἐπιφώνημα	συνεκδ.	= συνεκδοχικῶς
ζ.	= ζῶον	τριτοπρ.	= τριτοπρόσωπον
ζωολ.	= ζωολογία	ὑπον.	= ὑπονοεῖται
θ.	= θηλυκόν	φιλανθρ.	= φιλανθρωπικός
λατρ.	= λατρική	φ.	= φυτόν

Λ Ε Ξ Ι Κ Ο Ν Ε Λ Λ Η Ν Ο - Λ Α Τ Ι Ν Ι Κ Ο Ν

Α

Α, α (ἄλφα), τὸ πρῶτον γράμμα τοῦ Ἑλληνικοῦ ἀλφαβήτου· litera Α· ἀρχ. α· = unus ἢ primus, α· = mil' e. ἄ-, ἐν συνθέσει· 1) στερητικόν, ἰσοδυναμοῦν τοῖς λατινικοῖς in- (im-, il, ir. ne-, ve-· 2) ἐπιτατικόν· ἀγανής, valde hians· 3) ἀθροιστικόν· ἄλοχος, ἄκοιτις, conjunx.

ἄ! ah!

ἄ, ἄ· ha, ha.

ἄἄ! aha!

ἀβαθής, ἐς, ἐπ. non profundus, a, um; valous, a, um.

ἀβαθρος, ον, ἐπ. sine basi; fundamento carens.

ἀβάκιον, τό, ἴδε·

ἀβακίσκος, δ, abaculus -i, ἄ.

ἀβακοειδής, ἐς, ἐπ. forman abaci habens.

ἀβάκχευτος, ον, ἐπ. Bacchanalium expers.

ἀβάνανσος, ον, non illiberalis, e.

ἄβαξ, δ, abacus, -i, ἄ.

ἀβάπτιστος, ον, immersabilis, -e.

ἀβαπτος, ον, non tinctus, a, um.

ἀβαρβαρίστως, ον, non barbarice.

ἀβαρβαρος, ον, non barbarus, a, um.

ἀβαρής, ἐς, pondere carens; levis.

ἀβασάνιστος, ον, non tortus, a, um.

ἀνεξέταστος, inexploratus, a, um.

ἀβασανίστως, re non examinata; temere.

ἀβασίλειον, τό, interregnum, οὐ.

ἀβασίλευτος, ον, rege carens; non regnatus, a, um.

ἀβασιλεύτος, sine rege.

ἀβάσκαντος, ον, invidia carens.

ἀβάσκακον, τό, fascini amuletum

ἀβάσκαντος, ον, 1) ab invidia tutus· 2) infasciabilis, e.

ἀβασκάντως, ἀβασκάνως (= ἐκτός φθόνου)· sine invidia.

ἀβάστακτος, ον, qui portari nequit

ἀβατον, τό, adytum, -i οὐ.

ἀβατος, ον, 1) avius, a, um; invius, a, um· 2) desertus, a, um.

ἀβατόω-ω, invium (inhabitable) reddo aliquid.

ἀβαφής, ἐς, ἀβαφος, ον, non tinotus, a, um.

ἄββās, δ, abbas, ātis, ἄ.

ἀβδέλνκτος, ον, non exsecrabilis.

ἀβδηριτικός, abderiticus, a, um.

ἀβέβαιος, ον, incertus, a, um·

μη σταθερός· inconstans, -ntis; instabilis, e.

ἀβεβαιότης, ἡ, dubitatio, -onis· μη σταθερότης, instabilitas, -atis θ.

iniirmitas, -atis, θ.

ἀβεβαίως, μη σταθερῶς· inconstanter· incerte ἢ incerto.

ἀβέβηλος, ον, non profanus, a, um.

ἀβελλανός, abellanus, a, um.

ἀβελτεγία, ἡ, stoliditas. -atis, θ.

ἀβέλτερος, α, ον, insipiens, -n is;

ἀβελτέρως, insipienter, stulte.

ἀβίαστος, ον, non coactus, a, um;

ἀβιάστως, non coacte.

ἀβιβλς, ον, libris carens.

ἄβιος, ον, ἐπ. sine victu; egēnus.

ἀβίωτος, ον, non vitalis, -e.

ἀβιώτως, cum taedio vitae.

ἀβλάβεια, ἡ, innocentia, -ae, θ. incolumitas, -atis, θ.

ἀβλαβής, ἐς, innoxius, a, um;

ἄκακος, innocuus, a, am, innocens, -ntis; ἀβλαπτος, innoxius, a, um;

ἀκέραιος, incolumis, e.

ἀβλαβῶς, innoxie; illaese.

ἀβλαστέω -ω, male germino.

ἀβλάσφημος, *ον*, non maledicus, a, um.

ἀβλέπτημα, τό, erratum, -i, *ου*.

ἀβλέταρος, *ιον*, παθεbris; carens.

ἀβλημα, *η*, caecitas, latiss. *θ*. *ου*.
= inconsiderantia, -ae, *θ*.

ἀβλητος, *ον*, invulneratus, a, um.

ἀβληχής, *ης*, sine balatu.

ἀβληχρός, *ά*, *ον*, mollis, e.

ἀβοηθησία, *η*, auxilii defectus.

ἀβοήθητος, *ον*, *ἐπ*. auxilio destitutus, a, um.

ἀβοηθήτως, sine auxilio.

ἀβοητί, sine clamore.

ἀβόρορος, *ον*, coeno carens.

ἀβόσκητος, *ον*, non pastus.

ἀβότατος, *ον*, herbis carens.

ἀβουλεύτως, inconsulto.

ἀβουλέω, -*ω*, *νολο*.

ἀβουλησία, *η*, defectio voluntatis.

ἀβούλητος, *ον*, invitatus, a, um, fortuitus, a, um.

ἀβουλήτως, praeter voluntatem.

ἀβουλία, *η*, imprudentia, -ae, *θ*.

ἀβουλος, *ον*, inconsultus, a, um.

ἀβούλας, inconsulte.

ἄβρα, *η*, ancilla, -ae, *θ*.

ἄβρεκτος, *ον*, *ιν*. non madefactus, a, um.

ἄβρεθής, *ης*, levis, e.

ἄβρόβιος, *ον*, delicatus, a, um.

ἄβροδιαίτα, *η*, vita mollis et delicata.

ἄβροδιαίτος, *ον*, molliter vivens.

ἄβροδιαίτως, molliter et delicate.

ἄβροκόμης, *ος*, cui coma mollis est.

ἄβρός, *ά*, *ον*, delicatus, a, um; mollis, -e.

ἄβροσύνη, *η*, splendor, -oris, *ά*.

ἄβρότης, *η*, *πλ*. desidia; -arum; mollitia, -ae, *θ*.

ἄβροχία, *η*, siccitas; -atis, *θ*.

ἄβροχος, *ον*, *ἐπ*. non madefactus, a, um.

ἄβρόχως, sine pluvia.

ἄβρωμία, *η*, absentia foetoris.

ἄβρωμος, *ον*, foetore carens.

ἄβρώς, delicate; molliter.

ἄβρωσία, *η*, jejunium, -i, *ού*.

ἄβρωτος, *ον*, inexcusus, a, um.

ἄβυσσος, *ον*, fundo carens. || *ούα*.
η —, immensa profunditas.

ἄγαθός, *η*, glomus, -eris, *ου*.

ἄγαθοδαίμων, *ος*, bonus genius.

ἄγαθοδότης, *ος*, bonorum dator.

ἄγαθομῆδης, *ης*, boni speciem referens.

ἄγαθοεργέω, -*ω*, beneficio alicui.

ἄγαθοεργία, *η*, beneficentia, -ae.

ἄγαθοποιέω, -*ω*, bene ago, prorsum beneficio aliquem afficio (-eci), -ere.

ἄγαθοποιία, *η*, beneficentia, -ae.

ἄγαθοποιός, *ος*, *ἐπ*. beneficiarius, a, um.

ἄγαθος, *η*, *ον*, *ἐπ*. bonus, a, um;

χρηστός, probus, a, um; γενναῖος,

εἰσχος, fortis, is; praestans, -ntis;

χρήσιμος, ὠφέλιμος, utilis, e, εὖ-

νους, εὐμενής, secundus, a, um; εὖ-

τυχής, εὐτυχής, felix, -icis; sanus, a, um.

ἄγαθότης, *η*, bonitas, -atis, *θ*.

ἄγαθόφρων, *ον*, bene animatus.

ἄγαθον, *α*, *η*, insita bonitas ingenii.

ἄγαθώς, *ἐπ*. bene; probe.

ἄγαθωσύνη, *η*, bonitas, -atis, *θ*.

ἀγάλακτες, *οί*, collectanei, -orum.

ἀγάλακτος, *ον*, lacte carens (ovis).

ἀγαλακτία, ἀγαλαξία, *η*, lactis defectus.

ἀγαλλιάμαι, -*ωμαι*, exsulto prae gaudio, vehementer laetor, -ari.

ἀγαλλίασις, *η*, laetitia vehemens.

ἀγαλλίς, *η*, flos quidam praeditus.

ἀγάλλομαι ἐπὶ τινι, exsulto (-are) in aliqua re; oblecto me aliqua re.

ἔγαλμα, τό, ornamentum, -i, *ου*.

simulacrum, signum, -i, *ου*. statua, -ae, *θ*.

ἀγαλμάτιον, τό, simulacrum par-

vum; statuncula, -ae, *θ*.

ἀγαλματογλύφος, *ος*, *ου*. scul-

ptor, -oris, *ά*.

ἀγαλματοποιέω, -*ω*, *ρ*. simulacra

conficio.

ἀγαλματοποιητική, *η*, ars fa-

ciendi simulacra.

ἀγαλματοποιία, ἀγαλματοουργία,

η, simulacrorum confectio.

ἀγαλματοποιός, *ος*, simulacrorum

fabricator; statuarius.

ἔγαμαι, *ρ*. admiror; (-atus sum,

-ari) colo, magni facio.

ἀγάμητος (ἐπὶ ἀνδρ.) caelebs, -libis
ἀγαμία, ἡ, caelibatus, -us, ἄ.
ἀγαμος, ὁν, ἐπὶ ἀνδρός caelebs,
-libis; ἐπὶ γυναικός (σπανίως) in-
nupta, -ae; ἀγαμος βίος, caelebs
vita; γάμος ἀγαμος, nuptiae innuptae,
nuptiae inauspicatae ἢ malae.

ἀγαν, nimis, nimum* μηδὲν ἀγαν,
ne quid nimis.

ἀγανακτέω -ὼ, indignor, doloris
sensu afficior.

ἀγανάκτησις, ἡ, indignatio, -onis,
θ. stomachus, -i, ἄ.

ἀγανακτητός, ἡ, ὅν, ἐπὶ θ. indi-
gne ferendus.

ἀγανακτικός, ἡ, ὅν, ad indigna-
tionem propensus, a, um.

ἀγανακτικός, indignanter; irate.
ἀγανός, ἡ, ὅν, ἐπ. mitis.

ἀγάνωτος, ὁν, ἐπ. stanno non
obductus, a, um.

ἀγαπᾶω -ὼ, ρ. ἀπο, -are; diligo
(-exi), -ere.

ἀγάπη, ἡ, amor, -oris, ἄ. dilectio,
-onis, θ.; ἐκκλ. αὶ ἀγάπα, agape, -es,
θ. convivia christianorum sacra.

ἀγάπημα, τό, res ἡ persona quae
amatur; amor, -oris, ἄ.

ἀγάπησις, ἡ, dilectio, -onis, θ.
ἀγαπητικός, ἡ, ὅν, vim diligendi
habens; peramans -ntis; ἐραστής,
amator -oris, ἄ.

ἀγαπητικῶς, amanter.

ἀγαπητός, ἡ, ὅν, amabilis, -e, ca-
rus, a, um; dilectus, a, um.

ἀγαπητῶς, amabiliter.

ἀγαρικόν, τό, agaricum (fungus).

ἀγαστός, ἡ, ὅν, admirandus, a, um.

ἀγαστῶς, mirabiliter.

ἀγγαρεία, ἡ, ministerium angarii.

ἀγγαρεῖος, α, ὁν, angarialis, e.

ἀγγαρευτής, δ, qui cogit anga-
riam (servitium) prestare.

ἀγγαρεύω, mitto.

ἀγγαρος, δ, veredarius, -ii, ἄ. an-
garius, ii, ἄ.

ἀγγεῖδιον, τό, vasculum, -i, οὐ.

ἀγγεῖον, τό, vas, vasis, οὐ. πλ.
vasa, -orum; λατρ. vena, -ae, θ.

ἀγγεῖώδης, ἐς, vasi similis.

ἀγγελία, ἡ, nuntius, -ii, ἄ.

ἀγγελιαφορέω -ὼ, nuncium affero

ἀγγελιαφόρος, δ, nuntius, ii, ἄ.

ἀγγελικός, ἡ, ὅν, angelicus, a, um.

ἀγγελικῶς, angelice (vivo).

ἀγγέλω, nuntio, -are.

ἀγγελμα, τό, nuntius, -ii, ἄ.

ἀγγελιοστρεπής, ἐς, ἐπ. angelica-
tus, a, um.

ἀγγελος, δ, ἡ, nuntius, -ii, ἄ.

nuntia ae,, θ.; ἐκκλ. angelus, -i, ἄ.

ἀγγελτικός, ἡ, ὅν, ad nuntium
pertinens; nuntius, a, um.

ἀγγούριον, τό, cucumis, -meris, ἄ.

ἄγε, ἄγετε, age, agite.

ἀγείρω, congrego, -are; -ομαι,
congregor, -ari; convenio, ire.

ἀγειτόνευτος, ὁν, vicinis carens.

ἀγείτων, δ, ἡ, vicinum non habens.

ἀγέλαζω, grego, -are; ἀγέλαζομαι,
gregatim vivo.

ἀγελαιός, α, ὁν, armentalis, -e;

gregalis, -e; gregarius, a, um; μτφ.
e trivio, vilis.

ἀγελαιοτροφικός, ἡ, ὅν, ἐπὶ θ. ad
gregem alendum aptus, pecuarius.

ἀγελαιοτρόφος, δ, qui gregem
curat.

ἀγελαιών, δ, locus armenti.

ἀγελαρχέω -ὼ, praesens gregi.

ἀγελάρχης, δ, princeps gregis.

ἀγελάς, ἡ, bos, bovis, θ.

ἀγελαστέω -ὼ, risu abstineo, -ere;
non rideo, -ere.

ἀγελαστὴ ἢ -εῖ, sine risu; serio.

ἀγελαστία, ἡ, risus abstinencia.

ἀγέλαστος, ὁν, non ridens; tristis, e.

ἀγέλη, ἡ, grex, gregis, ἄ.

ἀγεληδόν, gregatim; acervatim.

ἀγελήτης, δ, qui e grege est.

ἀγελικός, ἡ, ὅν, gregalis, -e.

ἀγενεαλόγητος, ὁν, is, de cujus
genealogia non constat.

ἀγένεια, ἡ, ignobilitas, -atis, θ.

ἀγένειος, ὁν, imberbis, e.

ἀγενής, ἐς, ignobilis, -e θ.

ἀγένητος, ὁν, ἐπ. non creatus ἡ
factus, a, um.

ἀγεννησία, ἡ, sterilitas, -atis, θ.

ἀγέννητος, ὁν, non genitus, a, um

ἀγενῶς, ignobiliter.

ἀγερωχία, ἡ, superbia.

ἀγέρωχος, ὁν, superbus, a, um.

ἀγερώχως, superbe; insolenter.

ἀγευστος, ον, 1) παθητ. non gustatus, a, um, 2) ἐνεργ. qui non gustavit (mala).

ἀγεωμέτρητος, ον, ἐπ. geometriae ignarus.

ἀγέωργητος, ον, incultus, a, um. ἀγηλατέω -ῶ, piaculum exigo.

ἄγγημα, τό, agmen, -inis, οὐ. ἄγγημα Μακεδόνων, agema, -atis, οὐ.

ἄγγηρασία, ἡ, juvenus perennis. ἀγῆρατον, τό, (φυντ.), ageraton, -i, οὐ.

ἀγῆρατος, ον, ἢ ἀγῆρως, ὡν qui non senescit; perennis, -e.

ἀγιάζω, sanctifico, -are; —ομαι, sanctificor, -ari, ἀγιάσθῃτω τό ὄνομα σου, sanctificetur tuum nomen.

ἀγίασμα, τό, res sacrata. ἀγιασμός, δ, consecratio, -onis ὁ.

ἀγιαστήριον, τό, sanctuarium, -ii. ἀγιαστής, δ, sanctificator, oris, ἄ.

ἀγιαστία, ἡ, sanctitas, ὁ. ἀγιαστικός, ἡ, ὄν, sanctiticus, a, um

ἄγιον, τό, sanctuarium, ii, οὐ. ἀγιοποιέω ὦ, ρ. sanctum reddo.

ἄγιος, α, ὄν, sacer, a, um, sanctus, a, um.

ἀγίοτης, ἡ, sanctimonia, -ae, ὁ. ἀγιάω-ῶ, ρ. sanctifico, -are; —οῦμαι, sanctesco, -ere.

ἀγιστεία, ἡ, 1) sanctitas, atis, ὁ. 2) ritus sacer; cultus deorum.

ἀγιστεύω, deos colo. ἀγίως, sante; integre.

ἀγιστήνη, ἡ, idē ἀγίοτης. ἀγκάλη, ἡ, ulna, -ae, ὁ.

ἀγκάλισσμαι, (ἀγκαλιάζω), ρ. ulnis amplector ἢ ἀπλ. amplector.

ἀγκάλις, (ἀγκάλια), ἡ, manipulus. ἀγκάλισμα, τό, quod ulnis amplectitur; quod in ulnis gestamus.

ἀγκίον, τό, vallicula, -ae, ὁ. ἀγκιστρεία καὶ ἀγκιστρία, ἡ, piscatio, quae iit hamo.

ἀγκιστρευτής, δ, hamiota, -ae ἄ. ἀγκιστρευτικός, ἡ, ὄν, hamatilis, e.

ἀγκιστρέω, hamo, -are. ἀγκιστήριον, τό, hamulus, -i, ἄ.

ἀγκιστρώδετος, ον, ἐπ. hamo alligatus, a, um.

ἀγκιστροειδής, ἐς, ἀγκιστρώδης, ἐς, hamatus, a, um.

ἀγκιστρον, τό, hamus, -i, uncus, i ἄ.

ἀγκιστροπώλης, qui hamos vendit. ἀγκιστρώω -ῶ, hamo, -are.

ἀγκιστρωτός, ἡ, ὄν, hamatus, a, um; uncinus, a, um.

ἄγκος, τό, vallis, convallis, -is ὁ. ἀγκτήρ, δ, iibula.

ἀγκιτηριάζω, ligamento constringo ἀγκιτηριασμός, δ, constrictio per ligamentum.

ἀγκύλιον, (εἶδος πέλιτης), ancile, -is. ἀγκύλη δόρατος, amentum, -i, οὐδ.

ἀγκυλόδους, ουν, dente curvo. ἀγκυλόπους, δ, curvis pedibus; uncus, -edis.

ἀγκύλος, η, ον, ἐπ. curvus, a, um; uncus, aduncus, a, um.

ἀγκυλόω -ῶ, ρ. curvo, -are; tortuosum reddo μες. —οῦμαι, (δόρυ), amento, -are.

ἀγκύλωσις, ἡ, incurvatio, onis, ὁ. ἀγκυλωτός, ἡ, ὄν, incurvus, a, um.

ἀγκυρα, ἡ, ancora, -ae, ὁ. ἀγκύριον (σχοινίον) ancerales, -is, οὐδ.

τὰ ἀγκύρια, ancoralia. ἀγκυροβολέω -ῶ, ancoram jacio.

ἀγκυροειδής, ἐς, ancorae formam habens.

ἀγκυρωτός, ἡ, ὄν, ἐπίθ. ancoris firmatus, a, um.

ἀγκών, δ, cubitum, -i, οὐ. ἀγκωνίσκος, δ, parvum cubitum.

ἀγλαία, ἡ, splendor; ornatus, -us, ἄ. decus, -oris, οὐ.

ἀγλαίζω, ρ. illustro, -are; —ομαι, splendo, niteo, -ere.

ἀγλάισμα, τό, ornamentum, i, οὐ. ἀγλαϊσμός, δ, ornatus, -us, ἄ.

ἀγλαόμορφος, ον, formosus, a, um ἀγλαός, (ἡ), ὄν, splendidus, clarus, a, um; fulgens, -ntis.

ἀγλαότιμος, ον, valde honoratus. ἀγλαόφωνος, ον, ἐπ. praeclaram vocem habens.

ἄγλαυκος, ον, non caeruleus, a, um ἀγλαῶπις, ἰδος, pulchros oculos habens.

ἀγλαῶς, splendide; praeclare. ἀγλευκής, ἐς, ἀγλυκής, ἐς, ἀγλευκος, ον, minime dulcis; amarus, a, um.

ἀγλευκῶς, ἀγλυκῶς, amare. ἄγληνος, ον, pupulam non habens.

ἄγλισχος, *ον*, non viscosus, a, um.
 ἀγλυφος, *ον*, non caelatus, a, um;
 non sculptus, a, um.

ἀγλωσσία, *ῆ*, inscitia loquendi.
 ἐγλωσσοσ, *ον*, linguam non habens; elinguis, e.

ἔγμα, *τό*, fragmentum, -i. *οὔ*.
 ἀγνεία, *ῆ*, castitas, -atis, *θ*.
 ἀγνέω, castus sum; purus sum.
 ἀγνίζω, purifico ἢ expio -are; lustrō ἢ perlustro -are.

ἀγνισμα, *τό*, purificatio, -onis *θ*.
 ἀγνισμός, *δ*, expiatio, -onis *θ*.
 februatō, -onis *θ*.

ἀγνιστήριος, *ον*, ἀγνιστικός, *ῆ*, *δν*,
 expiatorius, a, um.

ἀγνιστής, *δ*, purificus, -i, *ἀ*.
 ἀγνοέω, -*ω*, ignoro, -*ᾶ*re, nescio,
 -ire -*οῦμαι*, ignoror, -ari.

ἀγνόημα, *τό*, ignoratio -onis, *θ*.
 ἀγνοία, *ῆ*, innotitia, -ae, *θ*. ignorantia -ae, *θ*.

ἀγνοσιός, purificans -ntis.
 ἀγνός, *ῆ*, *δν*, castus, a, um.

ἀγνος, (*φ*.) *δ*, *ῆ*, vitex, -icis *θ*.
 ἀγνότης, *ῆ*, castitas, -atis, *θ*.

ἀγνυμι, (*κατά*-), irango (-fregi, fractum, -ere) aliquō. [tracto.

ἀγνωμονέω, -*ω*, ingrate aliquem
 ἀγνωμώνως, ingrate.

ἀγνωμοσύνη, *ῆ*, stoliditas, -tis, *θ*.
 ingratitude, -inis, *θ*.

ἀγνώμων, *ον*, ingratus, a, um.
 ἀγνώριτος, *ον*, ignotus ἢ inco-

gnitus, a, um.
 ἀγνώς -*ώτος*, *ἐπ*. ignotus, a, um;
 ingnarus, a, um; nescius, a, um.

ἀγνωσία, *ῆ*, ignorantia, -ae, *θ*.
 ἀγνωστος, *ον*, ignotus, a, um.

ἀγόγγυστος, *ον*, non murmurans.
 ἀγογγύστως, sine murmuratione.

ἀγοήτευτος, *ον*, qui fascinari non
 potest. [clavis.

ἀγόμφωτος, *ον*, nullis compactus
 ἀγόνατος, *ον*, genu carens.

ἀγονία, *ῆ*, sterilitas, -atis, *θ*.
 ἀγονος, *ον*, non gignens; sterilis,

e; infecundus, a, um.
 ἀγορά, *ῆ*, mercatus -us, *ἀ*. forum,
 -i, *οὔ*. *ῆ* τῶν ὀνίων ἀγορά, forum

rerum venalium; commercium, i.
 ἀγορεύω, *ε*. in foro versor, emo,

(emi, emptum, -ere), mercor.

ἀγοραῖος, *α*, *ον*, iorensis, -ia.

ἀγορανομέω, -*ω*, aedilis sum.

ἀγορανομία, *ῆ*, aedilitas, -atis, *θ*.

ἀγορανομικός, *ῆ*, *δν*, aedilicius.

ἀγορανόμος, *ὁ*, aedilis, is, *ἀ*.

ἀγορασεύω, emturio, -ire.

ἀγόρασις, *ῆ*, emptio, onis, *θ*.

ἀγόρασμα, *τό*, res venalis.

ἀγοραστής, *δ*, emptor, -oris *ἀ*.

ἀγοραστικός, *ῆ*, *δν*, ἐπιθ. ad em-

endum perinens.

ἀγοραστός, *ῆ*, *δν*, emptus, a, um.

ἀγοράστρια, *ῆ*, emptrix, -icis, *θ*.

ἀγορεύω, contionor in foro; dico,
 -ere, loquor, -i.

ἄγος, *τό*, veneratio, -onis, *θ*. pīa-

culum, i, *οὔ*.

ἄγρα, *ῆ*, captura, -ae.

ἀγραμματία, *ῆ*, literarum igno-

rantia ἢ imperitia inscientia, -ae, *θ*.

ἀγράμματος, *ον*, i literatus, a,

um, indoctus, a, um.

ἀγραμμος, *ον*, lineā carens.

ἀγραπτος, *ον*, non scriptus, a, um.

ἀγραυλέω, -*ω*, ruo, -are.

ἀγραυλία, *ῆ*, rusticatio, -onis, *θ*.

ἀγραυλος, *ον*, ruri pernoctans,

agrestis, e.

ἀγραφος, *ον*, inscriptus, a, um.

ἀγράφως, sine scripto.

ἀγρεύσιμος, *ον*, qui facile capi

potest.

ἀγρευσις, *ῆ*, captus, -us, *ἀ*.

ἀγρευτής, *δ*, captor, -oris, *ἀ*.

ἀγρευτικός, ad venandum captus

ἀγρεύω, venatu capio.

ἀγριάλνω, ἀγριαίνομαι, saevio,

-ii -vitum, -ire.

ἀγριάμπελος, *ῆ*, labrusca, -ae, *θ*.

ἀγριάς, *ῆ*, agrestis.

ἀγριελαία, *ῆ*, oleaster, -stri, *ἀ*.

ἀγριμαῖος, *ον*, ferus, a, um.

ἀγριόρνιθες, *αἱ*, gallinae ferae.

ἄγριος, *α*, *ον*, ferus, a, um; sae-

vus, a, um; ἐπὶ ἀγρῶν incultus,

a, um; ἐπὶ φυτῶν agrestis, e; sil-

vestris, e.

ἀγριοσέλινον, *τό*, apium silvestre.

ἀγριοσυκῆ, *ῆ*, ἀγριόσυκον, *τό*,

ficus agrestis.

ἀγροσταφυλῖς, *ῆ*, uva silvestris.

ἀγριότης, ἡ, feritas, atis, θ.
 ἀγριόχοιρος, ♂, ferus porcus.
 ἀγριόψυχος, ♂, ferox -ocis.
 ἀγριῶ-ω, exaspero, -are; ferum reddo; -οῦμαι, saevio, -ire.
 ἀγριώδης, ες, ferox, -otis.
 ἀγριωπός, ♂, terribilis aspectu; trux, -ucis; torvus, a, um.
 ἀγριωπῶς, vultu ἡ aspectu fero.
 ἀγρίως, sine cultu; ferociter; immaniter; crudeliter.
 ἀργοεῖτων, ♂, accola, -ae, ἄ.
 ἀργοδαίαιτος, ruricola. ruricularis, e; rusticanus, a, um.
 ἀργόθεν, rure.
 ἀργόθι, ruri, ex agro.
 ἀγροικία, ἡ, villa, -ae; θ. rusticitas, -atis θ.
 ἀγροικίζομαι, agreste ago.
 ἀγροίκιος, ♂, agrestis, e.
 ἀγροίκος, (ἀγροίκος), ♂, agrestis, e; rusticus, a, um;
 ἀγροικότερος, subrustice.
 ἀγροίκως, rustice; inciviliter.
 ἀγροκήπιον, τό, hortus in agro; villa, -ae, θ.
 ἀγροκόμος, ♂, villicus, -i, ἄ.
 ἀγρόνδε, rus, in agrum.
 ἀγρονόμος, ♂, rusticus, a, um.
 ἀγρός, ♂, ager, -i, ἄ. rus.
 ἀγρότης, ♂, rusticus, -i, ἄ.
 ἀγροτικός, ἡ, ♂, agrarius, a, um.
 ἀγρότις, ἡ, rustica -ae, θ.
 ἀγροφύλαξ, ♂, agri custos.
 ἀγρυπνέω-ω, insomnis, sum.
 ἀγρυπνία, ἡ, insomnia, -ae, θ.
 ἀγρυπνος, ♂, insomnis, e.
 ἀγρυπνώδης, ες, ἐπ. insomniosus.
 ἀγρωστis, ἡ, assefolium, -i, οὐ.
 ἀγριά, ἡ, via, -ae, θ. semita, ae, θ.
 ἀγυμνασία, ἡ, exercitationis omisio. [um
 ἀγύμναστος, ♂, inexercitatus, a,
 ἀγύναιος, ♂, ἀγύναιος, ♂, sine uxore, caelebs, -ibis.
 ἀγυτάζω, aerusco, -are.
 ἀγυτεία, ἡ, mendicitas, -atis θ.
 ἀγυτεύω, mendico, -are.
 ἀγύτης, ♂, circulator, -oris, ἄ.; mendicus, i, ἄ.
 ἀγυτικός, ἡ, ♂, circulatorius, a, um; mendax, -acis.

ἀγυτικῶς, in modum mendici.
 ἀγύτρια, ἡ, circulator, -icis, θ.
 ἀγέγμαχα (δπλα), τά, arma quibus cominus pugnatur.
 ἀγχι, prope; juxta.
 ἀγγιάλας, ♂, mari vicinus.
 ἀγγίνοια, ἡ, sollertia, -ae, θ.; ingenium, -ii, οὐ.; sagacitas, -atis, θ.
 ἀγγίλους, ♂, ingeniosus, a, um, sollers, -rtis' sagax, -acis.
 ἀγγίνως, argute; ingeniose.
 ἀγγιστεία, ἡ, propinquitas, -atis, θ.
 ἀγγιστεύς, ♂, propinquus, -i, ἄ.
 ἀγγιστεύω, e. genere propinquus sum; οἱ -οντες, propinqui.
 ἀγγιστροφον, τό, inconstantia, θ.
 ἀγγιστροφος, ♂, mutabilis, e.
 ἀγγιστρόφως, inconstanter.
 ἀγχονάω-ω, stangulo -are.
 ἀγχόνη, ἡ, suifocatio, -onis θ. suspendium, -i, οὐ. laqueus, -i ἄ.
 ἀγχω, angō (-nxi, -ere), stangulo, -are, aliquem' -ομαι, angor.
 ἄγω, ago, (egi, actum, -ere); ἄγω καὶ φέρω (= ληλατῶ), ago et fero; duco (-xi, -ctum, -ere) aliquem' ἄγω τὸ στράτευμα, duco exercitum; ἄγομαι γυναικα (νυμφεύομαι), uxorem duco; μετφ. θεὸν ἄγω (νομίζω) τινα, deum duco (aestimo, puto) aliquem.
 ἄγωγός, ♂, dux viae; lorum equi, habēna -ae θ.
 ἄγωγή, ἡ, ductus, -us, ἄ. portatio -onis, θ. (ἀνατροφή), educatio -onis, θ. δ. καστική, actio, -onis, θ.
 ἀώγιμος, ♂, ductilis, e.
 ἀώγιον, (φορτίον) onus, -eris οὐ. merx -cis, θ.
 ἄγωγός, ♂, ducens -ntis.
 ἀγών, ♂, certamen, inis, οὐ. (= μάχη) pugna, -ae θ. proelium, -i, οὐ. δ. περὶ τοῦ βίου ἀγών, dimicatio vitae; οἱ ἀγῶνες, ludi -orum, οὐ. πλ. οἱ ἐν Ἰπποδελφίᾳ ἀγῶνες, ludi Circenses.
 ἀγωνάρεχης, ♂, praes certaminis.
 ἀγωνία, ἡ, certatio, -onis, θ. exercitatio, -onis, θ.
 ἀγωνιάω-ω, anxius sum.
 ἀγωνίζομαι, (πρὸς τινα), certo, dimico cum aliquo (cum hoste), ἀγωνίζομαι περὶ τινας (ὕπερ τινας), certo

dimico de aliquo; confugo, -xi, -ctum, -ere (acie, classe cum hoste).
ἀγωνικός, ἡ, ὄν, ad certamen pertinens, -ntis.

ἀγωνίος, ὄν, certaminum praeses.
ἀγωνίος, angulo carens.
ἀγωνίσις, ἡ, certatio, -onis, θ.
ἀγώνισμα, τό, commissio, -onis, θ. studium -i, οὐ.

ἀγωνισμός, ὁ, certatio, -onis, θ.
ἀγωνιστήριον, τό, palaestra -ae, θ.
ἀγωνιστής, ὁ, certator, -oris, ἄ.
ἀγωνιστικός, ad certamina aptus.
ἀγωνιστικῶς, certatorum more.
ἀγωνοδίκης, ὁ, iudex certaminis.
ἀγωνοθεσία, ἡ, constitutio certaminis; editio ludorum.

ἀγωνοθετέω -ῶ, certamina (ludos) instituo; agonothea sum.

ἀγωνοθέτης, ὁ, editor ludorum; agonothea, -ae, ἄ.

ἀδαημοσύνη, ἡ, imperitia, -ae, θ.
ἀδαήμων, ὄν, imperitus, a, um,
ἀδαής, ἐς, ignarus, a, um.
ἀδακρυσ, υ, illacrimabilis, e.
ἀδακρυτή, sine lacrimis.

ἀδάκρυτος, ὄν, illacrimabilis, e.
ἀδαμάντινος, adamandinus, a, um.
ἀδάμας, ὁ, adamas, -ntis, ἄ.

ἀδάμαστος, ὄν, indomitus, a, um.
ἀδαπάνητος, ὄν, inconsumptus, a, um,

ἀδάπανος, ὄν, qui sine sumptu fit, gratuitus, a, um.

ἀδαπάνως, sine sumptu.
ἀδαρτος, ὄν, ilagris non caesus.

ἀδεής, ἐς, metu carens.
ἀδεia, ἡ, securitas, -atis, permisum, -i, οὐ. facultas -atis, θ.

ἀδεικτος, ὄν, non monstratus, a, um
ἀδειλία, ἡ, intrepidas, -atis, θ.

ἀδειπνος, ὄν, incoenatus, a, um.
ἀδειαστος, ὄν, incorruptus, a, um

ἀδεκαστος, incorrupte.
ἀδεκάτηντος, ὄν, addecimis solvens liber.

ἀδεκτος, ὄν, non acceptus, a, um.
ἀδελφή, ἡ, soror, -oris, θ.

ἀδελφιδή, ἡ, sobrina, -ae, θ.
ἀδελφιδούς, ἰδὲ ἀδελφάσας.

ἀδελφικός, ἡ, ὄν, fraternus, a, um; germanus, a, um.

ἀδελφικῶς, fraterne; germanitus.
ἀδελφόθεος, frater dei.

ἀδελφοκτονέω -ῶ, fratre moccido; sororem occido.

ἀδελφοκτονία, ἡ, fratricidium, -ii, οὐ. sororicidium, -ii, οὐ.

ἀδελφοκτόνος, ὁ, ἡ, patricida, -ae, ἄ. sorocida, ae, ἄ.

ἀδελφομιξία, ἡ, mixtio fratris et sororis.

ἀδελφόπαις, nepos ex fratre, nepos ex sorore.

ἀδελφοποιέω -ῶ, fratrem facio.
ἀδελφοποιός, iratrem faciens.

ἀδελφός, ὁ, frater, -is, ἄ.
ἀδελφότης, ἡ, germanitas, atis θ.

fraternitas, -atis, θ.
ἀδενδρος, ὄν, sine arboribus.

ἀδενώδης, ἐς, glandulosus, a, um.
ἀδέξιος, ὄν, laevus, a, um, inhabilis, e; inscitus, a, um.

ἀδεξίως, laeve, inscite.
ἀδεξιότης, ἡ, inscitia, -ae, θ.

ἀδέξματος, ὄν, sine corio.
ἀδέσμευτος, ὄν, non ligatus, a, um; non victus, a, um.

ἀδέσποτος, ὄν, dominum non habens; liber, a, um; ἐπὶ κτημ. vacuus, a, -um.

ἀδεσπότης, sine domino.
ἀδετος, ὄν, irreligatus, a, um.

ἀδεῶς, sine metu; intrepide.
ἀδηκτος, ὄν, non morsus, a, um.

ἀδῆκτως, sine morsu.
ἀδηλία, ἀδηλότης, ἡ, incertitudo.

ἀδηλος, ὄν, incertus, a, um.
ἀδηλόω -ῶ, obscuro aliquid.

ἀδημιούργητος, ὄν, imperiectus, a, um; rudis e.

ἀδημονέω -ῶ, gravissime angor; sollicitus sum.

ἀδημονία, ἡ, anxietas, -atis, θ.
ἀδημόνως, anxie.

ἀδημοσίετος, ὄν, non publicatus, a, um.

ἄδην, satis abunde,
ἄδην, ὁ, glandula, -ae, θ.

ἄδης, ὁ, orcus, -i, ἄ. tartarus, -i, ἄ; inferi, -orum.

ἀδηφαγέω -ῶ, vorax sum.
ἀδηφαγία, ἡ, voracitas, -atis, θ.

ἀδηπάγος, ὄν, edax, -acie.

ἀδῆωτος, *ον*, non vastatus, a, um.
ἀδιάβατος, *ον*, qui transiri non
potest, non diductus, a, um.

ἀδιάβλητος, *ον*, irreprehensus, a,
um; irreprehensibilis.

ἀδιαβλήτως, sine reprehensione.
ἀδιάβροχος, *ον*, non maditus, a, um
ἀδιάνωστος, *ον*, ad cognoscen-
dum difficilis.

ἀδιάδραστος, *ον*, inevitabilis, e.

ἀδιάθετος, *ον*, (ὁ καταλιπὼν διαθή-
κην), intestatus, a, um; (= ἀσθενής),
male dispositus, a, um.

ἀδιαθέτως, intestato.

ἀδιαίρετος, *ον*, indivisus, a, um;
individuus, a, um.

ἀδιαίρετως, sine divisione.

ἀδιάκλειστος, *ον*, non interclu-
sus, a, um.

ἀδιάκοπος, *ον*, non interruptus.

ἀδιακόπως, sine interruptione.

ἀδιακόσμητος, *ον*, inordinatus.

ἀδιακρισία, *ῆ*, (= σύγχυσις) confusio,
-onis, *θ*; (= ἀναλίδεια) immodestia,
-ae, *θ*. inprudencia, -ae, *θ*.

ἀδιακρίτος, *ον*, indistinctus, a,
um; (= ἀναμῆς) immodestus, a, um.

ἀδιακρίτως, *ἐπ*. sine distinctione,
(= ἀναιδῶς), immodeste.

ἀδιάλειπτος, *ον*, incessans, -ntis;
continuus, a, um.

ἀδιαλείπτως, incessanter.

ἀδιάλλατος, *ον*, implacabilis, e;
inexorabilis, e.

ἀδιαλλάκτως, implacabiliter.

ἀδιάλυτος, *ον*, insolubilis, e.

ἀδιαλύτως, insolubiliter.

ἀδιαμέριστος, *ον*, *ἴδ*ε :

ἀδιανέμητος, *ον*, indivisus, a, um.

ἀδιανόητος, *ον*, incomprehensi-
bilis, e; stultus, a, um.

ἀδιανοήτως, stulte.

ἀδιανόητος, *ον*, non desinens,
-ntis; perpetuus, a, um.

ἀδιαπαύστως, perpetue.

ἀδιάπλαστος, *ον*, rudis, e.

ἀδιάπτως, *ον*, certus,

ἀδιαπτῶτως, sine errore.

ἀδιὰπρόρευτος, *ον*, impervius, a, um

ἀδιάρρηκτος, *ον*, inabruptus, a, um

ἀδιασάφης, *ον*, non explanatus,
a, um.

ἀδιάσειστος, *ον*, incoccussus, a, um.
ἀδιασκέδαστος, *ον*, non dissipa-
tus, a, um.

ἀδιάσπαστος, *ον*, inseparabilis, e.
ἀδιασπᾶστω; inseparabiliter.

ἀδιάσταλος, *ον*, indistinctus, a,
um; confusus, a, um.

ἀδιάτακτος, *ον*, inordinatus, a, um

ἀδιάτμητος, *ον*, non dissectus.

ἀδιάτρεπτος, *ον*, immotus, a, um;
contumax, -acis.

ἀδιατρέπτως, pervicaciter.

ἀδιατρεψία, *ῆ*, constantia, ae. *θ*.
pervicacia, -ae, *θ*.

ἀδιανύπτως, *ον*, informis, e.

ἀδιαφθαρσία, *ῆ*, incorruptibilitas,
-atis, *θ*.

ἀδιαφθαγτος, *ον*, incorruptus, a,
um; integer, -a, -um.

ἀδιαφορέω -ῶ, rem aliquam ne-
glectim transmittō.

ἀδιαφορία, *ῆ*, indifferentia, -ae, *θ*.

ἀδιάφορος, *ον*, indifferens, -ntis.

ἀδιαφώρας, indifferenter.

ἀδιαφρακτος, *ον*, non (inter)septus

ἀδιαχώριστος, *ον*, inseparabilis, e.

ἀδιάνευστος, *ον*, qui falli nequit;
non ementitus, a, um.

ἀδίδακτος, *ον*, indoctus, a, um.

ἀδιδάκτως, indocte.

ἀδιεκδίκητος, *ον*, indeiensus, a,
um; inultus, a, um.

ἀδιεξίτητος, *ον*, *ἐπ*. sine transitu;
inexplicabilis, e.

ἀδιέξοδος, *ον*, impervius, a, um.

ἀδιερεύνητος, *ον*, impervestigat-
us, a, um.

ἀδιευκρίνητος, *ον*, non bene di-
stinctus, a, um.

ἀδιήγητος, *ον*, inenarrabilis, e.

ἀδικαιοπραγέω -ῶ, injuste ago.

ἀδίκαστος, *ον*, in iudicatus, a, um.

ἀδικέω -ῶ, injustus ἢ injurius sum,
injuste facio ἢ ago; injuriā afficio

aliquem; —οὔμαι, in uriam accipio ἢ
patior, injuriā afficior.

ἀδίκημα, τό, injuria, -ae, *θ*.

ἀδικία, *ῆ*, injustitia, ae, *θ*.

ἀδικος, *ον*, injustus, a, um.

ἀδίκως, injuste, injurie.

ἀδιόδευτος, *ον*, invius, a, um.

ἀδιοίκητος, *ον*, non reductus in

ordinem, non constitutus, a, um.
 ἀδιόρατος, *ον*, non prospectus.
 ἀδιοργάνωτος, *ον*, non perfecte formatus, a, um.
 ἀδιόρθωτος, *ον*, incorrectus, a, um.
 ἀδιορθώτως, sine correctione.
 ἀδιόριστος, *ον*, non distinctus, a, um; non determinatus, a, um.
 ἀδίστακτος, *ον*, indubitatus, a, um; certus, a, um.
 ἀδιστάκτως, sine dudio.
 ἀδιϋλιστος, non percolatus, a, um.
 ἀδίχατος, non dimidiatus, a, um.
 ἀδίψητος, *ον*, ἢ ἀδιψος, *ον*, non sitiens, -ntis siccus, a, um.
 ἀδοιδάτως, non dudie.
 ἀδόκητος, *ον*, inopinatus, a, um.
 ἀδοκήτως, inopinate.
 ἀδοκιμαστος, *ον*, non probatus, a, um; non exploratus, a, um.
 ἀδοκιμάστως, temere.
 ἀδόκιμος, *ον*, non probatas, a, um; rejectus, a, um.
 ἀδολοσχέω -ῶ, garrus, -ire.
 ἀδολέσχης, ἀδόλεσχος, *ος*, garrulus, -i, *α*. nugator, -oris, *α*.
 ἀδολεσχία, ἡ, garrulitas, -atis, *θ*.
 ἀδόλεντος, qui sine dolo est.
 ἀδολιεύτως, sine dolo.
 ἀδολος, *ον*, doli carens, purus, a, um; sincerus, *α*, um.
 ἀδόλως, sine dolo.
 ἀδόνητος, inconcussus, a, um.
 ἀδόξαστος, insperatus, a, um.
 ἀδοξέω -ῶ, existimationem perdo; ingloriosus sum.
 ἀδοξία, ἡ, mala existimatio; ignobilitas, -atis, *θ*.
 ἀδοξος, *ον*, *ἐπ*. inglorius, a, un; ignobilis, *ε*.
 ἀδόξως, ignobiliter.
 ἀδορυφόρητος, *ον*, satellitibus non stipatus, a, um.
 ἀδουλία, ἡ, servorum inopia.
 ἄδουλος, *ον*, servore non habens.
 ἀδούλωτος, *ον*, non redactus in servitutem; liber, a, um.
 ἀδράνεια, ἡ, ignavia, -ae, *θ*.
 ἀδρανέω -ῶ, debilis sum.
 ἀδρανής, *ες*, ignavus, a, um.
 ἀδρέπανος, falce carens.
 ἄδρεπτος, *ον*, non carptus, a, um.

ἄδρως, *ος*, *ον*, grandis, *ε*; adultus, a, um; maturus, a, um.
 ἄδρυσία, ἡ, defectus, oris.
 ἄδρότης, ἡ, granditas, -atis, *θ*.
 maturitas -atis, *θ*.
 ἄδρόω -ῶ, grandio, -ire, aliquid; -ῶμαι, grandio (*οὐδ*).
 ἄδρυνσις, ἡ, maturitas, -atis, *θ*.
 ἄδρύνω, maturo aliquid; -ομαι, maturor, matureco.
 ἄδρως, (*χώρα*), quercubus carens.
 ἄδυναμέω -ῶ, non possum.
 ἄδυναμία, ἡ, *θ*. impotentia, -ae, *θ*.
 imbecillitas, -atis, *θ*.
 ἄδύναμος, *ον*, impotens, -ntis.
 ἄδυνατέω -ῶ, impotens sum; non potis sum; nequeo.
 ἄδύνατος, *ον*, impossibilis, *ε*; (= ἀσθενής), impotens, -ntis.
 ἄδυνάτως, impotenter.
 ἄδυσώπητος, *ον*, impudens, -ntis.
 ἄδυτον, τό, adytum, -i, *ον*.
 ἄδω, cano, cecini, cantum, -ere; canto, -are; ἄδεται, ferunt.
 ἄδωρητος, *ον*, indonatus, a, um.
 ἄδωροδόκητος, *ον*, ἄδωρόληπτος *ον*, (donis) incorruptus, a, um.
 ἄδωροδοκήτως, incorrupte.
 ἄδωρος, *ον*, integer, a, um.
 ἀεί, semper; perpetuo.
 ἀειβλαστέω -ῶ, semper germino.
 ἀειβλαστής, *ες*, semper germinans.
 ἀειβλάστησις, ἡ, perpetua germinatio.
 ἀειγενεσία, ἡ, sempiternitas *θ*.
 ἀειγενής, *ες*, sempiternus, a, um.
 ἀειδής, *ες*, invisibilis, *ε*; deformis, *ε*, ignotus, a, um.
 ἀειδουλία, ἡ, perpetua servitus.
 ἀειδουλος, perpetuus servus.
 ἀείζωος, *ον*, semper vivens.
 ἀειθαλής, *ες*, semper virens.
 ἀείκαρπος, semper fructus habens.
 ἀεικινήσις, ἡ, motus sempiternus.
 ἀεικίνητος, *ον*, semper motus, a, um; irrequies, -etis.
 ἀεικινήτως, cum perpetuo motu.
 ἀειλαμπής, *ες*, semper lucens.
 ἀειμνημόνευτος, *ον*, immortalis memoriae, (homo, res).
 ἀειμνήμων, *ον*, semper memor.
 ἀειμνηστος, *ον*, semper memo-

randus, a, um; memor.
 ἀειμνήστως, immortaliter.
 ἀειπαρθένος, semper virga.
 ἀειφανής, ἐς, semper apparens.
 ἀειφωγής, semper clarus.
 ἀειφλεγής, ἐς, semper ardens.
 ἀειφρουρέτης, semper custoditus
 ἀειφυλλία, frondium perpetuitas.
 ἀειφυλλος, ον, semper frondens.
 ἀειχλωρος, ον, semper virens.
 ἀειχερής, ον, semper bonus.
 ἀειχερόνιος, ον, sempiternus, a, um
 ἀέκων, invitus, a, um.
 ἄελλα, ἡ, procella, -ae, θ.
 ἀελλώδης, ἐς, procellosus, a, um.
 ἄελπιτος, ον, insperabilis, e.
 ἄέλπιως, praeter spem.
 ἄεναος, ον, jugis, e.
 ἀενάως, jugiter.
 ἀέριος, ον, aerius, a, um.
 ἀεροβάμων, καὶ ἀεροβάτης, per
 aërem incedens.
 ἀεροβατέω -ῶ, per aërem incedo;
 μετφ. res inanes conjectos.
 ἀεροειδής, ἐς, aëri similis.
 ἀερομαχέω -ῶ, in aëre ἢ cum
 aëre pugno.
 ἀερομαχία, ἡ, pugna in aëre.
 ἀερομετρέω -ῶ, aërem metiot.
 ἀερόμικτος, ον, aëri immixtus.
 ἀεροπετής, ἐς, ex aëre delapsus.
 ἀεροπέτης, in aëre volans.
 ἀεροπορέω -ῶ, in aëre gradior.
 ἀεροπόρος, ον, per aërem incedens.
 ἀεροφειγής, ἐς, splendens in aëre.
 ἀεροφόβος, aërem metuens.
 ἀερώω -ῶ, in aërem muto.
 ἀερώδης, ἐς, aëri similis, e.
 ἄετιος, ον, aquilinus, a, um.
 ἀετιδεύς, pullus aquilae.
 ἀετίτης, (λίθος) aetites, -ae, δ.
 ἀετός, δ, aquila, -ae, θ.
 ἀετώδης, ἐς, aquilinus, a, um.
 ἀέτρωμα, τό, fastigium aedificio-
 rum; (ἀρχιτ.) aquilae, -arum.
 ἄζευκτος, ον, non ingatus; cae-
 lebs, virgo.
 ἀζηλία, ἡ, vacuitas ab aemulacione
 ἀζήλος, ον, sine aemulatione.
 ἀζηλότυπος, ον, non invidus, a, um
 ἀζήλωτος, ον, non invidendus;
 contemptus, a, um.

ἀζημία, ἡ, indemnitas, -atis, θ.
 ἀζήμιος, ον, impunitus, a, um.
 ἀζημίως, sine damno.
 ἀζημίωτος, ον, indemnus, e.
 ἀζήτητος, ον, non quaesitus, a, um
 ἄζυμος, ον, ἐπ. non fermentatus.
 ἄρτος, paris sine fermento.
 ἄζωϊα, ἡ, defectus vitae.
 ἄζωνος, ον, sine zona.
 ἄζωος, ον, sine vita.
 ἄζωστος, ον, discinctus, a, um.
 ἀήδης, ἐς, inuavis, e; injuncun-
 dus, a, um.
 ἀήδια, ἡ, injucunditas, -atis, θ.
 taedium, -i, κύ.
 ἀηδίζομαι, fastidio ire; ἀπροσ. tae-
 dot me (alicujus rei).
 ἀηδονιδεύς, pullus luscinae.
 ἀηδονίς, ἡ, lusciniola, ae, θ.
 ἀηδών, ἡ, lusciniola, -ae, θ.
 ἀηδῶς, insuaviter.
 ἀήθεια, ἡ, insolentia, ae, θ. in-
 suetudo, -inis, θ.
 ἀήθης, ἐς, insolens, -ntis; inso-
 litus, a, um; desuetus, a, um.
 ἀήθως, insolite, insolenter.
 ἀήρ, δ, aër, aëris, δ.
 ἀήτητος, ον, invictus, a, um.
 ἀθαλάσσωτος, ον, maris expers.
 ἀθαμβεί, intrepide.
 ἀθαμβής, ἐς, intredidus, a, um.
 ἀθανασία, ἡ, immortalitas, -atis, θ.
 ἀθανατίζω, immortalem reddo.
 ἀθάνατος, ον, immortalis, e.
 ἀθαπτος, ον, insepultus, a, um.
 ἀθαρής, ἐς, timidus, a, um.
 ἀθανουασία, ἡ, vacuitas admira-
 tionis.
 ἀθανουασί, sine admiratione.
 ἀθαύμαστος, ον, ἐπίθ. expers
 admirationis.
 ἀθέατος, ον, invisibilis, e.
 ἀθεΐα, ἡ, impietas in deos.
 ἀθέλητος, ον, nolens, -ntis.
 ἀθελήτως, sine voluntate.
 ἀθελκτος, ον, immitis.
 ἀθεμέλιος, ον, ἀθεμελίωτος, ον,
 sine funtamento.
 ἀθέμιστος, ον, sceleratus, a, um.
 ἀθεμιτογαμία, ἡ, incestae nuptiae.
 ἀθεμιτοποιός, infanda faciens.
 ἀθέμιτος, ον, injustus ἢ nefa-

rius, a, um; τὸ ἀθέμιτον, nefas.
 ἀθεμιτουργέω -ω, nefanda patro
 ἀθεμιτουργία, ἡ, iacinus nefa-
 rium, scelus, -eīs, οὐ.
 ἀθεμιουργός, nefarie agens.
 ἀθεμίτως, nefarie.
 ἀθεός, ον, qui deum ἢ deos ne-
 gat; impius, a, um.
 ἀθεότης, ἡ, impietas in deos.
 ἀθεραπεία, ἀθεραπενσία, ἡ, neg-
 ligentia cultus (corporis).
 ἀθεράπεντος, ον, incultus, a, um;
 (= ἀνίατος), insanabilis, e.
 ἀθεραπέντως, insanabiliter.
 ἀθέριστος, non messus, a, um.
 ἀθέρμαντος, ον, non calefactus,
 a, um.
 ἀθερμος, ον, calore vacans.
 ἀθεσμος, ον, lege carens; ini-
 quus, a, um.
 ἀθέσμος, contra leges.
 ἀθέσφατος, ineffabilis, e.
 ἀθετέω -ω, abrogo, -are (legem);
 aboleo -ere.
 ἀθέτησις, ἡ, abrogatio, -onis, θ.
 improbatio -onis, θ.
 ἀθετος, abrogatus, a, um, inu-
 tilis, e.
 ἀθεωρητί, ἀθεωρήτως, sine con-
 sideratione.
 ἀθεώρητος, ον, non spectatus.
 ἀθείως, impie, sceleste.
 ἀθήλυντος, non effeminatus.
 ἀθήρ, arista, ae, θ, spica, -ae, θ.
 sagitta, ae, θ.
 ἀθήρευτο:, ον, a venatore non
 captus; sine praeda venatoria.
 ἀθησαύριστος, ον, non repositus
 in thesauro.
 ἀθικτος, ον, intactus, a, um.
 ἀθλαστος, ον, non fractus, a, um.
 ἀθλέω, certo, -are.
 ἀθλημα, τό, certamen, -inis, οὐ.
 ἀθλησις, ἡ, certatio; onis, θ.
 ἀθλητής, δ, certator, oris, ἀ.
 ἀθλητική, ἡ, athlerica, -ae, θ.
 ἀθλητικός, ἡ, δν, athleticus.
 ἀθλητικῶς, athleticē.
 ἀθλιος, α, ον, miser, a, um; in-
 felix, -īcis; perditus, a, um.
 ἀθλιότης, ἡ, miseria, -ae, θ.
 ἀθλιπτος, ον, non compressus.

ἀθλίπτως, sine compressione.
 ἀθλίως, misere; male.
 ἀθλοθεσία, ἡ, ludorum ἢ praemio-
 rum constitutio.
 ἀθλοθετέω -ω, praemia constituo,
 ludos praebeo.
 ἀθλοθέτης, δ, qui praemium con-
 stituit ἢ praebeo.
 ἀθλον, τό, praemium, -ii, οὐ.
 ἀθλος, δ, certamen, -inis, οὐ.
 ἀθλοφόρος, δ, premium reportans.
 ἄθολος, ον, ἀδόλωτος, ον, non
 turbatus, a, um.
 ἄθορύβητος, ον, non perturbatus,
 a, um, tranquillus, a, um.
 ἄθόρυβος, ον, sine tumultu; tran-
 quillus, a, um.
 ἄθορύβως, sine tumultu.
 ἄθραυστος, ον, intractus, a, um.
 ἄθρεπτος, ον, non nutritus, a, um,
 non nutriens.
 ἀθρέω, -ω, video.
 ἀθριάμβεντος, ον, ἐπ. qui non
 triumphat.
 ἀθρίγγωτος, non loricatus.
 ἄθριξ, δ, ἡ, depilis, e.
 ἀθροί, sime strepitu.
 ἀθροίζω, coacervo, -are, colligo,
 ere; cogo; -ere; confercio, -ire;
 -ομαι, cogor, -i, conglobo, -ari.
 ἀθροίσιμος, ον, congregabilis, e.
 ἀθροισις, ἡ, congregatio, -onis,
 θ. collectio, -onis, θ.
 ἀθροισμα, τό, congeries, -eī.
 ἀθροισματικός, ἡ, δν, collectivus.
 ἀθροιστής, δ, congregator, -oris,
 ἀ. collector, -oris, ἀ.
 ἀθροιστικός, ἡ, δν, ad congre-
 gendum aptus.
 ἀθροιστικῶς, catervatim.
 ἄθρονος, sine throno.
 ἀθρόος, α, ον, coacervatus, a, um,
 confertus, a, um.
 ἀθρόως, confertim.
 ἄθρυπτος, ον, non delicatus, a,
 um; non mollis, e.
 ἀθρύπτως, non delicate.
 ἀθυμέω -ω, moestus ἢ tristis sum;
 aeger animo sum.
 ἀθυμία, ἡ, tristitia, -ae, θ.
 ἀθυμος, ον, abjectus, a, um.
 ἀθύμως, triste; moeste.

ἀθυρίδωτος, *ον*, fenestris carens.
 ἀθύρματα, *τά*, crepundia, *orum*,
οὔ. oblectamenta, *orum*, *οὔ*.
 ἀθυρογλωττέω -*ῶ*, *ρ*. petulanter
 loquor.
 ἀθυρογλωττία, *ή*, garrulitas, *θ*.
 ἀθυρογλωσσος, loquax, -*acis*.
 ἄθυρος, *ον*, sine janua; patens.
 ἀθυροστομέω -*ῶ*, *ρ*. petulanter
 loquor.
 ἀθυροστομία, *ή*, loquacitas.
 ἀθυροστόμος, loquax.
 ἀθυροστόμως, loquaciter.
 ἀθύρωτος, janua non clausus.
 ἀθῶος, *α*, *ον*, innocens, -*ntis*.
 ἀθώοτης, *ή*, innocentia, -*ae*, *θ*.
 ἀθώω -*ῶ*, libero aliquem *re η* *a*
re, absolvo, -*ere*.
 ἀθωράκιος, lorica carens.
 ἀθῶος, innocent.
 ἀθώωσις, *ή*, liberatio a culpa,
 absolutio, *onis*, *θ*.
 αἱ! αἱ!
 αἶγαρος, *δ*, *ή*, caprea -*ae* *θ*.
 αἶγιος, *ον*, caprinus, *a*, *um*.
 αἶγειρος, *ή*, populus nigra.
 αἶγειρών, *δ*, locus consitus popu-
 lis nigris.
 αἰγελάτης, *δ*, caprarius, -*i*, *α*.
 αἰγιαλός, *δ*, litus, -*oris*, *οὔ*.
 αἰγιαλώδης, litoreus, *a*, *um*.
 αἰγίδιον, *τό*, capella -*ae*, *θ*.
 αἰγίοχος, *δ*, egida gestans.
 αἰγίπους, *δ*, capripes, -*edis*, *α*.
 αἰγίς, *ή*, aegis, -*idis*.
 αἶγλη, *ή*, fulgor, -*oris*, *α*.
 αἰγλήεις, fulgens, splendidus.
 αἰγοβοσκός, *δ*, pastor caprarum.
 αἰγογενής, caprigenus, *a*, *um*.
 αἰγόκερως, *δ*, capricornus, *α*.
 brumale signum.
 αἰγοπρόσωπος, *ον*, caprinam fa-
 ciem habens.
 αἰγοφάγος, caprivorus, *a*, *um*.
 αἰγυπτιάζω, Aegyptios imitor.
 αἰών (-*ωνος*), *δ*, caprile, -*is*, *οὔ*.
 αἰῶνυς, ungulas capricas habens.
 αἰδέομαι -*οὔμαι*, veneror, timeo;
 me pudet.
 αἰδέσιμος, *ον*, venerabilis· αἰδέ-
 σμώτατος, venerabilissimus.
 αἰδέσιμότης, *ή*, veneratio, *onis*, *θ*.

αἰδημονέω -*ῶ*, verecundus sum.
 αἰδημοσύνη, *ή*, verecundia, -*ae*,
θ. pudicitia, -*ae*, *θ*.
 αἰδήμων, *ον*, pudens, -*ntis*.
 αἰδημόνως, verecunde.
 αἰδῖος, *ον*, aeternus, *a*, *um*.
 αἰδιότης, *ή*, aeternitas, -*atis*, *θ*.
 αἰδοῖον, *τό*, veretum, -*i*, *οὔ*. αἰ-
 δοῖον γυναικός, cunnus, *i*, *α*. ἰδὲ
 κύσθος.
 αἰδοῖος, *ον*, venerabilis, *e*.
 αἰδρῖς, inscius, *a*, *um*.
 αἰδώς, *ή*, pudor, -*oris*, *α*.
 αἰθάλη, *ή*, fuligo, -*inis* *θ*.
 αἰθαλώδης, *ες*, fuliginosus, *a*, *um*.
 αἰθέριος, *ον*, aethereus, *a*, *um*;
 coelestis, *e*.
 αἰθεροειδής, *ές*, αἰθερώδης, *ες*,
 aetheris iorniam habens.
 αἰθέρ, *δ*, aether -*eris*, -*ros*, *α*.
 αἰθόμαι, ardeo, -*êre*; αἰθόμαι ἔ-
 ρωτί τιος, ardeo (in) aliquo.
 αἰθουσα, *ή*, porticus, -*us*, *θ*. at-
 rium, -*i*, *οὔ*.
 αἰθηγενής, *ές*, in aethere natus.
 αἰθρία, *ή*, seremitas (coeli).
 αἰθριάζω, sereno (coelum).
 αἰθριον, *τό*, atrium, -*i*, *οὔ*.
 αἰθριος, *ον*, sudus, *a*, *um*.
 αἰθρυγμα, *τό*, splendor, -*oris*.
 αἰθω, incendo (-*ndi* -*nsum*, -*ere*)·
 aliquid· ἰδὲ αἰθόμαι.
 αἰθων, fulgens; -*ntis*.
 αἰκτα, *ή*, αἰκισμός, *δ*, cruciatus,
 -*us* *α*. excruciatio, -*onis*, *θ*.
 αἰκίζω, αἰκίζομαι τινα, crucio,
 discrucio, excrucio -*are*.
 αἰκισμα, *τό*, cruciamen, -*inis*, *οὔ*.
 αἰκιστής, *δ*, cruciator, -*oris*, *α*.
 αἰκιστικός, *ή*, *ον*, cruciabundus,
a, *um*; excrucibilis, *e*.
 αἰκιστικῶς, cruciabiliter.
 αἰλουρος, aelurus, *i*, *α*.
 αἷμα, *τό*, sanguis -*inis*, *α*. cruor,
 -*oris*, *α*.
 αἱμαγωγός, sanguinem educens.
 αἱμασιά, *ή*, sepes, -*is*, *θ*.
 αἱμάσσω, *ρ*, cruentus sum; cru-
 ento, valnero.
 αἱματηρός, *α*, *ον*, sanguinolentus,
a, *um*; cruentus, *a*, *um*.
 αἱματηφόρος, *ον*, cruentifer, *a*, *um*.

αἱμάτινος, sanguineus, a, um.
αἱματοειδής, ἐς, sanguini similis; sanguineus, a, um.
αἱματοποσία, potatio sanguinis.
αἱματοποτέω-ω, sanguinem poto.
αἱματοποτής, sanguinem bibens.
αἱματόρροια, sanguinatio, -onis, θ.
αἱματόρρευτος, ον, αἱματοσταγής, ἐς, sanguine manans; cruentifer, a, um; crudus, a, um.
αἱματόφρυγτος, ον, cruentus, a, um.
αἱματοχαρής, ἐς, sanguinarius, a, um, cruentus, a, um.
αἱματοχυσία, ἡ, effusio sanguinis
αἱματώ-ω, cruento, -are.
αἱματώδης, ἐς, sanguinosus, a, um.
αἱματώσις, cruentatio, -onis, θ.
αἱμοβαφής, ἐς, sanguine ἢ cruore tinctus, a, um.
αἱμοβόρος, ον, αἱμόδιπος, ον, sanguinans -ntis.
αἱμομίκτης, δ, incestus, -i.
αἱμομικία, incestum, -i, οὐ.
αἱμόπνους, ἡ, sputus sanguinis.
αἱμορραγέω-ω, sanguinis eruptione opprimor.
αἱμορραγία, sanguinis eruptio.
αἱμορροῦς-ω, sanguino, -are.
αἱμοσταγής, ἐς, crudus, a, um.
αἱμόρροια, ἰδὲ αἱματόρροια.
αἱμόφρυγτος, ἰδὲ αἱματόφρυγτος.
αἱμοσταγής, ἐς, sanguine stillans
αἱμοχαρής, ἐς, sanguinarius, a, um.
αἱμόχρους, sanguineus, a, um.
αἱμυλία, ἡ, lepor, -oris, ἄ.
αἱμύλος, lepidus, a, um.
αἱμωδέω-ω, ρ. dentium dolore afficior.
αἱμωδία, ἡ, dolor dentium.
αἱνεσις, ἡ, laudatio, -onis, θ.
αἱνέτης, δ, laudator, -oris, ἄ.
αἱνέω-ω, laudo, -are.
αἱνετός, ἡ, ὄν, laudabilis, ε.
αἱνίγμα, τό, aenigma, -atis, οὐ, res obscura.
αἱνιγματίας, αἱνιγματιστής, δ, qui sermone aenigmatice utitur.
αἱνιγματώδης, ἐς, ambagiosus, a, um; obscurus, a, um.
αἱνιγματώδης, αἱνιγματικῶς, per ambages; obscure.
αἱνιγμός, δ, ambages, -um.

αἰνίττομαι, per ambages ἢ obscure loquor; adludo ad aliquid.

αἶνος, δ, laus, -udis, θ.

αἶξ, ἡ, capra, -ae, θ. capella, -ae, θ.

αἰολιστί, αἰολικῶς, aeolice; Aeolum more.

αἰπεινός, αἰπήεις, excelsus, a, um

αἰπολέω-ω, pastor caprarum sum.

αἰπόλιον, τό, grex caprarum.

αἰπόλος, δ, pastor caprarum.

αἰπύς, altus, a, um.

αἶρα, ἡ, lolium, i, οὐ.

αἰρέομαι-οῦμαι, lego, eligo, deligo (-egi, -etum, -ere) aliquid; opto, -are; creo, -are, (aliquem consulem); dico (dictatorem, consulem); adscisco (regem).

αἰρεσιαρχέω-ω, auctor ac caput sectae sum.

αἰρεσιάρχης, αἰρεσιάρχος, δ, haeresiarcha -ae, ἄ.

αἵρεσις, ἡ, electio, -onis θ, delectio, -onis; delectus, -us; ἐπὶ ἀρχόντων creatio, -onis; φιλοσοφική, θεησκευτική αἵρεσις, secta, -ae; θ. hérēsis, -is, θ.

αἵρεσιώτης, αἱρετικός, hereticus.

αἵρεσιώτης, αἱρετική, heretica.

αἱρέτης, δ, elector, -oris, ἄ.

αἱρέτος, ἡ, ὄν, electus, a, um.

αἱρέω-ω, capio (cepi, captum, ere) aliquid; capio occupo, expugno (urbem, terram); portior (urbe).

αἶρω, tollo, sustuli, sublatum, ere; leve, -are; μετῶ. κραυγὴν, φωνήν, tollo clamorem, vocem; —τινὰ ἐπαίνοισι, tollo, efiero, aliquem laudibus; —ομαι, me surgo.

αἰσθάνομαι, ρ. sentio, (sensi, sensum, -ire) aliquid; oculis, auribus sentio ἢ percipio aliquid; mente percipio.

αἰσθημα, τό, sensus, -us, ἄ.

αἰσθησις, ἡ, sensus, -us, ἄ. animadversio, onis, θ.

αἰσθητήριον, τό, sensorium, i.

αἰσθητικός, ἡ, ὄν, sensu praeditus a, um; sensualis, e.

αἰσθητικῶς, sensualiter.

αἰσθητός, ἡ, ὄν, sensibilis, e.

αἰσθητῶς, sensibiliter. [natio.

αἰσιοδοξία, ἡ, optima de rebus opi-

αἰσιόδοξος, *ον, ἐπ.* qui optime de rebus opinatur.

αἰσιος, *α, ον*, faustus, a, um; fortunatus, a, um.

αἰσίως, fauste; prospere.

αἰσυμνήτης, *δ*, rex (electus).

αἰσυμνήτις, *ῆ*, regina, -ae, *θ*.

αἰσχιστος, *η, ον*, turpissimus, a, um.

αἰσχίστως, turpissime.

αἰσχος, *τό*, turpitude, -inis, *θ*. dedecus, -oris, *οὐ*.

αἰσχρόβιος, *ον, ἐπ.* qui turpem vitam vivit.

αἰσχροκέρδεια, *ῆ*, studium turpis quaestūs; avaritia, -ae, *θ*.

αἰσχροκερδέω -*ω*, turpiter lucrum facio.

αἰσχροκερδής, *ές*, turpi lucro de-ditus, turpis lucrī cupidus.

αἰσχροκερδῶς, cum turpi lucro.

αἰσχρολογέω -*ω*, turpia loquor.

αἰσχρολογία, *ῆ*, sermo turpis.

αἰσχρολόγος, *ον*, turpia loquens; spurcidicus, a, um.

αἰσχροποιέω -*ω*, turpia facio.

αἰσχροποιός, spurcidicus, a, um.

αἰσχροπραγέω -*ω*, turpia ago.

αἰσχροπραγία, *ῆ*, turpis actio.

αἰσχροπερόσωπος, *ον*, foedus vultu.

αἰσχρός, *δ, όν*, foedus, a, um (vultu); turpis, e.

αἰσχρότης, *ῆ*, foeditas, -atis, *θ*. turpitude, nis, *θ*.

αἰσχρουγέω -*ω*, turpia facio.

αἰσχρουγία, *ῆ*, flagitium, -i, *οὐ*.

αἰσχρουγός, turpia patrans.

αἰσχρός, foede; turpiter.

αἰσχύνη, *ῆ*, pudor, -oris, *δ*. verecundia, -ae, *θ*; ignominia, -ae, *θ*. dedecus, -oris, *δ*.

αἰσχυντήλια, *ῆ*, verecundia, ae, *θ*.

αἰσχυντηλός, *ῆ, όν*, pudens, -ntis.

αἰσχύνομαι, *ἀπο*. me pudet (-duit kai -ditum est, -ere) alicujus rei; erubescō, -ere, revereor, -eri.

αἰσχύνω *τινά*, ignominia ἢ contumelia afficio (aliquem) corrumpto.

αἰτέω -*ω*, peto, -ere, postulo, -are; posco -ere; deosco, -ere, aliquid

αἰτοῦμαι (=δέομαι σου) τοῦτο ποιεῖν; peto te id ut facias; αἰτοῦμαι (=ἐκτείνω) τοὺς θεούς, exposco deos.

αἴτημα, *τό*, postulatum, -i, *οὐ*.

αἴτησις, *ῆ*, petitio -onis, *θ*. postulatio, -onis, *θ*. rogatio, onis, *θ*.

αἰτητής, *δ*, petitor, ōris, *δ*.

αἰτία, *ῆ*, causa, ae, *θ*. (=λόγος) ratio, -onis, *θ*. (=πῆρῆ); fons -ntis, *δ*. (=ἀρχή), origo, -inis, *θ*. ἐπὶ πρῶσ.

auctor -oris, *δ*. (=κατηγορία, ἔγκλημα) accusatio, -onis, *θ*.

αἰτίαμα, *τό*, criminatio, -onis, *θ*. accusatio, -onis, *θ*.

αἰτιάομαι -*ωμαι*, accusor, -are, aliquem; ἐμὲ αἰτιά, me accusas;

— *τινά πρὸς τινα*, criminor aliquem apud aliquem ἢ alicui; (=προσαλ-ζομαι) *τι*, causor aliquid.

αἰτίαςις, *ῆ*, accusatio, -onis, *θ*. culpa, -ae, *θ*.

αἰτιατική, *ῆ*, accusativus (casus). αἰτιατός, *ῆ, όν*, qui pro causa affertur.

αἰτιολογέω -*ω*, rationem reddo, αἰτιολογῶμαι, causificor, -ari.

αἰτιολογία, *ῆ*, causatio -onis, *θ*.

αἰτιολογικός, *ῆ, όν*, causativus, a, um.

Ἐν τῇ γραμμ. causalis, e.

αἰτιολογικῶς, causaliter.

αἴτιον, *τό*, causa, -ae, *θ*. ratio, -onis, *θ*. origo, inis, *θ*.

αἴτιος, (*α*), *ον*, culpandus, a, um; *δ* —, auctor, -oris *δ*. *δ αἴτιος τοῦ πολέμου*, auctor belli.

αἰτιώδης, *ες*, causalis, e.

αἰτιωδῶς, causaliter.

αἴφνης, subito; repente.

αἰφνίδιος, *α, ον*, subitus, a, um.

αἰφνιδίως, subito; repente.

αἰχμαλωσία, *ῆ*, captivitas, -atis, *θ*.

αἰχμαλωτίζω, bello capio aliquem.

αἰχμαλωτιστής, captivator, -oris, a.

αἰχμάλωτος, *ον*, captivus, a, um.

αἰχμή, *ῆ*, cuspis, -idis, *θ*. mucro, *δ*.

αἰχμητής, *δ*, bellator, -oris, *δ*.

αἰών, *δ*, centum anni; seculum, -i, *οὐ*. aevum, -i, *οὐ*; *δ ἀνθρώπινος αἰών ἢ βίος*, aetas, -atis; *δ χρυσοῦς* —, aurea aetas.

αἰώνιος, *α, ον*, aeternus, a, um; perpetuus, a, um.

αἰωνιότης, *ῆ*, aeternitas, -atis, *θ*.

αἰωνίως, aeternae; aeterno ἢ aeternum; semper.

αἰωνόβιος, diu vivens.
αἰώρα, ἡ, oscillum, -i, οὐ.
αἰωρέω -ῶ, αἰωρίζω, sursum tollo,
levo aliquem ἢ aliquid; — οὐμαι,
me levo.

αἰώρημα, τό, αἰώρησις, ἡ, elevatio,
-onis, θ. suspensio, -onis, θ.

ἀκαδημαῖκος, academicus, a, um.

ἀκαθαρσία, ἡ, immunditia, -ae, θ.
impuritas, -atis θ.

ἀκάθαρτος, ον, immundus, a, um;
impurus, a, um,

ἀκάθεκτος, ον, incontinenens.

ἀκαθέκτως, incontinenter.

ἀκαιρία, ἡ, intempestivitas.

ἀκαιρολογέω -ῶ, intempestive ser-
mocinor.

ἀκαιρολογία, ἡ, intempestiva ser-
mocinatio.

ἄκαιρος, ον, intempestivus, a, um;
importunus, a, um.

ἀκαίρως, intempestive.

ἀκανία, (δένδρον), acacia, -ae, θ.

ἀκανία, ἡ, innocentia, -ae, θ.

ἀκανος, ον, ab omni malitiā alie-
nus; innocens, -ntis.

ἀκάνως, innocenter.

ἀκαλλής, ἐς, deiormis, e.

ἀκαλλίστητος, ον, qui non litavit
ἢ perlitavit.

ἀκαλλιετήτος, non litato.

ἀκαλλώπιστος, ον, inornatus.

ἀκάλυπτος, ον, intectus, a, um.

ἀκαλύπτως, intecte.

ἀκάματος, ον, indefessus, a, um.

ἀκαμάτως, indefesse; assidue

ἀκαμπής, ἐς, inflexibilis, e.

ἀκαμπόπους, (ἄλφις), qui pedes
non flectat.

ἀκαμπτος, ον, incurvabilis, e,
inflexibilis, e, rigidus, a, um, per-
tinax -acis.

ἀκαμπία, ἡ, rigor, -oris, ἄ.

ἀκανθα, ἡ, spina, -ae, θ.

ἀκανθοφάγος, ον, spinifer, a, um.

ἀκάνθινος, ον, spinosus, a, um.

ἀκανθίς, ἡ, (πτ.) garduelis, -is, θ.

ἀκανθοβόλος, ον, spinas emittens

ἀκανθολόγος, ον, spinas colligens; μετφ. spinosus, a, um.

ἀκανθος, ἡ, acanthus, -i, θ.

ἀκανθοστεφής, ἐς, spinis cinctus

ἀκανθοφάγος, ον, spinas edens.

ἀκανθοφορέω -ῶ, spinas iero.

ἀκανθοφυνέω -ῶ, spinas prodo.

ἀκανθόχοιρος, ὁ, echinus terrestris

ἀκανθόω -ῶ, spinosum reddo.

ἀκανθούλλις, ἡ, acanthyllis -idis.

ἀκανθώδης, ἐς, spinosus, a, um.

ἀκανθών, σινεtum, -i, οὐ. du-

metum, -i, οὐ.

ἀκανόνιστος, ον, ad normam ἢ
regulam non institutus.

ἀκανονίστως, contra normam et
regulam.

ἀκάπνιστος, ον, cui fumus non
adhibetur.

ἀκαπνος, ον, fumo carens.

ἀκαπαρόκητος, inexpectatus.

ἀκάρδιος, ον, excors, -rdis.

ἀκαρεῖ, momento.

ἀκαρεής, ἐς, brevis, e.

ἀκαριαίος, ον, momentaneus, a, um

ἀκαριαίως, momentaliter.

ἀκαρπία -ῶ, sine fructu sum,

sterilis sum.

ἀκαρπία, ἡ, infecunditas, θ.

ἀκαρπύς, ον, infructuosus, a, um.

ἀκάρπως, sine fructu.

ἀκάρπωτος, ον, ex quo nullus

fructus percipitur; inutilis, e.

ἀκατέρητος, ον, intolerabilis, e.

ἀκατος, ον, intonsus, a, um.

ἀκατάβλητος, ον, invictus, a, um.

ἀκαταγέλαστος, non irrisibilis, e.

ἀκαταγώνιστος, ον, inexpugna-

bilis, e, invictus, a, um.

ἀκαταδίκαστος, ον, incondemna-

tus, a, um.

ἀκαταδούλωτος, ον, non in ser-

vitutem redactus.

ἀκαταιτίatos, non accusabilis, e.

ἀκατακάλυπτος, ον, non velatus,

a, um; non tectus, a, um.

ἀκατανόσητος, ον, inexorna-

tus, a, um.

ἀκατάκριτος, ον, non damnatus.

ἀκατακρίτως, indicta causa.

ἀκατάληκτος, ον, non desinens,

ntis; versus acatalectus.

ἀκα αλήπτως, indesinenter.

ἀκατάληπτος, ον, imprensibilis, e,

imperceptus, a, um.

ἀκατάληπτος, incomprehensi-

liter; obscurissime.

ἀκατάλλαντος, implacabilis, e.

ἀκατάλλαντως, implacabiliter.

ἀκατάλληλον, τό, ἀκαταλληλό-
της, ἡ, incogruentia, -ae, ὅ.

ἀκατάλληλος, ον, incongruus, a,
um; impraestabilis, e.

ἀκαταλλήλως, incongruenter.

ἀκατάλυτος, ον, indissolubilis, e;
aeternus, a, um.

ἀκαταμάχητος, ον, inexpugna-
bilis, e; ineluctabilis, e.

ἀκαταμέτητος, ον, immetatus.

ἀκατανόμαστος, ον, qui cogi non
potest; spontaneus, a, um.

ἀκατανόητος, ον, qui intelligi ἢ
mente comprehendi non potest, in-
consideratus, a, um.

ἀκατονόμαστος, innominabilis, e.

ἀκαταμάχητος, invictus, a, um.

ἀκατάπαυστος, ον, incessabilis, e;
continens, -ntis.

ἀκαταπαύστος, incessabiliter.

ἀκατάπληκτος, ον, impavidus, a,
um; intrepidus, a, um.

ἀκαταπλήκτως, impavide.

ἀκαταπόλεμτος, ον, bello non
superandus, a, um.

ἀκαταπόνητος, ον, infatigabilis.

ἀκαταπράδντος, ον, implacabilis.

ἀκατάρτιστος, imperfectus, a, um.

ἀκατασκεύαστος, non elaboratus

ἀκατασκευάστος, non elaborate

ἀκαταστασία, ἡ, inconstantia, -ae,
ὅ. confusio (rei alicujus).

ἀκατάστατος, ον, inconstans, -ntis,
inquiens, -ntis.

ἀκατάστροφος, sinem non habens.

ἀκατάσχετος, ον, qui coliberi ne-
quit; effrenatus, a, um.

ἀκατασχέτως, effrenate.

ἀκατάφλεκτος, non flammatus.

ἀκαταφρόνητος, ον, non conde-
mnendus, a, um.

ἀκατέργαστος, ον, inconfectus, a,
um; rudis, e.

ἀκατεύναστος, ον, insomnis, e;
vigilans, -ntis.

ἀκατηγόρητος, ον, ἐπιθ. irrepre-
hensibilis, e.

ἀκατήχητος, ον, non dum initia-
[tus]
ἀκατοίκητος, ον, inhabitabilis, e.

ἀκατανόμαστος, ον, innominali-
lis, e; ignobilis, e.

ἀκατόρθωτος, ον, ἐπιθ. qui effici
non potest.

ἄκατος, ἡ, ἄκατιον, τό, cymba,
-ae, ὅ. acatium, -i, οὐ.

ἄκαυστος, ον, non usus, a, um.

ἀκέντητος, ον, stimulo non ictus;
acu non pectus.

ἄκεντρος, ον, stimulo carens.

ἀκένωτος, ον, non evacuatus, a,
um; non exhaustus, a, um.

ἀκέουμαι -οὔμαι, lenio, ire.

ἀκέραιος, α, ον, sincerus, a, um;
integer, a, um.

ἀκεραιότης, ἡ, sinceritas, -atis,
ὅ. integritas, -atis, ὅ.

ἀκεραλως, sincere; integre.

ἀκεραυνωτος, fulmine non ictus.

ἀκέρδεια, ἡ, damnum -i, οὐ.

ἀκερδής, ἐς, non lucrosus, a, um.

ἀκερκος, caudā carens.

ἀκερως, ον, ἐπ. excornis, e.

ἀκέσιμος, ον, sanabilis, e.

ἀκεστής, ὁ, medicus, -i, ἄ. sar-
tor, -oris, ἄ.

ἀκεστός, ἡ, ὄν, reparabilis, e.

ἀκέστρα, ἡ, acus, -us, ὅ.

ἀκέστρια, ἀκεστρίς, ἡ, medica-
trix, -icis; sartrix, -icis, ὅ.

ἀκέφαλος, ον, caput non habens.

ἀκεφάλως, sine capite.

ἀκή, ἡ, acies, -ei, ὅ.

ἀκηδεμόνεντος, ον, quem nemo
curat; neglectus, a, um.

ἀκηδέυτος, ον, inhumatus, a, um
ἀκηδέω -ῶ, negligo, -ere.

ἀκηδία, ἡ, incuria, -ae, ὅ.

ἀκηλίδωτος, ον, immaculatus.

ἀκηρυκτεῖ, sine denuntiatione;
implacabiliter (pugno).

ἀκήρυκτος, ον, non legitime in-
dictus; implacabilis, e.

ἀκήρωτος, ον, non oblitus cōrā.

ἀκίβδηλος, ον, non adulteratus,
a, um; purus, a, um.

ἀκιδωτός, cuspidatus, a, um.

ἀκινάνης, ὁ, acinaces, -is, ἄ.

ἀκινδυνος, ον, tutus, a, um.

ἀκινδύνως, sine periculo.

ἀκίνησία, ἡ, immobilitas, ὅ.

ἀκινήτεω -ῶ, immobilis eum.

ἀκίνητος, *ον*, immotus, a, um;
 — *α* **κίνηματα**, immobiles res.
ἀκινήτως, sime moru, firme.
ἀκίς, *ή*, cuspis, -idis, *θ*.
ἀκκίζομαι, simulate recuso.
ἀκκισμός, *ος*, simulata recusatio.
ἀκλάδευτος, *ον*, imputatus, a, um.
ἀκλαδός, ramis carens.
ἀκλαστος, *ον*, infragilis, e.
ἀκλαυστί, sine fletu.
ἀκλαυστος, *ον*, indeploratus, a, um.
ἀκλαυτος, *ον*, lacrimarum expers.
ἀκλεής, *ες*, inglorius, a, um.
ἀκλεΐα, *ή*, ignobilitas, -atis, *θ*.
ἀκλειστος, *ιδε* ἀκλήτος.
ἀκλεπτος, *ον*, non furtivus, a, um.
ἀκλεώς, sine gloriā.
ἀκληρέω — *ω*, exsors sum.
ἀκληρία, *ή*, infelicitas, -atis, *θ*.
ἀκληρος, *ον*, exsors, -ortis.
ἀκληρωτέι, citra sortem.
ἀκλήρωτος, *ον*, sorte non lectus.
ἀκληστος, inclusus, non clausus.
ἀκλητί, sine vocatione.
ἀκλητος, *ον*, non vocatus, a, um.
ἀκλιτος, *ον*, indeclinabilis, e.
ἀκλίτως, sine declinatione.
ἀκλόνητος, *ον*, inconcussus, a, um;
 illabefactus, a, um.
ἀκλοπος, *ον*, *ιδε* ἀκλεπτος.
ἀκλυδώνιστος, *ον*, fluctibus non
 agitatus; tranquillous, a, um.
ἀκλυδωνίστως, sine fluctibus.
ἀκλων, *ος*, ramis carens.
ἀκλωστος, *ον*, non tortus, a, um.
ἀκμάζω, floreo, -ui, -ere, aliqua
 re; vigeo, -ui -ere (*μεταφορικῶς*).
ἀκμαῖος, *α*, *ον*, florens, -ntis.
ἀκμαῖως, in flore; cum vigore.
ἀκμή, *ή*, acies. -ει, *θ*: *μετφ.* flos,
 — *ορις*, *α*, vigor, — *ορις*, *α*.
ἀκμων, *ος*, incus, -udis, *θ*.
ἀκνημος, *ον*, cruribus carens.
ἀκοή, *ή*, auditus, us, *α*, fama, -ae,
θ. rumor, — *ορις*, *α*.
ἀκοίλος, *ον*, cavitatis carens.
ἀκοίμητος, *ον*, non dormiens.
ἀκοινος, *ον*, *ἐπ.* non communis,
 e; dissors, -rtis.
ἀκωννησία, *ή*, cum nulla est so-
 cietas.
ἀκωννητος, *ον*, incommunicabi-

lis, e; insociabilis, e.
ἀκοινωνήτως, sine communione.
ἀκολάκευτος, *ον*, ab adulatione
 alienus, a, um.
ἀκολακεύτως, sine adulatione.
ἀκολασία, *ιδε* ἀπολασία.
ἀκολασταίνω, petulanter vivo; la-
 scivio; -ire.
ἀκολάστημα, *τό*, factum petulans.
ἀκολαστία, *ή*, intemperantia, -ae,
θ. incontinentia, -ae, *θ*.
ἀκόλαστος, *ον*, non castigatus, a,
 um; impunitus, a, um; (= *ἀκρατής*)
 intemperans, -ntis; (= *ἀσελγής*) pe-
 turans, -ntis.
ἀκολάστως, impunite; lascive.
ἀκόλλητος, *ον*, non glutinatus.
ἀκολουθέω — *ω* (*τινι*), sequor, con-
 sequor, -utus sum, -i.
ἀκολούθημα, *τό*, consequentia, *θ*.
ἀκολούθησις, *ή*, *ιδε* ἀκολούθημα.
ἀκολουθητικός, *ή*, *ον*, sequax.
ἀκολουθία, *ή*, adsectatio, -onis *θ*.
 comitatus, -us, *α*.
ἀκόλουθος, *ος*, *ή*, comes, -itis; pe-
 dissequus, -i, *α*; (*ἐπαδός*) sector, *α*.
ἀκολούθως, consequenter.
ἀκόλυμβος, natandi inscius.
ἀκομία, *ή*, calvitium, -ii, *οὐ*.
ἀκόμωτος, *ον*, non fucatus, a, um.
ἀκομος, *ον*, coma carens; calvus.
ἀκομψία, *ή*, inelegantia, -ae, *θ*.
ἀκομψος, *ον*, incomptus, a, um;
 inelegans, -ntis; illepidus, a, um;
τὸ ἀκομψον, inelegantia -ae, *θ*.
ἀκόμψως, imcompte.
ἀκονάω — *ω*, acuo (-ui), -ere.
ἀκόνη, *ή*, cos, cotis, *θ*. *ὄνυχά* *α*-
κονῶν, cotaria, -ae, *θ*.
ἀκόνησις, *ή*, actio acuendi.
ἀκονητής, *ος*, qui acuit.
ἀκόνιον, *τό*, coticula, -ae, *θ*.
ἀκοντί, invito.
ἀκοντίας (*ὄφις*), jaculus (serpens)
ἀκοντίζω, jaculor, -ar.
ἀκόντιον, *τό*, jaculum, -i, *οὐ*.
ἀκόντισις, *ή*, jaculatio, -onis, *θ*.
ἀκόντισμα, *τό*, jaculamentum, -i.
ἀκοντισμός, *ος*, jaculatus, -us, *α*.
ἀκοντιστής, *ος*, jaculator, -oris, *α*.
ἀκοντιστικός, jaculatorius, a, um.
ἀκοντοβόλος, jaculator, -oris, *α*.

ἀκοντοφόρος, jaculator, -oris, a.
 ἀκοπίαστος, ον, indefessus, a, um
 ἀκοπιάστως, sine labore.
 ἀκοπος, intefessus.
 ἀκόπριστος, ον, ἀκοπρος, ον, non
 stercoratus, a, um.
 ἀκόπως, sine fatigatione.
 ἀκορεσία, ἡ, insatietas, -atis, θ.
 insatiabilitas, -atis, θ.
 ἀκορεστος, ον, insatiatus, a, um.
 ἀκορεστώς, insatiabiliter.
 ἀκονυφος, ον, verticem ἢ iastigium
 non habens.
 ἄκος, τό, reme lium, -i, οὐ.
 ἀκοσμέω -ω, immodeste me gero.
 ἀκόσμητος, ον, inornatus, a, um.
 ἀκοσμήτως, inornare.
 ἀκοσμία, ἡ, immodestia, -ae, θ.
 ἀκοσμος, ον, inornatus, a, um;
 inordinatus, a, um.
 ἀκόσμως, immodeste.
 ἀκούρευτος, ον, intonsus, a, um.
 ἀκούσιμος, qui audiri potest.
 ἀκούσιος, α, ον, non voluntarius,
 a, um; invitus, a, um.
 ἀκουσίως, invite.
 ἀκουσμα, τό, auditio, -onis, θ.
 ἀκουσμάτιον, τό, audi-incula, θ.
 ἀκουστέος, α, ον, audiendus, a,
 um; dignus qui audiat.
 ἀκουστής, δ, audi or, -oris, a.
 ἀκουστικός, auditorius, a, um.
 ἀκουστός, sub auditum cadens.
 ἀκούω, audio, auribus percipio,
 aliquid; ἀκούω τινός ἢ παρὰ τινός
 τι, aliquid ex ἢ ab aliquo audio;
 ἀκροῶμαι τινος, audio aliquem, ope-
 ram do alicui; καλῶς, ἀριστα ἀκούω
 (= εὐδοκίμῳ), bene audio (ab aliquo)
 ἄκρα, ἡ, summitas, -atis, θ. ex-
 tremitas, -atis, θ.
 ἀκράδαντος, ον, inconcussus, a,
 um, immotus, a, um.
 ἀκραιφνής, ἐς, purus, a, um; sim-
 cêrus, a, um, integer, a, um.
 ἀκραιφνῶς, sincêre.
 ἀκρασία, ἡ, intemperies, -ei, θ.
 ἀκράτεια, ἡ, incontinentia, ae, θ.
 ἀκρατής, ἐς, incontinens, -ntis;
 impos, -otis (= ἀκόλαστος), immo-
 deratus, a, um.
 ἀκράτητος, ον, qui cohiberi nequit;

indomitus, a, um.

ἀκρατίζομαι, jento, -are.
 ἀκράτισμα, τό, jentaculum, i, οὐ.
 ἀκρατισμός, jentatio -onis, θ.
 ἀκρατοποσία, ἡ, meri potatio.
 ἀκρατοποτέω -ω, merum potio.
 ἀκρατοπότης, δ, mero -onis, a.
 ἀκρατος, ον, merus, a, um; mera-
 cus, a, um; ἀκρατος οἶνος καὶ οὖος.
 ὁ ἀκρατος, τὸ ἀκρατον, meracum vi-
 num, merum vinum καὶ οὖος. me-
 rum, i, οὐ.
 ἀκρατῶς, ἐπὶ. incontinenter, im-
 modeste.
 ἀκράχολος, ad iram proclivis; ira-
 cumdus, a, um.
 ἀκριβεία, ἡ, accuratio, -onis, θ.
 ἀκριβής, ἐς, accuratus, a, um (ἐπὶ
 πραγ.); diligens, -ntis (ἐπὶ προσ.);
 subtilis, e.
 ἀκριβοδίκαιος, summo jure utens.
 ἀκριβολογέομαι -οὔμαι, subtiliter
 dissero, de aliqua re.
 ἀκριβολογία, ἡ, subtilis disputatio.
 ἀκριβῶω -ω, diligenter exploro;
 probe calleo.
 ἀκριβῶς, exacte; accurate.
 ἀκριβως, ἡ, diligentia, ae, θ.
 ἀκρίς, ἡ, locusta, -ae, θ.
 ἀκριδοφάγος, locustas comedens.
 ἀκρισία, ἡ, malum judicium; te-
 meritas, -atis, θ.
 ἀκριτόμυθος, ον, inconsiderate et
 sine judicio loquens.
 ἀκριτος, ον, injudicatus, a, um;
 (= ἀλόγιστος), temerarius, a, um.
 ἀκρίτως, indicta causa, sine judi-
 cio; temere.
 ἀκρόαμα, τό, acroama -atis, οὐ.
 ἀκροαματικός, ἡ, ὄν, acroamaticus.
 ἀκροδομαι -ῶμαι, ε, audio, pareo;
 ausculto aliquem.
 ἀκρόασις, ἡ, auditio -onis, θ.
 ἀκροατήριον, τό, auditorium, ii, οὐ.
 ἀκροατής, δ, auditor, -oris, a.
 ἀκροβάμων, qui erectus in sum-
 mos pedum digitos incedit.
 ἀκροβατέω -ω, pedibus suspensis
 incedo.
 ἀκροβατικός, ἡ, ὄν, ad erecte in-
 cedendum pertinens.
 ἀκροβολίζομαι, velitor, -ari.

ἀκροβολία, velitatio.
 ἀκροβόλοις, ἴδε :
 ἀκροβολισμός, jactatio, -onis θ.
 praeludium pugnae.
 ἀκροβολιστής, veles, -itis, δ.
 ἀκροβυστία, ἡ, praeputium, ii, οὐ.
 ἀκροβυστος, praeputiat, a, um.
 ἀκρογωνιαίος, angularis, e.
 ἀκρόθερμος, valde calidus.
 ἀκροθιγής, ἐς, summis digitis (leviter) tactus.
 ἀκροθιγῶς, carptim; strictim; leviter; summatim.
 ἀκροθινιάζω, primitias offero.
 ἀκροθίνιον, (μᾶλλον δὲ) ἀκροθίνια, τά, primitiae, -arum, θ. πλ.
 ἀκρόκαρπος, ον, in summitate habens fructus.
 ἀκροκέραια, τά, cornua antennarum (navis).
 ἀκροκίδιον, iastigium columnae.
 ἀκρόκομος, ον, in extrema parte comatus, a, um.
 ἀκροκυματέω -ῶ, summis innato fluctibus.
 ἀκρονόλια, τά, trunculus, -i, δ.
 ἀκρόλιθος, in extremo lapideus.
 ἀκρόλιον, τό, limbus retis.
 ἀκρολογέω -ῶ, summa colligo.
 ἀκρολόγος, ον, summa colligens.
 ἀκρολοφία, ἡ, summitas collis.
 ἀκρόλοφος, δ, summitas montis.
 ἀκρόμαλλος, δ, valde villosus.
 ἀκρομανής, ἐς, valde insanus.
 ἀκρομάσθιον, τό, papilla, -ae, θ.
 ἄκρον, τό, apex, -icis, δ. cacumen, -inis, οὐ. culmen, -inis, οὐ.
 ἀκροπαγής, ἐς, ἐπὶ θ. in extrema parte defixus.
 ἀκροπενθής, valde tristis.
 ἀκροποδητέω, summis pedum digitis.
 ἀκρόπολις ἡ, arx, arcis, θ.
 ἀκρόπολος, excelsus, a, um.
 ἀκρόπρωρον, summa pars prorae.
 ἀκρόπτερον, τό, extrema alae pars.
 ἀκρόρριζος, leviter radicatus.
 ἀκρορρίνιον, nasi summitas.
 ἀκρορρύνιον, τό, extrema temonis pars.
 ἄκρος, α, ον, summus, a, um, supremus, a, um. τὸ τοῦ ὄρους ἄκρον, summus mons; μετρ. τὰ ἄκρον ἀγα-

θόν, summum bonum; εἰς ἄκρον (=σφοδρά) summe summopere; extremus, a, um; ἄκροις δακτύλοις, extremis digitis.
 ἀκροσαπής, leviter putrescens.
 ἀκροσίδηρος, in extremo ferreus.
 ἀκρόσοφος, sapientissimus.
 ἀκροσσος, sine fimbriis.
 ἀκροστήθιον, summa pars pectoris.
 ἀκροστιχίς, ἀκρόστιχον, initium versus; carmen, in quo primae versusum literae nomem (ἡ sententiam) efficiunt.
 ἀκροστόλιον, τό, ornamentum navis in prora.
 ἀκροστόμιον, τό, extrema pars oris.
 ἀκροσφαλής, lubricus, a, um.
 ἀκροτελεύτιος, extremus, a, um.
 ἀκρότατος, ἴδε ἄκρος.
 ἀκρότης, ἡ, summitas, -atis, θ. extrematis, -atis, θ.
 ἀκρότητος, ον, non pulsatus.
 ἀκροτομέω -ῶ, decacumino, -are.
 ἀκρότομος, (πέτρα), abrupta rupeς ἡ ἀπλῶς rupe -is, θ.
 ἄκροτος, plausu carens.
 ἀκροφανής, qui apparere incipit.
 ἀκροφύλαξ, δ, arcis custos.
 ἀκρόφυλλος, ον, ἐπ. in cacumine frondosus.
 ἀκρόχειρ, ἡ, pars anterior brachii.
 ἀκροχειρία, ἀκροχειρισμός, manibus certamen.
 ἀκροχειρίζομαι, manibus certo.
 ἀκροχειριστής, qui manibus certat.
 ἀκροχολέω -ῶ, excandesco ira; irascor, -i.
 ἀκροχολία, δ, iracundia, ae, θ.
 ἀκρόχολος, ον, iracundus, a, um.
 ἀκρυπτος, ον, non occultus, a, um.
 ἀκρόσταλλος, non glaciatus, a, um.
 ἀκρωλένιον, τό, summitas cubiti.
 ἀκρωμία, ἀκρόμιον, ἀκρωμῖς, summitas humeri.
 ἄκρον, (ἄκρον μέλους) δ, acro, onis.
 ἀκρόνυξ, ἀκρόνυχος, qui summis unguibus stat ἡ vadit.
 ἀκρωνυχί, summis unguibus.
 ἀκρωνυχία, ἡ, extremitas unguum; extremitas montis.
 ἀκρόρεια, ἡ, summa pars (vertex) montis; jugum collis.

ἔκρωσις, summe, eximie.
ἀκρωτηριάω, trunco ἢ detrunco
aliquid; (corpus) mutilo.

ἀκρωτηριάσις, ἀκρωτηριασμός,
mutilatio, -onīs, θ.

ἔκρωτηριασμα, τό, quod reseca-
tur ab summi is corporis.

ἀκρωτήριον, τό, extremitas, -atis,
θ. cacumen, -inīs, οὐ. γεωγρ. pro-
monturium, -i, οὐ.

ἀκταία, ἡ, sambucus -i, θ.

ἀκταίος, α, ον, litoralis, e.

ἀκταιωρέω -ω, litus custodio.

ἀκταιωρία, ἡ, litorum custodia.

ἀκταιωρος, litorum custos.

ἀκτένιστος, ον, impexus, a, nm.

ἀκτή, ἡ, litus, -oris, οὐ. ora (ma-
ritima) ac; θ. κύρ. ὄν. Acte, es, θ.
= Attica.

ἀκτέα-ῆ, ἡ, farina -ae, θ.

ἀκτημοσύνη, ἡ, paupertas, θ.

ἀκτῆμων, pauper, -eris.

ἀκτησία, ἡ, inopia, -ae, θ.

ἀκτινοβολέω -ω, radio καὶ ra-
dior; (ἀποθ.) -ων, radians, -ntis.

ἀκτινοβολία, radiatio, -onīs, θ.

ἀκτινοβόλος, radiosus, a, um.

ἀκτινοειδής, ἐς, radius similis.

ἀκτινοφόρος, radius ferens.

ἀκτινωτός, ἡ, ὄν, radiatus, a, um.

ἀκτιος, ον, litoralis, e.

ἀκτίς, ἡ, radius, -ii, ἄ. μικρὰ ἀ-
κτίς, radiolus, -i, ἄ.

ἀκτιστος, ον, inconditus, a, um,
non aedificatus, a, um.

ἀκυβέρνητος, ον, ἐπίθ. sine gu-
bernatore.

ἀκύβευτος, qui rem in aleam non
dat, qui nihil fortunae permittit.

ἀκύλιστος, ον, qui non volvitur.

ἀκύμαντος, ον, fluctibus non agi-
tatus; tranquillus, a, um.

ἀκυμάντως, tranquille, placide.

ἀκυρίευτος, ον, nullius dominio
subiectus.

ἀκυρολογέω -ω, improprie loquor
ἀκυρολογία, ἡ, sermonis impro-
prietas.

ἀκυρος, ον, irritus, a, um.

ἀκυρόω -ω, irritum reddo; ἀκυρώ
νόμον, legem abrogo.

ἀκύρωσις, ἡ, abrogatio, -onīs, θ.

ἀκύρωτος, ον, non sancitus, a,
um, irritus, a, um.

ἀκωκή, ἡ, acies, -ei, θ.

ἀκώλυτος, ον, impraepectus, a,
um; non impeditus, a, um.

ἀκωλύτως, nemine prohibente,
impraepecte.

ἀκωμώδης, ον, non derisus in
comœdia.

ἀκωμωδήτως, sine derisu in co-
mœdia.

ἄκων, ἄκονσα, ἔκων, nolens, in-
vitus, a, um; ἄκων ποιῶ τι, invi-
tus facio aliquid.

ἄκωνος, sine cono.

ἄκωπος, ἀκώπητος, remo ἢ re-
mis carens.

ἀλασαστρέιτης, (λίθος), alabastrites.

ἀλασαστροειδής, ἐς, alabastris ior-
mam habens.

ἀλάβαστρος, ὁ, ἀλάβαστρον, τό,
alabaster -stri, ἄ. alabastrum, -i, οὐ.

ἀλασαστροφόρος, alabastra ferens.

ἀλαβής, ἐς, anā carens.

ἀλαζονεία, ἡ, arrogantia -ae, θ.
jactatio, onīs θ. venditatio, onīs θ.

οσtentatio, -onīs, θ. gloriatio, onīs θ.

ἀλαζονεύομαι, jacto me; glorior.

ἀλαζονικός, ἡ, ὄν, arrogans.

ἀλαζονικῶς, arroganter.

ἀλαζών, ὁ, ἡ, ἐπ. jactator, -oris
(homo), arrogans, -ntis; || οὐσ.
ostentator, -oris.

ἀλάθης, ον, quem nihil latet.

ἀλαλαγή, ἀλάλαγμα, ἀλαλαγμός,
ujulatus, -us, ἄ.

ἀλαλάζω, clamor alala, clamorem
bellicum edo.

ἀλαλητός, ὁ, clamor militaris.

ἀλάλητος, ον, inenarrabilis, e.

ἄλαλος, ον, mutus, a, um.

ἀλαμπής, ἐς, non splendus.

ἄλας, τό, sal, salis, ἄ.

ἄλαστος, ον, quem non potest
oblivisci; intolerabilis (luctus).

ἀλάστωρ, scelestus, -δαιμών, dæ-
mon scelerum ultor.

ἀλάτινος, e sale factus.

ἀλατοδοχεῖον, τό, salinum, -i, οὐ.

ἀλατοπώλης, silinator, -oris, ἄ.

ἀλατοπωλία, ἡ, salis commercium

ἀλάχανος, ον, oleribus carens.

ἀλγινός, ἡ, ὄν, dolens, -ntis; molestus, a, um; gravis, e.

ἀλγινῶς, dolenter; moleste.

ἀλγέω -ῶ, doleo (lui, -ere).

ἀλγηδών, ἡ, dolor, -oris, ἄ.

ἄλγημα, τό, aegritudo, -inis, ὅ.

ἄλγος, τό, dolor, -oris, ἄ. maeror, -oris, ἄ. molestia, -ae, ὅ.

ἀλγύνω, dolore afficio (aliquem).

ἀλδαίνω, alo, -ere.

ἀλέα, ἡ, tepor, -oris, ἄ.

ἀλέθω, molo (-ui, -itum), -ere.

ἀλείαντος, ὄν, non laevigatus.

ἄλειμμα, τό, unctio, -onis, ὅ.

ἀλειμματός, ὄν, unguento similis.

ἀλειπτῆριον (δωμάτιον ἐν βάλαντῳ), unctorium, ii, οὐ.

ἀλείπτῃς, ὅ, unctor, -oris, ἄ.

ἀλειπτικός, ὅ, ὄν, ad unguendum pertinens.

ἀλειπτικῶς, more unctorum.

ἄλειπτρον, τό, (vas) unguentarium

ἀλειτουρῆσις, ἡ, immunitas, ὅ.

ἀλειτουρῆτος, immunis, e.

ἀλείφω, ungo (unxi, unctum, -ere) aliquem; -ομαι, ungor; unctito; (= χρίω) lino (livi, litum, ere) aliquid aliqua re.

ἄλειψις, ἡ, unctio, -onis, ὅ.

ἄλεκτορσιος, ὄν, gallinaceus.

ἄλεκτοριδής, ὅ, pullus gallinaceus

ἄλεκτορίς, ἡ, gallina, ae, ὅ.

ἄλεκτοροφονία, gallicinium, ii.

ἄλεκτος, ὄν, iustificabilis, e.

ἄλεκτρος, sine lecto; μεταφ. (= ἄγαμος), caelebs, -libis.

ἄλεκτρων, ἄλέκτωρ, ὅ, gal.us-i, ἄ.

ἄλεξητήρια, ἡ, propulsatrix, -icis, ὅ.

ἄλεξητήρ, ὅ, propulsator, -oris, ἄ.; defensor, -oris, ἄ.

ἄλεξητήριον, τό, remedium, i, οὐ.

ἄλεξητήριος, ὄν, depulsorius, a, um

ἄλεξίκακος, ὄν, malum depellens.

ἄλεξιφάρμακον, τό, remedium adversus venenum; antidotum, -i, οὐ.

ἀλέξω, -ομαι, defendo (hostes).

ἀλεπίδωτος, ὄν, squamis carens.

ἀλέπιστος, non decorticatus, a, um

ἄλες (τὰ ἀστεία), sales; salsa.

ἄλεσις, ἡ, actio molendi.

ἄλεστέος, molendus, a, um.

ἄλεστήρ, ὅ, molitor, oris, ἄ.

ἄλετρις, ἡ, molitrix, -icis, ὅ.

ἄλεύριον τό, farinula, -ae, ὅ.

ἄλευρον, τό, farina, -ae, ὅ. iar, iarris

ἄλευροποιέω -ῶ, iarinam iacio.

ἄλευρώδης, farinaceus, a, um.

ἄλευρών, farinarium, -ii, οὐ.

ἄλέω -ῶ, molo (-ui, -itum) -ere.

ἄλήθεια, ἡ, veritas, -atis, ὅ.

ἄληθευτικός, ἡ, ὄν, verax, -acis.

ἄληθεύω, vera loquor, verus sum

ἄληθής, ἔς, ἐπ. verus, a, um; verax, acis || ἐπίο. ἄληθες; ain, aisne?

ἄληθίζομαι, vera dico.

ἄληθινός, ἴδε ἄληθής.

ἄληθινῶς, vere, veraciter.

ἄληθογνωσία, ἡ, veri cognitio.

ἄλήθω, ἴδε ἀλέθω.

ἄληθῶς, vere; profecto.

ἄληπτος, ὄν, qui capi nequit.

ἄλήπτως, ita, ut capi nequeat.

ἄλήστευτος, ὄν, non directus.

ἄλητλία, ἡ, erratio, -onis, ὅ.

ἄλητεύω, erro, are, mendico, -are.

ἄλήτης, ὅ, erro, ἄ. mendicus, ἄ.

ἄλθαία, ἡ, althaea, -ae, ὅ.

ἄλῖα (συνάδροσις), congregatio.

ἄλῖα (ἀλατοδοχεῖον), salinum, -i.

ἄλίζω, salio, -ire, aliquid.

ἄλῖβάνωτος, thuris accensi expers

ἄλῖβαντος, mari immersus.

ἄλῖβατος, per mare vadens.

ἄλῖβρεκτος, mari conspersus.

ἄλῖβρωτος, a mari exesus.

ἄλῖγείτων, mari vicinus.

ἄλῖγενής, ἔς, mari genitus.

ἄλῖεα, ἄλῖεμα, piscatus, -us, ἄ.

ἄλῖεύς, ὅ, piscator, -oris, ἄ.

ἄλῖευτικός, ἡ, ὄν, piscatorius.

ἄλῖευτικῶς, more piscatorio.

ἄλῖεύω, piscor, -ari.

ἄλῖθος, minime lapidosus.

ἄλῖκλυστος, qui mari alluitur.

ἄλῖκτυπος, maris undis verberatus

ἄλῖκός, ἡ, ὄν, maritimus, a, um.

ἄλῖκώδης, salsus, a, um.

ἄλῖμενία, ἡ, delectus portuum.

ἄλῖμενος, ὄν, portu carens.

ἄλῖμικτος, ὄν, mari permixtus.

ἄλῖνδέομαι -οῦμαι, velutor, -ari.

ἄλῖνδοις, volutatio in pulvere.

ἄλῖος, ἰα, ὄν, marinus.

ἄλῖπαστος, sale conspersus.

ἀλίπεδον, τό, solum mari vicinum.
ἀλιπής, ἐς, pinguedine carens.
ἀλιπλάνητος, per mare vagus.
ἄλις, satis; abunde.

ἄλις, ἄλισμός, salitura, -ae, θ.
ἄλισκομαι, capior, captus sum,
capi; ἡ πόλις ἐάλω, urbs capta est,
(καὶ μεταφ. μαρία, ἔρωτι).

ἄλιστός, salitus, a, um; salsus.
ἄλιτενής, ἐς, usque ad mare pa-
tens; maritimus, a, um; humilis,
e; vadosus, a, um.

ἀλιτήριος, δ, sceleratus, a, um.
ἀλιτηριώδης, execrabilis, e.
ἄλκή, ἡ, robur, -oris, οὐ.
ἄλκη, ἡ, (ζ.) alces, -is, θ.
ἄλκιμος, ον, robustus, iortis.
ἄλκυών, ἡ, alcyon, -onis, θηλ.

alcedo, -inis, θ.

ἄλλά, sed; at; verum, etiam· ἄλλ'
ὅμως; sed tamen, attamen· ἄλλὰ
καί, sed etiam· οὐ μόνον—ἄλλὰ καί,
non solum—sed etiam; ἄλλ' οὐδέ,
non modo non—sed ne.

ἄλλαγή, ἡ, ἀλλαγμός, δ, mutatio
-onis, θ. commutatio θ.

ἄλλαγμα, τό, permutatio, -onis,
θ; id, quod permutatur.

ἄλλαντοειδής, ἐς, farciminosus.
ἄλλαντοποιέω -ω, farcimina facio.

ἄλλαντοποιός, ἄλλαντοπώλης, δ,
fartor, -oris, δ. botularius -ii, δ.

ἄλλαντοπωλέω -ω, farcimina vendo
ἄλλαξις, ἡ, mutatio, -onis, θ.

ἄλλᾶς, δ, farcimen -nis, οὐ.
ἄλλάσσω, ἀλλάττω, muto -are.

ἄλλαξι, alia, alibi, alio, aliorum
ἄλλαχόθεν, aliunde.

ἄλλαχόθι, alibi.

ἄλλαχόσε, aliorum.

ἄλλαχού, alibi.

ἄλλεπαλληλία, ἡ, alternatio, -onis,
θ. continuas, -atis, θ.

ἄλλεπάλληλος, ον, alternus, a, um;
continuus, a, um.

ἄλλῃ, aliter, aliorum.

ἄλληγορέω -ω, allegorice loquor
ἡ interpretor.

ἄλληγορημα, per allegoriam di-
ctum; interpretatio allegorica.

ἄλληγορητής, δ, qui allegorice in-
terpretatur.

ἀλληγορία, ἡ, allegoria, ae, θ.

ἀλληγορικός, allegoricus, a, um.
ἀλληγορικῶς, allegorice.

ἀλληλέγγυοι, qui mutuo spondent.

ἀλληλένδετος, ον, ἐπ. mutuo jun-
ctus, a, um.

ἀλληλογραφία, ἡ, mutua scriptio.

ἀλληλοκτονεῖν, mutuo se inter-
ficere.

ἀλληλοκτονία, ἡ, mutua caedes.

ἀλληλοκτονοί, οἱ, qui se mutuo
occidunt.

ἀλληλομαχέω -ω, mutuo pugno.

ἀλληλομαχία, ἡ, mutua pugna.

ἀλληλουχία, ἡ, contextus, -us, δ.

ἀλληλοφαγεῖν, mutuo devorare se.

ἀλληλοφαγία, ἡ, mutua devora-
tio ἢ vexatio.

ἀλληλοφάγοι, mutuo se devorantes

ἀλληλοφθονία, ἡ, mutua invidia.

ἀλληλοφθορία, mutua perditio.

ἀλληλοφονία, mutua caedes.

ἄλλήλων, -οις, -ους, inter nos, in-
ter vos; ἀγαπᾶτε ἀλλήλους; amate
alius alium; invicem.

ἄλλογενής, ἐς, alienigena, -ae, θ.

peregrinus, -i, δ.

ἄλλογλωσσία, diversitas linguae.

ἄλλογλωσσος, ον, alienā lingua
utens; peregrinus, a, um.

ἄλλοδαπός, ἡ, ὄν, externus, a, um;
extraneus, a, um.

ἄλλοδοξέω -ω, falsa opinor.

ἄλλοδοξία, ἡ, falsa opinio.

ἄλλοεθνής, ἐς, alius gentis, di-
versae nationis.

ἄλλοεθνία, diversitas nationis.

ἄλλοθεν, aliunde.

ἄλλοθι, alibi; alias.

ἄλλοιός, α, ον, diversus, a, um.

ἄλλοιότης, ἡ, diversitas, θ.

ἄλλοιότητος, ον, mutabilis, e.

ἄλλοιόχρους, ον, varii coloris.

ἄλλοιόω -ω, alieno, -are; muto;
immuto ἢ commuto, aliquid;—οὐ-
μαι, mutor -ari.

ἄλλοιωμα, ἄλλοιωσις, mutatio.

ἄλλοίως, diverse.

ἄλλοιωτικός, ἡ, ὄν, ad mutan-
dum aptus.

ἄλλοκοτος, ον, praeter consuetu-
dinem; alienus, a, um.

ἄλλοκότως, absurde.

ἄλλομαι, salio -ire, salto -are.

ἄλλομορφος, aliter formatus.

ἄλλοπερσάλλος, *ον*, mutabilis, e; inconstans, -ntis.

ἄλλος, *η, ο*, alius, a, ud, alter; οὐδὲν ἄλλο ἤ, nihil aliud quam ὁ ἄλλος (= ὁ λοιπός) ceterus, a, um; πὰ ἄλλα, (= τὰ λοιπὰ) cetera.

ἄλλοσε, aio, aliorsum.

ἄλλοτε, alias.

ἄλλοτριάζω, alieno animo sum.

ἄλλοτριολογέω-ω, absurda loquor

ἄλλοτριονομέω-ω, aliena tribuo.

ἄλλοτριοπράγέω-ω, alienas res ago

ἄλλοτριοπραγία, alienorum cura.

ἄλλοτριοπραγισύνη, mala sedulitas in alienis (rebus).

ἄλλοτριος, *α, ον*, alienus, a, um.

ἄλλοτριώτης, *ἡ*, alienatio, -ōnis, *θ*.

ἄλλοτριοφάγέω-ω, alienis vivo.

ἄλλοτριοφάγος, aliena comedens.

ἄλλοτριοφρονέω-ω, diversa sentio

ἄλλοτριώω-ω, alieno, -are; abalieno -are, aliquid; μετφ. ἄλλοτριώ

τενά τινος, alieno aliquem ab aliquo.

ἄλλοτρίως, *ἰδε* ἄλλοτριος.

ἄλλοτρίωςις, *ἡ*, alienatio, -ōnis, *θ*.

ἄλλοτρώπις, alieno modo, aliter.

ἄλλου (*κοιν. ἄλλου*), alibi.

ἄλλοφρονέω-ω, aliud in animo habeo; aliter intelligo, aliquid. μετφ. insanio, -īre.

ἄλλοφροσύνη, *ἡ*, insania, -ae, *θ*.

ἄλλόφρων, insanus, a, um.

ἄλλοφρῆς, *ἔς, ἐπίθ*. qui alius natura est.

ἄλλοφυλος, *ον*, alienigenus.

ἄλλοφωνία, *ἡ*, diversitas linguae

ἄλλοφωνος, *ον*, alia voce utens.

ἄλλοχρόεω-ω, colorem muto.

ἄλλόχρους, -*ουν*, discolor, -ōris.

ἄλλως, aliter (*ισχυρ.*) secus, praecique; aliorum ἢ aliorum ἄλλως τε καί, praesertim.

ἄλμα, τό, saltus, -us, *ἀ*.

ἄλμαϊς, *ἡ*, muria, -ae, *θ*.

ἄλμαϊος, *α, ον*, salsus, a, um.

ἄλμενσις, *ἡ*, salsura, -ae, *θ*.

ἄλμεντης, *θ*, salgamarius, -ii, *ἀ*.

ἄλμενύ, salio (-ire) aliquid.

ἄλμη, *ἡ*, salsugo, -inis, *θ*.

ἄλμιος, *ον*, *ἰδε* ἄλμαϊος.

ἄλμυρίζω, salsus sum.

ἄλμυρότης, *ἡ*, salsitudo, *θ*.

ἄλμυρός, ἄλμυρόδης, *ἔς, ἰδε* :

ἄλμώδης, *ἔς*, salsus, a, um.

ἄλοάω-ω, trituro (aliquid).

ἄλογεῖσθαι, a ra ione aberro.

ἄλογημα, τό, error, -ōris, *ἀ*.

ἄλογία, *ἡ*, rationis privatio.

ἄλογιστέω-ω, stulte ago.

ἄλογιστία, *ἡ*, incogitantia, ae, *θ*. temeritas, -atis, *θ*.

ἄλόγιστος, *ον*, incogitabilis, e.

ἄλογίστως, inconsiderate.

ἄλογος, *ον*, rationis expers, ratione egens; absurdus, a, um.

ἄλογόδης, *ἔς*, rationis expers.

ἄλόγως, sine ratione, temere.

ἄλόη, *ἡ*, aloë, -es, *θ*.

ἄλοιδόρητος, ἄλοιδορος, *ον*, conciviciis non obnoxius.

ἄλοιδορήτως, sine conciviciis.

ἄλοιφή, *ἡ*, unctio, -ōnis, *θ*. unguentum, -i, *οὐ*.

ἄλοπήγαια, τό, salinodina, -ae, *θ*.

ἄλοπηγός, *θ*, salinator, -ōris, *ἀ*.

ἄλουργίς, *ἡ*, vestis purpurea.

ἄλουργός, *ἡ, ὄν*, purpureus, a, um.

ἄλουσία, *ἡ*, illuvies, -ei, *θ*.

ἄλουτος, *ον*, illotus, a, um.

ἄλοφος, *ον*, cristam non habens.

ἄλοχος, *ἡ*, conjux -ugis, *θ*.

ἄλς, ἄλός, sal, salis, *ἀ*. mare, *οὐ*. οἱ ἄλεις, (τὰ δασεῖα), sales (τὰ ἄλοπήγαια), salinae, -arum, *θ*.

ἄλσις, *ἡ*, saltatio, -ōnis, *θ*.

ἄλσοκομέω-ω, lnci curam gero.

ἄλσοκομία, *ἡ*, luei cura.

ἄλσος, τό, lucus, -i, *ἀ*. nemus, -ōris, *οὐ*. saltus, -us, *ἀ*.

ἄλσώδης, *ἔς*, nemorosus, a, um.

ἄλτηρες, οἱ, halteres, um, *ἀ*.

ἄλτικός, *ἡ, ὄν*, saltatorius, a, um.

ἄλυνίς, *ἡ*, salsa aqua.

ἄλυνός, *ἰδε* ἄλμυρός.

ἄλύναντος, *ον*, illaesus, a, um

ἄλύπητος, *ον, ἐπ*. tristitia non adfectus.

ἄλυπήτως, citra dolorem.

ἄλυπία, *ἡ*, laetitia, -ae, *θ*.

ἄλυπος, *ον*, doloris expers, dolore non adficiens, laetus, a, um.

ἀλόπως, sine dolore.
 ἀλυσίδετος, *ον*, catenarius.
 ἀλυσιδόω -*ω*, catenis vincio.
 ἀλυσιδωτός, *ή, όν, έπ*, hamis con-
 sertus, *α, um*.
 ἄλυσις, *ή*, catena, -*ae, θ*.
 ἀλυσιτέλεια, *ή*, inutilitas, -*atis, θ*.
 ἀλυσιτέλης, *ές*, inutilis, *ε*.
 ἀλυσιτελῶς, inutiliter.
 ἄλυτος, *ον*, insolutus, *α, um*.
 ἄλύτως, insolubiler.
 ἄλυχνος, *ον*, lampade carentis.
 ἄλφα, *τό*, alpha.
 ἀλφάβητος, *ον*, alphabetum, -*i, ού*.
 ἄβη, abecedarium, -*i, ού*.
 ἀλφιτεῖον, *τό*, pistrinum, *ού*.
 ἀλφιτικός, polentarius, *α, um*.
 ἀλφιτοειδής, farinae similis.
 ἄλφιτον, *τό*, polenta, -*ae, θ*. farina
 hordeacea.
 ἀλφιτοπώλης, farinae venditor.
 ἀλφιτοφάγος, polentam comedens
 ἀλφιτοχρῶς, candidus, *α, um*.
 ἄλφος, albus, *α, um*.
 ἀλώβητος, *ον*, illaesus, -*α, um*.
 ἀλώδης, salis similis.
 ἀλώϊος (τῆς ἄλω), arealis, -*ε*.
 ἄλων -*ωνος, ή*, area, -*ae, θ*.
 ἄλωνεύομαι, in areā trituro fru-
 mentum.
 ἀλώνητος, sale (τ. ἔ. vili pretio)
 emptus, vilissimus.
 ἄλωνίζω, in areā versor; in areā
 trituro frumentum.
 ἀλώνιον, *τό*, parva area.
 ἄλωνοτριβέω -*ω*, in area trituro.
 ἄλωπέκειος, vulpinus, *α, um*.
 ἄλωπεκῆ, *ή*, pellis vulpina.
 ἄλωπενία, ἄλωπενίαις, *ή*, deflu-
 vium capilli.
 ἄλωπενίζω, vulpinor ari.
 ἄλωπένιον, *τό*, vulpecula, -*ae, θ*.
 ἄλωπενίς, *ή*, catulus vulpis,
 ἄλώπηξ, *ή*, vulpes, -*is, θ*.
 ἄλωπεκώδης, *ες*, vulpinus.
 ἄλωποχρῶς, vulpinum colorem
 habens.
 ἄλως (ω), *ή*, area, -*ae, θ*.
 ἄλωσις, *ή*, expugnatio, -*onis, θ*.
 ἄλωτός, *ή, όν*, captus, *α, um*.
 ἄμα· 1) πρόθ. cum; ἄμα τῷ ἡλίῳ
 ἀνίσχοντι, cum ortu solis; 2) σύνθ.

χρόν. simul simul ac, simulaque,
 simul ut, ἄμα ἀπῆλθε, simul ut (si-
 mul ac) abiit.
 ἀμάθεια, *ή*, inscitia, -*ae, θ*.
 ἀμαθής, *ές*, literarum expers, in-
 doctus, *α, um*.
 ἄματος, *ή*, sabulo -*onis, θ*.
 ἀμαθώδης, sabulosus, *α, um*.
 ἀμαθῶς, inscite; inscipienter; in-
 docte; imperite.
 ἀμάλλαντος, ἀμάλθαντος, *ον*, qui
 molliri nequit; durus, *α, um*.
 ἀμανίται, *οί*, fungi, -*orum, ά.πλ*.
 ἀμάντευτος, non vaticinans.
 ἄμαξα, *ή*, currus, *i, ά*. vehicu-
 lum, *i, ού*. φορηγός—, plastrum, *i, ού*.
 ὁδοπορικῆ—, rheda, -*ae, θ*. ἀρ-
 μάμαξα, carpentum, *i, ού*.
 ἀμαξάριον, *τό*, parvus currus.
 ἀμαξεύω, plastrum ago.
 ἀμαξήλατος, vehicularis, *ε*.
 ἀμαξία -*ος*, lapis magnitudine ve-
 his, magnus.
 ἀμάξιον, ἀμαξίς, plostellum, -*i*.
 ἀμαξιτός ὁδός, via vehicularis.
 ἀμαξοπηγέω -*ω*, plaustra fabricor.
 ἀμαξοπηγία, *ή*, plaustrarum fa-
 bricatio.
 ἀμαξοπηγός, ἀμαξοποιός, plau-
 strarius -*ii, ά*. capentarius -*ii, ά*.
 ἀμαξουργία, plaustri fabricatio.
 ἀμαξουργός, ἴδε ἀμαξοπηγός.
 ἀμάρα, *ή*, aqueductus, -*us, ά*.
 ἀμαράκινος, amaracinus, *α, um*.
 ἀμάραντος, *ον*, non marcescens,
ού. amarantus, -*i, ά*.
 ἀμαρτάνω, aberro (a scopo, *α*
 via); erro, pecco (in aliquem).
 ἀμάρτημα, *τό*, peccatum, -*i, ού*.
 delictum -*i, ού*.
 ἀμαρτία, *ή*, error, -*oris, ά*. pec-
 catio, -*onis, θ*.
 ἀμαρτύρητος, testimonio non com-
 probatus, testibus carens.
 ἀμάρτυρος, testibus non firmatus.
 ἀμαρτωλή, *ή*, peccatrix, -*icis, θ*.
 ἀμαρτωλός, *ος*, peccator, -*oris, ά*.
 ἀμαρηνγῆ, *ή*, coruscatio, -*onis, θ*.
 ἀμαρύσσω, corusco, -*are*.
 ἀμάσσητος, immasticatus, *α, um*.
 ἀμαστίγωτος, *ον*, ἀμάστικτος, *ον*,
 non flagellatus, *α, um*.

ἀμαυρός, ἄ, ὄν, obscurus, a, um.
 ἀμαυρότης, ἡ, obscuritas, -atis, θ.
 ἀμαυροφανής, ἐς, obscuram lucem emittens.

ἀμαυρόω-ω, obscuro, -are.

ἀμαυρῶς, obscure.

ἀμαύρωσις, ἡ, obscuratio, -onis, θ. — ὀφθαλμών, caligo, -inis, θ.

ἀμαυρωτικός, ἡ, ὄν, obscurandi vim habens.

ἀμάχαιρος, sine gladio.

ἀμαχεί, ἀμαχητεί, absque pugna, sine controversia.

ἀμάχητος, ὄν, non pugnans, -ntis; invictus, a, um.

ἀμαχος, ὄν, invictus, a, um.

ἀμάω-ω, demeto (essui) -ere.

ἀμβιξ, ὁ, ὅλα, -ae, θ. ambiga.

ἀμβλυγώνιον, obtusus angulus.

ἀμβλυγώνιος, obtusum angulum habens. [vim habens.

ἀμβλυντικός, ἡ, ὄν, hebetandi ἀμβλύνα, hebeto, -are, retundo (-tudi, -tūsum -ere); praestringo;

—ομαι hebesco -ere, obcalesco ἡ concalesco, -ere.

ἀμβλύ, ἐπίρ. obtuse.

ἀμβλύς, εἶα, ὅ, hebes, -etis (telum, visus), obtusus, a, um; ἀμβλὺς τὸν νοῦν, νοῖς —, hebes, brutus, tardus, stupidus.

ἀμβλυτέρως, obtusius.

ἀμβλύτης, ἡ, hebetatio, -onis, θ. stupor, -oris, ἄ.

ἀμβλυωπέω-ω, oculis non satis prospicio, caecutio, -ire.

ἀμβλυωπία, ἡ, visus obtusus.

ἀμβλυωπός, ὄν, oculis non satis prospiciens, oculis hebetioribus.

ἀμβλωμα, τό, abortus, -us, ἄ.

ἀμβλωσις, ἡ, abortio, -onis, θ.

ἀμβροσία, ἡ, ambrosia, -ae, θ.

ἀμβροσιακός, ambrosiacus, a, um.

ἀμβροσίος, amprosius, a, um.

ἀμβυξ, ἴδε ἀμβιξ.

ἀμβων, ὁ, pulpitum, -i, οὐ. suggestus, -us, ἄ.

ἀμεθεξία, ἡ, quum quis alicuius rei expertus est.

ἀμεθόδευτος, ὄν, ἀμέθοδος, ὄν, arte carens, male ordinatus et digestus.

ἀμέθυσος, ὄν, non ebrius, a, um; sobrius, a, um.

ἀμέθυστος, ὄν, ἐπ. ἴδε ἀμέθυσος· || οὐσ. (λίθος) amethystus (lapis).

ἀμείβω, muto, permuto; facio mutuum cum aliquo; ἀμείβομαι τινά τινι, remuneror aliquem aliqua re. ἀμειδής, ἐς, ἀμειδαστος, ὄν, non ridens, tristis.

ἀμείλικτος, ὄν, implacabilis, e.

ἀμείνων, ὄν, melior, melius, -oris.

ἀμεινίς, ἡ, mutatio, -onis, θ.

ἀμείνωτος, ὄν, non imminutus, a, um, integer.

ἀμέλγω, mulgeo (-ali, -lctum -ere)· μεταφ. haurio.

ἀμέλει, ἐπίρ. profecto.

ἀμέλεια, ἡ, neg.igentia, -ae, θ.

ἀμελετησία, ἡ, inconsiderantia, θ.

ἀμελέτητος, ὄν, immeditatus, a, um; non praeparatus, a, um.

ἀμελετήτως, immeditate, sine praeparatione.

ἀμελέω-ω, neglero (-exi -ctum -ere); desum (alicui, officio); desero, praetermitto, -ere; —ομαι negligor, -ctus sum, -i.

ἀμελής, ἐς, negligens, -ntis.

ἀμελητί, negligenter.

ἀμελητήρ, ὁ, mulctra, -ae, θ.

ἀμελλητί, ἀμελλήτως, sine mora, sine cunctatione.

ἀμελξίς, ἡ, mulsura, -ae, θ.

ἀμελῶς, negligenter.

ἀμεμπτος, ὄν, ἀμεμφής, ἐς, inculpatus, vituperabilis.

ἀμέμπτως, inculpate.

ἀμεμψιμοιχος, ὄν, qui sorte sua contentus est.

ἀμέργω, stringo, exprimo;

ἀμέρεια, ἡ, individuitas, -atis, θ.

ἀμερής, ἐς, individuus, a, um.

ἀμεμνέω-ω, securus sum.

ἀμεριμνησία, ἡ, securitas, θ.

ἀμερικμος, ὄν, securus, a, um.

ἀμερίμνω; sine cura; secure.

ἀμέριστος, ὄν, individuus, a, um.

ἀμέσως, ὄν, medio carens.

ἀμέσως, nullo iaterveniente.

ἀμετάβατος, ὄν, intransitivus.

ἀμεταβάτως, intransitive.

ἀμετάβλητος, ὄν, ἀμετάβολος, ὄν,

immutabilis, e; immutatus.

ἀμετάδοτος, *ον*, qui nihil impertit; avarus, a, um.

ἀμετάθετος, *ον*, immutabilis, e; constans, ntis; fixus, a, um.

ἀμεταθέτως, constanter.

ἀμετακίνητος, *ον*, immobilis, e.

ἀμετακινήτως, immutabiliter.

ἀμετάκλητος, non revocabilis, e.

ἀμετακλήτως, irrevocabiliter.

ἀμεταμέλητος, *ον*, ἀμετανόητος, *ον*, quem non poenitet,

ἀμεταμελήτως, ἀμετανοήτως, sine ulla poenitentia.

ἀμετάπειστος, *ον*, pertinax, acis.

ἀμεταπίστως, pertinaciter.

ἀμετάπλαστος, non transformatus.

ἀμεταποίητος, immutabilis, e.

ἀμετάπικτος, *ον*, immutabilis, e.

ἀμετάστροφος, *ον*, immutabilis, e.

ἀμετάτρεπτος, *ον*, immutabilis, e.

ἀμετατρέπτως, immutabiliter.

ἀμετάτροπος, *ον*, immutabilis, e.

ἀμεταχείριστος, *ον*, intractabilis, e. ἀμέτοχος, *ον*, non particeps; expers -rtis.

ἀμέτρητος, *ον*, immensus, a, um.

ἀμετρήτως, sine mensurâ.

ἀμετρία, ἡ, immensitas -atis, θ.

ἀμετροβαδής, immense proiundus

ἀμετροεπής, sine modo loquax.

ἀμετρον, τό, immensum, -i, οὐ.

Ἰδε καὶ ἀμετρία.

ἀμετροπαθής, sine modo patiens.

ἀμετρος, *ον*, immensus, a, um.

ἀμέτρως, immôdice, infinite.

ἀμήν, vere, certe.

ἀμητήρ (θεριστής), messor, ἄ.

ἀμητήριον, τό, falx (messoria).

ἀμητικός, ἡ, *ον*, messorius, a, um.

ἀμητος (θέρισις), messis, -is, ἄ.

ἀμήτωρ, matre orbus ἢ orbatus.

ἀμηχανέω -ῶ, haesito, -are; (= ἀπορῶ), egeo, -ere.

ἀμηχανία, ἡ, diicultas, -atis, θ; angustiae rerum; egestas, θ.

ἀμήχανος, *ον*, ineptus, a, um;

minime sollers; impossibilis, e.

ἀμηχάνως, nullo modo.

ἀμίαντος, *ον*, immaculatus, a, um; impolutus, a, um; || οὐσ. δ ἀμίαντος (λίθος), amiantus, -i, ἄ.

ἀμιγής, ἑς, non mixtus, a, um.

ἀμιγῶς, citra mixturam.

ἀμικτος, *ον*, immixtus, a, um.

ἀμικτως, absque misturâ; pure.

ἀμίλλα, ἡ, aemulatio, onis, θ.; certamen, -inis, οὐ. contentio, -onis.

ἀμιλλάσμαι -ᾶμαι, aemulor, -ari; certo, -are; contendo, -ere.

ἀμιλλητικός, ad certamen aptus.

ἀμιλλητικῶς, certatim.

ἀμίμητος, *ον*, inimitabilis, e; ἐν εὐρύτερα σημασία : divinus, a, um.

ἀμιμήτως, divine.

ἀμίσξια, ἡ, nullum commercium.

ἀμῖς, ἡ, (οὐροδοχείον), matula, ae, θ.

ἀμισής, ἑς, non odiosus, a, um.

ἀμισία, ἡ, defectio odii.

ἀμισθί, sine mercede.

ἀμισθία, ἡ, defectio mercedis.

ἀμισθος, *ον*, mercedem non merens; gratuitus, a, um.

ἀμισθωτος, *ον*, mercede non conductus, a, um.

ἄμμα, τό, nexus, us, ἄ. ἄμμα σχοινίου, commissura funis.

ἀμματίζω (κοιν. πατίζω), vincio.

ἀμμοκονία, ἡ, arenatio, θ.

ἄμμος, ἡ, sabulum, οὐ. arena, θ.

ἀμμόδης, arenosus, arenarius.

ἀμμωνιακόν, sal ammoniacus.

ἀμνάς, ἡ, agna, -ae, θ.

ἀμνείος, *ον*, agninus, a, um.

ἀμνημόνευτος, *ον*, immemoratus; a, um; immemorabilis, e.

ἀμνημονέω -ῶ, ibliviscor.

ἀμνημοσύνη, ἡ, immemoriam, θ.

ἀμνήμων, immemor, -oris.

ἀμνησικατέω -ῶ, illatae injuriae obliviscor.

ἀμνησικακία, ἡ, injuriae oblivio.

ἀμνησικακος, injuriae immemor.

ἀμνηστεία, ἡ, abolitio iacti.

ἀμνήστευτος, *ον*, ἐπ. matrimonii expers.

ἀμνηστος, *ον*, oblivione deletus.

ἀμνός, δ, agnus, -i, ἄ.

ἀμόγητος, indefessus, a, um.

ἀμοιβαδῖς, ἀμοιβαδόν, mutue.

ἀμοιβαῖος, α, *ον*, mutuus, a, um; alternus, a, um; vicis.

ἀμοιβαῖως, muto, mutue.

ἀμοιβή, ἡ, mutatio, alternatio,

—onis, θ. remuneratio, —onis, θ. pretium, —ii, οὐ.

ἀμοιρέω-ω, expers sum (rei).

ἀμοιρία, ἡ, infortunitas, -atis.

ἀμοιρος, ον, expers, -itis; carens, (ἀτυχής), infortunatus, a, um.

ἀμόλυντος, ον, impollutus.

ἀμορφος, ον, inculpatus, a, um.

ἀμόρηγῃ, ἡ, amurca, -ae, θ.

ἀμοργίς, ἡ, vestis purpurea.

ἀμορφία, ἡ, deformitas, -atis, θ.

ἀμορφος, ον, ἐπ. deformis, e; in-formis, e.

ἀμόρφως, deformiter.

ἀμόρφωτος, ον, inior-mis, e; (=ἀ-νευ μορφώσεως), incultus, a, um.

ἀμουσία, ἡ, imperitia, -ae, θ.

ἀμουσος, ον, musices imperitus; aversus a Mussis; indoctus.

ἀμούσως, inepte, indocte.

ἀμοχθεί, sine labore.

ἀμόχθητος, ον, ἀμοχθος, ον, in-defessus, a, um; labore carens, iners, -rtis.

ἀμόχθως, citra laborem.

ἀμπέλινος, ἀμπέλεις, ον, viteus, a, um; vitigenus, a, um.

ἀμπέλιον, ἀμπελίς, viticula, -ae.

ἀμπελος, ἡ, viii, -is, θ.

ἀμπελουργέω-ω, vitis colo.

ἀμπελουργία, ἡ, vineae cultus.

ἀμπελουργική, ἡ, ars vinitoris.

ἀμπελουργικός, δ, vineaticus, a, um.

ἀμπελουργός, δ, vinitor, -oris, δ.

ἀμπελόφυλλον, τό, frons vitea.

ἀμπελόφυτος, ον, viteus, a, um.

ἀμπελώδης, ες, vitibus abundans

ἀμπελών, δ, vinetum, -i, οὐ.

ἀμπεχόνῃ, ἀμπεχονον, vestitus, —us, δ. amictus, —us, δ.

ἀμπέχω, amicio, (-icui —ictum, —ire); —ομαι, me amicio.

ἀμπυξ, δ, vatta —ae, θ. rota, ae, θ.

ἀμυγδαλέα —ἡ, ἀμύγδαλος, ἡ, amygdalus, —i, θηλ.

ἀμυγδάλεος, amygdaleus, a, um.

ἀμυγδάλη, ἡ, ἀμυγδαλός, ἡ, amygdala, —ae, θηλ.

ἀμυγδάλινος, amygdalinus, a, um.

ἀμυγδαλίτης, δ, amygdalis similis

ἀμυγδαλοειδής, ἐς, amygdalaceus.

ἀμυγδαλον, τό, amygdalum, —i, οὐ.

ἀμυγδαλώδης, amygdalae similis.

ἀμυγμα, τό, laceratio, onis, θ.

ἀμυδρός, δ, όν, obscurus, a, um.

ἀμυδρότης, ον, obscuritas, —atis.

ἀμυδρόω-ω, obscuro, —are.

ἀμυδρῶς, obscure.

ἀμύδρωσις, obscuratio, —onis, θ.

ἀμύελος, ον, medulla carens.

ἀμύητος, ον, non initiatus, a, um; μετφ. alienus a re aliqua.

ἀμύθητος, ον, inenarrabilis, e. innumerabilis, e.

ἄμυθος (ποίησις), sine fabulis.

ἀμυκτικός, ἡ, όν, ἐπ. vin habens lacerandi.

ἄμυλον, τό, amylum, —i, οὐ.

ἄμυλος, ον, non molitus, a, um.

ἄμυνα, ἡ, propugnatio, —onis; ultio, —onis, θηλ.

ἀμυντήρ, δ, propugnator, —oris, δ. deensor, —oris, δ ultor, —oris, δ.

ἀμυντήριος, ον, ἀμυντικός, ἡ, όν, ad defendendum aptus.

ἀμύνω, (=ἀποκρούω) defendo, —rae =ἐπερασπίζω τινά· propugno pro aliquo· —ομαι defendo; —ομαι (=ἐκδικῶ) τινα, defendo aliquem, vindictam ab aliquo sumo.

ἀμύριστος, ον, ἄμυρος, ον, sine unguentis.

ἀμύσσω, rado unguibus, lacero.

ἀμυσταγώγητος, ον, mysteria non edoctus, a, um.

ἀμυχή, ἡ, ulcus parvum; vulnus leve; laceratio, —onis, θ.

ἀμφήρης (ναῦς), ἀμφηρικόν (ἀνά-τιον)· ambiremis, e.

ἀμφήριστος, ον, anceps, —itis.

ἀμφί· 1) ambi, εὐχρηστον ἐν μόνη τῇ συνθέσει· 2) circa ἢ circum μετ' αἰτιατ. α') ἐπὶ τόπον· ἀμφὶ τὸν ποταμόν, circa flumen· β') ἐπὶ χρόνον καὶ ἀριθμοῦ· ἀμφὶ μέσον ἡμέρας, circa meridiem· γ') ἔγω, εἰμὶ, δια-τρέβω ἀμφὶ τι, curo aliquid, studiosus sum alicujus rei.

ἀμφιάσις, ἀμφίασμα, ἀμφιασμός, amictus, —us, δ.

ἀμφιβάλλω, circumjicio, —ere, aliquid; (=ἀπορῶ) dubito—are; μέσ.—ομαι, accingor.

ἀμφίβιον, τό, amphibium, —i, οὐ.

ἀμφιβληστροειδής, ἐς, retis formam habens.

ἀμφίβληστον, τό, rete jaculum ἢ ἀπλ. rete, -is, οὐ. ἢ jaculum, -i.

ἀμφιβολία, ἡ, ambiguitas, -atis, ὅ. dubitatio, -onis, ὅ.

ἀμφίβολος, ον, ambiguus, a, um. dubius, a, um, anceps, -pitis.

ἀμφιβόλως, ambigue; dubie.

ἀμφιγνοέω -ῶ, dubito, -are.

ἀμφιδέξιος, ον, aequimanus.

ἀμφιδοξέω -ῶ, anceps sum.

ἀμφιδόξος, ον, anceps, -itis.

ἀμφιέννυμι, convestio, -ire; amicio, -ire; induo, -ere; -νυμαι, me amicio aliquid, induo me aliquid.

ἀμφιέσις, ἀμφιέσμα, ἀμφιεσμός, amictus, -us, ἡ. amicimen, -inis, οὐ.

ἀμφιστρέω, ἡ, amiculum, -i, οὐ.

ἀμφίστεκτος, utrinque junctus.

ἀμφιθαλής, ἐς, undique iloridus, a, um; ἀμφιθαλεῖς ἀδελφοί, fratres germani.

ἀμφιθάλλω, undique vireo.

ἀμφιθέατρον, τό, amphitheâtrum.

ἀμφιθλάω -ῶ, undique irango.

ἀμφίθυρος (οἶκος), utrinque, januam habens (domus).

ἀμφικαλύπτω, circumtego, -ere.

ἀμφίκειμαι, circumjaceo, -êre.

ἀμφικέφαλος, ον, biceps, -itis.

ἀμφίκοιλος, utrinque cavatus.

ἀμφικτύωνες, οἱ, vicini, -orum.

ἀμφικτυονικός, ἡ, ὄν, amphictyonicus, a, um; — ὄν συνέδριον, concilium amphictyonum.

ἀμφικυρτός, ον, utrinque curvus.

ἀμφιλαφής, ἐς, ampius, a, um; patulus, a, um; densus.

ἀμφιλαφῶς, ample; dense.

ἀμφίλεγο, discepto, -are.

ἀμφίλεκτος, ον, dubius, a, um.

ἀμφιλέκτως, dubie.

ἀμφιλογία, ἡ, disceptatio, -onis, ὅ.

ἀμφίλογος, ον, ambiguus.

ἀμφιλόγως, ambigue; dubie.

Ἀμφίλοχοι, οἱ, Amphilochi, -orum Ἄργος τό Ἀμφιλοχικόν, Argos Amphilochium.

ἀμφιλύκη, ἡ, dubia nox.

ἀμφιον τό, indumentum, -i, οὐ.

ἀμφιπιέζω, undique premo.

ἀμφιπλέκω, circumnecto.

ἀμφίρρεπής, ἐς, ἀμφίρροπος, ον, ambiguus, a, um.

ἀμφίρροτος, ον, circumflaus.

ἀμφισβητέω -ῶ, controversor, contendendo, litigo; — περί τινος, discepto de aliqua re.

ἀμφισβήτησις, controversia, -ae, ὅ. disceptatio, ὅ.

ἀμφισβήτησιμος, ον, controversus, a, um; disputabilis, e.

ἀμφισβητικός, ἡ, ὄν, proclivis ad disceptandum.

ἀμφισβήτητος, ον, dubius, a, um.

ἀμφισβητούμενος, η, ον, controversus, a, um.

ἀμφίσκιος, ον, undique umbram habens.

ἀμφίστομος, ον, duplici ore praeditus; (= δίστομος) bipennis, e.

ἀμφιταλαντεύομαι, dubito, -are.

ἀμφιταράσσω, undique turbo.

ἀμφιτρεής, ἐς, ἀμφιτρητός, ον, ab utraque parte perforatus.

ἀμφιφαής, ἐς, ἀμφιφανής, ἐς, mane et vespere conspicuus.

ἀμφίχρυσος, ον, inauratus, a, um.

ἀμφορεύς, ὅ, amphora, -ae, ὅ.

ἀμφορέϊσκος, amphora parva.

ἀμφορικός, amphorarius, a, um.

ἀμφοτερίζω, ρ. in utramque partem vergo.

ἀμφοτέρως, α, ον, uterque, utraque; συνήθ. ἀμφοτέροι, αι, α, utri-que, utraeque utraque.

ἀμφοτέρωθεν, utrinque.

ἀμφοτέρωθι, utrobique.

ἀμφοτέρωσε, in utramque partem.

ἀμφω, ἀμφοῖν, ambo, ae, ο.

ἀμώμητος, ον, irreprehensibilis, e.

ἀμωμήτως, irreprehensibiliter.

ἀν, σύνδ. 1) δυνατικός, ἐκφραζόμενος ἐν τῇ λατινικῇ διὰ τῆς ὑποτακτικῆς ὡς ἰσως ἀν ἐρωτήσατε, iorsan quaeratis 2) ὑποθετικός: (= εἰ, ἤν), si.

ἀνά, 1) πρόθ. μετ' αἰτ. α') τοπικῶς ἀνά τὸν ποταμόν, adverso flumine. β') χρονικῶς ἀνά πᾶσαν ἡμέραν, quotidie γ') τροπικῶς ἀνά κράτος, per vim, totis viribus, fortiter δ') μετ' ἀριθμητ. ἀνά διακόσια

circa ducenta· 2) ἐπὶ. ἐν συνθέσει ἀντικαθιστῶμενον ἐν τῇ λατινικῇ διὰ τοῦ red: ἀναβλαστάνω, regermino.

ἀναβάδην, ascendendo.

ἀναβαθμῆς, ἡ, ἀναβαθμός, δ, gradus scalae.

ἀναβάθρα, ἡ, scala navis.

ἀνάβαθρον, τό, scala, -ae, θ. pulpitum, -i, οὐ.

ἀναβαίνω, scando (-ndi, -nsum), -ere; ascendo (-ndi, -nsum) -ere; conscendo (-ndi, -nsum) -ere, τὸ ὄρος, ascendo, conscendo montem **ἀναβάλλω**, sursum jacio, τὰ ὄμματα, oculos tollo; μέσ. α') —οῦται, τὴν τήβεννον ἐπὶ τὸν ὦμον, rejicio togam in humerum· β') —οῦμαι, τὴν ἡμέραν, profero diem.

ἀναβαπτίζω, rebaptizo.

ἀναβάπτισις, ἀναβάπτισμα, ἀναβαπτισμός, anabaptismus, -i, ἄ.

ἀναβάσιμος, ον, ubi ἡ quo ascendere possumus.

ἀνάβασις, ἡ, ascensio· θ. ascensus; conscenso equi.

ἀναβαστάζω, ρ. in meos humeros porto.

ἀναβάτης, δ, ascensor, -ōris, ἄ. eques, -itis, ἄ.; (= ὀχευτής) admisarius (equis, asinus).

ἀναβατικός, ἡ, ὄν, ad equos conscendendos peritus, a, um.

ἀνάβατος, ὄν, ascendit is, e.

ἀναβιβάζω, ascendere facio ἢ ju-beo aliquem ἢ aliquid.

ἀναβιβρώσκω, corrodo, -ere.

ἀναβιώω -ῶ, revivisco, -ere.

ἀναβίωσις, ἡ, reditus in vitam.

ἀναβλαστάνω, egermino, -are.

ἀναβλάστησις, regerminatio.

ἀνάβλεψις, intuitus in sublime.

ἀναβλέπω, ρ. attollo ἢ erigo oculos —εις τὸν οὐρανόν, suspicio (in) coelum.

ἀναβλητικός, dilatorius, a, um.

ἀναβλύζω, scareo —ere.

ἀνάβλυσις, ἡ, scatēbra, -ae, θ.

ἀναβοάω -ῶ, exclamo —are.

ἀναβόησις, ἡ, exclamatio, -onis, θ.

ἀναβολεύς, δ, scala, -ae, θ.

ἀναβολή, ἡ, rejectio, -onis; dilatio — δικης, advocatio, θ.

ἀναβράζω, bullio ἢ ebullio, -ire; exaestuo, -are, asso.

ἀνάβρασις, ἡ, ἀναβρασμός, δ, ebullitio, -onis, θ.

ἀναβρέχω, rursus madefacio.

ἀναβρυχάσμαι -ῶμαι, fremo, -ere.

ἀναβρύω, scateo, -ere.

ἀναβρωτικός, corrosivus, a, um.

ἀναγαλλίς, (φ.) ἡ, anagallis.

ἀναγγελία, ἡ, renuntiatio, -onis.

ἀναγγέλλω, remando, -are.

ἀναγελῶ -ῶ, rideo, -ere.

ἀναγεννῶω -ῶ, regenero, -are; —ῶμαι, renascor, -i.

ἀναγέννησις, ἡ, regeneratio, θ.

ἀναγινώσκω, (= ἀναγνωρίζω), recognosco, agnosco (-ovi, -itum, -ere); lego —gi, -ctum, -ere; praelego, interpretor.

ἀναγκάζω, cogo (-egi, -actum, -ere); compello; —άζειν τινα τι, cogere aliquem ad aliquid.

ἀναγκαῖος, α, ον, necessarius, a, um; τὰ —α πρὸς, necessaria ad.

ἀναγκαϊότης, ἡ, necessitudo, -inis; necessitas, -atis, θ.

ἀναγκαῖως, necessarie.

ἀνάγκασμα, τό, necessitas, θ.

ἀναγκαστικός, ἡ, ὄν, vim cogendi habens.

ἀναγκαστός, ἡ, ὄν, coactus, a, um.

ἀναγκαστῶς, coacte.

ἀνάγκη, ἡ, necessitas, -atis, θ. (= ἀναγκαῖον) necesse, ἄκλ. ἐπὶ θ.

ἀναγλυπτικός, ἡ, ὄν, anaglypticus, a, um.

ἀνάγλυπτος, ον, ἀνάγλυφος, ον, sculptus, a, um; caelatus, a, um.

ἀναγλυφή, ἡ, caelatura, -ae, θ.

ἀνάγλυφον, τό, sculptura, -ae, θ.

ἀνάγλυφος, caelo, -are.

ἀνάγκιστος, ον, non expiatus.

ἀναγνός, ον, incestus, a, um.

ἀναγνωρίζω, recognosco (-novi, -nitum -ere); agnosco.

ἀναγνώρισις, ἡ, agnitio.

ἀνάγνωσις, inseite.

ἀνάγνωσις, ἡ, (= ἄνῳσις), agnitio, θ. (= τὸ ἀναγινώσκειν), lectio, -onis, θ.

ἀνάγνωσις, interlectio, -onis, θ.

ἀνάγνωσμα, τό, agnitio, θ.

ἀναγνωστός, α, ον, legendus.

ἀναγνωστήριον, τό, locus in quo lectiones fiunt.

ἀναγνώστης, ὁ, lector, recitator.

ἀναγνωστικός, ἡ, ὄν, ad legendum aptus, a, um.

ἀναγνώστρια, ἡ, lectrix, -icis θ.

ἀναγρόνσεις, ἡ, publica pronuntiatio; proclamatio, -onis, θ.

ἀναγορεύω, publice pronuncio; proclamo, declaro, pronuncio; creo

ἀναγραμματίζω, anagramma facio

ἀναγραμματισμός, anagramma.

ἀναγραφή, ἡ, scriptio, -onis, θ. scriptum, -i, ὑ. perscriptio, θ.

ἀναγράφω, scribo, conscribo, perscribo (-psi, -ptum, -ere).

ἀνάγω· 1) = αἶρω, tollo, -ere, τὴν κεφαλὴν, caput· 2) = ἐπαγάω, reduco (-xi, ctum -ere)· 3) = τινὰ εἰς τοὺς θεούς, refero aliquem in numerum deorum· 4) = εἰς τιμάς, edūco aliquem· 5) = τὴν ναῦν, ἀναγομαι, navem portu ἢ ex portu educo, e portu solvo· 6) = ἀνατρέφω, educo, -are, aliquem.

ἀναγωγή, ἡ, reductio, -onis, θ. (= ἀνατροφή), edutatio, -onis, θ.

ἀνάγωγος, ὄν, male institutus, a, um; indoctus, rusticus.

ἀναγώγως, indocte; rustice.

ἀναώνιστος, ὄν, qui non certat.

ἀναδείκνυμι, declaro, -are, aliquem (consulem); designo, creo.

ἀνάδειξις, ἡ, designatio (consulum); elevatio, -onis, θ.

ἀναδεκτικός, ad recipiendum aptus, a, um.

ἀναδεδράς, ἡ, arbustiva vitis; rumpus, -i, ἄ.

ἀνάδσεις, ἡ, religatio, -onis, θ.

ἀναδεσμεύω, religo revincio.

ἀνάδειος, ὄν, revinctus, a, um.

ἀνοδεύω, irrigo, -are; misceo.

ἀναδέχομαι, recipio (-cepi, -eptum, -are) aliquid.

ἀναδέω, religo (aliquem ἢ aliquid), redimio (-ii, -itum, -ire, aliquem ἢ aliquid aliqua re).

ἀνάδημα, τό, anadéma, -atis, ὄν.

ἀναδιδάσκω, denuo ἢ melius doceo; rursus, doceo, drama.

ἀναδίδωμι, sursum do; emitto,

produco, reddo, -ere.

ἀναδικάζω, denuo judico; causam denuo instruo.

ἀναδιπλασιάζω, ἀναδιπλόω, -ῶ, duplico, reduplico, -are.

ἀναδιπλασιασμός, ἀναδίπλωσις, duplicatio, θ. reduplicatio.

ἀναδιφάω -ῶ, investigo, -are.

ἀνάδοσις, ἡ, productio, -onis, θ. ἐπὶ ὕδατ. scaturigo, -inis, θ.

ἀνάδοτος, ὄν, redditus, a, um.

ἀναδοχή, ἡ, receptum, -i, ὄν.

ἀνάδοχος, ὁ, receptor, ἄ. expromittens, -ntis, sponsor, ἄ.

ἀναδρομή, ἡ, ascensio, -onis. θ. recursus, -us, ἄ.

ἀναδύομαι, emergo -rsi, -rsum -ere. Ἀφροδίτη ἀναδυομένη, Venus e mari emergens.

ἀνάδυσις, ἡ, emersus, -us, ἄ.

ἀναζάω -ῶ, revivisco -ere.

ἀνάζεμα, τό, ἀνάξεις, ἡ, aestus aquae ierventis.

ἀναζεύγνυμι· 1) equos jungo· 2) ἐπὶ στρατοῦ. signa ἢ castra moveo· καὶ ἀπλῶς, moveo· 3) ἐπὶ στόλῳ, solvo, -ere.

ἀνάζευξις, ἡ, castrorum motio; reditus domum.

ἀναζέω, eiiervo ἢ effervesco, -ere. ebullio, -ire; exaestuo, are.

ἀναζητέω -ῶ· 1) requiro (-sivi, situm) -ere aliquem ἢ aliquid· 2) inquirō, (-ere) aliquid.

ἀναζητήσεις, ἡ, inquisitio, θ.

ἀναζυγῶ -ῶ, adjungo, aliquid.

ἀναζυμός -ῶ, fermento -are.

ἀναζύμωσις, ἡ, fermentatio, θ.

ἀναζωγραφέω -ῶ, delineo.

ἀναζώννυμι, ἀναζωννύω, accingo ἢ succingo (-nxi, -nctum -ere).

ἀναζωγονέω -ῶ, recreo, aliquem -οῦμαι, revivisco, -ere.

ἀναζωπνυέω -ῶ, rursus incendo; reficio, -ere, aliquem ἢ aliquid; recreo, -are, refoveo, -ere.

ἀναζωπυροῦμαι, revivisco, -ere.

ἀναζωπύρησις, ἡ, refectio virium,

ἐναζωτικός, ἡ, ὄν, recreans -ntis,

ἀναθάλλω, repullesco, -ere.

ἀναθάλλω, refoveo, -ere.

ἀναθαργέω -ῶ, animum recipio.

ἀναθαγγύνω, 1) fiduciam reddo
2) animum recipio.

ἀνάθεμα, τό, anathema, -atis, οὐ.
exsecratio, -onis, θ.

ἀναθεματίζω, anathematizo, aliquem; exsecror, -ari.

ἀναθεματισμός, ὁ, exsecratio.

ἀναθερμαίνω, recalcacio, -ere, ἡ
—ομαι, recalesco, -ere.

ἀνάθεσις, ἡ, consecratio, θ. dedicatio, θ. attributio, -onis, θ.

ἀναθέω, ρ. recurro, -ere.

ἀναθεωρέω, -ω, diligenter considero, aliquid.

ἀναθεώρησις, ἡ, respectio, θ.

ἀνάθημα, τό, donum (deo oblatum), votum, -i, οὐ.

ἀναθηματικός, ὁ, ὄν, deis oblatum, a, um; votivus, a, um.

ἀναθλίβω, exprimo, elido.

ἀνθοδέσμη, ἡ, florum fasciculus.

ἀναθολόω -ω, turbo, -are.

ἀναθορυβέω -ω, tumultuor, -ari.

ἀνάθρεμμα, τό, alumnus, -i.

ἀναθρέω, -ω, exacte considero.

ἀναθρηνέω -ω, defleo, -ere.

ἀναθρώσκω, prosilio, -ire.

ἀναθυμίαμα, τό, suffitio, onis, θ.

ἀναθυμιάσις, ἡ, exhalatio, θ.

ἀναθυμιάω, -ω, exhalare facio.

ἀναιδεια, ἡ, impudentia, -ae, θ.

improbitas, -atis, θ.

ἀναιδέομαι -οῦμαι, ἀναιδεύομαι, impudens sum.

ἀναιδήμων, inverecundus, a, um.

ἀναιδής, ἐς, impudens, impudicus, a, um; improbus.

ἀναιδώς, impudenter.

ἀναιμαντί, incruente.

ἀναιμακτος, ὄν, incruentus, a, um.

ἀναιματος, ἀναιμος, exsanguis, e.

ἀναιμία, ἡ, sanguinis defectus.

ἀναιμωτέ -τέ, sine cruore.

ἀναιρεσις, ἡ, ablatio, onis θ. sublatio, -onis (= θανάτωσις) interfectio, onis, θ. caedes, -is, θ.

ἀναιρέτης, ὁ, interemptor, -oris.

ἀναιρετικός, ἡ, ὄν, exitialis -e;

ἀναιρετικός, negative.

ἀναιρέω, -ω, aufero, tollo, -ere; (= φονεύω) interficio, -ere.

ἀναισθησία, ἡ, privatio sensuum;

stupor, -oris, ἄ. stupiditas.

ἀναισθητέω -ω, non sentio.

ἀναισθητος, ὄν, insensus, a, um insensibilis e, stupidus.

ἀναισθητός, sine sensu ἐντ. stupide, stolidè, duriter.

ἀναισχυντέω -ω, impudens sum. ἡ impudenter ago.

ἀναισχυντία, ἡ, impudentia.

ἀναισχυτος, ὄν, impudens, -ntis, impudicus, a, um.

ἀναισχύτως, impudenter.

ἀναιτία, ἡ, innocentia, -ae, θ.

ἀναιτίος, ὄν, causā ἡ culpa carens; immerens, immeritus.

ἀναιτίως, sine causa.

ἀνακαγχάζω, cachinnor, -are.

ἀνακαθαίρω, repurgo, expurgo, -are; purifico, -are.

ἀνακάθαρσις, ἡ, purgatio.

ἀνακαθαριστικός, purgativus, a, um.

ἀνακάθηναι, eretui sedeo.

ἀνακαθίζω -ομαι, me erigo

ἀνακαινίζω, innovo ἡ renovo -are.

ἀνακαινισμός, ὁ, innovatio ἡ renovatio.

ἀνακαινιστής, ὁ, renovator, -oris.

ἀνακαίω, accendo, -ere.

ἀνακαλέω -ω, nomino revoco, -are, aliquem de exilio; devoco, -are.

ἀνακαλύπτω, revêlo; retego; —

ομαι τὴν κεφαλὴν, caput adaperio.

ἀνακάλυψις, ἡ, revelatio.

ἀνακαμπή, ἡ, curvatura, -ae, θ.

ἀνακάμπω, reflecto, -ere; revertor, redeo.

ἀνάκαμψις, ἡ, reversio, -onis, θ.

ἀνάκειμαι, 1) dedicatus sum 2)

addictus sum, alicui rei 3) ἀνά-

κειται εἰς τινα, ad aliquem res re-

fertur.

ἀνακεράννυμι, commisceo, per-

misceo, (-scui -ixtum -ere) ali-

quid re ἡ cum re.

ἀνακεφαλαίωω -ω, recapitulo..

ἀνακεφαλαίωσις, recapitulatio.

ἀνακηρύκτες, ὄν, praeconis voce

renunciatus.

ἀνακηρύξις, ἡ, renunciatio, -onis.

ἀνακηρύσσω, voce praeconis re-

nuntio; plocamo, declaro.

ἀνακινέω -ω, cieo (aequora), su-

scito (undas); *μετφ.* excito.

ἀνακίνησις, commotio, -onis, *θ.*

ἀνακλάω, clango, -ere.

ἀνακλαίω, vehementer fleo.

ἀνάκλασις, *ή*, reflexio.

ἀνακλαυθμός, iletus -us, *ά.*

ἀνακλάω -*ω*, refringo, -ere; re-percutio, -ere (lumen); -*ωμαι*, re-fringor, -i, repercutior.

ἀνάκλησις, *ή*, inclamatio, *θ.* apel-latio, *θ.* revocatio.

ἀνακλητικόν, *τό*, signum rece-ptus *τό* — *σαλπίζω*, receptui cano.

ἀνάκλιντρον, *τό*, reclinatorium.

ἀνακλίνω, reclino -are, aliquid — *ομαι*, me reclino; *ἔπιτιος κατακλί-νομαι*, recumbo, -ere.

ἀνάκλισις, *ή*, discubitus, -us, *ά.*

ἀνάκλιτος, reclinator, a, um.

ἀνακλώθω, filum reorqueo; *μετφ.* *ἐπὶ Μοιρῶν τὸν μίτον ἀνακλώθω*, stamina revolvo.

ἀνακογχύω, concha impleo.

ἀνάκοιλος, *ον*, cavus, a, um.

ἀνακοιμῶμαι, redormio, -ire.

ἀνακοινῶ -*ω*, communico ali-quid cum aliquo; -*ομαι* *τι περι-τινος*, impertio.

ἀνακοινωνίς, communicatio.

ἀνακολλάω -*ω*, conglutino, are.

ἀνακόλλησις, conglutinatio, *θ.*

ἀνακολουθία, insequentia, *θ.*

ἀνακόλουθον, *τό*, (*σχ. λόγου*): ana-coluthon -i, *ού*.

ἀνακόλουθος, insequens.

ἀνακολούθως, insequenter.

ἀνακομάω -*ω*, comas recupero.

ἀνακομιδή, *ή*, reportatio, -onis, *θ*; reditus, -us, *ά.* (*ἐκκλ.*) delatio mortuum.

ἀνακομίζω, reporto; refero, -erre; — *ομαι*, revehor, revertor, -i.

ἀνακοπή, *ή*, impedimentum, *ού*.

ἀνακόπτω, retundo, -re.

ἀνακουφίζω, relevo, -are, allevo; *ή* sublevo, -are, aliquid, *καί μετφ.* fortunam, calamitatem alicujus.

ἀνακουφισις, *ή*, allevatio, *θ.*

ἀνακραδαίνω, vibro (hastam).

ἀνακράζω, exclamo, -are.

ἀνακρεμαμαι, suspensus sum.

ἀνακρεμάννυμι, suspendo (-ndi,

-nsum, -ere); — *ννμαι*, suspendo me.

ἀνακριβής, *ές*, non certus, a, um.

ἀνακρίνω, quaestionem habeo ali-cujus; inquirō in aliquem *ἐπὶ δίκης*, cognosco, -ere.

ἀνάκρισις, *ή*, quaestio, onis, *θ.* — *δί-κης*, cognitio, -onis, *θ.*

ἀνακριτής (*δίκης*), cognitor.

ἀνακριτικός, *ή, όν*, cognitionalis, e.

ἀνακριτικός, cognitionaliter.

ἀνακροτέω -*ω*, plaudo, ere.

ἀνακρουσις, *ή*, (*της νεώς*), inhi-bitio, onis, *θ*; *μονο*, praelusio *θ.*

ἀνακρούω 1) *ἀνακρούω ἵππον χα-λινῶ*, inhi-beo equum frenis 2) *ναῦν ἢ πρύμναν* — *ομαι*, inhi-beo remis *ή* inhi-beo navem (retro) *ή* ἀπλῶς in-hibeo; *μονο*, *ἀνακρύνομαι*.

ἀνακτάσμαι -*ομαι*, recupero -are, aliquid; reparo, -are; recipio; -ere, aliquid — *μαί τινα φίλῳ*, compre-hendo aliquem amicitia.

ἀνάκτησις, *ή*, recuperatio, -onis, *θ*; conciliatio, -onis, *θ.*

ἀνακτητικός, *ή, όν*, recuperandi vim habens.

ἀνακτίζω, restauro, -are.

ἀνάκτησις, *ή*, instauratio, *θ.*

ἀνάκτορον, *τό*, palatium, *ού*.

ἀνάκτωρ, *δ*, rex, regis.

ἀνακνύω -*ω*, pernisceo, -ere.

ἀνακνυλέω -*ω*, **ἀνακνυλόω** -*ω*,

in orbem ago; repeto, -ere.

ἀνακύνκησις, **ἀνακύνκλωσις**, **ἀνα-**

κνυκλισμός, circumactio, *θ.*

ἀνακνυλισμός, revolutio, -onis, *θ.*

ἀνακνύω, revolvō.

ἀνακνύπτω, emergo.

ἀνάκνυτος, *ον*, recurvus, a, um.

ἀνακωδονίζω, sono exploro.

ἀνακωλύω, arceo, -ere.

ἀνακωμωδέω -*ω*, conice irideo.

ἀνακωχή, indutiae, *θ. πλ.*

ἀναλακτίζω, calcitro, -are.

ἀναλαμβάνω, resūmo (-mpsi, mptum) -ere; recipio, -ere (aliquid); *μετφ.* — *θάλαρος*, recipio. animum *ή* colligo me; — *ἐξ ἀσθενείας*, recreo (*ή* recreor) ex morbo recolligo me

a valetudine; convalesco, ere, (ex morbo) recupero, -are.

ἀναλάμπω, reluceo, -luxi, -ere;

resplendeo, -ere arlesco.

ἀναλαμπή, ἡ, fulgor repens.

ἀνάλγητος, ον, doloris expers, crudelis, e, inhumanus.

ἀναλγησία, ἡ, indolentia, -ae, θ. crudelitas, θ. inhumanitas, θ.

ἀναλγήτως, sine dolore, dure.

ἀναλέγω (= συλλέγω)· colligo, -ere; -ομαι, lego, -ere.

ἀνάλεκτα, τά, analecta, orum.

ἀνάλεκτος, ον, collecticius, a, um.

ἀνάληψις, ἡ, resumptio, -onis, θ; convalescentia; ἐκκλ. (= ἀνύψωσις), elevatio, -onis, θ.

ἀναλίσκω, absumo, insumo, consumo, impendo.

ἀνάλιτος, ον, insulsus, a, um.

ἀναλκίς, δ, ἡ, impotens, -ntis.

ἀναλλοίωτος, immutabilis, e.

ἀνάλλομαι, insilio, -ire.

ἀνάλυτος, ον, insulsus.

ἀναλογεῖον, τὸ, pulpitum, -i, οὐ.

ἀναλογέω-ῶ, consentaneus (a, um) sum alicui· proportionalis (e) sum alicui; respondeo.

ἀναλογία, ἡ, portio ἢ proportio, θ. κατ' -ν, κατὰ τὴν ἀναλογίαν, (pro) portione; γραμμ. aequabilitas, -atis.

ἀναλογίζομαι, ratiocinor, -ari; recogito, -are; reputo, -are; recenseo; recolo aliquid.

ἀναλογικός, proportionalis, e.

ἀναλογισμός, δ, ratiocinatio, θ. recogitatio, θ. reputatio, θ.

ἀνάλογος, ον, consentaneus, a, um, proportionatus, a, um.

ἀνάλογως, ex (pro) portione, portione; pro rata parte.

ἀναλῶ -ῶ, ἴδε ἀναλίσκω.

ἀναλύζω, singulto, -are.

ἀνάλυσις, ἡ, solutio, θ.; resolutio, θ. dissolutio, θ.

ἀναλυτικός, ἡ, δν, resolvens.

ἀναλύω, solvo -ere; resolvo, -ere, dissolvo (aliquid).

ἀνάλωμα, τό, sumptus -us, δ. consumptio -onis, θ.

ἀνάλωσις, ἡ, absumptio, θ.

ἀναλωτής, δ, consumptor, -oris, δ.

ἀναλωτικός, ἡ, δν, absumens.

ἀνάλωτος, inexpugnabilis, e.

ἀναμαλάσσω, remollio, -ire.

Ἑλληνο-Λατινικὸν Λεξικὸν

ἀναμανθάνω, de integro disco.

ἀναμαρμαίρω, splendesco, -ere.

ἀναμαρτησία, ἡ, immunitas ab errore· impeccantia, -ae, θ.

ἀναμάρτητος, ον· 1) qui errare non potest· 2) impeccabilis, e.

ἀναμαρτήτως, ἐπὶ τοῦ, sine errore.

ἀναμασάσθαι -ῶμαι, remando, -ere· rumino, -are.

ἀναμάσσω, poluo, -ere; cilingo, -ere, pinso.

ἀναμάχομαι, denuo pugno.

ἀνάμελκτος, non emulsus, a, um.

ἀναμέλπω, cano, celebros cantu.

ἀναμεμιγμένος, mixtim.

ἀναμένω, exspecto aliquem ἢ aliquid· opperor, -pertus sum, -iri, aliquem· praestolor· ἀμετ. remaneo (maneo), -ere.

ἀνάμεσος, ον, intermedius.

ἀνάμεστος, ον, plenus.

ἀναμεστόω -ῶ, repleo -ere.

ἀναμετρέω -ῶ, metior denuo ἢ accurate· delibero, -are.

ἀναμέτρεις; ἡ, dimensio.

ἀναμνηστικὸν (δο)ῶμαι, remando.

ἀναμνηστικίς, ἡ, ruminatio.

ἀναμίγδην, permixte.

ἀναμίγνυμι, permiscio.

ἀνάμικτος, ον, permixtus, a, um.

ἀναμίλλητος, non controversus.

ἀναμνήσκω, reduco ἢ redigo alicui aliquid in memoriam ἢ aliquid in memoriam alicujus· moneo, admoneo· -ομαι, redigo in memoriam, admoneor aliquid; recordor aliquid.

ἀναμίξ, ἐπὶ τοῦ, permixte.

ἀνάμιξις, ἡ, permixtio, θ.

ἀναμισθαρέω -ῶ, denuo merce dem capio.

ἀναμμα, fax accensa.

ἀνάμματος, nodo carens.

ἀνάμνησις, ἡ, admonitio, θ. recordatus, δ.

ἀναμνηστικός, ἡ, δν, recordativus, a, um.

ἀναμορφῶ -ῶ, reformo, -are.

ἀναμορφώσις, ἡ, reformatio, θ.

ἀναμορφωτής, δ, reformator, δ.

ἀναμφήριτος, ον, non impugnatus, a, um; non controversus.

ἀναμφιβρότης, sine controversiā.
ἀναμφίβολος, *ον*, non ambignus.
a, um; non dubius, a, um.

ἀναμφιβόλως, sine dubio.

ἀναμφιστος, *ον*, non indutus.

ἀναμφιστός, sine vestibus.

ἀναμφίλεκτος, *ον*, non controversus, a, um; non dubius.

ἀναμφίλεκτως, *ἐπὶ* ρ. certe.

ἀναμφίλογος, *ιδε* ἀναμφίλεκτος.

ἀναμφισβήτητος, *ον*, non controversus, a, um, indubitabilis, e.

ἀναμφισβητήτως, haud dubie.

ἀνανδρεία, *ῆ*, mollitia, -ae, *θ*.

ἀνανδρος, *ον*, effeminatus, a, um, muliebris, e; mollis, -e; (*ἐπὶ* γυναικ.) innupta, -ae, vidua, -ae, *θ*.

ἀνάνδρως, *ἐπὶ* . effeminate.

ἀνανδρόω-*ω*, eviro, aliquem.

ἀνανεάζω, renovello, aliquid.

ἀνανεόω-*ω*, ἀνανεόομαι-*οῦμαι*, renovo, -are, instauro, -are; restituo, -ere; integro *ἢ* redintegro.

ἀνάνευσις, *ῆ*, 1) renutus, -us, *ἀ*.
2) recusatio, -onis, *θ*.

ἀνανευστικός, *ῆ*, *όν*, recusans, -ntis; negans, -ntis.

ἀνανευστικός, recusando.

ἀνανεύω, 1) renuo, -ere. 2) renuto, -are. 3) recuso, -are (aliquid).

ἀνανέωσις, *ῆ*, renovatio, *θ*.

ἀνανεωτικός, *ῆ*, *όν*, ad renovandum aptus, a, um.

ἀνανήψω, sobrius flo; resipisco; (*ἐνεργ*). soprio, -are.

ἀνανήχομαι, sursum nato.

ἀνανθέω-*ω*, reffloresco, -ere.

ἀνανθής, *ες*, flore carens.

ἀνανταπόδοτος, non redditus.

ἀνάντης, *ες*, acclivis, e *ἢ* acclivus, a, um; arduus, a, um.

ἀναντιρρητος, controversiam excludens; quem contradici non potest

ἀναντιρρήτως, sine controversia.

ἀναξ, *δ*, princeps, -ipis; rex, regis, *ἀ*, dominus, -i, *ἀ*.

ἀναξάινω. 1) rursum carmino. 2) — τὸ τραῦμα, refrico vulnus; μετφ. refrico.

ἀναξηραίνω, exsiccō, -are.

ἀναξηρασία, *ῆ*, siccatio, *θ*.

ἀναξηραντικός, *ῆ*, *όν*, ad exsic-

candum aptus, a, um.

ἀναξία, *ῆ*, indignitas, -atis, *θ*.

ἀναξιοπάθεια, *ῆ*, tractatio indigna

ἀναξιοπαθέω-*ω*, indigna patior.

ἀναξιοπαθής, *ες*, indigna patiens.

ἀναξιόπιστος, *ον*, fide indignus.

ἀνάξιος, a, *ον*, indignus, a, um.

ἀναξιότης, *ῆ*, indignitas, *θ*.

ἀναξίως, indigne.

ἀναξυρίδες, *αἱ*, braccæ, -arum.

ἀνάπαιστος, *δ*, anapaestus (pes).

ἀναπαλαίω, luctam redintegro.

ἀνάπαλιν, retrorsum, retro; *τάνάπαλιν*, (ex) contrario.

ἀναπαλλοτρίωτος, *ον*, gui (quæ quod) abalienari non potest.

ἀναπάλλω, evibro, -are, aliquid.

ἀνάπαλσις, *ῆ*, vibratio, *θ*.

ἀναπαράστασις, repræsentatio.

ἀνάπαυλα, *ῆ*, quies, requies, -etis.

θ. respiratio, *θ*.

ἀνάπαυμα, τό, quies, -etis, *θ*.

ἀναπαύσμος, *ον*, ad requiescendum aptus, a, um.

ἀνάπαυσις, *ῆ*, *ιδε* ἀνάπαυλα.

ἀναπαυ(α)τήριον, τό, locus quietis; tempus quietis.

ἀναπαύω, sedo, -are; do requiem alicui — *μαι*, quiesco, -ere; re-

quiesco — *ere*. *ἐπὶ* ἕπνον καὶ θανάτου acquiesco, -ere.

ἀναπαφλάζω, exaestuo, -are.

ἀναπτέθω τινά, consuadeo, persuadeo, -ere, alicui.

ἀναπεινάω-*ω*, rursus esurio.

ἀνάπειρα, *ῆ*, experimentum, -i, *ου*.

ἀναπειράομαι-*οῦμαι* (τινος); iterum experior, iterum tento.

ἀναπτέρω, ρ. transiigo, -ere.

ἀναπέμπω, mitto (aliquem) in locum superiorem — *δυσωδίαν*, malum odorem emitto (— *ἀποπέμπω*),

remitto, -ere.

ἀναπέπτω, recoquo, aliquid.

ἀναπετάννυμι, ἀναπεταννύω, pando, expando, -ndi; -nsium, ere, aliquid; aperio (-ui, -ertum, ire); — *μαι*,

pandor, -passus sum, -i.

ἀναπέτομαι, ἀνίπταμαι, evolo -are; subvolo, -are; *ἐπὶ* ἀψύχων sublimè ierror.

ἀναπήγνυμι, aifigo aliquid.

ἀναπηδάω -ῶ, insilio, ire, (ἐπὶ τὸν ἵππον, in equum) exsilio, -ire; exsulto, -are; resilio.

ἀναπήδησις, ἡ, insultatio, -onis, θ; exsultatio, -onis, θ.

ἀναπηρία, ἡ, mutilatio, -onis, θ.

ἀνάπηρος, ον, mutilus, a, um.

ἀναπηρόω -ῶ, mutilo, trunco.

ἀναπλήμην, compleo, impleo, expleo, -ere; refero, -ire.

ἀναπίνω, resorbeo, -ere.

ἀναπίπτω, recido, -ere, recumbo -ere; me rejicio.

ἀναπιστεύω, confido, -ere.

ἀνάπλασις, formatio de integro.

ἀνάπλασμα, τό, commentum, i, ου.

ἀναπλάττω, denuo fingo, reformato; comminiscor.

ἀναπλέκω, innecto, -ere.

ἀνάπλευσις, ἡ, adverso flumine (ἢ contra aquam) navigatio.

ἀναπλέω, adverso flumine, navigo ἢ subvehor; παθ. ἀναπλεῖται ὁ ποταμός, flumen navigatur; ἀνάγομαι, in altum provehor.

ἀνάπλεως, ὢν, plenus, a, um.

ἀναπλημμυρέω -ῶ, redundo.

ἀναπληρόω -ῶ, impleo, suppleo.

ἀναπληρωμα, supplementum, ου.

ἀναπληρωματικός, explendo aptus

ἀναπληρώσις, ἡ, 1) expletio, -onis, θ. 2) συγκεκρ. supplementum, ου.

ἀνάπλους, navigatio in altum.

ἀναπλύνω, eldo, ere.

ἀνάπλυνσις, ἡ, ablutio, -onis, θ.

ἀνάπνευσις, ἡ, recreatio.

ἀναπνευστικός, ἡ, ὄν, respirationi serviens; spiritalis, -e.

ἀναπνέω, respiro, -are; animam ἢ spiritum duco; animum colligo.

ἀναπνοή, ἡ, respiratio, -onis, θ. spiritus, -us, ἀ., halitus, -us, ε.

ἀναπόδεικτος, ον, non demonstrabilis, e; improbabilis, e.

ἀναποδεικτως, sine probatione; absque demonstratione.

ἀναπόδεκτος, non recipiendus.

ἀναποδισμός, δ, retrocessus, ἀ.

ἀναπόδραστος, ineifugibilis, -e.

ἀναποδράστως, inevitabiliter.

ἀναπόκριτος, ον, παθ. cui non respondetur; ἐνεργ. non respondens.

ἀναπόλαυστος, ον, quo frui non possumus ἢ non licet.

ἀναπολέω -ῶ, denno verso, μεταφ. revolve, (animo), revoco ἢ refero in mentem aliquid, retracto aliquid mecum.

ἀναπόλησις, revocatio in mentem.

ἀναπολόγητος, ον, indefensus.

ἀναπόλυτος, ον, indissolubilis, e.

ἀναπορεύομαι, sursum procedo.

ἀναπόσβεστος, non extinctus.

ἀναπόσπαστος, inseparabilis.

ἀναποσπάστως, inseparabiliter.

ἀναπράττω, (=εἰσπράττω) exigō, -ere (pecunias).

ἀναπρεσβεύω, legatos mitto.

ἀναπτερόω -ῶ, pennis ἢ alis instruo aliquem; μεταφ. animum aliqui reddo — οὔμαι, (μεταφ.) erigor.

ἀναπτος, ον' 1) intactus, a, um' 2) non accensus, a, um.

ἀνάπτυξις, ἡ, expansio, θ. ἀπέρτιο θ. explicatio, θ.

ἀναπτύσσω, expando, -ere, explīco, are; explāno, -are.

ἀναπτύω, exsquo, -ere.

ἀνάπτω, (=προσάπτω), affigo, -ere suspendo, -ere. μεταφ. attribuo; (=ἀνάπτω φῶς), incendio, accendo.

ἀναπυνθάνομαι (τι παρὰ τινος) requiro (-isivi, itum, -ere; percontor (-atus sum, -ari).

ἀναπυρόω -ῶ, accendo, -ere.

ἀναπωλέω -ῶ, rursus vendo.

ἀνάργυρος, ον, argento ἢ pecuniā carens; μεταφ. incorruptus, a, um.

ἀνάρδευτος, ον, non irrigatus.

ἀνάρετος, ον, virtute carens.

ἀναρθρος, ον, inarticulatus, a, um.

γαμμ. sine articulo.

ἀναριθμέω -ῶ, enumero, -are.

ἀναριθμητος, innumerabilis.

ἀναρκτης, domino carens.

ἀναρμόδιος, ον, non congruens, -ntis; inconveniens; inconcinuus, a, um; incompetent.

ἀναρμοδίως, non convenienter, incompetenter.

ἀναρμοστέω -ῶ, non congruo cum aliquo ἢ alicui, non quadro.

ἀναρμοστία, ἡ, incongruentia, θ.

ἀνάρμοστος, ον, incongruens, ntis,

incompetens, abhorrens.
ἀναρμόστως, incongruenter, im-competenter, abhorride.

ἀναρπάζω, abripio, corripio (-ipui, -eptun, -ere), rapio.

ἀνάρπαστος, ον, raptus, a, um.

ἀναρρέω, reiluo, ere.

ἀναρρήγνυμι, reiringo, effringo (-egi, -actum, -ere) rescindo.

ἀνάρρηξις, ἡ, diruptio, -onis, θ.

ἀνάρρησις, renunciatio.

ἀναρρίπτω, suscito, aliquid.

ἀναρρίπτω, in altum jacio; *κλινδύρον*, temere adeo periculum.

ἀναρρίχασμαι -ώμαι, enitor in altum (in montem).

ἀναρρίχῃσις, ἡ, actio enitendi in altum (locum).

ἀνάρριψις, ἡ, actio jaciendi.

ἀναρροφάω -ώ, resorbeo, -ere.

ἀναρρόφῃσις, ἡ, resorptio, -onis, θ.

ἀναρρυνθίζω, ordino, aliquid.

ἀναρρυννυμι, **ἀναρρωνύω** (τινά), robor alicui reddo -μαι, revalesco, -ere; convalesco -ere.

ἀνάρρωσις, convalescentia, θ.

ἀναρτάω -ώ, suspendo (-di, -sum, -ere), aliquid -ώμαι α' ἀναρτάωμαι τὰς ἐλπίδας εἰς τινα, spem meam in aliquo pono - εἰς τινα ἢ πρὸς τινα, alicui adhaereo β' - τινα, adligo aliquem γ' ἀνήρτημαί τι, aptus sum ex aliquo.

ἀνάρτησις, ἡ, suspendium, -i, οὐ.

ἀνάρτητος, ον, non conditus.

ἀναρχία, ἡ 1) defectus magistratūs; effrenata multitudinis licentia, soluta licentia.

ἀναρχος, ον, principio carens.

ἀνάρχως, sine principio.

ἀνασβέννυμι, deleo, -ere.

ἀνάσεισις, ἡ, concussio, θ.

ἀνασειώ, concutio, -ere.

ἀνασθμαίνω, graviter anhele.

ἀνάσιμος, resimus, a, um.

ἀνασιμόω -ώ, nasum supinor.

ἀνασκαλεύω, sarculo refodio; *μετφ.* scrutor, alipuid.

ἀνασκάπτω, effodio (-fodi, -fossum, -ere) eruo, exaggero (terram) evello radicitus, convello, aliquid; exscindo, ere,

ἀνασκαφή, effossio, -onis, θ.

ἀνασκεδάννυμι, dissipio, -are.

ἀνασκέπτομαι, considero, -are.

ἀνασκευάζω, -ομαι, recreo, instauro, reparo, -are, aliquid σιγαί. sarcinas ἢ vasa colligo, castra moveo; destruo aliquid (dicta, testes) refuto, confuto, convineo.

ἀνασκευαστικός, ἡ, ον, ad refutandum aptus.

ἀνασκευή, ἡ, reversio, -onis θ.

refutatio, -onis, θ. coniutatio, θ.

ἀνασκιγτάω -ώ, exsilio (lui, -ire), exsulto, -are.

ἀνασκολοπιζώ, crucifigo ἢ affigo, aliquem; -ομαι cruci figor ἢ affigor (ab aliquo).

ἀνασκολόπισις, ἡ, actio affigenti aliquem in crucem.

ἀνασκοπέω -ω, considero, -are.

ἀνασκόπησις, consideratio, θ.

ἀνάστασις, ἡ, actio revellendi.

ἀνάστατος, ον, revulsus, a, um.

ἀνασπάω -ώ, revello ἢ convello, extraho, -ere, aliquid - τινα ἐκ τοῦ κινδύνου, eripio aliquem ex periculo.

ἀνασπογγίζω, spongiā detergeo.

ἄνασσα, ἡ, regina, -ae, θ.

ἄνασσω, regno, -are.

ἀνασταλτικός, ἡ, ον, cohibendi vim habens.

ἀναστάσιμος, ον, ἐπ. resuscitandi vim habens.

ἀνάστασις, ἡ, erectio, -onis, θ.

ἀνάστασις ἐκ θανάτου, resurrectio, -onis, θ.

ἀνάστατος, ον, eversus, a, um; vastatus, a, um; extorris, e.

ἀναστατῶω -ώ, evertō, vasto.

ἀναστάτωσις, ἡ, vastatio, -onis, θ.

ἀνασταυρόω -ώ, cruci affigo aliquem; in crucem ago aliquem.

ἀνασταύρωσις, ἡ, suspendium, οὐ.

ἀνάστειος, ον, inurbanus, a, um.

ἀναστέλλω, adtollo (oculos); suc-

cingo (vestem); (= ἐμποδίζω) re- primo aliquem ἢ aliquid.

ἀναστεναγμός, θ, suspirium, i, οὐ.

ἀναστενάζω, suspiro, -are.

ἀνάστερος, ον, sine stellis.

ἀναστέφω, corono, -are.

ἀνασθηλώ-ω, erigo cippum.
 ἀναστήλωσις, ἡ, erectio simulacri.
 ἀνάστημα, erectio, statura.
 ἀναστηρίζω, erigo aliquid.
 ἀναστολή, ἡ, actio reprimendi.
 ἀναστομόω -ω, aperio -ire.
 ἀναστόμωσις, ἡ, actio aperiendi.
 ἀναστρατεύομαι, militiam itero.
 ἀναστρατοπεδεύω, castra moveo.
 ἀναστρέφω, inverto (-ti, -sum, -ere), aliquid; praepostero, aliquid· ἀμετ. (= ἐπιστρέφω), revertor ἢ redeo· —ομαι(= διατρέβω), versor, -ari.
 ἀναστρος, ον, sine stellis.
 ἀναστροφάδην, ordine inverso.
 ἀναστροφή, ἡ, inversio, θ. (= ἐπιστροφή), reditus, us, ἀ. reversio, θ.
 ἀνάστροφος, ον, conversus, a, um; praeposterus, a, um.
 ἀναστροφώς, conversim. [-ere.
 ἀνασύρω, subduco -duxi, -ctum,
 ἀνασπαδάξω, recalcitro -are.
 ἀνάσχεσις, ἡ, elevatio, -onis.
 ἀνασχετικός, patiens, -ntis.
 ἀνασχετός, ἡ, ὄν, tolerabilis, e.
 ἀνασχίζω, rescindo, discindo.
 ἀνασώζω, servo; reservo.
 ἀνασωρεύω, coaccervo (aliquid).
 ἀναταράσσω, exagito -are, aliquid, καὶ μετφ. aliquem; turbo, perturbo; misceo, permisceo.
 ἀνάτασις, ἡ, extensio, -onis, θ.
 ἀνατάσσω, ordine colloco, -are.
 ἀνατατικός, ἡ, ὄν, extensus.
 ἀνατείνω, tollo, extollo (oculos)· —τὰς χεῖρας πρὸς τὸν οὐρανόν, adtendo manus coelo; extendo, -ere, attollo, erigo.
 ἀνατειχίζω, instaurō muros.
 ἀνατέλλω, surgo, ere, orior ἢ exorior (-ortus sum, oriri); ἀνατέλλοντος τοῦ ἡλίου, sole oriente.
 ἀνατέμνω, reseco, disseco (-se cui, -sectum, -are, aliquid).
 ἀνατήκω, τι, liquefacio; μετφ. liquefacio aliquem· παθητ. —ομαι, liquefio; liquesco.
 ἀνάτηξις, ἡ, liquatio, -onis, θ.
 ἀνατίθημι (τινὶ τι) dedico, -are; consacro, -are, committo, trado, alicui aliquid; — τινὶ τι, tribuo alicui aliquid, confero aliquid in aliquem

—εμαί τι (= μεταθέτω), ordinem alicujus rei immuto, sententiam muto, revoco aliquid.
 ἀνατίκτω, rursus pario.
 ἀνατιμάω -ω, augeo pretium (rei alicujus).
 ἀνατίμησις, ἡ, auctio pretii.
 ἀνατιναγμός, ὁ, concussio, θ.
 ἀνατινάσσω, vehementer quatio.
 ἀνατιτράω -ω, perfuro, -are.
 ἀνατλάω -ω, tolero, -are.
 ἀνατοκίζω, ienus ex fenore capio.
 ἀνατοκισμός, renovatio, -onis, ἀ.
 ἀνατολή, ἡ, ortus, ἀ. oriens.
 ἀνατολικός, ἡ, ὄν, orientalis, e.
 ἀνατομή, ἡ, dissectio, -onis θ.
 ἀνατομική, ἡ, anatomica, -ae, θ.
 ἀνατομικός, anatomicus, a, um.
 ἀνατρεπτικός, ἡ, ὄν, subvertens.
 ἀνατρέπω, subverto, everto, -ere, diruo, -ere; confuto.
 ἀνατρέφω, nutrio, alo (alui, altum, ere, aliquem ἢ aliquid)· μετφ. educo, aliquem.
 ἀνατρέχω, curro in altum loeum, recurro, recedo.
 ἀνάρτησις, ἡ, perioratio, θ.
 ἀνάρητος, perioratus, a, um.
 ἀνατρίβω, frico, are, attero -ere.
 ἀνατριχόμαι -οῦμαι, capillos recupero. [peratio.
 ἀνατρίχωσις, ἡ capillorum recu-
 ἀνάρησις, ἡ, fricatio, onis θ.
 ἀνατροπεύς, ὁ, eversor, oris, ἀ.
 ἀνατροπή, ἡ, eversio, -onis, θ.
 ἀνατροφεύς, ὁ, nutritor, -oris ἀ.
 ἀνατροφή, ἡ, nutritio, educatio.
 ἀνατυλίττω, religo.
 ἀνατυπώω -ω, reformo, aliquid; μέσ. — οἷμαί (τι), imaginor, aliquid.
 ἀνατύπωμα, τό, species rei.
 ἀνατύπωσις, ἡ, formatio, -onis, θ. imaginatio, -onis, θ.
 ἀναυδος, ον, mutus, a, um.
 ἀναύδως, sine voce; tacite.
 ἀναυλος, ον, sine titibus; imperitus tiliarum· sine naulo.
 ἀναυμάχης, sine pugna navali.
 ἀναύξητος, ον, qui non augecscit; γράμ. sine augmento.
 ἀναυρος, sine aurā.
 ἀναύχην, ὁ, ἡ, cervice carens.

ἀναφαίνω, manifesto aliquid. —
ομαι, appareo; exsisto (-titi, -ere);
πλούσιος ἐνεφάνη, dives exstitit;
exorior ἢ coorior -iri. [potest.
ἀναφαίρετος, ον, qui auferri non
ἀναφανδόν, aperte; palam; clare.
ἀναφέρω τι, sursum iero in altum
erigo, tollo, extollo, aliquid; pro-
fero, produco, aliquid (= λέγω, διη-
γοῦμαι, ἀναγγέλλω τι) refero, defero;
ἀναφέρω τινὰ εἰς τοὺς θεοὺς, in nu-
merum deorum aliquem refero.
ἀναφεύγω, refugio, effugio.
ἀναφθέγγομαι, exclamo, -are.
ἀναφθεῖρομαι, intereo -ire.
ἀναφλέγω, inflammo, -are; μετφ.
excito, -are —ομαι, inflammor, -ari,
μετφ. exardesco.
ἀνάφλεξις, ἡ, inflammatio, -onis.
ἀναφλογίζω, inflammo, -are.
ἀναφλύζω, (ἐπὶ ὕδ.), aestuo, -are.
ἀναφορά, ἡ, erectio, -onis, ὁ.
relatio, -onis, ὁ. relatus, -us, ἄ.
ἀναφορικὸς, ἡ, ὄν, relativus, a, um
ἀναφορικῶς, relative.
ἀναφράσσω, aperio, -ire.
ἀναφροδισία, ἡ, invenustas, atis,
ὁ. inelegantia, -ae, ὅ.
ἀναφρόδιτος, invenustus, a, um.
ἀναφροντίζω, reputo, cogito.
ἀναφρος, ον, sine spuma.
ἀναφυγή, ἡ, reiugium -ii, οὗ.
ἀναφυράω -ῶ, ἀναφύρω, commi-
sceo, permisceo (-ui, -ere).
ἀναφυσάω -ῶ, inflo, -are; μετφ.
ἀναπεφυσσημένος, (= τετυφωμένος),
inflatus, a, um.
ἀναφύσημα, τό, res inflata.
ἀναφύσεις, ἡ, inflatio, -onis.
ἀναφυτεύω, denuo planto.
ἀναφύω, produco (-xi, -ctum, -ere);
—ομαι, cresco (-xi, -cretum, -ere);
exorior (-ortus sum -iri), recrescor, i.
ἀναφωνέω -ῶ, alte voce pronun-
tio, exclamo, -are.
ἀναφώνησις, ἡ, exclamatio, ὁ.
ἀναχαίνω, dehisco, -ere.
ἀναχαιτίζω, ferocio, -ire, contu-
macem me praebeo; parere recu-
so; (= ἐμποδίζω), coluibeo, inhibeo.
ἀναχαίτησις, ἡ, actio cohibendi ἢ
reprimendi.

ἀναχαλάω -ῶ, relaxo, -are.
ἀναχαράσσω, excito, -are.
ἀναχέω, refundo, -ere; —ομαι, in-
fundor, diffundor.
ἀναχρέμπτομαι, extussio, -ire.
ἀνάχρεμψις, actio extussendi.
ἀναχρονίζω, tempora permuto.
ἀναχροτισμός, ὁ, permutatio tem-
porum.
ἀνάχυσις, ἡ, refusio, -onis, ὁ;
—θαλάσσης, aestuarium, -i, οὗ.
ἀνάχωμα, τό, agger, -eris, ἄ.
ἀναχωμάτης, aggeris exstructio.
ἀναχώννυμι, aggero, -are.
ἀναχωρέω -ῶ, cedo ex (de) loco;
recedo, -ere ex illo loco; secedo
in otium (= ἀπέρχομαι), profici-
scor, -i.
ἀναχώρημα, secessus; recessus, us.
ἀναχώρησις, ἡ, secessio, -onis, ὁ.
recessus; proectio.
ἀναψηλαφάω -ῶ, (desuper) con-
trecto, aliquid; investigo.
ἀναψηλάφησις, ἡ, contrectatio,
ὁ. investigatio, ὁ. examinatio, ὁ.
ἀναψηφίζω, denuo in suffragium
mitto; —ομαι, repeto suffragia.
ἀναψις, ἡ, accensus, -us, ἄ.
ἀναψυκτήρ, ὁ, qui recreat.
ἀναψυκτικός, reirigatorius.
ἀναψυχή, refrigeratio, ὁ. recrea-
tio, -onis, ὁ. requies, -ētis, ὁ.
ἀναψύχω, refrigero, -are —ομαι
recreor, -ari.
ἀνδρον, τό, terra suggesta, agger,
-eris, ἄ. συνήθ. πλ. τὰ —α, altiora
fluvium labra, aggeres.
ἀνδραγαθέω -ῶ, fortiter me gero,
bonum virum me praesto.
ἀνδραγάθημα, actio viri fortis.
ἀνδραγαθία, ἡ, fortitudo, ὁ.
ἀνδραδέλφη, ἡ, glos, gloris.
ἀνδράδελφος, ὁ, mariti frater.
ἀνδραποδίζω, —ομαι (τινα), ad-
sero aliquem in servitutum; sub co-
rona vendo aliquem.
ἀνδραποδία, ἡ, servitus, -utis, ὁ.
ἀνδραποδισμός, redactio (alicu-
jus) in servitutem, plagium, -i, οὗ.
ἀνδραποδιστής, qui in servitutem
redigit, plagiator, -oris, ἄ.
ἀνδράποδον, τό, mancipium, ve-

nalis, ἄ. τὰ —α, venalicia, οὐ. πλ.
 ἀνδραποδώδης, ες, servilis, e.
 ἀνδράριον, τό, homuncio, ἄ.
 ἀνδρεία, ἡ, virtus, -utis, θ. for-
 titudo, inis, θ. constantia, -ae, θ.
 ἀνδρείκελον, simulacrum, i, οὐ.
 ἀνδρείκελος, viro similis.
 ἀνδρείος, α, ον, virilis, e, fortis,
 ε; ἀνδρείος ἀνὴρ, vir fortis.
 ἀνδρείως, viriliter, fortiter.
 ἀνδρεράστρια, virorum amatrix.
 ἀνδρεία, ἴδε ἀνδρεία.
 ἀνδριαντοειδής, statuæ similis.
 ἀνδριαντοποιῶ, statuas facio.
 ἀνδριαντοποιᾶ, (ars) statuaria.
 ἀνδριαντοποιός, statuarius, -i, ἄ.
 ἀνδριάς, δ, statua, -ae, θ.
 ἀνδρίζομαι, me virum plaebeo: vi-
 riliter, fortiter ago.
 ἀνδρικός, ἡ, ὄν, viratus, a, um;
 virilis, e; fortis, e; strenuus, a, um,
 ἀνδρικός, viriliter; fortiter.
 ἀνδροβόρος, hominem vorans.
 ἀνδρόβρωτος, ον, ab hominibus
 devoratus.
 ἀνδρογένεια, virorum genitura.
 ἀνδρογύνη, ἡ, androgyne, -es, θ.
 ἀνδρογύνης, δ, ἀνδρόγυνος, δ, an-
 drogynus, i. ἄ. hermaphroditus, -i,
 ἄ. μετφ. eifeminatus; debilis.
 ἀνδροκοιτέω-ῶ, cum viro concubo
 ἀνδροκτονέω-ῶ, viros interficio.
 ἀνδροκτονία, homicidium, ii, οὐ.
 ἀνδροκτόνος, homicida, -ae, ἄ.
 ἀνδροληψία, hominum prehensio.
 ἀνδρολογία, ἡ, delectus -us, ἄ.
 ἀνδρομανής, virorum amore insa-
 niens.
 ἀνδρομάχος, cum viris pugnas.
 ἀνδρόπαις, puer virili animo.
 ἀνδροποιός, virum faciens.
 ἀνδρόπορνος, scortum masculinum
 ἀνδροπρεπής, ἐς, virum decens.
 ἀνδροφαγέω-ῶ, carne humanā
 vescor.
 ἀνδροφάγος, carne humanā vescens
 ἀνδροφθόρος, homini perniciosus
 ἀνδροφονέω-ῶ, homines occido.
 ἀνδροφονία, ἡ, homicidium, -ii, οὐ.
 ἀνδροφόνος, ἀγρ. homicida, -ae,
 ἄ.; θηλ. interfector conjugis.
 ἀνδρόφωνος, virilem vocem habens

ἀνδρόω-ῶ, virum facio; μετφ.
 commasculo, —οῦμαι vir f.o.
 ἀνδρώδης, ες, virilis, e.
 ἀνδρών, δ, ἀνδρωνίτις, δ, andron,
 -onis, ἄ. andronitis, -dis, θ.
 ἀνέγγυος, ἡ, non desponsa.
 ἀνεγείρω, expergefacio al quem
 —ομαι, expergiscor, resurgo, —ere
 (ἐπὶ οἰκοδ.) exstruo (domum); sta-
 tuo, constituo; μετφ. excito, confirmo.
 ἀνέγερσις, ἡ, suscitatio —on.s, θ.
 constituo, θ. erectio, —onis, θ.
 ἀνέγκλητος, ον, inculpatus.
 ἀνεθίζομαι, insuesco.
 ἀνέθιστος, ον, non inssuetus.
 ἀνείδεος, ον, informis, e.
 ἀνείκαστος, incomparabilis, e.
 ἀνείλω-ῶ, evolve, —ere, aliquid.
 ἀνεμένος, η, ον, remissus, a, um
 (=ράθυμος) dissolutus, a, um.
 ἀνεμένως, remisse, odissoluite.
 ἀνείμων, non vestitus, a, um.
 ἀνείργω, inhabeo, —ere; arceo.
 ἀνείρξις, inhibitiō —onis, θ.
 ἀνείσοδος, inaccessus, a, um.
 ἀνέκαθεν, inde a maioribus; inde
 a temporibus antiquissimis; inde
 ab initio.
 ἀνεκβίαστος, ον, inviolabilis, e.
 ἀνεκβιάστω, inviolabiliter.
 ἀνεκδιήγητος, ον, inenarrabilis, e.
 ἀνεκδιήγητως, inenarrabiliter.
 ἀνεκδίκητος, ον, inultus, a, um.
 ἀνέκδοτος, ον, non editus (liber).
 ἀνεκλάλητος, ον, ineifabilis, e.
 ἀνεκλείπτως, inexhaustus, a, um.
 ἀνεκλείπτως, sine fine; semper.
 ἀνεκλεκτο, ον, non electus, a, um.
 ἀνεκπληκτος, ον, παθη. impa-
 vidus; ἐνεργ. non perterrens.
 ἀνεκπλήκτως, impavide.
 ἀνεκπλήρωτος, ον, incomplebilis.
 ἀνέκπλυτος, ον, illutus, a, um.
 ἀνεκρίζωτος, non eradicatus, a, um
 ἀνεκτικός, ἡ, ὄν, patiens, —ntis.
 ἀνεκτός, ἡ, ὄν, tolerabilis, e.
 ἀνεκτότης, ἡ, patientia, θ.
 ἀνεκτῶς, tolerabiliter.
 ἀνεκφραστος, ον, ineffabilis, e.
 ἀνεκφώνητος, ον, ineifabilis, e.
 ἀνεκφράστω, ineffabiliter.
 ἀνέλαιος, sine oleo.

ἀνέλεγκτος, *ον*, irrefutatus, a, um,
 ἀνελεημοσύνη, immisericordia, *θ*.
 ἀνελεήμων, ἀνελεής, immisericors
 -rdis, crudelis, -e.
 ἀνελευθερία, illiberalitas.
 ἀνελεύθερος, *ον*, illiberalis, e.
 ἀνελευθέρως, illiberaliter.
 ἀνέλιγμα, τό, convolutio, -onis, *θ*.
 ἀνέλιξις, ἡ, evolutio -onis, *θ*. μετφ.
 explicatio, -onis *θ*.
 ἀνελίσσω, evolvo (volvi, volutum,
 -ere); μετφ. explico, -are.
 ἀνελκῶ -ῶ, exulcero, -are.
 ἀνελκῶ, ἀνέλκω, subduco (-xi
 -ctum -ere), aliquid (navem); tollo
 sustuli, sublato, -ere.
 ἀνέλκωσις, ἡ, ulceratio, -onis, *θ*.
 ἀνέλκωτος, *ον*, non ulceratus, a, um
 ἀνελλήνιστος, *ον*, non graecus.
 ἀνελλιπής, ἐς, cui nihil deest; in-
 teger, -a, -um, totus, a, um.
 ἀνελλιπῶς, integre; plene.
 ἀνελλίς, ἐς, qui est sine spe.
 ἀνέλλιςτος, *ον*, insperatus.
 ἀνελλίστως, insperato
 ἀνεμόω -ῶ, evomo, -ere.
 ἀνεμῆτος, *ον*, indivisus, a, um.
 ἀνεμίζω, ventilo; are; —ομαι, a
 vento agitor.
 ἀνεμόεις, ἐσσα, ἐν, ventu plenus.
 ἀνεμοζάλη, tempestas turpida.
 ἄνεμος, ὁ, ventus, -i, ἄ. οὐριος
 ἄνεμος, ventus secundus.
 ἀνεμόω -ῶ, ventilo, -are; —ομαι,
 a vento agitor.
 ἀνέμπληστος, *ον*, insatiabilis, e.
 ἀνέμπόδιςτος, non impeditus.
 ἀνεμώδης, ἐς, ventosus, a, um.
 ἀνεμώλιος, *ον*, (=κενός) vento-
 sus, a, um; vanus, a, um.
 ἀνεμώνη, ἡ, (φ.) anemone, -es, *θ*.
 ἀνενδεής, ἐς, non indigens -ntis.
 ἀνενδεῶς, large; abunde,
 ἀνενδοίαστος, indubitatus, a, um.
 ἀνενδοίαστος, indubitanter.
 ἀνένδοτος, *ον*, non remissus.
 ἀνενδότης, non remisse; studio.
 ἀνένδυτος, non indutus, a, um.
 ἀνενεργής, inefficax, acis.
 ἀνενθουσίαστος, *ον*, non afflatus
 divino spiritu.
 ἀνενόχλητος, *ον*, illacessitus, a,

um; imperturbatus, a, um.
 ἀνενοχλήτως, tranquille.
 ἀνενταφίαστος, insepultus, a, um.
 ἀνέντευκτος, *ον*, non affabilis, e;
 insociabilis, e; difficilis, -e.
 ἀνεξάλειπτος, *ον*, indelebilis.
 ἀνεξάντλητος, inexhaustus, a, um.
 ἀνεξαρίθμητος, innumerabilis, e.
 ἀνεξαρχησία, ἡ, libertas, -atis.
 ἀνεξάρτητος, *ον*, non dependens;
 liber, a, um.
 ἀνεξέλεγκτος, *ον*, irrefutatus.
 ἀνεξέλεγκτως, sine refutatione.
 ἀνεξέυγατος, *ον*, illaboratus, a,
 um; imperfectus, a, um.
 ἀνεξερευνήτος, *ον*, qui pervestigari
 non potest, obsconditus.
 ἀνεξέταστος, *ον*, inexpertus, a,
 um; inexaminitus, a, um.
 ἀνεξετάστος, inexplorate.
 ἀνεξευμένιστος, implacabilis, e.
 ἀνεξεύρετος, non inventus, a, um.
 ἀνεξηγητος, *ον*, inexplicatus, a,
 um; inexplicabilis, e.
 ἀνεξηγήτως, inexplicabiliter.
 ἀνεξία, ἡ, tolerantia, -ae, *θ*.
 ἀνεξίθηρησκία, religiosa tolerantia
 ἀνεξίθηρησκος, qui tolerat religio-
 nem alicujus.
 ἀνεξικακῶ -ῶ, mala tolero.
 ἀνεξικακία, ἡ, tolerantia (malor-
 um); patientia, -ae, *θ*.
 ἀνεξικάκος, *ον*, tolerans malorum
 ἢ injuriarum; patiens, -ntis.
 ἀνεξικάκως, animo malorum pa-
 tiente.
 ἀνεξίλαστος, *ον*, ἀνεξιλέωτος, *ον*,
 implacabilis, e.
 ἀνεξίτηλος, *ον*, indelebilis, e.
 ἀνεξιχνίαστος, investigabilis.
 ἀνέξοδος, *ον*, exitum non habens;
 (=οὐ δαπανηρός), non impensus.
 ἀνέξοδος, sine impensā.
 ἀνεπαίσθητος, *ον*, qui sentiri (ani-
 madverti) non ἢ vix potest.
 ἀνεπαίσθητος, citra sensum.
 ἀνεπάλλακτος, *ον*, non altermans.
 ἀνεπανώρθωτος, *ον*, non emen-
 dabilis e; irrecuperabilis, e.
 ἀνέπαφος, *ον*, intactus, a, um.
 ἀνεπαχθής, ἐς, non molestus.
 ἀνεπαχθῶς, non moleste.

ἀνεπηρέαστος, *ον*, innoxius.
 ἀνεπίβατος, inaccessus, *α, um*.
 ἀνεπιβούλευτος, *ον*, qui non insidiatur; ab insidiis tutus.
 ἀνεπιβούλως, non insidiosus.
 ἀνεπίγραφος, *ον*, carens inscriptione ἢ titulo.
 ἀνεπίδεκτος, *ον*, non capax.
 ἀνεπίδικος, *ον*, non controversus.
 ἀνεπίδοτος, *ον*, non crescens.
 ἀνεπισείκεια, ἡ, iniquitas, -atis, *θ*.
 ἀνεπισεικής, *ές*, iniquus, *α, um*.
 ἀνεπισεικῶς, inique; injuste.
 ἀνεπίκλητος, irreprehensus.
 ἀνεπίληπτος, *ον*, irreprehensus.
 ἀνεπίληπτως, sine reprehensione.
 ἀνεπίλητος, *ον*, qui nullā obligatione deletur.
 ἀνεπιμέλῃς, non curatus, *α, um*.
 ἀνεπίμικτος, non permixtus; ab omni commercio sejunctus.
 ἀνεπιμείξια, ἡ, defectio commercii.
 ἀνεπίμονος, *ον*, non permanens.
 ἀνεπίμωμος, *ον*, irreprehensibilis.
 ἀνεπινόητος, *ον*, incogitabilis, *ε*.
 ἀνεπίπλατος, non iectus, *α, um*.
 ἀνεπίπληκτος, non reprehensus.
 ἀνεπιπλήκτως, sine reprehensione.
 ἀνεπιπληξία, ἡ, vacuitas a reprehensione; impunitas, -atis, *θ*.
 ἀνεπισήμαντος, non insignis, *ε*.
 ἀνεπίσκεπτος, inexplicatus, *α, um*.
 ἀνεπισκέπτως, inconsideranter.
 ἀνεπισκεύαστος, irreparabilis, *ε*.
 ἀνεπιστασία, ἡ, inconsiderantia.
 ἀνεπίστατος, non consideratus.
 ἀνεπιστάτως, inconsiderate.
 ἀνεπιστημόνως, inscite, imperite.
 ἀνεπιστημοσύνη, ἡ, inscitia, *θ*.
 ἀνεπιστήμων, insciens, -ntis.
 ἀνεπιστρέπτει (φεῖγω), sine reditu, sive reversione (fugio).
 ἀνεπίσχετος, non inhibitus, *α, um*.
 ἀνεπίσχετως, sine inhibitione.
 ἀνεπίτευκτος, ἴδε ἀνεπιτυχής.
 ἀνεπιτήδεος, *ον*, non idoneus, *α, um*, non aequus.
 ἀνεπιτηδείότης, inhabilitas, *θ*.
 ἀνεπιτηδέως, non idonee.
 ἀνεπιτηδευτος, inaffectatus.
 ἀνεπιτηδευτῶς, non accurate.
 ἀνεπιτήμητος, irreprehensus.

ἀνεπιτρόπους, *ον*, ἀνεπίτροπος, *ον*, tutoribus carens. [petitu.
 ἀνεπιτυχής, *ές*, non, consequens.
 ἀνεπιχειρητος, insuperabilis, *ε*.
 ἀνεπονείδιστος, irreprehensibilis, *ε*.
 ἀνεραστία, ἡ, vita amoris expers.
 ἀνέραστος, *ον*, non amatus, *α, um*; non amans; sine amore.
 ἀνέργαστος, *ον*, illaboratus, *α, um*; rudis, *ε*.
 ἀνερεθίζω, irritō, aliquem.
 ἀνερεύγομαι, eructo, aliquid.
 ἀνερευνάω -ῶ, investigo, -are, aliquid; requiro, anquiro.
 ἀνερεύνησις, ἡ, investigatio, *θ*.
 ἀνερεύνητος, *ον*, investigabilis.
 ἀνερμάτιστος, *ον*, non saburratus, *α, um*, non stabilis, *ε*.
 ἀνερμήνευτος, inexplicabilis, *ε*.
 ἀνερμηνεύτως, inexplicabiliter.
 ἀνέρπω, sursum serpo.
 ἀνέρρω, pereō, ire.
 ἀνερυθριάω -ῶ, erubescō -ere.
 ἀνερυθρίαστος, *ον*, non erubescens, -ntis; stue pudore.
 ἀνερυθρίαστως, sine pudore.
 ἀνέρχομαι, sursum eo; adscendō (-di, -nsūm, -ere).
 ἀνερωτάω -ῶ, interrogo -are.
 ἀνεσθίω, devoro, -are.
 ἀνέσιμος, remissus, *α, um*.
 ἀνεσις, ἡ, remissio, -onis, *θ*. aberratio -onis *θ*; avocatio -onis, *θ*.
 ἀνέσπερος, vespera carens.
 ἀνέστιος, domo et patriā carens.
 ἀνεστραμμένος, *η, ον*, praeposterus, *α, um*.
 ἀνεστραμμένως, praepostere.
 ἀνέτοιμος, *ον*, imparatus, *α, um*.
 ἀνετος, *ον*, remissus, *α, um*.
 ἀνέτως, remisse; laxē.
 ἀνευ, sive (μετ' ἀφαιρ.)· ἀνευ ἐμοῦ, sine me; citra (μετ. αἰτιατ.)· ἀνευ ἀρετῆς, citra virtutem; abaque (μετ. ἀφαιρ.)· ἀνευ ὑποθέσεως, absque argumento.
 ἀνεύθυνος, qui rationes non reddit; crimine carens.
 ἀνευθύνης, non redditus rationibus.
 ἀνευλάβεια, ἡ, negligentia -ae, *θ*. irreligiō, -onis, *θ*.
 ἀνευλαβής, *ές*, irreligiōsus.

ἀνευλαβῶς, irrel' g ose.
 ἀνεύρεσις, repertio, θ. inventio, θ.
 ἀνεύρετος, non repertus, a, um.
 ἀνευρίσκω, reperio, -peri, -per-
 tum, -ire; —ομαι, reperiō, -iri.
 ἀνευρος, ον, enervis, enervatus.
 ἀνευρύνω, dilato, aliquid.
 ἀνευχάριστος, ingratus, a, um.
 ἀνέυχομαι, rursus precor.
 ἀνέφελος, ον, non nubilus, a, um.
 ἀνεφθός, ον, non coctus, a, um.
 ἀνέφικτος, ον, quem (quam, quod)
 quis assequi non potest, cogitati-
 one non assequendus, a, um.
 ἀνέχομαι, tolero -are, aliquid;
 patior, passus sum, pati (mala);
 perfero, -tuli, -latum -ferre (ia-
 mem, frigus); —τινα, perfero ali-
 quem; sustineo, -ere (mula) sus-
 tendo, -are, aliquid.
 ἀνέχω, sursum teneo; tollo (su-
 stuli, sublatus, tollere); erigo
 (-exi, -etum -ere; inhibeo (-ui,
 -itum) -ere, aliquem ἢ aliquid;
 ἀμετ. promineo.
 ἀνεψιά, ἡ, fratris filia ἢ sororis
 filia: (—ἐξἀδελφῆ) α' ἢ ἐκ πατρός,
 patruelis, -is, θ. β' ἢ ἐκ μητρός,
 consobrina, -ae, θ.
 ἀνεψιός, ὁ, fratris filius ἢ soro-
 ris filius: (—ἐξἀδελφός) α' ὁ ἐκ
 πατρός, patruelis, -is, ἄ; β' ὁ ἐκ
 μητρός, consobrinus, -i, ἄ.
 ἀνηβάω-ῶ ἀνηβάσκω, repubesco.
 ἀνηβος, ον, impubes, -eris.
 ἀνήδομαι, gaudium retraho.
 ἀπήδονος, ον, illaetabilis, e.
 ἀνήδυντος, ἀνήδυστος, insuavis, e.
 ἀνηθον, (φ.), anethum, -i, σθ.
 ἀνήκεστος, ον, insanabilis, -e,
 intolerabilis, e.
 ἀνήκεστως, insanabiliter.
 ἀνηκοία, ἡ, auditionis defectio;
 inperitia, -ae.
 ἀνήκοος, ον, qui non audit; igna-
 rus, a, um; imperitus.
 ἀνηκουστέω-ῶ, non audio; non
 sum dicto audiens.
 ἀνηκουστιά, inaudientia, ae, θ.
 ἀνήκουστος, ον, inaudibilis, e.
 ἀνήκω, ascendo, -ere; cresco,
 -ere; τὸ βελίον ἀνέκει εἰς ἐμέ, li-

ber mens est ἢ ego possideo librum
 ἀνηλεής, ἐς, immisericors, -rdis.
 ἀνηλεῶς, crudeliter.
 ἀνηλιάζω, soli expono.
 ἀνηλικιότης, ἡ, aetas infirma.
 ἀνήλικος, ον, impubes, -eris.
 ἀνήλιος, ον, sine sole; opacus.
 ἀνήλωτος, non fixus clavo.
 ἀνήμελκτος, non mulctus, a, um.
 ἀνήμερος, ον, immansuetus, a,
 um; crudelis, e; ferus, a, um.
 ἀνημερότης, ἡ, feritas, -atis; in-
 clementia, -ae, θ.
 ἀνηνεμία, ἡ, tranquillitas, θ.
 ἀνήνεμος, ον, sine ventis.
 ἀνήνυτος, ον, irritus, a, um.
 ἀνήνυτως, sine effectu.
 ἀνήνωρ, ὁ, ἡ, non virilis.
 ἀνῆρ, ὁ, vir, viri, ἄ. ἀνῆρ κα
 γυνή, vir mulierque (σύζυγος), vir,
 maritus -i, ἄ.
 ἀνῆρεστος, ον, qui non placet.
 ἀνηροσία, ἡ, arandi defectio.
 ἀνῆροτος, ον, non aratus, a, um.
 ἀνήσυχος, ον, inquietus, a, um.
 ἀήττητος, ον, invictus, a, um.
 ἀνηχέω-ῶ, renono, -are.
 ἀνθαίρετομαι-οῦμαι (τινα ἢ τί τι-
 νος), antepono, -ere, praefero -ere.
 ἀνθαμιλλάομαι-ῶμαι(τινι), certo,
 contendo cum aliquo.
 ἀνθάπτομαι, attingo (aliquid);
 ἔργον, manum in opus impono (= καθάπτομαι τινος), reprehendo ali-
 quem.
 ἀνθεινός, floridus, a, um.
 ἀνθελιγμός, volutatio contraria.
 ἀνθέλκω, contra (in contrariam
 partem) traho, retraho aliquid —
 ομαι, contra trahor (ab aliquo).
 ἀνθέμιον, τό, spira, -ae, θ.
 ἀνθεμός, εσσα, εν· 1) floridus,
 a, um· 2) floribus ornatus.
 ἀνθεξις, ἡ, retentio, -onis, θ.
 ἀνθερών, ὁ, mentum, -i, σθ.
 ἀνθέω-ῶ, floreo, ἢ illoresco.
 ἀνθηδών, ὁ, apis, -is, θ.
 ἀνθήλιος, soli similis.
 ἀνθηρός, ἄ, ὄν, floridus, a, um.
 ἀνθηρότης, ἡ, flos aetatis.
 ἀνθηρῶς, floride; florenter.
 ἀνθησις, ἡ, floritio, onis, θ.

ἀνθίζω, floribus orno, aliquid;
flores emitto.

ἀνθινος, ον, florens, a, um.

ἀνθίστημι, exadversum colloco,
aliquid; συνηθέστ. — αμαλ (τινι) re-
sisto (-stiti -ere) alicui.

ἀνθοβαφής, ἐς, pulchre coloratus

ἀνθοβολέω -ὦ, flores jacio.

ἀνθοβόλησις, ἡ, jactura florum;

ἀνθοβόλος, ον, ilores jaciens.

ἀνθοδιαίτος, in floribus vivens

ἀνθοδόκος, flores recipiens.

ἀνθοκομέω -ὦ, ilores curo.

ἀνθοκόμος, ον, flores fovens; flo-
rifer, era, erum.

ἀνθολογέω -ὦ, flores lego.

ἀνθολογία, ἡ, collectio florum;
μικρ. collectio carminum minorum

ἀνθολόγος, florilegus, a, um.

ἀνθόμοιος, ον, prae similis.

ἀνθομολογέομαι -οὔμαι (πρός τι-
να), vicissim consentio cum ali-
quo. — οὔμαι τινι, adstipulor, alicui

ἀνθομολόγησις, ἡ, ἀνθομολογία,
ἡ, promissum mutuum.

ἀνθονομέω -ὦ, flores depascor.

ἀνθονόμος, ilores depascens.

ἀνθοποιός, ilores procreans.

ἀνθοπωλέω -ὦ, flores vendo.

ἀνθοπώλης, δ, ilorum venditor.

ἀνθόπωλις, ἡ, florum venditrix.

ἀνθορμέω -ὦ, sto contra in sta-
tione (paratus ad pugnandum).

ἄνθος, τό, flos, -oris, ἄ. ἄνθος

ἐκφέρω, florem emitto; μικρ. — ἡβης
(ἀκμή τῆς ἡλικίας), flos aetatis; —

τῆς πόλεως, flos civium. — νεότη-
τος (νεολαίας), flos juventutis.

ἀνθοσμίας (οἶνος), δ, floribus fra-
grans (vinum).

ἀνθοφορέω -ὦ, flores fero.

ἀνθοφόρος, ον, iloriger, a, um.

ἀνθοφυής, ἐς, froriger, a, um.

ἀνθρακεύς, δ, carbonarius, ἄ.

ἀνθρακένω, carbones conficio.

ἀνθρακιά, ἡ, carbonum conge-
ries; carbones ardentis.

ἀνθράκιον, τό, carbunculus, -i, ἄ.

ἀνθράκιος, niger ut carbo.

ἀνθρακοειδής, carbonibus similis.

ἀνθρακοπώλης, δ, carbonum ven-
ditor.

ἀνθρακώω -ὦ, in carbones redi-
go; — οὔμαι, carbonesco, -ere.

ἀνθρακώδης, carbonem referens.

ἄνθραξ, δ, carbo, -on s, ἄ. ἄν-
θραξ (λίθος) carbunculus, -i, ἄ. ἄν-
θραξ (νόσος) carbo, -onis.

ἀνθρωπάριον, ἀνθρώπιον, ἀν-
θρωπίσκος, homullus, -i, ἄ. ho-
muncio, -onis, ἄ. homunculus, -i, ἄ.

ἀνθρώπιος, εἷα, ον, humanus.

ἀνθρωπείως, hominum more.

ἀνθρωπίζω, homines imitor. —
ομαι, homo fio.

ἀνθρωπικός, humanus, a, um.

ἀνθρωπικῶς, humaniter.

ἀνθρώπινος, η, ον, humanus, a,
um; τό — γένος, genus humanum,
humanitas, -atis, θ.

ἀνθρωπίνως, humane.

ἀνθρωπισμός, humanitas, -atis, θ.

ἀνθρωποειδής, ἐς, humanam for-
mam habens.

ἀνθρωποθηρία, ἡ, venatio.

ἀνθρωποθυσία, ἡ, immolatio ho-
minum; humana hostia.

ἀνθρωποθυτέω -ὦ, ρ. hominem
immolo [occido.

ἀνθρωποκτονέω -ὦ, ρ. homines

ἀνθρωποκτονία, homicidium, οὔ.

ἀνθρωπόκτονος, ον, ab homini-
bus caesus, a, um.

ἀνθρωποκτόνος, homicida, -ae, ἄ.

ἀνθρωπολογία, ἡ, de homine dis-
sertatio.

ἀνθρωπολόγος, δ, de hominibus
loquens ἡ disserens.

ἀνθρωπόμιμος, homines imitans.

ἀνθρωπύμορφος, ον, formam ἡ
figuram humanam habens.

ἀνθρωποποιᾶ, ἡ, hominis creatio.

ἄνθρωπος, δ, homo, -inis, ἄ.

ἀνθρωπότης, ἡ, 1) humana na-
tura. 2) genus humanum.

ἀνθρωποτόκος, puerpera, ae, θ.

ἀνθρωποφαγέω -ὦ, homines voro

ἀνθρωποφαγία, ἡ, esus hominum

ἀνθρωποφάγος, ον, homines vo-
rans; humana carne vescens.

ἀνθρωποφθόρος, ον, ἐπ. homines

perdens.

ἀνθυβρίζω, vicissim contumeliā

afficio, aliquem.

ἀνθυλακτέω -ῶ, vicissim latro.
 ἀνθύλλιον, τό, flosculus, i, ἄ.
 ἀνθυπατεία, ἡ, proconsulatus, ἄ.
 ἀνθυπατεύω, proconsul sum.
 ἀνθυπατικός, proconsularis, e.
 ἀνθύπατος, δ, pro consule ἢ pro-
 consul, -is, ἄ.
 ἀνθυπείλω, vicissim cedo.
 ἀνθύπειξίς, ἡ, cessio mutua.
 ἀνθυπηρετέω -ῶ, officia mutua
 praesto; vicissim gratificor.
 ἀνθυπισσάσθην -οῦμαι, repromitto,
 -ere.
 ἀνθυποβάλλω, objicio loquenti.
 ἀνθυποκαθίστημι, in locum al-
 terius substituo.
 ἀνθυποκαρίνομαι, vicissim simulo.
 ἀνθυποπιτεύω, vicissim suspicor.
 ἀνθυπουργέω -ῶ, beneficium penso
 ἀνθυπούργημα, τό, ἀνθυπούρ-
 γησις, ἡ, officium mutuum.
 ἀνθυποφορά, (σχ.ρ.), afflictio, θ.
 ἀνθυποχωρέω -ῶ, vicissim recedo
 ἀνθυποχώρησις, recessus mutuos.
 ἀνθυφίσταμαι, vicissim sustineo.
 ἀνθώδης, ες, florulentus, a, um.
 ἀνία, ἡ, tristitia, ae, θ. maeror, ἄ.
 ἀνιάρῶς, ἄ, ὄν, moerens, -ntis;
 moestus, a, um; tristis, is.
 ἀνιάρως, moeste; triste.
 ἀνιάτος, ὄν, ἀνιάτρευτος, ὄν, in-
 sanabilis, e; immedicabilis, e.
 ἀνιάτως, insanabiliter.
 ἀνιάω -ῶ, moerore afficio aliquem;
 contristo, -are, aliquem; — ὦμαι,
 moereo, -ere.
 ἀνιδριτί, ἀνιδρωτί, sine sudore.
 ἀνιδρος, ὄν, ἀνιδρωτος, ὄν, qui
 non sudavit; sudore expers.
 ἀνιδρώω -ῶ, adsudescō, -ere.
 ἀνιδρῶσις, ἡ, collocatio, onis, θ.
 ἀνιδρῶτος; ὄν, instabilis, e.
 ἀνιδρύω, colloco, -are, aliquid.
 ἀνιδρωσις, ἡ, sudatio -onis, θ.
 ἀνιερῶς, ὄν, profanus, a, um.
 ἀνιερῶω -ῶ, consācro, voveo.
 ἀνιερῶσις, consecratio, -onis, θ.
 ἀνήμι, emitto, -ere, aliquid (fo-
 lia); remitto, -ere, aliquid; permitto
 alicui aliquid; — εἶμαι εἰς τι πρὸς τι,
 totum me do ἢ permitto alicui rei.
 ἀνίκανος, ὄν, insufficientis, -ntis,

non aptus, non idoneus.
 ἀνικανότης, ἡ, ineptia, -ae, θ.
 impotentia, -ae, θ.
 ἀνίκητος, ὄν, invictus, a, um.
 ἀνίλαστος, implacidus, a, um.
 ἀνίλεως, immisericors, -rdis.
 ἀνίουλος, impubes, -eris.
 ἀνιππος, qui est sine equo.
 ἀνίπταμαι, evolo, -are.
 ἀνιπτος, ὄν, ilotus, a, um.
 ἀνισάριθμος, ὄν, diversus numero.
 ἀνισόμετρος, ὄν, diversus mensurā.
 ἀνισομήκης, diversae longitudinis.
 ἀνισος, ὄν, iraequalis, e.
 ἀνισότης, ἡ, inaequalitas.
 ἀνισῶ -ῶ, inaequo, aliqui d.
 ἀνίστημι, erigo (-exi, -ctum, -ere)
 aliquem ἢ aliquid; surgo, ere; (στρατ.)
 moveo -ere (signa, castra; — αἶμαι,
 surgo, consurgo, -ere: ἀνίσταμαι πο-
 λεμῶν, consurgo ad bellum, — μαι
 ἐκ νεκρῶν exsisto ab inferis; — μαι
 τι (τιμῆς ἐνεκα), assurgo, alicui.
 ἀνιστορέω -ῶ, interrogo.
 ἀνιστόρητος, ὄν, qui historsa non
 novit. [storiae.
 ἀνιστορήτως, sine cognitione hi-
 ἀνίσχιος, elumbis -e.
 ἀνίσχυρος, ὄν, invalidus, a, um.
 ἀνίσχω, (ἀμετ.) orior, oriri ἄμ.
 ἡλίου ἀνίσχοντι, ab sole orto.
 ἀνίσως, inaequaliter; impariter.
 ἀνίσωσις, ἡ, adaequatio, -onis, θ.
 ἀνιχθῆναι, piscibus carens.
 ἀνιχνεύσις, ἡ, investigatio, θ.
 ἀνιχνεῖν, investigabilis, e.
 ἀνιχνεύω, investigo, indago.
 ἀνιώδης, ες, molestus, a, um.
 ἀνοδία, ἡ, iter impervium.
 ἀνοδμος, ὄν, odore carens.
 ἀνοδος, ὄν, invius, a, um.
 ἀνοδός, ἡ, ἴδε ἀνάβασις.
 ἀνόδους, edentulus, a, um.
 ἀνοδύρομαι, lamentor, -ari.
 ἀνοησία, ἡ, insipientia, -ae, θ.
 ἀνοητέω -ῶ, insipiens sum; im-
 prudens sum; desipio, -ere.
 ἀνόητος, ὄν, insipiens, -ntis.
 ἀνοήτως, insipienter.
 ἀνόθεντος, ὄν, non spurius.
 ἀνοια, ἡ, amentia -ae, θ.
 ἀνοιγμα, τό, apertura, -ae, θ.

ἀνοίγνυμι καὶ **ἀνοίγω**, aperio, -ui, -ertum, -ire; recludo -si, -sum -ere; pando, pandi, passum, -ere patefacio; ἀμετ. ἀνέφωμαι, pateo, -ui, -ere ἢ θύρα ἀνέφωται, janua patet.

ἀνοίδησις, (α), tumor, -oris, ὁ.

ἀνοίχειος, (α), **ον**, non familiaris, e; inconueniens, ntis.

ἀνοικειότης, ἡ, mores a familiaritate alieni inconuenientia, ὁ.

ἀνοικείως, incoeuienter.

ἀνοικίζω, μεταβ. α') ἐπὶ πόλεως· rursum aedifico· β') ἐπὶ ἀνθρ. migrare facio; ἀμετ. migro, -are.

ἀνοίκισις, habitationum mutatio,

ἀνοικισμός, ὁ, instauratio, ὁ.

ἀνοικοδομέω -ῶ, instauro aedificium; reaedifico, aliquid.

ἀνοικοδομή, ἡ, **ἀνοικοδόμησις**, ἡ, instauratio aedificium.

ἀνοικοδόμητος, non exstructus.

ἀνοικονόμητος, **ον**, male dispositus, a, um; prodigus, a, um; qui regi non potest.

ἀνοικος, **ον**, sine domo.

ἀνοικτίμων, immisericors, -rdis.

ἀνοικτός, ἡ, **όν**, apertus, a, um.

ἀνοικτος, **ον**, immisericors, -rdis.

ἀνοικτως, sine misericordia.

ἀνοιμῶζω, ingemisco, ere.

ἀνοίξῃς, ἡ, reclusio, -onis, ὁ. a-pertio, -onis, ὁ. (=ἐξα), ver, veris.

ἀνολβία, ἡ, miseria, -ae, ὁ.

ἀνόλβιος, **ον**, infelix, miser.

ἀνολκή, ἡ, tractio sursum.

ἀνολοφύρομαι, lamentor, -ari.

ἀνομβρία, ἡ, pluviae inopia.

ἀνομβρος, **ον**, imbribus carens.

ἀνομέω -ῶ, leges transgredior.

ἀνόμημα, τό, flagitium -ii, οὐ.

ἀνομία, ἡ, contemptus legum; iniquitas, -atis, ὁ.

ἀνομίλητος, **ον**, insociabilis, e.

ἀνόμματος, oculorum expers.

ἀνομοθέτητος, **ον**, sine lege et ordine.

ἀνόμοιος, (α), **ον**, dissimilis, e; dispar (alicui), disparilis, e.

ἀνομοιότης, ἡ, dissimilitudo, -inis ὁ. disparilitas, -atis, ὁ.

ἀνομοιῶ -ῶ, dissimilem facio.

ἀνομοίως, dissimiliter.

ἀνομοίωσις, dissimilitudo, ὁ.

ἀνομολογέομαι -οὔμαι (περὶ τινος), assentior de aliqua re.

ἀνομολογία, ἡ, assensio, onis, ὁ.

ἀνομος, **ον**, illegitimus a, um,

iniquus, a, um; improbus, a, um.

ἀνόμως, sine lege, illegitime.

ἄνους, **ουν**, amens, -ntis;; stultus.

ἄνοπλος, **ον**, inemis, e.

ἀνόπλων, sine armis.

ἀνόργανος, sine instrumentis.

ἀνοργίαστος, orgiis non initiatus.

ἀνορεκτέω -ῶ, iastidio cibum.

ἀνορεξία, ἡ, iastidium cibi.

ἀνορθογραφέω -ῶ, mendose scribo; labor in scribendo.

ἀνορθογραφία, ἡ, mendum scripturae ἢ μόνον mendum, -i, οὐ.

ἀνορθόγραφος, **ον**, mendosus.

ἀνορθῶ -ῶ, erigo ἢ surgo; —π, resarcio; μετφ. sustento (civitatem);

—οὔμαι, surgor, i.

ἀνόρθωσις, ἡ, reparatio, -onis.

ἀνορθωτής, ὁ, reparator, -oris.

ἀνορμος, statione navium carens.

ἀνόροφος, **ον**, tecto carens.

ἀνορύσσω, **ἀνορύττω**, efodio (-odi, -ossum, -ere), aliquid.

ἀνορχέομαι -οὔμαι, salto (-âre).

ἀνόσητος, **ον**, non aegrotus.

ἀνοσία, ἡ, bona valetudo.

ἀνόσιος, α, **ον**, nefarius, a, um.

ἀνοσιότης, ἡ, impietas, -atis, ὁ.

ἀνοσιουργέω -ῶ, nefas committo.

ἀνοσιούργημα, scelerata actio.

ἀνοσιουργία, ἡ, impietas, -atis, ὁ.

ἀνοσιουργός, impie agens.

ἀνοσίως, nefarie, impie.

ἀνοσμος, **ον**, sine odore.

ἀνοσος, **ον**, morbo carens; salubris, e.

ἀνόστεος, sine ossibus.

ἀνοστος, **ον**, irredux, -ucis; (=μη ἔχων νοσημάδα), nihil sapiens.

ἀνουθέτητος, non admonitus.

ἀνούσιος, **ον**, substantiâ carens.

ἀνοχεύς, ὁ, retinaculum, -i, οὐ.

ἀνοχή, ἡ, tolerantia, -ae, ὁ. patientia, -ae, ὁ. —καί, indutiae.

ἀνταγορεύω -ῶ, redamo, -are.

ἀνταγορεύω, redimo, emi, -ere.

ἀνταγορεύω, obloquor (alicui).

ἀνταγωνίζομαι (τινι), repugno,
-are, alicui, concerto, -are.

ἀνταγωνιστής, δ, concertator, ἀ.

ἀνταδικέω -ῶ (τινα), vicissim injuriā afficio, aliquem.

ἀντάδω, cantu respondeo.

ἀνταίρω, contra attollo; rebello,
contra arma fero.

ἀνταιτέω -ῶ, peto pro aliquo.

ἀντακολουθέω -ῶ, vicissim sequor.

ἀντακοντίζω, contra jaculor.

ἀντακούω, vicissim audio.

ἀνταλλαγῇ, ἡ, permutatio, ὁ.

ἀντάλλαγμα, τό, commutatio, -onis,
ὁ, pretium redemptionis.

ἀνταλλάσσω, muto, commuto.

ἀνταμείβομαι (ἀνταμείβω)· gra-
tiam refero (alicui ob aliquid), re-
muneror (liquem).

ἀνταμοιβῇ, ἡ, retributio, -onis, ὁ.
remuneratio, ὁ.

ἀνταμύνομαι, ulciscor, -i.

ἀντανάγω καὶ ἀντανάγομαι, (ἐπὶ
στόλου)· ex adverso in hostem ἡ
obviam hosti prodeo.

ἀντανάκλαις, ἡ, reflactio, ὁ.

ἀντανάκλαω -ῶ, repercutio, -ere.

ἀνταναφέρω, refero, -erre.

ἀνταναχωρέω -ῶ, vicissim recedo.

ἀντάνειμι, contrasurgo.

ἀντανίσταμαι, contra insurgo;
resisto, -ere.

ἀντάξιος, α, ον, aequali pretio,
existimatione pari.

ἀνταπαιτέω -ῶ, reposco, -ere

ἀνταπειλέω -ῶ, contra minitor.

ἀνταπαστρέπτω, contra fulgare.

ἀνταποδείκνυμι, contra demonstro

ἀντοποδίδωμι, vicissim reddo; re-
tribuo, -ere, alicui aliquid.

ἀνταπόδοσις, ἡ, retributio, -onis,
ὁ, reciproca talio.

ἀνταποδότης, δ, retributor, ἀ.

ἀνταποδοτικός, retribuens; ἀντω-
νυμίαι — αἱ, pronomina correlativa.

ἀνταποκρίνομαι, respondeo, -ere.

ἀντοπόκρισις, ἡ, responsio, ὁ.

ἀνταποκτείνω, mutuo occido.

ἀνταπολαμβάνω, vicissim accipio.

ἀνταπόλλυμι, vicissim perdo.

ἀνταπολογίζομαι -οῦμαι, vicissim
excuso; vicissim defendo.

ἀνταποπέμπω, vicissim emitto.

ἀνταποστέλλω, vicissim mitto.

ἀνταποτίω, vicissim solvo.

ἀνταριθμέω -ῶ, contra numero.

ἀνταρχέω -ῶ, par sum ad resi-
stendum alicui.

ἀνταρτικός, (πόλος)· septentrionali
oppositus; antarcticus, ι, ἀ.

ἀνταρσία, ἡ, rebellio, -onis, ὁ.

ἀντάρτης, δ, rebellis, is, ἀ.

ἀντασπάζομαι, vicissim saluto ali-
quem; resaluto aliquem.

ἀνταυγάω, resplendo, ere.

ἀνταύγεια, ἡ, lucis ἡ splendoris
repercussio.

ἀνταυγέω -ῶ, lucem ἡ splendorem
remitto, -ere.

ἀνταυγής, splendorem remittens.

ἀντεγγράφω, alicujus loco scribo.

ἀντεγείρω, contra erigo.

ἀντεγκάλέω -ῶ, contra accusso;
vicissim criminor.

ἀντέγκλησις, accusatio mutua.

ἀντεγχειρίζω, contrarium trado.

ἀντεισάγω, vicissim induco.

ἀντεισφέρω, contra infero, in lo-
cum alterius infero, aliquid.

ἀντέκθεις, ἡ, expositio contraria.

ἀντεκκόπτω, vicissim excindo.

ἀντεκπέμπω, contra emitto.

ἀντεκπλέω, obviam navigo.

ἀντεκπλήσσω, vicissim terreo.

ἀντεκτίθηναι, contra expono.

ἀντεκφέρω, vicissim effero.

ἀντελπίζω, contra spero.

ἀντεμβάλλω, vicissim injicio; con-
tra irruo.

ἀντεμβιβάζω, substituo, -ere.

ἀντεμβολή, substitutio, -onis, ὁ.

ἀντεμπήγνυμι, vicissim iniigo.

ἀντεμπιπλήναι, vicissim impleo.

ἀντεμπιπρηναι, vicissim incendio.

ἀντενέδρα, ἡ, mutuae insidiae.

ἀντενεδρεύω, contra insidior.

ἀντενέργεια, ἡ, contraria actio.

ἀντενεργέω -ῶ, contra operor.

ἀντεξάγω, vicissim educo.

ἀντεξανίσταμαι, contra surgo.

ἀντεξαπατάω -ῶ, vicissim decipio.

ἀντεξελαύνω, contra produco.

ἀντεξέρχομαι, contra prodeo in
aciem.

ἀντεξετάζω, vicissim examino.
 ἀντεξέτασις, comparatio.
 ἀντεξορμάω -ῶ, contra irruo.
 ἀντεξόρμησις, contrarius incursus
 ἀντέξωις, ἡ, expulsio mutua.
 ἀντεπάγω, irruo (in hostem).
 ἀντεπεξέρχομαι, ex adverso pro-
 gredior in hostes irruentes.
 ἀντεπερωτάω -ῶ, restipulor, -ari.
 ἀντεπερωτήσις, restipulatio, -onis
 ἀντεπιβαίνω, contra eo; invado.
 ἀντεπιβουλεύω, contra insilior.
 ἀντεπιδείκνυμι, vicissim ostendo.
 ἀντεπίθεσις, ex adverso adgressio
 ἀντεπιθυμέω -ῶ, vicissim cupio
 παθητ. vicissim concupiscor.
 ἀντεπικηρύσσω, vicissim proclamo
 ἀντεπικουρέω -ῶ, vicissim auxilior
 ἀντεπικρατέω -ῶ, vicissim vinco
 ἀντεπιμελέομαι -οῦμαι, vicissim
 curam gero (alicujus rei).
 ἀντεπινόεω -ῶ, vicissim excogito
 ἀντεπιπλέω, obviam hosti navigo
 ἀντεπιστέλλω, rescribo; τιμὴ
 γράμματα, litteras alicui remitto.
 ἀντεπιστρατεύω, vicissim bellum
 infero, alicui ἢ ad aliquem.
 ἀντεπιστρέφω, csntra converto.
 ἀντεπιστροφή, conversio contraria
 ἀντεπιτάσσω, contra impero.
 ἀντεπιτίθεμαι, me alicui injicio,
 hostiliter aliquem ingredior.
 ἀντεπιχειρέω -ῶ, contra adgredior
 ἀντεπιχειρήσις, ἡ, ex adverso ad-
 gressio.
 ἀντεραστής, δ, rivalis, -is, ἄ.
 ἀντεράστρια, ἡ, rivalis, -is, θ.
 ἀντερᾶω -ῶ (τινος), redamo, ali-
 quem; ἀντερῶ τινι, rivalis sum ali-
 cui; ἐρῶ καὶ—, amo et contra amo.
 ἀντερεῖδω, fulcio, -ire; renitor,
 -i; resisto, -ere, alicui.
 ἀντέρεισις, ἡ, renisus, -us, ἄ.
 ἀντέρεισμα, fulcimentum, -i, οὐ.
 ἀντερωτάω -ῶ, vicissim interrogo
 ἀντεστραμμένως, vice versa.
 ἀντευεργέτημα, gratia relata.
 ἀντευεργέτης, qui gratiam refert.
 ἀντευνόεω -ῶ, redamo, aliquem.
 ἀντευνποιέω -ῶ, beneficium re-
 pendo; gratiam refero, alicui.
 ἀντευφραίνω, vicissim oblecto.

ἀντευχαριστέω -ῶ, vicissim gra-
 tias ago, alicui.
 ἀντεφενρίσκω, contra invenio.
 ἀνεφορμάω -ῶ, vicissim irruo in
 aliquem (in hostem).
 ἀντέχω τι, τινός, ante aliquid te-
 neo aliquid; — τιμὴ sustineo, ali-
 quid, sustendo; resisto, alicui; su-
 stento, aliquem συγχ. ἀπολ. su-
 stento; ἐξαρκῶ τινι, sufficio, -ere;
 —ομαι τινος, adhaereo alicui rei;
 diligenter tueor aliquid.
 ἀντηρεῖς, ἡ, publica, -ae, θ.
 ἀντηγέω -ῶ, contra consono; re-
 sono, -are; vocem remitto.
 ἀντήχησις, ἡ, resonantia, -ae, θ.
 (= ἡχώ), vox reciproca.
 ἀντί, πρόθ. contra, adversus; pro
 (μετ' ἀφαιρ.) ἀντί ὑπάρτον, pro con-
 sule; (μετὰ γενικῆς) ἀντί τινος, vice
 alicuius.
 ἀντιβαίνω, obviam eo; adversor,
 -ari, alicui.
 ἀντιβάλλω, contra jacio.
 ἀντιβασιλεία, ἡ, procuratio regni.
 ἀντιβασιλεύς, δ, vicarius regis.
 ἀντιβασιλεύω, regis vicarius sum
 ἀντιβλέπω, contra tueor, adver-
 sum intueor, aliquid; obtueor.
 ἀντιβοᾶω -ῶ, contra clamo, cla-
 more respondeo; reclamo -are.
 ἀντιβολέω -ῶ (τινα), obsecro.
 ἀντιβολία, ἡ, obsecratio, onis, θ.
 ἀντιγεραίρω, vicissim honoro.
 ἀντιγνωμονέω -ῶ, dissentio.
 ἀντιγραφεύς, δ, contrascriba, ae,
 ἄ. scriptor, -oris.
 ἀντιγραφῆ, ἡ, descriptio, oris, θ.
 resciptum, -i. οὐ.
 ἀντίγραφον, τό, exemplum i, οὐ.
 exemplar, -aris οὐ.
 ἀντιγράφω, exscribo, describo.
 ἀντιδάκνω, remordeo, -ere.
 ἀντιδεξιόμαι -οῦμαι, vicissim
 amice excipio, aliquem; resaluto,
 aliquem.
 ἀντιδέχομαι, vicissim accipio.
 ἀντιδημαγωγέω -ῶ, vicissim po-
 pulum mihi concilio.
 ἀντιδιαβαίνω, vicissim transeo.
 ἀντιδιαβάλλω, vicissim criminor
 ἀντιδιαίρεσις, divisio in contraria..

ἀντιδιαίρέω -ῶ, in contraria divido
ἀντιδιαστολή, ἥ, distinctio.

ἀντιδιατάσσω, contra dispono.

ἀντιδιατίθῃμι, contrarie dispono.

ἀντιδιδάσκω, contraria doceo.

ἀντιδίδωμι, do (alicui) vicissim.

ἀντιδιήγησις, narratio contraria.

ἀντιδικάζομαι, contra (aliquem)
litigo, are.

ἀντιδικασία, ἥ, ἀντιδικία, ἥ, lis
(causa) contra aliquem.

ἀντιδικέω -ῶ, contra aliquem litigo

ἀντιδικος, adversarius in lite.

ἀντιδογματίζω, contraria dogma-
ta doceo.

ἀντιδοκέω -ῶ, ἀντιδοξέω -ῶ, o-
pinionis contrariae sum.

ἀντιδοσις, ἥ, retributio, -onis, θ.
(= ἀμοιβή), remuneratio, θ.

ἀντιδοτον, remedium adversus ve-
nenum.

ἀντιδουλεύω, mutuo servio.

ἀντιδούλος, qui servi loco est.

ἀντιδουπος, contra sonans.

ἀντιδρασις, ἥ, actio contraria.

ἀντιδράω -ῶ, vicissim facio: con-
tra ago; repugno, alicui.

ἀντιδωρεά, ἥ, remuneratio.

ἀντιδωροῦμαι, remuneror, -ari.

ἀντιδωρον, ἐλάχιστον ἀντιδωρον,
minimum mutuum munus; (ἐκκλ.)
panis consecratus.

ἀντιζηλία, ἥ, aemulatio, θ.

ἀντίζηλος, ον, aemulus, a, um.

ἀντιθάλλω, mutuo foveo, -ere.

ἀντίθεος, ον, similis deo.

ἀντιθεραπεύω, vicissim colo.

ἀντιθερμαίνω, vicissim calefacio.

ἀντίθεσις, ἥ, oppositio, -onis, θ.

ἀντίθετος, ον, oppositus, a, um.

ἀντιθλίβω, contra premo.

ἀντίθυρος, ον, januae oppositus.

ἀντικαθαίρεω -ῶ, vicissim everso
ἀντικαθέζομαι, ἀντικάθημαι, ρ.
contra aliquem sedeo; in conspe-
ctu hostium castra pono.

ἀντικαθίστημι, contra (adversus)
aliquem statuo, oponno; — τινα
(ἢ τί) τινος, substituo aliquem (ἢ
aliquid) alteri, pro altero, in locum
alterius.

ἀντικαίω, e contrario uro.

ἀντικακουρέω -ῶ, vicissim ma-
lum infero, alicui.

ἀντικαλέω -ῶ, vicissim voco.

ἀντικανονικός, ἥ, ον, contra ca-
nones constitutus, a, um.

ἀντικαρτερέω -ῶ, iortiter fero.

ἀντικαταλλαγή, permutatio, θ.

ἀντικατασκευάζω, contra adparo.

ἀντικατάστασις, ἥ, substitutio,

-onis, θ. restitutio, -oris, θ.

ἀντικατηγορέω -ῶ, vicissim accuso

ἀντικατηγορία, ἥ, concertativa ac-
cusatio.

ἀντίκειμαι, ex adverso oppositus
sum; obsto, obsum, alicui.

ἀντικείμενος, η, ον, contraversus,
a, um, adversarius, a, um; oppo-
situs; — ον, τό, objectum -i, οὐ.

ἀντικείμενος, ex contrario.

ἀντικελεύω, contra jubeo.

ἀντικινέω -ῶ, contra moveo.

ἀντικίνησις, motus contrarius.

ἀντικλαίω, vicissim pluro.

ἀντίκλεις, ἥ, clavis altera.

ἀντικλίνω, contra declino.

ἀντικνήμιον, τό, tibia -ae, θ.

ἀντικοράζω, vicissim punio.

ἀντικόπτω, retundo, aliquid; οὐδ.
resisto.

ἀντικοσμέω -ῶ, vicissim orno.

ἀντικρίνω, comparo, -are.

ἀντίκρουσις, ἥ, repulsus, -us, ἄ.

ἀντικρούω, repello (puli, pulsum,
ere) resisto, aliquem.

ἀντικρύ, ex adverso; regione.

ἀντικρύς, rectā; plane.

ἀντίκτυπος, ον, contra sonans,
obstrepens, -ntis.

ἀντικωλύω, vicissim impedio.

ἀντιλαβή, ἥ, ansa -ae, θ. μετφ.
ansa prehensionis.

ἀντιλακτίζω (νι), recalcitro.

ἀντιλαμβάνω, vicissim accipio,
aliquid; μέσ. — ομαί τινος, repre-
hendo, aliquid; intellego (xi, -ctum,
ere) (= βοηθῶ νι), opitulor -ari,
alicui.

ἀντιλάμπω, refulgeo, (ulsi -ere).

ἀντιλαμψις, ἥ, refulgentia, -ae, θ.

ἀντιλέγω, contradico; obloquor,
resisto, repugno rei alicui, dico
contra aliquid, non convenio rei

alicui; (= ἐρίζω), certo, -are.

ἀντίλεκτος, ον, contradicibilis.

ἀντίλεξις, ἡ, contradictio, θ.

ἀντιληπτικός, ἡ, όν, tenax, -acis (alicujus rei).

[bilis, e.

ἀντιληπτός, ἡ, όν, comprehensi-

ἀντιλήπτορ, ό, defensor, -oris, d.

ἀντιλήψις, ἡ, adprehensio, -onis,

θ. perceptio, -onis, θ. intelligentia, -ae, θ.

ἀντιλογία, ἡ, contradictio, θ.

ἀντιλογικός, ἡ, όν, contradicto-

rius ἡ — ἡ (τέχνη), sophisticæ, θ.

ἀντίλογος, ον, contra dicens.

ἀντιλύπησις, mutua molestia.

ἀντιλυτρόω -ω, pro redemptionis pretio liberum dimitto. Μέσα = λυτρώ ἀπολύομαι τινα, redimo.

ἀντιμαρτυρέω -ω, ἀντιμαρτυρόμαι, contrarium testor.

ἀντιμαρτύρησις, ἡ, testimonium contrarium.

ἀντιμάχησις, ἡ, repugnatio, θ.

ἀντιμάχομαι, contra pugno; repugno, -are; reductor, -ari.

ἀντιμεθίστημι, in contrariam partem transfero; mutuo.

ἀντιμέλλω, vicissim cunctor.

ἀντιμέμφομαι, vicissim queror.

ἀντιμετάθεσις, mutua transmutatio, -onis, θ.

ἀντιμετάστασις, ἡ, in contrariam partem tranlatio.

ἀντιμετατάσσω, locum muto.

ἀντιμετρέω -ω, remetior; rependo -ndi, -nsum, -ere, aliquid.

ἀντιμέτωπος, ον, fronte adversa stans; ex adverso stans.

ἀντιμυχανάομαι -ωμαι, arte et fraude contrariā utor.

ἀντιμισέω -ω, vicissim odi.

ἀντιμισθία, ἡ, remuneratio, -onis, θ. merces, -edis, θ.

ἀντιμυκνάομαι -ωμαι, remugio.

ἀντιμυκτηρίζω, vicissim irrideo.

ἀντιμωλία δίκη, causa, in qua uterque adversarius ipse adest.

ἀντινίχομαι, nato contra.

ἀντινομία, ἡ, legum inter se pugna

ἀντινομοθετέω -ω, legem fero adversum. [moneo.

ἀντινουθετέω -ω, q. vicissim ad-

ἀντιζοέω -ω, contr arius sum.

ἀντιζοος, ον, adversus, contrarius.

ἀντιζόως, contrarie.

ἀντίον, adversus; contra.

ἀντίος, α, ον, advrsus, α, um.

ἀντιπαθεία, ἡ, aversio, -onis, θ.

ἀντιπαθέω -ω, aversor, -ari.

ἀντιπαθής, contrarius, α, um.

ἀντιπαθητικός, aversabilis, e.

ἀντιπαίζω, obludo, ere.

ἀντιπαλαιστής, colluctator, -oiis.

ἀντιπαλαίω, reductor, -ari.

ἀντιπαλος, ον, obluctator, d. ad-

versarius, α, um; par, -aris; aequus, α, um (κίνδυνος periculum, ποιῆ ποena) ὅθεν:

ἀντιπάλως, (= ἰσopάλως) aequo Marte (pugna).

ἀντιπαράβλλω (τι πρός τι), comparo aliquid cum re aliqua.

ἀντιπαράβολή, comparatio, θ.

ἀντιπαραγγελία, ἡ, imperium contrarium.

ἀντιπαραγγέλλω, alia atque ante impero ὅ -ων (ἀρχήν), compe-

teitor, -oris, d.

ἀντιπαράθεσις, comparatio, θ.

ἀντιπαραινέω -ω vicissim cohortor

ἀντιπαράκειμαι, e regione jaceo.

ἀντιπαραπλέω, praeternavigo adversus hostem.

ἀντιπαρασκευάζομαι, vicissim instruo; apparo (bellum).

ἀντιπαρασκευή, ἡ, apparatus ex parte contraria.

ἀντιπαράταξις, ἡ, acies contra aciem instructa.

ἀντιπατατάσσω, q. contra statuo (colloco) in acie, contra constituo (instituto) aciem, copias; —ομαι, contra in acie consisto.

ἀντιπαρατίθημι, contra pono, op-

pono; confero, cum aliquo.

ἀντιπαραχωρέω -ω, invicem cedo.

ἀντιπαραχώρησις, mutua cessio.

ἀντιπαρέρχομαι, ex adversa parte obviam eo praetereo.

ἀντιπαρέχω, refero, retribuo.

ἀντιπαρηγορέω -ω, vicissim con-

solor, aliquem. [sento.

ἀντιπαρίστημι, vicissim reprae-

ἀντιπαρρησιάζομαι, vicissim li-

bere et intimide loquor.

ἀντιπάσχω, vicissim patior.

ἀντιπέμπω, contra mitto.

ἀντιτέρα, ἀντιτέρας, ἀντιτέραν (τινός), e regione (alicujus).

ἀντιπεριλαμβάνω, e. vicissim amplector.

ἀντιπεριπλέκω, ex adverso circum navigo.

ἀντιπεριπασμός, distractio, θ.

ἀντιπερισπένω -ὼ (τὸν πόλεμον), hostem alio quo convertere vim cogo; distineo hostem.

ἀντιπεριστρέφω, verto in contrariam partem.

ἀντιστροφή, ἡ, circumactio in partem contrariam.

ἀντιπιέξω, vicissim premo.

ἀντιπύρρηνμι, vicissim incendo.

ἀντιπίπτω, contra cado; obnitor, repugno, alicui.

ἀντιπλέκω, vicissim necto.

ἀντιπλέω, contra navigo.

ἀντιπληρόω, -ὼ, vicissim impleo; suppleo, -ere.

ἀντίπλοια, navigatio ex adverso.

ἀντιπνέω, reflu.

ἀντίπνοια, ἡ, reflatus -us, ἄ.

ἀντίπνους, spirans adversus.

ἀντίποδες, οἱ, adversipedes, um, antipodes, -um, ἄ. πληθ.

ἀντιποθέω -ὼ, vicissim desidero

ἀντιποιέω -ὼ (τινά τι)· vicissim facio, retribuo (aliquid alicui), μέσ. —οὔμαι τινος, studiosus sum alicujus rei; affecto (=ολκειοποιούμαι τι) vindico aliquem.

ἀντιποίησης, ἡ, affectatio, -onis, θ. vindiciae, -arum, θ. πλ.

ἀντιπολέμω -ὼ (τινι), belligero adversus aliquem.

ἀντιπολιορκέω -ὼ, vicissim obsideo
ἀντίπολις, ἡ, urbs urbi opposita et aemula.

ἀντιπολίτευσις, ἡ, contraria factio (in reipublica).

ἀντιπολιτεύομαι, factionem contrariam sequor (in reipublica)· οἱ ἀντιπολιτευόμενοι, qui factionem contrariam sequuntur.

ἀντιπονοῦμαι, vicissim labōrō,

ἀντιπορεύομαι, contra eo.

ἀντιπορθέω -ὼ, vicissim vasto.

ἀντίπραξις, ἡ, actio contraria; pugnatio, -onis, θ.

ἀντιπράττω, contra facio.

ἀντίπροικια, (ἐπίο.), vili pretio.

ἀντιπροσίνω, mutuo propino.

ἀντιπροπόσις, propinatio mutua.

ἀντιπροσαγορεύω, resaluto.

ἀντιπροσφέρω, vicissim affero.

ἀντιπρόσωπος, δ, vicarius, -i, ἄ.

ἀντιπροσωπεύω, vicarius alicujus, sum.

ἀντιπρότασις, opposita propositio.

ἀντιπροτείνω, 1) vicissim porigo δῆλ. manum· 2) contra propono.

ἀντίπρως, ον, qui proram habet in aliquem adversa; adversus, a, um

ἀντίπτωσις, permutatio casuum.

ἀντιπυνθάνομαι, e. vicissim interrogo.

ἀντίπυργος, turri similis.

ἀντιπυρόσυν, e. vicissim signum; gnibus do.

ἀντιρρέω, contra fluo.

ἀντίρρησις, contradictio, θ.

ἀντίρρητικός, contradictorius.

ἀντίρροια, ἡ, aqua reflua.

ἀντιρροπία, ἡ aequilibrium, οὐ.

ἀντίρροπος, ον, aequalibris, e.

ἀντιρρόπως, aequaliter.

ἀντισάξω, ἀντισόω -ὼ, aequo, exaequo, -are; parem reddo, aliquid.

ἀντισηκώω -ὼ, rependo (ndi, -nsum -ere), aliquid· μετφ. ἀντισηκῶ τί τινος, repenso ἢ compenso aliquid aliqua, re.

ἀντισήκωμα, aequipondium, οὐ.

ἀντισήκωσις, ἡ, par ἢ aequum pondus ἢ momentum; μετφ. compensatio, -onis, θ.

ἀντισημαίνω, contra significo.

ἀντισιωπάω -ὼ, alternis sileo.

ἀντισκώπτω, e. vicissim irrideo; —ομαι, v. cissim irrideor ab aliquo.

ἀντισπένω -ὼ, in contrariam partem traho, aliquid.

ἀντισπένω, contra contendo.

ἀντισταθμέω -ὼ, ἀντισταθμίζω, rependo, compenso.

ἀντιστάθμησις, compensatio, θ.

ἀντίσταθμος, δ, aequale pondus habens.

ἀντιστασιδῶ, factionem contrariam sequor; contendo cum aliquo.
ἀντιστασιδότης, qui est contra-
r. ae factionis.

ἀντίστασις, ἡ reluctatio, ὅ.

ἀντιστατέω -ῶ, obsisto, alicui.

ἀντιστάτης, ὁ, adversator, ἀ.

ἀντιστήριγμα, fulcimentum, -i, οὗ.

ἀντιστηρίζω, fulcio, -ire.

ἀντιστοιχέω -ῶ, oppositus (parallelus) sto.

ἀντιστοιχία, opposita collocatio.

ἀντιστοιχος, ον, oppositus ἢ parallelus, a, um; μετρ. aequalis, e.

ἀντιστρατεύομαι, adversus (aliquem) milito; adversor, alicui.

ἀντιστρατηγέω -ῶ, hostium dux sum; propraetor sum.

ἀντιστρατήγος, propraetor, ἀ.

ἀντιστρατιώτης, miles hostilis.

ἀντιστρατοπέδεια, ἡ, ἀντιστρατοπέδους, ἡ, castorum positio adversum castra hostium.

ἀντιστρατοπεδεύω, castra ex adverso pono.

ἀντίστρεπτος, inversus, a, um.

ἀντιστρέφω, in contrarium verito; reciprocō, -are.

ἀντιστροφή, ἡ, inversio, ον'ς, ὅ.

ἀντίστροφος, oppositus.

ἀντιστρόφως, contrario modo.

ἀντισύγκλητος, senatus adversus.

ἀντισυγκρίνω, comparo, -are.

ἀντισφάττω, vicissim occido.

ἀντισχυρίζομαι (πρός τι)· obnitor, alicui.

ἀντισφῶ, vicissim servo.

ἀντίταγμα, τό, exercitus hostibus oppositus.

ἀντιτακτικός, (πρός τι)· vim repugnandi habens.

ἀντιτακίας, proquaestor, -oris.

ἀντίταξις, ἡ, repugnantia, ὅ.

ἀντίτασις, ἡ, adversatio, -onis, ὅ.

ἀντιτάσσω, oppono (-sui, -situm -ere) aliquem ἢ aliquid alicui—ομαι τι, me oppono.

ἀντιτείνω, (τινί, πρὸς τι), renitor, resisto, repugno.

ἀντιτερίζω, contra munio.

ἀντιτελίσμα, τό, munitio opposita

ἀντιτέρω, vicissim delecto.

ἀντιτεχνέω -ῶ, aliquem in arte aemulor.

ἀντίτεχνος, ον, aemulus in arte aliqua.

ἀντιτίθημι, contrapono ἢ oppono.

ἀντιτιμῶ -ῶ, vicissim honoro; contra aestimo.

ἀντιτίμημα, τό, ἀντιτίμησις, ἡ, aestimatio litis.

ἀντίτιμος, ον, ejudem pretii; τό ἀντίτιμον, pretium, -ii, οὗ.

ἀντιτιμωρόμαι -οῦμαι, vicissim punio, -ire, aliquem.

ἀντιτιτρώσκω, vicissim vulnero.

ἀντιτολμῶ -ῶ, vicissim audeo.

ἀντι-οξεύω, sontra sagittas mitto; telum rejicio.

ἀντιτρέφω, vicissim alo.

ἀντιτρέχω, curro contra.

ἀντιτυγχάνω, vicissim adipiscor.

ἀντιτυπέω -ῶ, repercutio, -ere.

ἀντιτυπία, ἡ, percussus, -us, ὁ.

ἀντίτυπον, τό, exemplum, i, οὗ.

ἀντίτυπος, ον, percussus; ἀντί-τυπός τι, oppositus.

ἀντιτύπτω, repercutio, -ere.

ἀντιφάνεια, species percussa.

ἀντιφάρμακον, τό, remedium adversus venenum.

ἀντίφασις, ἡ, contradictio, ὅ.

ἀντιφατικός, contradictorius.

ἀντιφάσκω, contradico, -ere.

ἀντιφέρομαι, obviam me fero; resisto, -ere, repugno, -are.

ἀντίφημι, contradico, -ere.

ἀντιφθέγγομαι, resono, -are; contra respondeo, -ere.

ἀντίφθεγμα, τό, resonantia, ὅ.

ἀντιφθογγος, ον, resonus.

ἀντιφιλέω -ῶ, redamo, -are.

ἀντιφίλησις, ἡ, amor mutus.

ἀντιφιλία, ἡ, amicitia mutua.

ἀντιφιλοδοξέω -ῶ, gloriae cupiditate certo cum aliquo.

ἀντιφιλοσοφος, ὁ, inimicus philosophiae.

ἀντιφιλοτιμέομαι -οῦμαι, aemulor cum aliquo.

ἀντιφιλοφρονέομαι -οῦμαι, benevolentiam ἢ comitatem reddo.

ἀντιφονεύω, vicissim interficio.

ἀντίπρᾶγμα, septum oppositum.

ἀντίφραξις, ἡ, obstructio, -onis, θ.
 ἀντίφρασις, ἡ, antiphrasis, -is, θ.
 ἀντιφράττω, contra obstruo.
 ἀντίφρων, hostili animo.
 ἀντιφυλάσσω, vicissim custodio
 (-ivi, ire); —ομαι, caveo.
 ἀντιφωνέω -ω, contra dico res-
 pondeo, -ere.
 ἀντιφώνησις, ἡ, contradictio, -onis
 θ; responsio, -onis, θ.
 ἀντιφωνος, ον, dissonans, -ntis.
 ἀντιχαίρω, pariter gaudeo.
 ἀντιχαρίζομαι (τινι), mutuum gra-
 tiam refero, alicui.
 ἀντιχασμάομαι -ωμαι, vicissim
 oscito, -are.
 ἀντίχειρ, ὁ, pollex.
 ἀντιχειροτονέω -ω, contraria scisco
 (suffragia ferendo).
 ἀντιχειροτρνία, ἡ, suffragatio con-
 traria.
 ἀντίχορδος, ον, contrarium sonum
 chordis edens; contrarius.
 ἀντίχορηγος, antichoragus, -i, ἄ.
 ἀντίχρησις, ἡ, mutuus usus.
 ἀντιψάλλω, vicissim psallo.
 ἀντιψέγω, vicissim reprehendo.
 ἀντιψηφίζομαι, contra deceruo.
 ἀντιψύχω, vicissim refrigero.
 ἀντλέω -ω, sentino; haurio.
 ἀντλησις, ἡ, haustus, -i, ἄ.
 ἀντλητήρ, ἀντλητής, ὁ, haustor,
 -oris, ἄ. sentinator, -oris, ἄ.
 ἀντλητήριον, sentinaculum, οὖ.
 ἀντλία, sentina, -ae, θ.
 ἀντικοδομέω -ω, contra aedifico.
 ἀντοίομαι, contra opinor.
 ἀντόμνυμι, vicissim juro.
 ἀντονομάζω, nomen commuto.
 ἀντονομασία (σγ. λόγου)· pronominatio, -onis, θ.
 ἀντοργίζομαι, vicissim irascor.
 ἀντόρυξις, ἡ, contraria fossura.
 ἀντορύσσω, contra fodio.
 ἀντοφείλω, vicissim debeo.
 ἀντοφθαλμέω -ω, coram intueor;
 —πρός τινα, = resisto -ere, alicui.
 ἀντοχεύς, ὁ, scuti fibula.
 ἀντοχή, ἡ, imitatio, -atis, θ. constantia, -ae, θ.
 ἀντοχυρόω -ω, contra munio.
 ἀντοδίαιτος, in antris vivens.

ἀντρον, antrum, οὖ. caverna, θ.
 ἀντροφυής, in antris natus.
 ἀνιψ, ἡ, ordi, currus.
 ἀνψδῆ, ἡ, carmen alteri respon-
 dens, cantus.
 ἀνψδός, qui cantu mutuo res-
 pondet.
 ἀνψθέω -ω, repello, -ere.
 ἀνψμοσία, ἡ, iusjurandum vel
 accusatoris vel rei.
 ἀνψνέομαι -οὔμαι, contra liceor;
 (=ἀνψγοράζω) redimo, -ere.
 ἀνψνομασία, pronominitio.
 ἀνψνυμία, pronomén, -inis, οὖ.
 ἀνψνυμικός, pronominalis, e.
 ἀνψνυμικός, loco pronominis.
 ἀνψροόμαι, contra rugio.
 ἀνψφελέω -ω, vicissim adjuvo.
 ἀνψβριστος, contumeliae expers.
 ἀνψγαίνω, rursus humecto.
 ἀνψδατος, ον, aqua carens.
 ἀνψδρεύομαι, ex fonte haurio.
 ἀνψδρευτος, non rigatus, a, um.
 ἀνψδρία, ἡ, aquae inopia.
 ἀνψδρος, aqua carens; aridus.
 ἀνψλος, ον, non silvosus, a, um;
 incorporeus, a, um.
 ἀνψμναιος, hymenaeo carens.
 ἀνψμνέω -ω, celebro, decando.
 ἀνψμφευτος, ἡ, innupta.
 ἀνψμψος, qui sponsam non habet,
 caelebs, -libis.
 ἀνψπαίτιος, ον, insons, -ontis.
 ἀνψπαρκτος, ον, qui non est; com-
 menticius, iustus, a, um.
 ἀνψπαρξία, ἡ, nihilum, -i, οὖ.
 ἀνψπέρβλητος, ον, insuperabilis, e.
 ἀνψπερθετος, incunctabilis, e.
 ἀνψπερθέτως, incunctanter.
 ἀνψπεύθυνος, ον, cui dictorum
 factorumve non est ratio re lidenda.
 ἀνψπήκοος, ον, non obediens.
 ἀνψπηγος, ον, imberbis, e.
 ἀνψπηρέτης, ministris carens.
 ἀνψπλόγραφος, ον, inscriptus, a, um
 ἀνψποδήσία, ἡ, pedum nuditas.
 ἀνψποδητέω -ω, calceis careo.
 ἀνψπόδητος, ον, excalceatus.
 ἀνψποκρίσια, ἡ, sinceritas, -atis.
 ἀνψπόκριτος, ον, non simulatus.
 ἀνψποκρίτως, sincere.
 ἀνψπομονέω -ω, impatiens sum.

ἀνυπομονησία, ἡ, impatientia.
 ἀνυπομόνητος, ον, impatiens, -ntis
 ἀνυπομόνως, impatienter.
 ἀνύποπτος, ον, non suspectus,
 a, um; ἐνευ. non suspiciens.
 ἀνυπόπητος, sine suspicione.
 ἀνυπόστατος, ον, insuperabilis, in-
 victus, fundamendo carens.
 ἀνυποστόλω, sine timore.
 ἀνυποτακτέω -ῶ, non subigor;
 non obedio.
 ἀνυπότακτος, ον, non subactus,
 a, um; indomitus, a, um.
 ἀνυποταξία, inobedientia, -ae, θ.
 ἀνυποτίμητος, impunitus, a, um.
 ἀνυποφύρετος, intolerabilis, e.
 ἀνύπουλος, non simulatus.
 ἀνύσιμος, ἀνυστικός, ἀνυτικός,
 ἡ, ὄν, efficax, -acis, utilis, e.
 ἀνυσίμως, efficaciter; utiliter.
 ἀνύστακτος, non obdormiens.
 ἀνυστός, ἡ, ὄν, qui effici potest.
 ἀνύτω, ἀνύω, perficio, -ere; pe-
 rago, -ere, aliquid.
 ἀνυφαίνω, retexo, -ere.
 ἀνύφαντος, ον, intextus, a, um.
 ἀνυψόω ᾧ, elevo; erigo — οὔμαι,
 erigor, -i.
 ἄνω· 1) sursum — κάτω, sursum
 (et) deorsum (±coniuse) 2) supra·
 3) οἱ ἄνω (δὴλ. θεοί), superi, -orum.
 ἀνώγειον, τό, ἀνώγειον, τό, (ἀντ.)
 ἀνώγειον, τό, superior contignatio
 domūs; coenaculum, -i; οὐ.
 ἀνωγος, non canens (avis).
 ἀνώδυνος, ον, doloris expers do-
 lore vacuus ἢ vacans, anodynus.
 ἀνωδύνως, sine dolore.
 ἄνωθεν, 1) desuper; de supero, ex
 supero; 2) ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, de cae-
 lo· 3) οἱ ἄνωθεν, maiores nostri,
 veteres, antiqui· 4) ἐν τοῖς ἀνωθεν
 χρόνοις, in antiquis temporibus.
 ἀνωθίω -ῶ, sursum impello.
 ἀνώθησις, ἡ, impulsio sursum
 versus.
 ἀνωχισμέτος, η, ον, in locis su-
 perioribus habitans.
 ἀνώλεθρος, ον, interitus expers.
 ἀνωμαλία, ἡ, iniquitas; asperitas;
 inconstantia.
 ἀνωμαλίζω, inaequale reddo.

ἀνώματος, ον, iniquus, a, um;
 inequabilis; e; salebrosus, a, um;
 anomalus, a, um.
 ἀνωμάλως, inique, inaequaliter.
 ἀνωμος, ον, humerus carens.
 ἀνωμοτί, sine iurejurando.
 ἀνώμοτος, ον, injuratus, a, um.
 ἀωννυμία, ἡ, defectio nominis.
 ἀώννυμος, ον, nomine vacans,
 sine nomine; inceleber, ignobilis;
 —a, scripta.
 ἀωνύμως, sine nomine.
 ἀνωρία, ἡ, intempestivitas.
 ἀνωρος, ον, intempestivus.
 ἀνώροφος, ον, tectum non habens.
 ἀνώτατος, η, ον, summus, a, um.
 suprēmus, a, um.
 ἀνωτάτω, in suprēmo loco.
 ἀνώτερος, α, ον, superior, -rius.
 ἀνωτέρω, superius; supra.
 ἀνωφελεία, ἡ, inutilitas, -atis.
 ἀνωφελής, ἐς, inutilis, e.
 ἀνωφελῶς, inutiliter.
 ἀνωφρέτεια, ἡ, acclivitas, θ.
 ἀνωφερής, ἐς, acclivis, e.
 ἀνώφλιον, τό, limen superius.
 ἀνώχυρος, ον, non munitus.
 ἀξεναγώγητος, ον, hospitio non
 exceptus, a, um.
 ἀξενία, ἡ, inhospitalitas, θ.
 ἀξενος, ον, inhospitalis, e.
 ἀξεστος, ον, radendo non politus;
 impolitus, a, um, rudis; e.
 ἀξία, ἡ, aestimatio, -onis θ. pre-
 tium -ii, οὐ, dignitas, atis θ.
 ἀξιαγάπητος, ον, amabilis, e.
 ἀξιάστος, ον, admiratione dignus
 ἀξιάκουστος, ον, auditu dignus.
 ἀξίπαινος, ον, laude dignus; di-
 gnus, qui laudetur,
 ἀξιεπιθύμητος, ον, dignus, qui
 expetatur.
 ἀξίεραστος, ον, amabilis, e.
 ἀξινάριον, τό, ἀξινίδιον, τό, do-
 labella, -ae, θ.
 ἀξίνη, ἡ, ascia, -ae, θ. dolabra,
 -ae, θ. securis, -is, θ.
 ἀξιοδάκρυτος, ον, lacrimabilis, e;
 flebilis, e.
 ἀξιοζήλως, ον, ἀξιοζήλωτος, ον,
 dignus aemulatione.
 ἀξιοζήλως, laudabiliter.

ἀξιοθάνατος, *ον*, morte dignus.
 ἀξιοθαύμαστος, *ον*, dignus admiratione; admirabilis, *ε*.
 ἀξιοθαυμάστος, admirabiliter.
 ἀξιοθέατος, *ον*, spectabilis, *ε*; ad-spectabilis *ε*; conspectabilis, *ε*.
 ἀξιοθήρητος, *ον*, ἀξιοθρήνητος, *ον*, miserandus, *α, um*.
 ἀξιοκαταφρόνητος, *ον*, contemptu dignus, contemnendus, *α, um*.
 ἀξιοκοινωνήτος, societate dignus.
 ἀξιοκίνητος, *ον*, dignus, qui possideatur.
 ἀξιολήπτος, *ον*, receptu dignus.
 ἀξιόλογος, *ον*, mentione dignus; praestans, -ntis; egregius, *α, um*.
 ἀξιολόγως, egregie.
 ἀξιομακάριστος, *ον*, beatus.
 ἀξιόμαχος, *ον*, par viribus.
 ἀξιόμαχος, paribus viribus.
 ἀξιομίσητος, dignus odio.
 ἀξιομνημόνευτος, *ον*, memoriā dignus, *α, um*; memorabilis, *ε*.
 ἀξιόνικος, *ον*, victoriā dignus, palmāris, *ε*.
 ἀξιοπαθέω -*ω*, merita patior.
 ἀξιοπενθής, *ές*, luctu dignus.
 ἀξιοπιστία, *ή*, iides, *ε*; *θ*.
 ἀξιοπιστος, *ον*, fide dignus; *ἐπιμαίτωρ*. *συγγρ.* gravis (testis); idoneus (auctor); locuples, -etis (auctor).
 ἀξιοπίστως, cum fide; fideliter.
 ἀξιοποινος, *ον*, poena dignus.
 ἀξιοπρέπεια, *ή*, dignitas, -atis.
 ἀξιοπρεπής, *ές*, dignus, *α, um*; decōrus, *α, um*.
 ἀξιοπρεπώς, digner; decōre.
 ἀξιοπροστάτευτος, *ον*, *ἐπιθ.* praeside dignus.
 ἄξιος, *α, on*, pretium habens· πολλοῦ ἄξιόν ἐστί τι, res habet pretium· μεταφ. dignus (μετ. ἀφαιρ.) ἄξιος ἐστιν ἀγάπης· dignus est amore· ἢ (μετὰ τοῦ qui καὶ ἐποτακτ.) dignus, qui ametur ἄξιόν ἐστι (μετ' ἀπαρεμ.) dignum est = τῷ decet, convenit, ἄξιος τινός εἰμι, mereo ἢ mereor aliquid· ἄξιος ἐπαίρον εἰμί, mereor laudem· ἄξιος τι γίγνομαι (εὐεργετῶ τινα), demereo aliquem, mereo ἢ promereo ab aliquo (de me)· οὐδε-

νός ἄξιον ἡγοῦμαι τι, aliquid nihili iacio.

ἀξιοσκεπτος, *ον*, dignus (*α, um*) consideratione.

ἀξιοπούδατος, *ον*, dignus studio.

ἀξιοότης, *ή*, digaitas, -atis.

ἀξιοτίμητος, *ον*, pretiosus.

ἀξιοτίμος, *ον*, honore dignus, honorabilis, *ε*, honestus, *α, um*.

ἀξιοφίλητος, *ον*, dignus amore; amabilis, *ε*; amandus, *α, um*.

ἀξιοχρεως, *ον*, fide dignus, idoneus debitor.

ἀξιώω -*ω*, *πνά πινος* (= τιμῶ τινα πνι), dignor (-atus sum, ari) aliquem aliqua re, dignum censeo aliquem al qua re, καὶ ἀπολύτ. ἀξ. *ω* τινα = aestimo, honoro aliquem; postulo, peto, desidero aliquid.

ἀξίωμα, τό, dignitas, -atis, τὸ τοῦ στρατηγῶ ἀξίωμα, dignitas imperatoria; auctoritas, -atis: μέγαν ἀξιώματός εἰμι, auctoritate valeo ἢ floreō, magna auctoritate sum; honos, -oris, gradus honoris, meritum, οὐ; φίλος. axiōma, -atis.

ἀξιοματικός, *ή, όν*, 1) dignitate, auctoritate praeditus, *α, um*, gravis, *ε*, 2) ad axiōma pertinens.

ἀξιοματικῶς, cum dignitate, cum auctoritate graviter.

ἀξίως, merite; pro merito.

ἀξίωσις, *ή*, dignatio, -ōnis; dignitas -atis; postulatio -ōnis.

ἀξυλία, *ή*, lignorum inopia.

ἄξυλος, *ον*, lignis carens.

ἄξυρος, *ον*, irrasus, *α, um*.

ἄξυστος, *ον*, impolitus, *α, um*.

ἄξων, *ό*, axon, -ōnis.

ἄοδος, *ον*, inodorus, *α, um*.

ἄοζος, *ον*, nodis carens.

ἄοιδμος, *ον*, celeber, -is, *ε*.

ἄοιδός, *ό*, cantor, -ōris, cantator, -oris, *ά, ή* —, cantatrix.

ἀοίκητος, *ον*, non habitatus.

ἄοικος, *ον*, domo carens; pauper.

ἄοινία, *ή*, abstinentia a vino.

ἄοινος, *ον*, vtno carens; (= οἶνον ἀπεχόμενος) abstemius.

ἀοκνία, *ή*, impigritas, -atis, *θ*.

ἄοκνος, *ον*, impiger, -gra, -g rum.

ἀόκνως, impigre; strenue.

ἀδύναμος, impigre; strenue.
 ἄσπελος, ον, inermis e.
 ἀόρατος, ον, invisibilis, e.
 ἀόρατως, invisibiliter.
 ἀόρητος, ον, qui non irascitur;
 lenis, e; lentus, a, um.
 ἀόρητως, sine ira; leniter.
 ἀόριστος, ον, infinitus, a, um.
 ἀοριστώδης, indefinitivus, a, um.
 ἀορίστω; infinite; indefinite.
 ἄορνος, avibus carens.
 ἀορτή, ὁ, aorta, -ae, θ.
 ἀορτήρ, δ, lorum, qua ensis ad-
 penditur.
 ἀόρηξ, δ, eunuchus, -i, δ.
 ἀσμία, ἡ, odoris defectio, odor
 malus, foetor, -ōris, δ.
 ἀσμος, ον, inodorus, a, um; foe-
 tidus, a, um.
 ἀσκλησία, ἡ, tranquillitas, -atis, θ.
 ἀσκλητος, ον, tranquillus, e.
 ἀπαγγελία, ἡ, renuntiatio, -onis.
 θ. (= προφορά,) pronuntiatus, us, δ.
 ἀπαγγέλλω, renuntio; refero; pro-
 nuntio.
 ἀπαγγελεύς, δ, renunciator, δ.
 ἀπαγγελτικός, ἡ, ὄν, aptus ad
 renunciamdum.
 ἄπαγε, apage, abi illicet.
 ἀπαγής, ἐς, non compactus.
 ἀπαγίδεντος, laqueo non captus,
 ἀπαγίωτος, ον, non solidus.
 ἀπαγόρευμα, τό, interdictum, οὐ.
 ἀπαγόρευσις, ἡ, interdictio, θ. (=
 κάματος), defatigatio, θ.
 ἀπαγορευτικός, ἡ, ὄν, prohibito-
 rius a, um; vetans, -ntis.
 ἀπαγορεύω, interdicto, -ere, alicui
 re aliquā; veto, -are, (= καταπονοῦ-
 μαι) ἀπαγορεύω ποιῶν τι fatigor ali-
 quid facere.
 ἀπαγρίδιω -ὼ, eifero (aliquem ἢ
 aliquid); —οῦμαι, efferor.
 ἀπαγρίωσις, ἡ, eiferatio, -ōnis, θ.
 ἀπαγροικίζω, rusticum aliquem
 facio —ομαι, ad mores rusticos
 reducor.
 ἀπαγχορίζω, strangulo, suifoco,
 —ομαι, strangulor.
 ἀπάγγω, ἴδε ἀπαγχορίζω.
 ἀπάγω, abduco, avoco; —ομαι, ab-
 ducor.

ἀπαγωγή, ἡ, abductio, θ. dedu-
 ctio, θ. reductio, θ.
 ἀπάδω, in cantu discrepo· μεταρ.
 discrepo, -are; dissentio.
 ἀπαθανάτιζω, immortalem reddo
 ad deos ἢ inter deos refero.
 ἀπαθανάτις, consecratio, θ.
 ἀπάθεια, ἡ, impatience, -ae, θ.
 indolentia, ae, θ. lentitudo, θ.
 ἀπαθής, ἐς, nom obnoxius affe-
 ctibus; inpatiens.
 ἀπαθῶς, sine ullo affectu.
 ἀπαιδαγωγητος, ον, qui educatore
 caret; indociilis, incultus.
 ἀπαιδευσία, ἡ, inscitia, -ae, θ.
 ἀπαιδεντος, ον, indoctus, a, um;
 ineruditus, a, um; imperitus.
 ἀπαιδεύτως, indocte; imperite.
 ἀπαιθριάω, serēno, -are.
 ἀπαίρω, tollo, aufero, (aliquid)· ἐπὶ
 πλοῖον, solvo navem, ἢ proficiscor,
 discedo (navi).
 ἄπαις, δ, ἡ, liberis carens.
 ἀπαισιδοξία, ἡ, pessima de re-
 bus opinatio.
 ἀπαισιδόξος, ον, qui pessima de
 rebus opinatur.
 ἀπαίσιος, α, ον, infaustus, a, um;
 inauspicatus, a, um; cirus.
 ἀπαίσίως, inauspicate.
 ἀπαισχύνομαι, pudorem exuo;
 prae pudore aliquid non facio.
 ἀπαιτέω -ὼ, repeto; reposco, fla-
 gito, exigo, -ere, condico.
 ἀπαίτησις, ἡ, repetitio, θ.
 ἀπαιτητής, δ, repetitor, -oris, δ.
 ἀπαιτητός, α, ον, repetendus.
 ἀπαιτητικός, saepe repetens.
 ἀπαιτητός, ἡ, ὄν, debitus, a, um.
 ἀπαιωρέω -ὼ, suspendo, -ere; —
 οῦμαι, impendo, -ere.
 ἀπακριβῶ -ὼ, diligenter facio;
 diligenter elaboro aliquid.
 ἀπακτέος, α, ον, abducendus.
 ἀπάλαιστος, ον, ineluctabilis, e.
 ἀπαλείφω, oblitro, aliquid.
 ἀπάλειψις, ἡ, litura, -ae, θ.
 ἀπαληθεύω, verum dico.
 ἀπάλλαγή, ἡ, liberatio, θ; — τοῦ
 βίου, excessus, -us, δ.
 ἀπαλλακτικός, absolutorius.
 ἀπαλλάττω, (ἵνα τις), libero,

exsolvo;—ομαι *τινος*, liberor aliquare; —ομαι *τῶν κινδύνων*, defungor periculis; —ομαι *ἀπό τινος*, digredior ad aliquo.

ἀπαλλοτριόω-ω (τι), abalieno.

ἀπαλλοτριώσεις, abalienatio, θ.

ἀπαλόθριξ, ὁ, ἡ, mollicomus, i.

ἀπαλοιφή, ἡ, litura, -ae, θ.

ἀπαλός, ἡ, ὁ, mollis, e; tener, a, um; ἐξ ἀπαλῶν ὀνύχων, de tenero ungui, a tenero; delicatus.

ἀπαλόσαρκος, carne mollis

ἀπαλότης, ἡ, mollitia, -ae, θ.

ἀπαλύνω, mollio; —ομαι, (μετ.) mollesco, teneresco.

ἀπαλώδης, ες, mollis, delicatus.

ἀπαλώς, molliter; delicate.

ἀπαμβλόω-ω, abortio, -ire.

ἀπαμβλύω, hebetō, āre, debilito; —ομαι, hebesco, -ere.

ἀπαμείβομαι, respondeo, -ere.

ἀπαμύνω, defendo propello.

ἀπαμφιέννυμι, vestimenta traho; exuo aliquem veste.

ἀπαναίνομαι, renuo, -ere.

ἀπαναίσχυντέω-ω, impudenter megero; impudenter ago.

ἀπαναίσχω, absumo, aliquid.

ἀπανάλωσις, consumptio, -onis, θ.

ἀπανδρίζομαι (πρός τι), virum (fortem) me gero (ad aliquid).

ἀπανδρόω-ω, virilem reddo; —οῦμαι, virilis fio.

ἀπανθέω-ω, defloresco, -ere.

ἀπάνθησις, ἡ florum fluxus.

ἀπανθίζω, decerpo, defloro; —ομαι optimum colligo.

ἀπάνθισμα, τό, optimi collectio,

ἀπανθροαίω-ω, in carbones redigo, aliquid; exuto; exuro (aliquid).

ἀπανθροωπτόμαι-οῦμαι, ἀπανθροωπτομαι, homines iugio.

ἀπανθρωπία, ἡ, inhumanitas, θ.

ἀπάνθρωπος, ον, inhumanus, immanis; inhospitalis.

ἀπανθροώπως, inhumane.

ἀπανίστημι (τινα), surgere aliquem jubeo; —ομαι, surgo, discedo.

ἀπάνουργος, incallidus, a, um.

ἀπανούργως, incallide.

ἀπανταχῇ, ἀπανταχοῦ, ubique, ubivis, omnibus locis.

ἀπανταχόθεν, undique, ex omnibus partibus.

ἀπανταχόσε, quoquoque.

ἀπαντάω-ω, (φιλικῶς) occurro; (ἐχθρικῶς), obviam eo (hostibus);

occurro (malo); —πρός τι, respondeo a l aliquid.

ἀπάντησις, ἡ, occursus, -ūs, ἀ., responsio, -ōnis, θ.

ἀπαντικῶν, e regione.

ἀπαντλέω-ω, dehaurio, depleo.

ἀπαξ, semel.

ἀπαξάπας, simul omnis, e.

ἀπαξία, ἡ, indignitas, -ātis, θ.

ἀπάξιος, α, ον, (τινος), indignus.

ἀπαξίω-ω (τι), dignor.

ἀπαξίωσις, ἡ, dedignatio, θ.

ἀπαπτος, ὁ, ἡ, sine avo.

ἀπαράβατος, ον, inviolatus.

ἀπαράβατος, inviolate; sancte.

ἀπαράβλητος, incomparabilis.

ἀπαράγγελτος, ον, non denunciatus, a, um, injussus, a, um.

ἀπαράγγελλω, injussu.

ἀπαράγραπτος, ον, vetustate non infirmatus, a, um.

ἀπαράδεκτος, ον, non acceptus.

ἀπαραιήτος, inevitabilis.

ἀπαραιήτως, inexorabiliter.

ἀπαρακαλύπτως, manifeste.

ἀπαράκλητος, ον, non invitatus.

ἀπαρακολούθητος, incomprehensibilis, e.

ἀπαράλλακτος, non differens.

ἀπαράλλάκτως, sine ulla differentia; per omnia similiter.

ἀπαράμιλλος, ον, nihil par habens; incomparabilis, e.

ἀπαράμυθητος, inconsolabilis, e.

ἀπαράμυθῆτως, inconsolabiliter.

ἀπαράπειστος, ον, qui persuaderi non potest.

ἀπαραιοήτος, ον, non adulteratus, a, um; genuinus, a, um.

ἀπαραιοήτως, genuine.

ἀπαρσαλέντος, inconcussus.

ἀπαρσαλεύτως, inconcusse.

ἀπαρσασκευασία, ἡ, defectio parationis.

ἀπαρσασκεύαστος, ον, ἀπαρσασκευωτος, ον, imparatus a, um.

ἀπαρσασκεύως, sine paratione; ex

tempore (dicere κτλ.).

ἀπαράτηρος, inobservatus.

ἀπαράφθορος, ον, incorruptus.

ἀπαρφυλάκτος, ον, incautus.

ἀπαρφυλάκτως, incaute.

ἀπαρχαράκτος, non adulterinus.

ἀπαρχώρητος, ον, cedere nescius constans, ntis; non remissus.

ἀπαρχωρήτως, constanter.

ἀπαργυρόω -ω, in argentum muto

ἀπαρέγκλιτος, indeclinabilis, e.

ἀπαρεγκλίτως, indeclinabiliter.

ἀπαρεμπόδιτος, non impeditus.

ἀπαρέμφατος, ἡ, ἀπαρέμφατον, τό, infinitivus, -i, δ. (modus).

ἀπαρενόχλητος, ον, minime perturbatus, a, um.

ἀπαρέσκω, displiceo, -ēre.

ἀπάρεστος, ον, non placens.

ἀπαρηγόρητος, ον, inconsolabilis.

ἀπορηγορήτως, inconsolabiliter.

ἀπαρθένευτος, virginatis expers.

ἀπάρθενος, ον, non amplius virgo

ἀπαριθμέω -ω, enumero.

ἀπαρίθμησις, ἡ, dinumeratio, θ.

ἀπαρκτίας, δ, septentrio, δ.

ἀπαρνεόμαι -οὔμαι, adnego.

ἀπάρνησις, ἡ, abnegatio, θ.

ἀπαρνητής, δ, abnegator, -oris, δ.

ἀπαρόρμητος, non incitatus.

ἀπαρορμήτως, sine incitatione.

ἀπαρρησίαστος, ον, qui libere loqui non audit; meticulosus.

ἀπαρσις, ἡ, protectio, -ōnis, θ.

ἀπαρτάω -ω, suspendo; παθητ. — ωμαι, suspendo me; separo.

ἀπάρτι, ex hoc tempore.

ἀπαρτία, ἡ, perfectio, -ōnis θ. νεοελ. integra summa.

ἀπαρτίζω τι, perferum iacio.

ἀπάρτησις, ἡ, perfectio, θ.

ἀπαρχαῖζω, ἀπαρχαῖω -ω, antiquum reddo; obsolefacio.

ἀπαρχαιοὔμαι, vetustate exolesco, obsolesco, -ere, obsolefio.

ἀπρχή, ἡ, primitiae, -arum θ.

ἀπάρχομαι, primitias solo et decerpo ἀπάρχομαι τοῖς θεοῖς, libamenta diis do.

ἄπας, σα, αν, universus, a, um.

ἀπαστράπτω, fulguro, -are.

ἀπασχολέω -ω, facesso (exhibeo)

alicui negotium (negotia); occupo, distineo; —οὔμαι, distineor occupatione || —ημένος, η, ον, distentus.

ἀπασχολία, ἡ, occupatio, θ.

ἀπατάω -ω, fallo; decipio; frando.

ἀπατεών, δ, homo ad fallendum paratus ἢ instructus; homo fraudulentus; fraudator.

ἀπάτη, ἡ, fraus, -dis, θ. dolus malus; fraudulentio.

ἀπατηλός, ἡ, ον, fallax, -acis, fraudulentus.

ἀπατηλώς, fallaciter; dolose.

ἀπάτητος, ον, non tritus, a, um.

ἀπατμίζω, emitto vaporem.

ἄπατρις, cui patria non est.

ἀπάτωρ, απατο, -oris, δ.

ἀπανγάζω, splendorem edo.

ἀπαύγασμα, τό, splendor, δ.

ἀπανδάω -ω, defatigor; -ari.

ἀπαύδησις, ἡ, defatigatio, θ.

ἀπανθαδιάζομαι, ἀπανθαδίζομαι, arroganter me gero.

ἀπανλλίζομαι, seorsum pernocto.

ἀπαύξησις ἡ, decrementum, -i οἷ.

ἀπανοσί, continenter; perpetue.

ἄπανοτος, ον, continens

ἀπαύστως, continenter.

ἔπαχος, ον, non pinguis, e.

ἀπαχρεῖω -ω, inutile reddo.

ἀπεγνωσμένως, desperate.

ἀπέδιλος, ον, exalceatus, a, um.

ἀπειθίζω, desuefio.

ἀπειθαρχία, obediētia recusatio

ἀπειθεῖα, ἡ, inobediētia, θ.

ἀπειθέω -ω (τινι), non obedio, alicui; non pareo, alicui.

ἀπειθής, ἐς, dicto non audiens; immodestus, a, nm.

ἀπειθῶς, inobediēter.

ἀπεικάζω, adsimulo, -āre.

ἀπεικασμα, τό, ἀπεικάνισμα, τό, effigies, -ēe, θ. simulacrum, οἷ.

ἀπεικονίζω, depingo, -ere.

ἀπεικόντως, non probabiliter.

ἀπειλέω -ω (τινι), minor, minitor, alicui aliquid.

ἀπειλή, ἡ, minae, arum θ. minatio ἢ comminatio, -ōnis, θ.

ἀπειλητικός, minax, acis.

ἀπειλητικῶς, minaciter.

ἄπειμι, absum, -esse.

ἀπειμι. (ἀπέρχομαι, θὰ ἀπέλθω).
 -abeo, -ire; proficiscor, -i.
 ἀπειράκις, inininitis modis.
 ἀπειράριθμος, innumerabilis, e.
 ἀπείρακτος, ον, inoffensus.
 ἀπείραστος, intentatus.
 ἀπείργω (τινά τινος), arceo (-ui, -ere) aliquem re ἢ ab re; prohibeo.
 ἢ cohıbeo (-ui, -ere) aliquem (ab) aliqua re ἢ ab aliquo.
 ἀπείρηνα, ἴδε ἀπαγορεύω.
 ἀπειρία, ἡ, imperitia, -ae, θ. incipienti, θ. inesperienza θ.
 ἀπειρία, ἡ, (τὸ ἀπειρον), spatium immensum; infinitas, -atis, θ.
 ἀπειρεῖς, ἡ, cohibitio, -ouis, θ.
 ἀπειροβαθής, ἐς, immensae profundatis.
 ἀπειρόγαμος, caelebs, -libis.
 ἀπειρόκακος, ον, minime malus a, um; innoxius, a, um.
 ἀπειροκαλία, ἡ, ignorantia boni honestique; turpitude, -inis.
 ἀπειρόκαλος, ον, indecōrus, a, um; ineptus, a, um.
 ἀπειροκάλως, indecōre; inepte.
 ἀπειροπληθής, innumerabilis.
 ἀπειροπόλεμος, ον, bellorum im- peritus ἢ expers.
 ἀπειρος, ον, (μὴ ἔχων πέρας), in- finitus, a, um; immensus.
 ἀπειρος, ον, (μὴ ἔχων πείραν), im- peritus a, um.
 ἀπείρως, infinite. [inexperte.
 ἀπείρως, (ἀνεπείρας), imperite.
 ἀπεκδέχομαι, exspecto, -āre.
 ἀπεκδύομαι, me exuo; μετφ. de- pōno aliquid (consuetudines).
 ἀπένδουσιν, ἡ, depositio vestis.
 ἀπεκείθεν, illinc.
 ἀπεκφέρω, effero, -erre.
 ἀπελασία, ἡ, ἀπέλασις, ἡ, abactus, -ūs, d. abigatus, -ūs, d.
 ἀπέλαστος, ον, inaccessus.
 ἀπελάτης, δ, abator, -ōris, d; adi- geator, -oris, d.
 ἀπελαύνω, (τινά ἢ τι), depello ali- quem ἢ aliquid abigo; —ομαι τινος; excludor ab aliqua, -re.
 ἀπέλεγξις, ἡ, refutatio, -onis, θ.
 ἀπέλεγχω, refuto; (=ἀνυκνεύω), re- fello.

ἀπελέκτος, ον, indolatus.
 ἀπελευθερία, ἡ, libertinitas.
 ἀπελευθερος, δ, libertus, -i, d.
 ἀπελευθερόω -ō, adsero aliquem manu in libertatem; manumitto, -ere, libero, -are.
 ἀπελευθέρωσις, ἡ, manumissio, -onis, θ. libertis, -onis, θ.
 ἀπελευθερωτής, δ, manumissor, -oris, d. liberator, -oris, d.
 ἀπέλευσις, ἡ, abitus, -us, d.
 ἀπελπίζω τινός ἢ τι, despero -are, aliquid ἢ alicui rei ἡ de re ἀπελπίζω τινά, ad desperationem adduco ali- quem; ἀπηλπισμένος, desperatus.
 ἀπελπισία, desperatio -iōnis, θ.
 ἀπεμπολάω (-έω) -ō, vendo, (-didi, -ditum, ere) καὶ vendito.
 ἀπεμπόλησις, ἡ, venditio, θ.
 ἀπεμπολητής, δ, venditor, -ōris, d.
 ἀπεμφορής, ἐς, dissimilis, e.
 ἀπέναντι, e regione; contra.
 ἀπενθής, ἐς, luctu carens.
 ἀπένθητος, ον, indeflētus.
 ἀπέοικα, absimilis sum.
 ἀπεπλος, peplo carens.
 ἀπεπτέω -ō, cruditō, -are.
 ἀπεπτος, ον, crudus, a, um.
 ἀπεραντολογέω -ō, ρ. sine fine loquor. [ne fine.
 ἀπεραντολογία, ἡ, loquacitas si-
 ἀπέραντος, ον, infinitus, a, um.
 ἀπέρατος, ον, impervius, a, um.
 ἀπεργάζομαι, conficio, perficio, -ere, aliquid.
 ἀπεργασία, ἡ, confectio, -ōris, θ.
 ἀπεργαστικός, ἡ, δν, efficiens.
 ἀπερείδω, (=προσηλῶ) defigo, -ere—ομαι, innitor, alicui.
 ἀπέρεσις, ἡ, actio innitendi.
 ἀπερεύομαι, eructō, -are.
 ἀπέρημος, valde desolatus.
 ἀπερημόω -ō, omnino desolo; — ούμαι, omnino desolor aliquā re.
 ἀπεριβλεπτος, ον, incantus.
 ἀπεριγραπτος, ον, non circumscri- ptus, a, um; indefinitus.
 ἀπεριγράφτως, non circumscri- pte; indeiinite.
 ἀπεριεργία, ἡ, incuriositas.
 ἀπεριεργος, ον, incuriosus.
 ἀπεριέργως, non exquisite.

ἀπεριήγητος, inexplicatus, a, um.
 ἀπερικάλυπτος, ον, detectus,
 ἀπερικαλύπτως, aperte.
 ἀπερικόρητος, inornatus.
 ἀπεριόριστος, ον, indeterminatus
 a, um, indefinitus.
 ἀπερισκεπτος, ον, inconsideratus
 a, um; incautus, a, um.
 ἀπερισκεπτός, inconsiderate.
 ἀπερισκεπία, imprudentia, -ae θ.
 ἀπερίσπαστος, ον, non negotiis
 distractus, a, um.
 ἀπερίτμητος, impraepudiatus.
 ἀπέριτος, ον, simplex, -icis.
 ἀπερίττως, simpliciter.
 ἀπερίσσεπτος, ον, son septus.
 ἀπερυθρίω -ω, depudescō.
 ἀπερύκω (τι ἀπό τινος), repello
 aliquid ab aliquo.
 ἀτέρχομαι, abeo; -ίρε; decedo,
 discedo; proliciscor.
 ἀπειθίω, exedo aliquid.
 ἀπειθύνω, adaequo, -are.
 ἀπεινκαίος, ον, abominandus.
 ἀπέυχομαι, deprecor, -āri, abo-
 minor, -āri; destor, -aī.
 ἀπεφθός, χρυσός, aurum coctum.
 ἀπεχθάνομαι τινι, inuisus sum ab
 aliquo; odio sum alicui.
 ἀπέχθεια, ή, odium, offensa.
 ἀπεχθής, ές, odiosus, a, um.
 ἀπεχθητικός, odio obnoxious.
 ἀπεχθώς, odiōse.
 ἀπέχθομαι, odio sum alicui.
 ἀπεχυρόν -ω, munitio (locum).
 ἀπέχω τινά, (= κωλύω), abstineo
 (aliquem) —τί τινος, (= ἀπέχω τι
 τινος), defendo aliquid ab aliquo;
 οὐδ. absum, -esse; disto, -āre; μέσ.
 —ομαί (τινος), abstineo tempero ab
 aliqua re.
 ἀπεψία, ή, cruditas, -atis, θ.
 ἀπηκρίβωμένως, summā cum di-
 ligentiā.
 ἀπηκτος, non concretus.
 ἀπηλιώτης (ἀνεμος), subsolanus,
 -i, α. (ὑπὸν. ventus).
 ἀπήνεια, ή, inclementia, θ.
 ἀπήνεμος, vento carens.
 ἀπήνη, ή, rheda, -ae, θ.
 ἀπηνής, ές, inclemens, -ntis.
 ἀπηνώς, inclementer.

ἀπηρητισμένως, plane; perfecte.
 ἀπηρυθρισμένως, impudenter.
 ἀπήρωτος, ον, non mutilatus.
 ἀπηχέω -ω, dissono; resono.
 ἀπήχησις, ή, resonantia, -ae.
 ἀπηχής, ές, absonus, a, um.
 ἀπηχώς, absone.
 ἀπίαστος, (= ἀπαστος), qui capi
 nequit; incomprehensibilis, e.
 ἀπίεστος, ον, impressus, a, um.
 ἀπίθανος, ον, improbabilis, e.
 ἀπιθανότης, incredulitas, θ.
 ἀπιθάνως, incredibiliter.
 ἀπικρος, ον, non amarus.
 ἀπικρόχολος, non iracundus.
 ἄπιον, τό, pirum, -i, οὐ.
 ἄπιος, ή, pirus, -i, θ.
 ἀπιοειδής, formam apii habens.
 ἀπίσσωτος, non picatus, a, um.
 ἀπιστέω -ω, diſſido, non credo,
 alicui; παθ. —εἶτα τι ὑπό τινος, ali-
 quid ab aliquo non creditur.
 ἀπιστία, ή, infidelitas, θ.
 ἀπιστος, ον, infidelis, e.
 ἀπίστως, infideliter, perikle.
 ἀπισχνάινω, emacio, -are.
 ἀπισχυρίζομαι, fortiter me oppo-
 no, alicui ή ad aliquid.
 ἀπλανής, non vagabundus iner-
 rans; —ἀστήρ, stella inerrans.
 ἀπλανώς, sine errore.
 ἀπλαστος, ον, informis, e; non
 fictus, non simulatus.
 ἀπλόστως, non icte.
 ἀπλεκτος, non nexus, a, um.
 ἄπλετος, ον, inaccessus, a, um,
 ingens, -ntis, immensus.
 ἀπλευρος, ον, sine lateribus.
 ἀπλευστος, ον, innavigabilis, e.
 ἄπληκτος, ον, non percussus.
 ἀπλήρωτος, ον, inexplibilis, e.
 ἀπλησίαστος, ον, inaccessus.
 ἀπληστία ή, insatietas, -ātis, avi-
 ditas; avaritia, θ.
 ἀπλήστως, insatiabiliter.
 ἀπλοῖζομαι, simpliciter ago.
 ἀπλοῖκός, ή, ον, simplex.
 ἀπλοῖκώς, simpliciter.
 ἄπλοκος, ον, non plicatus.
 ἀπλοῦς, ή, οὖν, simplex.
 ἄπλους, ἀπλωτος, innavigabilis.
 ἀπλότης, ή, simplicitas, -ātis, θ.

ἄπλουτος, divitiis carens.
 ἀπλώω -ῶ, explicio (vestem).
 ἀπλυσία, ἡ, illuvies, -ἐϊ, θ.
 ἀπλυτος, ον, illōtus, a, nm.
 ἄπλωμα, expansio, -ῶnis, θ.
 ἀπλῶς, simpliciter, candidē.
 ἀπνευστί, uno spiritu.
 ἀπνευστία, ἡ, spiritūs repressio.
 defectio spiritūs.
 ἀπνευστιάζω, spiritum reprimo.
 ἀπνευστος, ον, qui respirare non potest; exanimatus, a, um.
 ἀπνοια, ἡ, tranquillitas, θ.
 ἀπνους, ουν, flatu ἢ respiratione carens; exanimis..
 ἀπό (τινος), 1) ἐπὶ τόπον, a, ab, abs-de-ex μετ' ἀφαιρ. 2) ἐπὶ χρόνου, a, ex, post, de; 3) ἐπὶ ἀρχῆς, καταγωγῆς· ἀπὸ Πριάμου γεγονώς Priami de gente. 4) ἐπὶ αἰτίου ἀπὸ μίσους, ab odio· ἀφ' ἱαντοῦ, a se· ἀπὸ τῆς παιδείας ἐπιφανής· ex doctrina nobilis. 5) ἐπὶ ὕλης, ἀπὸ κέδρου, ex cedro, 6) ἐπὶ ἄλλων σχέσεων· ἀπὸ τῆς νόσου ἐλευθεροῦμαι, a morbo liberor.
 ἀποβάθρα, ἡ, scala navalis.
 ἀποβαίνω, egredior; (=συμβαίνω) evenio, -ire; cado, -ere; καλῶς ἀπέβη, bene accidit; τὸ ἀποβησόμενον, axitus, -us, ἄ.
 ἀποβάλλω, ῥημ. abjicio; rejicio aliquid.
 ἀπόβασις, ἡ, exscensio, θ.
 ἀποβελίζω, de veru demo.
 ἀποβιάζομαι, vi repello.
 ἀποβιβάζω, depono ἢ expono.
 ἀποβιβάζομαι, (ex navī) egredior; in terram exeo.
 ἀποβιβασμός, δ, exscensio, θ.
 ἀποβιβρώσκω, comedo, -ere.
 ἀποβίωω -ῶ, vitā decedo.
 ἀποβίωσις, ἡ, obitus, -ῆς, ἄ.
 ἀποβλέπω, πρὸς τι, oculos, convertō ἢ admoveo ad aliquid; — εἰς τινα, εἰς τι, intueor in aliquem, in aliquid.
 ἀπόβλημα, τό, quod abjicitur.
 ἀπόβλητος, ον, abjectus.
 ἀποβλύζω, scateo, -ἔρε.
 ἀποβολεύς, qui rejicit (arma).
 ἀποβολή, ἡ, abjectio, -ῶnis.
 ἀποβουκολέω -ῶ, ἀποβουκολίζω,

aberrare facio (aliquem).
 ἀποβουκόλημα, deceptio, θ.
 ἀποβράζω, aestuando expuo aliquid; ἀμετ. deiervesco, -ere.
 ἀποβρέχω, perfundo, -ere.
 ἀποβρίθω, degravō -are.
 ἀποβρογχίζω, glutio, aliquid.
 ἀποβροχίζω, illaqueo, -are.
 ἀπόγαιος, ον, apogaeus, a, um; a terra remotur.
 ἀπογαλακτίζω, ablacto, -are.
 ἀπογαλακτισμός, ablactatio, θ.
 ἀπογαλακτόμαι -οῦμαι, lac fio.
 ἀπόγειος, (αἰθρ. πνεῦμα), ventus qui e terra iertur.
 ἀπογεισῶω -ῶ, subgrundā munio.
 ἀπογείσωμα, τό, subgrundā, ae, θ.
 ἀπογεμίζω, exonero, aliquid.
 ἀπογεννάω -ῶ, produco, -ere.
 ἀπογέννημα, ἀπογέννησις, proles, -is, θ. ietus, -us, ἄ.
 ἀπογεύομαι τίνος, degusto.
 ἀπογηράσκω, consenesco, -ere.
 ἀπογίγνομαι, absuū, -esse.
 ἀπογιγνώσκω, non agnoco, -ere; repudio -are, improbo, -are.
 ἀπογλύφω, derādo aliquid.
 ἀπογλωττίζω, elinguo, -ἄρε.
 ἀπόγνοια, desperatio, -ῶnis, θ.
 ἀπόγνοσις, desperatio, -ῶnis, θ.
 ἀπογνώστης, δ, qui desperat.
 ἀπογόνη, ἡ, progeries -ἐϊ, θ.
 ἀπόγονος, oriundus, a, um.
 ἀπογραφή (τιμητική), census, ἡς, ἄ. ἀπογ αφῆν πολιτῶν ποιοῦμαι, cen-seo cives.
 ἀπόγραφον, τό, exemplum ἢ exemplar (libri, litterarum).
 ἀπογράφω, (=ἀντιγράφω) exscribo, describo, transcribo; in tabulas refero (nomen)· —ομαι, censeor, -sus sum, -eri; adscribor.
 ἀπόγυμνάζω, omnino exerceo; —ομαι, valte me exerceo.
 ἀπόγυμνός -ῶ, nudo, denūdo.
 ἀπογύμνωσις, ἡ, nudatio, -ῶnis.
 ἀπογυναικῶω -ῶ, effemino, -are.
 ἀποδάμνω, demordeo, -ἔρε.
 ἀποδακνύω, lacrimare desino.
 ἀποδείκνυμι, demonstro, -are, —νόμους, leges promulgo· —στρατηγόν, ducem creo aliquid· —, τεκ-

μηρίοις, argumenti, demonstro aliquid.

ἀποδεικτικός, demonstrativus.

ἀποδεικτός, demonstrabilis, e.

ἀποδειλίασις, ἡ, timiditas, ὁ.

ἀποδειλιάω -ῶ, ignavus ac timidus fio; reformido prae timore.

ἀποδείξις, ἡ, demonstratio, ὁ. convictio, ὁ. argumentatio; probatio ἢ adprobatio, -ōnis, ὁ. specimen, inis, οὐ.

ἀποδειπνέω -ῶ, coenam finio.

ἀποδειπνός, qui coenatus est.

ἀποδεικνύωσις, decimatio, ὁ.

ἀποδεκατόν -ῶ, addecimo.

ἀποδεκτός, recipiendus.

ἀποδέκτης, ὁ, receptor.

ἀποδεκτός, ἡ, ὁν, dignus, qui recipiatur; acceptus, a, um.

ἀποδεκτῶς, grate; jucunde.

ἀποδέρω, deglōbo, -ere.

ἀπόδεισις, ἡ, religatio, -ōnis, ὁ.

ἀποδεδουμένω, religo.

ἀποδέχομαι, ρ. recipio, -ere, aliquid; accipio, -ere, aliquid. Ὅθεν ὁ ἀποδεχόμενος (ὁ ἀποδέκτης), acceptor, -oris, ὁ.

ἀποδέω, alligo, -are.

ἀποδέω, absum, desum, -esse ὁ. ἀποδέω τινός, desum aliquid.

ἀποδηλώω -ῶ, demonstro.

ἀποδημέω -ῶ, absum (domo, ad urbe); peregre sum; peregrinor.

ἀποδημητής, peregrinator, ὁ.

ἀποδημία, ἡ, peregrinatio.

ἀπόδημος, ὁ, ἡ, absens (domo, ab urbe); pereger, -gris.

ἀποδιδάσκω, dedoceo, -ére.

ἀποδιδράσκω, fugio, effugio, aufugio; profugio.

ἀποδίδωμι, reddo (-idi, -itum, -ere); solvo; persolvo; retribuo. ἀποδίδομαι (πῶλῶ) τι, vendo (-didi, -ditum, -ere) aliquid, ἀποδόμην τῆς ἀξίας, justo pretio vendidi.

ἀποδιμάζω, absolvo, -ere.

ἀποδιορίζω, limitibus segrego.

ἀποδιώκω, abigo (bestias); pello, expello, ejicio.

ἀποδιώξις, ἡ, expulsio, -onis.

ἀποδοκῆ, non placet.

ἀποδοκιμάζω, repudio.

ἀποδοκιμασία, ἡ, repudiatio, -onis, ὁ. improbatio, -onis, ὁ.

ἀποδοκιμαστέος, α, ον, repudiandus; improbabilis, e.

ἀπόδομα, τό, donum, -i, οὐ.

ἀποδοσίμος, ον, qui reddi debet.

ἀπόδοσις, ἡ, redditio, ὁ. solutio, ὁ. χάρις, relatio gratiae; γραμμάπαισις, -is, ὁ.

ἀποδοτέος, α, ον, reddendus.

ἀποδότης, ὁ, redditor, -ōris, ὁ.

ἀποδοχεύς, ὁ, acceptor, ὁ.

ἀποδοχή, ἡ, receptio, -ōnis, ὁ. approbatio, -onis, ὁ.

ἀπόδρασις, ἡ, iuga, -ae, ὁ.

ἀποδρέπω -ομαι, decerpo (-psi, -ptum, -ere) aliquid; demeto.

ἀποδύρομαι, lamentor, -ari.

ἀποδυτήριον, apodyterium, οὐ.

ἀποδύω, exuo, -ere, aliquid. —ομαι, me exo. ἀποδύομαι τὴν ἐσθῆτα, exuo (δηλ. mihi) vestem; rejicio vestem ad corpore; —πρὸς τι, ἐπὶ τι, ἐπὶ τι, accingor, aggredior ad aliquid.

ἀποξέγγυνμι, ἀποξενγνύω, de-jugo, -are; dejungo, sejungo, dis-jungo, -ere.

ἀπόζω (τινός), oleo (-ui, ēre).

ἀποζωγράφω -ῶ, pingo.

ἀποζώννυμι, discingo.

ἀποθάλλω, defloresco, -ere.

ἀποθαρρέω -ῶ, magnopere fido.

ἀποθαυμάζω (τι) emiror valde miror, aliquid.

ἀποθεόδομαι -ῶμαι (τινὰ ἀπερχόμενον), prosequor abeuntem oculis.

ἀποθεμελιόω -ῶ, funditus evertō.

ἀποθεόω -ῶ, κυρ. ex homine deum facio (aiquem), inter deos ἡ in deorum numerum refero (aliquem); μυφ. summis laudibus in coelum tollo aliquem.

ἀποθεράπνευσις, ἡ, cultus, -us, ὁ. medela, -ae, ὁ.

ἀποθεραπεύω, medicor, -ari.

ἀποθερίζω, demeto, -ere.

ἀπόθεσις, ἡ, depositio, ὁ; —ἀρχῆς, abdicatio, -onis, ὁ.

ἀποθεισιζω, vaticinor, -ari.

ἀποθετικόν (ῥῆμα), depōnens-ntis τὰ ἀποθετικά, deponentia.

ἀποθέω, aufugio, -ere.
 ἀποθεωρέω -ω, longe prospecto.
 ἀποθεώρησις, prospectus, ā.
 ἀποθέωσις, ἡ, relatio inter deos, consecratio, θ. μετφ. nimiae laudes, apotheōsis, -is, θ.
 ἀποθηκάριος, ἡ, horrearius, ā.
 ἀποθήκη, ἡ, conditorium, -i, cv̄.
 -οίκιας, cella, -ae, θ.
 ἀποθηνύω, effemino, -āre.
 ἀποθηνιδίω -ω, effero, -are, alioquem ἢ aliquid; ἀποθηνισμαί, efferre; ἀποθηνισθεὶς, efferatus, a, um.
 ἀποθηνιώσις, ἡ, feritas, θ.
 ἀποθησαυρίζω, recondo, -ere.
 ἀποθησαυρισμός, δ, conservatio pecuniarum ἢ alius rei.
 ἀπόθνητος, non concupitus.
 ἀποθλάω -ω, deiingo, -ere.
 ἀποθλίβω, exprimo aliquid.
 ἀπόθλιψις, ἡ, expressio, -ōnis, θ.
 ἀποθνήσκω, morior; vita decedo ἢ ἀπλῶς decedo; cedo e vitā; occumbo mortem ἢ morte; τεθνηκώς = mortuus, defunctus.
 ἀποθρασύνω, animum addo; -ομαι, animum sumo; audax fio.
 ἀπόθραυσις, ἡ, fractura, ae, θ.
 ἀποθραύω, defringo, confringo; -ομαι, frangor, -i; defringor, -i.
 ἀποθρύπτω, effemino.
 ἀποθυμίασις, evaporatio, θ.
 ἀποθύω, solvo, reddo vota.
 ἀποθωρακίζομαι, thoracem exuo.
 ἀποίητος, ον, iniectus, a, um.
 ἀποικέω -ω, demigro.
 ἀποίκησις, ἡ, demigratio, θ.
 ἀποικία, ἡ, colonia, -ae, θ.
 ἀποικίζω, in coloniam emitto (aliquos).
 ἀποίκιλος, ον, ἀποίκιλτος, ον, simplex, -icis; non ornatus.
 ἀποίκισις, ἡ, ἀποικισμός, δ, (coloniae) deductio, -ōnis, θ.
 ἀποικοδομέω -ω, edificando obstruo, aliquid.
 ἀποικος, (πόλις), colonia, ae, θ. δ.
 ἄποικος, colōnus, -i, ā.
 ἀποίμαντος, ον, pastore carens.
 ἀποιμάζω, lamentor, āri.
 ἀποινεί, impunitē, sine poena.
 ἀποίχομαι, abstineo me ab aliquā

re, (=ἀποθνήσκω), e vita discedo; morior, -i.
 ἀποιωνίζομαι, abminor, -ari.
 ἀποκαθαίρω, purgo ἢ expurgo (-āre); aliquid, emaculo.
 ἀποκάθαρμα, τό, purgamentum.
 -i, ον. μετφ. homo abjectus.
 ἀποκάθαρσις, ἡ, expurgatio.
 ἀποκαθαριστικός, purgatorius.
 ἀποκαθεύδω, seorsum ab aedibus dormio.
 ἀποκαθηλώω -ω, reficio, -ere.
 ἀποκαθήλωσις, ἡ, refixus, ā.
 ἀποκάθημαι, seorsum sedeo.
 ἀποκαθίζω, consido, -ere.
 ἀποκαθίστημι, restituo, -ere; -τήν, ειρήνην, reconcilio pacem.
 ἀποκαίω, aduro ἢ deuro.
 ἀποκαλέω -ω, adpello, -are.
 ἀποκαλυπτικός, revelatorius.
 ἀποκαλύπτω, revélo, -are.
 ἀποκάλυψις, ἡ, revelatio, -ōnis, θ.
 ἀποκάλυψις, θ. ἐκκλ. apocalypsis, θ.
 ἀποκάμνω, iatigor ἢ defatigor, relanguesco; ἀποκαμών, ἀποκεκμηκώς, fatigatus ἢ defatigatus.
 ἀπόκασις, ἡ, tonsura, -ae, θ.
 ἀποκαρτέρειν -ω, inediā mortem mihi conscisco.
 ἀποκαρτέρησις, ἡ, mors quaesita per inediām.
 ἀποκατάστασις, ἡ, restitutio in pristinum statum.
 ἀπόκανσις, ἡ, ἀπόκανμα, τό, am-bustio, -ōnis, θ.
 ἀπόκειμαι, repositus sum; μετφ. ἀποκείμενος, η, ον, repositus. ἡ.
 ἀποκείρω, detondeo.
 ἀποκεκαρμένος, detosus, a, um.
 ἀποκεκαλυμμένος, aperte.
 ἀποκενόω -ω, exinanio, -are.
 ἀποκεντώω -ω, transfigo.
 ἀποκένωσις, ἡ, exinanitio, θ.
 ἀποκεφαλίζω, caput alicujus praecido; -οθεις, decervicatus.
 ἀποκεφαλισμός, δ, (ἀποκεφάλι-σις, ἡ), capitis, praecisio.
 ἀποκεφαλίστης, δ, carnifex, ā.
 ἀποκηρύκτος, ον, abdicatus.
 ἀποκηρύξις (υἱοῦ), abdicatio.
 ἀποκηρύττω, abdicō aliquem.
 ἀποκινέω -ω, amoveo, removeo,

—οὔμαι, amoveor, me amoveo.
 ἀποκλίνης, ἡ, amotio, -onis, θ.
 ἀποκλαδέω, ramos, abscindo.
 ἀποκλαίω, deileo, -ere.
 ἀποκλαύμα, τό, deploratio, θ.
 ἀποκλάω -ῶ, defringo, -ere.
 ἀπόκλεισις, ἡ, exclusio, -ōnis, θ.
 praecclusio, -onis, θ.
 ἀπόκλειστος, ον, exclusus, a, um.
 ἀποκλείω, excludo (-si, -sum, -ere)· ἀποκλείω τινά τινος, excludo aliquem aliqua re; praeccludo.
 ἀποκληρονόμος, exhères, -ēdis.
 ἀπόκληρος, ον, exsors (-tis) alijus rei; exhères; exheredatus.
 ἀποκληρώω -ῶ, sortior, -iri; sorte lego; sorte privo.
 ἀποκληρώσις, ἡ, electio per sortes; exheredatio, -onis, θ.
 ἀποκλίνης, ἐς, declivis, e.
 ἀποκλίνω, declino (aliquid).
 ἀπόκλις, ἡ, declinatio, θ.
 ἀποκλύζω, adluo, -ere.
 ἀπόκλυσις, ἡ, eluvies, -ei, θ.
 ἀποκνέω -ῶ, metu ab aliquo deterreor, per ignaviam recuso aliquid; dubito; — ῥός τι, piger, ignavus sum ad aliquid.
 ἀποκνίζω, vellico, -are.
 ἀπόκνις, ἡ, vellicatio, θ.
 ἀποκοιμάσθαι -ῶμαι, secubo, are; obdormio, -ire.
 ἀποκοιμίζω, coloco (aliquem) in lecto; —ομαι, obdormio, -ire.
 ἀποκοιτέω -ῶ, secubo, -are.
 ἀποκολάπτω, sculpendo aniero.
 ἀποκολοῖω, (= κολοῖω), demutilo.
 ἀποκολυμβάω -ῶ, abnāto, -are.
 ἀποκομάω -ῶ, comis nudor.
 ἀποκομιδῇ, ἡ, deportatio, θ.
 ἀποκομίζω, deporto -are asporto, -are; aveho ἢ deveho.
 ἀπόκομμα, τό, absegmen, οὐ.
 ἀποκοπή, ἡ, praecisio, -onis, θ.
 ἀποκόπτω, decido, recido, praecido; amputo aliquid· — τὴν ἐλπίδα, spem incido.
 ἀποκοσμέω -ῶ, ornatu privo aliquem· —ομαι, ornatum depono.
 ἀποκουφίζω, sublevo, -are.
 ἀπόκληρμος, ον, praiceps.
 ἀποκρίνω, secerno (-crēvi, -crē-

tum, -ere; exīmo (-emi, -emtum, -ere) aliquem ἢ aliquid; —ομαι, respondēo, -ndi, -nsum, -ēre.
 ἀπόκρισις, ἡ, responsio, θ.
 ἀποκροτέω -ῶ, crepito, -are.
 ἀποκρουσις, ἡ, depulsio, -onis, θ.
 ἀποκρουστικός, depulsorius.
 ἀποκρούω -ομαι τινα ἢ τι repello (-pui, -pulsum, -ere) aliquem ἢ aliquid (hostem, impetum).
 ἀποκρύπτω, occulto, -are, aliquid, abdo, -ere; abscondo; celo, abstrudo, -ere, ὁ ἀποκρύπτων, occultator, -oris, ἄ.; —ομαι, occulto; me recondo; me abstrudo.
 ἀποκρυσταλλῶ -ῶ, in glaciem muto; —ομαι, congelatio ἢ —or.
 ἀποκρυστάλλωσις, congelatio, θ.
 ἀπόκρυφος, ον, secretus, a, um, occultus, a, um; abditus.
 ἀπόκρυψις, ἡ, occultatio.
 ἀποκτάσθαι -ῶμαι, alieno, -are; emancipo, -are, aliquid; γενεῇ. ἀποκτάω -ῶ = πορίζομαι, κτώμαι τι, mihi aliquid paro ἢ comparo; (mihi) pario (peperi) aliquid.
 ἀποκτείνω, interficio, occido.
 ἀποκτηνόμας -οῦμαι, pecus fio.
 ἐπόκτησις, ἡ, (= ζημία) detrimentum, οὐ. (= κτήσις), comparatio, θ.
 ἀπόκτητος, ον, alienatus, a, um.
 ἀποκνέω -ῶ, enitor, pario, -ere.
 ἀποκνήσις, ἡ, enixus, ἄ.
 ἀποκνυλιδέω -ῶ, ἀποκνύω, devolve (-lvi, -lūtum, -ere) aliquid.
 ἀποκνύσις, ἡ, ἀποκνύσιμα, τό, vovendo (alicujus) amotio.
 ἀποκνύω -ῶ, (= ἀκνυον ποιῶ) νόμον· abrogo, -are, (legem).
 ἀποκνυρόω -ῶ, omnino curvo.
 ἀποκνύωσις (νόμην), abrogatio.
 ἀποκώλυσις, ἡ, impeditio, θ.
 ἀποκώλω, impedio, prohibeo.
 ἀπολαγχάνω (τι), forte accipio.
 ἀπολακτίζω, calce terio ἢ repello (aliquid); sperno, aspernor.
 ἀπολάκτισμα, τό, ἀπολακτισμός, δ, calcitratus, -ūs, ἄ.
 ἀπολαμβάνω, accipio (rem mihi debitam); — χάριν, gratiam accipio; recipio (= διακόπιω, κολύω), intercipio, cohibeo, detineo.

ἀπολαμπρύνω, splendillum reddo.
—ομαι, illustris fio.

ἀπολάμπω, eifulgeo, renidesco.

ἀπόλαυσις, ἡ, iructus, -us ἀ. perfructio, -onis, ὁ. usus, ἀ. ἡ τῶν ἡδονῶν ἀπόλαυσις, fructus voluptatum; voluptas, -ātis, ὁ. delectatio.

ἀπολαυστικός, voluptatibus.

ἀπολαύω (τινός), fruor aliquā re; —τινος, fructum capio ἢ recipio ex aliquo; — εἰρήνης, ἡδονῆς, pace, voluptate fruor, perfruor.

ἀπολαίνω, lēvigo lēvo.

ἀπολέγω, delibo, -are (aliquid, flores); (=ἐκλέγω), eligo.

ἀπολείπω, relinquo, desero aliquem ἢ aliquid (exercitum, signa); ἀμετ. deficio; αἱ δυνάμεις ἀπολείπουνσι, vires deficiunt; desisto. —ομαι τινος, relinquer ab aliquo (ἐν ἀγῶνι); superor, vincor ab aliquo; ἀπολείπουνσι, vires deficiunt; desisto. —ομαι τινος, relinquer ab aliquo (ἐν ἀγῶνι); superor, vincor ab aliquo; ἀπολείπομαι, ἀρετῆς, παιδείας, non adsequor virtutem, eruditionem.

ἀπολείχω, delambo, -ere; abligurio, -ire; delingo, -ere.

ἀπόλειψις, relictio, ὁ. desertio.

ἀπύλεκτος, ον, electus, a, um.

ἀπόλεμτος, bello non vexatus.

ἀπόλεμος, ον, inbellis, e.

ἀπολεπίσω, decortico are.

ἀπολεπτύνω, extenuo, aliquid.

ἀπολευκαίνω, deablo, aliquid.

ἀπολήγω, exeo in aliquid.

ἀποληρέω -ῶ, nugar, -ari.

ἀπόληψις, ἡ, (παράλαβή), receptio, ὁ. (ἐμπόδις), interclusio, ὁ.

ἀπολιθόω -ῶ, in lapidem verto ἢ muto (aliquid); —ομαι, in lapidem mutor; lapidesco; μετφ. stupesco, -ēre, obtorpesco -ere.

ἀπολιθώσεις, mutatio in lapidem.

ἀπολιόρμητος, ον, qui obsideri neguit, non obsessus, a, um.

ἀπολις (-ιδος), (ἐπὶ προσ.) urbem patriam non habens, sine patriā; (ἐπὶ χωρῶν), nullam urbem habens.

ἀπολισθαίνω, ἀπολισθάνω, saliente vestigio labor; delabor.

ἀπολίτευτος, ογ, nulli civitati ad-

scriptus; (ἄγροικος) incivilis, e.

ἀπόλλυμι, amitto, perdo ἢ deperdo. — τὸ θάρος, animo deficio, animum demitto. — τὴν μάχην, proelio vincor, inferior discendo; — (διαφθείρω), perdo ἢ deperdo, perimo (-ēmi, -emptum, -ere) aliquid ἢ aliquem (civitatem, amicos). Παθῆν. —ομαι, pereor, deereo, intereo, ἡ ναὺς ἀπώλετο, navis interiit.

ἀπολογέομαι, -οῦμαι, me defendo (verbis), excuso, -are. — περὶ τινος, defendo aliquam rem.

ἀπολόγημα, τό, defensio.

ἀπολογητικός, ἡ, ὄν, ad defendendum aptus; defensorius, a, um.

ἀπολογία, ἡ, defensio, ὁ. dictio causae, oratio defensoria.

ἀπολογίζομαι, rationes reddo.

ἀπολογισμός, ὁ, ratio, -onis, ὁ.

ἀπόλογος, ὁ, narratio.

ἀπόλοιπος, ον, reliquus, a, um.

ἀπόλουσις, ἡ, ablutio, -onis, ὁ.

ἀπολούω, abluo (-ui, -ūtum, -ere), —ομαι, abluor, -i.

ἀπολούρομαι, deplōro, -are.

ἀπολυμαίνομαι, purgor.

ἀπολύμανσις, ἡ, purgatio, ὁ.

ἀπολυμαντικός, ἡ, ὄν, ad purgandum aptus.

ἀπολυπράγμων, ον, rerum alienarum incurius.

ἀπολύσιμος, ον, qui absolvi potest; dignus qui absolvetur.

ἀπόλυσις, ἡ, absolutio, -onis, ὁ. — (παῦσις), missio.

ἀπολυτήριος, ον, ad examen finale pertinens — ος ἐξετασις, examen finale. — ον, τό, testimonium finalis, examinis, documentum.

ἀπολυτικός, absolutorius.

ἀπόλυτος (=τέλειος), absolutus.

ἀπολύτως (=τελείως); absolute.

ἀπολυτρώω -ῶ, redimo, -ere.

ἀπολυτρώσις, ἡ, redemptio.

ἀπολύω, (ἐπὶ δικαστῶν), absolvo. — τινὰ τῆς δουλείας, manu mitto aliquem. — τοῦ δεσμοῦ τρέφειν, e custodia emitto, vinculis exsolvo, alique; (=παῦω τινὰ τῆς ἀρχῆς), mitto, dimitto aliquem. μέσ. —οιαι, redimo.

ἀπομάθησις, ἡ, doctrinae obli-
vio; desuetudo, -inis, ὁ.

ἀπομαίνομαι, desaevio, -ire.

ἀπομάκρυνσις, ἡ, remotio, ὁ.

ἀπομακρύνω, amoveo, —ομαι
removeor (ex loco aliquo).

ἀπομαντήρ, ὁ, abstergens.

ἀπομαλακίζομαι, ἀπομαλθακού-
μαι, effeminatus sum.

ἀπομανθάνω, dedisco -ere, ali-
quid; desuesco.

ἀπομαντεύομαι, futura praedico.

ἀπόμαξις, ἡ, detergendi actio.

ἀπομαραίνω, sicco (aliquid), exsiccō
(agros) μετφ. debelito (aliquid).

—ομαι, marcesco, elanguesco.

ἀπομαρτυρόω -ῶ, adtestor aliquid

ἀπομάτω, abstergeo.

ἀπομαστιγύω -ῶ, virgis caedo.

ἀπομάχομαι (τινα), pugnando a-
verto, repello (aliquem).

ἀπόμαχος, absens a proelio; pu-
gnae inutilis.

ἀπομείωσις, ἡ, imminutio, ὁ.

ἀπομέμφομαι (τινα ἐπὶ τινι) val-
de incuso aliquem alicujus rei.

ἀπομένω, permaneo, -ēre.

ἀπομερίζω, divido, -ere.

ἀπομετρέω -ῶ, demetior.

ἀπομέτρησις, ἡ, demensio. ὁ.

ἀπομηκύνω, longiorem reddo
(rem aliquam); extendo, aliquid.

ἀπομιμέομαι -οῦμαι, (plane) imi-
tor (aliquem ἢ aliquid).

ἀπομίμησις, ἡ, imitatio, ὁ.

ἀπομνήσχομαι, memoriā teneo;
recordor, -ari, aliquid.

ἀπομισθών -ῶ, abloco aliquid
mercede eloco, aliquid.

ἀπομισθώμα, res mercēde locata.

ἀπομνημόνευμα, τό, dictum me-
morabile res memorabilis· τὰ ἀπο-
μνημονεύματα, memorialia scripta·

ἀπομνημονεύματα Ξενοφάντος, Xe-
nophontis commentarii (de Socra-
te), Xenophontis memorialia.

ἀπομνημόνευσις, ἡ, memoratus,
-us, ἢ commemoratio, -ōris, ὁ.

ἀπομνημονεύω, memoro, com-
memoro.

ἀπόμνημι, abjūro aliquid.

ἀπόμοιρα, ἡ, pars, -rtis, ὁ.

Ἑλληνο-Λατινικὸν Λεξικὸν

ἀπομονόω -ῶ, solum relinquo;—
οῦμαι, solus relinquo; excludor, -i.

ἀπόμοσις, ἡ, abjuratio, ὁ.

ἀπομοχλέω -ῶ, vecte amolior.

ἀπομυζέω -ῶ, sūgo aliquid; μετφ.
exhaurio.

ἀπομύζησις, ἡ, sugendi actio·
μετφ. expilatio, -ōnis.

ἀπομυκάομαι -ῶμαι, emugio.

ἀπομυκτηρίζω, derido, irrido.

ἀπομύττω, emungo -ere; ἀπομύτ-
τομαι, me emungo ἢ emungor.

ἀπομωρόω -ῶ, ἀπομωραίνω, pla-
ne iatum reddo· —οῦμαι, —αίνο-
μαι, plane fatuus fio.

ἀπομωρόω -ῶ, torpeo aliquem
ἢ aliquid· —οῦμαι, torpesco.

ἀπονάρκωσις, perfectus torpor.

ἀπονεκρόω -ῶ, mortuum reddo·
—οῦμαι, emorior (-emori).

ἀπονεκρωσις, ἡ, mors -rtis, ὁ.

ἀπονεμητής, ὁ, distributor, ἢ.

ἀπονέμω, tribuo, attribuo.

ἀπονενομένος, demens.

ἀπονενομένος, desperate.

ἀπονεύω, abnūto.

ἀπονηρευσία, ἡ, simplicitas.

ἀπονήρευτος, ον, simplex.

ἀπονηστεύω, ἀπονηστιζομαι, je-
junium finio.

ἀπονητί, sine labore.

ἀπόνητος, ον, labore carens.

ἀπονήχομαι, enato, abnato.

ἀπονία, ἡ, desidia, -ae, ὁ. iner-
tia, -ae, ὁ, indolentia, ὁ.

ἀπονίπτω, -ομαι, abluo.

ἀπόνιμμα, τό, sordes elutae.

ἀπονέομαι -οῦμαι, mentem abji-
cio, dementia, -ire; despero.

ἀπόνοια, desperatio, dementia.

ἀπονομή, ἡ, distributio.

ἀπονος, ον, labore carens; faci-
lis, e; desidiosus, non dolens.

ἀπονοστέω -ῶ, redeo (domum).

ἀπονόστησις, ἡ, reditus, -us, ἢ.

ἀπονοσφίζω, sejungo, privo.

ἀπονουθετέω -ῶ, dissuadeo.

ἀπονυκτερεύω, abnocio, -are.

ἀπονυστάζω, dormito, -are.

ἀπονοχίζω, unguis resecō· ἀπο-
νοχίζομαι τὰς χεῖρας, manibus meis
ungues rereco.

ἀπονούχισμα, unguium segmentum
ἀπόνως, sine labore.

ἀπόξενος, inhospitalis, e.

ἀποξενῶ -ῶ, peregre (in exsilium) abigo (aliquem) *μετφ.* — *τινά τινος*, alieno, abalieno aliquem ab aliquo — *οὔμαι*, extra patriam commoror ἢ dego (vitam) *μετφ.* — *οὔμαλ τινος*, aliquem ἢ voluntatem alicujus mihi abalieno.

ἀποξένωσις, ἡ, commoratio extra patriam; *μετφ.* alienatio, θ.

ἀποξέω -ῶ, ἀποξύνω, abrado ἢ erado aliquid; deleo, aliquid.

ἀποξηραίνω, exsisco, adsisco; — *ομαι*, adsiccesco, exsiccesco; ἀπεξηραμμένος, exustus.

ἀποξύνω, praeacuo, exacuo.

ἀποξυρέω, -ῶ, ἀποξύρω, tondeo, detondeo — *ερε*; abrado — *ερε*.

ἀποξύρομαι, rado, derado.

ἀπόξυσις, ἡ, rasura — *ae*, θ.

ἀπόξυσμα, τό, ramentum, — *i*. *οὔ*.

ἀποπαίζω (= παίζομαι παίζων) — *delido* (— *si*, — *sum*, *ere*).

ἀποπαλαιῶν -ῶ, antiquo, — *ἀρε* — *οὔμαι*, consensco, — *ερε*.

ἀπόπαππος, ὁ, abavus, *i*, *ἀ*.

ἀποπαρθενεύω, devirgino.

ἀποπατέω -ῶ, ventrem facio ἢ exonero, adsellor.

ἀποπάτημα, τό, excrementum corporis.

ἀπόπατος, ὁ, latrina, — *ae*, θ.

ἀπόπανσις, ἡ, finis, *is*, *ἀ*.

ἀποπαύω, compesco; cohibeo — *ομαι τινος*, desisto (ab) re aliqua.

ἀπόπειρα, ἡ, experientia, θ. periculum — *conatus*.

ἀποπειράομαι -ῶμαι (*τινός*), periclitor; experior, conor, aliquid ἢ aliquem.

ἀποπελεκῶν -ῶ, securi decido.

ἀπόπεμπος, *ον*, dimissus, *a*, *um*,

ἀποπέμπω (= ἀποστέλλω), ablēgo; (= ἀφίημι, *διάλω*), mitto, dimitto; — *ω* ἢ — *ομαι τὴν γυναῖκα*, dimitto uxorem, uxorem missam facio, uxorem repudio; (= *ὀπίσω πέμπω*), remitto.

ἀπόπεμψις, ἡ, ablegatio.

ἀποπενθέω -ῶ, desino lugere.

ἀποπερατῶ -ῶ, ad finem perduco — *iniio*, — *ire*, aliquid.

ἀποπεράτωσις, ἡ, perductio ad finem; finis, — *is*, *ἀ*.

ἀποπέφομαι, crepitum ventris emitto; pedo, (πεπέδι, peditum) — *ερε*.

ἀποπέτομαι, avolo ἢ devolo, *are*.

ἀποπήγνυμι, congelo (aliquid), ἀποπήγνυμαι, congelasco, — *ερε*.

ἀποπηδάω -ῶ, desilio absilio, — *ire* — *resilio*, — *ire*.

ἀποπιέζω, exprīmo — *ερε*.

ἀποπίεσις, ἡ, expressio, θ.

ἀποπίμπλημι, expleo — *satio*.

ἀποπίνω, ebibo — *exhaurio*.

ἀποπίπτω, decido, — *ερε*.

ἀποπλανέω -ῶ, sedūco, — *ερε*; decipio — *ερε*, aliquem; — *ωμαι*, evagor, devagor; erro, deerro, — *are*.

ἀποπλάνησις, ἡ, error, — *oris*, *ἀ*.

ἀποπλάσσομαι, eifingo, — *ερε*.

ἀποπλέω, solvo navem.

ἀποπληκτικός, apoplecticus.

ἀπόπληκτος, *ον*, attoritus.

ἀποπληξία, ἡ, apoplexia, *ae*, θ.

ἀποπληρόω -ῶ, expleo, — *ερε*, aliquid — *μετφ.* pericio aliquid.

ἀποπλήρωσις, ἡ, expletio, θ.

ἀποπλήσσω, attoriturum (stupidum) reddo aliquem.

ἀπόπλους, ὁ, discessus (navis).

ἀπόπλυμα, τό, aqua sordida.

ἀποπλύω, eluo, — *ερε* aliquid.

ἀπόπνευσις, ἡ, exhalatio, θ.

ἀποπνέω, exhalo, expiro.

ἀποπνίγω, suffūco; *μετφ.* opprimo; — *ομαι*, suffūcor.

ἀποποιέομαι — *οὔμαι*, rejicio, — *ερε*, aliquid; recuso, — *are*.

ἀποποίησης, ἡ, rejectio, θ.

ἀποπομπικός, ὁ, depulsorius.

ἀποπομπή, ἡ, amandatio, — *onis*, θ. demissio, — *onis*, θ.

ἀποπορεύομαι, discēdo, — *ερε*.

ἀποπροσβέω, *ο*, acta legationis expono.

ἀποπρώω, serrā deseco.

ἀποπροβαίνω, procul abeo.

ἀποπτος, *ον*, qui spectari ex alto potest; *ἐξ* — *ον*, ex speculā.

ἀποπτύω, expuo ἢ despuo; *μετφ.* respuo, — *ερε*, aliquid.

ἀποπυνθάνομαι, ῥημ. sciscitor ex aliquo.

ἀποπυρίζω (= δπτῶ) asso.

ἀποπυρῶ - ὤ, inflammo - are; - οῦμαι, ignesco, - ere.

ἀποπωματίζω, operculum detraho ἀποργίζω, irrito, - are, aliquem - ομαι, irascor, - i, alicui

ἀπόρευτος, ον, invias, a, um.

ἀπορέω - ὤ, (= ἀπορός εἰμι), in inopia (in penuriâ) sum - περί τιος, dubius, incertus sum de aliquâ re, dubito; haesito, - are.

ἀπορημα, τό, dubitatio - ον'ς, θ.

ἀπορηματικός, dubitativus.

ἀπόρθητος, inexpugnabilis.

ἀπορία, ἡ, (= σπάνις), penuria, ae, θ. (= ἐνδεία), moria, - ae, θ. (ἀμχανία), penuria, (inopia), consilii

(= ἀμφιβολία) dubitatio, - ον'ς, θ. ἄπορος, ον, (ἐπὶ ποταμ. θαλάσ. κλ.)

invius, a, um; non pervius, a, um; (= ἐνδείης τιος), inops, egenus alicujus rei (= ἀμφίβολος), dubius ἢ incertus.

ἀπορραίνω, adspargo, - ere.

ἀπορραπίζω, colaphis redundo.

ἀπορράπτω, consuo - ere.

ἀπορρέω, effluo, defluo (- xi) - ere; μετφ. emano, - are.

ἀπορρηγνυμι, ἀπορρηγνύω, abrumbo; defringo.

ἀπόρρησις (ἀπαγόρευσις), interdiction, - ον'ς, θ.

ἀπόρρητος, ον, non effabilis e, interdictus, a, um; vetitus.

ἀπορρήτως, secreto, clam.

ἀπορριγέω - ὤ, exhorreo, - ere.

ἀπορρίζω - ὤ, radicibus evello.

ἀπορρίνημα, τό, iimatura, ae, θ.

ἀπορρίπτω, abjicio, rejicio.

ἀπορρίψιμος, ον, rejiciendus, a, um; repudiandus; malus.

ἀπόρριψις, ἡ, abjectio, - ον'ς, θ. dejectio, θ; improbatio.

ἀπορροή, ἀπόρροια, ἡ, defluvium, οῦ. effluvium, defluxio.

ἀπορροφάω - ὤ, absorbeo, - ere.

ἀπορρόφωσις, ἡ, absorptio, ον'ς.

ἀπορρώνυμι, debilito, aliquem.

ἀπορρώξ, ὅ, ἡ, abruptus, a, um; deruptus, a, um; praeruptus.

ἀπορύττω, defodio, aliquid.

ἀπορφανίζω, orbum facio, aliquem; - ομαι, orbis fio.

ἀπόρφυρος, ον, sine purpura.

ἀποσαρῶω - ὤ, verrendo aufero.

ἀποσάττω, depono clitellas.

ἀποσαφένω - ὤ, ἀποσαφηνίζω, ex plano, - are, aliquid.

ἀποσβέννυμι, ἀποσβεννύω, restringuo; exstinguo, - ere (ignem).

- τὴν φλόγα τιός, deflammo aliquid; deleo (memoriam alicujus);

- ομαι (= ἀποθνήσκω), exstinguor, morior.

ἀπόσσεισις, ἡ, decussio, - ον'ς, θ.

ἀποσείω, decutio, excutio; - ομαι τὸν ζυγόν, excuto jugum.

ἀποσεμνώνω - ὤ, ἀποσεμνύνω, magnifice celebros, laudibus efiero (aliquem); - ομαι, me jacto.

ἀποσημαίνω, indico; - ομαι, signo quodam dissuadeo.

ἀποσῆπτω, putrefacio, aliquid.

ἀπόσσηψις, ἡ, putrefactio. θ.

ἀποσίγησις, ἡ, reticentia, - ae, θ.

ἀποσιμῶω - ὤ, simum reddo.

ἀποσιτέω - ὤ, cibo me abstineo.

ἀποσιτία, ἡ, abstinentia a cibo.

ἀποσισιπῶω - ὤ, conticesco; taceo, abticeo, - ere.

ἀποσιώπησις, ἡ, reticentia, ae, θ. (σχ. ῥητ.) abscissio, - ον'ς, θ.

ἀποσκάπτω, iodiens subverto aliquid; fossâ separo, aliquid.

ἀποσκεδάννυμι, dissipio, - are.

ἀποσκεπάζω, ἀποσκέπω, detego (- xi, - ctum, - ere) aliquid.

ἀποσκευάζω, - ομαι, vasa aufero, sarcinas colligo.

ἀποσκευή, ἡ, vasa - ornm, οῦ. sarcinae - arum, θ. impedimenta.

ἀποσκηνῶω - ὤ, seorsum habito.

ἀπόσκηνος, ον, seorsum habitans.

ἀποσκηνῶω - ὤ, tentorium moveo.

ἀποσκήπτω, ρ. ruo.

ἀποσκιάζω, obumbro, aliquid.

ἀποσκίασμα, τό, obumbratio, θ.

ἀποσκληρῶω - ὤ, induro.

ἀποσκληρῶμα, τό, durities, - ei, θ.

ἀποσκληρῶω - ὤ, résilio.

ἀπόσκληρος, ον, edurus, a, um.

ἀποσκληρόω - ὤ, ἀποσκληρύνω,

nduro, eduro (aliquid); — οὔμαι, du-
resco, nduresco, eduresco.

ἀποσκοπεῖν -ω, speculor, aliquid
ἀποσκορακίζω, ad corvos abire
jubeo; rejicio, aliquid.

ἀποσκορακισμός, rejectio.
ἀποσκορπίζω, dispergo, -ere.
ἀποσκοτίζω, tenebras amoveo.
ἀποσκυλεύω, spolio, aliquid.
ἀποσκόπτω (τινά, εἰς τινα), male-
dictis insector aliquem.

ἀποσμήχω, detergo, -ere.
ἀποσμιγνύω -ω, ἀποσμιγνύω,
extenuo, -ere; immينو.

ἀποσοβέω -ω, abigo aliquid —
τι ἀπό τινος, repello aliquid ab ali-
qua re.

ἀποσόβησις, ἡ, depulsio, ὁ.
ἀποσοφώ -ω, sapientem (ali-
quem) reddo' — οὔμαι, sapiens fio.
ἀποσπαργανώ -ω, iasciā exsolvo.
ἀπόσπασμα, τό, lacinia. -ae, ὁ.
ἀποσπασμάτιον, τό, parvum ira-
gmentum.

ἀποσπασμός, ὁ, abstractio, ὁ.
ἀποσπᾶν -ω, abstraho, detraho
aliquem ἢ aliquid· ἀποσπᾶμαι ἀπό
τινος, aveilor aliqua re.

ἀποσπείρω, semino.
ἀποσπένδω, libo, -are.
ἀποσπογγίζω, spongiā abstergeo.
ἀποσπόγγισμα, τό, sordes spogiā
detersae.

ἀπόσταγμα, τό, stilla -ae, ὁ.
ἀποστάξω, ἀποσταλάξω, stillo,
ἀποσταγμένος, ἡ, ον, stillatus.
ἀποσταθμάω -ω, adpendo, -ere;
demetior (aliquid).

ἀπόσταξις, ἡ, destillatio, ὁ.
ἀποστασία, ἡ, defectio, ὁ.
ἀπόστασις, ἡ, abstantia, -ae, ὁ.
ἀποστατέω -ω, deiicio ab aliquo;
rebello -are.

ἀποστάτης, ὁ, defector, -oris, ὁ.
ἐκκλ. apostata -ae, ὁ.

ἀποστέγασμα, τό, tegmen, οὔ.
ἀποστέγω, tego, -ere, aliquid.
ἀποστέλλω, mitto ἢ missum (ali-
quo), dimitto (aliquem· ἀποστέλλω
τινά (προσβευτήν), lego aliquem·
δοθέν· ὁ ἀποσταλιμένος, legatus, -i, ὁ.
ἀποστενύω -ω, coarcto, aliquid.

ἀποστέργω, amare desino; odi,
ere; contemno, -ere, aliquem.

ἀποστερεῖν -ω (τινα τι, τινά τινος),
privo aliquem re aliqua, deiraudo
alicui aliquid.

ἀποστερήσις, ἡ, privatio, ὁ.
ἀποστερητής, ὁ, defraudator, ὁ.
ἀποστεφανώω -ω, coronā privo.
ἀποστηθίζω, memoriter recito.
ἀποστήθισις, ἡ, ex memoriā re-
citatio.

ἀπόστημα, τό, intervallum, i, οὔ.
(λατρ.) vomica, ὁ. apostēma.

ἀποστήβω, splendo' renidescio.
ἀπόστιλψις, ἡ, splendor -oris, ὁ.
ἀποστολεύς, ὁ, qui mittit.

ἀποστολή, ἡ, missio, ὁ. dimis-
sio, ὁ. ablegatio, -onis, ὁ.

ἀποστολικός, ἡ, ὄν, apostolicus.
ἀποστολικῶς, more apostolico.

ἀπόστολος, ον, missus· ὁ —, le-
gatus, ὁ. ἐκκλ. apostolus, ὁ.

ἀποστομίζω, ἀποστομόω -ω, ob-
tundo, -ere (aliquid).

ἀποστόμωσις, ἡ, oris occlusio.
ἀποστραγγαλίζω, adstrangulo.

ἀποστρατεία, ἡ, emerita militia.
ἀποστρατεύω, ἀποστρατεύομαι,

stipendia conficio, emereo stipen-
dia ἢ emereo.

ἀπόστρατος, ὁ, miles stipendiis
conlectus; emeritus, -i, ὁ.

ἀποστρατοπεδεύω, castra moveo.
ἀποστρεβλώω -ω, luxo (membrum)

ἀποστρέφω, avertō aliquid· — τοὺς
ὀφθαλμοὺς ἀπό τινος, declino ex
aliquo lumina· — ομαί τι· avertor
aliquid· abhorreo ab aliqua re.

ἀποστροφή, ἡ, aversio, -onis, ὁ.
declinatio· abominatio, ὁ.

ἀπόστροφος (ἀποστραμμένος), aver-
sus, a, um ἢ apostrophus, ὁ.

ἀποστρεώννυμι, demo clitellas.
ἀποστυφώ, adstringo aliquid.

ἀποσυλάω -ω (τινα), exspolio ali-
quem, depeculor.

ἀποσύλησις, ἡ, exspoliatio, ὁ.
ἀποσύνθεσις, ἡ, dissolutio, ὁ.

ἀποσυντίθηναι, dissolvo, -ere.
ἀποσυρίττω, exsilito, -āre.

ἀποσύρω, detraho, -ere.
ἀποσφάζω, jugulo, macto.

ἀποσφαιρώ-ω, in globi formam redigo (aliquid); decirino.

ἀποσφάλλω, a viā aberrare facio, in errorem induco.

ἀποσφενδονάω, ἀποσφενδο-νίζω, fundā emitto (aliquid).

ἀποσφίγγω, constringo, aliquid. ἀπόσφιζεις, ἡ, constrictio, θ.

ἀποσφραγίζω, resigno, aliquid.

ἀποσφράγισμα, resignaculum.

ἀποσφραγιστής, qui resignat.

ἀποσχεδιάζω, ex memoria recito; temere ago aliquid.

ἀπόσχεσις, ἡ, abstinencia, θ.

ἀποσχίζω, abscindo, resecō.

ἀπόσχισις, ἡ, abscissio, -ōnis, θ.

ἀπόσχισμα, τό, abscissum, οὐ.

ἀποσχολλάζω (τινί), vaco rei.

ἀποσφύζω, salvum deduco (aliquem aliquo).

ἀποσωρεύω, cumulum destruo.

ἀποταμείω, —ομαι, repōno (fructum, cibum), recondo.

ἀποταμειυμένος, η, ον, repōsitus (ἢ repostus, a, um).

ἀπόταξις, ἡ, renuntiatio, θ.

ἀποτάσσω, sepono, separo, aliquid —ομαι (τινί), renuntio (alicui).

ἀποτείνω, extendo aliquid (aciem, verba) τὸν λόγον — πρὸς τινα, compello aliquem μέσ. —ομαι, contendo —ere.

ἀποτειχίζω, muro obstruo.

ἀποτειχισίς, ἀποτειχισμός, obstrutio per murum.

ἀποτελειόω —ω, perficio, aliquid.

ἀποτελείσις, ἡ, confectio —ōnis, θ.

θ. consummatio, —ōnis, θ.

ἀποτελεσμα, effectus, ἄ. eventus, ἄ.

ἀποτελεσματικός, ἡ, ὄν, effectum habens; efficax, —acis.

ἀποτελεσματικῶς, cum vi efficiendi; efficienter.

ἀποτελεσματικός, ἡ, ὄν, effectivus, a, um; efficiens, —ntis.

ἀποτελευτάω —ω, termino —are.

ἀποτελευτήσις, determinatio.

ἀποτελέω —ω, efficio, —ere (opus); pericio, —ere (aliquid).

ἀποτέμνω, abscindo, aliquid, resecō, aliquid; deputo.

ἀποτεματίζω, determino.

ἀπότενεις, ἡ, repulsa, —ae, θ.

ἀποτεφρώω —ω, in cinerem reddo aliquid —οῦμαι, cineresco.

ἀποτήκω, liquo aliquid.

ἀποτίθημι, ἀποτίθεμαι τι, depōno, repono —εἶν ἀρχήν, abdico magistratum.

ἀποτίλλω, depilo, devello.

ἀποτίναγμα, quod excutitur.

ἀποτινάσσω, excutio aliquid.

ἀποτίνω, luo, pendo, rependo.

ἀπότισις, ἡ, pensio, —ōnis, θ. solutio ἢ exsolutio.

ἀπύτοκος, ον, enātus, a, um.

ἀποτολμάω —ω, audeo, —ēre.

ἀποτομέυς, δ, qui abscindit.

ἀποτομή, ἡ, abscissio, —ōnis, θ.

ἀπότομος, ον, ἐπὶ ὁρέων καὶ πετρεῶν, abscissus abruptus; μετφ. se-verus, a, um crudeis, e.

ἀποτόμως, absciscere abrupte.

ἀποτραχύνω, exaspero, aliquid —ομαι, asperum me praebeo.

ἀποτραχηλίζω, strangulo, —are.

ἀποτρεπτικός, ἡ, ὄν, avertendi ἢ dissuadendi vim habens.

ἀποτρέπω, 1) avertō ἢ devertō aliquid. 2) depello ῥόσον, depello morbum, 3) — τινός, dissuadeo aliquid. 4) — τινά ἀπὸ τινος, dehortor aliquem ab aliquo —ομαι τι, avertor ἢ aversor aliquid.

ἀποτρέφω, nutrio ab aliqua re.

ἀποτρέχω, currendo abeo.

ἀπώτρεψις, ἡ, aversio, —ōnis, θ.

ἀποτριβή, detrimentum, —i.

ἀποτριβω, 1) detero, aliquid —ομαι, deteror; μετφ. —ομαι τι (= ἀποποιῶμαι), recuso aliquid, rejicio aliquid.

ἀποτριχώω —ω, depilo, —are.

ἀποτροπαιός, ον, depulsorius; (= μυστικός), aversabilis.

ἀποτροπή, ἡ, dehortatio, —ōnis, θ. dissuasio, —ōnis, θ.

ἀποτροπιάζομαι, aversor.

ἀποτροπιασμός, δ, aversatio, θ. abominatio, θ. detestatio.

ἀποτρύνω, exhaurio, —ire, ἄ.

ἀποτρώγω, abrodo, —ere (παύομαι τὴν ὁδὸν), edere desino.

ἀποτυγχάνω (τινός), 1) non asse-

quor, aliquid 2) — ἐν τινι, iortunam adversam in aliqua re habeo.
3) — τῆς ἐλπίδος, decido spe.

ἀποτυλόομαι — οὔμαι, obcalesco.

ἀποτυμπανίζω, fustibus (ἢ virgis) concido, aliquem; crudeliter interficio aliquem.

ἀποτυπόω — ᾠ, defingo· exprimo, —ere, aliquid· deformato.

ἀποτύπτω, verberare desino.

ἀποτύπωμα, τό, eifigies, —ei, θ.

ἀποτύπωσις, ἡ, expressio — idnis, θ. deformatio, —ōnis, θ.

ἀποτυφλόω — ᾠ, excaeco, —are.

ἀποτύφλωσις, ἡ, caecitas, θ.

ἀποτυχία, ἡ, frustratio, θ, infortunium, οὐ. repulsa.

ἀπους, ουν, ped bus carens.

ἀπουσία, ἡ, absentia, ae, θ.

ἀπουσιάω, bonorum partem do alicui (= ἀπὼν εἶμι), absum.

ἀποφαίνω, ostendo, demonstro planum iacio (aliquid) —ομαι, pronuntio, —are.

ἀποφάναις, ἡ, pronuntiatio, —ōnis, θ. enuntiatio, —ōnis, θ.

ἀποφαντικός, ἡ, ὄν, pronuntiabilis, e; enuntiativus, a, um.

ἀποφαντικῶς, certe definite.

ἀποφασίζω, ἴδε διαγνώσκω.

ἀπόφασις, ἡ, (= ἄρνησις), negatio, —ōnis, θ. (= γνώμη), consilium, i, οὐ.

ἀποφάσκω, nego, aliquid.

ἀποφατικός, ἡ, ὄν, negativus.

ἀποφαντικῶς, negative.

ἀποφαντίζω, detrecto aliquem.

ἀποφέρω, aufero, —erre, aliquid.

ἀποφεύγω, efugio — ere, aliquid· proiugio, —ere, aliqui.

ἀπόφευξις, ἡ, evitatio —ōnis, θ.

ἀπόφνημι, abnuo, —ere; denego.

ἀποφθεγγομαι, sententiose dico.

ἀπόφθεγμα, τό, dictum, —i, οὐ.

ἀποφθεγματικός, ἡ, ὄν, apophthematica loquens.

ἀποφθείρω, perdo, —ere, aliquid.

ἀποφιδόω — ᾠ, fiscellā capistro.

ἀποφλεγμαινώ, deflagro, are.

ἀποφλοιόω — ᾠ, decortico, —are.

ἀποφοιτάω — ᾠ, abeo (—ire), discendo (—ere) e scholā.

ἀποφοίτησις, abitus e schola.

ἀποφορά, ἡ, (εἰσφορά), vectigal, —alis, οὐ. tributum, —i, οὐ. (ἀναπνοή), exhalatio, —ōnis, θ. adspiratio.

ἀποφορτίζομαι, onus depono.

ἀπόφραξις, ἡ, obstructio, θ.

ἀποφράς (ἡμέρα), nefastus.

ἀποφράττω, obstruo, aliquid.

ἀποφρύττω, torreo, —ere, aliquid.

ἀποφύας, ἡ, propago, —inis, θ.

ἀποφυγή, fuga.

ἀποφύλλίζω, folia amputo.

ἀποφύλλισις, foliorum amputio.

ἀποφυσάω — ᾠ, aifio, deflo —are.

ἀπόφυσις, pars ossis extuberans.

ἀποφυντεύω, deplanto —are.

ἀποφύω, surculum emitto.

ἀποφώλιος, ον, 1) vanus, a, um, irritus, a, um 2) procigiosus.

ἀποχαιρετίζω (τινά), jubeo aliquem valere, dico aliqui valere; μετφ. re nuntio alicui.

ἀποχαλινόω — ᾠ, eifreno, —āre.

ἀποχαράκω — ᾠ, 1) aggere includo, aliquid 2) depalo, aliquid.

ἀποχαράσσω (= ἀποξέω), rado.

ἀποχειμάζει, hiems desinit.

ἀποχειροβίωτος, ον, victians labore manum.

ἀποχειροτονέω — ᾠ, manibus sublatis reicio, improbo —are (aliquid).

ἀποχειροτονία, ἡ, rejectio —ōnis, θ. improbatio, —ōnis, θ.

ἀποχετεύω, derivo (aliquid).

ἀποχέτευσις, ἡ, derivatio, θ.

ἀποχέω, eifundo, —ere.

ἀποχή, ἡ, distantia, —ae, θ. abstinentia, —ae, θ. apocha, θ.

ἀποχοιρόω — ᾠ, in porcum muto

ἀποχοίρωσις, in porcum mutatio.

ἀπόχορδος, ον, absonus, a, um.

ἀποχράομαι — ᾠμαι, utendo absumo aliquid; interficio.

ἀποχράω — ᾠ, oraculum edo ἡ δο.

ἀποχρεμπτικός, exscreabilis, e.

ἀποχρέμπτομαι, exscreo aliquid.

ἀπόχρεμψις, ἡ, excreatio, θ.

ἀπόχρη (= ἀρκεῖ), sufficit.

ἀποχρίω, relino (aliquid).

ἀποχρῶν — ᾠσα, sufficiens, satis.

ἀποχρώντως, sufficienter.

ἀπόχρωσις, ἡ, decoloratio, θ.

ἀπόχυσις, ἡ, effusio, -ōris, ὅ.
 ἀποχολόω -ῶ, claudum reddo.
 ἀποχώννυμι, vallo ἢ aggere claudo aliquid.
 ἀποχωρέω -ῶ, cedo aliquo loco ἢ cedo ex (de) loco: (=ἀπέρχομαι) secedo (a, de loco, in locum).
 ἀποχώρημα, excrementum, οὐ.
 ἀποχώρησις, ἡ, abitus, us.
 ἀποχωρίζω, sejungo (-nxi, -nctum -ere); separo -are; aliquem.
 ἀποχώρισις, ἡ, separatio, ὅ.
 ἀποψάω -ῶ, abstergeo.
 ἀποψεύδομαι, mantior -iri.
 ἀποψηφίζομαι, 1) suffragio meo antiquo abrogo, rejicio (aliquid); (=ἀψῶ) libero.
 ἀποψηφισις, ἡ, rejectio, -ōnsi, ὅ. liberatio, ὅ. absolutio.
 ἀποψήχω τι, destringo, -ere.
 ἀποψηλόω -ῶ, deglabro, -are, lepilo, -āre; μετφ. nudo.
 ἀποψίλωσις, ἡ, depilatio, ὅ.
 ἀποψις, ἡ, despectus, -us, ἀ. aspēctus, us, ἀ. conspectus -ūs, ἀ.
 ἀπόψυξις, ἡ, reirigeratio, ὅ.
 ἀποψύχω, refrigero, aliquid.
 ἀποψύχομαι, defrigesco, reirigescō; tepesco.
 ἀπραγέω -ῶ, desideo, -ere;
 ἀπραγία, ἡ, desidia, ὅ. otium, οὐ.
 ἀπραγμόνως, incuriōse.
 ἀπραγμοσύνη, ἡ, incuria, -ae.
 ἀπραγμων, ον, incuriosus, a, um, otiosus, a, um; reses, -idis.
 ἀπρακτέω -ῶ, nihil ago.
 ἀπρακτος, ον, irritus, a, um, (= μὴ πραχθεὶς) infectus, a, um' (= ἀργός) deses, -idis.
 ἀπρακτως, re infectā.
 ἀπραξία, ἡ, 1) otium, -i, οὐ. 2) ἡ τοῦ δικαστηρίου ἀπραξία, justitium, -i, οὐ.
 ἀπρατος, ον, invenditus, a, um.
 ἀπραῦντος, ον, implacabilis, e.
 ἀπρέπεια, ἡ, indecentia, ὅ.
 ἀπρεπής, ἐς, indecens dedecor.
 ἀπρεπῶς, ἐπιρ. indecenter, indecore, dedecorose,
 ἀπρίξ, mordicus.
 ἀπροαίρετος, involuntarius, a, um.
 ἀπροαίρετως, involuntarie.

ἀπροβούλετος, ον, inconsultus, non praemeditatus.
 ἀπροβουλεύτως, inconsulto.
 ἀπροβουλία, ἡ, temeritas, ὅ.
 ἀπροβούλως, improvide.
 ἀπροσδιόριστος, ον, indefinitus.
 ἀπροσδιόριστως, indefinite.
 ἀπροθέτως, 1) sine certo consilio· 2) sine praepositione.
 ἀπροθύμος, ον, invitus.
 ἀπροθύμως, non alacriter; non libenter; segnius.
 ἀπροικος, ον, indotatus.
 ἀπροκαλύπτως, praetextu nullo; aperte; palam.
 ἀπροκόπος, sine progressu.
 ἀπρομελέτητος, ον, praemeditatus, a, um.
 ἀπρονοησία, ἡ, imprudentia.
 ἀπρονοητέω -ῶ, imprudenter ago.
 ἀπρονόητος, ον, improvidus.
 ἀπρονοήτως, imprudenter.
 ἀπρόοπτος, ον, improvisus.
 ἀπρόοπτως, improvise.
 ἀπροόρατος, ον, improvidus.
 ἀπροοράτως, ex improvīso;
 ἀπροπαρασκευαστος, ον, imprae-paratus, a, um.
 ἀπρόσβατος, ον, inaccessus.
 ἀπρόσβλητος, impugnatus.
 ἀπρόσδεκτος, ον, non admittendus.
 ἀπροσδιόριστος, ον, indeterminatus, a, um.
 ἀπροσδιόριστως, indefinite.
 ἀπροσδόκητος, ον, inexpectatus, a, um; inopinatus.
 ἀπροσδοκῆτος, praeter expectationem ἢ opinionem.
 ἀπρόσεκτος, ον, inobservans.
 ἀπροσέκτως, non attente.
 ἀπρόσεξία, ἡ, inobservantia, ὅ.
 ἀπροσηγόρητος, ον, non ulli ad-iabilis, e, 2) insalutatus.
 ἀπρόσitos, ον, inaccessus.
 ἀπρόσκλητος, ον, 1) non advocatus (ἐπὶ δίκην)· 2) =ἀκλητος, invocatus, a, um.
 ἀπρόσκοπος, ον, inoffensus.
 ἀπροσκόπως, inoffense.
 ἀπρόσληπτος, ον, non assumptus.
 ἀπρόσμαχος, ον, inexpugnabilis.
 ἀπρόσμικτος, ον, insociabilis, e.

ἀπροσόρμιστος, *ον*, stationem navium nullam habens.

ἀπροσπέλαστος, inaccessible.

ἀπροσιτάτευτος, *ον*, al jutore ἢ patrone carens; desertus.

ἀπρόσφορος, *ον*, incommodus.

ἀπροσφώνητος, insalutatus.

ἀπρόσψαντος, *ον*, intactus.

ἀπροσωπόληπτος, *ον*, respectu personarum carens, neutrius partitis studiosus; ἐντεῦθ. = aequus.

ἀπροσωπολήπτως, nullā personarum ratione habita, sine partium studio. ἐντεῦθ. = aequē.

ἀπρόσωπος, *ον*, 1) personam non habens. 2) aspectu turpis. γραμμ. impersonalis, *ε*.

ἀπροσώπως, impersonaliter.

ἀπροφάσιτος, *ον*, ἐπ. praetextu carens.

ἀπροφασίστως, sine praetextu.

ἀπροφυλάκτος, incautus.

ἀπροφυλάκτως, incaute.

ἀπταιστος, *ον*, immunis a peccatis; irreprehensibilis, *ε*.

ἀπταιστος, sine peccato.

ἀπτερος, *ον*, 1) non alatus, *α, um*. 2) implumis, *ε*.

ἀπτέρυγος, *ον*, alas non habens.

ἀπτέρωτος, *ον*, alis carens.

ἀπιλος, *ον*, implumis, *ε*.

ἀπτόητος, *ον*, intrepidus.

ἀπτομαί (τινος), 1) tango (tetigi, tactum, -ere) aliquid, contingo, (-tigi, -tactum, -ere) aliquid.

ἀπτω, 1) = συνάπτω, necto - are, aliquid. 2) = ἀνάπτω, accendo.

ἄπτωτος, *ον*, 1) qui non labitur.

2) = ἀκλιτος, indeclinabilis, *ε*.
ἀπτότως, 1) citra lapsus. 2) sine casu ἢ casibus.

ἀπυγος, *ον*, depūgis, *ε*.

ἀπύθμενος, *ον*, ἐπίθ. fundum non habens.

ἀπυκνος, *ον*, non densus.

ἀπύλωτος, *ον*, portā carens.

ἀπυος, *ον*, sine pure.

ἀπυργος, *ον*, turres non habens.

ἀπύρετος, *ον*, qui sine febris est.

ἀπυρεξία, ἡ, intermissio febris.

ἀπύρηνος, *ον*, nucleum non habens; apyrēnus.

ἀπυρος, *ον*, ἀπύρωτος, *ον*, ignis expers; apyros.

ἀπυστος, *ον*, ignotus, *α, um*.

ἀπώγων, *ος*, imberbis, *ε*.

ἀπωθέω -ω, repello (-puli -pulsum, -ere) aliquem ἢ aliquid, rejicio (-jeci, -jectum, -ere) detrudo. μέσ. -οῦμαι, repello, propulso (aliquem ἢ aliquid).

ἀπώλεια, ἡ, perditio, -onis, *θ*. interitus, -us, *α*.

ἀπώματος, *ον*, sine operculo.

ἀπωμοσία, ἡ, ἀπώμοσις, ἡ, abjuratio, -onis, *θ*.

ἀπωμοτικός, qui abjurare solet.

ἀπώματος, *ον*, qui abjuratur.

ἀπωσις, repulsio *θ*.

ἀπωστικός, repulsorius, *α, um*.

ἀπώτατος, *η, ον*, remotissimus, *α, um*; longissimus, *α, um*.

ἀπωτάτω, remotissime.

ἀπώτερος, *α, ον*, remotior.

ἀπωτέρω, remotus, longius.

ἄρα, ergo, igitur, itaque.

ἄρα; ἄρα γε; num?

ἄρά, ἡ, 1) = εὐχή, preces, -um. 2) = κατάρα, imprecatio, *θ*.

ἄραβδος, *ον*, virgā carens.

ἄραβικῶς, ἄραβιστί, Arabice.

ἄραιόδους, dente tenui.

ἄραιόθριξ, rariŕius, *α, um*.

ἄραιός, *α, ον*, rarus tenuis.

ἄραιότης, ἡ, raritas, *θ*. tenuitas -ātis, *θηλ*.

ἄραιόφυλλον, raria folia habens.

ἄραιῶς, rare; raris intervallis.

ἄραιῶ -ω, disraro ἢ rarefacio, aliqui d; -οῦμαι, rarefio.

ἄραιωμα, τό, lacuna, -ae, *θ*.

ἄραιωσις, ἡ, laxatio -onis, *θ*.

ἄράομαι -ώμαι, 1) = ἰντείνω, precor, -ari, alicui aliquid. 2) = καταρώμαι, imprecor.

ἄρασσα, tundo; fligo, ere.

ἀραχναῖος, *α, ον*, ἀράχνης, *ον*, arāneus, *α, um*.

ἀράχνη, ἡ, aranea, -ae, *θ*.

ἀράχιον, τό, araneola, -ae, *θ*.

ἀραχνιόμαι -οῦμαι, ῥημ. araneis squaleo.

ἀραχνιώδης, ἀραχνοειδής, ἑς, araneōsus, *α, um*.

ἀρεβύλη, ἡ, calceus, -i.
 ἀργαλέος, α, ον, molestus.
 ἀργαλέως, moleste.
 ἀργάω -ῶ, 1) ἀργός εἰμι, cesso
 -are: 2) = ἀχολάζω, vaco, -are: 3)
 = ἀπρακτώ, desideo, -ere.
 ἀργία, ἡ, cesso -onis, θ. desidia.
 -ae, θ. — σχολείων, δικαστηρίων,
 θ. ieriae, -arum.
 ἀργίλλος, δ, argilla, -ae; θ. ἐξ
 ἀργίλλου, argillaceus, a, um.
 ἀργιλώδης, ες, argillosus.
 ἀργολογία, ἡ, sermo supervacaneus
 ἀργοποιός, ον, desidiosus.
 ἀργός, (ἡ), ον, 1) segnis, e; pi-
 ger, a, um; otiosus, a, um.
 ἀργυραμοιβικός, ἡ, ον, ad argen-
 tarios pertinens.
 ἀργυραμοιβός, δ, argentarius.
 ἀργυράσπιδες, argyraspides, ἄ.
 ἀργυρεῖον, τό, argentaria, -ae, θ.
 ἀργύρεος -τός, argenteus.
 ἀργύρειος, ον, argentarius.
 ἀργυρεύω, argentum effodio.
 ἀργυρήλατος, ex argento factus.
 ἀργυρίδιον, τό, nummulus, i, ἄ.
 ἀργυριοθήκη, ἡ, argentarium, -ii.
 ἀργύριον, τό, argentum, i, οὐ. pe-
 cunia, -ae, θ.
 ἀργυροειδής, ες, argento similis;
 argenteus, a, um.
 ἀργυροθήκη, ἡ, 1) argentarium,
 -ii, οὐ. 2) arca, -ae, θ.
 ἀργυροκοπεῖον τό, moneta, θ.
 ἀργυροκόπος, δ, argentarius,
 ἀργυρολόγιον -ῶ, pecunias exigo.
 ἀργυρολογία, ἡ, pecuniae exactio,
 coactio argentaria.
 ἀργυρολόγος, ον pecuniam exigens
 ἀργυρομάνης, ες, argento mixtus
 ἄργυρος, δ, argentum; pecunia.
 ἀργυρότοφος, argento arcu decōrus
 ἀργυροῦς· ἰδὲ ἀργύρεος.
 ἀργυροχόος, δ, argentarius faber.
 ἀργυρόω -ῶ, argentum illino rei
 alicui.
 ἀργυρώδης, ες, argentōsus, a.
 ἀργυρορυχεία, τά, argentaria
 metalla.
 ἀργύρωμα, τό, vas argenteum.
 ἀργυρώνητος, ον, emptus pecuniā
 ἐντεῦθ. = servus.

ἀργῶς, otiose, segreiter.
 ἀρδευσίς, irrigatio.
 ἀρδευτής, δ, irrigator, ἄ.
 ἀρδεύω, irriro -āre.
 ἀρδευτός, ον, irriguus, a, um.
 ἀρδην, funditus; omnino.
 ἀρειμάνιος, ον, martius.
 ἀρειμανιότης, ἡ, fortitudo.
 ἀρειμανίως, fortiter.
 ἀρέσκαια ἡ, placentia, -ae, θ.
 ἀρεσκέυομαι (= κολακεύω) τινά,
 adsentor alicui; blandior.
 ἀρεσκευτικός (= κολακευτικός),
 blandus, a, um; comis, e.
 ἀρεσκευτικός, blandē.
 ἀρεσκόντως, grate, jucunde.
 ἀρέσκω (τινί), placeo (-ui καὶ itus
 sum, -ere) alicui· —ομαι τινί, con-
 tentus sum aliqua re.
 ἀρεστός, ἡ, ον· 1) placens, pla-
 citus, a, um· 2) gratus, a, um.
 ἀρεστός, grate (dicere).
 ἀρετή, ἡ, virtus, -ūtis, θ.
 ἀρθρικός, ἡ, ον, articularis, e.
 ἀρθριτικός, ἡ, ον, 1) articularius,
 a, um· 2) arthriticus, a, um.
 ἀρθρῖτις, ἡ, arthritis, -idis, θ.
 ἀρθρον, τό· 1) articulus, -i, ἄ. 2)
 artus, -uum, ἄ.
 ἀρθρόω -ῶ, articulo, -are.
 ἀρθρώδης, ες, articulosus.
 ἀρθρωσις (λόγος), articulatio.
 ἀρίγνωτος, ον, valde notus; fa-
 mosus, a, um, clarissimus.
 ἀρίδης, ον, valde manifestus, a,
 um; valde clarus, a, um.
 ἀριδήλως, manifeste; clare.
 ἀριθμέω -ῶ, numero, -āre.
 ἀριθμησις, ἡ, numeratio, θ.
 ἀριθμητικός, numeralis, e.
 ἀριθμητική, ἡ, arithmetica. θ.
 ἀριθμητικῶς· 1) numerando· 2)
 arithmetica ratione.
 ἀριθμητός, numerabilis, e.
 ἀριθμός, δ, numerus, -i, ἄ.
 ἀριστα, optime.
 ἀριστάω -ῶ, prandeo, pransito;
 jento, -are.
 ἀριστεία, ἡ, facinus praeclarum.
 ἀριστεῖον, τό, praemium, τῷ.
 ἀριστερά, ἡ, sinistra, θ. laeva.
 ἀριστερός, ἄ, ον, sinister, -tra,

-trum; laevus, a, um.
 ἀριστερόχειρ, scaeva, -ae, ἄ.
 ἀρίστευμα, ἴδε ἀριστέα.
 ἀριστεύς, δ, princeps.
 ἀριστιεύω, optimus sum.
 ἀριστιζῶ, e. prandium praebeo (alicui).
 ἀριστοεπέω -ῶ, recte loquor.
 ἀριστοεπής, recte loquens.
 ἀριστοι, οἱ, optimates.
 ἀριστοκρατέομαι -οὔμαι, sub dominatu optimatum sum; ab optimatibus gubeinor.
 ἀριστοκρατία, ἡ· 1) dominatus (potestas) optimatum· 2) = οἱ ἀριστοκρατικοί, optimates, -ium.
 ἀριστοκρατικός, ἡ, ὄν, optimatum fautor; οἱ -οί, optimates, -ium; principes -um.
 ἀριστοκρατικῶς, more optinatum
 ἀριστοδιδάσκω, optimus vates.
 ἀριστον, τό, prandium, -i.
 ἀριστος, ἡ, ὄν, optimus, a, um, εἰ δὲ praestantissimus· ἀριστα, optime; egregie.
 ἀριστοτέχνης, optimus artifex.
 ἀρκετός, ἡ, ὄν, satis.
 ἀρκετῶς, sufficienter; satis.
 ἀρκέω -ῶ, sufficio (-ere) alicui ἢ aliquid; -οὔμαι τι, contentus sum aliqua re.
 ἀρκούντως, satis.
 ἀρκεῖος, ὄν, ursinus, a, um.
 1. ἀρκτικός, ἡ, ὄν, ordiens, -ntis; -οἱ χρόνοι, tempora primitiva.
 2. ἀρκτικός, ἡ, ὄν, septentrionalis, e; arcticus, a, um.
 ἀρκτικῶς, ἐπὶ. ad septentriones versus.
 1. ἀρκτος, ursus, ura.
 2. ἀρκτος (τὸ ἄστρον), ἡ, arctos, -i, ἄ. septentrio, -ōnis, θ.
 ἀρκτούρος (ἄστρον), arcturus, -i, ἄ.
 ἀρκτοφύλαξ, δ, arctophylax, ἄ.
 ἀρκτός, α, ὄν, arctous, a, um, septentrionalis, e.
 ἀρκυς, ἡ, cassis, -is, ἄ.
 ἄρμα, τό· 1) currus -ūs, ἄ. 2) es-sedum, -i, οὐ.
 ἀρμάμα, ἡ, ἴδε ἄμαξα.
 ἀρμάτιος, curul's, e.
 ἀρματηλασία, agitatio currūs.

ἀρματηλατέω -ῶ, currum ago; aurigo, -are.
 ἀρματηλάτης, δ, agitator, currūs; anriga, -ae, ἄ.
 ἀρμάτιον, τό, parvus currus.
 ἀρματοδρομέω -ῶ, curru vehor; aurigo, -are.
 ἀρματοδρομία, ἡ, certamen curule; aurigatio, -ōnis, ἄ.
 ἀρματομαχέω -ῶ, ῥήμ. ex curru certans.
 ἀρμενίζω, velificor, -ari.
 ἀρμενον, τό, velum nav's.
 ἀρμογή, ἡ, compago, -inis, θ.
 ἀρμόδιος, α, ὄν, aptatus, concinnus, conveniens.
 ἀρμοδῖος, apte; competenter.
 ἀρμοζόντως, congruenter.
 ἀρμόζω, apto quadro -ω τινὶ τὴν θυγάτηρα, illam connubio jungo alicui = ῥυθμίζω, tempero (citharam nervis)· ἀρμόζει = προσήκει, πρέπει, convenit -ομαι πρὸς τινα ἢ πρὸς τι, obtempero, -are, alicui.
 ἀρμολογέω -ῶ, coagmento.
 ἀρμολόγησις, coaptatio.
 ἀρμονία, ἡ, 1) coaptatio, -ōnis, θ. 2) = ἀναλογία, competentia, θ. 3) = συμφωνία, concentus -us, ἄ. ἐν-τεῖθ. = modulatio.
 ἀρμονικός, ἡ, ὄν, harmonicus.
 ἀρμός, δ, 1) coagmentum, -i, οὐ. 2) compages, -is, θ. 3) compactura, -ae, θ. 4) ἀρμοιρεῶς, commissurae navis.
 ἀρμόσσω, ἴδε ἀρμόζω.
 ἀρμοστής, δ, gubernator, ἄ.
 ἀρμοστός, ἡ, ὄν, conveniens.
 ἀρνακίς, ἡ, pellis ovilis.
 ἀρνεῖος, ὄν, agninus, a, um.
 ἀρνεομαι -οὔμαι, 1) nego -are, aliquid ἢ alicui aliquid· ὁθεν· ὁ ἀρνούμενος, negator· 2) inittior, -atus sum, -ari, aliquid.
 ἀρνευτήρ, δ, urinator, -oris, ἄ.
 ἀρνησίδεος, deum negnas.
 ἀρνήσιμος, ὄν, negandus, a, um.
 ἀρνησις, ἡ, 1) negatio, -ōnis, θ. 2) inittatio -ōnis, θ.
 ἀρνητικός, ἡ, ὄν, 1) negativus, a, um· 2) inittialis, e.
 ἀρνητικῶς, negative; negando.

ἀρνίον, τό, agnellus -i, ἄ.
 ἀρνόγλωσσον, τό, plantago, θ.
 ἀρόσιμος, ον, arabilis, -e.
 ἀροτήρ, ἀρότης, δ, arator.
 1. ἀροτός, δ, tempus arandi.
 2. ἀροτός, ἡ, ὄν, 1) (ἀροθελς),
 arvus a um. 2) arabilis, e.
 ἀροτριάζω, ἀροτριάω -ῶ, αρο, exa-
 ro, -are (agrum).
 ἀροτριασις, ἀροσις, aratio, θ.
 ἄροτρον, τό, arâtrum, i, οὐ.
 ἄρουρα, ἡ, arvum, i, οὐ.
 ἀρουραίος, arvalis, e' ὁ ἀρουραῖος
 μῦς, agrestis (rusticus) mus.
 ἄρώω -ῶ, ἴδς ἀροτριάζω.
 ἀρπάγδην, raptim.
 ἀρπαγή, ἡ, raptio, -onis, θ. rap-
 ptus, -ūs, ἄ. rapina, ae, θ.
 ἀρπάγη, ἡ, harpago, θ.
 ἄρπαγμα, τό, rapina, ae, θ.
 ἀρπαγμός, δ, raptus -ūs, ἄ.
 ἀρπάζω, rapio· rapto, eripio, -ere;
 aufero· spolio, -are.
 ἀρπάκτειρα, ἡ, raptrix, θ.
 ἀρπακτήρ, δ, raptor, ἄ.
 ἀρπακτικός, ἡ, ὄν, rapax, -ac's;
 τό —όν, rapacitas, -âtis, θ.
 ἀρπακτιῶς, raptim.
 ἄρπαξ, δ, ἡ, rapax, raptor.
 ἀρπαξίβιος, rapto vivens.
 ἄρπασμα, τό, rapîna, -ae, θ.
 ἄρπη, ἡ, harpa, -ae, θ.
 ἄρραβδος, ον, sine virgâ.
 ἄρράβδωτος, non virgatus.
 ἄρραβών, δ, arrha, -ae, θ. des-
 ponsatio, -onis, θ.
 ἄρραβωνίζω, do arrham; despon-
 deo desponso (alicui filiam).
 ἄρραβωνίζομαι, α') ἐπὶ ἀνδρός,
 despondeo mihi aliquam β') ἐπὶ
 γυναικός· despondeor alicui.
 ἄρραγής, ἐς, infractus, a, um.
 ἄρραντος, non madefactus.
 ἄρραφος, ον, ἀρραφής, ἐς, incon-
 sutus, inconsutilis, e.
 ἄρρενικός, masculinus, a, um.
 ἄρρενογενής, ἐς, virilis, e.
 ἄρρενογονία, ἡ, masculorum ge-
 neratio.
 ἄρρενογόνος, ον, ἐλθ. mares ge-
 nerans.
 ἄρρενότης, ἡ, virilitas, -atis, θ.

ἄρρενοτοκέω -ῶ, ρ. partum vri-
 lem edo.
 ἄρρενοτόκος, masculum pariens.
 ἄρρενόω -ῶ, masculum reddo.
 ἄρρενώδης, masculus; iortis.
 ἄρρενωπία, ἡ, aminus virilis.
 ἄρρενωπός, ἡ, ὄν, qui virili facie
 est; virilis, iortis, e' τό —όν, mas-
 cula facies; viril tas, -atis, θ.
 ἄρρενωπῶς, vi. iter; fortiter.
 ἄρρεπής, ἐς, stabilis.
 ἄρρηκτος, ον, iniractus, a, um.
 ἄρρηκτως, imfracto modo; iirme.
 ἄρρημοσύνη, ἡ, taciturnitas.
 ἄρρημων, taciturnus; mutus.
 ἄρρην, εν, mas, maris; masculus,
 a, um; virilis, e.
 ἄρρησία, ἡ, silent um, -i, οὐ.
 ἄρρητος, ον, indictus, a, um.
 ἄρρήτως, ineffabi. iter.
 ἄρριζος, ον, radicibus carens.
 ἄρριζωτος, ον, qui radices non egit
 ἄρριν, ἄρρις (-ιρος), naso carens.
 ἄρρυθμίω -ῶ, rhythmo careo.
 ἄρρυθμία, ἡ, dissonantia, -ae, θ.
 ἄρρυθμος, ον, rhythmo carens,
 innumerus; inconcinuus.
 ἄρρύθμως, sine rhythmo.
 ἄρρυτιδωτος, rugas non habens.
 ἄρρωστέω -ῶ, aegrôto, -are.
 ἄρρώστημα, τό, aegrotatio, θ.
 ἄρρωστία, ἡ· 1) aegritudo, -inis,
 θ. 2) invalentia, -ae, θ.
 ἄρρωστος, ον· 1) aegrôtus, a, um,
 2) aeger, -gra, -grum· ἄρρωστός εἰμι,
 aegro corpore sum.
 ἄρρώστως, invalide.
 ἄρσενικόν, τό, arsenicum, οὐ.
 ἄρσενικός, ἡ, ὄν, masculinus.
 ἄρσενοκοίτης, δ, concubitor mas-
 culorum; cinaedus, -i, ἄ.
 ὕρσις, ἡ· 1) elevatio, -onis, θ. 2)
 ablatio, -ōnis, θ. 3) ἐν τῇ μετρικῇ
 arsis, -is, θ.
 ἄρτάω -ῶ, suspendo (ndi, -nsum,
 -ere)· συνήθ. παθητ. ἀρτῶμαι (ἐκ
 τινος) pendo (ex, ab arbore).
 ἀρτέμων, δ, artemon, -onis, ἄ.
 ἀρτηρία, ἡ, arteria, -ae, θ.
 ἀρτηριακός, ἡ, ὄν, arteriacus.
 ἀρτηριώδης, arteriae similis.
 ἄρτι, modo; nuper; recens.

ἀρτιάζω, par impar ludo.
 ἀρτιάλωτος, *ον*, modo captus.
 ἀρτίβαφής, *ές*, nuper tinctus.
 ἀρτίβλαστής, *ές*, ἀρτίβλαυτος, *ον*, recens germinans.
 ἀρτίβρεχής, nuper irrigatus;
 ἀρτίγαμος, qui modo uxorem duxit; recens nuptus ἢ nupta.
 ἀρτιγενής, ἀρτιγέννητος, modo natus; recens genitus.
 ἀρτιδίδακιος, *ον*, modo doctus.
 ἀρτίδομος, *ον*, recens extractus.
 ἀρτίθανής, recens mortuus, *α, um*.
 ἀρτίκαυτος, *ον*, nuper ustus.
 ἀρτίληπτος, *ον*, nuper acceptus.
 ἀρτιμαθής, *ές*, ἐπὶ θ. qui nuper discere coepit.
 ἀρτιμελής, *ές*, ἐπὶ θ. qui membris est integris.
 ἀρ. *ιος, ο, ον*, integer, -gra, -grum perfectus; sanus; πρὸς *τι*, aptus ad rem; ἀρ. *θυμ.* par, paris.
 ἀρτιότης, *ἡ*, integritas, *θ.*
 ἀρτίπλουτος, recens divens.
 ἀρτίσκαπτος, recens fossus.
 1. ἀρτίτοκος, *ον*, nuper natus.
 2. ἀρτιτόκος, quae nuper peperit editus; novus, *α, um*.
 ἀρτιφρονέω -*ω*, sanā mente praeditus sum.
 ἀρτιφυής, *ές*, recens natus.
 ἀρτίως, modo; nuper.
 ἀρτοδαισία, *ἡ*, panis distributio.
 ἀρτοδοτέω -*ω*, panem distribuo.
 ἀρτοθήκη, *ἡ*, panarium, *οὐ*.
 ἀρτοκοπεῖον· ἴδε ἀρτοποιεῖον.
 ἀρτοκοπέω -*ω*, pistrinum exerceo
 ἀρτοκόπος, pistor, -*δρις, ἄ*.
 ἀρτόκρεας, artocreas, -*ατις, οὐ*.
 ἀρτοποιεῖον, τό, pistrinum, *οὐ*.
 ἀρτοποιεῖω -*ω*, panem conficio; panem coquo.
 ἀρτοποιία, *ἡ*, furnaria, *θ.* (ars).
 ἀρτοποιικός, ἀρτοποιητικός, pistorius; furnarius.
 ἀρτοποιός, *δ, ἡ, 1)* panfex -*icis*.
 2) pistor -*δρις, ἄ*. 3) iurnarius, *ι, ἄ*.
 3) ὀηλ. pistrix, -*icis, θ.*
 ἀρτοποιεῖον, τό, furnus, *ι, ἄ*.
 ἀρτόπτης, *δ*, furnarius, *ἄ*.
 ἀρτοπωλεῖον, τό, taberna.

ἀρτοπωλέω -*ω*, panes vendo.
 ἀρτοπώλης, *δ*, venditor panis.
 ἄρτος, *δ*, panis, -*ις, ἄ*.
 ἀρτοσιτέω, -*ω*, pane vescor.
 ἀρτοφάγος, qui pane vescitur.
 ἀρτοφόρον, τό, panarium, *οὐ*.
 ἀρτοφόρος, *ον*, panem ferens.
 ἀρτυμα, τό, condimentum, *οὐ*.
 ἀρτυματικός, condimentarius.
 ἀρτυσις, *ἡ*, conditio, -*δνις, θ.*
 ἀρτυτής, *δ*, conditor, *ἄ*.
 ἀρτυτικός, conditaneus.
 ἀρτύνω, (ἀρτύω) *τι*, condio (-*ii*, -*itum* -*ire*), aliquid.
 ἀρτυήρ, *δ*, haustum, -*ι, οὐ*.
 ἀρύω, ἀρύσμαι = ἀντλῶ, haurio, (hausi, haustum, -*ire*).
 ἀρχάγγελος, *δ*, archangelus, *ἄ*.
 ἀρχαίζω, antiquos imitor.
 ἀρχαϊκός, *ἡ, δν*, antiqua rusticitate imbutus, *α, um*; antiquos prae se ferens; stultus, *α, um*.
 ἀρχαϊκῶς, antiquo more.
 ἀρχαιογράφος, *δ*, antiquarius, *ἄ*.
 ἀρχαϊόθεν, antiquitus.
 ἀρχαιολογία, *ἡ*, antiquitates, *θ.*
 ἀρχαιολογικός, antiquarius.
 ἀρχαιοπρεπῶς, prisce.
 ἀρχα *ος, α, ον*, antiquus, *α, um*; pristinus, *α, um*; vetus, -*eris*.
 ἀρχαϊότης, *ἡ, 1)* antiquitas, -*ἄτις θ.* αἱ ἀρχαϊότητες, τὰ ἀρχαῖα (μνημεῖα) antiquitates, -*um, ἀρ. πλ.*
 ἀρχαιρεσία, *ἡ*, creatio, -*ονις* (magistratum); ἀρχαιρεσίαι ἐπάτων, comitia consularia.
 ἀρχαϊσμός, archaismus, *ι, ἄ*.
 ἀρχαῖως, antique, more antiquo.
 *ἀρχάριος, *δ, ἡ*, tiro, *ονις, ἄ*.
 ἀρχέγονος, *ον, 1)* primigenius, *α, um* 2) originalis, *ε*.
 ἀρχεῖον, τό, archivum.
 ἀρχέκακος, *ον*, origo malorum.
 ἀρχέτυπον, τό, primum exemplar, specimen, -*ινις, οὐ*.
 ἀρχέτυπος, *ον, 1)* archetypus, *α, um* 2) originalis, *ε*.
 ἀρχή, *ἡ*, initium, -*ii, οὐ*, principium, -*ii*; — λόγος, exordium, -*ii, οὐ*; ἡ ἀρχή, αἱ ἀρχαὶ (τὰ στοιχεῖα), initia, elementa· αἱ ἀρχαὶ (= οἱ ἀρχοντες), magistratus, *πλ.*

ἀρχηγέτης, ἀρχηγέτης, ἀρχηγός, praeses, -idis ὁ auctor, -oris τοῦ γένους, generis; της συνωμοσίας, conspirandi 2) princeps (familiae).

ἀρχηγέτης, ἀρχηγέτης, ἀρχηγός, ab initio; principio.

ἀρχιῶν, ἀρχιῶν, ἀρχιῶν, i, ἀ.

ἀρχιῶν, ἀρχιῶν, ἀρχιῶν, principes consilii.

ἀρχιγραμματεὺς, ἀρχιγραμματεὺς, ἀρχιγραμματεὺς, s, scribarum praefectus; cancellarius, ii, ἀ.

ἀρχιδεσμοφύλαξ, ἀρχιδεσμοφύλαξ, ἀρχιδεσμοφύλαξ, praefectus carceris.

ἀρχιδιάκονος, ἀρχιδιάκονος, ἀρχιδιάκονος, -i, ἀ.

ἀρχιδικαστής, ἀρχιδικαστής, ἀρχιδικαστής, praefectus iudicium

ἀρχιεπίσκοπος, ἀρχιεπίσκοπος, ἀρχιεπίσκοπος, d.

ἀρχιερατεύω, ἀρχιερατεύω, ἀρχιερατεύω, summus sacerdos sum.

ἀρχιερατικός, ἀρχιερατικός, ἀρχιερατικός, pontificius, a, um.

ἀρχιερεῖα, ἀρχιερεῖα, ἀρχιερεῖα, anti-stitium, -i, οὐ. pontificatus, ἀ.

ἀρχιερεὺς, ἀρχιερεὺς, ἀρχιερεὺς, 1) antistes, -itis, ἀ. 2) pontifex, -icis. [princeps.

ἀρχιευνοῦχος, ἀρχιευνοῦχος, ἀρχιευνοῦχος, d, eunochorum

ἀρχικός, ἀρχικός, ἀρχικός, 1) aptus ad regendum 2) imperiosus, a, um.

ἀρχικυβερνήτης, ἀρχικυβερνήτης, ἀρχικυβερνήτης, d, archigubernus

ἀρχικληστής, ἀρχικληστής, ἀρχικληστής, latronum princeps.

ἀρχιμάγειρος, ἀρχιμάγειρος, ἀρχιμάγειρος, d, magister coquorum; archiniagirus, i, ἀ.

ἀρχιμανδράτης, ἀρχιμανδράτης, ἀρχιμανδράτης, d, archimandrita.

ἀρχιοινοχόος, ἀρχιοινοχόος, ἀρχιοινοχόος, princeps pocillatorum.

ἀρχιπειρατής, ἀρχιπειρατής, ἀρχιπειρατής, archipirata, -ae, θ.

ἀρχιποιμήν, ἀρχιποιμήν, ἀρχιποιμήν, pastorum princeps.

ἀρχιεραβδόχος, ἀρχιεραβδόχος, ἀρχιεραβδόχος, lctor primus.

ἀρχιστράτηγος, ἀρχιστράτηγος, ἀρχιστράτηγος, d, imperator exercitus.

ἀρχισυνάγωγος, ἀρχισυνάγωγος, ἀρχισυνάγωγος, archisynagōgus.

ἀρχισωματοφύλαξ, ἀρχισωματοφύλαξ, ἀρχισωματοφύλαξ, d, praefectus satellitum.

ἀρχιτεκτονία, ἀρχιτεκτονία, ἀρχιτεκτονία, θ, architectura.

ἀρχιτεκτονικός, ἀρχιτεκτονικός, ἀρχιτεκτονικός, architectonicus.

ἀρχιτέκτων, ἀρχιτέκτων, ἀρχιτέκτων, d, architectus, -i, ἀ.

ἀρχιτελώνης, ἀρχιτελώνης, ἀρχιτελώνης, magister portitorum.

ἀρχιτριβλιος, ἀρχιτριβλιος, ἀρχιτριβλιος, magister convivii.

ἀρχομαι (ἀρχίζω), ἀρχομαι (ἀρχίζω), ἀρχομαι (ἀρχίζω), initium facio

exordior (—orsus sum, —iri): inchoo, -are (aliquid): τὸ ἔπος ἀρχεται, annus incipit: ἔαρχομαι, coepit ver;

(= ὑπὸ ἀρχὴν εἶμι), sub imperio sum; pareo (—ui, —ere) alicui: οἱ ἀρχόμενοι, parentes, -ium, ἀ. πλ.

ἀρχω, ἀρχω, ἀρχω, 1) primus aliquid facio 2)

= ἀρχὴν ἔχω, cum imperio ἢ in imperio sum: 3) ἀρχω τινός, impero alicui; gubernari (ἀρε).

ἀρχων, ἀρχων, ἀρχων, 1) princeps 2) magister, -stri 3) (ἐν Ἀθήναις), archon, -ontis; magistratus —ās.

ἀρωγή, ἀρωγή, ἀρωγή, ἡ, auxilium, -ii, οὐ.

ἀρωγός, ἀρωγός, ἀρωγός, d, opitulator, -oris, ἀ.

ἀρωμα, ἀρωμα, ἀρωμα, τό, odoramentum, -i, οὐ.

ἀρωματίζω, ἀρωματίζω, ἀρωματίζω, aromatis imbuo.

ἀρωματικός, ἀρωματικός, ἀρωματικός, ἡ, ὄν, ἴδε:

ἀρωματώδης, ἀρωματώδης, ἀρωματώδης, es, aromaticus.

ἀρωματοπώλης, ἀρωματοπώλης, ἀρωματοπώλης, d, odorarius, -i, ἀ.

ἀσάλευτος, ἀσάλευτος, ἀσάλευτος, on, inconcussus.

ἀσάλεύτως, ἀσάλεύτως, ἀσάλεύτως, inconcusse.

ἀσάνδαλος, ἀσάνδαλος, ἀσάνδαλος, sandalis carens.

ἀσαπής, ἀσαπής, ἀσαπής, es, imputribilis, e.

ἀσαπῶς, ἀσαπῶς, ἀσαπῶς, imputribiliter.

ἀσάσσομαι, ἀσάσσομαι, ἀσάσσομαι, 1) satior, -ari; 2)

fastidio, —ire, aliquid 3) — ἐπι

τινι (σικχαλνομαι) pertaedet me alijus rei.

ἀσάρωτος, ἀσάρωτος, ἀσάρωτος, on, qui non verritur, non versus est.

ἀσάφεια, ἀσάφεια, ἀσάφεια, ἡ, obscuritas, -atis, θ.

ἀσαφήνιστος, ἀσαφήνιστος, ἀσαφήνιστος, on, inexplicabilis, e.

ἀσαφής, ἀσαφής, ἀσαφής, es, obscurus, a, um.

ἀσαφῶς, ἀσαφῶς, ἀσαφῶς, obscure.

ἀσβεστος, ἀσβεστος, ἀσβεστος, on, inextinguibilis, e.

ἀσβεστος, ἀσβεστος, ἀσβεστος, ἡ, calx viva.

ἀσβόλη, ἀσβόλη, ἀσβόλη, ἡ, fuligo, -inis, θ.

ἀσβολώδης, ἀσβολώδης, ἀσβολώδης, fuliginosus.

ἀσβολῶ -ῶ, ἀσβολῶ -ῶ, ἀσβολῶ -ῶ, fuligine in'icio.

ἀσέβεια, ἀσέβεια, ἀσέβεια, ἡ, impietas, -atis, θ.

ἀσεβέω -ῶ, ἀσεβέω -ῶ, ἀσεβέω -ῶ, impius sum.

ἀσεβημα, ἀσεβημα, ἀσεβημα, τό, facinus impium.

ἀσεβής, ἀσεβής, ἀσεβής, es, irreligiosus, a, um.

ἀσεβῶς, ἀσεβῶς, ἀσεβῶς, impie; irreligiose.

ἀσειστος, ἀσειστος, ἀσειστος, on, inconcussus

ἀσειστώ, ἀσειστώ, ἀσειστώ, inconcusse.

ἀσελγαινω, ἀσελγέω -ῶ, ἀσελγέω -ῶ, lascivio;

protervio, —ire.

ἀσέλγεια, ἀσέλγεια, ἀσέλγεια, ἡ, lascivia, -ae, θ. la-

scivitas, —atis, θ.; petulantia.

ἀσελγῶς, ἀσελγῶς, ἀσελγῶς, lascive, lasciviter.

ἀσελγής, ἀσελγής, ἀσελγής, es, lascivus, a, um, 2)

petulons —ntis.

ἀσέληνος νύξ, ἀσέληνος νύξ, ἀσέληνος νύξ, illun s nox.

ἀσεμνος, ἀσεμνος, ἀσεμνος, on, inhonestus.

ἀσεμνότης, ἀσεμνότης, ἀσεμνότης, ἡ, indec ntia, -ae, θ.

ἀσεμνῶς, ἀσεμνῶς, ἀσεμνῶς, inhoneste.

ἄση (σικχαλία) 1) fastidium, —i,

οὐ. taedium, i, οὐ.

ἀσήμεντος, ον, 1) non signatus, a, um. 2) ἄσημος, obscurus, a, um, ignobilis, -e; non serius.

ἀσημεῖωτος, ον, non notatus.

ἄσημος, ον. 1) — ἄργυρος, χρυσός, argentum. 2) obscurus, a, um.

ἀσημότης, ἡ, ignobilitas.

ἀσημως, ignobiliter.

ἄσηπτος, ον, non putrefactus.

ἀσθένεια, ἡ, imbecillitas, atis, θ. invalidentia, -ae, θ. morbus, -i, ἄ. ἐπὶ ψυχῆς, aegritudo, -inis, θ.

ἀσθενέω -ῶ, aegroto. aegreo.

ἀσθένημα, τό, aegrotatio, θ.

ἀσθενής, ἡ, imbecillus, a, um; invalidus, a, um; aegrotus.

ἀσθενικός, ἡ, ὄν, parum firmus; minus validus.

ἀσθενόω -ῶ, debilito, -are.

ἀσθενῶς, infirme; aegre.

ἄσθμα, τό, suspirium, -ii, οὐ.

ἀσθμαίνω, anhelo, -are.

ἀσθματικός, ἡ, ὄν, anhelus.

ἀσινής, ἐς, innoxius, a, um.

ἀσινῶς, innoxie.

ἀσιτέω -ῶ, abstineo a cibo.

ἀσιτία, ἡ, inedia, -ae, θ.

ἄσιτος, ον, impastus, a, um.

ἀσκάλευτος, ον, non sarritus.

ἀσκανδάλιτος, non offensus.

ἀσκαρδαμυκτί, oculis rectis ἢ intectis (intueor).

ἀσκαρδαμυκτέω -ῶ, non nictor.

ἀσκαρδάμυκτος, ον, non nictans.

ἀσκαύλης, δ, utricularius, -i, ἄ.

ἄσκαφος, ον, non fossus, a, um.

ἄσκελής, ἐς, cruribus carens.

ἀσκέπαστος, ἀσκεπής, ἀσκεπος, intectus, a, um.

ἀσκεπτος, ον, inconsideratus.

ἀσέπτως, inconsiderate.

ἀσκεύαστος, ἀσκευής, ἀσκευος, non preparatus, a, um.

ἀσκέω -ῶ, exerceo, -ere, aliquem, exercito.

ἀσκησις, ἡ, exercitatio, -ōnis, θ. exercitio, -onis, θ.

ἀσκητήριον, τό, 1) gymnasium, -ii, οὐ. 2) † monasterium, -ii, οὐ.

ἀσκητής, 1) exercens aliquid; 2) athlḗta, θ. 3) † monachus, -i, ἄ.

ἀσκητικός, exercitativus, a, um.

ἀσκίαστος, ον, non obumbratus.

ἀσκήδιον, ἀσκίον, utriculus, -i, οὐ.

ἄσκιος, ον, umbrā carens.

ἄσκοπος, ον, inutilis, e.

ἀσκόπως, inutiliter.

ἄσκος, δ, uter, -tris, ἄ.

ἀσκοφορέω -ῶ, utrem fero.

ἀσκοφόρος, ον, utem ferens.

ἀσχύλευτος, ον, non spoliatus.

ἄσμα, τό, cantus, -ūs, ἄ. carmen -inis, οὐ.

ἄσματιον, τό, canticulum, -i.

ἀσμενίζω (τινὶ ἢ τι), libens (tubens) suscipio aliquid.

ἄσμενος, ἡ, ον, libens ἢ lubens, -ntis; jucundus, a, um.

ἀσμένως, libenter ἢ lubenter.

ἀσόλοικος, soloecismo carens.

ἀσοφία, ἡ, insipientia, -ae, θ.

ἄσοφος, ον, insipiens, -ntis.

ἄσόφως, insipienter.

ἀσπάζομαι, amplector (-exus sum, -ecti) aliquem; amplector — τι, amplector aliquid (virtutem) (=χαίρειν), saluto, -are (aliquem).

ἀσπαίρω, palpo; trepido.

ἀσπάλαξ, δ, talpa, -ae, θ.

ἀσπάραγος, δ, asparagus, -i, ἄ.

ἀσπαρτος, non satus.

ἀσπασμός, δ, amplexus.

ἀσπαστός, ἡ, ὄν, gratus, a, um.

ἀσπαστῶς, lubenter.

ἀσπειστος, ον, implacabilis, e.

ἀσπερμος, ον, semine carens.

ἀσπιδοειδής, ἐς, clypei formam habens; scutaneus, a, um.

ἀσπιδοπηγός, ἀσπιδοποιός, clypeorum fabricator.

ἀσπιδούχος, clypeum tenens.

ἀσπιδοφορέω -ῶ, clypeum fero.

ἀσπιδοφόρος, ον. 1) clypeatus, a, um. 2) scutatus, a, nm.

ἀσπίς, ἡ, clypeus, -i, ἄ.

ἀσπίλος, ον, ἀσπίλωτος, ον, im-maculatus, a, um.

ἀσπλαγχία, ἡ, durities animi; duritia, θ. inhumanitas.

ἄσπλαγχος, ον, misericors.

ἀσπλάγχως, sine misericordiā.

ἀσπληγος, ον, lenis expers.

ἀσπονδεί, implacabiliter.

ἀσπονδέω -ῶ, foedus non facio.
 ἀσπονδος, *ον*, sine foedere; (=ἀ-
 διάλλακτος), implacabilis, e.
 ἀσπόνδως, implacatiliiter.
 ἀσπούδαστος, *ον* 1) neglectus, a,
 um 2) indictus studio.
 ἀσπονδεῖ, sine studio.
 ἀσάριον, τό, as, assis, ἄ.
 ἀσταθής, ἐς, instabilis, -e.
 ἀστάθμητος, *ον*, instabilis, -e.
 ἀστακός, δ, astacus, -i, ἄ.
 ἀστακτί, non stillatim.
 ἀστακτος, *ον*, ἀστάλακτος, *ον*,
 non destillans, -ntis.
 ἀσταλής, ἐς, vestibus non indutus
 ἀστασία, ἡ, instabilitas.
 ἀστασιαστος, sedit one carens.
 ἀστατέω -ῶ, inconstans sum.
 ἀστατος, *ον*, instabilis, e.
 ἀστατως, inconstanter.
 ἀσταφύλος, *ον*, uvis carens.
 ἀσταχυς, δ, spica, -ae; ὅ.
 ἀστέγαστος, *ον*, non tectus.
 ἀστεγος, *ον*, tecto carens.
 ἀστεῖνομαι, ἀστεῖζομαι, urba-
 nitates criminis utor; jocos.
 ἀστειολόγος, *ον*, urbanus, a, um.
 ἀστεῖος, α, *ον*, urbanus, a, um;
 festivus, a, um facētus.
 ἀστειδότης, ἡ, urbanitas. ὁ.
 ἀστείως, urbane, iacēte.
 ἀστεῖσμός, δ, urbanitas. ὁ.
 ἀστέλεχος, *ον*, truncus carens.
 ἀστέφανος, *ον*, 1) non gemebun-
 dus, a, um 2) qui non gem.t.
 ἀστεπτος, *ον*, non coronatus.
 ἀστεργής, ἐς, inamabilis, e.
 ἀστερέζω, in stellam verto; stellō
 (-are) aliquem.
 ἀστερίος, *ον*, stellaris, e.
 ἀστερίσκος, δ, stellula, -ae, ὅ.
 ἀστερισμός, δ, sidus, -eris, οὐ.
 ἀστεροειδής, ἐς, stellaris, e.
 ἀστερόεις, εσσα, *εν*, stellatus.
 ἀστεροσκοπος astrorum observator
 ἀστεροφειγής, stellimicans.
 ἀστεροφόρος, *ον*, stellifer, a, um.
 ἀστέφανος, *ον*, ἀστεφάνωτος, *ον*,
 incoronatus, a, um.
 ἀστή, ἡ, civis, -is, ὅ.
 ἀστηλος, *ον*, columnis carens.
 ἀστήρ, δ, stella, ae, ὅ.

ἀστήρικτος, *ον*, instabilis, -e.
 ἀστιβής, ἐς, ἀστιβος, *ον*, non
 calcatus; impervius, a, um.
 ἀστικός, ἡ, *όν*, 1) urbanus, a, um
 2) civicus, a, um.
 ἀστικτος, *ον*, nullo stigmate si-
 gnatus.
 ἀστικῶς, urbanatim; urbane.
 ἀστοιχείωτος, *ον*, elementis ca-
 rens; indoctus, a, um.
 ἀστομος, *ον*, inorus, a, um.
 ἀστοργία, ἡ, animus durus; in-
 humanitas -atis; impietas, ὅ.
 ἀστοργος, *ον*, amoris expers; du-
 rus, a, um; impius.
 ἀστόργως, 1) duriter 2) impie.
 ἀστός, δ, civis, -is, ἄ.
 ἀστόχαστος, *ον*, 1) non collinea-
 tus, a, um 2) (=ἀλόγοιστος), incon-
 sideratus, a, um.
 ἀστοιχέω -ῶ, aberro a scopo.
 ἀστόχημα, τό, erratum, -i, οὐ.
 ἀστοχία, ἡ, 1) aberratio a scopo
 imprudendia, -ae, ὅ.
 ἀστοχος, *ον*, non bene collineans,
 non bene coniiciens.
 ἀστόχως, imprudenter.
 ἀστέραβη, ἡ, sella lignea.
 ἀστραβής, ἐς, non tortus, a, um.
 ἀστραγαλίζω, talis ludo.
 ἀστράγαλος, δ, talus, -i, ἄ.
 ἀστράϊος, α, *ον*, stellaris, e.
 ἀστραπή, ἡ 1) fulgor, -ōris, ἄ.
 2) iuguratio, -ōnis, ὅ.
 ἀστραπηφόρος, fulgura ferens.
 ἀστράπτω, (κνρ. καὶ μεταφ.) 1)
 fulguro, -are τριτοπρ. ἀστράπτει,
 fulgurat 2) fulgeo (iulsi, -ēre).
 ἀστρατηγῆτως, sine duce.
 ἀστρεπτος, *ον*, qui nequit flecti;
 durus, a, um; immobilis, e.
 ἀστροβολέομαι -οῦμαι, ἀστροβο-
 λίζομαι, sideror (-atus sum, -ari).
 ἀστρολογέω -ῶ, ρημ. astrologicam
 tracto.
 ἀστρολογία, ἡ, astrologia, -ae, ὅ.
 ἀστρολόγος, δ, astrologus, -i, ἄ.
 ἀστρομαντεία, ἡ, astrologia, -ae.
 ἄστρον, τό, sidus, -eris, οὐ.
 ἀστρονομέω -ῶ, ρ. astronomiam
 tracto.
 ἄστρονομία, ἡ, astronomia, -ae, ὅ.

ἀστρονομικός, astronomicus, a, um
 ἀστρονόμος, ὁ, stellarum ἢ astro-
 rum contemplor; astronomus, -i, ὁ.
 ἀστροφαής, astrilucus, a, um.
 ἀστροφεγγής, stellimicans.
 ἀστροφόρος, ον, astrifier, a, um.
 ἀστροφός, ον, irretortus, a,
 ἀστρωτός, ον, non stratus.
 ἄστν, τό, 1) urbs -rbis (ἰδίων Roma).
 2) astu (ἰδίων Athenae).
 ἀστυάναξ, ὁ, urbi imperans.
 ἀστυγίειον, ον' urbi vicinus.
 ἀστυλος, ον' columnis carens.
 ἀστυνομία -ω, aedilis sum.
 ἀστυνομία, ἡ, aedilitas, -atis, θ.
 ἀστυνομικός, aedilicius, a, um.
 ἀστυνόμος, ὁ, aedilis, -is, ὁ.
 ἀσύγγνωστος, indignus venia.
 ἀσυγκράστος, intemperatus.
 ἀσύγκριτος, incomparabilis, e.
 ἀσυγκρίτως, incomparabiliter.
 ἀσύγχυτος, ον, inconiusus.
 ἀσυγχύτως, inconiusibiliter.
 ἀσυγχώρητος, ον 1) non permit-
 tendus, a, um; 2) inconcessus, a,
 um; inconcessibilia, e.
 ἀσυγχωρήτως, citra veniam.
 ἀσύζευκτος, ον, inconjugus.
 ἀσύλητος, ον, inspoliatus, a, um.
 ἀσυλία, ἡ, sanctitas loci.
 ἀσύλληπτος, incomprehensus.
 ἀσύλληπτος, inconsideratus.
 ἀσυλλογίστως, inconsiderate.
 ἄστυλον, τό, asylum, -i, οὐ.
 ἄστυλος, ον, inspoliatus, a, um.
 ἀσυμβούλευτος, nullo consulto
 utens. [ium].
 ἀσυμμετρία, ἡ, inconvenientia par-
 τήτων, ον, inconueniens par-
 tibus non symmetros, -on.
 ἀσυμμέτρως, sine symmetriā.
 ἀσυμπαθής, ἔς, inclemens.
 ἀσυμπαθώς, sine misericordiā.
 ἀσύμπλεκτος, ον, inconnexus.
 ἀσύνφορος, ον, inutilis, e.
 ἀσύνφορος, inutiliter.
 ἀσυμφνή, ἔς, non coalescens.
 ἀσυμφωνία, ἡ, dissensus, -ūs, ὁ;
 dissonantia -ae, θ.
 ἀσυμφωνος, ον, absonus, a, um;
 dissonus, a, um' || discors.
 ἀσυμφώνως, absone; dissonē.

ἀσυναίρετος, non contractus.
 ἀσυναίρετως, absque contractione.
 *ἀσύνακτος, ον, non collectus.
 ἀσύναντος, ον, incoibilis, e.
 ἀσυνάρμοστος, ον, ἀσυνάρτητος,
 ον, inconnexus, a, um.
 ἀσυναρμόστως, ἀσυναρτήτως, non
 connexe.
 ἀσύνδετος, ον, con copulatus, a,
 um; dissolutus, a, um.
 ἀσυνδέτως, sine copulā.
 ἀσυνδύαστος, non copulatus.
 ἀσυνδυάστως, sine copulatione.
 ἀσυνείδητος, ον, non conscius
 (alicujus rei).
 ἀσυνείδητος, inscio alio.
 *ἀσυνείδητος, ἡ, mala conscientia.
 ἀσυνεσία, ἡ, imprudentia, -ae, θ.
 stultitia, ae, θ.
 ἀσύνετος, ον, imprudens -ntis.
 ἀσυνέτως, imprudenter; stulte.
 ἀσυνηγόρητος, patrono carens.
 ἀσυνήθεια, ἡ, 1) insuetudo, -inis,
 θ. 2) insolentia, -ae, θ.
 ἀσυνήθης, ἔς, insuetus, a, um.
 ἀσυνήθως, insuete; insolenter.
 ἀσύνθετος, ον, non compositus,
 a, um simplex, -icis.
 ἀσυνόδευτος, non comitatus.
 ἀσύντακτος, ον, incompositus, a,
 um; inordinatus, a, um.
 ἀσυντάκτως, imcomposite, incon-
 ditate, inordine.
 ἀσυνταξία, ἡ, inordinatio, θ.
 ἀσυντέλειος, ον, imperfectus.
 ἀσυντελέστως, imperfecto.
 ἀσύντονος, non contentus.
 ἀσυστασία, ἡ, confusio, -ōnis, θ.
 ἀσύστατος, ον' 1) non cohaerens,
 -ntis' 2) non commendatus.
 *ἀσυστόλως, non submisso modo.
 ἀσφακτος, ον, non caesus,
 ἀσφάλεια, ἡ, cautio, -ōnis, θ.
 cautela, -ae, θ. securitas, -atis, θ.
 ἀσφαλής, ἔς, tutus, a, um; peri-
 culo vacuus; securus.
 ἀσφαλιζω, tutum reddo ἢ praes-
 to (aliquem ἢ aliquid), in tuto col-
 loco (aliquid); confirmo.
 ἀσφάλισμα, τό, 1) firmamentum,
 -i, οὐ. 2) cautio, -ōnis, θ.
 ἀσφαλτος, ἡ, lutamentum, inis, οὐ.

ἀσφαλτόω -ῶ, bitumine illino.
 ἀσφαλτώδης, bituminosus, a, um.
 ἀσφαλῶς, tuto; secure; certe.
 ἀσφιγκτος, non constrictus.
 ἀσφόδελος, δ, albūcus, -i, δ.
 ἀσφράγις, ον, non obsignatus, a, um; sine signo.
 ἀσφυκτέω -ῶ, pulsu careo.
 ἀσφυξία, ἡ, 1) defectio pulsūs.
 2) suffocatio, -ōnis, θ.
 ἀσχετος, non cohibendus, a, um; intolerabilis, e, (= οὐκ ἔχων σχέσιν) (ad aliquid) relationem non habens.
 ἀσχετός, 1) immoderate *2) sine relatione (ad aliquid).
 ἀσχημάτιστος, ον, figurā carens.
 ἀσχηματίστος, sine figurā.
 ἀσχημονέω -ῶ, indecōre ago.
 ἀσχημόνας, turpiter.
 ἀσχημοσύνη, ἡ, turpitudine, θ.
 ἀσχήμων, ον, turpis, e; indecoris, e; indecens.
 ἀσχιδής, ἐς, καὶ ἀσχιστος, ον, non fissus, a, um.
 ἀσχολέω -ῶ (τινά), occupo ἢ occupatum teneo aliquem (aliqua re); — οὐμαι περὶ τι, occupatus sum in re aliqua.
 ἀσχολία, ἡ, occupatio, -onis, θ.
 ἀσχολος, ον, occupatus, a, um.
 ἀσχόλως, sine otio.
 ἀσώματος, ον, incorporealis, e; † = ἄυλος, inconcretus, a, um.
 ἀσωμάτως, iucorporaliter.
 ἀσωτεῖον, τό, ganeum, -ii. cθ.
 ἀσωτεύομαι, 1) nepōtor, -āri; he-luor -ari 2) prodigo.
 ἀσωτία, ἡ, luxuria, -ae, θ.; libido, -inis, θ. profusio, θ.
 ἀσωτος, ον, luxoriosus, a, um; dissolutus, a, um; prodigus, a, um, nepos, -otis.
 ἀσώτως, 1) luxuriose 2) dissolute 3) prodige.
 ἀσωφρόνιστος, ον, non emendatus
 ἀτακτέω -ῶ, 1) inordinatus sum 2) tumultuo, -ari.
 ἀτακτος, ον, inordinatus; inquietus, a, um.
 ἀτάκτως, ἐπὶ το. inordinate; inquiete; petulanter.

* Ἑλληγο-Λατινικὸν Λεξικὸν

ἀταλαίπωρος, non aerumnosus.
 ἀταλαιπώρως, sine aerumnā.
 ἀταλαιπώρητος, ον, aerumnas non perferens.
 ἀταλαιπωρήτως, sine aerumnis.
 ἀταμειντος, ον, non reconditus; ἐντογ. qui nihil recondit.
 ἀταξία, ἡ, inordinatio, -onis, θ. tumultuatio, -onis, θ.
 ἀταπεινώτος, minime abjectus.
 ἀτάρακτος, ον, ἀτάραχος, ον, imperturbatus; tranquillus.
 ἀταράκτως, ἀταράχως, imperturbate, sine pavore; tranquille.
 ἀταραξία, ἡ, tranquillitas, θ.
 ἀταρήχευτος, sale non conditus.
 ἀτασθαλία, ἡ, petulantia, -ae, θ.
 ἀτάσθαλος, ον, petulans -ntis.
 ἀταφία, ἡ, jactura sepulcri.
 ἀταφος, ον, insepultus, a, um.
 ἄτε, utpote; quippe; quia, quod (μεθ' ὅριστ.).
 ἄτεγκτος, ον, μετφ. durus, a, um; inexorabilis, e.
 ἀτέγκτως, μετφ. duriter.
 ἀτέκιστος, ον, muris non cinctus; immunitus, a, um.
 ἀτέκμαρτος, ον, de quo nullum certum indicium est; obscurus.
 ἀτεκμάρτως, sine indicio certo.
 ἀτεκνέω -ῶ, liberis careo.
 ἀτεκνία, ἡ, orbitas liberorum.
 ἄτεκνος, orbis, a, um, (liberis).
 ἀτεκνώω -ῶ (= ὀρφανίζω τῶν τέκνων), orbo (aliquem) liberis ἢ filiis.
 ἀτέλεια, ἡ, 1) imperfectio, -onis, θ. 2) immunitas (a tributis).
 ἀτέλειωτος, ον, imperfectus.
 ἀτελεσφόρητος, ον, non ad finem perductus, a, um.
 ἀτελεσφορήτως, infructuōse.
 ἀτελεύτητος, ον, non terminatus.
 ἀτελεύτητως, aeternē; semper.
 ἀτελής, ἐς, 1) imperfectus, a, um 2) = ἀφορολόγητος, immunis, e 3) = ἀμύητος, non initiatus, a, um.
 ἀτέλως, imperfecte.
 ἀτελώνητος, ον, ex quo (de quo) vectigal non penditur.
 ἀτενής, ἐς, intentus, a, um.
 ἀτενίζομαι, ἀτενίζω (τινά), ρ. in-

tento oculos in aliquem.

ἀτενῶς, intentis oculis; rectā.

ἀτερμάτιστος, *ον*, infirmus, a, um.

ἀτερπής, *ές*, insuavis, e.

ἀτεχνής, ἀτεχνος, sine arte.

ἀτεχνία, *ή*, imperitia.

ἀτεχνίτευτος, *ον*, ἀτέχναστος, *ον*, non elaboratus arte.

1. ἀτέχνως, sine arte (artificio).

2. ἀτεχνῶς, prorsus; plane.

ἀτη, *ή*, damnum, -i, *οῦ*.

ἀτηκτος, *ον*, non liquefactus.

ἀτημέλεια, *ή*, incuria, -ae, *θ*.

ἀτημελέω -ῶ, negligo.

ἀτημελής, *ές*, negligens, -ntis.

ἀτημέλητος, *ον*, neglectus.

ἀτημελήτως, negligenter.

ἀτιθά(σ)σειντος, *ον*, indomitus.

ἀτίθα(σ)σος, *ον*, indomitus, a, um; ἐπὶ προῶ. effrenatus, a, um.

ἀτιμάζω, ihonesto, -are, aliquid;

contemno, aliquid — παρθένον, pudicitiam virgini eripio, devirgino, -are.

ἀτίμητος, *ον*, inhonoratus, a, um; inhonoratus; inestimabilis, e.

ἀτιμία, *ή*, 1) ignominia, -ae, *θ*. dedecus, -oris *θ*; infamia, ae, *θ*.

ἀτιμος, *ον*, 1) inhonoratus, a, um; inhonoris, e' 2) dehonorus, a, um; 3) ignominiosus, a, nm.

ἀτιμῶω -ῶ, maximā deminutione capitis aliquem afficio.

ἀτιμωρησία, *ή*, impunitas, *θ*.

ἀτιμωρητί, ἀτιμωρήτως, impune, impunitē.

ἀτιμώρητος, impunitus, a, um.

ἀτίμως, inhonore; ignominiose.

ἀτίμως, ignominiosa damnatio.

ἀτιμωτικός, *ή*, *ον*, ignominiosum reddens (aliquem *ή* aliquid).

ἀτιμωτικῶς, cum infamia.

ἀτίνακτος, *ον*, inconcussus, a, um.

ἀτλητος, *ον*, intoleratilis, e.

ἀτμητος, *ον*, non sectus, a, um.

ἀτμίζω, vapo, -are.

ἀτμοειδής, *ές*, vaporalis, e.

ἀτμοειδῶς, vaporaliter. [vigans.

*ἀτμόπλοιον, *τό*, navis vapore na-

τμός, *δ*, ἀτμός, *ή*, vapor, -oris, *δ*.

ἀτμόσφαιρα, *ή*, aër circumjectus; coelum, -i, *οῦ*.

ἀτμώδης, *ες*, vaporosus, a, um.

ἀτοιχος, *ον*, pariete carens.

ἀτοκος, *ον*, 1) sterilis, e' 2) absque usurā ἀτοκον χρέμα, pecunia (mutuo data) sine usura.

ἀτόκως, sine usurā.

ἀτολμέω -ῶ, non audeo.

ἀτολμία, *ή*, timiditas, -atis, *θ*.

ἀτολμος, *ον*, non audens, -ntis.

ἀτόλμως, sine audaciā; timide.

ἀτομος, *ον*, insecabilis, e.

ἀτονέω -ῶ, langueo, -ere.

ἀτονία, *ή*, languor, -oris, *δ*.

ἀτονος, *ον*, languidus, a, um.

ἀτόνως, languide.

ἀτόξευτος, sagittā non ictus.

ἀτοξος, *ον*, qui sine arcu est.

ἀδόπημα, *τό*, factum et dictum ineptum.

ἀτοπία, *ή*, 1) insolentia, -ae *θ*.

2) ineptia, *θ*. 3) absurditas, *θ*.

ἀτοπος, *ον*, 1) insolens, 2) ineptus, a, um; 3) absurdus, a, um.

ἀτόπως, insolenter; inepte.

ἀτόρνευτος, non tornatus, a, um.

ἀτρακτος, *δ*, fusus, -i, *δ*.

ἀτραπός, *ή*, 1) semita, ae' 2) calis, -is, *δ*. 3) limes, -itis, *δ*. 4) τροπ. via, -ae, *θ*.

ἀτραυματίστος, *ον*, 1) invulneratus, a, um; 2) invulnerabilis, e.

ἀτρέμα, quiete; tranquille.

ἀτρεμέω -ῶ, immotus maneo.

ἀτρεμής, *ές*, intrepidus, a, um.

ἀτρεμία, *ή*, quies, -etis, *θ*.

ἀτρεπτος, *ον*, immutatus, a, um; immutabilis, e.

ἀτρέπτως, immutabiliter.

ἀτρεπία, *ή*, immutabilitas.

ἀτρητος, *ον*, non terebratus.

ἀτρήτως, sine foramine.

ἀτριβής, *ές*, non tritus, a, um.

ἀτριπτος, *ον*, non tritus, a, um.

ἀτριχος, *ον*, sine capillis.

ἀτριψία, *ή*, imperitia, -ae, *θ*.

ἀτρομέω -ῶ, intrepidus sum.

ἀτρόμητος, *ον*, ἀτρομός, *ον*, intrepidus, a, um; impavidus.

ἀτρόμως, intrepide; impavide.

ἀτροπος, *ον*, immutabilis, e' *ή* *Ατροπος, Atropos, i, *θ*.

ἀτροφέω -ῶ 1) alimentis careo.

2) marcesco, -ere.

ἀτροφία, ἡ, 1) inedia, -ae, θ. 2) atrophia, -ae, θ.

ἀτροφος, ον, 1) impastus, a, um.

2) ἐνεργ. non alens, -ntis.

ἀτρύγητος, ον, ἀτρύγης, ἐς, non vindemiatus, a, um.

ἀτρύτος, ον, (μετφ.) indefessus.

ἀτρύτως, sine defatigatione.

ἀτρυτώνη, indomita (Minerva).

ἀτρωτος, ον, 1) invulneratus, a, um 2) invulnerabilis, e.

ἀτρώτως, sine vulnere.

ἀττικός, ἡ, δν, atticus, a, um.

ἀττικῶς, attice.

ἀτύλωτος, ον, sine callo.

ἀτυμβος, ον, insepultus, a, um.

ἀτύπωτος, ον, 1) non formatus, a, um *2) non impressus, a, um.

ἀτυφος, ον, minime fastosus.

ἀτυχέω -ῶ, infelix sum.

ἀτύχημα, τό, infortunium -ii, οὐ.

ἀτυχής, ἐς, infelix, -icis.

ἀτυχία, ἡ, inelicitas, -atis, θ.

ἀτυχῶς, infelicitate.

αὐ (μᾶλ. πλεοναστ. αὐ πάλιν, αὐ κίλ.) rursus (rursum); iterum; denuo

αὐαίνω, arefacie, -ere; exsicco; -ομαι, aresco, -ere.

αὐασμός, δ, siccitas, -ātis, θ.

αὐγάω, αὐγάζομαι, luce meā collustro aliquid.

αὐγασμα, αὐγασμός, splendor.

αὐγή, ἡ, spendor, -ōris, ἄ. lumen -inis, ἄ.; aurora, ae, θ.

αὐδρία, αὐδρος, ἰδέ ανδρία, ανδρός.

αὐθάδεια, (= αὐταρέσκεια), ἡ, admiratio sui, 2) = ἀδαιρέψια, ἀπειθία, pertinacia, θ. temeritas, θ.

αὐθάδης (= αὐταρέσκος), valte sibi placens; ἀπειθήης, pettinax, -acis.

αὐθαδιάζομαι (*αὐθαδιάζω) contumax sum, pertinaciter resisto.

αὐθαδῶς, contumaciter.

αὐθαίρετος, ον, voluntarius.

αὐθαίρετως, 1) sponte; ultro, 2) ex libidine, ad libidinem.

αὐθέντης, δ, dominus, -i, ἄ.

αὐθεντία (κίβος), auctoritas.

αὐθεντικός, ἡ, δν, certo auctore; fide dignus.

αὐθεντικῶς, certo auctore.

αὐθημερόν, eodem die.

αὐθήμερος, eodem die factus.

αὐθιγενής, indigena, -ae.

αὐθις (μᾶλ. πλεοναστ. αὐθις, αὐ), rursus (rursum); iterum.

αὐθόρμητος, ον, injussus, a, um.

αὐθορμήτως, sponte; ultro.

αὐθύπαρκτος, ον, αὐθυπόστατος, ον, per se subsistens.

αὐθωρεῖ (-ωρεῖ), eādem horā.

αὐλαία, ἡ, aulaeum, -i, οὐ.

αὐλακίζω, sulco -are, aliquid.

αὐλαξ, αὐλακισμός, sulcus, -i, ἄ.

αὐλάρχης, δ, aulae princeps.

αὐλειον, τό, 1) vestibulum, -i, οὐ. 2) atrium, -i, οὐ. ovile, οὐ.

αὐλειος, α, ον, 1) aulicus, a, um.

2) αὐλειος θύρα, fores, -ium, ἄ. πλ. αὐλέω -ῶ, tibia cano.

αὐλή, ἡ, aula, -ae, θ. area, ae, θ.

αὐλημα, τό, αὐλησις, ἡ, 1) tibicinium, -i, οὐ. 2) filatus, -us, ἄ.

αὐλητήρ, αὐλητής, δ, tibicen, ἄ.

αὐλητικός, ἡ, δν, auleticus.

αὐλητρια, αὐλητρίς, tibicina, -ae.

αὐλία, ἡ, materiae defectus.

αὐλιζομαι, 1) = διατρέβω, stabulor (ari, 2) = διανυκτερεύω, pernocto.

αὐλικός, ἡ, δν, ἐπίθ. 1) = τοῦ αὐλοῦ, aulicus, a, um; 2) οἱ αὐλοκοὶ (οἱ τῆς βασιλείας αὐλῆς), aulici, -orum, ἄ. πλ.

αὐλιον, τό, stabulum, -i, οὐ.

αὐλισμός, δ, pernoctatio, -onis, θ.

αὐλός, δ, tibia, -ae, θ; fistula, -ae, θ; ilatus, -us, ἄ.

αὐλος, ον, materiae expers.

αὐλών, δ, vallis, θ. convallis, -e.

αὐξάνω, 1) augeo (-xi -ctum -ere) aliquid ἢ aliquid; *2) = αὐξάνομαι, ἡ τιμὴ τοῦ οἴτου αὐξάνει, pretium frumenti augetur, 3) αὐξάνομαι α') augeo (οὐδ.), augeor, -ctus sum, -eri; β') cresco, crevi, cretum, crescere; γ') accresco -ere.

αὐξήσις, ἡ, auctus, -ūs, ἄ; incrementum, -i, οὐ. accessio, -onis, θ. amplificatio, θ.

αὐξητικός, auctificus, a, um.

αὐξομείωσις, ἡ, auctio et diminutio; fluxus et refluxus maris.

ἀϋπνία, ἡ, 1) insomnia, -ae, θ. 2) vigilia, -ae, θ.

ἀϋπνος, ον, insomnis; vigil.

αὔρα, ἡ, aura, -ae, θ.

αὔριον, cras' ὁ αὔριον, crastinus, a, um; ἡ αὔριον, crastinus dies.

αὔροφόρητος, αὐρά ablat.

αὐστηρός, ὁ, ὄν' 1) austrerus, a, um; 2) severus, a, um.

αὐστηρότης, ἡ' 1) austeritas, θ. (vini, magistri). 2) severitas.

αὐστηρῶς' 1) austère 2) severe.

αὐταδέλφη, ἡ, (soror) germana.

αὐτάδελφος, (irater) germanus.

αὐτανδρος, ον, cum ipsis viris.

αὐτάρ, sed, autem; ceterum.

αὐταρέσκεια, ἡ, nimius amor sui, admiratio sui.

αὐταρέσκος, ον, valde sibi placens; sui admirator.

αὐταρέσκω, ἐνλ. modo valde sibi placenti.

αὐτάρκεια, ἡ' 1) sufficientia, -ae, θ. 2) frugalitas, -atis, θ.

αὐταρκέω -ᾶ, sufficio, -erē.

αὐτάρκης, ες' 1) sibi sufficiens' 2) contentus, a, um.

αὐτε' 1) rursum' 2) postea.

αὐτεξούσιον, τό, αὐτεξουσίτης, ἡ, liberum arbitrium.

αὐτεξουσίως, libere.

αὐτεπάγγελτος, ον, ultro aliquid faciens.

αὐτεπαγγέλτως, (meâ, tuâ, suâ) sponte, voluntate ultro.

αὐτήκοος, ον, qui suis aliquid auribus audit; arbiter, ὁ.

αὐτίκα, actutum statim.

αὐτοβούλως, suâ sponte.

αὐτογνωμονέω -ῶ, q. ex arbitratu meo facio.

αὐτογνώμων, ον, qui suo consilio et arbitrio aliquid gerit.

αὐτόγραφον, τό, suâ manu scriptum; exemplar, -ar's, ὁ.

αὐτόγραφος, ον, suâ manu scriptus' αὐτόγραφος ἐπιστολή, litterae suâ manu scriptae.

αὐτόδηλος, ον, per se manifestus.

αὐτοδίδακτος, ον, a se ipso doctus.

αὐτοδιδάκτως, naturae instinctu.

αὐτοδικαίως, ipso jure.

αὐτοδικέω -ῶ' 1) ipse meis legibus utor; * 2) injuriam acceptam ipse ulciscor.

αὐτοδικία, ἡ, ultio facta ab ipso qui injuriam accepit.

αὐτόθεν, istinc, illinc.

αὐτόθι, istic, illic, ibi.

αὐτοκασίγνητος, frater germanus

αὐτοκέλευστος, ον, non imperatus, a, um; spontaneus, a, um.

αὐτοκατασκευάστος, naturalis, e.

αὐτοκέφαλον, τό, = αὐτὴ ἡ κεφαλή, ipsum caput.

αὐτοκίνητος, ον, qui per se movetur' * τὸ αὐτοκίνητον, quod a se movetur, quod sesse movet.

αὐτόκληδος, ον, cum ipsis ramis.

αὐτόκλητος, ον, non vocatus, a, um, non invitatus, a, um.

αὐτοκράτειρα, ἡ, imperatrix, θ.

αὐτοκρατορέω, imperator sum.

αὐτοκρατορία, ἡ, plena potestas; principatus, -us, ὁ.

αὐτοκρατορικός, ἡ, ὄν, imperatorius, a, um; imperialis, e.

αὐτοκρατορικῶς, imperialiter.

αὐτοκράτωρ, nullius imperio subiectus; imperator, -oris.

αὐτόκτητος, ον, proprius, u, um.

αὐτοκίνητος, ον, naturalis, e.

αὐτοκτονέω -ῶ, mihi ipse mortem conscisco (-ivī, -ere).

αὐτοκτονία, ἡ, mors voluntaria.

αὐτοκτόνος, qui sibi ipse mortem conscivit; se ipse intericiens.

αὐτολεξεί, ad verbum, verbo pro (de, e) verbo.

αὐτομάθεια, ἡ, sine praeceptore instructio.

αὐτοματεῖ (-τί); sponte, ultro.

αὐτόματος, ον' 1) fortuitus, a, um, fortuito eveniens' 2) spontaneus, a, um; 3) automatus, a, um, τὸ αὐτόματον (μηχανή), automatū, -i, οὐ.

αὐτομάτως, fortuito; sponte.

αὐτομολέω -ῶ (πρὸς τινα), transeo (-ire) transiugio; perfugio.

αὐτομόλησις, ἡ, αὐτομολία, ἡ, transfugium, -ii' οὐ. desertio, -onis.

αὐτόμολος, transfuga, -ae, ὁ; desertor, -oris, ὁ.

αὐτομόλως, more transfugae.
αὐτονομέομαι -οὔμαι, meis legibus me guberno.

αὐτονομία, ἡ, libertas publica.
αὐτόνομος, ον, nullius imperio subjectus; liber, a, um.

αὐτοπαθής (ἀντωνυμία), pronomen reciprocum.

αὐτόπιστος, ον, per se credibilis.

αὐτοποίητος, ον, a se ipso factus.

αὐτοπροαίρετος, ον, libero arbitrio agens; ultro susceptus; ultro-neus, a, um.

αὐτοπροαιρέτως, (μεᾶ, tuᾶ) suā personā (adesse).

αὐτόπτης, δ, testis oculatus ἢ ἄ-πλως, testis; arbiter; -tri, ἄ.

αὐτός, ἡ, δ· 1) ipse, a, um; αὐ-τός (=δ ἴδιος) ἐποίησα, ipse feci· 2) is, ea, id (ἐν ταῖς πλαγίαις αὐτῆς πτώσεσιν ἐπὶ μὴ αὐτοπαθείας, μάλιστα δὲ ἡ γενική, eorum, earum, earum ὡς γενική κτητική), τὰ τέκνα αὐτῶν, liberi eorum· 3) αὐτός καθ' ἑαυτόν, per se (solus)· 4) δ αὐτός, ἡ αὐτή, τὸ αὐτό, (ταὐτό), idem, eadem, idem αὐτόσε, eodem, istuc.

αὐτοσχεδιάζω, ex tempore ἢ subito facio (dico) aliquid.

αὐτοσχεδιασμός, τό, opus ex tempore (subito) iactum.

αὐτοσχεδιασμός, δ· 1) extemporallitas -atus, ὅ. 2) subitaria dictio.

αὐτοσχεδιαστής, δ, qui ex tempore (subito) facit (dicit).

αὐτοσχέδιος, α, ον, ex tempore (subito) factus; subitarius, a, um.

αὐτοσχεδίως, ex tempore.

αὐτότατος, ipsissimus.

αὐτοτέλεια, αὐτοτελειότης, δ, absoluta perfectio.

αὐτοτέλής, ἐς, per se absolutus; ipse sibi sufficiens.

αὐτοτέλως, absolute; perfecte.

αὐτοῦ (=αὐτόθι), ibi; illic.

αὐτοουργέω -ω, ipse facio (aliquid)

αὐτοουργός, ὄν, auctor rei· ὁ αὐτοουργός (=τεχνίτης) opifex -icis, ἄ.

αὐτοφυής; ἐς· 1) nativus, a, um, ἄντρον αὐτοφύες, nativum specus· 2) naturalis, e (saxum)· 3) δένδρον αὐτοφύες, arbor suae spontis.

αὐτοφυῶς, suapte naturā.

αὐτόφωρος, ον, deprehensus ἢ comprehensus in ipsa re.

αὐτόχειρ, δ, ἡ, quise ipsum accidit; suicida, -ae, ἄ.

αὐτοχειρί, suā manu.

αὐτοχειρία, ἡ, caedes sui ipsius; suicidium.

αὐτόχθων, indigena, -ae, ἄ. οἱ αὐτόχθονες, primigeni.

αὐτόχρημα, re ἢ re ipsa; plane.

αὐτόχροος, ον, nativi coloris.

αὐτόχυμος, ον, succo suo.

αὐτόχυτος, ον, per se fusus.

αὐτοψεί, cum suis oculis.

αὐτοψία, ἡ, oculata inspectio.

αὐχένιος, ad cervicem pertinens.

αὐχημα, αὐχησις, gloriatio, -onis.

αὐχητής, δ, gloriator, -ōris, ἄ.

αὐχήν, δ, cervix, -icis, ὅ.

αὐχμέω -ω· 1) = ξηρός εἰμι, areo, -ere· 2) = ρυπῶ, squaleo, -ere.

αὐχμηρός, ἄ, ὄν· 1) = ξηρός, aridus, a, um· 2) = ρυπαρός, squalidus, a, um, paeditus, a, um.

αὐχμηρῶς, squalide.

αὐχμός, δ· 1) = ξηρασία, ariditas· ὅ. 2) = ρυπός, squalor, ἄ.

αὐχμώδης, ἐς, aridus, a, um.

ἀφαίμαξις, ἡ, sanguinis detraction; sanguinis (e)missio.

ἀφαιμάσσω, sanguinem demo ἢ detraho, (e)mitto, depleo.

ἀφαίρε(η)μα, τό, quod aufertur.

ἀφαίρεσις, ἡ· 1) ademptio, ὅ. 2) abstractio, ὅ. 3) ablatio, ὅ.

ἀφαιρετική (πτώσις), ablativus (ὑπον. casus).

ἀφαιρέτης, δ, ablator, -oris, ἄ.

ἀφαιρέω -ω· 1) demo, -mpsi, -mptum, -ere aliquid· -οὔμαι (τινί τι, τινός τι, τινά τι)· adimo alicui aliquid; auiero (abstuli). ablātum, auferre) alicui aliquid· 2) = ἐλαττώ, deminuo, -ere (aliquid).

ἀπάλλομαι, desilio, -fre.

ἀφαμαρτάνω, aberro (a re).

ἀφάνεια, ἡ, obscuritas, -atis, ὅ.

ἀφανής, ἐς, obscurus, a, um.

ἀφανίζω, obscuro, -are; aboleo (ēvi, -itum -ere) aliquid; consumo, (-psi, -ere) aliquid; deleo -ere;

excido, -ere, destruo, ere; —ομαι 1) abolesco, ere 2) evanesco, -nui, -ere 3) occido, -ere.

ἀφάνις, ἡ, ἀφανισμός, ὁ 1) abolitio, -onis, ὁ. 2) deletio, -ōnis, ὁ. delētus, -us, ἄ. 3) occidio.

ἀφανιστής, ὁ, destructor, ἄ. ἀφαντος, ὁν, ab aspectu remotus — γίγνομαι, ex oculis evanesco.

ἀφανῶς 1) occulte 2) obscure.

ἀφαρπάξω (τί τινος), abripio -ripui, -reptum, -ere) aliquid ab aliquo; deripio aliquid de aliquo.

ἀφασία, ἡ, loquendi impotentia ἐντεῦθ. α) stupor, -ōris β) silentium, -i, οὐ.

ἀφατος, ὁν, ineffabilis, e.

ἀφάτως, ineffabiliter.

ἀφέργεια, ἡ, lumine defectus.

ἀφεργής, ἔς, lumine carens.

ἀφεδρών, ὁ, latrina, -ae, ὁ.

ἀφριδέω -ῶ, non parco alicui) contemno -ere, aliquid.

ἀφριδής, ἔς, non parcens (alicui); largus, a, um (alicujus rei ἢ aliqua re) profusus, a, um.

ἀφριδία, ἡ, profusio, -onis, ὁ, ἀφριδῶς 1) profuse; effuse 2) = δαυριῶς, large.

ἀφρευτικός, ἡ, ὄν, abstinens.

ἀφέλεια, ἡ, simplicitas, -âtis, ὁ.

ἀφέλης, ἔς, 1) simplex, -icis 2) ἐπὶ λόγον, candidus, a, um.

ἀφελῶς 1) simpliciter 2) candidē: ἢ ἀφελῶς, candidule.

ἀφελκῶ -ῶ, exulcero, -are.

ἀφελκυσίς, ἡ, abstractio, -ōnis, ὁ.

ἀφελκύνω, ἀφελκύνω, abstraho || —ομαι ἀπὸ τινος ἐπὶ τι, abstrahor ab aliqua re in aliquid.

*ἀφερέγγυος, non fide dignus.

ἀφέρπω, clam me subduco.

ἀφεις, ἡ 1) emissio, -onis, ὁ.

ἀφεις αἰχμαλώτου, ἀπομάχον, missio, -ōnis, ὁ. 2) = ἀποπομπή, διάλυσίς, dimissio, -ōnis, ὁ. 3) = συγκώρησις, indulgentia, -ae, ὁ.

ἀφετός, α, ὁν, dimittendus.

ἀφετηρία (ἐν τῷ ἱπποδρομίῳ), carceres μεταφ. principium, -ii, οὐ.

ἀφετήριος, ὁν, missilis, e.

ἀφέτης (ὁ βάλλων), missor, ἄ.

ἀφρευτικός, ἡ, ὄν, (e)mittendi vim habens.

ἀφετος, ὁν, dimissus, a, um || liber, era, erum.

ἀφρευκτος, ὁν, inevitabilis, e.

ἀφρεύκτως, inevitabiliter.

ἀφέψημα, τό, decoctum, -i, οὐ.

ἀφέψησις, ἀφεψις, ἡ, decoctio, -onis, ὁ.

ἀφέψω, decoquo, -ere, aliquid.

ἀφή, ἡ, tactio, ὁ. tactus, -us, ἄ.

contactus, -us ἢ contagio, -onis.

ἀφηγέομαι -οῦμαι 1) = ἡγοῦμαι

τινος, duco aliquid ἢ aliquid 2) = διηγοῦμαι τι, narro, denarro.

ἀφήγημα, τό, ἀφήγησις, ἡ, narratio, -onis, ὁ. narratus, -us, ἄ.

ἀφηγηματικός, ἡ, ὄν, narratio-

nem continens.

ἀφηγηματικῶς, narrative.

ἀφηγητής, ὁ, narrator, -ōris, ἄ.

ἀφιδύνω τι, jucundum reddo.

ἀφήκα ἴδε ἀφήμι.

ἀφηνιάζω, habenas excutio, frena non patior || non pareo, rebellio.

ἀφηνίασις, ἡ, ἀφηνιασμός, ὁ, frenorum excussio || rebellio, ὁ.

ἀφηρημένος, ὁν, abstractus.

ἀφηνυχάζω, conquiesco, -ere.

ἀφθαρσία, ἡ, incorruptibilitas, -atis || immortalitas -âtis, ὁ.

ἀφθαρτος, ὁν, incorruptibilis, e || immortalis, e || incorruptus.

ἀφθεγκτος, ὁν, mutus, a, um.

ἀφθεγξία, ἡ, ineffabilitas, ὁ.

ἀφθιτος, ὁν, immortalis, e.

ἀφθογγος, ὁν, mutus, a, um.

ἀφθόνητος, ὁν, non invidiosus.

ἀφθονήτως, non invidiose.

ἀφθονία, ἡ 1) abundantia, -ae, ὁ. 3) copia, -ae, ὁ. 3) ubertas, -atis, ὁ. 4) affluentia, -ae, ὁ.

ἀφθονος, ὁν, κυρ. non invidiosus, a, um? μεταφ. ἐνταῦθ. 1) abundus, a, um 2) copiosus, a, um 3) uber, -eris ὕδατα ἀφθονα, aquae uberes 4) exuberans, -ntis.

ἀφθόνως 1) abunde ἢ abundanter 2) copiose 3) affluenter 4) ἀφθονώτερον, uberius, ἀφθονώτατα, uberrime.

ἀφθορία, ἡ, incorruptela, -ae, ὁ.

ἄφθορος, *ον*, incorruptus, a, um
ἀφιδρώω -ω, resudo, -are.

ἀφιδρώσεις, *ῆ*, desudatio, *θ*.

ἀφιερῶω -ω, dico ἢ dedico, -are,
aliquid· ἀφιεῶν (προσφωνῶ) τι· βί-
βλλον, librum alicui dedico

ἀφιέρωμα, τό, donarium, -ii, *οὔ*.

ἀφιέρωσις, *ῆ*, dedicatio, -onis, *θ*.

ἀφίημι· 1) emitto (-isi, -issum,
-ere) aliquid (telum, fulmina)· 2)
mitto (-ere) aliquid (telum hastam
ἢ aliquem)· 3) ἀποπέμπω, δια-
λύω, mitto, dimitto (-ere) aliquid·
ἢ aliquem, ἐντεῦθεν, ἀφίεμαι (=ἀφι-
σταμαι) τι· 4) ἀπολύω, ἀπαλλάττω, α') remitto,
-ere· β') absolvo (-vi, -ūtum, -ere)
aliquem (α) re· γ') excuso aliquem
(ab) re· 5) ἐλάυνω, βάλλω τι, mit-
to, permitto aliquid.

ἀφικνέομαι -οῦμαι· 1) venio ἢ
advenio, (-ēni, -entum, -ire)· 2)
pervenio (in portum)· 3) adtingo
ἢ cadio aliquid· μεταφ. α') ἀφικνού-
μαι (ἔρχομαι) εἰς φόβον, in timorem
pervenio· β') ἀφικνούμαι εἰς πᾶν
κακόν, εἰς τό ἔσχατον τοῦ κακοῦ ἀ-
φικνούμαι, ad extremam calamita-
tem adigor (-actus sum, -i).

ἀφιλανθρωπία, inhumanitas, *θ*.

ἀφιλάνθρωπος, inhumanus.

ἀφιλανθρώπως, inhumane.

ἀφίλητος, *ον*· 1) non dilectus, a,
um· 2) cui osculum non datum est

ἀφιλία, *ῆ*, amicorum defectus.

ἀφιλοδοξία, *ῆ*, gloriae contemptus

ἀφιλοδοξος, non gloriae cupidus.

ἀφιλοδόξως, ἐπιρ. sine gloriae cu-
piditate.

ἀφιλοκαλία, *ῆ*, rerum honesta-
rum inscitia· || ineptia, ae, *θ*.

ἀφιλόκαλος, *ον*, honesta non
amans· || ineptus, a, um.

ἀφιλοπόλεμος, *ον*, non bellicosus.

ἀφιλόπονος, *ον*, ignavus, a, um.

ἀφίλος, *ον*, amicus carens.

ἀφιλοστοργία, caritatis defectus.

ἀφιλοστοργος, *ον*, a caritate alie-
nus, durus, a, um.

*ἀφιλοστόργως, duriter.

ἀφιλοτεκνία, *ῆ*, contemptus libe-
rorum.

ἀφιλοτιμία, *ῆ*, ambitionis defe-
ctus· || impudentia, -ae, *θ*.

ἀφιλότιμος, *ον*, non cupidus ho-
noris· || impudens, -ntis.

ἀφιλοχρηματία, *ῆ*, divitiarum con-
temptus.

ἀφιλοχρήματος, *ον*, divitiarum
contemptor.

ἀφίξις, *ῆ*, adventus, -us, *ά*.

ἀφιππάζομαι, ἴδε·

ἀφιππεύω, equo avehor.

ἀφιππος, *ον*, 1) equitandi im-
peritus, a, um· 2) = μὴ ἱππάζομαι,
non equitabilis, e.

ἀφίσταμαι, avolo, -are,

ἀφίστημι (τινά τι· 1) demoveo
aliquem de re; impello (aliquem)
in defectionem· || ἀφίσταμαι ἀπέ-
στην τινός· 1) ἀποχωρῶ τι· 2) ab-
cedo (-cedi, -cessum -ere) ab ali-
quo (ab illo); absisto (-stiti, -ere)
re ἢ ab re· 2) ἀπολείπω τι· 3) ab ali-
quo (a republica); 3) = στασιάζω,
secedo, -ere· 4) = παύομαι τι· 5)
desisto (-stiti, -stitum, -ere) ali-
quā re.

ἀφλεβής, *ἔς*, venis carens.

ἀφλεκτος, *ον*, inaccensus, a, um.

ἀφλόγιστος, *ον*, non inflammatus

ἀφλογος, *ον*, igni carens.

ἀφλοιος, *ον*, cortice carens.

ἀφνειός, *όν*, dives, -itis.

ἄφνω (=αἰφνης) repente.

ἀφόβητος, *ον*, non metuens.

ἀφοβία, *ῆ*, animus metu vacuus;
fortitudo, -inis, *θ*. audentia, *θ*.

ἄφοβος, *ον*, metu vacuus.

ἀφόβως, sine metu ἢ timore.

ἀφόδευμα, τό, stercus, -or.s, *οὔ*.

ἀφοδευτήριον, τό, latrina, -ae, *θ*.

ἀφοδος (ἀπέρχομαι), discessus, *ά*.

ἀφοίτητος, *ον*, inaccessus.

ἀφολιδώτος, non equameus.

ἀφόμοιος, *ον*, absimilis, e.

ἀφομοίωω -ω (τί τι· ἢ πρός τι),
simile alicui reddo alicui· || —οῦμαι
τινι, similis alicui fio.

ἀφομοιώσις, *ῆ*, adsimulatio, *θ*.

ἀφοπλίζω, armis exuo (aliquem);
arma adimo alicui· || —ομαι, arma
exuo (ὑπὸν. mihi).

ἀφοράω -ῶ (πρός τι, εἰς τι, πρὸς τινα)· 1) adspicio (-exi, -ectum -ere) ad aliquid, ad aliquem· 2) respicio (ad aliquem, ad aliquid)· *3) ὅσον ἀφορᾷ ἐμὲ (σέ, αὐτόν) = τὸ κατ' ἐμὲ (κατὰ σε, κατ' αὐτόν), quod ad me (ad te, ad eum) attinet ἢ pertinet. ἀφορήτος, ον, intolerabilis, -e; intolerandus, a, um.

ἀφορήτως, intoleranter.

ἀφορία, ἡ, sterilitas, -atis, θ. ἐπι γῆς· infecunditas, -atis, θ.

ἀφορίζω, 1) definio (-ire) aliquid; 2) finibus includo, limito, termino (-āre) aliquid· 3) ἀφορίζω (ἀποχωρίζω) τι ἀπὸ τινος, τί τινος, separo aliquid ab aliqua re (Asiam ab Europā)· 4) ἀφορίζω (= ἀποκρίνω) τι, τινὰ ἢ ἀπὸ τινος, segrego aliquem ἢ aliquid ab aliquo· 5) † = ἀναθεματίζω, excommunico, -are, aliquem· ἐντεῦθ. ἀπωλεσμένος, excommunicatus.

ἀφορισμός, ὁ, 1) separatio, -ōnis· 2) brevis sententia· 3) † = ἀναθεματισμός, excommunicatio, θ.

ἀφοριστικός, ἡ, ὄν, ad determinandum idoneus, a, um.

ἀφοριστικῶς, sententiis brevibus ἀφορμαῖς -ῶ, me proripio (ex aliquo loco); proficiscor, abeo.

ἀφορμή, ἡ, (μετφ.), origo et fons alicujus, rei· ἐντεῦθ. 1) causa, -ae, θ. 2) materia, -ae (alicujus rei)· 3) = κατρός, occasio, -ōnis, θ. 4) = ἐνέργεια, facultas, -atis, θ. opes.

ἀφορμίζω, e portus navem educo ἀφορολόγητος, ον, 1) sterilis, -e· 2) ἐπι γῆς, infecundus, a, um.

ἀφορτος, ον, sine onere.

ἀφοσιόω -ῶ, 1) = καθάιρω, expio, -are, aliquid (τήν πόλιν), urbem· 2) ἀφοσιῶ (= καθάιρω) τι τινι, devoto ἢ devoveo aliquid alicui· || μέο. — οὐμαί τι, = ἐξαγγίλω τι, expio aliquid (signa, scelus)· *2) ἀφοσιούμαί τινι (εἰς τινα, εἰς τι); me devoveo alicui, me do et addico alicui rei; ἀφωσκόμενος, η, ον, devotus, a, um; ἐντεῦθ. deditus et addictus alicui.

ἀφοσίωσις, ἡ, 1) = ἀγκισμός, ex-

piatio, -ōnis, θ. 2) = καθάιρωσις, devotio, -ōnis, θ. *3) ἀφοσίωσις εἰς τινα, εἰς τι, studium (alicujus) in aliquid.

ἀφρακτος, ον, non septus, a, um; non munitus, a, um.

ἀφραστος, ον, inefabilis, e.

ἀφρίζω, spumo, -are, spumesco.

ἀφρισμός, ὁ, spumatus, -ūs, ἄ.

ἀφρόγαλα, τό, spuma lactis.

ἀφροδισιάζω, venero (-āre); ἄδ φροδισιάζων (ἀσελγής), venerens.

ἀφροδισιασμός, ὁ, res venereae. ἀφροδισιακός, ἡ, ὄν, ad res venereas pertineus.

ἀφροδίσιος, α, ον, venereus, a, um· τὰ ἀφροδίσια, res venereae.

ἀφρονέω -ῶ, desipio, -ere.

ἀφροντις, ὁ, ἡ, securus, a, um.

ἀφροντισία, sine cura.

ἀφροντισία, (ἡ, 1) securitas, -atis, θ. 2) ἐπὶ κακῷ, socordia, ae, θ.

ἀφρόντιστος, ον· 1) securus, a, um· 2) ἐπὶ κακῷ, socors, -rdis.

ἀφροντίστως, sine cura, secure.

ἀφρόνως, sine ratione.

ἀφρός, ὁ, spuma, -ae, θ.

ἀφροσύνη, ἡ, amentia -ae, θ.

ἀφρούρητος, ον, ἀφρουρος, ον, non custoditus ἢ incustoditus.

ἀφρώδης, ες, spumatus, a, um.

ἀφρων, ον, rationis expers.

ἀφύη, ἡ, aphyra, -ae, θ.

ἀφύης, ες, naturā non aptus ad aliquid· || stolus, a, um.

ἀφύια, ἡ, natura ad aliquid inepta· || stultitia, -ae, θ.

ἀφυκτος, ον, inevitabilis, -e.

ἀφύκτως, inevitabiliter.

ἀφυλακτέω -ῶ, mihi non caveo.

ἀφύλακτος, ον, 1) incautus, a, um· 2) incustoditus, a, um.

ἀφυλάκτως, incaute.

ἀφυλαξία, ἡ, incantēla, -ae, θ.

ἀφυλλος, ον, ἀφύλλωτος, ον, foliis carens.

ἀφυπνίζω, ρ. expergefacio (aliquem e somno).

ἀφύσητος, non inflatus, a, um.

ἀφύτευτος, non plantatus, a, um.

ἀφυνῶς, naturā inhabili inepte· || stulte, stolidē.

ἀφώνητος, *ον*, privatus voce.
 ἀφωνία, *ῆ*, defectus vocis.
 ἄφωνος, *ον*, mutus, tacitus.
 ἀφώνως, sine voce, tacite.
 ἀφωρισμένος, *ιδε* ἀφορίζω.
 ἀφωρισμένως, separatim.
 ἀφώτιστος, *ον*, non illuminatus.
a, um, illuminus, a, um.
 ἀχάλινος, *ον*, ἀχαλίνωτος, *ον*,
 freno carens: || μεταφ. (ἀκόλαστος)
 effrenātus, *a, um.*
 ἀχαλινώτως, effrenate.
 ἀχανής, *ές*, 1) vastus, *a, um*; τὸ
 ἀχαρὲς πέλαγος, mare vastum 2)
 immensus, *a, um.*
 ἀχάρακτος, *ον*, 1) nullis notatus
 signis 2) non incisus (literis).
 ἀχαράκωτος, *ον*, 1) vallo non
 munitus *2) sine lineis.
 ἀχαρις (-ίτος), 1) = ἀηδής, in-
 gratus 2) = ἀκομπος, illepidus.
 ἀχαριστία, *ῆ*, ingratia, *ae, θ.* in-
 gratitudo, -inis, *θ.*
 ἀχάριστος, *ον*, ingratus, *a, um*;
 ἀχάριστος εἰμι εἰς τινα, ingratus sum
 in aliquem.
 ἀχαρίστως, 1) animo ingrato; 2)
 = μὴ εὐχαρίστως, ingratiss.
 ἀχαρίτως = ἀκόμψως, illepidē.
 ἀχάτης, *δ*, achates, -ae, *ἄ.*
 ἀχειλος, *ον*, labris carens.
 ἀχειρ, ἀχειρος, *δ, ῆ*, sine manibus.
 ἀχειροποίητος non manibus factus
 ἀχειροτόνητος, *ον*, suffragiis non
 electus.
 ἀχειρώτος, *ον*, indomitus, *a, um.*
 ἄχθομαι (τινος, τινι, ἐπὶ τινί τι),
 gravor (-ἄρι) aliquid; doleo -ēre,
 aliqua re.
 ἄχθος, *τό*, 1) onus, -eris, *οὐ* 2)
 molestia, -ae, *θ.* 3) dolor, -oris, *ἄ.*
 ἄχθοφορῶς -ῶ, 1) onera fero;
 sustineo 2) bajulo, -are.
 ἄχθοφορία, *ῆ*, actio onera ferendi.
 ἄχθοφόρος, *ον*, gerrulus, *a, um*;
 ὁ ἄχθοφόρος, bajulus, -i, *ἄ.* ger-
 rulo, -onis, *ἄ.*
 ἀχίτων, *ον*, tunicā carens.
 ἀχλαίνος, *ον*, laenam non habens
 ἀχλόητος, *ον*, ἀχλοος, *ον*, viridi-
 tate destitutus, non virens.
 ἀχλύς, *ῆ*, caligo, -inis, *θ.*

ἀχλυνώδης, *ες*, caliginosus, *a, um.*
 ἄχνη, *ῆ*, palea, *θ.* spuma, *θ.*
 ἄχνοος -ους, lanugine carens.
 ἀχολία, *ῆ*, animus aequus.
 ἀχολος, *ον*, bile carens, lenis, *e.*
 ἀχορδος, *ον*, sine fidibus.
 ἀχόρευτος, *ον*, choreis carens; *δ
 μὴ χορεύσας, qui non saltavit.
 ἀχορτασία, *ῆ*, insatietas, *θ.*
 ἀχόρταστος, *ον*, insatiatus, *a, um.*
 ἄχος (λύπη), *τό*, moeror, -oris, *ἄ.*
 ἀχραντος, *ον*, impollutus, *a, um*;
 purus, *a, um*; sanctus, *a, um.*
 ἀχράντως, impollute; sancte.
 ἀχρεῖος, *ον*, 1) ἀχρηστος, inutilis,
e; *2) = αἰσχός, turpis, -e.
 ἀχρειότης, *ῆ* 1) inutilitas, -ātis,
θ. *2) = αἰσχερότης, turpitude, *θ.*
 ἀχρεῖως, 1) inutiliter, *2) turpiter
 ἀχρηματία, *ῆ*, inopia, -ae, *θ.*
 ἀχρήματος, *ον*, carens pecunia,
 inops, -opis; pauper, -eris.
 ἀχρηστέω -ῶ, 1) inutilis sum 2)
 inusitatus sum 3) obsolesco, -ere.
 ἀχρηστία, *ῆ*, inutilitas, *θ.*
 ἀχρήστως, inutiliter; inusitate.
 ἄχρει, ἄχρεις, 1) *περὶ* *θ.* a) usque
 ad, in (ἐπὶ δὲ πόλει *ον* καὶ χωρὶν
 ἀνευ τῆς ad, in); ἄχρει τοῦ ὄρους, us-
 que ad montem ῆ ad montem us-
 que; μετ' ἀφαιρ. (καὶ ἐπὶ τὰς.): ἄχρει
 λαβῆς, capulo tenuis 2) *οὐ* *δ.* ἄχρεις
 οὐ: donec, dum.
 ἀχριστος, *ον*, non unctus, *a, um.*
 ἀχροῶς -ῶ, sum sine colore.
 ἀχροία, *ῆ*, coloris carentia.
 ἀχρονος, *ον*, expers temporis.
 ἀχρόνως, sine tempore.
 ἀχρους, -ουν, 1) sine colore; 2)
 = ὠχρός, pallidus, *a, um.*
 ἀχρυσος, *ον*, auro carens.
 ἀχρωμάτιστος, non coloratus.
 ἀχρώματος, *ον*, ἀχρωμυς, *ον*, co-
 loris expers, sine colore.
 ἀχυλος, ἀχυμος, exsuccus.
 ἀχύρινος, *ον*, 1) e paleis constans;
 palearis, *e* 2) straminis, *a, um.*
 ἀχυροθήκη, *ῆ*, palearium, -ii, *οὐ*.
 ἀχυρον, *τό*, acus, -eris, *οὐ*. pa-
 lea *ae, θ.* stramen, -nis.
 ἀχυρώδης, *ες*, acerosus, *a, um.*
 ἀχυρῶν, *δ*, palearium, -ii, *οὐ*.

ἀχώνευτος, *ον*, 1) ἐπὶ μέταλλων, non flatus ἢ conflatus, a, um; 2) ἐπὶ μέταλ. καὶ τροφῆς, non coctus.
 ἀχώρητος, *ον*, qui capit nequit.
 || immensus, a, um.
 ἀχώριστος, *ον*, inseparabilis, e.
 ἀχωρίστως, inseparabiliter.
 ἀψαντος, *ον*, 1) intactilis, e 2) intactus, a, um.
 ἀψηγῆς, *ές*, ἀψεκτος, *ον*, irreprehensus, a, um.
 ἀψεγῶς, ἀψεκτως, sine reprehensione.
 ἀψεύδεια, *ή*, veritatis amor.
 ἀψευδέω -ῶ, ἀψευστέω -ῶ, non mentior, -itus sum, -iri.
 ἀψευδῆς, *ές*, ἀψευστος, *ον*, non mentiens, -ntis; verax, -ācis.
 ἀψευδῶς (ἀψύστως), veraciter.
 ἀψηλάφητος, *ον*, intactus, a, um.
 ἀψήφιστος, *ον*, suffragiis non creatus ἢ electus, a, um.
 ἀψηφος, *ον*, suffragio carens.
 ἀψηφοδόρητος, *ον*, qui nondum suffragium tulit.
 ἀψίδνυμος, *ον*, ἀψικάρδος, *ον*, animum movens.

ἀψικορῖα, *ή*, fastidium, -ii, *ου*.
 ἀψικός, *ον*, fastidiosus.
 ἀψικώρως, fastidiose.
 ἀψιμαχέω -ῶ, velitor, -ari.
 ἀψιμαχία, *ή*, velitatio, -ōnis, *θ*.
 ἀψίνθιον, τό, absinthium, -i, *ου*.
 ἀψίς, *ή*, 1) fornix -icis, *θ*. 2) arcus, *ūs*, *ά*. 3) testudo, -inis, *θ*.
 ἀψογος, *ον*, non reprehensus.
 ἀψόγως, sine reprehensione.
 ἀψοφητί, sine strepitu.
 ἀψόφητος, *ον*, ἀψοφος, *ον*, nulum strepitum edens.
 ἀψυκτος, *ον*, non refrigeratus.
 ἀψυχέω -ῶ, exanimor, -ari.
 ἀψυχία, *ή* 1) exanimatio, -ōnis, *θ*. 2) timiditas ātis, *θ*.
 ἀψυχος, *ον*, inanimus, a, um.
 ἀψυχρος, *ον*, non frigidus.
 ἄωρία, *ή*, intempestivitas, *θ*.
 ἄωρος, *ον* 1) intempestivus, a, um 2) immaturus 3) immixtus, e.
 ἄώρως, intempestive.
 ἄωτον, τό ἄωτος, *δ* (τό ἄνθος, τό ἔξοχον), *ίλος*, *ά*. || μετφ. optimum.
 ἄωτος, *ον*, inauritus, a, um, sine artibus; ansa carens.

B

B, β (βῆτα), τό δεύτερον γράμμα τοῦ ἑλληνικοῦ ἀλφαβήτου, littera B'. ὡς ἀριθμητ. σημεῖον τό μὲν β=duo ἢ secundus, τό δὲ β=duo millia.
 βαβίλ babae! papae! hui!
 βάδην, pedetentim.
 βαδίζω 1) = βηματίζω, gradior, gressus sum, -i 2) = βαίνω, περιπατῶ, ingredior, -i, ambulo, -are 3) incedo (-essi, -essum, -ere) 4) = βαίνω, χωρῶ, cedo, vado, invado, eo.
 βάδις, *ή*, βαδισμός, *δ*, gressus, -ūs, *ά*. ingressus, -ūs, *ά*.
 βάδισμα, τό 1) ingressus, -ūs, *ά*. 2) gradus, -ūs, *ά*.
 βαθέως 1) profunde 2) alte 3) penitus 4) = εἰς βάθος, depresso.
 βαθμηδόν 1) gradatim; gradibus

ἢ per gradus 2) paulatim.
 βαθμῖς, *ή* 1) basis, is, *θ*. 2) gradus, us, *ά*. (κυρ. καὶ μετφ.).
 βαθμός, *δ*, gradus, -us.
 βάθος, τό, profunditas, -atis, *θ*.
 βάθρον, τό, gradus, -us, *ά*. scamnum, -i, *ου*. subsellium, -i, *ου*.
 βαθύγηρος, decrepitus, a, um.
 βαθύδενδρος, arboribus obsitus.
 βαθύμαλλος, *ον*, villosus, a, um.
 βαθύνους (homo) alti sensūs.
 βάθυνοις, *ή*, depressio, -ōnis, *θ*.
 βαθύνω, deprimō aliquid (φρέατ. puteum) ἐντεῦθεν; = excavo aliquid.
 βαθύπεπλος, longo peplo.
 βαθύπικρος, valde amarus.
 βαθύπλουτος, *ον*, praedives, -itis.
 βαθυπώγων, promissam ἢ densam barbam habens.

βαθύρριζος, altas radices habens.
βαθύς, εἶα, ύ, profundus, a, nm;
altus, a, um. || μετφ. —ύ γήρας,
provecta senectus; —εἶα γνώσις,
cognitio accurata ή subtilis.

βαθύσκιος, ον, altā umbrā tectus;
umbrosus, a, um.

βαθύτης, ή, profunditas, -atis, θ.
βαθύφωνος, gravem vocem edens.

βαίω· 1) gradior, ingredior (-gressus sum, -i)· 2) cedo, incedo, procedo, (essi, -ere); eo (-ire)· 3) εν τη μετριεή· βαίνειν μέτρον, versum scandere.

βαίον, **βαίς**, ramulus palmae.

βαίοφορος, ον, palmiger, a, um.

βάκηλος (ἀρότης), baceolus, -i, δ.

βακτηρία, **βάκτρον**, baculum, ού.

βακτηρίδιον, τό, bacillum, i, ού.

1. **βάκχειος**, α, ον, bacchana:is.

2. **βακχείος**, bacchius, bacchēus,

βάκχευμα, τό, **βάκχευσις**, ή, bac-

chatio, -onis, debacchatio, θ.

βακχευτής, bacchator; bacchans.

βακχεύω (μαίνομαι)· bacchor, -ari;

debacchor, -ari.

βακχικός, ή, όν, bacchicus, a, um.

βαλανεϊον, τό, balnēum, -i, ού.

balnearia, -orum, δ. πλ.

βαλανεύς, ό, balneator, -oris, δ.

βαλανευτικός, ή, όν, balnearis.

βαλανίς, ή· 1) balneatrix, -icis,

θ. 2) = γάλανος, glans, -ndis, θ.

βαλανοειδής, ες, glandis formam

habens.

βάλανος, ή, glans -ndis, θ,

βαλάντιον, τό, crumēna, -ae, θ.

βαλαντιστομέω-ω, crumēnas seco;

mandiculator, -ari

βαλαντιστόμος, manticularius, i, δ.

βαλανώδης, ες, glandi similis.

βαλβίς (ἀφειηρία), ή, carceres.

βαλλίζω, salto, -are

βαλλισμός, ό, saltatio, -onis, θ.

βάλλω· 1) ἀφίημι, jacio (-ēci,

actum, -ere) aliquid· jaculor· ἐπι

σκοπόν βάλλω τὰ βέλη, destino sa-

gittas || μετφ. ἐπι σκοποῦ βάλλω,

quod expeto (ή propositum) con-

sequor· 2) = πλῆττον, παίω, ferio,

-ire; ico, -ere; percutio -ere· 3)

= τίθημι, pono, -ere, aliquid || μέσ.

βάλλομαι (παρά πεζοίς) = jacio.

βάλσαμον, τό, balsamum, -i, ού.

χρίσμα, **βαλσάμον**, balsameum un-

guen.

βαλσάμινος, ον, balsaminus, a, um.

βαλσαμώδης, ες, balsamēdes, -is.

βάμμα, τό, tinctura, -ae, θ.

βάνανσος, ον· 1) sedentarius, a,

um· ἐντεῦθεν· opifex -icis; δ. τέχνη

βάνανσος, ars illiberalis· 2) ἐπὶ ἡ-

θῶν, illiberalis, e; haud ingenuus,

a, um, rusticus, a, um.

βανανσοτεχνέω-ω, **βανανσουε-**

γέω-ω, opificum artem ή servilem

artem exerceo.

βανανσουργός, ό, opifex, -icis, δ.

βανανσουργία, ή, opific.um, -i,

ού. opificum ars ή servilis ars.

βανανσώδης, ες, rusticus, a, um.

βανανσως, rustice; illiberaliter.

βαπτίζω, mergo, immergo (-rsi,

-rsum, -ere); obruo, -ui, -utum,

-ere aliquem ή aliquid· **βαπτίζο-**

μαι, me immergo ή immergor· ||

† baptizo.

βάπτιςις, ή, **βάπτισμα**, τό, **βα-**

πτισμός, ό, bap· 1) immersio -onis,

θ. 2) † baptisma, -atis, ού. ή -mus.

βαπτιστής, ό, baptista, -ae, δ.

βαπτός, ή, όν, tinctus, a, um.

βάπτω· 1) immergo (-rsi, -rsum,

-ere) aliquid rei (ferrum aquae)·

2) inficio, -ere, aliquid· 3) tingo

(-nxi, -nctum, -ere) aliquid· 4) im-

buo, -ere.

βάρανθρον, τό, vorāgo, -inis, θ.

βαραθρώδης, ες, voraginosus.

βαρβαρίζω, barbaros imitor.

βαρβαρικός, barbaricus, a, um.

βαρβαρικῶς, barbarice.

βαρβαρισμός, ό, barbarismus, -i, δ.

βαρβαριστί, barbarice.

βάρβαρος, ον, barbarus, a, um.

βαρβαρότης, ή, barbaria, -ae, θ.

βαρβάρως, barbare.

βαρβιτίζω, barbiton pulso.

βάρβιτος, ή, barbitos, -i, θ.

βαρέως, graviter; moleste.

βάρημα, τό, gravitas, -ātis, θ.

βάρις (-ιδος), ή, navis, -is, θ.

βάρος, τό· 1) pondus, -eris, ού.

2) onus, -eris, ού. 3) gravitas, -atis.

βαρύαλγτος, ον, βαρυαλγής, ἐς,
grav.ter dolens.

βαρυηκοῖω -ῶ, difficulter audio.

βαρυηκοῖα, ἡ, gravitas auditus.

βαρύκοος, ον, surdaster, a, um.

βαρυχηγής, ἐς, gravisonus, a, um.

βαρυθυμέω -ῶ, aeger animi sum;
tristi amino sum; tristis sum.

βαρυθυμία, ἡ, aegrimonia, -ae, θ.
βαρύθυμος, ον, aeger anini (ἡ
animo); tristitia affectus; iratus.

βαρυθύμως, aegro animo; aegre:

βαρύνω 1) gravo, -are 2) pre-
mo, -ere aliquid, *ὅθεν* : *ὀλῳ βεβα-*
ρημένος, = vino pressus 3) = *ἐπιβα-*
ρύνω, ἐνοχλῶ, ingravo, -are, aliquidem
ἡ aliquid; — *ομαι* a') gravor, -ari
β') = *πληροῦμαι*, gravesco, -ere γ')
μετφ. = *ἐνοχλοῦμαι*, ingravesco, -ere
δ') *μετφ.* = *χαλεπῶς φέρω*, gravor,
aegre fero.

βαρυνσις, ἡ, gravatio, -onis, θ.

βαρυντικός, ἡ, ὄν, gravabilis, e

βαρυπενθής, ἐς, graviter lugens;
gravi luctu oppressus.

βαρύς, εἶα, ὅ, gravis, e (*κυρ. και*
μετφ.) *ὅθεν* 1) = *βριθύς*, gravis, e;
ponderosus, a, um 2) *βαρύς ἦχος*,
gravis sonus 3) = *ἐπαχθής, ὀχλη-*
ρός, gravis, e; molestus, a, um.

βαρυστενάχων, graviter gemens.

βαρύστονος, graviter suspirans.

βαρύτης, ἡ 1) gravitas, -atis 2)
pondus, -eris; θ. [carus, a, um;

βαρύτιμος, ον, pretiosus, a, um;

βαρυτονέω -ῶ, (γραμμ.) accentum
gravem pono.

βαρύτονος, ον 1) valde intentus;
graviter sonans 2) *ἐπὶ συλλαβῶν*,
accetum gravem habens.

βαρύφθογγος, ον, *ἐπὶθ.* gravem
sonum edens.

βαρύφορτος, graviter onustus.

βασανίζω 1) tero aliquid in coti-
cula *ἐντεῦθ.* = examino, exploro,
-are, aliquidem ἡ aliquid 2) torqueo
(tors; tortum, -ère), aliquidem ἡ
aliquid; — *ομαι*, torqueor, crucior.

βασανισμός, δ 1) exploratio, -onis,
θ. 2) excrutatio, -ōnis, θ.

βασανιστήριον, τό 1) tormentum,
-i, οὐ. 2) carnificina, -ae, θ.

βασανιστής, δ 1) tortor, -oris, δ.
2) cruciator, -ōris, δ. 3) afflictat-

tor, -oris, δ. 4) carnifex, -icis, δ.

βασανίστρια, ἡ, quae torquet.

βάσανος, ἡ 1) lapis Lydius, coti-
cula, -ae, θ. *ἐντεῦθ.* = examen,
-inis οὐ. exploratio, -onis, θ. 2)
tormenta, -orum 3) cruciatus -ūs.
δ. excruciatio, -onis, θ. 4) carni-
ficina; -ae, θ.

1. **βασίλεια, ἡ,** regina, -ae, θ.

2. **βασίλεια, θ,** imperium regium;
regnum, -i, οὐ.

βασίλειον, τό, regnum, -i, οὐ.
βασίλειος, ον (τοῦ βασιλέως) re-
gius, a, um, ὁ βασιλεὺς *θερόνος*, so-
lium regium, sedes regia.

βασιλεύς, δ, rex, -gis, δ.

βασιλευτός, ὄν, regi subjectus.

βασιλεύω, regnō, -are.

βασιλιζω, regi iaveo (-ère).

βασιλικός, ἡ, ὄν, regalis e; re-
gius, a, um ἡ *βασιλική στολή,* re-
gius ornatus ἡ *βασιλική (στοά,* ἐκ-
κλησία), basilica, -ae, θ. οἱ *βασι-*
λικοὶ (= οἱ αὐλικοὶ), aulici, -orum.

βασιλικῶς, regaliter.

βασίλις, ἡ, regina, -ae, θ. 2) *βα-*
σιλις (οἰκία), regia, -ae, θ.

βασίλισκος, δ, regulus, -i, δ.

βασίλισσα, ἡ, regina, -ae, θ.

βάσιμος, ον, meabilis, e *ἐντεῦθ.*
stabilis, e; firmus, a, um.

βάσις, ἡ 1) = *βαδισμός*, gressus,
-us, δ. 2) = *θεμέλιον*, fundamen-
tum, -i, οὐ. *crepido*, -inis, θ. *ba-*
sis, -is, θ. 3) *ἐν τῇ μετρ.* rhythmus,
numerus.

βασκαίνω (τινά) 1) fascino ἡ ef a-
scino aliquidem 2) *βασκαίνω (φθονῶ)*
τινι, invideo alicui.

βασκανία, ἡ 1) effascination, -onis,
θ. 2) = *φθόνος*, invidia, ae, θ.

βάσκανος, ον 1) qui fascinat (ali-
quem) 2) = *φθονερός*, invidus, a,
um 3) *οὐσιαστ.* obtrektor, -ōris,
δ. sycophanta, -ae, θ.

βασκάνως, animo inv.do.

βάσταγμα, τό, onus, -eris, οὐ.

βαστάζω 1) fero, -erre; porto,
-are aliquid 2) sustineo, -ere,
aliquid.

βαστακτός, ἡ, ὄν, portatus.
βάταλος· 1) (= κύναδος), cinaedus· 2) = τραυλός· lingua haesitans, baibus (περὶ Δημοσθένους).
βατεύω (ἐπὶ ἄρρεος) coeo alicui; —ομαι (ἐπὶ θήλειος), coeo alicui.
βάτηρ, ὁ· 1) limen —inis, οὐ· 2) = βαλβίς, meta, —ae, θ.
βατία, ἡ, rubētum, —i, οὐ.
βάτινος, rubeus, a, um; e rubo.
βάτον, τό, rubum, —i, οὐ.
βάτος, ἡ· 1) rubus, —i, ἄ· 2) sentis, —is, θ. vepres, —is, θ.
βατός, ἡ, ὄν, pervius, a, um.
βατράχειος, ad ranas pertinens.
βατράχιον (βοτ.), ranunculus, —i.
βατραχομυομαχία, ranarum et murium pugna; batrachomyomachiae.
βάτραχος, ὁ, rana, —ae, θ.
βατταρίζω (= τραυλίζω) balbutio.
βατταρισμός, ὁ, titubantia, θ.
βατταριστής, balbus, a, um.
βαττολογέω —ῶ, ῥ. blatio, garricio, —ire.
βαττολογία, ἡ· multiloquium, —i.
βαττολόγος, garrulus, —i, ἄ.
βαττώδης, ες· 1) rubens, rubo similis· 2) spinis obsitus (locus).
βαύζω (ύλακτῶ), baubor, —ari.
βαυναλάω —ῶ, **βαυκαλίζω**, sopio aliquem cantu (more nutricum).
βαυκάλημα, τό, cantus nutricum (que sopiunt infantes).
βαυκάλιον, τό, **βαύκαλις**, ἡ, gello ἢ gillo, —ōnis, ἄ.
βαφεῖον, τό, officina tinctōris.
βαφεύς, ὁ· 1) infector, —oris, ἄ· 2) tinctor, —ōris, ἄ.
βαφή, ἡ· 1) infectio, —ōnis, θ· 2) tinctura, —ae, θ.
βαφικός, ἡ, ὄν· 1) infectivus, a, um· 2) ad tincturam pertinens· ἡ βαφική (ὑποπ· τέχνη), ars tinctoria.
βάψιμος, ὄν, tingendus, a, um.
βάψις, ἡ, tinctio, —ōnis, θ.
βδέλλα, ἡ· 1) hirudo, —inis, θ· 2) sanguisuga, ae, θ.
βδελυγμα, τό, monstrum, —i, οὐ.
βδελυγμία, ἡ, βδελυγμός, ὁ· 1) fastidium, —i, οὐ· 2) detestatio, —onis, θ. abominatio, —onis, θ.

βδελυνκτός, ἡ, ὄν, abominandus ἢ abominabilis.
βδελυνκτός, abominanter.
βδελυρός, ἄ, ὄν· 1) foedus, a, um· 2) teter, —tra, —trum· 3) obscœnus, a, um.
βδελυρῶς, forde, obscœne.
βδελύττομαι (τι), abominor, —ari; detestor; aversor, —ari, aliquid.
βέβαιος, α, ὄν, stabilis, e· ἀσφαλής· firmus, a, um; certus, a, um· exploratus, a, um.
βεβαιότης, ἡ, stabilitas, —atis, θ· iirmitas, θ·; confirmatio, θ.
βεβαίω —ῶ, stabilio, —ire, aliquid; — καὶ —οῦμαι, firmo, confirmo, —are, aliquid; affirmo, —are.
βεβαίωμα, τό, firmamentum, οὐ.
βεβαίως· 1) stabiliter, constanter· 2) firme ἢ firmiter· 3) certo· 4) explore· 5) coniiimate.
βεβαίωσις, ἡ, affirmatio, —onis, θ. confirmatio, —onis, θ.
βεβαιωτής, ὁ· 1) confirmator, —oris, ἄ· 2) affirmator, —ōris, ἄ.
βεβαιωτικός, confirmativus.
βεβαιωτικῶς, confirmative.
βεβαρημένος, ἡ, ὄν, pressus, a, um, (aliqua re).
βέβηλος, ὄν· 1) profānus, a, um· 2) = βεβηλωμένος, defanatus.
βεβηλότης, ἡ, profanitas, θ.
βεβηλόω —ῶ, profano, —are, aliquid· 2) exauguro· 3) violo.
βεβήλως, profane.
βεβήλωσις, ἡ· 1) profanatio, θ· 2) exauguratio, θ· 3) violatio, θ.
βεβιασμένως, coacte.
βεβουλευμένως, consulto.
βελοθήκη, ἡ, pharetra, —ae, θ.
βελόνη, ἡ, acūs, —us, θ.
βελονοειδής, acus formam habens
βελονοπώλης, ὁ, acuorius, —ii, ἄ.
βελοποιέω —ῶ, tela fabrico.
βελοποιία, ἡ, telorum fabricatio.
βελοποιός, ὁ, telorum fabricator.
βέλος, τό, telum, —i, οὐ.
βελτιόω —ῶ, meliorem facio, aliquid; μέσ. melior (—us) fio.
βέλτιον, βελτιόνως, melius.
βέλτιστα, optime; recte.
βέλτιστος, ἡ, ὄν, optimus, a, um.

βελτίων, *ον*, melior, -oris, *ἀ*. melius, -oris, *οὐ*.

βελτιώσεις, *ῆ*, melioratio, *θ*.

βέμβρις, *ῆ*, turbo, -inis, *ἀ*.

βῆμα, *τό*, 1) gradus -us, *ἀ*. 2) passus, -ūs, *ἀ*. 3) βῆμα δικαστοῦ ἢ οὔρατορος, tribunal -alis *οὐ*. 4) ὁρτορικὸν βῆμα, suggestus, -ūs. *ἀ*. 5) τὸ ἐν Ρώμῃ ἐπὶ τῇ ἀγορᾷ βῆμα, rostra -orum, *οὐ*. *πλ*.

βηματίζω, gradior, (-essus sum, -i)

βῆξ, *ῆ*, tussis -is, -i, *θ*.

βῆσσα, *ῆ*, saltus, -us, *ἀ*.

βήσσω (βήχω), tussio -ire.

βηχικός, *ῆ*, *όν*, tussicularis, *ε*.

βία, *ῆ* 1) vis (*αἰρ. v; m. ἀφ. vi*). 2) violentia, -ae, *θ*. *3) = σπουδή, festinatio, -onis, *θ*.

βιά, *ἐπίρ*. per vim.

βιάζω, *συνήθ. βιάζομαι* *τινα* 1) vim affero (alicui); violo, -are, aliquem -ομαι (*φθέρω*) *παρθένην*, violo, vitio, virginem 2) = βιάζω *ἀναγκάζω* *τινά*, cogo aliquem (ut faciat aliquid) *παθητ. βιάζομαι α*) = *ἀναγκάζομαι*, cogor *ρ) = *ἐπιτελομαι*, festino -are:

βιαίος, *α*, *ον*, violentus, *α*, *um*.

βιαίως, *vi*, violenter; coacte.

βιαιότης, *ῆ*, violentia, -ae, *θ*.

βιασμός, *δ*, vis illata; violatio, *θ*.

βιαστής, *δ*, coactor, -oris, *ἀ*.

βιαστικός, *ῆ*, *όν*, 1) βιαστικὸς νόμος, lex violenta 2) = *ἐπιεγόμενος* *σπεύδων*, festinans, -ntis; festinabundus, *α*, *um*; festinus, *α*, *um*; *ἐντεῦθ. ἐπίρ. βιαστικῶς ἢ βιαστικά*, (= *διὰ σπουδῆς*) *festinanter*.

βιβλικός, *ῆ*, *όν*, litteratus, *α*, *um*.

βιβλίδιον, **βιβλιαρίδιον**, **βιβλιόδιον**, **βιβλιάριον**, **τό**, libellus, -i, *ἀ*. libellulus, -i, *ἀ*.

βιβλινός, *βιβλινός*, *α*, *um*.

βιβλιογραφία, *ῆ*, librorum scriptio

βιβλιογράφος, *δ*, librorum scriptor

***βιβλιοθηκάρχος**, *δ*, bibliothecarius, -i, *ἀ*. promus librorum.

βιβλιοθήκη, *ῆ*, bibliotheca -ae, *θ*. *ὁ ἐπὶ τῆς βιβλιοθήκης*, a bibliothecā *μικρά βιβλιοθήκη*, bibliotheca, -ae, *θ*.

βιβλιοπάτης, *δ*, libello, -ōnis, *θ*.

βιβλίον, **τό**, 1) libellus, -i, *οὐ*. *2) = *βίβλις*, liber, bri, *ἀ*. **βιβλία** (*κατάστιχα*) *λήμματος καὶ ἀναλώματος*, codices accepti et expensi, **βιβλίον** *συγγράφω*, librum conscribo, **βιβλίον** *ἐκδίδωμι*, librum edo.

βιβλιοπωλεῖον, **τό**, taberna libraria ἢ *ἀπλ. libraria*, -ae, *θ*.

βιβλιοπώλης, *δ*, librarius, -i, *ἀ*.

βιβλιοφόρος, *δ*, libriger, -eri, *ἀ*.

βιβλιοφυλάκιον, **τό**, librarium, *οὐ*.

βιβλιοφύλαξ, *δ*, promus librorum.

βίβλος, *ῆ*, 1) bibulus, -i, *θ*. 2) = *βιβλίον*, liber, -bri, *ἀ*.

βιβρώσκω, comedo depasco.

βινέω -*ω*, futuo ἢ coniutuo, -ere.

βιογραφία, *ῆ*, vita, -ae.

βιομηχανία, *ῆ*, industria in vitā sustentandā.

βιομήχανος, industriosus ad vitam sustentandam.

βιοπόνος, victum labore quaerens.

βιοποριστικός, victum suppeditans.

βίος, *δ*, vita, -ae, *θ*.

βιοτεύω, vivo, -ere.

βιοτή, *ῆ*, vita, -ae, *θ*.

βιώω -*ω*, vivo (vixi, victum, -ēre).

vitam ago, vitam dego.

βιώσιμος, *ον*, qui potest vivere.

βιωτικός, *ῆ*, *όν*, ad vitam pertinens - *ἡ μέριμνα*, cura vitae.

βιωτός, *ῆ*, *όν*, vitalis, *ε*.

βιοφελής, *ἐς*, vitae utilis, *ε*.

βλαβερός, *ῆ*, *όν*, 1) nocens -ntis; noxius, *α*, *um*; 2) = *ἐπιζήμιος*, damnosus, detrimentosus.

βλαβερός, nocenter; damnose.

βλάβη, *ῆ*, 1) noxa, -ae, *θ*. noxia, -ae, *θ*. 2) incommodum, -i, *οὐ*. 3) damnum, -i 4) detrimentum, -i, *οὐ*. 5) laesio, -onis, *θ*.

βλακεία, *ῆ*, languor, -oris, *ἀ*.

βλακεύω, 1) langueo -ere; 2) = *τροφῶ*, delicate vivo 3) *μέσ. θρύπτομαι*, delicias facio.

βλακικός, *ῆ*, *όν*, languens; languidus: *ἐντεῦθ.* = stupidus, *α*, *um*.

βλακίως, languide; stupide.

βλακώδης, *ἐς*, languidus, *α*, *um*, ignavus: *ἐντεῦθ.* = socors, -rdis.

βλάξ, *δ*, *ῆ*, languens, -ntia, languidus; *ἐντεῦθ.* = socors, -rdis.

βλαπτικός, ἡ, ὄν, noxius, a, um.
 βλάπτω τινα, noceo (-cui, -ere)
 alicui —μαι, mihi nocetur.
 βλαστοῖον, germino, -are.
 βλάστη, ἡ, βλάστημα, τό, ger-
 men, -nis, οὖ. germinatio, -onis, θ.
 βλάστησις, ἡ, germinatio, θ.
 βλαστικός, ἡ, ὄν, ad germinan-
 dum pertines.
 βλαστολογέω -ῶ, pampino, -are.
 βλαστολογία, ἡ, painpinatio, θ.
 βλαστός, δ, germen, -inis, οὖ.
 βλασφημέω -ῶ, 2) maledico (ali-
 cui) 2) † blasphemio, -are.
 βλασφημία, ἡ, βλασφήμια, τό,
 1) maledicentia -ae, θ. maledictum,
 -i, οὖ. 2) † blasphemia, -ae, θ.
 βλάσφημος, ὄν, 1) maledicens,
 -ntis; maledicus, a, um 2) † blas-
 phemus, a, um.
 βλασφήμως, maledice.
 βλάβις, ἡ, laesio, -onis, θ.
 βλέμμα, τό, 1) aspectus, -ūs, ἄ.
 2) obtutus (oculorum).
 βλέννα, ἡ, mucus, -i, ἄ.
 βλενωδής, mucosus, a, um.
 βλεπτικός, ἡ, ὄν, acute cernens.
 βλέπω, oculos conficio in ali-
 quid ἢ aliquem, aspectum ἢ oculos
 converto aliquo, ἐντεῦθ. aspicio.
 video, tueor, aliquid ἢ aliquem.
 βλεφαρίζω (=καρδαμύττω), nicto,
 -are; palpebro; -are.
 βλεφαρίς, ἡ, cilium, -i, οὖ.
 βλέφαρον, τό, palpebra, -ae, θ.
 βλέψις, ἡ, intuitus, us, ἄ.
 βλήμα, τό, jactus, -us, ἄ. ictus, ἄ.
 βλητήρ, δ, jaculator, -oris, ἄ.
 βλητός, ἡ, ὄν, jactus, ictus, a, um.
 βληχάομαι -ῶμαι, balo, -are.
 βληχῆμα, τό, βληχῆμός, δ, ba-
 latus, -us, ἄ.
 βληχρός, ἄ, ὄν, debilis, e.
 βληχρῶς, debiliter, leniter.
 βλητομά(μ)μας (=μωρός), bliteus,
 a, um; frutex, icis.
 βλέτον, τό, blitum, -i, οὖ.
 βλέττω (μέλι), exseco (meli).
 βλοσυρός, ἄ, ὄν, torvus, a, um.
 βλοσυρότης, ἡ, torvitas, -atis, θ.
 βλοσυρῶς, torviter.
 βλύσις, βλυσμός, scatebra, -ae, θ.

βλύω (βλύζω), scateo, -ere.
 βλωμός, δ, bucca panis.
 βόαγρος, δ, bos ferus.
 βοῶν -ῶ· 1) boo —are; vociferor,
 -ari· 2) clamo, —are; clamito, —are·
 3) inclamo, conclamo, —are.
 βόειος, α, ὄν, bubulinus, bubu-
 lus, a, um· βόειον κρέας, caro bubula
 βοή, ἡ· 1) clamor, oris, ἄ. 2) vo-
 ciferatio, -onis, θ. 3) ἐπὶ πολλῶν,
 convicium, ii, οὖ. conclamatio.
 βοηγενής, ἐς, bove genitus.
 βοήθεια, ἡ, auxilium, ii, οὖ.
 βοητέω -ῶ, clamans accuto· ὀθ.
 1) auxilium alicui fero, auxilior
 alicui; 2) συνήθ. βοηθῶ τι· ἐρχο-
 μαι βοηθήσω ὑμῖν, auxilio vobis ven-
 tio· 3) νοεῖ. βοηθοῦμαι ὑπὸ (παρά)
 τινος, auxilium (subsidiū) accipio
 ab aliquo.
 βοήθημα, τό, adjumentum, οὖ.
 βοηθητικός, ἡ, ὄν, auxiliaris, e.
 βοηθός, δ, auxilians, -ntis.
 βοηλάτης, δ· 1) bovum abactor·
 2) subsequa, —ae, ἄ.
 βοθρεύω, βοθρεύω, βοθρεύω -ῶ·
 1) foveas efodio· 2) in foveā obruo.
 βοθροειδής, ἐς, in scrobis modum;
 cavatus, a, um.
 βόθρος, δ, scrobis, θ. forvea, θ.
 βοῦδιον, βόδιον, τό, 1) buculus,
 -i, ἄ. 2) bucula, ae, θ. vaccula, -ae, θ.
 βοιωτός, δ, Boeotus, -i, ἄ.
 βολβοειδής, ἐς, βολβώδης, ἐς, bul-
 bosus, a, um.
 βολβός, δ, bulbus, -i, ἄ.
 βολή, ἡ, jactus, -ūs, ἄ.
 βολίς, ἡ, jaculum, -i, οὖ.
 βόλος, δ, jactus, -ūs, ἄ.
 βομβέω -ῶ, bombito —āre, bom-
 bum edo; tinnio, -ire; ἐπὶ μελισσῶν,
 susurro, —are.
 βομβηδόν, bombum edendo.
 βόμβησις, ἡ, susurrus, (apum).
 βόμβος, δ, bombus, -i, ἄ. ἐπὶ με-
 λω. susurrus.
 βομβύκιον, τό, pupus bombycis.
 βόμβυξ, δ, bombyx -ycis, ἄ.
 βομβώδης, susurro similis.
 βόναςος (εἰδ. βοός), bonasus, -i, ἄ.
 βοοειδής, ἐς, ἐπὶ θ. formam bovis
 habens.

βορά, ἡ, pastus; -us; cibus, -i.
βόρβορος, ὁ 1) coenum, i, οὐ. 2)
 lutum, -i, οὐ. 3) limus, -i, ἄ.
βορβορέω -ῶ, ρ. coene aliquem
 collino.

βορβορώδης, ες, coenosus, a, um;
 limosus, a, um.

βορέας, βορρᾶς, ὁ, boreas, -ae, ἄ.
 ventus a septentrionibus oriens;
 aquilo, -ōnis, ἄ.

***βορειανατολικός**, ἡ, ὄν, inter se-
 ptentriones et orientem solem spe-
 ctans.

***βορειανατολικῶς**, inter septentri-
 ones et orientem solem.

***βορειοδυτικός**, ἡ, ὄν, inter se-
 ptentriones et occasum solis spe-
 ctans.

***βορειοδυτικῶς**, inter septentrio-
 nes et occasum solis.

βόρειος, (α), ὁν, **βορεινός**, ἡ, ὄν.
 1) boreus; borealis, e. 2) aquilo-
 naris, e. 3) septentrionalis, e.

βορός, ὁ, vorax, -ācis.

βοσκή, ἡ, pastus, -us, ἄ.

βοσκημα, τό, pecu, -u, οὐ. **βοσκή-**
ματα (= **κτήνη**), pecua καὶ pecuda.

βοσκηματώδης, ες, pecuarius.

βοσκησις, ἡ, pastio, -ōnis, θ.

βοσκός, ὁ, pastor, -ōris, ἄ.

βόσκω, pasco (pavi, pastum, -ere)
 —ομαι, pascor, alo me. **μεταφ.**

βόσκομαι (= **τέρπομαι**) **τινι**, pascor
 aliqua re.

βόστρυξ, **βόστρυχος**, ὁ 1) ὁ τε-
 γηγής, cincinnus, -i, ἄ. 2) ὁ φναι-
 κός, cirrus, -i, ἄ.

βοστρυχηδόν, in cincinnati modum
βοστρυχίζω, **βοστρυχῶ** -ῶ 1)=

οὐλιν ποιῶ, crispo, -are; — **τὰς**
τρίχας, torqueo capillos.

βοστρύχιον, τό, cincinnulus, -i, ἄ.

βοστρύχωμα, τό, cincinnati.

βοτάνη, θ. herba, -gramen, οὐ.

βοτανίζω 1) exherbo, -are; 2)
 runco ἢ erunco —are, aliquid.

βοτανικός, herbarius, a, um, ἡ
βοτανική, herbaria, -ae.

βοτάνιον, τό, herbula, -ae, θ.

βοτανισμός, ὁ, botanismus, -i, ἄ.

βοτανώδης, ες, herbitus, a, um.

βοτανολογέω -ῶ, herbas colligo.

βοτήρ, -οτής, ὁ, pastor, -ōris, ἄ.

βοτρυδόν, modo racemi.

βοτρυσοειδής, ες, racemo similis.

βότρυς, ὁ, racēmus, i, ἄ. uva, -ae.

βοτρυώδης, ες, racemosus.

βούβαλος, ὁ, bubalus, -i, οὐ.

βουβών, ὁ, inguen, -inīs, οὐ.

βουθυσία, ἡ, immolatio boum.

βουθυτέω -ῶ, boves immolo.

βουθύτης, ὁ, boves mactans.

βούκεντρον, ὁ, stimulus boum.

βούκερως, bucerus, a, um.

βουκέφαλος, taurino (magno) ca-
 pite praeditus, κύρ. ὄν. Bucepha-
 lus, -i.

βουκινίζω, bucino, -are.

βουκολέω -ῶ 1) boves pasco,
 bubulcito, -are. 2) **μετφ.** inani spe
 pasco ἢ lacto, (aliquem).

βουκολικός, ἡ, ὄν, pastoricius.
τὰ βουκολικά (**ποιήματα**), carmina
 pastoricia; bucolica.

βουκόλος, ὁ, bubulcus, -i, ἄ.

βουλαῖος, α, ὁν, qui in curia est;
 consiliarius, a, um.

βούλευμα, τό 1) consilium, -ii,
 οὐ. 2) consultum, -i. 3) decretum -i

βούλευσις, ἡ, consultatio, θ.

βουλευτήριον, τό, curia, -ae, θ.

βουλευτής, ὁ 1) ἐν Ρώμῃ, sena-
 tor, -ōris, ἄ. 2) τῶν ἰσοπολιτῶν
 πόλεων, decurio, -ōnis, ἄ.

βουλευτικός, ἡ, ὄν 1) = συμβου-
 λευτικός, consiliarius, a, um. 2) =
 συγκλητικός, senatorius.

βουλευόμεαι (= **οὐκέτομαι**) **περί τι-**
νος, consulo de re. (= **φροντίζω**)

περί τινος, consulo alicui (= **προ-**
τίθεμαι), consilium capio alicujus
 rei (= **δοκεῖ μοι τι**), consulo, de-
 libero aliquid.

βουλεύω, senator sum.

βουλή, ἡ, voluntas, -atis, θ. con-
 silium, -ii, οὐ. || (= **σύλλογος**, **συνέ-**
δριον), α) consilium, -ii, οὐ. **συνκα-**
λῶ τὴν βουλήν, consilium convoco.
 β) senatus, -us, ἄ. **συνῆλθεν ἡ βου-**
λή, habitus est senatus.

βούλημα, τό, voluntas, θ.

βούλησις, ἡ, voluntas, -atis.

βουλευτικός, ἡ, ὄν, voluntarius.

βουληφόρος, qui consilium dat.

βουλιμία, βουλιμίαις, ἡ, fames magna; fames non tolerabilis.

βουλιμιάω -ῶ, fame intolerabili labōro; adesurio, -ire.

βούλωμαι, volo (-lui, velle); βούλει, visne? οὐ βούλωμαι, nolo (-lui nolle): οὐ βούλωμαι ποιεῖν τι, nolo aliquid facere* μάλλον βούλωμαι, malo (-lui, malle).

βουνός, ὁ 1) = σωρός, agger, -eris ἄ. 2) clivus, -i, ἄ. 3) collis, -is, ἄ.

*4) τὸ βουνόν, mons, -ntis, ἄ.

βουνώδης, ες, montuosus, a, um.

βούπαις, ὁ, puer grandis.

βοῦς, ὁ, ἡ, bos, bovis, ἄ. θ. ἄρ-σιν βοῦς, taurus i, ἄ. θήλεια βοῦς, vacca, -ae, θ.

βουστάσιον, τό, bovine.

βουτρός, boves alens.

βουτύριος, butyro factus.

βούτυρον, τό, butyrum, -i, οὐ.

βουφάγος, boves vorans.

βουφόνος, boves mactans.

βοῶδης, ες, bove similis.

βοών, ὁ, bovine -is, οὐ.

βοώνητος, ον, bove emptus.

βοῶπις, ἡ, bovinos oculos habens

βραβεῖον, τό, praeium, -i, οὐ.

palma, -ae, θ. honor, -oris, ἄ.

βραβευτής, ὁ, certaminis iudex; arbiter, -tri, ἄ.

βραβεύω, praemia, brabēa tribuo (alicui): *βραβεύομαι, praemium, brabēum, palmam accipio.

βράγχια (ἰχθύων), branchiae.

βραγχιάω -ῶ, raucio, -ire.

βραγχιοειδής, branchiis similis.

βράγχος, τό, raucitas, -ātis.

βραγχός, ἡ, ὁν, raucus, a, um.

βραγχώδης, ες, raucus, a, um.

βραδέως, tarde, sero.

βραδυβάμων, tarnigradus, a, um.

βραδύγαμος, sero se matrimonio jungens.

βραδύγλωσσος, ον, tardiloquus.

βραδύκαρπος, sero dans fructus.

βραδυκίνητος, ον, tardus, a, um.

βραδυμαθής, ες, tarde discens.

βραδύνοια, ἡ, tarditas (ingenii).

βραδύνους, ον, tardio ingenio,

tardus, a, um; tardicors, -rdis.

βραδύνω (πυρά ἢ τι), tardo ἢ re-

*Ἑλληνο-Λατινικὸν Λεξικὸν

tardo, -are, aliquem ἢ aliquid; demoror ἢ remoror aliquem || οὐδ. βραδύνω, -ομαι, tardor, -ari, tardesco, ere.

βραδυπλοέω -ῶ, tarde navigo.

βραδύπνους, aegre respirans.

βραδυπορέω -ῶ, tarde progredior.

βραδυπόρος, ον, tarde gradiens.

βραδύπους, ον, tardigradus, a, um

βραδύς, εἰς, ὅ, tardus, a, um;

serus, a, um* || (= νωθρός), segnis, e.

βραδυτής (βραδύτης), ἡ 1) tardi-

tas, -ātis, θ. 2) = νωθρία, segni-

tia, -ae.

βραδυτόκος, ον, tarde pariens.

βράζω 1) = παφλάζω, bullio, -ire.

2) ἐπὶ παθ. ferreo, ere* *3) = ἐψω

τι, coquo, -ere, aliquid.

βράκαι, αἱ, braccae, -arum.

βρακοποιός, ὁ, braccarius, -i, ἄ.

*βρακοφόρος, ον, braccatus.

βρασμός, ὁ, bullitus -us, ἄ. — τῆς

ψυχῆς, fervor, -oris, ἄ.

βραχέως, breviter* βραχύτερον,

brevius, βραχύτατα, brevissime.

βραχίων, ὁ, brachium, -i, οὐ.

βράχος, τό, 1) = τέναρος, vadum

-i, cῶ. *2) = πέτρα, cautes, -is, ἄ.

βραχύβιος, brevis vitae, brevis, e.

βραχυβιότης, ἡ, brevitās.

βραχυκαταληκτέω -ῶ, in brevem

syllabam desino.

βραχυκατάληκτος, ον, in brevem

syllabam desinens.

βραχυκομάω -ῶ, q. brevem co-

man gero.

βραχύκωλος, brevica crura habens

βραχυλογέω -ῶ, brevis sum in

loquendo.

βραχυλογία, ἡ, brevilloquētia, -ae,

θ. brevitās, -ātis, θ.

βραχυλόγος, ον, brevilloquens.

βραχύνω, brevio, -ire. abbrevio,

-are; συλλαβήν, corripio syllabam.

βραχύνωτος, ον, brevis tergo.

βραχύπτερος, parvas alas habens.

βραχύρριζος, breves radices habens

βραχύς, εἰς, ὅ, brevis, e, parvus,

a, um; exiguus, a, um.

βραχύστομος, ον, brevis ore.

βραχυσύλλαβος, ον, brevibus syl-

labis constans.

βραχύτατα, ἴδε βραχείας.
βραχύτης, ἡ, 1) brevitās, -atis, θ.
 2) parvitas, θ. 3) correptio, θ.
βραχυτράχλος, ον, brevi collo.
βραχύφυλλος, brevīa habens folia
βραχυχρόνιος, ον, ἐπίθ. breve
 tempus durans.
βρέγμα, τό, sinciput, -itis, οὐ.
βρέμω, iremo, -ere; mugio, -ire.
βρένθος, ὁ, fastus, -us, ἄ.
βρενθύσμαι (ἐπὶ τινι), superbio,
 -ire, aliqua re.
βρεφικός, ἡ, ὄν, infantilis, e.
βρεφοκτονία, ininfanticidium, οὐ.
βρεφοκτόνος, ὁ, infanticida, ἄ.
βρέφος, τό, 1) foetus (in utero).
 2) inians, -ntis, -i, ἄ.
βρεφοτροφεῖον, τό, brephotro-
 phium, -i, οὐ.
βρέχω, rigo (aliquid), irrigo (ali-
 quid), mafeacio (aliquid), tingo,
 -ere (aliquid.), ἀπροσ. βρέχει pluit.
 || —ομαι, medefio, medesco.
βρίζα (=οίκαλις), secāle, -is, οὐ.
βριθός (=βαρύς), gravis, e.
βρίθω (τινι), gravis, sum, onu-
 stus sum, aliqua re.
βριμάσμαι -ῶμαι (τινι). irascor.
βρίμη, **βρίμημα**, iracundia, -ae, θ.
βριμηδόν, cum fremitu.
βρόγχα, τά, pulmonis concava.
βρόγχος, ὁ, guttur, -uris, οὐ.
 1. **βρόμος** (=θόρυβος), fremitus.
 2. **βρόμος**, ὁ, avena, -ae, θ. ἐκ
 βρόμου, avenaceus, a, um.
βρομώδης, ἴδε θορυβώδης.
βρονταῖος, α, ον (=τῆς βροντῆς),
 tonitralis, e.
βροντάω -ῶ, tono (-ui, -āre) ||
 ἀπροσ. βροντᾷ, tonat.
βροντή, ἡ, tonitrus, -us, ἄ.
βροντώδης, ες, tonans; -ntis.
βρότειος, **βροτήσιος**, mortalis, e.
βροτολογός, ὄν, homines pessum-
 dans, hominibus perniciosus.
βροτός, ὁ, mortalis.
βρότος, ὁ, tabum, -i, οὐ. cruor, ἄ.
 ***βροχερός**, ἄ, ὄν, pluvius, a, um.
βροχή, ἡ, pluvia, -ae, θ.
βροχθίζω, glutio, -ire, aliquid.
βρόχθος, ὁ, guttur -uris, οὐ.
βρόχος, ὁ, laquens, -i, ἄ.

βρονάζω, abundo, -are aliqua re.
βρυγμός, ὁ, stridor dentium; fren-
 dor, -oris, ἄ.
βρύον, τό, muscus, -i, ἄ.
βρυοφόρος, musci fertilis.
βρύσις, ἡ, fons, -ntis, ἄ.
βρυχαλέος, α, ον, rugiens.
βρυχάομαι -ῶμαι, rugio, -ire; fre-
 mo, -ere; ὁ λέων -ᾶται, leo fremit.
βρυχή, **βρυχετός** (=τρισμαός), fren-
 dor -oris, ἄ. stridor dentium.
βρυχηθμός, rugitus, -us, ἄ.
βρυχητής, ὁ, qui rugit.
βρυχητικός, ἡ, ὄν, ἐπίθ. fromi-
 tum faciens.
βρύχιος, ον, aqua mersus.
βρύχω (τριζω), irendo (dentibus).
βρύω (τινι), turgeo re aliqua.
βρυώδης, ες, muscosus, a, um.
βρύωμα, τό, (=ἔδεσμα), esca, -ae,
 θ. cibus, -i, ἄ. || **δυσωδία**, graveo-
 lentia, -ae, ioetor, -oris, ἄ.
βρωμάσμαι -ῶμαι, rudo, -ere.
βρωμέω -ῶ, (=κακῶς δίζω), foe-
 teo, -ere.
βρώμης, ἡ, (=ὄγκηθμός), runditus.
βρώμος, ὁ, ioetor (hircorum).
βρωμώδης (βρωμερός), ioetidus.
βρωμολόγος, ioetores loquens.
βρωσεῖω, esurio, -ire.
βρώσιμος, ον, esculentus, a, um.
βρώσις, ἡ, csus, -us, ἄ. cibus. -i.
βρωτήρ, ὁ, esor, -oris, ἄ.
βρωτικός, ἡ, ὄν, aptus ad come-
 dendum.
βρωτός, ἡ, ὄν, cibo idoneus.
βίβλιος, ἡ, ον, ex byblo factus.
βύβλος, ἡ, cyperus papyrus· ἐν-
 τεῖθ. ἡ βίβλος, liber bri, ἄ.
βύζην, confertim; dense.
βυθάω -ῶ, in profundo sum.
βυθίζω, demergo (-si -rsum, -ere)
 aliquem ἢ aliquid; **βυθίζομαι**, a) de-
 mergor, -sus sum, -i β) pessum
 eo ἢ abeo.
βυθός, ὁ, profundum, -i, οὐ.
βυκανάω -ῶ, **βυκανίζω**, bucino.
βυκάνη, (καμπ. σάλπιγξ), bucina.
βυκάνημα, bucinum, -i.
βυκανιστής, ὁ, bucinator, ἄ.
βύρσα, ἡ, aluta, -ae; θ. corium.
βύρσινος, ον, alutacius, a, um.

βυρσοδευέω -ῶ, subigo ἢ confitio corium ἢ pellem.

βυρσοδέψης δ, coriarius, i, ἄ.

βυρσοδεψικός, ἡ, ὄν, coriarius.

βυρσοποιός, δ, coriarius, -ii, ἄ.

βυρσοπώλης, δ, coriorum venditor

βύσσινος, ἡ, ὄν, ἐπίθ. byssinus, a, um.

βυρσοδομεύω, in profundo extruo (aliquid); in animo volvo.

βυσσός (=βυθός), fundus maris.

βύσσος (βαμβάκιον), byssus. θ.

βύω (πληρώ), farcio (aliquid).

βώδιον, τό, buculus, -i, ἄ.

βῶλαξ, ἡ, gleba, -ae, θ.

βωλάριον, βώλιον, τό, glebula.

βωληδόν, glebatim.

βωλοειδής, ἐς, glebae similis.

βωλοκοπέω -ῶ, glebam refringo; deocco, -are.

βῶλος (γῆς), δ, gleba, -ae, θ.

βωλώδης, ἐς, glebosus, a, um.

βωμίσκος, δ, arula, -ae, θ.

βωμοειδής, ἐς, arae similis.

βωμολοχεύομαι, βωμολοχέω -ῶ, scurram ago.

βωμολοχία, ἡ, scurrilitas, θ.

βωμολοχικός, ἡ, ὄν, scurrilis, e.

βωμολόχος, δ, scurra, -ae. θ.

βωμολόχως, scurriliter.

βωμός, δ, 1) ara, -ae, θ. 2) altare, -is ἢ altarium, -ii, οὐ.

Γ

Γ, γ (γάμμα), τὸ τρίτον γράμμα, littera Γ ὡς ἀριθμ. σημεῖον τὸ μὲν γ' = tres, ἢ tertius, τὸ δὲ γ tria millia.

γαγάτης (λίθ.) δ, gagates -ae, ἄ.

γαγγάμη, γάγγαμον, sagēna, -ae.

γάγγλιον, τό, ganglion, -i, οὐ.

γαγγλιώδης, ἐς, ganglio similis.

γάγγραινα, ἡ, gangraena, -ae, θ.

γαγγραινόομαι -οῦμαι, gangraena labōro ἢ corripior.

γαγγραινώδης, gangraenae similis

γαγγραινώεις, gangraenae obreptio

γάζα, ἡ, gaza, -ae. θ. fiscus, -i, ἄ.

γαζοφυλάκιον, τό, aerarium, -i, οὐ.

γαζοφύλαξ, δ, praefectus aerarii.

γαῖα, ἡ, terra, -ae θ.

γαιοκτήμων, possessor (agrorum)

γαῖσον, γαῖδος, gaesum, -i, οὐ.

γαῖσος ὠπλισμένος, gaesatus, a, um.

γάλα, τό, lac, lactis, οὐ.

γαλαθηνός, ὄν (θηλαζόμενος), lactans, -ntis; lactens, -ntis.

γαλακτίζω, lacteo, -ere, γαλακτί-

ζων, lacteolus, a, um.

γαλακτικός, ἡ, ὄν, lacteus, a, um.

γαλακτινος, ἡ, ὄν, lacteus, a, um.

γαλακτίτης (λίθος), galactites, ἄ.

γαλακτοειδής, ἐς, lacteus, a, um.

γαλακτόομαι -οῦμαι, lactesco, -ere.

γαλακτοποσία, ἡ, usus lactis ad bibendum.

γαλακτοποτέω -ῶ, lac bibo.

γαλακτοπότης, δ, qui lac bibit.

γαλακτοπώλης, δ, lactifer, -eri, ἄ.

γαλακτοτροφέω -ῶ, lacte alo.

γαλακτοτροφία, ἡ, lactatus, -us, ἄ.

γαλακτοῦχος, ὄν, lactans, -ntis;

lactaris, e; lactarius, a, um.

γαλακτοφαγέω -ῶ, lac comedo.

γαλακτοφαγία, ἡ, lactatus, -ūs, ἄ.

γαλακτοφάγος, ὄν, lac comedens.

καλακτοφόρος, ὄν, lac ferens.

γαλακτάχρους, οὖν, lacticolor,

-oris; lacteus, a, um.

γαλακτώδης, ἐς, lacteus, a, um.

γαλάκτωσις, ἡ, mutatio in lac.

γαλαξίας, δ, 1) via lactea, orbis

(circulus) lacteus' 2) = γαλακτίτης

(λίθος), galactites.

γαλσοειδής, γαλσώδης, mustelinus.

γαλῆ, ἡ, 1) mustela, -ae, θ. meles,

-is, 2) = αἰλουρος, feles, -is, θ.

γαλήναιος, α, ὄν, tranquillus.

γαλήνη, ἡ, tranquillitas, -atis, θ.

tranquillum, -i, οὐ.

γαληνιδά -ῶ, tranquillus sum.

γαληνίζω, tranquillo (mare).

γαλήνιος, ὄν, γαληνός, ὄν, tran-

quillus, a, um.

γαληνότης, ἡ, tranquillitas (tua).
 γαληνῶ -ῶ, tranquillo, -are.
 γαληνῶς, tranquille.
 γαλιδεύς, catulus mustelae.
 γαλλικός, γαλατικός, Gallicus.
 γαλλικῶς, γαλλιστί, gallice.
 Γάλλος, Γαλάτης, δ, Gallus, -i, ἄ.
 γαλουχέω -ῶ, laeto, -are.
 γαλουχία, ἡ, lactatus, -us, ἄ.
 γαμβρός, δ, gener, -eri, ἄ.
 γαμετή, γαμέτις, ἡ, nupta, -ae, θ.
 uxor, -oris, θ. marita, -ae, θ.
 γαμέτης, δ, maritus, -us, ἄ.
 γαμέω -ῶ (τινα), 1) α) = νυμφεύομαι τινα (γυναικα), duco aliquam uxorem, in matrimonium duco aliquam, matrimonio aliquam mihi jungo. *β) = συγγίγνομαι τινι (γυναικί), coeo alicui γαμέομαι -οῦμαι (τινι) = ἐπανδρεῖσθαι τινα, nubo ἢ denubo (-psi, -ptum, -ere) alicui (viro ἀνδρὶ).
 γαμήλιος, ον, 1) nuptialis, e, τὸ γαμήλιον δῶρον, donum, nuptiale, ἡ γαμήλιος εὐνή, lectus genialis, ἡ γαμήλιος πομπή, pompa nuptialis, ἡ γαμήλιος ἐσθίς, vestis nuptialis.
 2) conjugalis, e.
 γαμησεῖω, nupturio, -ire.
 γαμηικός, ἡ, ον, 1) nuptialis, e.
 2) conjugalis, e. 3) matrimonialis, e.
 γάμμα, τό, gamma, -ae, θ.
 γαμμοειδής, ἐς, gammatus.
 γαμοκλοπέω -ῶ, scortor, -ari.
 γαμοκλοπία, ἡ, adulterium, -i, οὐ.
 γαμοκλόβος, δ, adulter, -eri, ἄ.
 γάμος, δ, 1) nuptiae, -arium, ἄ. πλ. 2) connubium, -i, οὐ. 3) conjugium, -ii. 4) matrimonium, -ii, οὐ. γάμω συζεύγνυμαι, matrimonio conjungor.
 γαμπός, ἡ, ον, aduncus, a, um.
 γαμποί ονυχές, adunci ungues.
 γαμπότης, ἡ, aduncitas, -atis.
 γαμπῶ -ῶ, curuo (aliquid).
 γαμπώνυξ, γαμπώνυχος, aduncos ungues habens.
 γανᾶω -ῶ, splendo -ere.
 γάνος, τό, splendor -oris, ἄ.
 γανόω -ῶ, splendidum redo (aliquid)· ἐντεῦθ. γεγανωμένα, stanno obducta aera.

*γανῶνω (γανῶ)· α) stanno obduco aera· β) nigro colore obolino aliquid ἢ aliquem.
 γάνυμαι (ἀγάλλομαι)· laetor, -ari, γεγανυμένος (ἐπὶ) τινι, laetatus, gavisus aliqua re.
 γάνωμα, τό· 1) splendor, oris, ἄ. 2) actio obducendi aera -stanno· *3) actio oblinendi nigro colore.
 γάρ· 1) enim· 2) nam (ἐπὶ ἐρωτησεων)· τίς γάρ; nam quis· 3) ἐπὶ εὐχῆς· εἰ γάρ, utinam.
 γαργαλίω, adtillo ἢ titillo.
 γαργάλισμα, γαργαλισμός, tilillatio γαργαρεών, δ, uva (in palato); gurgulio, -onis, θ.
 γαργαρίζω, gargarizo, -are.
 γαργάρισμα, τό, gargarisma, οὐ.
 γαργαρισμός, δ, gargarizatio.
 γάρον, γάρος, garum, -i, οὐ.
 γαστήρ, ἡ, venter, -tris, ἄ. uterus.
 γάστρα, ἡ, gastrum, -i, οὐ.
 γαστρίδιον, γαστρίον, ventriculus γαστρίδουλος, ventri deditus.
 γαστρίζω, ventrem impleo.
 γαστριμαργία, ἡ, ingluvies, -ei, θ. gula, -ae, θ.
 γαστρίμαργος, ον, gulosus.
 γαστροειδής, ἐς, ventruosus, a, um.
 γαστροκνήμη, sura, -ae, θ.
 γαστρολογία, γαστρονομία, ἡ, leges de ventre alendo.
 γάστρων, ventriosus.
 γαυρίδω -ῶ· 1) insolesco, -ere, superbio, -ire. 2) gestio, -ire.
 γαῦρος, ον, insolens, -ntis.
 γαυρότης, ἡ, superbia, -ae, θ.
 γαυρόω -ῶ, insolentem reddo· γαυρόομαι -οῦμαι, insolesco, -ere.
 γαῦδως, insolenter.
 γε· 1) = μάλιστα, quidem, equidem, ἔγωγε, ego quidem· 2) = μάλιστα, ἴσα ἴσα, adeo· 3) = βεβαίως, certe· 4) = τοῦλάχιστον, saltem, τοῦτό γε, saltem hoc.
 γέα, ἡ· ἰδὲ γῆ.
 γεγηθότως, cum gaudio.
 1. γεγονός, τό, factum -i, οὐ. eventum -i, οὐ. eventus, -us, ἄ.
 2. γεγονός, νῖα, ὅς· 1) genitus, a, um· 2) ortus, a, um· 3) natus, a, um· 4) creatus, a, um.

3. γεγωνώς, νῖα, vociferans -ntis, γεγωνία τῇ φωνῇ, alta voce.

γενάμενοι, οἱ, parentes, -ntum.

γαιοκόμος, δ, agricola, -ae, ᾱ.

γείσον, γείσωμα, τό 1) subgrunda, -ae, θ. 2) supercilium, i, οῦ.

γείσσις, ἡ, subgrundatio, -onis, θ.

γεινιάζω, γειννιά, γειτονεύω, vicinus sum; vicinor, -ari.

γεινιάσις, γειτονιά, vicinitas, -atis, θ. vicinia, -ae, θ.

γείτων, vicinus, a, um.

γέλασιμος, ον, ridiculus, a, um.

γελασίνος, ον, risor, -oris, ᾱ.

γέλασμα, τό, risus, -ūs, ᾱ.

γέλασθης, δ, 1) risor, -oris, ᾱ. 2) = χλευαστής, irrisor, -oris, ᾱ.

γελαστικός, plocilvis ad ridendum

γελαστός, ἡ, δν, 1) risu dignus

ridiculus, 2) ridens, -ntis.

γελᾶω -ᾶ, rideo(-si, -sum, -ère).

γελαιογραφία, ἡ, depravata imitatio.

γελῶτος, α, ον, ridiculus.

γέλως, δ, risus, -ūs, ᾱ.

γελωτοποιέω -ᾶ, scurror, -ari.

γελωτοποιά, ἡ, scurrilitas, -ātis, θ.

γελωτοποιός, δν, scurrilis, e, δ

γελωτοποιός, scurra, -ae, θ.

γερμίζω (τινὰ ἢ τί τινας), onero aliquem ἢ aliquid aliqua re —ομαι, impleo, compleo me (aliqua re).

γεμιστός, ἡ, δν, oneratus, a, um.

γέρμω (τινός), plenus, (a, um), sum; refertus, a, um sum.

γενάρχης, δ, auctor gentis.

γενεά, ἡ 1) gens, -ntis, θ. genus, -eris. οὔ. 2) γενεά ἀνθρώπων, aetas hominum, saeculum, -i, οὔ.

3) ortus, -us, ᾱ. natales, -ium, 4) progenies, -ei, θ. 5) = τὸ ἐπιγ-γόμενον γένος, posteritas, -ātis, θ.

γενεαλογέω -ᾶ τινα, originem alicujus exquiro *γενεαλογοῦμαι (ἐκ τινός), genus duco ab aliquo.

γενεαλόγημα, generis tabula.

γενεαλογία, ἡ, genealogia, θ.

γενεαλογικός, ad genealogiam pertinens.

γενεαλόγος, δ, genealogus, -i, ᾱ.

γενέθλια, τά, natalicia, -orum, οὔ πλ. dies natalis.

γενεθλιάζω, ciem natalem ago.

γενεθλιακός, ἡ, δν, natalicius.

γενεθλιάς (ἡμέρα), dies natalis.

γενέθλιος, ον, natalis, e, natali-

cius, a, um, ἡ γενέθλιος ἡμέρα, τὸ

γενέθλιον, dies natalis.

γενειάζω, 1) ἐπὶ παιδός, pubesco, -ere, 2) ἐπὶ ἀνδρ. barbatus sum.

γενειάς, ἡ, barba, -ae, θ.

γενειάσκω, pubesco, -ere.

γενειάτης, δ, ἡ, barbatus, γενει-

αῖτις, barbata.

γενειάω, -ᾶ, barbatus sum.

γένειον, τό 1) = πάγων, barba, -ae, θ. 2) = γνάθος, mentum, -i, οὔ. gena, -ae, θ.

γενεσιάρχης, δ, generis auctor.

γενέσιος, ον, natalis, e.

γενεσιουργός, δν, causa originis.

γένεσις, ἡ 1) ortus, -us, ᾱ. 2)

creatio, -onis, θ. 3) generatio, -onis, θ. 4) genesis, is, θ.

γενέτειρα, ἡ, genitrix, -icis, θ.

γενετή, ἡ, nativitas, -atis, θ.

γενέτης, δ 1) genitor, -oris, ᾱ.

2) auctor generis, progenitor, -oris

γενετήσιος ὁμή, coeundi appetitus

γενέτωρ, γεννήτωρ, genitor, -oris

γενητός, ἡ, δν 1) natus, a, um, 2)

nativus, a, um.

γενικός, ἡ, δν, generalis, e, ἡ

γενική (πῶσις), genetivus (casus).

γενικῶς, generatim.

γέννα, ἡ, ortus, -us, ᾱ. *partus, -us.

γενναῖος, α, ον 1) ingenuus, a, um, generosus, a, um, nobilis, e, 2) = ἀνδρείος, fortis, e.

γενναιῶς 1) generose 2) fortiter.

γενναιότης, ἡ 1) generositas, θ. 2) fortitudo.

*γενναιοφροσύνη, ἡ, generositas, -atis, θ. magnanimitas, -atis, θ.

*γενναιοφρων, δ, ἡ, generosus.

*γενναιοψυχία, ἡ, magnanimitas.

*γενναιοδυνχος, ον, magnanimus.

γεννάω -ᾶ, genero; gigno, pario

(peperi, partum) -ere; progenero

(aliquem) || μετφ. (=ποιᾶ) efficio

(damnum, discordiam, luxuriam).

γεννάομαι -ᾶμαι, nascor, natus

sum, nasci; gignor, genitus sum

gigni.

γέννημα, τό· 1) progenies, ei, θ.
2) fructus, -us, ἄ.

γέννησις, ἡ, genitura, -ae, θ.

γεννητής, δ, genitor, -ōris, ἄ.

γεννητικός, ἡ, ὄν, genitialis, e.

γεννητός, ὄν, genitus, a, um.

γενήτρια, ἡ, generatrix, icis, θ.

γεννήτωρ, δ, generator -ōris, ἄ.

γένος, τό, genus, eris, οὐ. gens, gentis· θ. || (=καταγωγή), origo, -inis, θ. || (=φῶλον), sexus, -us, ἄ. saeculum, -i, οὐ. τὸ ἄρρεν, τὸ θῆλυ γένος, virilis muliebris sexus ἡ genus.

γένυς (γνάθος), ἡ, mala -ae, θ.

γεοῦχος, ον, terram habens.

γεραίος, ἄ, ὄν, senectus, a, um.

γεραίω· 1) honōro (aliquem), γε-
ραίω τιὰ δώροις, honoro aliquem
donis· 2) † γεραίω τὸ θεῖον προσ-
φοραῖς, auctifico, -are.

γεράνιον (φ.), geranion, -i, οὐ.

γέρανος, ἄ, grus, gruis, ἄ.

γεραρός, ἄ, ὄν, venerandus, a, um.

γέρας, τό· (πληθ. γέρα), munus
honorificum; honos, -oris, ἄ.

γερόντιος, ἄ, ον, senilis, e.

γεροντικός, ἡ, ὄν, senilis, e.

γεροντικῶς, sen liter.

γερόντιον, τό· 1) senecio, -onis,
ἄ. 2) vetulus, -i, ἄ.

γεροντοειδής, ἐς, seni similis.

γεροντοκομείον, τό, locus, ubi
senes aluntur, gerontocomium, i, οὐ.

γερουσία, ἡ, senatus, -us, ἄ.

γερουσιάζω, senator sum.

γερουσιαστής, δ, senator, -oris, ἄ.

γέρον, τό· 1) cratis, -is, θ. 2)
scutum vimineum.

γέρων, δ, senex, senis, ἄ.

γεῦμα, τό· (=γεῦσις) gustus, -i,
ἄ. sapor, -oris, ἄ.*2) prandium, i, οὐ.

γεῦσις, ἡ· 1) gustus, -ūs, ἄ. gū-
status -ūs, ἄ. sapor, -oris, ἄ.

γευστήριον, τό, gustatorium, οὐ.

γευστικός, ἡ, ὄν, gustatorius.

γεῦω (τινὰ τιος)· gustandum prae-
beo alicui aliquid· || μέο· —οὐαί τι-
νος, gusto ἡ degusto aliquid.

γευστός, ἡ, ὄν, qui gustari potest;
gustatus, a, um.

γέφυρα, ἡ, pons, -ntis, ἄ.

γεφύριον, τό, ponticulus, -i, ἄ.

γεφυροποιέω -ῶ, pontem facio.

γεφυροποιός, δ, pontifex, -icis, ἄ.

γεφυρώω -ῶ (πόταμόν)· pontem
facio in flumine.

γεφύρωμα, τό, pons, -nis, ἄ.

γεφύρωσις, ἡ, pontium exstructio.

γεφυρωτής, δ, pontes extruens.

γεωγραφέω -ῶ, terras describo.

γεωγραφία, ἡ, geographia, -ae,
θ. terrarum descriptio.

γεωγραφικός, ἡ, ὄν, geographi-
cus, ad descriptionem terrarum per-
tinentis.

γεωγράφος, δ, terrarum descriptor

γαιωδασία, ἡ, terrae divisio.

γεώδης, ἐς, terreus, a, um.

γεώλοφος, tumulus terrenus.

γεωμετρέω -ῶ, terram metior;
disco geometriam.

γεωμέτρης, δ, geometra, -ae, ἄ.
agrimensor, -or, s, ἄ.

γεωμετρία, ἡ, geometria, -ae, θ.

γεωμετρική, ἡ, geometrice, -es, θ.

γεωμετρικός, ἡ, ὄν, geometricus.

γεωμική, ἐς, terrae mixtus.

γεωπονέω -ῶ, terram colo.

γεωπονία, ἡ, agricultura, -ae, θ.

γεωπονικός, ἡ, ὄν, agricolarius, e.

γεωπόνος, δ, agriculator, -ōris, ἄ.
agricola, -ae, ἄ.

γεωργέω -ῶ, agrico'or, -ari.

γεώργημα, τό, ager cultus.

γεωργήσιμος, ον, ad colendum
idoneus; fertilis, e.

γεωργία, ἡ, agricultura, -ae, θ.

γεωργικός, ἡ, ὄν, agricolarius, e.

γεωργός, δ, agricola, -ae, θ.

γεωρυνέω -ῶ, terram fodio.

γεωρύνχος, δ, terram fodiens.

γεωφύλαξ, δ, custor agri.

γη, ἡ, terra, -ae, θ. || (ὁ ἀγρός),
terrenum, -i, οὐ.

γηγενής, ἐς, terrigenus, a, um.

γηδίων, τό· 1) terrula, ae, θ. 2)
agellus, -i, ἄ.

γηθεν (ἐκ γῆς)· e terra.

γηθέω -ῶ, gaudeo, laetor, -ari.

γηθος, τό, gaudium, -i, οὐ. lae-
titia, ae, θ.

γηθόσυνος, ον, laetus, a, um.

γηθοσύνης, laete.

γῆνιός, *ον*, terrenus, a, um.
γῆλοφος, *ος, δ*, tumulus terrenus;
collis, -is, *ἄ*.

γάπεδον, *τό*, fundus, -i, *ἄ*.
γῆραιός, *ἄ, ὄν*, γῆραλέος, *α, ὄν*,
senex, senis, *ἄ*. senectus, a, um.
γῆρας, *τό*, senectus, -ūtis, *θ*.
γῆράσκω, γῆράω -*ᾶ*, *ο, υ*. senesco,
(-nui, -ere), senex fio.

γῆροκομείον, *ἴδε* γερωντοκομείον.
γῆροκομέω -*ᾶ*, curam senis gero;
senem alo.

γῆροκομία, *ἡ*, cura senis.
γῆροκόμος, curam senum habens
γιγάντειος, *ον, ἴδε*:
γιγαντιαῖος, *α, ὄν*, giganteus.
γιγαντομαχία, *ἡ*, gigantomachia.
γιγαντόφονος, *ον*, gigantum in-
terfector.

γιγαντώδης, *ες, ἐπίθ.* giganti
similis.

Γίγας, *ος*, Gigas, -ntis, *ἄ*. οἱ Γί-
γαντες, Gigantes, -um.

γίγγλυμος, *ος*, cardo (januae).

γίγγλυμώδης, cardine similis.

γίγνομαι, γίνομαι, 1) γίγνομαι τι-

νος (στ.) ἀπό τινος (=γεννώμαι φθο-

μαι), a) nascor (natus sum, -sci)

aliquo· β) orior (ortus sum, -iri)

ab aliquo: *ἔτι δὲ* corior, exorior·

γ) exsisto (-stiti, -ere); vado (-ere)·

δ) gignor genitus sum, -i), creor

(creatus sum, -āri) ex aliqua re 2)

παθῆν. τοῦ ποιῶ, fio, factus sum,

fieri· 3) γίγνομαι πρὸς τι, περὶ τι,

ἐν τινι (=κατάγινομαι), versor in

aliqua re· 4) γίγνομαι ὑπὸ τι, sub-

jiicio me sub aliquid· 5) μετ' ἐπιρ.

γίγνεται σοι καλῶς, κακῶς, bene,

male tecum agitur· 6) ἐπὶ εὐχῶν

γένονται! dii prohibent! δ μὴ γένετο!

quod abominor!

γινώσκω, γινώσκω, nosco, (novi,

notum, -ere) aliquem ἢ aliquid; ||

-ομαί *τινι*, cognoscor ab aliquo:

γινώθι σαντόν, nosce te (ἐπίσταμαι)

scio, (scivi, scitum, -ire) aliquid· ||

(φρονῶ, κρίνω) sentio (sensi, sen-

sum -ire): || ἡγοῦμαι, renseo (-sui,

-ēre), existimo, -are: || γιγνώσκω

χάριον, gratus sum, gratiam habeo

alicui· || γιγνώσκω γυναῖκα, (=συγγί-

γνομαι γυναίκα), cognosco feminam;
coeo feminae.

γλάρος (πιτηρόν), larus, -i, *ἄ*.

γλαύκινος, glaucinus, a, um.

γλαυκοειδής, *ες*, nocturnus.

γλαυκόμματος, γλαυκόφθαλμος,

caesiōs oculos habens.

γλαυκός, *ἡ, ὄν*; glaucus, a, um;

caesius, a, um.

γλαυκότης, *ἡ*, caesitas -atis, *θ*.

γλαυκώδης, *ες*, noctuae similis.

γλαυκῶπις (Ἀθηναῖ), *ἡ*, caesia

Minerva.

γλαῦξ, *ἡ*, doctua, *θ*. ulula.

γλαφυρία, γλαφυρότης, *ἡ*, ievi-

tas, -atis, *θ*. elegantia, -ae, *θ*.

γλαφυρός, *ἄ, ὄν*, levis elegans.

γλαφυρῶς, eleganter.

γλεύκινος, *ον*, musteus, a, um.

γλευκοπότης, *ος*, musti amans.

γλεύκος, *τό*, mustum, -i. *εὐ*.

γληνώδης, *ες*, glutinosus, a, um.

γλισχροῦμαι, tenax sum.

γλίσχρος, *α, ὄν*, (γλοιώδης) glu-

tus, a, um; ἀγαν φειδωλός, nimium

parcus, a, um.

γλίσχρότης, tenacitas, *θ*. sordes *θ*.

γλίσχρος, sordide.

γλίχομαι (τινος, περί τινος, τι), glis-

co, -ere (aliquid): γλίγ. τῆς βασι-

λείας, glisco regnare, ἐντεῦθεν = cu-

prio, -ere, aliquid; adpeto, -ere,

aliquid.

γλοῖος, *ος*, strigmentum, -i, *οὐ*.

γλοιώδης, *ες*, glutus, a, um.

γλούτια (οἱ γλοντοί), nates, -ium.

γλουτός, *ος*, clunus, -is *θ*. natis,

οἱ γλοντοί, nates, -ium.

γλυκάδιον, *τό*, acetum, -i, *οὐ*.

γλυκάζω, γλυκαίνω, dulco, -are· ||

μετφ. lenio, -ire || γλυκάζομαι, γλυ-

καίνομαι, dulcesco, dulcui, -ere.

γλύκανσις, *ἡ*, dulcedo, -inis, *θ*.

γλύκασμα, γλυκασμός, dulcedo.

γλυκερός, *ἄ, ὄν*, dulciculus, a, um.

γλυκίζω, dulce reddo (aliquid).

γλυκέως, dulciter.

γλύκα, *ἡ*, dulcitas, -atis, *θ*.

γλυκύδακρυς (ἔρω), (amor) dui-

ces fundens lacrymas.

γλυκολόγος, *ον*, suaviloquens.

γλυκύμηλον, *τό*, malum praedulce.

γλυκύμορφος, *ον*, suavem formam habens, *ἐντεῦθ*. = dulcis, suavis.

γλυκυπαρθένος, suavi, virgo.

γλυκύπικρος, *ον*, dulcis et amarus.

γλυκύρριζα, *ή*, glycyrrhiza, -ae, *θ*.

γλυκύς, *εἰα*, *υ*, dulcis, *ε'* || *ὦ γλυκύτατε*, dulcissime || *ήδύς, χαρίεις*, suavis, *ε*.

γλύκυσμα, γλυκύσματα, dulce, -is, *οὔ*. dulcia, -orum, *οὔ*. *πλ*.

γλυκύτης, *ή*, dulcitas, -atis, *θ*.

γλυκύφθογγος, *ον*, dulcisonus.

γλυκυφωνία, dulcis, suavis vox.

γλυκύφωνος, *ον*, suavem vocem habens.

γλύμμα, *τό*, sculptum (opus).

γλυπτήρ, *ἴδε*:

γλυπτής, *δ*, sculptor, *δρις*, *ἀ*.

γλυπτός, *ή*, *ον*, sculptus, *α*, *um*.

γλύφανον, γλυφεῖον, *τό*, scalprum, -i, *οὔ*. caelum, -i, *οὔ*.

γλυφή, *ή*, sculptura. -ae, *θ*.

γλυφίς, *ή* 1) crena, -ae, *θ*. 2) = γλύφανον, scalprum, -i, *οὔ*.

γλώσσα καὶ γλώττα, *ή*, lingua, *θ*.

γλωσσαλέω -*ῶ*, garrir, -ire.

γλωσσαλία, *ή*, loquacitas, *θ*.

γλώσσαλος, *ον*, lingulus, *α*, *um*; linguosus, *α*, *um*.

γλωσσικός, *ἴδε* γλωττικός.

γλωσσοειδής, *ές*, lingulatus, *α*, *um*.

γλωσσοτομία, *ή*, elinguatio, -onis.

γλωσσοτομέω -*ῶ*, elinguo, -are.

γλωσσώδης, *ες* 1) linguae similitis 2) loquax, -acis.

γλωττίδιον, *τό*, lingula, -ae, *θ*.

γλωττιαῖος, *α*, *ον*, linguae clavis.

γλωττίζω, lingua osculor.

γλωττικός, ad linguam pertinens.

γλωττίς, *ή*, ligula ἢ lingula, -ae, *θ*.

γλωττίσμα, γλωττισμός, *φλέγμα* *τῇ* γλώσσει) osculum cpe linguae.

γλωττοπέδη, *ή*, linguae vinculum.

γλωχίν (αἰχμή), *ή*, cuspis, -idis, *θ*.

γνάθος, *ή*, maxilla, *θ*; bucca, *θ*.

γναφεῖον, *τό*, officina fullonis.

γναφεύς, *δ*, fullo, -δνις, *ἀ*.

γναφευτικός, γναφικός, *ή*, *ον*, fullonicus, *α*, *um* ἢ γναφευτική, fullonica, -ae, *θ*. (*ἔπον. ars*).

γναφεύω, fullonicam exerceo.

γνήσιος, *α*, *ον*, genuinus, *α*, *um*,

ἐντεῦθ. = legitimus, *α*, *um*.

γνησιότης, *ή*, origo genuina.

γνησίως, genuine; legitime.

γνοφερός, γνοφώδης, caliginosus, *α*, *um*, tenebrosus, *α*, *um*.

γνοφάω -*ῶ*, obtenebro; caligo.

γνόφος, *δ*, caligo *θ*.; tenebrae.

γνωμάτευμα, *τό*, iudicium, -i, *οὔ*. sententia, -ae, *θ*.

γνωματεύω, sententiam dico.

γνώμη, *ή*, (*νοῦς, λογικόν*), mens,

-ntis, *θ*. animus, -i, *ἀ*. || sententia,

-ae, *θ*. ἢ *περὶ τινος γνώμη*, sententia de re: || *βουλή*, consilium, -i, *οὔ* || *κρίσις*, iudicium, -i, *οὔ* || *δόξα*, opinio, -onis, *θ*.

γνωμικόν, *τό*, sententia: dictum.

γνωμικός, *ή*, *όν* 1) gnomicus, *α*,

um 2) sententiosus, *α*, *um*.

γνωμικῶς, sententiose.

γνωμοδοτέω -*ῶ*, opinionem dico.

γνωμοδότεις, *ή*, opinio, *θ*.

γνωμολόγος, sententias collicens.

γνωμονικός, *ή*, *όν*, gnomonicus,

α, *um*; γνωμονικός τινος, peritus

alicujus rei; sciens aliquid.

γνώμων, *δ*, (γνώστης), cognitor,

-oris *ἀ*. gromon. -δνις, *ἀ*. index,

-icis; γνωμίμετρον, norma, -ae.

γνωρίζω, *τινί* *τι*, notum facio ali-

quid alicui || *συνήθ*. agnosco, cog-

nosco, aliquem.

γνώριμός (τινος, *τινι*) notus, *α*, *um*;

nobilis, *ε* (alicui).

γνωριμία, *ή*, notitia, *ae*, *θ*.

γνώρισις, *ή*, cognitio, -δνις, *θ*.

γνώρισμα, *τό*, indicium, -i, *οὔ*.

γνωρισμός, *δ*, agnatio, -δνις, *θ*.

γνωσιμαχέω -*ῶ*, (πρός *τινα*) di-

versam orationem habens decerto-

cum aliquo.

γῶσις, *ή* 1) cognitio, -δνις, *θ*.

2) γνωριμία, notitia, -ae, *θ*.

γνωστήρ, γνώστης, *δ*, cognitor,

-oris, *ἀ*. agnitor, -δνις, *ἀ*.

γνωστικός, *ή*, *όν*, ad cognoscen-

dum aptus, intelligens, -ntis; *τό*

γνωστικόν, intellectus, *us* || *συνετός*,

ή, *όν*, ratione praeditus, *α*, *um*,

prudens, -ntis.

γνωστός, *ή*, *όν*, notus, *α*, *um*.

γοάω -ῶ, gemo (-ui, -ere).
 γογγύζω, murmuro, fremo, -ere.
 γογγύλη, ἡ, rapum, -i, οὐ.
 γογγύλιον, rapulum, -i, οὐ.
 γογγυσμός, 1) murmur' 2) θ. fremor, -oris. ἄ.
 γογγυστής, δ, murmurator, ἄ.
 γοερός, ἄ, ὄν, flebilis, e; miserabilis, e; lamemtabilis, e.
 γοεῶς, flebiter.
 γόης, δ, 1) praestigiator, ἄ. 2) incantator, ἄ. 3) saccularius.
 γοητεία, ἡ, 1) praestigiae, -arum, θ. incantamentum, -i, οὐ. *2) μετφ. eximia venustas; gratia, -ae, θ.
 γοητευτικός, praestigiosus.
 γοητευτικῶς, praestigatorum more
 γοητεύω, incanto, -are aliquem; praestigio -are aliquem' || μετφ. permulceo, delenio animum alicujus* -ομαι, incantor; μετφ. incredibili voluptate perfundo me.
 γοητις, γοητεύτρια, ἡ, quae incantat; praestigiatrice, icis.
 γόμος, δ, onus navis.
 γομόω -ῶ (γεμίζω), onero -are.
 γομφίος (τραπεζίτης), mo. aris, -is, ἄ. οἱ γομφιοὶ (ὀδόντες), maxillares ἢ molares dentes).
 γόμφος, δ, clavus, -i, ἄ.
 γομφώω -ῶ, clavis, firmo.
 γομφώδης, ες, clavo similiis.
 γόμφωμα, τό, compages, -is, θ.
 γόμφωσις, ἡ, coagmentatio per clavos; compactura, -ae, θ.
 γομφωτήριον, τό, coagmentatorium, -i.
 γομφωτός, ἡ, ὄν, clavis compactus
 γοματίζω, genua flecto; — τινά, in genua procumbere aliquem jabeo
 γονατόομαι -οῦμαι, geniculo.
 γονατώδης, ες, geniculatus.
 γονεύς, δ, gedor, -oris, ἄ. γονεῖς,
 γονή, ἡ, (γέννησις), genitura, -ae; || τὸ σπέρμα, semen genitiale; genetiale, genitura, -ae, θ. || γόνος fetus, -us, ἄ. proles, -es, θ.
 γονικός, ἡ, ὄν, genitalis, e; genitabilis, e; ἐντεῦθ. = fecundus.
 γονιότης, ἡ, fecunditas -atis, θ.
 γονίμως, genitaliter' || fecunde.
 γονιμώδης, ες, fecundus, a, um.

*γονυκλιπῶς, ἴδε γονυπετῶς.
 γόνος, δ, ietura, -ae, θ. proles, -is, θ. || γένος, genus, -eris, ἄ.
 γόνυ, τό, genu, -u (-ūs), οὐ. γόνυα, genua, -uum.
 γονυκλινέω -ῶ, genua flecto ἢ inclino; aggentulor, -ari.
 γονυκλινής, ες, genua flectens.
 γονυκλισία, ἡ, geniculatio, -onis, θ. || † supplicatio, -ōis, θ.
 γονυπετέω -ῶ (τινί), ad genua (genibus) alicujus accido ἢ procumbo; supplex oro aliquem' || ἄμετ. (προσπίπτω εἰς τὰ γόνυα), in genua procumbo.
 γονυπετής, ες, ad genua alicujus accidens procumbens, projectus; supplex, -icis.
 γονυπετῶς (ἵκετέω τινά), supplex me ad pedes alicujus projicio.
 γόος, δ, luctus, -ūs, ἄ.
 γοργός, ἡ, ὄν, 1) terribilis, e; torvus, a, um; 2) alacer, -is, e, agilis, -e; acer, -is, -e; strenuus, a, um.
 γοργότης, ἡ, 1) ierocia, -ae, θ. 2) acritas, -atis. θ. alacritas -atis, θ. agilitas, -atis, θ.
 γοργόφθαλμος, aspectu horrendus
 γοργόπος, ἴδε γοργόφθαλμος.
 γοργῶς, alacriter; strenue.
 γοῦν, quidem; saltem; certe; igitur
 γοῶδης, ες, lugubris, e.
 γραβδην, depictum, scriptum.
 γραῖα, ἡ, anus, -us, θ. γίγνομαι
 γραῖα, anilitor, -ari.
 γραῖδιον, τό, anicula, -ae, θηλ. vetula, -ae, θ.
 γραικίζω, graecisso; graecor.
 γραικιστί, graece.
 Γραικός, δ, Graecus, a, um, οἱ Γραικοί, Graeci, -drum.
 γραϊκός, ἡ, ὄν, anilis, e.
 γραῖμμα, τό, litera, -ae, θ.
 γραμμάριον, τό, scrupulum, οὐ.
 γραμματεία, ἡ, 1) = τὸ τοῦ γραμματέως ἔργον, scriptus, -us, ἄ. 2) = τὸ τοῦ γραμματέως ἀξίωμα, scribatus, -us, ἄ. 3) = φιλολογία, literatura, -ae, θ.
 γραμματεῖον, τό, tabula, -ae, θ.
 γραμματεὺς, δ, 1) γραμ. δημόσιος, scriba, -ae, ἄ. 2) γραμμ. ἰδιωτικός,

γύμνωσις, ἡ, nudatio, θ.
 γυμνῶς, nude.
 γυναικαδέλφη, ἡ, uxoris soror.
 γυναικάδελφος, ὁ, uxoris frater.
 γυναικάριον, τό, muliercula, ἄ.
 γυναικεῖος, α, ον, muliebris, e.
 γυναικεῖα στολή, muliebris vestis ||
 οὐα. τό γυναικεῖον (γυναικῶν), gynaecium.
 γυναικεῖως, muliebriter.
 γυναικοειδής, ἐς, mulieri similis.
 γυναικοκρατέομαι -οῦμαι, mulieri pareo.
 γυναικοκρατία, muliebre imperium.
 γυναικομανής, mulierosus.
 γυναικομανία, mulierositas, θ.
 γυναικόμορφος, ον, mulieris formam habens.
 γυναικοπρεπής, mulieres decens.
 γυναικώδης, ἐς, muliebris, e.
 γυναικωδῶς, muliebriter.

γυναικῶν, δ, gynaecium, -i, οὐ.
 γυναικωνίτις, ἡ, gynaeconiis, -idis, θ.
 γύναιον, τό, muliercula, -ae, θ.
 γυνή, ἡ, femina -ae, θ. mulier, -eris, θ.; σύζυγος, uxor, -ōris; conjux, -ūgis, θ.
 γυπῶδης, vulturinus, a, um.
 γυρεύω, circumiens quaero.
 γυρίζω, verito (aliquid); ἐπιστρέφω, revertor, -i.
 γῦρις, ἡ, pollen, -inis, οὐ.
 γῦρος, δ, gyrus, -i, ἄ.
 γυρόω -ῶ, gyro, -are.
 γρῦν, δ, vultur, -uris, ἄ.
 γυρῶπωλῆον, τό, cretaria, -ae, θ.
 γῦπος, ἡ, gypsum, creta, -ae.
 γυρῶω -ῶ (τι), gypso, -are.
 γωνία, ἡ, angulus, -i, ἄ.
 γωνιαῖος, α, ον, angularis, -e.
 γωνιόω -ῶ, angulo, -are.
 γωνιώδης, ἐς, angulosus, a, um.

Δ, δ (δέλτα), τό τέταρτον γράμμα, littera Δ' ὡς ἀριθμητ. σημείον τό μὲν δ', = quatuor ἢ quartus, a, um, τό δὲ δ, = quatuor millia.
 δαγκάνω, ἔδε δάκνω.
 δαδῖον, τό, iacula, -ae, θ. taeda, θ.
 δαδουχέω -ῶ, faciem praefero.
 δαδουχία, ἡ, facium gestatio.
 δαδοῦχος, ον, taedam gestans;
 taedifer, a, um, δαδοῦχοι, sacerdotes Cereris.
 δαδοφορέω -ῶ, taedam fero.
 δαδοφόρος, ον, taedifer, a, um.
 δαγμοσύνη, ἡ, peritia, -ae, θ.
 δαήμων, ον, sciens, -ntis.
 δαιδάδεος, α, ον (= τεχνικός) daedalus, a, um; artificiosus, a, um.
 δαιδάλλω, artificiose facio.
 δαιδαλμα, τό, artificium, -ii, οὐ.
 δαιμονέω -ῶ, δαιμονιάω -ῶ, δαιμονίζομαι, a daemone agitor; furo e correptus sum; insano, -ire.
 δαιμονιακός, daemoniacus.
 δαιμόνιον, τό 1) numen, -is, οὐ.

genius, -ii, ἄ. daemonion, -ii, οὐ.
 || † genius malus; diabolus, -i, ἄ.
 δαιμονιόπληκτος, ον, a daemone percussus, a, um.
 δαιμόνιος, (α), ον, divinus, a, um.
 ἐντεῦθ. eximius, excellens, -ntis.
 δαιμονιώδης, daemonio similis.
 δαιμονίως, divinitus, eximie.
 δαιμονολάτρης, daemonicola.
 δαιμονόληπτος, ον, a daemone correptus, a, um.
 δαίμων, δ, ἡ, numen, -is, οὐ.
 genius, -ii, ἄ. daemon, -onis; ἄ.
 || † genius malus; diabolus, -i, ἄ.
 δαῖς (δαιτός), ἡ, daps, -pis, θ.
 δαιτυμών, δ, epulo, -onis, ἄ.
 δάκνω (τινὰ ἢ τι), mordeo (mordere), morsum, -ère) aliquem ἢ aliquid δάκνομαι, mordeor (-ère).
 δακρυῖδιον, τό, lacrymula, -ae.
 δάκρυον, τό, lacrima, -ae, θ.
 δακρυοποιός, ον, lacrimas ciens; flebilis, e.
 δακρυρροέω -ῶ, in lacrimas ef-

iundor· δακρυρρῶν, lacrimabundus
δακρύρροος, *ον*, lacrimas fundens.

δακρυτός, *ή, όν*, lacrimabilis, e.

δακρυχέων, *ουσα, ον*, lacrimas iundens; lacrymis obortis.

δακρύω, lacrimo, are (*ἐν γένει*)· fleo, -ere (*ἐκ λύπης*); lacrimas fundo, profundo· δακρύω *τινά*, lacrymo.

δακρυώδης, *ες*, lacrimosus, a, um; lacrimabilis, e.

δακτυλήθρα, digitabulum, *ού*.

δακτυλίδιον, *τό, ανellus, -i, ά*.

δακτυλικός, *ή, όν*· 1) digitalis, e.
2) dactylicus, a, um.

δακτυλιοθήκη, dactyliotheca.

δακτυλιονορός, *ός*, anularius, *ά*.

δακτύλιος, *ός*, anulus, -i, *ά*.

δακτυλοδεικτέω -*ώ*, digito monstro (aliquem)· δακτυλοδεικτοῦμαι, digitis monstor.

δακτυλοειδής, *ες*, digito similis.

δάκτυλος, *ός*· 1) digitus, -i, *ός* μέγας δάκτυλος, pollex, -icis, *ά*. *ός* λιγανός δάκτυλος, index, -icis, *ά*. *ός* μέσος δάκτυλος, digitus medius, *ός* παράμεσος δάκτυλος, digitus medicus (*καί* medius) *ή* minimo proximus, *ός* μικρός δάκτυλος, *ός* μύωψ, digitus minimus· 2) = μετρικός ποῦς, dactylus.

δακτυλωτός, *ή, όν*, digitatus.

δακός, *ός*, titio, *θ*. torris, -is, *ά*.

δαμάζω· 1) domo (-ui, -itum, -äre), aliquem *ή* aliquid (bestiam, hostes)·

*2) *ἐπὶ ἀνθρ. καὶ ἀνθρωπίων παθῶν*, coerceo (juventutem, cupiditates); cohibeo (iracundiam, animum).

δάμαλις, *ή*· 1) juvenca, -ae· 2) vitula, -ae, *θ*. 3) vaccula, -ae, *θ*.

δάμαλος, *ός*· damalis, -onis, *ά*.

δάμαρ, *ή*, uxor, -oris, *θ*.

δάμασις, *ή*, domitura, -ae, *θ*.

δαμαστής, *ός*, domitor, -ōris, *ά*.

δαμαστήριος, *α, ον*, domans, -ntis

δαμάτειρα, *ή*, domitrix, -icis, *θ*.

δανείζω (*τινί* *τι*)· 1) mutuum do (alicui aliquid), commodo (alicui aliquid); *ἐπὶ τόκῳ*, pecuniam fenero; *δανείζομαι* *τι* *παρά* *τινος*, mutuo, aliquid ab aliquo; mutuum sumo ab aliquo.

δάνειον, *τό*, mutuum, -i, *ού*.

δανεισμός, *ός*, feneratio, -onis, *θ*.

δανειστής, *ός*, fenerator -oris, *ά*. creditor, -oris, *ά*.

δανειστικός, *ή, όν*, feneratorius.

δαπανάω -*ώ*, insumo, consumo (-mpsi, -ptum, -ere) aliquid; impendo, (-di, -sum, -ere) aliquid in aliquid.

δαπάνη, *ή*· insumptio, -ōnis, *θ*. consumptio, -ōnis, *θ*.

δαπάνημα, *τό*, sumptus, -ūs, *ά*.

δαπανηρός, *ός, όν*, impensus, a, um; sumptuosus, a, um.

δαπανηρῶς, impense.

δαπανητικός, sumptuarius.

δάπεδον, pavementum, -i, *ού*.

δάς (δαδός), *ή*, taeda, -ae, *θ*. =

λαμπάς, fax, facis, *θ*. || pinus, -us.

δασέως, dense; spiritu aspero.

δασμολογέω -*ώ*, tributa exigo.

δασμολογία, *ή*, tributorum exactio.

δασμολόγος, *ός*, tributorum exactor

δασμός, *ός*, tributum, -i, *ού*.

δάσος, *τό*, iruticetum, -i, *ού*.

δασόφρυς, densis superciliis praeditus, a, um.

δασυγένειος, *ον*, densam barbam habens.

δασύθριξ, densos capillos habens.

δασύμαλλος, *ον*, pilosus, a, um.

δασύνω· 1) pilosum reddo (aliquid)· δασύνομαι, pilosus fio· 3) denso -are· 4) spiritu aspero signo.

δασυπώγων, densam barbam habens.

δασύς, *εἴα, ύ*, densus, a, um·

μαλλιαρός, pilosus, a, um; hirsutus, a, um; *τό* δασύ πνεῦμα, *ή* δασεία, spiritus asper· *τά* δασέα (*συμφωνία*), aspiratae.

δασύσκιος, *ον*, umbrosus, a, um.

δασύστερνος, *ον*, hirsutum pectus habens.

δασύτης, *ή*· 1) densitas, -ätis, *θ*. 2) aspiratio vocis.

δασυχαίτης, densam jubam habens

δασώδης, *ες*, silvester, -stris, stre.

δανυκίον, *τό*, rubia, -ae, *θ*.

δαῦκος, *τό*, carota, -ae, *θ*.

δάφναιος, δάφνινος, laureus.

δάφνη, *ή*, laurus, -i, *θ*.

δαφνηφορέω -ῶ, laurum gesto; laureatus sum.

δαφνηφορία, ἡ, lauri gestatio.

δαφνηφόρος, *ον*, laurier.

δάφνιος, **δάφνινος**, *ον*, laureus, a, um; laurinus, a, um.

δαφνίς, ἡ, bacea laurea.

δαφνίτης, ἡ, laurcus, a, um.

δαφνοειδής, *ές*, lauri similis.

δαφνών, *ος*, lauretum, -i, *οὔ*.

δαφνίλεια, ἡ, atundantia, -ae, *θ*.

δαφνιεύομαι, largior, -iri.

δαφιλής, *ές*, largus, a, um.

δαφιλώς, abundanter; largiter.

δέ, autem, vero, sed.

δέδια, **δέδοικα** (*τινα ἢ τι*), timeo, formido aliquem ἢ aliquid.

δέσεις, ἡ, precatio, -onis, *θ*. precatus, -us, *ἀ*, prex, -ecis, *θ*.

δεητικός, ἡ, *όν*, precarius, a, um.

δεῖ (*πρέπει*), oportet (-ui -ēre);

χρεῖα ἐστὶ : **δεῖ** *τινί* *τινος*, opus est alicui res ἢ (*ἀπρος*). *re* : **δεῖ** *ἡμῖν* *στρατηγού*, nobis dux (duce) opus est.

δεῖγμα, *τό*, 1) specimen -inis, *οὔ*.

δείκνυμι, **δείκνυω**, indico (-āre) aliquid; ostendo (-ndi, -nsum -ere alicui aliquid.

δεικτῆρ, **δείκτης**, *ος*, demonstrator.

δεικτικός, ἡ, *όν*, ostentivus, demonstrativus, **δεικτικὴ ἀνωρυμία**, pronomen demonstrativum.

δειλαίνω, timidus sum.

δείλαιος, *α*, *ον*, miser, era, erum.

δείλη, ἡ, crepusculum. *ι*, *οὔ*. *ἐν* *τεῦθ*. = vespera.

δειλία, ἡ, timidas, -ātis, *θ*.

δειλάσις, ἡ, pavor, -ōris, *ἀ*.

δειλιάω -ῶ, formido, -are.

δειλινός, ἡ, *όν*, vespertinus.

δειλός, ἡ, *όν*, timidus, a, um.

δειλῶς, timide.

δειλόψυχος, timidi animi.

δεῖμα, *τό*, formidamen -inis, *οὔ*.

δειμαίνω, timeo, -ere, alicui.

δεῖνα (*δεινός*) *ος*, ἡ, *τό*, quidam, quaedam, quodam *καὶ* quiddam.

δεινοπαθέω -ῶ, indigne patior.

δεινός, ἡ, *όν*, 1) terribilis, e; horribilis, e; formidabilis, e; immanis, e; dirus, a, um. 2) acer, acris, -acre, gravis, e; *δεινός* *ἐξως*, acer,

gravis amor. 3) fortis, e; excellens, -ntis, *οὔθ*. *δεινός* (*μετ' ἀπασεμφ. ἢ αἰτιατ. ἢ δεινός περὶ τι*) peritus, a, um; aliqua re), *οὔθ*. *δεινός* *λέγειν*,

facundus, a, um; eloquens, -ntis. 4) mirabilis, e, (*λόγος, πρᾶγμα*). 5) intolerabilis, e (*βίος, ἀναίσχυρία*).

6) *τὸ δεινόν*, periculum, -i, *οὔ*. *τὰ δεινά*, pericula mala.

δεινότης, ἡ, 1) atrocitas, -ātis, *θ*.

2) acrimonia, ae, *θ*.

δεινώ -ῶ, exaggero (aliquid).

δεινῶς, *εὖχρ. ἐν τοῖς* *δεινῶς μέλας*, nimis niger, *δεινῶς ἔχειν*, male habere, *δεινῶς φέρειν* aegre ferre.

δείνωσις (*σχ. ρητ.*) exaggeratio.

δείξις, ἡ, ostensio, *θ*. ostentatio,

θ. *ἐπίδειξις*, declamatio.

δειπνέω -ῶ, coeno, -are. *δεδειπνηκώς*, coenatus, a, um; *εἰωθα* *δειπνεῖν*, coenito, -are.

δειπνητήριον, *τό*, coenaculum, -i *οὔ*. coenatorium, -i, *οὔ*.

δειπνητικός, ἡ, *όν*, coenaticus, a, um; coenatorius, a, um.

δειπνίζω (*τινά*), coenam do (praebeo) alicui.

δειπνοθήρας, **δειπνολόχος**, parasitus.

δειπνον, *τό*, coena, -ae, *θ*.

δειράς, ἡ, jugum montis.

δειρή, ἡ, 1) cervix, -icis, *θ*. collum, -i, *οὔ*. 2) jugum montis.

δειροπέδη, ἡ, columbar, -aris; *οὔ*.

δειροτομέω -ῶ, decollo, -are.

δεισιδαιμονέω -ῶ, *ρ*. superstitionis sum.

δεισιδαιμονία, ἡ, superstatio, -onis

δεισιδαίμων, superstitionosus, a, um.

δέκα, decem, *ἀνὰ* *δέκα*, deni, ae, a,

οἱ *δέκα* (*ἀνδρες*), decemviri, -orum.

δεκαδάκτυλος, *ον*, decem digitos habens; denarius, a, um.

δεκαδεκαρχία, ἡ, 1) decuriatus, -ūs, *ἀ*. 2) decemviratus, -us, *ἀ*.

δεκάδαρχος, *ος*, decurio, -onis, *ἀ*.

παρὰ *Ρωμ.* decemvir, -i, *ἀ*.

δεκάδελτος, lex e decem tabulis.

δεκαδικός, ἡ, *όν*, decurialis, e.

δεκαεννέα, undeviginti.

δεκαέξ, sedecim.

δεκαεπτά, septendecim.

δεκαετηρίς, ἡ, decennium, -i, οὐ.
δεκαετής, ἐς, decem annorum;
decennis, e.

δεκαετία, ἡ, decennium, -i, εὐ.
δεκάζω (δώροις διαφθείρω), decurio, -are; corrumpo aliquem (pecuniā, praemio).

δεκάκις, dec es.

δεκακισχίλιοι, αι, α, decem millia

δεκάκλινος, decem lectos habens.

δεκάλιτρος, ον, decem librarum.

δεκάλογος, δ, decalogus, -i, δ.

*δεκανεύς, δ, decurio, -onis, δ.

δεκανία, ἡ, decuria, -ae, θ.

δεκαοκτώ, duodeviginti.

δεκάπηγος, qui est decem cubitorum.

δεκαπλασιάζω, decemplex facio, δεκαπλασιασθεὶς, decuplatus.

δεκαπλάσιος, α, ον, decemplex.

δεκαπλασίως, decies tantum.

δεκαπλοῦς, οὖν, decemplex.

δεκάπους, ονν, decem pedes habens decem pedibus instructus.

δεκάρχης, δ, decemvir, -i, οἱ δεκάρχοι, decemviri, -orum.

δεκαρχία, ἡ, decemviratus, δ.

δεκαρχικός, ἡ, ον, decemviralis, e

δεκάς, ἡ, decuria, θ.; decas.

δεκασμός, δ, corruptela (pecuniis, praemiis); largitio, -onis.

δεκάστηλος (ναός), decastylus.

δεκαταῖος, α, ον, decem dierum; decimo die.

δεκατευτής, δ, decimanus, -i, δ.

δεκατεύω· 1) decimo, -āre· 2) ἀγρός δεκατενόμενος, ager decimanus

δεκάτευσις, ἡ, decimatio.

δεκάτη, ἡ, decima, -ae, θ.

δεκατημόριον, τό, decima pars.

δεκατηφόρος, ον, decimas ferens.

δέκατος, η, ον, decimus, a, um.

δεκατρεῖς, -τρία, tredecim.

Δεκέμβριος, δ, December, -bris, δ.

δεκτικός, ἡ, ον, ad recipiendum aptus, a, um.

δεκτός, ἡ, ον, acceptus, a, um.

δελέάζω, inesco -are, aliquem || μεταφ. α) allicio ἢ illicio· β) decipio (-ἐπι, -ere, aliquem) || -ομαι τινι, allicior (-ctus, sum) aliqua re δέλεαρ, δελέασμα, τό, esca, -ae,

δ. μεταφ. illecebrae -arum, illectamentum, -i, οὐ. fraus, -udis, θ.

δელεασμός, δ, actio inescandi.

δელεαστικός, ἡ, ον, ad illicendum aptus, ad decipiendum aptus.

δέλτα, τό, delta.

δελτάριον, δελτίον, tabella, θ.

δέλτος, ἡ, pugillares -ium, δ.; tabella, -ae, θ. codicillus.

δέλφαξ, δ, porcus, -i, δ.

δελφίν, δ, delphin, delphinus, -i.

δελφινοειδής, delphino similis.

δελφύς (μήτρα), uterus, -i, θ.

δέμα, τό, vinculum, -i, οὐ; illigamentum, -i, οὐ. fasciculus, -i, δ.

δέμας, τό, corpus; statura, ae.

δεμάτιον, τό, fasciculus, -i, δ.

δέμω, δέμομαι (οἶκον) aedifico.

δενδράς, ἡ, arboribus frequens.

δενδρῆεις, δενδρόεις, arboreus.

δενδρίζω, δενδροῦμαι, arboreasco.

δενδρικός, ἡ, ον, arboreus.

δενδρίον, τό, arbuscula, -ae, θ.

1. δενδροκόμος, arboribus ornatus.

2. δενδροκόμος, δ, arborator, δ.

δενδροκοπέω -ω, arbores excindo.

δενδρολίβανος, ἡ, ros marinus.

δένδρον, τό, arbor, θ. arbustum.

δενδρόμαι -οῦμαι, arboreasco.

δενδροτομέω -ω, arbores excindō; ἐντεῦθ. = vasto, populus, -ari.

δενδροτομία, ἡ, arborum excissio.

ἐντεῦθ. = vastatio -onis, θ.

δενδροτόμος, ον, arbores excindens.

δενδροφυτέω -ω, arbusto, -are.

δενδροφυτεία, ἡ, arborum consitio; συγκ. arbores, -orum, θ.

δενδρόφυτος, ον, arboribus consitus, a, um.

δενδρώδης, ἐς (δενδροειδής), arbore similis; πολύδενδρος, arboreus, a, um; arbuteus, a, um.

δενδρών, δ, arborētum -i, οὐ.

δεξαμενή, ἡ, receptaculum aquae· ἐπάγειος δι' ὑδάτων, cisterna, -ae, θ.

δεξιόθεν, dextrā, dexterā.

δεξιόμοι -οῦμαι (τινα) prehendo dextram alicujus· δεξιούμεθα ἀλλήλους, conserimus dextras.

δεξιός, α, ον, dexter, -tra (-tera), -trum (-terum); δεξιώτερος, dexte-

rior· δεξιότατος, dextimus· || μεταφ. (ἐπιδεξιός), dexter, a, um; sollers, -rtis.

δεξιότης, ἡ, dexteritas -ātis, θ.

δεξιωμα, τό, bona seceptio.

δεξιῶς (= ἐπιδεξιῶς)· dextre ἢ dextere; δεξιώτερον, dexterius.

δεξιώσεις, ἡ· 1) exceptio liberalis; bona receptio; (ζήτησις ἀρχῆς), ambitio, -onis, θ.

δέομαι (ἐνδεής εἰμι), egeo (-ui, -ère); δέομαι τινοσ· α) οὐκ ἔχω τι· egeo aliqua re ἢ alicujus rei· β) = ἔχω χρεῖαν τινός, opus est mihi res (re)· δέομαι τινοσ τι· α) = αἰτῶ τινα ἢ παρὰ τινός τι, rogo (-āre) aliquem (ab aliquo) aliquid· β) δέομαι σου δοῦναί μοι τοῦτο, te rogo, ut mihi hoc des· γ) = αἰτοῦμαι παρὰ τινός τι, lacrimā τινά, oro aliquem (ab aliquo) aliquid.

δέον (δέοντος)· necessarium· ἐν δέοντι· (δῆλ. καιρῷ), εἰς δέον· oportune· || ἴδε δέων.

δεόντως, decenter; commode.

δέος, τό, formido, θ. metus· -us.

δέπας, τό, patera, -ae, θ.

δέρας (δέρμα) τό, pellis, -is, θ. το χηνόμαλλον δέρας, exuviae pecudis.

δέρη, ἡ, cervix -icis, θ.

δέρκομαι, video; aspicio, -ere.

δέρμα, τό, 1) dellis, -is, θ. 2) corium -i, οὐ. 3) δ χρώς, cutis, is, θ. τὸ δέρμα τῆς ραγός, cutis uvae.

δερμάτινος, η, ον, corio factus; scorteus, a, um.

δερμάτιον, τό, pellicula, -ae, θ.

δερματοργός, δ, pelliō, -onis, α.

δερματώδης, es, corio similis.

δέρω (μαστιγῶ), verbero, -are; virgis caedo (aliquem).

δαίς, ἡ, 1) vinctura -ae, θ. 2) ligatio, -onis, θ. 3) nodus, -i, α.

4) ἐν τῇ τραγῳδ. implicatio, θ.

δεσμά, τά, vincula -orum, οὐ.

δεσμευσις, ἡ, vinctus, -ūs, α.

δεσμευτής, δ, vinctor, -oris, α.

δεσμεύω, in vincula conjicio aliquem; catenis vincio (aliquem).

δέσμη, ἡ, fasciculus, -i, α. fascis, -is, ἀνθέων —, fasciculus, -i, α.

δέσμιος, α, ον, vinctus, a, um.

δεσμός, ἡ, fasciculus, -i, α.

δεσμός, δ, (πλ. οἱ δεσμοί), 1) retinaculum, cū. 2) vinculum, οὐ. ἴδε δεσμά.

δεσμοφύλαξ, δ, carcerarius, -i, α.

δεσμῶν -ῶν, in vincula conjicio.

δεσμοκτήριον, τό, carcer, -eris, α.

δεσμώτης, δ, δεσμῶτις, ἡ, catenis vinctus, -a; carcere inclusus, -a.

δεσπόζω, dominor (in aliquem, in aliqua re), δεσπόζομαι (= ἄρχομαι), dominor.

δέσποινα, ἡ, domina, domna.

δεσποινίς, ἡ, domicella, -ae, θ.

δεσπόσυνος (τοῦ δεσπότου), dominicus; herilis· || ἡ δεσποσύνη, filia herilis; domicella, -ae, θ.

δεσποτεία, ἡ, dominatus, α.

δεσπότης, δ, dominus, -i, α. herus, -i, α. dominator, -oris, α. || † ἀρχιερεὺς, archiereus, -i, α.

δεσποτίδιον, τό, dominulus, α.

δεσποτικός, ἡ, δν, dominicus· || τυραννικός, imperiosus, a, um.

δεσποτικῶς, more dominorum; imperiose.

δετός, ἡ, δν, vinctus a, um.

δεῦρο, δευρί, huc.

δεῦτε (= δεῦρ' ἴτε), huc adeste.

δευτεραῖος, α, ον, die secundo.

δευτεραῖοι ἡλθοῦν, postridie venerunt.

δευτερεύω, secundus sum.

δευτερογαμέω -ῶ, secundas nuptias ago.

δευτερογαμία, ἡ, nuptiae secundae.

δευτερογάμος, iterum maritatus.

δευτερόκλιτος, ον, secundae declinationis.

δευτερολογέω -ῶ, secundo loco verba facio.

δευτερολογία, repetitio in oratione.

δευτερονόμιον, deuteronomium.

δεύτερος, α, ον, secundus, a, um;

(ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ εἶδους) alter, -era, -erum· || ἐπὶ. δεύτερον, τὸ δεύτερον secundum; iterum.

δευτεροτόκος, secundo pariens.

δευτερότοκος, secundo partu editus.

δευτερόω -ῶ, iterō -are, aliquid.

δευτέρωμα, δευτέρωσις, iteratio.

δεύω, mae facio (aliquid).

δέφομαι, masturbor, -ari, τὸ δέ-

φροῦναι, masturbatio, -onis, θ. ὁ δειφόμενος, masturbator, -oris, ἄ.

δεχήμερος, decem dies durans.

δέχομαι (λαμβάνω), accipio (-cēpi, -ceptum -ere) aliquid (donum, conditionem) || excipio (-ere) aliquid (:impetum· ἐντεῦθ·=sustineo, -re, aliquem; τοὺς πολεμίους, hostes); δέχομαι (ἐξελίω) τινά, excipio aliquem (hospitio) || recipio (-ere) aliquem ἢ aliquid || (χωρῶ) capio.

δεψέω -ω, depso (-ui, -ēre).

1. δέω (δένω), ligo, religo, -arē, aliquem ἢ aliquid || δένω ὥστε μὴ ἐλευθέρως κινεῖσθαι, vincio, devincio (vinxi, vinctum, -ire) aliquem ἢ aliquid; μετφ. obstringo, (-inxi, -ctum, -ere) aliquem.

2. δέω, δεύ, abest; opus est. πολλοῦ δέω, multum ubest (ut)· ἴδε δέον.

δέων, δέοντος, ἐνός δέων ἑκατοστός, undecentesimus, ἐνός δέοντος εἴκοσι, undeviginti

δῆ, 1) βεβαιωτ. sane; profecte· 2) ἀναφ. εἰς τὰ ποιεῖσθ· igitur· 3) εἰρων. viduticet, scilicet· 4) ἐμφαντ. α) demum νῦν δῆ, nunc demum· β) ἄγε δῆ, en age! 5) ἐπὶ ἐρωτ. nam, τίς δῆ; τί δῆ; quisquam ἢ quinam? 6) ἐπὶ ἀριθ. cunque, πέντε ἢ ὅσοι δῆ, quinque vel quotcunque fuerint· 7) καὶ δῆ καί, atque adeo.

δῆγμα, morsus, ἄ. admorsus, ἄ.

δηγμός, δ, morsus, -us, ἄ.

δῆθεν (εἰρων.), scilicet, videlicet.

δῆκτης, δ, mordex -icis.

δηκτικός, ἦ, ὄν, mordax, -acis.

δηκτικῶς, mordaciter.

δῆλα δῆ, 1) videlicet, scilicet· 2) prefecto.

δηλέομαι, deleo -ere.

δηλητήριον, τό, virus, -i, οὐ. venenum, -i, οὐ. *δηλητηριάω τινά, veneno aliquem neco· *δηλητηριάζομαι, veneno sumpto morior.

δηλητήριος (βλαπτικός), nocivus.

δηλητηριώδης, ες, venenatus.

δῆλον ὅτι, scilicet; nimirum.

δηλοποιέω -ω, manifestum facio

δῆλος, η, ὄν, manifestus, a, um; apertus, a, um.

δηλόω -ω, 1) manifesto, -are; manifestum reddo aliquid· 2) aclaro, declaro (-are) aliquid· 3) patefacio, -ere, aperio, (-ire) aliquid· 4) indico (-are) aliquid· δια δακρύων δηλώ τὴν λύπην, lacrimis indicō dolorem· 5) δηλώ τί τινι, εἰς τινα, πρὸς τινα (=ἀγγέλλω τινί τι), certiorē facio aliquem de re· 6) = μὴνύω profiteor, -eri || παθητ. δηλοῦσθαι, pateiieri; manifestum fieri δῆλωσις, ἦ, 1) manifestatio, -ionis, θ. declaratio, -ōnis, θ. 2) indicium οὐ. 3) professio, θ.

δημαγωγέω -ω, populum (plebem) ago ἢ duco ad me (blanditiis κτλ.); ad me pellicio populum.

δημαγωγία, ἦ, regimen populi, ἀλλὰ καὶ corruptela populi.

δημαγωγικός, ἦ, ὄν, 1) ἐπὶ καλοῦ popularis, e· 2) ἐπὶ κακοῦ, seditiosus, a, um.

δημαγωγός, δ, 1) κατὰ τοὺς παλαιούς ὡς τὰ πολλὰ ἐπὶ π. λου, vir popularis, qui populi causam agit; plebis dux, populi auctor, σχεδ. δε ψεκτῶς: contionator, -oris, ἄ. 2) = δημηγόρετης homo seditiosus; civis trulentus.

δημαρχέω -ω, tribunus plebis sum

δημαρχία, ἦ, tribunatus plebis.

δημαρχικός, ἦ, ὄν, tribunicius.

δημαρχος, δ, tribunus plebis ἢ μόνον, tribunus, -i, ἄ.

δημεγέρτης, δ, homo seditiosus; vulgi turbator.

δημεραστής, δ, populi studiosus.

δήμευσις, ἦ, confiscatio, θ.

δημέω, confisco, are, aliquid.

δημηγορέω -ω, concionor (-atus sum, -āri); concionem habeo.

δημηγορία, ἦ, concio, -ōnis, ἄ.

δημηγορικός, ἦ, ὄν, ἐπὶ θ. concionalis, e.

δημηγόρος, δ, concionator, -oris.

δημηλασία, ἦ, exilium, i, οὐ.

δημιοπρασία, ἦ, auctio, -ōnis, θ. subhastatio, -oris, θ.

δήμιος, ὄν, (δημόσιος)· publicus, a, um, ὁ δήμιος (ὑποπ. δοῦλος), carniex, -icis, ἄ.

δημιουργέω -ω, q. iabrico, -are ἢ

fabricor, -ari, aliquid, aedifico, -are
creo, -are, aliquid.

δημιούργημα, τὸ· 1) fabrica, θ.
opificium, οὐ. 2) creamen, οὐ.

δημιουργία, ἡ, creatio, -onis, θ.

δημιουργικός, ὁ, ὄν, fabrilis, e.

δημιουργός, ὁ· 1) opifex, -icis, ἄ.

2) artifex· 3) aedifex, -icis, θ. fa-

bricator, ἄ· 4) creator ἄ· 5) (δνομα

ἀρχῆς) demiurgus, ἄ.

δημογέραν, ὁ, senior in populo

honoratus.

δημοδιδάσκαλος, ὁ, populi doctor;

ludimagister, -tri, ἄ.

δημοκοπέω -ῶ, populum colo.

δημοκοπία, ἡ, captatio gratiae

populi; adulatio populi.

δημοκόπος, ὁ, plebicola, ἄ.

δημοκρατέομαι -οῦμαι, imperio

populi utor.

δημοκράτης, ὁ, homo popularis.

δημοκρατία, ἡ· 1) multitudinis

dominatus; imperium popolare ἡ

populi; ratio ἡ potestas populi. ἀ-

κριβείν. ea imperii forma qua vis

omnis penes populum est· || ἡ δημο-

κρατικὴ πολιτεία, civitas, in qua

omnia per populum geruntur; res-

publica. [faveo.]

δημοκρατίζω, imperio populari

δημοκρατικός, ὁ, ὄν, ad imperi-

um populi pertinens; popularis, -e,

ἡ δημοκρατικὴ πολιτεία, civitas in

qua omnia per populum geruntur;

civitas popularis.

δημοκρατικῶς, populariter.

δημόσιον, τό, publicum, -i, οὐ. τὰ

δημόσια ὠνοῦμαι publicum agito· ἐξ-

έρχομαι εἰς τὸ δημόσιον (εἰς τὸ φα-

νερόν), egredior in publicum.

δημόσιος, α, ον, publicus.

δημοσιώνης, ὁ, publicanus, -i, ἄ.

δημοσίως, publice.

δημοτελής, ἐς, publicis expensis

factus; publicus, u, um.

δημοτελῶς; publicis expensis; pu-

blice.

δημότης, ὁ· 1) = εἰς τῶν τοῦ δήμου,

plebejus, -i, ἄ· 2) = μέλος τοῦ αὐ-

τοῦ δήμου, tribulis, -is, ἄ.

δημοτικός, ὁ, ὄν· 1) plebejus, α,

um· ἡ δημοτικὴ (ἡ τῶν πολλῶν) τάξις,

* Ἑλληνο-Λατινικὸν Λεξικόν

ordo plebejus; plebitas, -atis, θ.

2) = φιλόδημος, popularis, -e.

δημοτικῶς, populariter.

δημώδης, ἐς, vulgaris, e; popu-

laris, e, — ἡ ἄσματα, sarmina po-

pularia.

δημωφελής, ἐς, populo utilis, e.

δημωφελῶς, populo utiliter.

δῆν, (πολὺν χρόνον)· diu.

δηνάριον, τό, denarius, -i, ἄ.

δῆξις, ἡ, morsus, -us, ἄ.

δῆσώ -ῶ, vasto, depopulo.

δῆποθεν, (= ὅθεν ἄν) undecunque

δῆποτε, εὐχρ. ἐν τῷ· τί δῆ ποτε·

quid tandem?

δῆπου, utique; profecto.

δῆτα, iam sane; jam profecto.

διά· 1) μετὰ γενικ. per· α) ἐπὶ τό-

που διὰ τῆς ἀγορᾶς, per forum· β) ἐπὶ

χρόνον διὰ δέκα ἡμερῶν, per decem

dies· γ) ἐπὶ ὄργ. τόπον, αἰτίας· δι·

ἐπιστολῶν, per literas· 2) μετ' αἰ-

per, propter· διὰ τὴν ἡλικίαν, per

aetatem, διὰ τοῦτο διὰ ταῦτα, pro-

pter hoc, propterea.

διαβαδίζω, huc illic gradior.

διαβάθρα, ἡ, scala nautica; pons.

διαβαίνω· 1) = διασκελίζω, diva-

riso, -are· 2) transeo (-ii, -itum,

-ire), ποταμόν, flumen· 3) transmitto

(isi, -issum, -ere), ποταμόν flumen,

θάλασσαν, mare· 4) διαβαίνω ἐκ τῆς

Λιβύης εἰς τὴν Ἰταλίαν, trajicio ex

Africa in Italiam· 5) = διέρχομαι,

transmeo, -are.

διαβάλλω, (διαβιβάζω), traduco·

διαβαίνω, trajicio, -ere· || συνήθ.

διαβάλλω (= σνοφαντῶ) τινα, calu-

mnior (-atus sum, -ari) aliquem;

-ομαι, criminor, -atus sum, -ari

(ab aliquo)· χωρίζω ἀπ' ἀλλήλων, dis-

jungo, -ere (aliquem de aliquo).

διάβασις, ἡ· 1) transitus -us, ἄ.

transitio, -ōnis, θ. 2) tractus.

διαβατέος, (ὁ ποταμός)· trajicien-

dum est flumen.

διαβατήριον, τό, syngraphus ἄ.

διαβατήρια, τά, sacrificia pro fe-

lici transitu.

διαβάτης, ὁ, qui trajicit.

διαβατικός, transmeatorius,

διαβατός, ὁ, ὄν, ἐπὶ θ. transmea-

bilis, e; qui transiri potest.

διαβεβαίδομαι -οὔμαι (τι, περί τινος) 1) adseverō, -are, aliquid, de aliquo 2) adsero, -ere, aliquid 3) affirmo, -are, aliquid.

διαβεβαίωσις, ἡ, affirmatio, θ.

διαβεβαιωτικός, adseverē.

διάβημα, τό, transitus, -ūs, ἄ.

διαβήτης, ὁ, diabētes, -ae, ἄ.

διαβιβάζω, trajicio (ēci, -ectum, -ere) aliquem ἢ aliquid.

διαβιβασμός, (διαβίβασις) transmissio, -on s, θ.

διαβιβρώσκω, peredo, corrodo, -ere, aliquid **διαβιβρώσκομαι ὑπό τινος**, me aliquid peredit.

διαβίωσις, ἡ, tota vita.

διαβλέπω, oculos iixos teneo; perspicio, -ere; visu penetro.

διαβλητικός (συκοφαντικός), ἡ, ὄν, calumniosus, a, um.

διαβλητικῶς (συκοφαντικῶς), percalumniam; calumniose.

διαβόητος, ὄν, 1) divulgatus, a, um 2) famosus, a, um.

διαβολεύς, ὁ, calumniator, ἄ.

διαβολή, ἡ, calumnia, -ae, θ.

διαβολικός, ἡ, ὄν 1) calumniosus, a, um, 2) † diabolicus, a, um.

διαβολικῶς, 1) criminoſe. *2) modo diabolorum.

διάβολος (διαβολεύς), calumniator -oris, ἄ. criminator, -oris ἄ. || † diabolus, i-, ἄ.

διαβόλως (διαβολικῶς), calumniose.

διαβομβέω -ῶ, perstrepo, -ere.

διαβουκολέω -ῶ, permulceo **συνήθ.** decipio (-epi, eptum, -ere) aliquem.

διαβουλεύομαι, delibero, -are.

διαβουλία, ἡ, consilium, -i, οὐ.

διαβούλιον, τό, deliberatio -onis, θ. consultatio, θ. consilium, -i.

διαβρεχής, διάβρεχος, madidus, a, um; uvidus, a, um; udus, a, um.

διαβρέχομαι, madesco, emadesco. (-rei alicujus); forma, -ae ἐντεῦθ.

α') = σχῆμ. γεωμετρ. geometrica forma β') μουσ. διάγραμμα οὐ.

διάβρωμα, τό, vetustate exesum.

διάβρωσις, ἡ, consumptio, -onis.

διαβρωτικός ἡ, ὄν, peredens, -ntis

διάβρῶν, infercio, -ire.

διαγγελία, ἡ, relatio legati.

διαγγέλλω (ὑπὲρ πρὸς τινα) alicui

(ad aliquem) nuntium perfero; denuntio, -are 2) **διαγγέλλω τι, ὅτι**, divuigo aliquid 3) **μέσ. διαγγέλλεσθαι** (= ἀλλήλοις διαγγέλλειν), internuntiare.

διάγγεμμα, τό, nuntium allatum.

διάγγελος, ὁ, internuntius, -i, ἄ. **σπράτ.** optio, -onis, ἄ.

διαγγελεύς, ὁ, nuntius, -i, ἄ.

διαγελάω -ῶ, (καταγελῶ) derideo alicueo || οὐδ. ἐπὶ ἀνέμ. θαλάσ. serenus fio.

διαγίγνομαι, 1) duro -are; permaneo, -ere 2) = μεταξὺ γίγνομαι (χρονικ.) a) intersum (-fui, -esse): **τριάκοντα ἔτη διεγέροντο**, anni triginta interfuerunt 3) intercedo (-cessi, -cessum -ere): **διεγέροντο ὀλίγαι ἡμέραι**, intercesserunt pauci dies.

διαγινώσκω, (ἀκριβῶς γινώσκω), pernosco (-ovi, -notum, -ere) aliquid ἢ aliquem; (διακρίνω) dignosco (-ere); = (διακρίνω, κρίνω τι) dijudico, -are, aliquid; discerno, -ere; = (δοκεῖ μοι ἀποφασίζω) cerno ἢ decerno, constituo, ἡ **συνήθ.** de libero, -are, aliquid.

διαγκυλόδομαι -οὔμαι, prehendo amentum jaculi ad jaculandum.

διαγκωνίζομαι, cubitu innitor

διαγκωνισμός, ὁ, nixus in cubitum.

διάγλυμμα, τό, opus caelatum.

διάγλυπτος, ὄν, sculptus ἢ persculptus, a, um; caelatus, a, um.

διαγλύφω, sculpo ἢ persculpo.

διαγνώμη, ἡ, decretum, -i, οὐ.

διάγνωσις, ἡ, 1) deliberatio, -onis;

διάγνωσιν ποιῶμαι (δοκεῖ μοι), delibero aliquid 2) dijudicatio, -onis 3) — νόσον, diagnose

διαγνώστης, ὁ, qui dijudicat.

διαγνωστικός, ἡ, ὄν, dignoscendi et dijudicandi peritus, a, um.

διάγραμμα, τό, extrema lineamenta. (-rei alicujus); forma, -ae ἐντεῦθ.

α') = σχῆμ. γεωμετρ. geometrica forma β') μουσ. διάγραμμα οὐ.

διάγραπτος, ὄν, interlitus.

διαγραφή, ἡ 1) delineatio, θ. 2) = περιγραφή, descriptio, θ. 3) — ῥ-φειλήματος, adtributio.

διαγράφω, 1) (σκιαγραφῶ), deli-

neo (-āre) aliquid; 2) perscribo, -ere (planitium) 3) = περιγράφω, describo (-ere) aliquid (locum); 4) = καταγράφω, conscribo; 5) τὰ θ-φειλόμενα χρήματα, delego pecuniā; 6) = ἐξαλείφω τι, α) circumscribo aliquid; β) interlino, -ere, aliquid; γ) liturā deleo (aliquid).

διαγρυπνέω -ω, insomnem noctem transigo; pervigilo (noctem), ἐντεῦθ. διαγρυπνῶν, pervigil, -is, θ.

διαγρυπνητής, θ, pervigil, -is.

διαγυμνάζω, maxime exerceo, (τὸ σῶμα, corpus) || μέσ. exerceo me.

διάγγω, suffoco, -are.

διάγω, 1) = διαβιβάζω, traduco (-xi, -ctum, -ere); 2) διάγω τὴν νύκτα, perago noctem; 3) διάγω ἡλικίαν, χρόνον, βίον, gero aetatem, tempus, vitam; 4) διάγω (= ἀναλλοκω) τὸν χρόνον, τὴν ἡμέραν, tero tempus, diem; 5) = διαβιβῶ, dego (degi, -ere); 6) μετὰ μετχ. = διατελῶ: διάγω σκοπῶν, perpetuo considero.

διαγωγή, ἡ, 1) traductio, -onis, tractus, -us, ā. 2) διαγωγή (βίον) vitae institutum; vita -ae, θ. ἐντεῦθ. *διαγωγή (τρόπος τοῦ φέρεσθαι, τρόποι), ratio se gerendi ἢ ἀπλ. ratio, mores.

διαγώνιον τό, portorium, -i, οὐ.

διαγωνιάω-ω, valde anxius sum.

διαγωνίζομαι (τινι, πρὸς τινα), 1) decorto ἢ delucto (-are) cum aliquo; 2) dimico cum aliquo; 3) acriter pugno.

διαγώνιος, ον, diagonalis, e.

διαγωνισμός, θ, certamen, -inis, οὐ. dimicatio, -ōnis, θ.

διαγώνισις, ἡ, διαγώνισμα, τό, certatio, θ. dimicatio.

διάδεχομαι, 1) excipio (-cepi, -ceptum, -ere); 2) succedo (-cessi, -cessum, -ere) alicui, in locum alicujus; αἱ διαδεξάμενοι (οἱ διάδοχοι τῶν Ἀλεξάνδρων), successors, -um.

διαδέω, evincio ἢ revincio (-vinxi, -vinctum -ire) aliquid; redimio.

διάδηλος, ον, manifestus, a, um.

διαδηλώω-ω, manifestō, -are.

διαδήλωσις, ἡ, manifestatio, θ.

διαδηλωτής, θ, manifestator, ā.

διάδημα, τό, 1) insigne, regium diadēma, -atis -ae, 2) (τεράων, βρωμῶν κλπ.), vitta, -ae, θ. 3) = ταῖνια, redimiculum, -i, οὐ. fascia, -ae, θ.

διαδιδράσκω, diffugio -ere.

διαδίδωμι, 1) = διανέμω, distribuō aliquid; 2) dido -ere aliquid, διεδόθη φήμη, didita est fama; 3) = διαθρῦλῶ, divulgo -are, aliquid.

διαδικάζω, diducio (-āre) aliquid. -ομαι, causam ago.

διαδικασία, 1) disceptatio -onis; 2) lis, litis, θ. actio, -onis, θ. 3) causa, -ae, θ.

διαδικέω-ω, iudicio contendo.

διάδικος, θ, litigator, -oris, ā.

διαδόσιμος, ον, qui propagatur.

διάδοσις, ἡ, distributio, -onis, θ.; = διαθρῦλσις, divulgatio, θ.; = ἐξάπλωσις, propagatio, -ōnis, θ.

διαδοχή, ἡ, successio, -onis, θ. διαδοχὴ ἀρχῆς, successio imperii; hereditas, -atis θ; ἐκ διαδοχῆς, vicissim, in vicem.

*διαδοχικός, successivus, a, um.

*διαδοχικῶς, vicissim; sensim.

διάδοχος, ον, excipiens -ntis; succedaneus, a, um; || οὐ. successor, ā. heres, ā. οἱ διάδοχοι (Ἀλεξάνδρων), successors, um.

διαδραματίζω, 1) perago fabulam;

*2) τροπ. σπουδαῖον πρόσωπον ἐν τούτῳ διεδραμάτισε, magna in ea re fuit auctoritas ejus.

διαδρομέω-ω, discurro, -ere.

διαδρομή, ἡ, discursatio, θ.

1. **διάδρομος, θ**, transitus, -us, ā.

2. **διάδρομος, ον**, discurens, -ntis; (= ὁ διαδραμών), discursator -oris.

διαδύομαι, permeo aliquid ἢ per aliquid; = διαφεύγω, effugio, -ere aliquid ἢ aliquid.

διάδυσσις, ἡ, 1) permeatio, -onis, θ. 2) = ἐκφυγή, effugium, -ii, οὐ.

διαδυτικός, θ, ὄν, penetralis, e; penetrabilis, e.

διαζεύγμός, θ, disjunctio, θ.

διαζεύγνυμι, διαζεύγνῶ, 1) disjugo, -are; disjungo (-xi, -ctum, -ere) aliquid ἢ aliquid. || μέσ. διαζεύγνυμαι. disjungor (-netus sum,

-i), ἐπὶ ἀνδρός, repudio uxorem.

διάζευξις, ἡ, disjunctio, -onis, ὁ. separatio, -onis, ὁ. 2) = διάλυσις γάμου, divortium, -ii, ἔν.

διαζευκτικός, ἡ, ὄν, disjunctivus, α, um, ὁ ἀζευκτικός σύνδεσμος, particula disjunctiva.

διαζευκτικῶς, disjunctive.

διάζομαι, licia telae addo.

διαζύγιον, τό, divortium, -i, ἑν.

διάζωμα, **διάζωσμα**, cinculum, -i, οὐ. subligar, -aris, οὐ.

διαζώννυμι, **διαζωννύω**, praecingo, -nxi, -nctum, -ere).

διαθερίζω, 1) = διάγω τὸ θέρος, aestivo (-are) 2) = θερίζω, demeto.

διαθερμαίνω, concalefacio.

διαδέσιμος, ὄν, is, ea, id, quo uti possumus ἢ aliquis uti potest; paratus, α, um.

διάθεσις, ἡ, 1) dispositio, -ōnis, ὁ. 2) = σώματος καὶ ψυχῆς, affectio, -ōnis; 3) = πρὸς τινα, voluntas animus erga aliquem 4) = ῥήματος, genus verbi 5) = διαθήκη, testamentum, -i, οὐ.

διαθέτης, ὁ, 1) dispositor, -oris, 2) = ὁ διαθήκην ποιούμενος, testator, ἄ.; ἡ διαθέτις, testatrix, ὁ.

διαθέω, discuro; transcurro -ere.

διαθήκη, ἡ, testamentum, -i, οὐ. tabula testata, διαθήκην ποιῶμαι (διατίθεμαι), testamentum facio ἢ testor, ἀκυρῶ τὴν διαθήκην, irritum facio, rumpo testamentum.

διαθιγῆ, ἡ, tactio, -onis.

διάθλασις, ἡ, contusio, -ōnis, ὁ.

διαθλάω -ῶ (πρὸς τινα), concerto cum aliquo.

διαθραυστος, ὄν, fragilis, -e.

διαθραύω, confringo, -ere.

διαθρέω -ῶ, dispicio, -ere.

διάθρησις, ἡ, dispectio, -onis, ὁ.

διαθροέω -ῶ, = διαθρύνω.

διαθροίζω, colligo, -ere.

διαθρύνω -ῶ, 1) rumore dissero ἐντεῦθ. = divulgo, -are, aliquid, διατεθρόληται, divulgatum est 2) διαθρύνω τινα, celebros aliquem.

διαθρύλλω, ἡ, divulgatio, ὁ.

διαθρύπτω, 1) diffingo, -ere; 2) μετφ. ἐκθελύνω, effemino, -are,

aliquem, διαθρύπτομαι α) παθητ. cifeminor, -ari; διατεθρυνμένος, effeminatus β) μέσ. putide me gero.

διάθρυνσις, ἡ, effeminatio, ὁ.

διαθρώσκω, persilio; dissulto.

διάθυρα, τά, prothyra.

διαιθριάζω, dissereno; ἀπροσ. διαιθριάζει, disserenascit.

διαίθρος, ὄν, serenus, α, um.

διαιθρώω -ῶ, serenum facio.

διαίρεσις, ἡ, 1) = μερισμός, divisio, -onis, ὁ. divisus, -us, ἄ. 2) = ἔρις, dividia, -ae, ὁ.

διαίρετός, α, ὄν, dividendus.

διαίρετης, ὁ, divisor, -oris, ἄ.

διαίρετικός, ἡ, ὄν, dividens.

διαίρετός, ἡ, ὄν, 1) divisibilis, e 2) dividiuus, α; um.

διαίρω -ῶ, 1) divido (-isi, -isum -ere) 2) distribuo, -ere 3) partio, -ire καὶ partior, -ire 4) = διασπῶ, distraho, -ere 5) = διακρίνω

distinguo, -ere 6) = διορίζω, διαχωρίζω, dimoveo -ere 7) = ἐξηγοῦμαι τι; διαίρω περὶ τιρος, expono de re aliqua.

διαίρω, 1) tollo, attollo, -ere, aliquid (τὸν αὐχένα cervicem); μετφ. διαίρω τὸ στόμα, aperio os 2) trahicio, (-ere), ἐς Σικελίαν, in Siciliam 3) μέσ. = μεταρσιοῦμαι, elevo me (in aliquid).

διαισθάνομαι, persentio, -ire.

διαίσθησις, ἡ, perceptio, -onis, ὁ.

διαισχύνομαι, erubesco, -ere.

διαίτα, ἡ, vītae ratio; vita -ae, ὁ.

victus, -us, ἄ. 2) λατρικὴ διαίτα, diaeta, -ae, ὁ. 3) = διαιτητικὴ ἀπόφασις, sententia arbitri ἐντεῦθ. = arbitrium, -ii, οὐ. arbitratio, ὁ.

διαίτω -ῶ, 1) alo, -ere; nutrio, -ire aliquem 2) ἐπὶ λατρεῶν diaetam praescribo 3) μέσ. διαίτωμαι, victito, -are 4) = εἶμαι διαιτητής, arbiter sum; arbitror, -ari.

διαίτημα, τό, vītae institutio.

διαιτητήριον, τό, domicilium, -

οὐ. conclave, -is, οὐ.

διαιτητής, ὁ 1) arbiter, -tri, ἄ.

2) disceptator, -oris, ἄ.

διαιτητικός, ἡ, ὄν, arbitrarius.

διαιτητικῆ, ἡ, diaetetica, -ae, ὁ.

διαίωνίζω· 1) perpetuo, -are, aliquid· 2) perpetuo duro.

διακαής, ές, perustus, a, um.

διακαθαίρω, διακαθαρίζω, commundo aliquid.

διακάθασις, ή, compurgatio -onis

διακαθέξομαι, separatim sedeo.

διακάθηναι, persedeo, ere· επι σιραι. considero, -ere.

διακαίω, peruro -ussi, -ustum, -ere) aliquid; ή διακεκαυμένη ζώνη, zona perusta.

διακάμπω, inlecto, are, aliquid

διάκαμψις, ή, inflexio -onis, θ.

διακαπηλεύω, caupōnor, -ari.

διακαπνίζω, iumigo, -are.

διακαρτέρω -ώ, (επιμένω τινί)· persevero (in aliqua re).

διακαρτέρησις, perseverantia, -ae.

διακατέχω· 1) possideo (-ēdi, -essum, -ere), aliquid· 2) obtineo, -ere; impedio, -ire, aliquid,

διακατοχή, ή, possessio, -onis, θ.

διακάτοχος, θ, possessor, á.

διάκανμα, τό, διάκανσις, ή, aestus perurens.

διακαώς, ardentier.

διακείμαι (τινί ή προς τινα)· aifectus animatus sum) erga aliquem· οὕτω διακείμαι την γνώμην (= οὕτω γρονώ), sic sentio.

διακείρω, tondeo ή detondeo.

διακεκαυμένος, η, ον, perustus, a, um; ή —η ζώνη, zona perusta.

διακεκριμένος, η, ον, discretus, a, um, distinctus, a, um, έντεϋθ.

≡ excellens, -ntis, insignis, -is.

διακεκριμένος, discrete.

διακέλευσμα, adhortatio, θ.

διάκενος, ον, intervacans.

διακινόω -ώ, exinanio, aliquid.

διακέντω -ώ· 1) perpungo, -ere, aliquid· 2) διακέντώ τινα, confodio -ere, aliquid.

διακέντησις, ή, perpunctio, θ.

διακένωσις, ή, inanitas, -atis, θ.

διακεράννυμι, permisceo -ere.

διακεχυμένος, effuse (ridere).

διακεχωρισμένος, η, ον, discretus, a, um; separatus, a, um.

διακεχωρισμένος, discrete.

διακήρυξις, ή· 1) licitatio, -ōnis, θ.

2) praedicatio, -ōnis, θ.

διακηρύττω, per praeconem nuntio, aliquid; praedico, -are, aliquid.

διακινδυνεύω, periculum adeo.

διακινέω -ώ, permoveo, -ere.

διακίνησις, ή, motio, -onis, θ.

διάκλασις, ή, confractus, -us, á.

διακλάω -ώ, periringo; -ere; aliquid· μετφ. =(διαθρύπτω), eitemino -are.

διάκλεισις, ή, disclusio, θ.

διακλείω (ἀνδκλείω), discludo, praecludo || μετφ. — τινά τινος, intercludo alicui aliquid ή aliqua re.

διακλήρω -ώ (κλήρω διανέμω), sorte distribuo aliquid; — ούμαι, sortior (-itus sum, -iri).

διακλήρωσις, ή, sortitio.

διακλίνω, declino -are, έντεϋθ.

vito, -are (aliquid).

διάκλισις, ή, declinatio, -onis, θ.

διακλονέω -ώ, concutio, -ere.

δακλύζω, diluo, perluo, colluo.

διακλυσμός, θ, collutio, -onis, θ.

διακναίω (= αποξώ), abrado· καί έν γένει=corrumpo (aliquid).

διακνήθω, rado, -ere.

διακνίζω (τινά)· vellico, -are.

διακοιλαινώ, excavo, -are, aliquid.

διάκοιλος, ον, cavus, a, um.

διακολυμβάω -ώ, internato, -are, trano, -are.

διακομιδή, ή, pervectio, -onis, θ.

διακομίζω (μετακομίζω)· 1) perveho, transveho (-ere) aliquid ή aliquid; —ομαι, transvelhor (-ctus sum, -i)· 2) transporto, (-are) aliquid ή aliquid.

διακομιστής, θ, pervector, -oris, á. — επιτολών, tabellarius, -i.

διακομπέω -ώ, glorior -ari.

διακονάω -ώ, peracuo; exacuo.

διακονέω -ώ· 1) ministro, -are, alicui· 2) adpareo, -ere, alcui.

διακόνημα, τό, ministerium, -ii, οθ.

διακόνησις, ή, ministratio, -onis, θ.

διακονία, ή· 1) ministerium, -i· 2) adparitio· 3) diaconatus, -us.

διακονικός, ministratorius, a, um.

διακόνισσα, ή, diaconissa, -ae.

διακονίω, pulvere perlino (aliquid ή aliquid).

διάκονος, δ· 1) minister, -i, ā.
2) † diaconus, -i, ā.

διακοντέω, jaculor, -ari.

διακόντισις, ἡ, jaculatio, -ōnis.

διακοπή, ἡ, intercisio, -ōnis, θ.
ρητ. — αἰ, interruptio — τῶν μα-
θημάτων, ieliac, -arum || — λό-
γον, interpellatio, ἰ.

διακόπτω 1) dissecō (-cui, -ctum,
-are, intercido (-idi, -isum -ere
aliquid· 2) = διασπῶ; διαλύω, per-
fringo, -ere aliquid (phalangem).
*3) — τινὰ λέγοντα, interrompo ora-
tionem alicujus, interpellō aliquem;
— ομαι, interpellor.

διακορεύω, devirgino, stupro.

διακορής, **διάκορος**, satur, -ura,
-urum; satiat, a, um.

διακόρως, satiate; abunde.

διακοσιάνικς, ducenticus.

διακόσιαι, αἰ, α, ducenti, -ae, -a,
ἀνὰ (κατὰ) — οὐς, (-ας, -α), duceni,
-ae, -a, δ — α ἔχων (λαμβάνων), du-
cerarius, a, um.

διακοσιούτος, ducentessimus.

διακοσμέω -ω· ordino (-are) ali-
quid; exorno (-are) aliquid· ὁ δια-
κοσμών τι, ordinator, exornator.

διακόσμησις, ἡ· 1) ordinatio -onis.
θ. 2) exornatio, -onis, θ.

διακοσμητικός, exornans, -ntis.
διάκοσμος, δ, digestio rerum, oi-
dinatio· || (διακόσμησις), exorna-
tio, θ.

διακουφίζω, adlevo, sublevo.

διακούω, audio ad finem usque,
ἢ ἀπλῶς, audio, -ire.

διάκονις, ἡ, intercisio, -onis.

διακραδαίνω, quasso, -are.

διακρατέω -ω, retineo aliquid.

διακράτησις, ἡ, retentio, -onis, θ.

διακριβόω -ω, accurate examino
(aliquid); μέσ, διακριβούμαι περί τι-
νος, diligenter examino aliquid· ||
παθητ. μετχ. διακριβωμένος, η, ον·
α) ἐπὶ ἀνθρ. accurate eductus ἢ
format, a, um· β) ἐπὶ τεχν. ex-
quisitus, a, um.

διακρίβωσις, ἡ, accuratio, θ.

διακρίνω 1) = κρίνω· discerno
(-crevi, -cretum, -ere) aliquid; se-
cerno (-ere) aliquid; — ομαι, (ἀορ.

διακρίθην), discernor, secernor· 2)
= κρίνω, dijudico, -are, aliquid·
3) = διαστέλλω, distinguo, (-nxi,
-nctum, -ere) aliquid· || διακριμι-
μένος, η, ον· ἰδὲ ἐν λέξει.

διάκρισις, ἡ· 1) = χωρισμός, dis-
cretio, -onis, θ. 2) (= διαφορά· α)
distinctio, -ōnis, θ. β) discrimen,
-inis, οὐ. ἄνευ διακρίσεως, sine dis-
crimine· 3) = διάγνωσις κρίσις, di-
judicatio, -onis, θ. 4) modestia,
-ae, θ. verecundia(in) postulando.

διακριτέον, discernendum.

διακριτής, δ, dijudicator, -oris, ā.

διακριτικός, ἡ, ὄν· 1) vim discer-
nendi habens· 2) σημεῖα — ά, signa,
quibus aliquis (ἢ aliquid)· discer-
nitur ab aliquo (ἢ ab aliqua re).
3) modestus, a, um.

διακριτικῶς 1) separatim· *2)
modeste, verecunde.

διάκριτος, ον, distinctus, a, um.

διακρονατικός, depulsorius.

διακρούω 1) pulsando transigo
(σφήνας, cuneos)· 2) pulsando exa-
mino (κεκριμὸν σκευός, vas fictile).
ἐντεῦθ. = exploro, -are· || μέσ. — ο-
μαί τινα ἢ τι· 1) = ἀποκρούω, pro-
pulso, -are· 2) = ἀποφεύγω, eifu-
gio· 3) = ἀναβάλλω, differo -erre·
4) = ἀπατῶ, percutio, -ere.

διάκτορος, δ, nuntius, -i, ā.

διακυβεργνάω -ω, gubernō, -are.

διακυβέρνησις, ἡ, gubernatio, θ.

διακυβεύω 1) = κυβεύω, aleā (ἢ
aleam) ludo· 2) μετφ. = διακινδύ-
νεύω, aleam adeo, in aleam do (a-
liquid).

διακυκάω -ω (λόγους), confundo.

διακυλινδέω -ω, **διακυλλῶ** per-
volvo, -ere, aliquid.

διακυμαίνω (τὸ πέλαιος)· concito,
-are (mare)· || — ομαι (μετφ.) fluctuo

διακύμανσις, ἡ, fluctuatio, θ.

διακύπτω, prospicio, -ere.

διακωδονίζω 1) = ἐξετάζω, ex-
ploro -are· 2) = θρυλλῶ τι, crepo
(-ui, itum, -are) aliquid.

διακωλυτής, δ, impeditor, ā.

διακώλωσις, ἡ, impeditio, θ.

διακωλύω impediō, -ire.

διακωμωδέω -ω, comice decan-

το· ἐντεῦθ. = ludibrio habeo (aliquem).

διακωχή, ἡ, intermissio, ὁ.

διαλαβή, ἡ, prehensio, -onis, ὁ.

διαλαγχάνω, sortito divido aliquid. (χρήματα, pecunias).

διαλακτίζω, calcitro, -are.

διαλαλέω -ῶ 1) colioquor (cum aliquo)· 2) = διαθροῦλω, divulgo, -are, aliquid.

διαλάλησις· 1) collocutio, -onis, ὁ. 2) = διαθροῦλησις, divulgatio, ὁ.

διαλάλητος, celebratus.

διαλαμβάνω· 2) singillatim accipio (aliquid)· διαλαμβάνω τί τινα

(μάλ. ἐν τοῖς πρῶτοις διείληφα καὶ διείλημαι)· dirimo, divido separo, distinguo aliquid aliqua re· || μτφ.

ἀνυλαμβάνομαι τι· mente comprehendendo; intelligo -ere, aliquid.

διαλαμπής, ἐς, splendens, -nt's.

διαλυμπρύνω, splendidon, -are.

διαλάμπω, transiulgeo, -ere.

διάλαμψις, ἡ, splendor, ἄ.

διаланθάνω· 1) perquam lateo· 2) fallo, -ere; clam eifugio, aliquem·

3) = ἀποκρύπτομαι, delitescio, -ere.

διαλέγω -ῶ (ἐπὶ τι)· perdoleo.

διαλέγω, deligo (-εγί, -ectum, -ere) aliquid· || μέσ. διαλέγομαι (ἀόρ. διελέγην)· τινι πρὸς τινα· α) loquor

ἢ colloquor cum aliquo· β) sermo· cinor (-atus, sum, -ari) cum aliquo

διάλειμμα, τό, intervallum, -i, οὐ.

διαλείπω (= διάλειμμα τιος ποιῶ)· intermitto, (-isi, -issum, -ere) aliquid ἢ aliqua re; desino: continuo

-ere; pergo -ere; intermitto, disto.

διαλείφω, perungo· ὅθ. = deleo.

διαλείχω, perlambo, -ere.

διαλειψις, ἡ, intermissio, ὁ.

διαλεκτέον, disserendum.

διαλεκτική (τέχνη), disputatrix, ὁ. ars disserendi; dialectica, ὁ.

διαλεκτικός, ἡ, ὄν· 1) dialecticus; disserendi peritus· ἐντεῦθ. = diser-

tus, a, um· 2) = ὁ διαλεγόμενος, disputator, -oris, ἄ.

διαλεκτικῶς, disputatorie.

διάλεκτος, ἡ, sermo, -onis, ἄ.

διάλεξις, ἡ, dissertatio, ὁ.

διαλελυμένος, η, ον, dissolutus.

διαλελυμένος, d'ssolute.

διαλεπίζω, delibo, -are.

διαλεπτύνω, attenuo, -ere.

διαλευκαίνω, album facio· || μτφ. clarum facio; explico.

διάλευκος (ὑπόλευκος), subalbus.

διάλιθος, ον, gemmatus, a, um.

διαλλαγή, ἡ, permutatio, -onis, ὁ. (= καταλλαγή), reconciliatio, ὁ.

διάλλαγμα, τό, permutatio, ὁ.

διαλλακτήρ, διαλλακτής, ὁ, re-

conciliator, ἄ. pacificator, ἄ.

διαλλακτήριος, ον, reconciliandi vim habens.

διαλλακτικός, ἡ, ὄν, paciicator, -us, a, um· pacificus, a, u.

διαλλάσσω καὶ διαλλάττω, muto, permuto aliquid aliqua re· recon-

cilio aliquem cum aliquo ἢ alicui· || —ομαι πρὸς τινα, reconcilior cum

aliquo, redeo in gratiam cum aliquo

διάλλομαι, transilicio, -ire.

δίαιμα, τό, saltus, -us, ἄ.

διαλογή, ἡ, delectus, ἄ. — τῶν

ψήφων, dinumeratio calculorum.

διαλογίζομαι, puto· || διαλογ. περί

τινος, diss. ro de aliqua re; όταν —

τι, delibero, -are, aliquid; reputo, -are, aliquid.

διαλογικός, ἡ, ὄν, ad colloquium

pertinens; in dialogo scriptus.

διαλογισμός, ὁ, ratiocinatio, ὁ.

διάλογος, ὁ, colloquium, ἄ. ser-

mo, -onis ὁ, dialogus, -i, ἄ.

διαλοιδόρομαι -οῦμαι, conviciis

mutuis lacero.

διαλοιδόρησις, ἡ, maledictio, ὁ.

διαλυμαίνομαι, valde noceo.

διάλυσις, ἡ, dissolutio, ὁ. solutio, -onis· (ἀποπομπή), dimissio, -onis, ὁ. — γάμον, divortium, οὐ.

διαλυτέον, dissolvendum (est).

διαλυτής, ὁ, dissolutor, -oris, ἄ.

διαλυτικός, ἡ, ὄν, aptus (a, um) ad dissolvendum.

διαλυτός, ἡ, ὄν, dissolubilis, e.

διαλύω, dissolvo, (-olvi, -olutum

-ere), aliquid ἢ aliquem; dirimo, -ere (bellum, amicitiam); — διαβο-

λήν, diluo calumniam· || μέσ. —ομαι

(ἐκ τινος), digredior, abeo.

διαμαλάσσω, emollio, -ire.

διαμαρτάνω, erro, aberro, -are.
 διαμάρτημα, διαμαρτία, error.
 διαμαρτυρία, ἡ, 1) contestatio, θ.
 2) ἐπὶ δημόρων, intercessio, θ.
 διαμαρτύρομαι, valde obtestor.
 διαμασάομαι -ῶμαι, commanduco
 διαμάσθημα, τό, mansum, -i, οὐ.
 διαμάσσεις, ἡ, commanducatio.
 διαμαστίγω -ῶ, flagello, -are.
 διαμαστίγωσις, ἡ, flagellatio.
 διαμάχη, ἡ, depugnatio, θ.
 διαμάχομαι, compugno, -are.
 διαμείβω, permuto, -are.
 διαμειδιάω -ῶ, subrideo, -ere.
 διαμειρακεύομαι (τινι), pueriliter
 ago cum aliquo.
 διάμειψις, ἡ, dermutatio, θ.
 διαμελαίνω, nigriifico, -are.
 διαμελιστί, membratim.
 διαμελετάω -ῶ, meditor, ari.
 διαμελίζω, membratim caedo.
 διαμελισμός, δ, concisio in frus-
 tra; laceratio, -onis, θ.
 διαμέλληςσις, ἡ, cunctatio, θ.
 διαμελλήτης, δ, cunctator, ἀ.
 διαμέλλω, cunctor, -ari.
 διαμέφομαι, (=φέγω) τινός, in-
 cuso aliquem.
 διαμένω, permaneo, -ere; rema-
 neo; duro ἢ perduro, -are.
 διαμερίζω, dispertio -ire.
 διαμερισμός, δ, dispertitio, θ.
 διάμεσος, ον, intermedius.
 διάμεστος, ον, differtus, a, um.
 διαμετρέω -ῶ, emetior ἢ dime-
 tior (-mensum sum, -iri) aliquid.
 διαμέτρησις, ἡ, *dimensio, θ.
 διάμετρος, ἡ, distermiina, θ. dia-
 metros, θ. diameter.
 διαμήνυσις, ἡ, admonitio, θ.
 διαμηνύω, indico, -are.
 διαμηνανόομαι -ῶμαι, molior,
 machinor, -ari.
 διαμίνγνμι, permisceo, -ere.
 διαμισθόω -ῶ, eloco, aliquid.
 διαμμος, ον, arenosus, a, um.
 διαμνημονεύω, in memoriam ali-
 cuius revoco aliquid; (=μέμνημαι)
 commemoro -are, aliquid, memi-
 ni, -isse aliquid· ἔχων διαμνημο-
 νεύεται, commemoratur ἢ traditur
 habuisse.

διαμοιβή, ἡ, permutatio, -onis, θ.
 διαμοιράω (*διαμοιράζω), partio,
 dispertio -ire; distribuo, -ere, *δια-
 μοιράζομαι πρὸς τινα, partior ali-
 quid cum aliquo.

*διαμοίρασμα, τό, partitio, θ.
 διαμονή, ἡ, 1) permansio, -onis, θ.
 stabilitas, -atis, θ. *2) = διατριβή,
 commoratio, -onis, θ. ἐντεῦθ. ha-
 bitatio, θ. domicilium, -i, οὐ.

διαμορφώω -ῶ, informo, -are.
 διαμόρφωσις, ἡ, conformatio, θ.
 διαμορφωτικός, ἡ, ὄν, aptus (a,
 um) ad conformandum.

διαμοχλεύω, dimoveo, -ere. [sus-
 διαμπάς, διαμπερές, genitus; pror-
 διαμοφισβητέω -ῶ, controversor,
 -ari; altercor, -ari.

διαμοφισβήτησις, ἡ, altercatio, θ.
 διαναγινώσκω, perlego, aliquid.
 διαναπαύω, recreo (aliquem); δι-
 αναπαύομαι, recreor, -ari.

διαναπνέω, respiro, -are.
 διαναπνοή, ἡ, respiratio, -onis, θ.
 διανέμωσις, ἡ, distributio, θ.
 διανεμητής, δ, distributor, ἀ.

διανεμητικός, ἡ, ὄν, distributivus.
 διανέμω, distribuo, (-ui, -utum,
 -ere) aliquid ἢ alicui aliquid, διανέ-
 μομαι τι πρὸς τινα, partior aliquid
 cum aliquo.

διανεμημένος, distribute.
 διανανοημένος, cogitate.
 διανεύω, 1) προσενεύω τινί, innuo,
 -ere, alicui· 2) διανεύω τι=ἐκφεύ-
 γω vito, -are.

διανέω (=διανήχομαι) τι, eno, -are,
 aliquid; trano, -are, aliquid ἢ per
 aliquid (τὸν ποταμόν, flumen).

διανήχομαι=διανέω.
 διανθίζω, froribus pingo.
 διανίπτω, perluo, -e, e,
 διανίστημι, excito, -are, incito,
 -are, aliquem, διανίσταμαι, assurgo,
 -ere; surgere conor.

διανοέομαι -οῦμαι, 1) διαλογίζο-
 μαί τι, agito animo, ἢ in animo, ἢ
 mecum aliquid ἢ de aliqua re· 2)
 ἐν νῷ ἔχω τι (ποιεῖν τι) cogito, -are
 aliquid.

διανόημα, τό, cogitatum, -i, οὐ.
 διανόησις, ἡ, cogitatio -onis, θ.

διανοητέον, cogitandum.
 διανοητικός, ἡ, ὄν, ad cogitationem pertinens; ingeniosus.
 διανοητός, ἡ, ὄν, intelligibilis, e.
 διάνοια, ἡ· 1) = σκέψις, cogitatio, -onis, θ. 2) = νοῦς, πνεῦμα, mens, -ntis, θ. ingenium, -i, οὐ. 3) = νόησις, intellectus, -us, ἄ. 4) = βουλή, σκοπός, consilium, -i, οὐ.
 διανοίγω, adaperio, -ire.
 διανομέυς, δ· 1) distributor, -oris, ἄ. *2) διανομεῖς ταχυδρομεῖν, tellarius, -i, ἄ.
 διανομή, ἡ, distributio, θ.
 διανοσοφίζομαι, (= σφεντερίζομαι, οἰκωποιοῦμαι χεῖματα), intercipio pecunias e publico.
 διανυκτερεύσις, ἡ, pernoctatio.
 διανυκτερεύω, pernocto, -are.
 διάνυσις, ἡ· 1) confectio itineris· 2) decursus, -us, ἄ.
 διανύω, perficio, aliquid; — ὁδόν, emetior iter.
 διάξηρος, ὄν, persiccus, a, um.
 διαξίφιζομαι, ρῆμ. digladior (cum aliquo).
 διαξίφισμός, digladiatio, θ.
 διαπαιδαγωγέω -ω· 1) pueros duco ἢ instituo· ἐν γένει, duco, rego, -ere· 2) oblecto ἢ delecto.
 διαπαιδεύω, ρ. instituo ἢ doceo (a. aliquem).
 διαπάλη, ἡ, colluctatio, -onis, θ.
 διαπάλλω, concutio; quasso.
 διαπαντός, semper.
 διαπαρθένευσις, devirginatio.
 διαπαρθενεύω, ρῆμ. devirgino (aliquam).
 διαπάρσσω, conspergo, -ere.
 διαπασών (ἔπον. χορδών), diapason.
 διαπατάω -ω, iallo, -ere.
 διάπανσις, intermissio, -onis, θ. cessatio, -onis, θ.
 διαπαύω, inter laborem requiescere facio; διαπαύομαι, inter laborem requiesco. [-ari, alicui].
 διαπειλώω -ω (τινι), interminor.
 διάπειρα, ἡ, tentatio aliquid· διαπειρώμαι τινος, periclitor aliquid.
 διαπείρω· 1) transigo, -ere, aliquid· 2) διαπείρω τινά, coniodio aliquid.

διαπέμπω· 1) transmitto, -ere· 2) dimitto, -ere, (litteras, nuntios, equites), διαπέμπω ἀγγέλους ἢ διαπέμπομαι πρὸς τινα, nuntios ad aliquem dimitto; nuntios ad aliquem dimitto· || παθητ. dimittor, -i.
 διάπεμψις, ἡ, transmissio, θ.
 διαπενθέω -ω, lugeo, -ere.
 διαπέπτω, percoquo, -ere.
 διαπεραίνω, ad finem perduco, aliquid absolbo, -ere, aliquid.
 διαπεραιώω -ω, trajicio (-jeci, -etum, -ere); transveho (-xi, -ctum, -ere) aliquid ἢ aliquid· || — οὐμαι, transvehor (navibus).
 διαπεραιώσις, ἡ, trajectio, θ.
 διαπέραμα, τό· 1) trajectus, -i, ἄ. 2) iretum, -i, cτ.
 διαπεράω -ω· 1) transjicio, -ere, transmitto, -ere, (aliquid)· 2) ἀμετ. διαπερῶ εἰς νῆσον, transeo in insulam.
 διαπεραστικός, penetrans.
 διαπετάννυμι, dispano, -ere, expando -ere; aperio, -ire.
 διαπέτομαι, pervolo ἢ intevolo.
 διαπήγνυμι, compingo, aliquid.
 διαπηδάω -ω, transilio aliquid; saltu supero aliquid.
 διαπήδησις, ἡ, transitus.
 διαπιέζω, interprimo, -ere.
 διαπικραίνω, ρῆμ. exacerbo, -are aliquid.
 διάπικρος, ὄν, penitus amarus.
 διαπίμελος, ὄν, praepinguis, e.
 διαπίμπλημι, compleo, -ere.
 διαπίμπρημι, peruro, -ere.
 διαπιπράσκω, ρῆμ. divendo, -ere aliquid.
 διαπίπτω· 1) elabor, (quasi e maribus), ὅθεν = ἐπὶ λόγων α') excido, -ere; emano in vulgus (εἰς τὸ σπράτευμα, in exercitum· β') λόγος τις διαπίπτει (= διαφεύγει) ἐκ τοῦ στόματος, verbum (e) ore excidit· 2) excido aliqua re (τῆς ἐλπίδος, spe).
 *διαπιστευτήρια (γράφματα), litterae ad fidem faciendam aliqui datae; litterae fiduciariae.
 διαπιστεύω (τινι τι), fidei alicujus committo aliquid.
 διαπιστέω -ω, prorsus diffido.

διαπλανᾶω-ῶ, a recta v'a abduco aliquid; seduco, -re, aliquid. || —ῶμαι (περιπλανῶμαι διὰ νινος), pererro aliquid.

διάπλασις, ἡ, formatio, onis, θ. conformatio, -onis, θ.

διαπλάσσω καὶ **διαπλάττω**, fingo, -re; effingo; formo aliquid.

διαπλαστικός, ἡ, ὄν, etijgiendi vi praeditus, a, um.

διαπλάτνω, dilato, -are, aliquid.

διαπλέκω 1) Intertexo, -ere; pertexo, -ere, aliquid. || μεταφ. — τὸν βίον, pertexo (finio vitam). 2) = **διαλύω**, refexo, texturam solvo. || μεταφ. τὸν στρατὸν — (διασπῶ τὴν τάξιν), diduco exercitum.

διάπλεος, ὄν, difertus, a, um.

διαπλέω, transnavigo, -are, aliquid; — τὴν Σικελίαν, transvehor in Siciliam. — τὸ πέλαγος, transmitto mare.

διαπληκτίζομαι, usque ad plagas pervenio in altercatione. ὁθεν=altercor, -ari, cum aliquo.

διαπληκτισμός, ὁ, altercatio.

διάπλοος -ους, trajectus, -us, ἄ. transmissio, -onis, θ.

διαπλύνω, perluo, -ere.

διάπνευμα, τό, perflatus, -us, ἄ.

διάπνευσις, ἡ, perflatio, -onis.

διαπνευστικός, ἡ, ὄν, perflabilis.

διαπνέω, perflo, -are ταῖς αὔραις

διαπνέομαι, ab auris perflor.

διαπνοή, ἡ, perflatus, -us, ἄ.

διαποτίζω, pedibu metior aliquid.

διαποδισμός, huc illuc saltus.

διαποθήσκω, emorio, -i.

διαποικίλλω, ubique vario, aliquid; variego, -are, aliquid.

διαποικίλος, ὄν, variegatus, a, um.

διαπολέμῃσις, ἡ, belli confectio.

διαπολιτεία, **διαπολιτεύομαι**, ἰδε ἀντιπολιτεία, ἀντ. πολιτεύομαι.

διαπολιορκέω -ῶ, ῥῆμ. constanter obsideo.

διαπομπή, ἡ, transmissio, -onis.

διαπονέω-ῶ, **διαπονέομαι -οῦμαι**

τι 1) = ἐκπνέω, elaboro, -are, aliquid; excolo, -are, aliquid; subigo, -ere, aliquid (agrum). 2) διαπονέω τὰ σώματα, τοὺς νέους, exerceo cor-

pora, juvenes. 3) διαπονοῦμαι τι (=πνέω εἰς τι), elaboro in re.

διαπόνησις, ἡ, elaboratio, θ.

διαπόντιος (=θαλάσσιος), ὄν, transmarinus, a, um; permarionus.

διαπορεύομαι, transeo (-ii, -itum, -ire) aliquid; iter facio per locum

aliquid. **διαπορεύομαι τὴν θάλασσαν**, transeo carpo mare.

διαπορεύσιμος, pertransibilis, e.

διαπορέω -ῶ, addulito -are.

διαπόρησις, ἡ, addubitatio, θ.

διαπορητικός, ἡ, ὄν, dubitans.

διαπορητικός, dubitanter.

διαπόρθμευσις, ἡ, trajectio.

διαπορθμεύω, transporto, -are.

διαπραγματεύομαι, negotior, -ari;

— περὶ εἰρήνης, de pace ago, conditiones pacis fero et audio.

διαπραγματεύσις, ἡ, actio (de re)

διάπραξις, ἡ, confectio negotii.

διαπράττω -ομαι, perago (-ere),

transigo, -ere, perficio -ere. aliquid

διαπρέπεια, ἡ, excellentia, θ.

διαπρεπής, ἡ, ex-mius, a, um;

illustris, e; excellens, -ntis.

διαπρέπω, aliis ἢ inter alios ex-

cello; alicui rei excello.

*διαπρεπῶς, eximie; excellenter.

διαπρέσβευσις, ἡ, legatio, θ.

διαπρέσβεύομαι, legatos mitto.

διαπρίω, serrā disseco; — τοὺς

ὀδόντας, frendo (dentibus).

διαπρύσιος, α, ὄν, late penetrans;

qui late exauditur (praeco).

διαπρυσίως, late.

διαπτύνω, conspuo, -ere.

διάπτωσις, lapsus, -us, ἄ.

διαπύλιον, τό, portorium, -i, ὄν.

διαπυνθάνομαι τι (παρά) τινος

percontor, aliquid ex (ab) aliquo.

διάπυρος, ὄν, ardens, -ntis; ve-

hemens, -ntis.

διαπύρως, ardentem, flagranter.

διαρθρῶω -ῶ 1) articulis suis

distinguo; 2) ἐπὶ λόγον articulo,

-are, aliquid.

διάρθρωσις, ἡ 1) artuum comis-

sura 2) explanata vocis impressio;

clara pronuntiatio,

διαριθμέω -ῶ, dinumero, -are.

διαρίθμῃσις, ἡ, dinumeratio, θ.

διάρκεια, ἡ· 1) perduratio, θ. 2) spatium (temporis): diuturnitas, -atis, θ. perpetuitas, -atis, θ.

διαρκέω -ῶ· 1) sufficio, -ere (ad aliquid)· 2) duro, perduro, -are.

διαρκής, ἐς· 1) = ἀρκετός, sufficiens -ntis· 2) perdurabilis, e.

διαρκῶς· 1) sufficienter· *2) adsiduo; sine intermisu.

διαρπαγή, ἡ, direptio, -onis, θ.

διαρπάζω, diripio.

διαρραγή, ἡ, dirruptio, -onis, θ.

διαρραίνω, respergo, -ere.

διαρραφή, sutura, -ae, θ.

διαρραίνω, **διαργανίζω**, adspargo, (-si, -sum), -ere.

διαρράπτω, consuo, -ere.

διαρρέω διά τινος, perfluo (-xi, -xum, -ere per aliquid); ἰδρῶτι — σμαι, sudore perfluo; diluo || μεταφ. = ἀφανίζομαι, dilabor, -i.

διάρρηγμα, τό, fragmentum, οὖ.

διαρρήγνυμι· 1) dirringo ἢ confringo, (-egi, -actum, -ere) aliquid· 2) = διαλύω, dirumpo || μεταφ. —

νμαι, dirumpor, -uptus sum, -i.

διαρρήδην, diserte; aperte.

διάρρηξις, ἡ, diruptio, θ. f. ssio, -onis, θ. || μεταφ. abruptio;

διαρρινέω -ῶ, perlinco, -are.

διαρριπίζω, ventilo, aliquid.

διαρρίπτω· 1) disjicio, -ere· 2) dissipio, -ere.

διαρριπίζω, ἡ, disjunctus, -us, ἄ.

διαρροή, ἡ, meatus, -us, ἄ.

διάρροια, ἡ, profluvium alvi ἢ ventris; dejectio alvi.

διαρρυθμίζω, compingo, -ere, ἐν τεῦθ. = ordino, -are, aliquid.

διαρρύθμισις, ἡ, ordinatio, θ.

διάρρους, fluxus, -us, ἄ.

διάρρευτος, ον, irriguus, a, um.

διαρρωνύω, corrobore.

διάρσις, ἡ, elatio, -onis, θ.

διασάλευσις, ἡ, consussus, -us, ἄ.

διασαλεύω, vehementer concutio.

διασαλπίζω, pervulgo (aliquid).

διασάττω reiocio, -ire.

διασαφέω -ῶ· **διασαφηνίζω**, manifestum reddo.

διασαφηνίζω, **διασαφηνισις**, ἡ, explicatio, -onis, θ. explanatio, θ.

διασαφητικός, explicativus, a, um

διάσεισις· 1) quassatio, -onis, θ.

2) concussio, -cnis, θ.

διάσειστος, ον, concussus, a, um.

διασείω· 1) quatio, -ere; quasso, -ere (oliquid)· 2) discutio ἢ concutio, -ere (aliquem ἢ aliquid).

διασημαίνω· 1) significo, -are aliquid· 2) signum do (τῇ σάλπιγγι, tubā)· 3) = ἐπίσημον ποιῶ τι, insignio, -ire, aliquid.

διάσημος, ον, insignitus, a, um; insignis, -e.

***διασημότης**, ἡ, celebritas, θ.

διασκαλεύω, ῥῆμ. sarculo terram verso.

διασκάπτω, perfodio, -ere, aliquid; defodio, -ere.

διασκεδάζω· 1) oblecto, (aliquem aliqua re)· 2) ἀμει. me oblecto ἢ oblector (re aliqua)· 3) διασκεδάσσειν.

διασκεδάσσειν· 1) dissipio, -ere; dijicio, -ere (aliquid, aliquem)· 2) difero, -erre, aliquid.

***διασκέδασις**, ἡ, delectatio, θ.

***διασκέδαστικός**, ἡ, ὄν, oblectatorius, a, um.

διασκελίζω, crura distendo.

διασκεπτικός, deliberativus, a, um.

διασκεπτομαι, dispicio, -ere.

διασκενάζω· 1) adorno -are; com-

pono, -ere, aliquid· 2) εὐσ. = παρασκευάζομαι, instruo me, apparo me ut· 3) opus iterum perpolio; emendo, -are.

διασκευστής, δ, corrector, ἄ.

διασκευή, ἡ· 1) apparatus, -us;

2) iterata recensio libri.

διάσκειψις, ἡ, dispectus, -us, ἄ.

διασκηνέω -ῶ, ῥῆμ. in tentoria discedo. [tollo.]

διασκηνός -ῶ, tentoria seorsum

διασκιρτάω -ῶ, persulto, -are.

διασκοπέω -ῶ τι, dispicio -ere.

διασκοπήσις, ἡ, consideratio, θ.

διασκορπίζω, dissipio, -ere.

διασκορπισμός, δ, dispersus, ἄ.

διασκώπτω, scomata jacio.

διασπαθῶ -ῶ, proiuse infuso

(τὴν ἐνοσίαν, rem familiarem).

διασπαράττω, dilacero, -are.

διάσπασις, divisio, θ.

διασπᾶω -ᾷ, 1) divello (-eli, -ul-snm, -ere) aliquid. 2) diduco, -ere, aliquid. || —ᾷμα: diducor. || 3) distraho, -xi, -ctum, -ere (aliquem ἢ aliquid). || μετφ. ἡ *γεγον- τις αὐτὸν διασπᾶ* (= *περισπᾶ*), eum cura distrahit.

διασπείρω, 1) dissemino, -are, aliquid. 2) dispergo, -ere. —ομαι, β) dispergo, -sus sum, -i, β) dispalor ἢ dispalesco, -ere.

διασπορά, ἡ, disseminatio.

διασταλτικός ὁ, ὄν, ad distinguendum aptus, a, um.

διασταλτικῶς, *ἐπίρ.* distinguendi causa.

διάστασις, ἡ, 1) distantia, -ae, θ. 2) *ἔρις*, dissidium, -ii, εἰ.

διασταυρόω -ᾷ, vallo munio.

διαστέλλω, diduco, -ere (aliquid); —ομαι *τι*, distincte dico aliquid.

διάστερος, stellis distinctus.

διάστημα, τό, 1) intervallum, -i, οὐ. 2) spatium, -ii, οὐ.

διαστίζω, dispungo.

διαστίλω, intermico, -are.

διάστιξις, ἡ, interpunctio, θ.

διαστοιβάζω, perstipo, instipo.

διαστολή, ἡ, 1) = *ἐκτασις*, dilatatio -onis, θ. *ἐντ. παρὰ γραμμ.* = pro- longatio brevis syllabae. 2) = *διά- κρισις*, distinctio, -onis, θ. 3) in- terbunctio, -onis, θ.

διαστράπτω, fulguro -are.

διαστρατηγέω -ᾷ, 1) praetor sum; 3) *διαστρατηγῶ τι ἢ τινα*, dolis et insidiis peto.

διαστρεβλόω -ᾷ, distorqueo.

διαστρέφω, 1) detorqueo, distor- queo, pertorqueo (-rsi, -rtum, -ere) aliquid. 2) perverto, -ere (aliquid. 3) inverte (-ere). || *διαστραμ- μένος, η, ον*. α) detortus, a, um. β) perversus, a, um. γ) deprava- tus, a, um.

διαστρεφῆ, ἡ, 1) distorsio, -onis, θ. 2) perversio, -onis, θ.

διάστρεφος, ὁν, 1) detortus, a, um. 2) perversus, a, um.

διαστρώννυμι, insterno, -ere.

διαστρομός, ὁ, 1) distractio, -onis, θ. 2) = *χλασμός*, cavillatio, θ.

διασურτικός, ἡ, ὄν, *ἐπίθ.* cavilla- torius, a, um.

διασύρω, 1) distraho, -ere, ali- quid; (= *διαλύω*) *τὴν σύνοδον*, dis- straho concilium. 2) irrideo, -ere, aliquid. 3) *διασύρω τινα*, traduco, alicquem; cavillor, ἄρι.

διασφενδονάω -ᾷ, **διασφενδονίζω**, fundā abjicio; disjiceo.

διασφηνόω -ᾷ, cuneis difindo. || *διασφηνωμένος*, discuneatus.

διασχίζω, diffindo (idi, -issum). **διάσχισις**, ἡ, dicissio, -onis, θ.

διασώζω, servo conservo, -are (aliquid ἢ alicquem). || —ομαι *τι*, mihi conservo aliquid.

διάσωσις, ἡ, conservatio, θ.

διαταγή, 1) ordinatio, θ. 2) man- datum, -i, οὐ. 3) *νοεῖλ.* jussum. **διάταγμα**, τό, ordinatio, θ. **βα- σιλικὸν** —, edictum regium.

διατάκτης, ὁ, dispositio.

διάταξις, ἡ, (= *τακτοποίησις*), dis- positio, θ. (= *διαταγή*), ordinatio.

*διατάραξις, ἡ, conturbatio, θ.

διαταράσσω καὶ **διαταράττω**, 1) perturbo ἢ conturbo, -are. 2) con- sterno, -are.

διαταραχή, ἡ, perturbatio, θ.

διάτασις, ἡ, intensio, -onis, θ.

διατάσσω καὶ **διατάτω**, 1) = *τα- κτοποιῶ*, dispono, -ere, aliquid; 2) = *προστάτω*, impero, -are, aliquid. 3) = *κελεύω*, jubeo, -ere.

διαταφρεύω, iossā munio (urbem)

διατείνω, 1) = *ἐκτείνω τι*, distendo -ere. aliquid; 2) = *ἐντείνω τι*, in- tendo, -ere, aliquid. 3) = *συντείνω*, *σπεύδω*, pertendo, -ere. 4) = *διήκω*, pertineo, -ere. || *μέσ. —ομαι*. 1) = *ἐντείνομαι*, contendo, -ere; con- nitor, -ere. 2) = *πειρώμαι*, enitor, -ixus sum, -i. 3) = *λοχυέλομαι τι*, con- tendo, -ere, aliquid.

διατειχίζω, dirimo aliquid muro intersecto.

διατείχισμα, τό, 1) murus inter- mediis. 2) *μεσότοιχον*, intergerinus paries.

διατελέω -ᾷ, 1) = *ἐπιτελῶ τι*, pe- rago -ere; aliquid; 2) *μετὰ μετοχῆς* = *οὐ. διαλέπω*. α) pergo, -ere: καὶ

διὰ τοῦ semper ἔχων δι τελῶν, semper habeo· β) perpetuo, -are· γ) διατελῶ πορευόμενος, continuo iter. διατέμνω, disceo (-cui, -ctum, are), a liquid· || — ομαι (ὑπό τινας) dissecor, (ectus sum) aliqua re.

διατήκω, liquefasio, -ere.
διατηρέω -ᾶ, 1) servo, conservo, -are· 2) = διαφυλάττω, tueor, -eri.

διατήρησις, ἡ, conservatio, θ.
διατίθημι, 1) = εἰς τὴν τάξιν τίθημι, dispono, -osui, -ere, aliquid· 2) = καθίστημι, instituo, -ere, aliquid· 3) = συντάττω, compono· -ere (τὰς τάξεις, ordines)· 4) = καταπαύω: (τὸν πόλεμον) compono (bellum)· || μέσ. διατίθεμαι· 1) constituo, -ere· — διαθήκη, testamentum facio· 3) εὖ, κακῶς, εὐμενῶς — πρὸς τινα, bene, male, benigne afficio ad aliquem.

διατίλλω, pervello, -ere.
διατιμάω -ᾶ, aestimo, -are.
διατιμῆσις, ἡ, aestimatio, θ.

διατιμητής, ὁ, aestimator, ἄ.
διατιτράω -ᾶ, διατιτράινω, perforo, -are, aliquid.

διατιτρώσκω, transiigo -ere.
διατομή, ἡ, incisio, -onis, θ.
διάτονος, ον, distentus, a, um.

διατραγῶδω -ᾶ, διατραγῶδω, perfore, -are, aliquid.

διατριβή, ἡ, incursio, -onis, θ.
διάτριβος, ον, distentus, a, um.

διατριβή, ἡ, incursio, -onis, θ.
διάτριβος, ον, distentus, a, um.

διατριβή, ἡ, incursio, -onis, θ.
διάτριβος, ον, distentus, a, um.

διατριβή, ἡ, incursio, -onis, θ.
διάτριβος, ον, distentus, a, um.

διατριβή, ἡ, incursio, -onis, θ.
διάτριβος, ον, distentus, a, um.

διατριβή, ἡ, incursio, -onis, θ.
διάτριβος, ον, distentus, a, um.

διατριβή, ἡ, incursio, -onis, θ.
διάτριβος, ον, distentus, a, um.

διατριβή, ἡ, incursio, -onis, θ.
διάτριβος, ον, distentus, a, um.

διατριβή, ἡ, incursio, -onis, θ.
διάτριβος, ον, distentus, a, um.

διατριβή, ἡ, incursio, -onis, θ.
διάτριβος, ον, distentus, a, um.

ror (-ari); 4) (= σπονδάω) περί τι, studeo.

διατροπή, ἡ, mutatio mentis.

διατροφή, ἡ, cibus, -i, ἄ.

διατρυσπᾶω -ᾶ, perforo, -are.

*διατρύπησις, ἴδε διάτρησις.

διατρώγω, peredo (-ēdi -ēsum, -ere) aliquid.

διᾶπτω, celere motu penetro; ὁ —ων ἀστήρ, trajectio stellae; stella transvolans· οἱ —ες ἀστέρες, decidua sidera.

διατυπῶω -ᾶ· 1) informo, -are, aliquid· 2) depingo, -ere.

διανγάζω, pelluceo.

διανύεια, ἡ, pelluciditas, θ.

διανυγής, ἐς· 1) translucidus, a, um· 2) clarus, a, um.

διανυκίζω, persulco (aliquid).

διαφαίνω· 1) ostendo, -are· 2) eluceo, pelluceo, -ere· || μέσ. —ομαι, eluceo, pelluceo, -ere; in conspectum venio· μετφ. —ομαι ἐκ τινος (ἐκ τοῦ λόγου), pelluceo ex aliqua re (ex oratione).

διαφάνεια, ἡ, pelluciditas, θ.

διαφανής, ἐς, pellucidus, a, um, translucidus, a, um.

διαφερόντως, eximie, egregie.

διαφέρω· 1) = διακομίζω, perfero, -tuli, -latum, -erre· 2) = διαδίδωμι, differo, -erre (aliquid)· 3) = ἀναβάλλομαι τι, differo, -erre, aliquid· 4) διαφέρω τινός· α) differo ab aliquo· β) = ὑπερέχω τινός, excello (-llui, -elsum, -ere), alicui ὁδ. διαφέρων (= προέχων), excellens, -ntis, γ) = κρείττων εἶμι, praesto, -are, (aliqua re)· δ) = διαφωνῶ, dissentio, -ire: discrepo, -ere· ε) —ομαι τινι ἢ πρὸς τινα, dissentio cum aliquo, dissideo ab aliquo ἢ eum aliquo· ε) intersum alicui· 5) —τινά ἀρῶτε, vinco, supero aliquem virtute· 6) τριτοπρ. διαφέρει (= μέλει τινι)· α) refert -erre· β) interest.

διαφεύγω· 1) effugio (-ugi, -ere), aliquid· 2) = ἐκφεύγω, profugio, -ere· 3) evito, -are (aliquid).

διαφημίζω, spargo rumorem, διαφημίζω τινά· α) differo aliquem rumore· β) diffamo aliquem.

διαφημίζω, spargo rumorem, διαφημίζω τινά· α) differo aliquem rumore· β) diffamo aliquem.

διαφημίζω, spargo rumorem, διαφημίζω τινά· α) differo aliquem rumore· β) diffamo aliquem.

διαφημίζω, spargo rumorem, διαφημίζω τινά· α) differo aliquem rumore· β) diffamo aliquem.

διαφημίζω, spargo rumorem, διαφημίζω τινά· α) differo aliquem rumore· β) diffamo aliquem.

διαφημίζω, spargo rumorem, διαφημίζω τινά· α) differo aliquem rumore· β) diffamo aliquem.

διαφθείρω· 1) corrumpo (-ūpi, -uptum -ere) aliquid ἢ aliquem διαφθείρω γυναῖκα, corrumpo, stupro feminam· || δ διαφθείρων, corruptor, -oris, ἄ. ἡ διαφθείρουσα, corruptrix, -icis, θ.

διαφθορά, ἡ, corruptio, θ.

διαφθορένς, δ, corruptor.

διαφήμι· = ἐὼ τινα διελθεῖν, per-mitto aliquem· 2) (= διαλύω) τὸ στράτευμα, dimitto exercitum.

διαφιλονικέω -ῶ, pervicaciter contendo (cum aliquo).

διαφιλονικία, ἡ, contentio, θ.

διαφλέγω, exuro (animos).

διαφορά, ἡ· 1) differentia, -ae, θ. 2) discrimen, -inis, οὐ· 3) = δάσταις, dissidentia, -ae, θ. 4) = διχόνοια, dissidium, -ii, οὐ. dissensio, -onis, θ. 5) ἀλλοιότης, diversitas

διαφορέω -ῶ· 1) difiero, -erre· 2) συνήθ. diripio, -ere.

διάφορος, ον· 1) differens, -ntis· 2) = διαφερόμενός τις, dissidens, -ntis; dissentiens -ntis; ἐντ. = adversarius inimicus, hostis· 3) = ποικίλος, disgruus, a, um· 5) = ἔξοχος, eximius, a, um· 6) τὸ διάφορον· α) = ἡ διαφορά, differens, -ntis, οὐ· β) = τὸ ὠφέλημα, commodum, οὐ.

διαφόρως· 1) differenter· 2) diverse· 3) varie.

διαφορότης, ἡ, differentia, θ.

διάφραγμα, τό· 1) interseptum ἢ disseptum, -i, οὐ. 2) praecordia, -orum, οὐ. diaphragma, -atis, οὐ.

διάφραξις, ἡ, interseptio, θ.

διαφράττω, intersepio, dissepio.

διαφρίσσω, inhorresco, -ere.

διαφροντίζω, curo, -are.

διαφρύγω, frigo, -ere.

διαφυγή, ἡ, effugium, -i, οὐ.

διαφνή, **διαφνάς**, fissura, -ae, θ.

διαφυλάσσω καὶ **διαφυλάττω**· 1) corservo, -are· 2) custodio, -ire, aliquem· 3) = διασφάζω, tueor, -eri.

διαφύσσεις, ἡ, perplatio.

διαφυνεύω, transplato, -are.

διαφύομαι, internascor, -i.

διαφωνέω -ῶ· 1) ὁσφωνός εἰμι, dissono, -are· 2) πρὸς τινα ἡ τι, dissentio (-nsi, -nsum, -ire), cum

aliquo· 3) ἀπρὸς. διαφωνεῖται (= ἀβέβαιόν ἐστι), discrepat.

διαφωνία· 1) = δυσφωνία, dissonantia· 2) = ἀσυμφωνία, dissensio.

διάφωνος, ον· 1) dissonus, a, um· 2) = διχοφρεν, dissentaneus, a, um.

διαφωτίζω, illumino, -are.

διαχαράσσω καὶ **διαχαράττω**, seco ferro· || μετφ. describo.

διαχειμάζω, hiberno, -are.

διαχειρίζω· 1) = μεταχειρίζομαι τι, tracto, -are, aliquid· 2) —ομαι δημόσια χρήματα, tracto pecuniam publicam· 3) administro, -are, aliquid.

διαχείρησις, ἡ· 1) tractatus, -us· 2) adm nistratio, -onis, θ.

*διαχειριστής, δ, administrator.

διαχέω, difundo (-ūdi, -ūsum, -ere) aliquid.

διαχράομαι -ῶμαι· 1) utor, -i (a liqua re)· 2) συνήθ. διαχράομαι τινα, interficio aliquem.

διάχρυσος, ον, auro distinctus, a, um, aureus, a, um.

διάχυσις, ἡ· 1) diffusio, -onis, θ. 2) placatio, -onis, θ.

διαχυτικός, ἡ, ον, ἐπίθ. ad exhilarandum aptus.

διαχώννυμι, aggere arceo.

διαχωρέω -ῶ· 1) = διέρχομαι, pervado aliquid· 2) διαχωρεῖ τις, alvum exonerat.

διαχωρίζω, ρ. dissepáro, -are· || —ομαι (= ἀποχωρῶ), discedo, -ere.

διαχώρισις, ἡ, disseratio, θ.

διαχωρισμός, δ, disseparatio, θ.

διάχωσις, ἡ, aggeris oppositio.

διαψεύδω· 1) = ἀπατῶ, fallo, -ere decipio, -ere; —ομαι τινος ἡ περὶ τινος, me fallit aliquid· 2) = (ἐξελέγω τινα ψευδόμενον ἢ τι ψευδές), mendacii aliquem coarguo.

διψεύσις, ἡ· 1) = ψεύδος, mendacium, -ii, οὐ. *2) convictio mendacii ἢ falsi.

διαψυξίς, ἡ, refrigeratio.

διανύχω, refrigere (aliquid).

διγαμέω -ῶ, ῥημ. alteras nuptias celebro.

διγαμία, ἡ, secundae nuptiae.

δίγανμα, τό, digamma, -atis, οὐ

δίγαμος, *ον*, bimaritus, a, um.
διγενής, *ές*, duorum generum.
δίγλωσσος, *ον*, bilinguis, e.
δίδαγμα, *τό*, praeceptum, -i, *ού*.
διδασκῆριος, *ον*, διδασκτικός, *ή*,
ον, aptus ad docendum; praeceptivus, a, um; docendi peritus.

***διδαστορία**, *ή*, doctoris dignitas.
***διδαστορικός**, *ή*, *ον*, ad dignitatem doctoris pertinens.

διδασκός, *ή*, *ον*, qui doceri potest; disciplinabilis, e.

διδαστρον, *τό*, praemium ἢ merces magistri; minerval, -ālis, *ού*.

***διδάκτωρ**, *δ*, doctor, -oris, *ά*. ||
— *της νομικης*, jur.s doctor.

διδασκῶς, per noctrinam.

δίδαξις, *ή*, doctrina-ae.

διδασκαλεῖον, *τό*, magistratio, -onis schola, -ae, *θ*.

διδασκαλία, *ή*, doctrina, -ae, *θ*.

διδασκαλικός, *ή*, *ον*, aptus ad docendum; docenti peritus, a, um.

διδάσκαλος, *δ*, magister, -i, *ά*.

διδάσκαλος, *ή*· 1) magistra, -ae, *θ*. 2) praeceptor, -icis, *θ*.

διδάσκω· 1) doceo, -ere aliquem aliquid· 3) = *παραδίδωμι* *τι*, trado, ere· 4) *διδάσκω* *θεράμνα*, fabulam do

ἢ doceo || *παθητ*. *διδύσκομαι*· 1) = *μανθάνω* *τι*, disco, didici, -ere (aliquid)· 2) *διδάσκομαι* *ὑπό* *τινος*, doceor ab aliquo.

διδάσχω· 1) doceo, -ere aliquem aliquid· 3) = *παραδίδωμι* *τι*, trado, ere· 4) *διδάσχω* *θεράμνα*, fabulam do

ἢ doceo || *παθητ*. *διδύσκομαι*· 1) = *μανθάνω* *τι*, disco, didici, -ere (aliquid)· 2) *διδάσκομαι* *ὑπό* *τινος*, doceor ab aliquo.

διδάχη, *ή*· 1) doctrina, *θ*. *2) — *ἀπ' ἁμβωνος*, sacra contio.

διδραχμον, *τό*, didrachmum, *ού*.

δίδυμος, *ον*, geminus, a, um.

διδυμότης, *ή*, geminitudo, *θ*.

δίδωμι· 1) do, dedi, datum, -are (aliqui aliquid)· 2) *χαρίζομαι* *τί* *τινι*, dono aliquid alicui· 3) = *ἀπονέμω*, praebeo· 4) *δίδωμι* *ἑαυτόν* *τινι*, me in potestatem alicujus trado· 5) = *παραδίδωμι*, dedo, -ere.

διεγείρω· 1) excito e somno· *2) *διεγείρω* *τινά* *εἰς* *τι*, excito aliquem ad aliquid.

διέγερσις, *ή*, excitatio, -onis, *θ*.
διεγερτικός, *ή*, *ον*, *ἐπιθ*. excitandi vim habens.

διεδρον, *τό*, bissellium, -i.
διεδρος, *ον*, dissidens, -ntis.

διεζευγμένως, disjunctim.

διείρω, dissero.

***διείσδυσις**, *ή*, introitus.

***διείσδύω**, intro, -are (intra, ad, in aliquid), introeo, -ire.

διεκδικέω -*ῶ*· 1) defendo, ulciscor aliquem ἢ aliquid· *2) *διεκδικῶ* *τι*, postulo, -are, aliquid.

***διεκδίκησις**, *ή*, postulatio, *θ*.

***διεκδικητής**, *δ*, qui vindicat rem ad se ἢ sili.

διεκδρομή, *ή*, excursus, -us, *ά*.

διεκμυζάω -*ῶ*, exsugo, -ere.

διεκπεραίνω, expedio; finio.

διεκπεράω -*ῶ*, transeo, -ire.

***διεκπεραιῶ** -*ῶ*, rem expedio, -ire

***διεκπεραιώσις**, *ή*, expedio (rei).

***διεκπεραιωτής**, *δ*, qui rem expedit.

διεκπίπτω, per medium elaboro.

διεκπλέω (*τὸν Ἑλλήσποντον*)· pernavigo, -are, *ἐπὶ* *ναυμαχίας*· classem hostilem nave perumpo.

διεκπλοος, *ους*, *δ*, transitus navis per medias hostium naves.

διεκπορεύομαι, egredior per.

διέκτασις, *ή*, extentio, *θ*.

διεκφεύγω, eifugio, -ere.

***διεκφυγή**, *ή*, effugium, -i, *ού*.

διεκχέω, eiuundo -ere.

διελαύνω, 1) transigo ἢ transadigo aliquid (ensem per pectus)·

2) *διελαύνω* *τινά* (*λόγην*, *δορατίω*)· transiigo, percutio, 'transfodio aliquem (hastâ)· 3) transmitto, -ere, aliquid.

διελέγχω, redarguo, -ere.

διελίττω, evolvo (aliquid).

διελκύνω *καὶ* *διέλω*, 1) diduco, -ere, aliquid· 2) pertraho, aliquid.

διεμβάλλω, injicio, -ere, aliquid.

διένεξις, *ή*, dissidium, -ii, *ού*.

διενεργέω -*ῶ*, operor -ari.

διενόχλησις, *ή*, molestia, *θ*.

διεξάγω, 1) *διεξάγω* *τὸν βίον* *ἀπὸ* *νυκτος*, vitam traduco ἢ *ἀπλ*. vivo aliqua re· 2) = *καταπαύω*, compono -ere, aliquid· 3) = *διενθύνω*, rego.

διεξαγωγή, *ή*, administratio, *θ*.

διεξατμίζω, eveporo, -are.

διέξειμι, pertranseo -ire || *μετφ* - oratione persequor.

διεξερευνητής, δ, perscrutator.
διεξέρχομαι, petranseo, -ire ||
 μετρ. percurro, -ere, aliquid.
διεξικνέομαι -οῦμαι, pervenio.
διεξοδικός, ἡ, ὄν, (=ἐκτεταμένος),
 prolixus, a, um; longus, a, um.
 *τό διεξοδικόν, prolixitas, ὁ.
διεξοδικότης, ἡ, prolixitas, ὁ.
διεξοδικῶς, copiose.
διέξοδος, ἡ, transitus, -ūs, δ.
 transactio, ὁ, exitus, -us, δ.
διέπω, administro, -are; rego -ere
 gubernare, -are, aliquid.
διεργάζομαι 1) =πιτελῶ, conii-
 cio, -ere. 2) =φονεύω, intericio.
διερεθίζω, irritō, -are, aliquem.
διερέθισμα, irritamentum, οὐ.
διερεθισμός, ὁ, irritatio, ὁ.
διερευνάω -ῶ, perscrutor, -ari;
 indāgo, -are, aliquid.
διερευνῶν, ἡ, perscrutatio.
διερευνητής, δ, perscrutator.
διερευνητικός, ἡ, ὄν, ad explo-
 randum aptus, a, um.
διερμηνεύω, interpretatio, ὁ.
διερμηνευτής, δ, interpretes.
διερμηνεύς, δ, interpretes, -etis, δ.
διερμηνεύω, interpretor, -ari.
διέρχομαι 1) transeo, -ire, (per
 aliquid). 2) = διαβαίνω (ποταμόν),
 transeo (flumen). || μετρ. transeo,
 percurro, aliquid || ἐπὶ χρόνον praee-
 tereo, -ire.
διερωτάω -ῶ 1) rogitō -are, ali-
 quem percontor.
δiesis, ἡ, diesis, -is, ὁ.
διεσκεμμένως, considerate.
διεστραμμένως, distorte, prave.
διετηρίς, διετία, ἡ, biennium, οὐ.
διετής, ἐς, biennis, e.
διευθετέω -ῶ, bene colloco.
διευθέτησις, ἡ, bona ordinatio.
 *διεύθυνσις, ἡ 1) directio, -onis,
 ὁ. 2) administratio, -onis, ὁ. || —
 ἐπιστολῆς, epistolae inscriptio, sub-
 scriptio, -onis, ὁ.
διεύννησις, δ, rector -oris, δ.
 gubernator, -oris, δ.
διεύνων 1) dirigo (-exi, -ectum;
 -ere) aliquid ἐντεῦθεν = rego, ere;
 administro, -are. 2) = ναῦν, rego,
 moderor, -ari (navem). *3) — ἐπι-

στολήν πρὸς τινα inscribo epistolam
 alicui || —ομαι α') διενθύνωμαι ὑπό
 τινος, regor ab aliquo. β) διενθύν-
 νομαι πρὸς τι, dirigo me ad; vado ad.
διεύκρινέω -ῶ, discerno, -ere.
διευκρίνησις, ἡ, discretio, ὁ.
διευλαβέομαι -οῦμαι, valde caveo
 mihi, aliquid, metuo, (aliquid).
διευρύνω dilato, -are.
διεφθαρμένως, η, ον, μετ. cor-
 ruptus, a, um.
διεφθαρμένως, corrupte.
δίζυγος, ον, bijugus, a, um.
διηέομαι -οῦμαι 1) narro, -are,
 (aliquid). 2) edissero.
διήγημα, τό, narratus, -ūs, δ.
διηγηματικός, ἡ, ὄν, ad narratio-
 nem pertinens; narrativus, a, um.
διηγηματικῶς, narrative.
διήγησις, ἡ, narratio, -onis, ὁ.
διηγητής, δ, narrator, -oris, δ.
διηθέω -ῶ, percolo, -are, aliquid;
 liquo, -are, (vinum).
διήθησις, ἡ, percolatio, ὁ.
διήκω 1) = διατείνω, pertineo,
 -ere (ad). 2) = διέρχομαι τι, pervā-
 do, -ere, aliquid.
διηνεκής, ἐς, perpetuus, a, um,
 continuus, a, um.
διηνεῶς, perpetuo; continue.
διηρημένος, η, ον 1) divisus, a,
 um. dividiuus, a, um; 2) = μεμε-
 ρισμένος, partitus, a, um. 3) = δι-
 εσπαρμένος, distractus, a, um.
διηρημένως, divise.
διθυραμβικός, ἐπιθ. dithyrambi-
 cus, a, um.
διθύραμβος, δ, dithyrambus, δ.
δίλημι, dimitto.
δικνέομαι -οῦμαι, pervenio.
δίλοισμι 1) μεταβ. seorsum sta-
 tuo (aliquid). ἐντεῦθεν. α) dirimo,
 -ere. β) dissidere facio. 2) ἀμετ.
 δίλοισμαι, διέστην, διέστηκα, α) =
 ἀπέχω, disto, -are. β) διέστηκα (=
 διαφέρω) τινός, disto alicui.
δισχυρίζομαι 1) (dicendo) cor-
 tendo, -ere, aliquid. 2) adseverō,
 -are; aliquid. 3) perseverō.
δισχυρισμός, δ, adseveratio, ὁ.
δικάζω, iudico, -are, (aliquem ἢ
 aliquid). δικάζομαι (τινι ἢ πρὸς

πυλ), judico cum aliquo contendo.

δικαιοδοσία, ἡ· 1) jurisdictio, -onis, θ. 2) conventus, -us, ἀ.

δικαιοδότης, ἀ, juridicus, -i, ἀ.

δικαιοκρίτης, δ, justus judex.

δικαιολογέομαι -οὔμαι· 1) causam dico; 2) excuso me de re.

*δικαιολογητικός, ἡ, ὄν, ad justificandum pertinens ἢ idoneus.

δικαιολογία, ἡ, causae suae defensio; excusatio, θ.

δικαίον, τό, jus, juris, οὐ.

δικαίος, α, ὄν, justus, α, um.

δικαιοσύνη, ἡ· 1) justitia, θ. 2) aequitas, θ. 3) jus, juris, οὐ.

δικαίω -ῶ, justum censeo, aliquid || δικαιοῦμαι, jus habeo.

δικαίωμα, τό· 1) juste factum· 2) jus, juris, οὐ. privilegium, -i, οὐ.

*3) potestas, -atis, θ.

δικαίως, juste; recte.

δικαίωσις, ἡ· 1) de iensio causae· 2) justa petitio· 3) justificatio.

δικαιωτής, δ, justiticator.

δικανικός, ἡ, ὄν, forensis, -e.

δικανικῶς, modo judiciali.

δικάσιμος ἡμέρα, dies fastus; dies iustitiae; vadimonium, -ii.

δικαστήριον, τό, iudicium, -ii, οὐ. forum, -i, οὐ. tribunal, οὐ.

δικαστής, δ, iudex, -icis, ἀ.

δικαστικός, ἡ, ὄν, judicialis, e.

δικαστικῶς· 1) iudicium more· *2) lege ἢ jure.

δικατάληκτος, ὄν, ἐπίθ. dupliciter desinens.

δίκελλα, ἡ, bidens, -ntis.

δίκερως, bicornis, e.

δικέφαλος, ὄν, biceps, -etis.

δίκη, ἡ· 1) = δικαστήριον, jus, juris, οὐ. iustitium, -ii, οὐ. 2) = δικαιοσύνη, lis, litis, θ. causa, -ae, θ.

3) ποινή, poena, -ae, θ.

δικηγορέω -ῶ, causas dico.

δικηγορία, ἡ, causidicatio, θ.

δικηγορικῶς, more causidicorum

δικηγός, δ· 1) (ὡς κατήγορος), actor, -oris, ἀ. 2) (ὡς συνήγορος), patronus, -i, ἀ. 3) (δὲ ἐπὶ μισθῷ), causidicus.

δίκην, instar (μετὰ γεν.) δίκην τινός, instar alicujus.

δικλίδες, αἱ, valvae, -arum, θ.

διογραφία, ἡ, causarum scriptio.

διογράφος, δ, causarum scriptor.

δικολάβος, δ, causidicus, -i, ἀ.

δικόρυφος, ὄν, bivertex, -icis.

δίκρανον, τό, furca, -ae, θ.

δίκρανος, δίκρους, bifurcus.

δίκροτος (τριῆρης, ναῦς), biremis, -is, θ. bicrotum, -i, οὐ.

δίκρουνος, duos tubos habens.

δικτάτωρ, δ, dictator, -oris, ἀ.

δικτατορεύω, dictaturam ago.

δικτατωρία, ἡ, dictatura, θ.

δικτατωρικός (τοῦ δικτάτωρος), 1) κυρ. dictatorius, α, um; 2) τροπ. imperiosus, α, um.

*δικτατωρικῶς, dictatoris modo, ἐντεῦθ. = imperiose, superbe.

δικτυάλωτος, ὄν, reti captus.

δικτυοειδής, ἐς, retiiformis.

δίκτυον, τό, rete, -is, οὐ.

δικτυοπλόκος, δικτυοποιός, reti-fex, -icis.

δικτυώδης, ἐς, reti similis.

δικτυωτόν, τό, reticulum, οὐ.

δικτυωτός, reticulatus, α, um.

δίκωπος, ὄν, biremis, e.

δίλημμα, τό, dilemma, οὐ.

δίλιτρον, τό, bilibra, -ae, θ.

δίλογία, ἡ, duplex significatio.

δίλοφος, bivertex, -icis.

δίλοχία, ἡ, duplex cohors.

διμερής, ἐς, bipartitus, α, um.

διμερῶς, bipartito.

δίμετρος, ὄν, dimeter, -tra -trum.

δίμηνος, bimestris, e.

δίμιτος, duplex licium habens.

διμναῖος, das mnas valens.

διμοιρία, ἡ· 1) duplex partio· 2)

= ἡμιλοχία, dimidia cohors.

δίμοιρος, ὄν, bipartitus, α, um.

δινέομαι -οὔμαι, versor, -ari.

δίση, ἡ, turbo, -inis, ἀ.

δινῆεις, ἐν, vorticosus, α, um.

δίῤος, δ, turbo, -inis, ἀ.

δινώδης, ἐς, turbineus, α, um.

διό, propter quod.

διογενής, ἐς, Iove natus.

διογκόομαι -οὔμαι, tumesco, -ere.

διόγκωσις, ἡ, tumor, -oris, ἀ.

διοδεΐα, ἡ, transitus, -us, ἀ.

διωδένω, permeo; transeo, -ire.

διόδος, ἡ, transitus, -us, ἄ.
διοικέω -ῶ· 1) administro, -are.
 2) rego -xi, -ere.
διοίκησις, ἡ· 1) administratio, -onis
 θ. 2) gubernatio, onis, θ.
διοικητής, ὁ, administrator, -oris,
 ἄ. gubernator, -oris, ἄ.
διοικητικός, ἡ, ὁν, ἐπίθ. admini-
 strativus, a, um.
διοικοδομέω -ῶ, obstruo, -ere.
διοίχομαι, transeo, pereō.
διοισθαίνω, labor, dilabor (-psus
 sum, -i)· ἐντεῦθεν = elabor, -i.
διόλλυμι, διόλλυναι, disperdo (-di-
 di, -ditum, -ere) aliquid.
διόλου· 1) omnino· *2) = οὐδαμῶς,
 minime nequaquam.
διομαλίζω, διομαλύνω, complano,
 -are; aequale reddo (aliquid).
διόμνυμι, dejero, -are; aliquid.
διομολογέομαι -οὔμαι, confiteor
 (-fessus sum, -eri) aliquid.
διομολόγησις, ἡ, confessio.
διόπτειν, propter quod.
 1. **διοπος, ὁ**· 1) rector, -oris, ἄ.
 2) curator navis.
 2. **διοπος, ὁν, ἐπίθ.** duo foramina
 habens.
διοπτέω· 1) inspicio, -ere· 2)
 curo, -are, navem.
διοπτῆρ, διόπτῆς, inspector.
διόπτρα, ἡ, διόπτρον, τό, dioptra,
 -ae, θ. specular, -aris, οὐ.
διορατικός, ἡ, ὁς· 1) perspicax,
 -acis· 2) pervidens, -ntis.
διορατικῶς, perspicaciter.
διορατικότης, ἡ, perspicacitas, θ.
διοράω -ῶ, (ἀόρ. διείδον)· 1) per-
 spicio ἢ dispicio (-exi, -ctum, -ere)
 aliquid· 2) pervideo, -ere.
διοργανόω -ῶ· 1) apte compingo·
 2) conformo, -are.
διοργάνωσις (διοργανισμός), con-
 formatio, -onis, θ. compositio, θ.
διορθόω -ῶ· 1) emendo, -are· 2)
 corripio, -ere.
διόρθωμα τό, emendatum, -i.
διόρθωσις, ἡ· 1) emendatio, -snis,
 θ. 2) correctio, -onis, θ.
διορθωτός, α, ὁν, ἐπίθ. corrigen-
 dus, a, um.
διορθωτής, ὁ· 1) emendator, -oris

2) corrector, -oris, ἄ.
διορίζω· 1) διορίζω τι ἀπό τινος,
 distermينو aliquid ab aliqua re· 2)
 = χωρίζω, discerno, -ere; 3) = δια-
 κρίνω, distingo, -ere (aliquid).
 *4) διορίζω τινα εἰς ὑπόουρημα, prae-
 ficio aliquem muneri.
διορισμός, ὁ· 1) distermminatio -onis.
 θ. 2) definitio, -onis, θ. *3) nomi-
 natio, -onis, θ.
διορύσσω καὶ διορύττω, perfodio
 (-ōdi, -ossum, -ere) aliquid.
δίος, α, ὁν, divus, a, um.
δίοσμος, ὁν, oderatus, a, um.
διουρητικός, α, ὁν, diureticus, a, um.
διοχετεία (διοχέτευσις), ἡ, aquae
 deductio.
διοχετεύω, ρῆμ. deduco aquam
 (per canalem).
διοχυρόω -ῶ, munio (aliquid).
διοχύρωσις, ἡ, munitio, θ.
δίπλαξ, ἡ, laena duplicata.
διπλασιάζω, duplico, -are.
διπλασιασμός, ὁ, duplicatio.
διπλάσιος, α, ὁν· 1) duplus, a, um·
 2) duplex, ieis.
διπλασιόω -ῶ, duplico, -are.
 ***διπλασιῶς**, duplo majus.
δίπλεθρος, ὁν, duo jugera ae-
 quans· τὸ δίπλεθρον, duplex ju-
 gerum.
διπλῆ (= διπλῶς), dupliciter; bis.
διπλόη -ῆ, duplicitas, -atis, θ. ||
 μετφ. vitium.
διπλός -οὖς, ἡ, οὖν, duplus, a,
 um; duplex, -icis, θ.
διπλόω -ῶ· 1) duplico, -are, -ali-
 quid· 2) = διπλώνω, πτύσσω, plico,
 -are, complico, -are.
 ***διπλωμα**· 1) = δίπλωσις, πτύξις,
 plicatura, -ae, θ. 2) diplōma, οὐ.
 ***διπλωμάτης, ὁ**, legatus, -i, ἄ.
 homo peritus rerum tractandarum
 ***διπλωματία, ἡ**· 1) juris gentium
 scientia· 2) corpus legatorum.
 ***διπλωματικός, ἡ, ὁν**, ad legatos
 pertinens.
 ***διπλωματικῶς**, per legatos.
διπλωσις, ἡ· 1) duplicatio, -onis,
 θ. 2) = πτύξις, plicatura, -ae, θ.
δίπους, ὁν, bipes, -edis.
διπρόσωπος, ὁν, biirons, -ntis.

δίπτυρος, ον, bipennis, f.
δίπτυχος, ον, duplex, -icis.
δίπυλος, ον, duas portas habens·
 τὸ Δίπυλον, Dipylon, -i, οὖ.
διπυρῆτης (ἀρετος), ἄ, bis coctus
 (pannis).
δῖς, bis.
δισέγγονος, δ, adnepos, ἄ.
*δισεκατομύριον, millies mille
 millia (δραχμῶν· drachmarum).
δίσεκτος, δ, δίσεκτον, τό, bisex-
 tus -i, (dies); bisectum, -i, οὖ.
δίσεφθος, ον, bis coctus.
δισκοβολέω -ῶ, discum jacio.
δισκοβολία, jactus disci.
δισκοβόλος, δ, discobolus, -i, ἄ.
*δισκοπότηρον, τό, calix, -icis, θ.
δίσκος, δ· 1) discus, -i, ἄ. 2) δῖ-
 σκος τοῦ ἡλίου, orbis solis· 3) πῖ-
 ναξ, repositorium, -ii, οὖ.
δισκοφόρος, δ, eiscum ferens.
δισύλλαβος, dissyllabus, a, um.
δίσταγμός, δ, dultitatio, θ.
διστάζω, dubito, -are.
διστακτικός, ἡ, ὄν, ἐπιθ. dubita-
 tivus, a, um.
διστακτικῶς, dubie; dubitativum;
 dubitanter.
δίστασις, ἡ, dubitatio, θ.
δίστεγος, ἴδε διώροφος.
δίστιχος, ον· 1) = δίστοιχος· 2)
 duobus versibus constans.
δίστοιχία, ἡ, duplex ordo.
δίστοιχος, duo ordines habens.
δίτοκος, bis pariens.
δίστομος, ον· 1) geminum os ha-
 bens; 2) duo habens ostia.
δισχιδής, ἑς, bifidus, a, um.
δισχίλιοι, αἱ, α, duo millia.
δίτροχος, ον, duas rotas habens.
διττός, ἡ, ὄν, duplex, icis.
διττῶς, dupliciter.
διϋλίζω, percolo, -are; deliquo, -are
 aliquid· || μετφ. subtiliter examino,
 -are, aliquid.
διϋλίσσις, ἡ, percolatio, θ.
διϋλίστηριον, colum, -i, οὖ.
διϋφαίνω, in tertexto, -ere.
διφθέρα, ἡ· 1) pellis, -is, θ. 2)
 membrana, -ae, θ. 3) scorrea, -ae, θ.
διφθερίας, διφθερίτης, διφθερῆ-
τις, pellitus, pellita.

διφθέρινος, ον, pellicius, a, um.
δίφθογγος, ἡ, diphthongus, θ.
διφορέω -ῶ· 1) bis fructum fero·
 2) διφορεῖται λέξις, verbum du-
 plici modo effertur.
διφρηλασία, ἡ, aurigatio, θ.
διφρηλάτης, δ, auriga, -ae, θ.
δίφρος, δ· 1) δίφρος ἄμαξης, ca-
 psus, -i, 2) ἡ ἄμαξα, vehiculum, -i·
 οὖ. 3) = ἔδρα, sella, -ae.
διφυής, ἑς, duplicis naturae, bi-
 partitus, a, um; geminus, a, um.
δίφυλλος, ον, bina folia habens.
δίφωνος, ον, bilinguis, e.
δίχα· 1) bifariam; 2) = χωριστά,
 separatim· 3) = ἀνευ, sine.
διχάζω, bifariam divido (rem); bi-
 partio, -ire, aliquid; ἀμεταβ. = δι-
 χάζομαι, diducor, dividor.
διχασμός, divisio, -onis, θ.
διχῆ, bipartito, bifariam.
διχογνωμέω -ῶ, dissentio, -ire.
διχόνοια, ἡ, discordia, -ae, θ.
διχόνοος, -ους, -ουν, discors, rdis;
 dissentiens, -ntis.
διχορδός, ον, ἐπιθ. duabus chor-
 dis tentus.
διχοτομέω -ῶ, bifariam divido,
 bipartio, -ire, aliquid· || *—οὔμαι,
 bifariam dividor, in duas partes
 dividor.
διχοτόμησις, διχοτομία, ἡ, divi-
 sio in duas partes; dimidiatio, θ.
διχότομος, δ, dissectus, a, um.
δίχρονος, ον, anceps (svllaba).
δίχρους, -ους, -ουν, δίχρωμος, ον,
 bicolor, -oris.
δίψα, ἡ, δίψος, τό, sitis, -is.
διψαλέος, α, ον, siticulosus, a,
 um; sitiens, -ntis.
διψάω -ῶ, sitio, -ire.
διώβολον, τό, duplex obolus.
διώγμα, τό, id quod persequimur;
 persecutio, -onis, θ.
διωγμός, δ, persecutio, -onis, θ.
διωθέω -ῶ, dispello, -ere· || —οὔ-
 μαι (= ἀπωθῶ), repello, -ere.
διώθησις, ἡ, depulsio, -onis, θ.
διώκτης, δ, persecutor, ἄ.
διώκτρια, ἡ, persecutrix, -icis, θ.
διώκω = καταδιώκω, persequor,
 insequor (-utus sum -i)· || ὁ διώκων

(=ὁ κατηγορός), accusator, -oris.
διώνυμος, *ον*, binominis, e.
δίωξις, *ῆ*, persecutio, -onis, θ.
διωγία, *ῆ*·1) binae horae *2) προ-
 θεσμία, tempus constitutum.
διωρισμένος, *η*, *ον*· 1) discretus
 a, um *2) περί λαβόντος ὑπὸ ὑγ-
 μα, constitutus, (a, um), in munere.
διώροφος (δύπλος)· duplicem con-
 tignationem habens.
διώρυξ, *ῆ*, canalis -is, ἀ. θ.
δμωή, *ῆ*, serva, ancilla, -ae, θ.
δμωός, *δ*, servus, -i, ἀ.
δνοφερός, *ἀ, ὄν*, caligenosus, a, um.
δνόφος, *δ*, caligo -inis.
δόγμα, *τό*· 1) dogma, -atis, οὐ. 2)
 = ψήφισμα, scitum, -i, εὐ. scitus, -us.
δογματίζω, dogmata trado; dog-
 matizo, -are.

*δογματική, doctrina de dogmatis.
δογματικός, dogmaticus, a, um.
δογματικῶς, dogmatice.
δοθιήν (-ῆνος), *δ*, furunculus, ἀ.
δοκέω -ω· 1) videor, visus sum,
 videri (πάντοτε προσωπικῶς): *δθεν*,
α') δοκῶ μοι, δοκῶ, videor mihi ἢ
 videor· β') ἐπὶ ὀνείρ. *ἐδοξεν αὐτῇ*
τεκεῖν, visum est ei parere· γ') ἀ-
 πρόσ. *δοκεῖ μοι*, videtur mihi plac-
 etur mihi, volo· εἴ σοι δοκεῖ (καλὸν
 εἶναι), si tibi videtur· *δθ*. τὸ δο-
 κοῦν *τινι*, quod alicui placet· *δ*) δε-
 δόχθαι *τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ*, de-
 cretum (statutum) esse a senatu et
 a populo· *ἐντεῦθ*. τὸ δεδογμένον, =
 placitum, decretum· *ε')* *παρενθεται*.
εἰ δοκεῖ, si placet, si ita videtur·
ς') *ἐμοὶ δοκεῖν*, ὡς ἐμοὶ δοκεῖν, = mea
 sententiā, meo iudicio· 2) puto
 -are; existimo, -are.

δόκησις, *ῆ*, opinio, onis, θ.
δοκησιόφωτος, *δ*, qui sibi videtur
 sapiens esse.

δοκίς, trabecola, -ae, θ.
δοκιμάζω, probō -are, aliquid, ἢ
 aliquid; exploro, -are, aliquid.
δοκιμασία, *ῆ*, probatio, -onis, θ.
δοκιμαστής, *δ*, explorator, -oris, ἀ.
δοκιμαστήριος, *δ*, ad explorandum
 (ἢ ad probandum) pertinens.
δοκιμαστικός, *ῆ*, *όν*, ad proba-
 tionem pertinens,

δοκίμη, *ῆ*, probatio, -onis, θ.
δοκίμιον, *τό*, specimen, -inis, οὐ.
δόκιμος, *ον*, probatus, a, um,
 (argensum homo); *δόκιμος συγγρα-*
φεύς, assiduus scriptor.

δοκός, *ῆ*, trabs, -abis, θ.
δολερός, *ἀ, ὄν*, dolosus, a, um.
δολερώς, dolose; fallaciter.
δολιεύομαι, dolose ago.

δόλιος, *α, ὄν*, dolosus, a, um.
δολιότης, *ῆ*, fraudulentia, -ae, θ.
δολιχοδρομέω -ω, longissimum
 curriculum curro ἢ decurro.

δόλιχος, curriculum longissimum.
δολίως, dolose.

δολοπλοκία, *ῆ*, dolus, -i, ἀ.
δολοπλόκος, *ον*, dolos nectens.
δόλος, *δ*, dolus, -i, ἀ. fraud, -udis,
 θ. fallacia, -ae, θ.

δολοφονέω -ω, dolo interficio,
 aliquem; *ἐδολοφονήθη*, dolo inter-
 fectus est (ab aliquo).

δολοφονία, *ῆ*, caedes dolo patrata.
δολοφόνος, *δ*, sicarius, -i, ἀ.

δολόω -ω· 1) dolose ago; decipio,
 -ere· 2) = νοθεύω, adultero, -are.

δόλωμα, *τό*· 1) fraud, -udis, θ.
 *2) = δέλεαρ, esca, -ae, θ.

δόλων, *δ*, dolon -onis, ἀ.
δόλωσις, *ῆ*, fraud, -udis, θ.

δόμος, *δ*, domus, -i, θ.
δονέω -ω, agito, -are, aliquid· ||

δονοῦμαι (σαλεύω), vacillo, -are· ||
μετφ. τὸ ἔθνος *δονεῖται* ὑπὸ ἀδικιῶν,
 injuriis agitur populus.

δόνημα, *τό*, motus, -us, ἀ.
δόνησις, *ῆ*, agitatio, -onis, θ.

δόξα, *ῆ*· 1) = γνώμη, opinio, -onis,
 2) = κλέος, gloria, -ae, θ. 3) = ὑπό-
 ληψις, existimatio, -onis, θ.

δοξάζω· 1) = ἐγκωμιάζω, glorior,
 celebro (aliquem ἢ aliquid)· 2) =
 δοξολογῶ, glorifico, -are, (deum)·
 3) = οἰδομαι, opinor, opinatus sum,
 ari, (aliquid).

δοξασία, opinio, opinatio, θ.
δόξασμα, *τό*, opinatus, -us, ἀ.

δοξαστής, *δ*, opinator, -oris, ἀ.
δοξαστός, *ῆ, ὄν*· 1) opinatus, a,
 m· 2) = ἐνδοξος, gloriosus, a, um.

δοξαστῶς, opinabiliter.

δοξολογέω -ω, laudibus celebro;

glorifico, -are, aliquem.

δοξολογία, ἡ, collaudatio, ὁ.

δοξομανής, ἐς, qui insano gloriae amore tenetur, gloriae avidus.

δορά, ἡ, pellis, -is, ὁ.

δοράτιον, τό, parva hasta.

δοριόλωτος, ον, bello captus.

δορκάς, ἡ, dorcās, -adis, ὁ.

δόρπον, τό, caena, -ae, ὁ.

δόρυ, τό, hasta, -ae, ὁ. δόρυ βάλλω, hastam jacio ἢ mitto.

δορύμαχος, hasta pugnans.

δορυφορέω -ῶ (τινα)·stipo, -are; comitor aliquem ut satellites, ἐν τευθ. = tueor (aliquem)· || μετφ. assecutor, -ari.

δορυφορία, ἡ, satellium, -i, οὐ.

δορυφόρος, ον· 1) hastatus, a, um,

2) ὁ δορυφόρος, hastarius, -i, ἄ. satellites, -itis, ἄ. stipulator, -oris, ἄ. 3) ἐν γένει comes, -itis, ἄ. ὁ.

δός, δότε, cedo, cette.

δόσις, ἡ, donatō, -onis, ὁ.

δοτειρα, quae dat donatrix.

δοτήρ, δότης, δ, dator, -oris, ἄ.

δοτικός, ἡ, ὄν, dativus, a, um.

δοτός, ἡ, ὄν, datus, a, um.

δουλεία, ἡ· 1) servitus -utis, ὁ. 2) = οἰκετία, famulatus, -us, ἄ. 3) ἐργασία, negotium, -i, οὐ. opera, ae, ὁ.

δούλειος, ον, servilis, e.

δούλευμα, servitium, -i.

δουλεύω (τινί)· 1) servio, -ivi, -itum, ire (alicui)· 2) οἰκέτης εἰμι, ancillor, -ari, alicui.

δούλη, δουλὴς, ἡ, 1) serva, -ae, ὁ. 2) ancilla, -ae, ὁ.

δουλικός, ἡ, ὄν, servilis, e· || *τό δουλικόν (=δοῦλοι), servitia, -orum· || ancillaris, e; famularis, e.

δουλικῶς, serviliter.

δουλοπρεπῶς, serviliter.

δούλος, η, ον, servus, a, um· || (=οἰκέτης), famulus, -i, ἄ.

δουλοσύνη, ἡ, servitus, -utis, ὁ.

δουλοφροσύνη, ἡ, servilis animus.

δουλόφρων, servilia sentiens.

δουλόω -ῶ, in servitutem redigo, aliquem· || -οὔμαι, subijcio me imperio alicujus.

δούλωσις, ἡ, servitus -utis.

δουπέω -ῶ, strepitum eddo.

δούπος, δ, sonitus, -us, ἄ.

δούρειος ἵππος, ligneus equus.

δοχεῖον, τό, 1) conceptaculum, -i, οὐ. *2) vas, vasis, οὐ;

δράγμα, τό, manipulus, -i, ἄ.

δράκαινα, ἡ, 1) dracaena, -ae, ὁ. 2) colubra, -ae, ὁ.

δρακόντειος, ον, 1) sanguineus, a, um· 2) Δρακόντειοι νόμοι, leges Draconis, τ. ἔ. leges atroces.

δράκων, δ, draco, -onis, ἄ. anguis, -is, ἄ. (ποιητ.), coluber, -bri, ἄ.

δράμα, τό, 1) = πρᾶξις, ἔργον, facinus -oris, οὐ. 2) συνήθ. fabula.

δραματίζω, fabulam ago.

δραματικός, scenicus, a, um· οἱ ποιηταί, poetae fabularum.

δραματικῶς, scenice.

δράξ, (δρακός), δ, ἡ, pugillus, ἄ.

δραπέτευσις, ἡ, fuga, -ae, ὁ.

δραπετεύω, fugio; profugio.

δραπέτης, δ, fugitivus, -i, ἄ.

δραπέτις, ἡ, fugitiva, -ae, ὁ.

δράσις, ἡ, 1) actio, -onis, ὁ. 2) effectus, -us, ἄ.

δράττομαι (τινος);prehendo (-ndi, -nsum -ere), aliquem ἢ aliquid· || μετφ. — τῆς εὐκαιρίας, utor occasione.

δραστήριος, α, ον, 1) efficax, -acis; 2) factiosus, a, um· 3) strenuus, a, um· 4) gnavus, a, um.

δραστηριότης, ἡ, efficatia ἢ efficientia, -ae, ὁ. gnavitas, ὁ.

δραστηρίως, gnaviter; strenue.

δράστης, δ, 1) = δραπέτης· 2) δ δράσας, iactor, -oris, ἄ.

δραστικός, ἴδε δραστήριος.

δραχμή, ἡ, denarius, -i, ἄ. drachma, -ae, ὁ.

δράω -ῶ, ago, -ere, facio, -ere.

δρεπάνη, ἡ, falx, -cis, ὁ.

δρεπανηφόρος, ον, falcatus.

δρεπάνιον, τό, falcicula, -ae, ὁ.

δρεπανοειδής, ἐς, falcatus, a, um.

δρέπανον, τό, falx, -cis, ὁ.

δρέπω, δρέπομαι (τι), carpo; decerpo (-psi, -ptum, -ere) aliquid· δρέπω ἀπὸ τοῦ δένδρον μήλον, decerpo pomum arbore.

δριμέως, acriter; vehementer.

δριμύς, εἴα, ὕ, acer, -cris, -cre μεταφ. — ὡς χειμῶν, acris hiems.

δριμύτης, ἡ, acritudo -inis, θηλ. acritas, -atis, θ. acrimonia, θ.

δρομαῖος, (α), ον, 1) currens, -ntis; currax, -ac s.

δρομαῖως, cursim.

δρομάς (κάμηλος), dromas, -adis.

δρομεύς, δ, cursor, -oris, θ.

δρομικός, ἡ, όν, cursualis, e.

δρομικῶς, cursu; celeriter.

δρόμος, δ, 1) cursus, -us, δ. 2) curriculum, -i, οδ. 3) = περίπατος, ambulatio, -onis *4) = ὁδός, via, θ.

δρόμων, δ, dromo, -onis, δ.

δροσερός, α, όν, 1) roscidus, a, um; roridus, a, um; roralis, -e; rorulendus, a, um *2) δροσερόν ὕδωρ frigida aqua.

δροσαίω, 1) roro, -are; 2) irrôro, -are, aliquid,

δρόσος, ἡ, ros, foris, δ.

δροσῶ -ῶ, roro, -are.

δροσώδης, ες, rorulentus.

δρύινος, η, ον, 1) querceus, a, um, querneus, a, um *2) roboreus, a, um; robur, -oris, οὐ.

δρυμός, δ, 1) silva, -ae, θηλ. 2) quercetum -i.

δρυμώδης, ες, silvosus, a, um.

δρυοβάλανος, δ, glans querna.

δρυοκολάπις, δ, picus, -i, δ.

δρῦς, ἡ, quercus, θ. robur.

δρύφαντον, δρύφαντος, roborarium, -ii, οὐ.

δρυφαντόω -ῶ, cancellis saepio.

δρυώδης, ες, quercibus plenus.

δυναδικός, dualis; binarius.

δνάζω, duplico, -are.

δνάς, ἡ, 1) numerus binarius *2)

δρος φιλοσοφ. dyas-adiz, θ. *3) par, paris, δ. jugum, -i, οὐ.

δυϊκός (ἀριθμός), dualis, -is.

δύναμαι, 1) possum, potui, posse; queo, -ii, -itum, -ire *2) valeo, -ui, -itum, -ere.

*δυναμική (ἐπιστήμη), disciplina quae exponit de virium naturâ et affectibus.

δύναμις, ἡ, 1) vis, vim, vi; (αἰφυσικαί) δυνάμεις, vires, -ium *2) = ῥώμη, ισχύς, robur, -oris, δ. 3)

= ἰξουσία, potestas, -atis, θ. 4) = τὸ δύνασθαι, potentia, ae, θ.

*δυναμόμετρον, τό, machina, quae ad vires mediandas utilis est.

δυναμόω -ῶ, confirmo ἢ roboro (aliquem ἢ aliqui) || δύναμομαι, potens fio; vires acquiro.

δυναστεία, ἡ, 1) potentatus, -us, δ. 2) potentia, -ae, θ; *3) = σειρά βασιλείων, domus, -us, δ. series regum.

δυναστεύω, potentatum obtineo, potentiator sum || -ομαι, potentiae alicujus subjectus sum.

δυνάστης, δ, potentatum habens; potentiator, -oris, δ. dynastes, -is.

δυνατός, ἡ, όν, 1) = δυνάμενός τι-νος, potens (-ntis) alicujus rei *2)

δυνατός εἰμι, δύναμαι α) possum δύνατόν, οὐ δυνατόν ἐστι, potest, non potest (fier) β) potis -ός εἰμι = ἔνναμαι, potis sum *2) = ισχυρός, validus, a, um *3) δυνατός κατά τι, πρὸς τι, bonus, idoneus, aptus ad aliquid *4) possibilis, e.

δυνατόω -ῶ, potentem reddo.

δυνατῶς, potenter; valide.

δύο, duo, -ae, -o.

δύομαι, ἴδε δύω.

δυσάλλητος, ον, dolore alterius vix affectus (a um).

δυσαλλοίωτος, ον, vix mutabilis, e; difficulter mutatus, a, um.

δυσάλωτος, ον, difficilis captu.

δυσανάβατος, ον, ἐπίθ. adscensu difficilis.

*δυσαναλογία, ἡ, inaequalitas, θ.

*δυσανάλογος, ον, inaequalis, e.

*δυσαναλόγως, inique.

δυσανασχέτω -ῶ (ἐπὶ τινι), indignor, -ari, aliquid.

δυσανασχέτως, iniquo animo.

δυσἀπόδεικτος, ον, vix demonstrandus, a, um.

δυσἀπόδοτος, ον, aegre reddendus δύσἀπόσπαστος, ον, qui aegre avellitur ἢ sejungitur.

δυσἀρεσκεια, aegritudo, θ.

δυσἀρεστος, ον, displicens, -ntis.

δυσἀρεστέω -ῶ, 1) morosus (non hilaris) sum *2) δυσἀρεστός, δύσα-ρεστοῦμαι τινι (= ἀπαρέσκαομαι τι),

mihi aliquid displicet: *3) *δυσάρε-
στώ τινα* (=ἀνιδῶ), doleo ἢ offendo
ἢ irrito aliquem: *δυσάρεστοῦμαι*,
molestum mihi est aliquid; irascor
alicui.

δυσάρεστος, *ον*, 1) morosus, a, um.
*2) injucundus, ingratus.

δυσάρεστος, injucunde.
δυσβάστατος, difficilis portatu.
δύσβατος, *ον*, impervius, a, um;
invisus, a, um.

δυσγνώριστος, agnitus difficilis.
δύσγνωστος, difficilis cognitu.
δυσδαιμονέω -ῶ, infelix sum.
δυσδαιμονία, ἡ, infelicitas. -atis.
δυσδαίμων, *ον*, infelix, -icis.
δυσδιάβατος, *ον*, transitu diffi-
cili: *ποταμός δυσδιάβατος*, ilumen
difficili transitu.

δυσδιάγνωστος, *ον*, qui difficul-
ter internosci potest.

δυσδιάκριτος, *ον*, qui difficulter
discerni potest.

δυσδιάλυτος, *ον*, ἐπὶ θ. aegre dis-
solvendus.

δυσδιαφύλακτος, *ον*, qui diffi-
cultius custodiri potest.

δυσδιάβατος, difficilis eruditus.
δυσδιέξοδος, *ον*, aegre pervius.

δυσδιερεύνητος, *ον*, difficilis in-
vestigatu.

δυσδιήγητος, enarratu difficilis.
δυσδιοίκητος, administratu dif-
ficilis

δυσδιόρθωτος, *ον*, qui aegre
emendari potest.

δυσέμετος, excitatu difficilis.
δυσείδεια, ἡ, deformitas, θ.

δυσειδής, ἔς, deformis, -e.
δυσειδῶς, turpiter.

δυσείπλους, aegre patens navibus
δυσέκβατος, exitu difficilis.

δυσεκκόμιστος, aegre expotandus
δυσέκλυτος, aegre solvendus.

δυσέκπλους, *δυσέκπλωτος*, unde
vix enavigari potest.

δυσέκπλωτος, *ον*, vix eluendus.
δυσελπιστέω -ῶ (*τινι, ἐπὶ τινι, περὶ*

τινος), despéro -are.
δυσελπιστία, ἡ, desperatio, θ.

δυσελπίστως, sine spe.
δυσεντερία, ἡ, dysenteria, -ae θ.

δυσεντερία -ῶ, *ρημ.* dysenteria
labōro.

δυσεντερικός, ἡ, *όν*, disenteria
labōrans; dysentericus, a, um.

δυσεξέλεγκτος, *ον*, ἐπὶ θ. difficile
refellendus.

δυσεξέρετος, inventu difficilis.
δυσεξέρουντος, *ον*, ἐπὶ θ. inve-
stigatu difficilis.

δυσεξήγητος, *ον*, qui difficile ex-
plicari potest; vix explicandus.

δυσεξίλαστος, aegre placabilis.
δυσεξίτηλος, *ον*, vix delebilis.

δυσεξίτηλος, difficilis exitu.
δυσεπανόρθωτος, *ον*, ἐπὶ θ. vix
emendabilis.

δυσεπίβατος, aditu difficilis.
δυσεπινόητος, *ον*, ἐπὶ θ. difficilis
intellectu.

δυσερεύνητος, inscrutabilis, e.
δύσερις, α, ἐπὶ θ. (*ἐρισιτικός*) con-
tentiosus, a, um.

δυσερμηνεύτος, *ον*, ἐπὶ θ. explicatu
difficilis.

δυσερμηνεύτως, obscure.
δύσερως (-ῶτος) *δ*, ἡ, perditae ἢ
miseræ amans: *ἐρως δύσερως*, infe-
lix amor.

δυσερῶτως, perditæ amore.
δυσεύρετος, *ον*, inventu difficilis,
δυσεύρετος *δ φίλος*, difficile est repe-
riri amicum.

δυσήνεμος, *ον*, ventis vexatus.
δυσήνιος, *ον*, frenis vix regendus.

δυσήτητος, vix vincendus.
δυσηχής, ἔς, horrissonus, a, um.

δυσθαλής, ἔς, aegre vrescens.
δυσθάτος, *ον*, 1) horribilis visu.

2) obscurus; a, um. *3) = *ἀθάτος*,
invisus, a, um.

δυσθεράπευτος, *ον*, qui difficul-
ter sanari potest.

δυσθερμαντος, *ον*, ἐπὶ θ. calefactu
difficilis: *ἐντεῦθ*. = frigidus, -a,
(hiems).

δυσθεώρητος, *ον*, qui aegre con-
templari potest.

δύσθραυστος, *ον*, ἐπὶ θ. aegre fran-
gendus.

δυσθυμέω -ῶ, maestus, ἡ tristis
sum; aeger animo sum.

δυσθυμία, ἡ, animi aegritudo ἢ

abjectio, animi dejectio tristitia, -ae, θ. moeror, -oris ἄ.

δύσθυμος, ον, maestus, a, um, tristis, e.

δυσθύμως, aegro, animo triste.

δυσίατος, ον, sanatu difficilis.

δυσίερος, ον, impius, a, um.

δύσις, ἡ, 1) = κατάδυσις, submersio, -onis, θ. 2) = αἱ δύσμαι; occidens, -ndis; occasus, -us (solis); πρὸς ἥλιον δύειν, πρὸς δύσμάς, ad occidentem (solem).

δύσκαμπτος, ον, inflexibilis, e.

δυσκατανόητος, ον, vix percipiendus, a, um; obscurus, a, um.

δυσκαταφρόνητος, ον, vix contemnendus, a, um.

δυσκατέργαστος, ον, vix efficiendus
δυσκατόρθευτος, ον, 1) qui difficile emendatur. *2) qui aegre efficitur.

δυσκέραστος, ον, male mixtus.

δυσκίνησις, ἡ, difficilis motus;

δυσκίνητος, ον, 1) qui difficulter movetur. 2) = ἀμβλὺς τὸν νοῦν, ingenii tardi; tardus, a, um.

δυσκινήτως, 1) difficile ad movendum. 2) δυσκινήτως ἔχω, animo obtuso sum.

δυσκλεής, ἔς, 1) inglorius, a, um; 2) infamis, e.

δύσκληια, ἡ, ignominia, -ae; θ. infamia, -ae θ.

δυσκλεῶς, cum famâ malâ

δυσκληρέω -ῶ, 1) male sortior. 2) infortunatus sum.

δύσκληρος, infortunatus, a, um.

δυσκοίλιος, ον, 1) cui alvus est adstricta. 2) difficilis ad concoquendum

*δυσκοιλίότης, alvus adstricta.

δυσκολεύω (τινά)· difficultatem affero alicui; δυσκολεύομαι (= δυσκολίαν ἔχω), difficultatem habeo.

δυσκολία, ἡ, morositas, -atis, θ. difficultas, -atis, θ.

δυσκόλλητος, vix glutinandus.

δύσκολος, ον, 1) morosus, a, um. 2) difficilis; —όν ἐστι φίλον εὐρεῖν, difficile est reperiri amicum.

δυσκόλως, morose; difficile ἢ difficulter.

δυσκόμοτος, difficilis portatu.

δυσκραής, ἔς, δύσκρατος, ον, male temperatus, a, um.

δυσκρασία, ἡ, intemperies, -ei, θ.

δυσκράτητος, aegre retinendus.

δύσκτητος, possessu difficilis.

δύσληπτος, ον, captu difficilis. || μτφ. difficilis ad percipiendum.

δύσλυτος, ον, vix solvendus, a, um. non solutus, a, um.

δυσμάθεια, tarditas in discendo.

δυσμαθέω -ῶ, indocilis sum.

δυσμαθής, ἡ, malevolens, θ.

δυσμαθῶς (ἔχω), indocilis sum.

δυσμαί, αἱ, occasus, -us, ἄ.

δυσμάθητος, ον, ἐπιθ. aegre manducandus.

δυσμάχητος, ον, δύσμαχος, ον, vix expugnabilis, e, invictus, a, um.

δυσμένεια, ἡ, malevolentia, θ.

δυσμενής, ἔς, malevolens, -ntis; malevolus, a, um.

δυσμενῶς, inimice, hostiliter.

δυσμετάβλητος, difficilis mutatu.

δυσμετάδοτος, ον, qui aegre impertit ἢ imperititur.

δυσμετακίνητος, ον, ἐπιθ. aegre movendus.

δυσμετάκλητος, irrevocabilis, e.

δυσμετακόμιτος, -ον, difficilis transportatu.

δυσμετάπειστος, ον, qui aegre persuaderi potest.

δυσμετάτρεπτος, ον, 1) vix mutabilis. 2) vix exorabilis.

δυσμεταχείριστος, quem tractare difficile est.

δυσμηκός, ἡ, ὄν, occidentalis, e.

δυσμήμητος, ον, vix imitabilis.

δυσμνημόνευτος, ον, 1) aegre memoriâ tenendus; aegre memoratus.

2) aegre memoriâ tenens.

δυσμόθεν, ab ocaasu solis.

δύσμοιρος, ον, inelix, -icis

δυσμοίριος, infelicitur.

δύσμορος, mala morte periens.

δυσμορφία, ἡ, deformitas, -atis.

δύσμορφος, ον, deformis, -e.

δυσμόρφως, deformiter.

δυσνήκητος, aegre vincendus.

δυσονόω -ῶ, 1) δυσνοῶ τι, infensus sum alicui. 2) aegre intelligo.

δυσνόητος, ον, aegre intellegendus
a, um, non intellegibilis, e.

δύσνοια, ἡ, animus iniensus; malevolentia, -ae, θ.

δύσνοος, -ους, -ουν, malevolus, -a, -um; infensus, a, um.

*δυσσοικονόμητος, ον, 1) difficilis administratu; qui regi non potest
2) intolerabilis, e.

δυσσείωνος, ον, abominosus, a, um

δυσόρατος, ον, vix videndus.

δυσόρμιστος, δύσορμος (λιμήν), navium appulsui incommodus.

δυσσομία, ἡ, malus odor.

δύσοσμος, foetulentus, a, um.

δυσουρέω-ω, aegre urinam reddo.

δυσουρία, ἡ, dysuria, -ae, θ. urinae difficultas.

δυσπαρακολούθητος, ον, vix intelligendus, a, um.

δυσπαραμύθητος, ον, ἐπὶ θ. vix consolabilis.

δυσπαρατήρητος, ον, ἐπὶ θ. aegre observandus.

δυσπαρηγόρητος, ον, ἐπὶ θ. vix consolabilis.

δυσπειθεία, ἡ, inobedientia, θ.

δυσπειθής, ἔς, aegre obediens; contumax, -acis.

δυσπειθῶς, inobedienter.

δύσπειστος, ον, ἐπὶ θ. cui aegre persuadeas.

δυσπενθέω-ω, graviter lugeo.

δυσπενθής, ἔς, graviter lugens.

δυσπεπτιέω-ω, crudito, -are.

δύσπεπτος, ον, difficilis ad concoquendum; crudus, a, um.

δυσπερβαίωτος, δυσπέραστος, transitu ἢ tractu difficilis.

*δυσπερίγραπτος, ον, aegre describendus; difficilis descriptu.

δυσπεψία, ἡ, dyspepsia, -ae, θ. cruditas, -atis, θ.

δυσπιστέω-ω, difficulter credo; diffido (-ismus sum, -ere), alicui.

δυσπιστία, ἡ, diffidentia, -ae, θ.

δύσπιστος, ον, qui difficile credit; incredulus, a, um.

δυσπλότως, diffidenter.

δυσπνόω-ω, spirandi difficultate labore.

δύσπνοια, dyspnaea, -ae, θ. dif-

ficultas (angustia) respirationis.

δύσπνοος -ους, non aptus ad respirandum; ex adverbo spirans.

*δυσπόριστος, ον, non parabilis, e.

δυσπραγέω-ω, infelix sum in rebus gerendis; male rem gero.

δυσπραγής, ἔς, infelix, -icis.

δυσπραγία, δυσπραξία, ἡ, infelicitas, -atis (in rebus agendis).

δυσπρόσιτος, ον, qui aegre adiri potest; inaccessibilis, e.

δυσπρόσμαχος, aegre oppugnabilis

δυσσέβεια, ἡ, impietas, -atis.

δυσσεβέω-ω, impius sum.

δυσσεβής, ἔς, impius, a, um.

δυσσεβῶς, impie.

δύσσειστος, aegre concutiendus.

δυστάλας, -αινα, -αν, valde miser.

δυστεχνία, infelicitas prolis.

δύστεχνος, ον, infelix liberis.

δύστηκτος, ον, aegre liquabilis.

δύστηνος, ον, infelix, -icis.

δυστοκίω-ω, difficulter pario.

δυστοκία, difficultas pariendi.

δύστοκος, aegre pariens.

δύστομος, difficilis caesus.

δύστονος, graviter gemens.

δυστόχαστος, conjectu difficilis.

δυστοχία, ἡ, aberratio a scopo.

δυστροπία, ἡ 1) morositas, -atis,

θ. 2) obstinatio, -onis.

δύστροπος, ον 1) morosus, a, um, difficilis, -e 2) acerbus, a, um; tristis, -e 3) obstinatus, a, um, contumax, -acis.

δυστρόπως 1) morose 2) animo offirmato.

δυστυχέω-ω 1) infelix sum; infortunatus sum 2) miser sum.

δυστύχημα, infortunium, -i, οθ.

δυστυχής, ἔς, infelix, -icis; infortunatus, a, um.

δυστυχία, ἡ 1) infelicitas, -atis, θ. infortunitas, -atis, θ. 2) miseria, -ae, θ.

δυστυχῶς, infelicitate.

δυσυντερία, ἡ, ventris tortura.

δυσφημέω-ω (=δυσφημιζω), dif-famo, -are, infamo, -are, aliquem ἢ aliquid.

δυσφημία, ἡ, diffamia, -ae, θ. infamia, -ae, θ. infamatio, θ.

δύσφημος, *ον*, famosus, a, um.
δυσφορέω -*ω*· 1) aegre porto, aliquid· 2) *συνήθ*. aegre fero, aliquid indignor, -ari, aliquid.

δυσφορέα, *ή*, telerandi difficultas; indignatio, -onis, *θ*.

δύσφορος, *ον*· 1) aegre portandus (clypeus)· 2) *μετφ*. intolerabilis, e.

δυσφορέως, moleste; aegre.

δυσφωνία, *ή*, insuavitas soni.

δυσχεραίνω· 1) *ἀγανακτῶ* *τινι*, indignor, (-atus sum, -ari) aliquid·

2) *δυσχεραίνω* *τινὰ ἢ τι* (= *βαρύνωμαι*), gravor (-atus sum, -ari) aliquem ἢ aliquid· 3) = *ἀποστρέφομαι*

τι, abhorreo, -ere· 4) — *τι* (*λυποῦμαι ἐπὶ τινι*), piget me alicujus rei·

4) (= *δυσχερὲς* *ποιῶ* *τι*), difficile reddo aliquid (rem).

δυσχερεία, *ή*· 1) difficultas, -atis, *θ*. 2) angustia, -ae, *θ*.

δυσχερής, *ές*· 1) difficilis e· 2) commodus, a, um· 3) arduus.

δυσχερῶς, difficile; aegre.

δύσχροια, *ή*, decoloratio, *θ*.

δύσχρους, *ονν*, decolor, -oris, *δ*.

δυσχωρία, *ή*, difficultas loci.

δυσώδης, *ες*, foetidus, a, um.

δυσωδία, *ή*; foetor, -oris, *δ*.

δυσώνυμος, *ον*, infausti nominis.

δυσωπέω -*ω* (*τινα*)· absterreo -ere, aliquem; precibus aliquem commoveo· *ἐντεῦθ*. = precibus flecto

aliquem· || — *οὔμαι*· precibus flector **δύτης**, *δ*, urinator, -oris, *δ*.

δυτικός, *ή*, *όν*, occidentalis, e.

1. **δύω**, *ταῦτόν* *τῷ* *δύω*.

2. **δύω**, *δύνω*, *δύομαι*, subeo sub aliquid, mergor, -i· *ἐντεῦθ*. *ἐπὶ ἡλίου καὶ ἄστρων*· cado, occido (-idi, -asum, -ere)· *ὁ ἥλιος δύεται*, sol cadit.

δώδεκα, *οί*, *αί*, *τά*, duodecim.

δωδεκαδάκτυλος, *ον*, duodecim digitos habens.

δωδεκαετηρίς, *ή*, duodecennium **δωδεκαετής**, *ές*, duodecennis, e; duodecim annorum.

δωδεκαετία, *ή*, duodecennium, -i.

δωδεκάκις, duodecies.

δωδεκάπηχς, *υ*, *ἐπὶ* *θ*. duodecim cubitorum.

δωδεκαπλάσιος, *ον*, *ἐπὶ* *θ*. duodecies tantum.

δωδεκαπλασίως, duodecies.

δωδεκάς, *ή*, duodecim.

δωδεκασύλλαβος, duodecim syllabarum.

δωδεκατημόριον, duodecima pars.

δωδέκατος, duodecimus, a, um.

δῶμα, *τό*· 1) domus, -i, *θ*. 2) triclinium, -i, *οὔ*.

δωμάτιον, *τό*, conclave, -is, *οὔ*.

δωρεά, *ή*, donario, -onis, *θ*.

δωρεάν, gratis; gratuito.

δωρέομαι -*οὔμαι* (*τινι* *τι*), dono, -are; dono ἢ muneri do (alicui aliquid); munero ἢ muneror (alicui aliquid).

δῶρημα, *τό*, donum, -i, *οὔ*.

δωρηματικός, **δωρητικός**, *ή*, *όν*, munificus, a, um, liberalis, e.

δωρητής, *δ*, donator, -oris, *δ*.

δωρήτρια, *ή*, donatrix, -icis, *θ*.

δωρητός, *ή*, *όν*, donabilis, e.

δωριάζω, **δωρίζω**, dorienses imitor, doricā dialecto utor.

Δωριανός, **Δωρινός**, **Δῶρειος**; Dorius, a, um; Doricus, -a, um.

δωρικῶς, doricē.

Δωριεῖς, *οί*, Dorienses, -ium.

δωριστί, doricē.

δωροδοκέω -*ω*, dona accipio.

δωροδοκία, *ή*, corruptio per donis

δωροδόκος, *δ*, qui dona accipite, qui se donis corrumpi sinit.

δωροδόκτης, *δ*, donator, -oris, *δ*.

δωρολήπτειω -*ω*, *ἴδε* **δωροδοκέω**.

δωρολήπτης, *δ*, munera accipiens.

δῶρον, *τό*· 1) donum, -i, *οὔ*. 2) munus, -eris, *οὔ*.

E

Ε, ε, (ἔ ψιλόν), τὸ πέμπτον γράμμα τοῦ Ἑλλην. ἀλφαβήτου, littera ε, ὡς ἀριθμητικὸν σημεῖον τὸ μεν ε' = quinque ἢ quintus, τὸ δὲ ε = quinquies mille ἢ quinque millia.

ἔ ἔ! eh! eheu!

ἔ, ἄντων. se ἢ sese.

ἔα! ehem! eho!

ἔάν, 1) si: 2) (ἐπὶ ἐπαναλήψεως) cum (μετὰ προκμ. ὀριστ.) 3) ἔάν μή, nisi, ἔάν δέ μή, si minus.

ἔαρ, τό, ver, veris, οὐ. tempus verum, vernum, -i, οὐ.

ἔαρίζω, 1) vernum dego. 2) = θάλλω· τὰ δένδρα ἔαρίζει, arbores vernant.

ἔαρινός, ἡ, ὄν, vernus, a, um.

ἑαυτοῦ, -ῆς, -οῦ, ἡ αὐτοῦ, -ῆς, -οῦ, ἑαυτῶν ἢ αὐτῶν κτλ. 1) sui, sibi, se ἢ sese (ἐπὶ ἀμέσων ἢ ἐμμέσων αὐτοπαθείας) 2) = ἀλλήλων, -οις, -ους, inter se: πόλεμον ἐποιήσαντο ἑαυτοῖς, (= ἀλλήλοις), bellum inter se gesserunt 3) ὁ, ἡ, τὸ ἑαυτοῦ (αὐτοῦ) -ῆς, -οῦ, πληθ. ὁ, ἡ, τὸ ἑαυτῶν (αὐτῶν): suus, a, um (ἐπὶ ἀμέσων ἢ καὶ ἐμμέσων αὐτοπαθείας): τὸν ἑαυτοῦ (αὐτοῦ) υἱὸν ἐπιθυμεῖ ἰδεῖν, suum gnatum videre cupit.

ἑάω -ᾶ, 1) sino, -ere, aliquid fiat 2) omitto; -ere: 3) permitto, -ere: patior aliquid, fieri.

ἑβδομαίος, α, ὄν, septimo die aliquid faciens.

ἑβδομάς, ἡ, 1) = ἑπτάς, septenarius numerus 2) hebdomas, θ.

ἑβδομήκοντα, οἶ, αἶ, τὰ, septuaginta· ἑκάστος ἢ ἑκάστοτε ἑβδομήκοντα, septuageni, -ae, a; ἕξ ἑβδομήκοντα συγκείμενος, septuagenarius, a, um.

ἑβδομηκοντούτης, ὁ, septuagenarius homo.

ἑβδομηκοντούτης, ἡ septuagenaria

ἑβδομηκονταετία, ἡ, tempus septuaginta annorum.

ἑβδομηκοντάκις, septuagies.

ἑβδομηκαστός, ἡ, ὄν, septuagesimus, a; um.

ἑβδομος, ἡ, ὄν, septimus, a, um.

ἑβένινος, ὄν, ebeninus, a, um.

ἑβενός, ἡ, 1) ebenus, -i, θ. 2) τὸ ἑβένινον ἔξολον, ebenum, -i, οὐ.

ἑβραῖζω, 1) ebraice loquor 2) Hebraeos imitor.

ἑβραϊκός, ἡ, ὄν, Hebraicus, a, um

ἑβραῖος, ὁ, Hebraeus, -i, ᾱ.

ἑβραϊστί, Hebraice.

ἑγγάμιος, ὄν, nuptialis, e.

ἑγγαμος, matrimonio conjunctus· ἐπὶ γυναικ. nupta* *ὁ ἑγγαμός βίος, vi matrimonialis.

*ἑγγαστριμυθία, ars ventriloqui.

ἑγγαστριμυθός, ventriloquus, -i.

ἑγγαστρώω -ᾶ, (ἑγγαστρώω)· gravidō ἢ gravidam reddo aliquam* || *—ομαι· gravis (praeagnans) iio.

ἑγγεῖος, ὄν, qui in terra est.

ἑγγίνομαι, ἑγγίνομαι, 1) ingenerasco -sre, alicui; innascor, (-natus sum, -i), alicui ἢ in aliquo·

ἐντεῦθ. = insum (-fui, -esse) alicui ἢ in aliquo 2) ἐπὶ χρόνον· intersum -fui, -esse 3) ἀπερὸς. ἑγγίγνεται, licet, fieri potest.

ἑγγίζω, 1) = πλησιάζω τί τινι propinquo ἢ adpropinquo -are, aliquid alicui 2) = ἀπτομαι, tango· -ere, aliquid ἢ aliquid.

ἑγγιστά, proxime.

ἑγγλυμα, τό, insculptum, -i, οὐ.

ἑγγλύφω, insculpo (-psi -ptum, -ere) aliquid alicui rei; ἑγγεγλυμμένος, ἡ, ὄν, insculptus, a, um.

ἑγγομφόω -ᾶ, clavis intigo ἢ firmo aliquid.

ἑγγόνῃ, ἡ, neptis, -is, θ.

ἑγγονός, ὁ, nepos, -otis, ᾱ.

ἑγγράμματος, ὄν, 1) = ἑγγραφός, scriptus, a, um* 2) γραμμάτων ἐμπειρός, literatus, a, um.

ἑγγραφή, ἡ, inscriptio, -onis, θ.

ἐγγραφον, τό, scriptum, -i, οὐ.
ἐγγραφος, ον, scriptus, a, um; conscriptus; a, -um || *—ἐξέτασις, scriptum examen ἢ tentamentum.
ἐγγράφω, 1) inscribo, -ere, aliquid ἢ aliquid alicui· 2) conscribo, -ere, aliquem· 3) — **ὄρομα εἰς τοὺς πίνακας** (εἰς τοὺς καταλόγους), nomen in babulas refero.

ἐγγράφως, literis scripto.

ἐγγυῶ -ῶ, 1) **κωρ**, trado ut pignus· 5) **συνήθ** = ἀρραβωνίζω: **ἐγγυῶ τιμι τὴν θυγατέρα**, spondeo ἢ despondeo alicui filiam meam; pasciscor nuptias filiae cum aliquo || — **ῶμαι**· 1) = ἀρραβωνίζομαι· despondeo mihi aliquam· ὅθεν: ὁ ἡγγυημένος (= ὁ μνηστήρ), sponsus, -i, ἡ ἡγγυημένη (= ἡ μνηστή), sponsa, -ae, θ. pacta -ae, θ. 2) = ἐγγύησιν παρέχω: sponsionem facio, sponsione me obstringo, spondeo, -ere.

ἐγγύη, ἡ, **ἐγγύησις**, ἡ, 1) ἐν γένει sponsio, -onis, θ. ἐγγύησιν δίδωμι, sponsionem facio, sponsione me obstringo· 2) fidejussio, -onis, θ. 3) ἐπὶ χρηματ. πράξεων, satisfactio, -onis, θ. satisfactio, -onis, θ. ἐγγύην παρέχω, satisfactio -ere; satisfacio, -ere.

ἐγγυητής, θ, 1) ἐν γένει sponsor, -oris, ἄ. 2) ἐν ποινικαῖς δίκαις· vas vadis, ἄ. 3) ἐν χρηματ. ἢ πολιτικαῖς πράξεσι· praes -aedis, ἄ.

ἐγγυητικός, fidejussorius, a, um.

ἐγγυητός, ἡ, ὄν, sponsus, a, um.

ἐγγύθην, cominus, prope.

ἐγγύθι, prope.

ἐγγύμνασμα, τό, exercitatio.

ἐγγυμνάζω, exerceo, -ere.

ἐγγύς, 1) ἐπιθετικῶς· propinquus, a, um· ἐν τοῖς ἐγγύς τῆς πόλεως, in propinquis urbis locis· **συνκωρ**. ἐγγύτερος ἢ ἐγγύτερον (ἐγγυτέρω) ὢν, propior, -oris, propius, -oris· ὑπερθ. ἐγγύτατος, η, ον, ἢ ἐγγύτατα (ἐγγυτάτω) ὢν, proximus, a, um· 2) **ἐπιρρηματ.** propinque, prope· **συνκωρ**. ἐγγύτερον, ἐγγυτέρω, propius ὑπερθ. ἐγγύτατα, ἐγγυτάτω, proxime.

ἐγγύτατος, **ἐγγύτατα**, **ἐγγυτάτω**,

ἐγγύτερος, **ἐγγύτερον**, **ἐγγυτέρω**, ἰδε ἐγγύς.

ἐγγύτης, ἡ, propinquitas, -atis, θ. **μετφ.** similitudo, -inis, θ.

ἐγγείρω, 1) excito, -are, aliquem ἢ aliquid, **ἐγγείρω τινά ἐκ τοῦ ὕπνου**, excito ἢ expergefacio aliquem e somno· 2) **ἐγγείρω** (= **παροξύνω**) **τινά πρὸς τι εἰς τι**, excito aliquem ad aliquid· 3) **ἐγγείρω** (= **διεγγείρω**) **τι**, incito, -are, aliquid· 4) = **αἰρώ**, **ἀνίστημι**, ὀρθῶ **τι**, excito || **μέσ**. — **ομαι**· α) **ἐκ τοῦ ὕπνου**, expergetio, -factus sum· **ἐντεῦθ**. **ἐγγήγορα**, θ ἰδε· β) **ἐπὶ ἀνύχων**· erigor, -i.

ἐγγέσιμος ὕπνος, somnus ex quo ex citari quis potest.

ἐγερσις, ἡ, excitatio, -onis, θ.

ἐγερτήριον, τό, 1) = **παρόρημα**, incitamentum, -i, οὐ. *2) = **σάλπισμα** **ἑωθινόν**, matutinus tubae sonus.

ἐγερτί, vigilanter.

ἐγερτικός, ἡ, ὄν, 1) excitans, -ntis·

*2) = **παρορητικός**, expurgificus.

ἐγερτός, ἡ, ὄν, expectectus, a, um. **ἐγκαθειργνυμι**, **ἐγκαθειργνύω**, **ἐγκαθειρώ**, includo, -ere, aliquem ἢ aliquid.

ἐγκάθειρτος, inclusus, a, um.

ἐγκάθειρξις, ἡ, inclusio, -onis, θ.

ἐγκάθετος, ον, subornatus, a, um· ὁ ἐγκάθετος (= ὁ ἐνεδρεντής), insidiator, -oris, ἄ.

ἐγκαθίημαι, insedeo, -ere.

ἐγκαθιδρύω, colloco in loco (aliquid) || **ἐγκαθιδρυνμαι**, situs sum in; **ἐγκαθιδρυνμένος**, θ, ον, collocatus, a, um (in loco).

ἐγκαθίζω, colloco, -are.

ἐγκαθίημι (= **ἐμβάλλω**), immitto, -ere, aliquid in aliquid.

ἐγκάθισμα, insidiae, -arum, θ.

ἐγκαθίστημι, 1) colloco, -are aliquem ἢ aliquid· 2) = **καθίστημι**, constituo, -ere, aliquem· 3) interpono, -ere, clam submitto.

ἐγκαίνια, τά, encaenia, -orum, οὐ.

ἐγκαινίζω, 1) = **ἀνακαίνιζω**, renovo instauro, -are· 2) = **καθιερώ**, consecro, -are; dedico, -are.

ἐγκαινισις, ἡ, **ἐγκαινισμός**, θ, renovatio, -onis, θ. dedicatio, θ.

ἐγκαιρία, ἡ, *opportunitas*, -atis.

ἐγκαίριος, *ον*, *oportunus*, a, um.

ἐγκαίριως, *opportune*.

ἐγκαίω, *inuero* (-ussi, -ustum, -ere,

aliquid: *ἐγκαίω* (=ἐγτυπῶ) *τινί τι*,

inuero aliquid alicui: *ὁδ. ἐγκεκαυ-*

μένος, η, ον, *inustus*, a, um.

ἐγκαλέω -ῶ (*τινί τι* = *κατηγορῶ*

τινός τι), *accuso* aliquem alicujus

rei: || *παθῆτ. — οὔμαι*, *accusor*, -ari.

ἐγκαλλωπίζομαι, *glorior*, -ari.

ἐγκαλλώπισμα, *ornamentum*, -i.

ἐγκαλύπτω, *obtego*, -ere, *συνήθ.*

μεσ. ἐγκαλύπτουμαι, *velo* me.

ἐγκάλυψις, ἡ *velatio* -onis, *θ.*

ἐγκάρδιος, *ον*, 1) *qui in corde est*:

*2) = *ἐκ τῆς καρδίας*, *ἐγκάρδιος φι-*

λία, *summa* ἢ *intima* *amicitia*, *ἐγ-*

κάρδιος φίλος, *amicissimus*.

ἐγκαρδίως (= *ἐκ τῆς καρδίας*, *ἐκ*

τῆς ψυχῆς) *ex animo*.

ἐγκαρπος, *ον*, *fecundus*.

ἐγκάρσιος, *α, ον* (= *πλάγιος*; *λο-*

ξός) *obliquus*, a, um.

ἐγκαρσίως (= *πλάγιος*) *oblique*.

ἐγκαρτερέω -ῶ (*τινι*), *patienter*

(*forti animo*) *fero*, *sustineo*.

***ἐγκαρτερέωσις**, ἡ, *perseverantia*.

ἐγκατα, *τά*, *intestina*, -orum.

ἐγκαταβαίνω, *descendo* in.

ἐγκατάκλειστος, *inclusus*, a, um.

ἐγκατακλείω, *includo*, -ere.

ἐγκατακλίνω (*εἰς τι*), *reclino*, de-

pono (alicui) **ἐγκατακλινόμαι** (*τινι*)

accumbo, -ere.

ἐγκαταλέγω, 1) — *λίθους*, *con-*

gero (-are) *lapides*: 2) = *στρατολο-*

γῶ, *militibus* *accenzo*: 3) = *προσ-*

αριθμῶ τι τινι, *adnumero* (-are).

ἐγκαταλείπω, *intus relinquo*, ali-

quid; *derelinquo*, -ere, *aliquem* ἢ

aliquid: || **ἐγκαταλείμμενος**, *η, ον*,

derelictus, a, um.

ἐγκατάλειψις, ἡ, *derelictio*.

ἐγκαταλείπνω, *vide* **ἐγκαταλείπω**.

ἐγκατασιγερῶ -ῶ, 1) *in scirrum*

induro: 2) *ἐπὶ κηλῶ*, *invetero* -are.

ἐγκατασπείρω, *spargo* ἢ *dispergo*

in— *ἐγκατεσπαρμένος*, *sparsus* ἢ *dis-*

persus *in*—.

ἐγκατασφάζω, *trucido* *in*—.

ἐγκατατάσσω καὶ **ἐγκατατάττω**,

inter alios colloco ἢ *insero*.

ἐγκατατέμνω, *concido* *in*—.

ἐγκατατίθῃμι, *depono* *in*—, *repo-*

no *in*—, *condo* *in*—.

ἐγκάτοις, *incola*, -ae, *ἀ.*

ἐγκανμα, *τό* 1) = *ἐγκεκαυμένος*:

ὅλον ἐγκανμα ἐμμένει ταῖς ψυχαῖς,

inustum *animis* *hominum* *est*: 2)

pictura *encaustica*: 2) *pustula* *ex*

ustione.

ἐγκανσις, ἡ 1) *pictura* *encaustica*:

2) = *καὺσις*, *exustio*, -onis, *θ.*

ἐγκανστής, *ὁ*, *pictor*.

ἐγκανστικός, *encausticus*, a, um.

ἐγκανστος, *ον*, *encaustus*, a, um.

ἐγκειμαί (*τινι*) 1) *jaceo* *in* aliqua

re; *insuo* *in* aliqua *re*: 2) = *ἐπὶ κει-*

μαί τινι, *insto* (-itī, -are), *alicui*.

ἐγκεντρίζω, *insero* (*surculum*).

ἐγκεντρίς, ἡ 1) *aculeus*, -i, *ἀ.*

2) *calcar*, -aris, *οὐ*.

ἐγκεντρίσις, ἡ **ἐγκεντρίσμός**, *ὁ*,

insitio, -onis, *θ.*

ἐγκεντρος, *ον*, *aculeatus*, a, um.

ἐγκεντρόω -ῶ (= *κεντρόων*) 1)

aculeum *infigo*: *2) = *ἐγκεντρίζω*.

ἐγκεφαλιακός, *cerebellaris*, e.

ἐγκεφαλίτης, *ad cerebrum* *perti-*

nens.

ἐγκέφαλος, *ὁ*, *cerebrum*, -i, *οὐ*.

ἐγκλειστος, *ον*, *inclusus*, a, um.

ἐγκλείω ἢ **ἐγκλήω** 1) *includo*,

(-si, -sum, -ere) *aliquid*: 2) *ἐγ-*

κλείω ἐν τινι, *εἰς τι*, *ἐντός τινος*, *in-*

cludo *in* *rem*, *in* *re* ἢ *re*.

ἐγκλημα, *τό* 1) = *κατηγορία*, *ac-*

cusatio, -onis, *θ.* *crimen*, -inis,

οὐ. *2) = *κακούργημα*, *crimen*, -inis,

facinus, -oris, *οὐ*.

***ἐγκληματικός**, *criminalis*, e.

ἐγκληματικῶς, *criminaliter*.

ἐγκλησις, (*κατηγορία*) 1) *accusa-*

tio: *θ.* 2) = *μέμψις*, *reprehensio*, *θ.*

ἐγκλητέος, *α, ον*, *reprehensione*

dignus, a, um.

ἐγκλητος, *ον*, *accusatus*, a, um.

ἐγκλιμα, *enclima*; *inclinatio*.

ἐγκλίνω 1) *inclino*, -are, *aliquid*:

2) — *τινά*, *in* *fugam* *verto* *ali-*

quem: 3) *inclino* *in* *fugam*, *fugio*:

4) **ἐγκλινόμαι**, *a)* *inclinor*, -atus,

sum, -ari; *β)* *γερματικῶς*.

ἐγκλις, ἡ, inclinatio, θ.
ἐγκλιτικός, ἡ, ὄν, inclinativus.
ἐγκοίλος, ὄν, cavus, a, um.
ἐγκόλαμμα, τό, sculptura, -ae.
ἐγκόλαπτος, insculptus, a, um.
ἐγκολάπτω (τί τιμ) 1) insculpo (-psi, -ptum, -ere) aliquid alicui.
 2) incido (-idi, -isum, -ere), alicui quid alicui.
ἐγκολλάω -ᾶ, agglutino, -are.
ἐγκόλπιον, τό 1) sacrum amuletum 2) liber in sinu portandus; liber portatorius.
ἐγκόλπιος, ὄν, in sinu jacens.
ἐγκόλπω -ᾶ 1) in sinum colloco. *2) — οὐμαί τι, ampektor, adscisco aliquid. *3) — οὐμαί τινα ἢ τὴν μερίδα τινός, partes alicujus sequor.
ἐγκοπή, ἡ, incisio; incisura.
ἐγκοπος, ὄν 1) laboriosus, a, um. 2) iessus, a, um.
ἐγκόπτω 1) incido, -ere. 2) impedio, -ire; interpello, -ere.
ἐγκόσμιος, ὄν, qui est in mundo, terrester τὰ —a, curae humanae cupiditates terrestres.
ἐγκράτεια, ἡ 1) abstinencia, θ. continentia, θ. 2) potentia.
ἐγκρατεύομαι, abstinens ἢ continens sum; contineo me.
ἐγκρατέω -ᾶ τινος = ἐγκρατὴς εἶμι τινος, in potestate habeo aliquem ἢ aliquid.
ἐγκρατής, ἐς, abstinens, -ntis; continens, -ntis; temperans.
ἐγκρατῶς, abstinenter.
ἐγκρίνω, adopto, -are. ἐντεῦθ. = admitto, -ere; adprobo, -are. ἐγκριμένος, ἐγκριθείς, admissus.
ἐγκρις, ἡ, adoptatio, θ.
ἐγκριτος, ὄν, admissus, a, um. ἐντεῦθ. = praestans, -ntis.
ἐγκρύπτω, condo, -ere; occulto, -are, aliquid.
ἐγκύησις, ἡ, graviditas, -atis, θ.
ἐγκυνάω -ᾶ, immisceo, -ere.
ἐγκυκλῶ -ᾶ, circumvolvo, -ere.
ἐγκύκλιος, ὄν, encyclos, ὄν 1) = κυκλικός, in orbem actus; circularis (chorus). 2) = ἐτήσιος, annivarsarius, a, um. 3) ἢ ἐγκύκλιος

παιδεία, cursus artium liberarum; disciplinarum orbis.
ἐγκυκλίως orbiculatim.
ἐγκυκλοπαιδεία, = ἐγκύκλιος παιδεία ἐντεῦθ. τὸ νεώτ. encyclopaedia.
ἐγκυκλος, ὄν, orbicularis, e.
ἐγκυκλόω -ᾶ, καὶ ἐγκυκλόομαι -οῦμαι, circo incluno; circumago. || μέος, circumeo; cingo, -ero.
ἐκύκλωσις, ἡ, circuitus, -us, ἄ.
ἐγκυκλιδέω -ᾶ, involvo, -ere.
ἐγκυκλίνδῃσις, ἡ, volutatio, -onis.
ἐγκυκλῖω, involvo, -ere.
ἐγκυμονέω -ᾶ, grvida sum.
ἐγκύμων, ὄν, ἐγκυος, ὄν. 1) ἐπὶ ἀνθρ. gravidus, a, um, 2) ἐπὶ ἀνθρ. καὶ ζῴων, praegnans, -ntis; 3) ἐπὶ ζῴων fetus, a, um. 4) ἐγκύμων (πλήρης) τινός, gravidus ἢ praegnans, aliqua re.
ἐγκύπτω, 1) pronus incumbo, propendes incumbo. 2) ἐγκύπτω εἰς τι α) inspicio in aliquid. *β) μετφ. ἐγκύπτω (ἐνέκνυα) εἰς τι εἰς τὰ γράμματα, pronus incumbo (incubui) in aliquid, in literas.
ἐγκυρτος, ὄν, incurvus, a, um.
ἐγκύω praegnans sum.
ἐγκωμιάζω, 1) laudo, -are, aliquem ἢ aliquid; 2) praedicō.
ἐγκωμιαστής, ὁ, laudator, -oris.
ἐγκωμιαστικός, laudativus.
ἐγκωμιαστός, ἡ, ὄν, laudabilis e.
ἐγκώμιον, τό, laus, -udis, θ. praedicatio, θ. praeconium, ii, ὄν.
ἐγκώμιος, 1) = ἐπιχώριος, indigena 2) ἐγκώμιος ὕμνος, carmen quo laudes alicujus celebrantur.
ἐγρήγορα, ἴδε.
ἐγρηγορέω -ᾶ (ἀγρυπνῶ) = vigilo, -are, ἐγρηγορῶν, vigilans, -ntis.
ἐγρηγορώτως, vigilanter.
ἐγρήγορις, (= ἀγρυπνία) ἡ, vigilantia, ae, θ. vigilatio, θ.
ἐγχαράξις, ἡ, incisio, -onis, θ.
ἐγχαράσσω καὶ ἐγχαράττω (τί τιμ) inculpo (-psi, -btum, -ere), aliquid alicui rei ἢ in re; incido.
ἐγχειρέω -ᾶ, 1) aggredior, -i; 2) = προσβάλλω τινά, aggredior aliquem.
ἐγχείρημα τό, coeptum, -i, ὄν.
ἐγχείρησις, ἡ, 1) inceptio alicujus

rei. *2) — *ιατρική*, actio secandi.

ἐγχειρίδιος, *ον*, manualis, e; *ἐντεῦθ*.
ἐγχειρίδιον, *τό*, α) = *μαχαίριον*, sica, -ae, θ. *culter*, -tri, ἄ. β) *ἐγχειρίδιον* (βιβλίον) manuale, -is, οὐ.

ἐγχειρίζω, (*τινί τι*) in manus aliquid trado aliquid, trado.

ἐγχείρησις, ἡ· *ἐγχειρισμός*, *ος*, actio tradendi in manus.

ἐγγελυς, ἡ, anguilla, -ae, θ.

ἐγγέω (*τί τι*)· infundo (-fudi, fusum, -ere) aliquid rei ἢ in rem.

ἐγκυχυμένος, *η*, *ον*, infusus, a, um.

ἐγχορδος, *ον*, chordis intentus,

ἐγχορδον ὄργανον, fides (-ium).

ἐγχος, *τό*, hasta -ae, θ.

ἐγγρώματος, *ον*, coloratus, a, um.

ἐγγυλίζω, in succum redigo.

ἐγγύλισμα, succus expressus.

ἐγγυλος, *ον*, succulentus, a, um.

ἐγγυμα, *τό*, infusum.

ἐγγυμος, *ον*, succulentus, a, um,

ἐγγύνω, infundo -ere.

ἐγγυσις, ἡ, infusus, -onis, θ.

ἐγγυτος, *ον*, infusus, a, um.

ἐγγωρέω, -ω, (=συγγωρέω) concedo, -ere· *συνήθ*. ἀπρως· *ἐγγωρεῖ*, licet, *ἐτι ἐγγωρεῖ* = etiam nunc tempus est.

ἐγγώριος, (α), *ον*, indigena; domesticus, a, um; patrius, a, um,

ἐγγωρείω, more regionis.

ἐγγωσις, ἡ, impletio cavi terrâ aggestâ.

ἐγώ, ego, *μετ' ἐμοῦ*, mecum, *τό κατ' ἐμέ*, quantum in me est· *ἡμεῖς γε*, nos quidem.

ἐγῶμαι (= *ἐγὼ οἶμαι*)· *εὐχρ*. *ἐν τῇ*

ἐκπράσει· ὥς *ἐγῶμαι*, ut opinor.

*ἐδαφιαῖος, usque ad solum.

ἐδαφίζω, 1) pavimento, -are; 2)

solo aequo (domum).

ἐδάφιον, *τό*, namerus capitis.

ἐδάφος, *τό*, solum, -i, οὐ.

ἐδεσμα, *τό*· 1) *cibus* (*ἐν γένει*)· 2)

τὸ τεχνικῶς παρεσκευασμένον, esca, -ae, θ) *τὸ πολυτελές*, dapes (*πληθ*).

4) — *ra edulia*, -ium, οὐ.

ἐδεσματοθήκη, penaria sella.

ἐδεστός, ἡ, ὄν, edulis, e.

ἐδνα, *τά*, munera nuptialia.

ἐδομαι, (*μελ. τοῦ ἐσθίω*) edam.

ἔδος, *τό*, sedes, -is, θ. 2) *ἐδῶλιον*.

sedile, is, οὐ. 3) *sella*, -ae, θ. 4) =

πρωκτός, *podex hominis* 5) = *ἀπό-*

πατος, *latrena*, -ae, θ.

ἐδράζω, colloco, -are, aliquid.

ἐδραῖος, α, *ον*· 1) *sedentarius*, a,

um· 2) = *στερεός*, *stabilis*, e.

ἐδραιότης, ἡ, *stabilitas*, θ.

ἐδραιώω -ω, *stabilio*, -ire.

ἐδραιώμα, *firmamentum*, -i, οὐ.

ἐδραιώς, *stabiliter*.

ἐδραιώσις, ἡ, *stabilitas*, θ.

ἐδρεύω, *sedeo*; *habito*.

ἔδυν (*ἀόρ. τοῦ δύομαι*)· *ὁ ἥλιος ἔδυν*,

sol occasus est.

ἐδωδή, ἡ· *cibus*, i, ἄ.

ἐδῶδιμος, *esculentus*, a, um.

ἐδῶλιον, *τό*· 1) *sedes*, -is, θ. 2)

sedile, -is, οὐ.

ἔζομαι, *sedeo*, -ere.

ἐθελοντεῖ, -τί· *ultrō*; *sponte*.

ἐθελοντής, *voluntarius*.

ἐθελούσιος, *ον*, *voluntarius*, a,

um, *sponte aliquid faciens*.

ἐθελουσίως, *ultrō*; *sponte*.

ἐθέλω, *volo* (*voluī, velle*); *cupio*

(-ipi, -itum, -ere), aliquid.

ἐθίζω· 1) *assuefacio*, -ere· *ἐθί-*

ζομαι· 1) *assuesco* ἢ *consuesco* (-evi,

-ere)· *ἐθίζομαι ποιεῖν τι*, *assuesco* ἢ

consuesco facere aliquid, *εἰθισμέ-*

νος, *η*, *ον*, *assuetus*, ἡ *consuetus*,

a, um· 2) *εἰῶθα*, *εἰθισμαι*· α) *soleo*

(*solitus sum*, -ere): *εἰῶθε ψεύδε-*

σθαι, *solet mentiri*, ὥσπερ *εἰῶθασιν*,

ut solent, *εἰῶθώς*, *εἰθισμένος*, *so-*

litus, a, um, *τὸ εἰῶθός*, *solitum*

β) *consuevi*: *εἰθισμαι*, *εἰῶθα τοῦτο*

ποιεῖν, *consuevi hoc facere*· γ) *διὰ*

τοῦ *mos*; ὥσπερ *εἰῶθα*, *sicut meus*

est mos.

ἐθιμος, *ον* (= *εἰθισμένος*), *consue-*

tus ἢ *assuetus*, a, um, *τὸ ἐθιμον*,

mos; *consuetudo*.

ἐθισμός, *ος*, *consuetudo*, -inis, θ.

ἐθνάρχης, *ος*, *gentis princeps*.

ἐθνικός, ἡ, ὄν· 1) *genti alicui*

proprius· *Ἐθνικὸν Πανεπιστήμιον*,

Universitas nationis graecae· 2) †

ethnics, a, um; *gentilis*, e, *οἱ*

ἐθνικοί, *gentes* ἢ *nationes*.

ἔθνος, *τό*, *gens*, -ntis, θ. *natio*..

ἔθος, τό· 1) mos, moris, ἄ. 2) consuetudo, inis, θ.

εἰ· 1) σύνδ. ὑποθετ. α) si: *εἰ βοῦ-
λει, δώσω σοι*, si vis, dabo tibi· β)
(ἐπὶ ἐπανάληψιν)· si (μετὰ παρατ.
ὑποτ.) ἢ cum (μετὰ πραγμ. ἢ ὑπερ-
συντελ. ὁριστ.)· *εἰ τις κινεῖτο καὶ μη-
δέποτε ἡσυχίαν ἔχει*, si quis se com-
moveret ac numquam interquiesce-
ret· γ) *εἰ δὲ μή*, sin minus· *εἰ ἄρα*,
si forte· 2) σύνδ. ἐρωτημ. *εἰς πλῆγ.*
ἔρωτ. α) an: *οὐκ οἶδα, εἰ ἀληθὴς ἐστίν.*
ἢ αἰτία, nescio an vera causa sit·
β) num: *ἔρωτῶ, εἰ οὕτως ἔχει*, quae-
ro, num ita sit· *σκοπεῖτε, εἰ δεῖ.*
ὀκνεῖν, videte, num dubitandum
sit· γ) ne: *ἐπῆρτο, εἰ ἐξέλη*, quae-
sivit, ne liceret· *ἔρωτῶ, εἰ ὁρθῶς*
μέμνημαι, quae-ro, rectene memi-
nerim.

εἶα! eja! *εἶα δὴ!* eja age!
εἰάξω, eja clamo.
εἰδέχθαι, ἡ, aspectus taetre; de-
formitas, -atis, θ.

εἰδεχθῆς, ἑς, deformis, e.
εἰδεχθῶς, deformiter; taetre.
εἰδημόνως, scienter.

εἰδήμων, sciens, -ntis; peritus.
εἰδήσις, ἡ· 1) scientia, -ae, θ.
peritia, -ae, θ. *2) *νεοελ.*—*ἄγγελία*,
nuntius, -i, ἄ denuntiatio, θ.

εἰδικός, ἡ, ὄν, specialis, e.
εἰδικότης, ἡ, specialitas, -atis, θ.

εἰδικῶς, specialiter.
εἰδοί, αἶ, idus, -uum, θ. *ταῖς τοῦ*
Μαρτίου *εἰδοῖς*, idibus Martiis.

εἶδον· vidi· ἴδ. ὁράω.

εἰδοπριέω—*ῶ*· 1) formam eificio,
repraesento, -are· *2) *νεοελ.* in dico,
denuntio, -are.

εἰδοποιήσις, ἡ· 1) repraesenta-
tio, -onis, θ. *2) *νεοελ.* denuntia-
tio, significatio, -onis, θ.

εἰδοποιῶ, ἡ, repraesentatio, θ.

εἰδοποιός, ὄν, speciem efficiens.

εἶδος, τό, species, -ei, θ.

εἰδότης, scienter; perite.

εἰδοφορέω—*ῶ*· speciem rei ef-
fingo.

***εἰδυλλιακὸς βίος**, vita rustica—ἡ
ποιήσις, poesis pastoralis.

εἰδύλλιον, τό, idyllium, -ii, οὐ.

εἰδωλολατρία, ἡ, cultus idoli.

εἰδωλολατρέω—*ῶ*, idololatra sum.

εἰδωλολάτρης, δ, idololatra, -ae, θ.

εἰδωλον, τό· 1) simulacrum, -i, οὐ.

2) † idolum, -i, οὐ.

εἰεν, esto; haec hactenus.

εἴθε, utinam.

εἰθισμένος, ἡ, ὄν, consuetus, a, um.

εἰθισμένως, consue-te.

εἰκάσω· 1) similem facio· || —*ομαι*,

similis sum· 2) —*συγκρίνω*, adsimi-

lo, -are; comparo, -are· 3) — *τε-*

κμαίρομαι, conjicio, -ere; conjecto.

εἰ καί, etsi.

εἰκάς, ἡ· 1) numerus vicens· 2)

vigesimus dies mensis.

εἰκασία, ἡ, conjectura, -ae, θ.

εἰκαστής, δ, conjector, -oris, α.

εἰκαστική, ἡ, ars statuaria.

εἰκαστικός, ἡ, ὄν, conjecturalis, e.

εἰκαστικῶς, conjecturaliter.

εἰκῇ, temere.

εἰκονίζω, imago, -are.

εἰκονικός, ἡ, ὄν· 1) imaginalis,

e· 2) fictus, a, um.

εἰκονικῶς· 1) imaginaliter· 2) fi-

cte, simulate.

εἰκόνιον, τό, imaguncula, -ae, θ.

εἰκόνισμα, τό· 1) simulacrum, -i,

οὐ. 2) *νεοελ.* imago (sancta).

εἰκονογραφέω—*ῶ*, depingo, -ere.

εἰκονογραφία, ἡ, effigies, -ei, θ.

imago, -inis, θ.

εἰκονογράφος, imagines pingens.

εἰκονακλάστης, δ, imaginum (san-

ctarum) ruptor, -oris, ἄ.

εἰκονομαχέω—*ῶ*, imagines op-

pugno. [gnatio.

εἰκονομαχία, imaginum oppu-

— **εἰκονομάχος**, imagines, e templis

deturbans.

εἰκονοποιός, imagines faciens.

εἰκονοστάσιον, sanctuarium, -i, οὐ.

εἰκός, (-ότος), 1) par; aequum· 2)

verissimile, probabile. consenta-

neum rationi consentaneum.

εἰκοσαετής, **εἰκοσαετής**, qui divi-

ginti annorum est, ὄ—, vicensarius, ἄ.

εἰκοσαετία, vicennium, -ii, οὐ.

εἰκοσαετής, (-ίδος), ἡ, quae vigin-

ti annorum est.

εἰκοσάκις, vices.

εἰκοσακισχίλιοι, viginti millia.
 εἰκοσαπλάσιος, εἰκοσαπλασίον, εἰκοσαπλοῦς, vices tantus.
 εἰκοσάς, = τῷ εἰκάς.
 εἰκοσι, viginti.
 εἰκοσιδύο, duo et viginti.
 εἰκοσιεννέα, undetriginta.
 εἰκοσιέξ, sex et viginti.
 εἰκοσιεπτά, septem et viginti.
 εἰκοσιοκτώ, viginti octo.
 εἰκοσιπέντε, viginti quinque.
 εἰκοσιτέσσαρες, viginti quatuor.
 εἰκοσταῖος, die vicesimo.
 εἰκοστός, ἡ, ὄν, vicesimus ἢ vicesimus, a, um.
 εἰκότως, merito, jure.
 εἰω, cedo, -ere.
 εἰκών, ἡ, 1) imago, -inis, effigies, -ei, θ. 2) ῥητ. similitudo, θ.
 εἰκώς, μετχ. τοῦ εἰκα.
 εἰλεός, ὁ, ileus volvulus.
 εἰλικρίνεια, ἡ, sinceritas, -atis.
 εἰλικρινής, ἐς, sincerus, a, um.
 εἰλικρινῶς, sincere.
 εἶλον, εἰλόμην, ἰδέαιεω -ῶ.
 εἶλω, volvo, convolo, involvo.
 Εἵλωτες, οἱ, Helôtes, -um, ἄ.
 εἰλωτία, ἡ, servitus, -utis, ἄ.
 εἰλωτεύω, servio, -ire.
 εἰλωτικός, ἡ, ὄν, heloticus,
 εἰμαρμένη, ἡ, εἰμαρμένον, τό, factum, -i, οὐ. fatalitas, -atis, θ.
 εἰμαρμένος, η, ὄν, fato destinatus, a, um, fatalis, e.
 εἰμαρται, fato destinatum est.
 εἰ μή, 1) nisi, 2) ni (=nisi).
 1. εἰμί, sum (fui, esse) 1) ἀγαθός ἐστιν ὁ θεός, deus est bonus, 2) ἔστι μετ' ἀπαρεμφ. = ἔξεστι, est, licet, 3) ἔστι μοι (=ἔχω), est mihi; ἔστι μοι βιβλία, sunt mihi libri. 4) ἔστιν ὅς, est qui, εἰσὶν τινες, sunt quidam, 5) μετὰ πρόθεσ. εἰμί ἀπό τινος, ortus sum ab aliquo, 6) εἰμί τινος (κτῆμα, ἔργον), sum alicujus.
 2. εἶμι, (μέλλων τὸ εἶρχομαι = θά εἶθω, θά ὑπάγω) ibo, -is, -it, κτλ εἰμι βοηθήσων αὐτῷ, ibo eisubsidio. Ἡ ἀπαρεμφ. καὶ ἡ μετοχὴ ὡς ἐπὶ τὸ πλείστον ἔχουσι σημασίαν μέλλοντος, αἱ δὲ ἄλλαι ἐγκλίσεις ἐνεστώτος: Ἰδὲ εἶρχομαι.

εἶπερ, si quidem.
 εἶπον, dixi.
 εἶποτε, (εἰ ποτε) si quando.
 εἶργνυμι, in carcerem conjicio.
 εἶργω, arceo (-ui, -ere)· μετφ. ὁ νόμος εἶργει μὴ ἀποκτείνειν, lex vetat, ne quis interficiat.
 εἶρηνάος, α, ὄν, pacificus, a, um; pacatus a, um.
 εἶρηνάιος, paciice; amice.
 εἶρήνευσις, pacificatio, -onis, θ.
 εἶρηνεύω, 1) paco ἢ pacifico (are, aliquem ἢ aliquid, 2) ἀμειν. in pace vivo, pacem ago.
 εἶρήνη, ἡ, pax, pacis, θ. μετφ. *α) = ὁμόνοια, concordia, -ae, θ. β) = ἡσυχία, pax, tranquillitas, γ) Εἰρήνη (θεά), Pax.
 εἶρηνικός, ἡ, ὄν, pacis studiosus ἢ pacem amans; pacificus, a, um, ἐντεθ. = tranquillus, a, um.
 εἶρηνικῶς, pacate.
 εἶρηνοδίκης, ὁ, fctialis, -is, ἄ. pacificator, -oris, ἄ.
 εἶρηνοποιέω -ῶ, pacifico, -are.
 εἶρηνοποίησις, pacificatio, -onis.
 εἶρηνοφύλαξ, ὁ, pacis custos.
 εἶρκη, ἡ, carcer, ἄ. vincula, -orum, οὐ. custodia, -ae, θ.
 εἶρμός, ὁ, series, -ei, θ.
 1. εἶρω (=συνείρω) sero (-ui), -ere· εἶρω (=πλέκω) στεφάνους, flores coronos nexo.
 2. εἶρω (ποιητ.) dico, -ere.
 εἶρων, ὁ, 1) = κρυφίνους, dissimulato, -oris, ἄ. 2) = σκώπτης, cavillator, -oris, illusor, -oris, ἄ.
 εἰρωνεία, 1) = προσηγορία ἀγνοίας, dissimulatio, -onis, ἡ, *2) = χλευασμός, illusio, -onis, θ.
 εἰρωνεύομαι, 1) dissimulate loquor· καὶ ἐν γένει dissimulo, -are, 2) = σκώπτω, derideo, -ere.
 εἰρωνευτής, ὁ, cavillator, ἄ.
 εἰρωνευτικός, εἰρωνικός, ἡ, ὄν, dissimulatione loquens; simulatus, a, um; ironicus, a, um.
 εἰς καὶ ἐς, 1) in (μετ' αἰτιατ.) : ἀφικνοῦμαι εἰς χώραν· venio in regionem· ἀφίκετο εἰς Ἀθήνας, Athenas venit, 2) ad· εἰς Ἀφροδίτης (δῆλ. ναόν), ad Veneris (δῆλ. aedem), 3)

λόγους ποιῶμαι εἰς τὸν δῆμον, verba facio ad populum. 4) ἐπὶ χρόνον· εἰς ἑνιαυτόν, in unum annum. 5) εἰς θέρος, in aestatem. 6) quod attinet ad: εἰς μὲν ταῦτα, quod ea attinet. 7) δι' ἐπιφορημάτων: εἰς καλόν, opportune. 8) ἐπὶ ἀριθμ. circiter, ad: εἰς μυρίους, ad decem millia.

εἰς, μία, ἓν, unus, una, unum (γεν. unius, δοτ. uri).

εἰσαγγελεύς, δ, delator, -oris, ἄ.

εἰσαγγελία, ἡ, delatio, -onis, θ.

εἰσαγγελτικός, εἰσαγγελικός, ἡ, ὄν, delator, us, a, um.

εἰσαγγέλλω, ρῆμ. defero (-tuli, -latum, -ere).

εἰσάγω, 1) = εἰσορμίζω τι, invehō, -ere ἢ importo, -are, aliquid. 2)

εἰσάγω τινα πρὸς τινα, introduco aliquem ad aliquem. 3) εἰσάγω τινα λέγοντα, induco aliquem dicentem.

εἰσαγωγεύς, δ, introductor, ἄ.

εἰσαγωγή, ἡ, 1) = εἰσομιδή, invectio, -onis, θ. 2) introductio, -onis, θ. 3) — βιβλίον, proemium.

εἰσαγωγικός, ἡ, ὄν, ad introductionem aptus; introductor, us.

εἰσαγωγίμος, ὄν, importatitius, a, um, introductus, a, um.

εἰσακοντίζω, jaculor in-.

εἰσακούω, 1) — τινός, audio, ausculto aliquem. 2) — τὰς δεήσεις, exaudio preces. 3) — τινὶ (ὑπακούω), exaudio aliquem; obedio alicui.

εἰσάλλομαι (εἰσπιδῶ) εἰς τι, insilio (-ire) in aliquid.

εἰσάπαξ ἢ εἰς ἅπαξ, semel.

εἰσαριθμέω -ῶ, adnumero, -are.

εἰσαυθής, posthac.

εἰσαί, εἰς αἰεὶ, semper.

εἰσαύριον ἢ εἰς αὔριον, in crastinum; in posterum diem.

εἰσβαίνω, ingred or, (-gressus sum, -i), in aliquid conscendo.

εἰσβάλλω, 1) = ἐμβάλλω, injicio (-jeci, -jectum, -ere), aliquid alicui. 2) = βία εἰσέρχομαι, invado.

εἰσβασις, ἡ, ingressus, -us, ἄ.

εἰσβατός, ἡ, ὄν, quem, quam, quod ingredi possumus.

εἰσβιάζομαι, (= βία εἰσέρχομαι),

irrumpe, -ere, in aliquid.

ε'σβιβάζω (εἰς τὰς ναῦς), impono in naves (in classem).

εἰσβολή, ἡ, 1) ingressus, -us, ἄ. 2) invasio, -onis, θ.

εἰσδέχομαι, recipio (-cepi; -ceptum -ere) aliquem: ἢ aliquid.

εἰσδύσις, ἡ, introitus, -us, ἄ.

εἰσδύω, εἰσδύομαι. 1) subeo, -ire, penetro, -are; insinuo, -are.

εἴσεμι, ἴδε εἰσέρχομαι.

εἰσέλασις, ἡ, irruptio, -onis, θ.

εἰσελαύνω, equo invehor ἢ ingredior, -i.

εἰσέρπω, εἰσερπίζω, irrepo (-psi, -ptum, -ere), id aliquid; irrepto.

εἰσερπυσμός, δ, irreptio, θ.

εἰσέρχομαι, 1) ineo (ii, -itum, -ire) in aliquid; ingredior (-essensum, -i) in aliquid; introeo, -ire, in aliquid; intro -are, in aliquid.

εἰσέτι, in posterum quoque.

εἰσέχω, introrsus pertineo.

εἰσηγέομαι -οῦμαι, 1) introduco (-xi, -ctum, -ere), aliquid; 2) — νόμον, legem rogo.

εἰσηγησις, ἡ, 1) introductio, -onis, θ. 2) suasio, -onis, θ. 3) εἰσῆγησις, νόμον, rogatio, -onis, θ.

εἰσηγητής, δ, introductor (-oris alicujus rei), auctor, -oris, ἄ.

εἰσίσμι, immitto -ere.

εἰσικνέομαι -οῦμαι, pervenio in.

εἰσιτήριον; tabella (admissionis).

εἰσιτήριος, ὄν, ad ingressum pertinens; εἰσιτήριος λόγος, oratio aditialis.

εἰσομιδή, ἡ, invectio, -onis, θ.

εἰσορμίζω, invehō (-xi, -ere), aliquid; importo, -are, aliquid.

εἰσκήνω, coopto, -are.

εἰσκρούω, feriendo immitto.

εἰσνήχομαι, innato, -are.

*εἰσοδεΐα, ἡ, fructuum perceptio, frugum perceptio; segēs, -etis, θ.

*εἰσοδεύω, fructus percipio.

*εἰσόδημα, τό, redditus, -us, ἄ.

εἰσόδος, ἡ, ingressus, -us, ἄ.

εἰσοράω -ῶ, intueor, -eri.

εἰσορμάω -ῶ, irruo, -ere.

εἰσορμίζω, in portum invehō. ||

—ομαι, invehor in portum.

εἰσοχή, ἡ, quod introrsum vergit; locus depressus; cavum.

εἰμπέμπω (==εμβάλλω), immitto, -ere, aliquid (φόρον metum).

εἰσπεράω -ῶ, transeo, -ire.

εἰσπέτομαι, involo, -are.

εἰσπηδάω -ῶ (εἰς τι), insilio (-silui, -ire) alicui ἢ aliquid.

εἰσπίπτω (εἰς τινα, εἰς τι)· incido (-cidi, -ere) in aliquid.

εἰσπλέω, navigo ἢ navi invehor (in locum aliquid).

εἰσπλοος -ους, invectio in portum.

εἰσπνέω, spiritu duco (aërem).

εἰσπνοή, ἡ, respiratio, -onis, θ.

εἰσπορεύομαι, intro; introeo.

εἰσπράκτωρ, δ, exactor, -oris, ἄ.

εἰσπραξίς, ἡ, exactio, -onis, θ.

εἰσπράττω, exigo, (-egi, -ere) aliquid ab aliquo.

εἰσρέω, influo (-xi, -xum, -ere)· ὁρ. εἰσερρεῖν (=εἰσερρευσεν), influxit.

εἰσρους, δ, influxus, ἄ.

εἰσορή, εἰσρουσίς, influxio, -onis.

εἰσιτίθηναι, impono, (-posui, -positum, -ere), aliquid in aliquid.

εἰσφέρω (ὁρ. εἰσφέρων), 1) infero (intuli, illatum -ere); ingero (-gessi, -ere), aliquid· 2) περιχρημάτων, φόρων· α) infero, -ferre; confero, -ferre· β) χρήματα, εισφοράς εἰσφέρω, pecuniam tributa solvo, pendo· 3) νόμον εἰσφέρω, legem fero, legem rogo· 4) =εἰσάγω, induco, -ere.

εἰσφορά, ἡ, 1) pecuniae collatio· 2) =φόρος, tributum, -i, cū. 3) illatio (legis).

εἰσφορέω -ῶ, infero, importo.

εἰσφράττω, sepio -ire, aliquid.

εἰσφύρω, immisceo, -ere.

εἰσχέω, infundo, -ere.

εἰσχωρέω -ῶ, penetro in aliquid locum, pervado, -ere.

εἰσω, εἶσω, intra (μετ' αἰτιατ.).

εἰσωθέω -ῶ, intra pello.

εἶτα, postea deinde, tam.

εἶτε—εἶτε, sive—sive.

εἶωθα, εἰωθώς, ἴδε ἐθίζω.

εἰωθότως, more solito.

ἐκ (πρὸ φωνήεντ.) ἐξ 1) ex ἡ e (e πρὸ συμφ. ex πρὸ συμφ. καὶ φωνήεντος), μετ' ἀφαιρ. : ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, e caelo· 2) de (μετ' ἀφαιρ.) εἰς ἐξ ἐκείνων, unus de illis· 3) ab ἡ a (μετ' ἀφαιρ.) : ἐκ παίδων, a pueris.

ἐκάνην, ἴδε καίομαι.

ἐκάς, procul.

ἐκασταχή, ἐκασταχοῦ, ubique.

ἐκασταχόθεν, undique.

ἐκασταχόθι, passim.

ἐκασταχόσε, quoquo versus.

ἐκαστος, ἡ, ον, 1) quisque, quaeque, quodque ἢ quidque (γεν. cuiusque)· 2) omnis, e: ἐκαστος ἀνθρώπος, omnis homo· 3) ἐκαστος χωρὶς, ἐκαστος ἰδίᾳ, εἰς ἐκαστος, ἐκαστος ἕνα, (μία, ἐν)· singuli, singulae, singula (γεν. singulorum κτλ.)

ἐκástοτε, semper.

ἐκάτερος, α, ον, uterque, utraque, utrumque.

ἐκατέρωθεν, utrinque.

ἐκατέρωθι, utrobique.

ἐκατέρως, utroque modo.

ἐκατέρωσε, in utramque partem.

ἐκατόγγειρο, centimanus, α, um.

ἐκατόμβη, ἡ, hecatombe, -es, θ.

*ἐκατομύριον, τό, decies centum millia; decies centena millia.

*ἐκατομμυριοῦχος, mille millia habens; locupletissimus, α, um.

ἐκατόμπολις, ἡ, centum urbes habens.

ἐκατόμπους, ουν, centipes, -edis.

ἐκατόμυλος, ον, centum portas habens.

ἐκατόν, οί, αἱ, τά, centum.

ἐκατονταετηρίς, ἡ, centenaria aetas; seculum, -i, ον.

ἐκατονταετής, ἐκατονταέτης, centum annorum; centenarius.

ἐκατοντάκις, centies.

*ἐκατοντάλιτρον, centum pondium

*ἐκατονταπλασιάσω, centuplico.

ἐκατονταπλάσιος, α, ον, centuplex, -icis; centuplicatus, α, um.

ἐκατονταπλασίως, in centuplum; centies tantum.

ἐκατόνταρχος, centurio, -onis, ἄ.

ἐκατοντάς, ἡ, centenarius nume-

rus : centuria, -ae. θηλ.

ἐκατοντούτης, -ης, centum annorum; centenarius, -a.

ἐκατοστήμοριον, centesima pars.

ἐκατοστός, centesimus, a, um.

ἐκατοστὺς, ἡ, centuria, -ae, θ.

ἐκβαίνω, evado (-si, -sum, -ere)·

2) exeo, -ire; ἐκβαίνω ἐκ τῆς νεώς,

exeo de (ex) naxi· 3) egredior, -i·

ἐκβαίλω τῆς οἰκίας, egredior domo·

4) ἐκβαίνει (=συμβαίνει, ἀποβαίνει)·

evenit, accidit.

ἐκβάλλω, ejicio (-jeci, -ectum,

-ere), τινά τῆς οἰκίας, aliquid domo·

|| ἐκβάλλω τοὺς στρατιώτας τῶν ἐαν-

τῶν θέσεων, milites ex praesidiis

et stationibus deturbo· *ἐκβάλλω

φωνήν, vocem emitto.

ἐκβασίς, ἡ· 1) egressus, -us, θ.

2) eventus, -us, ἄ. exitus, -us, ἄ.

ἐκβιάζω· 1) vi expello aliquid;

exturbo aliquid ἢ aliquid· *2) vi-

olo, -are, aliquid.

ἐκβίασις, ἐκβιασμός, violentia.

ἐκβιβάζω, e navi expono, educo,

-ere, aliquid.

ἐκβλάστησις, ἡ, germinatio, -onis.

ἐκβλύζω, scateo, -ere.

ἐκβοάω -ῶ, exclamo, -are.

ἐκβοηθέω -ῶ (ἐκ τῆς πόλεως)· cru-

pationem ex oppido facio.

ἐκβολάς, ἡ, scoriae argenti.

ἐκβολή, ἡ, ejectus, -us, θ.

ἐκβόσκω, depasco -ere.

ἐκβράζω (περὶ θαλάσσης)· in litus

ejicio, aliquid.

ἐκβρασμα, τό· 1) quod in litus

ejectum est· *2) μῦθ. — α (καθάρμα-

τα), faex populi; sentina reipublicae

ἐκγίγνομαι· 1) enascor, -i. (ab

aliquo)· 2) ἐκγίγνομαι τοῦ ζῆν, dis-

cedo e vita· 3) ἐπὶ χρόνον = παρέρ-

χομαι, praetereo, -ire.

ἐκγονος, ον· 1) ortus, a, um· 2)

ἐκγονοί α) = τέκνα, soboles· β) = ἀπό-

γονοί, posterī, -orum.

ἐκγράφω· 1) = ἀντιγράφω, exscri-

bo, -ere· 2) = ἐξάλεω, delino, -are.

ἐκγυμνάζω, exerceo, -ere.

*ἐκγύμνασις, ὁ, exercitatio, θ.

ἐκγυμνός -ῶ, nudo, -are.

ἐκδαρσις, ἐκδαρμα (=ἐξέδαρμα)·

1) cutis laceratio· 2) pellis detractio

ἐκδείκνυμι, ostendo, -ere.

ἐκδέρω (=γδέρω)· 1) detraho pel-

lem (bestiae alicui)· *2) = ἀμύττω τὸ

δέρμα, cutem lacero.

ἐκδεσμεύω, religo ex aliqua re.

ἐκδετος, religatus (ex equis).

ἐκδέχομαι· 1) = διαδέχομαι, ἀνα-

λαμβάνω· excipio (-cepi, -ptum,

-ere)· 2) = προσδέχομαι, περιμένω,

exspecto, -are.

ἐκδηλος, ον, evidens, -ntis.

ἐκδηλός -ῶ, patefacio, -ere, ali-

quid; manifesto, -are.

ἐκδήλως, manifeste, manifesto.

*ἐκδήλωσις, ἡ, manifestatio.

ἐκδιδάσκω, edoceo, ere.

ἐκδιδράσκω, aufugio, -ere.

ἐκδίδωμι· 1) = ἐκφέρω τι, edo (-di-

di, -ditum, -ere), aliquid· 2) =

παραδίδωμι, dedo, -ere, aliquid·

3) = προδίδωμι, prodo, -ere· 4) ἐκ-

δίδωμι θυγατέρα, do ἡ colloco iu-

liam in matrimonium· 5) = μισθώ

τι, loco, -are, aliquid· 6) ἐκδίδωμι

ἀργύριον (=δανείζω), colloco pecu-

niam fenore· 7) ὁ πατριάρχης ἐκδίδωσιν

(=ἐκβάλλει) εἰς τὴν θάλασσαν, flu-

men in mare editur.

ἐκδιηγέομαι -οῦμαι, inarro, -are.

ἐκδικάζω (δίκην), iudicium exer-

ceo, de lile ἢ de causa iudico.

*ἐκδικασις, ἡ, actio iudicandi.

ἐκδικέω -ῶ, vindico, -are· || —

οῦμαι, ulciscor, -i.

ἐκδίκησις, ἡ, ultio, -onis, θ.

ἐκδικητικός, ἡ, ὄν, ultorius, a, um

ἐκδικητής, ὁ, ultor, -oris, ἄ.

ἐκδικήτρια, ἡ, ultrix, -icis, θ.

ἐκδικος, ον· 1) = ἀδικος, injustus,

a, um· 2) = ἐκδικητής, ulciscens.

ἐκδίκως, injuste.

ἐκδιψάω -ῶ, valde sitio.

ἐκδιψος, ον, valde sitiens.

ἐκδιωκτέος, α, ον, abigendus.

ἐκδιώκω, expello (-puli, pulsum,

-ere), aliquid.

ἐκδιώξις, ἡ, expulsio, -onis, θ.

ἐκδορά, ἡ, cutis laceratio.

ἐκδόρια (φάρμακα), medicamenta

cutem rodentia, *ἐκδόριον, τό, cau-

sticum, -i, οὐ.

ἐκδοσις, ἡ· 1) = παράδοσις, deditio, -onis, θ. 2) = μίσθωσις, locatio, -onis, θ. 3) ἐκδοσις βιβλίου, editio, θ. 4) = νύμφεσις, desponsatio, θ.

ἐκδοτέος, α, ον, edendus, a, um.

*ἐκδότης, δ, editor, -oris, ἄ.

ἐκδοτός, ον· 1) = παραδεδομένος, dedititius, a, um· 2) ἐκδοτός τινι deditus alicui in aliqua re· ἐκδοτός εἰς πᾶσαν ἀκολασίαν, omni intemperantiae, vitam suam addictus.

ἐκδοτός, deditim.

*ἐκδούλευσις, ἡ, ministerium, -ii, οὐ. opera, -ae, θ.

ἐκδοχεῖον, τό, excipulum, -i, οὐ.

ἐκδοχή, ἡ· 1) exceptio, -onis, θ. 2) = ἐρμηνεία, interpretatio, θ.

ἐκδρομή, ἡ, excursio, -onis, θ.

ἐκδουσις, ἡ, exutio; spoliatio, -onis.

ἐκδύω, exuo (-ui, -utum, -ere).

ἐκεῖ, illic· ἐκεῖθεν, illinc· ἐκεῖδι, illic, ibi.

ἐκεῖνη, illo modo.

ἐκεῖνος, η, ον, ille, illa, illud.

ἐκεῖνως, illo modo.

ἐκεῖσε, illic.

ἐκχειρία, ἡ, indutiae, -arum, θ.

ἐκζέω, effervesco; ebullio.

ἐκζεσις, ἡ, fervor, -oris, ἄ.

ἐκζητέω -ῶ, exquiro, -ere.

ἐκζητήσις, ἡ, exquisitio, -onis, θ.

ἐκζητητής, δ, inquisitor, -oris, ἄ.

ἐκζοφω -ῶ, obscuro, -are.

ἐκηβόλος, longe jaculans.

ἐκθάλλω, foveo, -ere.

ἐκθαμβέω -ῶ, obstupefacio, -ere, aliquem· ἐκθαμβοῦμαι, obstupeo, (-iactus sum, -iieri).

ἐκθαμβος, ον, obstupidus.

ἐκθάπτω, e terra effodio.

ἐκθεδόμεαι -ῶμαι, contempior.

ἐκθεατρίζω, per theatrum traduco, ἐντεῦθ· = traduco ignominiose.

ἐκθειάζω, 1) = ἀποθέω, consecro, -are, aliquem· 2) = ἐγκωμιάζω, consecro, laudibus extollo.

ἐκθειασμός, δ, consecratio, θ.

ἐκθεμα, τό, publice expositum.

ἐκθεσις, ἡ, 1) expositio (infantis)· 2) explicatio, -onis, θ. 3) = σύνθεσις, compositio, -onis, θ. scriptio,

-onis, θ. 4) expositio, -onis, θ.

ἐκθεσμος, ον, lege vetitus (a, um); contra leges; inhonestus.

ἐκθέσμως, contra leges.

ἐκθέτης, δ, 1) expositus· *2) qui (publice) exponit (aliquid).

ἐκθετος, ον, expositus, a, um; relictus, a, um; — βρέφος, *τό ἐκθετον; infans relictus, nothus, -i, ἄ.

ἐκθέω, excurro, -ere.

ἐκθέωσις, ἡ, consecratio, θ.

ἐκθηλάζω, exsugo, -ere.

ἐκθηλυνσις, effeminatio, θ.

ἐκθηλύνω, effemino, -are, enervo, -are; mollio, -ire, aliquem

*—ομαι, mollior, -iri, ἐκτεθηλυμένος, vir effeminatus; vir mollis.

ἐκθλίβω, 1) exprimo, -ere, aliquid· 2) ἐν τῇ γραμμ. elido, -ere, aliquid (γράμματα, literas).

ἐκθλίμμις, ἡ, 1) expressio, -onis, θ. 2) ἐν τῇ γραμμ. elisio, -onis, θ.

ἐκθνήσκω, 1) = λειποθυμῶ, animo linquor· 2) emorior.

ἐκθρεψις, ἡ, educatio, -onis, θ.

ἐκθρονίζω, regno expello, aliquem

ἐκθρόνισις, expulsio e regno.

ἐκθρώσκω, exsilio; prosilio.

ἐκθυμος, ον, 1) alacer, -is, -e; fortis, e· 2) ardens, -tis; fervidus.

ἐκθύμως, 1) alacriter· *2) ardentem; vehementer; acriter studio.

ἐκθύω, sacrifico, -are; —ομαι, expio, -are; lustror, -are.

ἐκκαθαίρω, ἐκκαθαρίζω, expurgo, -are; mundo, -arer aliquid.

ἐκκάθαρις (ἐκκαθάρις), ἡ, purgatio, θ. mundatio, θ.

ἐκκαίω, 1) exuro (-ussi, -ustum, -ere), aliquid· 2) μετφ. = ἐξάπτω τινά, accendo, -ere, aliquem· 3) μετφ. —ομαι ardeo, -ere.

ἐκκαλέω -ῶ, evoco, -are, aliquem· συνήθ. ἐκκαλεῖσθαι, evoco, -are.

ἐκκαυμα, τό, fomes, -itis, ἄ.

ἐκκαυσις, ἡ, accensio, -onis, θ.

ἐκκενῶ -ῶ, εῤῥημ. evacuo, -are, aliquid.

ἐκκεντέω -ῶ, pugno, ere.

ἐκκεντρικός ἀνὴρ, abnormis homo cujus mores ab usu vitae differunt; homo temerarius.

ἐκκεντρος, *ον*, ἐπὶ θ. qui est extra centrum.

ἐκκεντρότης, *ῆ*, 1) egressio ex centro. *2) furor, -oris, ἄ.

ἐκκένωσις, *ῆ*, exinatio, θ.

ἐκκεχυμένως, effuse.

ἐκκηρύσσω καὶ ἐκκηρύττω, praeconis voce in exsilium mitto.

ἐκκινέω -ῶ, 1) exagito, -are; excito, -are. *2) = ἐκκινῶ, me in viam do, iter ingredior.

ἐκκλείω, 1) = ἀποκλείω, excludo. 2) = ἐμποδίζω, prohibeo.

ἐκκλέπτω, furtim subduco.

ἐκκλησία, *ῆ*, 1) ἐκκλ. ἐν ᾗ συνεζήτουν καὶ οὐκ ἐρηγοφόρουσαν. α) contio, -onis, θ. β) concilium, -i, οὐ. 3) ἐκκλησία ἐν ᾗ ἐρηγοφόρουσαν καὶ ἐρηγίζοντο, comitia, -orum, οὐ. πλ. 4) † templum, -i, οὐ. ecclesia, -ae, θ.

ἐκκλησιάζω, concidōnor, -ari || —ομαι, eo in ecclesiam.

ἐκκλησιαστής, *ος*, 1) concionator, -oris, ἄ. 2) † ecclesiastes, -ae, ἄ.

ἐκκλησιαστικός, *ος*, *όν*, 1) conationalis, e. 2) † ecclesiasticus, a, um. **ἐκκλησις**, *ῆ*, 1) evocatio, -onis, θ. 2) provocatio, -onis, θ.

ἐκκλητικός, *ος*, *όν*, evocatorius.

ἐκκλητος, *ον*, 1) evocatus, a, um. 2) ad quem provocatur. 2) de quo provocatio est. 3) ἐκκλητος δίκη, causa provocata.

ἐκκλίνω, 1) = ἀποτρέγω, declino, -are aliquid. 2) συνήθ. ἀμετ. = ἐκτρέπομαι (ἀπό τινος), me declino, καὶ οὐδ. declino, -are.

ἐκκλισις, *ῆ*, declinatio, θ.

ἐκκοιλίω, excavo, -are.

ἐκκοιλιάζω (= ἐξεκοιλιάζω), e ventre eximo; exentero, -are.

ἐκκοκίζω, grana eximo.

***ἐκκοκισμός**, excusus granorum.

ἐκκολάπτω, *ος*. 1) exsculpo (-psi, -ptum, -ere), aliquid. 2) ἐκκολάπτω ὠά, νεοττούς, excludo ova, pullos.

ἐκκόλαψις, exclusio pullorum.

ἐκκολυμβάω -ῶ, enato, -are.

ἐκκομιδή, *ῆ*, 1) exportatio, -onis, θ. 2) = κηδεία, funus, -eris, ἄ.

ἐκκομίζω, 1) exporto, -are, aliquid. 2) νεκρόν — (= κηδεύω), mortuum ettero.

ἐκκοπή, *ῆ*, excisio, -onis, θ.

ἐκκοπρέω -ῶ, **ἐκκοπρίζω**, ster-cus edo; alvum levo.

ἐκκοπρόμαι -οῦμαι, in stereus ἢ coenum mutor.

ἐκκόπτω. 1) excido (-ili, -isum -ere), aliquid. 2) ἐκκόπτω τὰς θύρας, τὰς πύλας, excindo portas. 3) ἐκκόπτω τινός τι, coerceo alicujus aliquid (τὴν θρασύτητα, audaciam).

ἐκκρεμής, *ές*, (= κρεμάμενος) pendulus, a, um. *τὸ ἐκκρεμὲς ὀρολόγιον, oscillatorium horologium.

ἐκκριμα, τό, excrementum, οὐ.

ἐκκρίνω. 1) excerno -crevi, -cretum, -ere aliquem ἢ aliquid. 2) seligo, -egi, -ctum. -ere. 3) ἐκκρίνεται, excernitur, effluit.

ἐκκρισις, *ῆ*. 1) excretio, -onis, θ. 2) excrementum, -i, οὐ.

ἐκκριτικός, *ος*, *όν*, excernendi vim habens.

ἐκκρουσις, *ῆ*, excussus, -us, a.

ἐκκρούω, excutio (-ussi, -ere), aliquid ἢ aliquid. ἐντεῦθ. = expello (-lli, pulsum -ere), aliquid.

***ἐκκύβευσις**, *ῆ*, sortitio, -onis, θ.

ἐκκυβεύω. 1) = διακυβεύω, jaceo aleam, jactā aleā periclitor || παθῆν. in alea perdo. *2) ἐπὶ λαχείου, sortem duco; sortior, -iri.

ἐκκυλίω, **ἐκκυλινδῶ** -ῶ, **ἐκκυλινδῶ**, evolvo (-olvi, -olutum, ere) aliquid (πέτρας, sava). ἐκκυλίωμαι me evolvo (ex).

ἐκκύπτω, promineo (-ui, -ere); — τὴν κεφαλὴν, prospicio.

ἐκκωφάω -ῶ, **ἐκκωφῶ** -ῶ, surdum facio. ἐκκωφά τινα, alicujus aures obtundo. ἐντεῦθ. = ἀμβλύνω, obtundo.

ἐκλαμβάνω, 1) excipio, -ere, aliquid. 2) recipio, -ere, aliquid. 3) — ἔργον, conduco opus faciendum. 4) = ἐννοῶ τι, accipio (excipio), -ere, aliquid. *5) — τινα ἀντί τινος, accipio aliquem pro aliquo.

ἐκλαμπρότης, *ῆ*, excellentia, θ.

ἐκλαμπρύνω, illustro, -are.

ἐκλάμπω, offulgeo (-lsi, -ere);
 ἐκλαμψις, ἡ, fulgor, -oris, ἄ.
 ἐκλανθάνομαι, obliviscor, -i.
 ἐκλαξύνω, exsculpo, -ere.
 ἐκλατομέω -ῶ, lapides excido.
 ἐκλεαίνω, levigo -are, aliquid.
 ἐκλέγω, 1) = διαλέγω, lego, (-gi, -ctum, -ere); eligo, -gi, -ctum, -ere;
 opto, -are, aliquid. 2) περι φόρων, χρημάτων = εισπράττω, exigo, -ere, (tributum). 3) = αἰροῦμαι, eligo, deligo, creō.
 *ἐκλειπτική, ἡ, linea ecliptica.
 ἐκλείπω, 1) desero, (-rui, -rtum, -ere) aliquid. 2) ἀμετ. = ἐλλείπω, deicio (-eci, -ctum, -ere): ἡ σελήνη ἐκλείπει, luna deficit.
 ἐκλείψις, ἡ, defectio, -onis, θ.
 ἐκλεκτός, α, ον, eligendus ἢ diligentus, a, um.
 ἐκλεκτικός, ἡ, ὄν, qui eligit; eligens, -ntis.
 ἐκλεκτός, ἡ, ὄν, electus.
 *ἐκλεκλυσμένος, η, ον, solutus.
 ἐκλεκλυσμένος, solute.
 ἐκλεξις, ἡ, delectus, -us, ἄ.
 ἐκλεπίζω, ἐκλέπω. 1) decortico -are. 2) ἐπὶ πτηνῶν = ἐκκολάπτω, excludo, -ere, (pullos, ova).
 ἐκλείψις, ἡ, 1) corticis detra-ctio. 2) pullorum exclusio.
 ἐκλιπαρέω -ῶ, exoro, -are,
 ἐκλιπαρήσις, ἡ, deprecatio.
 ἐκλιπής, ἐς, deficiens, -ntis.
 ἐκλογέομαι -οῦμαι, excuso, -are.
 ἐκλογεύς, δ, 1) exactor vectigalium *2) elector, -oris, ἄ.
 ἐκλογή, ἡ, 1) electio, θ. delectus, us, ἄ. 2) = εἰδύλλιον ecloga, θ.
 ἐκλογικός, ἡ, ὄν, ad deligendos magistratus pertinens.
 ἐκλυσις, ἡ, 1) = λύτρωσις, exsolatio, -onis, θ. liberatio, -onis, θ.
 2) = ἐξασθενέσις, imbecillitas, *3) = διαφθορά ἡθῶν, morum corruptela; dissolutio, -onis, θ.
 *ἐκλυτος, ον, dissolutus, a, um,
 ἐκλύτρωσις, ἡ, redemptio, θ.
 ἐκλύτως, solute.
 ἐκλύω, 1) = λύω, ἀπαλλάττω, exsolvo (-olvi, -lutum, -ere) aliquem ἢ aliquid. 2) = ἐξασθενίζω, enervo.

ἐκμαγεῖον, τό, simulacrum rei alijus expressum (in gypso, in cera); imago expressa.
 *ἐκμάθησις, ἡ, actio ediscendi (aliquid);
 ἐκμαίνω, furio, -are, aliquem: -ομαι, furo, ere;
 ἐκμανής, ἐς, furens, -ntis.
 ἐκμανθάνω, edisco, -ere, aliquid.
 ἐκμάσσω, καὶ ἐκμάττω, 1) = ἀποψῶ extergeo, abstergeo, (-rsi, -rsum, -ere) aliquid. 2) = ἐκτυπῶ, exprimo, -ere, aliquid.
 ἐκμεταλλεύω, fodinas exhaurio -ομαι, fodinas exerceo: || μετφ. -ομαι τὴν ἀγνοίαν τινος, quaestum ex errore alicujus exerceo.
 *ἐκμετάλλευσις (γῆς), iundi cultura ἐκμετρέω -ῶ, καὶ ἐκμετρέομαι, -οῦμαι, emetior ἢ dimetior, -i, *ἐξέμετρησε τὸ ζῆν, τὸν βίον, vitam finivit; mortuus est.
 ἐκμέτρησις, ἡ, dimensio, θ.
 ἐκμετρος, ον. 1) modum excedens. 2) immodicus, a, um.
 ἐκμέτρωσις, immodice.
 ἐκμηκίζω, ἐκμηκύνω, extendo.
 *ἐκμηδενίζω. 1) ad nihilum redigo. 2) vilito, -are, aliquid ἢ aliquem; -ομαι, in nihilum me extinguo; evilesco, -ere.
 *ἐκμηδένισις, ἡ. 1) in nihilum extinctio. 2) vilitas -atis, θ.
 ἐκμηνύω. enuntio, -are.
 ἐκμίμησις, ἡ, imitatio exacta.
 ἐκμισθῶ -ῶ. loco -are; eloco, -are, aliquid ἢ aliquem.
 ἐκμισθωσις, ἡ, locatio, -onis, θ.
 *ἐκμισθωτής, δ, locator, -oris, ἄ.
 ἐκμυζῶ -ῶ, sugo, -ere, aliquid
 ἐκμύζησις, ἡ, suctus, -us, ἄ.
 ἐκμυκῶμαι -ῶμαι, emugio, -ire.
 ἐκναρκῶ -ῶ, obtorpesco, -ere.
 ἐκνευρίζω, enervo, -are; ἐκνευ-ρισμένος, η, ον, enervatus, a, um; enervis, e.
 ἐκνεύρισις, ἡ, enervatio, θ.
 ἐκνομος, ον, non legitimus, a, um, legibus repugnans.
 ἐκούσιος, α, ον, spontaneus, a, um; voluntarius, a, um.
 ἐκουσίως, sponte (meā, tuā, suā).

ἐκπαγλος, *ον*, terribilis, e.
 *ἐκπαιδεύσεις, *ή*, eruditio, *θ*.
 *ἐκπαιδευτήριον, paedagogium.
 ἐκπαιδευτικός, *ή*, *όν*, ad educationem, ad institutionem ad eruditionem pertinens.
 ἐκπαιδεύω, instituo (-ui, -utum, -ere), alique; erudio, -ire.
 ἐκπαλαι, jamdudum; olim.
 ἐκπαντός, omnino, prorsus.
 ἐκπαρθενεύω, devirgino, -are.
 ἐκπειράω -*ω*, tento, alique.
 ἐκπέμπω, emitto, -ere.
 ἐκπεμψίς, *ή*, emissio, -onis, *θ*.
 ἐκπεραίω, ad finem perduco.
 ἐκπεράω -*ω*, trajicio, -ere.
 ἐκπεριπλέω, circumnavigo, -are.
 ἐκπετάννυμι, extendo, -ere.
 ἐκπέτασις, *ή*, expansio, -onis, *θ*.
 ἐκπέτομαι, ἐκπέταμαι, evolo, -are.
 ἐκπήγνυμι, congelo, -are.
 ἐκπηδάω -*ω*, exsilio, -ire.
 ἐκπήδημα, τό, saltus, -us, *ά*.
 ἐκπηξίς, *ή*, congelatio, -onis, *θ*.
 ἐκπιέζω, exprimo, -ere.
 ἐκπίσεις, *ή*, expressio, -onis, *θ*.
 ἐκπιστήριον, prelum, -i, *ού*.
 ἐκπίμπλημι, impleo, -ere.
 ἐκπίνω, ebido, -ere.
 ἐκπιπράσκω, vendo, -ere.
 ἐκπίπτω 1) excido (-idi, -ere) 2) ejicio (-ctus, sum, -i) ἐκπεσών (=ἐξορυσθείς) τῆς πόλεως, ejectus e civitate 3) ἐκπίπτω (=ἐκδιώκομαι) ἀπό τινος, ejicio ab aliquo 4) ἐκπίπτω (=ἐξοκέλλω) εἰς τήν γῆν, ejicio in terram.
 ἐκπλατύνω, dilato, -are.
 ἐκπλεος, *ον*, καὶ ἐκπλεως, *ων*, expletus, a, um (aliqua re) ἐντεῦθ. =integer, a, um; sufficiens, -ntis.
 ἐκπλέω, enavigo, -are.
 ἐκπληκτικός, *ή*, *όν*, horrendus, a, um; terribilis, e.
 ἐκπληκτικῶς 1) cum terrore *2) miro in modo.
 ἐκπληκτος, *ον*, attonitus, a, um; stupefactus, a, um.
 ἐκπληξίς, *ή* 1) consternatio, -onis, *θ*. 2) stupor, -oris, *ά*.
 ἐκπληρόω -*ω*, expleo, -ere.
 ἐκπληρωσις, *ή*, expletio, *θ*.

ἐκπληρωτής, *ς*, qui explet (aliquid), qui facit jussa.
 ἐκπλήσσω καὶ ἐκπλήττω = 1) ἐκκρούω, ἐκδιώκω, excutio, -ere 2) = καταπλήττω, percello (-culi, -culsum, -ere) alique.
 ἐκπλοος, -*ους*, *ς*, enavigatio, -onis.
 ἐκπλύνω, eluo, -ere, aliquid.
 ἐκπλυσίς, *ή*, actio eluendi.
 ἐκπλυτος, *ον*, elutus, a, um.
 ἐκπνευσις, *ή*, exspiratio, *θ*.
 ἐκπνέω, efflo, -are, aliquid; exspiro, -are, aliquid.
 ἐκπνοή, *ή*, exspiratio, -onis, *θ*.
 ἐκπνοος, -*ους*, -*ουν* 1) exspirans, -ntis 2) exanimatus, a, um.
 ἐκποδών, e medio, de medio.
 ἐκποίωω -*ω*, abalio, -are, aliquid; vendo (-didi, -ere), aliquid.
 ἐκποίησις, *ή*, abalienatio, -onis, *θ*. venditio, -onis, *θ*.
 1. ἐκπολεμέω -*ω* 1) ad bellum lacesco 2) καταπολεμῶ, debello, -are, vinco, -ere, alique.
 2. ἐκπολεμῶ -*ω* (τινά τινα, πρόσ τινα), intensum (hostem) reddo alique alicui, ἐκπολεμοῦμαι τινα, infensus (hostis) fio alicui.
 ἐκπολέμωσις, *ή*, inimicitiae, *πλ*.
 ἐκπολιορκέω -*ω*, urbem (obsidione) expugno; obsidione capio.
 ἐκπολιόρκεσις, *ή*, expugnatio.
 *ἐκπολιτίζω, ad humanitatem informo; -*ομαι*, excoior, -i.
 *ἐκπολιτισμός, *ς*, humanitas, -atis, *θ*. cultus, -us, *ά*. cultus vitae.
 *ἐκπολιτιστικός, *ή*, *όν*, qui (quae) mores humaniores docet; qui morum magister.
 ἐκπονέω -*ω* 1) = ἐξεργάζομαι τι, elaboro, -are, aliquid 2) — τήν τροφήν, cibos digero 3) = πόνη κατορθῶ τι, laborando consequor, aliquid ἢ ut (μεθ' ὑποτακτικῆς).
 ἐκπορεύομαι, exeo, -ire; egredior, -i; procedo, -ere.
 ἐκπόρευσις, *ή*, processio.
 ἐκπορευτός, procedens.
 ἐκπορθέω -*ω*, devasto (urbem).
 ἐκπόρθησις, devastatio (urbis).
 ἐκπορίζω, suppedito, -are; -*ομαι*, impetro, consequor, -i.

ἐκπόρνευσις (μετφ.) contemptus, -us, ā. dedecus, -oris, ā.

*ἐκπορνεύω (μετφ.) in contem-
ptionem adduco, aliquid; —ομαι,
in contemtionem venio.

ἐκπράσσω καὶ **ἐκπράττω** 1) per-
ficio, aliquid· 2) = ἐλπιγράφω, exi-
go· (χρήματα, pecunias).

ἐκπρίω, serrā exseco.

ἐκπροθέσμεώ -ώ, diem praestitu-
tum non obo.

ἐκπροθέσμος, ον, qui diem prae-
stitutum non servat.

ἐκπροθέσμως, post diem prae-
stitutum.

*ἐκπροσωπέω -ώ, ῥήμ. personam
alicujus gero.

ἐκπτοέω -ώ, exterreo, -ere; con-
sterno, -are; —οῦμαι, exterreor, -i;
ἐξεπτοημένος, exterritus.

ἐκπτύμα, **ἐκπτυσμα**, sputum, -i.

ἐκπνέξις, ἡ, explicatio, -onis.

ἐκπνύω, exspuo, -ere, aliquid.

ἐκπτωσις, ἡ· 1) prolapsio, -onis,
θ. 2) ejectio, -onis, θ. οὐ. *3) —
τῶν τιμῶν, diminutio, -onis, θ. de-
ductio, -onis, θ.

*ἐκπτατος, ον, delapsus, a, um.
ἐκπυνθάνομαι, ῥήμ. inquirō in-
terrogando.

ἐκπυρός, ον, iervidus, a, um.

ἐκπυρόω -ώ, incendo, -ere, ali-
quid· —οῦμαι, incendo; excandesco.

*ἐκπυρσοκρότησις, ἡ, fragor, ā.

*ἐκπυρσοκροτέω -ώ, detono, -are.

ἐκπύρωσις, inflammatio, -onis, θ.

ἐκπωμα, τό, poculum, -i, οὐ.

ἐκπωματίζω, vasis obturamen-
tum detraho; recludo, -ere.

ἐκρέω, efluo -xi, -ere.

ἐκρήγνυμι 1) efringo, -ere, ali-
quid· 2) erumpo (-upi, -ptum,
-ere), aliquid· || μετφ. —νυμαι εἰς
τινα (= λόγοις κατὰ τινος ἐπιπλῖτω),
erumpo iram ἢ stomachum in ali-
quem.

ἐκρηξις, ἡ, eruptio, -onis, θ. ||

μετφ. —οργῆς, eruptio irae.

ἐκρίζω -ώ, eradico, -are.

ἐκρίζωσις, ἡ, eradicatio, -onis, θ.

ἐκρίζωτης, ὁ, qui eradicat.

ἐκρίμμα, τό, purgamentum, -i.

ἐκρρίζω, ilando excito· || μετφ.
—ζωπνρῶ, excito, -are, aliquid.

ἐκρίπτω καὶ **ἐκρίπτέω** -ώ, ejicio
(-eci, -ctum, -ere), aliquid.

ἐκρίψις, ἡ, projectio, -onis, θ.

ἐκροή, **ἐκροα**, **ἐκρους**, efluvium
-i, οὐ. fluxio, -onis, θ.

ἐκρυθμός, ον 1) extra rythmum,
rythmo carens· *2) = ἐκνομος, ab-
normis, contra leges.

ἐκρυσις, ἡ, profluvium, -i, οὐ.

ἐκσαρκίζω, carnibus nudo.

ἐκσαρκόω -ώ, obesum facio· ἐκ-
σαρκούμαι, obesus sio

ἐκσάρκωμα, carnis excrescentia.

ἐκσαρκόω -ώ, everro (-erri, -er-
sum, -ere), aliquid.

ἐκσημαίνω, declaro, -are.

ἐκσιγῶ -ώ, plane sileo.

ἐκσίγησις, ἡ, silentium, -i, οὐ.

ἐκσιωπάω -ώ, conticesco, -ere.

ἐκσκάπτω, eifodio, -ere.

ἐκσπασις, ἡ, evulsio, -onis, θ.

ἐκσπάω -ώ, evello, -ere, aliquid.

ἐκσπένδω, libo, -are.

ἐκσπερματίζω, semen emitto.

ἐκσπογγίζω, spongiā deleo.

ἐκστασις, ἡ· 1) motus rei e loco
suo· 2) — λογισμῶν, mentis amo-
tio; amentia, -ae, θ. 3) stupor,
-oris, ecstasis, θ.

ἐκσταστικός, ἡ, ὄν, attonitus, a,
um; mente alienatus, a, um.

ἐκστέλλω, emitto, -ere.

ἐκστέφω 1) coronam aufero· 2)
coronā exorno.

ἐκστηθίζω, memoriter recito.

ἐκστρατεία, ἡ, expeditio, θ.

ἐκστρατεύω —ομαι, educo milites
in expeditionem.

ἐκτρατοπεδεύω —ομαι, castra loco
extra (urbem).

*ἐκστομίζω (λόγ· ον) verbum effero.

ἐκστρώννυμι, stratum aufero.

ἐκσυρίζω καὶ **ἐκσυρίττω** τινά, ex-
sibilo, -are, aliquem.

ἐκσύρω, eripio, extraho, -ere.

ἐκσφενδονάω -ώ, καὶ **ἐκσφενδο-
νίζω**, fundā ejaculor, aliquid.

ἐκσφραγίζω, exsigno, -are.

ἐκσώζω, e periculo servo.

ἐκτάδην, extense ἢ extente.

ἐκταῖος, α, ον, sexti die.

ἐκτακτος, ον, non ordinarius, extraordinarius.

ἐκταράσσω καὶ ἐκταράττω· perturbo, conturbo; —ομαι, perturbor et exterreo (aliqua re).

ἐκτασις, ἡ, 1) extensio. θ. 2) spatium, -i, οὐ, distantia, ae, θ. 3) —φωγήεντος, productio, θ.

ἐκτάσσω καὶ ἐκτάττω, instruo copias ἢ aciem, exercitum ordino; —ομαι, in acio collocor ἢ instruo.

ἐκτατός, exporrectus; extensus. ἐκτεθληνυμένος, ἰδὲ ἐκθληνῶ.

ἐκτείνω, 1) extendo (-ndi, -nsum καὶ ntum), -ere, aliquid; —ομαι, extendor (-nsus sum, -i)· 2) protendo, -ere, aliquid· 3) = μὴκύνω τι, produco, -ere.

ἐκτελευτάω -ῶ, finio, -ire.

ἐκτέλεισις, ἡ, 1) confectio, θ. perfectio, θ. 2) exsecutio, θ.

*ἐκτελεστής, δ, exsecutor, ἀ.

ἐκτελέω -ῶ, conicio, perficio (-feci, -iectum, -ere); perago, -ere, aliquid.

ἐκτέμνω, exseco (-cui, -ctum, -are) aliquid· μάλιστα δέ: ἐκτέμνω τινα (= εὐνουχίζω); exseco ἢ castro aliquem· οἱ ἐκτεμνόμενοι (= ἐκτομῖαι), exsecti, -orum, ἀ.

ἐκτενής, extensus, α, um,

ἐκτενῶς· 1) prolixè· 2) extense.

ἐκτεταμένως, extense.

ἐκτῆκω, eliquo, -are, μετφ. deleo, extinguo, -ere, adiquid· —ομαι ὑπὸ τινος, extrabesco aliqua re.

ἐκτημόριος, ον, sextantarius, α, um τὸ —ον, sextans, -ntis, ἀ.

ἐκτηξίς, ἡ, liquatio, -onis, θ.

ἐκτίθῃμι, 1) = ἐξω τίθῃμι, expono (-sui, -situm, -ere) aliquid ἢ aliquem· 2) = προτίθῃμι, propono, -ere, expono, -ere, aliquid· ἐκτίθῃμι νόμον, legem propono· 3) = ἐκπρίθῃμι, διηγούμεναι, δηλῶ τι, expono rem (ἢ de re); explico, aliquid· 4) = ἐκδίδωμι, edo, -ere, (ibrum)· *5) ἐκτίθῃμι τινα εἰς κίνδυνον, aliquem in periculum adduco.

ἐκτίκτω, partu edo.

ἐκτίλλω, evello, -ere, aliquid.

ἐκτιμῶ -ῶ, 1) = διατιμῶ, aestimo, -are, aliquid· 2) = λαύ τιμῶ, aestimo, valde honoro aliquem.

ἐκτίμησις, ἡ, aestimatio, θ.

ἐκτιναγμός, δ, ἐκτίναξις, ἡ, excusio, percussio, -onis, θ.

ἐκτινάσσω, excutio, (-ussi, -ussum, -ere).

ἐκτίνω, (ἀποτίνω πληρώων)· 1) solvo ἢ persolvo (solvi, solutum, ere) aliquid· 2) luo, -ere, aliquid· 3) ἐκτίνω εὐεργεσίας τινί, reddo, refero alicui beneficium· 4) ἐκτίνω δίκην ἢ ζημίαν, multam subeo.

ἐκτισίς, ἡ, persolutio, -onis, θ.

ἐκτιτρώσκω, abortum facio.

ἐκτομή, ἡ, exsectio, -onis, θ.

ἐκτομίας, δ, exsectus, -i, ἀ.

ἐκτονόω -ῶ, debilito, -are.

ἐκτοξεύω, 1) emitto telum; jaculor, -ari· 2) jaculo perimo (aliquem ἢ aliquid).

ἐκτοσιζῶ, loco moveo· ἐντεῦθ. relègo, extermino, (aliquem).

ἐκτόπιος, ον, peregrinus, α, um,

ἐκτοπισμός, δ, relegatio, θ.

ἐκτοπος, ον, insolens, -ntis.

ἐκτορνεύω, tornando efformo.

ἐκτος, η, ον, sextus, α, um.

ἐκτός, extra.

ἐκτοτε, ex eo tempore.

ἐκτραγῶδέω -ῶ, tragice describo (aliquid).

ἐκτραχηλίζω, 1) excutio de collo.

2) collum ἢ cervicem frango· *3) ἐκτραχηλίζομαι εἰς τι, praeceps feror in aliquid.

ἐκτραχύνω, exaspero, -are, aliquid· μετφ. ἐκτραχύνω τινα (= παροξύνω), exaspero aliquem.

ἐκτρέπω, 1) = ἀποτρέπω, avertō, -ere· 2) deflecto, -ere.

ἐκτρέφω, enutrio (-ivi, -itum, -ire) educo, -are.

ἐκτρέχω, excurro, -ere· ἐξέδραμον, excursionem feci.

ἐκτρησις, ἡ, foramen, -inis, οὐ.

ἐκτριβή, ἐκτριψίς, ἡ, extritio, θ.

ἐκτρίβω, extero (-trivi, -tritum, -ere), aliquid; 2) ἐκτρίβω (ἀποξέω) τὸν ἰόν, extero rubiginem.

ἐκτροπή, ἡ, deflexus, us, ἀ.

ἐκτροπος, *ον*, deflexus, a, um.
 ἐκτρυνάω -ᾶ, vindemio, -are
 ἐκτρυνίζω (οἶνον)· defaeco.
 ἐκτρύχω, attero; consumo, -ere.
 ἐκτρώω, erōdo, -ere, aliquid.
 ἐκτρωμα, τό, abortus, us, ᾶ.
 *ἐκτρωματικός, ἡ, ὄν, (= τερατώ-
 δης), monstruosus, a, um.
 ἐκτρωσις, ἡ, abortus, -us, ᾶ.
 ἐκτρωτικός, ἡ, ὄν, abortivus.
 ἐκτυλλίσσω, evolvere, -ere.
 ἐκτυπος, *ον*, expressus, a, um, im-
 pressus, a, um.
 ἐκτυπώω -ᾶ, 1) exprimo, aliquid·
 2) imprimo, -ere· *3) — βιβλίον, li-
 brum edo ἢ emitto ἢ vulgo.
 ἐκτύπωμα, τό, effigies expressa.
 ἐκτύπωσις, ἡ, 1) expressio, -onis,
 θ. 2) — βιβλίον, editio, θ.
 ἐκτυφλώω -ᾶ, excaeco, -are.
 ἐκτυφλωσις, ἡ, excaecatio, θ.
 ἐκτυφλόμαι -οῦμαι, tumidus, su-
 perbus fio.
 ἐκφαίνω, in lucem edo aliquid;
 patefacio aliquid· — ομαι, appareo,
 -ere; patefio, -fieri.
 ἐκφανής, ἔς, manifestus.
 ἐκφανσις, ἡ, patefactio.
 ἐκφαντικός, enuntiativus.
 ἐκφαννίζω, 1) detracto ἢ detracto
 -are, aliquid ἢ aliquid· 2) elevo,
 vilito, -are, aliquid.
 ἐκφαννισμός (ἐκφάνσις), de-
 tractatio, -onis, θ.
 ἐκφέρω, effero (extuli, elatum,
 -ere), aliquid ἢ aliquid; — ομαι, a)
 efiero mihi ἢ mecum· β) — ομαι ὑπό
 τινος, effero aliqua re· γ) — ομαι
 πρὸς τι, feror in aliquid· δ) ἐκφέ-
 ρεται (= κηδεύεται), effertur.
 ἐκφεύγω, effugio (-gi, -ere), συ-
 νηθ· — διαφεύγω τι: ἐκφεύγω κίνδυ-
 νον, effugio periculum.
 ἐκφλέγω (ἐκφλογίζω), exuro (-us-
 si, -ustum, -ere), aliquid· μεταφ. —
 (ἐκκαίω) τι, exuro, inflammo.
 ἐκφλογόω -ᾶ, inflammo, -are.
 ἐκφλόγωσις, ἡ, inflammatio.
 ἐκφοβέω -ᾶ, extereo, -ere, ali-
 quem· — οῦμαι, extimesco.
 ἐκφόβησις, ἡ, terror, -oris, ᾶ.
 ἐκφορά, elatio, θ. funus, -eris, ᾶ.

ἐκφορέω -ᾶ, effero, -ferre.
 ἐκφόρησις, ἡ, exportatio, θ.
 ἐκφορτώω -ᾶ, exonero, -are;
 onus eximo (alicui)* ἐκφορτώω πλοῖ-
 ον, merces e navi expono.
 *ἐκφορτώσις, ἡ, oneris detractio.
 *ἐκφορτωτής, exonerator, -oris.
 ἐκφράζω· 1) eloquor, -i· 2) ver-
 bis exprimo aliquid· *3) — ομαι,
 dico, -ere; loquor, -i.
 ἐκφρασις, ἡ· 1) descriptio, -onis,
 θ. 2) elocutio, -onis, θ.
 ἐκφραστικός, ἡ, ὄν· 1) eloquendi
 facultate praeditus· *2) significans,
 -ntis.
 ἐκφρων, *ον*, demens, -ntis.
 ἐκφυγή, ἡ, effugium, -i, οῦ.
 ἐκφυλισμός, depravatio generis.
 ἐκφυλίζομαι, degenero, -are; ἐκ-
 φυλισθεῖς, degeneratus, a, um.
 ἐκφυλος, *ον*· 1) non ejusdem tri-
 bus, ἐντεῦθ. peregrinus, externus,
 a, um· 2) inusitatus, a, um· 3) in-
 naturalis, e· *3) — ἐκτραπεῖς τοῦ γέ-
 νους, degener, -eris.
 ἐκφυσάω -ᾶ, efflo, -are, aliquid.
 ἐκφυσημα, ἐκφυσησις· efflatio.
 ἐκφυσις, ἡ, germinatio, -onis, θ.
 ἐκφύω· gigno; — ομαι, enascor.
 ἐκφωνέω -ᾶ, pronuntio, -are.
 ἐκφωνήσις, pronuntiatio, -onis, θ.
 ἐκχαλκεύω, ἐκχαλκουργέω -ᾶ,
 ex aere fabricor (aliquid).
 ἐκχέω (ἐκχύω)· effundo (-udi,
 -usum, -ere), aliquid; — ομαι, me
 effundo ἢ effundor.
 ἐκχρέμπτομαι, expuo, -ere.
 ἐκχυλίζω, exsucco, -are, aliquid.
 ἐκχυσις, ἡ, effusio, -onis, θ.
 ἐκχωνεύω (νόμισμα)· conilo, -are.
 ἐκχωρέω -ᾶ· 1) excedo (-cessi,
 -cessum, -ere)· 2) ἐκχωρῶ ἐκ τοῦ
 ζῆν (= ἀποθνήσκω)· 3) ἐκχωρῶ (=
 παραχωρῶ) τινὶ τινος ἢ τι, concedo
 alicui aliqua re ἢ aliquam rem.
 ἐκχώρησις, ἡ· 1) excessus, -us,
 ᾶ. 2) παραχώρησις, cessio, θ.
 ἐκψύχω, animam efflo.
 ἐκών, ἐκούσα, ἐκόν, volens, -ntis;
 voluntarius, a, um; sponte.
 ἐλαία, ἡ, oliva, olea, -ae, θ.
 ἐλαιοδόχος, *ον*, olearius, a, um·

ἐλαιοδόχον ἄγγειον, vas olearium.
 ἐλαιοκομία, ἡ, olearum cultura.
 ἐλαιονόμος, ον, olearum cultor.
 ἐλαιον, τό, oleum, -i, οὖ.
 ἐλαιοπωλεῖον, taberna olearia.
 ἐλαιοπώλης, δ, olearius, i, ἄ.
 ἐλαιος (ἄγγελαια)· oleaster, -tri, ἄ.
 ἐλαιοτριβεῖον, ἐλαιοτριβεῖον, τό, factorium, οὖ. olivaria mola.
 ἐλαιοτριβός, δ, olearius, -ii, ἄ.
 ἐλαιοφυτεία, olearum plantatio.
 ἐλαιοφύτος, ον, oleis consitus.
 ἐλαιόχρους, ουν, oleaginus, a, um.
 ἐλαιῶν -ῶς, oleo ungo.
 ἐλαιῶδης, ες· 1) oleosus, a, um.
 2) oleagineus, a, um.
 ἐλαιών, δ, olivetum, -i, οὖ.
 ἐλασία, ἡ, 1) abactus, -us, ἄ. ἐν-
 τεῦθ. = expulsio -onis, θ. 2) equi-
 tatio, -onis, θ. 3) pompa. -ae, θ.
 ἐλασμα, ἐλασμάτιον, lamina, -ae.
 ἐλασσόνως, ἐλαττόνως, minus.
 ἐλασσόω -ῶ καὶ ἐλαττώω -ῶ, de-
 minuo, imminuo, -ere, aliquid;
 -οῦμαι, deterior fio.
 *ἐλαστικός, ἡ, ὄν, mollis, -e.
 *ἐλαστικότητα, ἡ, intentio, θ.
 ἐλάσσων καὶ ἐλάττων, ον, 1) mi-
 nor. -oris; minus, -oris· 2) dete-
 rior, -ius (-oris); inferior, -ius
 (-oris)· ἴδε μικρός.
 ἐλάτη, ἡ, abies, -ietis, θ.
 ἐλατήρ, δ, agitator, -oris, ἄ.
 *ἐλατήριον, τό, quod impellit, quod
 movit, ἐντεῦθ. = motorium, οὖ.
 ἐλάτης, δ, agitator, cursor, -oris.
 ἐλατικός, impellendi vim habens.
 ἐλάτινος, ον, abietarius, a, um.
 ἐλατός, ἡ, ὄν, ductilis, e.
 ἐλαττώω -ῶ, ἴδε ἐλασσόω -ῶ.
 ἐλάττωμα, τό, 1) diminutio, θ.
 2) amissio (oculi)· 3) = ἡμιτα, cla-
 des, θ. *4) νεολ. defectus.
 *ἐλαττωματικός, vitiosus, a, um.
 ἐλάττωσις, ἡ, diminutio, θ.
 ἐλαττωτικός, diminutivus, a, um.
 ἐλαύνω, 1) agito, -are, aliquid.
 2) impello (-pui, -pulsum, -ere),
 aliquid ἢ aliquid· 3) (= ἄγω), τε-
 χος, murum duco· 4) = ἀπελαύνω,
 expello, -ere, aliquid· 5) ἐλαύνω εἰς
 τι, irrumpo in aliquid· -ομαι, agit-

tor, -ari; impellor, -ari.
 ἐλάφειος, ον, cervinus, a, um.
 ἐλαφος, δ, cervus, -i, ἄ. ἡ ἐλαφος
 cerva, -ae, θ.
 ἐλαφρίζω, 1) = ποιῶ ἐλαφρόν, levo·
 ἡ allevo, -are, aliquid· 2) ἐλαφρός·
 εἰμι, levis sum.
 ἐλαφρός, ἄ, ὄν, levis, e.
 ἐλαφρότης, ἡ, levitas, -atis, θ.
 ἐλαφρόνως, allevo, -are.
 *ἐλαφρῶς, leviter.
 *ἐλάφρωςις, ἡ, allevatio, θ.
 ἐλάχιστος, η, ον, minimus, a, um;
 ἐλάχιστα (ἐπὶ τοῦ) minime; minimum.,
 ἴδε μικρός.
 ἐλεγειακός, elegiacus, a, um.
 ἐλεγείον, τό, elegion, -ii, οὖ.
 *ἐλεγκτής, δ, quol coarguit (ra-
 tiones); censor, -oris, ἄ.
 ἐλεγκτικός, ἡ, ὄν, vim habens.
 refellendi ἢ refutandi.
 *ἐλεγκτικὸν συνέδριον, suprema
 rationum curia.
 ἐλεγκτός, ἡ, ὄν, reprehensibilis,
 e; refutabilis, e.
 ἐλεγχος, δ, 1) = ἀπὸ διειξ, argu-
 mentum -i, οὖ. convictio, θ. 2)
 = ἀνασκευή, refutatio, θ. 3) = πεί-
 ναξ, index, -icis, ἄ. elenchus, -i, ἄ.
 ἐλέγχω, 1) = μέμφομαι, arguo, (-ui,
 -utum, ere; 2) = ἐξελέγχω, coarguo,
 -ere· 3) = ἀνασκευάζω, ἀνατρέπω· α)
 convinco, -ere, aliquid· β) con-
 vinco, -ere, aliquem ἢ aliquid· γ)
 refuto, -are, aliquem ἢ aliquid· δ)
 refello, -ere, aliquem ἢ aliquid·
 ε) ἐν τῇ ῥητορικῇ, reprehendo, -ere,
 aliquid.
 ἐλειονολογέω -ῶ, miserabiliter
 dico· ἐντεῦθ. = οἰκτεῖρω, mise-
 ror, -are, aliquem.
 ἐλειονολογία, ἡ, oratio miserabi-
 lis, ἐντεῦθ. = miseratio, -onis, θ.
 ἐλεινός, ἡ, ὄν, miserabilis, e.
 ἐλεινότης, ἡ, miseria, ae, θ.
 ἐλεινώς, miserabiliter.
 ἐλεέω -ῶ τινα, 1) misereor (mi-
 seritus sum, misereri) alicujus· 2)
 miseresco -ere, alicujus καὶ ἀπρὸς
 me miserescit alicujus· 3) ἐλεῶ
 (= οἰκτεῖω) τινά τινος, miseror ali-
 quem alicujus rei.

ἐλεημοσύνη, ἡ, 1) = συμπαθία, misericordia, ae, θ. 2) stips, stipis, θ. (pauperibus) || † eleemosyna.

ἐλεήμων, ον, misericors, -rdis. ἐλεωγενής, ἐς, in pluitibus natus.

ἐλειος, ον, palustris, e.

ἐλελεῦ, eleleu.

ἐλελίζω, eleleu clamo.

ἐλελίσφακος, δ, elelispachos, δ.

ἐλεος, δ, τό, misericordia, θ.

ἐλευθερία, ἡ, libertas, -atis, θ.

ἐλευθεριάζω, liber sum.

ἐλευθέριος, ον, liberalis, e.

ἐλευθεριότης, ἡ, liberalitas.

ἐλευθερίως, liberaliter; libere.

ἐλεύθερος, α, ον, liber, a, um.

ἐλευθεροστομία, libertas loquendi

ἐλευθεροστόμος, libere loquens.

ἐλευθερόω -ῶ, libero, aliquem.

ἐλευθέρως, libere.

ἐλευθερώσις, ἡ, liberatio, -onis, θ.

ἐλευθερωτής, δ, liberator, -oris, δ.

ἐλευσις, ἡ, adventus, us, δ.

ἐλεφαντικός, ἡ, ὄν (ἐλεφαντίασει νοσῶν) elephantiacus, a, um.

ἐλεφαντίασις, ἡ, ἐλεφαντισμός, δ, elephantiasis, -is, θ.

ἐλεφαντιάω -ῶ, ῥῆμ. elephantiasi laboro.

ἐλεφάντινος, eburneus, a, um.

ἐλεφαντώδης, ες, elephantinus.

ἐλέφας, δ, 1) elephantus, -i, δ.

elephas, -ntis, ἄρ. 2) = ὀδοῦς ἐλέφαντος, ebur, -oris, δ. elephas, δ.

ἐλιγματώδης, tortuosus, a, um.

ἐλιγματωδῶς, tortuose.

ἐλιγμός, δ, 1) volumen, -inis, οὐ. vortex -icis, δ. —οι ὀδῶν, ambages viarum, -um || —ὄφρας spira, -ae, θ.

ἐλική, ἡ, 1) = ἡ μεγάλη ἄρκτος, ursa major. 2) = εἶδος ἱτέας, salix, -icis, θ. helice, -es, θ.

ἐλικοειδής, ἐς, tortilis; e.

ἐλικοειδῶς, tortuose; flexuose.

ἐλικτήρ, δ, armilla, -ae, θ.

ἐλικτός, ἡ, ὄν, tortuosus, a, um.

1. ἐλεῖ, δ, ἡ, ἐπιθ. (= καμπύλος) in-tortus, a, um; camur, a, um.

2. ἐλεῖ, ἡ, 1) = ἐλικτήρ, armilla -ae, θ. 2) —ἀμπέλου, clavicula, -ae, θ. 3) ἡ μηχανή helix, -icis, θ.

ἐλεῖς, ἡ, volutatio, -onis, θ.

ἐλίσσω καὶ ἐλίσσω, volvo, (volvi volutum, volvere) aliquid, —ομαι volvor (volutus sum, volvi).

ἐλκήθρον, τό, 1) traha, -ae, θ. 2) buris, -is, θ.

ἐλκος, τό, ulcus, -eris, οὐ.

ἐλκώω -ῶ, exulcero, -are, ἐλκοῦμαι, exulceror, -ari.

ἐλκτικός, ἡ, ὄν, tractorius, a, um.

ἐλκυσις, ἐλκυσμός, tractio, θ.

ἐλκυστήρ, δ, 1) forceps -ipis, θ. 2) capistrum, -i, οὐ.

ἐλκυστικός, ἡ, ὄν, tractorius, a, um; attractivus, a, um.

ἐλκυστός, ἡ, ὄν, tractus, a, um.

ἐλκω (ἐλκύνω), 1) traho (-xi, -ctum, -ere) aliquem ἢ aliquid. 2) ἐλκω (ἢ ἐλκομαι) τὸ ἔλφος, nudo gladium. —τόν χρόνον (=παρέλκω, ἀναβάλλομαι), duco tempus. 4) —τὸ γένος ἀπό τινος, originem ab aliquo duco.

5) ἐλκομαι. α) παθητ. ἐλκομαι ὑπό τινος, trahor, attrahor ab aliquo ἢ a re aliqua (ὑπὸ τῶν ἡδονῶν voluptatibus). β) μέσ. ἐλκομαι τινα ἢ τι, ἐλκω πρὸς ἐμαυτὸν τινα ἢ τι, ad me traho, attraho aliquem ἢ aliquid; duco aliquid.

ἐλκώδης, ες, ulcerosus, a, um.

ἐλκωμα, τό, ulcus, -eris, οὐ.

ἐλκωσις, ἡ, ulceratio, -onis, θ.

ἐλκωτικός, ulcera faciens.

ἐλλανοδίκαι, οἱ, iudices sacrorum certaminum apud Graecos.

ἐλλανοδικέω -ῶ, sum iudex sacrorum certaminum.

ἐλλέβορος, (φυντόν), helleborus, δ.

ἐλλειμμα, τό, defectus, -us, δ.

*ἐλλειμματίας, reliquator, -oris.

ἐλλειπτής, ἄδῶς. ἀντι ἐλλειπής.

ἐλλειπτικός, defectivus, a, um.

ἐλλείπω, 1) = παραλείπω τι, relinquo, -ere, praetermitto, -ere, aliquid. 2) deficio, -ere, α) μεταβ. πράγμα τι ἐλλείπει τινα, res deficit aliquem. β) ἀμετ. = λείπω: ἐλλείπει μοι τι, mihi deficit aliquid. γ) ἐλλείπω ἐν τινι, inferior sum in aliqua re. δ) τὸ ἐλλείπον = ἐλλειψις, defectus, us, δ. 3) desum, -esse: οὐδὲν ἐλλείπει αὐτῷ, nihil ei deest.

ἐλλειψις, ἡ, 1) = παραλείψις, prae-

terminatio, θ. omissio, θ. 2) defectus, α. 3) ἐν τῇ γραμ. εἰρησία, θ.

Ἑλλην, δ, Hellen, -ēnis, α. Graecus, -i, α. οἱ Ἕλληνες, Graeci, Graji, Achivi, -orum, α.

ἑλληνίζω, graecor, -ari; || ἑλληνίζων, graecanicus, α, um.

ἑλληνικός, ἡ, όν, graecus, α, um. τὰ Ἑλληνικά, Graeca, graecae litterae τὸ Ἑλληνικόν, Graeci, -orum.

ἑλληνικῶς, graece; graeco more. ἑλληνισμός, ό, Hellenismus, -i, α. Graecismus, -i, α.

ἑλληνιστής, ό, 1) imitator (aemulus) Graecorum; professor linguae Graecae; graecanicus.

ἑλληνιστί, graece.

ἑλληνοκοπέω -ώ, 1) graecorum gratiam capto 2) graecorum more dissero.

ἑλλιμενίζω, (*ἑλλιμενίζομαι), in portu sum, in portum venio.

ἑλλιμενικός, ἡ, όν, ἑλλιμένιος, όν, ad portum pertinens, τὰ ἑλλιμενικά τὸ ἑλλιμένιον, portorium, -i, οὐ.

ἑλλιπής, ές, cui deest aliquid, ἐντεῦθ. imperiectus, α, um; deiectus, α, um; defectivus, α, um.

ἑλλιπῶς, imperiecte.

ἑλλόγιμος, όν, 1) ἐπιφανής, clarus, α, um; nobilis, e. 2) = λόγιος, doctus, facundus, α. um.

ἑλμινθιάω -ώ, lumbricis iniestor. ό ἑλμινθίων, lumbricosus, α, um.

ἑλμινς, ἡ, lumbricus, -i, α.

ἑλξίς, ἡ, tractio, attractio.

ἑλος, τό, palus, -udis, θ.

ἑλπίζω, spero, -are. || ἑλπίζεται, speratur, spes est.

ἑλπίς, ἡ, spes, -ei, θ. ἐνίοτε δὲ καὶ opinio, exspectatio.

ἑλπισμα, res sperata, spes.

ἑλπιστικός, ἡ, όν, in spe positus, α, um; sperans, -ntis.

ἑλπιστός, ἡ, όν, sperabilis, e.

ἑλπομαι (=ἑλπίζω) spero, -are.

ἑλντρον, τό, involucrum, -i, οὐ.

ἑλώδης, ές, paluster, tris, tre.

ἑμαντοῦ, ἡς, mei ipsius ἐμαντῶ, -ῆ, mihi ipsi, ἐμαντόν, -ήν, me ipsum ἢ memet.

ἐμβαδίζω, incedo, -ere.

ἐμβαδόν, τό, area, -ae, θ.

ἐμβαθύνω 1) profundum facio 2) — τινί, penetro in aliquid.

ἐμβαίνω 1) ingredior (-gressus sum -i) in aliquid 2) μετφ. ἐμβαίγω εἰς, adeo ad aliquid (εἰς κίνδυνον, ad periculum).

ἐμβάλλω 1) immitto, -ere 2) injicio, (-eci, -ectum, -ere) aliquid alicui 3) μετφ. ἐμβάλλω τινά εἰς τρόμον, aliquem in terrorem conjicio 4) ἐμβάλλω εἰς τὴν πολεμίαν, invado iu regionem hostium 5) ἐμβάλλω τι εἰς τι, inserto aliquid alicui ἢ in rem.

ἐμβαμμα, τό, embamma, οὐ.

ἐμβαπτίζω, ἐμβαπτω (τί τινι) 1) intingo (-nxi, -nctum, -ere), aliquid (in) re ἢ in rem 2) immergo (-si, -sum, -ere) aliquid in rem.

ἐμβάς (ὑποκοιτών), soccus, -i, α.

ἐμβασίς, ἡ, ingressus, -us, α.

*ἐμβασμα, τό, introitus, -us, α. ἐμβατεύω, pedem infero; — εἰς τὴν κληρονομίαν, adeo ἢ cerno hereditatem || *—, penetro in aliquid; pervideo, -ere, aliquid.

ἐμβατήριος, όν, ad incedendum pertinens, τό —όν, cantus bellicus.

ἐμβάτης, ό, sessor, -oris, α.

ἐμβατός, ἡ, όν, iacilis accessus.

ἐμβιβάζω, induco, -ere.

ἐμβλέπω, intueor (-itus sum, -eri) aliquem, in aliquid ἢ aliquid; oculos intigo (alicui).

ἐμβλημα, τό, emblema, -atis, οὐ.

ἐμβολάς, ἡ, arbor insita.

ἐμβολεύς, ό 1) pessulus, paxillus, -i, α. 2) embolus, -i, α.

ἐμβολή, ἡ, 1) = εἰσβολή, invasio, -onis, θ. irruptio, -onis, θ. 2) = εἰσόδος, ingressus -us, α. 3) ἐπὶ ποταμ. ostium, -i, οὐ.

*ἐμβολιάζω, inserto, -ere.

*ἐμβολίασις, ἡ, ἐμβολιασμός, ό, insitio, -onis, α.

*ἐμβολιαστής, ό, insitor, -oris, α.

ἐμβολιμαῖος, α, insertus, α, um.

ἐμβόλιμος, όν, intercalaris, e.

ἐμβολισμός, ό, intercalatio, θ.

ἐμβολον, τό, ἐμβολος, ό, 1) rostrum, -i, οὐ. 2) οἱ ἐμβολοι (=τό

ἐν Ρώμῃ ἐπὶ τῆς ἀγορᾶς βῆμα), rostra, -orum. 3) ἐν τῇ μηχαν. embolum, -i.

ἐμβρέχω, impluo -ere; tingo, -ere, ἐμβραχέας, tinctus, a, um.

ἐμβρείθεια, ἡ, gravitas, -atis, ὁ.

ἐμβριθής, ἐς, gravis, -is.

ἐμβριθῶς, graviter.

ἐμβρόντητος, ον (= ἔκθαμβος), attonitus, a, um.

ἐμβροχος, ον, 1) madeiactus, a, um. 2) (βρόχος) illaqueatus, a, um.

ἐμβροδοόχος, ον, fetum recipiens.

ἐμβροκτόνος, letum necans.

ἐμβρον, τό, fetus, -us, ἄ.

ἐμβυθίζω, immergo, -ere.

ἐμβυκανάω -ῶ, buccina cano.

ἐμέ, me. ἴδε ego.

ἐμεσις, ἡ, vomitio, -onis, ὁ.

ἐμεσμα τό, vomitus, -us, ἄ.

ἐμετικός, ἡ, ὄν, vomitorius.

ἐμετος, ὁ, vomitio, -onis, ὁ.

ἐμέω -ῶ, vomo (-ui, -itum, -ere).

ἐμαίνομαι, (εἰς τι) furo. -in.

ἐμμανής, ἐς, furibundus, a, um.

ἐμμανός, furiose.

ἐμμέλεια, ἡ, modulatio, ὁ.

ἐμμέλης, ἐς, 1) modulatus, a, um.

2) concinnus, 3) elegans.

ἐμμελῶς, modulate.

ἐμμενής, ἐς, permanens, -ntis.

ἐμμένω, 1) ἐμμένω τινὶ ἢ ἐν τινι, permaneo (-nsi, -ere), persevero,

-are, 2) = μένω, διαρκῶ, maneo, -ere; duro, -are.

ἐμμεσος, ον, 1) ὁ ἐν μέσῳ ὢν, intermedius, a, um. *2) = πλάγιος, οὐκ ἀπ' εὐθείας, indirectus, a, um.

*ἐμμέσως, oblique; non rectā.

ἐμμετρος, ον, metricus, a, um.

ἐμμέτρως, versibus; carmine.

ἐμμήνιος ον, menstruus, a, um, τὰ ἐμμήνια (τῶν γυναικῶν), menstrua,

-orum, οὐ.

ἐμμίγνυμι, inmiscuo, -ere.

ἐμισθος, ον, mercenarius.

ἐμισθῶς, mercede.

ἐμμονή, ἡ, perseverantia, -ae, ὁ.

ἐμμονος, ον, permanens, -ntis.

ἐμοί, mihi. ἴδ: ego.

ἐμός ἡ, ὄν, meus, a, um.

ἐμπάθεια, ἡ, gravis affectus; per-

turbatio animi; concitatio, ὁ.

ἐμπαθής, ἐς, gravi affectu commotus, (a, um); affectuosus.

ἐμπαθῶς, affectuose; affecte.

ἐμπαιγμός, ὁ, illusio, -ionis, ὁ.

ludibrium, -i, οὐ. irrisus, -us, ἄ.

ἐμπαίζω τινί, illudo (-si, -sum,

-ere,) alicui, in aliquem; -ομαι

ὑπό τινος, ludibrio sum alicui.

ἐμπαίκτης, ὁ, illusor, -oris, ἄ.

*ἐμπαικτικῶς, irrisive.

ἐμπαλιν, retrorsum.

ἐμπεδος, ον, stabilis, -e.

ἐμπεδῶω -ῶ, 1) stabilio, -ire, ali-

quid. 2 = τηῶ τι ἐμμένω τινί, ob-

servo, -are, aliquid.

ἐμπεδώσις, ἡ, 1) stabilitas, -atis,

ὁ. 2) observatio, -onis, ὁ.

ἐμπεδῶς, firmiter; certo.

ἐμπειρία, ἡ, peritia, -ae, ὁ.

ἐμπειρικός (ιατρός) empericus.

ἐμπειροπόλεμος, peritus belli.

ἐμπειρος, ον, peritus, a, um.

ἐμπείρω, infigo, -ere.

ἐμπείρως, perite.

ἐμπεριβάλλω, complector, -i.

ἐμπεριέχω, contineo, -ere.

ἐμπερικλείω, includo, -ere.

ἐμπεριλαμβάνω, comprehendo.

ἐμπετάννυμι καὶ ἐμπεταννύω, ex-

tendo, -ere, aliquid.

ἐμπέτασμα τό, auleum, -i, οὐ.

ἐμπεφυρμένως, confuse.

ἐμπήγνυμι, infixio, (-xi, -xum,

-ere), aliquid alicui ἐμπήγνυμαι,

(ἐνεπαγγν, ἐμπεπηγμαι), infixus, sum.

ἐμπεθῶω -ῶ, insilio, -re, alicui.

ἐμπηξίς ἡ, infixio, -onis, ὁ.

ἐμπιέζω, imprimo, -ere.

ἐμπίνω, imbibo, ehibo, -ere.

ἐμπίπλημι τινα ἢ τί τινος impleo

(-evi, -pletum, -ere), aliquem ἢ

aliquid aliqua -re. || ἐμπίπλημαι,

(ἐνεπλήσθη) impleor, ἢ impleo me

ἢ expleo me alicujus rei.

ἐμπίπρημι, (= πυρπολῶ) incen-

do, (-ndi, -nsum, -ere), aliquid.

ἐμπίπτω, 1) intido, (-cidi, -ere). 2)

invado, (-si, sum, -ere). 3) cado

-ere, ἐμπίπτω εἰς ἀνθυμία, animus

cadit ἢ animo cado.

*ἐμπιστευτικῶς, secreto.

ἐμπιστεύω *τινί*, confido alicui. || — *ομαι* *τινί τι*· alicui credo.

ἐμπιστος, *ον*, fidelis, e.

*ἐμπιστοσύνη, ἡ, fides, -ei, θ.

ἐμπλάσσω καὶ ἐμπλάττω (= ἐπι-
χρῶ)· illino, -ere, aliquid alicui.

ἐμπλαστρον, τό, emplastrum, οὐ.

ἐμπλαστρώ· ᾧ, illino, -ere.

ἐμπλέκω· 1) implico, -are; im-
plecto, -ere. — *ομαι*, implicor ἢ im-
plector· 2) intexo, -ere.

ἐμπλεος, *ον*, καὶ ἐμπλεως, *ων*,
impletus, a, um, (aliqua re).

ἐμπλέω, innavigo, -are.

ἐμπλησις, ἡ, impletio, -onis, θ.

ἐμπλήττω, obstupefacio, -ere.

ἐμπλοκή, ἡ, implexio, -onis, θ.

ἐμπνευσις, ἡ, insuflatio, θ.

ἐμπνευστὸν ὄργανον, tibia, -ae, θ.

ἐμπνέω, 1) insuilo, -are· 2) inspiro,
-are· 3) ἐμπνέω *τινί τι*, inspiro ἢ

adspiro alicui aliquid. || — *ομαι*, in-
spiror, (inspiratus sum), -ari. 4) =

ἐμπνους εἰμί, spiro, -are,

ἐμπνοή, ἡ, spiratio, -onis, θ.

ἐμπνοος -ους, *ουν*, spirans, -ntis.

ἐμποδίζω, impedio, (-ivi, -itum,
-ire), aliquem ἢ aliquid; impedi-

mento sum ἢ impedimentum affe-
ro (rei alicui), obsto. || — *ομαι*, im-
pedior, (-itus sum, -iri).

ἐμπόδιος, *ον*, qui est impemen-
to. || τό—*ον*, impedimentum, -i, οὐ.

ἐμπόδισμα, τό, ides:

ἐμποδισμός, δ, impedimentum.

ἐμποδιστής, qui impidet.

ἐμποδιστικός, ἡ, ὄν, cui est vis
impedimenti.

ἐμπόδων (= ἐν ποσὶν ὄν)· ante
pedes· ἐντεῦθ. α) οὐδὲν ἐμποδόν, ni-
hil impedimento est· β) ἐμποδόν
τινί εἰμι ἢ γίγνομαι, officio alicui ἢ
rei alicui.

ἐμποιέω· ᾧ· 1) insero (aliquid
rei alicui ἢ in aliquid)· 2) immit-
to -ere, alicui aliquid· 3) — ἐπιθυ-
μίαν, injicio cupiditatem· 4) — λή-
θην, oblivionem induco· 5) — ὄρ-
γην, concito, commoveo iram.

ἐμπολάω· ᾧ, negotior; mercor.

ἐμπολεμέω· ᾧ, bellum gero in-.

ἐμπολέμιος, *ον*, bellicus, a, um.

ἐμπόλεμος, *ον*· 1) aptus ad bel-
lum· *2) τὰ ἐμπόλεμα ἔθνη, bellan-
tes populi.

ἐμπορεῖον, τό, commercium.

ἐμπόρευμα, τό, mercimonium.

ἐμπορεύομαι· 1) proiciscor, pe-
regre absum· 2) commercium ἢ
mercaturas facio; mercator, -ari.

ἐμπορεία, ἡ· 1) = ἐμπόριον, merca-
tura, -ae, θ. 2) ἐμπόρευμα, mer-
cimonium, -ii, οὐ.

*ἐμπορικόν, τό, taberna, -ae, θ.

ἐμπόριον (ἐμπορεῖον), τό· 1)

ἐμπορικός τόπος, commercium, -i,
οὐ. *2) νεοελ. mercatura, -ae, θ.

negotiatio, -onis, οὐ.

ἐμπορικός, ἡ, ὄν, negotiatorius,
a, um; mercatorius, a, um.

ἐμπράκτος, *ον*, actuosus, a, um.

ἐμπράκτως, actuose.

ἐμπρεπής, ἐς, eximius; excellens,

ἐμπρέπω· 1) excello, -ere· 2)
deceo· || ἀπρός, ἐμπρέπει, decet.

ἐμπρησμός, δ, incensio, -ionis, θ.
incendium, -i, οὐ.

ἐμπρηστής, δ, incensor, -oris, ᾧ.

ἐμπρίω, serrā incido.

ἐμπρόθεσμος, *ον*, intra constitu-
tum diem aliquid iaciens.

ἐμπροθέσμως, intra praestitutum
diem ἢ tempus.

*ἐμπρός, porro; ante: || ἐμπρός!
perge ἢ pergitte.

ἐμπροσθεν, ante; antea.

ἐμπρόσθιος, *ον*, anterior, -or'is,
anticus, a, um.

*ἐμπροσθοφυλακή, ἡ, primum
agmen.

ἐμπνυσις, ἡ, sputus, -us, ᾧ.

ἐμπνυσμα, τό, sputum, -i, οὐ.

ἐμπνύω εἰς τι· inspuo, -ui, -ere.

ἐμπνέω· ᾧ, purulentus sum.

ἐμπύησις, ἡ, suppuratio, θ.

ἐμπυητικός, suppuratorius.

ἐμπνύσκω, suppurio, -are.

ἐμπνυν, τό, pus, puris, οὐ.

ἐμπύρευμα, τό· 1) incensio, -onis,
θ. 2) = ἐναυσμα, scintilla latens
sub cinere.

ἐμπυρέω, incendo, -ere, aliquid·
|| μετφ. inflammo, -are.

ἐμπύρωσις, incensio.

ἐμπυρος, *ον*, ignitus, a, um.
 ἐμπυρόω -ῶ, incendo, -ere.
 ἐμφαίνω, speciem praebeo· ἐντεῖνθ.
 1) praefero (-tuli, -latum, -erre),
 aliquid· 2) indicio, aliquid.
 ἐμφάνεια, ἡ, aspectus, -us, ἄ.
 ἐμφανής, ἐς, conspicuus, a, um;
 manifestus, a, um.
 ἐμφανίζω, ante oculos pono; os-
 tendo, -ere, patefacio, -ere || —
 ομαι, appareo, -ere.
 ἐμφάνισις, ἡ· 1) indicium, -i, οὐ.
 *2) visio, -onis, θ. visus, -us, ἄ.
 ἐμφανσις, ἐμφασις, ἡ· 1) spe-
 cies expressa· 2) species, -ei, θ. 3)
 significatio, -onis, θ.
 ἐμφαντικός, ἐμφατικός, ἡ, ὄν,
 significabilis, -is; significans.
 ἐμφαντικῶς, ἐμφατικῶς, signi-
 ficanter; cum emphasi.
 ἐμφανῶς, manifeste; aperte.
 ἐμφιλοχώρησις (ἐμφιλοχωρία),
 ἡ, jucunda commoratio in-
 ἐμφιλοχωρέω -ῶ, libenter com-
 moror in aliquo loco.
 ἐμφλέγω, inflammo, -are.
 ἐμφοβός, *ον*, timens, -nt s.
 ἐμφοιτάω -ῶ, commeo in-
 ἐμφοιτήσις, ἡ, introitus, -us, ἄ.
 ἐμφορέω -ῶ, importo, -are || —
 μεσ· —οῦμαι τινος· 1) repleor ali-
 qua re· 2) immodice utor aliqua re.
 ἐμφραξις, ἡ, obstructio, θ.
 ἐμφράσσω καὶ ἐμφράττω, obstruo
 (-xi, -ctum, -ere), aliquid.
 ἐμφρονέω -ῶ, sapio, -ere.
 ἐμφροντις, sollicitus, a, um.
 ἐμφρόνως, prudenter.
 ἐμφρων, *ον*, mentis compos; pru-
 dens, -ntis; sapiens, -ntis.
 ἐμφυής, ἐς, naturalis, e.
 ἐμφύλιος, *ον*, intestinus, a, um.
 ἐμφύλιος πόλεμος, intestinum bel-
 lum, bellum civile.
 1. ἐμφύλλος, *ον*, folia habens.
 2. ἐμφυλος, *ον*, ἐπίθ. ejusdem
 tribus.
 ἐμφύρω, immisceo, -ere.
 ἐμφυσάω -ῶ, inflo, -are.
 ἐμφύσημα, τό, ἐμφύσησις, ἡ, in-
 flatio, θ. insufflatio, θ.
 ἐμφυσώω -ῶ, inflo, -are || ἐμπε-

φυσωμένος, *η, ον* (=τετρωμένος),
 inflatus, a, um.
 ἐμφυσις, ἡ, ingeneratio, θ.
 ἐμφύτευσις, ἡ, insitio, -onis, θ.
 ἐμφυτεύω, insero, -sevi, -ere.
 ἐμφυτος, *ον*, 1) ingeneratus, a,
 um; innatus, a, um (in nobis)· 2)
 ingenitus, a, um· 3) φυσικός, nati-
 vus, a, um· 4) ἡ ἐμφυτος ὁρμή, in-
 stinctus, us, ἄ.
 ἐμφύω τινί τι, ingenero, -are,
 alicui, aliquid || μέσ· —ομαι, (ἐνέ-
 φυν, ἐμπέφυκα) τινί ἡ ἐν τινί, in-
 nascor (-atus sum, -i), alicui ἡ in
 aliquid.
 ἐμφωλεῖω, lateo in-; latebras
 quaero in-; me abdo in-.
 ἐμφωνός, *ον*, voce praeditus, a,
 um; canorus, a, um; vocalis, e.
 ἐμψυξίς, refrigeratio, -onis, θ.
 ἐμψυχός, *ον*, animatus, a, um;
 animans, -ntis.
 ἐμψυχόω -ῶ, 1) animam indo.
 alicui· *2) animum addo, alicui;
 incito, -are, aliquem.
 ἐμψύχωσις, ἡ· 1) animatio, -onis.
 θ. *2) incitatio, -onis, θ.
 ἐν· 1) in (μετ' ἀφαιρετ.): α') ἐπὶ
 τόπον· ἐν Ἑλλάδι, in Graeciā· β')
 ἐπὶ χρόνον· ἐν τούτῳ τῷ χρόνῳ, (in)
 hoc tempore· γ') ἐν ἐμοί γε, ἐν σοί
 γε, quantum in me, quantum in
 te· 2) inter, ἐν τῷ μεταξύ, inter ea
 (ἢ interea)· 3) ad, apud (μετ' αλ-
 τιατ.): ἡ ἐν Μαντινείᾳ μάχῃ, pugna
 ad (apud) Mantineam· 4) p̄nes
 (μετ' αἰτιατ.)· 5) coram (μετ' αἰτιατ.)
 6) ex (μετ' ἀφαιρετ.): ἐν ποτηρίῳ
 πίνω, ex poculis bibo· 7) ἐν συνθέ-
 σει: in, ad, apud, inter.
 ἐναβρύνομαι τινι, me jacto re.
 ἐναγής, ἐς, execrabilis, e.
 ἐναγκαλίζομαι, amplector, -i; λοχ-
 ρότ. compector, -i, aliquem.
 *ἐναγκαλισμός, complexus, -us, ἄ.
 ἐναγχος, nuper; recens; modo.
 ἐνάγω· 1) induco, -ere· 2) δικάσθ.
 accuso, -are, aliquem || ὁ ἐνάγων
 (δικαστικῶς), petitor, -oris, ἄ. ἡ ἐν-
 άγουσα, petitrix, -icis, θ. ὁ ἐναγό-
 μενος, reus, -i, ἄ. ἡ ἐναγομένη, rea.
 ἐναγωγή, ἡ, accusatio, -onis, θ.

ἐναγωνίζομαι, certo in re.
ἐναγώνιος, *ον*, ad certamina pertinens.

ἐναγωνίως, sollicitè; anxie.

ἐναέριος, *ον*, aërius, a, um.

*ἐναερίως, in aëre.

ἐναίσυμος, *ον*· 1) fatalis, e; 2) opportunus, a, um; 3) faustus, a, um; *4) ἐναίσυμος διατριβή, dissertatio inauguralis.

ἐνάλιος, *ον*, marinus, a, um.

ἐναλλαγῇ, ἡ, alternatio, -onis; *θ*.

ἐναλλάξ, alternatim; alterne.

ἐνάλλαξις, ἡ, alternamentum, -i.

ἐναλλάσσω καὶ ἐναλλάττω τί τι-
νος, immuto aliquid pro aliquo.

ἐνάλλομαι, insilio, -ire.

ἐναμιλλέομαι -ῶμαι τι καὶ πρὸς
τινα, contendo cum aliquo.

ἐνάμιλλος, certans cum aliquo.

ἐναμίλλως· 1) pariter· *2) per
contentionem.

ἐναμμα, τό, vinculum, -i, οὐ.

ἐνανθρώπησας, inhumanatus.

ἐνανθρώπησις, ἡ, inhumanatio.

ἐναντι, adversus; coram.

ἐναντιολογέω -ῶ, contradico.

ἐναντιολογία, contradictio, *θ*.

ἐναντιολόγος, contradicticens.

ἐναντίον, coram; contra.

ἐναντιόομαι -οῦμαι· 1) adversor
(-satus sum, -ari) alicui· 2) ob-
sisto (-stiti, -ere) alicui· 3) repu-
gno, -are, alicui· 4) oppono me
ἡ opponor alicui.

ἐναντίος, *α*, *ον*· 1) qui est e re-
gione; adversus, a, um; oppositus,
a, um· 2) contrarius, a, um· ||
τοῦναντίον, ἐπὶ τῷ contrario· 3) = ἀν-
τίπαλος, adversarius, a, um· δθ.
οὐσ. ὁ ἐναντίος, inimicus, -i, ἀρ.
hostis, -is, ἀ.

ἐναντιότης, ἡ, repugnantia, *θ*.

ἐναντία, τό, quidquid adver-
satur· ἐντεῦθεν = obstaculum, οὐ.

ἐναντιωματικός, ἡ, *ον*, adversa-
tivus, a, um.

ἐναντίως, contrarie.

ἐναντίωσις, contrarietas, *θ*.

ἐναπόθεσις, ἡ, depositio, in-.

ἐναπόκειμαι τι, iusum, alicui.

ἐναπολείπω, relinquo in-.

ἐναπόλειψις, ἡ, relictio in-.

ἐναπόλλυμι, interficio in-, ἐνα-
πόλλυμαι, pereor in-.

ἐναπολογέομαι -οῦμαι, defendo.

ἐναπομάσσω καὶ ἐναπομάντω, ex-
primo in (cerā).

ἐναπομένω, remaneo in-.

ἐναπόνησις, ἡ, ablutio in-.

ἐναποπλύνω, abluo in-.

ἐναποταμιεύω, recondo in-.

ἐναποτίθηναι, depono in-.

ἐναποτυπώω -ῶ, inprimo· || — οὐ-
μαι, me inprimo ἡ imprimor.

ἐνάπτω, alligo, -ere.

ἐνάργεια, ἡ, evidētia, -ae, *θ*.

ἐναργής, ἐς, evidens, -ntis.

ἐναργῶς, evidenter.

ἐνάρετος, *ον*, virtute praeditus,
a, um; δθ. probus, a, um.

ἐναρέτως, cum virtute; probe.

ἐναρθρός, *ον*· 1) articulatus, a,
um, — φωνή, vox explanata ἡ cla-
ra· 2) articulum habens.

ἐναρθρόω -ῶ, articulo, -are.

ἐνάρθρως, articulate.

ἐναριθμέω -ῶ, adnumero, -are.

ἐναριθμήσις, enumeratio, *θ*.

ἐνάριθμος, *ον*, adnumerandus, a,
um, δθ. = bonae existimationis.

*ἐναρκτηρίας λόγος, oratio aditi-
alis.

ἐναρκτηρός, inchoativus, a, um.

ἐναρμόζω καὶ ἐναρμόττω, con-
cinno, -are; concinnus sum, alicui.

ἐναρμόνιος, *ον*· 1) = εὐάρμοστος,
concinnus, a, um· *2) = ἀρμονικός,
concinnens -ntis; canorus.

*ἐναρμονίως, canore; modulate.

ἐνάρμοστος, adaptatus, a, um.

ἐναρξίς, ἡ, inchoatio, *θ*.

ἐναρχομαι· 1) inchoo, -are, ali-
quid· 2) incipio, -ere, aliquid.

ἐνασκέω -ῶ, exerceo, -ere.

ἐνασμενίζω (= ἐνασμενίζομαι), de-
lector, -ari, aliqua re.

ἐνασπάζομαι, amplector, -ari.

ἐναστρεφω, *ον*, stellatus, a, um.

ἐνασχολέομαι -οῦμαι, in aliqua
re occupatus sum; vaco alicui rei.

*ἐνασχόλησις, ἡ, occupatio, *θ*.

ἐνατος, *ον*, nonus, a, um.

ἐναυλίζομαι, pernocto, -are.

ἐναυλος, *ον*, tibiis personans; in auribus adhuc sonans.

ἐναυξάνω, in aliquo loco augeo. δθ. = αλο' || —ομαι, cresco.

ἐναυσμα, τό, fomes, -itis, ἄ.

ἐναύω, accendo, -ere.

ἐνδάκνω, immordeo, -ere.

ἐνδακρυς, *υ*, lacrymans, -ntis.

ἐνδακρύω ἐπὶ τινί, lacrymor.

ἐνδασυς, *υ*, hirsutus, a, um.

ἐνδείστερον, ἐνδεστέρω, non satis; minus quam.

ἐνδείης, ἐς' 1) = ἄπορός τινος· α') egenus, a, um; β') egens, -ntis; pauper, -eris, alicujus rei· 2) = ἀπολείπόμενος, inferior· 3) = μὴ ἐπαρκής, non sufficiens, -ntis.

ἐνδεια, ἡ, indigentia, -ae, θ.

ἐνδείκνυμι· 1) ostendo, -are· 2) ἐνδείκνυμι (=καταμηνύω) τινά ἢ τι τινί, indico alicquem ἢ aliquid alicui· 3) demonstro, -are.

ἐνδείκτικός, ἡ, ὄν, indicabilis, e' || *ὄν. —όν, scriptum testimonium.

ἐνδείξις, ἡ· 1) = ἀπόδειξις, demonstratio, -onis, θ. 2) = καταμηνυσις, indicatio, -onis, θ.

ἐνδεκα, οἱ, αἱ, τά, undecim.

ἐνδεκάκις, undecies.

ἐνδεκάτος, undecimus, a, um.

ἐνδελείχεια, ἡ, continuata motio; continuatio, -onis, θ. adsiduitas, atis, θ.

ἐνδελειχής, ἐς, continuas, a, um; perpetuus, a, um.

*ἐνδελειχῶς, continue; adsiduo.

ἐνδεσις, ἡ, illigatio, -onis, θ.

ἐνδεσμεύω, illigo, -are.

ἐνδέχεται· 1) fieri potest· 2) probabile, possibile est.

ἐνδεχόμενον, τό, possibile.

ἐνδεχόμενος, *η, ον*, possibilis, e.

1. ἐνδέω, illigo, -are; devincio, -ire.

ἐνδεδεμένος, illigatus, devinctus.

2. ἐνδέω (= ἔλλειπω), deficio,

-ere || ἀρρα. ἐνδεῖ τινί τι. (= ἔλλειπει τι εἰς τινα), deest, deficit, opus est alicui aliquid· || μέσ. —ομαι τιρος (= πάσχω ἔλλειπνιν τιρος)· α') deficior, aliqua re· οὐδενός ἐνδεῖ, nulla re deficeris· β') egeo (indi-

geo) -ere, aliqua re ἢ alicujus rei. ἐνδεῶς, non sufficienter.

ἐνδηλος, *ον*, manifestus, a, um. ἐνδημέω -ῶ, apud meum populum dego.

*ἐνδημικός, ἡ, ὄν, alicujus populi proprius, a, um.

ἐνδήμιος καὶ ἐνδημος, qui domi ἢ in patria est.

ἐνδιάθετος, *ον*, mente conceptus ἐνδιαιτάομαι -ῶμαι, inhabito.

ἐνδιαίτημα, τό, habitatio, θ.

ἐνδιασπείρω, alicubi dissemino.

ἐνδιατάσσω, ordino in-.

ἐνδιατρίβω, in aliquo loco versor; — τινί, immoror alicui rei.

*ἐνδιαφέρομαι (μοὶ ἐνδιαφέρει), meā interest, meā refert.

ἐνδιαφθείρω, alicubi perdo.

ἐνδιαχειμάζω, alicubi hiberno.

ἐνδίδωμι· 1) = ἐγχειρίζω, in manus trado· 2) = παραδίδωμι, dedo,

-ere· ἐνδίδωμι ἑμαυτὸν τοῖς πονηροῖς, me imprecdis dedo· 3) ἐνδίδωμι ὑποψίαν, ἐνδίδωμι καιρὸν, praebeo suspicionem, praebeo occasionem·

4) = ὑποχωρῶ, cedo, -ere; remitto, -ere· 5) dedo, permitto me, πρὸς τὰς ἡδονάς, voluptatibus.

ἐνδικος, *ον*, justus, a, um.

ἐνδίκως, juste; merito.

ἐνδιον, τό, domicilium, -i, οὐ.

ἐνδιος, *ον*, 1) meridianus, a, um.

2) sub divo agens, ποιμὴν pastor.

ἐνδοθεν, intrinsecus; intus.

ἐνδοθι, intus.

ἐνδοιάζω, dubito, de aliqua re.

ἐνδοιασμός, ὁ, dubitatio, -onis, θ.

ἐνδοιαστής, ὁ, dubitator, -oris, ἄ.

ἐνδοιαστικῶς, dubitanter.

ἐνδοιαστός, dubitabilis, e.

ἐνδοιαστῶς, dubie.

ἐνδόμυχος, *ον*, intimus, a, um;

intus latens· *ἐνδόμυχος πεποιθήσις,

firma opinio, persuasio, -onis, θ.

*ἐνδομύχως, intime; intus.

ἐνδον, intus μάλ. δε=οἴκοι, domi.

ἐνδοξος, *ον*, gloriosus, a, um.

ἐνδοξότης, ἡ, celebritas, θ.

ἐνδόξως, gloriose.

ἐνδόσιμον, τό, incitatio, θ.

ἐνδοσις, ἡ, remissio, -onis, θ.

ἐνδοτάτος, ἡ, ον, intimus, a, um.
ἐνδοτάτω, intime, maxime intus.
ἐνδοτέρος, α, ον, interior (-ius).
ἐνδοτέρω, interiorius.

*ἐνδοτικός, ἡ, όγ, qui cedit.

ἐνδυμα, τό, indumentum.

*ἐνδυμασία, ἡ, vestitus, -us, ἄ.
ἐνδυναμόω -ώ, corroboro, -are, aliquem ἢ aliquid, *ἐνδυναμοῦμαι, me corroboro *ἐνδυναμωμένος, ἡ, ον, corroboratus, a, um.

ἐνδυναστεύω, auctoritate valeo.

ἐνδυσίς, ἡ, 1) ingressus (τῆς λύπης doloris) 2) vestitus, -us, ἄ.

ἐνδύω, 1) induo (-ui, utum, -ere) ἐνδύω τινά χιτῶνα, induo aliquem (ἢ alicui) tunicam 2) —ομαι (ἄδω, ἐνέδυν), me induo ἢ induor 3) μετφ. ἐνδύω ἐμᾶντόν, me induo, me implico (in aliquid).

ἐνέα, ἴδε ἐννέα.

ἐνέδρα, ἡ, insidiae, -arum, θ.

ἐνέδρευμα, τό, insidiae, θ.

ἐνέδρευτής, ό, insidiator, α.

ἐνέδρευτικός, ad insidias aptus.
ἐνεδρεύω τινά, insidior (-atus sum, -ari), alicui.

ἐνεθίζω, insuefacio, -ere.

ἐνειλέω -ώ, implico, -are.

ἐνεيمي (=ἐνυπόρχω), insum (-fui, -esse) || ἀπροσ. ἐνεστι ἢ ἐνι, licet fieri potest, ἐνόν, quum liceat, liceret.

ἐνείρω, inserto (-serui, -ere), inserto, -are, aliquid alicui rei.

ἐνεκα (ἐνεκεν), 1) propter 2) gratia ἢ causa.

ἐνελίσσω, καὶ ἐνελίστω τι εἰς τι ἢ ἐν τινι involvo, -ere, aliquid aliqua re; —ομαι, me involvo aliqua re.

ἐνενήκοντα, nonaginta.

ἐνενηκονταετής, ἐνενηκοντούτης, ἐνενηκοντούτις (-ιδος), nonaginta annos natus, nata.

ἐνενηκοντάκις, nonagies.

ἐνενηκοστός, ἡ, όν, nonagesimus.
ἐνεός, ἡ, όν, 1) mutus, a, um 2) stultus ἢ stupidus, a, um.

ἐνεότης, ἡ, defectus vocis.

ἐνεργάζομαι, in aliqua re elaboro ἐνετῦθ. = efficio, -ere (aliquid) ||

μετφ. (=ἐμβάλλω), injicio, inserto.

ἐνέργεια, ἡ, 1) actio, -onis, θ. in agendo vis 2) efficacia, -ae, θ. 3) strenuitas, -atis, θ. 4) ἐν τῇ ἰατρ. potentia, potestas (herbae).

ἐνεργέω -ώ, 2) operor, -ari 2) — τι efficio, agō -ere, aliquid.

*3) ὑπέρ τιος, pro aliquo ago.

ἐνεργητέος, α, ον, agendus, a, um.

ἐνεργητικός, ἡ, όν, 1) activus, a, um 2) efficax, -acis.

ἐνεργητικῶς, active; efficaciter.

ἐνεργός, όν, vim agendi habens ἐντεῦθ. efficax, -acis; gnavus, a, um; strenuus, a, um.

ἐνεργῶς, actuose; -efficaciter.

ἐνερεῖδω τινί τι, impingo || —ομαι, innitor aliqua re.

ἐνερεῦγω, eructo, -are.

ἐνεσις, ἡ, immissio, -onis, θ.

ἐνεστι, licet ἴδε ἐνεيمي.

ἐνεστιδομαι —ομαι, epulor in-.

ἐνεστώς, -ώσα, ός, instans -ntis; praesens -ntis.

*Ενετοί, οί, Veneti, -orum, ἄ.

ἐνεχυράζω, 1) ἐνεχυράζω τι (=ἐνέχυρον λαμβάνω τι), pignus capio aliquid; pigneror, -ari, aliquid 2) ἐνεχυράζω τινί τι (=ἐνέχυρον τί-θημι τί τινι), pignero, -are, aliquid alicui.

ἐνεχυρασία, pignatio, θ.

ἐνεχυραστής, ό, pignerator.

ἐνέχυρον, τό, pignus, -oris, οθ.

ἐνέχω, intus habeo || —ομαι, α') tepeor, -eri, (aliqua re). β')=ἐνοχός

είμι τινι, obnoxius sum alicui rei; reus sum alicui rei' οθ. ἐνεχόμενος (=ἐνοχός) τινι, obnoxius, (a, um) alicui rei. γ) haereo in aliqua re.

ἐνζυμος, ό, ό, iermentatus.

ἐνζυμόω -ώ, iermento in-.

ἐνηβάω -ώ, pubesco, -ere.

ἐνηβος, ον, puber, -eris.

ἐνήδομαι aliqua re delector.

ἐνηδύνω, exhilario, -are.

ἐνηλικιότης, ἡ, matura aetas im-
perio, sua tutela.

ἐνήλικος, ον, ἐνήλιξ, ό ἡ, 1) pu-
bes, -eris, περί κόρης, nubilis, ma-
tura 2) qui est sui juris.

*ἐνήμερος, ον, qui scit de re.

ἐνηχέω -ῶ, insono, -are.

ἐνηχος, *ον*, sonans, -ntis.

ἐνθα, 1) = αὐτοῦ, ἐκεῖ, hic, ibi, illic: 2) ἀναφορ. = ὅπου, ubi: ἐκεῖ, ἐνθα εἰσιν, ibi, ubi est: 3) χρονικ. ἐνθα δὴ = τότε δη, tum vero.

ἐνθάδε, (ἢ ἐντον.), ἐνθαδὲ, 1) hic; — κεῖται hic jacet: 2) = εἰς τοῦτον τὸν τόπον, huc: 3) = τότε, tum.

ἐνθάπτεω, (παθητ. ἀόρ. ἐνετάφην) in aliquo loco sepelio.

ἐνθαρξέω -ῶ, aliqua re confido.

ἐνθάρρυνσις ἡ, incitamentum.

ἐνθαρρύνω, animum addo.

ἐνθειος, *ον*, suphuratus, a, um.

ἐνθεμα (= ἐκβολάς), insitum, οὐ.

ἐνθεν, inde hinc.

ἐνθένδε, hinc.

ἐνθεος, *ον*, καὶ ἐνθους, *ον*, divino spiritu ἢ numine afflatus, (a, um); entheus, a, um.

ἐνθερμος *ον*, calidus, a, um.

ἐνθέρμως, inflamanter.

ἐνθεσις, ἡ, interpositio, θ.

ἐνθεσμος, *ον*, legitimus, a, um.

ἐνθετος, *ον*, insertus, a, um.

ἐνθήκη, ἡ, entheca, -ae, θ.

ἐνθλασις, ἡ, ἐνθλασμα, τό, cavitas in capite ex contusione.

ἐνθλάω -ῶ (σημειῶν) imprimo.

ἐνθλίβω, infringo; imprimo.

ἐνθουσιάζω: 1) = ἐνθουσιῶ, divino furore agor: *2) ἐνθουσιάζω τιρά, divino spiritu aliquem incito; || *—ομαι, divino ardore incendor.

ἐνθουσιασμένος, *η,ον*, divino ardore incensus.

ἐνθουσιασις, ἡ, aflatus divinus; inflatus ἢ spiritus divinus.

ἐνθουσιασμός, *ος*, 1) aflatus divinus. 2) ardor animi.

ἐνθουσιαστής, *ος*, 1) = ἐνθεος, divino spiritu afflatus: *2) immodicus admirator.

ἐνθουσιαστικός, *η,ον*, divino spiritu inflammatus, a, um.

ἐνθουσιῶ -ῶ, 1) divino furore agor; insanio, -ire: *2) ἐνθουσιάζομαι, divino ardore incendor.

ἐνθουσιώδης, *ης*, 1) numine afflatus; *2) immodicus admirator.

ἐνθουσιωδώς, summo ardore ani-

mi; summa admiratione.

ἐνθρονίζω, in solio, (in throno) colloco, aliquem: || —ομαι in solio (in throno) sedeo.

ἐνθρόνισις, ἐνθρόνισμός, in throno (alicujus) collocatio.

ἐνθρόνος, *ον*, in solio sedens.

ἐνθρολλέω -ῶ, ἐνθρολλίζω, immurmuro, -are.

ἐνθροπύω τί τι, intereo, -ere.

ἐνθρώσκω, insilio, -ire.

ἐνθυμέομαι —οῦμαι: 1) μετ' αὐτ. = ἐν θυμῷ ἔχω τι cogito, -are aliquid ἢ de aliqua re: 2) = μετὰ γεν. πραγμ. = φροντίζω περὶ τινος, rationem habeo alicujus: *3) μέμνημαι τινος: a') memini, memoria teneo aliquid, reminiscor, -sci;

ἐνθύμημα, τό, 1) cogitatio, -onis, θ. 2) εἶδος συλλογ. enthymema, *ος*. 3) = δῶρον μνήμης χάριν διδόμενον, monumentum amoris.

ἐνθυμηματικός, ἡ, *ον*, enthymemate constans.

ἐνθύμησις, ἡ, 1) cogitatio, -onis, θ. *2) = ἐνθύμημα 3).

ἐνθυμίζω, admoneo, commoneo, -ere, commonefacio, -ere.

ἐνθυμιῶ -ῶ, suffio, -ire.

ἐνθύμιος, *ον*, 1) qui curae est alicui: 2) curarum plenus: *3) ἐνθύμιον = ἐνθύμημα, 3).

ἐνθυμος, *ον*, animosus, a, um.

ἐνθυρακίζω, lorico, -are.

ἐνι (= ἐνεσι) 1) inest: 2) licet.

ἐνιαῖος, *α,ον*, unicus, a, um: τὸ ἐνιαῖον, unitas -atis, θ.

ἐνιαίως, unine.

ἐνιαύσιος, *α,ον*, annuus, a, um, unius anni.

ἐνιαυσίως quotannis.

ἐνιαυτός, *ος*, annus, -ī, *δ*.

ἐνιαχοῦ, alicubi non nusquam.

ἐνιδρύω, colloco in-.

ἐνίημι, 1) immitto, -ere, aliquid: 2) injicio, -ere, aliquid: 3) ἀμει. ἐνίει δηλ. εἰαυτόν, penetrabat.

ἐνικός, ἡ, *ον*, singulus, a, um, singularis, e.

ἐνικῶς, singulariter.

ἐνιοι, *αι,α*, nonnulli, -ae, a.

ἐνίοτε, interdum; aliquando.

ἐπίστημι, statuo ἢ colloco inter; interpono, -ere, aliquid. || μέσ. ἐνίσταμαι· α') = ἐπέρχομαι, insto, -are· β') ἐνίσταμαι (= ἐπικίμαι) τῷ πολεμῷ, insto, insisto hosti· γ') = ἀνθίσταμαι, obisto, resisto, -ere, alicui· δ') περὶ τῶν δημάτων· intercedo, -ere· ε') ἐν τῇ νομικῇ = ἐνστασιν ποιοῦμαι, recuso, -are. || οὐδ. ἄρχομαι, incipio, -ere, θέρους ἐνισταμένον, aestate incipiente ἢ ineunte ἐπισχυρίζομαι τινι· innitor, -ari. *ἐπίσχυσις, ἡ, confirmatio, θ. ἐπισχύω· 1) = κατισχύω, invalesco, -ere· 1) confirmo, -are; corroboro, -are· 3) ἐπισχύω τὸ σπράτευμα, exercitum augeo.

ἐννέα, οἱ, αἱ, τά, novem. ἐννεαπλάσιος, novemplex, -cis. *ἐννεαπλασιῶς, novies. ἐννοῶ -ῶ, ἐννοέομαι, -οῦμαι· 1) = ἐν γῶ ἔχω, σκέπτομαι, cogito, -are· 2) = κατανοῶ, intellego (-xi, -ctum -ere)· 3) περὶ λέξεων = σημαίνω, significo, -are. ἐννόησις, ἡ, cogitatio, -onis, θ. ἐννοία, ἡ· 1) cogitatio, θ. 2) sententia, -ae, θ. 3) notio, θ. ἐννομος, ον, legitimus, a, um. ἐννόμως, legitime. ἐνοικέω -ῶ, habito; inhabito. || μετφ. διατρίβω ἐν τινι, habito in re. ἐνοικήσιμος, ον, inhabitabilis, e. ἐνοικήσις, ἡ, inhabitatio, θ. *ἐνοικιάζω· 1) = μισθῶ οἰκίαν, loco domum· 2) = μισθοῦμαι οἰκίαν, conduco domum.

*ἐνοικίαισις, ἡ· 1) inquilinatus, -us, ἄ. 2) locatio, -onis, θ. *ἐνοικιαστής, δ· 1) inquilinus, -i, ἄ. aedium conductor· 2) locator, ἄ. ἐνοικίζω, in aedibus colloco. || μετφ. insero, -ere. || -μαι, versor. *ἐνοίκιον, τό, merces habitationis; locarium, -i, οὐ. ἐνοικοδομέω -ῶ, inaedifico. ἐνοικος, δ, ἡ, incola, -ae, ἄ. θ. ἐόν, ἴδε ἐνεμι. ἐνοπλίζω, armo, -are. ἐνόπλιος, ον, in armis. ἐνοπλος, ον, armatus, a, um. ἐνόπλως, vi et armis.

ἐνοράω -ῶ, video in aliquo; animadverto in aliquo.

ἐνόρασις, ἡ, spectatio, -onis, θ. ἐνόρειος, ον, montanus, a, um. ἐνορθιάζω, erigo, -ere. *ἐνορθιακός, ἡ, δν, parochialis, e. *ἐνορθία, ἡ, parochia, -ae, θ. *ἐνορθίτης, -ις, parochialis.

ἐνορκος, ον, juratus, a, um. || *οἱ ἐνορκοί, judicer jurati. ἐνόρκως, adhibito jurejurando. ἐνορμάω -ῶ, irruo (in aliquid). ἐνορμίζω (= προσορμίζω), navem appello. || ἐνορμίζομαι, adpellor. ἐνορχέομαι -οῦμαι, salio in. ἐνόρχης, ἐνορχος, ἐνορχις, δ, testiculos habens.

ἐνότης, ἡ, unitas, -atis, θ; ἐνουράνιος, ον, coelestis, e. ἐνοφθαλμίζω, inoculo, alicuid. ἐνοφθαλμισμός, δ, inoculatio. ἐνοχή, ἡ· 1) obligatio, -onis, θ. 2) culpa, -ae, θ.

ἐνοχλέω -ῶ τινι· molestus sum alicui; molesto, -are, aliquem. || -οῦμαι ὑπὸ τινος, molestiae est mihi aliquid.

ἐνόχλησις, ἡ, molestia, -ae, θ. ἐνοχος, ον· 1) obligatus, a, um· 2) obnoxius, a, um· 3) noxius, a, um; noxiosus, a, um· 4) sons, sontis.

ἐνώω -ῶ· 1) unio ire; aliquid· 2) jungo ἢ conjungo. || -οῦμαι, me cenjungo (cum aliquo) ἢ conjungor (-ctus, sum, -i).

ἐνρίπτω, injicio (-eci, ectum, -ere) aliquid alicui.

ἐνρῦθμος καὶ ἐρρῦθμος, ον, numeros habens; rhythmis constans. ἐνρῦθμως, in numerum.

ἐνσαρκος, ον, carnalis, e. *ἐνσαρκῶω -ῶ, incarno, -are.

*ἐνσάρκωσις, ἡ, incarnatio, θ. ἐνσαρόω -ῶ, verro, -ere. ἐνσάττω, infarcio, -ire.

ἐνσβέννυμι, exstinguo, -ere. ἐνσεῖω τινι τι· incutio, -ere.

ἐσημαίνω καὶ ἐσημαίνομαι· 1) significo, -are· 2) exprimo, -ere· 3) imprimo, -ere.

ἐσημος, ον, signatus, a, um.

ἐνσκήπτω 1) incutio, -ere; immitto -ere, aliquid 2) ἀμετ. ruo, irruo, -ere.

ἐνσκηρδομαι -οῦμαι, scirrhum duco; in scirrhum degenero.

ἐνσπείρω, insemino, -are.

ἐνσπερμος, ον, semen habens.

ἐνστάζω, ἐνσταλάζω, instillo.

ἐνστασις, ἡ, 1) = ἀρχή, εἰσαγωγή, exordium rei institutae 2) pugnaz contentio, θ. 3) argumentum contrarium, (ad refellendum adversarium).

ἐνστατικός, instans et urgens.

ἐνστήλλω, orno, -are.

ἐνστερνίζω, in pectore figo || -ομαι, in pectoris sinum recipio;

ἐνσφηνόω -ᾶ, cuneum intrudo.

ἐνσφραγίζω, signum imprimo.

ἐνσφράγισις, ἡ, impressio, -onis, θ.

ἐνσώματος, ον, corporeus, a, um.

ἐνσωματώω -ᾶ, corpore amicio.

ἐντάλμα, τό, mandatum, -i, οὐ.

ἐντασις, ἡ, intentio, -onis, θ.

ἐντάσσω καὶ ἐντάττω, interjicio.

ἐνταῦθα, 1) hic, hoc loco ἐν ἴστωρ. διηγῆσεν, ibi 2) hac in re.

ἐνταφιάζω τινά, sepelio, (-pelivi καὶ pelii, -pultum), -ire, aliquem -ομαι, sepelio, -iri.

ἐνταφιασμός, ὁ, sepultura, -ae, θ.

ἐντάφιος, ον, sepulchralis, e.

ἐντείνω, ἐντείνωμαι τι, 1) intendo (-ndi, -ntum, -ere), aliquid 2) adtendo, -ere. [quo loco.

ἐντειχίζω, murum aedifico in ali-

ἐντειχίως, muro cinctus, a, um.

ἐντειχίσις, ἡ, muri exstructio in aliquo loco.

ἐντεκνος, ον, liberos habens.

ἐντέλεια, ἡ, perfectio, -onis, θ.

ἐντελής, ἐς, perfectus, a, um.

ἐντέλλω καὶ ἐντέλλομαι τινί τι, mando, -are, alicui aliquid.

ἐντελῶς, perfecte; absolute.

ἐντέμνω, 1) incido (-idi, -isum, -ere), aliquid.

ἐντερικός, ἡ, ὄν, intestinus.

ἐντεροκήλη, ἡ, ramex, -icis, ἀ.

έντερον, τό, intestinum, -i, οὐ.

ἐντεταμένος, η, ον, intentus, a, um. ὦδε intendo.

ἐντεταμένος, intente.

ἐντεῦθεν, hinc, ex eo; exinde.

ἐντευκτήριον, τό, locus ad conveniendum destinatus.

ἐντευξίς, ἡ, 1) occursus, -us, ἀ.

2) congressio, -onis, θ. 3) colloqui um, -ii, οὐ.

ἐντευκτικός, ἡ, ὄν, affabilis, e.

έντεχνος, ον, 1) peritus, a, um.

2) artificiosus, a, um.

*έντέχνως, 1) affabre; artificiose.

2) solenter; perite.

έντήκω, liquefactum instrillo (μόλυβδον plumbum). || μετφ. α) injicio, -ere β) έντήκομαι τῷ φιλεῖν, liquor amore.

έντίθημι, impono, (-osui, -ositum, -ere); infero (-tuli, -latum, -erre).

μετφ. = ἐμποιῶ τινί τι, immitto.

έντίκτω, pario in ἡ pario intus, μετφ. ἐμφύω τινί τι, ingenero, -are; inserto, (-sevi, -ere).

έντιμάω -ᾶ, honoro, -are.

έντιμος, ον, honorabilis, e.

έντιμότης, ἡ, honor, -oris, ἀ.

έντιμως, honorate, honorifice.

*έντοιχίζω, muro singo, aliquid || έντοιχισμένος, η, ον, pariete ἡ muro conditus, a, um.

έντοκος, ον, pariens. -ntis. ***έντοκον** δάγειον, fenus, -oris, ἀ.

έντολή, ἡ, mandatum, -i, οὐ.

*έντολοδόχος, ὁ, procurator.

έντομα, τά, insecta, -orum, οὐ.

έντομή, ἡ, incisio, -onis, θ.

έντομος, ον, incisus, a, um || τό έντομον, insectum, -i, οὐ.

έντονος, ον, intentus, a, um.

έντόνως, intente, vehementer.

έντόπιος, ον, indigena, -ae, ἀ.

έντορνέω, torno rado.

έντορνος, ον, tornatus, a, um.

έντός 1) intus 2) intra.

έντόσθια, τά, intestina, -orum.

έντρέπω, 1) inverte, ἡ verito, -ere, aliquid (τά νῶτα terga). 2) καταισχύνω, pudore afficio aliquem || έντρέπομαι, 1) = αἰδοῦμαι, pudore afficior, pudore suffundor, 2) έντρέπομαι τινά, revereor aliquem, 3) έντρέπομαι τινος, (= ἐπιμελοῦμαι τινος), curo aliquid. *4) νεοελ. έντρέπομαι

τι, me pudet alicujus re.

ἐντρέφω τινά ἢ τί τινι innutrio (-ivi, itum, -ire), alicui. || — ομαί τινι, innutrior ἢ erudior aliqua re.

ἐντρέχεια, ἡ, solertia, -ae, θ.

ἐντρέχης, ἐς, ἐν τινι, solers, (rtis) in aliqua re;

ἐντριβής, ἐς τιν', diligenter versatus in aliqua re;

ἐντριβώ τί τινι, infrico, (-cui, -are) aliquid alicui' || μετφ. κόλαφον—τινί, alapam incutio alicui, καί μέσ. — ομαί τινι πλήγας, verbera infrico alicui.

ἐντριμμα (= ψιμόδιον), fucus, -i, ἀ. cerussa -ae, θ.

ἐντριψις, ἡ, infrictio, -onis, θ.

ἐντρομος, ον, tremens, -nt s.

*ἐντροπαλός, ἡ, δν, (= αἰδήμων), verecundus, a, um.

ἐντροπή, ἡ, 1) = αἰδώς, pudor, -oris, ἀ. verecundia, -se, θ. *2) νεολ. = ὄνειδος· — φέρει, pudor est.

*ἐντροπιάζω τινά, pudefacio, -ere, aliquem' || — ομαί, pudore confundor; derideo' || ἐντροπισσόμενος, η, ον, pudore confusus, a, um; pudefactus, a, um.

ἐντροπιάω -ω, deliciis utor.

ἐντρούφημα, τό, deliciae, -arum.

ἐντρούφησις, ἡ, luxuria, -ae, θ.

ἐντρούχομαι τινι, molestus sum.

ἐντρογχνάω τινί, incido in aliquem ἢ in aliquid; (casu) invenio aliquem ἢ aliquid, occurro alicui. *Εντεῖθ. α') περὶ ἀνθρ. compello aliquem; β') περὶ βιβλ. lego, -ere, lego librum, ὅθ. οἱ ἐντρογχνάοντες, ii, qui librum legunt ἢ legent; lectores, τοῖς ἐντενχόμενοις, iis, qui hunc librum legunt.

ἐντυπος, ον, impressus, a, um.

ἐντυπόω -ω, 1) imprimo, -ere, aliquid alicui' *2) μεταφ. ἐντυπόω τι, τῇ ψυχῇ, animo ἢ in animo aliquid imprimo.

ἐντύπωμα, τό, impressum, -i, οὐ.

ἐντύπωσις, ἡ, impressio, θηλ. ||

*μετφ. ἰσχυρὰν — σιν ἐνεποίησε τοῖς ἀκροαταῖς ὁ λόγος, aculeum in audientium animis oratis reliquit.

ἐντυχία, ἡ, colloquium, -ii, οὐ.

*Ενυάλιος· 1) οὐσ. = Enyalios, Mars, τῷ *Ενυάλῳ ἡλάλασαν, clamorem bellicum in Enyalios honorem sustulerunt· παρὰ τοῖς Ρωμ. = Quirinus, -i, ἀ. δ — λόφος, collis. Quirinalis 2) ἐπιθ. bellicosus, a, um.

ἐνυγρος, ον, humidus, a, um.

ἐνυδρόβιος, ον, aquatilis, e.

ἐνυδρος, ον, aquaticus, a, um.

ἐνυλος, ον, maheria constans.

ἐνυπάρχω τινί, insum alicui.

ἐνυπνιάζω καὶ ἐνυπνιάζομαι (= ἐν ὕπνῳ ἰδεῖν); somnio, -are.

ἐνυπνιαστής, δ, somniator, -oris.

ἐνύπνιον, τό, somnium, -i, οὐ.

ἐνύπνιος, ἐνυπνος; somnialis; e.

ἐνυπνώω -ω, dormio in.

ἐνυπόγραφος, ον, subscriptionem habens, scriptus, a, um.

ἐνυπογράφω, subscribo, -ere.

ἐνυπόθηκος, ον, pro quo pignus capitur; pignorat, a, um.

ἐνυπόκειμαι, subjaceo -in.

ἐνυπόστατος, ον, ἐπιθ. subsistentiam habens.

ἐνυπότακτος, ον, obediens, -ntis.

ἐνυφαίνω τί τινι, intexo (-xui, -xtum, -ere) aliquid alicui.

ἐνυφαντός, intextus, a, um.

ἐνύφασμα, quod intextum est.

ἐνυφίστημι (= ἐντίθημι), insero, -ere, μέσ. insum.

ἐνϙ ἢ ἐν ϙ· 1) dum' *2) cum ἡ quum (μεθ' ὑποτακτ.).

ἐνωθέω -ω, compello, in.

ἐνωμοτάρχης καὶ ἐνωμόταρχος, δ praefectus agminis militum juratorum. [ratorum..

ἐνωμοτία, ἡ, agmen militum juramento. 1) juratus; juramento obstrictus 2) conjuratus.

ἐνώπιόν τινος, coram aliquo.

ἐνώσις, ἡ, unio· θ. adunatio, θ.

ἐνώτια, τά, infaures, -ium, θ.

ἐνωτίζομαι, auribus percipio.

ἐνωτικός, ἡ, δν, unitivus, a, um.

ἐνωχρος, ον, pallidus, a, um.

1. ἐξ, πρὸθ. ἴδε ἐκ.

2. ἐξ, οἱ, αἱ, τά, sex.

ἐξαγγελία, ἡ, nuntiatio, -onis, θ.

ἐξαγγέλλω τί τινι, enuntio, -are; aliquid alicui.

ἐξαγγελτικός, ἡ, ὄν, nuntians.

ἐξαγκωνίζω· 1) cubito extrudo aliquem· 2) vincio manus alicujus post tergum.

ἐξαγοράζω, redimo (-emi, -emptum -ere) aliquem ἢ aliquid.

ἐξαγοράσιμος, redimendus, a, um.

ἐξαγόρευσις, ἡ, indicatio rei aranae ἢ silendae.

ἐξαγορεύω τι, effutio aliquid.

ἐξαγριαίνω, ἐξαγριόω-ᾶ, eifero, are aliquem ἢ aliquid || —οῦμαι, eifferasco, -ere, me eifero.

ἐξαγρίωσις, ἡ, exasperatio.

ἐξάγω· 1) educo (-xi, -ctum, -ere), aliquem ἢ aliquid· 2) ἐξάγω τινα ἐπὶ τι, εἰς τι (=παρορμῶ), induco, impello aliquem in aliquid, excito aliquem ad aliquid, ἐντεῦθ. ἐξάγομαι (μάλιον· δὲ δ' ἄορ. ἐξήχθη) μετ' ἀπαρεμφ. impellor impulsus sum ad aliquid faciendum· 3) ἐξάγω τι, α) = ἐκκομίζω τι, exporto, -are, aliquid· β) = ἐκβάλλω τι, expello, -ere, aliquid.

ἐξαγωγεύς, δ· 1) deductor, -oris, ἄ. 2) exportator, -oris, ἄ.

ἐξαγωγή, ἡ· 1) eductio, -onis, θ. 2) exportatio, -onis.

ἐξαγώνιμος, ὄν, qui (quae, quod) exportatur.

ἐξαγώνιος ἢ ἐξάγωνος, ὄν, sexangulus, a, um; hexagonus, a, um || τὸ ἐξάγωνον, sexangulus, i, ἄ.

ἐξαδάκτυλος, sex digitos habens.

ἐξαδελφος, δ, α') ὁ ἐκ πατρός, patruelis, -is, ἄ. patruelis frater· β') ὁ ἐκ μητρός, consobrinus, -i, ἄ. πληθ. patrueles.

ἐξαδελφος καὶ ἐξαδέλφη, ἡ, 1) ἡ ἐκ πατρός, patruelis, -is, θ. patruelis soror· 2) ἡ ἐκ μητρός, consobrina, -ae.

ἐξαδῶ· 1) excanto, -are· 2) occino, -ere· 3) decanto, -are.

ἐξαέδρος, sex latera habens.

ἐξαέτης ἢ ἐξαετής, ἐς, sexennis, e, sex annorum.

ἐξαετία, ἡ, sexennium, -i, οὐ.

ἐξαήμερος, ὄν, sex dies durans.

ἐξαιμάσσω, valde cruento (τὸν ἵππον equum) || μετφ. ἐξαιμάσσω τὰς

λύπας, reirico dolorem.

ἐξαιματόω-ᾶ, in sanguinem verto.

ἐξαιρέσιμος, ὄν, exemptitis, e.

ἐξαιρέσις, ἡ, 1) exemptio, -onis.

θ. 3) exceptio, -onis, θ. *3) ἐξαιρέσις δικαστοῦ, μάρτυρος, judicis, testis rectio, improbatio, repudiatio.

ἐξαιρέτα, optimè.

ἐξαιρέτός, α, ὄν, eximendus, a, um; ejiciendus, a, um.

ἐξαιρετικός, ἡ, ὄν, 1) eximendi vim habens. *2) = ἐξαιρέτης, eximius ἢ praecipuus, a, um.

*ἐξαιρετικῶς, proprie;

ἐξαιρέτος, ὄν, exemptus, a, um, ἐντεῦθ. = eximius, a, um.

ἐξαιρέτος, eximendus, a, um.

*ἐξαιρέτως, eximie.

ἐξαιρέω-ᾶ, καὶ ἐξαιρέομαι-οῦμαι· τι 1) = ἐκβάλλω, eximo (-emi, emptum, -ere) aliquid 2) = ἐξέλκω, α')

excipio, -ere, aliquid β') extraho, -ere. 3) ἐξαιρέω τινα τὸν φόβον, eripio alicui timorem· 4) ἐξαιρέομαι τινα ἢ τι, α')

ἐξαιρέτον ποιῶ τινα, ἡ τι, excepio aliquem ἢ aliquid. ἐντεῦθ. παθητ. οὐδενός ἐξαιρουμένου, nullo excepto, β')

ἐκλεγω τινα ἢ τι, eligo ἢ seligo aliquem ἢ aliquid· δ) = ἐκπυρῶ, expugno, -are, *6) ἐξαιρέω τινα τινος, (ὑψηρεσίας, βάρους), re ἢ ex re eximo, libero, solvo, exsolvo, aliquem.

ἐξάίρω, 1) tollo (extollo), -ere, 2) efferro ἢ profero, -erre, aliquid. 3) ἐξάίρω ἐμαυτόν, efferro me· ὁθ. ἐξαιρέομαι, tollio me, eifero me; efferor (aliqua re).

ἐξαισίος, (α), ὄν, modum excedens, inusitatus, a, um.

ἐξαισίως, mirum in modum.

ἐξαιτέω-ᾶ, posco ἢ exposco (-ere), expostulo, -are || —οῦμαι, mihi posco ἢ exposco aliquid.

ἐξαίφνης, 1) subito, per subitum, ἐξαίφνης γιγνώμενος, subitarius, a, um, 2) repente.

ἐξακέομαι-οῦμαι, medeor, -eri, alicui, sano, -are, aliquid.

ἐξάκεσις, ἡ, sanatio, -onis, θ.

ἐξάκις, sexies.

ἐξακισμύριοι, sexagies mille.

ἐξαισιχίλιοι, αι, α, sexies mille.
ἐξαισιχιλιοστός ἢ, ὄν, sexies millesimus, α, um.

ἐξακολουθέω-ω, 1) —τινι, sequor aliquid. *2) νοεῖν. —τι continuo, -are, aliquid. || οὐδ. pergo (μετ' ἀπαρεμφάτου).

***ἐξακολουθήσεις**, ἢ, 1) continuatio, -onis, θ. 2) series, -ei, θ.

ἐξακολουθητικῶς, continenter; **ἐξακοντίω**, jaculor, ari, καὶ ἐν γεν. telum ejicio ἢ emitto.

ἐξακόντις, ἢ, jaculatio, θ.
ἐξακόντισμα, τό, quicquid emissum est.

ἐξακοντισμός, δ, jaculatus, -us;
ἐξακόσιοι, αι, α, sexcenti, ae, α.
ἐξακοσιοστός, ἢ, ὄν, sexcentismus, α, um.

***ἐξαισιχίλιος** (ἐξαισιχίλιος), η, ον, celeber illustris, e.

ἐξακούω ἡνός, exaudio aliquid.

ἐξακριβόω -ω, 1) diligenter elaboro (facio) aliquid. 2) perquirō aliquid. || *ἐξηκριβωμένως, perquisite.

ἐξακριβώσις, ἢ, inquisitio, -onis, θ. perquisitio, -onis, θ.

ἐξακτέω, α, ον, educendus, α, um.

ἐξαλειπτέον, delendum (est).

ἐξάλειψω, 1) —ἀλείφω, χρίω, ungo, -ere; illino, -ere, aliquid. 2) σνῆθ. —ἐξάλειψω, deleo, -ere; oblitéro, -are, aliquid (τὰ γράμματα litteras).

ἐξάλειψις, ἢ, deletus, -us, ἀ.

ἐξαλάσσω καὶ ἐξαλάττω 1) immuto, -are, permuto, -are, aliquid. || ἐξηλλαγμένος, η, ον, mutatus, α, um, 2) ἀμετ. decedo, -ere.

ἐξάλλομαι, prosilio, exilio, -ire.

ἐξάλλος, ον, ab aliis diversus. δθ. 1) inusitatus, α, um, 2) egregius, α, um. *3) ἐξάλλος ἐκ χορᾶς ἐγένετο, gaudio elatus est.

***ἐξαλμυρίζω**, salem eximo.

ἐξάλος, ον, 1) mari exemptus, α, um. 2) (ἀντίθ. ὑφαλος), e mari exs-tans.

ἐξάλοισ, ἢ, saltus, us, ἀ.

ἐξαμαρτάνω, 1) pecco, -are; erro, -are. 2) —τι non adsequor, aliquid. 3) ἐν τινι (=ψευδομαί τινος), erro in

aliqua re. 4) —ἐς τινα (=ἀδικῶ τινα), injuria afficio aliquid. 5) —ἐς τι, περὶ τι, pecco in aliquid.

ἐξαμβλόω -ω, abortio, -ire.

ἐξαμβλύω, penitus habeto.

ἐξάμβλωμα, τό, abortus, -us, ἀ.

ἐξάμβλωσις, ἢ, abortio, -onis, θ.

ἐξάμειβω, immuto, -are.

ἐξάμειψις, ἢ, immutatio, θ.

ἐξαμέλω, emulgeo, -ere.

ἐξαμελέω -ω, prorsus neglego.

ἐξάμετρος, ον, hexameter ἢ hexametrum, α, um.

ἐξαμηνία, ἢ, semestre tempus.

ἐξαμηνιαῖος, α, ον, καὶ ἐξαμηνος, ον, semestris, e.

ἐξαναγκάζω 1) τινὰ ποιεῖν τι, cogo aliquid ut faciat aliquid. 2) —τὴν ἀργίαν πληγαῖς, desidiam verberibus expello. 3) —τὸ ἀληθές, verum exprimo. 4) —τάλαντα παρὰ τινος, extorqueo talanta ab aliquo. 5) —ομαι ὑπὸ τινος, cogor, urgeor aliqua re.

***ἐξαναγκασμός**, δ, coactus, us, ἀ.

ἐξανάγω, educo, -ere. || —ομαι, in altum vela do, solvo, -ere.

ἐξαναλίσκω καὶ ἐξαναλόω -ω, absumo ἢ consumo (empsi, -ere; ἐντεῦθ. —ἐξαντλῶ, exhaurio, -ire.

ἐξαναπληρόω -ω, repleo, -ere.

ἐξανάπτω 1) ἀναρτῶ, suspendo, -ere. 2) —πάλιν ἀνάπτω, rursum accendo, ere.

ἐξανασπῶω -ω, evello, -ere.

ἐξανάστασις, ἢ, 1) expulsio ex sede. 2) † reditus in vitam.

ἐξαναφέρω 1) —ἀνω φέρω, sursum fero. 2) ἀμετ. —ἀναλαμβάνω, recreo, -are. *3) —, rursum fero.

ἐξανδραποδίζω καὶ ἐξανδραποδίζομαι 1) —τινά, in servitutem adsero aliquid. 2) —πόλιν, in meam potestatem redigo (subigo) oppidum. 3) παθητ. alicujus imperio me subicio.

ἐξανδραπόδισις, ἢ, ἐξανδραποδισμός, δ, abreptio in servitute; servitium, -i, οὐ.

ἐξανερμίζω, ventilo, -are.

ἐξανθέω -ω 1) eflloresco, -ere. 2) —ἀπανθῶ, defloresco, -ere. 3)

ἐπὶ νόσον, pustulis scateo.

ἐξάνθημα, τό· 1) quod effloruit·

2) ἐπὶ νόσον, papula, -ae, θ.

ἐξάνθησις, efflorescendi actio.

ἐξανθίζω· 1) floribus orno· 2) =

ἐξανθῶ, papulo, -are.

ἐξάνθισμα, τό, papula, -ae, θ.

ἐξανίημι, emitto, -ere.

ἐξανίστημι· 1) excito, -are, aliquem ἢ aliquid· 2) surgere cogo, expello, ejicio aliquem· 3) ἐξανίστην, ἐξανίσταμαι· α') surgo ἢ exsurgō, -ere· β') † ὁ Κύριος ἐξανέστη, Dominus surrexit, in vitam rediit· *γ') ἐξεγείρομαι, surgo (contra aliquem ἢ aliquid).

ἐξανοίγω, aperio, -ire.

ἐξάνοιξις, ἡ, apertio, -onis, θ.

ἐξανορθῶ -ῶ, rursum erigo.

ἐξαπτλώ -ῶ· 1) exhaurio (-si, -stum, -ire), aliquid· *2) μετφ.

ἐξαντλῶ τὴν ὑπομονήν, rumpo patientiam· || —οὔμαι (=ἐξαντλῶ τὰς δυνάμεις), exhaurio vires; conficior· || ἐξηντλημένος, -, ον, exhaustus, fessus, confectus, a, um.

*ἐξάντλησις, ἡ, exhaustio, θ.

ἐξανύω καὶ ἐξανύτω (=περαινῶ), perficio, -ere, aliqui d.

ἐξαπαλλάσσω καὶ —τω τινά τι-νος, libero aliquem aliqua re.

ἐξάπαντος, certo, certe.

ἐξαπατάω -ῶ· 1) frustor, -ari, aliquem· 2) decipio (-epi -eptum, -ere), aliquem· 3) verba do alicui.

ἐξαπάτη (=ἐξαπάτησις), deceptio.

ἐξάπηχυς, υ, sex cubitorum.

ἐξαπινάιος, α, ον (=ἀπροσδόκητος), repens, -ntis; repentinus.

ἐξαπίνης (=ἀφνης), repente.

ἐξαπλάσιος, α, ον, ἐξαπλασίων, ἐξαπλοῦς, sexies tantum.

ἐξάπλευρος, ον, sex jugerum.

ἐξάπλευρος, sex latera habens.

ἐξαπλώω -ῶ, expando (-ndi, -nsum, -ere) aliquid; explico, -are·

*—οὔμαι· α') extendo, -i· β') diffundor, -i.

ἐξάπλωσις, ἡ, expansio, θ.

ἐξαποθνήσκω, emorior, -i.

ἐξαπόλλυμι, funditis perdo, aliquem, ὁθ. interficio aliquem· ||

—νμαι, ἐξαπόλωλα, pereō, perii.

ἐξαποστέλλω, ablego, -are.

ἐξαπουτολή, ἡ, ablegatio, θ.

ἐξαπτέρυγος, ον, sex alas habens

τά —α (Σεραφεῖμ), sexalaria.

ἐξάπτω· 1) = προσδέγω, annecto (-exui) -ere; 2) = ἀνάπτω, accendo,

-ere, aliquid· || μετφ. ἐξάπτω τινά, accendo aliquem· —ομαι, accen-

dor (-nsus, sum, -i); excitōr, -ari.

ἐξαράσσω καὶ ἐξαράττω, exturbo, -are; effringo, -ere.

ἐξαργυρίζω καὶ ἐξαργυρῶ -ῶ τι, pecuniā permuto, aliquid.

*ἐξαργυρώσις, ἡ, permutatio pecuniā.

ἐξαρθρόω -ῶ, luxō = are· ἐξαρθῶ τὸν ὤμον, ejicio armum.

ἐξάρθρωμα, τό, ἰδς:

ἐξάρθρωσις, ἡ, luxatura, -ae, θ. ὁ.

ἐξαριθμέω -ῶ, numero, -are.

ἐξαριθμήσις, ἡ, enumeratio.

ἐξαρκέω -ῶ, sufficio, (-feci) -ere· || ἀπρος. ἐξαρκεῖ μοι, sufficit mihi.

ἐξαρκής (=ἐξαρκῶν)· sufficiens.

ἐξαρκούντως, sufficienter.

ἐξαρνος, ον, qui negat.

ἐξαρχάζω, eripio, -ere), aliquid.

ἐξαρχσις, ἡ, elatio, -onis, θ.

ἐξαργτάω -ῶ, suspendo (-ndi, -nsum, -ere), aliquid ex aliqua re·

|| —ομαι, dependeo, -ēre.

ἐξάρτημα, τό, adpendix, -icis.

ἐξάρτησις, ἡ, suspensio, -onis.

ἐξαργτίζω, perago, -ere.

ἐξάρτισις, ἀparatus (navis).

ἐξάρτυσις, ἡ, instructio, -onis.

ἐξαργτύω, instruo, -ere, aliquid.

ἐξαργῶ, exhaurio, -ire.

ἐξαρχος, inceptor, -oris.

ἐξάρχω, incipio ἢ incepto (facere aliquid); auctor sum alicujus rei.

1. ἐξάς, ἡ, senarius numerus; he-xas, adis, θ.

2. ἐξᾶς, ὁ (δύο οὐγκίαί)· sextans.

ἐξασθενέω -ῶ, viribus deficio; *ἐξασθένησις, ἡ, virium defectio (imminutio, infractio).

ἐξασκῶ -ῶ· 1) —τινι, exerceo (-cui, -ere); exercito, -are, ali-quem· || —οὔμαι (περὶ τι, πρὸς τι, εἰς τι), me exerceo ἢ exerceor in

aliqua re· 2) ἐξασκῶ τι (τέχνην), exerceo, ἢ profiteor aliquid (artem)

*ἑξάσκησις, ἡ, exercitatio, ὁ.

ἑξάστιχος, ον, sex constans versibus; hexastichus, α, um.

ἑξαστρᾶντω, refulgeo, -ere.

ἑξασύλλαβος, ον, ἐπίθ. sex syllabis constans.

ἑξάστυλος, ον, sex columnas habens; hexastylus.

ἐξασφαλίζομαι (= ἐξασφαλίζω) τι tutum reddo aliquid in tuto colloco aliquid || —ομαι (ἐξασφαλισθην), tutum me praesto (ab aliqua re).

*ἐξασφάλις, ἡ, securitas, ὁ.

ἐξατμίζω, exhalo, -are || —ομαι, evaporor, -ari.

*ἐξάτμσις, ἡ, exhalatio, ὁ.

ἐξαφανίζω, e conspectu tollo, ἐντεῦθ. = deleo, exstinguo.

ἐξαφανίζομαι (ἐξηφανίσθην), e conspectu me tollo.

ἐξαπάνις, ἡ, ἐξαφανισμός, ὁ, deletio, ὁ. deletus; -us, ἄ.

ἐξαφίημι, dimitto, -ere.

ἐξαφρίζω, despumo, -are.

ἐξαφρίσις, ἡ, despumatio, -onis.

ἐξαχῆ, ἐξαχῶς, sexies.

ἐξαχρεióω -ω· 1) inutilem reddo·

*2) νεσθ. vilem reddo aliquid || —ομαι (ἐξηχρεióθην), evilesco.

ἐξάψαλμος, ὁ, sex psalmi.

ἐξάψις, ἡ, inilammatio, ὁ. || μετφ. = ὁ παροξυσμός τῆς ψυχῆς, inilammatio animi.

ἐξεγείρω· 1) exsuscito, -are, aliquem ἢ aliquid· 2) excito, -are, aliquem ἢ aliquid· || —ομαι (ἐξηγέσθην), expergiscor.

ἐξεγερτικός, ἡ, ὄν, excitabilis, e.

ἐξεγερσις, ἡ· 1) expergefatio, -onis, ὁ. 2) excitatio, -onis, ὁ.

ἐξεδαφίζω, iunditus evertō.

ἐξέδρα, ἡ· 1) exedra, -ae, ὁ. *2)

suggestus, us, ἄ.

ἐξεικονίζω· 1) ex exemplari efingo (aliquid)· 2) per imaginem exprimo (significo) aliquid, describo aliquid.

*ἐξεικόνισις, ἡ, expressio alicujus rei per imaginem.

ἔξιμι (ἐξέρχομαι)· exeo (-ii, -itum, -ire); egredior, -i.

ἐξεργασμένος, perfecte.

ἐξείργω (= κωλύω)· cohibeo, -ere, aliquem ab aliquo).

ἐξέλασις, ἐξέλασις, ἡ, expulsio, -onis, ὁ. discessus, -us, ἄ.

ἐξελαύνω· 1) expello, (-uli, -ulsum, -ere, aliquem ἢ aliquid· 2) ἀμετ. progredior, -i, ἐντεῦθεν ἐξελαύνει, inde progreditur.

*ἐξέλεγξις, ἡ, convictio, ὁ.

ἐξέλέγχω· 1) redarguo (-ui, -itum, -ere), aliquem ἢ aliquid· 2) convinco (-ici, -ere), aliquem· 3) refuto, -are, aliquem· 4) reprehendo, -ere, aliquem || —ομαι ὑπό τινος, redarguor.

ἐξέλκευσις (= ἔξοδος)· exitus, -us, ἄ.

ἐξελιγμός, ὁ, ἐξέλιξις, ἡ, evolutio, -onis, ὁ. explicatio, -onis, ὁ.

ἐξελίσσω καὶ ἐξελίττω (= ἀναπτύσσω)· 1) evolvo, (-olvi, -olutum, -ere)· aliquid || μετφ. — βιβλίον (= ἀναγινώσκω), evolvo librum· 2) expli-co, -are, aliquid.

ἐξελκῶ -ω, exulcero, -are.

ἐξελκυσμός, ὁ, extractio, ὁ.

ἐξελκύνω καὶ ἐξέλκω, extrahō (-xi, -ctum, -ere), aliquem ἢ aliquid.

ἐξέλκωσις, ἡ, exulceratio, ὁ.

ἐξελληνίζω, graecum facio (aliquid) graece verto ἢ reddo aliquid.

ἐξεμέτω -ω, evomo, aliquid.

ἐξεμπεδῶ -ω (συνθήκας), sancio.

ἐξεναντίας, contra.

ἐξέννυμι, exuo, -ere.

ἐξεπίτηδες, consulto.

ἐξέρσασμα, τό, vomitus, us, ἄ.

ἐξέρῶ -ω (ξηρῶ), vomo, -ere, ἐντεῦθ. = effundo, -ere.

ἐξεργάζομαι, 1) = καταγράφω, ἀποτελῶ, absolvo, -ere· 2) — ἀγρόν, agrum colo· 3) λόγον elaboro orationem.

ἐξεργασία, ἡ, elaboratio, ὁ.

ἐξεργαστικός, efficax in agendo.

ἐξερεθίζω, irrito, -are.

*ἐξέρεγμα, τό, ructu ejectum.

ἐξέρεγγω, eructo, -are.

ἐξερυνάω -ω, pervestigo (investigo), -are, aliquid.

ἑξερευνῆσις, ἡ, perscrutatio, ὁ.
ἑξερευνητής, ὁ, perscrutator.
ἑξερευνητικός, ἡ, ὄν, ad investigandum acutus ἢ aptus.
ἑξέρουξίς, ἡ, eructatio, ὁ.
ἑξερρημόω-ω, desolo, -are; —οὔμαι devastor, -ari.
ἑξερμηνεύω, interpretor, -ari.
ἑξερπύζω καὶ ἑξέρπω, ρ. erēpo (-psi); —ere.
ἑξερρυθρίωω -ω, erubescō, —ere.
ἑξέρχομαι, 1) exeo, (-ii, -itum-ire); — τῆς οἰκίας, exeo domo ἢ foras 2) ἐπὶ χρόνου = ἡγήω ὁ ἐναντιός; ἑξέρχεται annus exit 3) egredior, (-essus, sum, -i): 4) ὁρμαίς ἐξῆλθε τῆς οἰκίας, foras excurrit.
ἑξεσι, 1) ἑξεσὶ μοι ποιεῖν τι, in mea potestate est ut aliquid faciam. 2) licet (-uit, -ere) || ἐξόν, quum liceat, quum sit in nostrā potestate situm.
ἑξετάζω, 1) examino, -are, aliquid 2) = ἐρευνῶ τι, inquirō aliquid ἢ de aliqua re 3) ἐξετάζω (ἀνακρίνω) τινά, interrogo aliquem, inquirō in aliquem 4) ἐξακριβῶ τι exploro, -are, aliquid 5) —, (= δοκιμάζω τι), tento aliquid 6) τὴν στρατιάν, recenseo (lustrō) exercituum 7) — τινὰ πρὸς τινά, comparo aliquem cum aliquo 8) νεοελ. ἐπὶ μαθητῶν ἐξετάζω τινά, examino aliquem, industriae alicujus speciem capio || —ομαι α') —ομαι μετὰ τοῦ Καίσαρος, sum in partibus Caesaris β') —ομαι ἐν τισι, censeor, numeror inter aliquos. γ') ἐπὶ μαθητῶν speciem et documentum industriae meae praebeo; examino, -ari.
ἑξέτασις, ἡ, 1) examen; -inis, οὐ. examinatio, -onis, ὁ. 2) ἐξέτασις (ἐπιθεώρησις) στρατοῦ, recensio, lustratio, (exercitus).
ἑξεταστής, ὁ, examiner.
ἑξεταστικός, ἡ, ὄν, ad examinandum pertinens ἢ aptus, (a, um); examinativus, a, um.
ἑξευγενίζω, 1) nobilito, -are; 2) ad humanitatem informo.
ἑξευγενισμός, ὁ, humanitas, ὁ.
ἑξευμενίζω τινά, aliquem propi-

tium facio ἢ reddo || ἑξευμενίζομαι, propitius fio.
ἑξευνουχίζω, eunuchum facio.
ἑξεύρεσις, ἡ, inventio, -ionis, ὁ.
ἑξεύρημα, solerter inventum.
ἑξευρίσκω, 1) invento, -ire, 2) reperio, -ire, aliquid.
ἑξευτελίζω, in contemtionem adduco (aliquem) || =ομαι, in contemtionem venio; evilesco, —ere.
ἑξευτελισμός, ὁ, 1) contemptio. -onis, ὁ. contemptus, us, ἄ. 2) ἐπὶ τιμῆς, vilitas, -atis, ὁ.
ἑξευτελιστικός, ἡ, ὄν, contumeliosus, a, um.
ἑξευτελιστικῶς, contumeliose.
ἐξέχω 1) emineo, -ere 2) μετφ. (= διαπρέπω) : πάντων ἐξέχω, inter omnes emineo || ἐξέχων, emineus, -ntis.
ἐξηγέομαι -οὔμαι, 1) = προπορεύομαι, prae eo, -ire; viam monstro. 2) = ἐκθέτω: ἐξηγοῦμαι τὴν ἐμὴν γνώμην, explico meam sententiam 3) διηγοῦμαι τι, enarro, -are, aliquid 4) = ἐξηγῶ, ἐρμηνεύω interpretor, (-atus sum, -ari).
ἐξηγήσις, ἡ, 1) explicatio, 2) = ἐρμηνεία, interpretatio, ὁ.
ἐξηγητής, ὁ, interpretator, ἄ.
ἐξηγητικός, interpretatorius.
ἐξήκοντα, οἱ, αἱ, τά, sexaginta.
ἐξήκονταετής, ὁ, sexagenarius, ἄ.
ἐξηκονταετία, sexaginta anni.
ἐξηκοντάκις, sexagies.
ἐξηκοστός, sexagesimus, a, um, ἐξηκοσιβόμενος, diligentissimus.
ἐξήκω, (ἐπὶ χρόνῳ), praeterii.
ἐξήμερῶναι, incet, i. lucet.
ἐξήμερωμα, τό, prima lux.
ἐξημερῶω -ω, mansuefacio, (-eci, -atum, -ere), a. i. quē ἢ aliquid — οὔμαι, mansuefio -eri.
ἐξημέρωσις, ἡ mansuetudo.
ἐξῆς, 1) deinceps; 2) deinde. 3) καὶ τὰ ἐξῆς, et cetera.
ἐξιδιασμός, ὁ, vindicatio, -onis.
ἐξιδρώω -ω, exsudo, —are.
ἐξιδρώσις, ἡ, exsudandi actio, ἐξίλημι, emitto, —ere.
ἐξικνέομαι -οὔμαι 1) — εἰς τι, ἐπὶ τι, πρὸς τι, pervenio, attingo ali-

quid· 2) —τινος (= ἐπιτυγχάνω τινός), consequor, adipiscor aliquid.

ἐξίλασκαμαι τινα· propitium reddo. aliquem; placo, —are, aliquem.

ἐξίλασμα, τό, placamen, ov.

ἐξίλασμός, ό, placatio, θ.

ἐξίλαστήριος, α, ον, ἐξίλαστικός, ή, όν, ἐπίθ. vim placandi habens.

ἐξίλεώ —ω, propitio aliquem.

ἐξίλέωμα, τό, placamen, ov.

ἐξίλέωσις, ή, placatio, θ.

ἐξίλεωτικός, ή, όν, placans.

ἐξιπτάσκαμαι, ἐξιπτεύω, equo evehor; equo exeo.

ἐξίπταμαι, evolo, —are.

ἐξις, ή· 1) ἐξις ἐπιστήμης, όπλων, habere scientiam, arma· 2) —κατάστασις, διάθεσις, constitutio· 3) —συνήθεια, consuetudo, —inis, θ.

ἐξισάζω, adaequo, —are.

ἐξίση, ἐξίσουν, aequaliter.

ἐξισώ —ω· aequo, —are; —οδυμνί, adaequo aliquem.

ἐξίστημι, de statu ή de loco demoveo aliquem ή aliquid, ἐντενθ. 1) —τινα τοῦ φρονεῖν, alicui mentem alieno. || —αμαί τοῦ φρονεῖν, mente alienor· 2) —μεταβάλλω, διαφθελεω, immuto, —are· 3) ἐξίσταμαι (ἀόρ. ἐξίστην) —ἀποχωρῶ, ἀπέρχομαι, decedo, (—essi, —ere).

ἐξιστορέω —ω· 1) exquiro, —ere·

*2) —ιστορῶ τι, narro, aliquid.

*ἐξιστόρησις, ή, narratio, θ.

ἐξίσωσις, ή· 1) exaequatio, θ.

*2) ἐν τῇ ἀλγεβρ. aequatio, —onis, θ.

ἐξίτηλος, ον, evanidus, a, um.

ἐξίχνευσις, ή, ἐξίχνιασμός, ό, investigator, —oris, ά.

ἐξίχνεύω, ἐξίχνιαζώ, investigo.

*ἐξοβελίζω, ἐξοβελισμός, ἴδε ὀβελίζω, ὀβελισμός.

ἐξογκώ —ω, tumidum reddo, tumefacio, aliquid· || —οῦμαι· 1) tumesco, (—ui, —ere); extumeo, —ere· || ἐξογκωμένος, η, ον, extumidus, a, um· 2) μετφ. —ἐπαίρομαι, alte tumesco.

ἐξόγκωμα, τό, ἐξόγκωσις, ή· 1) tumor, —oris, ά, tumefactio, —ae, θ. 2) extuberatio, —onis, θ.

ἐξοδεύω· 1) —ἐξέρχομαι, exeo, —ire· *2) —ἐξοδιάζω.

ἐξοδιάζω, sumptus ή impensas facio; impendo, —ere.

ἐξοδικός, ad exitum pertinens.

ἐξοδον, τό· 1) impensa, —ae, θ. sumptus, —us, ά. *2) νεοελ. ἀνεξοδών, sine sumptu.

ἐξοδος, ή· 1) exitus, —us, ά. 2) —ἐκστρατεία, expeditio, —onis, θ. 3) —ἐφοδος, impetus, —us, ά. 4) μία τῶν Μωσαϊκῶν βίβλων, exodus, —i, θ.

ἐξοδαίνω, ἐξοιδέω —ω, extubero, —are; extumesco, —ere.

ἐξοΐδησις, ή, extuberatio, θ.

ἐξοικειώω —ω, familiare mefacio, adsuefacio aliquem aliqua re· || —οῦμαι τι, adsuesco (—evi, —ere), aliqua re.

ἐξοικέω —ω, emigro, —are.

ἐξοίκησις, ή, emigratio, —onis, θ.

ἐξοικίζω, domo ή patria expello· ἐξοικίζω πόλεις, urbes devasto· ||

ἐξοικίζομαι, emigro, —are.

ἐξοίκησις, ή, ἐξοικισμός, ό, edomo ή e patria expulsio.

ἐξοικοδομέω —ω, exaedifico, —are.

ἐξοικοδόμησις, exaedificatio, θ.

*ἐξοικονομέω —ω, aliquid alicui suppedito.

*ἐξοικονόμησις, collatio pecuniae.

ἐξονέλλω (ἐπὶ νεώς), in vadium ή ad scopulos allidor, in litus ejicior, in terram deferor.

ἐξολισθαίνω, elabor, —i.

ἐξολίσθησις, ή, lapsus, —us, ά.

ἐξολκή, ή, extractio, —onis, θ.

ἐξόλλυμι, exstinguo, —ere.

ἐξολόθρευσις, ή, internecio.

ἐξολοθρευτικός, ή, όν, internecivus, a, um.

ἐξολοθρευτής, ό, qui internecet; vastator, oris, ά.

ἐξολοθρεύω· 1) interneco, —are; deleo, —ere· 2) exscindo, —ere· 3) exstinguo, —ere, aliquem ή aliquid· *4) —ομαι, funditus pereor; deleor (—letus, sum, —i).

ἐξομαλίζω· 1) complano, —are; depiano, —are· *2) μετφ. explano, —are (aliquid).

ἐξομῶ - ὦ *τινί*, consuetudinem habeo cum aliquo.

ἐδόννυμι (= ἐνδόνως ἀρνούναι ἢ ἀπορρίπτω) *τι* ejuro, (-avi, -atum, -are), aliquid. || † ἐξώμοσεν, fidem Christi deserit.

ἐξομοῖω - ὦ, consimilem efficio; assimilo, -are.

ἐξομοίωσις, ἡ, assimilatio, θ.

ἐξομολογέομαι - οὔμαι· 1) confiteor (-fessus sum -eri) aliquid. † 2) mea peccata sacerdoti indico, aperio, patefacio· 3) *περὶ ἑρῶος*: ἐξομολογῶ *τινα*, peccata confitentem (indicantem) audio.

ἐξομολόγησις, ἡ· 1) confessio, -onis, θ. † 2) delictorum (peccatorum) confessio.

† ἐξομολογητής, ἑρῶς, sacerdos qui confitentes audit.

ἐξονειδιστικός, ἡ, ὄν, ἐπ/θ. qui exprobrat.

ἐξονομάζω, nomine voco.

*ἐξοντῶ - ὦ (ἐξοντῶν), funditus tollo; exstinguo, -ere.

*ἐξόντωσις, ἡ, extinctio, θ.

ἐξονυχίζω· 1) ungues rescio || 2) *μετφ.* = *μετ** ἀκριβείας ἐξετάζω, ad ungues, extendo (aliquid).

*ἐξονυχισμός, δ, ad ungues examinatio alicujus rei.

ἐξοπίζω, retro; postea.

ἐξοπλίζω, armo ἢ armis instruo (milites); copias omnibus rebus instruo || —ομαι, armis me induo; armatus in acie consisto.

ἐξοπλισμός, δ, armatura, -ae, θ.

ἐξοργίζω, ad iram incito aliquid.

ἐξορία, ἡ, 1) exsilium, -i, οὐ. 2) *εἰς ὥρισμ. τόπον*, relegatio, θ. *3) *εἰς ἐκουσίαν ἐξορίαν ἀπῆλθεν*, in voluntarium exsilium abiit.

ἐξορίζω *τινά*· 1) extermino (-are) aliquid; in exsilium ago (ejicio, projicio, pello) aliquid; 2) *ἀπὸ ὠριμμένου τόπου ἢ εἰς ὥρισμ. τόπον* — *τινά*, relêgo (-avi) aliquid· 3) *μετφ.* ἐξορίζω *ἀγριότητα, ἀσέβειαν*, expellere saevitiam, impietatem.

ἐξορισμός, δ, exsulatio, θ.

ἐξόριστος, ὄν, extorris patriâ.

ἐξορκίζω *τινά*· 1) adigo (aliquid)

jusjurandum; 2) obsecro, -are.

ἐξόρκισις, ἡ, adjuratio, -onis, θ.

ἐξορκισμός, δ, 1) adjuramentum, -i, οὐ. † 2) exorcismus, -i, δ.

ἐξορκιστής, δ, adjurator.

ἐξορμάω - ὦ, erumpo, ere;

ἐξορμέω - ὦ, e statione navium discedo || *μετφ.* — *ἐκ τοῦ νοῦ*, sanâ mente destitutor.

ἐξόρμησις, ἡ· 1) eruptio, θ. 2) = *παρόρμησις*, cohortatio, θ.

ἐξορκίζω *ναῦν*, *ρ.* e portu educo navem.

ἐξόρυνξις, ἡ, effossio, -onis, θ.

ἐξορύσσω καὶ ἐξορύττω, effodio (-ôdi, ossum, -ere) aliquid.

ἐξοστεῖζω *τι*, exosso aliquid.

ἐξοστρακίζω, aliquem testularum suffragiis e civitate ejicio.

ἐξοστρακισμός, δ, testularum suffragiis (e civitate) ejestio.

ἐξόστωσις, ossis extubatio.

ἐξοτρύνω, exhortor, -ari.

ἐξουθενέω - ὦ, ἐξουθενῶ - ὦ, ἐξουθενίζω *τινά*, pro nihilo duco aliquem, in contemptum adduco aliquem || —ομαι, in contemptum venio.

ἐξουθένησις, ἐξουθένισις, ἐξουθενισμός, contemptio.

ἐξουθενέω - ὦ *τινα*, pro nihilo duco aliquem.

ἐξουθένημα, contemptus, δ.

*ἐξουδετερόω - ὦ, irritum facio (aliquid ἢ aliquid).

ἐξουσία, ἡ· 1) facultas, -atis, θ.

2) potestas, -atis, θ. 3) imperium, -ii, οὐ. *ἐξουσία τῆς Ἀσίας*, imperium Asiae· 4) magistratus, -us, δ.

ἐξουσιάζω, potestatem habeo.

ἐξουσιαστής, δ, penes quem summa imperii est.

*ἐξόφλησις, ἡ, solutio, θ.

*ἐξοφλέω - ὦ, nomen solvo.

ἐξοχή, ἡ· 1) eminentia, -ae, θ. 2) = *προοχή*, prominentia, -ae, θ. 3) = *ὑπεροχή*, praestantia, -ae· *4) *μεοελ. rus, ruris, δ.* praedium, -ii, οὐ.

ἐξοχος, ὄν· 1) eminens, -ntis; 2) excellens, -ntis; praestans.

*ἐξοχότης, ἡ, eminentia, -ae, θ.

excellētia, -ae, θ.

ἐξόχως, eminenter.

ἐξυβρίζω· 1) insolenter me gero·
*2) — τινά, insulto (in) aliquem.

ἐξυβρίσις, ἡ· 1) insolentia, -ae,
θ. *2) contumelia, -ae, θ.

*ἐξυβριστικός, ἡ, ὄν, contumeliosus, a, um.

ἐξυμνέω -ῶ, versibus (carmine), persequor ἢ concelebro aliquem ἢ aliquid.

*ἐξυμνησις, ἡ, versibus (carmine) celebratio, -onis, θ.

ἐξυπηγεύω -ῶ, servio, -ire.

ἐξυπνέω -ῶ, 1) evigilo, -are· 2) somno excutior.

ἐξυπνίζω πνά, ex somno expurgo aliquem.

*ἐξυπνισμα, τό, expurgatio.

ἐξυπνος, ὄν· 1) expurgatus, a, um; *2) = νοήμων, intelligens.

ἐξυφαίνω, pertexo, -ere: || μετφ. dolos necto; melior aliquid.

ἐξυψώω -ῶ, exalto, -are.

*ἐξυψώσις, ἡ, exaltatio, -onis, θ.

ἔξω· 1) ἐπὶ κινήσ. foras, ἔξελθε ἔξω, egredere foras, exi ἢ i foras· 2) ἐπὶ σιάσ. ioris, ἔξω (ἐκτός) τῆς οἰκίας δειπνεῖν, foris cenare· 3) ἔξω τινός, extra aliquid· 4) ὁ ἔξω, externus, a, um.

ἔξωθεν, extrinsecus.

ἐξωθέω -ῶ· 1) extrudo (-si -sum, -ere), aliquem ἢ aliquid· 2) expello (-uli, -ulsum, -ere) aliquem ἢ aliquid· 3) — τοὺς πολεμίους ἐκ τοῦ χαρακώματος, de turbo hostes. ex ἢ de vallo· *4) ὁ βασιλεὺς τῆς Ἑλλάδος Ὄθων ἐξώσθη, rex Graeciae Otho e sedibus expulsus et exterminatus est· *5) μετφ. ἐξωθῶ τινα εἰς τι, impello (incito) aliquem ad aliquid faciendum· || — εἰς τι, impellor (incitor) ad aliquid faciendum.

ἐξώθησις, ἡ· 1) expulsio, -onis, θ. *2) impulsio (incitatio), -onis, θ.

*ἐξώθηρα, ἡ, fores, -ium, πλ.

ἐξώλης, es, perditus, a, um· μετφ. = διεφθαρμένος, perditus homo.

ἐξωμοσία, ἡ, abjuratio, -onis, θ.

*ἐξωμότης, ὁ, qui fidem Christi deserit.

ἐξωνέομαι -οῦμαι, redimo, -ere.

ἐξώνησις, ἡ, redem(p)tio, -onis, θ.

ἐξωραίζω, exorno are aliqui· || —ομαι exorno me (re aliqua).

ἐξώσις, ἡ, expulsio, -onis, θ.

ἐξώστης, ὁ· 1) = ὁ ἐξωθῶν, expulsor, -oris· *2) νεολ. ἐξώστης οἰκίας, podium, -i, οὐ.

ἐξώτατος, ἡ, ὄν, extimatus, a, um.

ἐξωτάτω, extime.

ἐξωτερικός, externus, a, um.

ἐξώτερος, α, ὄν, exterior, -ius.

ἐξώφυλλον, integumentum libri.

ἔοικα, 1) similis sum· 2) videor, -eri· 3) ἀποσ. εἰκεν· α') = ἀρμόζει, decet· β') = δοκεῖ, videtur· || εἰκώς (= πιθανός), veri similis; credibilis.

ἐορτάζω, diem festum ago.

ἐορτάσιμος, ὄν, festus, a, um.

ἐόρτασις, ἐόρτασμα, ἐορτασμός, festivitas, θ. celebratio, θ.

ἐορταστής, qui diem festum agit.

ἐορταστικός, ἡ, ὄν, festus, a, um; solemnis, e.

ἐορτή, ἡ, festus dies.

ἐορτολόγιον, τό, fasti.

έός, ἡ, ὄν, suus, a, um.

ἐπαγγελία, ἡ· 1) = κήρυξις, denuntiatio, -onis (πολέμου, belli)· 2) = υπόσχεσις, promissio, -onis, θ. promissum, -i, οὐ. † 3) ἡ γῆ τῆς ἐπαγγελίας, terra promissa.

ἐπαγγέλλω· 1) = κηρύττω· α') denuntio, -are· β') indicō (-xi, -ctum -ere)· γ') ἐπαγγέλλω (=τάτω) τινὶ φόρον, indicō alicui tributum· 2) ἐπαγγέλλω στρατιὰν εἰς τοὺς συμμάχους, impero exercitum sociis· 3) μέσ. —ομαι τι = υποσχεσθαι· α') promitto (-si, -ssum, -ere) aliquid· β') ἐπαγγέλλομαι τινὶ τι (= υποσχεσθαι), polliceor alicui aliquid· γ') profiteor (-fessus sum, -eri).

ἐπάγγελμα, τό· 1) pollicitum, -i, οὐ. promissio, θ. 2) professio.

*ἐπαγγελματίας, ὁ, qui artem aliquem proficitur ἢ exercet.

ἐπαγγελτικός· promittens, -ntis.

ἐπαγρυπνέω -ῶ τινι· vigilo ἢ invigilo (-are) alicui rei.

ἐπαγρύπνησις, ἡ, vigilantia, θ.

ἐπάγω· 1) induco (introduco), -ere; infero, -erre, aliquid· 2) = ἔξωθεν ἄγω, importo, -are, aliquid· 3) — τι (= προσκομίζω, εισκομίζω τι), adporto, -are; invehō, -ere, aliquid· 4) — ἡμέρας (= παρεμβάλλω), intercalo, -are· ἐντεῦθ· ἐπακταὶ ἡμέραι, dies intercalati· 5) — τινὶ τὸν στρατόν, adduco exercitum adversus aliquem· || 6) — οἱ μὴ τινά· α') = ἔξωθεν ἄγω, προσκαλῶ, accio aliquem· β') = ἐφέλω, θέλω τινά, adlicio, adlecto aliquem· γ') — οἱ μάρτυρας, produco, profero testes· 8) — οἱ μὴ τι, contrahō mihi aliquid.

ἐπαγωγή, ἡ· 1) — τῶν ἐπιτηδελών, invectio commeatūs· 2) — ἐπὶ τινα, impetus adversus aliquem· 3) ἐν τῇ λογ· inductio, θ.

ἐπαγωγικός, inductivus, a, um.

ἐπαγωγικῶς, inductive.

ἐπαγωγός, ὄν, adducens, -ntis.

ἐπαθλον, τό, praemium, -i, οὐ.

ἐπαινετός, α, ον, laudandus, a, um.

ἐπαινέτης, δ, laudator, -oris, ἄ.

ἡ ἐπαινέτις, laudatrix, -icis, θ.

ἐπαινετικός, ἡ, ὄν, laudatorius, a, um; laudativus, a, um.

ἐπαινετικῶς, laudative.

ἐπαινετός, ἡ, ὄν, laudabilis, e.

ἐπαινετῶς, laudabiliter.

ἐπαινέω — ὧ, 1) = ἀποδέχομαι τι, adprobo, -are, aliquid· 2) = ἐπαινῶ, laudo, -are, aliquem ἢ aliquid· — οὔμαι, laudor, (-atus sum) ab aliquo. laudem habeo de aliquo.

ἐπαινος, δ, 1) laus, -udis, θ. 2)

= ἐπικήδειος λόγος, laudatio, -onis.

ἐπαίρω, 1) tollo, adtollo, (-ere)

aliquid; effero, (-erre), aliquid, τὴν

χεῖρα, manum· || μετφ. ἐπαίρω τινά

εἰς τὰ ἄστρα, (= ἐκθειάζω), tollo ali-

quem ad astra ἐπαίρω τινά ἐπαίνους,

effero aliquem laudibus· 2) μέσ. —

οἱ μὴ τι (τὴν βακτηρίαν, τὸ ῥόπαλον),

tollo ἢ adtollo aliquid (baculum

meum, clavam meam)· || μετφ. α') —

οἱ μὴ, ὑπὸ νιός, eiferor aliqua re,

(ὑπὸ ἐπιθυμίας, cupiditate, ὑπὸ εὐθυ-

μίας laetitia); β') — οἱ μὴ τινι, ἢ ἐπὶ τινι,

me effero aliqua re· || ἐπηγμένος,

η, ον, inflatus, a, um; superbus, a, um. — *3) ἐν τῇ νεοελ. τὸ ἐπαίρω (= παίρνω) (ἀόρ. ἐπῆρα) σημαίνει· α') τὸ λῶ, -ere; col. ligo, -ere· β') sumo; sumpsi, -ere), aliquid; capio (cepi, -ere), aliquid· γ') φάρμακον, medicam potionem sorbeo.

ἐπαισθητός, ἡ, ὄν, sensibilis, e.

ἐπαισθητῶς, admodum.

ἐπαισχύνομαι τινι ἢ τι· me pudet alicujus rei.

*ἐπαιτεία, ἡ, mendicatio, θ.

ἐπαιτέω — ὧ, mendico, -are.

ἐπαίτης, δ, mendicus, -i, ἄ.

ἐπαίτησις, ἡ, mendicatio, -onis, θ.

ἐπαίτιος, ον, 1) obnoxius, a, um;

reus, -i· 2) = ἐπὶ μέρμιτος, vituperabilis, e.

ἐπαῖω, audio, -ire percipio, -ere; sentio, -ire; intelligo, -ere.

ἐπαιωρέω — ὧ, suspendo supra aliquid.

ἐπακμάζω, vigeo, -ere.

ἐπακολουθέω — ὧ τινι, 1) subse-

quor, (-cutus sum, -i), aliquem ἢ

aliquid; 2) consequor, (-cutus sum

-i) aliquid· 3) (ἐπὶ τούτοις) ἐπηρεάζω,

silentium consequutum est.

ἐπακολούθημα, τό, 1) quod consequitur ex alio; appendix, -icis, θ.

*2) consequentia, -ae, θ.

ἐπακολούθησις, ἡ, consequentia,

-ae, θ. consecutio, -onis, θ.

ἐπακόλουθος, ον, consequens.

ἐπάκουος, ον, audiens, -ntis.

*ἐπακουμβάω — ὧ, nitor (aliqua re).

ἐπακούω, 1) — τι, audio, (-ire) ali-

quid· 2) — τινός· α') ἐπὶ πράγμ. exau-

diō, aliquid· β') ἐπὶ προσ. audio ali-

quem ἢ preces alicujus.

ἐπακριβῶ — ὧ καὶ ἐπακριβόμαι — οὔμαι, exacte facio, aliquid.

ἐπακροάομαι — ὧμαι, exaudio, -ire.

ἐπακρός, ον, 1) in acutum desin-

ens· *2) τὸ — ον τῆς εὐτυχίας, cul-

men felicitatis ἢ summa felicitas.

ἐπάκτιος, ον, litoralis, e.

ἐπακτός, ἡ, ὄν, 1) = εἰσαγόμενος,

advecticius, a, um· 2) = ξένος, pe-

regrinus, a, um· 3) ἐπακτός ὄγκος,

jusjurandum delatum.

*Ἑλληνο-Λατινικὸν Λεξικὸν

12

ἐπαλείφω, inungo, (-nxi, -nctum, -ere), aliquid ἢ aliquid alicui.

ἐπαληθεύω, 1) μεταβ. verum aliquid reddo; confirmo, (-are), aliquid. *2) ἀμετ. verus evado.

ἐπαλλαγὴ, ἡ, permutatio, θ.

ἐπαλλάξ, alteine.

ἐπάλλαξις, ἡ, alternatio, θ.

ἐπαλλάσσω καὶ ἐπαλλάττω, alterno, -are, ἐπὶ τοὺς δακτύλους, mico.

ἐπαλληλία, ἡ, series continua.

ἐπάλληλος, ον, alius post alium; creber et continuus, (a, um).

ἐπαλλήλως, serie continua.

ἐπαλξις, ἡ propugnaculum, -i, οὖ.

|| ἐπάλξεις, pinnae, -arum.

ἐπαμείβω, permuto, -are.

ἐπαμοιβός, ον, alternus, a, um.

ἐπαμύντωρ, ο, auxiliator, -oris, ἄ.

ἐπαμύνω τινί, auxilior, -ari.

ἐπαμφοτερίζω, 1) in utramque partem vergo, 2) in neutram partem transeo. 3) ambigue loquor.

ἐπαμφοτερισμός, ambiguitas, θ.

ἐπαμφοτέροσ, ον, ambiguus, a, um.

ἐπ'άν, postquam.

ἐπαναβαίνω, conscendo, -are.

ἐπανάβασις, ἡ, adscensio, -onis, θ.

ἐπαναβιβάζω, super adscendere facio alicquem ἢ aliquid.

ἐπαναβοάω -ὦ, acclamo, -are.

ἐπαναγιγνώσκω καὶ ἐπαναγινώσκω, relego, -ere; aliquid.

ἐπαναγκάζω, compello, -ere; cogo, -ere, ἐπαναγκασθεῖς, coactus.

ἐπάνανγκες, necessariae.

ἐπανάγω· 1) reduco (-xi, ctum, -ere) aliquem (τοὺς φονιάδας, exsules)· 2) — τι εἰς τι ἢ ἐπὶ τι, reduco (refero) aliquid ad aliquid· 3) — (γαῦν), navem proveho in altum· || μέσ. —ομαι, provehor portu· οὐδ. refero pedem.

ἐπαναγωγή, ἡ, reductio, -onis, θ.

ἐπανακάμπτω· 1) reflecto, -ere· 2) redeo, -ire.

ἐπανάκαμψις, ἡ, reditus, -us, ἄ.

ἐπανάκλησις, ἡ, revocat o, -onis, θ.

ἐπανακλίνω, reclino (aliquem).

ἐπανάκλισις, ἡ, retrocessio, θ.

ἐπανακοινῶω -ὦ τινί τι· commu-

mio alicui aliquid (consultandi causa).

ἐπανακομίζω, refero, reduco (aliquid)· παθητ. = redeo, -ire.

ἐπανακράζω, rursus exclamo.

ἐπανακρούω, retro inhabeo navem, currum etc.

ἐπανακτάομαι -ῶμαι, recupero, -are; colligo me (animum, vires).

ἐπανακνυκλέω -ὦ καὶ ἐπανακνυκλώω -ῶ, revolve, -ere; repeto.

ἐπανακνύκησις καὶ ἐπανακνύκωσις, ἡ, revolutio, -onis, θ.

ἐπαναλαμβάνω· 1) repeto, aliquid· 2) iterō, -aliquid.

ἐπαναλέγω, verba iterō.

ἐπαναληπτικός, iterativus, a, um.

ἐπανάληψις, ἡ, repetitio, -onis, θ. iteratio, -onis, θ.

ἐπανάπαυσις, ἡ, requies, -etis, θ.

ἐπαναπαύομαι τινί· acquiesco re aliqua; contentus sum re aliqua.

ἐπαναπίπτω τινί· incido supra.

ἐπαναπλέω· 1) navigo in ἡ supra aliquo· 2) contra aliquem navigo.

3) retro navigo.

ἐπαναπνέω, iterum respiro.

ἐπανάστασις, ἡ, seditio, -onis, θ. rebellio, -onis, θ. motus, -us, ἄ.

*ἐπαναστάτης, rebellio, -onis, ἄ.

*ἐπαναστατικός, ἡ, ον, ἐπίθ. seditiosus, a, um.

ἐπαναστρέφω καὶ -ομαι, revertor, -i; redeo, -ire.

ἐπαναστροφή (σχ. ζητ.) reversio.

ἐπανάστασις, ἡ, intensio, -onis, θ.

ἐπανατείνω, extendo, -ere, aliquid (τὰς χειρας manus)· || μέσ. —ομαι βάκτρον τινί, sublatum baculum intendo alicui· ἐντεῦθ. = mitor alicui aliquid.

ἐπανατέλλω, exorior, -iri.

ἐπαναφέρω· 1) refero, -erre, aliquem ἢ aliquid· 2) — τι εἰς τι, refero aliquid ad aliquid· 3) — εἰς τὸ καθήκον, ad officium reduco ἢ revoco· || *ῥεσελ. — τι εἰς τὴν μνήμην τινός, in memoriam alicujus reduco aliquid· — τὴν τάξιν, ordinem restituo.

ἐπαναφέρομαι· 1) relatio, -onis, θ. reductio, -onis, θ. 2) (σχ. ζητ.)

epanaphora, -ae, θηλ.

ἐπάνειμι· 1) ascendo, -ere· 2) revenio, -ire· 3) rursus disputo.

***ἐπανειλημένως**, iterum et saepius; iterum atque iterum.

ἐπανέλευσις, ἡ, reditus, -us, ἄ.

ἐπανέρχομαι, redeo, -ire· || *μετφ.* ἐπὶ λόγῳ· ἐπὶ τὴν ὑπόθεσιν —, ad propositum redeo.

ἐπανήκω, redeo, -ire.

ἐπανθέω -ῶ, effloreo, -ere; effloresco, -ere.

ἐπανθίσω, floribus spargo.

ἐπάνθημα, **ἐπάνθημα**, τό, quod in superficie inest ἢ apparet.

ἐπανίημι (= χαλαρώνω), remitto, -ere; laxo, -are.

ἐπανίστημι, excito aliquem adversus aliquem· || —*μαι* (ἐπαρέστην, ἐπανέστηκα), adsurgo contra aliquem; rebello, -are.

ἐπάνοδος, ἡ· 1) reditus, -us, ἄ. reditio, -onis· *2) κατὰ τὴν —ον, in reditu.

ἐπανορθόω -ῶ, in integrum restituo aliquid; corrigo aliquid.

ἐπανόρθωμα, τό, recte factum; emendatio, -onis, θ.

ἐπανόρθωσις, ἡ, emendatio, -onis, θ. || *σχ. γρη.* epanorthosis, θ.

ἐπανορθωτής, δ, emendator, ἄ.

ἐπανορθωτικός, ἡ, ὅν, qui emendare potest; emendatorius, a, nm.

ἐπαντλέω -ῶ· 1) haustam aquam infundo· 2) *μετφ.* impleo, -ere.

ἐπάνω· 1) supra, super; insuper· 2) — *τινός*, adversus aliquem (incurro)· 3) = *περισσότερον ἀπό*, supra quam· *4) *νεοελ.* ἐπάνω κάτω, prope, fere, ferme, propemodum.

ἐπάνωθεν, desuper.

ἐπάνωθι, supra (aliquem).

ἐπάξιος, α, ὃν, dignabilis, e.

ἐπαξίω -ῶ, dignum censeo.

ἐπαξίως, digne.

ἐπαξίως, ἡ, aestimatio, θ.

ἐπαπειλέω -ῶ, insuper minor ἢ

ἀπλ. minor, -ari, minas alicui intendo· || **νεοελ.* ἐπαπειλεῖται βροχῇ, pluvia imminet.

ἐπαρόομαι -ῶμαι *τινί τι*· imprecor alicui aliquid.

ἐπαράσσω, illido, -ere.

ἐπάρατος, ὃν, execrabilis, e.

ἐπαργυρος, inargentatus, a, um.

ἐπαργυρόω -ῶ, argentum illino

alicui rei· || *ἐπηργυρωμένος*, η, ὃν, argento obductus, a, um.

***ἐπαργύρωσις**, ἡ, argento illinimentum, -i, οὐ.

ἐπάρκεια, ἡ· 1) auxilium, -i, οὐ.

2) suppeditatio, -onis, θ. *3) sufficientia, -ae, θ.

ἐπαρκέω -ῶ· 1) propulso, -are,

aliquid· 2) opitulor, opem fero,

alicui· 3) *παρέχω τι*, supposito, -are,

aliquid· 4) = *ἐξαρκῶ*, sufficio, -ere·

5) ἀπρόσ. *ἐπαρκεῖ*, satis est.

ἐπαρκής, ἐς, suiiciens, -ntis.

ἐπαρκῶς, sufficienter.

ἐπαρσις, ἡ· 1) elevatio, θ. 2) =

ἐπερηφάνεια, superbia, -ae, θ.

ἐπαρχέω -ῶ, praefectus sum.

ἐπαρχία, ἡ· 1) praefectura, -ae, θ.

2) provincia, -ae, θ.

ἐπαρχικός (*ἐπαρχιακός*), ἡ, ὃν,

provincialis, e.

ἐπαρχιώτης, δ, *ἐπαρχιώτης*, ἡ,

provincialis, -is, ἄ. θ.

ἐπαρχος, δ· 1) praefectus, -i, ἄ.

2) ἐπὶ τῆς *Ρωμαϊκῆς δημοκρατίας*·

proconsul (*ἐπαρχος ὑπατικῆς ἐξουσίας*);

propraetor (*ἐπαρχος στρατηγικῆς ἐξουσίας*).

ἐπασχολέω -ῶ, occupo, -are.

ἐπανγάζω, luminis radiis illustro

aliquid· || ἀπρόσ. *ἐπανγάζει*, (dies)

illucescit.

ἐπαύγασμα, τό, splendor, ἄ.

ἐπαυλέω -ῶ, tibiā accino.

ἐπαυλίζομαι, prope stabulor.

ἐπαύλιον, τό· 1) villula, -ae, θ.

2) τὰ *ἐπαύλια*, repotia, -orum, οὐ. πλ.

ἐπαυλις, ἡ, villa, -ae, θ.

ἐπαύλισις, ἡ, *ἐπαυλισμός*, δ, sta-

bulatio, -onis, θ.

ἐπαυξάνω, adaugeo (-xi, -ctum,

-ere), aliquid. || —*ομαι*, incremen-

tum capio; increseo, -ere.

ἐπαύξησις, ἡ, incrementum, οὐ.

ἐπαύριον, cras.

ἐπαφή, ἡ· 1) contactus, -us, ἄ.

contractatio, -onis, θ. *2) *μετφ.*

societas, -atis, θ.

ἐπαφήμι τί τινι· immitto (-si, -ssum, -ere) aliquid alicui ἢ in aliquem.

ἐπαφρίζω, spumo, -are.

ἐπαφροδισία, ἡ, venustas.

ἐπαφροδίτως, ον, amabilis, e.

ἐπαφροδίτως, amabiliter.

ἐπάχθεια, ἡ, molestia, -ae, θ.

ἐπαχθής, ἐς, onerosus, a, um; molestus, a, um.

ἐπαχθώς, moleste.

ἐπαχλύω, tenebris tectus sum.

ἐπεγείρω· 1) = ἐξεγείρω, excito, -are· 2) = ἐξυπνίζω νινά, expege-facio aliquem e somno.

ἐπεί· σύνδ. 1) χρόν. quum, postquam· 2) αἰτιολ. quum, quoniam, quando· 3) ἐνίοτε nam ἢ enim.

ἐπείγω· 1) (= ὠδῶ, βιάζω νινά ἢ τι, urgeo aliquem ἢ aliquid· 2) ἄνευ πτώσ. urgeo, -ere; insto, -are· 3) — ἢ — ομαί τι (= ἐπισπεύδω τι, ἐπιταχύνω τι)· accelero, -are, aliquid; propero, -are, aliquid || οὐδ. festino, -are, propero, -are.

ἐπειδάν, postquam, quoniam.

ἐπειδή, postquam, quum.

ἐπειδή περ, quandoquidem.

ἐπειδὸν (περὶ πραγμ. χαροποῶν ἢ λυπηρῶν), vidi.

ἐπεικάζω, conjicio, -ere.

1. **ἐπειμι**· 1) sum super, supersto (πύργοι turres), ἐντεῦθ. α') praesum, praepositus sum· β') immineo, -ere· 2) sum post, futurus sum· 3) = ἐνεμι, insum, -esse.

2. **ἐπειμι** (ἐπέρχομαι)· 1) post venio succedo, -ere, sequor, -i· 2) ἔχθρ. invado, -ere, aliquem ἢ in aliquem· 3) ἐπ'ἡι ὁ χρόνος, aderat tempus· ἴδε καὶ ἐπέρχομαι.

ἐπειξίς (= κατὰσπευσις), acceleratio, -onis, θ. paoperatio, θ.

ἐπεὶ περ, quoniam.

ἐπεισακτος, ον, advectionis ἢ invectionis, a, um.

ἐπεισέρχομαι· 1) supervenio inopinato· 2) ἐπεισέρχεται τὰ πάντα, omnes res introducuntur· 3) in mentem venio.

ἐπεισόδιον, τό, episodion, -ii, οὐ.
1) ἐν ποιήματι = narratio interjecta;

ab re digressio; *2) = σύμβαν, casus.
ἐπεισόδιος, ον, superinductus, a, um; adventicius, a, um.

ἐπειτα· 1) deinde: πρῶτον μὲν — ἐπειτα δέ, primum—deinde· 2) postea· 3) ἐπὶ ἐρωτ. itane vero?

ἐπεὶ τοι, quum autem.

ἐπέκεινά τινος· 1) ultra aliquid· 2) trans.

ἐπέκτασις, ἡ, extensio.

ἐπεκτείνω, insuper extendo, -ere; protendo, -ere; — ομαι· α') extendor, -i, ἐπεκτεινόμενον (φωνήην), anceps· *β') ἢ νόσος ἐπεκτείνεται (ἐπεξετάθη), morbus porrigitur (porrecta est).

ἐπεκχέω, insuper effundo.

ἐπέλασις, ἡ, invasio, -onis, θ.

ἐπελαύνω, invado (in aliquem).

ἐπέλευσις, adventus repentinus.

ἐπελπίζω· 1) — νινά (= ἐλπίδα ἐμποιῶ τινι), in spem adduco aliquem· 2) — νινί (ἐν νινί), spem pono in aliquo, spem habeo in aliquo.

ἐπεμβαίνω· 1) ingredior (in locum)· 2) — νινί (= χλευάζω νινά), insulto in aliquem· *3) intervenio.

ἐπεμβάλλω, superinijcio, -ere, aliquid; intersero, -ere, aliquid.

ἐπέμβασις, ἡ· 1) incursus, us, d.

*2) interventus, -us, d.

ἐπεμβολή, ἡ, insertio, -onis, θ.

ἐπεμπίπτω, superincedo, -ere.

ἐπεμφέρω, insuper infero.

ἐπενδίδωμι· 1) insuper addo· 2) remitto, -ere; concedo, -ere.

ἐπένδυμα, τό, ἐπενδύτης, δ, perindumendum, -i, οὐ.

ἐπενδύω (ἐπενδύομαι), ῥῆμ. superinduo, -ere.

***ἐπενέργεια**, ἡ, vis (vi, vim); effectus, -us, d.

***ἐπενεργέω** — ὡ εἰς τι, vim habeo ad aliquid ἢ in re aliqua; εἰς νινά, moveo, aliquem ἢ animum aliqujus.

***ἐπένθεσις**, ἡ, insertio literae.

***ἐπενθύμις**, ἡ, admonitio, -is, θ.

***ἐπενθυμίζω**, admoneo, -ere.

***ἐπέντασις**, ἡ, intentio, θ.

ἐπεντείνω, insuper intendo.

ἐπεντίθῃμι, interpono, -ere.

ἐπεξάγω· 1) educo exercitum adversus aliquem· 2) διεξέρχομαι τι τῷ λόγῳ, edissero aliquid.

ἐπέξειμι (ἐπεξέρχομαι) τινί· 1) erumpo ad aliquem; aggredior aliquem; 2) = δικαστικῶς διώκω, accuso (are, aliquem· 3) = ἐκδικοῦμαι, τιμωρῶ, ulciscor, -i; punio, -ire· 4) = διηγοῦμαι, oratione percurro aliquid.

ἐπεξελαύνω, provehor, equo adversus (aliquem).

ἐπεξεργάζομαι, elabōro, -are, aliquid; polio, -ire, aliquid.

ἐπεξεργασία, ἡ, elaboratio, ὁ.

ἐπεξευρίσκω, ultra adinvenio.

ἐπεξηγέομαι -οῦμαι, explicatio-nem addo.

*ἐπεξηγέω -ῶ, explano, -are.

ἐπεξηγήσις, ἡ, copiosior expositio; explanatio, -onis, ὁ.

ἐπέπρωτο, fatum erat.

ἐπέραστος, ὁ, amatus, a, um.

ἐπεργάζομαι, ῥ. 1) illicite aro (alienum agrum)· 2) = γλύφω, sculpo, -ere, aliquid.

ἐπεργασία, ἡ· 1) aratio (in alieno agro)· 2) = ἐπεξεργασία, expositio, -onis, ὁ.

ἐπερεθίζω, irrito, are.

ἐπερεθισμός, ὁ, irritatio, ὁ.

ἐπερείδω, valde firmo aliquid· || μέο. — ομαί τινι, innitor, (-nixus sum, -i), alicui ἢ aliqua re.

ἐπέρεισμα, τό, fulcrum, -i, οὐ.

ἐπερεύγω, evomo in aliquem; — ομαι (περί ποταμ.) effundor in.

ἐπέρχομαι, 1) advenio, -ire; accedo, -ere, (in)· 2) ἐχθρ. invado, (-ere) alicui· 3) ἐν γένει περί κακῶν accedo alicui, ingruo, -ere· 4) insequor, -i. ἡ νύξ ἐπῆλθε, nox insecta est· 5) ἐπέρχομαι τὸν φόνον τινός, ulciscor alicujus mortem· 6) = διέρχομαι τι, transeo, -ire, aliquid· || μετῳ. = διηγοῦμαι, insequor, -i, aliquid.

ἐπερωτάω -ῶ, (ἀορ. ἐπηρόμην) τὸν θεόν, τὸ χρηστήριον, consulo, (consului) deum, oraculum.

ἐπερώτησις, ἡ, 1) consultatio, -onis, ὁ. *2) interpellatio.

ἐπεσπευσμένως, festinanter.

ἐπέστη, ἴδε ἐφίστημι.

ἐπέτειος, ὁ, annuus, a, um; anniversarius, a, um.

*ἐπετηρίς, ἡ, dies anniversarius.

ἐπευφημέω -ῶ, fausta acclamo ἢ ἀπλ. acclamo (aliquem).

*ἐπευφημία, ἐπευφημῖαις, ἡ, ἐπευφημισμός, ὁ, acclamatio, ὁ.

ἐπευχῆ, ἡ, precatio, -onis, ὁ.

ἐπεύχομαι τοῖς θεοῖς, precor, (-atus sum, -ari), deos ἢ ad deos· ἐπεύχομαι τινί τι, α') ἐπὶ κακοῦ, = καταρῶμαι τινί τι, precor alicui aliquid β') ἐπὶ ἀγαθοῦ = εὐχομαι τινί τι, preor alicui aliquid.

ἐπευωνίζω, vili pretio vendo.

ἐπέχω, 1) ἐπέχω τινί τι, impono alicui aliquid· 2) = διενθύνω πρὸς τι, dirigo versus aliquid. 3) ἐπέχω τινί (δῆλ. τὸν νοῦν) = διαλογίζομαι, cogito, mihi propono· 4) ἐπέχω τινὰ ἢ τι, retineo, inhabeo aliquem ἢ aliquid· 5) κραγῇ, κλανθμός, ἀνεμος, σκότος ἐπέχει τι, clamor, fletus, metus, caligo tenet, (obtinet, possidet) aliquid· 6) = περιμένω exspecto, -are (ὄλιγον χρόνον, breve tempus)· 7) ἐπέχω τινός (τῆς πορείας, τοῦ λόγου), desisto aliqua re, (itinere, sermone)· *8) ἐπέχει μοι τόπον (θέσιν) πατρός, est mihi parentis numero.

ἐπήβολος, ὁ, (ἐπιστήμης, παιδείας) compos, -otis (scientiae, disciplinae) φρενῶν ἐπήβολος, mentis compos.

ἐπηγορέω -ῶ, τινί τι, accuso (-are) aliquem de re aliqua.

ἐπήκοος, ὁ, 1) qui rem audit· ἐπήκοος παρὰ τινος γίγνομαι, audior ab aliquo. 2) εἰς ἐπήκοον, = in locum, unde aliquid audiri potest· 3) ἀναγινώσκω εἰς ἐπήκοον, = recito, ut ab omnibus audiar.

ἐπηλλαγμένως, vicissim.

ἐπηλυγάζω, obumbro, -are, aliquid· ἐπηλυγάζομαι τεγο με· ἐπηλυγάζομαι τινα, abscondo me pone aliquem.

ἐπηλυσ, ὁ, ἡ, advena, -ae, ἂ. ὁ.

ἐπήλυσις, ἡ, adventus, -us, ἂ.

ἐπηνέμιος, ὁ, ventosus, a, um.

ἐπήρατος,ον, amabilis; jucundus. **ἐπηρεάζω τινί**, vexo aliquem· **ἐπηρεάζω τινά**, aliquem injuria lacesso· **ὁ ἐπηρεάζων**, vexator, -oris, ὁ. **ἡ ἐπηρεάουσα**, vexatrix, -icis, θ. **ἐπηρεασμός, ὁ**, **ἐπήρεια, ἡ**, vexatio, -onis, θ. injuria, -ae, θ. impetus hostilis.

ἐπηρεαστικός, ὁ, **όν**, vexativus, a. **ἐπηρεαστής, ὁ**, vexator, -oris, ὁ. **ἐπηρεμέω-ῶ τινι**, acquiesco in· **ἐπηρεφής, ἐς**, tectus, opacus. **ἐπηρμένος, η, ον**, inflatus, a, um; superbus, a, um· **ἴδε ἐπαίρω**.

ἐπηρμένως, elate; superbe. **ἐπηρόμην**, ἴδε ἐπερωτάω -ῶ. **ἐπηῆσαν**, (ἐπῆσαν) ἴδε ἔπειμι, 2. **ἐπηγέω -ῶ**, adsono, -are.

ἐπήχησις, ἡ, adsonatio, -onis, θ. **ἐπί· 1)** μετὰ γενικ. α') super (μετ' αἰτ.): ἐπὶ τοῦ τίμ. οὐ στήλην ἴστημι, supertumulum statuto columellam· β') in (μετ' αφαιρ.): ἐπὶ τῶν ὤμων φέρω, in humeris fero· ἐπὶ τοῦ ὄρους, in monte· γ') coram (μετ' αφαιρ.): ἐπὶ μαρτύρων, coram testibus· δ') ἐφ' ἐνός, ἐπὶ τριῶν, ἐπὶ τεττάρων ἄγειν, singulos, ternos, quaternos jubeo milites ire· ε') a, ab (μετ' αφαιρ.): ὁ ἐπὶ τῶν ἐπιστολῶν, ab epistolis· ὁ ἐπὶ τῶν ἀπορρήτων, a secretis· ζ') ἐπὶ χρόνου ἐπὶ Κέκροπος, Cecropis tempore· ἐπὶ Κύρου, Cyro regnante· οἱ ἐφ' ἡμῶν (=οἱ σύγχρονοι ἡμῶν), hujusce aetatis homines, qui hodie vivunt· ὡσαύτ. ἐπ' εἰρήνης, pace· ἐπὶ πολέμον, bello· 2) μετὰ δοτικ. α') apud (μετ' αἰτιατ.): ἐπὶ τῇ θαλάττῃ κείται, apud mare situm est· β') ad (μετ' αἰτιατ.): ἡ ἐπὶ τῷ Τρεβία μάχῃ, pugna ad Trebiam, ἐπὶ πᾶσιν, ad omnia; omnino· γ') penes (μετ' αἰτιατ.): ἐπὶ τῷ Πομπηῶ ἐστὶ κρίνειν, penes Pompejum est judicium· ἐπ' ἐμοὶ ἐστὶ, penes me est· δ') εἰμὶ ἐπὶ τινι, in alicujus potestate (ἢ manibus) sum· ε') οἱ ἐπὶ τινι, qui alicui rei praesunt· ζ') super, (μετ' αἰτιατ.): τραῦμα ἐπὶ τραύματι, vulnus super vulnus· ἄλλοι ἐπ' ἄλλους σφάττονται, alii super alios trucidantur, ἐπὶ τῷ δειπνῶ,

super caenam· ζ') **μέγα φρονῶ ἐπὶ τινι**, superbio aliqua re, γελῶ ἐπὶ τινι, de aliquo rideo· **χαίρω ἐπὶ τῇ λύπῃ τινός**, gaudeo alicujus dolo· rem· η') **ἐπὶ κέ·διδε**, lucrī nomine· θ') ἐπὶ μισθῷ, ad mercedem, ἐπ' ἀγαθῷ, in commodum, utilitati, ἐπὶ βλάβῃ, ἐπὶ ζημίᾳ, damno, noxae, ἐπὶ τ' ὑπό, eo consilio, ea, conditione, ἐπὶ τούτοις, his conditionibus, ἐφ' ᾧ, ἐφ' ᾧτε, sub ea conditione, ut· ἐφ' ᾧ μὴ, sub ea conditione, ne (ἵποτακτ.)· 3) μετ. αἰτιατ. α') in (μετ' αἰτιατ.): ἀναβαίνω ἐπὶ τὸν ἵππον, ἐπὶ τὸ ὄρος, adscendo in equum, in montem, τὸ ἐπ' ἐμέ, quantum id me est· ἐπὶ πολὺν χρόνον, in multum temporis· β') ad (μετ' αἰτιατ.): παρορμῶ τὴν νεολαίαν ἐπὶ τὰ κακοσχημάτα· ad faciēnora juventutem incendo· γ') ἐπὶ τινα χρόνον, per aliquid tempus, ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας, tres dies, triduum, ἐπὶ πολὺ, longe.

ἐπιβάθρα, ἡ, pons e navi in terram.

ἐπιβάθρον, τό, naulum, -i, οὐ.

ἐπιβαίνω, conscendo (-ndi, -nsum, -ere), **ἐπιβαίνω (ἐπέβην) τῆς νεώς**, ἵπλου, conscendo (conscendi) navem (ἢ in navem) equum (ἢ in equum)· **ἐχθρικ. ἐπιβαίνω τινί**=προσβάλλω τινά, invado aliquem ἢ aliquid, **ἐπιβαίνω τῆς πολεμίας** (=ἐμβάλλω), invado (in) regionem hostium, **τῆς Λακωνικῆς**, in Laconiam.

ἐπιβάλλω· 1) injicio (-eci, -ctum, -ere)· 2) impono (-osui, -ere)· **ἐπιβάλλω ζημίαν ταῖς πολιτείαις**, multam civitatibus impono· **ἐπιβάλλω τοῖς ἡττημένοις φόρον**, victis tributum impono ἢ impero· 3) **ἐπιβάλλω** (=παρέχω) φόβον τῇ ψυχῇ, importo anim metum· 4) **ἐπιβάλλω χεῖρας τινι**, manus injecto (infero) alicui· ὅθ. **ἐχθρ. ἐπιβάλλω τινί**, eis τι, aggreddior aliquem ἢ aliquip. 5) **ἐπιβάλλω τὴν διάνοιαν πρὸς τι**, animum adverto in aliquid, operam do alicui rei· 6) **τὸ ἐπιβάλλω (τινὶ μέρος)**, pars debita alicui· *7) νεοελ. α') **ἐπιβάλλω σιωπῇ**, alicui silentium

impono, aliquem silere jubeo· β') ἐπιβάλλω ὄρκον, difero jusjurandum· γ') τοῦτο ἐπιβάλλει μοι ἡ ἐμὴ θέσις, hoc meum munus mihi imponit, (imperat)· δ') ὁ καθηγητὴς οὗτος ἐπιβάλλεται τοῖς μαθηταῖς, iste professor discipulis incutit reverentiam sui· ἐπιβεβλημένος, η, ον, impositus, a, um· μοι εἶνε ἐπιβεβλημένον, impositum (imperatum) est mihi.

ἐπιβαπτίζω, immergo, -ere.

ἐπιβαρέω -ῶ, aggravo, -are.

*ἐπιβαρύνω, ἡ, onus, -eris, οὐ.

ἐπιβαρύνω, ingravo aliquem ἢ aliquid· || μετφ. ingravo aliquid·

-ομαι, ingravor (aliquare).

ἐπιβασίς, ἡ, consensio, -onis, θ.

ἐπιβασκαίνω, invideo, -ere.

ἐπιβαστάζω, fero in (manibus κτλ.)

ἐπιβατεύω Συρίαν, sum epibata, ἐπιβα-

τεύω Συρίαν, invado in Syriam.

ἐπιβάτης, δ, vector, -oris, ἀ.

ἐπιβατικός, δ, ὄν, ad class arrios pertinens.

ἐπιβεβαίω -ῶ· 1) ratum facio, confirmo (aliquid)· *2) ἡ εἰδοῖς αὕτη δὲν -οὔται, hic nuntius non confirmatur.

*ἐπιβεβαίωσις, ἡ, confirmatio.

ἐπιβεβλημένος, η, ον, idē ἐπιβάλλω.

ἐπιβήτωρ, δ· 1) ἐπὶ νεῶν, vector,

-oris, ἀ. 2) ἐπιβ. ἵππων, eques,

-itis, ἀ. 3) ἐπιβήτωρ ἵππος, ὄνος = ὄχεντης, admissarius (equus, asinus).

ἐπιβιβάζω· 1) in navem impono, aliquem ἢ aliquid· *2) -ομαι, in snavem conscendo.

*ἐπιβίβασις, ἡ, in navem conscensio, -onis, θ.

ἐπιβλαβής, ἐς, noxius, a, um.

*ἐπιβλαβώς, nocenter.

ἐπιβλάπτω, insuper noceo.

ἐπιβλέπω· 1) intueor (in aliquem ἢ in aliquid)· *) = ἐποπτεύω, inspicio, -ere; curo, -are aliquid.

ἐπιβλεφαρίς, ἡ, palpebra, θ.

*ἐπιβλεψις, ἡ, inspectio, θ.

ἐπιβλήμα, τό, amiculum, -i, οὐ.

ἐπιβλής (= μοχλός)· obex, obicis, ἀ.

*ἐπιβλητικός, ἡ, ὄν, qui se imponit; ἐντεῦθ. = gravis, e.

*ἐπιβλητικός, gravior.

ἐπιβοάω -ῶ· 1) acclamo, -are, aliqui· 2) -ῶμαι (= ἐπικαλοῦμαι) τινα, inclamo aliquem.

ἐπιβοήθεια, ἡ, auxilium, -ii, οὐ.

ἐπιβορηθέω -ῶ τινι, insuper auxilior alicui.

*ἐπιβορηθητικός, ἡ, ὄν, secundarius, a, um.

ἐπιβορηθητικῶς, secundo.

ἐπιβόητος, difamatus, a, um.

ἐπιβολή, ἡ· 1) injectus, a, um.

ἐπιβολή, ἡ· 1) injectus, us, ἀ. 2)

— χειρῶν, injectia manum· 3) = φό-

ρος, tributum, -i, οὐ. 4) — τῆς δια-

νότας, animadversio, -onis, θ. 5)

— ἡμῶν, mulcta, -ae, θ.

ἐπιβοσκίς, ἡ, proboscis, -idis, θ.

ἐπιβουλή, ἡ, insidiator, ἀ.

ἐπιβουλεύω τινι = ἐπιβουλεύομαι

τινα, consilium capio adversus ali-

quem δθ. insidior (-atus sum, -ari)

alicui, δ ἐπιβουλεύων, insidiator, ἀ.

ἐπιβουλή, ἡ, consilium adversus

aliquem, δθ. insidiae, θ.

ἐπιβουλος, ον, insidiosus, a, um.

ἐπιβούλω, insidiare; dolose.

ἐπιβραδύνω, cunctor, -ari.

ἐπιβρέμω, admurmuro, -are.

ἐπιβρέχω, perfundo, -ere.

ἐπιβύω (= ἐπιφράττω), obturo, -are.

ἐπιβώμιος, ον, arae impositus.

ἐπιγαῖος, ον, qui super terra est.

ἐπιγαμέω -ῶ, q. uxorem supe-

rinduco.

ἐπιγαμία, ἡ, 1) affinitas, -atis, θ.

2) connubium, -ii, εὐ.

ἐπιγάμος (= ἐν ὧρα γάμον), nu-

bilis.

ἐπιγανρόω -ῶμαι, superbum facio,

aliquem· — ὅμαλ τινα, aliqua re

(τῇ ἐντολῇ) mandatis).

ἐπίγειος, ον· 1) terrestris, e· *2)

— ἀγαθὰ, bona hujus mundi.

ἐπιγείως, supra terram.

ἐπιγέννημα, τό, id, quod agna-

tum est μετφ. (παρὰ τοῖς Στωϊκ.),

id quod efficitur ex re aliqua.

ἐπιγέννησις, ἡ, agnatio, θ.

ἐπιγίγνομαι· 1) post nascor; agna-

sor, -i, ὁθ. οἱ ἐπιγινόμενοι, οἱ ἐπιγενόμενοι, posteri, -orum, ἄ. 2) succedo, -ere; subsequor, -i; insequor, -i; 3) ἐχθρῖκ. — τι, in alium, καὶ ἐπὶ πραγμ. ἄνεμος, νόσος, χειμὼν ἐπιγίγνεται, ventus, morbus, hiems supervenit (irrum-pit).

ἐπιγινώσκω καὶ ἐπιγινώσκω· 1) = ἀναγνωρίζω, agnosco, -ere· 2) = γινώσκω, cognosco, -ere (aliquem)· 3) ἐπὶ δικαστ. = κρίνω, judico.

ἐπιγλύφω, insculpo, -ere.

ἐπιγλωσσῖς καὶ ἐπιγλωττίς, ἡ· 1) epiglossis, -idis, ὁ. 2) μουσικ. ὀργάνων, ligula, -ae, ὁ.

ἐπιγνώμων, ὁν, sciens, -ntis (aliquid)· || οὖο. arbiter, -tri, ἄ.

ἐπιγνωρίζω, demonstro.

ἐπίγνωσις, ἡ, agnitio, -onis, ὁ.

ἐπιγονάτιον, τό, mappula, -ae, ὁ.

ἐπιγονατίς, ἡ, patella (in genu).

ἐπιγονή, ἡ, ietus, -us, ἄ.

ἐπίγονος, ὁν, agnatus, a, um.

ἐπίγραμμα, τό, titulus, -i, ἄ elo-quium (sepulcri ἢ monumenti),

ἐπιγραμματίζω τινά, epigramma facio ad aliquem.

ἐπιγραμματογράφος, ἐπιγραμματοποιός, epigrammatum scriptor; epigrammatarius, -ii, ἄ.

ἐπιγραφή, ἡ· 1) inscriptio, -onis, ὁ. 2) titulus, -i, ἄ.

ἐπιγράφω· 1) ἐπιγρ. τί τι, inscribo (-psi, -ptum, -ere) aliquid rei alicui (statuae ἢ in statua)· 2) — τι, inscribo aliquid (statuas)· 3) — ἐπιστολήν τι, inscribo alicui epistolam· 4) adscribo, -ere· 5) subscribo, -ere· 6) — ομαι (= προσποιῶμαι) ὄνομα φιλοσόφου, inscribo (adscribo) mihi nomen philosophi.

ἐπιγυμνάζω, insuper exerceo.

ἐπιδάκνω, mordeo, -ere.

ἐπιδαψιλεύομαι (*ἐπιδαψιλεύω) τινί τι, largior (-itus, sum, -iri) aliquid alicui.

ἐπιδείκνυμι τινί τι· 1) ostendo (-nti, -ere), monstro ἢ demonstro (-are) alicui aliquid· 2) μάλιστα = εἰς ἐπίδειξιν δείκνυμι τι, ostento ἢ

jacto, (-are), aliquid· 3) μέσ. — νυματ. φιλαν, πονηρίαν, ostendo (declaro) meam συνήθ. = εἰς ἐπίδειξιν δείκνυμι τι τῶν ἐμμαντοῦ, ostento jacto (-are) aliquid.

ἐπιδεικτικός, ἡ, ὁν· 1) demonstrativus, a, um· 2) ἀνθρώπος (= ἀλαζονικός), homo jactitabundus ἢ jactans.

ἐπιδεικτικῶς, cum ostentatione; cum jactatione.

ἐπίδειξις, ἡ· 1) demonstratio, -onis, ὁ. 2) ostentatio, -onis, ὁ. 3) oratio ad ostentationem comparata.

ἐπίδειπνον, τό, coena secundaria; mensa secunda.

ἐπιδεκτικός, ἡ, ὁν· 1) capax, -acis· ἐπιδεκτικός νοῦς, capax mens· * 2) — μαθήσεως, ad accipiendam doctrinam facilis.

ἐπίδεμα, τό, obligatio -onis, ὁ. ἐπίδενω, obligo, -are.

ἐπιδέξιος, ὁν, qui est ad dextram· ἐντεῦθ. α') = faustus, a, um· β') elegans, -ntis· γ') = ἐπιτήδειος, dexter, -tera, terum; hapilis, e.

ἐπιδεξιότης, ἡ, dexteritas, ὁ. ἐπιδεξίως, dextere (dextre).

ἐπιδέομαι τινος, egeo ἡ indigeo alicujus rei ἢ aliqua re.

ἐπίδερμις, ἡ, summa cutis.

ἐπίδεις, ἡ, obligatio (vulneris).

ἐπίδεσμεύω, obligo (vulnus).

ἐπίδεσμος, fascia, -ae, ὁ.

ἐπιδέχομαι, insuper accipio (-ere) aliquid ἢ aliquem || recipio.

1. ἐπιδέω (ἐπιδένω), obligo, -are.

2. ἐπιδέω (= ἔχω χρεῶν), egeo, -ere, indigeo, -ere (aliqua re) || ἀπορο. ἐπιδεί, opus est.

ἐπιδεῶς, non sufficienter.

ἐπίδηλος, ὁν, manifestus, a, um.

ἐπιδήλως, manifeste.

ἐπιδημέω -ῶ· 1) domi, in patria sum; inter populum versor· 2) ἐπὶ ἀσθεν. κ.λ. per totum populum diffusus sum· 3) — ἔκ τινος ἀπὸ τινος, alicunde domum (in patriam) redeo· 4) peregre advenio.

ἐπιδήμησις, ἡ, adventus, us. ἄ.

ἐπιδημητικός, domi manens.

ἐπιδημία, ἡ· 1) adventus, us, ἄ.
*)=λοιμός, pestilentia; -ae, θ.

ἐπιδήμιος, ὁ· ἐπὶ δ. 1) in populum versans; domesticus, a, um· 2) ἐπὶ ἀσθεν. totum populum occupans.

ἐπιδίδωμι· 1) insuper do (alicui aliquid)· 2) ἐπὶ προικ. dotem do· 3) ἀπλ. do, trado, reddo aliquid· 4) ἀμεταβ. cresco; augeor; incrementum capio.

ἐπιδιεξέρχομαι, ἐπιδιέρχομαι, percenso, -ere.

ἐπιδικάζω τινί τι, adjudico, adscribo, alicui addico aliquid· || —ομαι τινός, ἡ, jure peta aliquid.

ἐπιδικασία, ἡ, adjudicatio, θ.

ἐπιδίκος, controversus, a, um.

ἐπιδινέω —ῶ, in orbem -ago.

ἐπιδιορθόω —ῶ, recorrogo, -ere, aliquid; retracto, -are, aliquid.

ἐπιδιόρθωσις, ἡ, retractacio, θ.

ἐπιδιωγμός, θ, persecutio, θ.

ἐπιδιώκω· 1) = καταδιώκω, insequor aliquem· 2) θηρεύω τι, persequor, -i; consector, -ari, aliquid; adpeto, -ere, aliquid.

ἐπιδίωξις, ἡ· 1) = ἐπιδιωγμός· 2) = θήρεσις τινος, consecratio (-onis) alicujus rei.

ἐπιδοκιμάζω τι, probō, approbo, comprobo (-are) aliquid; res mihi probatur probatum est).

*ἐπιδοκιμασία, ἡ, approbatio.

ἐπιδομα, τό, additamentum, -i, οὐ· || *salarium, -ii, οὐ.

ἐπιδοξάζω, insuper puto.

ἐπιδόξος, existimatus, a, um.

ἐπιδόρπισμα, τό, ἰδε.

*ἐπιδόρπιον, τό, mensa secunda

ἐπιδόσιμος, qui munere datur.

ἐπιδοσις, ἡ, 1) accessio, θ. 2) = πρόσδος, proiectus, -us, ἄ.

*ἐπιδρασις, ἡ, actio, -onis, θ. vis (vi, vim), θ.

*ἐπιδράω —ῶ, vim ad aliquid ἢ in aliqua re habeo.

ἐπιδρομή, ἡ, incursus, -us, ἄ. incursio, -onis, θ.

ἐπιδρομος, ὁ· 1) accessu facilis; planus, a, um· 2) μετφ. facilis, e; acceptus, a, um.

ἐπιείκεια, ἡ, aequitas, θ.

ἐπιεικής, ἑς· 1) decens, -ntis· 2) moderatus, a, um· 3) συνήθ. clementer; -ntis; indulgens, -ntis.

ἐπιεικώς· 1) decenter· 2) moderate· 3) = ἱκανώς, satis, 4) συνήθ. clementer; indulgenter.

ἐπιζάω —ῶ τινι, supersum, (-fui, esse), alicui; superstes sum alicui; (μετγν.) supervivo, -ere.

ἐπιζεύγνυμι, adjungo, -ere.

ἐπίζευξις, ἡ, adjunctio.

ἐπίζηλος, ὁ, invidendus, a, um; raeclarus, a, um.

ἐπίζημιος, damnosus, a, um.

ἐπίζημιως, damnose.

ἐπίζητέω —ῶ, 1) requiro, -ere, (rem amissam)· 2) desidero, -are, (rem amissam).

ἐπιζητήσιμος, desiderabilis, e.

ἐπιζητήσις, ἡ, requisitio, θ.

ἐπιζώννυμι, praecingo, -ere.

ἐπιθαλάμιος, ὁ, nuptialis, e οὐ.

ἐπιθαλάμιον, nuptiale carmen, epithalamium; -ii, οὐ.

ἐπιθαλασσιδίου, καὶ ἐπιθαλάσσο(τ)ιος, ὁ, maritimus, a, um.

ἐπιθάλλω, foveo, -ere.

ἐπιθανάτιος, ὁ, 1) capitis damnatus· 2) = θανατηφόρος, mortifer (mortibus).

ἐπιθάνατος, ὁ, morti vicinus.

ἐπιθαρρέω —ῶ, 1) confido, -ere, alicui· 2) fiduciam summo (adversus aliquem).

ἐπιθεμα ἢ ἐπίθημα, τό, quidquid imponitur.

ἐπίθεσις, ἡ, 1) impositio, -onis, θ. 2) = προσβολή, invasio, θ.

ἐπιθετικός, ἡ, ὁ, aggressu promptus, a, um.

ἐπίθετος, ὁ, adjectus, a, um, τὸ ἐπίθετον ἢ τὸ ἐπίθετον ὄνομα· α') nomen adjectivum· *β') γροεῖ. = ἐπώνυμον, cognomen, -inis, θ.

ἐπιθέω, incurro -ere.

ἐπιθεωρῶ —ῶ, 1) prospicio, -ere, aliquid· 2) ἐξετάζω τι, inspicio, -ere, aliquid· 3) — τὸν στρατόν, exercitum recenseo ἢ illustro.

ἐπιθεώρησις, ἡ, 1) consideratio, -onis, θ. 2) inspectio, -onis, θ. 3) —

στρατοῦ, copiarum recensio, lustratio, -onis, θ.

ἐπιθεωρητής, θ, inspector, α.

ἐπιθήκη, ἡ, additio, -onis, θ.

ἐπιθρύπτω, effemino, -are.

ἐπιθρώσκω, insilio (aliquid).

ἐπιθύμω -ῶ, 1) cupio, (-ivi καὶ -ii, -ere), aliquid 2) desidero, -are, aliquid 3) διακῶς, πάνν—percupio, -ere cupide adpeto, aliquid.

ἐπιθύμημα, τό, 1) cupiditas, θ. desiderium, -i, οὐ. 2) res adpetita.

ἐπιθύμησις, ἡ, adpetitio, θ.

ἐπιθυμητέος, α, ον, desiderandus, a, um; adpetibilis, e.

ἐπιθυμητής, θ, adpetitor, α.

ἐπιθυμητικός, ἡ, ὁν τινός, cupiens, -ntis; cupidus, a, um.

ἐπιθυμητικός, cupide.

ἐπιθυμητός, ἡ, ὁν, desiderandus, a, um; desiderabilis, e.

ἐπιθυμητῶς, desiderabiliter.

ἐπιθυμία, ἡ, 1) cupiditas, -atis, θ. cupido, -inis, θ. 2) desiderium, -i, οὐ. 3) votum, -i, οὐ. 4) σαρκική—concupiscentia, -ae, θ. libito, -inis, e.

ἐπιθύμιος, ἴδε ἐπιθυμητικός.

ἐπιθύω, ἐπιθύομαι, post alium sacrifico, ἐν γέν. sacrifico.

ἐπιθωρακίζομαι, lorifcor, -ari.

ἐπικαθαίρω -ῶ, diruo, -ere.

ἐπικαθαίρω, ἐπικαθαρίζω, perpurgo, -are, aliquid.

ἐπικαθαροίς, ἡ, perpurgatio, θ.

ἐπικαθέζομαι, insido, -ere.

ἐπικαθεύδω, indormio, -ire.

ἐπικάθημαι, insideo aliquid.

ἐπικαθίζω, insideo, -ere.

ἐπικαθίημι, demitto in-.

ἐπικαθίστημι τινά τινι 1) substituo (-ui, -utum, -ere) aliquem in locum alterius 2) sufficio aliquem alicui ἢ in locum alicujus.

ἐπικαινίς, renovo, -are.

ἐπικαίρις, ἡ, opportunitas, θ.

ἐπικαίριος καὶ ἐπίκαιρος, ον 1) opportunus, a, um 2) idoneus, a, um (εἰς τι, ad aliquid) 3) = ἐπικίνδυνος, periculosus, a, um.

ἐπικαίριος, ἐπικαίριος, opportune.

ἐπικαίω, aduro; praeuro, -ere.

ἐπικαλέω -ῶ 1) = προσκαλέω, advoco, -are 2) = ἐγκαλέω, accuso, -are 3) = ἀποκαλέω, ἐπ' νομάζω, adpello, -are; cognomino, -are 4) = οὔμαι (= ἐπ' νομάζομαι), adpello (-atus, sum, -ari); cognomen habeo

ἐπικάλυμμα, τό, tegmen, οὐ. ἐπικαλύπτω, contego, -ere, aliquid ἐντεῦθεν. = ἐπισκοπῶ τι, obscuro, -are, aliquid.

ἐπικάλυψις, ἡ, obvolutio, θ.

ἐπικαμπής, ἐς, incurvus, a, um.

ἐπικάμπω 1) incurvo, -are, aliquid 2) inflecto, -are, aliquid 3) μετφ. ἐπικάμπω (= κάμπω) τινά, inflecto aliquem.

ἐπικαρπία, ἡ 1) fructus, -us, α. fructuum proventus 2) fructus pecuniae 3) vectigal, -alis, οὐ. 4) μετφ. fructus, utilitas.

ἐπικάρσιος, ον, frugifer, a, um.

ἐπικαταλαμβάνω, antevertō (alicui καὶ aliquid); occupo, -are, alicuiquem.

ἐπικαταλλάγη, ἡ, collybus, -i, α.

ἐπικαταμένω, immoror, -ari.

ἐπικαταράσσομαι -ῶμαι, ins errexsecror, -ari.

ἐπικατάρατος, ον, execratus, a, um; execrabilis, e.

ἐπικατέχω, retineo super.

ἐπικατοικέω -ῶ, inhabito, -are.

ἐπικατονομάζω, dedico alicui.

ἐπίκανμα, τό, adustio, -onis, θ.

ἐπίκανσις, ἡ 1) adustio, θ. 2) = ἐξνοίβη (τοῦ αἵτου), robigo.

ἐπίκανστος, praeustus, a, um.

ἐπίκειμαι 1) super impositus sum ἔθ. = jaceo super (aliquid) 2) ἐπείκειμαι τινι α') immineo alicui β') insto, -are, alicui.

ἐπικείρω, adtondeo, -ere.

ἐπικέλευσις, ἡ, adhortatio, θ.

ἐπικελευστής, θ, adhortator, α.

ἐπικελευστικός, ἡ, ὁν, ad impetum adhortans.

ἐπικελεύομαι τινι (ad) hortor alicui.

ἐπικερδής, ἐς, lucrosus, a, um.

ἐπικερδές, τό, lucrum, -i, οὐ.

ἐπικερδῶς, lucrose.

ἐπικηδεῖος, ον, funebris, e.

ἐπικήρυξις, ἡ· 2) praemii pronuntiatio· 2) proscriptio, ὁ.

ἐπικήρυσσω καὶ ἐπικήρύττω· 1) proemium publice polliceor· 2) proscribo (-ere) aliquem.

ἐπικίνδυνος, periculosus, a, um.

ἐπικινδύνως, periculose.

ἐπικλαίω, deileo, -ere.

ἐπικλάω -ῶ· 1) frango, -ere; flecto, -ere· 2) συνήθ. μετφ. ilecto animum alicujus ad misericordiam.

ἐπικλεῆς, ἐς, cebeber, -is, e.

ἐπικλείω, insuper celebros.

ἐπικλείω, occludo, -ere.

ἐπικλήμα, τό, accusatio, ὁ.

ἐπικήνη, cognomine.

ἐπικήρηος, ἡ, filia heres.

ἐπικληρόμαι -οῦμαι, sortior.

ἐπικλήρωσις, ἡ, sortitio, ὁ.

ἐπικλήσις, ἡ, (ἐπανυμία), cognomen, ὁ. || invocatio (deorum).

ἐπικήτος, ὄν· 1) advocatus, a, um· 2) nobilis, e; cebeber, -is, e.

ἐπικλινής, ἐς, declivis, e.

ἐπικλινῶς ἔχω, proclivis sum ad-

ἐπικλίνω πρὸς τι, inclino ad-

ἐπικλύζω, inundo, aliquid.

ἐπικλύσις, ἡ, ἐπικλυσμός, δ, inundatio, -ionis, ὁ.

ἐπικλώθω, neo; -ere; fatalia stamina duco (περὶ Μοιρῶν)· ὁδ. = destino alicui aliquid.

ἐπικόλος, ὄν, cavus, a, um.

ἐπικοιμάμαι -ῶμαι, indormio.

ἐπικοιμίζω, indormire facio.

ἐπικόινος, ὄν, communis, e.

ἐπικοινῶ -ῶ καὶ ἐπικοινοῦμαι -οῦμαι τινί τι, communico, -are, alicui aliquid.

ἐπικοινωνέω -ῶ τινι, commune est mihi cum aliquo.

ἐπικοινωνία, ἡ, communio, ὁ.

ἐπικοινωνός, ὄν, particeps, -ipis.

ἐπικοιτέω -ῶ, excubo ad-

ἐπικολλάω, agglutino, -are; -ῶμαι τινι, ad haerere alicui.

ἐπικόλλημα, agglutinatum, -i.

ἐπικολπῶ -ῶ, sinuo, -are.

ἐπικόλωνος ὁδός, via in colle.

ἐπικομίζω, adporto, -are.

ἐπικόμος, ὄν, comatus, a, um.

ἐπικομπάζω, glorior aliqua re.

ἐπικομπέω, exquisite orno.

ἐπικόπτω· 1) praecido, -ere· 2) incido, -ere. 3) μετφ. reseco, -are, aliquid.

ἐπικός, ἡ, ὄν, epicus, a, um.

ἐπικοσμέω -ῶ, exorno, -are.

ἐπικόσμημα, ornamentum, -i.

ἐπικόσμησις, ἡ, ornatus, -us, ἄ.

ἐπικούρειος, epicureus, a, um.

ἐπικουρέω -ῶ τινι, auxilior, -ari,

alicui; || —τινί τι· α') defendo aliquid ab aliquo· β') praebeo alicui aliquid.

ἐπικούρημα, auxilium, -i, οὐ.

ἐπικουρία, ἡ· 1) auxilium, -i, οὐ.

2) = τὸ ἐπικουρικόν, auxilia, -orum; (copiae) auxiliares.

ἐπικουρικός, ἡ, ὄν, auxiliaris, e.

ἐπίκουρος, δ, auxiliator, ἄ.

ἐπικραννόν, τό, capitulum columnae.

ἐπίκρασις, ἡ, temperatio, ὁ.

ἐπικράτεια, ἡ· 1) = ἀρχή, ἐξουσία, ditio, ὁ. potestas, -atis, ὁ. *2) = κράτος, imperium, -i, οὐ. regnum.

ἐπικρατέω -ῶ· 1) ὑπερσχύω, praevaléo, -ere· 2) —τινος (= κύριός εἰμι τινος), aliquid ditione teneo.

ἐπικρατής, ἐς, in potestate sua habens, potens alicujus rei || —ἐστέρος, α, ὄν, praevalens, praepolens, -ntis; major, superior.

ἐπικράτης, ἡ, praevalentia, ὁ.

ἐπικρέμαμα τινι· 1) suspensus sum super aliquid. 2) μετφ. = ἐπικειμαι τινι, impendeo alicui.

ἐπικρεμάννυμι, suspendo super aliquid.

ἐπικρημνος, ὄν, praeceps, -itis.

ἐπικριμα, τό, decretum, -i, οὐ.

ἐπικρίνω· 1) = ἐπιδοκιμάζω τι, adjudico, -are; approbo, -are, aliquid *2) —ἐλέγχω, ἀνστηρῶς κρίνω τι, reprehendo, -ere; aliquid.

ἐπικρίσις, ἡ· 1) adjudicatio, approbatio, -ionis, ὁ. 2) = ἀνστηρὰ κρίσις, censura, -ae, ὁ.

ἐπικριτής, δ, censor, -oris, ἄ.

ἐπικροτέω -ῶ, applaudo (-si, -sum, -ere).

*ἐπικρότης, ἡ, plausus, -us, ἄ.

ἐπίκρουσις, ἡ, percussio, ὁ.

ἐπικρούω (τὸν ἥλον), figo ἢ de-
figo clavum.

ἐπικρύπτω, abscondo, -ere.

ἐπικρύψις, ἡ, occultatio, ὁ.

ἐπικτάομαι -ῶμαι, insuper ac-
quiro (φιλοῦς amicos), ἢ ἀπλ. ac-
quiro (aliquid).

ἐπίκτησις, ἡ, acquisitio, ὁ.

ἐπίκτητος, ον, acquisitius, a, um.

ἐπικυνέω -ῶ, iterum concipio.

ἐπικύημα, τό· 1) fetus post alium
conceptus· *2) — τῆς φαντασίας, fe-
tus imaginationis.

ἐπικυκλος, ὁ, epicyclus, -i, ὁ.

ἐπικυκλινδέω -ῶ, ἐπικυκλίνδω, ἐ-
πικυκλίω, supervolvo, -ere.

ἐπικυματίζω, innato, -are.

ἐπικυμάτωσις, ἡ, fluctuatio, ὁ.

ἐπικύπτω, pronus incumbō.

ἐπικυρόω -ῶ· 1) comprobo, -are;
confirmo, -are, aliquid· 2) ἐπὶ νό-
μων, κ. ὁμ. sancio (-nxi, -nctum,
-ire) aliquid.

ἐπικυρτός, ον, incurvus, a, um.

ἐπικυρτόω -ῶ, incurvo, -are.

ἐπικύρωσις, ἡ, comprobatio.

ἐπικωλύω, impedio; prohibeo.

ἐπικώμιος (ἑνός), laudatorius.

ἐπικωμωδέω -ῶ, cavillor, -ari;
irrideo, -ere, aliquid.

ἐπίκωπος, ον· 1) ἐπ. ναῦς, remi-
gio instructa navis· 2) = κωπηλάτης,
remex, -igis, ὁ.

ἐπιλαγχάνω, post alium sorte
eligo· ὁθ. ἐπιλαχών, post alium
(sortum) electus.

ἐπιλαμβάνω· 1) insuper accipio,
aliquid· 2) συνήθ. prehendo ἢ com-
prehendo (-ere) aliquid· 3) occu-
po, -are, aliquid· 4) — ομαι· α')
— ομαι τινος τοῦ ἡματίου, prehendo
ἢ adprehendo aliquem pallio· β')
= καθάπτομαι τινος, επιτιμῶ τινι, re-
prehendo aliquem ἢ aliquid; γ')
= ἐπιτιγχνάνω τι, nanciscor, -i; adi-
piscor, -i, aliquid· δ') = ἀπτομαι τι-
νος, επιχειρῶ τινι, capesso, -ere,
aliquid.

ἐπιλάμπω, luceo super aliquid·
ἐντεῦθ. = fulgeo (-si, -ere).

ἐπιλανθάνομαι τινος, obliviscor
(-itus sum, -i) alicujus in oblivio-

nem alicujus rei venio.

ἐπιλέγω· 1) praetera (deinde) di-
co, dictis addo· 2) = ἐκλέγω, lego,
-ere; seligo, -ere· 3) μέσ. — ομαι,
mihi seligo; eligo, -ere.

ἐπιλείδω -ῶ, levigo, -are.

ἐπιλείπω· 1) deficio (-eci, -ec-
tum, -ere)· τὰ ἐπιτήδια ἐπέλιπε,
commeatus defecerunt· 2) relin-
quo, -ere.

ἐπιλείχω, superf. lampo.

ἐπιλείψις, ἡ, defectio, ὁ.

ἐπιλέκτος, ἐπὶ θ. lectus, selectus.

ἐπιλέκτως, eligendo.

ἐπιληπτικός, ἡ, ὄν, morbo co-
mitiali ἢ sacro laborans.

ἐπιληπτός, ον· 1) reprehensus,
a, um· 2) morbo sacro laborans.

ἐπιλησμοσύνη, ἡ, oblitio.

ἐπιλήσμων, ον, obliviosus, a, um.

ἐπιληστικός, ἡ, ὄν, obliviosus, a,
um; oblivionem afferens (al cui).

ἐπιληψία, comitialis morbus; sac-
cer morbus; epilepsia, ὁ.

ἐπιλήψιμος, ον, vituperandus, a,
um; vituperabilis, e.

ἐπιληψίμως, culpabiliter.

ἐπιλήψις, ἡ· 1) adprehensio,
-onis, ὁ. 2) ,prehensio, ὁ.

ἐπιλιμνάζω, superstagnō.

ἐπιλογισμός, ὁ, computatio.

ἐπίλογος, ὁ, exitus, us, ὁ.

ἐπίλοιπος, ον, reliquus, a, um.

ἐπίλυσις, ἡ, solutio, -onis, ὁ.

ἐπιλύτης, ὁ, explicator, ὁ.

ἐπιλύω· 1) solvo, -ere, aliquem·
ὁθ. libero, -are, aliquem· 2) solvo
ἢ explico aliquid.

ἐπιμάθεια, ἡ, sapientia sera.

ἐπιμαρτυρέω -ῶ, ε. testimonio
confirmo.

ἐπιμαρτύρησις, ἡ, attestatio, ὁ.

ἐπιμαρτυρία (θεῶν), obtestatio
(deorum).

ἐπιμαρτύρομαι, obtestor (-atus
sum, -ari) aliquem.

ἐπίμαρτυς, ὁ, testis factae rei.

ἐπιμαχία, ἡ, societas defensio-
nis; foedus ad bellum defenden-
dum initum.

ἐπίμαχος, ον, facilis oppugnatu.

ἐπιμεδίαμα, τό, adrisio, -onis, ὁ

ἐπιμειδιάω -ῶ, adrideo, -ere.
 ἐπιμελαίνομαι, nigresco, -ere.
 ἐπιμελαίνω, superficiem (alicujus rei) nigram facio.
 ἐπιμέλεια, ἡ, cura ὁ. curatio.
 ἐπιμελέομαι -οῦμαι καὶ ἐπιμέλομαι τινος, curo, -are, aliquid.
 ἐπιμελής, ἐς, diligens, -ntis.
 ἐπιμελητής, ὁ, (pro)curator, ἄ.
 ἐπιμελήτρια, ἡ, procuratrix, ὁ.
 ἐπιμελῶς, diligenter.
 ἐπίπεμπος, ον, reprehensus, a, um; culpabilis, e.
 ἐπιμέμπτως, culpabiliter.
 ἐπιμέφομαι, reprehendo, -ere; vitupero, -are, (alicui aliquid).
 ἐπιμεμψις, ἡ, reprehensio, ὁ.
 ἐπιμένω, 1) permaneo, -ere, 2) persto, -are in sententia 3) persevero, -are.
 ἐπιμετρέω -ῶ, 1) in mensura addo 2) προσμετρέω, admetior, (mensus sum, -iri).
 ἐπιμέτρον, τό, auctarium, οὐ.
 ἐπιμηθέομαι -οῦμαι, sero reputo.
 ἐπιμηθής, ἐς, qui sero reputat. ὁθ. improvidus, a, um.
 ἐπιμήκης, ἐς, ablongus, a, um.
 ἐπιμήνιος, ον, menstruus, a, um, τὰ ἐμήνια· α') menstruum, -i, οὐ. cibaria menstrua· β') τὰ καταμήνια (γυναικῶν), menstrua, -orum γ') — α) ιερά, menstrua sacra.
 ἐπιμηχανάομαι -ῶμαι, molior.
 ἐπιμήχανος, machinator.
 ἐπιμίγνυμι, admisceo, (-iscui, -ere) alicui rem || συνηθ. μεσ. — νυμαι = ἐμιζέω ἔχω, commercium habeo;
 ἐπίμικτος, ον, admixtus, a, um.
 ἐπιμιμνησκόμαι τινος, recorder (-atus sum, -ari), aliquid.
 ἐπιμίξ, mistim; promiscue.
 ἐπιμίξια, ἡ, commercium, οὐ.
 ἐπίμιξις, ἡ, admixtio.
 ἐπίμισθιος, ον, mercenarius.
 ἐπιμισθοφορά, (* ἐπιμισθιον), merces extraordinaria.
 ἐπιμνημονεύω, memoro, -are.
 ἐπιμοιχεύω, insuper adultero.
 ἐπιμονή, ἡ, perseverantia, -ae, ὁ. constantia, -ae, ὁ. pervicacia, -ae, ὁ. obstinatio, -onis, ὁ. || * μετ' — ἤς,

perseveranter; constanter.

ἐπίμονος, ον, perseverans, -ntis; constans || τὸ — ον = ἡ ἐπιμονή.

ἐπιμόσως, perseveranter.

ἐπίμοχθος, ον, operosus, a, um; laboriosus, a, um.

ἐπιμόχθως, operose; laboriose.

ἐπιμοχλῶ -ῶ, pessulum obdo.

ἐπιμυθεύομαι, affabulor, -are.

ἐπιμύθιον, τό, epilogus fabulae; affabulatio, -onis, ὁ.

ἐπιμυκτηρίζω, insuper irrideo.

ἐπίνειον, τό· 1) statio navium; portus -us, ἄ. 2) urbs maritima.

ἐπινέμεις, ἡ, indictio, ὁ.

ἐπινέμω· 1) = διανέμω, distribuo, -ere· 2) = βόσκω ἐπὶ ξένον ἀγρῶ, pasco in alieno agro· 3) μέσ. — ομαί τι (ἐπὶ πυρός), depasco (-avi, -ere), aliquid.

ἐπίνευσις, ἡ, nutus, -us, ἄ.

ἐπινεύω τινί, innuo (-ui, -ere), alicui· ὁθ. = adnuo, -ere.

1. ἐπινέω, in superficie aquae nato.

2. ἐπινέω (= ἐπικλώω), nens fata lia stamira destino (περὶ Μοιρῶν)

3. ἐπινέω (= ἐπισωρεύω), accumulo.

ἐπινήφω, sobrius sum.

ἐπινήχομαι, innato, -are.

ἐπινίκιος, ον, triumphalis, e (κατὰ Ῥωμ. ἔθνη)· ἐπινίκιος ἐσθής, triumphalis vestis || τὰ ἐπινίκια· α') = ἡ ἐπινίκιος θυσία, supplicatio, -onis, ὁ. β') = νικητήρια, praemium (victoriae).

ἐπινόεω -ῶ· 1) = ἐν νῷ ἔχω, σκέπτομαι, cogito, -are, aliquid· 2) = ἐξευρίσκω, excogito, -are; invenio, -ire, aliquid· 3) ἐπὶ ψευδοῦς· comminiscor, -i, aliquid.

ἐπινόημα, τό· 1) inventum, -i, οὐ. 2) = πλάσμα, commentum, -i, οὐ.

ἐπινόησις, ἡ, inventio, ὁ.

ἐπινοητής, ὁ, inventor, ἄ.

ἐπινοητικός, ἡ, ὅν τινος, solers in aliqua re.

ἐπινοήτρια, ἡ, invetrix, icis, ὁ.

ἐπίνοια, ἡ· 1) cogitatio, -onis, ὁ. 2) = ἐπινόημα, commentum, -i, οὐ. 3) sollertia, -ae, ὁ.

ἐπινομή πυρός· pervasio incendii.
 ἐπινομία, ἡ, pastio communis.
 ἐπιμονίς, ἡ, strenua. -ae, θ.
 ἐπινοσέω -ῶ, ultra aegroto.
 ἐπίνοσος, morbosus, a, um.
 ἐπινοτίζω, irrōro, -are.
 ἐπινότιος, ον, super dorsō positus
 ἐπιξέω, in superficie rado.
 ἐπιξύω, rado, -ere.
 ἐπιορκέω -ῶ, pejero ἢ perjuro.
 ἐπιορκητικός, perjurus, a, um.
 ἐπιορκία, ἡ, perjurium, -i, οὐ.
 ἐπιορκος, ον, perjurus, a, um.
 ἐπιόρκως, perjure; perfide.
 ἐπιούσιος ἄρτος· 1) quotidianus
 panis· 2) = ὁ τῆς ἐπιούσης ἡμέρας,
 panis crastinus.
 ἐπίπαν, in universum.
 ἐπίπαππος, δ, atavus, -i, ἀ.
 ἐπιπάσσω τι ἐπὶ τι, inspergo ali-
 quid alicui.
 ἐπίπαστος, ον, inspersus, a, um.
 ἐπιπαταγέω -ῶ, adstrebo, -ere.
 ἐπιπαφλάζω, infervesco, -ere.
 ἐπίπεδος, ον, planus, a, um.
 *ἐπιπέδω -ῶ τι in planum ali-
 quid deduco; exaequo, aliquid.
 *ἐπιπέδωσις, ἡ, exaequatio, θ.
 ἐπιπειθής, ἐς, obediens.
 ἐπιπέλομαι, accedo, -ere.
 ἐπίπεμπτος, ον, sesquiquintus.
 ἐπιπέμπω· 1) insuper mitto (ali-
 quid)· 2) (περὶ τῶν ἐκ θεοῦ πεμ-
 πομ.) mitto, immitto, -ere.
 ἐπίπεμψις, ἡ, missio, -onis, θ.
 ἐπιπέταμαι, advolo, -are.
 ἐπιπετάννυμι, expando, -ere.
 ἐπιπήγνυμι, q̄h̄m. in superficie
 congelo.
 ἐπιπηδάω -ῶ· 1) insilio, ire· 2)
 insulto, -are.
 ἐπιπήδησις, ἡ, insultura, θ.
 ἐπιπιέζω, imprimo, -ere.
 ἐπιπιεσμός, δ, impressio, θ.
 ἐπιπίμπλημι, insuper impleo.
 ἐπιπίνω, insuper bibo.
 ἐπιπίπτω ἢ· 1) irruo, -ere, in
 aliquem ἢ in aliquid· 2) incido,
 -ere, in aliquem ἢ in aliquid· 3)
 repente invado, -ere, aliquem.
 ἐπιπλα, τά, supellex, -ctilis, θ.
 ἐπιπλανάομαι -ῶμαι, erro.

ἐπιπλάνησις, ἡ, vagatio, θ.
 ἐπιπλάττω, illino (aliquid alicui)
 ἐπίπλαστος, ον, illitus, a, um.
 ἐπιπλέκω, implico, -are.
 ἐπιπλέον, amplius.
 ἐπίπλεος, ον, piensus, a, um.
 ἐπίπλευσις, ἡ, ingressus (navis).
 ἐπιπλέω· 1) supernavigo, -are;
 navigo, -are· 2) = ἐπιπολάζω, super-
 nato, innato, -are· 3) — ἡνί, clas-
 se invado aliquem ἢ aliquid.
 ἐπιπληκτικός, increpatorius.
 ἐπιπληκτικῶς, increpative.
 ἐπιπλημμυρέω -ῶ, inundo, -are.
 ἐπίπληξις, ἡ· 1) increpatio, -onis,
 θ. 2) objurgatio, -onis, θ.
 ἐπιπληρόω -ῶ, adimpleo, -ere.
 ἐπιπλήσσω καὶ ἐπιπλήττω τινά
 ἢ τινι· 1) increpito, -are, aliquem
 ἢ alicui· 2) increpo, -are, -aliquem·
 3) objurgo, -are, aliquem· 3) in-
 vehor (verbis) aliquem.
 ἐπιπλοκή, ἡ, implicatio, θ.
 ἐπίπλοκος, implicitus, a, um.
 ἐπιπλον, τό, supellex, -lectilis, θ.
 ἐπίπλοον, τό, omentum, -i, οὐ.
 ἐπίπλοος-ους, δ, navigatio adver-
 sus aliquem.
 *ἐπιπλόω -ῶ τὴν οἰκίαν· domum
 supellectilij instruo.
 ἐπίπνευσις, ἡ, inspiratio (divina).
 ἐπιπνέω ἢ· 1) afflo, -are. θεῶν
 πνεύματι ἐπιπνέομαι, divino spiritu
 afflor· 2) adspiro, -are, alicui· 3)
 inspiro, -are, aliquem.
 ἐπίπνοια, ἡ, afflatus divinus.
 ἐπίπνοος-ους (= ἐμπνευσόμενος),
 afflatus, a, um.
 ἐπιποθέω -ῶ, admodum desidero.
 ἐπιπόθησις, desiderium, -i, οὐ.
 ἐπιπολάζω 1) = ἐπιπλέω, innato,
 -are; fluito, -are, 2) = ὑπερισχέω,
 emineo, -ere; potens sum· 3) = ὑπερ-
 πολάζω, redundo, -are.
 ἐπιπόλαιος, ον, in superficie ex-
 stans; superficialis, e. ἐντεῖθεν· α') =
 φανερός, σαφής, evidens, -ntis; per-
 spicuus, a, um· β') = κοῦφος, levis,
 e; parum subtilis.
 *ἐπιπολαιότης, ἡ, levitas, θ.
 ἐπιπολαίως, leviter; sumatim.
 ἐπιπόλασις, ἡ, innatio, θ.

ἐπιπολιδομαι-οὔμαι, canesco.
ἐπιπόλιος, ον, fere canescens.
ἐπίπονος, ον, operosus, a, um.
ἐπιπόντιος, ον, qui est supra mari.
ἐπιπόνως, laboriose.
ἐπιπορεύομαι, 1) proficiscor ad;
eo ad· 2) eo ἢ proficiscor per; 3)
incurso fines hostibus.

ἐπιπορπύω -ῶ, fidula necto.
ἐπιπορπίς, ἡ, fibula, -ae, θ.
ἐπιπροσβέυομαι, 1) legatus eo ali-
quo. 2) ἐπ. πρὸς τινα, legatos mit-
to ad aliquem.

ἐπιπροσθεν, 1) = ἐμπροσθεν, ante;
ἐπ' ὀφθαλμῶν ἔχω, ante oculos ha-
beo· 2) = ἐνώπιον, coram· 3) = ἐμ-
πόδιον γίνεσθαι τι, alicui impedi-
mento sum.

ἐπιπροσθένω -ῶ· 1) objectus sum;
interjectus sum· 2) — τι, obstruo
lumen alicui· || — οὔμαι (ὕπο τινος),
obscuror, -ari.

ἐπιπρόσθησις, ἡ· 1) obumbra-
tio, -onis, θ. 2) impeditio, θ.

ἐπίπτῃσις, ἡ, advolatus, -us, ἄ.
ἐπιπτώω, inspuo, -ere.

ἐπίπτωσις, ἡ, accidentia, -ae, θ.
ἐπίπωμα, τό, operculum, -i, οὐ.

ἐπιπωμάω, operculo claudio.

ἐπιρραίνω, ἐπιρραντίζω· insper-
go (-si, -sum, -ere) aliquid alicui.

ἐπίρραμα, τό, adsummentum, -i, οὐ.

ἐπιρράντισις, ἡ, ἐπιρραντισμός, θ,
inspersio, -onis, θ.

ἐπιρραπίζω, bacillo percutio· ||
μετφ. reprehendo, vitupero (ali-
quem).

ἐπιρράπτω, adsuo, -ere.

ἐπιρρέπεια, ἡ, propensia, θ.

ἐπιρρεπής, ἔς, propensus, a, um;
proclivis, e (ad aliquid).

ἐπιρρέπω ἐπὶ τι, propensus ἢ
proclivis sum ad aliquid.

ἐπιρρεπῶς, propense. [-ere.

ἐπιρρέω· 1) influo, -ere· 2) affluo,

ἐπιρρήγνυμι, scindo, -ere.

ἐπίρρημα, τό, adverbium, -i, οὐ.

ἐπιρρηματικός, adverbialis, e.

ἐπιρρηματικῶς, adverbialiter.

ἐπίρρινος, ον, nasutus, a, um.

ἐπιρρίπτω, ἐπιρριπτέω -ῶ τι, ||
conjicio in aliquem aliquid.

ἐπιρροή, ἐπίρροια, ἡ· 1) = ἐπίρ-
ρυσις, influxio, -onis, θ. effusio,
-onis, θ. 2) = ἀφθονία, affluentia,
-ae, θ. *3) = δόναμις, influxus, -us.
ἐπιρροπή, ἡ, inclinatio, -onis, θ.
ἐπιρροφέω -ῶ, sorbeo, -ere.
ἐπιρρόβημα, sorbitio.
ἐπιρρυνθμίζω, ad numeros redigo
ἐπιρρυνπαίνω, in supericie sor-
dido.

ἐπίρρυσις, ἡ, influxio, -onis, θ.
ἐπίρρυνος, ον, irriguus, a, um.
ἐπιρρώνυμι τινα ἢ τι, corroboro,
-are, aliquem ἢ aliquid· || — νυμαί,
me corroboro.

ἐπίρρωσις, corroboramentum.

ἐπίσαγμα, τό, clitellae, -arum, θ.

ἐπίσαθρος, ον, fragilis, e.

ἐπισαλεύω, agitor, -ari.

ἐπισάτω, clitellas impono.

ἐπισείω· 1) incutio, -ere, aliquid·
2) μετφ. ἐπισείω τὸν δῆμον, πόλε-
μον, populum excito, bellum in-
fero· 3) ἐπισείω Πέρσας, incutio
terrorem Persis.

ἐπίσημα, τό, signum, -i, cῶ.

ἐπισημαίνω· 1) = σημαίνω, εἰμαίνω
τι, significo, -are, aliquid· 2) =
προσημαίνω τι, portendo, -ere, ali-
quid; significo, -are, aliquid· 3)
μέσ. — ομαι τι, acclamatione testor
aliquid.

ἐπισημασία, ἡ, significatio, θ.

ἐπισημεύω -ῶ· 1) adnoto, -are,
aliquid· 2) μέσ. plausu approbo ali-
quid.

ἐπισημεύωσις, ἡ, adnotatio, θ.

ἐπίσημος, ον· 1) = σεσημαμένος,
signatus, a, um· 2) = ἐπιφανής, in-
signis, e· 3) τὸ ἐπίσημον· α') signum
in numis, in navibus· *β') τὸ ἐπί-
σημον τῆς ἡμέρας, solemnitas diei·
*γ') — ἔγγραφον, litterae publicae
auctoritatis.

ἐπισημότης, ἡ· 1) nobilitas, -atis,
θ. celebritas, -atis, θ. 2) μετ' ἐπιση-
μότητος, solemniter.

ἐπισήμως, 1) significanter. *2)
yeosl. publice.

ἐπίσης ἢ ἐπ' ἴσης, aequae.

ἐπίσημος, paullulum aduncus.

ἐπισιτίζω, cibaria praebeo, -ere.

—ομαι, 1) cibaria sumo, —ere, 2) frumentor —ari.

ἐπισιτισμός, ὁ, ἐπισίτισις, ἡ, frumentatio —onis, ὁ.

ἐπισιμάζω, claudico, —are.

ἐπισικάπτω, fodio, circummodio.

ἐπισκεδάζω, ἐπισκεδάννυμι, dis-sipo, —ere dispergo, —ere.

ἐπισκεπάζω, contego, —ere.

ἐπισκέπτης, ὁ, 1) inspector, —oris, ἄ. *2) visitator, —oris, ἄ.

ἐπισκέπτομαι, 1) viso, inviso, in-visito aliquem; sultatum a.iquem venio. 2) —τι, = ἐξετάζω τι, inspi-cio, —ere, aliquid.

ἐπισκευάζω τι, instauro, —are, aliquid; reificio, —ere, aliquid.

ἐπισκευαστής, ὁ, instaurator; ἄ.

ἐπισκευαστικός, ἡ, ὄν, instrauro-tus, a, um.

ἐπισκευή, ἡ, instauratio, ὁ.

ἐπίσκεψις, ἡ, 1) inspectio, —onis, ὁ. *2) salutatio, ὁ.

ἐπισκηνόω —ῶ, inhalito, —are.

ἐπισκήπτω τι εἰς τινα, τί τινα, 1) injicio, impono alicui aliquid. 2) κεραυνός εἰς τὰ δένδρα ἐπισκήπτει, fulmen arboribus incumbit. 3) = ἐν-τέλλομαι τινί τι, mando, —are, alicui aliquid. 4) μέσ. —ομαι τινί, incum-bo, innitor alicui ἢ aliqua re.

ἐπίσκηψις, ἡ, impositio, ὁ.

ἐπισκιάζω, 1) adumbro, —are, ali-quid. 2) opaco, —are, aliquid. 3) —τινὰ ἢ τι (κυρ. καὶ μετφ.) obum-pro, —are, aliquem ἢ aliquid.

ἐπισκίασις, ἡ, obumbratio, ὁ.

ἐπισκίασμα, τό, umbra iuxta.

ἐπισκιασμός, ὁ, obumbratio, ὁ.

ἐπίσκιος, ὄν, opacus, a, um.

† ἐπισκοπεῖον, domus episcopi.

† ἐπισκοπεύω, episcopus sum.

ἐπισκοπέω —ῶ, inspicio, —ere.

† ἐπισκοπή, ἡ, episcopatus, ἄ.

ἐπισκόπησις, ἡ, inspectio ὁ.

† ἐπισκοπικός, episcopalis, e.

1. ἐπίσκοπος, ὁ, (= ἐπόπτης) in-spector || † episcopus, —i, ἄ.

2. ἐπίσκοπος (= ἐπὶ σκοπὸν βάλ-λων), scopum feriens.

ἐπισκοτέω —ῶ, ἐπισκοτιζώ, ob-scuro, —are, aliquid.

ἐπισκότησις, ἡ, obscuratio.

ἐπ.σύνιον (τὸ δέρμα τῶν κογχῶν τοῦ ὀφθαλμοῦ), episcynium, —i, ὄν. supercilium, —i, ὄν.

ἐπισκώπτεις, ὁ, irrisor, ἄ.

ἐπισκώπτω, 1) irrideo, —ere, ali-quem ἢ aliquid. 2) ἀμετ. —χαριεν-τίζομαι, joco, —ari.

ἐπίσκωψις, ἡ, irrisio, —onis, ὁ.

ἐπισώω —ῶ, adaequo, —are.

ἐπίσπασις, ἡ, adtractio, ὁ.

ἐπισπαστήρ, ὁ, adtractor, ἄ.

ἐπισπαστικός, ἡ, ὄν, adtractivus.

ἐπίσπαστος, adtractus, a, um.

ἐπισπᾶω —ῶ, adtraho, —ere, ali-quem ἢ aliquid.

ἐπισπένδω, libo (aliquid alicui).

ἐπισπύδω, 1) accelero, —are. 2) propero. —are, aliquid.

ἐπίσπενσις, ἡ, acceleratio, ὁ.

ἐπίσπληνος, ὄν, lienosus, a, um.

ἐπισπονδή, ἡ, foedus, —eris, ὄν.

ἐπισπορά, ἡ, satio iterata.

ἐπισπονδάζω, 1) incito ad ali-quid. 2) ἀμετ. accelero, —are.

ἐπίσταγμα, τό, instillatio, ὁ.

ἐπιστάζω τί τι, instillo, —are, ali-quid alicui.

ἐπισταθμάομαι —ῶμαι, pondero, —are; accurate pensito, aliquid.

ἐπισταθμεύω, stabulor, —ari.

ἐπιστάθμη, ἡ, amussis, —is, ὁ.

ἐπισταθμία, ἡ, stabulatio, ὁ.

ἐπιστάλλω, instillo, —are.

ἐπίσταμαι, scio, —ire, aliquid; pe-ritus sum alicujus rei.

ἐπισταμένως, scite; perite.

ἐπίσταξις, ἡ, destillatio, (sanguinis).

ἐπιστασία, ἡ, 1) consideratio. 2) = ἐπίβλεψις, inspectio, —onis, ὁ. 3) = ἀρχή, praefectura, —ae, ὁ.

ἐπίστασις, ἡ, commoratio, ὁ. ἐν-τεῦθ. 1) consideratio, ὁ. 2) ἐπίβλε-ψις, inspectio, ὁ.

ἐπιστατέω —ῶ, praefectus sum ali-cui rei; praesum alicui rei.

ἐπιστάτης, ὁ, qui praeest ἢ pro-fectus est alicui rei; curator.

ἐπιστάτις, ἡ, quae praest alicui rei; curatrix, —icis, ὁ.

ἐπιστεγάζω, obtego, —ere.

*ἐπιστέγασμα, τό, tectum, -i, οὐ.

*ἐπιστέγον (πλοίου), pars superior navis ad puppim.

ἐπιστέλλω· 1) mitto ad· 2) ἐπιστέλλω τινί, (= γράφω τινί ἐπιστολήν), scribo litteras alicui ἢ ad aliquem· 3) per litteras certiorum facio aliquem· 4) mando ad aliquem.

ἐπιστέφω, impleo mero.

ἐπιστήθιος, ον, in pectore recumbens (Ioannes)· ἐντεῦθ. ἐπιστήθιος φίλος, intimus, -i, ἀ.

ἐπιστηλόω - ὦ, ρήμ. columnam impono.

ἐπιστήμη, ἡ, scientia, -ae, θ.
ἐπιστημονικός, ἡ, ὄν, cui scientia inest; scientificus, a, um.

ἐπιστημονικῶς, scientiifice.

ἐπιστημοσύνη, ἡ, scientia, θ.

ἐπιστημόνως, scienter; docte.

ἐπιστήμων, sciens, doctus.

ἐπιστηρίζω, magis stabilio.

ἐπιστητός, ἡ, ὄν, cadens sub scientiam.

ἐπιστίζω, notis compungo.

ἐπιστίλλω, splendo, -ere.

ἐπίστιχος, ον, serie positus.

ἐπιστοιβάξω, coacervo, -are.

ἐπιστολεύς, δ· 1) legatus classis· 2) = γραμματοφόρος, tabellarius, ἀ.

ἐπιστολή, ἡ, epistola, -ae, θ. litterae, -arum, θ.

ἐπιστολιοφόρος, δ· 1) = ἐπιστολεύς, 1· 2) tabellio, -onis, θ.

ἐπιστολικός, ἡ, ὄν, epistolaris, e.

ἐπιστολιμαῖος, (α), ον, 1) epistolaris, e· 2) —αι δυνάμεις, copiae, quae non nisi in litteris habentur, copiae promissae, non missae.

ἐπιστόλιον, τό, epistolum, -ii, οὐ.

ἐπιστολιοφόρος, qui epistolas fert.

ἐπιστολ(ι)ογράφος, ον, epistolas scribens.

ἐπιστομίζω = ἀποστομίζω, os obturo, loquentem reprimo.

ἐπιστόμιον, τό, oris obturaculum; epistomion, -i, οὐ.

ἐπιστομίς, ἡ, postomis, -idis, θ.

ἐπιστομός - ὦ, obturo, -are.

ἐπιστρατεία, ἐπιστράτευσις, ἡ, expeditio adversus aliquem.

ἐπιστρατεύω, —ομαι, expeditio-

nem suscipio adversus aliquem.

ἐπιστρατοπεδεύω, —ομαι, castra moveo adversus aliquem.

ἐπιστρέφής, ἔς, sollers, -rtis.

ἐπιστρέφω, 1) converto, -ere, τὰς ὁφείεις πάντων ἐπιστρέφει πρὸς ἑαυτὸν, omnium oculos convertit (ad se)· 2) πρὸς τὰ ὀπίσω στρέφω τι, retroago, -ere, aliquid· 3) μέσ. ἐπιστρέφομαι (ἐπεστράφη), respicio (respexi) -ere· 4) οὐδ. = ὑποστρέφω, revertor (reversus sum, reverti)· ἐπιστρέφω εἰς τὸν οἶκόν μου, revertor domum meam, ἐπέστρεψεν εἰς τὸν οἶκον, domum reversus est· 5) ad rectam viam converto ἢ reduco aliquem (errantem).

ἐπιστροφή, ἡ, 1) conversio, -onis, θ. 2) = ἐπανάκαμψις, reversio, θ. reditus, -us, ἀ. 3) προσοχή, φροντίς, animadversio, θ. cura, -ae, θ.

ἐπίστροφος, reciprocus, a, um.

ἐπίστροφως, diligenter.

ἐπίστροφμα, τό, instragulum, -i.

ἐπιστρώννυμι, interno, (-avi, -atum, -are) aliquid.

ἐπίστρωσις ὁδῶ, stratus viae sa-

xulis ἢ silice.

ἐπιστύλιον, τό, epistylum, οὐ.

ἐπισυλλέγω, insuper colligo.

ἐπισυμμαχία ἡ, ἴδε ἐπιμαχία.

ἐπισυνάγω, insuper colligo.

ἐπισυναγωγή, congregatio, θ.

ἐπισυναθροίζω, adaggero, -are.

ἐπισυναλλάττω, concilio.

ἐπισυνάπτω, adjungo, -ere; ad-

necto aliquid alicui.

ἐπισύνδεσις, ἡ, conjunctio, θ.

ἐπισυνδέω, connecto.

ἐπισύνδεσμος, δ, vinculum, οὐ.

ἐπισύνειμι, convenio in unum.

ἐπισυνέχω, duco (uxores).

ἐπισυνίστημι τινά τινι, commendo aliquem alicui || —αμὰ τινι, insur-

go in aliquem.

ἐπισυννικίζω, colonos addo.

ἐπισυννίθηναι, insuper compono.

ἐπισυντρέχω, concurro ad.

ἐπισυρρίζω, ἐπισυρρίπτω, sibilo ad-

sibilis excipio; exsibilo, -are.

ἐπισυρρέω, confluo, -ere.

ἐπισύρω, ἐπισύρομαι, 1) adtraho,

-ere; post me traho. 2) = διασύρω, obtrecto, -are. 3) negligo, -ere.

ἐπισύστασις, ἡ, conjuratio, θ.

ἐπισφάξω καὶ ἐπισφάντω ἵνα τι jugulo aliquem super aliquem.

ἐπισφαλής, ἑς, instabilis, e.

ἐπισφάλλω, fallo, decipio, -ere.

ἐπισφαλῶς, lubrico.

ἐπισηραγίζω, obsigno, -are, συνήθ. μέσ. —ομαι τι, (μετφ. consigno, -are, aliquid.

ἐπισηράγισις, ἡ, ἐπισηράγισμα, τό, obsignatio, -onis, θ.

ἐπισηραγιστής, δ, obsignator, ἀ.

ἐπίσχεσις, ἡ, retentio, θ.

ἐπισχίζω, iniindo, -ere.

ἐπισχναίνω, macrum reddo.

ἐπισχυρίζομαι, fortiter resisto.

ἐπισχυρίζω, corrobore, -are.

ἐπισχύω (= ἐνισχύω). 1) validum reddo. 2) ἀμετ. invalesco, -ere.

ἐπίσχω, 1) cohibeo, -ere. 2) reprimo, -ere.

ἐπισωματοῦμαι, corporeus fio.

*ἐπισώρευσις, ἡ, cumuatio, θ.

ἐπισωρεύω, cumulo, -are; acervo, coacervo, -are; aliquid. || *—ομαι, cumulo, -ari.

ἐπιταγή, ἡ, mandatum, -i, οὐ.

ἐπίταγμα, τό, 1) mandatum, -i, οὐ. imperatum, -i, οὐ. 2) cohors subsidiaria.

ἐπίταδε, (ἐπὶ τάδε), citra.

ἐπιτακτής, δ, aliis, imperans.

ἐπιτακτικός, ἡ, ὄν, imperiosus, a, um. || *—ῆ φωνή, vox imperans.

ἐπιτακτικῶς. 1) imperiose. 2) imperabiliter.

ἐπίτακτοι, οἱ, triarii, -orum, ἀ.

ἐπίτακτος, imperatus, a, um.

ἐπιτανύω (ἐπιτείνω), intendo.

ἐπίταξις (= ἐπιταγή), mandatum.

ἐπιτάραξις, ἡ, perturbatio, θ.

ἐπιταράσσω, ἐπιταράττω, perturbo, conturbo, -are.

ἐπίτασις, ἡ. 1) intentio, -onis, θ. 2) incrementum, -i, οὐ. 3) exaggeratio, -onis, θ. 4) vehementia (hiemis).

ἐπιτάσσω, ἐπιτάττω. 1) impero, -are. 2) = ὀπισθεν τοποθετῶ, colloco post aliquid 3) —ομαι. α')

= προστάττομαι, imperor, -ari. β') = ὀπισθεν τοποθετοῦμαι, α') locum in acie habeo post aliquem. β') collocor post aliquid.

ἐπιτατικός, ἡ, ὄν, intendens, -ntis; augens, -ntis.

ἐπιτατικῶς, intendentio.

ἐπιτάφιος, ὄν, funebilis, e.

ἐπιταχύω, accelero, -are.

ἐπιτάχυνσις, ἡ, acceleratio, θ.

ἐπιτείνω. intendo (-ndi-tentum,

-ere) aliquid, μετφ. intendo, auggeo, -ere, aliquid. || μέσ. —ομαι, augeor (auctus sum -eri); accresco, -ere.

ἐπιτειχίζω, munio, -ire. —ομαι, munior adversus aliquem.

ἐπιτειχισις, ἡ, exstructio ἢ munitiō adversus aliquem.

ἐπιτειχισμα, τό, propugnaculum contra aliquem (exstructum).

ἐπίτειχος, τό, ἐπὶ θ. murus super murum.

1. ἐπιτέλεια, ἡ, perfectio, -onis, θ.

2. ἐπιτέλεια, ἡ, magistratus, ἀ.

*ἐπιτελεῖον, τό, ἐπιτελεῖς, οἱ, duces, exercitūs primores.

ἐπιτέλειος, ὄν, periectus, a, um.

ἐπιτελειῶ -ῶ, perficio, -ere.

ἐπιτελειῶσις, ἡ, periectio, θ.

ἐπιτέλεισις, ἡ. 1) perfectio, θ. 2) functio, θ. 3) executio, θ.

ἐπιτελεστικός, ἡ, ὄν, efficax.

ἐπιτελέω -ῶ. 1) = ἀπότηλῶ, perficio ἢ efficio, -ere, aliquid. 2) = πράττω τι, iungor ἢ periungor (-ctus sum, -i) aliqua re. 3) exsequor, -i (τὰ προσαχθέντα mandata). 4) = ἐορτάζω, celebroy, -are.

ἐπιτελής, ἑς, ad iinem perductus; absolutus.

ἐπιτέλλω. 1) = ἐντέλλομαι, mando, -are. 2) = ἀνατέλλω, orior, -iri.

ἐπιτέμνω. 1) = περικτέμνω, amputo, aliquid; incido, aliquid. 2) μετφ. = συντέμνω, facio compendii.

ἐπιτερπής, ἑς, delectans, -ntis.

ἐπιτερπεω, delecto, -are.

ἐπιτερπῶς, delectabiliter.

ἐπιτεταμένως, vehementer.

*ἐπιτετηδευμένος, ἡ, ὄν, effectatus, a, um.

ἑπιτετηδευμένως, affectate.

ἑπιτετραμμένος, δ, procurator.

ἑπιτεμνημένος, concise.

ἑπιτευνκτικός, impetrabilis, e.

ἑπιτευξίς, ἡ, impetratio, ὁ.

ἑπιτεχνάζομαι, ἑπιτεχνάομαι-ῶμαι, machinor molior.

ἑπιτέχνησις, ἡ, machinatio, ὁ.

ἑπιτεχνητός, ἡ, ὄν, arte factus.

ἑπιτήδειος, α, ὄν 1) = πρόσφορος, idoneus, α, um; opportunus, α, um.

2) ἐπιτηδεῖός τινι, amicus, benevolus alicui. ὁδ. = necessarius, α, um.

3) τὰ ἐπιτήδεια (τοῦ στρατεύματος), commeatus, us, ἄ. 4) = δεξιός, habilis, e; peritus, α, um.

ἑπιτηδεσιότης, ἡ 1) opportunitas, -atis, ὁ. 2) = δεξιότης, habilis, -atis, ὁ.

ἑπιτηδεῖωσις, ἡ 1) opportunitas, -atis, ὁ. 2) = δεξιότης, habilis, -atis, ὁ.

ἑπιτηδεῖωσις, ἡ 1) opportunitas, -atis, ὁ. 2) = δεξιότης, habilis, -atis, ὁ.

ἑπιτηδεῖωσις, ἡ 1) opportunitas, -atis, ὁ. 2) = δεξιότης, habilis, -atis, ὁ.

ἑπιτηδεῖωσις, ἡ 1) opportunitas, -atis, ὁ. 2) = δεξιότης, habilis, -atis, ὁ.

ἑπιτηδεῖωσις, ἡ 1) opportunitas, -atis, ὁ. 2) = δεξιότης, habilis, -atis, ὁ.

ἑπιτηδεῖωσις, ἡ 1) opportunitas, -atis, ὁ. 2) = δεξιότης, habilis, -atis, ὁ.

ἑπιτηδεῖωσις, ἡ 1) opportunitas, -atis, ὁ. 2) = δεξιότης, habilis, -atis, ὁ.

ἑπιτηδεῖωσις, ἡ 1) opportunitas, -atis, ὁ. 2) = δεξιότης, habilis, -atis, ὁ.

ἑπιτηδεῖωσις, ἡ 1) opportunitas, -atis, ὁ. 2) = δεξιότης, habilis, -atis, ὁ.

ἑπιτηδεῖωσις, ἡ 1) opportunitas, -atis, ὁ. 2) = δεξιότης, habilis, -atis, ὁ.

ἑπιτηδεῖωσις, ἡ 1) opportunitas, -atis, ὁ. 2) = δεξιότης, habilis, -atis, ὁ.

ἑπιτηδεῖωσις, ἡ 1) opportunitas, -atis, ὁ. 2) = δεξιότης, habilis, -atis, ὁ.

ἑπιτηδεῖωσις, ἡ 1) opportunitas, -atis, ὁ. 2) = δεξιότης, habilis, -atis, ὁ.

ἑπιτηδεῖωσις, ἡ 1) opportunitas, -atis, ὁ. 2) = δεξιότης, habilis, -atis, ὁ.

ἑπιτηδεῖωσις, ἡ 1) opportunitas, -atis, ὁ. 2) = δεξιότης, habilis, -atis, ὁ.

ἑπιτηδεῖωσις, ἡ 1) opportunitas, -atis, ὁ. 2) = δεξιότης, habilis, -atis, ὁ.

ἑπιτηδεῖωσις, ἡ 1) opportunitas, -atis, ὁ. 2) = δεξιότης, habilis, -atis, ὁ.

ἑπιτηδεῖωσις, ἡ 1) opportunitas, -atis, ὁ. 2) = δεξιότης, habilis, -atis, ὁ.

ἑπιτηδεῖωσις, ἡ 1) opportunitas, -atis, ὁ. 2) = δεξιότης, habilis, -atis, ὁ.

ἑπιτηδεῖωσις, ἡ 1) opportunitas, -atis, ὁ. 2) = δεξιότης, habilis, -atis, ὁ.

ἑπιτηδεῖωσις, ἡ 1) opportunitas, -atis, ὁ. 2) = δεξιότης, habilis, -atis, ὁ.

ἑπιτηδεῖωσις, ἡ 1) opportunitas, -atis, ὁ. 2) = δεξιότης, habilis, -atis, ὁ.

ἑπιτηδεῖωσις, ἡ 1) opportunitas, -atis, ὁ. 2) = δεξιότης, habilis, -atis, ὁ.

ἑπιτηδεῖωσις, ἡ 1) opportunitas, -atis, ὁ. 2) = δεξιότης, habilis, -atis, ὁ.

ἑπιτηδεῖωσις, ἡ 1) opportunitas, -atis, ὁ. 2) = δεξιότης, habilis, -atis, ὁ.

ἑπιτηδεῖωσις, ἡ 1) opportunitas, -atis, ὁ. 2) = δεξιότης, habilis, -atis, ὁ.

ἑπιτηδεῖωσις, ἡ 1) opportunitas, -atis, ὁ. 2) = δεξιότης, habilis, -atis, ὁ.

ἑπιτηδεῖωσις, ἡ 1) opportunitas, -atis, ὁ. 2) = δεξιότης, habilis, -atis, ὁ.

ἑπιτηδεῖωσις, ἡ 1) opportunitas, -atis, ὁ. 2) = δεξιότης, habilis, -atis, ὁ.

ἑπιτηδεῖωσις, ἡ 1) opportunitas, -atis, ὁ. 2) = δεξιότης, habilis, -atis, ὁ.

ἑπιτηδεῖωσις, ἡ 1) opportunitas, -atis, ὁ. 2) = δεξιότης, habilis, -atis, ὁ.

ἑπιτηδεῖωσις, ἡ 1) opportunitas, -atis, ὁ. 2) = δεξιότης, habilis, -atis, ὁ.

ἑπιτηδεῖωσις, ἡ 1) opportunitas, -atis, ὁ. 2) = δεξιότης, habilis, -atis, ὁ.

ἑπιτηδεῖωσις, ἡ 1) opportunitas, -atis, ὁ. 2) = δεξιότης, habilis, -atis, ὁ.

ἑπιτηδεῖωσις, ἡ 1) opportunitas, -atis, ὁ. 2) = δεξιότης, habilis, -atis, ὁ.

ἑπιτηδεῖωσις, ἡ 1) opportunitas, -atis, ὁ. 2) = δεξιότης, habilis, -atis, ὁ.

ἑπιτηδεῖωσις, ἡ 1) opportunitas, -atis, ὁ. 2) = δεξιότης, habilis, -atis, ὁ.

ἑπιτηδεῖωσις, ἡ 1) opportunitas, -atis, ὁ. 2) = δεξιότης, habilis, -atis, ὁ.

ἑπιτηδεῖωσις, ἡ 1) opportunitas, -atis, ὁ. 2) = δεξιότης, habilis, -atis, ὁ.

ἑπιτηδεῖωσις, ἡ 1) opportunitas, -atis, ὁ. 2) = δεξιότης, habilis, -atis, ὁ.

ἑπιτηδεῖωσις, ἡ 1) opportunitas, -atis, ὁ. 2) = δεξιότης, habilis, -atis, ὁ.

-ere) aliquem· β') objurgo, -are, aliquem.

ἐπιτίμησις, ἡ 1) = ὑπερίτης, praetii auctio 2) = ἐπιπληξίς, re-

prehensio, -onis, ὁ.

ἐπιτιμητής, ὁ, reprehensor.

ἐπιτιμητικός, ἡ, ὄν, ἐπιθ. in-

crepatorius, α, um.

ἐπιτιμητικῶς, increpativē.

ἐπιτίμιον, τό, multa, -ae, ὁ.

ἐπιτίμιος, ὄν 1) qui integrum

jus civitatis habet· *2) νεοελ. πρό-

εδρος, honorarius praeses.

ἐπιτόκιον, τό, usura, ae, ὁ.

ἐπιτοκος, ἡ, partui vicina.

ἐπιτολμάω -ῶ, audeo, -ere.

*ἐπιτομεύς, ὁ, brevior, ἄ.

ἐπιτομή, ἡ, epitome, -es, ὁ. ἡ.

epitoma, -ae, ὁ. compendium.

ἐπιτομος, compendiarus, α, um.

ἐπιτόμως, summam.

ἐπιτόνος, ὄν, intentus, α, um.

ἐπιτοξεύω, jaculor aliquem.

*ἐπιτόπιος, ὄν, loci ἡ locorum.

*ἐπιτοπῶς, in ipso loco.

ἐπιτραφιδέω -ῶ, tragice decanto,

ὁδ. exaggero, -are aliquid.

ἐπ' τραπέζιος, ὄν, ἐπιθ. qui super

mensā est.

ἐπιτραυματίζω, insuper vulnero.

ἐπιτραχήλιος, ὄν, qui supra col-

lum est· || -ὄν (ιερέως), stolla, ὁ.

ἐπιτραχύνω, exaspero, -are.

ἐπιτρεπτικός, ἡ, ὄν, qui libenter

permittit.

ἐπιτρέπω 1) permitto (-isi, -is-

sum, -ere); committo, -ere 2)

defero, erre 3) sino (-sivi, -ere)·

*4) ἀπορ. ἐπιτρέπεται, licet (licuit).

ἐπιτρέφω, alo, -ere; nutrio, -ire.

ἐπιτρέχω (ἀδρ. ἐπέδραμον), in-

curro, -ere; incurso, -are.

ἐπιτρέχισις, ἡ, terebratio, in su-

perficie.

ἐπιτρέβω 1) adtero, -ere 2) fri-

ce, -are 3) affligo, -ere; noceo.

ἐπίτριπτος, ὄν 1) contritus, α,

um 2) μετφ. perditus, α, um.

*ἐπίτριψις, ἡ, fricatio, frictio, ὁ.

ἐπίτριμος, ὄν, perterritus, α, um.

ἐπιτροπέα, ἡ, procuratio, ὁ.

ἐπιτρόπεις, ἡ, tutela, -ae, ὁ.

ἐπιτροπεύω· 1) procurator sum· 2) — *τινὰ δι' ἑαυτόν*, utelam alicujus gero· 3) — *ομαι*, sum sub tutela (alicujus).

ἐπιτροπή, ἡ· 1) procuratio, -onis, θ. 2) tutela, -ae, θ.

ἐπιτροπικός, ἡ, *ὄν*· 1) procuratorius, a, um· 2) tutelarīs, e.

ἐπίτροπος, ὁ, procurator, -oris· 2) — *δι' ἑαυτοῦ*, tutor, ἄ. *3) *νεοελ.* — *ναοῦ*, procurator templi.

ἐπιτροχάδην, cursim et breviter.

ἐπιτροχάζω, percurro, -ere.

ἐπιτροχασμός, ὁ, percursio, θ.

ἐπίτροχος, *ον*, velox; lubricus.

ἐπιτρέχως, cito; velociter.

ἐπιτυγχάνω· 1) — *τινί*, incido in aliquem; *ἐπιτυχών*, quilibet obvius; vulgaris, e· 2) — *τινός*, nanciscor (—nactus sum· -i) aliquid· 3) *οὐδ.* καὶ *παθητ.* = *ἐπιτυχῶς*, ἀποβαίνω, faliciter (prosperare) evenio.

ἐπιτυλίσσω, evolvo (librum).

ἐπιτύμβιος, *ον*, super sepulcro positus.

ἐπιτυχής, *ἐς*, adsequens ἢ adipiscens aliquid.

ἐπιτυχία, ἡ, adeptio, θ.

ἐπιτυχῶς, feliciter.

ἐπιφαίνομαι, appareo, -ere.

ἐπιφάνεια, ἡ, 1) = *ἐμφάνεια*, ap-parentia, θ. 2) superficies, -ei, θ. 3) = *λάμψις*, τιμή, dignitas, θ. praestantia, -ae, θ. *4) κατ' ἐπιφάνειαν specie.

ἐπιφανής, *ἐς*, conspicuus, a, um; illustris, e; insignis, e.

ἐπιφανῶς, insigniter.

ἐπίφασις, ἡ· 1) apparentia, -ae, θ. 2) ostentatio.

ἐπιφέρω (ἀόρ. ἐπήνεγκον)· 1) im-pono, superpono, -ere, aliquid· 2) afferō (—tuli) aliquid· 3) infero (—tuli)· 4) — *τινὶ συμφορὰν*, infero, invehō alicui calamitatem· 5) *πεν-δῆ αἰτίαν* —, falsum crimen obji-cio· 6) (—ἀποδίδωμι) *τινὶ τὴν αἰτίαν* τινός, adsigno alicui aliquid· 7) = *ἐπάγω*, subjungo, -ere· 8) — *ομαι*· α') *ἐπιφ.* τι, mecum fero ali-quid· β') = *ἐφορμῶ*, invehor, i.

ἐπιφρευκτός, fugiendus, a, um.

ἐπιφημίζω (—ομαι), famae ἢ no-mini alicujus adscribo ἢ ἀπλ. ad-scribo, -ere· *δθ.* = adsigno, -are; tribuo, -ere· 2) pervulgo, are.

ἐπιφημίσμα, τό, *ἐπιφημισμός*, ὁ· 1) omen, -inis, οὐ. 2) favor, -oris, ἄ. acclamatio, -onis, θ.

ἐπιφθέγγομαι, adsono, -are.

ἐπίφθεγμα, τό, acclamatio, θ.

ἐπιφθονέω — *ὧ* *τινὶ* τι, invideo, -ere, alicui aliquid.

ἐπίφθονος, *ον*· 1) *ἐνεργ.* = *φθνε-ρός*, invidus, a, um· 2) *παθητ.* = *ἀξιωμασις*, invidendus, a, um· 3) = *φθόγον* *διεγέλων*, invidiosus.

ἐπιφθόνας, invidiose.

ἐπίφθορος, *ον*, exitiosus, a, um.

ἐπιφλεγής, *ἐς*, incensus, a, um.

ἐπιφλέγω, incendio, -ere.

ἐπιφλογίζω, inflammo.

ἐπίφοβος, *ον*, horribilis, -e.

ἐπιφόβως, terribiliter.

ἐπιφοιτάω — *ὧ*, venio ἢ ventito ad ἢ in-; accedo ad.

ἐπιφοίτησις, ἡ, adventus, ἄ.

ἐπιφορά, ἡ· 1) invecio, -onis, θ.

impetus, -us, ἄ. impressio.

ἐπιφορέω — *ὧ*, comperto, -are.

ἐπίφορος, *ον*· 1) ferens, -ntis·

— *ἄνεμος*, ventus secundus· 2) — *εἰς* τι, *πρός* τι, proclivis ad aliquid (*πρός* ἡ *δονήν*, ad libidinem).

ἐπιφόρος *ἐξ* *πρός* τι, proclivis. sum ad aliquid.

ἐπιφορτίζω, insuper onero, ali-quem· || *negotium alicui mando· || — *ομαι* (ἀόρ. *ἐπεφορτίσθην*) τι, suscipio (suscepi), aliquid.

ἐπίφραγμα, obturamentum, -i.

ἐπιφράζομαι, intelligo.

ἐπίφραξις, ἡ, obstructio, θ.

ἐπιφράττω, obstruo, -ere aliquid.

ἐπιφρίττω, inhorreo, -ere.

ἐπιφυλάσσω, observo, -are.

ἐπιφυλλίζω· 1) racemor, -ari, θ. 2) *μετφ.* accurate exquiro, -ere aliquid.

ἐπιφυλλίς, ἡ· 1) racemus (reli-ctus)· *κλήμα ἐπιφυλλίδα φέρον*, ra-cemarius, -i, ἄ. 2) epiphyllis, -idis, θ.

ἐπίφυσις, ἡ, accretio, θ.

ἐπιφντεύω, insuper sero.

ἐπιφύω, insuper produco, -ere; —ομαι α') adnascor, innascor alicui β') complector, -i.

ἐπιφωνέω -ω, exclamo, -are.

ἐπιφώνημα, τό 1) acclamatio, -onis, φ. 2) interjectio, φ.

ἐπιφωνηματικῶς, interjertive.

ἐπιφώνησις, ἡ, acclamatio, φ.

ἐπιχαίρω 1) = χαίρω ἐπὶ τινι, laetor aliqua re; ex re aliqua laetitiam et gaudium percipio. 2) = ἐπιχαίρεκακῶ, malis alienis laetor.

ἐπιχαλκός, ον, aere obductus.

ἐπιχαράσσω καὶ ἐπιχαράττω τι τινι· incido, -ere; insculpo.

ἐπιχαρής, ἐς, aliqua re gaudens.

ἐπιχαρίζομαι, gratificor, -ari.

ἐπίχαρις, ἐπίχαρι (-τος)· gratus, a, um; jucundus, a, um.

ἐπιχαρίτως, cum gratie ἢ venustate; venuste; lepide.

ἐπιχαρμα, τό 1) res laetabilis. 2) irrisio miseri.

ἐπιχειρέω -ω τινι 1) manum in-jicio alicui, adior (-iri) aliquem. 2) μεταφ. α') ἐπιχειρῶ ποιεῖν τι, adior facere aliquid. β') συνήθ. ἐπιχειρῶ τινι (νεοελ. τι), aggredior (-gressus sum, -i) aliquid ἢ ad aliquid. γ') conor (-atus sum, -ari), aliquid. δ') — πολλοῖς, molior multa.

ἐπιχειρήμα, τό 1) inceptum, -i, οὐ. conatus, -us, ἄ. 2) ἐν τῇ ρητ. aggressio, -onis, φ.

ἐπιχειρηματίας, in suscipiendo audax; ausis promptus.

ἐπιχειρήσις, ἡ 1) aggressio, -onis, φ. 2) rei susceptio. *3) — ἐμπρεμική, negotiatio, φ.

ἐπιχειρητικός, (*ἐπιχειρηματικός), ἡ, ὄν, sollers in rebus ag-grediendis.

ἐπιχειρίζομαι 1) manus admo-veo. *2) = ἐπιχειρῶ, 2.

ἐπίχειρον, τό 1) (=μισθός, τιμή)· manupretium, -i, οὐ. 2) συνήθ. (ἐπὶ κακῆς σημασίας) ἐν τῷ πληθυντ. ἐπίχειρα κακίας, pretium ἢ poena malitiae. *3) ἔλαβε τὰ ἐπίχειρα τῆς κακίας του, poenas malitiae dedit.

ἐπιχέω, infundo (-fudi, -fusum, -ere), aliquid. —ομαι, infundor (-i).

ἐπιχθόνιος, δ, terricola, -ae, ἄ.

ἐπιχλευάζω, illudo, -ere, aliquid.

ἐπιχλαινώ, tapefacio, aliquid.

*ἐπιχόλερος, ον, infestus cholera.

ἐπίχολος, ον, biliosus.

ἐπιχορηγέω -ω, insuper praebeo; insuper subministro et suppedio.

ἐπιχορήγημα, ἐπιχορηγία (*ἐπιχορήγησις), suppeditatio, φ.

ἐπίχρσις, ἡ, inunctio, φ.

ἐπίχριστος, ον, inunctus, a, um.

ἐπιχρίω, inungo, -ere, aliquid aliqua re: || —ομαι, inungor, -i.

ἐπιχρονίζω, immoror, -ari.

ἐπιχρυσός, ον, inauratus, a, um.

ἐπιχρυσόω -ω, inauro, (aliquid).

ἐπιχρωματίζω, coloro, -are.

ἐπίχρωσις, levis coloris inductio.

ἐπίχρσις, ἡ· infusio, -onis, φ.

ἐπίχωμα, τό, agger, -eris, ἄ.

ἐπιχώννυμι, aggere munio.

ἐπιχωρέω -ω 1) accedo, -ere. 2) concedo, -ere.

ἐπιχωρησις, ἡ, concessio.

ἐπιχωριάζω, indigena sum: || ἄ-πρόσ. ἐπιχωριάζει, alicubi in usu est

ἐπιχώριος, (α), ον indigena, -ae, ἄ. φ. patrius, a, um.

ἐπίχωσις, ἡ, aggestus, -us, ἄ.

ἐπίψανσις, ἡ, tactus, -us, ἄ.

ἐπιψαύω, leviter attingo.

ἐπιψηφίζω (=καλῶ τινα ἐπὶ ψῆ-φον)· in suffragium mitto aliquem. —ομαι ἢ ἐπιψηφίζω τι, suffragio meo confirmo ἢ comprobo aliquid.

ἐπιψήφισις, ἡ 1) suffragatio, -onis. *2) suffragio confirmatio al-cujus rei.

ἐπίψογος, ον, reprehensione dig-nus, a, um.

ἐπιψύχω, refrigero, -are.

ἐπιών, -οῦσα, -όν· ἴδε ἐπειμι. 2.

ἐποικέω -ω, aliis ejectis habito; sedem figo in loco aliquo.

ἐποικία, ἡ, colonia, -ae, φ.

ἐποικίζω 1) colonos adduco; in coloniam deduco aliquos. 2) ae-diifico (murum). 3) = ἐπιτερίζω.

ἐποίκιον, τό 1) villa, -ae, φ.

casa, -ae, φ. 2) suppellex, -ilis, ἄ.

ἐποίκισις, deductio in coloniam.

ἐποικοδομέω -ω, inaedifico, -are.

ἐποικοδομή, ἐποικοδόμησις, ἡ, inaedificatio, -onis, ὅ.

ἐποικίω, δ, colonus, -i, ἄ.

ἐπικέλλω, illido, -ere.

ἐπολισθαίνω, illabor, -i.

ἔπομαι τινί 1) sequor (-cutus sum, -i), aliquem ἢ aliquid 2) consequor, -i, aliquem ἢ aliquid || ἐπόμενος, η, ον, consequens, -ntis.

ἔπομβρος, ον, imbre abundans; pluviosus, a, um.

ἐπομένως, exinde.

ἐπόμενυμι καὶ ἐπομνύω, jusjurandum interpono.

ἐπονειδίξω, exprobro, -are.

ἐπονειδιστος, ον, probrosus, a, um; exprobrabilis, e, οὐ.

ἐπονειδίλατος, probrose.

ἐπονομάζω, cognomino, -are.

ἐπονομασία, cognominatio, ὅ.

ἐποποιία, ἡ, scriptio carminis heroici.

ἐποπτεία, ἡ, inspectio, ὅ.

ἐποπτεύω, inspicio, -ere.

ἐπόπτης, δ, inspector, ἄ.

ἐποπτικός, ἡ, δυνάμει 1) ad inspectorem pertinens 2) ad inspectionem aptus, a, um.

ἐπόπτεις, ἐπόπτρια, inspectrix.

ἐποπτος, ον, conspicuus, a, um.

ἐπορύσσω, ἐπορύττω, fodio.

ἐπορχέομαι -οῦμαι, insulto.

ἔπος, τό 1) = ῥήμα, λέξις, verbum, -i, οὐ. vocabulum, -i, οὐ. 2) carmen heroicum ἢ ἐν γένει carmen, τὰ ἔπη 3) hexameter (versus).

ἐποτρύνω, instigo, -are, (ad aliquid); excito, -are.

ἐπουλόω -ῶ, cicatricem induco; obduco vulneri cicatricem.

ἐπούλωσις, vulneris glutinatio.

ἐπουράνιος, α, ον, coelestis, e.

ἐπουρέω -ῶ, mingo super.

ἐπουριάζω, ἐπουρίζω 1) vento secundo impello 2) μετρ. incito, -are; obsecundo, -are.

ἐπουρέω -ῶ, secundo vendo utor.

ἐπουσιώδης, ες 1) substantiae adjunctus 2) non essentialis, e || νεοελ. secundarius, a, um.

ἐπουσιωδώς, non essentialiter.

ἐποφθαλμιάω -ῶ τινί oculos ad-

jicio alicui ἢ ad aliquid.

ἐποχτεία, ἐποχτένευσις, ἡ, derivatio, -onis, ὅ.

ἐποχτεύω, derivo, -are, aliquid.

ἐποχτεύω, iterum in eo (feminam).

ἐποχέω -ῶ, inveho, -ere; συνήθ. — ὕμαι, invehor (-vectus sum, -i).

ἐποχή, ἡ 1) = ἐπίσχεσις, retentio, -onis, ὅ. 2) μετ' ἐποχῆς, inhibito cursu 3) ἀστέρων ἐποχαί, status siderum; constellatio 4) = ὥρα, tempus, -oris; aetas, -atis, ὅ.

ἐπόχησις, ἡ, invectio, ὅ.

ἐποχυρόω -ῶ, magis munio.

ἐποψ, δ, upupa, -ae, ὅ.

ἐποψις, ἡ 1) = ἀποψις, prospectus, -us, ἄ. 2) = ὄψις, conspectus, -us, ἄ. 3) νεοελ. ὑπὸ ταύτην τὴν ἐποψιν, hoc modo.

ἐπτά, septem.

ἐπταετής, ἐς, (ἐπταετής), septem annorum.

ἐπταετία, ἡ, septennium, -ii, οὐ.

ἐπταετής, ἡ, septennis, -is, ὅ.

ἐπταήμερος, ον, septem dierum.

ἐπτάνημι, septies.

ἐπτακισχίλιοι, septies millia.

ἐπτακοσιάνημι, septingenties.

ἐπτακόσιοι, αι, α, ἐπιδ. septingenti, ae, a.

ἐπτακοσιοστός, ἡ, δυνάμει, septingentesimus, a, um.

ἐπτάλοφος, ον, septicollis || ἡ — Πώμη, septemgemina Roma.

ἐπτάμηνη, ον, septemmesiris, e.

ἐπταμόριον, τό, septima pars.

ἐπταπλασιάξω, reddo (aliquid), septulo majus.

ἐπταπλάσιος, α, ον, septemplex, -icis || τό — ον, septulum, -i, οὐ.

ἐπταπλασίως, septifariam.

ἐπτάπλευρος, ον, septem latera habens.

ἐπταπλοῦς, ἡ, οὖν, septemplex, -icis; τό — οὖν, septulum, -i, οὐ.

ἐπτάπους, ον, septipes, -idis.

ἐπτάπυλος, ον, heptapylus, a, um.

ἐπτάς, ἡ, septenarius numerus, heptas, -atis, ὅ.

ἐπταχῆ, septifariam.

ἐπτάχορδος, ον, septem chordas habens.

ἐπιτοημένως, trepide.

ἐπωάζω, ovis ἢ ovo incubo ἢ ἀπλ.
incubo, -are; ova excludo.

ἐπώασις, ἐπώασμός, incubatio.

ἐπωδή, ἡ, incantamentum, οὐ.

1. ἐπωδός (ἐπῶδω)· incantator,
-oris, ἄ.

2. ἐπωδός, δ, epōdos, -i, ἄ.

ἐπώδυνος, ον· 1) dolorem affe-
rens· 2) gravidolore affectus, (a,um)

ἐπωδύνως, cum grave dolore.

ἐπωθέω -ῶ, impello, -ere.

ἐπώμιον, τὸ, superhumeralē, -is.

ἐπώμιος, ον, superhumeralis, e.

ἐπωμής, ἡ· 1) summa humeri pars·

*2) superhumeralē, -is,

ἐπωμοσία, ἡ, iusjurandum ad
confirmationem alicujus dicti.

ἐπώματος, ον, ἐπίθ. jurejurando
confirmans.

ἐπωνυμία, cognomen, -inis, οὐ.

ἐπωνύμιον, cognomentum, -i.

ἐπώνυμον, cognomen, -inis, οὐ.

ἐπώνυμος, ον· 1) additus ad no-
men; cognominatus, a, um· 2)

cognominis, e· 3) —οι ἀρχαί, con-
sules· 4) —ἄρχων, archon qui an-

no nomen dat; archon eponymus.

ἐπωσις, ἡ, impulsio, -onis, θ.

ἐπωφέλεια, ἡ, utilitas, -atis

ἐπωφελέω -ῶ, insuper juvo., θ.

ἐπωφελής, ἐς· 1) utilis, e· *2) =
πολυκερδής, quaestuosus, a, um.

ἐπωφελῶς· 1) utiliter· *2) quaes-
tuose.

ἐρανίζω· 1) stipem colligo· 2) —
τινί, stipem confero alicui· 3) —

ομαί· α') pecunias mihi cogo· β')

μετφ. —ομαί τι, corrogo (colligo)

aliquid.

*ἐράνισμα, excerptiones, um, θ.

ἐρανισμός, δ, corrogatio, θ.

ἐρανιστής, δ· 1) symbolae colla-

tor· 2) qui aliquid corrogat (colli-

git).

ἐρανος, δ· 1) = συνδρομή, aeris col-

latio; stips, stipis, θ. 2) δ ἐπὶ συμ-

ποσίον ἐρανος, symbola, -ae, θ.

*ἐρασιτέχνης, δ, amator, ἄ.

ἐράσιμος, α, ον, amabilis, e.

ἐρασιμότης, ἡ, amabilitas, -atis, θ.

*ἐρασιμῶς, amabilius.

ἐραστής, δ, amator.

ἐραστός, ἡ, ον, amabilis, e.

ἐράστρια, ἡ, amatrix, -icis, θ.

ἐρατεινός, ἡ, ον, amabilis, e.

ἐράω -ῶ (ἀόρ. ἡράσθην) τινός, amo,

-are, aliquem ἢ aliquam· || ἐρώμαι

ὑπὸ τινος, amor ab aliquo ἢ ab

aliqua, ἡ μετφ. οὐσ. ὁ ἐρώμενος (νε-

οελ. ὁ ἐρωμένος), amicus, -i, ἄ.

amasius, -ii, ἄ. ἡ ἐρωμένη, amica,

-ae, θ. meretrix, -icis, θ.

ἐργάζομαι· 1) ἀμετ. operor, -ari·

opus facio; laboro, -are, 2) μεταβ.

laboro, -are, aliquid.

ἐργαλεῖον, τό, instrumentum, οὐ.

ἐργασία, ἡ· 1) operatio, θ. 2)

opera, -ae, θ. οὐ. 3) labor, -oris, ἄ.

ἐργάσιμος, ον· 1) qui coli potest

δθ. cultus, a, um· 2) operarius, a,

um· *3) νεοελ. ἡμέρα —, profestus

dies.

ἐργαστήρ, δ, operarius, -i, ἄ.

ἐργαστηρίαρχος, δ, officinator, ἄ.

ἐργαστήριον, τό· 1) = ἐργοστάσιον,

officina, -ae, θ. 2) taberna, -ae, θ.

ἐργαστικός, ἡ, ον, operosus, a,

um; efficax, acis.

ἐργατεύομαι, laboro, -are.

ἐργάτης, δ· 1) operarius, -ii, ἄ.

2) operator, -oris, ἄ.

ἐργατικός, ἡ, ον· 1) operarius, a,

um· *2) = φιλεργος, operam amans;

industriosus, a, um.

*ἐργατικῶς, operose.

*ἐργατικότης, ἡ, amor operis; in-

dustria, -ae, φ.

*ἐργάτις, ἡ, operaria, -ae, θ.

*ἐργοδηγός, δ, curator operum.

ἐργοδοτέω -ῶ, opus loco.

ἐργοδότης, δ, operis locator.

ἐργολαβέω -ῶ· 1) conduco opus

faciendum· 2) δημόσιον ἔργον ἐργο-

λαβῶ, redimo, -ere, (opus)· *3)

νεοελ. favorem ἢ amorem capto

alicujus.

ἐργολαβία, ἡ· 1) operis faciendi

conductio· 2) = κερδοσκοπία, quaes-

tus, us, ἄ. *3) νεοελ. captatio fa-

voris ἢ amoris; amatio, θ.

*ἐργολαβικῶς λαμβάνω, conduco,

-ere, aliquid.

ἐργολάβος, ἐργολήπτης, δ· 1)

conductor, -oris, ἄ. 2) redemptor, -oris. *3) νεοελ. ἐργολάβος, captator favoris ἢ amoris alicujus.

ἔργον, τό. 1) facinus, -oris, οὐ. factum, -i, οὐ. 2) opus, -eris, οὐ. 3) res, rei, θ. *4) νεοελ. = ἐπιτηδευμα, ars, artis; θ. artificium, -i, οὐ.

*ἐργοστασιάρχης, ὁ, fabricator, ἄ.

*ἐργοστάσιον, τό, fabrica, -ae, θ.

ἐργόχειρον, τό, opus manuum.

ἐργώδης, es, operosus, a, um.

ἐργωδῶς, difficulter.

ἐρδω, facio, -ere.

*ἐρέα, ἡ, lana, -ae, θ.

ἐρεβλίνθινος, ον, cicero similis.

ἐρεβλίνθη, ἐρεβλίνθος, cicero, οὐ.

ἐρεβώδης, es, tenebrosus, a, um.

ἐρεθίζω, irrito, -are, aliquem.

ἐρεθισμα, τό, irritamentum, οὐ.

ἐρεθισμός, ὁ, irritatio, -onis, θ.

ἐρεθιστικός, ἡ, ὄν, irritans, -ntis; irritabilis, e, lacerans, -ntis.

*ἐρεθιστικότης, irritabilitas, θ.

ἐρεθιστής, ὁ, irritator, -oris, ἄ.

ἐρείδω, pono, -ere; fulcio, -ire, aliquid. || μέο. — οὐαλ τι, nitor ἢ innitor (-nixus ἢ nisus sum, -i), alicui ἢ aliqua re.

ἐρείκη, ἡ, erice, -es, θ.

ἐρεικώδης, es, erice piensus.

ἐρείπιον, ἐρείπια, ruinae, -arum, θ. rudera, um, οὐ.

ἐρείπιος, ον, ruinosus, a, um.

ἐρειπιδώ -ω, destruo, -ere.

ἐρειπιδώδης, es, ruinosus locus.

*ἐρειπιδώ -ω, eruo; diruo.

ἐρεισις, ἡ, iultura; innixus, ἄ.

ἐρεισμα, τό. 1) firmamentum, -i, οὐ. fulcimentum, -i, οὐ. 2) μετφ. praesidium, -i, οὐ.

ἐρέσσω, ἐρέτω, remigo, -are.

ἐρεσχελία, ἡ. 1) ludificatio, -onis. θ. 2) contentiosa disputatio.

ἐρέτης, ὁ, remex, -igis, ἄ.

ἐρετικός, ἡ, ὄν, ad remos pertinens. τὸ ἐρετικόν = οἱ ἐρέται, remiges, -um, ἄ. remigium, -i, οὐ.

ἐρετός, ὁ, remus, -i, ἄ.

ἐρετμός -ω, remis instruo (manus).

ἔρεγμα, τό, ἔρεγμός, ὁ, ructus,

-us, ἄ. mugitus, -us, ἄ.

ἔρεγματώδης, ἔρεγμάδης, es-ructus movens.

ἔρεύγομαι, ructo, -are. ἐρεύγομαι τι (= ἐξεμῶ τι), ructo ἢ eructo aliquid (φλόγας flammās).

ἐρεύθω, iube facio, -ere.

ἔρευτικός, ἡ, ὄν, ructum movens.

ἔρυνα, ἡ. 1) indagatio, θ. 2) scrutatio, θ. ποιῶ κατ' οἶκον -αν, domum scrutor. 3) = ἐξέτασις, quaesitio, θ.

ἔρυνάω -ω, τι. 1) indago, -are, aliquid. 2) inquirō in aliquid; quaero de re aliqua.

ἔρυνητής, ὁ. 1) indagator, ἄ. 2) scrutator, ἄ. 3) inquisitor, ἄ.

ἔρυνητικός, ἡ, ὄν, scrutans, -ntis; quaerens, -ntis.

ἔρυνητικῶς, quaestionaliter.

ἔρυνητρια, ἡ, scrutatrix, -icis; θ.

ἔρυνξις, ἡ, eructatio, -onis, θ.

ἔρημάς, 1) deserta frequenter

*-) νεοελ. = ἀφανίζω, devasto, -are.

ἐρήμην, ἴδε ἔρημος, 4.

ἐρημία, ἡ. 1) desertum, -i, οὐ. deserta, -orum, οὐ. 2) penuria, -ae, θ. 3) viduitas.

ἐρημικός, solitarius, a, um.

ἐρημίτης, ὁ, erineta, -ae, ἄ.

ἔρημος (ἡ) ον. 1) deserta. 2) ἔρημος τιος, carens aliqua re; 3) ἡ ἔρημος, desertum, -i, οὐ. solitudo, -inis, θ. 4) ἔρημον τὴν δίκην ἐκλεῖπω, vadimonium desero. ὁθ. ἐρήμη δίκη, vadimonium desertum; ἐρήμην καταγινώσκω (καταδικάζω), in contumaciam contemno.

ἔρημός -ω. 1) vasto. 2) devasto. 3) — τιος, privo aliqua re.

ἐρήμωσις, ἡ, vastatio, θ.

ἐρημωτής, ὁ, vastator, ἄ.

ἐρημωτικός, ἡ, ὄν, vastans.

ἐριβώλαξ, ἡ, glebosus, fertilis.

ἐρίδουπος, ον, valde sonans.

ἐριδήλος, ον, valde manifestus.

ἐριδμάλω, (= ἐρεθίζω) irrito, -are.

ἐρίζω τι, πρὸς τινα. 1) = ἀμυ-

λῶμαι, contendo, -ere; concerto, -ere, cum aliquo, 2) = διαφέρομαι,

litem habeo cum aliquo. 3) = ἀμ-

φωβητῶ, litigo (-are) cum aliquo.

de re· 4) = φιλονικῶ rixor (-atus sum, -ari) sum aliquo de re· 5) = λογομαχῶ, concerto, -are; jurgio contendo.

ἐρινεός, δ, capriiicus, -i, θ.
ἐρινεώδης, ες, caprificis obsitus.
ἐριον, τό, lana, θ. lanicia, -ae, θ.
ἐριοπωλέω -ω, lanam vendo.
ἐριοπώλης, δ, lanae venditor.
ἐριοπώλιον, τό, emporium lanae.
ἐριορργεῖον τό, lanificii officina; textrinum, -i, cv.

ἐριορργέω -ω, lanam facio.
ἐριορργία, ἡ, lanificium, -ii, ov.
ἐριορργός, ov, lanificus, a, um.
ἐριοφόρος, ov, laniger, a, um.
ἐρις, ἡ· 1) = ἀμιλλα ἁγών, contentio, -onis, θ. 2) = διαφορά, lis, litis, θ. litigium, -ii, ov. 3) = φιλονικία, rixa, -ae, θ. 4) = λογομαχία, jurgium, -ii, ov. 5) Ἔρις (ἡ θεά), Lis, litis, θ.

ἐριστής, δ, litigator. -oris, δ.
ἐριστικός, contentiosus, a, um.
ἐριστικῶς, contentiose.
ἐρίτιμος, ov, honorabilis, -e.
ἐρίφειος, ov, haedinus, a, um.
ἐρίφη, ἡ, haedulea, -ae, θ.
ἐρίφιον, τό, hoedulus, -i, δ.
ἐρίφος, δ, hacdus, -i, δ.
ἐριώδης, ες, lanatus, a, um.
ἐρκεῖος καὶ ἔρκειος, α, ov, ad aulam pertinens.

ἐρκος, τό, septum, -i, ov. sepes, -is, θ. μετ. α') — ὀδόντων, septum dentium· β') — Ἀχαιῶν Ἀχιλλεύς, Grajum murus Achilles.

ἐρμα, τό· 1) = ἔρεισμα, fulcrum, -i, ov. 2) ἔρμα πλοίων, saburra, -ae.
ἐρμάζω, saburro, -are.

ἐρμαιον, τό· 1) lucrum inasperatum· 2) inventum, -i, ov.

ἐρμαφροδίτης, hermaphroditus.
ἐρμηνεία, ἡ· 1) interpretatio, -onis, θ. 2) explicatio, -onis, θ.

ἐρμηνεύς, ἐρμηνευτής, δ, interpret, -etis, δ. interpretator, δ.

ἐρμηνευμα, interpretamentum.
ἐρμηνευτικός, ἡ, ov, interpretatorius, a, um.

ἐρμηνεύω, interpretor (-atus sum, -i) aliquid; explico, aliquid.

ἐρπετός, ἡ, ov, reptilis, e. τὸ ἐρπετόν, serpens, -ntis, θ.

ἐρπης (νόσος), herpes, -ētis, δ.
ἐρπυσμός, δ, reptatio, -onis, θ.
ἐρπυστικός, ἡ, ov, reptilis, e.
ἐρπω, repo, -cre; serpo, -ere.
ἐρρινον, τό, nasale, -is, ov.
ἐρρυνθμισμένως, modulate; apte.
ἐρρυνθμος, modulatus.

ἐρρω, aegre -eo, || προστ. ἔρρε ἡ συνηθέστ. ἔρρ' ες, κόρυακας, abi in malam rem, abi ἡ i in malam crucem.

ἐρρωμένος, η, ov, corrobortatus, a, um; anima fortis.

ἐρρωμένος, valde; firmiter.

ἐρσις, ἡ, nexus· ilexus, -us, δ.

ἐρύθημα, τό, rubor, -oris, δ.

ἐρυθραῖνον, rubeiatio, -ere || — ομαι, rubeco, ere.

ἐρυθραῖος, (= ἐρυθρός)· rubens.

ἐρυθρίασις, ἡ, rubor, -oris, δ.

ἐρυθρίαω -ω, erubesco, -ere.

ἐρυθρός, δ, ov, ruber bra brum.

ἐρυθρόστικτος, ov, rui'ris maulis distinctus, a, um.

ἐρυθρότης, ἡ, rubedo, -inis, θ.

ἐρυθρόχρους, ους, rubicolor.

ἐρυθρώδης, ες, subruber.

ἐρύκω, arceo, -ere.

ἐρυμα, τό, tutamen, -inis, ov.

ἐρυσιβάω -ω, aerugine laboro.

ἐρυσίβη, ἡ, rubigo, -inis, θ.

ἐρυσιβόομαι -οῦμαι, ρῆμ. rubigine vitior.

ἐρυσιβώδης, ες, rubigine similis.

ἐρυσίπελας, τό, erysipelas, cv.

ἐρυσίς, ἡ, tractus, -us, δ.

ἐρυστός, ἡ, ov, tractus, a, um.

ἐρύομαι, custodio, -ire.

ἐρχομαι (παρ. ἡ, μέλ. εἶμι καὶ ἦζω, ἀόρ. ἦκον καὶ ἦλθον, παρ. κμ. ἐλήλυθα καὶ ἦκω)· venio, pervenio (veni, ventum, -ire); eo (ivi, itum, ire)

ἐρωδίδς, δ, ardea, -ae, θ.

ἐρώμενος, -η, ἴδε ἐρώω -ω.

ἐρως, δ· 1) amor, -oris, δ. 2) cupiditas, -atis, θ. studium, -ii, ov.

ἐρωταπόκρίσεις, ἡ, interrogatio et responsio.

ἐρωτάω -ω, (μέλ. ἐρωτήσω καὶ ἐρήσομαι, ἀόρ. ἐρώτησα καὶ ἐζώμην)

1) interrogo (-avi, -atum, -are, aliquem aliquid ἢ de aliqua re || — *ῥωταί τι*, interrogor aliquid || *ὁ ἐρωτώμενος*, η, ον, qui (quae, quod) interrogatur 3) rogo (-avi, -atum, -are): 3) — *τί τίνα*, quaero (-sivi, -sītum, -ere) aliquid ab (ex, de) aliquo 4) — *τὸ μαντεύειν*, consulto oraculum.

*ἔρωτεύομαι, *ῥῆμ.* amore eapior, implicor.

ἐρώτημα, interrogatio, -onis.

ἐρωτηματικός, ἡ, *ὄν*, interrogatorius, a, um.

ἐρωτηματικῶς, interrogative.

ἐρώτησις, ἡ, interrogatio, ὁ.

ἐρωτικός, ἡ, *ὄν*, 1) amatorius, a, um 2) in amorem valde propensus (juvenis) 3) amatori conveniens 4) τὰ — *ἄ*, res amoris.

ἐρωτικῶς, amatorie.

ἐρωτοδιδάσκαλος, ὁ, artem amandi tradens.

ἐρωτόληπτος, *ὄν*, amore captus.

ἐρωτοληψία, ἡ, perditus amor.

ἐρωτομανέω — *ῶ*, furiose amo.

ἐρωτομανής, *ἔς*, furiose amans.

ἐρωτομανία, ἡ, iurius amor.

*ἐρωτοτροπία, lenocinium, -ii, *ὄν*.

*ἐρωτότροπος, placendi studiosus

ἐρωτύλος, ὁ, parvus amator.

ἔς, ταὐτὸ τῷ *ἔς*.

ἐσάπαξ, semel.

ἐσθής, ἡ, vestis, -is, ὁ.

ἐσθίω, edo (edi, esum, ere) aliquid: *μέλ.* *ἐδομαι*, edam (es, et) *ἀόρ.* *ἔφαγον*, edi (-isti, -it) *μετφ.* *abaumo*. — *ere*.

ἐσθλός, ἡ, *ὄν*, bonus, a, um.

ἐσκεμμένος, considerate.

ἐσμός μελιτῶν, examen apum.

ἐσοδεία, ἡ, fructuum perceptio; frugum perceptio; messis, ὁ.

ἐσοδόν, ὁ, reditus, -us, ἄ.

ἐσπέρα, ἡ 1) vesper, -eri, ἄ. vespera, -ae, ὁ. 2) = *αἱ ὀνυμάλ*, occidens, -ntis, ἄ. *π. ὁς ἐσπέραν* (= *πρὸς ὀνυμάς*), ad occidentem 3) *μετφ.* *ἐσπέρα τοῦ βλου*, summa sectus.

ἐσπερινός, vespertinus, a, um.

ἐσπερίζω, vesperi edo; coeno.

ἐσπερίος, vespertinus, a, um.

*ἐσπερίς, vespertina oblectatio.

ἐσπερίσμα, τό, vesperna, -ae, ὁ.

ἐσπευσμένως, festinanter; festinate

ἔστια, ἡ, focus ἄ. *Ἑστία* (ἡ *θεά*),

Vesta, ὁ. || *αἱ Ἑστιάδες*, Vestates.

ἔστιασις, ἡ, 1) epulatio, ὁ. *ὄν*. 2)

ἡ δημοσία — epulum, -i, *ὄν*. 3)

μετφ. ἡ τῶν λόγων — dicendi epulae.

ἔστιατόριον, coenaculum, -i, *ὄν*.

ἔστιάτωρ, ὁ, convivator, ἄ.

ἔστιάω — *ῶ* 1) convivio excipio,

aliquem; 2) — *γενέθλια*, convivio natalem celebros 3) — *ῶμαι*, epulor.

ἐσφαλμένως, falso; perperam.

ἐσφιγμένως, strictim.

ἐσχάρα, ἡ, 1) focus, -i, ἄ. *2) =

σκά·α, craticula, -ae, ὁ.

ἐσχάριον, τό, 1) foculus, -i, ἄ.

2) craticula, -ae, ὁ.

ἐσχατιά, ἡ, extemitas, -atis, ὁ.

ἐσχατόγηρος, decrepitus.

ἐσχατος, η, *ὄν*, ultimus, a, um;

extremus, a, um || *μετφ.* τὸ — *ὄν*

τοῦ κινδύνου, res extremae.

ἐσχάτως 1) = *εἰς ἐσχατον βαθμόν*

ad ultimum, ad extremum. *2)

νεοελ. = *τελευταῖον*, *γεωστί*, proxime.

ἔσω, ταὐτὸ τῷ *ἔσω*.

*ἑσώβρακον, feminalia, -ium, *ὄν*.

ἑσώθεν, intrinsecus.

*ἑσώκλειστος ἐπιστολή, epistola

inclusa (in epistola).

ἑσώτατος, η, *ὄν*, intimus, a, um.

ἑσωτερικός, ἡ, *ὄν*, internus, a,

um; interior, us.

*ἑσωτερικῶς, intus.

ἑσώτερος, α, *ὄν*, interior, -us.

ἑσωτάτω, interior.

ἐτάζω, examino, -are.

ἐταίρα, ἡ 1) = *σύντροφος*, *φίλη*, so-

dalas, -is, ὁ. amica, -ae. ὁ. 2) =

πόρνη, meretrix, -icis, ὁ.

ἐταιρεία, ἡ 1) = *φιλία*, sodabitas,

ὁ. 2) = *ἐταιρεία*, societas 3) — *πλε-*

τική, factio, -onis, ὁ.

ἐταιρεῖος, sodalicus, a, um.

ἐταιρέω — *ῶ* (= *ἐπὶ μισθῷ πορ-*

νεύομαι), mereo, -ere.

ἐταιρεία, ἴδ. ἐταιρεία.

ἐταιριδίων, meretricula, -ae, ὁ.

ἐταιρίζομαι, meretricium facio.

ἐταιρικὸς, ἡ, ὄν. 1) sodalicus, a, um. 2) = πορνικός, meretricus, a, um. *3) = συντροφικός, socialis, e.

ἐταιρισμός (=πορνικός φίλος), meretricius quaestus.

ἐταιριστής, δ, scortator, ἄ.

ἐταιρίστρια, meretrix, -icis, θ.

ἐταῖρος, ὁ. 1) = φίλος, sodalis, -is, ἄ. 2) μετοχ. κοινοῦ ἐπιχειρ. socius, -i, ἄ. ἐταῖρος ἐν ἐμπορίῳ, in mercaturis faciendis socius.

ἐτασις, ἐτασμός, examinatio, θ.

ἐτερογαμία, ἡ, aliae nuptiae.

ἐτερογενής, ἐς, heterogeneus.

ἐτεροδόξω -ῶ. 1) falsae sum opinionis. 2) † orthodoxiae non adsentior.

ἐτεροδοξία, ἡ, opinio diversa ἢ prava.

ἐτερόδοξος. 1) qui est alterius opinionis ἢ sectae. 2) † non orthodoxiae adsentiens.

ἐτεροεθνής, ἐς, diverso populo.

*ἐτεροθαλής (ἀδελφός, ἀδελφή), frater, soror diversa matre natus a.

ἐτερόθρησκος, alterius religionis.

ἐτερόκλητος, ὄν, heteroclitus, a, um; —a, diversiclinia, -orum, οὐ.

*ἐτεροπροσωπία, ἡ, quum supjectum diversae personae est.

ἐτεροπροσωπέω -ῶ, ρ. personā diffiero.

ἐτερόρρυθμος, rythmi diversi.

ἔτερος, α, ὄν. 1) alter, era, erum. || ἄλλειπτ. ἡ ἔτερα (ἡμέρα), secundus dies. 2) ulius, a, ud; diversus, a, um.

ἐτεροσήμαντος, ὄν, diversae significationis.

ἐτέρωθεν, altera ex parte.

ἐτέρωθι, alibi; alio loco.

ἐτερόνυμος, ὄν, diversi nominis.

ἐτερονύμως, diverso nomine.

ἐτέρως, alio modo; aliter.

ἐτέρωσε (=ἄλλοσε), alio.

ἐτέρωσις, ἡ, alteratio, -onis, θ.

ἔτης (=ἐταῖρος), socius, -ii, ἄ.

ἐτησίαι, οί, etesiae, -arum, ἄ.

ἐτήσιος, ὄν, annuus, a, um.

ἐτησίως, quotannis.

ἐτι, adhuc etiam; ἐτι μάλλον, magis etiam.

ἐτοιμάζω, paro, adparo, (-avi, -atum, -are) aliquid; —ομαι εἰς, me paro ad (aliquid).

ἐτοιμασία, ἡ, paratio, θ.

ἐτοιμοθάνατος, ὄν, paratus ad moriendum.

ἐτοιμολογία, facilitas loquendi.

ἐτοιμόλογος, ὄν, facile loquens.

ἐτοιμόπτωτος, ἐτοιμόρροπος, ὄν, plocivus ad lapsum.

ἐτοιμος, ὄν, paratus, a, um.

ἐτοιμότης, ἡ promptitudo, -inis, θ. *2) νεοελ. — πνεύματος, animus praesens.

ἐτοίμως, parate; prompte.

ἔτος, τό, annus, -i, ἄ. κατὰ πᾶν τρίτον ἔτος, tertio quoque anno.

*ἐνυμηγορία, sententia iudicum.

ἐνυμολογέω -ῶ, verborum origines quaero ἢ indago.

ἐνυμολογία, ἡ, originatio, θ.

ἐνυμολογικός, ἡ, ὄν, ad originem verbi pertinens.

ἐνυμολόγος, δ, qui studiose exquirat unde verba sint ducta.

ἐνυμον, τό, etymon, -ii, οὐ. stirps verbi.

εὖ, bene, ἀμεινεν, melius, ἀριστα, optime, εὖ ἔχει, bene est.

εὐαγγελίζομαι. 1) laeta nuntio. 2) † evangelium praedico.

εὐαγγελικός, evangelicus, a, um.

εὐαγγελικῶς, evangelice.

εὐαγγέλιον, τό, 1) laetus nuntius. 2) † Evangelium, -i, οὐ.

εὐαγγελιστής, evangelista, -ae, ἄ.

Εὐαγγελισμός, δ, Adnuntiatio, -onis, θ.

εὐάγγελος, fausta adnuntians.

εὐαγής, ἐς, sanctus, a, um.

εὐάγωγος, ὄν, ductilis, e.

*εὐαγῶγος, obsequenter.

εὐαγῶς, sancte; pure; rite.

εὐαερία, ἡ, tranquillitas coeli.

εὐάερος, ὄν, bonum (salubrum) aërem habens.

εὐαίρετος, ὄν, expugnatu facilis.

εὐαισθησία, ἡ. 1) sensuum vigor. 2) — τῶν νευρῶν, exquisitior nervorum sensus. *3) νεοελ. mollitia, -ae, θ. animi mollitia.

εὐαισθητέω -ῶ, bene sentio;

acri sensu peditus sum.

εὐαίσθητος, ον 1) sensu valens; cum sensuum vigore *2) *νεοελ.* mollis, e, *καρδία* — animus commotior.

εὐαίσθητός ἔχω *τινός* bene sentio aliquid.

εὐάλωτος, ον, captu facilis, e; expugnabilis, e.

εὐάν, evoe; evohe.

εὐαγάνωστος, ον, facilis ad legendum; lectu facilis.

εὐαναγνώτως, ita ut facile legi possit.

εὐανδρέω -ῶ, fortibus viris abundo **εὐανδρία, ἡ**, abundantia fortium (acrium) virorum.

εὐανδρος πόλις bonos, acres ἢ iortes viros habens civitas.

εὐάνεμος, ον, bene a ventis perilatus, a, (insula, domus).

εὐάνθεμος, ον, floridus, a, um.

εὐανθέω -ῶ, bene floreo.

εὐανθής, ἔς 1) pulchre floridus, a, um 2) floribus abundans.

εὐάνοικτος, ον, apertu iacilis.

εὐαπατήτος, ον, facilis deceptu.

εὐαπόδεικτος, demonstratu facilis

εὐαπόδεκτος, ον, acceptus, a, um.

εὐαπόδοτος, ον, redditu facilis.

*εὐαρέσκεια, ἡ, benevolentia, ὅ. benignitas, ὅ. gratia, ὅ.

εὐαρεστέω -ῶ *τινι* placeo, -ere, alicui || *μέσ.* — *οὔμαι* *τινι*, delector, oblector, laetor, re aliqua.

εὐαρεστήριος, placatorius, a, um.

εὐαρεστήσις, ἡ, placabilitas.

εὐαρεστία, ἡ, placencia, -ae, ὅ.

εὐάρεστος, ον *τινι* ἢ *πρός* *τινα* bene placens, alicui *εντεῦθ.* = gratus, a, um; jucundus, a, um.

εὐάρεστος, jucunde.

εὐαριθμητος, εὐαριθμος, ον, numerabilis, e; numeratu facilis, *εντεῦθ.* = non multus, paucus, a, um.

εὐάρμοστος, ον, concinnus, a, um; aptus, a, um.

εὐαρθόστως, apte.

εὐβατος, ον, aditu facilis.

εὐβολος, ον, felix in jactu.

εὐβοτρυς, εὐβότρυος, pulchros racemus habens.

εὐβουλος, ον, qui bene consultit; consultus, a, um.

εὐγαμία, ἡ, felices nuptiae.

εὐγαμος, ον, felix nuptiis.

εὐγε, enge; bene; recte.

εὐγείος, ον, fertile solum habens.

εὐγένεια, ἡ, nobilitas, -atis, ὅ.

εὐγένειος, ον, bene barbatus.

εὐγενής, ἔς 1) nobili genere natus ἢ ortus; generosus, a, um 2) nobilis, e.

εὐγενικός, ἡ, ὄν, nobilis, e.

εὐγενῶς 1) genereose; nobiliter

*2) — *φέρομαι*, gero me ut homini nobili decet.

εὐγεώρητος, ον, arabilis, e.

εὐγεως, ὦν, fertile solum habens

εὐγηρία, ἡ, felix senectus.

εὐγήρως, ὦν, senio felix.

εὐγλυπτος, ον, bene sculptus.

εὐγλωττία, ἡ, facundia, -ae, ὅ.

εὐγλωττος, ον, disertus, a, um; iacundus, a, um.

εὐγλωττέω -ῶ, facundus sum.

εὐγλώττως, iacunde.

εὐγλώχιν, ὁ, cuspide bonâ.

εὐγνωμονέω -ῶ 1) aequo animo sum *2) grato animo sum.

εὐγνωμόνως 1) prudenter *2) grato animo.

εὐγνωμόσύνη, ἡ 1) aequitas animi; bona mens *2) *νεοελ.* gratus animus.

εὐγνώμων, ον 1) aequus et bonus vir; benignus, a, um *2) *νεοελ.* in aliquem gratus, a, um.

εὐγνωστος, ον, cognitu iacilis, e.

εὐγομπος, ον, bene clavatus.

εὐγονία, ἡ, fecunditas, -atis, ὅ.

εὐγονος, ον, iecundus, a, um.

εὐγραμμία, accurata delineatio.

εὐγγραμμος, ον, bene delineatus, a, um.

εὐδαιμονέω -ῶ, felix sum.

εὐδαιμονία, ἡ, felicitas, -atis, ὅ.

εὐδαιμονίζω *τινά*, beatum aliquem praedico.

εὐδαιμονικός, ἡ, ὄν 1) ad felicitatem pertinens 2) beatus.

εὐδαιμόνως, feliciter; beate.

εὐδαίμων, ον, felix, -icis.

εὐδάκρυτος, ον, valde luctuosus.

εὐδαιπνέω -ὦ, bene coeno.
 εὐδαιπνία, ἡ, bona coena.
 εὐδηλος, ον, evidentissimus.
 εὐδία, ἡ, serenitas, -atis, ὅ.
 εὐδιάβατος, ον, qui (quae) facile transitur.
 εὐδιάβλητος, εὐδιάβολος, ον, quem facile calumniari possumus.
 εὐδιάνγνωστος, ον, facile discernendus, a, um.
 εὐδιάζομαι, serenus sum.
 *εὐδιαθεσία, ἡ, hilaritas, ὅ.
 εὐδιάθετος, ον 1) bene dispositus, a, um 2) bene affectus animo 3) bene vendendus.
 εὐδιάθρυπτος, ον, fragilis, e.
 εὐδιαίρετος, ον, facilis divisus.
 εὐδιαίρετος, facile discernendus.
 εὐδιάλλακτος, ον, placabilis, e.
 εὐδιαλλάκτως, placabibiter.
 εὐδιάλυτος, ον, facile dissolutus.
 εὐδιάφθογος, εὐδιάφθορος, ον, valde corruptibilis.
 εὐδίδαντος, ον, docilis, e.
 εὐδικία, ἡ, bonum iudicium.
 εὐδίδος, ον, transitu facilis.
 εὐδιόρθωτος, ον, emendabilis, e.
 εὐδιος, ον, serenus, a, um.
 εὐδμητος, ον, bene aedificatus.
 εὐδοκέω -ὦ 1) bene volo; placet mihi 2) — *τινι*, *ἐν τίνι*, bene afficior erga aliquem 3) *θεοῦ εὐδοκοῦντος*, deo propitio.
 εὐδοκία, ἡ, bona voluntas, penvolentia, -ae, ὅ.
 εὐδοκίμειω -ὦ, bona fama sum; bona existimatione sum.
 εὐδοκίμησις, ἡ, celebratio, ὅ.
 εὐδόκιμος, ον, probatus, a, um.
 εὐδοκίμως, probabiliter.
 εὐδοξέω -ὦ, bene audio.
 εὐδοξία, ἡ 1) bona gloria 2) bona existimatio.
 εὐδοξος, ον, gloriosus, a, um; illustis, e.
 εὐδρομέω -ὦ, bene curro, -ere.
 εὐδρομία, ἡ, celeritas, -atis, ὅ.
 εὐδρομος, ον, celer, -is, e.
 εὐδρομώς, celeriter.
 εὐδω, dormio, -ire; quiesco, -ere.
 εὐειδής, ἐς, speciosus, a, um; formosus, a, um.

εὐεντέω -ὦ, bono corporis habitu sum; recte valeo.
 εὐέλεγκτος, ον, qui facile reprehenditur, refellitur.
 εὐέλικτος, ον, facile volvendus.
 *εὐελπίζω *τινὰ* in bonam spem adduco al quem || — *ομαι*, bonam spem habeo.
 εὐελπεις, ὁ, ἡ 1) qui bene sperat; bona spe fretus, a, um || 2) *παθῆτ.* de quo bene speratur 3) *οὐς.* τὸ *εὐελπι*, bona spes.
 εὐελπιστέω -ὦ, bonam spem habeo (de aliqua re).
 εὐελπιστία, ἡ, bona spes.
 εὐεξάλειπτος, facile deletibilis.
 εὐεξαπάτητος, ον, *ἐπίθ.* facilis deceptu.
 εὐεξαπτος, ον, accensu facilis.
 εὐεξέλεγκτος, ον, qui facile refutari potest.
 εὐεξία 1) bonus habitus 2) prosperus et bonus status reipublicae
 εὐεξίλαστος, ον, exorabilis, e.
 εὐέπεια, ἡ 1) facundia, -ae, ὅ.
 disertitudo, -inis, ὅ. 2) elegans dictio; pulchra locutio.
 εὐεπήκοος, ον, exaudibilis, e.
 εὐεπηρέαστος, injuriis obnoxius.
 εὐεπής, ἐς, facundus, a, um.
 εὐεπῶς, iacunde; diserte.
 εὐεπίβατος, ον, qui facile conscendi potest: facilis consensu.
 εὐεπίβλεπτος, ον, facile inspicendus; facile sub oculos cadeus.
 εὐεργεσία, ἡ, beneficentia, -ae, ὅ.
 beneficium, -ii, οὐ.
 εὐεργετέω -ὦ *τινὰ* 1) beneficiacio alicui ἢ erga aliquem || — *ομαι*, beneficiis afficior (-ectus sum, -i) ab aliquo 2) de aliquo mereo.
 εὐεργέτημα, beneficium, -i, οὐ.
 εὐεργέτης, ὁ, erga aliquem beneficus, -i, ὁ. qui beneficium contulit; benefactor, -oris, ὁ.
 εὐεργετικός, beneficus, a, um.
 εὐεργετικῶς, benefice.
 εὐεργέτης, ἡ, benefica, -ae, ὅ.
 εὐερέθιστος, ον, irritabilis, e.
 εὐέστιος, ον, bene habitans.
 εὐζυμος, ον, bene fermentatus.
 εὐζωέω -ὦ 1) bene vivo *2) laute

vivo, in deliciis vivo.

εὐζωΐα, ἡ· 1) vita commoda; vita beata· *2) vita lautior, vita voluptatum plena; deliciae.

εὐζωμος, *ον*, iurulentus, a, um.
εὐζωνος, *ον*, bene cinctus, a, um, (—στρατ.) || ἐλαφρός, expeditus.

εὐζως, *ον*, beate vivens.

εὐήθεια, ἡ, innocentia, -ae, θ.

εὐήθης, *ες*, bonis moribus praeditus, a, um; simplex, -icis.

εὐήθως, stulte.

εὐήκοια, ἡ· 2) facilitas audiendi· 2) obedientia, -ae, θ.

εὐήκοος, *ον*, facile audiens; facile exaudiens.

εὐηκόδως, obediens.

εὐήλατος, *ον*· 1) locus equitabilis· 2) facile ductilis.

εὐήλιος, *ον*, apricus; a, um.

εὐήμερος -*ω*, diem eliciter transigo; vitam felicem dego.

εὐμέρημα, τό, res prospero successus; successus, -us, ἄ.

εὐμερῖα, ἡ· 1) diei serenitas· 2) μετφ. prosperitas, felicitas, θ.

εὐημεία, ἡ, prope, flatus.

εὐήνεμος, *ον*· 1) bonos ventos habens· 2) μετφ. serenus, a, um.

εὐήνιος, *ον*, habenis ductilis; tractabilis, e; mitis, e.

εὐήνως, moderate; facile.

εὐήνεστος, *ον*, effectus facilis.

εὐήροτος, bene aratus, a, um.

εὐήρης, *ες*, **εὐήχος**, *ον*, bene sonans; sonorus.

εὐθάλεια, ἡ, bona germinatio.

εὐθαλέω -*ω*, bene germino.

εὐθαλής, *ες*, floridus, a, um.

εὐθάνατος, *ον*, bene moriens.

εὐθάρσεια, ἡ, fiducia, -ae, θ.

εὐθαρσέω -*ω*, forti animo sum.

εὐθαρσής, *ες*, fiducia praeditus, a, um; audax, -acis.

εὐθαρδώς, cum iiducia.

εὐθαροσία, ἡ, fiducia, -ae, θ.

εὐθέατος, *ον*, aspectus facilis.

εὐθεΐα, ἡ, (ὑποκ.) γραμμή, recta linea, ἴδε εὐθύς.

εὐθεράπευτος, *ον*· 1) facile sanabilis, e; sanatu facilis, e· 2) facile colendus, a, um.

εὐθέτω -*ω*, *ρημ.* concinne dispono, aliquid.

εὐθέτησις, commodo dispositio.

εὐθέτιζω, apte dispono aliquid.

εὐθέτος, *ον*, apius, a, um· || *ἐν·

εὐθέτω χρόνῳ, suo tempore.

εὐθέτως, apte; commode.

εὐθέως, statim; repente.

εὐθηκτος, *ον*, bene acutus.

εὐθηνέω -*ω* *τινί* *τινος* (= ἄφθορον·

ἔχω *τι*), exubero, -are, aliqua re.

εὐθηνά (= εὐώνως) *πωλῶ ἀγο-*

ράζω *τι*, parvo pretio ἢ ἀπλ. parvo

vendo, emo aliquid.

εὐθηνεία, **εὐθηνία**, ἡ· 1) abund-

dantia, -ae, θ. *2) = εὐωνία, par-

vum pretium; vilitas, -atis, θ.

εὐθηνός, ἡ, *όν*, parvi pretii.

εὐθικτος, *ον*· 1) tactu facilis· 2)

ἐνεργ. dicax, -acis.

εὐθλαυστος, *ον*, valde fragilis.

εὐθρυπτος, *ον*, fragilis, e.

εὐθύ (= κατ' εὐθείαν), recta.

εὐθυβολέω -*ω*, recta jaculor.

εὐθυβολία, ἡ, rectus jactus.

εὐθυβόλος, *ον*, recta ad scopum

tendens; recta fariens.

εὐθυβόλως, recte.

εὐθυγραμμία, ἡ, limea recta.

εὐθύγραμμος, *ον*, rectis lineis

constans.

εὐθυδικέω -*ω*, recte judico,

εὐθυδικία, ἡ, iudicium rectum.

εὐθύδικος, *ον*, recte iudicans.

εὐθυμέω -*ω*· 1) laeto ἢ hilari

animo sum· 2) μεταβ. exhilaro,

oblecto, -are, aliquem· 3) μέσ. =

εὐθυμῶ, (εὐθυμουμαι ἐπὶ *τινι*, lac-

tor de re.

εὐθυμία, ἡ, laetitia, -ae, θ.

εὐθυμος, *ον*, laetus, a, um.

εὐθύμως, laete; hilariter.

εὐθυνα καὶ **εὐθύνια**, *πληθ.* εὐ-

θυναί καὶ **εὐθύναι**· 1) *πληθ.* = τὸ

διδόραι λόγον, praestatio, -onis, θ.

ratio, -onis, θ. *2) *νεοελ.* εὐθύνη,

periculum. -ί, *ού.* culpa, ae, θ.

εὐθυνσις, ἡ, directio, -onis, θ.

εὐθυντήρ, *ος*, rector, -oris, ἄ.

εὐθύνω· 1) *rego* (rexi, -ctum,

-ere) aliquid· 2) *dirigo* (-ere, ali-

quid· 3) = *ομαι*· a') = *ἐπεύθυνός*:

εἰμι, rationi reddendae obnoxius sum; β') — ομαί τινα, accuso, -are, aliquem.

εὐθυρρημοσύνη, ἡ, oratio recta; oratio sine circuitione.

εὐθυρρημόων, ον, qui aperte et sine circuitione loquitur, ὁθ. = veridicus; epertus.

εὐθύρριζος, ον, rectis radicibus.

1. **εὐθύς, εἶα, ὕ**· 1) rectus, a, um· 2) μετφ. ἀνήρ —, vi, rectus· ἐν-τεῦθ. = probus, sincerus, a, um.

2. **εὐθύς** (= παραχρῆμα)· 1) statim; confestim; 2) εὐθύς ἐξ ἀρχῆς, inde a principio.

εὐθυτενής, ἐς, ἐπὶθ. in directum tendens.

εὐθύτης, ἡ, rectitudo, -inis, θ.

εὐθύφρων, rectus; prudens.

εὐίαιος, ον, sanatu facilis.

εὐιδρωτος, ον, facile sudans.

εὐίλατος (= εὐμενής), propitius.

εὐίππος, ον, bonos (praestantes) equos habens.

εὐκαῆς, ἐς, qui facile uritur.

εὐκαιρέω -ω· 1) oportunitatem nanciscor· 2) = σχολή μοί ἐστι, vacat mihi; vaco, -are.

εὐκαιρία, ἡ, opportunitas, -atis, θ. tempus opportunum.

εὐκαιρος, ον, opportunus, a, um.

εὐκαιρως, opportune.

εὐκαμπτος, ον, flexibilis, e.

εὐκαμψία, ἡ, flexibilitas, θ.

εὐκαρδίως, iorti animo.

εὐκαρπία, ἡ, fertilitas, θ.

εὐκαρπος, ον, fructuosus, a, um.

εὐκατάληπτος, ον, comprehensus ἡ perceptu facilis.

εὐκατανόητος, ον, intellectu facilis.

εὐκατάστατος, ον· 1) bene constitutus, a, um· *2) νεσελ. = πλούσιος, dives, itis; opulentus, a, um.

εὐκατάφορος, ον, πρὸς τι, praeceps, propensus ad aliquid.

εὐκαταφρόνητος, ον· 1) contemptibilis, e; aspernabilis, e; θ. *2) οὐκ εὐκαταφρόνητος, insignis, e; ingens, -ntis.

εὐκαταφρονητός, ἐπὶθ. contemptu digne.

εὐκατέργαστος, ον· 1) effectu fa-

ciles· 2) superatu facilis· 3) facile subactus, a, um.

εὐκατηγόρητος, ον, qui facile accusari potest.

εὐκατόρθωτος, ον, facile perficiendus, a, um.

εὐκίνησία, ἡ, agilitas, θ.

εὐκίνητος, ον, agilis, e.

εὐκινήτως, agiliter.

εὐκλαδός, frondosus; ramosus.

εὐκλαστός, ον, fractu facilis.

εὐκλεής, ἐς, gloriosus, a, um.

εὐκλεια, ἡ, gloria, -ae, θ.

εὐκλείζω, celebro, -are.

εὐκλεινός, ον, valde clarus.

εὐκλεῶς, gloriose.

εὐκοίλιος, ον· 1) facilem alvum faciens· *2) facilem (fluentam) alvum habens.

***εὐκοιλιότης, ἡ**, facilitas alvi.

εὐκοινωνησία, ἡ, affabilitas, θ.

εὐκοινωνητος, ον, affabilis, e.

εὐκολία, ἡ, facilitas, -atis, θ.

εὐκόλλητος, ον, qui facile agglutinari potest.

εὐκολός, ον, facilis, e.

εὐκόλως, facile.

εὐκόλυμβος, ον, urinandi peritus.

εὐκομος, ον, bene cometus, a, um.

εὐκοπία, ἡ, facilitas, -atis, θ.

εὐκοπος, ον, facilis, e.

εὐκόπως, facie.

εὐκοσμέω -ω, modeste me gero.

εὐκόσμητος, ον, bene ornatus.

εὐκοσμία, ἡ, decencia, -ae, θ.

εὐκοσμος, ον· 1) bene ornatus, a, um· 2) modestus, a, um.

εὐκόσμως· 1) ordinate; composite; decore· 2) modeste.

εὐκραῆς, ἐς, bene temperatus· ||

εὐκραῆς κλίμα, temperatio coeli.

εὐκρασία, ἡ, bona temperies; temperatura, -ae, θ.

εὐκρατός, ον, bene temperatus· (μάλιστα περὶ κλίμ. κ. τ. δμ.)· temperatus, a, um.

εὐκράτως, temperate.

εὐκρατῶς ἔχω τι, firmiter teneo.

εὐκρηνός, ον, bcno fonde praeditus.

εὐκριθός, ον, hordeis abundans.

εὐκρίνεια, ἡ, distinctio, θ.

εὐκρινέω -ω, bene distinguo.

εὐκρινής, *ἐς*, bene discretus ae, distinctus, *ῥ*, um.

εὐκρινῶς, discrete.

εὐκρισία, *ῆ*, bonum iudicium.

εὐκριτος, *ον*· 1) bene iudicandus, a, um· 2) perspicuus, a, um.

εὐκροτος, *ον*, clare sonans.

εὐκρυπτος, *ον*, bene latens.

εὐκταῖος, *α, ον*, optabilis, e.

εὐκταίως, optabiliter.

εὐκτήριος οἶκος, oratorium, -ii, *ον*. sacrarium, -i, *ον*.

εὐκτητος, bene partus, a, um.

εὐκτικός, *ῆ, ὄν*, optans, -ntis.

εὐκτικῶς, optando.

εὐκτιστος, *ον*, bene structus, a, um; eleganter conditus et aedificatus, a, um.

εὐκτός, *ῆ, ὄν*, optabilis, e.

εὐκτῶς, optabiliter.

εὐκύλιστος, *ον*, volubilis, e.

εὐκύμαντος, fluctuosus.

εὐκωπος, *ον, ἐπιθ.* bonis remis instructus.

εὐλάβεια, *ῆ*· 1) = προφύλαξις, circumspectio, -onis, *θ*. 2) = φόβος, σέβας, timiditas, -atis, *θ*. reverentia, -ae, *θ*.

εὐλαβέομαι -οὔμαι· 1) † φοβοῦμαι τινα, pertimesco, -ere; metuo, -ere, aliquem· 2) = φυλάττομαι τι, φοβοῦμαι τι, caveo mihi ἢ ἀπλ. caveo, -ere, aliquid; vereor, -eri, aliquid· 3) = αἰδοῦμαι τι, religio, mihi est· 4) — τὸν θεόν, deum revereor· 5) = φεύγω τι, fugeo, -ere aliquid.

εὐλαβής, *ἐς*· 1) = φυλακτικός, circumspectus, a, um; 2) = δειλὸς ἔχων πρὸς τι, timidus, a, um· 3) = εὐσεβής, religiousus, a, um.

εὐλαβῶς, 1) timide; caute· 2) = εὐσεβῶς, religiose.

εὐλαλος, *ον*· 1) eloquens, ntis, *θ*. 2) = φλόαρος, loquax, -acis.

εὐληκτος, *ον*, facile cessans.

εὐληκτος, *ον*· 1) captu facilis, *2) ἐντεῦθ. μετφ. intellectu facilis; clarus, a, um.

εὐλήπτως, ita ut facile capi queat· *ἐντεῦθ. μετφ. clare.

εὐλίμενος, *ον*, bonum portum habens· || *τό — *ον*, bonitas portus.

εὐλογέω -ῶ, benedico, -ere.

εὐλογητός, *ῆ, ὄν*, benedictus, a, um; laudatus, a, um.

εὐλογία, *ῆ*· 1) benedictum, -i, *ον*. 2) benedictio, -onis, *θ*.

εὐλόγιστος, *ον*, qui recte ratiocinatur; prudens, -ntis.

εὐλογίστως, prudenter.

εὐλογος, *ον*, rationalis, e.

εὐλογοφανής, *ἐς*, qui rationabilis videtur; speciosus, a, um.

εὐλόγως, rationabiliter.

εὐλύγιστος, *ον*, flexibilis, e. *θ*.

εὐλυσία, *ῆ*, facilis solutio.

εὐλυτος, *ον*, facilis ad solven um; expeditus, a, um.

εὐμάθεια, *ῆ*, docilitas, -atis, *θ*.

εὐμαθής, *ἐς*· 1) docilis, e. 2) παθητ. intellectu ἢ cognitu facilis.

εὐμαθῶς, cum docilitate.

εὐμαρεια, *ῆ*, facilitas, -atis, *θ*.

εὐμαρής, *ἐς*, facilis, e.

εὐμαρῶς, facile; commode.

εὐμεγέθης, *ἐς*, ingens, ntis; procerus, a, um.

εὐμέθοδος, *ον*, ratione procedens; methodicus, a, um.

εὐμεθόδως, artificio et via.

εὐμέλεια, *ῆ*, bona modulatio.

1. εὐμελής, *ἐς*, cui bona modulatio est; apte modulatus, a, um.

2. εὐμελής, *ἐς*, validus membris.

εὐμένεια, *ῆ*, benevolentia, *θ*.

εὐμενής, *ἐς*, benevolus, a, um.

εὐμενίζω, placo, -are.

εὐμενῶς, benevole; benigne.

εὐμεταβλησία, *ῆ*, mutabilitas, *θ*.

εὐμετάβλητος, εὐμετάβολος, *ον*, mutabilis, e; inconstans.

εὐμετάδοτος, *ον*· 1) = ἐλευθέριος, liberalis, e· 2) παθητ. facile cum aliis communicatus.

εὐμετάθετος, *ον*, facilis transportatu; iacile mutabilis, e.

εὐμετακίνητος, facile movendus.

εὐμετακόμιστος, *ον*, transportatu facilis, e.

εὐμετάπειστος, *ον*, cui facile aliud persuadetur.

εὐμεταχείριστος, tractabilis, e.

εὐμετρία, *ῆ*, justa mensura.

εὐμετρος, *ον*, modum servans.

εὐμέτρως, moderate.
 εὐμήκης, ες, procērus, a, um.
 εὐμηρος, formosa iemora habens.
 εὐμηχανία, ἡ, industria θ.
 εὐμήχανος, industrius, a, um.
 εὐμηχάνως, ingeniose.
 εὐμοιρέω -ῶ· 1) bona sorte utor·
 2)—τινος, sortior aliquid.
 εὐμοιρία, bona sors; felicitas.
 εὐμοιρος, ον, bona sorte utens;
 felix, -icis.
 εὐμοιρως, feliciter.
 εὐμολπία, elegantia cantus.
 εὐμολπος, ον, bene canens.
 εὐμορφία, ἡ, formositas, θ.
 εὐμορφος, ον, insignis formā; pul-
 cher, a, um.
 εὐμουσία, ἡ, musica elegantia;
 musicus lepor.
 εὐνάξω, sopio· || μετφ. tranquil-
 lum reddo· || —ομαι, cubitum eo.
 εὐνή, ἡ· 1) cubile, -is, οὐ. 2) =
 φαλῆς, lustrum, -i, οὐ.
 εὐνητος, ον, bene textus.
 εὐνικητος, ον, qui facile vincitur.
 εὐνοέω -ῶ τινι, bene affectus sum
 erga aliquem.
 εὐνόητος, ον, intellectu facilis.
 εὐνοια, ἡ, benevolentia, -ae, θ.
 εὐνοικός, benevolus, a, um.
 εὐνομέω -ῶ, bonis legibus utor· ||
 συνῆθ. μεσ.—οῦμαι, bonis legibus
 utor ἢ administor.
 εὐνομία, ἡ, bonae leges.
 1. εὐνομος, bonis legibus utens.
 2. εὐνομος, bona pascua habens.
 εὐνοος, -ους, ουν, benevolus, a,
 um, εὐνους τινί, benevolus alicui ἢ
 ad aliquem.
 εὐνουχίζω, castro, -are
 εὐνουχιστής, δ, castrator, δ.
 εὐνούχος, δ, eunuchus, -i, δ.
 spado, -onis, δ.
 εὐνως, (=εὐνοικῶς)· benevole.
 εὐνωτος, bonum dorsum habens.
 εὐξενος, εὐξενος, ον, hospitalis,
 e. Εὐξείνως πόντος, Euxinum mare
 ἢ Euxinus, -i, ε.
 εὐδοία, ἡ, facilis via· || μετφ. pros-
 peritas, -atis, θ.
 εὐδοδομαι -οῦμαι, felici successu
 utor; prospere evenio.

Ἑλληνο-Λατινικὸν Λεξικὸν

εὐδοος, ον, pervius, a, um· || μετφ.
 prosperum successum habens.
 εὐδόδωσις, prosperus successus.
 εὐδοί, evoe.
 εὐοικός, bonam domum habens.
 εὐόργητος, iracundus, a, um.
 εὐόργητος, iracunde.
 εὐόρεκτος, bene appetens cibos.
 εὐορκέω -ῶ, religiose juro.
 εὐορκησία, εὐορκία, ἡ, sanctum
 jusjurandum.
 εὐορκος, εὐόρκωτος, ον, vere ju-
 rans; non perjuriosus, a, um.
 εὐόρκως, religiose jusjurandum
 servando.
 εὐόρμητος πρὸς τι, proclivis ad.
 εὐορμος, ον, tutam stationem na-
 vium habens.
 εὐοσμέω -ῶ, bene oleo.
 εὐοσμία, ἡ, fragrantia, -ae, θ.
 εὐοσμος, ον, bene olens.
 εὐοσμέω -ῶ, obsoniis abundo.
 εὐπάθεια, ἡ· 1) passibilitas, -atis,
 θ. 2) voluptas, -atis, θ. laetitia,
 -ae, θ. 3) felicitas, -atis, θ.
 εὐπαθέω -ῶ, 1) facile aliqua re
 afficior· 2) felicitate utor· 3) εὐπα-
 θῶ πρὸς τι, laetor aliqua re· 4) = εὐ-
 γιαιῶ, valeo, -ere.
 εὐπαθής, ες, propensus ad pati-
 endum; passibilis, e.
 εὐπαθῶς, passibiliter.
 εὐπαιδευτος, ον, valde eruditus,
 a, um; doctus, a, um.
 εὐπαιδέυτως, eruditē, docte.
 εὐπαράφορος, ον, qui facile mente
 alienatur.
 εὐπαρηγόρητος, εὐπαρήγορος, ον,
 facile consolabilis, e.
 εὐπαρηγορίαστος, libere loquens.
 εὐπαρηγοιδότως, liberā oratione.
 εὐπάργυρος, ον, 1) insigni limbo
 praetextatus ἢ ἀπλ. praetextatus, a,
 um, 2) veste laticlavata utens.
 εὐπατριδής, δ, patricius, -i, δ.
 εὐπάτωρ, δ, nobili patre natus.
 εὐπείθεια, ἡ, obsequentia.
 εὐπειθέω -ῶ, obsequor. -i.
 εὐπειθής, ες, obsequens.
 εὐπειθῶς, obediēter.
 εὐπεπτος, ον, facilis soncoqui;
 τροφή—, cibus facilis concoqui.

εὐπερίγραφτος, εὐπερίγραφος, ον, qui facile describi potest.

εὐπερίληπτος, ον, qui facile comprehenditur.

εὐπεριόριστος, ον, bene circumscriptus, a, um.

εὐπέτεια, ἡ, facilitas, -atis, θ.

εὐπετής, ἐς, facilis, e.

εὐπετῶς, facile; sine molestia.

εὐπεψία, ἡ, facilis concoctio.

εὐπηκτος, ον, bene compactus.

εὐπιστία, ἡ, credulitas, -atis, θ.

εὐπιστος, ον, credulus, a, um.

εὐπλαστος, ον 1) qui facile fingi potest; facilis fictus 2) bene formatus, a, um.

εὐπλοῦς -ῶ, feliciter ἢ prospere navigo.

εὐπλοία, ἡ, prospera, secunda navigatio.

εὐπλόκαμος, ον, crinitus, a, um; cincinnatus, a, um.

εὐπλοκος, ον, bene textus, a, um.

εὐπλοος, ον, navigatu facilis, e.

εὐπνοῦς -ῶ, facile spiro.

εὐπνοία, ἡ 1) facilis spiratio 2) bonus ventorum flatus 3) suavis odor, oris, ἄ.

εὐπνοος, ον 1) bene spirans 2) spiratui aptus 3) salubrem aërem habens.

εὐποιέω -ῶ, benefacio (-feci, factum -ere).

εὐποιήτος, bene factus, a, um.

εὐποιῖα, ἡ, beneicentia, θ.

εὐποιητέος, α, ον, beneficio afficiendus, a, un.

εὐπολέμητος, debellatu facilis.

εὐπόρευτος, ον, facile pervius.

εὐπορέω -ῶ τινος, abundo, -are, aliqua, -re.

εὐπόρθητος, expugnatu facilis.

εὐπορία, ἡ 1) facultas, -atis, θ. copia, -ae, θ. 2) πλοῦτος, opulentia, -ae, θ. ubertas, θ.

εὐπορος, ον 1) pervius, a, um; expeditus, a, um 2) πλούσιος, uber, -eris.

εὐποτος, ον, potatu facilis.

εὐπραγέω -ῶ, felix sum.

εὐπραγής, ἐς, felix, -icis.

εὐπραγία, ἡ, res secundae.

εὐπραξία, ἡ, bona actio.

εὐπρέπεια, ἡ 1) decor, -oris, ἄ-decentia, -ae, θ. decōrum, -i, οὐ.

2) μεγαλοπρέπεια, species, -ei, θ.

εὐπρεπής, ἐς 1) decorus, a, um;

decens 2) speciosus, a, um.

εὐπρεπίζω, decoro, exorno, -are.

εὐπρεπῶς, decore; decenter.

εὐπρόδεκτος, ον, acceptus, a, um; gratus, a, um.

εὐπροσηγορία, ἡ, affabilitas, θ.

εὐπροσηγορος, ον, affabilis, e.

εὐπροσηγόρως, affabiliter.

εὐπρόσιτος, ον, accessibilis, e.

εὐπρόσδοτος, ον 1) accessu ἢ aditu facilis.

εὐπροσωπῶς -ῶ, εἰς. aspectu pulcher sum.

εὐπροσωπία, ἡ, honesta species.

εὐπρόσωπος, ον 1) pulcher aspectu; 2) εὐπρεπής, speciosus.

εὐπροσώπως, speciose.

εὐπῶγων, δ, bene barbatus.

εὐρεσις, ἡ, inventio, -onis, θ.

εὐρετέος, inveniendus, a, um.

*εὐρετήριον, inventarium, οὐ.

εὐρέτης, δ, inventor, -oris, ἄ.

εὐρετικός, ἡ, ον, inveniendi facultate praeditus, a, um.

εὐρετρα (*εὐρετήκια), τά, praemium datum inventori rei amissae.

εὐρέτρις, εὐρέτρια, inventrix.

εὐρέως, late.

εὐρημα, τό, inventum, -i, οὐ.

εὐρημοσύνη, ἡ, facundia, -ae, θ.

εὐρήμων, ον, facundus, a, um.

εὐριπος, δ, euripus, -i, ἄ. fretum

-i, οὐ. μάλιστα δὲ δ τῆς Εὐβοίας

ποι. θμός, Euripus, -i, οὐ.

εὐρίσκω, invenio, -ire || —ομαι, invenior, -iri.

εὐροέω -ῶ 1) bene fluo, -ere 2)

εὐ πράττω, feliciter ago.

εὐροία, ἡ 1) —ὑδάτων, facilis fluxus aquarum 2) ἀφθονία, affluentia, -ae, θ. copia, -ae, θ. 3) ἐπὶ λόγων, flumen orationis.

εὐροος, ον 1) ἐπὶ ποταμ. bene fluens, -ntis 2) ἀφθονος, affluens, -ntis, θ. 3) — λόγος oratio volubilis.

εὐρος, τό, latitudo, -inis, θ.

εὐρὺν (=εὐρέως)· late.
 εὐρυθμία, ἡ, concinnitas, θ.
 εὐρυθμος, *ον*· 1) =εὐθμικός, ἐμ-
 μέλης, numerosus, a, um; 2) con-
 cinnus, a, um.
 εὐρύθμως, numerose.
 εὐρυκρείων, lal rex.
 εὐρυμέδων, late regnans.
 εὐρυμέτωπος, *ον*, latam frontem
 habens.
 εὐρύνω, dilato, -are, aliquid.
 εὐρύπυλος, latas portas habens.
 εὐρύς, εἶα, ὅ, latus, a, um.
 εὐρυσθενής, ἐς, valde potens.
 εὐρύστερνος, *ον*, latum pectus
 habens; pectorosus, a, um.
 εὐρυστομία, ἡ, vastitas, -oris.
 εὐρύστομος, latum os habens.
 εὐρύτης, ἡ, latitudo, -inis, θ.
 εὐρυτός, *ον*, bene fluens.
 εὐρυφωνία, ἡ, vastus sonus.
 εὐρύφωνος, *ον*, late sonans.
 εὐρυχωρία, ἡ, locus amplius; spa-
 tiositas, -atis, θ.
 εὐρύχωρος, *ον*· 1) amplius, a, um;
 2) =χωρητικός, capax, -acis.
 εὐρυχώρως, spatiosè; late.
 εὐρώς, ὅ, situs, -us ὰ.
 εὐρωστέω -ῶ, valetudine bona
 utor; valeo, -ere.
 εὐρωστία, ἡ, bona valetudo.
 εὐρωστος, *ον*, robustus, a, um.
 εὐρώστως, robuste.
 εὐρωτιάω -ῶ, situm duco.
 εὐσαρκία, ἡ, corpulentia, θ.
 εὐσαρκος, *ον*, corpulentus, a, um;
 carnosus, a, um.
 εὐσέβεια, ἡ, pietas, -atis, θ.
 εὐσεβέω -ῶ, pius sum.
 εὐσεβής, ἐς, pius, a, um.
 εὐσεβῶς, pie; religiose.
 εὐσειστος, motibus obnoxius.
 εὐσημος, *ον*, signis quibusdam
 clarus, a, um; illustris, e.
 εὐσηπτος, *ον*, facile putrescens.
 εὐσθένεια, ἡ, robor, -oris, οὐ.
 εὐσθενής, ἐς, validus; robustus.
 εὐσκόιαστος, εὐσκόιος, *ον*, umbro-
 sus, a, um; opacus, a, um.
 εὐσπλαγχνία, misericordia, θ.
 εὐσπλαγχνίζομαι *τινα*, misericor-
 diā in aliquem commoveor.

εὐσπλαγχνος (*εὐσπλαγχνικός),
 misericors, -ordis.
 εὐστάθεια, ἡ, constantia, θ.
 εὐσταθής, ἐς, constans, -ntis.
 εὐσταθῶς, constanter.
 εὐσταλής, ἐς· 1) bene vestitus,
 decenter ornatus, a, um· 2) =κόσμιος,
 decorus, a, um.
 εὐσταλῶς, decenti ornatu.
 εὐστερνος, *ον*, ἐπίθ. bonum pe-
 ctus habens.
 εὐστολος, bene ornatus, a, um.
 εὐστομέω -ῶ· 1) bene canto, -are·
 2) lingua faveo, -ere·
 εὐστομος, *ον*· 1) bonum os habens.
 εὐστομία, ἡ· 1) os bonum· 2) bona
 pronuntiatio; sermoneus· 3) sa-
 por ori gratus.
 2) bene pronuntians; bene dicens
 ἢ canens· 3) =εὐφραδής, disertus,
 a, um· 4) =γόνυμιος, sapidus, a, um.
 εὐστόμως, canore; modulate.
 εὐστοχέω -ῶ *τινος*· 1) ictu certo
 ferio aliquid· 2) μετφ. sollerter
 conjicio (-ere) aliquid.
 εὐστοχία, ἡ· 1) dexteritas in ja-
 culando ἢ in tangendo scopo· 2)
 sollertia conjectandi.
 εὐστοχος, *ον*· 1) περί ὀπλ. recte
 ad scopum tendens, a scopo non
 aberrans· 2) μετφ. sollers, -rtis;
 ingeniosus, a, um.
 εὐστόχως, dextre.
 εὐστρεπτος, bene tortus, a, um.
 εὐστροφία, ἡ, flexibilitas, θ.
 εὐστροφος, *ον*, versatilis, e.
 εὐστρωτος, bene status, a, um.
 εὐσυνειδησία, bona conscientia.
 εὐσυνείδητος, *ον*, bonam consci-
 entiam habens.
 εὐσυνειδήτως, ἐπίρ. cum bona
 conscientia.
 εὐσυνεσία, ἡ, prudentia, θ.
 εὐσύνετος, *ον*, prudens, -ntis
 εὐσυνέτως, prudenter.
 εὐσύντακτος, *ον*· 1) bene compo-
 situs, a, um· 2) bonam habens
 constructionem.
 εὐσυνταξία, bona constructio.
 εὐσύστατος, *ον*, bene consistens.
 εὐσφυρος, *ον*, pulchros habens
 pedes.

εὐσχετος, *ον*, bene retinendus.
εὐσχημονέω -*ω*· 1) honeste megero; 2) decens, honestus sum.
εὐσχημόνως, decenter; speciose.
εὐσχημος, speciosus, *α*, *um*.
εὐσχημοσύνη, *ῆ*, decor, *ἄ*.
εὐσχήμων, *ον*, decens, -ntis.
εὐσχήμως· 1) decore; speciose·*2) — ἀποποιούμαι *τι*, speciose recuso aliquid.

εὐσχιστος, *ον*, fissilis, *ε*.
εὐσώματος, **εὐσωμος**, *ον*, corpulentus, *α*, *um*.

εὐτακής, *ές*, facile liquescens.
εὐταντέω -*ω*· 1) ordinem servo· 2) facio, quae debeo· 3) modeste me gero; modestus, sum.

εὐτακτος, *ον*· 1) ordinatus, *α*, *um*· 2) modestus, *α*, *um*.

εὐτάκτως, ordinate.

εὐταξία, *ῆ*, bonus ordo.

εὐτεκνος, *ον*, felix liberis.

εὐτέλεια, *ῆ*, vilitas, -atis, *θ*.

εὐτελής, *ές*, vilis, *ε*.

εὐτελώς, viliter.

εὐτερπής, *ές*, amoenus, *α*, *um*.

εὐτερχνία, *ῆ*, peritia, -ae, *θ*.

εὐτηκτος, *ον*, facile liquabilis.

εὐτοκέω -*ω*, facile pario.

εὐτοκία, *ῆ*, facilis partus.

εὐτοκος, *ον*, facile pariens.

εὐτολμέω -*ω*, audeo, -ere.

εὐτολμία, *ῆ*, audacia, *αε*, *θ*.

εὐτολμος, *ον*, audax, -acis.

εὐτομος, *ον*, sectu facilis.

εὐτονέω -*ω*, validus sum.

εὐτονία, *ῆ*, vigor, -oris, *ἄ*.

εὐτονος, *ον*, validus, *α*, *um*.

εὐτόρνευτος, **εὐτορνος**, *ον*· 1) tornu ἢ tornatu facilis· 2) bene ἢ pulchre tornatus, *α*, *um*.

εὐτράπεζος, **μάλιστα**—*ον*· qui bene instructa mensa utuntur.

εὐτραπελία, *ῆ*· 1) = ἀστείότης, urbanitas, *θ*. lepor, *ἄ*. 2) = βωμολοχία, scurrilitas, *θ*.

εὐτράπελος, *ον*· 1) = ἀστεῖος, urbanus, *α*, *um*; 2) = βωμολόχος, scurrilis, *ε*· 3) ὁ εὐτράπελος, scurra, *α*.

εὐτραφής, *ές*, bene nutritus, *α*, *um*, ἐντεῦθ. pinguis, *ε*.

εὐτραφία, *ῆ*, corpus bene nutri-

tum· ἐντεῦθ. corpulentia, *θ*.

εὐτραφῶς, pinguitur.

εὐτρεπίζω· 1) = παρασκευάζω, adparō, -are; instruo, aliquid· 2) = διενθεῖω, compono, aliquid· 3) εὐτρεπίζομαι, me paro ἢ adparo· εὐτρεπισμένος, *η*, *ον*, *α*) paratus, *α*, *um*· β) compositus, *α*, *um*.

εὐτρεπισμός, *ος*, adparatio, -onis.

εὐτρεπτος, *ον*, mutabilis, *ε*.

εὐτρεψία, *ῆ*, mutabilitas, -atis, *θ*.

εὐτρητος, bene perforatus, *α*, *um*.

εὐτριπτος, *ον*, tritu facilis, *ε*.

εὐτριτος, *ον*, bene tritus, *α*, *um*.

εὐτροπία (= πανευγλία)· versutia.

εὐτροπος, *ον*, versutus, *α*, *um*.

εὐτροφέω -*ω*, bene nutrior.

εὐτροφία, *ῆ*, bona nutritio.

εὐτροφος, *ον*· 1) bene nutritus, *α*, *um*· 2) ἐνεγ. bene nutriens.

εὐτροχος, *ον*· 1) bene currens;

agilis, *ε*· 2) bonas rotas habens.

εὐτρυγγτος, *ον*, vindemitu facilis.

εὐτυκτος, *ον*, bene elaboratus.

εὐτύπωτος, *ον*, cui signum facile

imprimi potest.

εὐτυχέω -*ω*· 1) prospera fortuna

utor; fortuna mihi favet; felix sum·

εὐτυχῶ ἐν τινι, rem bene gero· *2)

vesel. ἡτύχησα γὰρ ἔω ἐν Ἀθήναις,

contigit mihi Athenis vivere.

εὐτύχημα, *τό*, felicitas, -atis, *θ*.

casus secundus, τὰ εὐτυχήματα,

fortunae.

εὐτυχής, *ές*· 1) περί προσ. felix,

-icis; fortunatus, *α*, *um*· εὐτυχής

ἐπὶ τινι, felix aliqua re· 2) περί

πραγμ. prosper, *α*, *um*; faustus.

α, *um*; felix, -icis.

εὐτυχῶς· 1) feliciter· 2) prospere,

bene.

εὐτυχία, *ῆ*, felicitas, -atis, *θ*.

prosperitas, -atis, *θ*· εὐτυχίαν τινι

παρέχω, prospero alicui.

εὐύαλος, *ον*, e pulchro vitro

factus.

εὐύδρῶ -*ω*, aqua abundo.

εὐύδρεια, *ῆ*, copia aquarum.

εὐύδρος, *ον*, aqua abundans.

εὐύμνια, *ῆ*, celebritas, -atis, *θ*.

εὐύμνος, *ον*, hymnis celebratus.

εὐύπέρβλητος, *ον*, facile supera-

bilis, e; superatu facilis, e.

εὐνύποληπτος, ον· 1) spectabilis, e· *2) bonae existimationis (homo) **εὐνύποχώρητος, ον**, facile cedens. **εὐνύφαντος, ον**, bene textus, a, um. **εὐφαντασίωτος, ον**, qui facile concipit visiones.

***εὐφάνταστος, ον**, fecunda imaginatione praeditus, a, um.

εὐφέγγεια, ἡ, splendor, -oris, ἄ.

εὐφεγγής, ἐς, splendidus, a, um.

εὐφημέω -ῶ· 1) εὐφ. θεούς, celebro deos· 2) ὥς ἐπὶ τὸ πολὺ ἐν τῇ προστακτ. α') ἐπὶ θυσίων· εὐφημεῖτε, favete linguis· β') εὐφήμει (ὦ ἄνθρωπε), bona verba quaeso, desine male loqui, sile.

εὐφημία, ἡ· 1) bona fama· ἡ ὑστερον εὐφημία, fama post mortem· 2) honorifica appellatio, laus, -udis, θ. 3) bonum omen· εὐφημίας ἕνεκα, boni ominis causa· 4) fausta acclamationis· εὐφημαῖς παντοδαπαῖς ὑπεδέχοντο, omnibus faustis acclamationibus excipiebant· μετ' εὐφημίας, μετ' εὐφημιῶν, faustis acclamationibus.

εὐφημισμός (σχ. λόγον)· imminutio, -onis, θ. verbi mitigatio, -onis, θ. euphemismus, -i, ἄ. κατ' εὐφημισμὸν, per euphemismum.

εὐφημος, ον· 1) (ἀντίθ. δύσφημος), honorificus ἢ honestus, a, um; laudabilis, e· εὐφημος μνεία, honesta mentio· 2) εὐφημα φώνει, εὐφημος ἴσθι, fave linguis· 3) ἱαustus, a, um· 4) πρὸς τὸ εὐφημον ἐξηγοῦμαι, in bonam partem interpretor.

εὐφήμως, honesto verbo; faustis ἢ bonis verbis.

εὐφθαγτος, ον, corruptibilis, e.

εὐφθογγέω -ῶ, bene sono, -are.

εὐφθογγος, ον, bene sonans ἢ cantans; canorus, a, um.

εὐφίλητος, ον, amatus, a, um;

dilectus, a, um; carus, a, um.

εὐφλεκτος, ον, inflammatu facilis, εὐφλεκτος ὕλη, facilis inflammatu materia.

εὐφορέω -ῶ, ferax sum; uberes fructus fero.

εὐφόρητος, ον, tolerabilis, e.

εὐφορία, ἡ, feracitas, -atis, θ. fertilitas, -atis, θ.

εὐφορος, ον· 1) portatu facilis,

e· 2) ἐπὶ ἀνέμου, secundum (ventus)·

3) ἐπὶ γῆς, ferax, -acis; fertilis, e·

4) εὐφορὸς τιος, ferax alicujus.

εὐφραδέα, ἡ, facundia, -ae, θ.

εὐφραδής, ἐς· 1) = σαφής, clarus,

a, um· 2) = δεινὸς λέγειν, facundus,

a, um; disertus, a, um.

εὐφραδῶς, facunde; diserte.

εὐφραίνω, hilaro, exilaro, oblecto, -are, aliquem· καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου, et vinum hilarat cor hominis· εὐφραίνομαι, me oblecto, laetor (aliqua re); gaudeo, -ere.

εὐφραντικός, εὐφραντός, ἡ, ὄν, jucundus, a, um.

εὐφραστος, ον, pronunciatu facilis.

Εὐφράτης, δ, Euphrates, -is, θ.

εὐφρόνας = εὐφροσύνας.

εὐφροσύνη, ἡ, laetitia, -ae, θ.

libentia, -ae, θ. Κύρ. ὄν. Libentia.

εὐφρόσυλος, ον, laetitiam afferens; laetus, a, um; jucundus, a, um.

εὐφροσύνας, laete; lib. nter.

εὐφρουρος, ον, bene custodiens.

εὐφρων, ον· 1) hilaris, e; laetus,

a, um· 2) ἐνεργ. exhilarans.

εὐφυνής, ἐς· 1) bene crescens; bene a natura factus, a, um· 2) = ἀγχιλινός· α') sollers, -rtis; ingeni-

osus, a, um· εὐφυνής (= ἐπιτήδειος)

πρὸς τι, ingeniosus, (a, um), ad

aliquid· β') acutus, a, um; sub-

tilis, e; sagax, -acis.

εὐφυνία, ἡ, bona indoles; inge-

niūm, -i, οὐ πολλὴ εὐφυνία, benigna

ingenii vena.

***εὐφνολογία, ἡ**, acute dictum;

aculei, -orum, ἄ.

εὐφύλακτος, ον, custoditu ἢ ser-

vatu iacilis, e.

εὐφυλλος, ον, foliis densus, a, um.

εὐφυνῶς, ingeniose; acute, sagaciter.

εὐφωνία, ἡ, bona vox; vox cano-

ra; vocalitas, -atis, θ. sonus dul-

cis ἢ suavis.

εὐφωνος, ον, bonam ἢ suavem vocem habens; canorus, a, um; vocalis, e. [nore.]

εὐφώνως, bona ἢ suavi voce; ca-

εὐφώρατος, ον, deprehensu facilis.

εὐχαίτης (ἱππος), bene jubatus.

εὐχάλινος, εὐχάλλινωτος (ἱππος), bonum habens frenum; bene frenatus (equus).

εὐχαλκος, ον, ex pulchro aere factus; ex aere purpure factus.

εὐχαρις, ι, gratus, a, um; factus, a, um; gratus, a, um; jucundus, a, um.

εὐχαριστέω -ω. 1) gratum me praebeo; jucundus sum; satisfacio (-ere), alicui εὐχαριστοῦμαι, mihi satisfacio; contentus sum εὐχαριστεῖται ἐπὶ τῇ αὐτοῦ τύχῃ, sorte sua contentus vivit. 2) εὐχαριστῶ τινι, gratiam (gratias) ago alicui εὐχαριστῶ σοι, gratias ago tibi εὐχαριστῶ σοι ἐπὶ τῇ πρὸς ἐμὲ εὐνοίᾳ, gratias tibi ago ob tuam erga me benevolentiam εὐχαριστῶ, gratia est.

εὐχαριστήριος, ον, quo gratiae aguntur, εὐχαριστήρια, gratulatio, -onis, θ. **θεοῖς εὐχαριστήριος τοῖς θεοῖς ἀποδιδούς**, gratulans diis εὐχαριστ. ἐπιστολή, εὐχαριστήριον (γράφμα), litterae gratias agendis.

*εὐχαρίστησις, ἡ, delectatio, oblectatio, -onis, θ. παρέχω εὐχαρίστησιν, delecto, -are. εἰς εὐχαρίστησιν, delectationis animi causa.

εὐχαριστία, ἡ, gratiarum actio; gratia, -ae, θ. ἢ θεῶν Εὐχαριστία, Eucharistia, -ae, θ.

εὐχάριστος, ον 1) = εὐχαρις, gratus, a, um; suavis, e. 2) = εὐ-γνώμων, beneficii memor, gratus, a, um.

*εὐχαρίστως, grate; laeto ἢ libenti animo; libenter.

εὐχειλος, ον, pulchra labia habens **εὐχέμερος, ον** 1) ad hiberna accommodatus, a, um. 2) salubri frigori expositus, a, um.

εὐχειρία, ἡ, manuum dexteritas.

εὐχειρος, εὐχειρ, promptus manu.

εὐχείρωτος, ον, qui facile capitur; superabilis, e.

εὐχέλαιον, τό, extrema unctio.

εὐχέρεια, ἡ, facilitas, -atis, θ. μετ' εὐχερείας, facile.

εὐχερής, ἐς, facilis, e, εὐχερῶς πρόσσος πρὸς τινα, facilis aditus ad aliquem εὐχερὲς ἐστι, facile est, in promptu est.

εὐχερῶς, iacile; prompte.

εὐχέτης, δ, qui precatur (pro aliquo); praecator, -oris.

εὐχή, ἡ. 1) precatio, -onis, θ. εὐχαί preces, -um. 2) optatio, -onis, θ. optatum, -i, οὐ. 3) votum, -i, οὐ. αἱ εὐχαὶ καλῶς ἀποβαίνουσι, vota cadunt κατ' εὐχὴν α') ad votum β') = ὡς νύχουμην (ον, ετο), κατὰ νοῦν, optato.

εὐχίλος, ον, pabulo abundans.

εὐχίλος-ους, bene virens (hortus).

εὐχλωρός, ον, pulchre viridans.

εὐχολόγιον, τό, libellas precum.

εὐχομαι. 1) precor (-atus sum, -ari). 2) precibus exposco aliquid; opto, -are, aliquid. 3) εὐχομαι τι (=τάζω τι), voveo (vovi votum, -ere) aliquid.

εὐχορτος, gramine abundans.

εὐχερηματέω -ω, pecuniosus sum; pecuniis abundo.

εὐχερηματία, ἡ, opulentia, θ.

εὐχερήματος, pecuniosus, a, um.

εὐχερηστέω -ω, τινι, utilis sum alicui rei || —οὔμαι α') commode tractor ab aliquo β') = ἐν χρήσει εἶμι, in usu sum; usurpo, -are.

εὐχερηστία, ἡ, usus commodus.

εὐχερηστος, ον 1) commodus, a, um; utilis, e. 2) ἐν χρήσει, in usu; usualis, e; usisatus, a, um.

εὐχερήστως, commode.

εὐχροεώ -ω, bono sum colore.

εὐχροία, ἡ, bonus color.

εὐχροος, -ους, bono praeditus colore.

εὐχυλία, ἡ, gratus sapor.

εὐχυλος, ον, succosus, a, um.

εὐχυμία, ἡ, bonus succus.

εὐχυμος, ον, sapore praestans; sapidus, a, um.

εὐχώριστος, ον, separatu facilis.

εὐχωρός, ον, late patens; amplius.

εὐψυκτος, ον, facilis refrigeratu.

εὐψυχέω -ω, forti animi sum; animosus sum· εὐψύχει (περὶ νεκρῶν), have pia anima!

εὐψυχος, ον, animosus, a, um; magnanimus, a, um.

εὐψύχως, animose.

εὐώδης, ες, bene olens; odorativus, a, um.

εὐωδία, ἡ, suavitas odoris.

εὐωδιάζω, odorem suavem reddo || —ομαι, bene odoror.

εὐώλετος, εν, ἐπιθ. pulchra habens brachia.

εὐώνητος, εὐωνος, ον, boni pretii; vili pretio; vilis, e.

εὐωνία, ἡ, vilitas annonae; vilitas, -atis, θ.

εὐώνυμος, ον 1) bono nomine praeditus, a, um; celebris, is, e. 2) = ἀριστερός, laevis, a, um.

εὐώνως, vili pretio; viliter.

εὐώπεις, pulchros oculos habens.

εὐώχεω -ω τινα, convivio ἢ epulis accipio aliquem || —οῦμαι, convivor, -atus sum, -ari; epulor, -atus sum, -ari.

εὐωχητής, δ, epulo; conviva.

εὐωχητικός, ἡ, ον, epularis, e.

εὐωχία, ἡ, epulae, -arum, θ.

ἐπαύλωμαι, insilio; supersilio.

ἐπαλμος, ον, murica conditus.

ἐπαλος, ον, maritimus, a, um.

ἐπαλσις, ἡ, assultus, -i, ἀ.

ἐπάμιλλος, ον 1) de quo certatur; de quo est certamen. 2) = ζηλωτής, ὁμοιος, aemulus, a, um; aequalis, e.

ἐπαμίλλως, 1) aequaliter * 2) certatim.

ἐπάπαξ, semel.

ἐπαπλώω -ω, ehpendo, -ere; dif-fundo super || —οῦμαι, expandor, -i; extendor, -i.

*ἐπάπλωμα, τό, tegimen lecti.

ἐπάπτω (= δένω)· adligo, -ere, aliquid· α') μέσ. —ομαι νινος, ad-tingo (-ere) aliquid· β') μετφ. —της ἀληθείας, τοῦ ἀληθοῦς, comprehendo veritatem.

ἐφαρμογή, ἡ 1) commissura, -ae, θ. 2) accommodatio, -onis, θ. * 3) adplicatio, -onis, θ. usus, -us, ἀ.

ἐφαρμόζω τι νινι 1) accommo-dato (-avi, -atum, -are) aliquid aliqui ἢ ad rem; 2) νεοελ. —ομαι, α') —εται καλῶς, bene aptum ἢ accommo-datum est; β') οὐδέποτε ὁ νόμος —εται, numquam lex in usu est· γ') τοῦτο ἐν τῇ παρουσίᾳ ὑποθέσει οὐκ —εται, non hoc cadit it hanc rem, ali-enum est ab hoc.

ἐφάρμοδις ἡ, adplicatio, θ.

*ἐφαρμοσίμος, ον, qui potest ac-commodatus esse.

ἐφαρμοστέος, α, ον, adplicandus, a, um; aptandus, a, um.

ἐφαρπάζω, rapio, -ere.

ἐφεδρεία, ἡ 1) = κάθισις, sessio, -onis, θ. 2) περὶ στρατ. subsidaria acies; subsidia, οὗ. πλ. copiae sub-sidiariae.

ἐφεδρεύω 1) ἐπικάθημαι, insideo, -ere· 2) = ἐνεδρεύω, subsideo (-ere) alicuique; insidior (-ari) alicui· 3) ἐφεδρός εἰμι, in subsidiis sum, οἱ ἐφεδρεύοντες, subsidiarii.

ἐφεδρός, ον, subsidiarius, a, um.

ἐφέζομαι, insideo, -ere.

ἐφεκτικός, ἡ, ον 1) inhibens, -ntis; 2) ἐφεκτικοὶ (δὴλ. φιλόσοφοι), cunctatores, haesitatores.

ἐφεκτικῶς, dubitanter.

ἐφελκόμεαι -οῦμαι, ulceror.

ἐφελκτικός, attractorius, a, um.

ἐφελκυστής, δ, attractor, ἀ.

ἐφελκυστικός, ἡ, ον 1) attracto-rius, a, um· 2) ἐνεργ. attrahens.

ἐφελκύνω, ἐφέλκω, attraho (-xi, -ctum, -ere) aliquem ἢ aliquid· μεσ. —ομαι, ad me traho.

ἐφελξίς, ἡ, attractio, -onis, θ.

ἐφεξῆς 1) = κατὰ σειράν, ordine πάντες ἐφεξῆς, ad unum omnes· 2) —εἶτα, deinceps; deinde.

ἐφεπτομαι νινι 1) sequor, -i; co-mitor, -ari, aliquem· 2) ἐχθρ. se-quir, insequor, -i, aliquem.

ἐφερμήνευσις, inderpretatio.

ἐφερπύζω καὶ ἐφέρεπω, arrēpo ἢ irrēpo, -ere; reptando eo.

ἐφεσίμος δίκη, causa de qua fit appellatio ἢ provocatio.

ἐφεσις, ἡ 1) = ἐπιθυμία, appetitus, -us, ἀ. desiderium, -i, οὗ. 2) περ

δίλης, appellatio, -onis, θ. provocatio, -onis, θ.

ἐφέστιος, *ον*, ad focum sedens; qui in eadem est domo.

ἐφεστρίς, ἡ, amiculum, -i, οὐ.
ἐφέτης (ἐφέται) 1) iudex (judices) causarum capitalium 2) iudex (judices) ad quem (quos) appellatio iit; ephēta, ephētae.

ἐφετικά ῥήματα, verba desiderativa
*ἐφετεινός, ἡ, *ον*, ἴδε φτεινός.

ἐφέτος, ἴδε φέτις.

ἐφετίνδα παίζειν, pila ludere.

ἐφεύρεμα, τό, inventum, -i, οὐ.

ἐφεύρεσις, ἡ, inventio; -onis, θ.

ἐφευρέτης, ὁ, inxentor. -oris, ἀ.

ἐφευρετικός, ἡ, *ον*, ad invenientium ingeniosus, a, um.

ἐφευρίσκω, invenio (vēni, -ven-tum, -ire) aliquid.

ἐφέπω, recoquo, -ere.

ἐφήβαιον, τό, pubes, is, θ.

ἐφηβάω -ῶ, pubesco, -ere.

ἐφηβεία, ἐφηβοσύνη, ἐφηβότης,

ἡ, pubertas, -atis, θ.

ἐφηβέω, pubesco; puer sum.

ἐφηβικός, ἡ, *ον*, ad ephebos ἡ

puberes pertinet.

ἐφηβος, *ον*, pubes ἡ puer, -eris.

ἐφηγέομαι, -οῦμαι reum indicio iudicibus.

ἐφήγησις, ἡ, delatio rei iudici.

ἐφήδομαι *τινι*, delector aliqua re.

ἐφηδύνω *τι*, suavius reddo aliquid.

ἐφήκω, pervenio, -ire.

ἐφήλιξ ὁ, ἡ, adultus, -a.

ἐφηλῖς, ἡ, ephēlis, -ilis, θ.

ἐφηλος, *ον*, ephelidis laborans.

ἐφηλώω -ῶ, clavis adfigo, aliquid.

ἐφηλωτός, ἡ, *ον*, clavis adiixus.

ἐφημερευτής, ὁ, diurnus curator.

ἐφημερεύω 1) diurnam curatorem habeo 2) † = εἶμαι ἐφημέριος, sacerdos sum.

† ἐφημερία, ἡ, sacerdotium, οὐ.

ἐφημέριος, *α, ον*, unius, diei || † ὁ—ος, sacerdos, -odis, ἀ.

ἐφημερίς, ἡ, diarium, -i, οὐ. ephemeris, -itis, θ. [unius diei.

ἐφήμερος, *ον*, diurnus, a, um;

ἐφησυχάζω *τινι*, in aliqua re acquiesco (-evi, -ere).

ἐφθαρμένως, corrupte.

ἐφθοπώλης, ὁ, qui cocta vendit ἐφθοπωλείον, τό, locus ubi cocta veneunt.

ἐφθός, ἡ, *ον*, coctus, a, um.

ἐφιάλης, ὁ 1) incubo, -onis, θ. nocturna suppressio 2) γεωλ. μεταφ. οὔτος (ὁ ἀνθρ.) μοῦ εἶνε —, ille mihi permolestus est.

ἐφιδρώω -ῶ, insudo, -ere.

ἐφιδρώσις, ἡ, tenuis sudor.

ἐφίστανω *τινι*, insideo aliquid.

ἐφίημι 1) injicio, -ere; immitto,

-ere, aliquid 2) remitto, -ere, ali-

quid 3) ἐπὶ δικῶν — εἰς *τινα*, —

εἰς ἕτερον δικαστήριον τὴν δίκην,

adpello (-are) ad aliquem, provo-

co ad iudicem majorem.

ἐφικνέομαι -οῦμαι *τινος* 1) adse-

quor (-cutus sum, -i) aliquid 2)

— *τι ἢ ἐπὶ τι*, pervento in (-lo-

cum) 3) ἐφ' ὅσον ἀνθρώπων ἡ

μνήμη ἐφικνείται, post hominum

memoriam.

ἐφικτός, ἡ, *ον*, ἐπὶ θ. quem ad-

sequi (adipisci) possumus, ὁθ. =

adsequabiliis, e.

ἐφιπτάζομαι, ἐφιπτεύω, equito

super.

ἐφίππιον, τό, sella (equi).

ἐφιππος, *ον*, qui equo vehitur;

eques, -itis.

ἐφίπταμαι, involo, advolo, -are.

ἐφίστημι (ἐπιστήσω, ἐπέστησα) 1)

— *τί τινι*, sisto, colloco aliquid

juxta aliquid 2) — *τινά τινι*, (=

προῖστημί *τινά τινος*) praeficio ali-

quem alicui rei || ἐπέστην *τινι*, ἐ-

φέστηκά *τινι*, ἐφίσταμαι *τινι*, prae-

sum (praefui) alicui rei 3) — (ἐπέ-

στησα) τὸν νοῦν (τὴν διάνοιαν) *τινι*,

adverto animum ed rem, animo

incumbo ad rem 4) — *τι* (= στα-

ματῶ *τι*), sisto, reprimo, inhabeo,

coerceo aliquid 5) ἐφίσταμαι *τινι*,

immineo (-ere) alicui 6) ἐπέστη ἡ

ἡμέρα, ὁ καιρὸς (ἡ ὥρα), dies tem-

pus institit (pervenit).

ἐφοδεία, ἡ, circuitio, -onis, θ.

ἐφοδεύω 1) circumeo, -ire, ali-

quid 2) vigilias circumeo.

ἐφοδιάζω 1) — *τινά*, ad viam

instruo aliquem; instruo aliquem rebus necessariis: *2) — πόλιν, φρούριον, στρατόν, commeatum in urbem, in castellum infero; frumentum ἢ commeatum exercitui provideo: 3) — ομαί, instruo (-ctus sum, -i) aliqua re.

ἐφοδίων, τό: 1) = ὁδοιπόριον, viaticum, -i, οὐ. 2) = τὰ ἐπιτηδεῖα, commeatus, -us, ἀ. 3) subsidium, adjuvmentum, -i, οὐ.

1. ἐφοδος, ἡ: 1) = διόδος, commeatus, -us, ἀ. *3) ἐξ ἐφοδου ἐκυρίενσαν τὴν πόλιν, impressione iacta urbem expugnaverunt.

2. ἐφοδος (= περίπολος), ὁ: circitor, -oris, ἀ.

3. ἐφοδος, ον, ad quem aditus est ἐφόλιον, τό, scapha, -ae, θ. ἐφολκός, ὁν, artrahens, -ntis.

ἐφοπλίζω, paro, -are.

*ἐφοπλισμός (πλοίου) armamenta. ἐφορατικός, ὁ, ὄν, aptus ad res inspiciendas.

ἐφοράω -ῶ: 1) intueor, -eri; perlustro, -are, aliquid: 2) = προσοῶ, prospicio, -ere: 3) ἐπεῖδον, es, εν, vidi, vidisti, vidit.

ἐφορεία, ἡ: 1) inspectio, θ. *2) οἱ ἑφοροί, inspectores, -um ἀ.

ἐφορεύω, inspector sum.

ἐφορμάω -ῶ τινι, impetu facio, irruo (-ui, -ere) in aliquem.

ἐφορμέω -ῶ, in statione sum.

ἐφορμησις, ἡ, impetus, us, ἀ.

ἐφορμίζω, navem ad stationem adpello.

ἐφορμισις, ἡ, statio in portu.

ἐφορμος, ον, qui in statione est.

ἐφορος, ον, inspiciens, -ntis, ὁ

ἑφορος, inspector, -oris, ἀ.

ἐφ' ὅσον, quantum; quoad.

ἐφυβρίζω τινά ἢ τι, contumeliā afficio aliquem.

ἐφυβριστής, ὁ, contumeliosus.

ἐχέγγυος, ον, idoneus sponsor alicujus rei || ἐχέγγυον, τό, sponsio, -onis, θ. fides, -ei, θ.

ἐχεμυθέω -ῶ, linguam contineo; verba suppresso; sileo, -ere.

ἐχεμυθία, ἡ, taciturnitas, θ.

ἐχεμυθος, ον, ἐπὶ θ. linguam cohi-

pens; taciturnus, a, um.

ἐχεφρονέω -ῶ, prudens sum.

ἐχεφροσύνη, ἡ, prudentia, θ.

ἐχέφρων, ον, prudens, -ntis.

ἐχεφρόνως, prudenter.

ἐχθαίρω καὶ — ομαί τινα, cdi aliquem.

ἐχθές, χθές, heri.

ἐχθεινός, hesternus, a, um.

ἐχθιστος, η, ον, invisissimus, infensissimus.

ἐχθος, τό, cdiū; inimicitiae.

ἐχθρα, ἡ, inimicitiae, -arum, θ. hostilitas, -aiis, θ.

ἐχθρεύω τινί, (—ομαί τινα)· inimicus sum alicui.

ἐχθρικός, ὁ, ὄν, inimicus, a, um; hostilis, e.

ἐχθρικῶς ἔχω (διάκειμαι) πρὸς τινα· inimicus sum alicui.

ἐχθρός, ὁ, ὄν: 1) = μισητός, inviusus (a, um), alicui: 2) = δυσμενής, inimicus, a, um; iniensus, a, um·

θ. 3) = πολέμιος, hostilis, e.

ἐχθρῶς, iniense; hostiliter.

ἐχίδνα, ἡ, vipera, -ae, θ.

ἐχῖνος, ὁ, echinus, -i, ἀ.

ἐχινώδης, es, echinatus, a, um.

ἐχίς, ὁ, anguis; vipera.

ἐχίτης (λίθος)· echites, -ae, ἀ.

ἐχμα, τό, retinaculum, -i, οὐ.

ἐχόμενος, proximus, a, um.

ἐχομένως, protinus; statim.

ἐχόντως νοῦν, prudenter.

ἐχυρός, ὁ, ὄν, munifus, a, um.

ἐχυρότης, ἡ, munifus; firmitas.

ἐχυρόω -ῶ· munio; firmo, -are.

ἔχω: 1) μεταβ. α') = ἔστι μοι τι, habeo (-ui, itum, -ere), aliquid;

est mihi aliquid· β') = παρέχω,

habeo, affero· γ') = κατέχω, κρατῶ,

habeo, teneo, obtineo, -ere· δ') =

κείνημαι, habeo, possideo, -ere·

ε') (μετ' ἀπαρεμφ.) = δύναμαι, habeo, possum: 2) ἀμεταβ. (μετ' ἐπιρ.) =

διάκειμαι, me habeo; sum: πῶς

ἔχει ὁ φίλος; amicus quomodo se

habet? 3) περιφρ. ἔχω μαθῶν, habeo exploratum· ἔχω θανύσας,

admīrōr· 4) ἔχωμαι· α') παθητ. = κατέ-

έχομαι, teneor (-eri), ab aliquo ἢ

aliqua re· β')· μέσ. ἔχομαι τινος ἢ ἐν

-τινι, haereo (haesit, -ere), ali-qua re.

ἐψανός, ἡ, ὄν, coctilis, e.

*ἐψές, heri vesperi.

ἐψευσμένος, falso.

ἐψημα, τό, coctile, -is, οὐ.

ἐψησις, ἡ, coctio, -onis, θ.

ἐψητήρ, ἐψητής, coctor, ἀ.

ἐψητός, ὄν 1) coctus, a, um

*2) = ὀπίός, assus, a, um.

ἐψω, coquo, -ere.

ἐώθεν, a primo mane.

ἐωθινός, ἡ, ὄν 1) matutinus, a, um *2) τὸ ἐωθινὸν σάλπισμα, quarta vigilia.

ἐωλος, ὄν 1) pridianus, a, um 2) obsoletus, a, um.

ἐῷος, α, ὄν, matutinus, a, um.

1. ἐως, ἡ, aurora, -ae, θ.

2. ἐως 1) donec 2) dum 3) quoad

ἐως ἂν ζῇ, quoad vivet 4 ἐως σήμερον, usque ad hodiernum diem

*5) γεσελ. ἐως τρεῖς χιλιάδες, circiter tria milia.

Z

Z, ζ (ζῆτα), τὸ ἕκτον γράμμα, litera: Z, ὡς ἀριθμητικὸν σημεῖον τὸ μὲν ζ' = septem καὶ septimus, τὸ δὲ ζ=septies mille.

ζα— (μόρ. ἀχῶρ.) valde.

ζάθεος, ὄν, maxime divinus, a, um

ζάλη, ἡ 1) procella, -ae, θ. tempestas, -atis, θ. *2) γεσελ. = σκοτιδινα, vertigo, -inis, θ.

ζαλίζω τινά 1) = σκοτιδινίαν προξενῶ, vertiginem alicui affero — ομαι (= σκοτιδινιῶ), vertigine laboro ἢ corripior 2) alicui molestiae sum; alicui molestus sum.

ζάπλουτος, ὄν, praedives, -itis.

ζάπυρος, ὄν, valde igneus, a, um

*ζάχαρη, ζάχαρις (= σάκχαρον) saccharum (-on), -i, οὐ.

*ζαχαροπλαστεῖον, τό, dulciarium, -ii, οὐ.

*ζαχαροπλάστης, δ, dulciarius, -ii, ἀ. condimentarius, -rii, ἀ.

ζάω -ῶ, in vita sum; vivo, (vixi, victum) -ere || προστ. ζῆθι! vive! ζήτω! vivat! ζήτω ἡ πατρίς! vivat patria! ἀπαρέμφ. τὸ ζῆν, vita, -ae, θ. || ἐπὶ ἀπύγ. ζώσα φωνή, viva vox, ζώσα εἰκών, viva imago || μετφ. vivo; valeo; vigeo.

ζέα, ἡ, zea, -ae, θ. fiar, -ris, οὐ.

ζεῖδωρος γῆ, alma terra.

ζεμα, τό, decoctum, -i, οὐ.

ζεματίζω 1) ferverefacio, -ere *2) aquā calidā perfundo aliquid ἢ ali-

quem *—ομαι, aquā calidā per-tundor.

ζέσις, ἡ, iervor, -oris, θ.

*ζέστη, ζέστα, ἡ, calor, ἀ.

*ζεσταίνω, calefacio, (-ere) aliquid ἢ aliquid || —ομαι, cale-scio.

ζεστός, ἡ, ὄν, iervens, -ntis.

ζευγάριον, τό 1) vile pur buccularum *2) = ζεύγος, par, -aris, οὐ.

*3) jugum boum.

ζευγηλάτης, δ, arator, -oris, ἀ.

ζεύγη, ἡ, jugum, -i, οὐ.

ζεύγμα, τό 1) junctura, -ae, θ. vinculum, -i, οὐ. 2) (σχ. λόγον), zeugma.

ζεύγνυμι καὶ ζευγνύω, ρ. jungo (-nxi, -nctum, -ere) || —ομαι, jun-gor, junctus sum, -i.

ζεύγος, τό 1) jugum, i, οὐ. τρία ζεύγη βοῶν, tria juga boum 2) par -aris, οὐ. ζεύγος ὑποδημάτων, par calceorum τρία ζεύγη περιστρωῶν, tria paria columbarum.

ζευγοτροφέω -ῶ, equos curules alo ζευγοτροφός, equos curules alens.

ζευκτηρία, ἡ, ligamen, -inis, οὐ.

ζευκτηριος, copulatorius, a, um.

ζευκτός, ἡ, ὄν, junctus, a, um.

ζεύξις, ἡ, conjunctio, -onis, θ.

ζεφυρικός, ad zephyrum pertinens

ζέω 1) = βράζω, ferveo, -cre; bul-lio, -ire 2) = πυρῶμαι, iervesco, -ere 3) ζέω τινός (= μεστός εἰμι τι-νος), ferveo, aliqua re.

*ζήλεια, ἡ, invidia, -ae, θ.
 *ζηλευτός, invidendus, a, um.
 *ζηλεύω· 1) aemulor, -ari, aliquem ἢ aliquid· 3) = φθονῶ, in-video, -ere.
 ζήλος, δ· 1) = φθόνος, invidia, -ae, θ. 2) = ζηλοτυπία, aemulatio, θ. 3) = σφοδρὰ ἐπιθυμία, studium, -ii, οὐ. diligentia, -ae, θ.
 ζηλοτυπέω -ῶ, yelotypiā affectus sum; aemulor (-ari) alicui.
 ζηλοτυπία, ἡ, zelotypia, -ae, (Κικέρ.); aemulatio, θ.
 ζηλότυπος, ον, zelotypus, a, um; aemulus, a, um.
 ζήλω -ῶ τινα ἢ τι· 1) aemulo (-atus sum, -ari) aliquem ἢ aliquid· 2) ζηλῶ βίον ἀποράγμονα, vitam a negotiis abhorrentem colo· 3) ζηλῶ τινά τινας (= μακαρίζω), beatum praedico, beatum censeo aliquem (ἢ aliquid) ob rem aliquam· 4) ζηλοτυπῶ, aemulor ἢ in-video alicui· 5) = θηρῶ τι, sector (-ari) aliquid.
 ζήλωμα, facinus aemulum.
 ζήλωσις, ἡ· 1) aemulatio, -onis, θ. 2) sectatio, -onis, θ.
 ζηλωτής, α, um, aemulandus, a, um.
 ζηλωτής, δ· 1) aemulator; aemulus· 2) ζηλωτής τινας, sectator, δ.
 ζηλωτικός, aemulans, -ntis.
 ζηλωτικῶς, aemulanter.
 ζηλωτός, ἡ, ον, aemulatione dignus (a, um).
 ζημία, ἡ· 1) damnum, -i, οὐ. 2) ζημία χρημάτων, mulcta, ae, θ. 3) = ποινή, poena, ae, θ.
 ζημιόω -ῶ τινα· 1) damnum do alicui; 2) ἀργυρίω ζημιῶ τινα, aliquem pecuniā mulcto· 3) —οῦμαι, damnum, detrimentum accipio (capio, iacio).
 ζημιώδης, es, damnosus, a, um.
 ζημιώσις, ἡ, mulctatio, -onis, θ.
 ζήτηα, zeta.
 ζητέω -ῶ τινα ἢ τι· quaero (quaesivi, quaesitum, -ere) aliquem ἢ aliquid· 2) = αἰτῶ τι, peto, -ere; posco, -ere, aliquid· 3) = προσπαθῶ, studeo, conor, volo.
 ζήτημα, τό, quaestio, θ.

ζητήσιμος, ον, quaerendus, a, um
 ζήτησις, ἡ· 1) quaestio, -onis, θ. 2) petitio, -onis, θ.
 ζηητέος, α, ον, ἐλθ. quaerendus, a, um.
 ζητητής, δ, quaesitor, -oris, δ.
 ζητητικός, ἡ, ον, studiosus indagandi.
 ζηητός, ἡ, ον, quesitus, a, um.
 ζιγγίβεις, ἡ, zingiberis, -is, θ.
 ζιζάνιον, τό, zizanium, -ii, οὐ.
 ζίζυφον, τό, zizyphum, -i, οὐ.
 ζορκάς, ἡ, dama, -ae, θ.
 ζοφερός, α, ον, caligenosus.
 ζόφος, δ, caligo, -inis, θ.
 ζοφῶ -ῶ, caliginem ἢ tenebras offundo, ζοφούμαι, caligo, -are.
 ζοφώδης, es, caligenosus, a, um.
 *ζυγαριά, ἡ, libra, -ae, θ.
 *ζυγιάζω, ζυγίζω· 1) pendo, -ere; prondero, -are, aliquid· 2) οὐδ. ἐκαστον ἐξήκοντα λίτρας ζυγίζει, sexagens pondo pendunt.
 ζύγιον (ζύγη), pondus, -eris, οὐ.
 ζύγια, pondera.
 ζύγιος, ον, jugalis, e, equi jugales ἢ ἀπλ. jugales.
 ζυγοειδής, es, jugo similis, e.
 *ζύγισμα, τό, ponderatio, -onis, θ.
 ζυγομαχία, ἡ, rixa, ae, θ.
 ζυγός, δ· 1) jugum, -i, οὐ. 2) μετρ. = ἡ δουλεία· 3) ῥάχis ὀρους (κοιν. δ ζυγός), jugum -i, οὐ. 3) = ζυγαριά, libra, -ae, θ. trutina -ae, θ.
 ζυγόσταθμος, δ, libra, -ae, θ.
 ζυγοστασία, ἡ, libratio, θ.
 ζυγοστατέω -ῶ, ζυγοσταθμέω -ῶ τι, pondero, -are, aliquid.
 ζυγοστάτης, δ, ponderator, -oris, δ.
 ζύωμα, τό, vectis, -is, δ.
 *ζυγώνω· 1) adpropinquo, -are; advento, -are· 2) μεταβ. ζυγώνω τινά, adeo aliquem.
 ζύγωσις, ἡ, jugatio, θ.
 ζυγωτός, jugo junctus, a, um.
 ζυθοποιεῖον, ζυθοπωλεῖον, τό, cervisiae officina.
 ζυθοποιός, ζυθοπώλης, δ, cervisiae coctor.
 ζύθος, δ; zythum, -i, οὐ. cervisia, -ae, θ.
 ζύμη, ἡ, fermentum, -i, οὐ.

ζυμίτης ἄρτος, δ, fermentatus panis
 ζυμός -ῶ· 1) fermento, -are· ζυ-
 μοῦμαι, fermentesco, -ere· 2) ζυ-
 μῶν (= φυρῶ), farinam, subigo.

ζύμμα, τό· 1) iermentum, -i, οὐ.

*2) = φύμασις, farinae subctio.

ζύμωσις, ἡ, iermentatio, θ.

ζυμωτός, iermentatus, a, um.

ζωάριον, τό, bestiola, -ae, θ.

ζωγραφεῖον, τό, officina pictoris,

ζωγραφέω -ῶ, pingo (-nxi, -iictum,
 -ere) aliquid ἢ aliquem.

ζωγράφημα, τό, ζωγραφία, ἡ,
 tabula picta; pictura, -ae, θ.

ζωγραφεύς, pictus, a, um.

ζωγραφικός, pictorius, a, um.

ζωγραφική, ἡ, ars pingendi; ars
 picturae.

ζωγράφος, δ, pictor, -oris, ἄ.

ζωγρέω ὦ, vivum aliquem, capio;

ζώγρει, vivum me cape.

ζωδιακός κύκλος, orbis signifier;
 zodiacus, -i, ἄ.

ζώδιον, τό· 1) bestiola, -ae, θ. 2)
 signum in zodiaco.

ζωή, ἡ, vita, -ae, θ.

ζωήρος, ἄ, ὄν, vividus, a, um;
 vivus, a, um, vivax, -acis.

ζωηρῶς, vivide; acr. ter.

ζωηφόρος, ὄν, vitam afferens, -ntis;
 salutaris, e.

ζωϊκός, ἡ, ὄν, animalis, vitalis, e.

ζῶμα, τό, cingulum, -i, οὐ.

ζωμίδιον, τό, jusculum, -i, οὐ.
 ζωμός, δ, jus, -uris, οὐ. sorbi-
 tio, -onis, θ.

ζωνάριον, τό, cingillum, οὐ.

ζώνη, ἡ, zona, -ae θ. cingulum,
 -i, οὐ. balteus, -i, ἄ.

ζώννυμι, καὶ ζωννύω, cingo (cin-
 xi, cinctum, -ere) || -νμαι, cingor,
 cinctus sum, -i.

*ζωντανεύω (= ἀναβιβῶ)· 1) revi-
 visco, -ere· 2) ad vitam revoco.

*ζωντανός, ἡ, ὄν, vivus, a, um.

ζωογενής, ἐς, animalis, e.

ζωογονέω -ῶ· 1) vivum gigno· 2)
 vivifico aliquem ἢ aliquid vitam
 infundo ἢ reddo alicui.

ζωογόνησις, ἡ, generatio anima-
 lis· *1) vivificatio, -onis, θ.

ζωογονία, ἡ, generatio animalis.

ζωογόνος, ὄν· 1) viviparus, a, um.
 2) vitalis, e.

ζωοδότειρα, ἡ, vitam largiens.

ζωοδότης, δ, vitae largitor.

ζωοδόχος, ὄν, vivificus, a, um.
 ζωοειδής, ἐς, animalis speciem
 reierens. [lium.

*ζωολατρεία, ἡ, adoratio anima-

*ζωολάτρης, ἄ, adorator anima-
 lium. [malibus.

*ζωολογία, ἡ, doctrina de ani-
 ζῶν, τό· 1) = ἐμψυχον, animal,

-alis, οὐ. 2) = ἄλογον ζῷον, bestia,
 -ae, θ. τὰ ζῷα, bestiae, -arum.

ζωοποιέω -ῶ, vivifico (-are) ali-
 quem ἢ aliquid.

ζωοποιήσις, ἡ, vivificatio, θ.

ζωοποιός, ὄν, vivificus, a, um.

ζωός, ἡ, ὄν, vivus, a, um.

ζωοστάσιον, τό, stabulum, -i, οὐ.

ζωότης, ἡ, facultas animalis.

ζωοτοκέω -ῶ, animal gigno.

ζωοτοκία, ἡ, animalis generatio

ζωοτόκος, ὄν, animal gignens.

ζωοτροφεῖον, τό, vivarium, -ii, οὐ.

ζωοτροφέω -ῶ, animalia alo.

ζωοτροφία, ἡ· 1) nutritio anima-
 lium· *2) -αι, cibaria, -orum.

ζωοφορέω -ῶ, vivum animal gero.

1. ζωοφόρος, ὄν· 1) animalia fe-
 rens· 2) orbis signifier· 3) ἐν τῇ
 ἀρχῇ. zophorus, -i, ἄ.

2. ζωοφόρος, ὄν, vitam afferens
 ζωόφυτον, τό, plantanimalium,

-ii, οὐ. ζωόφυτα, plantanimalia.

ζωπυρέω -ῶ, e. sopitos suscito
 ignes; refofficio, -a e; μετφ. alo,
 augeo aliquid.

ζώπυρον, τό, reliquiae ignis so-
 piti; suscitabulum ignis.

ζώπυρος, ὄν, ignem excitans.

ζώσιμος, ὄν, vitalis, e.

ζῶσις, ἡ, cinctus, -us, ἄ.

ζωστήρ, δ, cingulum, -i, οὐ.

ζῶστορον, τό, cinctus, -us, ἄ.

ζωτικός, ἡ, ὄν· 1) vitalis, e· 2)
 animalis, e.

*ζωτικότης, ἡ, vitalitas, θ.

ζωῦφιον, τό, bestiola, -ae, θ.

ζωώδης, ἐς· 1) animalis, e; 2)
 belluinus, a, um.

*ζωωδῶς, animalite..

H

H. η (ἡτα), τὸ ἑβδομον γράμμα, littera H· ὡς ἀριθμητικὸν σημεῖον τὸ μὲν η' = octo καὶ octavus, a, um· τὸ δὲ η octies mille.

1. ἡ· 1) σύνδ. διαζ. aut vel· 2) ἐν διαζ. ἐρωτημ. an· δοῦλος εἶ, ἢ ἐλεύθερος; servus esne, an liber? 3) σύνδ. συγκριτ. quam: ἐκείνος, μᾶλλον ἢ ἐγώ, ille nagis quam ego· 4) ἐπιφων. ah, heus.

2. ἡ· 1) profecto, revera, certo· ἡ γάρ, sane· ἡ που (ἢ ἥπου), profecto· 2) ἐν ἐρωτησ. -ne? ἢ λέγω; dicamne.

3. ἡ = ἦν, eram.

4. ἡ· 1) = ὅπου, ubi, quo· 2) = ὅπως, quomodo.

ἡβάσκω, pubesco, -ere.

ἡβάω -ῶ, pubes sum; in flore aetatis adultae sum.

ἡβη, ἡ· 1) = ἐφηβεία, pubertas, -atis, θ. 2) = τὸ ἐφηβαῖον, pubes, -is, θ. 3) Ἥβη (θεά), Hebe, -es, θ.

ἡβηδόν, omnes puberes.

ἡβητικός, ἡ, ὄν, juvenilis, e.

ἡγεμονεία καὶ ἡγεμονία, ἡ, principatus, -us, ἄ. imperium, οὐ.

ἡγεμονεύω τινός· dux ἢ ductor sum alicujus.

ἡγεμονικός, principalis, e.

ἡγεμονικῶς, imperatorie.

ἡγεμονίς, ἡ, regina, ae, θ.

ἡγεμών, δ· 1) — τῆς ὁδοῦ, dux itineris· 2) — στρατεύματος, dux, -ucis, ἄ. praetor, -oris, ἄ. 3) princeps, -ipis; rex, regis, ἄ.

ἡγέομαι -οὔμαι· 1) = προπορεύομαι, praeceo, -ire; duco, -ere· 2) — τινι, praeceo aliquem· 3) — τινος (σπ. τιρί), duco (-xi, -ctum, -ere), aliquem ἢ aliquid· — τι, puto, (-are), aliquid.

ἡγέτης, δ, princeps, -ipis.

ἡγήτειρα, ἡ, ductrix, -icis.

ἡγήτωρ, δ, dux, -ucis.

ἡγιασμένως, sancte, pure.

ἡγμέτος, η, ον, eruditus, a, um. ἡγουμένος, δ, abbas, -atis, ἄ. praefectus monasterio· ἡγουμενία, dignitas abbatis· ἡγουμενέω, abbatem ago· ἡγουμένη, ἡγουμένησσα, monasterio puellarum praefecta.

ἡγουν, videlicet; id est.

ἡδέως, suaviter; libenter.

1. ἡδη (παρτ. τοῦ οἶδα)· noveram.

2. ἡδη (ἐπίρρ.)· 1) jam· 2) mox·

3) nunc· νῦν ἡδη, nunc jam.

ἡδιστος, η, ον, ἴδε ἡδύς.

ἡδομαι (ἡσθην) τινὶ ἢ ἐπὶ τινι· laetor (-atus -sum, -ari), aliqua re; delector, -ari, aliqua re.

ἡδονή, ἡ· 1) = ἡδύτης, jucunditas, -atis, θ. suavitas, -atis, θ. 2) συνήθ. = τέρψις, voluptas, -atis, θ.

3) = τροφή, deliciae, -arum, θ. 4) = εὐθυμία, laetitia, -ae, θ. 5) =

ἐπιθυμία, voluptas, libido, -inis, θ.

ἡδονικός, voluptarius, a, um.

ἡδονικῶς, voluptuose.

ἡδυεπής, ἐς· suaviloquus, a, um.

ἡδυλογία, ἡ, suaviloquentia, θ.

ἡδύλογος, suaviloquus, a, um.

ἡδύνω· 1) = ἀρτύω, condio, -ire,

2) = τέρω, jucundo ἢ delecto aliquem· 3) —ομαι· α') condior, -iri· β') jucundor, delector, -ari.

ἡδυοσμία, ἡ, suavis odor.

ἡδύοσμον, τό, mentha, -ae, θ.

ἡδύοσμος, ον, suaviter olens.

ἡδυπάθεια, ἡ, affectio jucunda et suavis; voluptas, -atis, θ.

ἡδυπαθέω -ῶ, voluptatibus delectus sum; voluptate fruor.

ἡδυπαθής, ἐς, voluptatibus delectus, a, um; voluptarius, a, um.

ἡδύπνευστος, ἡδύπνευτος, suaviter spirans.

ἡδυπότης, δ, suavis comdotator.

ἡδύποτος, ον, potu dulcis.

ἡδύς, -εῖα, -ύ· 1) = γλυκύς, suavis, e; dulcis· e· 2) = τερπνός,

εὐάρεστος, jucundus, a, um; laetus,

a, um. 4) *συγκρ.* ἡδίων, ον· suavior, -ius· || ὑπερθ. ἡδιστος, η, ον, suavissimus, a, um.

ἡδυσμα, condimentum suave.

ἡδύτης, ἡ, suavitas, -atis, θ.

ἡθικεύομαι, moraliter loquor.

ἡθικῇ, ἡ· 1) moralitas, -atis, θ. 2) ethice, -es, θ. morum disciplina; doctrina de moribus.

ἡθικολόγος, δ, officiorum magister; virtutis magister.

ἡθικόν, τό, moralitas, -atis, θ.

ἡθικοποιέω -ω, moralem reddo aliquem ἢ aliquid· || —οῦμαι, moralis fio. [ius mutatio.

*ἡθικοποίησις, ἡ, morum in me-

ἡθικός, ἡ, όν, moralis, e.

*ἡθικότης, ἡ, moralitas, θ.

ἡθικῶς, moraliter; recte.

ἡθις, ἡθισμός, percolatio, θ.

ἡθμός, δ, colum, -i, οῦ.

ἡθογραφέω -ω, mores describo.

ἡθογράφος, δ, morum descriptor

ἡθολογέω -ω, oratione exprimo mores.

ἡθολογία, ἡ, morum expressio.

ἡθολόγος, δ, morum effec.or.

ἡθικοποιέω -ω· 1) mores formo· instituo moribus· 2) mores exprimo

ἡθοποιῶ, ἡ, morum institutio.

ἡθοποιός, όν· 1) mores instituens ἢ formans· *2) νεοελ. = ὑποκριτής· θεάτρον, actor, -oris, δ.

ἡθος (πληθ. ἡθη)· 1) mores, -um, δ. 2) = χαρακτήρ, ingenium, -i, οῦ.

3) = πάθος, affectus, -us, δ.

ἡκιστα, minime.

ἡκον, άόρ. τοῦ ἐρχομαι.

ἡκριβωμένως, cum exacta cura et diligentia; accurate.

ἡκρωτηριασμένος, η, ον, truncus, a, um.

ἡκω· περμ. τοῦ ἐρχομαι.

ἡλακότης, ἡ, colus, -us, καί i, θ.

*ἡλεκτρίζω τινά ἢ τι· vi electrica imbuo aliquem ἢ aliquid· || μετφ.

incendo, inflammo, -are, aliquem· || —ομαι, electrica vi imbuo· μετφ.

me incendo.

*ἡλεκτρικός, electricus, a, um.

*ἡλεκτρισμός, δ, electrica vis ἢ natura.

ἡλεκτροειδής, electro similis.

ἡλεκτρον, τό, electrum, -i, οῦ.

ἡλεκτροφόρος, electrifer, a, um.

ἡλεκτροδής, ες, electro similis.

ἡλός, ά, όν, stolidus, a, um.

ἡλιάζω, insolo, -are· || —ομαι, apricor, -atis.

ἡλιακόν, τό, solarium, -ii, οῦ.

ἡλιακός, ἡ, όν, solaris, e.

ἡλιασις, ἡ, insolatio, -onis, θ.

ἡλιάω -ω, ut sol candeo.

ἡλιθιάζω, stulte ago.

ἡλιθίος, ά, ον, stultus, a, um.

ἡλιθιότης, ἡ, stultitia, ae, θ.

ἡλιθιόω -ω, stultum reddo.

ἡλιθιώδης, ες, stulto similis.

ἡλικία, ἡ, aetas, -atis, θ. || *φρά-

σεις (νεοελ.): ποῖον ἔτος τῆς ἡλικίας

σας ἔχετε; ποῖας ἡλικίας εἶσθε; quot

annos natus es? quotum annum

agis? ἡλικίαν ἔχω τριάκοντα ἐτῶν.

triginta annos natus, tricesimum

annum agens.

ἡλικιώτης, δ, ἡλικιώτης, ἡ, ae-

tate par; aequalis.

ἡλίκος, η, ον, quantus, a; um.

ἡλιοκαής, ές, persustus, a, sole.

ἡλιοκαία, ἡ, aestus solis.

ἡλιόκανστος, ον, sole exustus.

ἡλιόμορφος, ον, επίθ. solis for-

mam habens.

ἡλιος, δ, sol, solis, δ.

ἡλιοσκοπιον, helioscopion, -ii.

ἡλιотρόπιον, heliotropium, -ii.

ἡλιοόω -ω, insolo, -are: in solo

expono· || —οῦμαι, a sole illustror

ἡλίσκος, ον, claviculus, -i, δ.

ἡλίωσις, ἡ, insolatio, θ.

ἡλος, δ, clavus, -i, δ.

ἡλίωω -ω, clavo, are, aliquid.

ἡλωτός, ἡ, όν, clavatus, a, um.

ἡμεδαπός, ἡ, όν, nostras, -atis.

ἡμεῖς, nos.

ἡμελημένος, negligente.

ἡμέρα, ἡ, dies, ei, δ. || *καλή ἡ-

μέρα, φέλε, salve, mi amice.

ἡμερεύω· 1) diem transigo· *2)

νεοελ. α') mitigo, -are· β') man-

suesco.

ἡμερήσιος, ά, ον, unius diei; di-

urnus, a, um.

ἡμερινός, diurnus, a, um.

ἡμερόβιος, *ον*, in diem vivens.
 ἡμερολόγιον, calendarium, -ii.
 ἡμερομίσθιον, merces diurna.
 ἡμερονύκτιον, τό, diei et noctis spatium.
 ἡμερος, *ον*, mansuetus, a, um; cicur, -uris; mitis, e.
 ἡμερότης, ἡ, mansuetudo, θ.
 ἡμερόω -ῶ, mansuefacio, -ere, cicuro, -are; mitigo, -are, aliquid ἢ aliquem* || —οὔμαι, mansuefio (-factus sum, -ieri).
 ἡμέρωμα, mansuefactum, -i, οὐ.
 ἡμέρωσις, ἡ, mansuetudo, θ.
 ἡμερωτής, δ, mansuetarius, δ.
 ἡμέτερος, noster, -tra, -trum.
 ἡμιβάρβαρος, *ον*, ἐπιδ. semibarbarus, a, um.
 ἡμιβαφής, dimidi parte tinctus.
 ἡμιβροχος, semimaditus, a, um.
 ἡμιγυμνος, *ον*, semiamictus, a, um, seminudus, a, um.
 ἡμιδαρεικός, daricus dimidius.
 ἡμιδιάμετρος, semidiametros, θ.
 ἡμιεφθός, semicoctus, a, um.
 ἡμιθανής, ἐς, semivivus, a, um.
 ἡμιθεός, δ, semideus, -i, δ.
 ἡμικανστος, ἡμικανστος, *ον*, semiuustus, a, um.
 ἡμικλαστος, *ον*, semifractus, a, um; semiruptus, a, um.
 ἡμικλειστος, *ον*, semiclausus, a, um; semiadapertus, a, um.
 ἡμικρανία, dolor dimidii capitis.
 ἡμικρανον, sinciput, -itis, οὐ.
 ἡμικύκλιον, τό, ἡμικύκλος, δ, semicirculus, -i, δ.
 ἡμικύκλιος, *ον*, semicirculatus, a, um; semirobundus, a, um.
 ἡμιμάθεια, semiperitia, -ae, θ.
 ἡμιμαθής, ἐς, semidoctus, a, um; semiperitus, a, um;
 ἡμιμετρον, dimidium mensurae.
 ἡμιμηνιαῖος, α, *ον*, semestris, e.
 ἡμιμόριον, τό, dimidia pars.
 ἡμιολία (ναῦς), navis piratica; myoparo, -onis, δ.
 ἡμιόλιος, δ, sexquialter, a, um.
 ἡμιόνειος, α, *ον*, mularis, e.
 ἡμιονηγός, δ, mulio, -onis, δ.
 ἡμιονικός, ἡ, *ον*, mularis, e.
 ἡμιονος, δ, mulus, -i, δ.

ἡμίοπτος, *ον*, semicoctus, a, um.
 ἡμίπεπτος, *ον*, semicoctus, a, um; semicrudus, a, um.
 ἡμίπλεθρον, τό, semijugerum, -i.
 ἡμίπληγία, ἡ, hemiplegia, θ.
 ἡμιπληκτικός, ἡ, *ον*, ἐπιδ. hemiplegia laborans.
 ἡμισαπής, ἐς, semiputris, e.
 ἡμίσεια, θηλ. τοῦ ἡμους.
 ἡμισεύω, dimidio (-are) aliquid, aequaliter divido aliquid.
 ἡμιστερόγγυλος, semirotundus.
 ἡμους, ἡμίσεια, ἡμους· 1) dimidius; a, um; semis (ἀκλ.)· 2) = εἰς τὸ ἡμουν διαιεθεῖς, dimidiadus, a, um· 3) ἐν συνθέσει γίνεται ἡμι-, sem-, ἡμιθεός, semideus.
 ἡμισφαίριον, dimidiada sphaera; hemisphaerium, -i, οὐ.
 ἡμιτάλαντον, dimidium talenti.
 ἡμιτελής, ἐς, semiperfectus, semiperactus, semitractatus, imperfectus, a, um.
 *ἡμιτελῶς, imperfecte.
 ἡμίτμητος, *ον*, ἐπιδ. in duas partes sectus.
 ἡμίτομος, *ον*, dimidiadus, a, um.
 ἡμιτόνιον, τό, semitonium, οὐ.
 ἡμιφανής, semiconspiciuus.
 ἡμιφλεγής, ἐς, ἡμίφλεκτος, *ον*, semiuustus ἢ semustus, a, um.
 ἡμίφρακτος, *ον*, ἐπιδ. dimidia parte septus.
 ἡμίφωνος, *ον*, semisonans, -ntis.
 ἡμίχλωρος, *ον*, semiviridis, e.
 ἡν, si.
 ἡναγκασμένως, coacte.
 ἡνία, ἡ (ἡνίον, τό), habena, -ae. θ. αἱ ἡνίαί (τὰ ἡνία) habenae.
 ἡνίκα, quum, quando.
 ἡνιοποιέω -ῶ, habenas conficio.
 ἡνιοποιός, habenas faciens.
 ἡνιοχία, ἡ, aurigatio, -onis, θ.
 ἡνιοχέω -ῶ, aurigo, -are.
 ἡνιοχίσις, ἡ, aurigatio, -onis, θ.
 ἡνιοχικός, ἡ, *ον*, aurigalis, e.
 ἡνιοχος, δ, auriga, -ae, δ.
 ἡνυστρον, τό, abomasus, -i, δ.
 ἡνωμένως, conjunctim.
 ἡξω, idē ἐρχομαι καὶ ἡκω.
 ἡπαρ, jecur, -oris ἢ -inoris, οὐ.
 ἡπατιαῖος, hepaticus, a, um.

ἡπατικός, hebaticus, a, um.
 ἡπατίτις (νόσος), hepataria.
 ἡπειγμένως, festinato; cito.
 ἡπειρόθεν, a continente.
 ἡπειρώω -ῶ, continentem facio.
 ἡπειρος, ἡ· 1) continens terra ἡ ἀπλ. continens, -ntis, θ. 2) Epirus (-os), -i, θ.
 ἡπησις, ἡ, sartura, -ae, θ.
 ἡπητήριον, τό, subula, -ae, θ.
 ἡπητής, δ, sartor, -oris, δ.
 ἡπιος, α, ον, placidus, a, um.
 ἡπίως, leniter; benigne.
 ἡπιότης ἡ, lenitas, -atis, θ.
 ἡρ (= εἶαο), τό, ver, veris, οὐ.
 ἡρέμα, sensim; paullatim.
 ἡρεμαῖος, quietus, a, um.
 ἡρεμαίως, sensim; lente.
 ἡρεμέω -ῶ, quiesco, -ere.
 ἡρέμεις, ἡ, quies, -etis, θ.
 ἡρεμία, ἡ, quies, -etis, θ.
 ἡρεμίζω, quiescere facio.
 ἡρεμος, ον, quietus, a, um; len-tus, a, um; m̄tis, e.
 ἡριγένεια, mane nata (Aurora).
 ἡεροσμένως, apte.
 ἡρώειον (φ.) heroion, -ii, οὐ.
 ἡρωϊκός, heroicus, a, um.
 ἡρωϊκῶς, heroice; fortiter.
 ἡρώνη, ἡ, heroina, -ae, θ.
 ἡρωῖς, ἡρωῖσσα, ἡ, herois, -idis, θ. heroina, -ae, θ.
 ἡρῶον, τό, herois fanum.
 ἡρῶος, α, ον, herous, a, um.
 ἡρως, δ, heros, -oris, δ.
 ἡσθην, ἀόρ. τοῦ ἡδομαι, δ ἰδε.
 ἡσθόμην, ἀόρ. τοῦ αἰσθάνομαι.

ἡσσα ἡσσάομαι, ἡσσω, ἰδε ἡτα, ἡττάομαι, ἡττων.
 ἡσχα, quiete; tacite.
 ἡσχαζέω· 1) σνήθ. ἀμετ. quiesco, -ere; tranquillo, -are· 2) μεταβ. ἡσχαζέω τινά, tranquillo, placo, -are, aliquem.
 ἡσυχῇ, quiete; leniter.
 ἡσυχία, ἡ, quies, -etis, θ.
 ἡσυχος, ον, quietus, a, um, tran-quillus, a, um.
 ἡσύχως, quiete; tranquille.
 ἡτοι· 1) ἡτοι—ἡ, aut—aut· *2) —δηλαδῇ, scilicet.
 ἡττα, ἡ, clades, -is, θ.
 ἡττάομαι -ῶμα· 1) ἡτῶμαι (= ἡττων εἰμὶ) τινος, inferior sum ali-quo· 2) (ἐν μάχῃ) ἡτῶμαι, cladem accipio, vincor, -i; ἡτῶμαι (τὴν δίκην, τ. ἔ. ἀπόλλυμι τὴν δίκην), causā cado, litem (causam) perdo.
 ἡττων, ἡττον, minor, -us (-oris); inferior, -us(-oris)· ἡττον(ἐπὶ) minus ἡτο, (πρτ. εἰμὶ) erat.
 ἡφαίστειος, vulcanius, a, um· || —ον, δρος, ignifluus mons.
 ἡχείον, τό, vas, quae sonus editur.
 ἡχῆτης, δ, sonator, sonarus.
 ἡχητικός, ἡ, δν, sonorus, a, um.
 ἡχέω -ῶ, sono (-ui, -are)· τὰ τύμ-para ἡχεῖ, tympana sonant.
 ἡχή, ἡ, sonitus, -us, δ.
 ἡχος, δ, sonus, -i, sonitus, us, δ.
 ἡχώ, ἡ, echo, -us, θ.
 ἡχώδης, ες, sonorus, a, um.
 ἡχωδῶς, sonore·
 ἡώς, ἡ, aurora, -ae, θ.

Θ, θ (θητα), τὸ ὄγδοον γράμμα, littera θ. ὡς, ἀρ· θητικὸν σημεῖον τὸ μὲν θ' = novem ἡ nonus, a, um, τὸ δὲ θ = novies mille.
 θακεύω, sedeo, -ere.
 θακος, δ, sedile, -is, οὐ.
 θαλάμη, ἡ, cubile ferarum.
 θαλαμηγός (ναῦς), thalamegus, -i, θ. navis cubiculata.

θαλαμηπόλος, δ, cubicularius, -ii, δ. || ἡ —, cubicularia, -ae, θ.
 θάλαμος, δ, cubiculum, -i, οὐ.
 θάλασσα, ἡ, mare, -is, οὐ.
 θαλασσεύω· 1) in mari versor ἡ sum· 2) in mari navigo.
 θαλασσίζω· 1) saporem aquae ma-rinae reddo· 2) mari similis sum.
 θαλάσσιος, marinus, a, um.

Θαλασσοκρατέω -ω, maris imperium teneo.

Θαλασσοκρατία, maris imperium.

Θαλασσοκράτωρ, δ, maris dominus; mari potitus.

Θαλασσομιγής, ἐς, mari mixtus.

Θαλασσοῦταις, δ, maris filius.

Θαλασσοπληκτός, ον, maris fluctibus percussus ἢ expositus, a, um.

Θαλασσοπορέω -ω, per mare iter facio; navigo, -are.

Θαλασσοπορία, ἡ, per mare iter; navigatio, -onis, θ.

Θαλασσοπόρος, δ, per mare iter faciens; navigator, -oris, ἀ.

Θαλασσοπόρφυρος, ον, purpureus, a, um,

Θαλασσοχρουν, ον, colore marino.

Θαλασσόω -ω, mari submergo.

Θαλασσώδης, ἐς, mari similis, e.

Θαλάσσωις, ἡ, proluvies maris.

Θάλαττα, θαλαττεύω κτλ. ἴδε θάλασσα, θαλασσεύω κτλ.

Θαλερός, ἀ, ον, florens, -ntis; floridus, a, um, virens, -ntis.

Θάλλα, ἡ· 1) florens fortuna· 2) convivium, -iirou.

Θαλαῖζω, convivia florida ago.

Θαλλός, δ, germem, -inis, ου.

frons, -ndis, θ. frutex, -icis, ἀ.

Θάλλω, floreo, (-ui), -ere.

Θάλλπος, τό, calor, -oris, ἀ.

Θαλπτήριον, fomentum, -i, ου.

Θαλπτήριος, fovendi vim habens.

Θάλλπω, foveo (fovi, fotum) -ere.

Θαλπωρή, ἡ, fomentum, -i, ου.

Θάλλψις, ἡ, calor, -oris, ἀ.

Θαμά, crebro; frequenter.

Θαμβίω -ω, stupeo, -ere || -οῦμαι obstupesco (-ui) -ere.

Θάμβησις, ἡ, stupor, -oris, ἀ.

*Θαμβός, ἡ, ον, obscurus, a, um,

Θάμβος, τό, stupor, -oris, ἀ.

*Θάμβωσις, ἡ, θάμβωμα, τό,

obscuratio, θ.

Θαμίζω, frequendo, -are.

Θαμινά, frequenter.

Θαμινός, ἡ, ον, frequens, -ntis.

Θαμιστικός, frequentativus.

Θαμνίσκος, δ, parvus frutex.

Θαμνοειδής, ἐς, frutici similis.

Θάμνος, δ, frutex, -icis.

*Ελληνο-Λατινικόν Δεξικόν

Θαμνών, δ, fruticetum, -i, ου.

Θανάσιμος, ον, mortifer, a, um; mortificus, a, um.

Θανασίμως, mortifere; capitaliter.

Θανατάω, mori cupio.

Θανατηγός, ον, mortifer, a, um.

Θανατηφορία, ἡ, mortis illatio.

Θανατηφόρος, ον, mortifier, a, um; faralis, e.

Θανατική δίκη, causa capitalis; iudicium capitis.

Θανατοποιός, mortificus, a, um.

Θάνατος, δ, mors, -rtis, θ.

Θανατώω -ω· 1) occido, -ere; morte afficio aliquem· 2) morte aliquem multo.

Θανατώδης, ἐς, feralis, e.

Θανάτωσις, ἡ, occisio, θ.

Θάπτω, sepelio (-ivi καὶ ii, -ultum, -ire) aliquem.

Θαρραλέος, α, ον· 1) fidens ἢ conidens, -ntis· 2) animosus, a, um; magni animi· 3) audax, -acis.

Θαρραλέτης, ἡ· 1) fiducia, -ae, θ. 2) animositas, -atis, θ.

Θαρραλέως· 1) confidenter· 2) animose; magno animo.

Θαρρέω -ω· 1) magno (bono) animo sum· 2) θαρρεῖν ποιῶ, confirmo animum· 3) —τινι ἢ ἐπὶ τινι, fido ἢ confido (-isus sum, -ere)

alicui ἢ aliquo· 4) —περὶ τῆς σωτηρίας τῆς πόλεως, confido de salute urbis.

Θάρρος, τό· 1) fiducia, -ae, θ. 2) animus, -i, ἀ.

Θαρρύνω τινά, animum addo alicui; animum alicujus confirmo.

Θαρραλέος, θαρρέω, θάρρος κτλ. ἴδε θαρραλέος, θαρρέω, θάρρος κτλ.

Θάσσων, θάττων, ἴδε ταχύς.

Θάτερον, θάτερα, ἴδε ἕτερος.

Θαῦμα, τό· 1) miraculum, -i, ου.

2) = θανυμαστόν πρᾶγμα, mirum, mira res· 3) = θανυμασμός, admiratio, -onis, θ.

Θαυμάζω· 1) miror, admīror (-atus sum, -ari)· 2) mirum mihi videtur· 3) —τί τις, miror aliquid in aliquo· 4) —ομαι, in miraculo sum.

[rabilis, e.

Θαυμάσιος, α, ον, mirabilis, admi-

θαυμασιότης, admirabilitas, θ.
θαυμασιώς, mire; mirifice.
θαυμασμός, δ, admiratio, θ.
θαυμαστέος, admirandus, a, um.
θαυμαστής, δ, admirator, ἄ.
θαυμαστικός, ἡ, ὄν, admirans.
θαυμαστός, ἡ, ὄν· 1) mirabilis, e; admirabilis, e; 2) mirus, a, um.
θαυμαστός, mire; mirifice.
θαυματοποιέω-ω, praestigiis utor
θαυματοποιός, δ, praestigiator, -oris, ἄ. || ἡ—, praestigiatrice, -icis, θ.
 2) † mirabiliarius, -ii, ἄ.
θαυματουργέω-ω, miracula edo; praestigis utor (-usus sum, -i).
θαυματούργημα, miraculum, -i.
θαυματούργος, δ· 1) praestigiatrice, -oris· 2) † mirabiliarius, -i, ἄ.
θεά, ἡ, dea, -ae, θ. diva, -ae, θ.
θέα, ἡ, spectaculum, οὐ.
θέαμα, τό, spectaculum, -i, οὐ.
θεάνθρωπος, δ, Deus simul et homo.
θεάομαι-ώμαι, specto, -are, aliquem ἢ aliquid· || ***θεάθη** (= ὥφθη), visus est.
θεάρεστος, ὄν, deo placens.
θεαρέστως, ita, ut deo placeat; sicut deo placet.
θεαρχία, ἡ, divina gubernatio.
θεατής, δ, spectator, -oris, ἄ.
θεάτρια, ἡ, spectatrix, -icis, θ.
θεατός, ἡ, ὄν, visibilis, e.
θεατρίδιον, parvum theatrum.
θεατρίζω, in theatro fabulam ago· μάλιστ. **δὲ** = ἐπὶ κακοῦ in theatrum omnibus spectandum aliquid produco· || —ομαι, ostentui sum.
θεατρικός, ἡ, ὄν· 1) theatricus, a, um; theatralis, e; 2) μετρ. ostentatorius, a, um.
θεατρικῶς, theatraliter.
θεατρισμός, δ, ostentatio, θ.
θεατροειδής, theatralis formae.
θεατρομανής, ἐς, qui insano theatri amore tenetur.
θέατρον, τό· 1) theatrum, -i, οὐ.
 spectaculum, -i, οὐ. *2) **νεοελ.** **πηγαῖνον εἰς** τό —, spectatum fabulum eo· || μετρ. theatrum, scena, sedes.
θεατρώνης, δ, redemptor theatri.
θεήλατος, ὄν, a deo immissus.

θεία, ἡ· 1) ἡ πρὸς πατρός, amita, -ae, θ. 2) ἡ πρὸς μητρός, matertera, -ae, θ.
θειάζω (= **μαντεύομαι**), divino.
θειασμός, δ, (= **μαντοσύνη**)· divinitas, θ.
*θειικός, ἡ, ὄν, divinus, a, um.
θεῖον, τό, sulphur καὶ sulkur, -uris, οὐ.
 1. **θεῖος**, α, ὄν· 1) divinus a, um· **τὰ θεῖα**· α') = **τὰ πρὸς τοὺς θεούς**, res divinae· β') = **τὰ ὑπέργεια**, res coelestes· || τό—, divinitas, -atis, θ. 2) divus, a, um.
 2. **θεῖος**, δ· 1) ὁ πρὸς πατρός, patruus, -i, ἄ. 2) ὁ πρὸς μητρός, avunculus, -i, ἄ.
θειότης, ἡ, divinitas, θ.
θειώδης, ἐς, sulphureus, a, um; sulphuratus, a, um.
θειώς· 1) divine· 2) divinitas.
θεωρυχέιον, τό, fodina sulphuri.
*θεῖσμός, δ, deismus, -i, ἄ.
θέλητρον, τό, delenimentum, -i, οὐ. illecebrae, -arum, θ.
θέλω· 1) mulceo, -ere, aliquem ἢ aliquid· 2) delenio, -ire; oblenio, -ire, aliquem· *3) **νεοελ.** —ομαι, me oblecto.
θέλημα, τό, voluntas, -atis, θ.
θέληματικός, (mea κτλ.) sponte; voluntate (mea, tua κτλ.).
θέλησις, ἡ, voluntas, -atis, θ.
θέλητης, δ, cui vult.
θέλητός, ἡ, ὄν, cupitus, a, um.
θέλητης, δ, delentor, -oris, ἄ.
θέλητικός, α, ὄν, **θέλητικός**, ἡ, ὄν, deleniens, -ntis.
θέληκαρδος, ὄν, cor demulcens.
θέληξις, ἡ, oblectatio, -onis, θ.
θέληφρων, ὄν, animum oblectans.
θέλω, volo (voui, -velle).
θέμα, τό· 1) positum, -i, οὐ. 2) = **τὸ κατατεθειμένον χωρῆμα**, depositum, -i, οὐ. θ. 3) **παρὰ τοῦ Βυζαντι.** provincia, -ae, θ. 4) = **ἡ ὑπόθεσις**, quod propositum est, ἡ ἀπλ. propositum, -i, οὐ. 5) **ἐν τῇ γραμμ.** vox primitiva· 6) **τὸ ἐν σχολ.** **θέμα**, exercitium scribendum ἡ ἀπλ. exercitium, -ii, οὐ. thema, -atis, οὐ.
θεματικός, ἡ, ὄν· 1) positivus, a,

um. 2) γραμμ. primitivus.

*Θεματογραφέω -ῶ, exercitium ἢ exercitia scribo.

*Θεματογραφία, ἡ, exercitiorum scriptio, -onis, θ.

Θεματοφύλαξ, δ, custos depositi.

Θεμελιακός, fundamentalis, e.

Θεμέλιον, τό, fundamentum, οὐ.

Θεμελιόθεν, funditus.

Θεμέλιος (λίθος), fundamentum.

Θεμελιώω -ῶ. 1) fundo, -are, ali-

quid. 2) — οἶμαι (ἔν) τι, nitor re aliqua, positus sum in re aliqua.

Θεμελιώσις, ἡ, fundatio, -onis, θ.

Θεμελιωτής, δ, fundator, ἀ.

Θέμις, ἰας (ἀκλ.).

Θεμιστεύω, judico, -are.

Θεμιστοπόλος, δ, iudex, -icis, ἀ.

Θεμιστός, Θεμιτός, ἡ, ὄν, lici-

tus, a, um; legitimus, a, um.

Θεμιτῶς, licite; legitime.

Θέναρ, τό, vola, -ae, θ.

Θεογνωσία, ἡ, dei cognitio.

Θεογονία, ἡ, deorum origo.

Θεόγονος, ον, a deo natus.

Θεόγυμνος, ον, nudissimus, a, um.

Θεοδίδακτος, ον, a deo doctus.

Θεόδμητος, ον, a deo aedificatus.

Θεοδοσία, ἡ, oblatio victimarum.

Θεοδόσιος, Θεόδοτος, ον, dinivi-

tus datus, a, um.

Θεόδουλος, δ, dei servus.

Θεοδόχος, ον, deum suscipiens.

Θεοδώρητος, ον, divinitus datus.

Θεοειδής, ἐς, deo similis.

Θεοείκελος, ον, deo similis.

Θεόθεν, divinitus; a, deo.

Θεοκάνηλος, ον, res divinas cau-

ponans.

*Θεοκατάρατος, ον, a, deo exse-

cratus, a, um.

Θεοκῆρυξ, δ, praeco dei.

Θεόκλητος, ον, a deo vocatus.

Θεοκλητέω -ῶ, deum invoco.

Θεολογέω -ῶ, de deo loquor; de rebus divinis dissero.

Θεολογία, ἡ, scientia rerum divi-

narum; theologia, -ae, θ.

Θεολογικός, theologicus, a, um.

Θεολόγος, δ, theologus, -i, ἀ.

Θεομηγία, ἡ, ira divina.

Θεομήτωρ, ἡ, dei mater.

Θεόμορφος, ον, divinae formae.

Θεόπεμπος, a deo missus.

Θεόπληκτος, a deo ictus, a, um.

Θεοπνευστία, -ivina inspiratio.

Θεόπνευστος, a deo inspiratus.

Θεοποιέω -ῶ, deum facio. || —
τινα, ex homine deum facio ali-

quem.

Θεοποίησης, ἡ, consecratio, θ.

Θεοποίητος, a deo factus, a, um.

Θεοπόλος, δ, sacerdos, -otis, ἀ.

Θεόπομπος, divinitus datus.

Θεόρρητος, ον, a deo dictus.

Θεόρρυτος, ον, a deo profluens.

Θεός, δ, deus, -i, ἀ. οἱ θεοί, dei,

deorum, ἀ.

Θεόδοτος, ον, a deo datus.

Θεοσέβεια, ἡ. 1) dei cultus; re-

ligio, -onis, θ. 2) pietas, -atis, θ.

Θεοσεβέω -ῶ, deum colo.

Θεοσεβής, ἐς, religiosus, a, um.

Θεοσεβώς, religiose; pie.

Θεόστεπτος, Θεοστεφής (βασιλεύς)

a deo coronatus (rex).

Θεοστυγής, ἐς, Θεοστυγῆτος, ον,

deo invisus, a, um.

Θεοστυγία, ἡ, odium dei.

Θειότης, ἡ, deitas, -atis, θ.

1. Θεοτόκος, ἡ, dei genitrix, theo-

tocos, -i, θ.

2. Θεότοκος, ον, a deo natus.

Θεότρεπτος, ον, a deo conversus

Θεοτρεπής, ἐς, deos alens.

*Θεότρελλος, δ, valde insanus.

1. Θεοφάνεια, ἡ, dei apparitio.

2. Θεοφάνεια, τά, festus dies ob

natalem Christi.

Θεόφατος, ον, a deo pronuntiatus

Θεοφιλής, ἐς, qui a deo amatur;

deo gratus, a, um.

Θεοφίλητος, ον, a deo amatus.

Θεοφιλία, ἡ, amor dei.

Θεόφιλος, ον, qui deum amat;

amicus dei.

Θεόφοβος, ον, deum timens.

Θεοφορέμαι -οῦμαι, divino nu-

mine afflatus sum.

Θεοφόρησις, afflatus divinus.

Θεοφόρητος, numine afflatus.

1. Θεοφόρος, deum ferens.

2. Θεόφορος, numine afflatus.

Θεοφροσύνη, ἡ, religio; pietas.

θεόφρων, divina sentiens.

θεοφύλακτος, a deo servatus.

θεόχριστος, ον, a deo unctus.

θεόω -ω, deum facio.

θεράπεινα, θεραπεινίς, ἡ, ancilla, -ae, θ. famula, -ae, θ.

θεραπεινίδιον, ancillula, -ae; θ.

θεραπεύα, ἡ 1) = οἰκετεία, famulatio, -onis, θ. 2) = οἱ θεράποντες, famuli, orum, ἀ. 3) = ἱασις, sanatio, -onis, θ. medella, -ae, θ.

θεράπειμα, τό, medella, -ae, θ.

θεραπεύσιμος, ον, medicabilis, e; sanabilis, e.

*θεραπευτήριον, τό, officina sanatoris (medici) hospitium sanatorium ἢ ἀπλ. sanatorium, οὐ.

θεραπευτής, δ 1) cultor, ἀ. 2) ssanator, ἀ.

θεραπευτικός, ἡ. δν 1) = ἐπιθετικός, officiosus, a, um. 2) = θεραπεύων, sanans, -ntis.

θεραπευτικῶς, officiose.

θεραπευτός (ἱατός), sanabilis, e.

θεραπεύω 1) = ἐργάζομαι τι, colo (-colui, cultum, -ere) aliquid 2) τιμῶ, λατρεύω τινά, colo aliquem 3) ἐν γένει = ἐπιμελούμαι τινος, curo (-avi, -atum, -are) aliquid 4) = ἰώμαι, sano -are || —ομαι α') consanescō, -ere; sanus fio β') medeor, -eri,

θεράπων, δ 1) = ὑπηρέτης, famulus, -i, ἀ. 2) = θεραπευτής τινος, cultor, -oris, ἀ.

θέριος, α, ον, aestivus, a, um.

θερίζω 1) meto (messum, -ere 2) μετφ. demeto, occido, -ere 3) —διάγω τὸ θέρος, aestivo, -are.

θερινός, ἡ, δν, aestivus, a, um.

θερισμός, δ, messura, -ae, θ.

θεριστήρ, θεριστής, messor.

θεριστήριον, τό, iālx messoria.

θεριστικός, messorius, a, um.

θεριστός, ἡ, θ, messus, a, um.

θεριστρία, ἡ, quae metit.

θεριστρον, τό, vestis aestiva.

θερίτος, δ, messis tempus.

θέρμαι, αἶ, aquae, -arum, θ.

θερμαίνω 1) calefacio, -ere; calefacto, -ere aliquid 2) foveo, -ere, aliquid 3) —ομαι α') caleo (-ui, -ere) β') μετφ. —ομαι

ctus sum, -eri); caleasco, -ere; caleo (-ui, -ere) β') μετφ. —ομαι τινι (πάθει), caleo aliqua re (πόθφ desiderio).

θέρμανσις, ἡ, calefactio, θ.

θερμαντήριος, caldarius, a, um.

θερμαντικός, ἡ, δν 1) caldarius a, um 2) calefactorius, excalfactorius, a, um.

θερμαντός, ἡ, δν, calefactus.

θερμασία, ἡ, calefactus, -us; ἀ.

*θερμαστής, δ, fornacator, ἀ.

θερμαστής, ἡ, caldarium, -ii, οὐ.

θέρμασμα, τό, calefactus, -us, ἀ.

1, θέρμαστρα, ἡ, caminus, -i, ἀ.

2. *θερμάστρα, ἡ, hypocaustum.

θέρμη, ἡ 1) calor, -oris; ἀ. *2) = πυρετός, febris, -is, θ.

θερμός, ἡ, δν, calidus, a, um || τὸ θερμόν (δηλ. ποτόν), calidum, -i, οὐ. τὰ θερμά (δηλ. λουτρά), balnea calida || μετφ. θερμονεργός, calidus, fervidus, a, um.

θερμότης, ἡ, calor, -oris, ἀρ. aestus, θ. || μετφ. ἡ — τῆς ψυχῆς, fervor, -oris, ἀ. calor, ἀ.

θερμῶς, calide *2) = σφοδρά, vehementer; magnopere.

θέρος, τό, aestas, -atis, θ. 2) = ἄμητος, messis, -is, θ.

θέρομαι (= θερμαίνομαι), calefio.

*θεσιθέρας, δ, petitor muneris.

θέσις, ἡ 1) positio, -onis, θ. θέσει, positione 2) situs, -us, ἀ. 3) propositio, -onis, θ. 4) θέσει παις, adoptivus filius, ὁ κατά θέσιν πατήρ, pater adoptivus 5) = βεβαλώσις, affirmatio, -onis, θ. *6) νεοελ. locus, -i, ἀ. πλ. loca, -orum.

θέσμιος, ον, legitimus, a, um.

θέσμιον, τό, lex legis; mos, -oris

θεσμοθεσία, ἡ, legislatio, θ.

θεσμοθετέω -ω, legem fero.

θεσμοθέτης, δ, legislator, ἀ.

θεσμοποιέω -ω, leges facio.

θεσμός, δ, lex, legis, θ.

θεσμοφóρια, temphoria.

θεσμοφόρος, ον, legifer, a, um.

θεσμοφύλαξ, δ, legum custos.

θεσπεσίος, α, ον, a deo dictus,

a, um δθ. = divinus, a, um.

θεσπεσίως, divine.

Θεσπίζω 1) vaticinor, -ari 2) *περί Καλαρ.* = *ἐπιτάτω*, edico, -ere. **Θέσπισμα**, τό, edictum, -i, οὐ. *τῆς συγκλήτου τοῦ θέσπισμα*, senatus consultum.

Θεσσαλίζω, Thessalos imitor. **Θεσσαλικός**, thessalicus, a, um. **Θεσσαλῖς**, ἡ, Thessalis, -idis, θ. **Θεσσαλός**, δ, Thessalus, -i, ἄ. **Θέσφατα**, τὰ (=οἱ χρησμοί), fata, -orum, οὐ.

Θετικός, ἡ, δν, positivus, a, um. **Θετικῶς**, postivè et affirmative. **Θετός**, ἡ, δν 1) positus, a, um 2) *θετός παῖς*, filius adoptatus ἢ adoptivus.

Θέω, curro, -ere. **Θεωρεῖον**, τό, ἴδε *θεωρητήριον*. **Θεωρέω** -ω 1) specto, -are, aliquem ἢ aliquid *θεωρήθη (=ἐξητάσθη) spectatum est; visum est 2) contemplor, -ari, -aliquid 3) considero, -are, aliquid *4) *νεοελ.* = *ἡγοῦμαι* τι, puto are.

Θεώρημα, τό 1) spectaculum, -i, οὐ. 2) *μαθημ.* theorēma, οὐ. **Θεώρησις**, ἡ, contemplatio.

Θεωρητήριον, τό, locus ex quo spectaculum aliquid spectantur, casa, podium (theatri).

Θεωρητής, δ, contemplator. **Θεωρητικός**, ἡ, δν 1) contemplativus, a, um (ἀντίθ. practicus) *2) rationalis, e.

***Θεωρητικῶς**, ratione; ex praeceptis atris.

Θεωρητός, ἡ, δν, spectabilis, e. **Θεωρία**, ἡ 1) = *θεία*, spectatio, -onis, θ. 2) contemplatio, -onis, θ. inpectio, -onis, θ. 3) ratio, -onis, θ. 4) spectatio ludorum 5) legatio ad ludos.

Θεωρικός, ἡ, δν, ad spectationem ludorum pertinens θ. || τὰ — recunia theatralis; lucar, -aris, οὐ. **Θεωρός**, δ 1) legatus ad sacra solemnia 2) legatus ad consulendum oraculam.

Θήγω, acuo, -ere, aliquid μετφ. *θήγω τὰς ψυχὰς εἰς τι*, acuo (excito) animos ad aliquid.

Θήκη, ἡ 1) theca, -ae, θ. 2) θ.

ἐλφους, vagina, ae θ. 3) θ. *τεθνεῶτος*, sepulcrum, -i, οὐ.

Θηκτός, ἡ, δν, acutus, a, um.

Θηλάζω 1) (ἐπὶ μητρὸς), mammam puero praebeo do 2) *θηλάζω τὸν μαστόν*, *θηλάζομαι* (ἐπὶ γήπλου), mammam sugo; lacteo, -ere 3) —ομαι (ἐπὶ μητρὸς), mammam ἢ ubera praebeo (puero infanti).

Θηλασμός, δ, nutricatio, -onis, θ. **Θηλάστρια**, ἡ, nutrix, -icis, θ.

***Θηλειά**, ἡ, laqueus, -i, ἄ.

Θηλή, ἡ, papilla, -ae, θ.

Θηλοειδής, papillatus, a, um.

Θηλυδρίας, δ, effeminatus.

Θηλυδριώδης, ες, ἐπὶθ. effeminate, a, um.

Θηλυδριώδως, effeminate.

Θηλυκός, ἡ, δν 1) femineus, a, um 2) femininus, a, um, θ.

Θηλυκῶς, feminine.

Θηλυμανής, ες, mulierosus, a, um

Θηλύνω, effemino, -are.

Θηλυπρεπής, ες, feminis conveniens, ἐντεῦθ. = effeminatus.

Θηλυπρεπὴς, effeminate.

Θήλυς, εια, ν 1) femineus, a, um || ἡ *θήλεια* (ἐπὶ ζώων), femina, τὸ

θήλυ, femininum, quod feminei generis est: *θήλεια*, quae feminei generis sunt 2) μετφ. α') mollis,

ε; tener, a, um β') fecundus, a, um.

Θηλύς, ἡ, papilla, -ae, θ.

Θηλύτης, ἡ, ieminea natura.

Θημωνία, ἡ, acervus frugum.

Θημωνιάω -ω (θημωνιάζω), in acervos iruges congero.

Θήξις, ἡ, punctio per acum.

Θήρ, δ, ferus, -i, ἄ.

Θήρα, ἡ 1) venatio, -onis, θ. venatus —us, ἄ. 2) μετφ. indagatio rei alicujus.

Θήραμα, τό, captura; venatio.

Θηρατής, δ, venator, -oris, ἄ.

Θηρατός, ἡ, δν, venatu capiendus.

Θηράω -ω 1) venor (-atus sum, -ari) 2) — τι (=θηρεύω τι) venor, capto aliquid 3) *θηρώμαι* α') — τι, venor aliquid, indago, inquirō

aliquid β') *ἐπὶ πολλῶν καὶ σεμνῶν γυναικῶν θηρώμαι*, multae ac speciosae mulieres me venantur.

θήρειος, α, *ον*, ferinus, a, um.
θήρευμα, τό, captura; venatus.
θηρέυσιμος, *ον*, venatu captus.
θηρευτής, δ, vanator, -oris, δ.
θηρευτικός, venaticus, a, um.
θηρευτός, venatu capiendus.
θήρευσις, ή, venatio, -onis, θ.
θηρέυω, venor, -atus sum, -ari,
μετφ. venor capto (-are) aliquid.
θηριακός, ή, *όν*, ferinus, a, um,
 theriacus, a, um.

θηριοειδής, feris similis, e.
θηριομαχέω -ω, *ρῆμ.* cum bestiis
 pugno.

θηριομαχία, ή· 1) pugna cum bel-
 luis· 2) θ. *ἐν ἀμφιδεάτρω*, bestia-
 rius ludus.

θηριομάχος, cum feris pugnane.
θηριόμορφος, *ον*, belluinae fornæ.
θηρίον, τό· 1) *ἐν γένει* bestia,
 -ae, θ. 2) *βαρὺ καὶ μέγα*, bellua,
 -ae, θ. 3) *ἄγριον*, fera, -ae, θ.

θηριότης, ή, feritas, -atis, θ.
θηριοτροφεόν, τό, vivarium, *κύ.*
θηριοτροφέω -ω, bestias alo.
θηριοτρόφος, feras alens.

θηριόω -ω, effero, -are: in feri-
 nam naturam verto' || — *οὔμαι*, effe-
 ror (-ari), in ferinam naturam abeo
θηριώδης, *ες*· 1) = *πλήρης* *θη-*
ρίων, feris refertus, a, um; belluo-
 sus, a, um· 2) = *ἄγριος*, ferinus, a,
 um; efferus, a, um.

θηριωδία, ή, feritas, θ.
θηριωδώς· 1) ferino more; more
 ferarum· 2) immaniter.

θηρίωσις, ή, in feram mutatio.
θηριοειδής, *ές*; ieris similis.
θηροκόμος, *ον*, feras curans.
θηρομαχία, ή, pugna ferarum.
θηροτροφέω -ω, feras alo.
θηροτρόφος, *ον*, feras alens.
θής, δ, servus mercenarius.
θησαυρίζω, thesauros struo; di-
 vitias congero' || — *ἔζομαι*, recondo
 et adservo (in thesauro).

θησαύρισμα, τό, ἐν thesauro con-
 ditum; repositorium, -ii, *οὐ*.

θησαυρισμός, δ, opum collectio.
θηναυρός, δ, thesaurus, -i, δ.
θησαυροφυλάκιον, τό, thesaurus,
 -i, δ. aerar. um, -ii, *οὐ*.

θησαυροφύλαξ, δ, aerarii prae-
 fectus; quaestor, -oris, δ.

θητεία, ή, servitus pro mercede.

θητεύω, mercede servio, -ire.

θητικός, mercenarius, a, um.

θιασάρχης, δ, dux thiasi.

θιάσος, δ, thiasus, -i, δ.

θιασῶται, *οἱ*, thiasos agentes.

*θιασώτης, δ, fautor, -ris, δ.

θιγγάνω (**θίγω**) *τινός*· tango (te-
 tigi, tactum, -ere), aliquem.

θίγν, *θις* (*θινός*), δ, litus; ripa.

θινώδης, *ες*, litoreus, a, um.

θίξις, ή, tactus, -us, δ.

θλάσις, ή, contusio, -onis, θ.

θλάσμα, τό· 1) contusio, -onis, θ.
 2) collisio, -onis, θ.

θλαστικός, ή, *όν*, contundens.

θλαστός, ή, *όν*, contusus, a, um.

θλάω -ω· 1) condundo -tūdi, -tu-
 sum, -ere), aliquem' || *θλώμαι*, con-
 tundor (-tusum sum, -i)· *2) *αἱ ἀ-*
κτινες θλάνται, radii reirunguntur·
 3) frango, (fregi), -ere.

θλιβερός, δ, *όν*, molestus.

θλιβερός, moleste; triste.

θλίβω· 1) = *πιέζω*, premo pressi,
 (pressum, -ere), aliquem ή aliquid·

2) affligo (-ixi, ictum, -ere), ali-
 quem· *3) = *ἀνίω νῦα*, affligo, -are,
 aliquem' || — *ομαι*, moereo, -ere;
 doleo, -ere' || *τεθλιμμένος*, η, *ον*,
 moestus, a, um; tristis, e.

θλίψις, ή· 1) compressio, -onis,
 θ. 2) dolor, -oris, δ.

θνησιμαῖος, α, *ον*, morticinus,
 a, um' || *τὸ θνησιμαῖον*, cadaver,
 -eris, *οὐ*.

θνησιμότης, ή, *ἴδε* *θνητότης*.

θνήσκω, morior, -i.

θνητός, ή, *όν*, mortalis, e,

θνητότης, ή, mortalitas, -atis, θ.

θοίνη, ή, epulae; epulum.

θοινητικός, ή, *όν*, epularis, e.

θολερός, δ, *όν*· 1) turbidus, a, um·

2) = *σκοτεινός*, obscurus, a, um· 3)
 = *ρυπαρός*, inquinatus, a, um.

θολός, δ, sordes turbdae.

θολός, ή, *όν*, turbidus, a, um.

θόλος, δ, ή, tholus, -i, δ.

θολόω -ω· 1) turbo, -are' || —
ομαι, turbidus reddor ή fio· 2)

μετφ. pertubo, (-are), animum.
 θολώδης, ες, turbulentus, a, um.
 θόλωσις, ή, turbatio, -onis, θ.
 θολωτός, ή, όν, tholi iormam
 habens.

θοός, ή, όν, celer, -is, e.
 θαός, celeriter.
 θοόω -ώ (=όξύω)· acuo, -ere.
 θορός, ό, sermen genitale.
 θορυβέω -ώ· 1) tumultuor, -atus,
 sum, -ari· 2) = ταράττω, συγχέω;
 turbo, perturbo (-are), aliquem·—
 ούμαι, turbor, -ari; consternor, -ari·
 3) θορυβώ τινι, obstreπο (-ui, -itum,
 -ere), alicui.

θορυβοποιέω -ώ, tumultum facio.
 θορυβοποιός, όν, tumultum exci-
 tans; seditiosus, a, um.

θόρυβος, ό· 1) tumultus, -us, ά.
 2) turba, -ae, θ.

θορυβάδης, ες· 1) tumultuosus,
 a, um· 2) turbitus, a, um.

θορυβωδώς, tumultuose.

θούριος, ον, impetuosus, a, um;
 bellicosus, a, um.

θούρις (άλκι)· impetuosus robur.

θράνος (θρανιον)· 1) sella, -ae,
 θ. 2) transtrum, -i, ού. ὄθ. θρα-
 νίτης (=έίτης), remex, igit, ά.· 3)
 scamnum, -i, ού. sedile, -is, ού.

Θράξ, Θράσσα, Thrax, -acis, ά.
 Thressa, ae, θ.

θρασέως, temerarie; audacter.

θράσσω, θράττω (=ταράττω)· per-
 turbo, -are; molestiam affero.

θρασυδείλος, ό, audax et timidus;
 homo lingua fortis.

θρασύνω, audacem reddo, (-ere),
 aliquem· || —ομαι· α') audax fio· έ-
 θρασύνθη, audax factus est· β')
 audacter (libere) loquor.

θρασύς, εία, ύ· 1) temerarius, a,
 um· 2) audax, -acis· 3) έντοτε ma-
 gnanimus, fortis.

θρασυστομία, ή, audacia oris.

θρασύστομος, ον, audaci ore.

θρασύτης, ή· 1) audacia, -ae, θ.

2) temeritas, -atis, θ.

θραῦσις, ή· 1) fractio, -onis, θ.

*2) = καταστροφή, strages, -is, θ.

θραῦσμα (θραῦμα), τό, fragmen,
 -nis, ού. fragmentum, -i, ού.

θραυστός, fragidis, friabilis.
 θραῦω· 1) frango (fregi, fractum,
 -ere), aliquid· μετφ. — τινά, frango
 aliquem· 2) frio, contero, aliquid·
 3) —ομαι (έθραύσθη), frangor, fra-
 ctus sum, -i.

θρεκτικός, ή, όν, celer cursu.

θρέμμα, τό· 1) alumnus, a, um·

2) επί ζώων θρέμματα, pecus, -oris.

θρέπτειρα, ή, altrix, -icis.

θρεπτέον, alendum, est.

θρεπτήρ, ό, nutritor, -oris, ά.

θρεπτήριος, ον, ad aliendum aptus.

θρεπτικός, ή, όν, alens, -ntis.

θρεπτός, ή, όν, nutritus, a, um.

θρέπτρα (θρέπτα), τά, nutritio-
 nis praemia.

θρέπτρια, ή, nutrix, -icis.

θρέψις, nutritio, -onis, θ.

θρηνέω -ώ, lugeo (-xi, -ctum,
 -ere); lamentor.

θρήνημα, τό, carmen lugubre; la-
 mentatio, -onis, θ.

θρηνητέος, lugendus, a, um.

θρηνητής, ό, lamentator.

θρηνητικός, ή, όν, lamentabilis,
 -e; flebilis, e.

θρηνητικώς, lamentabiliter.

θρηνητός, lamentandus, a, um.

θρηνήτρια, ή, praefica, -ae.

θρήνος, ό· 1) luctus, -us, ά. la-
 mentatio, -onis, θ. 2) = θρηνηφδία,
 lugubris cantus.

θρήνυς, ό, scabellum pedum.

θρηνηδέω -ώ, lugubre carmen
 canto; lugeo, -ere.

θρηνηδής, ες· 1) flebilis, lamen-
 tabilis, e· 2) querulus, a, um.

θρηνηφδία, ή, lugubre carmen.

θρηνηδός, ή, praefica, -ae, θ.

*θρηνηφδώς, flebiliter.

θρησκεία, ή, religio, -onis, θ.

θρησκενμα, τό, cultus dei.

θρησκευτής, ό, religiosus, ά.

θρησκεύω, deum colo.

θρησκός, α, ον· 1) religiosus, a,

um· 2) superstitiosus, a, um.

θριαμβευτής, ό, triumphator, ά.

θριαμβεύω, triumpho, -are, tri-
 umpo de aliquo.

θριαμβευτικός, ή, όν, επίθ. trium-
 phalis, e.

θριαμβευτικῶς, per triumphum.
θρίαμβος, δ, triumphus, δ.
θριγκός, δ, pinna (ἢ corona) mu-
ri; lorica ae, θ.

θριγκῶν -ῶν, lorica construo.
θρίξ, ἡ 1) τῆς κεφαλῆς, crinis,
-is, ἀρ. capillus, -i, ἀρ. 2) βραχεία
—, pilus, -i, ἀ. (τῶν ζώων), villus,
-i, ἀ. 3) ἡ τραχεία —, seta, ae, θ.
4) παροιμ. ἐκ τριγὸς κρέματαί τι,
tenui filo aliquid pendet.*5) νεοελ.
ἀπὸ τρίγα, paene; tantum non.

θρίον, τό, ficus folium.
θρίψ (=σάρακι), teredor -inis, θ.
θρόεω -ῶν, fremo, -ere.

θρομβοειδής, grumosus, a, um.
θρόμβος, δ, grumus, -i, ἀ.

θρομβῶν -ῶν, in grumos cogo. ||
—ομαι, in grumos conresco.

θρομβώδης, es, grumosus, a, um.
θρόμβωσις, concretio, in grumos
θρονίζω, in throno colloco. ||
—ομαι, solium occupo.

θρόνιον, τό, sellula, -ae, θ.
θρονισμός, collocatio in throno.
θρόνος, δ 1) — βασιλικός, so-
lium, -i, σθ. thronus, -i, ἀ. 2) sella
(praeceptoris, iudicis).

θρόος -οῦς, δ 1) tumultuan-
tium clamor; fremitus, -us, . 2)
=φήμη, fama, -ae, θ. rumor, ἀ.
θρυαλλίς, ἡ, ellychnium, -ii, σθ.
θρυλέω -ῶν 1) = τονθορύζω, su-
surro, -are 2) — τι, spargo in
vulgus aliquid, divulgo (-are) ali-
quid 3) —ομαι, divulgor, -atus
sum, -ari || θρυλούμενος, η, ον,
divulgatus, a, um.

θρύλημα, τό, rumor, -oris, ἀ.
θρυλλίσσω, frango, -ere.

θρύλος, δ, susurrus, -i, ἀ.
θρύμμα, τό 1) fragmentum, σθ.

2) = ψυχιον ἄρτον, mica, θ.
θρύον (=βούρλον), τό, juncus, ἀ.

θρυπτικός, ἡ, δν 1) frabilis, e.
2) mollis, e; delicatus, a, um.

θρυπτικῶς, molliter.
θρύπτω 1) = θραύω τι, frio, fran-
go aliquid 2) μετφ. ἐπὶ ἡθικ. ἐν-
νόας, frango aliquid ἢ aliquem
deliciis ἢ luxu 3) —ομαι, frangor
deliciis.

θρύψις, ἡ 1) contritio, -onis, θ.
2) τροπ. mollities, -ei, θ.

θρώσκω, salio; insilio, -ire.

θυγάτηρ, ἡ, filia, -ae, θ.

θυγάτριον, τό, filiola, -ae, θ.

θύελλα, ἡ 1) procella, -ae, θ. 2)
tempestas, -atis, θ.

θυελλώδης, es, procellosus, a, um.
θυλακίζω, in saccum conjicio.

θυλάκιον, τό 1) sacculus, -i, ἀρ.

*2) = βαλάντιον, crumena, -ae, θ.

θυλακοειδής, es, sacco similis.

θύλακος, δ, saccus, -i, ἀ.

θυλακώδης, es, sacco similis.

θύλαξ, δ, saccus, -i, ἀ.

θύμα, τό, victima, -ae, θ.

θυμέλη, ἡ 1) thymele, -es, θ. 2)
ἐν γένει, theatrum, -i, σθ.

θυμηδῶν -ῶν, animo laeto sum.

θυμηδής, es, animo gratus.

θυμηδία, ἡ, animi laetitia.

θυμιάζω, ἴδε θυμιάω.

θυμιάμα, τό 1) suffimentum, σθ.
2) = λιβαριώτης, thus, σθ.

θυμιάσις, ἡ, suffitio, -onis, θ.

θυμιατήριον, τό, acerra, -ae, θ.

θυμιατίζω, thure suffio.

θυμιῶν -ῶν 1) = καπνίζω, suffio,
-ire 2) = θυμιάμα καίω, thus ac-
cendo alicui (ad honorem alicujus)

θυμικός, ἡ, δν 1) = εἴψυχος, ani-
mosus, a, um 2) = ὀργίλος, iracun-
dus, a, um.

θυμοβορέω -ῶ, animum exēdo.
θυμοβόρος, ον, animum exedens.

θυμοειδής, es 1) = εἴτολμος, ani-
mosus, a, um; fortis, e 2) ὀργίλος
iracundus, a, um.

θυμοειδῶς, animose.

θύμον, τό, thymum, -i, σθ.

θύμός, δ 1) — ψυχῇ, animus, -i,
ἀ. 2) = ἡ ἐπιθυμία, animus, -i, ἀ.

cupiditas, -atis, θ. 3) = ὀργή, ira,
-ae, θ.

θύμος, δ, thymus, -i, ἀ.

θυμῶν -ῶν (=θυμῶν) τινά, iram
alicujus excito. || —ομαι (θυμῶ-
ν), ὀργίζομαι, irascor, -i.

θυμώδης, es, iracundus, a, um.

θυμωδῶς, iracunde.

θύσεις, εσσα, εν, odor, a, um.

θύσον, τό, thya, -ae, θ.

θύος, τό, thus, thuris, οὖ.
 θύρα, ἡ· 1) — οἰκίας, janua, ae,
 θ. 2) πᾶν θύρωμα, ostium, -i, οὖ.
 3) ἡ αὐλῆος —, fores, ium, θ. πλ.
 4) — ναύ, ἀνάκτορον, valvae, -arum,
 θ. πλ. 5) συνεκδ. αἱ τοῦ βασιλέως
 θύραι, atrium (domus) regis Per-
 sarrum.

θύραζε, per januam.
 θύραθεν (= ἔξωθεν), foris, δ, ἡ.
 θυραῖος, α, ον· 1) ad januam
 pertinet; 2) foris veniens· 3) θυ-
 ραῖός εἰμι, foris sum.

θύρασι (ἔξω τοῦ οἴκου), foris.
 θυραυλέω -ῶ· 1) foribus adsideo;
 2) toris (non domi) sum· 3) sub
 dio ago (ut pastores, venatores)·
 4) extra urbem.

θυραυλία, pernoctatio ad fores.
 θύραυλος, ον· 1) ante fores excu-
 bans· 2) sub dio pernoctans.

θυρεός, δ, scutum, -i, οὖ.
 θυρίδιον, τό, ostiolum, -i, οὖ.
 θυρίς, ἡ· 1) ostium, -i, οὖ. 2)
 fenestra, -ae, θ.

θυρόω -ῶ· 1) θ. τοῖχον, januam
 in muro facio· 2) μετφ. θ. βλέφα-
 ροῖς τὴν ὄψιν, palpebris oculos
 quasi foribus munio (claudio).

θύρσος, δ, thyrsus, -i, δ.
 θύρωμα, τό, janua, -ae, θ.
 θυρών, δ, munus janitoris.
 θυρωρεῖον, τό, cella janitoris.
 θυρωρέω -ῶ, janitor sum.
 θυρωρός, δ, janitor, -oris, δ.
 θυσανώδης, ες, θυσανωτός, ἡ,
 δον, fimbriatus, a, um.

θύσανος, δ, fimbria, -ae, θ.
 θυσία, ἡ· 1) sacrificium, -ii, οὖ.
 2) immolatio, -onis, θ.

θυσιάζω· 1) sacrificio· 2) immolo,
 -are, *3) —ομαι· immolor, -ari.

θυσιαστήριον, τό, ara, -ae, θ.
 θύσιμος, ον, ἐπιθ. immolaticius,
 a, um.

θύσις, ἡ, fervor, -oris, δ.
 θυτήρ, θύτης, δ, sacrificus, -i, δ.
 θύω, θύομαι· 1) sacra ἢ sacrum
 facio; sacrifico, -are· || θύομαι (= ἰε-
 ροσκοπῶ), exta inspicio ἢ specto·
 2) θύω, θύομαι ἱερεῖα, sacrifico,
 immolo.

θυώδης, ες, odor, a, um.
 θύωμα, τό, odoramentum, οὖ.
 θώκος, δ, sedile, -is, οὖ.
 θώμιγξ, δ, chorda, -ae, θ.
 θωπεία, ἡ· 1) adulatio, -onis, θ.
 2) blanditiae, -arum, θ.

θώπνευμα, τό, blandimentum, -i.
 θωπευτής, δ, adulator, -oris, δ.
 θωπεντικός, ἡ, δον, adentatorius,
 a, um; adulatorius, a, um.
 θωπεντικῶς, adulatorie.
 θωπεύω, adulator (-atus sum, -ari)
 aliquem ἢ alicui.

θωπικός, ἡ, δον, = θωπεντικός.
 θωρακίζω, loriceo.
 θωράκιον, τό· 1) lorica, -ae, θ.
 2) lorica, -ae, θ.

θωρακισμός, δ, loricatio.
 θωρακοφόρος, δ, thoracem ges-
 tans; loricated, a, um.

*θωρακωτός, ἡ, δον, lorica mani-
 tus, a, um; loricated, a, um.

θώραξ, δ· 1) τὸ στήθος, thorax, δ.
 -ae, θ. 2) τὸ στήθος, thorax.
 θωρήσσω· 1) = θωρακίζω· 2) ebrio
 aliquem· 3) παθητ. ebrius fio.

θώς, δ, thos, thois, θ.
 θώψ (= θωπευτής), adulator.

I

Ι, (ἰῶτα) τὸ ἔνατον γράμμα, litera
 ι, ὡς ἀριθμητικὸν σημεῖον τὸ μὲν ι
 = decem ἢ decimus, a, um, τὸ δὲ
 ι = decem millia.

ιάζω, ionice loquor.
 ἰαίλω, ioveo, -ere.

ἱαμα, τό· 1) medela, -ae, θ. 2)
 remedium, -ii, οὖ.

ιαμβεῖον, τό, carmen iambicum.
 ιαμβεῖος, ον, iambeus, a, um.

ιαμβίζω, iambos scribo, ἐντεῦθ.
 iambis insector.

ιαμβικός, iambicus, a, um.
ιαμβογράφος, iamborum scriptor
ιαμβος, ὁ 1) μ. πούς, iambus, i.
 2) **ιαμβικὸν ποίημα**, iambus (καὶ πλ. iambi).
ιάνθινος, ον, ianthinus, um.
ιάσμαι-ᾶμαι 1) sano (-avi, -atum, -are) aliquem ἢ aliquid 2) medeor (-eri alicui), **ιάται** (παθητ.) medetur
ιάσιμος, ον, sanabilis, e.
ιάσις, ἡ, sanatio; -onis, θ.
ιασιώνη, ἡ, convolvulus, -i, ἀ.
ιασπίζω, iaspidis colere sum,
ιασπεις, ἡ, iaspis, -idis, θ.
ιαστί, ionice.
ιατός, α, ον, sanandus, a, um.
ιατήρ, δ, medicus, -i, ἀ.
ιατός, ἡ, ὄν, sanabilis, e.
ιατρεία, ἡ, medéla, -ae, θ.
ιατρείον, τό, medicina, -ae, θ.
ιάτρευσις, ἡ, sanatio -onis, θ.
ιατρέυω 1) curo, -are, sano, -are, aliquem 2) = **ἐπαγγέλλομαι τὸν ιατρόν** profiteor medicinam (ἡ medicum): *3) **ιατρέομαι** (ιατρέσθην), sanus fio.
ιάτρια, **ιατρίνη**, medica, -ae, θ.
ιατρικός, ἡ, ὄν, medicinalis, -e ἢ **ιατρικὴ**, medicinalis ars; medicina, -ae, θ. *τὸ **ιατρικόν**, medicina, -ae, θ. medicamentum, -i, οὐ.
ιατρός, δ, medicus, -i, ἀ.
ιατροσόφιον, liber de medicina.
ιατροσυνέδριον, τό, concilium medicorum.
ιατταταί, heu!
ιαύω, dormio; pernocto.
ιαχέω, **ιαχῶ**, vociferor, -ari.
ιαχή, **ιαχημα**, vociferatio, θ.
ιγδίζω, in mortario tundo.
ιγδίον, τό, mortariolum, -i, οὐ.
ιδανικός, ἡ, ὄν 1) ideadis, e.
 *2) **ιδανικὸν ἀθώοτης**, specimen innocentiae || τὸ **ιδανικόν**, illud ipsum quod est optimum.
ιδέα, ἡ 1) species, -ei, θ. 2) = εἶδος, genus, -eius, οὐ. *3) **νεοελ.** = γνώμη, opinio, -onis, θ.
 ***ιδεῶδες**, τό, species, -ei, θ.
ιδία 1) = οὐ. **κοινῇ**, proprie 2) = **κρίως**, proprie, praecipue.
ιδιάζοντως, privatim.

ιδιάζων, ουσα, ον, peculiaris, e; proprius, a, um.
ιδιαιτάτα, maxime proprie.
ιδιαιτατος, ἡ, ον, maxime peculiaris; maxime proprius, a, um.
ιδιαιτέρος, α, ον, propior, -us.
ιδιαιτέρως, privatim; clam.
ιδικός, ἡ, ὄν 1) specialis, e.
 *2) **νεοελ.** **ιδικός μου**, meus, a, um.
*ιδιοκτησία, dominium, -i, οὐ.
*ιδιοκτητής, δ, dominus, -i, ἀ.
ιδιόκτητος, ον, peculiaris, e.
ιδιολογέομαι-οὔμαι, privatim cum aliquo loquor.
ιδιολογία, ἡ, sermo privatus.
ιδιοποιέομαι-οὔμαι 1) proprium mihi facio aliquid — **τι ἀνόμως**, usurpo aliquid 3) **οἱ Χίτοι τὸν Ὀμηρον ιδιοποιῶνται**, Chii Homerum suum vindicant.
ιδιοποίησις, ἡ, usurpatio, θ.
ιδιορρυθμία, vita ex arbitrio suo.
ιδιόρρυθμος, ον, suo arbitrio vivens.
ιδιορρύθμως, suo arbitrio.
ἴδιος, α, ον 1) proprius, a, um.
 2) **πρὸ πάντων ἐπὶ οὐσίας καὶ ἄλ.** peculiaris, e 3) **suus**, a, um 4) **κατ' ἰδίαν** α') = **ἰδίᾳ**, **χωρὶς**, privatim, **κατ' ἰδίαν λαμβάνω τινα**, privatim seduco aliquem, remotis arbitriis β') = **κατ' οἶκον**, privatim 5) **τὰ ἴδια**, domicilium, -ii, οὐ. *6) **νεοελ.** α') **ἐξ ἰδίων**, de proprio, de suo sumptu β') **ἐκ τῶν ἰδίων κρίνεις τὰ ἄλλότρια**, ex suis aliena iudicas γ') **ὁ ἴδιος**, ipse, ipsa, ipsum δ') **τὸ ἴδιον μου κάμνει**, hoc me non movet, id fero aequo animo.
ιδιόστολος ναῦς, navis propriis sumptibus instructa.
ιδιοσυγκρασία, ἡ, propria constitutio corporis.
*ιδιοσυντήρητος, ον, suo sumptu, de suo sustentatus, a, um.
ιδιοσύστατος, per se consistens.
*ιδιοτέλεια, ἡ, omnium relatio ad propriam utilitatem.
*ιδιοτελής, ἐς, omnia ad propriam utilitatem referens.
ιδιότης, ἡ, res quae est alicujus rei propria; proprietas, θ.

ἰδιοτροπία, ἡ, proprius cuidam modus ἢ mos; morositas, ὁ.

ἰδιότροπος, morosus, a, um.

*ἰδιότροπως, morose.

*ἰδιοφυῖα, ἡ, propria natura.

ἰδιοφυής, ἐς, ἐπίθ. propriâ; naturâ praeditus.

ἰδιόχειρος, ον, ἐπίθ. propria manu scriptus.

ἰδιοχείρως, propria manu.

ἰδίωμα, τό· 1) = ἰδιότης, proprietas, ὁ. 2) in sermone peculiare.

ἰδίως· 1) proprie; 2) privatim.

ἰδιωτεία, ἡ· 1) privata vita· 2) in-scitia, imperitia, -ae, ὁ.

ἰδιωτεύω, privatus sum.

ἰδιώτης, δ· 1) vir privatus ἢ ἀπλ. privatus, -i, ἄ. 2) scriptor presai-cus· 3) miles, -itis, ἄ. tiro, -onis, ἄ. 4) non medicus, non athlêta· 5) rudis, imperitus (rei alicujus); homo rudis.

ἰδιωτικός, ἡ, ὄν, privatus, a, um· 2) rudis, e; imperitus, a, um.

ἰδιωτικώς, privatorum more.

ἰδιώτης, ἡ, privata, ae, ὁ.

ἰδιωτισμός, δ, idiotismus, -i, ἄ.

*ἰδιωφέλεια, ἡ, omnium ad propriam utilitatem relatio; proprii lucri amor.

ἰδιωφελής, ἐς, omnia ad propriam utilitatem referens; proprii (sui) lucri cupidus, a, um.

ἰδμοσύνη, ἡ, scientia, -ae, ὁ.

ἰδμων, ον, sciens; peritus.

ἰδοῦ, ecce; en.

ἰδρώ -ῶ, sudo, -are.

ἰδρυμα, τό, opus constructum· ὁθ. α') delubrum, -i, οὖ. fanum, οὖ. β') νεοελ. institutum, οὖ.

ἰδρυσίς, ἡ, constructio, ὁ.

*ἰδρυτής, δ, auctor, conditor, ἄ.

ἰδρύω, statuo, instituo, constituo, construo, -ere, aliquid· ἰδρύθη, ἰδρύται· α') ἐπὶ ναῶν, μνημείων καὶ φιλαρθ. ἰδρ. constitutus est, constructus est, erectus est· β') ἐπὶ πόλ. καὶ ἄλ. situs (a, um) est.

ἰδρωμα, τό, exsudatio, ὁ.

ἰδρώς, δ, sudor, -oris, ἄ.

ἰδρωσις, ἡ, sudatio, -onis, ὁ.

ἰδρωτικός, sudatorius, a, um.

ἱερακοειδής, **ἱερακώδης**, ἐς, accipitri similis, e.

ἱέραξ, δ, accipiter, -tris, ἄ.

*ἱεραπόστολος, δ, praeco evangelii; apostolus, -i, ἄ.

ἱεραρχέω -ῶ, sacris praesum.

ἱεράρχης, δ, qui sacris praest; pontifex, -icis.

ἱεραρχία, ἡ· 1) praeuratio sacrorum· *2) munus antistitis· *3) ordo, -inis, ἄ. gradus honoris.

ἱεραρχικός, ἡ, ὄν, ad eum perti-nens, qui sacris praeest.

*ἱεραρχικώς, gradu honoris.

ἱερατεία, ἡ, sacerdotium, οὖ.

*ἱερατεῖον, clericorum ordo.

ἱερατεύω, sacerdos sum.

ἱερατικός, ἡ, ὄν, sacerdotalis, e.

ἱέρεια, sacerdos, -otis, ὁ.

ἱερεῖον, τό· 1) hostia, -ae, ὁ. 2) victima, -ae, ὁ.

ἱερεύς, δ· 1) sacerdos, -otis, ἄρ.

*2) παρὰ τοῖς δντ. pastor, -oris, ἄ.

ἱερογλυφέω -ῶ, hieroglyphica sculpo ἢ scribo.

ἱερογλυφικά, τά, hieroglyphica, -orum, οὖ.

ἱερογλύφος, **ἱερογλύπτης**, δ, hieroglyphica sculpens.

*ἱεροδιάκονος, δ, diaconus, ἄ.

ἱερόδουλος, δ, deo sacratus servus; hierodulus, -i, ἄ.

ἱεροθήκη, ἡ, sacrarium, -ii, οὖ.

ἱεροθύτης, δ, sacerdos, -otis, ἄ.

ἱεροθύτος, sacrificatus, a, um.

ἱεροκήρυξ, δ, sacer praeco.

ἱερομνήμων, sacrorum praefectus summus sacerdos.

ἱερόν, **ἱερά**, ἴδε ἱερός.

ἱεροπρεπώς, modo sancto.

ἱερός, **ἱερά**, ὄν· 1) sacer, era, crum· 2) τὸ ἱερόν, sacrum, -i, οὖ.

α') ναός templum, fanum, delubrum· β') τὸ ἱερόν ἐκκλησίας, sanctuarium, -ii, γ') = θῦμα, hostia· victima· 3) τὰ ἱερά· α') sacrum, ἡ μᾶλ. sacra; sacrificium· β') — τὰ σπλάγχνα τῶν ἱερῶν, exta, orum οὖ. πληθ.

ἱεροσκοπέω -ῶ, exta inspicio.

ἱεροσκοπία, haruspicina, -ae, ὁ.

ἱεροσκοπός, δ, haruspex, icis; ἄ.

ιεροσυλέω -ω, sacrilegium committo.

ιεροσυλία, ἡ, sacrilegium, οὐ.

ιερόσυλος, ον, sacrilegus, a, um.

ιεροσύλος, sacrilege.

ιεροτελεστής, sacerdos.

ιεροτελεστία, sacrorum peractio.

ιερότης, ἡ, sanctitas, -atis, θ.

ιερουργέω -ω, sacra obeo.

ιερουργία, ἡ, rei divinae peractio; sacrificatio, -onis, θ.

ιερουργός, δ, qui sacra peragit; sacrificus, ἢ sacrificator.

ιεροφάντης, δ, sacrorum antistes; pontifex, -icis, δ.

ιεροφαντία, ἡ, dignitas ἢ munus antistitis sacrorum.

ιεροφάντις, ἡ, sacrorum antistes.

ιεροφόρος, ον, sacra ierens.

ιεροφυλάκιον, sacrarium, -ii, οὐ.

ιεροφύλαξ, δ, sacrarius, -ii, δ.

ιερωμένος, **ιερωμένη**, deo sacrat-
us, a; sacerdos, -otis, δ. θ.

ιερώνυμος, ον, sacri nominis.

ιερώς, sancte.

ιερωσύνη, sacerdotium, -ii, οὐ.

ιζάω, sedeo, -ere.

ιζημα, τό, sedile; vallis.

ιημι· 1) mitto, emitto, -ere, ali-
quid· 2) jacio, -ere, aliquid· 3)
μέσ. **ιημαι**, moveor, -eri.

ιθαγένεια, ἡ, civitatis donatio.

ιθαγενής, δ, ἡ, indigena, -ae.

ιθύνσεις, ἡ, directio, -onis, θ.

ιθύντης, **ιθύντωρ**, rector, -oris, δ.

ιθύω, rego, dirigo, -ere.

ιθύς, εἶα, ὅ, rectus, a, um.

ιθύτης, ἡ, rectitudo, -inis, θ.

*ικανοποιέω -ω, satisfacio (ali-
cui)· || -οῦμαι, satisfio.

*ικανοποιήσεις, ἡ, satisfactio.

ικανός, ἡ, ὅν· 1) = ἀρκῶν, suffi-
ciens, -ntis; satis ἢ sat (ἀκλ.) 2) = ἐμ-
πειρος, peritus, a, um· 3) = ἐπιτή-
δειος εἰς τι, aptus (a, um), habi-
lis (e) alicui rei· 4) = μέγας, πολύς,
magnus, a, um· 4) = ἄξιος, di-
gnus, a, um.

ικανότης, ἡ· 1) = τὸ ἀρκεῖν, suf-
ficientia, -ae, θ. ἐντεθ. 2) = ἐπι-
τηδείότης, habilitas, -atis, θ. apti-
tudo, -inis, θ.

ικανόω -ω, idoneum reddo.

ικανῶς, satis, sat.

ικεσία, ἡ· 1) supplicatio, θ. sup-
plicium, οὐ. 2) preces, -um.

ικετευτικός, ἡ, ὅν, precarius.

ικετευτικῶς, suppliciter.

ικετεύω τινά· 1) supplico alicui;
alicui supplex sum· 2) imploro,
-are, aliquem.

ικετήριος, α, ον, ad supplicatio-
nem idoneus; supplex, -icis.

ικέτης, δ, supplex, -icis, δ.

ικετικός, ἡ, ὅν· supplex, -icis.

ικετικῶς, suppliciter.

ικέτις, ἡ, quae est supplex.

ικμάς, ἡ, humos, -oris, δ.

ικνέομαι -οῦμαι venio, -ire.

ικρίον, τό, tabula, -ae, θ.

ικρίωμα, τό, tabulatum, -i, οὐ.

ικτερικός, ἡ, ὅν, e· ictericus, a,
um; felle suiusus, a; um.

ικτερος, δ, icterus, -i, δ.

ικτίν, **ικτίνος** (πτ.)· milvus, δ.

ικτις (νυφίτσα), mustella, -ae, θ.

ιλαρός, α, ὅν, hilaris, e.

ιλαρότης, ἡ, hilaritas, -atis, θ.

ιλαροτραγῳδία, tragoedia hilaris.

ιλαρόω -ω, hilario, -are· || -οῦ-
μαι, hilaresco, -ere.

ιλαρῶς, hilariter.

ιλάσιμος, ον, propitiatus, -ntis.

ιλάσκομαι, propitio (aliquem).

ιλασμός, δ, propitiatio, -onis, θ.

ιλαστήριος, ον, ἐπὶ θ. vim propi-
tiandi habens.

ιλεως, ον, propitius, a, um.

ιλιγγάω -ω, vertigine laboro.

ιλιγγος (= σκοιιδίνια), vertigo, θ.

ιλλω, volvo, -ere.

ιλύς, ἡ, limus, -i, δ.

ιμάς, δ, lorum, -i, οὐ.

ιμάσθη, ἡ, scutica, -ae, θ.

ιμάσσω τινά· loris caedo aliquem;
alicujus latera lorea facio.

ιματίδιον, τό, vecticula, -ae, θ.

ιματίζω, vestio, -ire.

ιματιοθήκη, ἡ, vestiarius, -i, οὐ.

ιμάτιον, τό· 1) ἐν γένει vestimen-
tum, -i, οὐ. vestis, -is, θ. 2) τὸ
ἐλληνικόν —, pallium, -i, οὐ. 3)
τὸ Ρωμαϊκόν —, toga, ae, θ.

ιματισπώλης, δ, vestiarius, δ.

ἱματ(ι)οφυλάκιον, vestiarium.
ἱματ(ι)οφύλαξ, δ, vestiarius, ἄ.
ἱματισμός, δ, vestimentum, οὐ.
ἱμερος, δ, desiderium, -ii, οὐ.
ἱμερτός, ἡ, ὄν, desiderabilis, e.
ἱνα· 1) ἐπὶ. = ὅπου, ut ubi (μεθ' ὁριστ.): ἱνα τις εὖ ἐκεῖ καὶ πατήρις, ubi bene, ibi patria· 2) σύνδ. τελ. α') ut· β') qui, quae (μεθ' ὑποτ.)· γ') quo (μεθ' ὑποτ.)· δ') ἵνα μή, ne, ut ne (μεθ' ὑποτ.).

ἱνδαλμα, τό, species, -ei, θ.
ἱνδαλματίζω, formo; effingo.
ἱνδαλματικός, imagineus, a, um.
ἱνιον, στρ, occipitium, -ii, οὐ.
ἱνώδης, ες, nevrosus, a, um.
ἱξευμα, τό, aucupium, -ii, οὐ.
ἱξευτής, δ, auceps, -cupis.
ἱξευτικός, ἡ, ὄν, ad aucupium pertinens.

ἱξεύω, visco aves capio.
ἱξία, ἡ, ἱξός, δ, viscum, -i, οὐ.
ἱξώδης, ες, viscosus, a, um.
ἱοβάπτης, δ, violarius, -ii, ἄ.
ἱοβαφής, ἐς, violaceus, a, um.
ἱοβηλαῖος, ὄν, jubilaus, a, um·
|| —ον ἔτος, annus jubilaus, τό
ἱοβηλαῖον Jubilaum, -i, οὐ.
ἱοβόλος, ὄν, venenatus, a, um.
ἱον, τό, viola, -ae, θ.
ἱός, δ· 1) = βέλος, sagitta, -ae, θ.
2) = δηλητήριον, venenum, -i, οὐ.
3) ἱός σιδ. ἡ χαλκοῦ, robigo, θ.
ἱοστέφανος, ὄν, coronam e violis gestans.

ἱουδαῖζω, judaizo, -are.
ἱουδαϊκός, Judaicus, a, um·
ἱουδαϊκῶς, judaice.

ἱουδαῖος, α, ὄν, Judaeus, a, um.
ἱουδαῖσμός, δ, judaismus, -i, ἄ.
ἱουδαῖστί, judaice.
ἱουλος, δ, lanugo, -inis, θ.
ἱόσμαι -οῦμαι, robigino, -are.
ἱπνός, δ, furnus, -i, ἄ.
ἱπνώω -ῶ, in furno uro.
ἱπος, δ, ἡ, pressura (fullonis).
ἱπόω -ῶ, premo, -ere.
ἱππάζομαι, equito, -are.
ἱππαρχία, praefectura equitum.
ἱππαρχος, magister equitum.
ἱππᾶς, ἡ, equestris ordō.
ἱππασία, ἡ, equitatio, -onis, θ.

ἱππαστής, δ, eques, -itis, ἄ.
ἱππαστί, equitantium modo.
ἱππαστός, ἡ, ὄν, equitabilis, e.
ἱππεία, ἡ, equitatio, -onis, θ.
ἱππειος, equinus, a, um.
ἱππευμα, τό, epuitatio, θ.
ἱππεύς, δ, eques, -itis, ἄ.
ἱππεύσιμος, ὄν, equitabilis, e.
ἱππενσις, ἡ, equitatio, -onis, θ.
ἱππεντής, δ, equitator, ἄ.
ἱππεύω, equito, -are.
ἱππηλάτης, δ, eques, -itis, ἄ.
ἱππίατρος, δ, equarius medicus.
ἱππικός, ἡ, ὄν, equester, stris, stre· || τὸ ἱππικόν, copiae equestres, equitatus, -us, ἄ.
ἱππιλαρχία, ἡ, ala equitum.
ἱπποδρομία, ἡ, cursus equester.
ἱπποδρομικός ἀγών, certamen equ ester.

*ἱπποδρόμιον, ἴδε ἱππόδρομος.
ἱπποδρόμιος, ὄς, circensis, e; τὰ ἱπποδρόμια, ludi circenses.
ἱπποδρόμος, δ, cursor equestris.
ἱππόδρομος, δ, circus, -i, ἄ.
-ἱππόθεν, ex equo.
ἱπποκένταυρος, δ, hippocentaurus, -i, ἄ.
ἱπποκόμος, δ, equiso, -onis, ἄ.
ἱπποκρατέω -ῶ, equitatu vinco.
ἱπποπέδη, ἡ, compes equi.
ἱπποπόταμος, equus fluviatilis.
ἱππος, δ, equus, -i, ἄ.
ἱππότασις, ἡ, ἱπποστάσιον, τό, equile, -is, οὐ.

ἱππότης, δ, eques, -itis, ἄ.
ἱπποτοξότης, sagittarius eques.
ἱπποτροφεῖον, τό, equitium, οὐ.
ἱπποτροφέω -ῶ, equos alo.
ἱπποτροφία, equorum nutritio.
ἱπποτρόφος, δ, equos alens.
ἱπποφορβός, δ, equorum pastor.
ἱπποφορβία, ἡ, equorum cura.
ἱπποφορβεῖον, τό, equaria, -ae, θ.
ἱππωνία, ἡ, equorum emptio.
ἱππώνης, δ, equorum emptor.
ἱπταμαι, volo, -are.
ἱρινος, ἡ, ὄν, irinus, a, um.
ἱς, ἡ, fibra, -ae, θ.
ἱσα, (ἐπὶ.ο.) 1) pariter· 2) νεοελ. directo, rectā.
ἰσάζω, adaequo, -are.

ισάκεις, aequaliter; pariter.
ισάξιος, *ον*, equivalence -ntis.
ισαπλότολος, apostolis aequalis.
ισάριθμος, *ον*, par numero.
ισημερία, *ή*, aequinoctium, *ου*.
ισημερινός, *ή*, *ον*, *ισημέριος*, *ον*,
 aequinoctialis, *ε*.

1. *ισθι*, *scie*, *δρα οίδα*.

2. *ισθι*, *es* *ιδε ειμί*.

ισοβαθής, *ές*, aequae profundus.

ισοβαρής, *ές*, aequae gravis.

ισόβιος, *ον*, qui videnti non adi-
 mitur; perpetuus, *α*, *um*.

*ισοβιότης, *ή*, perpetuitas. *θ*.

*ισοβίως, ad vitae tempus.

ισογώνιος, aequurangulus, *α*, *um*.

ισοδιαίτος, *ον*, pari victu utens.

ισόδοξος, *ον*, aequae clarus.

ισοδρομέω -*ω*, pariter curro.

ισοδυναμέω -*ω*, aequipolleo.

ισοδυναμία, *ή*, aequalis potestas.

ισοδύναμος, *ον*, aequipollens.

*ισοδύγιον, aequilibrium, -*ii*, *ου*.

ισόζυγος, *ον*, paris ponderis.

ισόθεος, *ον*, deo par.

ισόκωλος, *ον*, paria membra ha-
 bens.

ισομεγέθης, *ες*, aequ magnus, *α*,
um; aequalis, *ε*.

ισομερῶς, aequaliter.

*ισομετρία, aequalitas mensurae.

ισόμετρος, *ον*, par mensuras.

ισομήκης, *ες*, pari longitudine.

ισομοιρία, *ή*, aequalis portio.

ισόμοιρος, *ον*, parem portionem
 accipiens.

ισονομία, *ή*, aequabilitas legum
 aequabilitas juris.

ισόπαλος, *ον*, par in lucta.

ισόπεδον, *τό*, aequus locus.

ισόπεδος, *ον*, aequalis planus.

ισόπλευρος, aequilaterus, *α*, *um*.

ισοπληθής, *ές*, pari multitudine.

ισοπολιτεία, par jus civitatis.

ισοπολίτης, *ο*, municeps, -*ipis*, *ά*.
 municipalis, -*is*, *ά*.

ισοπολίτης, *ή*, municeps, *θ*.

ισορροπέω -*ω*, aequilibrium facio;
 sum aequalis pondere, viribus.

ισορροπία, *ή*, aequilibrium, *ου*.

ισόρροπος, *ον* 1) aequilibris, *ε*.
 2) aequae polens.

ισος, *η*, *ον* 1) = *ισομεγέθης*, ae-
 qualis *ε* 2) = *δμαλός*, aequus, *α*, *um*.
 3) = *δμοιος*, par, paris 4) *ισον* *ισα*,
 aequae 5) *ἐξ* *ισου* *α*') aequae, ae-
 qualiter (mihi); ex aequo β') =
δμοίως, pariter.

ισοσθένεια, *ή*, par vis.

ισοσθενής, *ές*, paribus virbus pol-
 lens; aequae pollens.

ισοσκελής, aequicrureus, *α*, *um*.

ισοσταθμέω -*ω*, *ε* *η* *μ*. par pondus
 habeo.

ισοσταθμία, *ή*, aequilibrium.

ισόσταθμος, *ον*, par pondere.

ισοταχής, *ές*, aequae velox.

ισοταχώς, aequae celeriter.

ισοτέλεια, *ή*, aequalis pensio.

ισότης, *ή* 1) aequalitas, -*atis*, *θ*.

2) aequitas, -*atis*, *θ*. 3) aequabili-
 tas, -*atis*, *θ*. 4) paritas, *θ*.

ισοτιμία, *ή*, par honor.

ισότημος, *ον* 1) qui honore par
 est 2) aequae pretiosus, *α*, *um*.

ισοϋψής, *ές*, aequae altus, *α*, *um*.

ισοφανής, aequaliter apparens.

ισοφαρίζω *τινί*, me aequiparo, ae-
 qualis sum alicui.

ισόφθογγος, *ον* 1) aequaliter
 somans 2) aequivocus, *α*, *um*.

ισοχειλής, *ές*, labra aequans.

ισόχρονος, *ον*, tempore(aetate); par

ισοχρόνως, pari tempore.

ισοψηφία, *ή*, par jus in suffra-

giis ferendis; paria suffragia.

ισόψηφος, *ον* 1) parem suffra-
 giorum numerum habens 2) par
 in suffragiis ferendis.

ισοψηχία, *ή*, aequaminitas.

ισόψυχος, *ον*, unanimus, *α*, *um*.

ισόω -*ω* *τι* *ή* *τινά* *τινί*, aequo,

adaequo, -are, aliquid *ή* aliquem
 alicui *ή* cum aliquo || *ισοθμαι*, ae-

quatis *ή* par sum alicui.

ιστέον, sciendum est.

ιστημι 1) sisto, stiti, -ere, ali-
 quem *ή* aliquid; 2) *ἔστην*, *ἔστηκα*,
ἵσταμαι *α*') sto (steti, statum, -are) -

ἐπὶ *χρόνον* *μηνος* *ἵσταμένου*, mense
 incipiente *ή* incunte β') consisto

(-stiti, -ere) *ἔστην*, constitui.

ἱστίον, *τό*, velum, -*i*, *ου*.

ἱστιοποιέω -*ω*, vela facio.

ιστιογράφος, ὄν, velorum sutor.
ιστιοφόρος, ὄν, velifer, a, um.
ιστιοπεραία, ἡ, antennina, -ae, θ.
ιστορέω -ῶ 1) cognosco 2) συνήθ. memoriae prodo, aliquid; ὁδ. τὰ ιστορούμενα, res memoriae prodidae || ἀπρὸς. ιστορεῖσι, historici radunt 2) narro, -are, aliquid.

ιστόρημα, τό, narratio.
ιστορία, ἡ 1) cognoscendi studium 2) percontatio, -onis, θ. 3) scientia, -ae, θ. 4) συνήθ. historia, -ae, θ. rerum gestarum memoria 5) = διήγησις, narratio, onis, θηλ.

ιστορικός, ἡ, ὄν, historicus, a, um.
δ -ός, historicus, -i, δ.

ιστορικῶς, historice.
ιστοριογραφία, scriptio historica; ars historiae scribendae.

ιστοριογράφος, δ, historiarum scriptor; ars historicus, -i, δ.

ιστός, δ 1) ισ. τῆς νεώς, malus, -i, δ. 2) ἐργαλεῖον ὑφαντικόν, tela, -ae, θ. 3) = ὕφασμα, tela, -ae, θ.

ιστουργεῖον, τό, textrinum, -i, οὐ.
ιστουργέω -ῶ, telam texo.

ιστουργία, ἡ 1) telae contextio 2) = ιστουργική.

ιστουργικός, textrinus, a, um.
ιστουργός, δ, textor, δ. ἡ ιστουργός, tatrix, -icis, θ.

ιστωρ, δ 1) sciens, -ntis; peritus 2) testis -is.

ισχάς, ἡ, carica, -ae, θ.
ισχιαδικός, inschiadicus, a, um.

ισχιακός, ἡ, ὄν, ex ischiade laborans; ischiacus, a, um.

ισχιάς, ἡ, ischias, -adis, θ.
ισχίον, τό, coxendix, -icis, θ.

ισχναίνω, emacio, -are, aliquem || -ομαι, emacesco, -ere.

ισχνανις, ἡ, macies, -ei, θ.
ισχνός, ἡ, ὄν 1) macer, cra, crum 2) exilis, e 3) macilentus, a, um 4) gracilis, e.

ισχνότης, ἡ, macies, -ei, θ. gracilitas, -atis, θ.

ισχνόω -ῶ, emacio, -are.
ισχνῶς, exiliter.

ισχουργία, ἡ, urinae obstructio.
ισχυρίζομαι 1) contendo (-ndi,

-ntum, -ere) aliquid 2) obstino, -are, aliquid.

*ισχυρισμός, δ 1) adsertio, -onis, θ. 2) adseveratio, θ.

ισχυρογνωμοσύνη, ἡ, pertinacia, -ae, θ. obstinatio, θ.

*ισχυρογνωμόνως, obstinate.
ισχυρογνώμων, ὄν, pertinax.

ισχυρός, ἡ, ὄν 1) robustus, a, um 2) valens, -ntis; validus, a, um; pollens, -ntis || — εἰμι, valeo; ere, polleo, -ere 3) potens.

ισχυρόω -ῶ, corroboro, -are.
ισχυρῶς, valde.

ισχύς, ἡ 1) vis (πλ. vires), θηλ. 2) robur, -oris, οὐ. 3) ισχύς θεῶν, βασιλ. potentia, -ae, θ. ὁδ. *ισχύς μου ἡ ἀγάπη τοῦ λαοῦ μου, potentia mea amor populi mei.

ισχύω 1) valeo (-ui, -ere) 2) polleo, -ere.

ἴσως 1) aequae; parite, 2) τάχα, fortasse.

ἴσωσης, ἡ, aequatio, -onis, θ.
Ἰταλικός, ἡ, ὄν, Italicus, a, um.

Ἰταλικῶς, Italice.
Ἰταλῆς, ἡ, Italis, -idis; Itala, -ae.

Ἰταλός, δ, Italus, -i, δ.
ἱταμεύομαι, audacter me gero.

ἱταμός, ἡ, ὄν, temerarius, a, um; impudens, -ntis.

ἱταμότης, ἡ, temeritas, θ.
ἱταμῶς, proterve.

ἱτέα, ἡ, salix, -icis, θ.
ἱτέινος, ἡ, ὄν, salignens, a, um.

ἱτέων, δ, salictum, -i, οὐ.
ἱτς, ἡ, circumferentia rotae.

ἱγγή, ἡ, clamor acutus.
ἱγγῆ, ἡ, motacilla, -ae, θ.

ἱύζω, acutum clamo.
ἱφθίμος, generosus; fortis.

ἱχθυῖδιον, pisciculus, a.
ἱχθυῶω -ῶ, ἱχθυάζω (= ἀλιεύω) piscor, -ari.

ἱχθυοειδής, ἔς, pisceus, a, um.
ἱχθυοθήρας, ἱχθυοθηρευτής, δ, piscator, -oris, δ.

ἱχθυοκόλλα, ἡ, ichthyocolla, θ.
ἱχθυοπωλείον, τό, forum piscarium ἡ piscatorium.

ἱχθυοπώλης, δ, piscarius, -ii, δ.
ἱχθυοτροφεῖον, τό, piscina, θ.

Ιχθυοτρόφος, δ., piscinarius, *ἀ.*
Ιχθυοφαγέω -ῶ, piscibus, vescor
Ιχθυοφαγία, victus e piscibus.
Ιχθυοφάγος, piscibus vescens.
Ιχθύς, δ., piscis, -is, *ἀ.*
Ιχθυώδης, ες, piscosus, *α, um.*
Ίχνευσις, ἡ, vestigatio, *θ.*
Ιχνευτής, δ., vestigator, *ἀ.*
Ιχνεύτειρα, indagatrix, -icis, *θ.*
Ιχνευτικός κύων canis sagax.
Ιχνεύω· 1) vestigo, aliquem ἢ ali-
 quid· *2)* indago, aliquid.
Ιχνηλασία, ἡ, vestigatio, *θ.*
Ιχνηλατέω -ῶ, visticigiis aliquid
 consequor.
Ιχνηλάτης, δ., (in) vestigator, *ἀ.*

Ιχνογράφημα, τό, linearis adum-
 bratio.
Ιχνογραφία, ἡ, ichnographia, *θ.*
*Ιχνογράφος, delineandi peritus.
Ίχνος, τό, vestigium, -ii, *οὐ.*
Ίχώρ, δ., cruor deorum.
Ιώ, io.
1. Ιώδης, ες, violaceus, *α, um.*
2. Ιώδης, ες, robiginosus, *α, um.*
*Ιων, δ., Ion, -onis, *ἀ.* of **Ιωνες.*
Ιόνες, -um, ἀ.
Ιωνιά, ἡ, violarium, -ii, *οὐ.*
Ιωνίζω, Ionas imitor.
*Ιωνικῶς, Ionice.
*Ιώνιος, α, ον, Ionius, *α, um.*
*Ιωνιστί, Ionice.

K

K, (κάππα), τὸ 10ον γράμμα,
 litera, *κ.* ὡς ἀριθμητικὸν τὸ μὲν *κ'*
 = viginti, τὸ δὲ *κ* = viginti millia.
κάγκελον, τό, cancellus, -i, *ἀ.*
καγκελωτός, cancellatus, *α, um.*
καγχάζω, cachinno, -are.
καγχασμός, δ., cachinnatio, *θ.*
καγχαστής, δ., cachinno, *ἀ.*
καγχαστικός, cachinnabilis, *ε.*
κάγῳ, ego etiam.
καδίσκος, δ· 1) parvus cadus· *2)*
 = κληρωτίς, sitella, -ae,
κάδος, δ., cadus, -i, *ἀ.*
καθαγιάζω, καὶ καθαγίζω· 1)
 consecro· *2)* ἐπὶ νεκροῦ, cremo.
καθαγιασμός, δ., consecratio, *θ.*
καθαγνίζω· 1) purifico, expio,
 -are· *2)* conserco, -are.
καθαίρεισις, ἡ· 1) destructio, -o-
 nis, *θ.* demolitio. -onis, *θ.* *2)* de
 honoris gradu depulsio ἢ dejectio.
καθαίρετης, δ., eversor.
καθαίρετικός, ἡ, ὄν, evertendi
 vim habens.
καθαίρεῶ -ῶ (ἄορ. καθεῖλον)· 1)
 dejicio, -ere, aliquid· *2)* destruo,
 -ere, aliquid· **3)* — στρατιώτην,
 militem cum ignominia exauctoro.
καθαίρω τι· purgo; mundo (-are)
 aliquid.

καθάλλομαι, desilio, -ire.
καθάπαξ, semel; omnino.
καθάπερ, sicut; veluti.
καθάπτω· 1) repre-
 hendo (-ndi, -usum, -ere), ali-
 quem ἢ aliquid· *2)* invehor in ali-
 quem· *3)* mordeo (momordi, -ere),
 aliquem.
καθάπτω, adligo, -ere.
καθαρεύω, purus sum.
καθαρίζω, purifico, -are; purgo
 -are, aliquid· || —ομαι, purgor
 (-atus, sum, -ari).
καθάριος, ον, mundus, *α, um.*
καθαριότης, ἡ, munditia, *θ.*
καθαρισμός, δ., purificatio, *θ.*
*καθαριστής, δ., purgator, *ἀ.*
καθαρίως, munde; pure.
κάθαγμα, purgamentum, *οὐ.*
καθυρμός, δ., purgatio, *θ.*
καθαρογράφω -ῶ, munde scribo.
καθαρός, ἀ, ὄν· 1) purus, *α, um.*
2) mundus, *α, um.*
καθάρσιον, τό· 1) piaculum· **2)*
 medicamentum purgatorium.
κάθασις, ἡ, purgatio, *θ.*
καθαστήρ, δ., purgator, *ἀ.*
καθαστήριος, ον, purgans, -ntis;
 purificatorius, *α, um.*
καθαρτικός, ἡ, ὄν, purgans.

καθαρός· 1) pure; puriter· 2) dilucide· 3) pure.

καθέδρα, ἡ, cathedra, θ.

καθεδρικὸς ναός, ecclesia cathedralis, major, episcopalis.

καθέξομαι, ῥημ. concido (-edi, -essum, -ere).

καθειμένος, η, ον, ἴδε καθίημι.

καθειμένως, demisse.

καθεῖρω καὶ **καθειργνύω**, concludo, -ere, aliquem.

κάθειρις, ἡ, conclusio, θ.

καθεῖς, unusquisque.

καθ' ἐκάστην, singulis diebus; quotidie.

*καθέκλα, ἡ, sedile, -is, οὐ.

καθεκτικός, continens, -ntis.

καθειλκόμαι -οῦμαι, exulceror.

καθειλκυσμός, δ, deductus, ἄ.

καθειλκύνω, **καθέλκω**, detraho, -ere; deduco, -ere.

καθεξῆς, ordine; deinceps.

κάθειξις, ἡ, retentio, θ.

καθεσμός, δ, consensus, -us, ἄ.

καθεστηκός, **καθεστώς**· 1) more ἢ usu receptus, a, um ἢ constitutus, a, um || τὰ καθεστώτα, prae-sens rerum status· 2) ἀνὴρ καθεστώσης ἡλικίας, homo plena et confirmata aetate.

καθεστηκότης, composite.

καθετήρ, δ, eatheter, -eris, ἄ.

κάθετος, ον, perpendicularis, e.

καθεύδω, dormio, -ire.

κάθεφθος, **καθεψής**, decoctus.

καθέψησις, ἡ, decoctio, θ.

καθέψω, decoquo, -ere.

καθηγεμών, δ· 1) dux viae; dux -cis, ἄ. 2) praeceptor, -oris, ἄ.

καθηγέομαι -οῦμαι, viae dux sum; — **τινος**, duco aliquem.

*καθηγασία, professoris honor.

*καθηγητικός, professorius.

καθηγητής, δ, praeceptor, -oris, ἄ. professor, -oris, ἄ.

καθηγήτρια, ἡ, praeceptrix, θ.

καθηδύνομ, suave reddo; suaviter afficio.

καθήκον, τό, officium, -ii, οὐ.

καθήκω· 1) — εἰς τι, ἐπὶ τι, πρὸς τι, pertineo, porrigor, protendor ad aliquid· 2) μεταφ. καθήκεν εἰς

ἡμᾶς δ λόγος, vices loquendi ad nos devenerunt· 3) καθήκει μοι, convenit ἢ consentaneum est mihi.

καθῆλω -ῶ, clavis defigo· || **καθῆλωμένος**, clavo defixus.

καθήλωσις, ἡ, clavis defixio.

καθηλωτής, qui clavo defigit.

καθηλωτός, clavo defixus, a, um.

καθημαγμένος, cruentus, a, um.

κάθημαι, sedeo, -ere.

καθημέραν· ἡ μάλλον καθ' ἡμέραν, in dies· quotidie.

καθημερινός, ὁ, ὄν, ἐπὶ θ. quotidianus, a, um.

*καθημερινός, quotidiano.

καθησυχάζω· 1) quiesco, -ere·

*2) μετβ. sedo, tranquillo, aliquem.

καθιδρόω -ῶ, dusudo, -are.

κάθιδρος, ον, sudore perfusus.

*καθιδρύμα, τό, institutum, cὺ.

καθιδρύω, fundo, -are.

καθίεμαι, ἴδε καθίημι.

καθιερεύω, sacrifico, -are.

καθιερόω -ῶ· 1) consecro, -are.

2) sancio, ire, aliquid.

καθιέρωσις, ἡ, consecrato, θ.

καθιζάνω, sedeo; insideo.

καθίζησις, ἡ, sessio, -onis, θ.

καθίζω, **καθίζομαι**· 1) sideo (sidi καὶ sedi, -ere, sessum eo; se-

deo, -ere· *2) νεοελ. καθίσαιτε, παρακαλῶ, sidite ἢ considite, quae-co·

3) μεταβ. καθίζω τινά, jubeo aliquem sedere, aliquem sessum duco.

καθίημι· 1) demitto (-isi, -issum, -ere)· 2) submitto, -ere· 3) καθί-εμαι, demittor, submittor, -i, κα-

θειμένος, η, ον, demissus, a, um; submissus, a, um.

καθικετεύω, supplico, -are, aliqui; obsecro, -are (aliquem).

καθικνεόμαι -οῦμαι· 1) adtingo (-īgi, ere) aliquid· 2) pervenio (-ire) ad aliquid.

καθιλαρόνω, exhilario, -are.

καθιπτεύω, equo decurro.

καθίπταμαι, devolo, -are.

κάθισις, ἡ, sessio, -onis, θ.

κάθισμα, τό, sedile, -is, οὐ.

καθίστημι, **καθιστάνω**, **καθι-**

στάω -ῶ· 1) μεταβ. constituo (-ui, -utum, -ere· 2) ἀμεν. καθίστηκα,

κατέστην, καθίσταμαι, constitutus sum.

καθό, καθ' ὃ, sicut.

καθοδηγέω -ῶ, dux viae sum, dirigo aliquem.

καθοδήγησις καὶ καθοδηγία, ἡ, monstratio viae.

καθόδος, reditus in civitatem.

καθολικισμός, catholica fides.

καθολικός, ἡ, ὅν' 1) universalis, e' 2) † catholicus, a, um.

καθόλου, καθ' ὅλου, prorsus; omnino; in universum.

καθομαλίζω, complano, -are.

καθομιλέω -ῶ, commercium habeo cum aliquo. || ἡ καθωμιλημένη γλώσσα, lingua vulgaris.

καθομολογέω -ῶ' 1) confiteor, -eri; fateor, -eri' 2) spondeo -ere.

καθοπλίζω, armo, -are.

καθοπλισμός, ὁ, armatura, θ.

καθορατικός, perspicax, -acis.

καθοράω -ῶ' 1) despicio, deorsum aspicio' 2) perspicio, oculis lustrō (aliquid).

καθορίζω, definio, -ire.

καθοριστικός, definitivus.

καθορμάω -ῶ, prorumpo, -ere.

καθορμίζω (τὴν ναῦν) καθορμίζομαι, adplico navem ἢ adplico, -ari ἢ οὐδ. adplico, -are.

καθοσιόω -ῶ' 1) sanctum scelerisque purum reddo, sanctifico, -are' 2) consecro, -are.

καθοσίωσις, ἡ, consecratio, θ.

|| ἐγκλημα—εως, crimen majestatis.

καθόσον ἢ καθ' ὅσον, quantum.

καθότι ἢ καθ' ὅτι, eo quod.

καθυβρίζω, insolenter adificio injuriis.

καθυγίασις, ἡ, sanatio, θ.

καθυγραίνω, madesco, -ere.

κάθυγρος, ὄν, madidus, a, um.

κάθυδρος, ὄν, aquosus, a, um.

καθυλακτέω -ῶ, oblatro, -are.

καθυποβάλλω, subjicio, -ere, *καθυποβάλλω τι εἰς τὴν κλῆσιν τινός, rem alicujus judicio permitto.

καθυπογράφω, subscribo, -ere.

καθυποπτεύω, suspicor, -ari.

καθύποπτος, suspectus, a, um.

καθυποτάσσω καὶ καθυποτάτ-

τω, subigo (-egi, -actum, -ere), aliquem ἢ aliquid.

καθυστερέω -ῶ' 1) serius venio ettardius' 2) inferior sum.

*καθυστερήσις, ἡ, retardatio, θ.

καθυστερίζω, tardo; moror.

καθυφλέγω τὸν ἀνῶνα (τὴν δίλην, τὰ δικάϊα νινος) praevanico (-atus sum) -ari. || μέσ. καθυφλέμαι, α') cedo alicui: β') negligens sum' γ') me dedo.

καθωραίζω, orno, -are.

καθώς, ut; sicut; prout.

καί' 1) et; atque καὶ (πρὸ συμφ.) ac; que (ἐγκλιτ.) quoque' 2) vel' 3) καὶ-καί, et -et; quum-tum' 4) ἐν ἀπαριθ. καὶ-καὶ-καί, tum-tum-tum' 5) οὐ μόνον-ἀλλὰ καί, non solum -sed etiam' 6) πρὸ ἐπιθέτων καὶ με-

τοχῶν ὁ καί=licet, quamvis' 7) καὶ οὗτος, et is isque, idemque' καὶ ταῦτα, idque, et quidem' 8) μετὰ τὰ ὁμοίως, ἵσος ὁ αὐτός ὁ καί = ac, atque, et' 9) συνάπτεται μετ' ἄλλων μορῶν καὶ γὰρ, etenim' καί-γε, et quidem' καὶ δὴ, et certe, et vero' καί... καὶ δὴ καί, quum... tum

etiam, tum maxime' καὶ εἰ, etiamsi' 10) καὶν α')=καὶ ἔάν, quod si, sin, etsi' β')=τοῦλάχιστον, saltem.

καιάδας, ὁ, caeadas, -ae, ἄ.

καὶ γὰρ, καὶ δὴ, καὶ δὴ καί, καὶ εἰ, ἴδε καὶ 9.

καινίζω, novo, innovo, -are.

καινισμός, ὁ, innovatio, -onis, θ.

καινιστής, ὁ, innovator, -oris, ἄ.

καινός, ἡ, ὄν, novus, a, um' || μετφ. inusitatus, a, um.

καινόςπουνδος, ὄν, novarum rerum studiosus, a, um.

καινότης, ἡ, novitas, -atis, θ.

καινοτομέω -ῶ, novas res induco; novis rebus studeo.

καινοτομία, ἡ, rerum novarum molitio; immutatio, θ.

καινοτόμος, ὄν, novis rebus studens; novarum rerum cupidus.

καινοτοπία, ἡ, insolentia, θ.

καινότροπος, ὄν, insolens.

καινουργέω -ῶ, renovo, -are.

καινονεργής, ἔς, καινούργιος, ὄν, recens factus, a, um.

καινοφανής, *ēs*, novus, a, um; insolens, -ntis.

καινώ -*ō*, novo, renovo, -are.

καινώς, noviter.

καινώσις, *ῆ*, novitas, -atis, *θ*.

καίπερ *ῆ*) etsi· *2)* quamvis· *3)* quamquam.

καιρικός, ad tempus spectans.

καιρός, *ον*· *1)* tempestivus, a, um; opportunus, a, um· *2)* ἡ καιρία πῆγῃ, letale vulnus.

*καιρίως, letaliter.

καιρός, *δ*· *1)* occasio, -onis, *θ*. *2)* tempus, -oris, *οῦ*.

καιροσκοπέω -*ō*, καιροφυλακέω -*ō*, καιροφυλακτέω -*ō*, tempus ἢ occasionem speculari (-atus sum, -ari); occasionem observo, -are.

καιροσκοπος, *ον*, tempus ἢ occasionem speculans.

καίτοι, quamvis; quamquam.

καίω ἢ κάω· *1)* accendo (-ndi, -usum, -ere) aliquid· *2)* incendo, -ere, aliquid· *3)* flammo ἢ inflammo, -are, aliquid· *4)* cremo, -are, aliquid ἢ aliquem· *5)* uro (ussi, ustum, -ere)· *6)* καλομαι· *α')* ardeo (-rsi, -rsum), -ere· *β')* flagro.

κακεντρέχεια, *ῆ*· *1)* vafritia, *θ*. **2)*=μοχθηρία, pravitas, *θ*.

κακεντρεχής, *ēs*· *1)* versutus, a, um· *2)*=μοχθηρός, pravus.

κακεντρεχώς, prave.

κακία, *ῆ*· *1)*=μοχθηρία, malitia, -ae, *θ*. *2)*=ἀνανδρία, ignavia (militis); timiditas, *θ*. *3)* vitium, -ii, *οῦ*. vitiositas.

κακίζω, vitupero, -are.

κακισμός, *δ*, vituperatio, *θ*.

κάκιστα, pessime.

κάκιστος, pessimus, a, um.

κακίων, *κάκιον*, ἴδε κακός.

κακκάβη, *ῆ*· *1)*=πέρδις, perdix· *2)*=λέβης, cacabus, *ἀ*.

κακκαβίζω, cacabo, -are.

κακκάβιον, τό, cacabulus, *ἀ*.

κακοβουλία, *ῆ*· *1)* malum consilium· **2)* malignitas, *θ*.

κακόβουλος, *ον*, male consulens; malesuadus, a, um.

*κακοβούλως, mala intentione.

κακογλωσσία, *ῆ*, maledictio, *θ*.

κακόγλωσσος, maledicus, a, um.

*κακογραφέω -*ō*, male scribo; litteras inepte exaro.

κακογραφία, mala scriptio.

*κακογράφος, *ον*, male scribens; qui litteras inepte exarat.

κακοδαιμονάω -*ō*, furo, -ere.

κακοδαιμονέω -*ō*, sum infelix.

κακοδαιμονία, *ῆ*, infelicitas.

κακοδαιμόνως, infeliciter.

κακοδαίμων, *δ*, infelix, -icis.

κακοζηλία, mala aemulatio.

κακόζηλος, *ον*, malus aemulator; malus affectator.

κακοζήλως, *ἐπ*λο. cum mala affectatione.

κακοζωία, *ῆ*, misera vita.

κακοήθεια, *ῆ*· *1)*=πονηρία, malitia, -ae, *θ*. malitiositas, *θ*. **2)* νεοελ. morum corruptio.

κακοήθευμα, malitiosa actio.

κακοήθης, *ēs*· *1)*=κακόφρων, malignus, a, um· *2)*=πονηρός, malitiosus, a, um· *3)*—πυρετός, maligna febris· **4)* νεοελ. inhonestus, a, um; turpis, e.

κακοήθως· *1)* malitiose· **2)* νεοελ. inhoneste; turpiter.

κακόηχος, *ον*, male sonans.

κακολογέω -*ō*, maledico (-xi, -ctum -ere) alicui; —οὔμαι (ὑπό τιος), mihi maledictur.

κακολογία, *ῆ*, maledictio, *θ*. maledicentia, -ae, *θ*.

κακολογικός, *ῆ*, *όν*, ad maledicentem, dum propensus.

κακολόγος, *ον*, maledicus, a, um; maledicens, -entis.

κακολόγως, maledice.

κακομαθής, *ēs*, male doctus.

κακόμαντις, mala vaticinans.

κακομοιρία, *ῆ*, mala sors; miseria

κακόμοιρος, *ον*, infelix. -icis.

κακομορφία, *ῆ*, deformitas, *θ*.

κακόμορφος, *ον*, deformis, e.

κακόν, τό, malum, ἴδε κακός.

κακονοέω -*ō*, malevolus, sum.

κακόνοια, *ῆ*, malevolentia, *θ*.

κακόνοος, *ους*, malevolus, a, um.

κακονομία, *ῆ*, pravae leges.

κακόννομος, pravis legibus utens.

κακόνως, malevole.

κακοξενία, ἡ, inhospitalitas, θ.
κακοπάθεια, ἡ, aerumna, -ae, θ.
κακοπαθέω -ω, mala patior, malis affligor; molestias fero.

κακοπαθῶς, aerumnose.
κακοπιστία, ἡ, prava fides.

κακόπιστος, ον, perfidus, a, um.

κακοποιέω -ω, malefacio, aliqui malo aliquem afficio.

κακοποίησις, **κακοποιΐα**, ἡ, maleficientia, -ae, θ.

κακοποιητικός, maleficus.

κακοποιός, ον, maleficus, a, um; malevolus, a, um.

κακοπολιτεία, ἡ, prava reipublicae administratio.

κακοπραγέω -ω, infelix sum.

κακοπραγία, ἡ, res mala.

κακός, ἡ, ὄν, malus, a, um. **κακίων**, ον, pejor, -us, **κάκιστος**, η, ον, pessimus, a, um. || τὸ κακόν, οὐδ. malum, -i, οὐ. || ἐν τῇ νεοελ. ἡ λέξις κακός λατινιστὶ ἀποδίδεται καὶ διὰ τῶν imbrobus, a, um; turpis e; pravus, a, um. ἐπὶ δὲ διὰ τοῦ difficultis ὥς: κακός δρόμος, iter difficile, via aspera.

κακοσμία, ἡ, malus odor.

κακοστόμαχος, ον, stomachum laedens.

κακοστομία, ἡ, maledicentia, θ.

κακόστομος, maledicus, a, um.

κακόστρωτος, male stratus.

***κακοσυνειθίζω**, male assuesco.

κακοτεκνία, ἡ, mali liberi.

κακοτεχνέω -ω, q. artibus malis utor.

κακότεχνος, malignus, a, um.

κακότης, ἡ, malitia, -ae, θ.

κακοτροπέω -ω, perverse ago.

κακοτροπία, ἡ, malignitas, θ.

κακότροπος, malignus, a, um.

κακοτροφία, ἡ, mala nutritio.

κακοτυχέω -ω, infortunatus sum; infelicitur ago.

κακοτυχής, ἐς, **κακότυχος**, ον, infortunatus, a, um.

κακοτυχία, ἡ, infortunium, οὐ.

κακουργέω -ω, maleficus sum; improbus et sceleratus sum.

κακούργημα τό, maleficium, οὐ.

κακουργία, ἡ, maleficientia, θ.

κακοῦργος, ον, maleficus, a, um; sceleratus, a, um.

κακούργως, malefice.

κακονχέω -ω, male tracto. ||

—οῦμαι, malis affligor.

κακονχία, ἡ. 1) mala tractatio.

*2) aerumna, -ae, θ.

κακοφρονέω -ω, male cogito.

κακόφρων, ον, malevolus, a, um.

κακοφωνία, ἡ, aspera vox.

κακόφωνος, ον, asperam vocem habens.

κακοχυμία, ἡ, humores mali.

κακόχυμος, ον, malis humoribus plenus, a, um.

κακῶ -ω, male tracto (aliquem);

vexo (-are) aliquem ἢ aliquid.

κακῶς, male; **κάκιον**, pejus; **κάκιστα**, pessime.

κάκωσις, ἡ, mala tractatio.

κακωτικός, vexativus, a, um.

καλάθιον, τό, parvus calathus; corbícula, -ae, θ.

καλαθίσκος, ὁ, calathiscus, ὁ.

κάλαθος, ὁ, calathus, -i, ὁ.

καλαμάριον, τό. 1) = μελανοδοχεῖον, atramentarium, -ii, οὐ. 2) = τευθίς, loligo, -inis, θ.

καλαμάδομαι -ωμαι, stipulas lego.

καλαμεύς, ὁ, piscator, -oris, ὁ.

καλαμεντής, ὁ, messor, ὁ.

καλαμεύω, meto, -ere.

καλάμη, ἡ, culmus, -i, ὁ.

καλάμινος, arundineus, a, um.

καλάμιον, τό, parva arundo.

καλάμις, ἡ, arundo, -inis, θ.

καλαμοειδής, arundinaceus.

κάλαμος, ὁ, arundo, -inis, θ.

καλαμοφόρος, ον. 1) calamum ἢ arundinem gestans. 2) arundifer, era, erum.

καλαμώδης, ἐς. 1) arundineus, a, um. 2) arundinosus, a, um.

καλαμών, ὁ, arundinectum, οὐ.

καλάνδαι, αἱ, calendae, -arum.

***καλανόδιον**, calendarium, -i, οὐ.

καλαπόδιον, τό, forma calcei; formula, -ae, θ.

καλέω -ω. 1) = προσκαλέω, α') voco, -are, aliquem ad aliquid. 2) -τινα

εἰς τι, invito aliquem ad aliquid. 3)

= συνάγω, voco, convoco, -are, ali-

quem. 4) = ὀνομάζω, voco, apello, nomino, -are.

καλιὰ, ἡ. 1) domus lignea. 2) συνήθ. = νεοσσά, nidus, οὐ.

καλιάς, ἡ. 1) tugurium, -i, οὐ. 2) sacellum, -i, οὐ.

καλινδέω-ω, volvo, -ere, voluto, -are, aliquid. -οῦμαι, a') volvor, -i; volutor, -ari. β') μετφ. καλινδοῦμαι ἐν τινι (= καταγίνομαι ἐν τινι), assiduus sum in aliquare.

καλλίβωλος, ον, fertilis, e.

καλλίγαμος, felix matrimonio.

καλλίγλουτος, ον, nates formosas habens.

καλλιγραφέω-ω, pulchre scribo; eleganter ἢ lepidis litteris scribo.

καλλιγραφία, ἡ. 1) elegans scriptura. 2) ars scribendi lepidis litteris.

καλλιγράφος, δ, ἡ, qui, quae eleganter scribit.

καλλιπεία, elegantia sermōnis.

καλλιπέω-ω, eleganter loquor.

καλλιπής, ἐς, eleganter loquens eleganti sermoni utens.

καλλιεργέω-ω. 1) pulchre fabricor. *2) νεοελ. = γεωργῶ τι, colo (colui -ere) aliquid. *καλλιεργημένος, cultus, a, um.

*καλλιεργεία, ἡ, cultura, θ.

*καλλιεργήσιμος, ον, ἐπίθ. colendus, a, um.

*καλλιεργητής, δ, agricola.

καλλιερέω-ω, lito ἢ perlito.

καλλίκομος, ον, pulchram comam habens.

καλλίλογέω-ω, eleganter dico.

καλλίλογία, ἡ, elegans dictio.

καλλίμορφος, formosus, a, um.

καλλίνικος, ον, egregius victor.

κάλλιον, ἴδε καλῶς.

καλλίπαιδιά, ἡ, pulchri liberi.

καλλίπαις, pulchros liberos habens καλλίπαρείος, ον, pulchras genas habens.

καλλίπλοκαμος, ον, pulchros cincinnos habens.

καλλίπολις, ἡ, pulchra civitas.

καλλίπυργος, ον, ἐπίθ. pulchras nates habens.

καλλίρροος, ον, pulchre fluens.

κάλλιστα, ἴδε καλῶς.

κάλλιστος, η, ον, ἴδε καλός.

καλλίτεκνος, ον, egregios liberos habens.

καλλιτεχνέω-ω, pulchre elaboro, eleganti artificio elaboro.

καλλιτέχνημα, τό, elegans artis opus elegans artificium, -ii, οὐ.

καλλιτέχνης, δ, elegans artifex ἡ ἀπλ. artifex, -icis, δ.

*καλλιτεχνία, ἡ, artis elegantia.

*καλλιτεχνικός, artificiosus.

καλλιτεχνικῶς, artificiose.

καλλίφθογγος, suaviter sonans.

καλλιφωνία, ἡ, vox pulchra.

καλλίων, ον, ἴδε καλός.

καλλονή, ἡ, il pulchritudo, -inis θ. formositas, -atis, θ. *2) ἐπὶ προσ. mulier egregie formosa.

κάλλος, τό, pulchritudo inis θ. decor, -oris δ. forma -ae, θ.

καλλυντήρ, ο, scoparius, δ.

καλλυντήριος, ον, ad ornandum idoneus, a, um.

καλλυντήριον, ornamentum.

κάλλυντρον, τό. 1) calandrum, οὐ. 2) = σάρωθρον, scopae, θ. πλ.

καλλύνω, pulchrum reddo (-ere) aliquid orno (-are aliquid -ομαι ἐπὶ τινι, glorior aliqua re.

καλλωπίζω, orno (are) aliquid. || -ομαι ornor (-atus sum, -ari) || κεκαλωπισμένος, η, ον, ornatus, a, um.

καλλώπισμα, ornamentum, οὐ.

καλλωπισμός, ornatus, -us, δ.

καλλωπιστής, δ, ornator δ.

καλλωπιστικός, ἡ, ὄν, ἐπίθ. ad ornandum aptus.

καλογηρικός, monachalis e.

καλογηρικῇ, monachatus, us, δ.

καλόγηρος, δ, monachus, -i οὐ.

καλόγλωσσος, ον, eloquens, -ntis.

*καλογραία, ἡ, monacha, -ae, θ.

καλοκαγαθία, ἡ, probitas, θ.

καλοκάγαθος, ον, probus, a um; honestus, a um, ἴδε καλός.

καλοκαιρία, pulchrum tempus.

καλοκαιρινός, aestivus, a um.

καλοκαίριον, aestas, -atis, θ.

καλόν, τό, lignum, -i, οὐ.

καλόν, τό. 1) = εὐπρέπεια, decus, -oris, οὐ. 2) honestum, -i, οὐ. 3)

bonum, -i, οὐ. 4) praeclarum facinus· 5) comodum, -i, οὐ. 6) τὰ καλά, bona, bella, honesta.

1 καλόπους, καλοπόδιον, ἴδε καλαπόδιον.

2 καλόπους (= εὖπους), ὁ, ἡ, pulchros pedes habens.

καλορρημοσύνη, ἡ, facundia, θ.

καλός, ἡ, ὄν, 1) = εὐπρεπής, ὠραίος, pulcher, chra, chrum; καλλίων, ὄν, pulchrior, -ius, κάλλιστος, ἡ, ὄν, pulcherrimus, a, um· 2) bonus, a, um melior, -us· 3) probus, a, um· 4) = ἠθικῶς καλός, honestus, a, um· 5) bonus, idoneus, aptus a, um· 6) strenuus, a, um· 7) laudabilis, e; gloriosus, a, um· 8) καλὸς ἀγαθὸς ἢ καλὸς καὶ ἀγαθός, bonus (vir).

καλοῦφαντος, ὄν, bene textus. καλπάζω, cursu incitato feror; equo admissio ἢ citato vehor.

*καλπασμός, incitatus equi cursus.

κάλπις, ἡ, urna, ae, θ.

καλύβη, ἡ· 1) tugurium, -ii, οὐ. 2) casa, -ae, θ.

καλύβιον, τό, tuguriolum, -i, οὐ.

καλυβίτης, ὁ, in tuguro habitans.

καλυβοποιέω -ω, tuguria facio.

καλύκιον (ἀνθους), calyculus, ἄ.

καλυνκώδης, ες, calyce intectus.

κάλυμμα, τό, velamen, -inis, οὐ. velamentum, -i, οὐ.

καλυμμάτιον, parvum tegmen.

κάλυξ, ἡ calyx, -icis, θ.

καλυπτήρ, ὁ· 1) tegmen, inis, οὐ. velamen, -inis θ. 2) tegula, θ.

καλυπτήριον, τό, operculum, οὐ.

καλυπτός, ἡ, ὄν, tectus, a, um; opertus, a, um.

καλύπτρα, ἡ· 1) flammeum, -i, οὐ. 2) velum, -i, οὐ.

καλύπτω· 1) tego (-xi, -ctum, -ere) aliquem ἢ aliquid· 2) operio (-erui, -ertum, -ire) aliquem ἢ aliquid re· 3) velo, -are, aliquid.

καλώδιον, τό, iunculus, -i, ἄ.

κάλως, rudens, ἄ. funis navis.

καλῶς, κάλλιον, κάλλιστα· 1) pulchre, -chrius, -cherrime· 2) bene, melius, optime· 3) belle: καλῶς

ἔχω, belle sum, belle habeo, bellus sum.

καμάκιον, τό, contus, -i, ἄ. κάμαξ, ἡ, ὁ, contus, -i, ἄ. vallus, i, ἄ. pertica, ae, θ.

καμάρα, ἡ, camera -ae, θ.

καμαρῶω -ω, fornicatio, -are.

καμαρῶμα, τό, iornicatio, θ.

καμαρῶσις, ἡ, cameratio, θ.

καμαρῶσις, fornicatus, a, um.

καματηρός, laboriosus, a, um.

καματηρός, laboriose.

κάματος, ὁ, labor, -oris, ἄ.

καματώω -ω, 1) laboro, -are; fatigor -ari· 2) delasso, -are.

καματώδης, ες, laboriosus, a, um; molestus, a, um.

καμηλοπάρεδαις, ἡ, camelopardalis, is, θ.

καμηλοπόδιον, (φ.), camelopodium.

κάμηλος, ὁ, ἡ, camēlus, -i, ἄ. θ.

καμηλωτή, ἡ, pellis cameli.

κάμιλος, ὁ, funis ancorarius.

καμινεῖα, ἡ, opera ad caminum.

καμινεύς, καμινεῖτήρ, καμινεῖτης, ad caminum laborans.

καμινεύω, in camino excoquo.

καμινεῖος, ad caminum perti-

nens.

καμίνιον, τό, parvus caminus.

κάμινος, ἡ, caminus, -i, ἄ.

καμινώδης, fuliginosus, a, um.

κάμμαρον, (φ.), cammaron, οὐ.

καμμύω (ποιητ.), ἴδε καταμύω.

κάμνω, 1) = καταπονοῦμαι, fati-

gor, -ari; lassus sum· 2) κάμνω τὸν πόδα, ex pedibus laboro· 3) = ἐκπονῶ τι, laboro aliquid· 4) *γροεῖν = ποιῶ, ποιῶμαι τι, facio, -ere.

καμπή, ἡ· 1) curvatura, -ae, θ. 2) flexio, -onis, θ.

καμπτήρ, (ἱπποδρόμον, σταδίου), flexus metae ἢ ἀπλ. meta, -ae, θ.

καμπτός, ἡ, ὄν, 1) flexibilis, e· 2) flexilis, e; curvatus, a, um.

κάμπτω· 1) flecto (-xi, xum, -ere) aliquid· || —ομαι, flecto me ἢ flector (-xus sum, -i)· 2) incurvo, are, aliquid· μεταφ. κάμπτω· 3) (= ταπεινῶ, κινῶ) τινα, incurvo aliquem.

καμπύλη, ἡ, curvus baculus.

καμπύλλω, incurvo, -are.

καμπυλόγραμμας, ον, qui curvis lineis est.

καμπυλοειδής, curvae speciei.

καμπύλος, η, ον, curvus, a, um; incurvus, a, um.

καμπυλότης, ή, curvitas, θ.

καμπυλόω -ω, incurvo, -are.

κάμψις, ή, inflexio, -onis, θ.

κάψ (= και εάν), etiamsi.

κανδήλα, ή, candelā, -ae, θ.

κάνεον -οῦν, τό, canistrum, οὖ.

κανηφορέω -ω, canistrum ferro.

κανηφορία, ή, canistri portatio.

κανηφόρος, ον, canistrum ferens.

κανθαρίς, ή, cantharis, -idis, θ.

κάνθαρος, δ' 1) = σκάραβος, scarabaeus, -i, ά. 2) = ποτήριον, ichthys, cantharus, -i, ά.

κανθός, δ' 1) angulus oculorum.

2) = οἰδηρὰ στεφάνη τοῦ τροχού, canthus, -i, ά.

κάνιστρον, canistrum, -i.

κάνα (κάλαμος), canna, θ.

καννάβινος, cannabinus, a, um.

κάνναβις, ή, cannabis, -is, θ.

κανοναρχέω -ω, cantum incipio.

κανονίζω 1) ad regulam dirigo. (-ere) aliquid; regulo (-are) aliquid. 2) = ρυθμίζω τι, modulator (-atus, sum, -ari), aliquid. 3) in sanctorum numerum ή canonem refero, adscribo. 4) κανονίζομαι α') regulo me. β') μεκανόνισται, constitutum est.

κανονικός, ή, όν 1) regularis, e. 2) canonicus, a, um.

κανονικώς 1) regulariter. 2) canonicē.

*κανόνιον, τό, tormentum, οὖ.

*κανονισμός, δ, institutum, οὖ.

*κανονοβολισμός, δ, tormenti emissio.

*κανονοβολέω -ω, tormenta emitto; tormentis oppugno (urbem).

κανοῦν, τό, canistrum, -i, οὖ.

κανών, δ' 1) regula, -ae, θ. amussis, -is, θ. κατὰ κανόνα, ad regulam. 2) = ὑπογραμμός, νόμος, canon, -onis, ά.

κάππειτα (και έπειτα), et postea.

καπηλεία, ή, cauponaria, -ae, θ.

καπηλεύον, τό 1) caupona, -ae, θ.

2) popina, θ. 3) ganea, θ.

καπηλευτικός, cauponius, a, um.

καπηλεύω, caupōnor -ari.

καπηλικός, ή, όν, cauponius, a, um; cauponarius, a, um.

καπηλικώς, cauponarie.

καπηλίσ, ή, caupona, -ae, θ.

κάπηλος, δ' 1) caupo, -onis, θ.

2) επίθ. fraudulentus, a, um.

καπίστριον, τό, capistrum, -i, οὖ.

καπνηλός, ή, όν, fumidus, a, um.

καπνία, ή, fuligo, -nis, θ.

καπνιάω -ω, fumigo, -are.

καπνίζω 1) μεταβ. fumico, -are.

2) άμετ. fumum emitto ή reddo.

*3) νεοελ. fumum per arundinem haurio; iumo, -are.

κάπνισις, κάπνισμα, fumatio, θ.

καπνιστός, ή, όν, fumigatus, a, um; infumatus, a, um.

καπνοδόχη, καπνοδόχος, fumarium, -ii, οὖ.

καπνός, δ' 1) fumus, -i, ά. 2) ή

καπνός (φυτ.) capnos, -i, θ.

καπνώω -ω, in fumum reddo.

καπνώδης, fumosus, a, um.

κάππα, τό, cappa, οὖ.

κάππαρις, ή, capparis, -is, θ.

κάπριος, α, ον, aprinus, a, um.

καπριάω -ω, καπρίζω, subo.

κάπρος, δ, aper, apri, ά.

κάπτω, avidē comedo.

καράβιον, τό 1) parvus carabus.

2) nautica και νεοελ. navis.

καράβις, ή, carabus, -i, ά.

κάραβος, δ, carabus, -i, ά.

καραδοκέω -ω, sollicite exspecto.

καραδοκία, sollicita exspectatio.

καρατομέω -ω, caput amputo.

καρατόμησις, καρατομία, ή, capitis amputatio.

καρατόμος, δ, caput amputans.

κάρδαμον, τό, nasturium, οὖ.

καρδάμων, cardamōmum, οὖ.

καρδία, ή 1) cor, -rdis, οὖ. μετφ.

animus, -i, ά. pectus, -oris, οὖ.

2) porta ή os ventriculi. 3) περί

δένδρ. καρπ. cor medulla.

καρδιακός 1) ad cor pertinens

-ntis. 2) = καρδιαλγής, cardiacus.

καρδιαλγία, ή, dolor cordis.

καρδιογνώστης, cordium cognitor
καρδιοπονέω -ῶ, corde laboro.
καρδιόπονός, ὁ, cordis dolor.
καρδιώσσω, καρδιώττω, ventri-
culi dolorem sentio.

κάρδος, ἡ, carduus. -i, ἄ.
καρηβαρέω -ῶ, gravedine laboro;
gravor (-ari), nuto capite.

καρηβαρής, gravedinosus, a, um.

καρηβαρία, ἡ, gravedo, -inis, θ.

καρηβαριάω -ῶ, capite gravor.

καρηβαρικός, ἡ, ὄν, gravedino-
sus, a, um.

καρηκομόωντες, capillati.

καρίζω, carice loquor.

καρίς, ἡ, scilla ἢ squilla, -ae, θ.

καριστί, carum modo.

καρκινοειδής, canceriformis, e.

καρκίνος, ὁ, cancer, -ceri, ἄ.

καρκινόμαι -οῦμαι, cancro.

καρκινώδης, es, cancro similis.

καρκίνωμα, τό, eancerōma, οὐ.

καρώω -ῶ, sopōro (-are) aliquem
|| -οῦμαι, soporor, -ari.

καρπαλίμως, cito; raptim.

κάρπενυμα, τό, fructus, -us, ἄ.

καρπέυομαι, fruor, -i.

καρπίζω, fruges colligo.

κάρπιμος, ὄν, frugifer, era, erum
μετφ. frugalis, e.

καρπός, ὁ 1) fructus, -us, ἄ. (ἐν
γένει) 2) μετφ. (ἐπὶ καλοῦ καὶ κα-
κοῦ) fructus -us, ἄ. 3) ὁ καρπός

τῆς χειρός, carpus, -i, ἄ.

καρποφορέω -ῶ, fructifero.

καρποφορία, fructuum generatio.

καρποφόρος, ὄν, fructifer, era,
erum; frugifer, era, erum.

καρπόω -ῶ, fructum fero. || μέσ.
—οῦμαι τι, fructum capio ἢ per-
cipio ex aliqua re fruor aliquare.

κάρπωμα, τό 1) fructus, qui
percipitur; quaestus 2) † κάρπωμά
δου Κυρίου, oblatio est Domino.

καρπώσιμος, frugifer, a, um.

κάρπωσις, usus rei fructuosus.

*καρραγωγέας, carrucarius, ἄ.

*κάρρον, τό, carrum, -i, cū.

κάρσιος, α, ὄν, obliquus, a, um.

κάρσις, ἡ, tonsura, -ae, θ.

κάρτα, valde; profecto.

καρτερέω -ῶ, forti animo sum

1) = ἐπιμένω, persevero, -are. 2)
καρτερώ τι ἢ πρὸς τι (= ὑπομένω
τι), tolero (-are) aliquid *3) νεοελ.
= περιμένω, expecto, -are.

καρτέρησις, ἡ, καρτερία, ἡ, to-
leratio, -onis, θ. tolerantia, -ae, θ.
καρτερικός, ἡ, ὄν, patiens, -ntis;
tolerans, perseverans.

καρτερικῶς, toleranter.

καρτερός, ἄ, ὄν, robustus, a, um;
fortis, e; validus, a, um.

καρτερώς, robuste; valide.

καρτός, ἡ, ὄν, tonsus, a, um.

καρύα (καρυδιά), ἡ, nux, nucis.

καρύδιον, τό, parva nux. || *νεοελ.
nux nucis, θ. caryon, -ii, οὐ.

καρύϊνος, ὄν, caryinus; nucis.

καρυκεία, ἡ, conditura, -ae, θ.

καρύκευμα, condimentum, οὐ.

καρυκευτής, ὁ, conditor, ἄ.

καρυκευτός, conditus, a, um.

καρυκεύω, condio, -ire.

καρύκη, ἡ, condimentum Lydo-
rum cum sanguine.

καρύκινος, ἡ, ὄν, colerem san-
guineum referens.

καρυοκατάκτης, nucifrangibulum

κάρνον, τό, nux, -cis, θ.

καρυόφυλλον, caryophyllum, οὐ.

κάρφη, ἡ, festuca, -ae, θ.

*καρφί(ον), τό, clavus, -i, ἄ.

*καρφίς, καρφίτσα, ἡ, acus, -us.

θ. acicula, -ae, θ. spinula, ae, θ.

κάρφος, τό, carpum, -i, οὐ. pa-
lea, -ae, θ. festuca, -ae, θ.

*καρφώνω, clavo figo (aliquid)
μετφ. defigo, -ere, aliquid.

καρχαρίας, ὁ, carcharus, -i, ἄ.

κάρωσις, ἡ, soror, -oris, ἄ.

καρωτίδες, arteriae carotides.

καρωτικός, sororifer, a, um.

κασιγνήτη, ἡ, soror germana.

κασιγνήτος, ὁ, frater germanus.

κασσία, ἡ, casia, -ae, θ.

κασσιτέριος, stanneus, a, um.

κασσίτερος, ὁ, stannum, -i, οὐ.

κασσιτερώω -ῶ, stanno induco.

καστανέα, ἡ, castanea, -ae, θ.

καστανεών, ὁ, castanetum, οὐ.

κάστανον, τό, castanea; -ae, θ.

καστόριος, castorinus, a, um.

καστώρ, ὁ, (ζ.), castor, -oris, ἄ.

κατά, πρόθ. A) μετὰ γεν. 1) de (μετ' ἀφ.); (per μετ' αἰτ.): 2) contra (μετ' αἰτ.): adversus (μετ' αἰτ.): B) μετ' αἰτ. 1) secundum (μετ' αἰτ.) 2) in μετ' ἀφ.: κατὰ τὴν ἀγοράν, in foro 3) ad (μετ' αἰτ.): κατὰ λέξιν, ad verbum 4) per (μετ' αἰτ.): κατὰ τὴν νύκτα, per noctem 5) pro (μετ' ἀφαιρ.): κατὰ δύναμιν, pro virilus 6) ἢ κατὰ (μετὰ συγκριτ.) quam pro 7) ὁ καθ' ἡμᾶς χρόνος, aetas nostra 8) κατὰ Πλάτωνα, ut Platonis verbis utar 9) ἐπὶ διαζεύξεως καὶ διαγομῆς κατὰ ἔθνη, nationibus singulis 10) κατὰ τάχος, celeriter.

κἄτα (=καὶ εἶτα), et postea.
καταβαίνω 1) descendo (-ndi, -nsum, -ere): 2) degredior (-essus sum, -di) 3) ἐπὶ τιμῆς, minuo, -i.

καταβάλλω 1) = κατακημνίζω, dejicio (-eci, -ectum, -ere) 2) = καταβιβάζω, demitto, -ere: 3) = ἀποκτείνω, dejicio, interficio, -ere 4) profligo (-avi, -are); prosterno (-ere: 5) ἐπὶ χρημ. solvo -ere: 6) —ομαι α') fundamentum jacio ἢ pono β') deficio, profligor || καταβεβλημένος, ἢ, ον (ἄθνημος) dejectus, a, um.

καταβαπτίζω, demergo, -ere.
καταβαπτισμός, immersio, θ.
καταβάπτω, demergo, -ere.
καταβαρύνω, degravo, aliquid.
***καταβασανίζω**, valde torqueo.
κατάβασις, ἦ, descensus, -us, ἄ.
καταβάτης, δ, descensor, -oris.
καταβατός, ἦ, ὄν, declivis, e.
καταβανκαλῶ, **καταβανκαλίζω** τινά, cantu sopio ἢ conso-pio (-ivi, -ire) aliquid.

καταβανκαλῆσις, ἦ, cantus nutritum sopiendis puerulis.
καταβδελύσσομαι, abominor.
καταβεβαίωσις, ἦ, affirmatio.
καταβιάζω, vi compello.
καταβιβάζω 1) demitto, -ere *2) καταβιβάζω τὰ ἱστία, vela demitto (ἢ contraho) *3) — τινά ἀπὸ τοῦ βήματος, descendere cogo (ἢ deduco) aliquid a de rostris 4) — τὸν τόνον, promoveo accentum *5) —

τὴν τιμὴν τοῦ σίτου, minuo pretium frumenti *6) — τινά ἀπὸ τοῦ ἀξιώματος, de honoris gradu moveo aliquid.

καταβιβασμός, δ, regradio.
καταβιβρώσκω, comedo (-edi, -ere) aliquid || devoro, aliquid.
καταβιώω -ῶ, vitam transigo.
καταβιώσις, vitae transactio.
καταβλάπτω, laedo, -ere.
καταβλέπω 1) deorsum adspicio 2) diligenter adspicio.

καταβλής, δ, obex, -icis, ἄ.
καταβλητικός, ἦ, ὄν, dejiciendi ἢ prosternendi vim habens.
καταβοάω -ῶ τινος, clamore persequor, convicior (-i) aliquid; invehor in aliquid.

καταβοή, **καταβόησις**, ἦ 1) convicium, οὐ. 2) accusatio, θ.
καταβολάς, ἦ, ramus, -i, ἄ.
καταβολή, ἦ 1) καταβολή ἀνθρώπων, creatio hominum 2) — τελλῶν, pensio (solutio) vectigalium 3) — πνευτοῦ, accessio febris.
καταβορβορέω -ῶ, coeno polluo.
καταβορβόρωσις, ἦ, pollutio coeno facta.

καταβρέχω, irrigo, -are, aliquid.
καταβρέθω, onustus sum.
καταβροχή, ἦ, irrigatio, θ.
καταβροχθίζω, devoro, -are || —ομαι, devoror -ari.
καταβροχθισμός, devoratio, θ.
κατάβρωσις, ἦ, devoratio, θ.
καταβυθίζω 1) demergo (-rsi) -rsum, -ere) aliquid ἢ aliquid || —ομαι, me demergo 2) καταβυθίζω τινεῖς τι, immergo aliquid in rem.
καταβυθισμός, δ 1) immersio, -onis, θ. 2) demersio, -onis, θ.
καταγγελία, ἦ, denuntiatio, θ.
καταγγέλλω 1) enuntio, -are, aliquid 2) — τινά, defero (-tuli, latum, -erre) aliquid.

κατάγειος, subterraneus, a, um.
καταγέλασμα, τό, derisio, θ.
καταγέλαστος, ον, deridiculus, a, um; irrisibilis, e.
καταγέλω -ῶ τινος, derideo (-si, -sum, -ere) aliquid ἢ aliquid || —ῶμαι, derideor.

κατάγλωσ, δ, irrisio, θ.

καταγεμίζω, onero, -are.

καταγέμω τινός, plenus sum.

καταγεραίρω, honoro, -are.

καταγίγνομαι καὶ καταγίνομαι ἔν τινι, versor (-atus sum -ari) in aliqua re; occupatus sum in re aliqua; adplico me ad aliquid.

καταγιγνώσκω· 1) = γιγνώσκω, cognosco (-ovi, -ere) aliquid· 2) καταδικάζω, condemno (-are) aliquem alicujus rei.

κατάγλωττος, loquax.

κάταγμα, τό, fractura, θ.

κατάγνυμι (ἀόρ. κατέαξα), frango (fregi fractum, -ere) aliquid· || — νυμαι, (ἀόρ. κατέαγην), frangor (fractus um, -i).

κατάγνοις, ἡ, damnatio, θ.

καταγορεύω (=καταμηνύω), ῥῃμ. defero.

καταγραφή, ἡ· 1) perscriptio, onis, θ. 2) conscriptio.

καταγράφω· 1) = ἀναγράφω, γράφω, perscribo, -ere, aliquid· 2) = καταλέγω, conscribo, -ere· 3) = διαγράφω, describo, -ere; 4) picturis oppleo (-ere) aliquid.

καταγυμνάζω, exerceo, -ere.

κατάγχω, sufflōco, -are.

κατάγω· 1) deduco (-xi -ctum, -ere) aliquem ἢ aliquid· 2) = ἐπαγάγω, reduco, -ere: κατὰγω τινά, reduco, aliquem de (ab) exilio· 3) κατὰγω θρίαμβον ἀπὸ τῶν πολέμων, triumphum duco (ago) de (ex) hoste· 4) —ομαι· α') —ομαι εἰς λιμένα, adpello (compello) in portum navem· β') —ομαι εἰς τινα (=καταλύω παρὰ τινι), devertor ad (apud) aliquem· γ') —ομαι (=κατάγω τὸ γένος), descendo, -ere; δ') —ομαι (εἰς τὴν πατρίδα), reducor, (-uctus sum, -i).

καταγωγή, ἡ· 1) deductio, -onis, θ. 2) = προσόρμις, adpulsus, -us, ἀ. 3) = κατάλυμα, deversorium, -i, οὐ. 4) reditus in patriam· *5) νεοελ. origo, -inis, θ. ortus, -us, ἀ.

καταγώνιον, τό, deversoria taberna ἢ deversorium, -i, οὐ.

καταγωγός, qui deducit.

καταγωνίζομαι τινα· 1) pugno adversus aliquem· 2) in certamine vinco, debella (-are) aliquem.

καταγωνισμός, expugnatio.

καταδάκνω, demordeo, -ere.

καταδαμάζω, edono (-ui, -itum, -are) aliquid ἢ aliquem.

καταδαπανάω, -ῶ, consumo (mpsi, -ptum, -ere), aliquid· || —ῶμαι, consumor (-sumptus sum, -i).

καταδαπάνη, consumptio, θ.

καταδαρθάνω, obdormio, -ire.

καταδεής, ἐς, cui aliquid deest inferior (aliquo), συνήθ. ὁμῶς ἐν τῷ συγκριτ. καταδεέστερος, α, ον, cui plus deest, inferior· || ἐπὶ ῥ. καταδεέστερος, καταδεέστερον, inferius.

καταδεῖκνυμι καὶ καταδεῖκνύω· 1) ostendo (-ndi, -nsum, -ere)· 2) instituo, -ere; doceo, -ere, aliquid.

*κατάδειξις, ἡ, ostentatio, θ.

καταδεπνέω, -ῶ, comedo.

*καταδεκτικός, ἡ, ὄν (=εὐπερὶ σήγορος), affabilis, e.

κατάδενδρος, plenus arboribus.

κατάδεσς, ἡ, adstrictio, θ.

καταδεσμεύω, deligo, -are.

κατάδεσμος, δ, vinculum, -i, οὐ.

καταδέυω, madefacio, -ere.

καταδέχομαι· 1) accipio, -ere aliquid ἢ aliquem· 2) recipio, -ere, aliquem (exulem)· 3) καταδέχ. κληρονομίαν, adeo hereditatem· *4) νεοελ. = ἀξιώ, dignor (-atus sum, -ari) 1. καταδέω, deligo -are.

2. καταδέω τινός, indigeo, egeo, -ere; mihi deest aliquid, ἀπεσο. καταδεῖ, indiget, defectus est.

κατάδηλος, manifestus, α, um.

καταδήλως, manifesto.

καταδηόω, -ῶ, devasto, -are.

καταδίδωμι, distribuo, -ere.

καταδικάζω, dammo, condemno (-are) aliquem· | —ομαι· α') μέσ. (ἐπὶ τοῦ κατηγοροῦν)· καταδικάζομαι τινος, causam (litem) contra aliquem abtineo· β') παθητ. damnor (-atus sum, -ari).

καταδικαστής, δ, damnator.

καταδικαστικός, ἡ, ὄν, domnatorius, α, um.

καταδίκη, ἡ, damnatio, condemnatio, -onis, ὅ.

κατάδικος, damnatus iudicio.

καταδιώκω, persequor ἢ insequor (-cutus sum, -i) aliquem.

καταδιώξις, ἡ, persecutio, ὅ.

καταδοκέω -ὼ, existimo, -are.

καταδουλόω -ὼ καὶ -οὔμαι τινα, in servitutem aliquem redigo (-egi, -actum, -ere).

καταδρομή, ἡ· 1) = ἐπιδρομή, incursio -onis, ὅ. 2) = καταδιώξις, in vectatio, -onis, ὅ.

καταδροσίω, irro, -are.

καταδρύπτω, dilacero, -are.

καταδυναστεία, ἡ, oppressio, ὅ.

καταδυναστεύω, potentiā meā opprimo (-ere) aliquem· -ομαι, potentiā alicujus sum.

κατάδυνσις, ἡ, submersio, ὅ.

καταδυσώπew -ὼ, flecto.

καταδύω· 1) = καταβυθίζω, mergo, submergo, immergo (-si, sum -ere) aliquem ἢ alicuid· 2) -ομαι· α') me immergo ἢ immergor (-rsus sum, -i)· β') (μάλ. ὁ ἀδερ. κατέδυν ἐπὶ ἡλίῳ) occido (-idi, -asum, -ere)· γ') subeo, -ire.

κατάδω, incanto (aliquem).

καταζεύγνυμι· 1) conjungo, -ere· 2) = στρατοπεδεύω, castra metor ἢ pono (post iter).

κατάζευξις, ἡ· 1) copulatio, ὅ. 2)

καταζητέω -ὼ, anquiro, -ere.

καταζωγραφέω -ὼ, depingo.

καταζώννυμι, praecingo.

καταθάλλω, calefacio.

καταθαμβέομαι -οὔμαι, cum stupore demiror.

καταθάπτω, sepelio, -ire.

καταθαρρέω -ὼ· 1) — τινός, fidenter ἢ audacter me gero adversus aliquem· 2) — τινί, fiduciam pono in aliqua re.

καταθανμάζω, demiror, -ari.

καταθεάομαι -ᾶμαι, despicio ex loco edito.

καταθέλω, demulceo, -ere.

καταθεραπεύω, curo, -are.

κατάθεσις, ἡ· 1) depositio, -onis, ὅ. 2) = ἔγγραφος ὁμολογία, confessio, -onis, ὅ.

καταθέω, decurro, ere.

καταθήκη, ἡ, depositio, ὅ.

καταθιγνύω, effemino, -are.

καταθλάω -ὼ, contundo, -ere.

καταθλίβω, opprimo (-essi, esum, -ere) aliquem ἢ aliquid.

κατάθλιψις, ἡ, oppressus, ὁ.

καταθολόω -ὼ, turbo, -are.

καταθορυβέω -ὼ, deturbo, -are.

καταθραύω, confringo (-egi, actum, -ere), aliquid.

κατάθρυπτος, delicatus, a, um.

καταθρύπτω; comminuo, -ere.

καταθρώσκω, desilio, -ire.

καταθυμέω -ὼ, animo concido.

καταθύμιος, ον, qui cordi est; cordi animo) gratus.

καταθύω· 1) sacrifico, -are· 2) consacro, -are.

καταθωρακίζω, lorico, -are.

καταιγίς, ἡ· procella, -ae, ὅ.

καταιδέω -ὼ, crubescere facio· || -οὔμαι, revereor.

καταιθαλόω -ᾶ· 1) = κατακαίω, comburo· 2) fuliginosum reddo.

καταίθω, comburo, -ere.

καταίνεις, ἡ, adsensus, -us, ὁ.

καταινέω -ὼ, comprobo.

καταίρω· 1) (συνήθ. ἀμετ.) devenio, advenio, -ire· 2) = καταπλέω, apello, -ere; adplico, (-are) ad.

καταισθάνομαι, sentio, -ire.

καταισχυντήρ, καταισχυντής, ὁ, qui dedecore afficit.

καταισχύνω, dehonesto, -are, aliquem ἢ aliquid· || -ομαι· α') πα-
θητ. decoror (-atus sum, -ari);

probro afficio· β') ἀποθ. (ἐν τῷ ἀορ.) me pudet alicujus rei· γ') μετχ. κατησχυμένος, η, ον, pudore affectus ἢ suffusus, a, um.

καταιτιάομαι -ᾶμαι, accuso.

καταιτίαςις, ἡ, accusatio, ὅ.

καταιωρέομαι -οὔμαι, ε. de-
pendeo.

κατακαίω, deuro, comburo, exuro (-ussi, -stum, -ere).

κατακαλέω -ὼ, arcesso, -ere.

κατακαλλύνω, orno, -are.

κατακάλυμμα, operimentum, οὐ.

κατακαλύπτω, obtego, -ere· || —
ομαι (παθητ.), obtegor, -i; operior,

-iri' || μέσ. —ομαι τὴν κεφαλὴν, velor caput.

κατακάλυψις, ἡ, velatio, θ.

κατακάμπτω, inflecto, -ere.

κατάκαμψις, ἡ, inflexio, θ.

κατακάρδιος, ον, in cor directus.

κατάκανυμα, τό, ambustum, οὖ.

κατάκανυσις, ἡ, exustio, θ.

κατάκειμαι' 1) = κείμαι, jaceo, -ere' 2) — νοσῶν, decumbo (-ere) ut aegrotus' 3) ἐπὶ δελπνον, accumbo, -ere.

κατακείρω, detondeo, -ere.

κατακελεύω, hortor (remiges).

κατακενόω -ῶ, evacuo, -ere.

κατακεράννυμι, commisceo, -ere.

κατακέρασις, ἡ, commixtio.

κατακεραυνοβολέω -ῶ καὶ κατακεραυνῶ -ῶ, fulmine ferio ἢ co (aliquem).

κατακερδαίνω, quaestum facio.

κατακερματίζω' 1) comminuo (-ui, ūtum, -ere) aliquid' 2) — σῶμα, corpus in partes minutas concido.

κατακερματισμός, δ, dissectio (divisio) in partes minutas.

κατακέφαλα, in praeceps.

κατακηλέω -ῶ, suavitate auditūs animum delenio (-ire).

κατακηλιδόω -ῶ, maculo, are.

κατακηρόω -ῶ, cerā obduco.

κατακηρύσσω, per praeconem inlico; praeconio edico (aliquid).

κατακινέω -ῶ, commoveo, -ere.

κατακλαίω, defleo, -ere.

κατάκλασις, ἡ, fractio, θ.

κατάκλαυσις, ἡ, deploratio.

κατακλάω -ῶ, defringo, -ere.

κατακλείς, ἡ' 1) claustrum, -i, οὖ. 2) jugulum, -i, οὖ. 3) = τέλες, clausula, -ae, θ.

κατάκλεισις, ἡ, inclusio, θ.

κατάκλειστος, ον' 1) inclusus, a, um' 2) conclusus, a, um' 3) oclusus, a, um.

κατακλείω (τινὰ ἢ τι ἐν τινι, εἰς τι, ἐντός τινος, εἰσω τινός) 1) includo (-si, -sum, -ere) aliquid ἢ aliquid in rem ἢ in re' 2) concludo, -ere, aliquid ἢ aliquid' 3) occludo, -ere, aliquid ἢ aliquid' 4)

— τὸν λόγον, orationem claudio, ἢ finio' 5) μετφ. νόμῳ —, lege includo, sancio.

κατακλήρουξέω -ῶ' 1) sorte assignatum accipio' 2) sorte regionem distribuo colonis.

κατάκλησις, convocatio civium.

κατακλινής, ἐς' 1) pronus, a, um' 2) in lecto decumbens.

κατακλίνω, reclino, -ere, depono, ere, aliquem ἢ aliquid' || —ομαι, (ἀόρ. κατεκλίσθην), reclinor, reclinato corpore jaceo, decumbo (-ubui, ere), accumbo (-cubui, -cubitum -ere).

κατάκλισις, (ἐπὶ δελπνον), accubatio ἢ accubitio, -onis, θ.

κατάκλιτον, τό, accubitum, οὖ.

κατακλύζω' 1) inundo, -are, aliquid' 3) diluo (-ui, -ūtum, -ere) aliquid' 3) diluvio, -are.

κατάκλυσις, ἡ, inundatio, θ.

κατακλυσμός, δ, diluvium, οὖ.

κατακλώθω, stamina deduco.

κατακνισμός, δ, pruritus, -us, δ.

κατακοιμέω -ῶ τινα, sopio (-ivī, -itum, -ire), aliquid.

κατακοιμῶμαι, obdormisco.

κατακοιμίζω, sopio, -ire.

κατάκοιτος, in cupili jacens.

κατακολλῶ -ῶ, adglutino.

κατακολουθέω -ῶ, sequor' -i.

κατακολυμβῶω -ῶ, immergor.

κατακοπή, ἡ, decisio, -onis, θ.

κατάκοπος, ον, defessus, a, um abore coniectus, a, um.

κατακόπτω, concido ἢ occido (-idi, -isum, -ere) aliquid ἢ aliquid

κατακορής, ἐς, κατάκορος, ον, satiat, a, um' μετφ. nimius in aliqua re.

κατακόρω, satiate abunde.

κατακοσμέω -ῶ' 1) = τακτοποιῶ, compono, -ere, aliquid' 2) = στολίζω, exorno, -are.

κατακόσμησις, ἡ' 1) compositio, θ. 2) = στολισμός, exornatio.

κατάκοσμος, exornatus, a, um.

κατάκουσις, ἡ, auditus, θ.

κατακούω' 1) = εξακούω, exaudio; -ire, aliquid' 2) ὑπακούω τινός, dicto audiens sum alicui.

κατακράζω, clamore obtundo.
κατάκρασις, ἡ, commixtio, θ.
κατακρατέω -ὼ, devinco (-ici, -ictum, -ere) ἐντεῦθ. α') supero, -are· β') cohibeo, -ere.
κατακράτησις, ἡ, superatio, θ.
κατακραυγή, ἡ, conclamatio, θ.
κατακρέμαμι, pendo de.
κατακρεμάννυμι, κατακρεμάω -ὼ, suspendo de· || -νυμαι, suspensus sum de.

κατακρεουργέω -ὼ, frustatim concido (aliquem).

κατακρημνίζω, praecipito, -are, aliquem· || -ομαι, praecipitor.

*κατακρήμνις, praecipitatio, θ.

*κατακρήμνισμα, praecipitium.

κατάκρημνος, ον, praeceps.

κατακρίνω· 1) condemno, -are, aliquem· *2) = ψέγω, vitupero, -are.
κατάκρισις, ἡ· 1) cendemnatio, θ.
*2) = ψόγος, vituperatio, θ.

*κατακρίτος, α, ον, vituperandus, a, um; reprehendendus, a, um

κατάκριτος, damnatus, a, um.

κατακροάομαι -ῶμαι, ausculto.

κατακροτέω -ὼ, plausibus comprobo; adplaudo, alicui.

κατακρούω· 1) deorsum pello, aliquid· 2) repello· 3) fallo.

κατακρύπτω, occulto, -are.

κατάκρυψις, ἡ, occultatio, θ.

κατακρώζω, crocito adversus.

κατακτάομαι -ῶμαι· 1) acquiro, -ere, aliquid· 2) possideo, -ere, aliquid· ἐντεῦθ. *3) νεοελ. κατακτῶ, bello subigo, obtineo· || μετφ. κατέκτησεν ἀπάντων τὰς καρδίας, omnium animos sibi devinxit.

κατακτείνω, interficio, -ere.

κατακτενίζω, diligenter pecto.

κατάκτης, δ, fractor, -oris, δ.

κατάκτησις, ἡ· 1) aequisitio, -onis, θ. 2) redactio in potestatem; occupatio, expugnatio.

*κατακτητικός, ἡ, δν, expugnatiorius, a, um.

κατακτός, ἡ, δν, fractus, a, um.

κατακτυπέω -ὼ, sonitu percutio.

κατακυκλώω -ὼ, circumpo.

κατακυλλώ, devolvo, -ere.

κατακύπτω, deorsum despicio.

κατακυρίευναι, dominatio, θ.

κατακυριεύω, dominor, -ari; subigo -ere; occupo, -are.

κατακυρόω -ῶ· 1) confirmo, -are· 2) — τὴν ὥρην, licitatori rem venatam adjudico.

κατακωλύω, prohibeo, -ere.

κατακωχή, ἡ, detentio, -onis, θ.

καταλαζονέομαι, jactabunde aliquid dico ἢ facio.

καταλακτίζω, inculco, -are.

καταλαλέω -ῶ· 1) — τι, deblatero aliquid· 2) — τινα, calumnior, accuso aliquem· 3) — τινος, loquor adversus aliquem.

καταλαλιά, ἡ, obtrectatio, θ.

κατάλαλος, ον, maledicus, a, um.

καταλαμβάνω· 1) = συλλαμβάνω, λαμβάνω, deprehendo, comprehendendo (-ndi, sum, -ere) aliquem ἢ aliquid· 2) = κατανοῶ τι, deprehendo, comprehendo, intelligo aliquid· 3)

— καὶ — ομαί τι, occupo, -are, aliquid· 4) = κατέχω, ἐπέχω, contineo, -ere, aliquid· 5) — τινὰ ὀρκίως, ὀρκῶ, obstringo (adstringo, obligo) jurejuranto aliquem· 6) καταλαμβάνει με συμφορὰ, accidit mihi calamitas· 7) χειμῶνος ἦδη καταλαμβάνοντος, cum hiems adveniret (instaret)· *8) πυρετός αὐτὸν κατέλαβε, febris eum invasit.

κατάλαμπρος, splendidus, a, um.

καταλαμπρύνω, splendidum reddo, illustro, -are, aliquid.

καταλάμπω, collustro, -are, splendo, -ere; illumino, -are.

κατάλαμψις, ἡ, splendor, δ.

καταλγέω -ὼ, valde doleo.

καταλγώνω, doloribus afficio.

καταλεάλω, laevigo, -are.

καταλέγω· 1) = ἐκλέγω, ἀναγράφω, deligo, -ere; adlego, -ere· 2) —, — ομαι σιγατώνας, delectum habeo; conscribo milites· 3) = ἀπαριθμῶ,

enumero, -are, aliquid.

καταλείβω, effundo et destillo· || μέσ. defluo, -ere.

κατάλειμμα, reliquiae, -arum.

καταλείπω· 1) = ἐλπίζω, ἔω, relinquo (-liqui, -lictum, -ere) aliquem

ἢ aliquid· || καταλειμμένος, ἡ, ον, relictus, a, um· 2) = ἐγκαταλείπω, desero (-rui, -rtum, -ere) aliquem ἢ aliquid.

καταλείπω, obliuo, -ere.

κατάλειψις, ἡ, relictio, θ.

κατάλειψις, conscriptio (militum).

καταλείπτος, numerandus, a, um.

καταλειπτύνω, extenuo, -are.

καταλευκαίνω καὶ καταλευκώ -ω· dealbo, -are, aliquid.

κατάλευκος, peralbus, a, um.

καταλεύω, lapidibus obruo.

καταλήγω· 1) desino (-ii, -itum, -ere)· 2) iunior, -iri.

καταληκτικός, ἡ, ὄν, desinens.

κατάληξις, ἡ, verborum finis uerborum exitus.

καταληπτός, occupandus, a, um.

καταληπτικός, ἡ, ὄν, ad comprehendendum aptus, a, um.

καταληπτός, ἡ, ὄν, comprehensibilis e.

καταληπτῶς, intelligibiliter.

καταληγῶ -ῶ· 1) nugando perdo, aliquid· 2) καταληγῶ τινος, nugis obruo aliquid.

κατάληψις, ἡ· 1) = φώρασις, deprehensio· θ. 2) = κατάσχεσις, occupatio, θ. 3) = κατανόησις, comprehensio, -onis, θ.

καταλιθάω, καταλιθοβολέω -ῶ, καταλιθώ -ῶ, lapidibus obruo, aliquid; lapido, aliquid.

καταλιθοβολήσις, lapidatio.

καταλιμπάνω, ἴδε καταλείπω.

καταλιμνάω, stagnare facio.

καταλιπαίνω, pinguem reddo.

καταλιπαρέω -ῶ, obtestor, -ari.

καταλιχνεύω, abligurio, -ire.

κατάλλαγή, ἡ· 1) permutatio, θ. 2) = διαλλαγή, reconciliatio, θ.

καταλλάκτης, reconciliator, ἄ.

καταλλακτικός, placabilis, e.

καταλλάσσειν· 1) ἐπὶ χρημ. permuto, -are· 2) = διαλλάττω, reconcilio, -are.

κατάλληλος, ον· 1) congruus, a, um; conveniens, -ntis· *2) νεοελ. idoneus, a, um; commodus, a, um.

κατάλληλότης, congruentia, θ.

κατάλληλος, congrue.

καταλογή, ἡ, delectus, -us, ἄ.

καταλογίζομαι· 1) = προσκαταλέγω, computo, -are· 2) = τινα ἐν τοῖς φίλοις, adscribo aliquem in amicos· 3) = τοῦτο ἐν ἀρετῇ, hoc pono et adscribo ad virtutem· 4) = πρὸς ὁμᾶς τὸ εὐεργέτημα, apud vos colloco beneficium vobis impensium facio· 5) enumero.

καταλογισμός, ὁ, numeratio, θ.

κατάλογος, ὁ· 1) recensio, stipendia merentium· 2) ὀνοματικός κατάλογος τῶν συγκλητικῶν, album senatorium· 3) ἐν γένει recensio, -onis, θ. index, -icis, ἄ. tabula, -ae, θ.

κατάλοιπος, ον, reliques, a, um.

καταλούω, perluo, diluo, -ere.

καταλυγίζω, flecto, -ere.

κατάλυμα, τό, deversorium, οὐ.

καταλυμαίνομαι, noceo, -are aliquid; vasto, -are aliquid.

καταλύμανσις, ἡ, vastatio, θ.

*καταλυπέω -ῶ, maerore afficio, aliquid· || -οῦμαι, maereo.

καταλύσιμος, ον, ἐπιθ. qui dissolvi potest.

κατάλυσις, ἡ· 1) dissolutio, θ. eversio, θ. (reipublicae, imperii)· 2) = πόλεμον, finis belli· 3) = τοῦ βίον, eversio ἢ exitus vitae· 4) = κατάλυμα, deversorium, οὐ.

καταλυτής, ὁ, dissolutor, ἄ.

καταλύω, 1) dissolvo (-olvi, -olutum, -ere) aliquid· 2) = τὸν πόλεμον, bellum finio· 3) = τὰς ἐχθρας, depono inimicitias· 4) = τὸν βίον, finio vitam, excedo e vita· 5) = παρὰ τινι ἢ πρὸς τινα, devertio ad (abud) aliquid.

καταλωβᾶω -ῶ, mutilo, -are.

καταμαγνύω, 1) incanto, -are· *2) μετφ. permulceo.

καταμάθησις, ἡ, cognitio, θ.

καταμαίνομαι, insanio contra.

καταμαλακίζω, emolio, -ire || -ομαι, molis effeminatus sum.

καταμαλάσσω· 1) emollio, -ire· 2) μετφ. demulceo, -ere.

καταμανθάνω· 1) = ἐκμανθάνω, perdisco (-didici, ere) aliquid· 2) = διαγινώσκω, pernosco, aliquid·

3) = καταγιγνώσκω, cognosco, (-ovi, -itum, -ere) aliquem ἢ aliquid.

καταμαντεύομαι· 1) — τινός, τινί, vaticinor adversus aliquem· 2) — ομαί τι, conjicio aliquid.

καταμαραίνω, exarefacio, -ere, aliquid· || — ομαι, exarefio, -eri.

καταμαρτυρία, ἡ, testimonium inimicum.

καταμαρτυρέω — ὦ (τινος), testimonium dico contra (in) aliquem· || — ομαι, testimoniis convincor.

καταμασσόμαι — ὦμαι, manduco καταμάσσω, tergo, -ere.

καταμαστιγνύω — ὦ, flagris caedo. καταμαστιγίζω, vergis flagris, (verberibus) aliquem multum caedo·

μετφ. valde noceo alicui.

καταμαυρόω — ὦ· obscuro, -are. καταμάχομαι, expugno; vinco.

καταμελαίνω, nigrefacio, -ere. καταμελετάω — ὦ, mediator, -ari.

καταμελέω — ὦ, negligo, -ere. καταμελίζω, membratim dissecō.

καταμέλλω, cunctor, -ari. κατάμεμπτος, vituperabilis, e.

καταμέμφομαι (τινί ἢ τινα) reprehendo accuso aliquem.

καταμένω, usque maneo.

καταμερίζω, distribuo, -ere. καταμερισμός, δ, divisio, θ.

κατάμεστος, ον, plenus, a, um. καταμεστώω — ὦ, repleo, -ere.

καταμετρέω — ὦ, dimetior (mensurus sum, -iri) aliquid.

καταμέτρῃς, ἡ, dimensio, θ. καταμήνιος, menstruus, a, um.

καταμήνυσις, ἡ, indicium, οὐ. καταμηνύω, 1) indico, -are aliquem· 2) ad judicem defero aliquem· 3) monstro.

καταμιαίνω, contamino, -are. καταμίγνυμι καὶ καταμιγνύω, immisceo (-cui, -ere;) permisceo.

κατάμιξις, ἡ, permistio. ἀ. καταμιλογώ, admisceo, -ere.

καταμολύνω, contamino, -are. καταμόνας, seorsum.

καταμονή, ἡ, remansio, θ. κατόμονος, ον· 1) permanens, derdurans, (bellum)· *2) — ἡ καταμόναγος, solus, a, um.

καταμυκῶμαι, contra mugio.

καταμύω, conniveo (oculos).

καταμωλωπίζω, vibicibus oppleo.

καταμωρόμαι — ὦμαι, vitupero.

καταμωραίνω, stultitiā perdo.

καταναγκάζω· 1) cogo ἢ vehementer cogo· 2) per vim cogo.

κατανάγκασις (*καταναγκασμός), coactio, -onis, θ. vis, θ.

*καταναγκαστικῶς, per vim.

κατανάθεμα, τό, devotio, θ.

καταναλίσκομαι· 1) consumo, absumo (-mpsi, -ptum, -ere) aliquid· 2) impendo, (-di, -usum, -ere) aliquid.

κατανάλωμα, impensa, -ae, θ.

κατανάλοσις, ἡ, consumptio.

*καταναλωτής, δ, qui res absumit; emptor, -oris, ἀ.

καταναρκῶω — ὦ, torpidum reddo.

καταναυμαχέω — ὦ, navali proelio oppugno.

κατανέμω, 1) distribuo, -ere; par-tior, -iri (aliquid in)· 2) — ομαι, possideo incolo.

κατάνευσις, ἡ, nutus, -us, ἀ.

κατανεύω· 1) adnuo, -ere nutu aliquid confirmo· 2) innuo, nutu significo, are.

κατανήχομαι, denato, are.

κατανικάω — ὦ, devinco, -ere.

κατανίπτω, abluo, -ere.

κατανίσταμαι (τινος), insurgo contra aliquem.

κατανίφω, ningo, -ere.

κατανοέω — ὦ· 1) perspicio (-exi, -ectum, -ere) aliquid· 2) intelligo (-exi, ectum, -ere) aliquid· 3) animadverto, -ere, aliquid· 4) comprehendo.

κατανόησις, ἡ, animadversio· || perspicientia· || cognitio, θ.

κατανοητικός, perspicax, -acis.

*κατανομή, ἡ, distributio, θ.

κατανοσφίζομαι, depecilor, -ari. καταντάω — ὦ (εἰς τι, ἐπὶ τι)· 1) advenio, pervenio (-eni, -ntum, -ire) in, ad locum || μετφ. pervenio in, ad aliquid· 2) evenio, -ire.

κατάντημα, τό· 1) occursus, -us· 2) finis, -is, θ. terminus, -i, ἀ.

κατάντης, ες, declivis, e.

καταντία, ἡ, declivitas, θ.
καταντιχρῶ, καταντιπέρας τινός, e regione (alicujus, απ. alicui).
κατανυκτικός, ἡ, όν, compuncto-
rius, a, um.
κατάνυξις, ἡ compunctio, θ.
κατανύσσω καὶ κατανύττω, com-
pungo, -ere; mordeo; -ομαι, gra-
vissimo dolore afficio.
κατανυστάζω, obdormisco, -ere.
κατανύτω, κατανύω, conficior (-eci,
-ectum, -ere) aliquid.
καταξάινω 1) = ξάινω, carmino,
-are 2) = σλαράντω, lacerio, -are 3)
= καταγίβω, attero, -ere.
καταξέω, derado, -ere, aliquid.
καταξηραίνω, desicco.
κατάξηρος, persiccus, a, um.
κατάξιος, όν, condignus, a, um.
καταξιδώ -ώ, dignor, -ari -οῦμαι,
dignus judicor (aliqua re).
κάταξις, ἡ, contractio, -onis, θ.
καταξίως, condigne; digne.
καταξίωσις, ἡ, dignatio.
κατάξυνσις, ἡ, incisio; rasura.
καταξύω, derado, -ere.
καταπαλίζω, illudo, -ere.
καταπαίω, percutio.
καταπακτή, ἡ janua caduca.
καταπαλαίω 1) eluctor (-atus
sum, -ari 2) εν γένει, vinco, supero.
καταπάλλομαι, desilio, -ire.
καταπανουργέω -ώ τινας, mali-
tiose ago contra aliquem.
καταπάσσω τί τινας, conspergo,
(-si, -sum, -ere) aliquid aliqua re.
κατάπαστος, όν 1) conspersus,
a, um (aliqua re) 2) χιτών χρυσῷ
— tunica auro picta.
καταπατέω -ώ τινα ἢ τι, conculco,
proculco, -are, aliquem || -οῦμαι
υπό τινας, conculcor ab aliquo.
καταπάτησις, ἡ 1) conculcatio,
-onis, θ. 2) νεσεί. violatio, θ.
καταπαύσιμος, requiem afferens.
κατάπανσις, ἡ 1) requies, -ei, θ.
2) sedatio, -onis, θ.
καταπανστικός, όν, ενίθ. sedandi
vim habens.
καταπαύω 1) facio ut quis ἢ
quid desinat desistat, absistat 2)
— τινά τινας, facio ut aliquis ab-

sistat ab aliqua re 3) — τινά της
βασιλείας, privo aliquem regno 4)
— οὐδ. requesco, -ere.
καταπειθώ, persuadeo, -ere, ali-
cui || —ομαι, mihi persuadeo.
καταπειράζω, experimentum fa-
cio; tento, -are.
καταπειρασμός, tentatio, θ.
καταπειρώ, transigo, -ere.
κατάπεισις, ἡ, persuasio, θ.
καταπέλτης, θ, catapulta, θ.
καταπέμπτω, demitto (-si, -sum,
-ere), aliquem in locum.
καταπενθέω -ώ, deploro, -are.
καταπέπτω, percoquo, -ere.
καταπεράω -ώ, trajicio, -ere.
καταπέσσω καὶ καταπέττω, con-
coquo, -ere, aliquid.
καταπετάζω, καταπετάννυμι, κα-
ταπεταννύω 1) expando, -ere; ex-
tendo, -ere, aliquid 2) obtego,
-ere, velo, -are.
καταπέτασμα, τό, aulaeum, ve-
lum, -i, οὐ.
καταπέτομαι, devolo, -are.
καταπετρόω -ώ 1) lapidibus ob-
ruo 2) de saxo dejicio. (aliquem).
καταπήγγνυμι 1) gelu constringo,
congeo, congelacio 2) defigo -xi,
-xum, ere, aliquid.
καταπηδάω -ώ, desilio (-ilui, -ul-
tum, -ire).
καταπήδησις, desultura, -ae, θ.
κατάπηξις, ἡ, defixio, -onis, θ.
καταπιβίζω, deprimio, opprimo,
comprimo, -essi, essum, -ere.
καταπίεσις, ἡ depressio.
καταπικραίνω 1) amarum (ali-
quid) 2) —ομαι, graviter amareco
μετφ. graviter doleo (aliqua re).
κατάπικρος, perquam amarus.
καταπimπλήμι, repleo, -ere.
καταπimπρημι, incendo, -ere;
comburo, -ere.
καταπimνω 1) absorbeo (i-bui,
-ptum, ere) aliquid 2) deglutio,
-ire 3) —ομαι, absorbeor, -i.
καταπιπράσκω, vendo, -ere.
καταπίπτω 1) decido, (idi, -ere).
delabor (-psus sum, -i) 2) μετφ.
εις άπορίαν κατέπεσεν, in inopiam
delapsus est 3) concido (-idi, -ere).

καταπιστεύω· 1) fidei alicujus committo aliquid· 2) = θαρρῶ, confido· 3) —ομαι, fidei meae committitur.

κατάπλασμα, τό, emplastrum, οὖ.

καταπλάσσω, illino, -ere.

καταπλέκω, implico, -are.

κατάπλεως, ὦν, expletus, a, um.

καταπλέω, navi devehor in terram; appello in portum.

καταπληκτικός, ῆ, ὄν, stuporem afferens; terribilis, e.

καταπληκτικός, cum stupore.

κατάπληκτος, ὄν, stuporem afferens; admirabilis, e.

κατάπληξις, ῆ, obstupefactio.

καταπλήσσω καὶ —τω, perterreo (-ui, -itum, -ere) aliquem.

καταπλοκή, ῆ, complexio, θ.

κατάπλους, ὁ, appulsus, -us, ἄ.

καταπλουτέω-ω, dives sum.

καταπλουτίζω τινά, locumpleto, -are, (aliquem).

καταπλύνω, abluo, -ere.

κατάπλυσις, ῆ, ablutio, θ.

καταπνέω, perflo, afflo, -are.

καταπνίγω, sufflōco, -are, aliquem ἢ aliquid· || μετφ. opprimo.

κατάπνιξις, ῆ, suffocatio, θ.

καταπνοή, ῆ, flatus, -us, ἄ.

καταπολεμέω-ω· 1) bellum gero contra aliquem; oppugno, -are, aliquem· 2) = καταγωνίζομαι τινά, de-

bello, -are, aliquem.

καταπολέμησις, oppugnatio.

καταπολύ, multum; valde.

καταπομπέω τινός, glorior adversus aliquem.

καταπονέω-ω, labore fatigo (aliquem), defatigo, -are, aliquem; —ομαι, labore conficior; defatigor (-atus sum, -ari) aliqua re.

καταπόνησις, defatigatio, θ.

κατάπονος, ὄν, labore confectus, defatigatus, a, um.

καταποντίζω, demergo in mare (aliquem ἢ aliquid)· || —ομαι (κατεποντισθῆναι), me demergo ἢ demergor (-mersus sum, -i) in mare

καταπόντις, ῆ, καταποντισμός, ὁ, demersio (-onis) in mare.

καταπόρνευσις, ῆ, scortatio.

καταπορνέω, stupro, constupro, -are; prostituo, -ere, aliquid.

καταπορφυρός, ὄν, ἐνθ. purpureus, a, um.

κατάποσις, ῆ, absorptio, θ.

καταπότιον, τό, catapotium, -i, pilula, -ae, θ.

καταποφαίνομαι τινος, sententiam dico adversus aliquem.

καταπράσσω, καταπράττω καὶ —ομαι τι· 1) efficio (-eci, ectum, -ere) aliquid· 2) conficio, -ere, aliquid (ἔργον negotium)· 3) perficio, -ere; perago, -ere, aliquid.

καταπράϊνσις, ῆ, sedatio.

καταπραΐνω, sedo, -are; mitigo, -are; demulceo, -ere.

καταπροΐμι, projicio, -ere (aliquid); desero, -ere, aliquid.

καταπτήσσω· 1) pertimeo, pertimesco, -ere; valde timeo· 2) —τι· perterreo, -ere, aliquid.

καταπτίσσω, contundo, -ere.

καταπτοέω-ω, consterno, -are; exterreo, -ere· || —ομαι, consternor (-atus sum, -ari), trepido, -are.

κατάπτυστος, ὄν, despuendus, a, um; detestandus, a, um.

καταπτύω, despuo, -ere.

κατάπτωσις, ῆ, lapsus, -us, ἄ.

καταπτωχέω, inopem facio· || μέσ. inops sum; pauper fio.

κατάπνυος, καταπύγων, cinaedus.

κατάπνυος, condensus, a, um.

καταπνυκνέω-ω, condenseo, -are.

καταπνυκνωσις, condensatio, θ.

κατάπνυρος, ὄν, ignitus, a, um.

καταπυρπολέω-ω, igni (incendiis) absumo, -ere.

καταπυρσέω, illustro, -are.

καταπύγων, valde barbatus.

καταπωλέω-ω, vendo, -ere.

κατάρα, ῆ, imprecatio, θ.

καταράδομαι-ωμαι τι ἢ τινά τι, execror (-atus sum, -ari) aliquem ἢ aliquid· || κατηγορούμενος, ὄν, execratus, a, um.

κατάρατος, ὄν, execratus, a, um; devotus, a, um.

καταργέω-ω· 1) aboleo (-evi, -ere) aliquid; abrogo, -are, aliquid· 2) inutiliter occupo aliquid.

κατάργησις, ἡ, abolitio, θ.
κατάργητος, argentatus, a, am.
καταρδεύω, irrigo, -are, aliquid.
καταρθρόω -ῶ, articulo, -are.
καταριθμέω -ῶ, enumero, -are.
καταριθμύεις, ἡ, enumeratio, θ.
καταρκτηκός, initio idoneus.
καταρραίνω, καταρρατίζω, ad-
spergo, inspergo, -ere.
καταρράκτης, ὁ, cataractes, ἄ.
καταρράπτω, insuo, -ere.
καταρραφή, ἡ, sutura, -ae, θ.
καταρρέπω, deorsum vergo.
κατάρρευσis, defluxus, -us, ἄ.
καταρρέω· 1) defluo (-xi, -xum,
-ere)· 2) difluo, -ere· 3) ἐπὶ οἴκο-
δομ. labor, delabor (-psus sum, -i·
4) —ομαι αἵματι, ἰδρῶτι, difluo ἢ
perfundor sanguine, sudore.
καταρρήγγνυμι, defringo, -ere; de-
jicio, -ere, aliquid· || —υμαι, déci-
do, -ere; erumpo, -ere.
κατάρρησις, ἡ, accusatio, θ.
καταρρίπτω· 1) dejicio (-eci, -ec-
tum, -ere) aliquid· 2) = καταρρῶ,
deprimo, -ere, aliquem· 3) abji-
cio, -ere.
κατάρρηψis, ἡ, dejectio, θ.
καταρροή, ἡ· 1) defluvium, οὐ.
defluxus, -us· 2) = κατάρρους.
καταρροῖζομαι, catarrho laboro.
καταρροϊκός, catarrhalis, e.
κατάρροος, -ους, ὁ, catarrhus, ἄ.
καταρρυπαίνω, καταρρυπώω -ῶ,
conspurgo, -are, aliquid.
κατάρρυτος, ον, irriguus, a, um.
καταρρωδέω -ῶ, pertimesco, -ere.
κάταρσις, ἡ· 1) appulsus navium·
2) statio navium.
καταρτάω -ῶ, suspendo, -ere;
aliquid (τὰ λάφυρα, spolia).
καταρτίζω· 1) apte compono, -ere;
ordino, -are, aliquid· 2) — ναὺς,
στόλον, paro, instruo naves, clas-
sem· || κατηγυμένος, η, ον, instru-
ctus, a, um· 3) = διαλλάττω, recon-
cilio, -are, aliquem.
κατάρτιον, τό, malus, -i, ἄ.
κατάρτισις, ἡ, compositio, θ.
*καταρτισμός, ὁ, compositio, θ.
κατάρτυσις, ἡ· 1) apparatus, us,
ἄ. 2) institutio, -onis, θ.

καταρτύω· 1) apparo, -are· 2)
instruo, -ere· || κατηγυμένος, η,
ον, instructus, a, um.
καταρχή, ἡ, initium, -i, οὐ.
κατάρχω τινός, primus ἢ prior fa-
cio ἢ dico aliquid· 2) auctor sum
alicujus rei, exemplum praebeo· ||
—ομαι, incipio, -ere.
κατάσαρκος, ον, obesus, a, um.
κατασάττω, condenso, -are.
κατασβέννυμι καὶ κατασβεννύω,
restingo (nxi, -nctum, -ere).
κατάσβεσις, ἡ, extinctio, θ.
κατάσεισις, ἡ, concutio, θ.
κατασείω, concutio, -ere, aliquid,
decutio, -ere, aliquid.
κατασημαίνω, obsigno, -are.
κατασήπω, putrefacio, -ere; —
ομαι, putrefio, -eri.
κατασιγῶω -ῶ, sileo, -ere.
κατασιωπάω -ῶ, reticeo.
κατασκάπτω, diruo, -ere; de-
struo aliquid (τὰ τεῖχη muros).
κατασκαφή, ἡ, destructio, θ.
κατασκαφής, ἐς, dirutus, a, um.
κατασκεδάννυμι, κατασκεδαννύω
καὶ κατασκεδάω, defundo (-udi,
-usum, -ere) aliquid.
κατασκέλλω, emacio, -are.
κατασκευάζω· 1) instruo, exstruo
(-xi, -ctum, -ere) aliquid, confici-
cio ἢ facio, -ere, aliquid· 2) = πα-
ρασκευάζω, adorgo, -are, aliquid·
3) instituo, -ere· 4) ἐνέδραν — τιμή,
insidias loco ἢ pono alicui· 5) —
ομαι· α') μέσ. mihi instruo ἢ ex-
struo aliquid· β') παθητ. instruo, -i.
κατασκευάσις, ἡ, confectio, θ.
κατασκευάσμα, τό· 1) structura·
-ae, θ. molimen, -inis, οὐ. 2) ἐπὶ
κακοῦ, commentum, οὐ.
κατασκευασμός, machinatio, θ.
κατασκευαστής, ὁ, exstructor ἢ
structor, ἄ. fabricator, ἄ.
κατασκευαστός, ἡ, ὄν· 1) exstru-
ctus ἢ structus, a, um· 2) ἐπὶ ἀνθρ.
subornatus, submissus, a, um.
κατασκευή, ἡ· 1) exstructio, -onis,
θ. constructio, -onis, θ. 2) appa-
ratus, -us, ἄ. 3) ἡ περὶ τὸν βίον —
vitae cultus· 4) constitutio, θ. 5)
= σκεύη, ἐπιπλά, suppellex, lectilis, θ.

κατασκηνώ-ω καὶ κατασκηνώω· 1) tentorium defigo (-fixi, -fixum, ere)· 2) se dem pono ἢ figo· 3) habito.

κατασκήνωμα, tegumentum.

κατασκήνωσις, ἡ· 1) tentorium collocatio· 2) tentorium, οὖ.

κατασκήπτω· 1) ἐπὶ κεραυνοῦ, ἀνέμον, κτλ. cum impetu devehor· 2) ἐπὶ γόσου· invado (-si, -sum, -ere) alicui.

κατάσκηψις, ἡ· 1) impetus (fulmi, -nis)· 2) invasio, -onis, θ.

κατασκιάζω, umbroso, -are.

κατάσκιος, umbrosus, a, um.

κατασκιερῶ -ω· durum reddo aliquid· —οὔμαι, obduresco.

κατασκοπεύεις, exploratio, θ.

κατασκοπεύω, exploro, are.

κατασκοπέω -ω, exploro, (μάλ. hostili animo); —οὔμαι, contempior.

κατασκοπή, κατασκοπήσις, ἡ, speculatio, exploratio.

κατασκοπικός, exploratorius.

κατάσκοπος, δ, speculator, -oris, ἄρ. explorator, ἄρ. ἡ κατάσκοπος, speculatrix.

κατασκορπίζω, disjicio, -ere.

κατασκώπτω, cavillor (aliquem).

κατασοφίζω, sophisticè decipio.

κατασοφιστεύω υνός, sophisticè disputo contra aliquem.

κατασπάζομαι· 1) comiter accipio et amplector (aliquem)· 2) = φιλῶ, osculor (aliquem).

κατασπαθῶ -ω καὶ κατασπατάλλω -ω, luxu consumo (-mpsi, -mptum, -ere) aliquid.

κατασπαράσσω, dilacero.

κατασπαργανῶ, fasciis involvo.

κατάσπαισις, ἡ, κατασπασμός, δ detractio, -onis, θ.

κατασπάω -ω, detraho (-xi, -ctum -ere) aliquem ἢ aliquid.

κατασπείρω, sero, consero (-evi, -ere) μετφ. — διαδίδωμι, dispergo (rumorem).

κατάσπειςις, ἡ, lilatio, θ.

κατασπένδω, lile, -are.

κατασπένδω τι, urgeo aliquid.

κατάσπενσις, ἡ, festinatio.

κατασπιδῶ -ω, commaculo, are.

καταστορά, ἡ, seminatio, θ.

κατασπουδάζω, studeo, -ere; —ομαι, rebus seriis intentus sum.

καταστάζω, κατασταλάζω, κατασταλάω -ω, destillo, -are.

κατασταλτικός, ἡ, ὄν, reprimens, -entis; sistens, -entis.

κατάσταξις, ἡ, destillatio.

καταστασιάζω τινά, seditione oppresso aliquem; παθητ. factione opprimor.

κατάστασις, ἡ· 1) = τοποθέτησις, collocatio; θ. 2) constitutio, θ. 3) status, -us, ἄ. 4) conditio, -onis, θ. 5) = μισθός ἱππικός, stipendium equestre· δθ. οἱ ἔχοντες τὰς καταστάσεις = equites· *6) νεοελ. = περιουσία, res; bona.

καταστάτης, δ, constitutor, ἄ.

καταστατικός, ad collocandum ἢ constituendum aptus, a, um.

*καταστατικόν, statutum, οὖ.

καταστεγάζω, intego, -ere.

καταστέγασμα, tegmen; tectum.

καταστέλλω· 1) = διενθεῖν, adorno, -are, aliquid· 2) σύνηθ. = ἐμποδίζω, καταπραῖνω, reprimor, -ere, aliquid; sedo -are, aliquid· 3) — τὰ ἱστία, sedo vela.

καταστερίζω· 1) = ἀστράσι κοσμοῦ τι, stello, -are, aliquid· 2) = ἐν τοῖς ἀστροῖσι τίθημι τινα, stello aliquem; in astra aliquem refero.

καταστερισμός, relatio in astra.

κατάστερος, ον, stellatus, a, um.

καταστέφω, coronor.

καταστηλιτεύω, in stela noto (aliquem); infamo, -are, aliquem.

κατάστημα, τό· 1) = κατάστασις, constitutio, θ. status, -us, ἄ. 2) = πολιτεῖν, constitutio reipublicae· *3) νεοελ. institutum, οὖ.

καταστηρίζω, fulcio, -ire.

κατάστικτος, maculis distinctus.

καταστίλλω, splendere facio.

*κατάστιχον, τό, codex ἢ liber accepti et expensi.

καταστολή, ἡ, repressio, θ.

καταστολίζω, adorno, -are.

καταστοχάζομαι, conjicio, -ere.

καταστοχασμός, conjectura, -ae.

καταστρέπτω, fulgore oppleo· ἀπρσ. κατήστραψε, fulguravit.

καταστρατηγέω -ῶ, strategemate supero (aliquem).

καταστρατηγία, ἡ, superatio per bellicam astutiam.

καταστρεβλόω -ῶ, distortqueo.

καταστρεπτικός, ἡ, ὄν, destructivus, a, um; funestus, a, um.

καταστρεπτικῶς, destructive.

καταστρέφω· 1) subverto (-rti, -rtum, -ere) aliquid· 2) — τὸν βίον, vitam finio, morior· 3) — τὴν βίβλον, τὸν λόγον, finio librum, sermonem· 4) — οἶμαι· α') παθητ. (ἀδρ. καταστράφη)· subverto (-rtus sum, -i); evertor (rtus sum, -i)· || **κατεστραμμένος**, η, ὄν, perditus, a, um; pessumdatus, a, um· β') μέσ. — οἶμαι (ἀδρ. κατεστρεγνάμην) πόλεις, in meam potestatem oppida redigo (redegi) aliquem.

καταστρεφούς, δ, evertor.

καταστροφή, ἡ· subversio, -onis, θ. eversio, -onis, θ. οὐ. 2) = ὑποταγή, subactio, θ. 3) — βίον, vitae exitus, mors, -rtis, θ. 4) — δράματος, fabulae solutio; exitus, -us, δ.

κατάστρωμα (νεώς), pons, -ntis, δ. constratum navis.

καταστρώννυμι, **καταστρωννύω**· 1) consterno, -ere, aliquid· 2) humi sterno, prosterno.

κατάστροφος, ἡ· 1) consternatio, -onis, θ. 2) prosternatio, θ.

κατάστυγος, ὄν, tristis, e.

κατασυντρίβω, frango, perfringo, (-egi, -actum, -ere) aliquid.

κατασύρω, detraho, -ere.

κατασφαγή, ἡ, trucidatio, θ.

κατασφάζω, jugulo, -are.

κατασφαλίζω, munio, -ire.

κατάσφικτος, constrictus, a, um.

κατάσφιγξις, ἡ, constrictio, θ.

κατάσχεσις, ὄν, detentio, θ.

κατάσχετος, ὄν, detentus, a, um.

κατασχηματίζω, fingo, -ere; formo, -are.

κατασχίζω, diffindo, -ere.

κατάσχις, ἡ, difissio, -onis, θ.

κατασχολάω, otium habeo.

κατασχολέομαι -οῦμαι περί τι,

occupor (-atus sum, -ari) in re.

κατασωρεύω, accumulo, -are.

κατασωτεύομαι τι, per luxuriam consumo aliquid.

κατάταξις, ἡ· 1) constitutio in suo cujusque loco; *2) νεοελ. ἡ εἰς τὸν στρατὸν —, in ordines militares relatio.

καταταράσσω, perturbo, -are; aliquem ἢ aliquid.

κατάτασις, ἡ, intentio, θ.

κατατάσσω καὶ κατατάττω· 1) ordino, -are; constituo, -ere, aliquid· 2) colloco, -are; 3) certo ordine digero et pono aliquid; 4) insero (-ui) ere.

καταταχέω -ῶ ρ. 1) celeritate vinco, aliquem· 2) celeriter advenio.

κατατείνω· 1) tendo, extendo·

2) retineo, -ere· 3) prosterno, -ere·

4) ἀμειν. α') iter contendo· β') porrigor, -i· γ') vires meas intendo, connitor, -i.

κατατέμνω· 1) disseco (-cui-ctum, -are aliquid· 2) concido, -ere, aliquid· 3) dirimo, aliquid.

κατατήκω· 1) colliquefacio, -ere; —ομαι, colliquefio, -ere· 2) = μαρταίνω (ἐπὶ ἔρωτος, λύπης)· contabefacio, -ere.

κατατίθημι, **κατατίθεμαι** τι· 1) depono (-posui, -positum, -ere)

aliquid· 2) —εμαι χάριν, εὐεργεσίαν, colloco, confero beneficium, gratiam in eo (apud aliquem); 3) —εμαι τὴν ζημίαν, multam persolvo·

4) ἐν γράμμασιν, εἰς γράμματα, εἰς συγγραφὴν, —εμαι, literis mando·

5) —εμαι, ἐν ἀμελείᾳ, neglego, -ere·

6) —εμαι κλέος, gloriam mihi comparo· *7) νεοελ. κατατίθημι (ἢ κατατίθεμαι) ἐν δικαστηρίῳ, testimonium dico, testificor, -ari (aliquid).

κατατιρώσσω, saucio (aliquem); vulnero aliquem.

κατατολμάω -ῶ τινος, audeo (ausus sum) adversus aliquem.

κατατομή, ἡ· 1) concisio, incisio, -onis, θ. 2) = profil (ἐν τῇ ζωγραφ.), imago obliqua.

κατατόπιον, locus designatus.

κατατραυματίζω, vulneribus aliquem onero.

κατατρέπω, in fugam converto.

κατατρέχω decurro, cureu descendendo 1) = ἐπιτρέχω, incurro, incursionem facio; 2) **κατατρέχω τινός**, = καθάπτομαι, invehor in aliquem; 3) **κατατρέχω τινά**, = καταδιώκω, persequor aliquem.

κατάτρησις, perterebratio, θ.

κατατριβή, ή, consumptio temporis
κατατρίβω, contero (-trivi, -triturum, -ere) aliquid.

κατάτριψις, ή, contritio, θ.

κατατροπόμαι -οὔμαι, in fugam verito aliquem.

κατατρόπωσις, ή, fugatio.

κατατρυνάω -ῶ, perterebro.

κατατρυνάω -ῶ τινος, luxurior in aliqua re.

κατατρέχω, affligo, -ere, aliquem; *—ομαι, affligor, -i; laboro.

κατατρέωω, corrodo, -ere.

κατατυραννέω -ῶ τινος, tyrannidem exerceo in aliquo ***νεοελ.** — **τινα**, opprimo aliquem.

καταυγάζω, illumino, -are; illustro -are, aliquid.

καταύγασμα, τό, **καταυγασμός**, δ, illustratio, illuminatio, θ.

καταύγεια ή, illustratio, θ.

καταυλακίζω, sulco, -are.

καταυλέω -ῶ 1) — **τινος**, tibiā praecino alicui 2) — **τινα**, tibiā canendo delecto aliquem 3) — **οὔμαι**, tibiae cantum audio.

καταυλίζομαι, castra metor.

κάταυχος, valde aridus, a, um.

καταφαγᾶς, δ, comedo, ἀ.

καταφαίνω, ostendo, -ere, aliquid; —ομαι, plane appereo.

καταφάνεια, ή, claritas, -atis, θ.

καταφανής, ἐς 1) conspicuus, a, um; hostes nondum in conspicuo erant 2) manifestus, a, um; evidens, -ntis.

καταφανίζω, perdo; vasto.

καταφανῶς, evidenter.

κατάφασις, ή, affirmatio, θ.

καταφάσκω, affirmo, -are.

καταφατικός, ή, όν, affirmans, -ntis; affirmativus, a, um.

καταφατικός, affirmate.

καταφέρω, iulgo percello.

καταφέρω 1) defero, -erre, aliquid 2) —ομαι (**κατηνέχθην**) a') deferor (-latus sum, -i) β') delabor (-psus sum, -i) de 3) **νεοελ.** — **τι**, conficio, efficio (-feci, -ere) aliquid β') — **τινά**, efficio ut aliquis faciat aliquid; γ') —ομαι **ἐναντίον τινός**, dico et ago adversus aliquem.

καταφεύγω 1) confugio (-ugi, -ere) 2) profugio, -ere, ad aliquem.

κατάφημι, ajo; affirmo, -are.

καταφημίζω 1) iamam spargo; divulgo (contra aliquem) 2) consacro (alicui aliquid).

καταφθάνω, praevenio, -ire.

καταφθείρω, perdo, pessumdo.

καταφθίνω (**ἀμει.**), pereor, -ire.

καταφθορά, ή, corruptio.

καταφίλλω -ῶ, deosculor (-atus sum, -ari) aliquem ή aliquid.

καταφλέγω, comburo (ussusum, -ere) aliquid; —ομαι (**ἀόρ. καταφλέχθην**), comburor, -i.

κατάφλεκτος, combustus, a, um.

κατάφλεξις, ή, combustio, θ.

καταφλογίζω, inflamo, -are.

καταφοβέω -ῶ, exterreo.

καταφορά, ή 1) lapsus, delapsus, -us, ἀ. 2) — **τοῦ ήλλου**, occasus solis 3) — **μαχαιρώων**, ictus gladii.

καταφορέω -ῶ, defero (aliquid).

καταφορικός, ή, όν, vehemens, -nis, ***νεοελ.** proclivis, e.

κατάφορος, proclivis (ad aliquid).

καταφορτίζω, onero, are.

κατάφορτος, όν, onustus, a, um.

καταφράζομαι, considero, -are.

καταφράκτης, δ, lorica ferrea.

κατάφρακτος, loricatus, a, um.

καταφράττω, 1) lorica munio 2) sepio (-ire) aliquid.

καταφρονέω -ῶ, **τινος** 1) contemno (-impsi, -imptum, -ere) aliquem ή aliquid 2) aspernor (-atum, -ari), aliquem ή aliquid.

καταφρόνησις, ή, 1) contemptio, -onis, θ. 2) aspernatio, θ.

καταφρονητής, δ, 1) contemptor,

-oris, á. 2) aspersator. á.
καταφρονητικός, ἡ, όν, 1) ad
contemnendum propensus, a, um.
2) = καταφρονητής.

καταφρονητικῶς, contemptim.

καταφροντίζω, multum curo.

καταφρονάττομαι, efiero me contra aliquem.

καταφρύγω, torreo, -ere.

καταφυγή, ἡ, καταφύγιον, τό,
refugium, οὐ. confugium, οὐ.

καταφυλάσσω, observo, -are.

κατάφυλλος, ον, foliis abundans.

καταφύτευσις, ἡ, plantatio.

καταφυτεύω τι, consero aliquid.

κατάφυτος, ον, consitus, a, um;
arboribus consitus (locus).

καταφωράω -ῶ, deprehendo in
facinore ἢ ἀπλ. deprehendo.

κατάφωρος, deprehensus, a, um.

καταφωτίζω, illumino, -are.

*κατάφωτος, illuminatus, a, um.

καταχαρίζομαι, in gratiam alicujus facio aliquid.

καταχασμάομαι -ῶμαι, dehisco.

καταχέζω, concaco, -are.

καταχειρίζομαι, 1) aggedior, suscipio. 2) = φονεύω, interficio.

καταχειροτονέω -ῶ τινος, adversus aliquem suffragia fero.

καταχειροτονία, ἡ, condemnatio per suffragia.

καταχέω, (ἀόρ. κατέχεα), defundo
(-udi, -usum, -ere) aliquid.

καταχθόνιος, ον, 1) superterraneus, a, um. 2) infernalis, e.

καταχιονίζω, nive obruo.

καταχλεύάζω, ludibrio habeo.

καταχλεύαστος, radicatus, a, um.

κατάχολος, ον, tiliosus, a, um.

καταχράομαι -ῶμαι, 1) abutor, (usus sum, -i) aliqua-re. 2) = τινά (= ἀποκτείνω) = interficio. *3) τὰ δημόσια, peculatum facio.

*καταχραστής, δ peculator, á.

*καταχρεώνω, aere alieno obruo
(-ui, -ere) aliquid || -ομαι, (κατεχρεώθην), aes alienum cogo.

κατάχρεως, ον, aere alieno obrutus, a, um.

κατάχρησις, ἡ, 1) abusus, us, á.
2) σχ. ῥήτ. abusus, θ. *3) = κλοπή

δημοσίον, peculatus, -us, á.

καταχρηστικός, ἡ, όν, ἐπιθ. abusivus, a, um.

καταχρηστικῶς, abusive.

καταχρίω, inungo (-xi) -ere.

κατάχρυσος, ον, inauratus, a, um.

καταχρυσόω -ῶ, inauro, -are.

κατάχυσις, ἡ, superfusio. θ.

καταχωνεύω, conilo, -are.

καταχώννυμι, καταχωννύω, obruo
(ui, -utum, ere) aliquem.

καταχωρίζω τι, 1) = τοποθετῶ τι,
rem suo loco pono. 2) = ἀναγράφω

τι, perscribo, -ere, aliquid. *3) γεοεἶ.
— ἐν ἐφημερίδι, inserto, indiaro.

καταχωρισμός, δ, *καταχώρισις,
ἡ, relatio in literas.

κατάχωσις, ἡ, obruendi actio.

καταψάω -ῶ, tergendō demulceo.

καταψεκάζω, irroro, -are.

καταψεύδομαι τι, mentior, ementior (-itus sum, -iri) aliquid.

καταψηφίζω καὶ συνήθ. — ομαι τι-
νος, sententiā mea damno ἢ ἀπλ.
damno, -are, aliquid.

καταψήφισις, ἡ, damnatio, θ.

καταψηφοφορέω -ῶ, suffragio
meo damno aliquid.

καταψήχω τινα ἢ τι, permulceo.
-ere, aliquem ἢ aliquid.

καταψιλώω -ῶ, denudo, -are.

καταψυκτικός, refrigerans.

κατάψυξις, reirigeratio, θ.

κατάψυχρος, ον, perfrigidus, a,
um, valde frigidus, a, um.

καταψύχω, refrigero, -are; —ομαι,
peririgescō, -ere.

κατέαγα, ἀόρ. β' τοῦ κατάννυμι.

κατεγγύη, ἡ, vadimonium, οὐ.

κατεγχεύω, defundo in.

κατεδαφίζω, solo aequo aliquid.

κατεδάφισις, ἡ, demolitio, θ.

κατέδω, comedo, -ere.

κατεθίζω, consuefacio, -ere.

κατεικάζω, conjicio, ere.

κατεiléω -ῶ, involvo, -ere.

κατείλησις, ἡ involutio, θ.

κάτειμι, descendo, -ere.

κατεριωνέομαι τινος, per dissimulationem deludo aliquem.

κατελαύνω (ἐλπον, ἄρμα), devehor, equo, curru.

κατελέγχω, redarguo (aliquid).

κατεμέω -ῶ, conspuo, -ere.

κατεμπεδῶ -ῶ, valde firmo.

κατέναντα, κατέναντι, κατεναντίον, e regione; ex adverso.

κατεξανάστασις, ἡ, insurrectio contra aliquem.

κατεξανίσταμαι, 1) insurgo (-rexi) alicui *2) ἡσσελ. —κατά τινος (ἡθικ.) iratus alicui sum.

κατεξετάζω, recognosco, -are.

κατεξουσιάζω τινός, potestatem exerceo in aliquem.

κατεπαγγέλλομαι, polliceor (-itus sum, -eri) aliquid.

κατεπάγω, infero (aliquid).

κατεπέδω, incanto, -ῆρε.

*κατεπειγόντως, festinanter.

κατεπείγω, 1) urgeo, -ere *2) κατεπείγω τι, festino aliquid (τὴν μάχην, proelium); κατεπείγεται (= ἐπείγεται), festino, propero, are *3) ἡσσελ. τὸ πρᾶγμα κατεπείγει, res urget.

κατεποπιτεύω, inspicio.

κατεργάζομαι τι, 1) conficio (-eci, -ectum, -ere) aliquid *2) (=καταπονῶ) θηρίον, conficio feram *3) αἰθρον, λίθους, tracto exerceo *4) —τροφήν, concoquo cibum *5) —τινά τι, conficio aliquid alicui.

*κατεργάτης, ὁ, homo falax fraudulendus perfidus.

*κατεργαρία, ἡ, dolus, -i.

κατεργασία, ἡ, confectio, θ.

κατεργαστικός, ἡ, ὄν, conficiendi vim habens.

κάτεργον, τό, 1) triremis, -is, θ. 2) ergastulum, -i, οὐ.

κατερεθίζω, valde irrito.

κατερείπω -ῶ, κατερείπω, de-jicio, -ere; diruo, ere; —ομαι, col-labor (-psus sum, -i).

κατερέφω, tectum impono.

κατερηνῶ -ῶ, 1) denudo, -ere *2) devasto, -are.

κατέρχομαι, (ἀδρ. κατήλθον) 1) descendo, (-ndi, -nsum, -ere) *2) ἐπὶ ποταμ. defluo, -ere *3) ἐπὶ φν-γάδ. devenio, -ire *4) μεταφ. —εἰς ἀγῶνα, in certamen descendo.

κατεσθίω, peredo, -ere.

κατεσπευσμένως, festinanter.

κατευργετέω -ῶ, beneficiis af-ficio.

κατευθύ, recta.

κατευθύνομαι, dirigo, -ere || —ομαι, tendo, contendo, eo, ad.

κατευμενίζω, placo, -are.

κατευνάζω, sopio, (-ivi, itum, -ire) aliquem, sedo, -are, aliquid; —ομαι, sopior (itus sum, -iri); se-dor, -ari.

κατεύνασις, ἡ, κατευνασμός, ὁ, sedatio, -onis, θ.

κατευναστήριος, ὄν, κατευναστι-κός, ἡ, ὄν, vim sopiendi ἢ sedandi habens; sedans, -ntis.

*κατενύδιον! vade feliciter!

κατενοδῶ -ῶ, prosperum iter praebeo || —οῦμαι, a') prosperor, -ari * β') ἡσσελ. iter prosperum iacio.

κατενύδωσις, ἡ, 1) successus, -us, ἂ. *2) ἡσσελ. prosper adventus.

κατευτρέπίζω, apparo; instruo.

κατευφημέω -ῶ, fausta acclama-tione prosequor (aliquem).

κατενφραίνω, exhilario, -are, ali-quem, oblecto, -are, aliquem.

κατευχή, ἡ, precatio, -onis, θ.

κατεύχομαι, 1) =καταρῶμαι, im-precor, -ari; diras precor, -ari *2) =εὐχομαι, precor, -ari.

κατενοχέομαι -οῦμαι, epulor.

κατέχω, 1) detineo (-inui, -entum, -ere), aliquem *2) retineo, -ere ali-quem ἢ aliquid *3) contineo, -ere, aliquid *4) teneo, -ere *5) obtineo, ere, aliquid *6) occupo, -are, ali-quid *7) κατέχω τινός, (=κρατῶ τι-νός), potior (itus sum, -iri), aliqua-re, 8) κατέχω, (=κίετται), possi-deo, -ere, aliquid *9) λόγος κατέ-χει, fama obtinet, tenet *10) κατέχω εἰς (=προσορμίζομαι εἰς), teneo oram, cursum.

κατεψυγμένος, glacialis, e.

κατηγορέω -ῶ τινος, accuso, -are, aliquem; —οῦμαι, accusor, -ari.

κατηγόρημα, τό, 1) crimen quod alicui, abjicitur, accusatio, θ. 2) ἐν τῇ γραμμ. praedicatum, οὐ.

κατηγορία, ἡ, 1) accusatio, -onis,

θ. accusor, -ari, 2) κατηγορεῖται (παρὰ φιλοσ.) praedicamenta.

κατηγορικὸς, ἡ, ὄν, 1) accusatorius- 2) praedicativus, a, um.

κατήγορος, ὁ, accusator ᾄ.

*κατηγοροῦμενον, praedicatum.

κατήνεμος, ὄν, ventis expositus.

κατηρεμίζω, tranquillo, -are.

κατηρεφής, ἐς, tectus, a, um.

κατήρης, ἐς, instructus, a, um.

κατήφεια, ἡ, tristitia, -ae, θ.

κατηφέω, -ῶ, tristis sum.

κατηφής, ἐς, tristis, e.

κατηχέω -ῶ, 1) sono, insono, are 2) † doceo elementa christianismi 3) μετφ. κατηχήθην, κατη-

χηθεῖς, edoctus, ininformatum sum.

† κατήχησις, ἡ, catechesis, θ.

† κατηχητής, ὁ, κατηχιστής.

† κατηχητικός, catecheticus.

† κατηχίζω, catechizo, -are.

† κατηχισμός, ὁ, catechismus, ᾄ.

† κατηχιστής, catechista, -ae, ᾄ.

† κατηχούμενος, catechumēnus ||

—μένη, catechumēna, -ae, θ.

κατισχνάλω, emacio, -are; —ομαι, emacesco (-cui, -ere).

κάτισχνος, ὄν, emaceratus, a, um; macer, cra, crum.

κατισχύω 1) = ἐπερισχύω, praeva-
leo, -ere 2) τὰ Ῥωμαίων διαβού-
λια, vicerunt consilia Romanorum 3) (καὶ πύλαι ἔδον) οὐ κατισχύουσιν αὐτῆς, non superabunt eam 4) ἡ φήμη κατίσχυε, fama praevaluit ἡ optinuit 5) —τι, vinco aliquid 6) —ομαι, v.r bus alicujus opprimor, vincor.

κατοδύρομαι, deploro, -are.

κάτοιδα, bene scio.

κατοικέω, -ῶ, habito, -are (aliquid ἢ in aliqua re).

κατοίκησις, ἡ, habitatio, θ.

κατοικητήριον, domicilium, οὐ.

κατοικία, ἡ, habitatio, θ.

κατοικίδιος, domesticus a, um,

κατοικίζω 1) in domo colloco aliquid 2) habitatum mitto aliquid 3) —ομαι Ἀθήνησιν, me colloco Athenis.

κατοικισμός, ὁ, κατοίκησις, ἡ, collocatio in aedibus.

κατοικοδομέω -ῶ, inaedifico.

κάτοικος, ὁ, habitator, ἡ κάτοι-
κος, habitatrix, -icis, θ.

κατοικτιζέω, miseror, aliquem.

κατοίκτισις, misericordia.

κατοιντίζομαι, auguror.

κατανκλάζω, in genua procumbo.

κατοκνέω -ῶ, pigreo, -ere.

κατολιγωρέω -ῶ, negligo.

κατολισθαίνω, (ἄδρ. καταλλισθησά) delabor (-psus sum, -i).

κατολοφύρομαι τινα ἢ τι, deploro aliquem ἢ aliquid.

κάτομβρος, ὄν, imbre madens.

κατόμνημι (ἄδρ. κατώμωσα), de-
jero, jurejurando confirmo.

κατονειδίζω, vitupero, -are.

κατονομάζω, denomino, -are.

κατονομασία, ἡ, denominatio.

κατόπιν 1) a tergo; pone 2) pos-
tea κατόπιν ἰορτῆς, post iestum.

κατόπτεισις, ἡ, speculatio.

κατοπτειτής, ὁ, speculator.

κατοπτεύω, speculor, -ari.

κατοπτίηρ, ὁ, speculator, ᾄ.

κατόπτης, ὁ, speculator; visor.

κάτοπτος, conspicuus, a, um.

κατοπτρίζω, in modum speculi ostendo; imagino, -are —ομαι, in speculo me contempler.

κατοπτρικός, specularis, e.

κατοπτρικῶς, speculari ratione.

κατοπτροειδής, speculo similis.

κάτοπτρον, τό, speculum, οὐ,

κατορθόω -ῶ 1) rectum facio; erigo, -ere (aliquid) 2) συνήθ. fe-
lici successu rem gero 3) —οῦμαι, felici successu geror.

κατόρθωμα, τό 1) res feliciter ge-
sta 2) κατορθώματα α') recte facta,
recta β') *γεσῆ. res gestae.

*κατορθώνω, perficio, -ere, im-
petro, are, aliquid.

κατόρθωσις, ἡ, rei felix gestio;
recta effectio, θ.

κατορθωτικός, ἡ, ὄν, ad res fe-
liciter gerendas aptus, a, um.

κατορρυνδέω -ῶ, pertimesco.

κατορυκτός, defossus, a, um.

κατόρυξ, ἡ, defossio, θ.

κατορύττω, defodio (-odi, -os-
sum, -ere), aliquem ἢ aliquid.

κατορυχή, ἡ, defossus, us, ἄ.
κατορχέομαι -οῦμαι *τινα*, saltando (saltationibus) delecto aliquem.
κατουλώω -ῶ, cicatrice obduco.
κατουρέω -ῶ· 1) κ. *τιγός*, permingo, aliquem· 2) *νεοελ. ἀμετ.* urinam reddo ἢ facio.

***κάτουρον**, τό, urina, -ae, θ.
κατουρίζω, vento secundo utor.
κατοφρυδομαι -οῦμαι, supercilia demitto, *ἐντεῦθ.* =superbio.

κατοχή, ἡ· 1) detentio, θ. 2) possessio, θ. 3) occupatio, θ.

κάτοχος, δ· 1) =κατεχόμενος, possessus, a, um. (aliqua re)· 2) *ἐνεργ.* possessor, -oris, ἄ.

κάτοψις, conspectus, -us, ἄ.
κάτω· 1) deorsum; ἄνω —, sursum deorsum· 2) δ *κάτω*, inferus.

κατώγειος, subterraneus, a, um.
κάτωθε(ν)· 1) ex inferiore loco; ab imo ἢ ab ima parte· 2) *κάτωθεν* *τιος*, infra (aliquid).

κατωμοσία, **κατώμοσις**, ἡ, jusjurandum contra aliquem.

κατορυχος, *ον*, **κατορυχής**, *ες*, subterraneus, a, um.

κατώτατος, *η*, *ον*, infimus, a, um; imus, a, um.

κατώτερος, *α*, *ον*, inferior, -ius.
κατωτέρω, **κατώτερον**, inferius; magis infra.

κατωφρέα, ἡ, pronitas, θ. declivitas, -atis, θ.

κατωφερής, *ες*, declivis, e.
κατωχράω -ῶ, perpalleo, -ere.

***κάτωχρος**, perpallidus, a, um.
κανκαλῖς, (*βοτ.*) caucalis, -idis, θ.

κανλικός, cauli similis, e.
καύλινος, *η*, *ον*, e caule factus.

κανλίον, τό, **κανλίσκος**, δ, cauliculus, -i, ἄ.

κανλός, δ, caulis, -is, ἄ.
κανλώδης, *ες*, cauli similis.

κανλωτός, caulicatus, a, um.
καῦμα, τό· 1) ardor, -oris, ἄ. 2) aestus, -us, ἄ.

καυτίας (ἥλιος), aestuosus.
καυματίζω, torrefacio, -ere· || —

ομαι, aestu labōro.
καυματόμαι -οῦμαι, aestuo.

καυματώδης, aestuosus, a, um.

καύσιμος, *ον*, aptus (idoneus) ad comburendum.

καῦσις, ἡ· 1) ustura, -ae, θ. crematio, θ. 2) aestus, -us, ἄ.

καῦσος, δ· 1) aestus, -us, ἄ. ardor, -oris, ἄ. 2) febris ardens.

καυστηρός, δ, *ον*, ardens, -ntis.
καυστικός, ἡ, *ον*, urendi vim habens; ardens, -ntis.

καυστικῶς, ardentem.

καυστός, ἡ, *ον*, ustus, a, um.
καύστρα, ἡ, ustrina, -ae, θ.

καυσώδης, *ες*, aestuosus, a, um· κ. *χώρα*, aestuosa regio.

καύσωμα, τό, aestus, -us, ἄ.
καύσων, δ, ardor, -oris, ἄ.

καυτήρ, δ, cauter, -ēris, ἄ.
καυτηριάζω, cautēre uro.

καυτήριον, τό, cauterium, ἄ.
καυτήριος, *α*, *ον*, ardens, -ntis.

καυτός, ἡ, *ον*, ardens, -ntis.
καυχόμαι -ῶμαι, glorior (-atus sum, -ari)· || **καυχόμενος**, *η*, *ον*, gloriat, a, um.

καύχημα, τό, gloriatio, θ.
καυχηματίας, δ, gloriator.

καύχησις, ἡ, gloriatio, θ.
καυχητής, δ, jactator, -oris, ἄ.

καχεκτέω -ῶ, cachecta sum; male valeo, *καχεκτών*, male validus.

καχέκτης, δ, cachecta, -ae, θ.
καχεκτικός, cachecticus, a, um.

καχεξία, ἡ, cachexia, -ae, θ.
καχλάζω· 1) strepito, -are; re-

sono, -are· 2) ebullio, -ire.

κάχλασμα, **καχλασμός**, strepitus.
κάχληξ, δ, calculus, -i, ἄ.

καχύποπτος, *ον*, suspiciosus.
κάψα, ἡ, capsula, -ae, θ.

κέγχρινος, *ον*, miliaceus, a, um.
κεγχροειδής, *ες*, milio similis.

κέγχρος, ἡ, milium -ii, οὐ.
κεδνός, ἡ, *ον*, prudens, -ntis.

κεδρία, ἡ, cedria, -ae, θ.
κέδρινος, *η*, *ον*, cedrinus, a, um.

κέδριον, τό, cedrium, -ii, οὐ.
κέδρος, ἡ, cedrus, -i, θ.

κέδρωστις, ἡ, cedrostis, -is, θ.
κεδρωτός, *ον*, ex cedro factus.

κείμαι, jaceo (-ui, -ere); situs, (a, um) sum; positus (a, um) sum· || *ἐπὶ ἀποθανόντων ἐνθάδε κείται*,

hic jacet, hic situs est' || μεταφ. κεί-
ται σοι εὐεργασία, repositum est tibi
apud nos beneficium' || παρὰ τοῖς
γραμμ. κείται παρὰ τινι, apud ali-
quem auctorem scriptum reper-
tur' ὅθ. κείμενον, τό, verba ἢ oratio
scriptoris; textus (auctoris).

κειμήλιον, τό, pretiosa suppellex;
res pretiosa.

κειρία, ἡ, fascia, -ae, θ. αἱ κει-
ρίαι (τά πάργανα), fasciae, -arum.
κειρίς (πτ.) ciris, -is, θ.

κείρω, tondeo (totondi, tonsum,
-ere) aliquem ἢ aliquid' || μεταφ. α')
= κόπτω, caedo, -ere, β') ἐπὶ ζώων
depascor, -i, β') = καταστρέφω, va-
sto, -are; diripio, -ere, aliquid.

κεκμηκώς, ὡς, ἴδε κάμνω.

κέκραγα, πρkm. τοῦ κράζω.

κεκριμένως, cum iudicio.

κεκρυμμένως, occulte; clam.

κεκρύφαλος, ὁ, reticulum, οὖ.

κελαδέω (-ῶ· 1) strepo, -ere; sono,
-are· 2) ἐπὶ χελιδόνων καὶ ἄλ. πτη-
νῶν, cano, -ere· 3) μετβ. = ὑμῶ

τινα, cano, celebro aliquem.

κελάδημα, τό· 1) strepitus, -us· *2)
ἐπὶ πτην. cantus, -us, ἀ.

κελαινός, niger, gra, grum.

κελαινότης, ἡ, nigredo, θ.

κελαινώπης, niger vultu.

κελλαρύζω (ἐπὶ ὕδατ.) cum mur-
mure fluo.

κελάρυσμα, τό, κελαρυσμός, δ'
(ἐπὶ ὕδατ.) murmur, -uris, οὖ.

κέλευθος, ἡ, via, -ae, θ.

κέλευσις, ἡ, jussio, -onis, θ.

κέλευσμα, τό, jussum, -i, οὖ.

κελευστής, δ, jussor, -oris, ἀ.

κελευστικός, ἡ, ὄν, imperans.

κελευστός, ἡ, ὄν, jussus, a, um.

κελεύω, jubeo (-ussi, -ussum,
-ere) aliquem ἢ aliquid' || —ομαι

(ἐκελευσθῆν) ποιεῖν τι, jubeor (jus-
sus sum) aliquid facere.

κέλης, δ, celes, -ētis, ἀ.

κελήτιον, τό, parvus celes.

κελλάριον, τό, cellarium, -i, οὖ.

† κελλίον, τό, cellariolum, -i, οὖ.

κελύφη, κέλυφος (καρύον φῶς,
κογχύλιον), putamen.

κεμάς, ἡ, dama, -ae, θ.

κανεών (λαγόνες), ilia, -ium, οὖ.
κενοβουλία, ἡ, consilium inane.
κενοδοξέω -ῶ, ῥήμ. vanam opi-
nionem habeo.

κενοδοξία, ἡ, vana opinio.

κενόδοξος, ὄν, inanis gloriae cu-
pidus, a, um; inanis, e.

κενολατρεία, ἡ, cultus inanis.

κενολογέω -ῶ, inaniter loquor.

κενολογία, ἡ, vaniloquium, οὖ.

κενός, ἡ, ὄν· 1) vacuus, a, um;

inanis, e. || τὸ κενόν, spatium vacu-
um ἢ ἀπλ. vacuum' || μεταφ. τὸ κε-
νόν, inanitas, vanitas· 2) κενός τι-
νος, vacuus re ἢ a re aliqua· 3)

μεταφ. = μάταιος, inanis, e; vanus,
a, um.

κενοσπουδέω -ῶ, rebus inanibus
intentus sum.

κενοσπουδία, ἡ, inane studium.

κενόσπουδος, ὄν, rebus inanibus
studens.

κενοσπουδῶς, studio inani.

κενοτάφιον, τό, tumulus inanis;
cenotaphium, -ii, οὖ.

κενότης, ἡ, inanitas, vanitas.

κενοφροσύνη, ἡ, mens vana.

κενόφρων, ὄν, vana cogitans.

κενόω -ῶ· vacuefacio (-eci, -fa-
ctum, -ere), vacuum reddo (ali-
quid)· || —οῦμαι, vacuor, -ari; va-
cuus relinquer' *2) νεοελ. haurio
(hausi), -ire aliquid.

κεντάυριον (βοτ.) centaurēum.

κεντέω (μυγν. κεντάω -ῶ· 1) =

νύττω, pungo (pupugi, -ere) ali-
quem ἢ aliquid· 2) = κεντρίζω, sti-
mulo, -are, aliquem· μεταφ. κεντῶ

τινα (= παρορμῶ) stimulo aliquem·
*3) νεοελλ. τῇ ραφίδι ποικίλλω,

(acu) pingo (-inxi, -ictum, -ere)
aliquid.

κέντημα, τό· 1) punctum, οὖ. 2)

μεταφ. stimulus, ἀ. 3) νεοελ. α') =
ἡ ποικιλική τέχνη, plumaria ars·
β') acu pictum opus.

κέντησις, ἡ, punctio, -onis, θ.

μεταφ. stimulatō, onis, θ.

κεντητήρ, δ, stimulator, ἀ.

κεντητήριον, τό, stimulus, -i, ἀ.

κεντητός, ἡ, ὄν, acu pictus, a,

um; (vestis opus).

κεντίζω, pingo, -ere.

κεντρίζω, stimulo, -are, aliquem ἢ aliquid μεταφ. κεντρίζω (= παροῦ-
μῶ) τινα εἰς τι, stimulo (incito)
aliquem ad aliquid.

*κεντρικός, ἡ, όν, centralis, e;
medius, a, um.

*κεντρίον, τό, stimulus, -i, ἄ.
κέντρον, τό· 1) stimulus, -i, ἄ.
πρός — λακτίζω, contra stimulum
calces remitto· 2) centrum, -i, οὔ.
medius locus; umbilicus, -i, ἄ. ||

*τό κέντρον τῆς γῆς, umbilicus ter-
rarum.

*κέντρωμα, τό· 1) punctio, -onis,
θ. 2) κ. δένδρον, insitio, θ.

κέντρον, δ, cento, -onis, ἄ.

*κεντρῶνα· 1)=κεντῶ, κεντρίζω,
pungo, stimulo (aliquem ἢ aliquid)
2) — δένδρον (= ἐνθεματίζω δ.),
insero arborem.

κέντρωσις, ἡ· 1) stimulatio· *2)
=ἐνθεματισμός, insitio, θ.

κένωμα, τό, inanimentum, οὔ.

κενῶς, vane; frustra.

κένωσις, ἡ, evacuatio, θ.

κέπρωσις, ἡ, stultitia, -ae, θ.

κεραία, ἡ· 1) — τοῦ πλοίου, an-
tenna, θ. 2) — τῆς οὐλήνης, cornu
lunae· 3) ἐν τῇ γραμμ. apex, ἄ.

κεραμεικός, ἡ, όν, figularis, e·
|| ό Κεραμεικός, Ceramicus, -i, ἄ.

κεραμεῖον, τό, figuli officina.

κεράμεος -οῦς, fictilis, -e.

κεραμεύς, δ, figulus, -i, ἄ.

κεραμευτικός, figlinus, a, um.

κεραμεύω, figulo, -are.

κεραμιδῶ -ῶ, tegulis contego.

κεράμιος, ον, figlinus, a, um.

κεραμίς, ἡ· 1) vas fictile· 2) te-
gula, -ae, θ.

κέραμος, ἡ, terra figularis.

κεραμοσκεπής, ές, tegulatus.

κεραμόω -ῶ=κεραμιδῶω -ῶ.

κεράννυμι καὶ κεραννύω· 1) mis-
ceo, -ere· 2) tempero, -are, ali-
quid· 3)=ἐξυδαρῶ, diluo (-ui, -itum,
-ere).

κέρας, τό, cornu, -us, οὔ. τὰ κέ-
ρατα, cornuta, -uum· τό κέρας τῆς
Ἀμαλθείας, cornu Copiae.

κερασία, κερασέα, ἡ, cerasus, θ.

κεράσιον, τό, cerasum, -i, οὔ.

κέρασμα, τό, mixtura, -ae, θ.

κέρασος, ἡ, cerasus, -i, θ.

κεραστής, δ· 1) mixtor, -oris, ἄ.

*2) qui bibendum praebet.

κερασφόρος, corniger, a, um.

κερατᾶς, δ, corniger, -i, ἄ.

κερατέα, ἡ, siliqua, ae, θ.

κερατούλης, δ, cornicen, ἄ.

κερατίζω, cornu ferio.

κεράτινος, η, ον, corneus, a, um.

κεράτιον, τό· 1) corniculum, -i,

οὔ. 2) aliqua, -ae, θ.

κερατοειδής, ές, corneus, a, um.

κερατοφόρος, corniger, a, um.

κερατοφυνέω -ῶ, cornua habeo.

κερατώω -ῶ, cornu facio (aliquid)

κερατώδης, ές· 1) cornu similiis·

2) cornutus, a, um.

κεραύλης, δ, cornicen, -inis, ἄ.

κεραύνειος, ον, fulmineus, a, um.

κεραυνοβλής, δ, fulmine ictus.

κεραυνόβλητος, ον, fulmine ictus;
fulminatus, a, um.

κεραυνοβολέω -ῶ, fulmine ico
(ici, ictum) -ere; aliquem.

κεραυνοβολία, ἡ, fulminatio, θ.

κεραυνοβόλος, δ, fulminator, ἄ.

κεραυνόπληξ (κεραυνόπληκτος),
fulmine ictus.

κεραυνός, δ, fulmen, οὔ.

κεραυνῶ -ῶ, fulmine percutio,
fulmine ferio, fulmino, -are (ali-
quem ἢ aliquid) || —οῦμαι, fulmi-
ne percutior.

κεραύνωσις, ἡ, fulmine percussio.

κεράω -ῶ· 1) misceo (vinum)·

*2) νεοελ. bibendum (aliqui) praebeo
κερδαίνω, lucror (-atum -um, -i)
aliquid; lucrifacio, aliquid.

κερδαλέος, α, ον, lucrosus, a, um;
lucrificus, a, um.

κερδαλέότης, ἡ, astutia, θ.

κερδαλέοφρων, astuta cogitans.

κερδίζω, =κερδαλνω.

κερδητικός, lucrosus, a, um.

κέρδος, τό, lucrum, -i, οὔ. qu-
aestus, -i, ἄ.

κερδοφόρος, δ, lucrifer, a, um.

κερδῶς, ἡ, vulpes, -is, θ.

κερδῶς Ἑρμῆς, lucrifer (conci-
liator lucri) Mercurius.

κερκίδιον, τό, radiulus, -i, ἄ.
 κερκιδιοποιός, radios cunificiens.
 κερκίζω, radio texo.
 κερκίς, ἡ· 1) redius, -i, ἄ. 2) ἐν
 θ·άτρῳ, cuneus, -i, ἄ.
 κέρκισις, ἡ, textura, -ae, θ.
 κερκιστική, ἡ, ars textoria.
 κερκοπιθήκος, δ, cercopithēcus.
 κέρκος, ἡ, cauda, -ae, θ.
 κέρμα, κερμάτιον, τό, numulus.
 κερματίζω, comminuo (-ui -u-
 tum, -ere) aliquid.
 κερματιστής, δ, numularius.
 κερροειδής, ἐς, cornu similis.
 κερρόεις, εσσα, εν, cornutus.
 κερροῦχος, κερρουχίς, cornutus, a.
 κερτομέω -ω, convicior, -ari.
 κερτόμησις, ἡ, irrisio.
 κέρχνος, δ, raucitas, atis, θ.
 κερχνώδης, ες, raucus, a, um.
 κέρχνωμα, τό, raucitas, θ.
 κέρχω, raucio, -ire.
 κεστός, δ cestus, -i, ἄ.
 κέστρον, τό, cestrum, -i, οὐ.
 κευθμών, δ, latebra.
 κεύθω, abscondo, -ere.
 κεφάλαιον, τό· 1) caput, -itis, οὐ.
 2) summa, -ae, θ.
 κεφαλαῖος, ον, capitalis, e.—ον
 γράμμα, grandior littera.
 *κεφαλαίουχος, homo pecuniosus.
 κεφαλαῖω -ω, summam attin-
 go; in capita retigo (aliquid).
 κεφαλαῖωδης, ὠδες, ἐπιθ. sum-
 matim dictus.
 κεφαλαῖωδώς, summam.
 κεφαλαλγία -ω, caput doleo.
 κεφαλαλγής, ἐς, caput dolens.
 κεφαλαλγία, ἡ, dolor capitis.
 κεφαλῇ, ἡ· 1) caput, -itis, οὐ.
 2) ἄνθρωπος, ἴφον, caput, -itis,
 οὐ. φιλῇ κεφαλῇ! carum caput!
 κεφαλίζω, caput percutio.
 κεφαλινός, ἡ, ὄν, capitalis e.
 κεφάλιον, κεφαλίς, capitulum.
 κεφαλόδεσμος, δ, capitis liga-
 mentum.
 κεφαλοειδής, ἐς, capiti similis.
 κέφαλος (ἰχθύς), capito, ἄ.
 κεφαλοτομέω -ω, caput amputo.
 κεφαλωτός, capitatus, a, um; τό
 —ὄν πράσος, capitatus porrum.

κηδεῖα, ἡ, funeratio.
 *κηδεμονεύω, tutor alicujus sum.
 κηδεμονία, ἡ· 1) cura alicujus-
 rei· 2) ἐπι ὄρφαν. tutela, θ..
 κηδεμών, δ· 1) curator, -oris, ἄ,
 2) ἐπι ὄρφαν. tutor, -oris, ἄ.
 κηδεστής, δ, affinis.
 κηδεστία, ἡ· affinitas, -atis θ.
 κηδευτής (νεκροῦ), functor.
 κηδεύω, funero (aliquem), mor-
 tum efferro (extuli).
 κῆδος, τό· 1) cura, -ae, θ.. 2) =
 δειλα, fumus, -eris, οὐ.
 κῆδομαι τινος, curam gero alicu-
 jus; sollicitus sum de aliquo.
 κηκίς, ἡ, galla, -ae, θ.
 κηλέω -ω, mulceo demulceo (-si,
 -isum, -ere), aliquem ἢ aliquid,
 (dictis ἢ cantu suavi)· κηλοῦμαι,
 (ἐκηλήθην), mulceor.
 κῆλη, ἡ (νόσος), ramex, -icis, θ.
 κῆλησις, actio mulcendi aures.
 κηλητήριος, α, ον, κηλητικός, ἡ,
 ὄν, mulcendi vim habens.
 κηλήτης, δ, herniosus, -i, ἄ.
 κηλιδόω -ω, maculo, -are ali-
 quid· || —οῦμαι, maculor, -ari,
 κηλιδώμα, τό, macula, -ae, θ.
 κηλιδώσεις, ἡ, maculatio, -onis, θ..
 κηλιδωτός, maculosus, a, um.
 κηλίς, ἡ, macula, -ae, θ.
 κῆλων, δ, homo salax.
 κημός, δ, camus, -i, ἄ.
 κημόω -ω, capistro, -are.
 κῆμωσις, ἡ, cami impositio..
 *κηπαῖος, α, ον, hortensis, e.
 κηπάριον, τό, hortulus, -i, ἄ.
 κῆπευμα, τό, herba hortensis.
 κηπευτής, δ, hortulanus, -i, ἄ..
 κῆπευσις, ἡ, horti cultura.
 κηπευτός, ὄν, in horto satius.
 κηπεύω, in horto colo.
 κηπίδιον, κηπίον, hortulus.
 κηποκόμος, δ, hortulanus, -i, ἄ.
 κηποποιία, ἡ, horti cultura.
 κῆπος, ἡ, hortus, -i, ἄ.
 κηπουρία, cultura horti.
 κηπουρέω -ω, hortum colo.
 κηπουρικός, hortulanus, a, um..
 κηπουρός, δ, hortulanus, -i, a.
 1 κῆρ, ἡ, mors; fatum; noxa.
 2 κῆρ, τό, cor, -ordis, οὐ.

κηράνθεμον, τό, crithace, -es, θ.
 κηρία, ἡ, fascia sepulcralis.
 *κηρήθρα, ἡ, favus, -i, ἄ.
 κήρειος, η, ον, cereus, a, um.
 cerinus, a, um.
 κηριοειδής, ἔς, favo similis.
 κηρίον, τό· 1) —μελλικηρον, favus, -i, ἄ. 2) νεοελ. ἡ κηρίνη λαμπάς, cereus, -i, ἄ, candela, -ae, θ.
 κηροποιός, favum faciens.
 κηροπήγιον, candelabrum, ὃ.
 κηροπλαστῶ -ω, e cera fingo.
 κηροπλάστης, ὁ, qui cereas imagines fingit. [gines fingendi.
 κηροπλαστική, ἡ, ars cereas imagines fingendi.
 κηροποιός, ὄν, ceram faciens.
 κηροπώλης, ὁ, cerarius, ἄ.
 κηροπωλῆς, ceraria, -ae, θ.
 κηροπωλείον, taberna ceraria.
 κηρός, ὁ, cera, -ae, θ.
 κηρόω -ω, eera obduco; cero.
 κήρυγμα, τό· 1) praeconium, -ii, οὖ. 2) —ἐπ' αὐβ. sacra oratio.
 κήρυξ, ὁ· 1) praeco, -onis, θ. 2) praedicator, -oris, ἄ. 3) ὁ περὶ σπονδῶν πεμπόμενος κήρυξ, caduceator, -oris, ἄ. 4) κήρυξ τοῦ θεοῦ λόγον, sacer orator, -oris.
 κηρύκεια, ἡ, munus praeconis.
 κηρύκειον, τό, caduceum, οὖ.
 κηρύκειος, praeconius, a, um.
 κηρύκῶ, praeconium facio.
 κηρύκευμα, praeconium, -ii, οὖ.
 κήρυξις· 1) praedicatio, θ. 2) —πολέμου, denuntiatio belli.
 κηρύσσω καὶ κηρύττω· 1) praeco sum· 2) —προαγορεύω, praedico, -are, aliquid· 3) —την ἡμέραν τῶν δοξαριστῶν, edico diem comitiis· 4) —πόλεμον bellum denuntio· 5) praeconis voce edico aliquid, ὀθ. =vendo (aliquid); divulgo (aliquid)· *6) —τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, sacram orationem ad populum habeo.
 κήρωσις, ἡ, ceratura, -ae, θ.
 κήρωτός, ἡ, ὄν, ceratus, a, um.
 κητεία, ἡ, cetorum captura.
 κητοθηρία, —κητεία.
 κήτης, τό, cetus, -i, ἄ. πλ. τὰ κήτη, cete, οὖ.
 κητώδης, -ες· 1) cetacius, a, um. 2) cetosus, a, um.

κηφὴν, ὁ, fucus, -i, ἄ.
 κηώδης, ες, bene olens.
 κιβδηλεία, ἡ, adulteratio, θ.
 κιβδηλεύω, adultero, -are.
 *κιβδηλοποιός, ὁ, adulterator, ἄ.
 κιβδηλος, ον, adulterinus, a, um.
 μετφ. ambiguus, a, um.
 κιβώριον, τό, ciborium, -i, οὖ.
 κιβώτιον, τό, cista, -ae, θ.
 κιβωτοποιός, arcarum fabricator.
 κιβωτός, ἡ, arca, -ae, θ. cista, -ae, θ. capsula, -ae, θ.
 κιγκλῆς, ἡ, eancelli, -orum, ἄ.
 κίδαρις, ἡ, cidaris, -is, θ.
 κιθάρα, ἡ, cithara, -ae, θ.
 κιθαρίζω, citharam pulso.
 κιθάρισμα, τό, citharae sonus.
 κιθαριστής, ὁ, citharista, -ae, ἄ.
 κιθαριστικός, ἡ, ὄν, peritus citharam pulsandi.
 κιθαρίστρια, ἡ, citharistia, θ.
 κιθαρωδέω -ω, cithara cano.
 κιθαρωδία, ἡ, citharae cantus.
 κιθαρωδικός, ἡ, ὄν, citharoedius, a, um.
 κιθαρωδός, ὁ, citharoedus, -i, ἄ.
 κίκινος, ον, cícinus, a, um.
 κίκιννος (βόστρυχος), cineinnus.
 κίκκος, ὁ, ciccus, -i, ἄ.
 κιμωλία γῆ, cimolia terra, cimolia creta.
 κίναδος, ὁ, cinaedus, -i, ἄ.
 κιναιδώδης, cinaedius, a, um.
 κινδύνεμα, τό, facinus audax.
 κινδυνεύτης, ὁ, periclitator.
 κινδυνεύω· 1) periclitator (-atus sum, -ari· || 2) pericula subeo, dimico, -are· 3) —παράφρονεῖν, periculum est mihi ne mente (ab alieno)· 4) κινδυνεύω (μετ' ἀπαρεμφ.) = ἐγγὺς εἰμι, κοντεύω τά· ἐκινδυνέωσεν ὁ Κικέρων ἀποθανεῖν, parum afuit quin Cicero interierit· 5) κινδυνεύω (μετ' ἀπαρεμφ.) = εὐοικα, videor.
 κίνδυνος, ὁ· 1) periculum, -i, οὖ. 2) discrimen, -inis, οὖ.
 κινδυνώδης, periculosus, a, um.
 κινδυνωδώς, periculose.
 κινέω -ω· 1) moveo (-ovi, -otum, -ere) aliquem ἢ aliquid· || μετφ. κινῶ γέλωτα, risum moveo· 2) com-

moveo, -ere, aliquid. 3) = μεταβάλ-
λω, motum affero alicui rei; muto,
-are, aliquid. || 4) — οὔμαι, me mo-
veo ἢ moveor.

κίνημα, τό, motus, -us, ἄ.
κίνησις, ἡ. 1) motus, -us, ἄ. mo-
tio, θ. 2) = ταραχή, στάσις, motus,
tumultus reipublicae, plebis.

κινητέος, movendus, a, um.
κινήτηριον, τό, motorium, οὖ.
κινήτης, δ, motor, -oris, ἄ.
κινήτικός, motorius, a, um.
κινήτός, ἡ, ὄν, mobilis, e.
κίνητρον, τό, motorium, οὖ.
κίονα, ἡ (β.) cinna, -ae, θ.
κιννάβαρι, cinnabaris, e, θ.
κινάμωμον, cinnamōmum, οὖ.
κίονιον, τό, κιονίς, ἡ, κιονίσκος,
δ, columella, -ae, θ.

κιοιοειδής, columnae similis.
κιοιόκρανον, caput columnae.
κιοιοφορέω -ῶ, columnam fero.
κιοιοφόρος, columnam ferens.
κίρκος, δ, circus, -i, ἄ.
κιννάω -ῶ, misceo (vinum).
κίρροειδής, ἐς, fulvo similis.
κίρρός, ἄ, ὄν, fulvus, a, um.
κίρσοκήλη, varicosus ramex.
κίρσος (νόσος) varix, -icis, ἄ.
κίσσα (πι.) pica, -ae, θ.
κισ(σ)ηρίζω, pumico (aliquid).
κίς(σ)ηρις, ἡ, pumex, -icis, ἄ.
κισ(σ)ηρώδης, ἐς, pumiceus.
κίσσινος, hederaceus, a, um.
κισσοειδής, ἐς, hederæ similis.
κισσός, δ, hederæ, -ae, θ.
κισσοστεφής, hederæ coronatus.
κισσοφόρος, hederiger, a, um.
κισσῶ -ῶ, hederæ coronō.
κίστη, ἡ, cista, -ae, θ.
κιστοφόρος, δ, cistifer, -eri, ἄ.
κίτρεα, κίτριά, ἡ, citrea, θ.
κίτρινίζω, citreo colore sum.
κίτριοειδής, citri colori similis.
κίτρινος, ἡ, ὄν, citreo colore.
κίτρον, τό, citreum, -ii, οὖ.
κίτρώχρους -ουν, colore citreo.
κίχλη, ἡ, turdus, -i, ἄ.
κίχλις (= καγγάζω), cachinno.
κίχλισμός, δ, cachinnus, -i, ἄ.
κίχορα, τά, cichorea.
κίχημι (= δαρεύω) τινί τι, com-

modo alicui aliquid. || μέσ. κίχρα-
μαί τι, mutuor (-atus sum) ali-
quid.

κικώριον, τό, cichorium, -i, οὖ.
κίων, δ, ἡ, colamna, -ae, θ.
κλαγγάζω, κέκλαγγα, clangō.
κλαγγή, ἡ, clangor, -oris, ἄ.
κλαγγήδον, cum clangore.
κλαγκτός, clangorem edens.
κλάδευσις, ἡ, amputatio, θ.
κλαδευτήρ, κλαδευτής, δ, puta-
tor, -oris, ἄ.
κλαδευτήριον, putatoria falx.
κλαδέω, puto, amputo, -are.
κλαδίον, κλαδίσκος, ramulus.
κλάδος, δ, ramus, -i, ἄ.
κλάζω, clangō, -ere.
κλαίω καὶ κλάω, fleo (-evi, -etum
-ere); ploro, -are.

*κλάνω, pedit (pedepedi).
κλάπαι, αἱ, grallae, -arum, θ.
*κλασσικός, classicus, a, um.
κλάσις, ἡ, fractio, -onis, θ. *2)
classis, -is, θ. ordo, -inis, ἄ.
κλάσμα, τό. 1) fragmentum, -i,
οὖ. 2) ἐν τῇ ἀριθμ. numerus fractus
κλανθμός, δ, fletus, -us, ἄ.
κλανθμυρίζω, vagio, -ire.
κλανθμυρισμός, vagitus, ἄ.
κλανθμών, δ, locus flentium.
κλαῦμα, τό, fletus, -us, ἄ.
κλανσιῶν -ῶ, plorare cupio.
κλανσιγελως, fletus cum risu.
κλανστός, ἡ, ὄν, flebilis, e.
κλάω -ῶ, frangō (-egi, -ere).
κλειδίον, τό. 1) clavicula, -ae, θ.
2) jugulum, -i, οὖ.
*κλειδοκύβαλον, fides, -ium, θ.
κλειδοποιός, δ, claustrarius, ἄ.
κλειδοῦχος, δ, claviger, -eri, ἄ.
κλειδοφύλαξ, δ, custos clavium.
κλειδῶν -ῶ, claudio clavi.
κλειδωμα, κλειδωσις, obsessio.
κλειζω, celebros, -are.
κλειθρον. 1) claustrum, -i. συνήθ.
claustra, -orum. 2) sera, θ.
κλειθροποιός, claustrarius, ἄ.
κλεινός, ἡ, ὄν, inclitus, a, um;
cebeber, -is, e.
κλείς, ἡ, clavis, -is, θ.
κλείσις, ἡ, clausio, -onis, θ.
κλείσουρα, ἡ, clausura, -ae, θ.

κλειστός, ἡ, ὄν, clausus, a, um.
 κλειστρον, τό, claustrum, -i, οὐ.
 κλεισώρεια, ἡ, clausura, -ae, θ.
 κλειτορίς, ἡ, clitoris, -is, θ.
 κλειτός, ἡ, ὄν, inclitus, a, um;
 cebeber, -is, e.

κλείω· 1) claudio (-si, -sum, -ere)
 aliquid· 2) obsero, -are, aliquid· 3)
 κλείομαι, claudor (-usus sum-i) ||
 κεκλεισμένος, η, ον, clausus, a, um.

κλέος, τό, gloria, -ae, θ.
 κλέπτῃς, δ, fur, -uris, δ.
 κλέπτεις, κλέπτρια, fur, -uris, θ.
 κλεπτικός, ἡ, ὄν, furax, -acis, θ.
 κλεπτικῶς, furtive; furtim.

κλεπτός, ἡ, ὄν, furtivus, a, um.
 κλεπτοσύνη, ἡ, furacitas, θ.

κλέπτω τι, furtum rei alicujus facio; furor (-atus sum, -ari) aliquid·

|| κλαπείς, -είσα, -έν, κεκλεμμένος,
 η, ον, furto ademptus ἢ ablatas.

κλεψία, ἡ, iurtum, -i, οὐ.
 κλεψιγαμέω, ρῆμ. furtivo amore fruor.

κλεψιγαμία, amor furtivus.
 κλεψιγαμος, ον, ἐπ'θ. clam amore fruens.

κλεψιαῖος, α, ον, furto ablatas.
 κλεψίνους -ονν, versutus, a, um.

κλεψύδρα, ἡ, clepsydra, -ae, θ.
 κληδονίζομαι, omen accipio.

κληδόνισμα, omen -inis- οὐ.
 κληδονισμός, δ, onimatio, -onis.

κληδονυχέω -ῶ, claves habeo.
 κληδοῦχος, δ, claves tenens.

κληδών, ἡ, omen, -inis, θ.
 κληῖθρον, τό, claustrum, θ.

κλήμα, τό, vitis, -is, θ.
 κλημάτιον, τό, viticula, -ae, θ.

κλημαῖνός, pampineus, a, um.
 κληματώδης, pampinosus.

κληρικός, δ, clericus, -i, δ.
 κληροδοσία· 1) sorte distributio rei· 2) = κληροδότιμα, legatum.

*κληροδοτέω -ῶ· 1) sorte distribuo aliquid· 2) — τινα, heredem facio aliquem· 3) — τινί τι, lego (-are) alicui aliquid.

*κληροδότιμα, legatum, -i, οὐ.
 κληροδότης, δ, legator, δ.

κληρονομέω -ῶ· 1) hereditatem adeo (accipio, consequor)· 2) —

τινός, aliquid mihi hereditate obvenit· 3) — τινα heredem facio aliquem.

κληρονομία, ἡ, hereditas, θ.
 κληρονομικός, hereditarius.

κληρονόμος, δ, ἡ, heres, -ēdis, δ. θ. δ τοῦ ὄλου κληρονόμος, heres ex asse.

κλήρος, δ· 1) sos, -rtis, θ. 2) = κληρονομία, hereditas, -atis, θ. † 3) = τὸ ἱερατεῖον, clerus, -i, δ. sacerdots, um, δ.

κληρουχικός νόμος, lex agraria.
 κληροῦχοι, οἱ, agrarii, -onum·

*γεοεῖ. κληροῦχος, sorte ductus miles; tiro, -onis, δ.

κληρόω -ῶ τινα, sorte lego aliquem· || — οὔμαι, sortior (-itus sum, -iri).

κληρώσις, ἡ, sortitio, -onis, θ.
 κληρωτής, δ, sortitor, -oris, δ.

κληρωτί, sortito; ex sorte.
 κληρωτής, ἡ, sitella, -ae, θ.

κληρωτός, ἡ, ὄν, sorte, ductus, a, um; sorte lectus, a, um.

κλῆς, ἡ, clavis, -is, θ.
 κλῆσις, ἡ· 1) vocatio, -onis, θ.

2) vocatus, -us, δ. 3) = κλῆσις, μοῖρα, classis, -is, θ.

κλητέος, α, ον, vocandus, a, um.
 κλητεύω, in jus voco (aliquem).

κλητήρ, δ, vocator, -oris, δ.
 κλητικός, ἡ, ὄν· vocativus, a, um;

κλητ. πῶσις, vocativus casus.
 κλητός, ἡ, ὄν· 1) vocatus, a, um·

2) invitatus, a, um.
 κλήτωρ, δ, vocator, -oris, δ.

κλίβανος, δ, fornax, -acis, θ.
 κλίμα (γεωγρ.) clima, οὐ.

κλιμάκειον, τό, parva scala.
 κλιμακῶδῃ, gradatim.

κλιμακίς, ἡ, climacis, -idis, θ.
 κλιμακώδης, ες, scalaris, e.

κλιμακωτός, ὄν, scalaris, -e.
 κλίμαξ, ἡ· 1) scala, -ae, θ. ἰδ. πλῆθ.

scalae, -arum· 2) ἐν τῇ ρητορικῇ· climax, -acis, θ. gradatio, θ.

κλινάριον, τό, lectulus, -i, δ.
 κλίνη, ἡ· 1) lectus, -i, δ. 2) φορητή—, lectica, -ae, θ. 3) δειπνητικῇ—, lectus, -i, δ. 4) νεκρικῇ—, lectus funebris ἢ ἀπλ. lectus.

κλινήρης εἰμι· lecto teneor.
 κλινικός, ἡ, ὄν, clinicus, -i, ἄ.
 || ἡ κλινική, clinice, -es, θ.
 κλिनοποιός, δ, lectarius, -ii, ἄ.
 κλινόπους, δ, pes lecti.
 κλिनοφόρος, ἄ, lecticarius, -ii, ἄ.
 κλιντήρ, δ, lectus, -us, ἄ.
 κλιντήριον, τό, lectulus, -i, ἄ.
 κλινω· 1) inclino, -are, aliquid·
 2) ἐν τῇ γραμμ. declino, -are, ali-
 quid· 3) οὐδ. α') ἡ φάλαγξ κλίνει,
 acies inclinatur· β') ἐπὶ τὸ χεῖρον
 —, inclino, -are· γ') vergo, -ere.
 κλισία, ἡ, tabernaculum, οὐ.
 κλίσις, ἡ· 1) inclinatio, -onis, θ.
 2) ἐν τῇ γραμμ. declinatio, θ.
 κλισμός, δ, lectus, -us, ἄ.
 κλιτός, ἡ, ὄν, declivis, e.
 κλιτός, ἡ, devexitas montis.
 κλοιός, δ, collare, -is, οὐ.
 κλοιόω -ῶ, collari includo.
 κλονέω -ῶ, agito, -are; quatio
 ἢ concutio, (-ussi, -ussum, -ere)
 aliquid· —ομαι· titubo, -are.
 κλόνησις, ἡ, concussio, θ.
 *κλονισμός, δ, motus vehemens;
 concussio, -onis, θ.
 *κλονίζω, vehementer moveo,
 concutio, -ere, —ομαι, titubo.
 κλόνος, δ, motus vehemens.
 κλοπεία, ἡ, furtum, -i, οὐ.
 κλοπέυς, δ, fur, -uris, ἄ.
 κλοπή, ἡ, furtum, -i, οὐ.
 κλοπικός, furtificus, a, um.
 κλοπιμαῖος, furtivus, a, um.
 κλόπιος, ον, furtivus, a, um.
 κλύδων, δ· 1) fluctus, -us, ἄ. 2)
 tempestas, -atis, θ.
 κλυδωνίζομαι, fluctuor.
 κλυδώνιον, τό, fluctus exiguus.
 κλύζω· 1) adluo, -ere, aliquid·
 2) = ἀποπλύνω, abluo, aliquid.
 κλύσις, ἡ, ablutio, -onis, θ.
 κλύσμα, τό· 1) ablutio onis, θ. 2)
 = κλυστήρ, clyster, -eris, ἄ.
 κλυστήρ, δ, clyster, -eris, ἄ.
 κλυστήριον, τό, clysterium, -i, οὐ.
 κλυτός, ἡ, ὄν, inclutus, a, um;
 clarus, a, um.
 κλύω, audio, -ire.
 κλωβίον, τό, parva cavea.
 κλωβός, δ, cavea, -ae, θ.

κλωγμός, δ, singultus, -us, ἄ.
 κλώζω (ἐπὶ ὄρν.)· singultio, -ire;
 glocio, -ire.
 κλώθω (=νήθω)· neo (-evi, -ere)
 aliquid.
 κλών, δ, ramus, -i, ἄ.
 κλωνάριον, κλώνιον, ramulus.
 κλώσις, ἡ, stamen, -inis, οὐ.
 κλώσμα, τό, stamen, -inis, θ. 1)
 = κλωστή, tilum, -i, οὐ.
 *κλώσσα, gallina incubans.
 κλωσσάω -ῶ, ova foveo.
 κλωστήρ, δ· 1) = κλωστή, filum,
 -i, οὐ. 2) = ἄτρακτος, fusus, ἄ.
 κλωστός, nendo tortus, a, um.
 κλώψ, δ, fur, -uris, ἄ.
 κνάμπω, κναφεόν, κναφεύς,
 κτλ. ἴδε γνάμπω, γναφεῖον, γνα-
 φεύς, κτλ.
 κνάω -ῶ, scabo, -ere, aliquid.
 κνεφάζω, tenebras obduco.
 κνέφας, τό· 1) caligo, -inis, θ. 2)
 crepusculum, -i, οὐ.
 κνηθμός, δ, pruritus, -us, ἄ.
 κνήθω, scabo, -ere, aliquid· ||
 —ομαι, prurjo, -ire.
 κνήμη, ἡ· 1) δ αὐλὸς τῆς —, tibia,
 θ. 2) γαστροκνημία, sura, θ. || 3) =
 τὸ κάτω σκέλος, crus, -uris, οὐ.
 κνημιδωτός, ἡ, ὄν, ocreatus, a, um.
 κνημῖς, ἡ, ocrea, -ae, θ.
 κνησιόω -ῶ, prurio, -ire.
 κνησμός, δ, pruritus, -us, ἄ.
 κνηστός, rarus, sectus, a, um.
 κνήστρον, τό, radula, -ae, θ.
 κνιδάω -ῶ, urticis flagello; μετφ.
 prurio, -ire.
 κνίδη, κνίξα, ἡ, urtica, -ae, θ.
 κνίζω, rado, -ere; scalpo, -ere,
 aliquid· || —ομαι, prurio.
 κνισμός, δ, pruritus, -us, ἄ.
 κνισμώδης, ες, pruriginosus.
 κνίσσα, ἡ, nidor, -oris, ἄ.
 κνισσάω -ῶ, nidore repleo.
 κνισσηρός, nidore plenus.
 κνισσώδης, ες, κνισσωτός, ἡ, ὄν,
 nidore plenus, a, um.
 κνίψ, ἡ, culex, -icis, ἄ.
 κνυζάω -ῶ (-ῶμαι), gannio, -ire.
 κνυζηθμός, gannitus, -us, ἄ.
 κνύζημα, gannitus; vagitus.
 κνύζω, —ομαι, gannio, -ire.

κνώδαλον, τό, animal ferum.
 κνώσσω, profunde dormio.
 κόγχη, ἡ, concha, -ae, θ.
 κογχύλη, ἡ, murex, -icis, ἄ.
 κογχύλιον, τό, conchylium.
 κογχυλιώδης, conchylii similis.
 κογχυλιωτός, conchyliatus.
 κοδράντης, δ, quadrans, ἄ.
 κόθορνος, δ, cothurnus, -i, ἄ.
 κοῖζω, grunniō, -ire.
 κοιλαίνω, cavo, -are, aliquid.
 κοίλανσις, ἡ, cavatio, θ.
 κοιλάς, ἡ, vallis, -is, θ.
 κοιλία, ἡ· 1) venter, -tris, ἄ. 2) alvus, -i, θ. 3) uterus, -i, θ.
 κοιλιακός, coeliacus, a, um.
 κοιλίσθουλος, δ, ventri deditus.
 κοῖλος, η, ον, cavus, a, um.
 κοιλότης, ἡ, cavatio, θ.
 κοιλώω -ᾧ, cavo, -are.
 κοιλώδης, ες, cum locis cavis.
 κοίλωμα, τό, cavum, -i, οὐ. cavatio, -onis, θ.
 κοιμάω -ᾧ, sopio, -ire, aliquem· μετφ. lenio, -ire; mitigo, -are· || -ῶμαι, α') cubo (-ui, -itum, -are); dormio (-ivi, -itum, -ire)· β') = ἀποθνήσκω, morior (-tuus sum, -i).
 κοίμημα, τό, ἵδε κοίμησις.
 κοίμησις, ἡ, dormitio, θ.
 κοιμητήριον, τό· 1) = κοιτών, dormitorium· 2) = νεκροταφεῖον, coemeterium, -ii, οὐ.
 κοιμίζω, sopio, -ire, aliquem.
 κοινῇ, communiter.
 †κοινοβιακός, in coenobio degens.
 †κοινοβιάρχης, δ, abbas, -ātis, ἄ.
 †κοινόβιον, τό, abbatia, θ.
 κοινόςβιος, δ, coenobita, -ae, ἄ.
 κοινοβλαβής, ες, in commune noxius, a, um.
 κοινοβουλευτικός, ἡ, ον, ad commune consilium pertinens· || *—ἀνής, homo senatorius.
 κοινοβουλέω -ᾧ, una cum aliis deliberō.
 *κοινοβούλιον, τό, consilium, -ii, οὐ. senatus, -us, ἄ.
 *κοινοκτημοσύνη, ἡ, bonorum aequatio.
 κοινολεκτέω -ᾧ, vulgo loquor.
 κοινολέκτως, vulgari sermone.

*Ἑλληνο-Λατινικὸν Λεξικὸν

κοινολεξία, ἡ, vulgaris lectio.
 κοινολογεῖσθαι -οῦμαι τινι πρὸς τινα, colloquor, (-cutus sum, -i) cum aliquo.
 *κοινολογέω -ᾧ, vulgo, divulgo, -are, aliquid.
 κοινολόγημα, colloquium, οὐ.
 *κοινολόγησις, ἡ, divulgatio, θ.
 κοινολογία, ἡ, colloquium.
 κοινοποιεῖσθαι -οῦμαι, communico, -are (aliquid).
 κοινοποιήσις, ἡ, communicatio -onis, θ.
 κοινοπραγέω -ᾧ, communiter aliquid facio ἢ ago.
 κοινός, ἡ, ὄν· 1) communis, e· 2) publicus, a, um· 3) = χυδαῖος, vulgaris, e· 4) τὸ κοινόν, τὰ κοινά, respublica; commune publicum.
 κοινότης, ἡ, communitas, θ.
 κοινοφιλής, ες, eadem amans.
 κοινόφρων, ον, eadem sentiens.
 κοινόςω -ᾧ τί τινι, communico (-are) aliquid cum aliquo· || —οῦμαι τινι περὶ τῶν μεγίστων, communis cum aliquo de maximis rebus
 κοινών, δ, socius, -ii, ἄ.
 κοινωνέω -ᾧ τινος, commune aliquid habeo, particeps sum alicujus rei.
 κοινωνήσις, ἡ, communicatio, participatio, -onis, θ.
 κοινωνία, ἡ· 1) communio, -onis, θ. 2) consortio, -onis, θ. 3) societas, -atis, θ. 4) † sacra coena.
 κοινωνικός, ἡ, ὄν, socialis, e.
 κοινωνικῶς, socialiter.
 κοινωνός τινος· 1) particeps (-ipis) alicujus rei· 2) consors (-rtis) alicujus rei· 3) ὁ κοινωνός, socius, -ii, ἄ. particeps, -ipis.
 κοινωφελής, ες, omnibus utilis.
 κοίρανα, ἡ, dominium, -ii, οὐ.
 κοίρανος, δ, dominus; rex.
 κοιτάζεσθαι, cubo, -are.
 κοιταῖος, α, ον· 1) in lecto cubans· 2) — γίγνομαι, pernocto, -are· 3) τὸ κοιταῖον, lustrum, -i, οὐ.
 κοίτη, ἡ· 1) = εὐνή, lectus, -us, ἄ. cubile, -is, οὐ. 2) = ὦρα τοῦ κοιτάζεσθαι, tempus cubandi· 3) — ποταμοῦ, alveus fluminis.

κοιτίς, ἡ 1) cistella, -ae, θ. *2) νεοελ. cunabula, -orum, οὐ.
 κοιτών, δ, cnbiculum, -i, οὐ.
 κοιτωνίσκος, δ, parvum cubiculum
 κοιτωνίτης, δ, cubicularius, ἀ.
 *κόκκαλον, τό, os, ossis, οὐ.
 κοκκίζω, grana eximo.
 κοκκινίζω 1) coccino tingo, -ere *2) νεοελ.) rubesco, -ere.
 κόκκινος, η, ον 1) coccinus, a, um *2) νεοελ.) raber, bra, brum.
 κοκκινοβαφής, coccineus.
 κοκκονάριον, pini nucamentum.
 κόκκος, δ, granum, -i, οὐ.
 κόκκυξ, δ, coccyx, -ygis, ἀ.
 κοκκυσμός, δ, cantus galli.
 κολλάζω 1) = τιμωρῶ, punio (-ivi, -itum, -ire) aliquem || —ομαι, punior (-itus sum, -iri) 2) = συστέλλω, castigo, -are, reprimo, -ere 3) = μετριάζω τι, moderor, -ari, aliquid.
 κολακεία, ἡ, adulatio, θ.
 κολάκευμα, τό, blandimentum, οὐ.
 κολακευτέον, adulandum (est).
 κολακευτικός, ἡ, ον, blandus, blandicus, a, um.
 κολακευτικῶς, blande.
 κολακεύω τινά, adulo, -are ἢ (συνήθ.) adulor (-atus sum -ari) aliquem || —ομαι ὑπό τινος, adulor ab aliquo.
 κολακικός, ἡ, ον, blandificus, adulatorius, a, um.
 κολακικῶς, adulatorie.
 κολακίς, ἡ, adulatrix, -icis, θ.
 κόλαξ, δ, adulator, -oris, ἀ.
 κολαπτίηρ, δ, scalprum, -i, οὐ.
 κολάπτω, scalpo, -ere.
 κόλασις, ἡ 1) = τιμωρία, castigatio, -onis, θ. punitio, -onis, θ. *2) = ἔδης, inferi, -orum, ἀ.
 κόλασμα, τό, poena, -ae, θ.
 κολασμός, δ 1) punitio, -onis, θ. 2) moderatio, -onis, θ.
 κολαστέος, puniendus, a, um.
 κολαστήριον, τό 1) locus supplicii 2) tormentum, -i, οὐ.
 κολαστής, δ, punitor, -oris, ἀ.
 κολαστικός 1) poenas infligens 2) moderandi vim habens.
 κολαφίζω, alapam infligo || —

ομαι, colaphis vapulo.
 κολάφισμα, τό, κόλαφος, δ, alape, -ae, θ. colaphus, -i, ἀ.
 κολεός, δ 1) = ἐξφοθήκη, vagina, θ. 2) μέτρον τι, culeus, ἀ.
 κόλλα, ἡ, gluten, -inis, οὐ.
 κολλάω -ῶ, glutino, -are, aliquid || —ῶμαι, adhaerescere, -ere.
 κόλλημα, glutinamentum, οὐ.
 κόλλησις, ἡ, glutinatio, θ.
 κολλητήριον, τό, glutinium, οὐ.
 κολλητικός, ἡ, ον 1) glutinativus, a, um *2) νεοελ. (ἐπὶ μιάσμοι, κτλ.) contagiosus, a, um.
 κολλητής, δ, glutinator, ἀ.
 κολλητός, glutinatus, a, um.
 κολλυβιστής, δ, nummularius, -i, ἀ. collybista, -ae, θ.
 κολλύρα, ἡ, collyra, -ae, θ.
 κολλύριον, τό, collyrium, -ii, οὐ.
 κολλώδης, ες, glutinosus, a, um.
 κολοβός, ἡ, ον, mutilus, a, um.
 κολοβότης, ἡ, mutilatio, -onis, θ.
 κολοβόω -ῶ, mutilo -are.
 κολόβωμα, τό, mutilum, -i, οὐ.
 κολόβωσις, ἡ, mutilatio, θ.
 κολοβωτής, δ, mutilator, -oris, ἀ.
 κολοιός, δ, graculus, -i, ἀ.
 κολοκύνθη, κολοκύντη, ἡ (καρκ. καὶ φ.) cucurbita, -ae, θ.
 κολοκύνθινος, η, ον, e cucurbitis factus, a, um.
 κολοκύντιον, cucurbitula, -ae, θ.
 κολοσσαῖος (κολοσσαῖος), α, ον, colossus, a, um.
 κολοσσικός, colossicus, a, um.
 κολοσσός, δ, colossus, -i, ἀ.
 κολοσυρτός, δ, tumultus, -i, ἀ.
 κόλουρος, ον, colurus, a, um.
 κόλουσις, ἡ, mutilatio, θ.
 κολούω, mutilo, -are, aliquem ἢ aliquid, μετφ. debilito.
 κολοφών, δ, fastigium, οὐ.
 κολποειδής, ες, sinui similis.
 κόλπος, δ, sinus, -us, ἀ. 2) — τῶν γονάτων, gremium, -ii, οὐ.
 κολπῶ -ῶ, sinuo, aliquid || —ομαι, sinuor, -ari,
 κολπώδης, ες, sinuosus, a, um.
 κολπωδῶς, sinuose.
 κόλπωμα, τό, sinuamen, -inis, οὐ.
 κόλπωσης, ἡ, sinuatio, θ.

κολπωτός, sinuatus, a, um.

κολυμβάς (ἐλαία), colymbas, -adis.

κολυμβάω -ῶ· 1) nato, -are· 2) urinor, -ari.

κολυμβήθρα, ἡ· 1) natatoria, -ae, θ. natabulum, -i, ἄ, piscina, -ae, θ. 2) † baptisterium, -ii, οὐ.

κολύμβησις, ἡ, natatio, -onis, θ. natatus, -us, ἄ.

κολυμβητής, δ, natator, ἄ.

κολυμβητικός, ἡ, δὲν, natatorius, a, um; natandi peritus.

κολώνη, ἡ, collis, -is, θ.

κολωνοειδής, ἐξ, colli similis.

κολωνός, δ, collis, e.

κόμαρον, τό, arbutum, -i, οὐ.

κόμαρος, ἡ, arbutus, -i, θ.

κομάω -ῶ· 1) como (-avi, -atum -are); comam nutrio· 2) ἐπὶ δένδρῳ foliis, frondibus como ἢ ornatus sum· 3) μεταφ.—μέγα φρονῶ, effero me, superbio (aliqua re).

κόμβος, δ, nodus, -i, ἄ.

κομέω -ῶ, curam gero.

κόμη, ἡ· 1) coma, -ae, θ. caesaries, -ei, θ. capillum, -i, οὐ. crines, -ium, ἄ. 2) ἐπὶ δένδρῳ. coma.

κόμης, δ, praefectus; comes, ἄ.

κομήτης, δ· 1) = comans, comatus, a, um; crinitus, a, um. 2) (ἀστὴρ) κομήτης, stella crinita.

1. κομιδή, ἡ, portatio, -onis, θ. portatus, -us, ἄ.

2. κομιδή· 1) valde; admodum· 2) prorsus; omnino.

κομίζω· porto (-avi, -atum, -are) aliquid· 2) — ἐφ' ἀράξης, ἐφ' ἵππον ἐν πλοίῳ, ἐπὶ τῶν ὤμων, κτλ.) veho (vexi, vectum, -ere) aliquid· 3) fero (tulī, latum, -erre) aliquid; — ἀργύριον πρὸς τινα, fero argentum ad aliquem.

κομίζομαι· 1) portor, -ari; vehor, -i· 2) = λαμβάνω τι, feror accipio (aliquid)· 3) — χάριν, consequor (obtineo) gratiam· 4) recipio, -ere.

κομιστήρ (κομιστής), portator.

κομιστικός, portatorius, a, um.

κόμιστρον, τό, praemium quod portatori datur.

*κομιτᾶτον, τό, consilium dele-

ctorum virorum de aliqua re deliberantium.

κόμμα, τό· 1) segmen -inis, οὐ. 2) nota in numo percussa· 3) ἐν τῇ γραμ. comma -atis, θ. incisum, -i, οὐ. *4) νεοελ. ἡ ἐν τῇ πολιτείᾳ

μερίς, pars, -rtis, θ. καὶ συνηθέστ. partes, -ium.

*κομματάρχης, factionarius, ἄ.

κομματικός, ἡ, δὲν· 1) commatibus constans· *2) νεοελ. alterius partis studiosus.

κομμάτιον, parvum segmentum.

κόμμι, τό, gummi, οὐ. ἄγκλ.

κομμιώδης, gummeus.

κομμός (=κοπετός), planctus, -us.

κομμός -ῶ, como (compsi, com-

ptum, -ere).

κόμωσις, ἡ; comptus, us, ἄ.

*κομωτήριον, comptorium.

κομωτής, δ, comarum ornator, καὶ ἐν γέν. ornator, ἄ.

κομωτική, ἡ, comptoria ars.

κομοτροφέω -ῶ, comam alo.

κομπάζω, magnopere me jacto; glorior (-atus sum), -ari.

κομπασμός, δ, jactatio, θ.

κομπαστής, δ, jactator, ἄ.

κομπαστικός, jactabundus.

κομπαστικῶς, jactabunde.

*κομπορημονέω -ῶ, grandibus me verbis jactito.

κομπορημοσύνη, ἡ, magnificentia verborum.

κομπορημῶν, ον, qui grandibus se verbis jactitat.

κόμπος, δ, jactatio, -onis, θηλ. ostentatio, -onis, θ.

κομπώδης, jactabundus, a, um.

κομπωδῶς, jactabunde.

κομψεία, ἡ, elegantia, -ae, θ.

κομψεύω, lepidum, aliquid reddo; lepide aliquid facio, dico· || —ομαι, α') scitum me gero; urbane jocos· β') lepide dicor, scite dicor· *γ')

νεοελ. = καλλωπίζομαι, me orno ἢ como; κομψενόμενος, qui se ornat; ornatus, a, um.

κομψοέπεια, ἡ, lepor, -ōris, ἄ.

κομψοεπής, ἐς, facetus, a, um.

κομπολογέω -ῶ, lepide loquor.

κομπολογία, ἡ, lepidus sermo.

κομπολόγος, *ον*, facetus, a, um.
 κομποπρεπής, festivus, a, um.
 κομψός, *ή, όν*, scitus, a, um;
 elegans, -ntis, venustus, a, um.
 κομψότης, *ή*, elegantia, -ae, *θ*.
 lepor, -ōris, *ά*.
 κομψώς, scite eleganter.
 κόναβος, *δ*, sonitus, -us, *ά*.
 κονδύλη, *ή*, tuber, -eris, *οὔ*.
 κονδύλιον, *τό*, calamus, -i, a.
 κόνδυλος, *δ* pugnus, *ά*.
 κονδύλωμα, *τό*, condylōma, *οὔ*.
 κονία, *ή*, pulvis, -eris, *ά*.
 κονίαμα, *τό*, albarium, -i *οὔ*.
 κονίασις, *ή*, loricatio, -onis, *θ*.
 κονιατής, *δ*, tector albarius.
 κονιατός, *ή, όν*, calce obductus.
 κονιάω -*ω*· 1) || σκονίζω, pulvere
 conspergo (aliquid)· 2) || άσβεστώ-
 νω, calce obduco aliquid· || μεταφ.
 κονιάω τό πρόσωπον, fuco faciem.
 κόνικλος, *δ*, cuniculus, -i, *ά*.
 κονιορτός, *δ*, pulvis, -eris, *ά*.
 κονιορτώδης, *δ*, pulverulentus,
 a, um.
 κονιόω -*ω*, pulverem excito.
 1 κόνις, *ή· 1)* pulvis, -eris, *ά· 2)*
 cinis, -eris, *ά*.
 2. κόνις, *ή*, lens, ndis, *θ*. *αί κό-*
νιδες (κ. κόνιδες), lendes, -ium.
 κονίστρα, *ή*, arēna, -ae, *θ*.
 κονίω *ή* κονίζω, pulvere impleo
ή conspergo (aliquid)—*ομαι*, pul-
 vere me conspergo.
 κοντάκιον, *τό*, brevis hymnus.
 κοντάριον, *τό*, verutum, -i, *οὔ*.
 1. κοντός, *δ· 1)* contus, -i, *ά· 2)*
 hostile, -is, *οὔ*.
 2. κοντός, *ή, όν*, curtus, a, um;
 pravus, a, um.
 κοπάζω, cesso, -are.
 κοπανίζω, pinso, (aliquid); ali-
 quid (in) pilā contundo.
 *κοπάνισμα, *τό*, pinsatio, *θ*.
 κοπανιστήριον, pistillum, -i, *οὔ*.
 κοπανιστός, *ή, όν*, pinsus, a, um.
 κόπανον, *τό*, pistillum, -i, *οὔ*.
 κόπασμα, *τό*, cessatio, -onis, *θ*.
 κοπετός, *δ*, planctus, -us, *ά*.
 κοπεύς, *δ*, caelum, -i, *οὔ*.
 κοπή, *ή*, sectio, incisio, -onis, *θ*.
 κοπιαρός (=κοπιαστικός), laborio-

sus, a, um; molestus, a, um.
 κοπιάω -*ω*· 1) laboro, -are· 2)
 fatigor, lassor, defetiscor.
 κοπίς, *ή*, copis, -idis, *θ*.
 κοπιώδης, *ες*, laboriosus, a, um.
 κόπος, *δ· 1)* πόνος, labor, -oris,
ά· 2) =κάματος, lassitudo, *θ*.
 κοπόω -*ω*, fatigo, -are; lasso,-
 are (aliquem *ή* alliquid) — *οὔμαι*,
 lassor (-atus, sum, -ari).
 κόπρανον *τό*, stercus, -oris, *οὔ*.
 κοπρίεω -*ω*, κοπρίζω, stercoro,
ή, are, aliquid.
 κοπρία, *ή*, stercus, -oris, *ά*.
 κοπρίας, *δ*, coprea, ae, *ά*.
 κοπρικός, κόπρινος, *η, ον, κό-*
πριος, α, ον, stercoreus, a, um.
 κόπρισις, κοπρισμός, κόπρωσις,
 stercoratio -onis, *θ*.
 κοπριώδης, stercorosus, a, um.
 κόπρος, *ή· 1)* stercus, *ά· 2)* fi-
 mus, *ά· 3)* =πλάσμα, laetamen, *οὔ*.
 κοπροφορέω -*ω*, stercus fero.
 κοπροφόρος, *ον*, stercus ferens.
 κοπρώδης, *ες*, stercorosus, a, um.
 κοπρών, *δ*, sterquilinium, *οὔ*.
 κοπτός, *ή, όν*, contusus, a, um.
 κόπτω· 1) seco, deseco (-cui-,
 ctum, -are) aliquid, scindo *ή* fin-
 no, -ere, aliquid· 2) caedo (cecidi,
 caesum, -ere) aliquid· 3) (=κρούω)
 την θύραν, caedo januam· 4) (=δηλώ)
 την χώραν, vasto regionem· 5)
 (=παίω) εις τό στόμα, praecido ali-
 cui, os· 6) --νόμισμα, percutio (nu-
 mos)· 7) —*ομαι*· α') caedor (cae-
 sus sum, -i, β') fatigor (iatigatus
 sum, -ari· γ') =στεργωκοπούμαι,
 plango *ή* pectus manuplango, pec-
 ctus ferio manu· *8) νεοελ. α') κό-
 πτω τούς δνυχας, ungues mihi sub-
 seco· β') κόπτω τας τρίχας της κε-
 φαλής, capillos rasco· γ') κόπτω
 την οδόν, itinera intercludo· δ') κό-
 πτω τόν πυρετόν, iebrium praecludo·
 ε') κόπτω φόρεμα, pannum in ve-
 stem divido.
 κοπώδης, *ες*, laboriosus, a, um.
 κόπωσις, *ή*, fatigatio, -onis, *θ*.
 κοράκειος, *α, ον, κοράκινος, η,*
ον, corvinus, a, um.
 κοράκιον, *τό*, corvulus, -i, *ά*.

κορακιστί, lingua corvina.
κορακοειδής, ἐς, κορακώδης, ἐς,
corvinus, a, um.

κοράλλιον, τό, corallium, -, οὐ.
κοράλλινος, ὁ, corallinus, a, um.

κοραλλίς, ἡ, corallis, -idis, θ.

κόραξ, ὁ, corvus, -i, οὐ.

κοράσιον, τό, puella, -ae, θ.

κορδακίζω, cordacem salto.

κορδακικός, ὄν, ad cordacem aptus

κορδάκισμα, τό, κορδακισμός, ὁ
cordacis saltatio.

κόρδαξ, ὁ, cordax, -acis, ἄ.

κορδίνημα, τό, capitis gravedo.

κορδύλη, ἡ, clava, -ae, θ.

κόρειος, εἰα, ὄν, puellaris, e.

κορέννυμι· 1) satio (-avi, -atum,
-are)· 2) κορέννυμαι· α') satior (-a-
tus sum, -ari)· β') κορέννυμαι τι-
νος (κόρος τινός με λαμβάνει), tae-
det me aliqujus rei, taedium me ali-
cujus rei capit.

κορεστός, ἡ, ὄν, satiabilis, e.

κόρευμα, τό, virginitas, -atis, θ.

κορεύομαι, virgo sum.

κορέω -ῶ (=σάρωω), verro (ver-
ri) -ere, aliquid, (τὸν ναὸν) tem-
plum.

κόρη, ἡ· 1) puella, -ae, θ. virgo,
-inis, θ. 2) Κόρη, Proserpina, θ.

κόρη ὀφθαλμοῦ, pupilla, θ.

κόρημα, τό, purgamentum, οὐ.

κορικός, ἡ, ὄν, puellaris, e.

κορικῶς, puellariter.

κοριοειδής, ἐς, puellulae similis.

κόρις, ὁ, cimex, -icis, ἄ.

κορίσκη, κορίσκιον, puellula, -ae.

κόρκορος, ἴδε κόρχορος.

κορμίον, τό, truncus, -i, ἄ.

κορμός, ὁ, truncus, -i, ἄ. caudex,

-icis, ἄ. stipes, -itis, ἄ.

κοροπλάθος, κοροπλάστης, ὁ pu-
parum fictor· ἡ κοροπλαστική,
ars fingendi pupas.

1. κόρος· 1) satietas, -atis, θ. 2)
faedium, ii, οὐ.

2. κόρος, ὁ, puer, -i, ἄ.

3. κόρος (μετρω.), corus, -i, ἄ.

4. κόρος (=σάρωθρον)· scopae.

κόρρη, ἡ, (=κρόταφος), tempora,
-um, οὐ. πλ. ἐπὶ κόρρης τύπτω ἢ
πατάσσω, alapam infligo (alicui).

κορυφαντισμός, ὁ, furor cory-
banticus ; orgia, -orum, οὐ.

κορυβαντιάω -ῶ, corybantes
imitor. [tum.

κορυβαντιάδης, more Coryban-

κορυδαλλός, ὁ, alauda, -ae, θ.

κόρυζα, ἡ· 1)=μύξα, mucus, i,

ἄ. 2)=καρηβαρία, gravedo, θ. 3)=

μωρία, stultitia, -ae, θ.

κορυζάω -ῶ, mucro plenus sum;

μετφ. stultus sum.

κορυζώδης, gravedine laborans.

κορυμβοειδής, ἐς, apici similis.

κόρυμβος, ὁ, apex, -icis, ἄ.

κορύνη, ἡ, clava, -ae, θ.

κορυνήτης, κορυνοφόρος, ὁ, cla-

vator, ἄ. chaviger, -eri, ἄ.

κορυνώδης, ἐς, clavae similis.

κορύπτω, cornibus ferio.

κόρυς, ἡ, galea, -ae, θ.

κορύσσω, armo, -are.

κορυφαῖος, α, ὄν, in vertice po-
situs, a, um· ὁθεν· 1) supremus, a,
um ; praecipuus, a, um· 2) ἐν τῷ
χορῷ· praesultor, praecentor, ἄ.
coryphaeus, -i, ἄ.

κορυφή, ἡ, vertex, -icis, ἄ. ca-
cumen, -inis, οὐ.

κορυφῶω, -ῶ, 1) in verticem attolo
(aliquid)· 2) consummo, (aliquid)·

3)—οὔμαι, in verticem attollor· *4)

μετφ. τὸ κακὸν ἐκορυφώθη, malum

summum fastigium attactum est.

κορύφωμα, τό, fastigium, οὐ.

κορώνη, ἡ· 1) cornix, -icis, θ. 2)

=στέμμα, corōna, -ae, θ.

κορωνίς, ἡ· 1) summitas, fasti-

gium rei ; finis, -is, ἄ. 2) ἐν τῇ

γραμμ. coronis, -idis, θ.

κοσκινίζω (κοσκινεύω), cribro,

cribello, -are (aliquid).

κόσκινον, τό, cribrum, -i, οὐ.

κοσκινοποιός, cribra conficiens.

κοσμέω -ῶ· 1) ordino, -are· 2)

οὐνήθ. orno, -are, aliquem ἢ ali-

quid· || —οὔμαι, ornor (-natus sum, -

ari)· || κεκοσμημένος, η, ὄν, ornatus,

a, um.

κόσμημα, ornamentum, -i, οὐ.

κόσμησις, ἡ, ornatio, -onis, θ.

κοσμητήριον, τό, cella ornatoria.

κοσμητής, ὁ, ornator, ἄ.

κοσμητικός, ornandi peritus.
 κοσμήτρια, ἡ, ornatrix, -icis, θ.
 κοσμήτωρ, δ' 1) ordinator, -oris, ἄ. *) 2) ὁ τῶν Σχολῶν τοῦ Πανεπιστημίου, decanus, -i, ἄ.
 κοσμικός, mundanus, a, um.
 κόσμιος, modestus, a, um.
 κοσμιότης, ἡ, modestia, -ae, θ.
 κοσμίως, modeste.
 κοσμογραφία, mundi descriptio.
 κοσμογράφος, mundi descriptor,
 κοσμοκρατορία, mundi imperium,
 κόσμοκράτωρ, mundi potens.
 κοσμοπολίτης, δ, mundi civis;
 mundanus, -i, ἄ.
 κόσμος, δ' 1) ὡς τάξις, ordo, -inis, θ. 2) = κόσμημα, ornamentum, -i, οὐ. 3) mundus, -i, οὐ. *) 4) νεοελ. = πλῆθος λαοῦ, multitudo, -inis, θ.
 κοσμοσωτήριος, mundum salvans.
 κοσμοφθόρος, mundi vastator.
 *κοστίζω, consto, -are; πόσον κοστίζει; quanti constat?
 κόσσυφος, δ, merula, -ae θ.
 κοτύμβη, ἡ, κόσσυμβος, δ' 1) crinium nodus 2) fibula, -ae, θ.
 κοσσυμβόω -ᾶ, fimbriis orno.
 κότινος, δ, oleaster, -tri, ἄ.
 κότος, δ, ira vetus.
 κοτταβισμός, δ, lusus cottabi.
 κότταβος, δ, cottabus, -i, ἄ.
 κοτύλη, ἡ, 1) cavitas coxae 2) vola, -ae, θ. 3) = ποτήριον, cotyla, -ae, θ. 4) μέτρον τι, demina, -ae, θ.
 κότυλος, δ, cotyla, -ae, θ.
 κοτυλοειδής, ἔς, κοτυλώδης, ες, cotylae similis.
 κονοκύλιον, τό. 1) involucreum bon bycis *) 2) νεοελ. = μεταξουσώληξ, bombyx, -ycis, ἄ.
 κονρά, ἡ, tonsura, ae, θ.
 *κονράζω, fatigo, defatigo, aliquem ἢ aliquid. || —ομαι, lassitudine conicior fatigor (-atus sum, -ari). || κονρασμένος, η, ον, fatigatus, iessus, a, um.
 *κονράσις, ἡ, fatigatio defatigatio, -onis, θ, lassitudo, θ.
 *κονραστικός, ἡ, ον, laboriosus, a, um; operosus, a, um.
 κονρεῖον, τό, tonstrina, -ae, θ.
 κονρεύς, δ, tonsor, -oris, ἄ.

κονρευτικός, tonsorius, a, um.
 κονρεύω, tondeo (totondi, tonsu- sum, -ere) aliquem ἢ aliquid.
 κονριάω -ᾶ, tonderi volo.
 κονρικός, ἡ, ον, tonsorius, a, um
 κοῦρος, δ, puer, eri, ἄ.
 κονροτροφέω -ᾶ, puerum nutrio
 κονροτρόφος, ον, puerum nutritor
 † κονστοδιά, ἡ. 1) custodia, θ. 2) = οἱ φύλακες, custodes; -um.
 κονφίζω, levo sublevo, -are, aliquid. || —ομαι, levor, sublevor, -atus sum, -ari). κονφίζόμενος, η, ον, ublevatus, a, um.
 κούφισις, ἡ, κονφισμός, δ, levatio, -onis, θ.
 κούφισμα, τό, levatum, -i, οὐ.
 κονφιστικός, levans, -ntis.
 κονφολογέω -ᾶ, leviter loquor.
 κονφολογία, ἡ, verba levia; nugae
 κονφόνεια, ἡ, levitas, -atis, θ.
 κονφόνευς, -ουν, levis, e.
 κονφόνως, levi mente.
 κονφοξύλα, ἡ, sambucus, θ.
 κοῦφος, η, ον, levis, e. κοῦφον βάρος, pondus leve.
 κονφότης, ἡ, levitas, θ.
 κούφως, leviter.
 κονφιστοποιός, δ, corbes faciens.
 κόφινος, δ, corbis, -is, θ.
 κόχλαξ, δ, calculus, -i, ἄ.
 κοχλιάριον, τό, cochlearium, οὐ.
 κοχλίας, δ, cochlea, -ae, θ.
 κοχλιοειδής, ἔς, cochleatus, a, um
 κοχλιοειδῶς, cochleatim.
 κοχλίον, κοχλίσ, cochleola, θ.
 κραιβάτιον, τό, grabatulus, ἄ.
 κράβας, δ, grabatus; lectus.
 κραιγέτης, δ, vociferator, ἄ.
 κραιδαίνω, vibro, -are, aliquid. || —ομαι, concutior, -i; tremisco.
 κραιδασμός, δ, vibratio, θ.
 κράδη, ἡ, ramus ficis.
 κράζω (κράγα), clamo, -are; vociferor (-atus sum, -ari).
 κραιπαλάω -ᾶ, crapulam sentio; inebrior, -ari.
 κραιπάλη, ἡ, crapula, -ae, θ.
 κραιπαλώδης, ebriosus, a, um.
 κράκτης, δ, clamator, -oris, ἄ.
 κρακτικός, clamosus, a, um.
 κράμα, τό, mixtura, ae, θ.

κράμβη, ἡ, crambe, -es, θ.
 κρανιον, τό, calvaria, -ae, θ. || †
 τόπος Κρανίου, Calvarium, -ii, οὐ.
 κράνος, τό, galea, -ae, θ.
 κρᾶσις, ἡ 1) mixtio, -onis, θ.
 temperatio, -onis, θ. 2) corporis
 habitus 3) ἐν τῇ γραμ. crasis, is, θ.
 κράσπεδον, τό 1) limpus, -i, ἀ.
 2) συνήθ. margo, -inis, θ.
 κρασπεδός, -ω, margino.
 κραταιός, ἀ, ὄν, potens, -ntis; for-
 tis, -e; validus, a, um.
 κραταιότατος, η, ον, potentissi-
 mus, valedissimus, a, um.
 κραταιότης, ἡ, robur, οὐ. vis, θ.
 κραταιός, -ω, corroboro, -are,
 aliquem ἢ aliquid || —ομαι (ἐκρα-
 ταιώθην), me corroboro.
 κραταίωμα, firmamentum, οὐ.
 κραταίως, valde; fortiter.
 κραταίωσις, ἡ, firmitas.
 κρατερός, ἀ, ὄν, validus, a, um;
 fortis, e.
 κρατερός, valde; fortiter.
 κρατέω -ω 1) κρατῶ τινος, im-
 perium obtineo in aliquid 2)
 κρατῶ τινα, vinco (vici, victum,
 -ere) aliquem 3) κρατῶ τι (= ἔχω
 τι), teneo aliquid (manu) κρατοῦ-
 μαι (= κατέχομαι) ἐπ' ὀργῆς, ἐπὶ
 πόθῳ, ἐπὶ σπουδῇ, teneor irā, de-
 siderio, studio 4) κρατῶ ἐμαντοῦ,
 contineo me 5) οὐδ. obtineo -ere;
 ἀπροσ. κρατεῖ, obtinet, invalescit
 *6) νοεῖ. = κατέχω, καταστέλλω τι,
 rentineo, -ere.
 κρατήρ, δ, crater, -eris, ἀ.
 κράτῃσις, ἡ 1) potentia, -ae, θ.
 2) retentio, -onis, θ.
 κρατητής, δ, retentor, -oris, ἀ.
 κρατιστεύω, optimus (praestan-
 tissimus) sum; praesto, -are.
 κράτιστος, η, ον, optimus prae-
 stantissimus, a, um || οἱ κράτιστοι
 (= οἱ ἐν τῇ πολιτείᾳ δυνατοί), opti-
 mates, -ium, ἀ.
 κρατιστίνδην, optimis electis.
 κράτος, τό 1) robur, -oris, οὐ.
 vires, -ium, θ. πλ. potentia, -ae,
 θ. 2) ἀρχή, ἐπικράτεια, imperium.
 κρατύνω, -ομαι τι 1) validum
 ac firmum reddo (aliquid); munio,

-ire, aliquid 2) confirmo, -are.
 κραυγάζω, clamo, -are.
 κραυγασμός, δ, clamitatio, θ.
 κραυγαστής, δ, clamitator, ἀ.
 κραυγαστικός, clamosus.
 κραυγή, ἡ, clamor, -oris, ἀ.
 κρέας, τό, caro, carnis, θ.
 κρείσσων, κρείττων, ον, poten-
 tior, fortior, -ius (-oris); melior,
 -ius (-ioris).
 κρεμάθρα, ἡ 1) ἐν θεάτρῳ, ma-
 china pensilis 2) vas ἢ reposito-
 rium pensile.
 κρέμαμαι, pendeo, -ere; depen-
 deo, -ere; suspensus sum || κρεμά-
 μενος (κρεμασμένος) suspensus.
 κρεμάννυμι τι, suspendo (-ndi,
 -nsum, -ere) aliquid || κρεμάννυ-
 μαι, κρέμαμαι, (ἐκρεμάσθην), α') su-
 spendo me (suspendi me) β') πα-
 θητ. suspensor (suspensus sum -i).
 κρεμασμός, δ, suspensio, θ.
 κρεμαστήρ, κρεμαστής, δ, lorum
 ex quo aliquid dependet.
 κρεμαστός, pendulus, a, um.
 κρεμάστρα, ἡ, ἴδε κρεμάθρα.
 κρεμάω -ω, ἴδε κρεμάννυμι.
 κρέμβαλον, τό, crepitaculum, οὐ.
 κρεουργέω -ω, carnes concido;
 in frustra concido.
 κρεουργία, ἡ, laniatio, -onis, θ.
 κρεουργός, δ, lanius, -i, ἀ.
 κρεωδαισία, ἡ, carniū distri-
 butio, -onis, θ.
 κραιώδης, ες, carnosus, a, um.
 κρεωθήκη, ἡ, carnarium, -ii, οὐ.
 κρεωκοπέω -ω, carnes seco.
 κρεωκόπος, ον, carnes secans.
 κρεωπωλείον, τό, lanarium, -i,
 οὐ. laniena, -ae, θ.
 κρεωπώλης, δ, carnarius, ἀ.
 κρεωφαγέω -ω, carne vescor.
 κρεωφαγία, ἡ, victus e carnibus.
 κρεωφάγος, ον, carnibus vescens
 κρήδεμνον, velamentum capitis.
 κρημνάω -ω, praecipitio, -are.
 κρημνίζω 1) praecipto, -are, ali-
 quem || κρημνίζω ἐμαντόν, —ομαι,
 praecipito me ἢ οὐδ. praecipito
 *2) ἐπὶ οἰκ. τείχ. κτλ. demolior
 (-itus, sum, -iri) diruo.
 κρήμνις, ἡ, praecipitium, οὐ.

κρημνόθεν, e praecipitio.
κρημνός, ὁ, locus praeruptus;
praeceps, -itis, οὐ.

κρημνώδης, ἐς, praeruptus, a, um,
praeceps, -itis.

κρηναῖος, α, ον, fontanus, a, um.

κρήνη, ἡ, fons, -ntis, ἄ.

κρηπιδόω -ᾶ· 1) crepidis induo.

|| κεκρηπιδωμένος, crepeditatus, a,
um· 2) fundamentum substruo.

κρηπίδωμα, fundamentum, οὐ.

κρηπίς· 1) = ἐπόδημα, crepida, θ.

2) = θεμέλιον, fundamentum, οὐ.

κρησφύγετον, τό, perfugium, οὐ.

κρητέζω· 1) cretica lingua loquor·

2) cretenses imitor· 3) = ψεύδομαι,
mentior, -iri.

κρηγμός, ὁ, stidor, -oris, ἄ.

κρίζω, strido, -ere.

κριθάλευρον, τό, farina ex hordeo

κριθάρινος, ἴδε κρίθινος.

κριθάριον, τό, hordeolus, -i, ἄ.

κριθῆ, κριθαί· 1) hordeum καὶ

συνήθ. hordea, -orum, οὐ. 2) — ὁ-

φθαλμοῦ, hordeolus, -i, ἄ.

κριθιάω -ᾶ, hordeo vescor.

κρίθινος, hordeaceus, a, um.

κριθοπωλῆς, δ, hordei venditor.

κρικέλλιον, τό, circulus, -i, ἄ.

κρίκελλος, δ, circulus, -i, ἄ.

κρίκος, δ, annulus, -i, ἄ.

κρικωτός, ἡ, ὄν, annularius, a,
um; annulis consertus, a, um.

κρίμα, τό· 1) iudicium, -i, οὐ.

iudicatum, -i, οὐ. 2) damnatio,

-onis, θ. 3) νεοελ. α') peccatum,

-i, οὐ. β') damnum, incomodum·

οὐ. γ') molestum, -i, οὐ.

κρινοειδής, ἐς, lilio similis.

κρίνον, τό, lilium, -i, οὐ.

κρίνόχρους, colorem lilii habens.

κρίνω· 1) = χωρίζω, cerno (crevi,

cretum, -ere)· 2) = διακρίνω, δια-

γινώσκω, cerno, decerno, (-crevi,

-cretum, -ere)· 3) διὰ μάχης κρίνω

τὰ ὅλα, de salute reipublicae acie

decerno· 4) = δικάζω, iudico, -are·

5) κρίνω τινὰ θανάτῳ, accuso ali-

quem capitis· 6) = γινώσκω, iudico,

existimo, -are, puto, -are· 7) = ἐξε-

τάζω, iudico, probō, -are, litate·

8) κρίνομαι· α') κρίνομαι περὶ τῶν

ὄλων, de summa rerum proelio
decerno· β') ἐν δικαστ. iudicio con-
tendo ἢ discepto (cum aliquo)· γ')
ἐκρίθη ἄξιος ἐπαίνου, iudicatu (e-
xistimatus) est dignus laude. ἡ
dignus, qui laudetur.

κρίος, δ, aries, -etis, ἄ.

κριόστασις, ἡ, arietis statio.

κριοφάγος, δ, arietum vorator.

κριοφόρος, ον, arietes portans.

κρίσιμος, ον· 1) iudicabilis, e· 2)

decretorius, a, um· *3) νεοελ. κρί-

σιμος σιγμή, κρίσιμος καιρός, dis-

crimen, -inis, οὐ.

κρίσις, ἡ· 1) = ἐξέτασις, iudicatio,

-onis, θ. 2) = δίκη, iudicium, -i,

οὐ. 3) γνώμη, iudicium, -i, οὐ. 4)

ἐν τῇ ἱατρικῇ· crisis, -is, θ. 5) κρί-

σις κρίσιον, τό· 1) instrumentum

ἢ organum iudicandi· 2) = δικαστή-

ριον, iudicium, -ii, οὐ.

κριτής, δ· 1) iudex, -icis, ἄ. 2)

arbiter, -tri, ἄ.

κριτικός, ἡ, ὄν, iudicandi peri-

tus, a, um; criticus, a, um.

κριτικῶς, cum iudicio.

κριτός, ἡ, ὄν, delectus, a, um.

κροκιδίζω, floccos lego.

κροκίζω, croco similis sum.

κρόκινος, ἡ, ον, crocinus, a, um.

κροκίς, ἡ· 1) iloccus, -i, ἄ. 2) =

φνιτόν, crocis, -idis, θ.

κροκοβαφής, croco tinctus.

κροκόδειλος, δ, crocodilus, -i, ἄ.

κροκοειδής, ἐς, croco similis.

κρόκον, τό, crocum, -i, οὐ.

κρόκος, δ, crocus, -i, οὐ.

κροκνδίζω, floccos lego.

κροκνδιον, τό, parvus floccus.

κροκός, ἡ, floccus, -i, ἄ.

κροκώδης, ἐς, croceus, a, um.

κροκωτός, ἡ, ὄν, croco tinctus, a,

um; croceus, a, um.

κρόμνον, τό, caepa, -ae, θ.

κρομμυνών, δ, caepina, -ae, θ.

κρονόληρος, senex delirus.

κροσσός, δ, fimbria, -ae, θ.

κροσσωτός, fimbriatus, a, um.

κροτάλια, τά, crotalia, -orum, οὐ.

κροταλίζω, crepo, crepito, -are.

κροτάλισμα, τό, crepitus.

κρόταλον, τό· 1) crepitaculum, -i,

οὐ. 2) crotalum, -i, οὐ.

κρόταφος, δ, tempus -oris, οὐ.

οἱ κρόταφοι, tempora, um, οὐ.

κροτέω-ω· 1) crepito, -are· 2) plaudo (-ei, -usum, -ere).

κρότησις (τῶν χειρῶν)· plausus.

κροτητός, ἡ, ὄν, plausibilis, e.

κρότος, δ· 1) plausus. -us, ἀ. 2) strepitus, -us, ἀ.

κρουνηδόν, modo fontis salientis·

κρουνηδόν ἐκχέται, salientis modo effunditur.

κρουνίζω, salientis modo effundo.

κρουνός, δ· 1) fons saliens ἢ ἀπλ.

saliens, -ntis· 2) canalis, -is ἀ. 3)

flumen, -isis, οὐ.

κρούσις, ἡ, pulsatio, -onis, θ.

pulsus, -us, ἀ.

κρούσμα, τό· 1) pulsus, -us, ἀ.

ἐπὶ νόσῳ· (morbi) tentatio θ.

κρουστικός, ἡ, ὄν, ἐπὶ θ. pulsandi

vim habens.

κρούω· 1) pulso, -are; pello, -ere

(aliquid)· 2) = συγκρούω, collido, -ere

aliquid· 3) percutio, -ere; ferio, -

ire, aliquid· 4) ἐπὶ πρύμναι κρούε-

σθαι, inhibere navem (remis).

κρύβδην, clam; occulte.

κρυερός, ἀ, ὄν· 1) frigidus, ge-

lidus· 2) horrendus, a, um.

κρυμός, δ, frigus, -oris, οὐ.

κρυμώδης, ες, frigidus, a, um.

κρύος, τό, frigus, -oris, οὐ.

κρυπτάζω, occulto, are.

κρυπτεύομαι, me occulto, -are.

κρύπτη, ἡ, crypta, ae, θ.

κρυπτήριον, τό, latibulum, -i, οὐ.

latepra, -ae, θ.

κρυπτικός, ἡ, ὄν, celandi peritus.

κρυπτός, ἡ, ὄν, occultus, a, um;

abditus· a, um.

κρύπτω· 1) occulto, -are, κρύ-

πιομαι, me occulto· 2) -τινά τι,

celo aliquem· 3) abdo (-didi-ditum,

-ere).

κρυσταλλίζω, splendo, -ere.

κρυστάλλινος, crystallinus.

κρυσταλλοειδής, κρυσταλλώδης,

ες· 1) crystallo similis· 2) κρυσταλ-

λώδης, glacialis, e.

κρύσταλλος, δ· 1) = πάγος, glacies,

-ei, θ. 2) = λίθος, crystallum, -i, οὐ.

3) = ὕλη, virtum, -i, οὐ.

κρυσταλλώω-ω, in glaciem verto, conglacio, -are, aliquid· || — οἰμαι, conglacior, -ari.

κρύφα, clam; occulte.

κρυφαίος, κρυφιαίος, α, ὄν, oc-

cultus, clandestinus, a, um.

κρύφιος, α, ὄν, occultus, abdi-

titus, clandestinus, a, um.

κρυφίως, occulte; clam.

κρυψίνοια, mentis occultatio.

κρυψίνους, οὐν, dissimulans, ἀν-

θρώπος, — homo abstrusus.

κρυώδης, ες, frigidus, a, um.

κρωγμός, δ, crocitus, -us, ἀ.

κρώζω, crocito, -are.

κρωκτικός, ἡ, ὄν, crocicans.

κρώπιον, τό, ialx, -cis, θ.

κρωσσός, δ, hydria, -ae, θ.

κτάσμαι -ώμαι τι· 1) acquiro

(-quisivi, -quisitum, -ere) aliquid

ἢ mihi aliquid· 2) paro mihi ali-

quid, pario mihi aliquid· 3) κέ-

τιμαι, possideo, -ere, aliquid.

κτείνω τινα, occido aliquem.

κτείς, δ, pecten, -inis, ἀ.

κτενίζω, pecto (pexui, pexum,

-ere) aliquid (τήν κόμην, caesariem)·

κτενίζομαι, pector ἢ pecto me.

κτένιον, τό, parvus pecten.

κτένισμα, κτενισμός, pectinatio.

κτενιστής, δ, pectinator, ἀ.

κτενοειδής, ες, pectini similis.

κτενοειδώς, pectinatim.

κτενοποιός, δ, pectinarius, ἀ.

κτῆμα, τό· 1) possessio, -onis;

θ. 2) = γῆπεδον, fundus, -i, ἀ. 3)

τὸ ἐν τῷ ἀγρῷ κτῆμα, χωρίον, prae-

dium, -ii, οὐ. 4) res utilis· 5) κτῆ-

ματα, res, opes, bona.

κτηματικός, κτηματίας, δ, pos-

essor, -oris, ἀ.

κτηνίατρος, δ, veterinarius, ἀ.

*κτηνιατρική, ἡ, veterinaria me-

dicina.

κτηνοβασία, coitus cum pecudibus

κτηνοβάτης, δ, qui cum pecudi-

bis coit.

κτῆνος, τό, pecus, -udis, θ.

κτηνοστάσιον, stabulum, -i, οὐ.

κτηνοτροφείον, pecuaria, -ae, θ.

κτηνοτροφέω-ω, pecuariam facio.

κτηνοτροφία, ἡ, res pecuaria, θ.
 κτηνοτρόφος, pecudum pastor.
 κτηνώδης, ἐς, pecuatus, a, um.
 κτηνώδεια, stoliditas belluina.
 κτησίβιος, ον, opes possidens.
 κτήσιος, α, ον, ad possessionem
 pertinens.
 κτήσις, ἡ, possessio -onis, θ. ac-
 quisitio -onis, θ. 2) = κτήμα, pos-
 sessio, -onis, θ. fundus, -i, ἄ.
 κτητικός, ἡ, ὄν, possessivus, a,
 um. || —αι ἀντωνυμία, pronomina
 possessiva.
 κτητός, ἡ, ὄν 1) acquisitus, a,
 nm. 2) qui acquiri potest.
 κτήτωρ, δ, possessor, -oris, ἄ.
 κτίζω 1) condo (idi, -itum, -ere)
 2) δ Θεός ἔκτισε τὸν κόσμον, Deus
 mundum creavit ἢ fabricavit 3)
 κτίζω οἰκίαν, aedifico, extruo
 domum.
 κτίσις, ἡ 1) creatio, -onis, θ.
 fabricatio, -onis, θ. 2) = κτίσμα, res
 condita, res creata, creatura, -ae,
 θ. 3) genus humanum.
 κτίσμα, τό, opus conditum, res
 condita, creatura, -ae, θ.
 κτίστης, δ, conditor, ἄ. creator,
 -oris, ἄ. aedificator, ἄ.
 κτιστός, ἡ, ὄν, conditus, a, um
 fabricatus, a, um.
 κτυπέω -ω 1) = ψοφῶ, strepo,
 -ere 2) = πλήττω, percutio, -ere.
 κτύπημα, τό 1) sonitus, -us, ἄ.
 2) percussura, -ae, θ.
 κτύπος, δ, fragor, -oris, ἄ. stre-
 pitus, -us, ἄ. sonitus, -us, ἄ.
 κυαθίζω, cyatisso, -are.
 κυαθίσκος, δ, parvus cyathus.
 κύαθος, δ, cyathus, -i, ἄ.
 κυαμεύω, fabis eiigo.
 κύαμιον, τό, parva faba.
 κύαμος, δ, faba, -oe, θ.
 κυανοτρώξ, fabarum vorator.
 κυαμών, δ, fabetum, -i, οὐ.
 κύνεος, -οῦς, οὖν 1) caeruleus,
 ἢ caeruleus, a, um. 2) cyaneus, a,
 um. 3) τὸ κυανόεν (χρῶμα), cae-
 ruleus ἢ cyaneus color.
 κυανίζω, caeruleus sum.
 *κυανόλευκος, cyaneus et albus.
 κυανοειδής, caeruleus, a, um.

κυνανόπτειρος, pennis caeruleis.
 κύανος, δ, cyanus, -i, ἄ.
 κυανόστολος, veste caerulea in-
 dutus.
 κυανοῦς, ἡ, οὖν, ἴδε κύνεος.
 κυανόφρενς, υ, caeruleis palpebris
 κυανοχαίτης, cines caeruleas
 habens.
 κυανόχρους, -οῦν, caeruleo ἢ cya-
 neo colore.
 κυανόπτης, δ, κυανόπτης, ἡ, cae-
 ruleos habens oculos.
 κύνανωσις, ἡ, color caeruleus.
 κύαρ, τό, foramen acūs.
 κυβεία, ἡ, lusus aleae.
 κυβερνάω -ω 1) ἐπι γαῖας, gu-
 berno, -are; rego, -ere 2) = διοικῶ,
 gubernare, rego, administro.
 κυβερνήτης, ἡ 1) — γαῖας, gu-
 bernatio, θ. 2) = διοίκησις, admi-
 nistratio, θ.
 κυβερνήτης, δ, gubernator, ἄ.
 κυβερνητικός, ἡ, ὄν, ad guber-
 natorem pertinens.
 κυβευτήριον, τό, aleatorium, οὐ.
 κυβευτής, δ, aleator, ἄ.
 κυβευτικός, aleatorius, a, um.
 κυβεύω, aleā ludo; tessaris ludo.
 κυβίζω 1) cubum facio, in cu-
 bum formo 2) in cubum duco.
 κυβικός, ἡ, ὄν, cubicus, a, um;
 κυβικὸν σχῆμα, cubica figura.
 κυβισμός, δ, in cubum dispositio.
 κυβιστιάω -ω, cernuo, -are.
 κυβιστήμα, saltatio in caput.
 κυβιστήρ, δ, cernuus, -i, ἄ.
 κυβοειδής, ἐς, ἐπὶ θ. cubi formam
 habens.
 κύβος, δ 1) cubus, -i, ἄ. qua-
 drantal, -alis, οὐ. 2) alea, -ae, θ.
 3) tessera, -ae, θ. ἐπὶ τὸν κύ-
 βος (παίζων), jacio tesseras.
 κυδάλω (= λαιδοῦν), convicio.
 κυδιάω -ω, glorior, -ari.
 κύνδιμος, ον, gloriosus, a, um.
 κύδος, τό, gloria, -ae, θ.
 κυδωνία, ἡ, cydonia arbor.
 κύημα, τό, fetus, -us, ἄ.
 κύησις, ἡ, graviditas, -atis, θ.
 κυητικός, ἡ, ὄν, genitalis, e.
 κύσσω, gravidam reddo.
 κυνάω -ω 1) misceo, miscellam

facio· 2) misceo, confundo· || κυκῶμαι, misceo, -eri.

κυκεῶν, δ, cinnus, -i, ἄ.

κύκησις, ἡ, permixtio, θ.

κυκλεύω, κυκλέω -ῶ, roto, -are; verto -ere (aliquid)· || —οῦμαι, vector, in orbem torqueor.

κυκληθόν, rotatim.

κύκλησις, ἡ, circumactio, θ.

κυκλικός, ἡ, ὄν, circularis, a.

κύκλιος, α, ον, circularis, e.

κυκλίσκος, δ, orbiculus, -i, ἄ.

κυκλοειδής, orbiculatus, a, um.

κυκλοειδῶς, orbiculatim.

κυκλόθεν, ex omnibus circa locis

κύκλος, δ· 1) ὁ ἀστρονομ. circulus, -i, ἄ. 2) ἐν γένει, orbis, -is, ἄ. 3) circulus, -i, ἄ.

κυκλοτερής, orbiculatus, a, um.

κυκλοτερῶς, orbiculatim.

κύκλω, circumcirca.

κυκλοφορέω -ῶ· 1) ir orbem ago· *2) νεοελ. in orbem moveor.

κυκλοφορητικός, κυκλοφορικός, ἡ, ὄν, orbicularis, e.

κυκλοφορία, ἡ· 1) rotatio, -onis, θ. *2) νεοελ. — τοῦ αἵματος, sanguinis cursus.

κυκλώω -ῶ τινα ἢ τι, circumdo (-dedi -are) aliquem ἢ aliquid· || —οῦμαι, circumdor, circumdatus sum, -ari (ab aliquo).

κύκλωμα, τό, circuitus, -us, ἄ.

κυκλωπικῶς, Cyclopum, more.

κύκλωσις, ἡ, circuitio, θ.

κυκλωτός, rotundus, a, um.

κύκνειος, α, ον, cynæus a, um; olorinus, a, um.

κύκνος, δ, cynus, -i, ἄ. olor, -oris, ἄ. || μετφ. poeta, -ae, ἄ.

κυλικεῖον, repositorium cylicum.

κυλίκειος, inter pocula dictus.

κυλίκιον, τό, caliculus, -i, ἄ.

κυλικώδης, ες, calici similis.

κυλινδέω -ῶ, κυλινδῶ, volvo, devolvo (volvi, volutum, -ere); volūto, -are, aliquid· || —οῦμαι κατὰ γῆν, ἐν πηλῶ, volvor humi, in luto.

κυλινδήσις, ἡ, volutatio, θ.

κυλινδρικός, ἡ, ὄν, ἐπίθ. cylindricus, a, um.

κυλινδροειδής, ες, cylindro s. mi-

lis; cylindratus, a, um.

κύλινδρος, δ, cylindrus, -i, ἄ.

κυλινδρώδης, cylindro similis.

κύλιξ, ἡ, calix, -icis, θ.

κύλισις, ἡ, volutatio, θ.

κυλίσκη, κυλίσκος, culliculus.

κυλίσμος, δ, volutatio, θ.

κυλιστός, volutatus, a, um.

κυλλῶ τι, volvo, -ere; devolvo, -ere; voluto, -are (-aliquid) || —ομαι, volvor, volutor, -ari.

κυλλός, curvus, claudus, a, um.

κυλλῶω -ῶ, curvo, -are.

κύμα, τό, unda, -ae, θ. fluctus.

κυμαίνω· 1) undo, -are· 2) — καί —ομαι, fluctuo, -are.

κύμανσις, ἡ, fluctuatio, θ.

κυματηδόν, fluctuum modo.

κυματίας, undosus, a, um.

κυματίζω, undis agito· || —ομαι, fluctuo, -are.

κυμάτιον, τό· 1) parva unda· 2)

κύσμι. ἀρχι. cymatium, -ii, οὐ.

κυματοειδής, undatus, a, um.

κυματοειδῶς, undatim.

*κυματοθραύστης, moles, -is, θ.

κυματοπλήξ, undis pulsatus.

κυματόμαι -οῦμαι, fluctuo.

κυματώδης, fluctuosus, a, um.

κυμάτωσις, ἡ, fluctuatio, θ.

κυμβαλίζω, cymbalum pulso.

κυμβαλιστής, cymbalista, ἄ.

κυμβαλίστρια, cymbalistria.

κύμβαλον, τό, cymbalum, -i, οὐ.

κύμβη, ἡ· 1) = κύλιξ, calix, -icis,

ἄ. 2) = λέμβος, cymba, -ae, θ.

κυμβίον, τό, cymbium, -ii, οὐ.

κύμινον, τό, cuminum, -i, οὐ.

κυνάγχη, ἡ, angina canum.

κυνάγχωπος, δ, versipellis, ἄ.

κυνάριον, τό, catellus, -i, ἄ.

κυνάω -ῶ, cyniceos imitor.

κύνδαλος, δ, paxillus, -i, ἄ.

κυνέη, κυνή, ἡ· 1) pellis canina·

2) galea, -ae, θ.

κύνεις, α, ον, caninus, a, um.

κυνέω, osculor, -ari.

κυνηγεσία, ἡ, venatio, θ.

κυνηγέσιον, venatus, -us, ἄ.

κυνηγετέω -ῶ, venor, -ari.

κυνηγέτης, δ, venator, ἄ.

κυνηγετικός, ἡ, ὄν· 1) venato-

rius, a, um· 2) cynegeticus.
κυνηγετικῶς, venatorum more.
κυνηγέτις, ἡ, venatrix, θ.
κυνηγέω -ῶ· 1) venor (-atus sum, -ari)· 2) aves capto.
κυνηγία, **κυνήγιον**, venatus, ἄ.
κυνηγός, δ, ἡ, venator, ἄ. vena-
 trix, -icis, θ.
κυνιδεύς, **κυνίδιον**, catellus, ἄ.
κυνικός, caninus, a, um.
κυνισμός, δ, cynismus, -i, ἄ.
κυνιστί, canum modo.
κυνόδηκτος, a cane morsus.
κυνόδους, δ, dens caninus.
κυνοκέφαλος (πίθ.) cynocephalus
κυνοκτονία, ἡ, canum occisio.
κυνοκτόνος, δ, canum occisor.
κυνοπρόσωπος, facie canina.
κυνόσβατος, ἡ, cynosbatus, -i, θ.
κυνοσπάρακτος, **ον**, a canibus
 disceptus, a, um.
κυνοτρόφος, **ον**, canum nutritor.
κυνῶδης, **ες**, caninus, a, um.
κυνῶπις, δ, **κυνῶπις**, ἡ, cani-
 no vultu; impudens, -ntis.
κυοτοκία, ἡ, partus, -us, ἄ.
κυοτροφία, ἡ, ietūs nutritio.
κυοφορέω -ῶ, **κύφος**, uterum fero.
κυοφορία, ἡ, tempus, quo mu-
 lier fert uterum.
κυοφόρος, **ον**, uterum ferens.
κυπαρίσσινος, **ον**, ἐπίθ. cupres-
 seus, a, um.
κυπάρισσος, ἡ, cupressus, θ.
κύπελλον, τό, poculum, -i, οὐ.
κυπελλοφόρος, pocula ferens.
κύπη, ἡ, cavitās, -atis, θ.
κυπρίζω, floreō, -ere.
κυπρίνος (ιχθ.), cyprinus, -i, ἄ.
κυπτάζω, immoror, cunctor, -ari;
 tempus tero.
κύπτω· 1) incurvo me; demitto
 caput· 2) pronus sum.
κυρβασία, ἡ· 1) crista gallinacei·
 2) tiara erecta· 3) pilleus conicus.
κυρσία, ἡ, dominatus, -us, ἄ.
κυρία, ἴδε κύριος.
κυριακός, ἡ, **όν**, ad dominum
 pertinens· ἡ Κυριακή, dies dominica
 ἢ ἀπλῶς dominica.
κυριαρχέω -ῶ, dominor, -ari.
κυριάρχης, δ, dominus, -i, ἄ.

κυριάρχεις, **κυριαρχία**, ἡ, do-
 minatio, θ. potestas.
κυριεύσις, ἡ, dominium, οὐ.
κυριεύω· 1) = δεσπόζω, dominor
 (-atus sum, -ari)· 2) = κύριος γίν-
 potior (-itus sum, -iri)· *ἐκκυριεύ-
 θη (ἐάλω) ἡ πόλις, urbs capta est.
κυριολεκτέω -ῶ, proprie dico.
κυριολεκτικῶς, proprie.
κυριολεξία, ἡ, proprietas, θ.
κύριος, α, **ον**· 1) potens alicujus
 rei; potestatem alicujus rei habens·
 2) = ἴδιος, praecipuus, a, um; prop-
 prius, a, um· 3) principalis, e· 4)
κυρία ἡμέρα, dies constitutus· 5)
κυρία ἐκκλησία, dies comitalis· 6)
 δ κύριος, herus, dominus ἢ domnus·
 ἡ κυρία hera, domina ἢ domna.
κυριότης, ἡ, dominium, οὐ.
κυρίως· 1) proprie· 2) praecipue·
 3) ἢ κυρίως (ἢ κυριώτερον) εἰπεῖν,
 aut proprie (aut magis proprie)
 dicere· 4) recte, exacte.
κῦρος, τό, auctoritas, θ.
κυρώ -ῶ· 1) sancio (-nxi, -nctum·
 -ire, aliquid· 2) ratum habeo· 3)
 -οῦμαι, ratum habeor.
κύρτη, **κύρτος**, τό, nassa, θ.
κυρτίς, ἡ, fiscella, -ae, θ.
κυρτός, ἡ, **όν**, curvus, a, um.
κυρτότης, ἡ, curvitas, θ.
κυρτώ -ῶ, curvo, -are, aliquid;
 incurvo, -are, aliquid· || -οῦμαι,
 curvor ἢ incurvor, -ari.
κύρτωμα, τό· 1) curvatura, -ae,
 θ. 2) gibba, -ae, θ.
κύρτωσις, ἡ, curvitas, θ.
κύρωσις, ἡ· 1) — νόμος, sanctio
 legis· 2) confirmatio, θ.
κυρωτικός, ἡ, **όν**, confirmans.
κύσθος, δ, cunnus, -i, ἄ.
κύστη, **κύστις**, ἡ, vesica, θ.
κύτινος, δ, cytinus, -i, ἄ.
κυτινώδης, **ες**, cytino cimilis.
κύτις, ἡ, cista, -ae, θ.
κύτος, τό· 1) — κοιλίας, γαστρός,
 cavitās alvi· 2) — ποταμοῦ, alveus
 fluminis.
κυτταρίον, τό, cellula (apum).
κύτταρον, **κύτταρος**· 1) = κοίλω-
 μα, cavum, οὐ. 2) cella apum.
ἱ. κύφος, τό, gibba, -ae, θ..

2. κυφός, ἡ, ὄν, gibber, -era, erum; gibberosus, a, um.
 κυφότης, ἡ, conditio gibberosa.
 κυφός -ῶ, curvo, incurvo, -are.
 || — οὐμαι. incurvor, -ari.
 κύφωμα, τό· gibbus -i, ἄ.
 κύφων, δ· 1) collare, quo vincuntur sotes. 2) furcifer, ἄ.
 κύφωσις, ἡ, incurvatio, θ.
 κυφέλη, ἡ· 1) — μελισσῶν, alveare, οὐ. 2) — τοῦ ὠτός· α') interior foramen auris· β') sordes aurium.
 κυψέλιον, τό, cistula, -ae, θ.
 κύω, in utero gesto.
 κύων, δ, ἡ, canis, -is, ἄ. θ.
 κωβίος (νεεελ. χωβίος), golius, ἄ.
 κωβίδιον, τό, parvus gobius.
 κωβιδής, ἐς, gobio similis.
 κώδεια, ἡ, caput papaveris.
 κώδιον, τό, vellus, -eris, οὐ.
 κώδων, δ· 1) tintinnabulum, -i, οὐ. 2) — ἐκκλησίας, campana, θ.
 κωδωνίζω, tintinno, -are.
 κωδωνοστάσιον, campanile, οὐ.
 κωδωνοφόρος, tintinnabulatus.
 κώθων, δ· 1) cothron, -onis, ἄ.
 2) computatio, -onis, θ.
 κωθωνίζω, largius poto.
 κωθωνισμός, δ, larga computatio.
 κώκυμα, κωκυτός, ejulatus.
 κωκύω, fleo; ejulo.
 κωλῆ, ἡ, perna suilla.
 κωλικεύομαι, colicâ laloro.
 κωλικός, ἡ, ὄν, colicus, a, um.
 κώλον, τό, membrum, -i, οὐ.
 κωλοτομέω -ῶ, membris trunco.
 κώλυμα, τό, impedimentum, οὐ.
 κωλυσίεργία, ἡ, operis impedimentum.
 κωλυσίεργέω -ῶ, opus impedio.
 κώλυσις, ἡ, impeditio, θ.
 κωλυτήρ, κωλυτής, δ, impeditor, -oris, prohibitor, ἄ.
 κωλυτήριος, α, ον, κωλυτικός, ἡ, ὄν, prohibitorius, a, um.
 κωλυτήριον, impedimentum, οὐ.
 κωλυτός, impeditus, a, um.
 κωλύω· 1) impedio (-ivi, -itum, -ire) aliquid· 2) prohibeo (-ui, -itum, -ere) aliquem aliqua re· 3) reprimo (-essi, -essum, -ere) aliquem aliqua re· 4) obsto, -are· 5)

arceo (-ui, -ere) aliquem re ἡ ab re
 κῶμα, τό, sopor gravis.
 κωμάζω, comissor, -ari.
 κωμάρχης, δ, pagi praefectus.
 κωμασία, ἡ, pompa sacra.
 κωμαστής, δ, comissor, ἄ.
 κωμαστικός, ἡ, ὄν, ad comissionem pertinens.
 κώμη, ἡ, pagus, ἄ. vicus, ἄ.
 κωμηδόν, pagatim; vicit m.
 κωμικός, ἡ, ὄν, comicus, a, um.
 κωμικῶς, comice; comoedice.
 κωμόπολις, ἡ oppidulum, -i, οὐ.
 κῶμος, δ, comissatio, θ.
 κωμωδέω -ῶ, in scena traduco, exagito (aliquem).
 κωμωδία, ἡ, comoedia, θ.
 κωμωδοποιός, δ, poeta comicus.
 κωμωδός, δ, comoedus; comicus.
 κωνειάζομαι, cicutam bibo.
 κώνειον, τό, cicutâ, -ae, θ.
 κώνισις, ἡ, obductio pice.
 κωνίζω, pico, -are
 κωνικός, conicus, a, um.
 κωνοειδής, conī forman habens.
 κωνοειδής, in conī speciem.
 κωνοπέιον, τό, conopœum, i, οὐ.
 κωνοποειδής, ἐς, culici similis.
 κῶνος, δ, conus, -i, ἄ.
 κωνοφορέω -ῶ, conum fero.
 κωνοφόρος, ον, conifer, a, um.
 κώνων, δ, ἡ, culex, -icis, ἄ.
 κώπαιον, τό, capulus remi.
 κωπέω, navem ramis instruo.
 κώπη, ἡ· 1) remus, -i, ἄ. 2) — τοῦ ξίφους, capulus, -i, ἄ.
 κωπηλασία, ἡ, remigium, οὐ.
 κωπηλατέω -ῶ, remigo, -are
 κωπηλάτης, δ, remex, -igis, ἄ.
 κωπήλατος, ον, ἐπίθ. remis impulsus.
 κωράλλιον, τό, corallium, -i, οὐ.
 κωρύκειον, τό, corycœum, -i, οὐ.
 κωτίλας, ἡ, garrulla, -ae, θ.
 κωτίλια, ἡ, loquacitas, -atis, θ.
 κωτίλλω, loquitor; garrio.
 κωτίλος, ἡ, ον, loquax.
 κωφάω, -ῶ, surdum facio.
 κωφεύω, surdus sum; sileo, -ere.
 κωφός, ἡ, ὄν· 1) — τὴν γλῶσσαν, mutus, a, um· 2) — κωφός, surdus, a, um. 3) μετφ. κωφός πρὸς τι,

surdus, alicujus, rei (πρὸς τὴν ἀ-
λήθειαν, veritutis)· 4) ἀμβλὺς, he-
bes, -itis.

κωφότης, ἡ surditas, θ.

κωφόω -ῶ, mutum facio ; sur-

dum reddo·—οὔμαι, surdesco, ere.
κώφωμα, τό, surditas, -atis, θ.
κωφῶς, surde.

κώφωσις, ἡ· 1) hebetudo aurium,
θ. 2) hebetudo oculorum.

Λ

Λ, λ, (λάμβδα)· 1) τὸ ἐνδέκατον
γράμμα, littera λ· 2) ὡς ἀριθμ. ση-
μεῖον τὸ μὲν λ' = triginta, τὸ δὲ λ
= triginta millia.

λᾶας, δ, lapis, -idis, ἀ.

λάβραρον, τό, labarum, -i, οὐ.

λαβή, ἡ· 1) prehensio, -onis, θ. 2)
—ἀγγελον, ansa, -ae, θ. 3)—ξίφους,
capulus, -i, ἀ. 4)—ἀφορμή, ansa,
manubrium.

λαβίδιον, τό, ansula, -ae, θ.

λάβιον, τό, capulus -i, ἀ.

λαβίς, ἡ· 1) ansa, -ae, θ. *2) coch-
lear, -aris οὐ.

λάβραξ (λαβράκιον)· lupus mari-
nus ; labrax, acis.

λάβρος, ον, vehemens, -ntis.

λαβρότης, ἡ voracitas, -atis, θ.

λάβρος· 1) voraciter· 2) impetiose,
cum impetu.

λαβυρινθίος, labyrinthēus.

λαβύρινθος, δ, labyrinthos, ἀ.

λαβυρινθώδης, ες, labyrintho si-
milis.

λαγανίζω, lagano vescor.

λαγάνιον, τό, parvum laganium.

λάγανον, τό, laganium, -i, οὐ.

λαγρός, ἀ, δν, latus, a, um.

λαγρότης, ἡ, laxitas, -atis, θ.

λαγρόω -ῶ, laxum facio.

λάγειος, ον, leporinus, a, um.

λαγήνιον, τό, parva lagena.

λάγηνος, ἡ, lagena, -ae, θ.

λαγιδεύς, δ leporis catulus.

λαγνεία, ἡ, salacitas, θ.

λαγνεύω, salax sum.

λάγνος, ον, salax, -acis.

λαγός, δ, lepus, -oris, ἀ.

λαγύνιον, τό, parva lagina.

λάγυνος, ἡ, lagena, -ae, θ.

λαγχάνω (ἐλαχον)· 1) sorte acci-

pio; sorte manciscor (nactus sum,
-i) aliquid· 2) λαγχάνω δικήν τινί,
litem intendo alicui.

λαγών, λαγόνες, ilia, -ium, οὐ.

λαγρός, δ, lepus, -oris, ἀ.

λαγῶς, lepurinus, a, um.

λαγός, δ, lepus, -oris, ἀ.

λαγωτροφία, ἡ leporum usus.

λάδανον, τό, ladanum, -i, οὐ.

λαθασμός, δ, oblivio, -onis, θ.

λαθητικός, qui latere potest.

λαθίπρονος, ον, laborum oblitus

λαθιφροσύνη, ἡ, oblivio, -onis, θ.

λαθίφρων, ον, obliviosus, a, um.

λᾶθος, τό· 1) = λήθη, oblivio,
-onis, θ. *2) = σφάλμα, error, ἀ.

λαθοσύνη, ἡ, oblivio, -onis, θ.

λάθρα, clam ; occulte.

λαθραῖος, occultus, a, um.

λαθραῖως, clam ; latenter.

*λαθρεμπορεύομαι, εἰμ. merces
clam importo.

λαθρέμπορος, δ, qui merces clam
importat.

*λαθρεμπορίον, τό, vetita merx.

λαϊκός, ἡ, δν· 1) popularis, e ;
vulgaris, e· †2) non sacerdos.

λαίλαψ, ἡ, turbo, -inis, θ.

λαιλαπώδης, procellosus, a, um.

λαιμαργέω -ῶ, gulacis deditus, sum ;
gulae pareo.

λαιμαργία, ἡ, gula, -ae, θ.

λαιμαργος, ον, gulosus, a, um ;
vorax, -acis.

λαιμάργως, voraciter ; gulose.

λαιμητόμος, jugulum incidens.

λαιμίζω, decollo, -are.

*λαιμοδέτης, δ, focale, -is, οὐ.

λαιμοπέδη, ἡ, collare canis.

λαιμός, δ· 1) guttur, οὐ, gula,
θ. 2) = ἡ σφαγή, jugulum, οὐ.

λαιμόμητος, jugulatus, a, um.
 λαιμοτομέω-ῶ, jugulo (aliquem).
 λαῖνα, ἡ, laena, -ae, θ.
 λαιός, ἄ, ὄν, laevus, a, um.
 λακέρως, ἄ, ὄν, lacer, a, um.
 λακίζω, lacerō, -are.
 λακίς, ἡ, fissura, -ae, θ.
 λακιστός, ἡ, ὄν, laceratus, a, um.
 λακκαῖος, cisterninus, a, um.
 λάκκος, δ· 1) fovea, -ae, κ. 2) cisterna, -ae, θ.
 λακπατέω -ῶ, pedibus conculco
 λακτίζω, calcitro, -are; calcibus caedo.
 λάκτισμα, τό, λακτισμός, δ, calcitratus, -us, ἄ.
 λακτιστής, δ, calcitro, -onis, ἄ.
 λακτιστικός, calcitrosus, a, um.
 λακωνίζω, Lacones imitor.
 λακωνικῶς, more laconum.
 λακωνισμός, δ, laconismus, ἄ.
 λακωνιστής, qui Laconas imitatur; qui Laconum partibus favet.
 λάλαξ, δ, loquax, -acis.
 λαλέω -ῶ· 1) loquor (-utus sum, -i)· 2) συνήθ.—φιλονεῶ, garrigo, -ire·
 *3) ἐπὶ πτηνῶν—ἄδω, cano, -ere.
 λάλη, ἡ, loquela, -ae, θ.
 λάλημα, τό· 1) loquela, -ae, θ.
 *2) ἐπὶ πτην· cantus, -us, ἄ.
 λάλησις, ἡ, garritus, -us, ἄ.
 λαλητής, δ, homo garrulus.
 λαλητικός, garrulus, a, um.
 λαλιά, ἡ· 1) loquela, -ae, θ. 2) loquela, dialectus.
 λάλος, ὄν, loquax, -acis.
 λάμαχος, ὄν, strenue pugnans.
 λαμβάνω (λήνομαι, ἔλαβον)· 1) sumo (sumpsi, sumptum, -ere) aliquid· 2) capio (cepi, captum, -ere), aliquid· ἔρωτι ἐλήφθην, amore captus sum· 3) accipio, percipio (-cepi, -ceptum, -ere) aliquid· 4) prehendo (-ndi, -usum, -ere) aliquem ἢ aliquid; λαμβάνομαι τῆς δεξιᾶς, prehendo dextram manu· 5) prehendo ἢ deprehendo, -ere· 6) duco (-xi, -ctum, -ere)· λαμβάνω γυναῖκα, dueo uxorem· 7) λαμβάνω δόξαν, gloriam consequor.
 λάμμα, ἡ, lamia, -ae, θ.
 λαμπαδάρως, δ, lampadarius, ἄ.

λαμπαδηδρομία, λαμπαδοδρομία certamen currendi cum facibus.
 λαμπαδηφορέω -ῶ, ῥῆμ. lampadem gesto.
 λαμπαδηφορέα, ἡ, lampadis gestatio.
 λαμπαδηφόρος, ὄν; qui lampadem gestat.
 λαμπαδοδρομέω -ῶ, lampadem ferens curro.
 λαμπαδιστής, δ, lampadarius.
 λαμπάς, ἡ· 1) lampas, θ. 2) = κηρόν, funale, -is, οὐ.
 λαμπηδών, ἡ, lampas, -adis, θ.
 λαμπρίζω, splendidum reddo.
 λαμπρόν, τό, ignis, -is, ἄ.
 λαμπρός, splendidus, a, um.
 λαμπρότης, ἡ, splendor, ἄ.
 λαμπροφόρος, ὄν, splendide vestitus, a, um.
 λαμπρυντής, δ, politor, ἄ.
 λαμπρύνω, polio (-ivi, -itum, -ire) aliquem ἢ aliquid· || —ομαι, illustror, -ari; splendesco, -ere,
 λαμπρῶς, splendide.
 λαμπτήρ, δ, lampas, -adis, ἄ.
 λαμπυρίζω, lampyridem refero.
 λαμπυρίς, ἡ, lampyris, -idis, θ.
 λάμπω (κυρ. καὶ μετρ.) luceo (-xi, -ere); splendeo (-ui, -ere).
 λάμψις, ἡ, splendor, ἄ.
 λανθάνωντος, latenter.
 λανθάνω (ἐλαθον)· 1) lateo (-ui, -ere)· 2) μετὰ μετρ. λανθάνω ποιῶν τι, latenter facio aliquid· || μέσ. ἐπιλανθάνομαι, dper ἴδε.
 λάξ, calce, calcibus.
 λάξευμα, τό, sculptura, θ.
 λάξευσις, ἡ, incisio lapidis.
 λαξευτήρ, λαξευτής, lapicida.
 λαξευτικός, ἡ, ὄν, ἐπίθ. ad lapicidas pertinens.
 λαξευτός, ἡ, ὄν, saxo incisus.
 λαξεύω, lapides scalpo, incido; λελαξευμένος, η, ὄν, (saxo) incisus.
 λαξπάτητος, calce pulsatus.
 λαοβότειρα, ἡ, populi nutrix.
 λαοβότος, ὄν, populum nutriens.
 λαοδάμας, populorum domitor.
 λαοκρατία, ἡ, vulgi imperium.
 λαομίσητος, populo odiosus.
 λαοπλάνος, δ, populi deceptor..

λαός, δ· 1) populus, -i, ἄ. 2) multitudo, -inis, θ.

λαοσεβής, ἐς, a populo cultus.

λαοτρόφος, ον, populum alens.

λαοφόνος, populum occidens.

λαοφόρος (δόος), populum ferens

λαπαθοειδής, ἐς, lapatho similis

λάπαθον, τό, lapathum, -i, οὐ.

λαπάρα, ἡ, abdomen, -inis, οὐ.

λαπαρός, ἄ, ὄν, tenuis, mollis, ἄ.

λάπη (=φλέγμα), pituita, ae, θ.

λαπίζω, effero me; jacto me.

λαπιθαῖος, Lapiheus, a, um.

λάπισμα, τό, jactantia, -ae, θ.

λαπιστής, δ, jactor, oris, ἄ.

λάπτω, lampno, -ere.

λαπώδης, ἐς, pituitae similis.

λαρινός βοῦς, pinguis bos.

λάρυξ (δ.), larix, -icis, θ.

λάβρος, δ, corbis viminea.

λάρναξ, ἡ, arca, -ae, θ.

λάβρος (π.), larus, -i, ἄ.

λαρός, ἄ, ὄν, jucundus, a, um.

λαρυγγίζω, clamito, -are.

λαρυγγισμός· 1) clamitatio· *2) νεοελ. ἐπὶ αἰοιδῶ, in cantu flexio.

λάρυξ, δ, guttur, -uris, οὐ.

λάσανον, τό, sella, -ae, θ.

λάσθην, ἡ, ludibrium, -ii, οὐ.

λασιόθριξ, hirtus, hirsutus.

λάσιος, α, ον, hirtus, a, um; hirsutus, a, um; villosus, a, um.

λασιότερον, ον, hirsutum (villosum) habens pectus.

λασιόφρεν, δ, ἡ, hirsuta habens supercilia.

λάσκω (ἐλάσκον)· 1) sono, sonitum do· 2) vocem edo, loquor, -i· 3) vociferor, -ari.

*λάσπη, ἡ, lutum, -i, οὐ.

*λασπώνω, coeno demergo ἢ aspergo, (-si), -ere· || —ομαι, caeno demergor ἢ aspergor (-sus sum)· λασπώμενος, caeno aspersus, a, um.

*λασπώδης, ἐς, caenosus, a, um.

Λατινιστής, δ, vir Latine doctus, Latinis literis doctus ἢ eruditus, linguae Latinae peritus; professor linguae Latinae.

Λατινιστί, Latine· Λατινιστί διαλέγομαι, Latine (ἢ lingua Latinā) loquor· || —γράφω, Latine scribo.

Λατῖνος, Λατινικός, ἡ, ὄν· 1) Latinus, a, um· ἡ Λατῖνη, ἡ Λατινική γλῶσσα, lingua Latina· || οἱ Λατῖνοι, Latini, -orum· *2) νεοελ. λατινικά γινώσκω, ἐννοῶ, Latine scio.

λατομεῖον, τό, λατομῖαι, αἱ, lapidinae, -arum, θ. πλ.

λατομέω —ῶ, caedo lapides.

λατόμημα, saxum excisum.

λατόμητος, incisus in lapides.

λατόμος, δ, lapidica, -ae, ἄ.

λατρεία, ἡ· 1) = ὑπερησία, ministerium, -ii, οὐ. 2) συνήθ. — τῶν θεῶν, cultus, -us, ἄ. adoratio, θ.

λατρεύς, δ, servus, -i, ἄ.

λατρευτής, δ· 1) cultor, -oris, ἄ. 2) adorator, -oris, ἄ.

λατρευτός, colendus, a, um.

λατρεύω· 1) —τοῖς θεοῖς, colo (colui, -ere) deos; adoro (-av.) deos· *2) νεοελ. λατρεύω τινά, perditte (valde) amo aliquam.

λάτρης, δ· 1) servus, famulus, -i, ἄ. *2) νεοελ. λάτρης τῆς ἀρχαϊότητος, antiquitatis amator.

λάτρις, ἡ, serva, ancilla, -ae, θ.

λαύρα, ἡ· 1) —ρύμη, vicus, -i, ἄ. *2) Laura, monasterium· ἡ Ἁγία Λαύρα, Sancta Laura.

λαφυγγμός, δ, heluatio, θ.

λαφυραγωγέω —ῶ, spolio, -are; praedor, -ari; diripio, -ere.

λαφυραγωγία, ἡ, praeda, -ae, θ.

λαφυραγωγός, δ, praedator, ἄ.

λάφυρον, τό, spoliū, -i, οὐ.

λαφύσσω· 1) avidē bibo· 2) συνήθ. heluor (-atus, sum, -ari).

λαχανᾶς, δ, olitor, -oris, ἄ.

λαχανάριον, τό, olusculum, -i, οὐ.

λαχανεῖα, ἡ, olearum collectio.

λαχανεύω, olero, -are.

λαχανίζομαι, olera colligo.

λαχανικός, ἡ, ὄν, ad olera pertinens; τὰ λαχανικά, olera, -um, οὐ.

λαχανισμός, δ, olerum collectio.

λαχανοειδής, ἐς, oleribus similis.

λάχανον, τό, olus, -eris, οὐ.

λαχανοπωλεῖον, forum olitorium.

λαχανοπωλέω —ῶ, olera vendo.

λαχανοπώλης, olerum venditor.

λαχανώδης, ἐς, oleraceus, a, um.

λάχνη, ἡ, lanugo, -inis, θ.

λαχνώδης, lanuginosus, a, um.

λαίνα, ἡ, leaena, -ae, θ.

λαίνα, levigo, -are.

λέβης, ὁ, lebes, -etis.

λεγεών, ὁ, ἡ, legio, -onis, θ.

λέγω· 1) = συλλέγω, lego, colligo (-egi, -ctum, -ere)· 2) = φημι, dico (-xi, -ctum, -ere) aliquid || λέγεται, dicitur, ajunt, ferunt, iertur 3) = λέγω, ἀγορεύω, dico, loquor, -i· 4) εὐφραδῶς —, eloquenter loquor, eloquor, -i· 5) τελικῶς ἀπαρεμφ. = κελύω, dico (μετὰ ἐπομ. ut ἡ ne), impero, praecipio alicui aliquid, (ut ἡ ne).

ληλασία, ἡ, praedatio, θ.

ληλατέω -ω, ῥημ. praedor (-atus sum, -ari).

ληλάτης, ὁ, praedicator, d.

ληλατικός, praedatorius, a, um.

λεία, ἡ, praeda, -ae, θ.

λείβω (=σπένδω)· libo, -are (οἶνον vinum)· μετφ. δάκρυα — (=ἐκχέω), lacrymas (alicui) libo ἢ fundo

λεικνίζω, vanno, -ere, aliquid.

λεικνον, τό, ἴδε λίκνον.

λειμαξ, ὁ, limax, acis, d.

λείμμα, τό, reliquiae, -arum, θ.

λειμών, ὁ, pratium, -i, οὐ.

λειμώνιος, α, ον, pratensis, e.

λεῖος, α, ον· 1) lēvis, e; —τόπος,

levis locus· 2) planus, a, um.

λειότης, ἡ, levitas, -atis, θ.

λείω -ω, levigo, -are (aliquid).

λειποθυμέω -ω, animo linquor· *ἐκ φόβου ἐλειποθύμουν, animus illi metu concidit.

λειποθυμία, ἡ, deliquium animi; animi ἢ animae defectio.

λειπόθυμος, animo deficiens.

λειποσαρκία, ἡ, macies, -ei, θ.

λειπόσαρκος, macilentus, a, um.

λειποτακτέω -ω, desero ordinem; desero exercitum.

λειποτάκτης, ὁ, desertor, d.

λειποταξία, ἡ, desertio, θ.

λείπουρος, ον, caudae destitutus.

λειποφυξέω -ω, animo linquor ἢ ἀπλ. linquor.

λειποφυξία, ἡ, animi defectio.

λειπόφυχος, animo deficiens.

*Ἑλληνο-Λατινικὸν Λεξικὸν

λείπω· 1) linquo ἢ relinquo (-liqui, -ctum, -ere, aliquem ἢ aliquid· 2) = ἐλλείπω, desum (-fui, -esse)· 3) = ἀπειμι, abssum, -esse· *νεοελ. ὁλλῖον ἐλείψε (νὰ πέσω), nōn multum aufuit (quā cadam)· 4) λείπομαι· α') linquor ἢ relinquor (-lictus sum, -i)· β') = περιλείπομαι, supero, -are; supersum, -esse· γ') κατώτερός εἰμι· λείπομαι σύνεον ἐδ-δερός, a nemine prudentia superor.

λείρινος, ον, liliaceus, a, um.

λειριοειδής, ἐς, lilio similis.

λείριον, τό, liliū, -i, οὐ.

λείριος, ον, liliaceus, a, um.

λειτουργέω -ω· 1) publicum munus oboeo· 2) munus oboeo· 3) = ιερουργῶ, sacris operor ἢ ἀπλ. operor, -ari· 4) νεοελ. operor, -ari.

λειτούργημα, τό, ministerium publicum.

λειτουργία, ἡ· 1) ministerium publicum; munus publicum ἢ ἀπλ. munus· -eris οὐ. 2) = ιερουργία, munus sacrum, missa, -ae, θ.

λειτουργικός, ἡ, ὄν, ministerialis, e; ministratorius, a, um || 3) λειτουργικόν, missale.

λειτουργός· 1) munere publice fungens· 2) — τοῦ θεοῦ, minister Dei || *3) νεοελ. — τῆς πολιτείας, minister reipublicae.

λειχήν, ὁ, lichen, -enis, d.

λειχηνιάω -ω, lichene laboro.

λείχω, lambo, lingo (aliquid).

λειψανδρία, ἡ, virorum penuria.

λείψανον, τό, λείψανα, τὰ, reliquiae, -arum, θ.

λείψνδρέω -ω, aquā careo.

λείψνδρία, ἡ, aquae defectus.

λείψνδρος, ον, aquā destitutus.

λείωδης, ἐς, lēvis, e.

λείωμα, τό, levitas, -atis, θ.

λείωσις, ἡ, levigatio, -onis, θ.

λεκάνιον, λεκανίς, λεκανίσκη,

parva pelvis.

λεκάνη, ἡ, pelvis, -is, θ.

λέκιδος, ἡ· 1) — ὁ τοῦ φῶς κρόκος,

vitellus, d· 2) = δοκτριον πίσον, pisum.

λεκιδοειδής, λεκιδώδης, lutens.

λεκτέος, dicendus, a, um.

λεκτικὸς, ἡ, ὄν, dicendi peritus,

a, um; disertus, a, um.

λεπτός, ἡ, ὄν· 1) collectus, a, um.

2) συνήθ. dictus, a, um.

λέκτρον, τό, lectus, -i, ἄ.

λελογισμένως, prudenter.

λεμβάδιον, τό, lembulus, -i, ἄ.

λέμβος, ὁ, (*ἡ), lembus, -i, ἄ.

λέμβαρχος, gubernator lembi:

λέμμα, τό, cortex, -icis, ἄ.

λέμφος, ὁ, mucus, -i, ἄ.

λεμφώδης, ἐς, mucosus, a, um.

λέντιον, τό, lentium, -i, οὐ.

λεξιῶν, dicturio, -ire.

λεξειδίων, τό, vocola, -ae, θ.

λεξικογράφος, lexicus scriptor.

λεξικόν, τό, lexicon, -i, οὐ.

λέξις, ἡ· 1) = τό λέγειν, dictio,

-onis, θ. 2) = λόγος, oratio, -onis, θ.

3) = ὄνομα, vocabulum, -i, οὐ.

λεοντέη -ῆ, ἡ, leonina pellis.

λεόντειος, leoninus, a, um.

λεοντιεύς, ὁ, leonis catulus.

λεοντόθυμος, ὄν, leonino, (id

est, forti) animo praeditus, a, um.

λεοντόψυχος, ὄν, animo leonino,

(id est, fortissimo) praeditus.

λεοντώδης, ἐς, leone similis.

λεπίδιον, τό, squamula, -ae, θ.

λεπιδοειδής, ἐς, squamae similis.

λεπίδω -ῶ, in squamam muto.

λεπιδωτός, ἡ, ὄν, squamans, -ntis;

squamosus, a, um.

λεπίζω, decortico, -are.

λέπιον, τό, squamula, -ae, θ.

λεπίς, ἡ· 1) — ἰχθύων, squama,

-ae, θ. 2) — χαλκοῦ, σιδήρου, ae-

ris, ferri aquama· 3) — καρῶν,

períonos, lamina.

λέπισμα, λεπισμός, decorticatio.

λέπος, τό, cortex, -icis, ἄ. λ.

λέπρα, ἡ, lepra, -ae, θ.

λεπριάω -ῶ, leprā laboro.

λεπρός, ἄ, ὄν· 1) = τραχύς, sca-

per, a, um· 2) = λεπριῶν, leprosus.

λεπρόμαι -οῦμαι, leprā laporo.

λεπρώδης, ἐς, leprosus, a, um.

λεπταλέος, α, ὄν, tenuis, e.

λεπτεπίλεπτος, valde gracilis.

λεπτόγαιος, λεπτόγειος, λεπτό-

γεως, cujus solum est tenue ἡ

exile.

λεπτογραμμος, minutis lineis.

λεπτογράφος, ὄν, minutis literis

scribens.

λεπτόδερμος, ὄν, ἐπίθ. tenuem

pellem habens.

λεπτοδερμία, ἡ, tenuitas corii.

λεπτόθριξ, ὁ, ἡ, tenui capillo.

λεπτοκάβητος, τό, nux abellana.

λεπτόκαυλος, ὄν, exili caule.

λεπτολογέω -ῶ, minute dico sub-

tilus de re (levi) dissero.

λεπτολόγημα, τό, λεπτολογία, ἡ,

subtilior de rebus disputatio.

λεπτολόγος, ὄν, de rebus minu-

tis disputans.

λεπτομέρεια· 1) partium subtili-

tas· *2) νεοελ. singulae partes.

λεπτομερής, ἐς, tenuis, e; minu-

tus, a, um; subtilis, e.

λεπτομερῶς, minutim.

λεπτόν, τό· 1) νόμισμα, libella, -ae,

θ. 2) — ἔντερον, intestinum te-

nue· *3) — τῆς ὥρας, sexagesima

pars horae, punctum, -i, οὐ.

λεπτός, ἡ, ὄν· 1) tenuis, e· λεπτή

ἑσθής, tenuis vestis· 2) subtilis, e·

3) exilis, e· *4) νεοελ. λεπτός τὸν

νοῦν, acutus, argutus, a, um.

λεπτότης, ἡ· 1) tenuitas, θ. 2)

subtilitas, θ. 3) gracilitas, θ. 4)

argutiae arum, θ.

λεπτοτομέω -ῶ, minutatim seco.

λεπτοτράχηλος, ὄν, tenui collo.

λεπτότριχος, ὄν, tenuibus pilis.

λεπτοτρύγεω -ῶ· 1) subtilia opera

conficio· 2) subtiliter distinguo.

λεπτοτρύγεια, ἡ, intestinum opus.

*λεπτοτρύγεια, ars iustitiae.

λεπτοτρύγος, ὁ, intestinarius, -ii, ἄ.

λεπτόφης, ἐς, subtiliter textus.

λεπτόφλοιος, ὄν, tenui cortice.

λεπτοφυής, ἐς, tenuis, e.

λεπτόχειλος, tenuia labra habens

λεπτύνσις, ἡ, extenuatio, θ.

λεπτύνω· 1) extenuo, -are, ali-

quid· 2) = ἰσχυαίνω, gracilem red-

do· || —ομαι, gracilis fio.

λεπτῶς, tenuiter; subtiliter.

λέπυρον, τό· 1) putamen ovi· 2)

δ τῆς ροιᾶς φλοιός, malicorium, οὐ.

λεπυρός, ἄ, ὄν, squamam habens.

λέπω, decortico. -are.

λεπώδης, ἐς, squamosus, a, um.

λέσχη, ἡ· 1) = διάλογος, sermocinatio, -onis, θ. 2) locus ad sermocinationem.

λεσχηγεία, ἡ, confabulatio, θ.

λεσχηγεύω, fabulor cum aliquo.

λέσσης, δ, garrulus, -i, ἄ.

λευίτης, δ, levites, -ae, ἄ. || λευικός, ἡ, δν, leviticus, a, um.

λευκαίνω, λευκάζω, albico, red-do (aliquid); —ομαι, abbesco.

λευκάνθηα, ἡ, leucantha, θ.

λευκάνθεμον, leucanthemon οὐ.

λευκανοίς, ἡ, dealbatio, θ.

λευκαντής, δ, dealbator, ἄ.

λευκαντικός, ἡ, δν, dealbans.

λευκαργίλλος, ἡ, leucargillos, θ.

λευκασμός, δ, dealbatio, θ.

λεύκη, ἡ, populus, -i, θ.

λεύκινος, populeus, a, um.

λευκόδερμος, ον, albo pelle.

λευκόδους, albos dentes habens.

λευκόθριξ, δ, cui nivei sunt capilli.

λευκοῖον, τό, leucoion, -i, οὐ.

λευκομέλας, nigro et albo mixtus

λευκόπεπλος, alba veste indutus.

λευκόπους, albos habens pedes.

λευκόπτερος, λευκοπτέρυξ, albas

alas (ἦ vela alba) habens.

λευκόπρως, ον, albus et ruber

λευκόροdon, τό, rosa alba.

λευκός, ἡ, δν, albus, a, um; can-

didus, a, um.

λευκόσαρκος, ον, carne candida.

λευκόστικτος, leucostictos, ον.

λευκοσώματος, ον, albus, a, um.

λευκότης, ἡ, candor, -oris, ἄ. al-

bedo, -inis, θ.

λευκότριχος, ον, albineus, a, um.

λευκόφαιος, ον, ex albo et fusco

mixtus, a, um.

λευκοφορέω -ῶ, candida veste

utor; albam vestem gero.

λευκοφόρος, ον· 1) albam vestem

gerens ἢ indutus, a, um· 2) alba-

tus ἢ candidatus, a, um.

λευκοφυής, ες, albus natus.

λευκοχίτων, δ, ἡ, candidam tu-

nicam habens.

λευκόχροια, ἡ, albus color.

λευκόχρους, ον, candidam cu-

tem habens; albicolor, -oris.

λευκώω -ῶ, album reddo (ali-

quid); —οῦμαι, albus reddo ἢ fio. λευκώλενος, ον, candidos habens lacertos.

λεύκωμα, τό· 1) album, -i, οὐ.

2) — ῶν, albumentum, -, οὐ. 3)

— τῶν ὀφθαλμῶν, albugo, -inis, θ.

λευκόν, δ, populeum, -i, οὐ,

λευκῶς, candidè.

λεύς, δ, lapis, -idis, ἄ.

λευχειμονέω -ῶ, albis induor.

λευχείμων, δ, candidatus, a, um.

λέχος, τό, lectus, -i, ἄ.

λεχώ, λεχωῖς, ἡ, puerpera, -ae, θ.

λέων, δ, leo, -onis, ἄ.

λεώς, δ, populus, -i, ἄ.

λεωφόρος, ἡ, via publica.

λήγω, desino, -are, aliquid; fi-

nem facio alicujus rei.

ληθαῖος, α, ον, lethaeus, a, um.

ληθαργέω -ῶ, obliviscor, -i.

ληθαργία, ἡ, λήθαργος, δ, le-

thargia, -ae, θ. lethargus, -i, ἄ.

ληθαργίζω, lethargia laboro.

ληθαργικός, lethargicus, a, um.

λήθαργος, ον· 1) immemor· 2)

malignus, a, um· 3) = ληθαργία.

λήθη, ἡ, oblivio, -onis, θ· || λή-

θης ἀείος, obliviscendus, a, um· ||

ἡ Λήθη, Lethe, -ae, θ.

ληΐζομαι, praedor (-atus sum, ari);

populor (-atus sum, -ari) aliquid.

λήϊον, τό, seges, -etis, θ.

λήϊς, ἡ, praeda, -ae, θ.

λήϊτον, τό· 1) = τό δημόσιον, pu-

blicum, -i, οὐ. 2) = βουλευτήριον,

consilium publicum.

ληκτήριος, α, ον, desinens, -ntis.

ληκτικός, ἡ, δν, terminalis, e.

ληκνυθίζω· 1) = κομπάζω, ampul-

lor· 2) — τι, oratorie exorno ali-

quid.

ληκύνθιον, parva ampulle.

λήκνυθος, ἡ, ampulla, -ae, θ.

λήμα, τό, animus fortis.

ληματίας, δ, forti animo.

ληματιάω, forti animo sum.

λημάω -ῶ, lippio, -ire.

λήμμα, τό· 1) acceptum, -i, οὐ.

lucrum, -i, οὐ. redditus, us ἄ. 2) ἐν

τῇ λογικῇ, sumptio, θ.

λημμάτιον, sumptiuncula, θ.

λημνίσκος, δ, lemniscus, -i, ἄ.

ληνοβάτης, δ, calcator, α.
 ληνός, δ, calcatorium, -ii, ου.
 ληξιαρχικόν βιβλίον ἢ γραμματεῖον, tabula tribūs, liber civium.
 ληξιπύρετος, ον, febrim sedans.
 1. λήξις, ἡ, sortitio, -onis, θ.
 2. λήξις, ἡ, terminatio, θ. iinis.
 ληπιτέος, α, ον, capiendus, α, um.
 ληπιτήρ, λήπιτης, δ, qui capit.
 ληπιτικός, ἡ, όν, ad capiendum proclivis.
 ληπτός, ἡν, όν· 1) αρ. captus, α, um; 2) qui capi potest.
 ληρέω -ω, nugor -ari.
 λήρημα, τό, nugae, -arum, θ.
 ληρολογία, ἡ, nugacitas, θ.
 ληρολόγος, δ, nugator, α.
 λήρος, δ· 1) nugae, -arum, θ. 2) = ληϊώδης ανθρωπος, nugator, α.
 ληρωδής, ες, nugatorius, α, um.
 ληρωδία, ἡ, nugae, -arum, θ.
 λησμονέω -ω, obliviscor, -i.
 λησμοσύνη, ἡ, obliuio, θ.
 λήσμων, ον, obliuiscus, α, um.
 λησασχέϊον, τό, latronum receptaculum.
 λησασχος, δ, princeps latronum.
 ληστεία, ἡ, latrocinium, ου.
 ληστειών, latrocinor, -ari; praedox, -ari; praedas ago || —ομαι, a praedonibus infestor.
 ληστής, ληστήρ, δ, latro, -onis, α, praedo, -onis, θ.
 ληστικός, ἡ, όν, praedatorius, α, um; latrocinialis, e.
 ληστικώς, latrocinialiter.
 λήστις, ἡ, obliuio, -onis, θ.
 ληστοπραξία, ἡ, latrocinatio, θ.
 ληστοπροφέω -ω, a praeda alo.
 ληστρικός, ληστρικόν, ληστρικώς, ιδε. ληστικώς, κτλ.
 ληστρίς, ἡ, praedatrix, -icis, θ.
 λήψις, ἡ· 1) acceptio, onis, θ. 2) prehensio, -onis, θ. 3) εν τη λαμβάνῃ adsumptio, -oris, θ.
 λίαν, nimis, nimium.
 λιάρός, α, όν· 1) tepidus, α, um 2) snavis, e.
 λιβάδιον, τό, pratium, -i, ου.
 λιβαρίζω· 1) turis odorem refero· 2) μεταρ. ture suffio aliquid ἢ aliquid; μεταρ. adolor, (-ari) aliquem.

λιβανικός, ἡ, όν, tus referens.
 λίβανος, δ· 1) arbor turifera· 2) = λιβανωτός, tus; -uris, ου.
 λιβανοφόρος, ον, turifer, α, um.
 λιβανόχρους, ον, turei coloris.
 λιβανώδης, ες, tureus, α, um.
 λιβανωτής, ἡ, rosmarinus, -i, α.
 λιβανωτόν, τό, tus, -uris, ου.
 λιβανοπώλης, δ, turis venditor.
 λιβανωτός, δ, ἡ, tus, -uris; ου.
 λιβανωτοφόρος, turifer, α, um.
 λιβανωτρίς, ἡ, turibulum, ου.
 λιβάς, ἡ, gutta, ac, θ.
 λιβερινίδες, αἱ, liburnicae naves.
 λίβον, τό, libum, -i, ου.
 λιβόντος, δ, libonotus, -i, α.
 λιβυρνίς, ἡ, liburnica (navis).
 λίγδην, strictim; leniter.
 λίγδος (= γυνδλ), mortarium, ου.
 λιγνός, ἡ, fuligo, -inis, θ.
 λιγύμολπος, ον, suaviter canens.
 λιγυρίζω, suaviter card.
 λιγυρός, α, όν· 1) stridulus α, um· 2) canorus, α, um.
 λιγύς, εἶα, υ, clare stridens.
 λιγύφθογγος, λιγύφωνος, ον, stridulam vpcem habens.
 λιθάξω, lapido, -are.
 λίθαξ, ἡ lapillus, -i, α.
 λιθάγγυρος, ἡ, lithargyros, θ.
 λιθάριον, τό, lapillus.
 λιθασμός, δ, lapidatio, -onis, θ.
 λιθαστής, δ, lapidator, -oris, α.
 λιθ(ε)ία, ἡ· 1) materia lapidum ad aedificia· 2) gemma, -ae, θ.
 λιθίασις (νόσος), calculus, -i, α.
 λιθίαω -ω, calculo laboro || λιθίων, εἶα, ων, calculosus, α, um.
 λίθινος, η, ον, lapideus, α, um.
 λιθοβολέω -ω, lapido, -are.
 λιθοβολία, ἡ, ιδε.
 λιθοβολισμός, δ, lapidatio, θ.
 λιθοβόλος, δ· 1) lapidator, α. 2) = το λιθοβολόν, pallista, -ae, θ.
 λιθογραφία, ἡ, lithographia, θ.
 λιθογράφος, δ, lithographus, e.
 λιθόδημος, lapidibus structus.
 λιθοδόμος, δ structor parietum; faber lapidarius.
 λιθοειδής, ες, lapidi similis.
 λιθοκάδιος, ον, immisericors.
 λιθοκόλλητος, ον, gemmeus, α,

um; gemmifer, a, um.
 λιθοκοπέω -ω, lapides caedo.
 λιθοκοπία, ἡ caesio lapidum.
 λιθοκόπος, δ, lapicida, -ae, ἄ.
 λιθόξεστος, ον, elapide scalptus.
 λιθοξοείδον, τό, lapicidina, -ae, θ.
 λιθοξός, δ, labidarius, -ii, ἄ.
 λιθοποιός, ον, saxificus, a, um.
 λίθος, ὁ 1) lapis, -idis, ἄ. 2) ἡ λι-
 θος, lapillus, -i, ἄ.
 λιθόστρωτος, ον, lapidibus stra-
 tus; lithoströtus, a, um.
 λιθοτομέων, lapicidinae, -arum.
 λιθατομέω -ω, lapides excindo.
 λιθοτομικός, ad lapicidam per-
 tinens: || ἡ—ἡ, ars lapicidae.
 λιθοτόμος, δ, lapicida, -ae, ἄ.
 λιθότομος, ον, sectus, e lapide.
 λιθόω -ω, in lapidem verto || —
 οῦμαι, lapidesco, -ere.
 λιθώδης, ες, lapidosus, a, um.
 λιθωδία, ἡ, lapidositas, θ.
 λιμᾶς, ἡ, ventilabrum, -i, οὐ.
 λιμᾶω -ω, λιμῶζω, ventilo.
 λιμητής, δ, ventilator, ἄ.
 λιμητήριον, τό, λιμῶς, δ, ven-
 tilabrum, -i, οὐ.
 λιμνᾶριον, τό, vannulus, -i, ἄ.
 λιμνίζω, vanno, -ere, aliquid.
 λιμνοειδής, ες, vannio similis.
 λίκνον, τό 1) = λιμητήριον, ven-
 tilabrum, -i, οὐ. 2) σκάφη τῶν νη-
 πίων, cunae, -arum, θ.
 λιμαίνω, fame laboro.
 λιμενάρχης, δ, portus praefectus.
 λιμεναρχία, portus praefectura.
 λιμενίζω, colloco in portu; —ομαι,
 sum in portu.
 λιμενίσκος, δ, parvus portus.
 λιμενοφύλας, δ, portum custos.
 λιμήν, ὁ 1) portus, -us, ἄ.
 λιμνάζω, stagno, -are.
 λιμναῖος, paluster, tris, tre.
 λίμνη, ἡ 1) lacus, ἄ. 2) = ἔλος,
 stagnum, -i, οὐ. palus -udis, θ.
 λιμνόβιος, ον, in palude vivens.
 λιμνοθάλασσα, lacus aquae salsae.
 λιμνώδης, ες, paludosus, a, um.
 λιμόθνης, ἡ, ἡ, fame mortuus.
 λιμοκτονέω -ω 1) fame eneco
 *2) ἀμετ. iame enecor.
 λιμοκτονία, ἡ, caedes per famem.

λιμοκτόνος, ον, iame enecans.
 λιμός, δ, famēs, -is, θ.
 λιμοφόρος, ον, famem afferens.
 λιμώδης, ες, famelicus, a, um.
 λιμώττω, esurio, -ire, μετφ. λι-
 μώττω χυσοῦ, esurio aurum.
 λινέα, ἡ, linum, -i, οὐ.
 λίνεος, α, ον, lineus, a, um.
 λινεργής, ες, e lino factus.
 λινόδετος, ον, lino vinctus.
 λίνον, τό 1) linum, -i, οὐ. 2) ἡ
 ὀθόνη, linteum, -i, οὐ. 3) = δίχτυον,
 linum, -i, οὐ. rete, -is, οὐ.
 λινόπλοκος, ον, retia texens.
 λινόπλοκος, ον, e lino textus.
 λινόποιός, ον, linterarius, a, um.
 λινόρραφής, ες, e lino sūtus.
 λινόστολος, ον, lino vestitus.
 λινουργεῖον, officina inteorum.
 λινουργία, ἡ, lini coniectio.
 λινουργός, ον, linterarius, a, um.
 λινός, ἡ, οὐν, lineus, a, um.
 λινόϋφος, ον, linum texens.
 λινάχλαινος, lineam habens.
 λινόω -ω, lino vincio.
 λίνωσις, ἡ, lino, vinctio.
 λιπάζω, λιπαῖνω, pinguefacto,
 ere || —ομαι, pinguesco, -ere.
 λιπαρέω -ω, instanter peto.
 λιπαρής, ες, assiduus, a, um.
 λιπαρήσις, ἡ supplicatio, θ.
 λιπαρία, ἡ, pinguitia, -ae, θ.
 λιπαρός, α, ον 1) pinguis, e. 2)
 nitidus, a, um.
 λιπαρότης, ἡ, pinguedo, θ.
 λιπαρὸς, pinguitur.
 λιπασμα, τό, pinguedo, θ.
 λιπόθρις, δ, ἡ, pilis carens.
 λιποθυμέω -ω, animo deficio.
 λιποθυμία, ἡ, animi ἢ animae
 defectio, -onis, θ.
 λίπος, τό, pinguedo, -inis, θ.
 λιποσαρκέω -ω, macilentus sum.
 λιπόσαρκος, macilentus, a, um.
 λιποτακτέω, ἴδε λιποτακτέω.
 λιπουρος, ον, cauda carens.
 λιποψυχέω -ω, animo concido.
 λιποψυχία, ἡ, animi defectio.
 λιπώδης, ες, pinguis, e.
 λίσινος, ον, liliaceus, a, um.
 λίσσος, δ, ligo, -onis, ἄ.
 λίσσος, ἡ, ον, lēvis, e.

λίστερον, τό, ligo, -onis, ἄ.
λιστερόω -ω, complano, -are.
λιστερωτός, complanatus, a, um.
λιτανεία, ἡ, supplicatio, θ.
λιτανευτός, ἡ, ὄν, oratus, a, um.
λιτανεύω, supplico, -are.
λιτή, ἡ, supplicatio, θ.
λιτός, ἡ, ὄν, simplex, -icis.
λιτότης, ἡ, 1) vilitas, -atis; θ. 2) σχ. ὑπ. extenuatio, θ.
λιτοφαγία, ἡ, victus tenuis.
λίτρα, ἡ, 1) libra, -ae, θ. 2) pondo (ἀκλ.).
λιτῶς, simpliciter.
λιχανός, δ, digitus index ἡ ἀπλ. index, -icis, ἄ.
λιχήν, δ, impetigo, -inis, θ.
λιχμάζω, **λιχμαίνω**, **λιχμάω** -ω, lambo, -ere; ligurio, -ire.
λιχνεύω, ligurio, -ire.
λιχνεία, ἡ, ligurito, -onis, θ.
λιχνεύματα, τὰ, cupedia, -orum.
λίχνος, liguritor; gulo.
λίχνως, gulose.
λίψ, δ, africanus ventus.
λοβός, δ, 1) — τοῦ ὠτός, ima pars auris, 2) — τοῦ ἡπατος, iibra, -ae, θ. 3) ὁ τῶν ἐλλόβων καρπός, *τό λουβλί, siliqua -ae, θ.
λοβώδης, ες, siliquae similis.
λογάδην, lecte, cum delectu.
*λογαριάζω, rationem inco.
*λογαριασμός, δ, computatio, θ.
λογάς, δ, ἡ, delectus.
λογάω -ω, dicere cupio.
λογίζομαι, 1) = **λογαρίζω** τι, alicujus rei rationem inco, 2) = **ἀναλογίζομαι** τι, σκέπτομαι περὶ τινος, reputo, -are, aliquid.
λογικεύομαι, ratiocinor, -ari.
λογική, ἡ, logice, -es, θ. ἡ λογικά, -orum, οὐ.
λογικόν, τό, 1) ratio, -onis, θ. 2) rationabilitas, -atis, θ.
λογικός, ἡ, ὄν, 1) = **ἐλλογος**, ratione praeditus, rationis particeps, 2) = **διαλεκτικός**, dialecticus, a, um.
λογικῶς, cum ratione.
λόγιμος, ὄν, mentione dignus; memorabilis, e.
λόγιον, τό, responsum divinum; oraculum, -i, οὐ.

λόγιος, α, ὄν, 1) = **δεινός** λέγειν, disertus, facundus, a, um, 2) doctus, a, um; eruditus, a, um.
λογιότης, ἡ, 1) facundia, -ae, θ. *2) νεοελ. ἡ **λογιότης** σας, vos, erudissime magister.
λογισμός, δ, — **ἀριθμητικός**, supputatio ἡ computatio, θ. calculatio, θ. 2) = **διαλογισμός**, ratiocinatio, θ. 3) = **σκέψις**, cogitatio, -onis, θ. 4) = **τὸ λογικόν**, ratio, θ.
λογιστής, δ, ratiocinator.
λογιστικός, supputarius, a, um.
λογιστική, ἡ, rationum scientia.
λογογραφέω -ω, orationes scribo.
λογογραφία, orationum scriptio.
λογογράφος, logographus, ἄ.
λογοδιάρροια, ἡ, verborum profuvium, loquacitas, -atis, θ.
λογοδοσία, ἡ, rationum relatio.
*λογοθέτης, δ, cancellarius, -ii, ἄ.
λογοκλοπεία, plagium literarium.
*λογοκλόπος, δ, plagiarus, -ii, ἄ.
λογομαχέω -ω, verbis pugno; rixor (atus sum, -ari).
λογομαχία, ἡ, rixa, -ae, θ.
λόγος, δ, 1) dictum, -i, οὐ. verbum, -i, οὐ. verba; -orum, οὐ. 2) sermo, -onis, θ. oratio, -onis, θ. **λόγον ποιῶμαι** (= **δημιουργῶ**), orationem habeo, dico. ***λόγος** ἀπ' ἄμβωρος, sacra oratio. 3) mentio, -onis, θ. 4) dialogus, -i, οὐ. colloquium, -ii, οὐ. 5) sermo, -onis, ἄ. fama, -ae, θ. rumor, -oris, 6) ratio, -onis, θ. α') **βεβαιῶ τι τεκμηρίοις καὶ λόγοις**, aliquid argumentis et rationibus confirmo. β') **οὐδένα λόγον ἔχει, οὐκ ἔχει εἰκόνα λόγον**, nulla ratio est. γ') **λόγον** (= **εὐθύνας**) **δίδωμι, ἀποδίδωμι, ὑπέχω τινί**, rationem do, reddo alicui. δ') **κατὰ λόγον τινός**, ad alicujus rei rationem. ε') ὁ **λόγος** (= **τὸ λογικόν**) **ἄρχει**, ratio praest. 7) = **βιβλίον**, liber, -i, πρῶτος λόγος, liber primus.
λόγχη, ἡ, lancea, -ae, θ.
λογχοφόρος, lancearius, a, um.
λογχώδης, **λογχοειδής**, ες, **λογχωτός**, ἡ, ὄν, lanceae similis, e.
λοιβή, ἡ libatio, -onis, θ.
λοιδορέω -ω (τινα) καὶ -οῦμαι (τινι),

convicior (-atus sum, -ari), male-
dico (xi, -ere) aliquem; objourgo,
-are, aliquem: || —οὔμαι ὑπό τινος,
convictis afficior ab aliquo.

λοιδορημα, τό, maledictum, οὐ.

λοιδορησις, ἡ, maledictio, θ.

λοιδορία, ἡ, convicius, -i, οὐ.

λοιδορός, ον, maledicus, a, um.

λοιδορως, maledice.

λοιμικός, ἡ, ὄν, bestilens.

*λοιμοκαθατήριον, τό, valetudi-
narium, -i.

λοιμός, δ, pestis, -is, θ.

λοιμώδης, ες, pestilens, ntis,

λοιμώτω, peste laboro.

λοιπός, ἡ, reliquum, -i, οὐ.

λοιπός, ἡ, ὄν, 1) reliquus, a, um.
2) ceterus, a, um. 3) τοῦ λοιποῦ,
tempore postero in posterum.

λοισθίος, α, ον, ἐπιθ. extremus
ultimus, a, um.

λοξεύω, pbliquo, -are.

λοξοπορεύω -ῶ, oblique incedo;
ex transverso cedo.

λόξος, ἡ, ὄν, 1) obliquus, a, um,
2) transversus.

λοξοτενής, ἐς, oblique tentus.

λοξότης, ἡ, obliquitas, -atis, θ.

λοξόω -ῶ, obliquo, -are, aliquid.

λοξῶς, oblique.

λόξωσις, ἡ, obliquatio, θ.

λοπίζω, decortico, -are.

λοπός, δ, cortex, -icis, ἄ.

λουσίς, ἡ, lavatio, -onis, θ.

λουτήρ, δ, labrum, -i, οὐ.

λουτρὸν, τό, 1) lavacrum, -i, οὐ.
2) balneum.

λουτρών, δ, balneum, -i, οὐ.

λούω, lavo (-vi, lautum, -are) ali-
quem: || —ομαι, me lavo ἢ laboro
(lautus sum, -ari).

λοφάω -ῶ, cristatus sum.

λοφία, ἡ, 1) juba, -ae, θ. seta,
-ae, θ. 2) cacumen collis.

λοφίας, δ, jubā praeditus.

λοφίον, λοφίδιον τό, cristula, θ.

λοφόεις, εσσα, εν, 1) tumulosus,
a, um. 2) cristatus, a, um.

λοφοπωλέω -ῶ, cristas vendo.

λόφος, δ, 1) collis, -is, ἄ. tumu-
lus. ἄ. 2) —ζῶων, κόρυθος, crista, θ.

λοφοφόρος, ον, cristatus, a, um.

λοφώδης, ες, frequentes colles
habens; tumulosus, a, um.

λοφωτός, cristatus, a, um.

λοχαγία, ἡ, centuriatio, ἄ.

λοχαγός, δ, centurio, -onis, θ.

λοχαῖος, α, ον, puerperus, a, um.

λοχεία, ἡ, puerperium, οὐ.

λοχεῖος, α, ον, puerperus, a, um.

λόχευμα, τό, partu editum.

λοχεύτρια, ἡ, puerpera, -ae, θ.

λοχεύω. 1) —γεννώ· parturio. 2) —
ἐγεννώ τινα, parturientem adjuvo.

λόχησις, ἡ, insidiae, -arum, θ.

λοχίζω, insidior, -ari.

λοχαῖος, λόχμιος, silvestris, e.

λόχμη, ἡ, fruticetum ἢ frutectum.

λοχμόομαι -οῦμαι, frutico, -are.

λοχμώδης, ες, fruticosus, a, um.

λόχος, δ, 1) —ἐνέδρα, insidiae,
-arum, θ. 2), centuria, -ae, θ.

λυγγαίνω καὶ λυγγάνω, (κοιν. λυγ-
γιάζω), singultio, -ire.

λυγγώδης, ες, caepius singultiens
λύγδην, singultim.

λυγγηρός, ἄ, ὄν, flexilis, e.

λυγίζω, flecto, -ere; flexo, -are,
vicio, aliquid.

λύγινος, η, ον, vimineus, a, um.

λύγισμα, λυγισμός, flexus, -us, ἄ.

λυγιστής, δ, victor, -oris, ἄ.

λυγιστικός, ἡ, ὄν, ilexilis, e.

λυγιστός, ἡ, ὄν, flexus, a, um.

λυγμός, δ, singultus, us, ἄ.

λυγμώδης, saepius singultiens.

1 λύγξ, δ, (ζ.)· lynx, -ncis, θ.

2 λύγξ, ἡ, singultus, -us, ἄ.

λύγος, ἡ, lygos, θ. vimen, -inis.

λυγός -ῶ, flecto -ere.

λυγρός, ἄ, ὄν, funestus, a, um.

λυγώδης, ες, similis.

λύκαινα, ἡ, lupa, -ae, θ.

λυκαινίς, ἡ, lupula, -ae, θ.

λυκάνθρωπος, δ, versipellis, ἄ.

λυκαυγές, τό, diluculum, -i, οὐ.

λυκέη, -ῆ, lupina pellis.

λύκειον, τό, lyceum, -i, οὐ.

λύκειος, α, ον, lupinus, a, um.

λύκη, ἡ, prima, lux.

λυκηθμός, δ, luporum ululatus.

λυκηδεύς, δ, lupi catulus.

λύκιον, τό, lycium, -i, οὐ.

λύκος, δ, lupus, -i, ἄ.

λυκόφως, τό, crepusculum, οὐ.
 λυκόδης, ες, lupinus a, um.
 λῦμα, τό, purgamentum, -i, οὐ.
 λυμαίνομαι· 1) perdo (idi, itum, -ere) aliquem ἢ aliquid· 2) cor-
 rumpo (-upi, ptum, -ere) aliquid,
 (τὸν στόμαχον, stomachum).
 λυμαντής, λυμαντής, δ, perditor,
 -oris, á. corruptor, -oris, á.
 λυμεών, δ, perditor, -oris, á. va-
 stator, -oris, á.
 λύμη, ἡ, lues, -is, θ.
 λυμόδης, ες, perniciosus, a, um.
 λυπέω -ὦ· 1) dolore afficio (-eci,
 -ere) aliquem· 2) λυπεῖ με τι, pi-
 get me alicujus rei· 3) λυποῦμαι
 ἐπὶ τινι· α') moereo, -ere· β') do-
 leo (-ui, -ere) aliqua re· γ') λυ-
 ποῦμαι τινα, me miseret alicujus.
 λύπη, ἡ, dolor, á. tristitia, θ.
 λυπηρός, á, ὄν, tristis, e.
 λυπητικός, tristificus, a, um.
 λυπρός, macilentus, a, um.
 λυπρότης, ἡ, sterilitas, θ.
 λύρα, ἡ, lyra, -ae, θ.
 λυρικός, ἡ, ὄν, lyricus, a, um.
 λύριον, τό, parva lyra.
 λυρισμός, δ, pulsus lyrae.
 λυριστής, δ, lyristes, -ae, θ.
 λυρῶδης, ες, lyricus, a, um.
 λυρῶδία, ἡ, lyrae cantus.
 λυρῶδός, δ, lyricen, -inis, á.
 λυσίδικος, ὄν, lites dissolvens.
 λυσιζωνος, ὄν, zonam solvens.
 λυσίκομος, ὄν, capillos solutos ἢ
 passos habens.
 λυσιμαχος, ὄν, pugnam solveus.
 λύσιμος, ὄν, solubilis, e.
 λύσιος, α, ὄν, solvens ἢ liperans.
 λυσίποινος, ὄν, laboribus et mo-
 lestiis liberans.
 λύσις, ἡ, solutio, -onis, θ.
 λυσιτέλεια, ἡ, utilitas, θ.
 λυσιτελέω -ὦ τινι, utilis sum ali-
 cui; commodus sum alicui.
 λυσιτελής, ες, utilis, e.
 λυσιτελῶς, utiliter.
 λύσσα, ἡ, rabies, -ei, θ.
 λυσσαλέος, α, ὄν, rabidus, a, um.
 λυσσαλέως, rabide; rabiose.
 λυσσάω -ὦ, rabidus sum.
 λύσσημα (κ. λύσσασμα), τό, rabies,

-ei, θ. furor, -oris, á.
 λυσσόδηκτες, ὄν, a rabido cane
 morsus, a, um.
 λυσσομανέω -ὦ, rabie agor.
 λυσσομανής, ες, furore rabidus.
 λυσσώδης, ες, rabiosus, a, um.
 λυσσώδως, rabiose; rabide.
 λυτήρ, δ, solutor, liberator.
 λύτης, δ, ἴδε προλύτης.
 λυτικός, ἡ, ὄν, ἐπὶ θ. solvens;
 solubilis.
 λυτός, ἡ, ὄν, solutus, a, um.
 λύτρον, τό, redemptionis pretium·
 ἀνεν λύτρου, sine pretio.
 λυτρόω -ὦ τινα, redemptum de-
 mitto aliquem (captivum), ὅθεν =
 libero -are, aliquem· || λυτρωθεῖς,
 liberatus, a, um· || μέσ. -οῦμαι
 τινα, redimo (-em, -emptum, -ere)
 aliquem.
 λύτρωσις, ἡ· 1) redemptio (ca-
 ptivorum)· 2) liberatio, θ.
 † λυτρωτής, δ, redemptor, á.
 λυχνέιον, τό, candelabrum, οὐ.
 λυχνέυς, δ· 1) fax, -acis, á. 2) —
 λίθος, lychnites, -ae, á.
 λυχνία, ἡ, candelabrum, οὐ.
 λυχνίσκος, δ, lucernula, -ae, θ.
 λυχνίτης λίθος, lychnites, -ae, á.
 λύχνος, δ· 1) lucerna, -ae, θ.
 lychnus, -i, á. —εν ἀνάπτω, lu-
 cernam accendo· 2) — κήρυος, can-
 dela, θηλ.
 λύω, solvo, dissolvo (-olvi, -olu-
 tum, -ere) aliquem ἢ aliquid· ||
 λύομαι· α') solvor (-olutus sum,
 solvi), λελυμένος, η, ὄν, solutus, a,
 um· β') λύομαι (= λυτροῦμαι) τοὺς
 αἰχμαλώτους, redimo captivos.
 λωβάομαι -ῶμαι· 1) contumelia
 afficio· 2) corrumpo.
 λώβευσις, ἡ, contumelia, θ.
 λωβέω, contumelia afficio.
 λώβη, ἡ· 1) contumelia, ae, θ.
 2) = λέπρα, lepra, θ.
 λώβησις, ἡ, injuria.
 λωβός (= λωβιάς), leprosus.
 λώων, melior, λῶον, melius.
 λωπάς, ἡ, vestimentum tenue.
 λώπη, ἡ, pallium; vestis.
 λωποδυσία, ἡ, vestium spoliatio
 ὁθ. furtum, -i, οὐ.

λωποδυτέα -α, veste eximio, vestimenta furor, ὁδ. latrocinior.
λωποδύτης, δ, qui vestas clam supripit, ὁδ. lustruculus, δ.
λωρίον, τό, parvum lorium.
λώρον, τό, lorium, ἢ οὐ.
λῶστος, η, ον, optimus, α, um.
λωτοειδής, ἐς, loto similis.

λωτός, δ, lotus, -i, δ, ὁ.
λωτοφαγέω -α, loto vescor.
λωτοφάγος, ον, loto vescens.
οἱ λωτοφάγοι, Lotophagi, δ.
λωτοφόρος, ον, lotum ferens.
λωπάω -α (τυρός ἀπό τυρός) respito ab aliqua re.
λώφης, η, quies, -etis, δ.

M

M, μ, (μῖ) 1) τὸ δωδέκατον γράμμα, littera M, 2) ὡς ἀριθμητ. σημείον τὸ μὲν μ = quadraginta, τὸ δε μ = quadraginta millia.

μά, per, μὰ τὸν Δία, per Jovem.
μαγὰδίζω, magadi cano.
μάγadis, ἡ, magadis, -idis, ὁ.
μαγανεία, ἡ, veneficium, οὐ.
μαγανευτής, δ, veneficus, δ.
μαγγάνευτικός, praestigiosus.

μαγανεύω 1) praestigiis utor 2) adulating decipio.

μάγανον, τό, veneficium, οὐ.
μαγεία, ἡ, magia, -ae, ὁ.
μαγειρεία, τό, coquina, -ae, ὁ.
μαγειρένμα, τό, cibus coquus.
μαγειρεύω, coquo (coxi, coctum, ere), aliquid.

μαγειρική, ἡ, ars coquinarum.
μαγειρικός, coquinarus, α, um.
μαγειρίσσεια, ἡ, coqua, -ae, ὁ.
μάγειρος, δ, coquus, -i, δ.
μάγευμα, τό, praestigiae, ὁ.
μαγευτής, δ, magus, -i, δ.
μαγευτικός, ἡ, ὄν 1) magicus, α, um, 2) μετὰ, ambenus, α, um.

μαγεύω 1) artes magicas exerceo; incanto, -are 2) μετὰ, per mulceo, delenio aliquem.

μαγικός, ἡ, ὄν, magicus, α, um.
ἡ μαγική, magicē, -es, ὁ.
μάγισσα, ἡ, maga, -ae, ὁ.
μάγμα, τό, magma, -atis, οὐ.
μαγνήτης (λίθος), μαγνήτις, ἡ, lapidis magnis ἢ ἀπλ. magnis, δ.

μάγος, δ, magus, -i, δ.
μαδάρωσις, ὁ, depilatio.
μαδάω -α 1) = βέβρωμαι, mado

-ere 2) ἡ κόμη μαδά, capilli defluunt 3) ἐπὶ πτῆν, verho.

μάδης, ἡ 1) filivum capillorum 2) depilatio, ὁ.

μαδίω, depilo; depilis sum.

μάδιος, ἡ, defluvium pilorum.

μάζα, ἡ, maza, ὁ, massa, -ae, ὁ.
μάζαω -α, miazas pinto.

μαζός, δ, mamma, -ae, ὁ.

μάθημα, τό 1) disciplina, -ae, ὁ. studium, -ii, οὐ, 2) revel. ediscenda, -orum, οὐ, πλ.

μαθηματική, ἡ, mathematica.

μαθηματικός, ἡ, ὄν, discendi cupidus, α, um; mathematicus, α, um. || τὰ -α, mathematica, ὀρὺν.

|| ὁ -ός, mathematicus, δ.

μαθηματικῶς, mathematicorum more, evidenter.

μάθησις, ἡ, discendi actio, cognitio, -onis, ὁ.

μαθητεία, ἡ 1) institutio discipuli 2) discipulatus, -us, δ.

μαθητεύω 1) discipulus sum 2) = διδάσκω, doceo aliquem 3) μαθητεύομαι, discere, -ere.

μαθητής, δ, discipulus, -i, δ.

μαθητιάω -α, ὁμι. cupio esse discipulus.

μαθητικός, ἡ, ὄν 1) ad discendum pertinens 2) discere cupidus.

μαθητός, ἡ, ὄν, discibilis, ὁ.

μαθήτρια, μαθήτρις, discipula.

μαῖα, ἡ, obstetrix, -icis, ὁ.
μαίενμα, τό, partus, -us, δ.
μαίενσις, ἡ, opera obstetricis.

μαιεντής, μαιεντήρ, ὁ, partus adjutor, -oris, δ.

μαιευτικός, ἡ, ον, obstetricius, a, um' || ἡ—ἡ, obstetricium, οὐ.

μαιευτικῶς, obstetricum more.

μαιεύτρια, ἡ, obstetrix, -icis, θ.

μαιεύω, -ομαι, obstetrico.

μαίνες, ἡ, maenas, -adis, θ.

μαίνομαι (ἐμάνην), furo, -ere;

insanio, -ire; insaevio, -ire' || πικρῶ.

μέμνηνα, furore percitus sum, furo.

Μάιος, δ, Majus, -i.

μαίωσις, ἡ, obstetricium, οὐ.

μάκαρ, δ· 1) ἐπὶ θεῶν, beatus·

δθ. μάκαρες, = dei· 2) περὶ ἀνθρώ. felix, -icis· 3) = μάκαρες (= μακαί-
ται), beati (defuncti).

μακαρία, ἡ, beatitudo, θ.

μακαρίζω τινά· beatum aliquem

praedico, beo, aliquem.

μακάριος, α, ον, beatus, a, um.

|| *παροιμ. μακάριοι οἱ πτωχοὶ τῷ

πνεύματι, beati pauperes spiritu.

μακαριότης, ἡ· 1) beatitudo, θ.

2) τιμητικὴ προσφ. ἡ οὗ μακαριό-

της, tua beatitudo.

μακαρισμός, δ, beatitatis prae-

dicatio· οἱ μακαρισμοί· hymni in

commemorationem beatitudinis

Sanctorum.

μακαριστός, ἡ, όν, qui beatus

praedicatur.

μακαριστῶς, beate.

μακαρίτης, δ, μακαρίτης, ἡ, be-

atus, beata (vitā defunctus, mor-

tuus).

μακαρίως, beate.

μακαριώτατος (τίτλος τοῦ πατρι-

άρχου Ἱεροσολύμων), beatissimus,

sanctissimus.

μακέλιον, τό, macellum, οὐ.

μακέλη, μάκελλα, ligo, -onis, δ.

μακραίων, δ, ἡ, ἐπὶθ. longaevus.

μακράν, longe, procul.

μακρηγορέω -ῶ, longa oratione

utor; multa verba facio.

μακρηγορία, ἡ, sermo longus.

μακρόβιος, longaevus, a, um.

μακροβιότης, ἡ, longiturnitas, θ.

μακροζωία, ἡ, longaevitas, θ.

μακροημέρευσις, longaevitas.

μακροημερεύω, dio vivo.

μακροήμερος, longaevus, a, um.

μακρόθεν, procul; eminus.

μακροθυμέω -ῶ, iram differo, pa-

tienter fero.

μακροθυμία, ἡ, tolerantia.

μακρόθυμος, ον, lenis; patiens.

μακροθύμως, patienter.

μακροκαταληκτέω -ῶ, desino in

longam vocalem ἢ syllabam.

μακροκατάληκτος, ον, in longam

vocalem ἢ syllabam desinens.

μακρολογία, ἡ, longiloquium.

μακροπορέω -ῶ, procul eo.

μακροπορία, ἡ, iter longum.

μακρόπους, ό, longipes, -idis.

μακροπύγων, ό, ἡ, barbam lon-

gam habens.

μακρόρουγγος, ον, rostum lon-

gum habens.

μακρός, ά, όν, longus, a, um' ||

μακρῶ, ον, longe, μακρῶ ῥᾶον, longe

facilius' || διὰ μακροῦ, post longum

tempus.

μάκρος, τό, longitudo, θ.

μακροσκελής, ές, crura longa ha-

bens' || *μετφ. — ἐπιστολή, longa

epistola.

μακρότατα, longissime.

μακρότερον, -εως, longius.

μακρότης, ἡ, longitudo, θ.

μακρόχειρ, longimanus, a, um.

μακροχρόνιος, longaevus, a, um.

μακροχρονιότης, longaevitas, θ.

μακροψυχία, ἡ, vastitas animi.

μακρύνω, extendo, -ere.

μακρῶς, longe; prolixē.

μάκρωσις, ἡ, prolongantio, θ.

μάκτρα, μακτήριον, mactra, θ.

μάκτρον, τό, mappa, -ae, θ.

μάλα, valde; magnopere.

μάλαγμα, τό, malagma, οὐ.

μαλακευτικός, leniens, -ntis.

μαλακεύω, lenio, mollio, -ire.

μαλακία, ἡ· 1) mollitia, -ae, θ. 2)

stomachi mollietis· 3) = ηηνεμία,

malacia, -ae, θ. *4) νεοελ. = τό δέ-

φροσθαι, masturbatio, θ.

μαλάκια, τά, mollia.

μαλακιάω -ῶ, mollis sum' συνήθ.

languē, -ere; aeger sum.

μαλακίζω, mollio, -ire, aliquem;

malacisso (Πλαῦτ.) || —ομαι· α')

mollesco, -ere; *β') νεοελ. = δέφρο-

μαι, masturbo, -are.

μαλακισμός, *δ*, mollities, -ei, *θ*.
μαλακίων, *δ*, vir mollis.
μαλακός, *ή, όν*, mollis, *ε*.
μαλακότης, *ή*, mollities, -ei, *θ*.
μαλακοφρων, *ον*, molli animo.
μαλακοφρωνος, *ον*, animo molli.
μαλακτήρ *χρ*εσεῦ, qui igne aurum molliat.

μαλακτικός, *ή, όν*, (e molliens, -ntis; mollificus, a, um).
μαλακτός, qui molliri potest.
μαλάκνους, *ή*, emollitio, *θ*.
μαλακύνω, mollio, -ire; mollem reddo || —ομαι, mollior.

μαλακῶς, molliter.
μάλαξις, *ή*, emollitio, *θ*.
μάλασσω, mollio *ή* emollio (-iv-
-itum, -ire, aliquid *ή* aliquem ||
—ομαι, mollior (-itus sum, -iri).

μαλάχη, *ή*, (μολόχη), malva, *θ*.
μαλερός, *ά, όν*, vehemens.
μάλη, *ή*, ala, -ae, *θ*. *εὐχε. εν τη*
φράσει : ὑπὸ μάλης, (ὑπὸ μάλην) =
κρυφίως, clam furtim.

μαλθακεύομαι, molis sum.
μαλθακία, *ή*, mollitudo, *θ*.
μαλθακίζω, mollio, -ire || —ομαι,
 molesco, -ere; languesco, -ere.
μαλθακός, *ή, όν*, mollis, *ε*.
μαλθακότης, *ή*, mollities, *θ*.
μαλθακῶ -ῶ, mollio, -ire.
μαλθακύνω, mollio, -ire.
μάλιστα 1) maxime, *μάλιστα πάντων*,
 maxime omnium 2) potissimum· *καὶ*
μάλιστα ἐκεῖνος, et potissimum ille 3)
 praesertim; praecipue 4) *ὥς* *ισχυρὰ* *καταφ.* *ἀπόκρ.*
 profecto, certe.

μάλκη, *ή*, e frigore torpor.
μᾶλλον 1) magis *μᾶλλον* *ή*, magis
 quam· *ἐτι μᾶλλον*, etiam magis 2)
 potius· *οὐ μᾶλλον...* *ή* *οὐ*. non tam...
 quam potius.

μαλλός, *δ*, vellus, -eris, *οὐ*.
μαλλοφόρος, *ον*, laniger, a, um.
μαλλωτός, *ή, όν*, villosus, a, um.
μάμμα, *μάμμη*, *μαμμία*, *ή* 1) =
μήτηρ, mamma, *θ*. mater, -tris, *θ*.
 2) = *μεγαλομήτηρ*, avia, *θ*.

μάμμη, *ή*, mamma, *θ*.
μαμμόθεπτος, ab avia nutritus·
δθ. = mollius educatus, nepos.

μάνδαλος, *δ*, pessulus, -i, *ά*.
μανδαλῶ -ῶ, pessulo obsero.
μανδαλωτός, pessulo obseratus.
μάνδρα, *ή*, stabulum, -i, *οὐ*.
μανδραγόρας, *δ*, mandragoras, *θ*.
μάνδρευμα, inclusio in stabulo.
μανδρεύω, stabulo, -are.
μανθῦας, *δ*, paenula, -ae, *θ*.
μανθάνω 1) = *διδάσκομαι*, disco
 (didici, -ere) aliquid 2) = *πυνθάνομαι*,
 scisco (scivi, scitum, -ere) aliquid;
 3) = *ἐννοῶ*, intellego, (-exi, -ere)
 aliquid 4) cognosco, -ere, aliquid.

μανία, *ή* 1) = *πᾶν μανικὸν πάθος*,
 furo, -oris, *ά*. 2) = *φρενοβλάβεια*,
 insania, -ae, *θ*. 3) nimia, cupiditas,
 -atis, *θ*. 4) = *ἐμπνευσις*, inspiratio, *θ*.

μανιάω -ῶ, furo, -ere.
μανικός, (*μανιακός*), *ή, όν* 1)
 iuriosus, a, um; 2) = *ὑπερβολικός*,
 immanis, *ε*.

μανικῶς, iuriose; insane.
μανιώδης, *ες*, furiosus, a, um.
μανιωδῶς, iuriose; insane.

μάννα, *ή* 1) mica thuris, manna,
 -ae, *θ*. 2) τὸ *μάννα* (*τῶν* *Ἐβρ.*).
 manna (ἄκλ.), mel aerium *3)
νεοελ. *ή* *μάννα* = *ή μήτηρ*, mater, *θ*.

μάννος, *δ*, colare; monile, *οὐ*.
μανός, *ή, όν*, rarus, a, um.

μανῶ -ῶ, rarefacio, -ere.
μαντεία, *ή*, divinatio, -onis, *θ*.
 vaticinium, -i, *οὐ*.

μάντευμα, τό, vaticinium, *οὐ*.
μαντεύομαι 1) = *χρησμοφδοῦν*, ora-
 culum edo *ή* do, vaticinor, -ari 2)
 divino, -are; 3) *χρηστηγιάζομαι*,
 oraculum consulo.

μαντευτής, *δ*, vates, -is, *ά*.
μαντευτικός, *ή, όν*, ad vaticina-
 tionem pertinens.

μαντευτός, *ή, όν*, vaticinio prae-
 dictus, a, um.

μαντική, *ή*, divinatio, *θ*.
μαντικός, *ή, όν*, ad vatem perti-
 nens; vaticinus, a, um.

μαντικῶς, per vaticinium.
μαντιπόλος, *ον*, vaticinans.

μάντις, *δ, ή*, vates, -is, a.
μαντοσύνη, *ή*, vaticinatio, *θ*.

μανώδης, ες, rarus, a, um.
 μάνωσις, ἡ, rarefactio, -onis, θ.
 μάραθον, τό, foeniculum, -i, οὐ.
 μαράινω, marcidum facio ἢ reddo
 (aliquid) || —ομαι, α') marcesco,
 -ere β') = χαλαροῦμαι, marcesco,
 -ere; flaccesco, -ere γ') = φθίνω,
 tabesco, -ere.

μάρανσις, ἡ, marcor, -oris, δ.
 μαραντικός, marcidum reddens.
 μαρασμός, δ, 1) tabes, -is, θ. 2)
 marcor, δ. 3) languor senilis.

μαργαρίτης, δ, margarita, θ.
 μαργάω -ω, insanio, -ire.
 μάργος, ον' 1) insanus, a, um' 2)
 salax, -acis' 3) edax, -acis:

μαργοσύνη, μαργότης, ἡ' 1) in-
 sania, -ae, θ. 2) salacitas, θ.
 μαργάω -ω, insanum facio.
 μαρμαίρω, resplendo, -ere.

μαρμαῖρος, marmoreus, um.
 μαρμαρίνος, marmoreus, a, um.
 μαρμαρογλυφία, ἡ' 1) marmoris
 sculptura' 2) marmorea, ars.

*μαρμαρογλύφος, δ, marmorarius
 faber.

μαρμαροπόρος, marmorarius, δ.
 μάρμαρον, τό, marmor, οὐ.
 μαρμαρόω -ω, in marmor mato.

μαρμαρογλή, splendor vibrans.
 μαρμαρόσσω, splendo, -ere.
 μαρμαρώσις, ἡ, incrustatio, θ.
 μαρμαῖμαι, pugno, -are.

μαρούλιον, τό, lactuca, -ae, θ.
 μαρσίπιον, μαρσύπιον, τό, μάρ-
 σιππος, δ, marsupium, οὐ.

Μάρτιος, δ, Martius; -ii, οὐ. μηνι
 Μαρτίω, mense Martio.
 μάρτυς, δ, ἡ' 1) ἐν δικαστ. testis,
 -is, δ. †2) = ὁ ἐπὶ πλοτεως ἀποθα-
 νών martyr, -yris, δ. θ. *3) νοεῖ.
 = ὁ παρὼν εἰς τι, arbiter, -tri, δ.

μαρτυρέω -ω' 1) testimonium di-
 co; testo, testificor, -ari' 2) ἀπο-
 δεικνύμι, δηλῶ τι, testificor demon-
 stro, -indico, -are, aliquid' †3) =

μαρτυρικὸν θάνατον ἐφάταται, mar-
 tyrio afficio (=ctus sum)' 4) =
 οὔμαι, testimonium perhibeo.

μαρτύρημα, τό, testimonium, οὐ.
 μαρτύρια, ἡ, testimonii dictio;
 testimonium, -ii, οὐ.

μαρτυρικός, ἡ, οὐ. 1) ad testi-
 monium, pertinens' 2) ad marty-
 rium pertinens.

μαρτύριον, τό' 1) = ἀπόδειξις, te-
 stimonium, -ii, οὐ. †2) = ὁ θάνατος
 σιέως θανάτος, martyrism, -ii, οὐ.
 μετφ. cruciatus, -us, δ.

μαρτύρομαι, testor testificor (-ari),
 deos attestor.

μασδομαι-ωμαι' 1) mando (-endi-
 di, -ere), aliquid' || μεμσημένος, ἡ,
 ον, mansus, a, um. 2) manduco,
 -are.

μάσημα, τό' 1) quod manducatur.
 μάσησις, ἡ, manducatio θ.
 μασήτης, δ' 1) manducator, -oris.
 δ. *2) —δοός, dens, molaris.

μάσθλη, ἡ, lorum, -i, οὐ.
 μάσσω καὶ μάττω, manibus pre-
 mo ἢ comprimo.

μάσσω ον, longior, -ius.
 μαστάριον, τό, mammula, θ.
 μαστενσις, ἡ, indagatio, -onis, θ.
 μαστεντής, δ, indagator, δ.

μαστεύω, indago, -are.
 μαστήρ, δ, investigator, -oris, δ.
 μαστιγέας, δ, flagellator, δ.
 μαστιγέω -ω, flagello, -are.

οὔμαι ἐπὶ τινος, vapulo (-avi, -are)
 ab aliquo.
 μαστιγίας, δ, verbero, δ.

μαστιγιον, τό, flagellum, οὐ.
 μαστιγοφορέω -ω, flagellum fero.
 μαστιγοφόρος, δ, lorarius, οὐ.
 μαστιγέω -ω, flagello, -are; ver-
 bero, -are, aliquem.

μαστιγόσιμος, ον, flagello di-
 gnus; verberabilis, e.
 μαστιγώσις, ἡ, flagellatio, θ.

μαστιζω' 1) flagello, verbero,
 -are (τοὺς ἵππους, equos) *2) μετφ.
 pestem ac perniciem fero.

μάστιξ, ἡ' 1) flagrum, ἡ flagel-
 lum, -i, οὐ. lorum, -i, οὐ. 2) μετφ.
 || ὁλεθρος, pestis, -is, θ.

μαστιχη, ἡ, mastiche, -es; θ.
 μαστιχίνος, mastichinus, a, um.
 μαστιοειδής, ες, mammae similis.
 μαστός, δ, mamma, -ae, θ.

μαστροπέα, ἡ, lenocinium, -ii, οὐ.
 μαστροπέω νικά, leno aliquem.
 μαστροπικός, ἡ, οὐ, lenonius.

μαστροπικῶς, lenonice.
 μαστροπός, ὁ, leno, -onis, ὁ. ||
 μαστροπός, lena, ae, ὁ.
 μασχάλη, ἡ, ala ἢ axilla, -ae, ὁ.
 ματαιολογέω -ῶ, vana loquor.
 ματαιολογία, ἡ, vaniloquium, -i, οὐ.
 ματαιολόγος, vaniloquus, a, um.
 ματαιοπονέω -ῶ, frustra laboro.
 ματαιοπονία, ἡ, inanis labor.
 ματαιοπονία, ἡ, opera irrita.
 μάταιος, α, ον, vanus, a, um;
 inanis, e; futilis, e.
 ματαιοσύνη, ἡ, vanitas, ὁ.
 ματαιότης, ἡ, vanitas, ὁ.
 ματαιοφρονέω -ῶ, vana cogito.
 ματαιοφροσύνη, ὁ, 1) stultitia,
 -ae, ὁ. *2) νεοελ. — ματαιότης.
 ματαιόφρων, 1) qui absurda cogitat. *2) νεοελ. vanus, a, um.
 -ματαιῶς -ῶ, vanum ἢ irritum
 reddo, (aliquid) || — οὐμαι, vanus
 et irritus fio.
 ματαιῶς, vane; frustra.
 ματαιώσεις, ἡ, frustratio, ὁ.
 μάταρις, ἡ, mataris, -is, ὁ.
 μάταιον -ῶ, vane tempus tero.
 μάτην, 1) frustra. 2) μάτην εἰς μά-
 την, in cassum ἢ incassum. 3) ne-
 quicquam. 4) temere.
 ματία, ἡ, vanitas, -atis, ὁ.
 ματτία, ἡ, epulae laetae.
 ματτιάζω, paro epulas lautas.
 μανλιστρία, ἡ, lena, -ae, ὁ.
 μανιλίζω, mercede prostituo.
 μάχαιρα, ἡ, 1) — ξίφος, gladius,
 -i, ὁ. 2) culter, -tri, ὁ.
 μαχαίριον, τό, cultellus, -i, ὁ.
 μαχαίριον, τό, 1) — ξιφίδιον, gla-
 diolus, οὐ. 2) — ξιγχερίδιον, sica, ὁ.
 pugio, ὁ. 3) culter, -tri, ὁ.
 μαχαίροποιός, gladiorum faber.
 μαχαίροφορέω -ῶ, gladium fero;
 cultrum gesto.
 μαχαίροφόρος, ὁ, gladium ferens;
 cultrum ἢ pugionem gestans.
 *μαχαίρῶ -ῶ καὶ μαχαίρωνω
 πινά aliquem pugione percutio.
 μάχη, ἡ, 1) pugna, -ae, ὁ. 2)
 proelium, -ii, οὐ.
 μαχητής, ὁ, pugnator, -oris, ὁ.
 μαχητικῶς, ἡ, ὄν, pugnax.
 μάχμος, ον, pugnax, -acis;

bellicosus, u, um.
 μαχλάς, ἡ mulier lasciva.
 μαχλάω -ῶ, lascivus sum.
 μάχλος, ον, lascivus, a, um.
 μαχλοσύνη, μαχλότης, ἡ, lascivia,
 -ae, ὁ. impudicitia, -ae, ὁ.
 μάχομαι, 1) pugno (-avi, atum,
 -are) 2) proelior (-atus sum, -ari).
 μάσμαι-ομαι, pupio, -ere.
 μέγα (ἐν συνθ.) valde; multum.
 μεγάρωρος, ον, valde munificus.
 *μεγαθυμία, ἡ, magnanimitas, ὁ.
 μεγαθύμος, magnanimus, a, um.
 μεγαίρω, invideo, -ere.
 μεγακλής, ἐς, valde clarus.
 μεγακυδής, ἐς, valde gloriosus.
 μεγαλαυχέω -ῶ καὶ μεγαλαυχῶ-
 μαι, glorior (-atus, sum, -ari).
 μεγαλαυχής καὶ μεγαλαυχός, gro-
 liabundus, a, um.
 μεγαλαυχία, ἡ, jactantia, ὁ.
 μεγαλειον, τό, magnificentia, -ae,
 ὁ. majestas, -atis, ὁ.
 μεγαλειος, magnificus, a, um.
 μεγαλειότης, ἡ, magnificentia, -ae,
 ὁ. majestas, -atis, ὁ.
 μεγαλειως, magnifice.
 μεγαλμπρορος, ὁ, magnarius, ὁ.
 μεγαλεπήβολος, ον, qui magna
 molitur.
 μεγαληγορέω -ῶ, magna loquor;
 magnifice loquor.
 μεγαληγορία, ἡ, magniloquentia.
 μεγαληρόρος, magniloquus.
 μεγαληγορία, ἡ, arrogantia, ὁ.
 μεγαλήνωρ, ὁ, 1) arrogans, -ntis.
 2) magnos viros faciens.
 μεγαλοδοξία, ἡ, magna gloria.
 μεγαλόδοξος, ον, gloriosus, a, um.
 μεγαλόδους, magnos dentes ha-
 bens.
 μεγαλοδύναμος, multum potens.
 μεγαλοδωρία, ἡ, munificentia, -ae.
 μεγαλόδωρος, munificus, a, um.
 μεγαλόθρους, ον, valde senorus.
 μεγαλόθυμος, magnanimus, a, um.
 μεγαλόκαρδος, magnanimus.
 μεγαλοκέφαλος, ον, quis magno
 capite est; capito, -onis.
 μεγαλομάρτυρ, magnus martyr.
 μεγαλομερής, ἐς, magnis parti-
 bus constans; amplus, a, um.

μεγαλομερῶς, laute; magnifice.
μεγαλόνοος, ον, magna mente
praeditus, a, um.

μεγαλοποιέω -ᾶ, magnifico.

μεγαλοπρέπεια, magnificentia, θ.

μεγαλοπρέπης, magnificus, a, um.

μεγαλοπρεπῶς, magnifice.

μεγαλοσθενής, viribus pollens.

μεγαλόστομος, ον, ἐπὶ θ. magnum
habens os.

μεγαλοσύνη, ἡ, magnitudo, θ.

μεγαλόσχημος, μεγαλόσχημων· 1)
magnam gerens speciem· 2) mo-
nachus primi ordinis.

μεγαλόσωμος, μεγαλοσώματος, ον,
magnum corpus habens.

μεγαλότεχνος, ον, arte magnus.

μεγαλουργέω -ᾶ, magna et prae-
clara facio; ingentia efficio.

μεγαλούρημα, opus eximium.

μεγαλουργία, ἡ, magnificentia, θ.

μεγαλουργός, ον· 1) magnificus,
a, um· 2) in suscipiendo audax;
ausis promptus, a, um.

μεγαλοφειγής, splendidissimus.

μεγαλοφρονέω -ᾶ, ῥημ. magno
animo sum.

μεγαλοφροσύνη, ἡ, magnitudo
animi; magnanimitas, -atis, θ.

μεγαλόφρων, ον, magnanimus,
generosus, magnificus, a, um.

μεγαλοφυής, ἐς· 1) magnanimus,
a, um· 2) νεοελ. magno ingenio
praeditus, a, um.

μεγαλοφύα, ἡ· 1) magnanimitas,
θ. 2) excellens indoles.

μεγαλοφῶς, ingeniose, acute.

μεγαλόφωνος, ον, ἐπιθ. magnam
vocem habens.

μεγαλοφώνως, alta, clara voce.

μεγαλοψυχέω -ᾶ, ῥημ. magna-
nimus sum.

μεγαλοψυχία, magnanimitas, θ.

μεγαλύνω, magnifico (-are) ali-
quem ἢ aliquid· || —ομαι, effero me.

μεγάλως· 1) = διαφερόντως, ma-
gnifice· 2) = σφόδρα, magnum; valde

μεγαλοσύνη, magnificentia, -ae, θ.

μεγαλοφελής, ἐς, valde utilis.

μεγαπενθής, ἐς, valde luctuosus.

μέγαρον, τό· 1) conclave, -is, οὐ.
2) aedes, -ium πλ. magna domus.

μέγας, μεγάλη, μέγα· 1) magnus,
a, um· || μέζων ον, major, -ius
(-oris)· || μέγιστος, η, ον, maximus,
a, um· 2) grandis, e· 3) amplus,
μέγιστον, ἐπὶ ῥ. maxime.

μεγασθενής, ἐς, viribus pollens.

μεγάτιμος, ον· 1) pretiosus, a,
um· 2) qui in magno est honore.

μεγάτολμος ον, valde audax.

μέγεθος, τό, magnitudo, -inis, θ.

μεγεθύνω, magnitudinem tribuo
(alicui); majorem reddo· || μέσ.

-ομαι, major fio; cresco, -ere.

μεγιστᾶνες, οἱ, magnates, -ium,
ἀ. primates, -ium, ἀ.

μέγιστος, η, ον, ἴδε μέγας.

μεδέων, μεδέουσα, regnator, -oris;
regnatricis, -icis; regina, -ae.

μέδιμνος, δ, medimnus, δ.

μέδομαι, curo, -are.

μεταμοβῶ, commuto, -are, ali-
quid. μέσ. -ομαι, commutor.

μετέκτης, δ, particeps, -ipis.

μετεκτικός, ἡ, δν, participans.

μετεκτός, ἡ, δν, qui participatur.

μετέλλω, retraho, -ere.

μέθεξις, ἡ, participatio, θ.

μεθεορτος (ἡμέρα), dies sequens
festum.

μετέπομαι, persequor, -i.

μεθερμηνευσίς, interpretatio.

μεθερμηνεύω, interpretor, -ari,
transfero (-tuli, -latum, -erre) ali-
quid· || —ομαι, transferor (-latus
sum, -erri).

μέθεσις, ἡ, remissio, -onis, θ.

μεθετέον, dimittendum est.

μέθη, ἡ, vinolentia, -ae, θ.

μεθημερινός, diurnus, a, nm.

μεθίδρυσις, ἡ, translatio, -onis, θ.

μεθιδρύω, transfero, muto.

μεθίλημι· 1) μεταβ. α') dimitto,
missum facio, emitto e manibus,

depono, -ere· β') remitto, solvo·
γ') — ινά, relinquo, desero, -ere,

aliquem· δ') — ινί τι, permitto
alicui aliquid· 2) ἀμεταβ. α') re-

mitto me· τ'. ε. negligens sum ἡ
fio· β') — ινός, desino.

μεθίπταμαι, transvolo, -are.

μεδίστημι· 1) statuo alio loco;
inveo loco; amoveo, submoveo,

-ere· 2) ἐν τοῖς ἀμεταβάτοις καὶ μέ-
σοις χρόνοις, α') mutor, muto me
degenero, -are· β') migro, -are·
γ') morior, -i.

μεθοδία, ἡ, insidiae; dolus.

μεθοδεύω· 1) methodice tracto
(aliquid)· 2) artificii -utor.

μεθοδική, ἡ, methodice, -es, θ.

μεθοδικός, ἡ, ὄν, ratione proce-
dens; viâ et ratione susceptus.

μεθοδικῶς, viâ et ratione.

μέθοδος, ἡ, ratio, -onis, θ. via,
-ae, θ. methodus (-os) -i, θ.

μεθοδική, ἡ, retractio, -onis, θ.

μεθομιλέω -ῶ, conversor, -ari.

μεθοπωρινός καιρός, tempus post
poma.

μεθορία, ἡ, confinium, -ii, οὐ.

μεθορίζω, confinis sum.

μεθόριον, τό, confinium, οὐ.

μεθόριος, ὄν, confinis, e.

μεθορμέω -ῶ καὶ μεθορμίζω, in
alium portum navigo· || —ομαι,
transfreto, -are (in alium locum).

μέθυ, τό, temetum, -i, οὐ.

μέθυσις, ἡ, ebrietas, -atis, θ.

μεθύσκω τινά, ebrio ἡ inebrio,
-are, aliquem· || —ομαι (ἐμεθύσθην),
inebrior (-atus, sum, -ari)· μεθυ-
σθεις (με)μεθυσμένος, inebriatus.

μέθυσος, ὄν, ebrius, a, um.

μεθύστερον, postea.

μεθυστικός, ἡ, ὄν, inebrians.

μεθύστρια, ἡ, mulier ebria.

μεθύω· 1) ἀμετ. ebrius sum· ||
—ων, οὔσα, ὄν, inebriatus, a, um·

2) μεταβ. ebrium reddo, irebrio,
-are, aliquem· 3) τροπ. — τινί, su-
perbio aliqua re.

μειδίαμα, τό, lenis risus.

μειδάω -ῶ καὶ συνήθ. μειδιάω -ῶ,
leniter (ἢ molliter) rideo (-si, -ere);
surrideo (-si, -ere).

μείζων, ὄν, ἴδε μέγας.

μελίγμα, τό· 1) mulcimentum,
lenimentum, οὐ. placamen, οὐ. 2)
ἐπὶ φαγῆτ. condimentum, οὐ.

μελικτήριος, μελικτικός, ἡ, ὄν,
delinens, -ntis.

μελικτός, ἡ, ὄν, placabilis, e.

μελίλος, fraxinus, a, um.

μελίξις, ἡ, placatio, θ.

μειλίσσω, demulceo, -ere.

μειλιχία, ἡ, lenitas, -atis, θ.

μειλίχιος, α, ὄν, dulcis, e· || *τό·

μειλιχείον, lenitas, -atis, θ.

μειλιχίως, leniter; blande.

μείλιχος, ὄν, blandus, a, um.

*μειοδοσία, ἡ, addictio, θ.

*μειοδότης, ὁ, licitafor, ἄ.

μείον, minus, ἴδε μικρός.

μειονεκτέω -ῶ, minus habeo, de-
teriore sum condicione.

μειονέκτημα, deterior conditio.

μειονέκτης, ὁ, qui deteriore est
condicione.

μειονεξία, deterior conditio.

μείω -ῶ, minuo, -ui, (-utum,
-ere) aliquid· || —ομαι, minuo
(-utus sum, -i).

μειρανεύομαι καὶ μειρανεύομαι,
adolescentis modo lascivio et ex-
sulto; adolescentior, -ari.

μειρακίζομαι καὶ μειρακίδομαι,
-οῦμαι, adolesco, -ere.

μειράκιον, adolescentulus, ἄ.

μειρακιώδης, ες, juvenilis, e.

μειρακιωδῶς, pueriliter.

μείραξ, ἡ· 1) adolescentula, -ae,
θ. puella, -ae, θ. οὐ ἄρσ. τό μεί-
ράκιον· 2) μετ. ὁ μείραξ, adole-
scentulus.

μείωμα, τό, defectus, -us, ἄ.

μείων, ὄν, minor, us, -oris.

μείωσις, ἡ, diminutio.

μειωτικός, ἡ, ὄν, vim minuendi
habens.

μειωτός, ἡ, ὄν, qui decrescit ἢ de-
crescere potest.

μελαγχίτων, tristis, e.

μελαγχολάω -ῶ, melancholiâ la-
boro, deliro, -are.

μελαγχολία, melancholia.

μελαγχολικός, ἡ, ὄν, melanco-
licus, a, um.

μελαγχολικῶς, ἐπὶ μ. more melan-
cholicorum.

μελαγχολώω -ῶ, εἰ μ. melanco-
liam genero.

μελάγροος, -ους, ὄν, nigri co-
loris, nigricans, -ntis.

μέλαθρον, τό· 1) lacunar (-aris
ἢ strabs tecti· 2) domus.

μελαθρόω -ῶ, trabibus jungo.

μελαινῶ, nigrum reddo. || μέσ.
 —ομαι, nigresco; nigresco.
 μελαμψός, ἡ, ὄν, incus, a, um.
 μελαναίετος, ὁ, aquila nigra.
 μελανειμένῳ —ῶ, pulvis (atris)
 vestibus sum indutus, a, um.
 μελανείμων, ὄν. 1) atris indutus
 vestibus 2) ἐνεκα πένθος, pullatus
 ἢ atratus, a, um.
 μελανέω —ῶ, nigresco, -ere.
 μελάνη, ἡ, atramentum, ὁ.
 μελανία, ἡ, nigredo, ὁ.
 μελανίζω, nigresco, -are.
 μελάνιον, τό, nigra viola.
 μελανόρχειον, atramentarium, ὄν.
 μελαροειδής, ἐς, pilos aspectu.
 μελανόθρις, ὁ, ἡ, pilos habens ni-
 gros; cui capilli nigri sunt.
 μελανός, niger ἢ ater, a, um.
 μελανόστικτος, ὄν, atris maculis
 distinctus, a, um.
 μελανότης, ἡ, nigritudo, ὁ.
 μελανόφθαλμος, ὄν, nigros (ἢ
 nigricantes) oculos habens.
 μελανοφορέω —ῶ, atris vestibus
 amictus sum.
 μελανοφόρος, ὄν, atratus, a, um.
 μελανόχρους —ους, ὄν, nigrans
 ἢ nigricans, nigro colore.
 μελανόχρως, qui nigra cute est.
 μελανῶ —ῶ, nigro, -are || —οθ-
 μαι, nigresco (-grui, -ere).
 μελάνυδρος, ὄν, nigras habens
 aquas, ὁδ — profundus, a, um.
 μελάνωμα, nigredo, ὁ; nigrum.
 μελάνωπος, ὄν, niger adspectu.
 μέλας, αἶνα, ἀν. 1) ἐν γένει, ni-
 ger, gra, grum 2) ater, tra, trum
 3) fuscus, a, um 4) pullus, a, um
 5) τό μέλας α') = ἡ μέλαινα κίλς,
 nigrum, ὄν. β') = ἡ μελάνη, atramen-
 tum, ὄν. γ') τό μέλαν τοῦ ὀφθαλμοῦ,
 nigrum oculi 6) τροπ. α') immixtis,
 crudelis, e' β') malus, a, um.
 μελεαγρίς, ἡ, meleagris, idis, ὁ.
 μελεάζω, medulor, -ari.
 μέλει (ἀπροσ). 1) curae est 2)
 refert; τί μέλει σοι τούτου; quid hoc
 meā refert?
 μέλεος, α, ὄν. 1) vanus, a, um;
 inanis, e' 2) infelix, icis.
 μελετώ —ῶ 1) = ἐπιμελούμαι τι-

vos, curam gero alicujus rei; 2) =
 σκεπτομαι, meditor (-atus, sum, -ari)
 aliquid ἢ de aliqua re 3) ἀσχελοῦ-
 μαι περί τι, incumbo (-ere) in
 aliquid.
 μελέτη, ἡ 1) = φροντίς, cura; -ae,
 ὁ. 2) = ἀσκησις, meditatio, ὁ. 3) ἡ
 περί τὰ γράμματα —, meditatio, ὁ.
 μελέτημα, meditamentum, ὄν.
 μελετηρός, exercitatus, a, um.
 μελέτησις, ἡ, exercitatio, ὁ.
 μελετητέον, exercitandum (est).
 μελετητήριον, meditatorium, ὄν.
 μελετητικός, ἡ, ὄν, aē medita-
 tionem aptus, a, um.
 μελετητός, ἡ, ὄν, meditatione dis-
 cendus, a, um.
 μέλη; ἡ, poculi genus.
 μεληδόν, membratim.
 μέλημα, τό, cura, -ae, ὁ.
 μέλσις, ἡ, curatio, -onis, ὁ.
 μέλι, τό, mel, mellis, ὄν.
 μελία, ἡ, (δ.) fraxinus;
 μελίλωσος, mellilodquus.
 1. μελλίζω, membratim concido.
 2. μελλίζω, modular, -ari.
 μελίθρεπτος, melle nutritus.
 μελίτινος, fraxineus, a, um.
 μελίτηρον, τό, fatus, -i, ὁ.
 μελικός, ἡ, ὄν, melicis, a, um.
 μελικράτον, τό, melicratum, ὄν.
 μελίπηκτον, placenta e melle.
 μελίρρυτος, mellifluus, a, um.
 μελισμα, τό, cantilena, -ae, ὁ.
 μελισμός, ὁ 1) divisio in partes
 2) modubatus, -us, ὁ.
 μέλισσα, ἡ, apis καὶ apes, -is, ὁ.
 μελισσαίος, apiarius, a, um.
 μελισσοκόμος, ὁ, apiarius, ὁ.
 μελισσοτροφείον, apiarium, ὄν.
 μελισσοτρόφος, apes nutiens.
 μελισσοργία, ἡ, cura apum.
 μελισσοεργός, ὄν, mellifex, -icis.
 μελισσοφάγος, apibus vescens.
 μελισταγής, ἐς, melle stillans.
 μελιστής, ὁ, cantor, -oris, ὁ.
 μελιτοπώλης, ὁ, mellis venditor.
 μελιτόν —ῶ, melle condio; -ire.
 μέλιττα, ἡ, idē μέλισσα.
 μελιτώδης, ἡ, melleus, a, um.
 μελιφθογγός, suaves sonos edens.
 μέλλησις, ἡ, cunctatio, ὁ.

μελλητής, δ, cunctator, δ.
μελλητικός, ή, όν, cunctans.
μέλλον, τό, futurum tempus;
 futurum, -i, ού.
μελλόνυμφος, δ, ή, brevi sponsus, futurus; brevi sponsa futura.
μέλλω 1) —όκνω, cunctor (-atus sum, -ari) 2) μετ' άπαρεμφ. σχηματίζει τόν περιφρ. μέλλοντα: α') —γράφειν (ή γράφειν) τόν πόλεμον, την έπιστολήν, scripturus sum bellum, epistolam· β') —μεγαλύνειν τας τών βασιλέων πράξεις, eo attolere facta regum· γ') ή πόλις μέλλει (έμελλε) αλώσεσθαι, est (erat) in eo ut urbs capietur (caperetur).
μέλλον, δ, (γραμμ.) futurum.
μελόδραμα, drama modulatum.
μέλομαι, mihi curae est.
μελοποιέω —ώ, carmen compono.
μελοποιία, ή· 1) scriptio carminum lyricorum· 2) modulatio, θ.
μελοποιός, δ, poeda lyricus.
μέλος, τό· 1) membrum, ού. 2) τά μέλη τοῦ σώματος, artus, -us, δ. 3) carmen modulatum; melodia, θ.
μελουργέω —ώ, carmen compono
μέλω τινά, canto (-are) aliquem cantu celebri aliquem.
μελωδέω —ώ, modulator, -ari.
μελώδημα, τό, cantus, -us, δ.
μελωδία, ή, modulatio, -onis, θ.
μελωδός, δ, cantor, -oris, δ.
μέμας, vehementer desidero, μεμαώς, vehementi studio.
μεμβράνα, ή, membrana, -ae, θ.
μεμερισμένως, partito.
μεμιγμένως, mixte; mixtim.
μήμνημαι, memini, -isse.
μεμονωμένος, solitario modo.
μεμπτέος, culpandus, a, um.
μεμπτικός, querulus, a, um.
μεμπτός, ή, όν, reprehensione dignus, a, um.
μέμφομαι 1) —πύγω τινά ή τι; reprehendo (-ndi, usum, -ere) aliquem ή aliquid· 2) —μεμψιμοιρώ, queror, conqueror (questus sum, -i)
μεμψιμοιρέω —ώ· queror, conqueror (κνρ. de sorte mea)· 2) μεμψιμοιρώ τιτι τι, conqueror aliqujus aliquid.

μεμψιμοιρία, ή, conquestio (de sorte sua); querela, θ.
μεμψιμοιρός, όν, qui de sorte sua queritur; querulus, a, um.
μέμψις, ή· 1) querimonia, -ae, θ. 2) reprehensio, -onis, θ.
μέν 1) quidem· 2) ό μέν... ό δέ, alter...alter· 3) ότε μέν ή τοτε μέν... ότε δε ή τοτε δε, modo... modo.
μέν γάρ, enim.
μενεπτόλεμος, όν, fortis, e.
μενετέον, manendum est.
μενετικός, qui manere solet.
μενετός, ή, όν, permanens.
μένος, τό, aimus, -i, δ.
μέν ούν· 1) itaque, igitur· 2) sane, profecto.
μέν ούν γε (μενούν γε), immo vero
μέντοι· 1) certe quidem· 2) verum tamen.
μένω· 1) maneo (mansi, -ere)· 2) —άγαμένω, περιμένω, μαίεω, exspecto· 3) μένω (= ύπομένω) τους πολέμιους, maneo hostes.
μεραρχία, ή, agmen militum constans e bis mille et quadraginta octo viris.
μερίδιον, τό· 1) parva pars· *2) γεοελ. pars, partis, θ. portio, θ.
μερίζω· 1) partio, -ire ή partior (-itus, sum, -iri) aliquid; 2) —ομαί τι προς τινά, partio ή partior aliquid cum aliquo.
μερικεύω τι, particulare aliquid reddo.
μερικός, ή, όν, particularis, e.
μερικώς, particulariter.
μέριμνα, ή, cura, -ae, θ.
μεριμνάω —ώ· 1) curo, -are; 2) —σκοπώ τι, contempler, -ari.
μεριμνητής, δ, contemplator.
μεριμνητικός, anxie curans.
μερίς, ή, pars, -rtis, θ. portio, θ.
πολιτική —, pars ή μάλλον partes.
μερισμός, δ, partitio, θ.
μεριστής, δ, partitor, -oris, δ.
μεριστικός, ή, όν, επίθ. dividendi vim habens.
μεριστός, qui dividi potest.
μερμηρίζω, sollicitus sum.
μέρμις, ή, funiculus, -i, δ.
μέρος, τό, pars, -rtis, θ. portio.

μεσάζω· 1) sum in medio· 2) = διχοτομῶ, in duas partes seco· *3) νεοελ. medium me gero; ὁθ. δ —ων, intecessor, ἄ. —ουσα, conciliatrix, -icis, θηλ.

*μεσαῖος, medius, intermedius.

*μεσαίων, δ, media aedas.

*μεσαιωνικός, mediae aetatis.

μεσάκτιος, in medio litore situs.

μεσεγγυάω —ῶ, sequestro, -are.

μεσεγγύη, μεσεγγύησις, ἡ, seques-tratio, -onis, θ.

μεσεγγύημα, sequester, -tris, ἄ.

μεσεύω, medius sum.

μέση, ἡ, media (chorda).

μεσηλίξ, δ, ἡ, mediae aetatis.

μεσημβρία, ἡ, meridiēs, -ei, ἄ.

μεσημβριάζω, meridiōr, -ari.

μεσημβρινός, ἡ, ὄν, meridianus, a, um· || δ —, meridianus.

μεσημεριός, meredianus, a, um.

μεσημέριος, meredianus, a, um.

μεσιτεία, ἡ, interventus, us, ἄ.

μεσιτεύω· 1) in medio sum· 2) mediator sum; intervenio, -ire.

μεσίτης, δ· 1) mediator, -oris, ἄ. 2) ἐμπορ. cocio, -onis, ἄ. intercessor, ἄ.

μεσίτις, ἡ, mediatrix, -icis, θ.

μεσοβασιλεία, interegnum, οὐ.

μεσοβασιλεύς, interrex, -egis, ἄ.

μεσόγαίος, μεσόγειος, ον, medi-terraneus, a, um.

μεσόκοιλος, in medio concavus;

μεσόκοπος· 1) medius, mediocris·

2) = μέσης ηλικίας, mediae aetatis.

μεσόκρανον, τό, capitis vertex.

μεσολαβέω —ῶ· 1) intercipio, -ere·

*2) νεοελ. α') = μεσιτεύω, intervenio, -ire· β') δ μεσολαβῶν χρόνος, tem-pus interjectum.

*μεσολάβησις, interventus, -us, ἄ.

μέσον, τό, medium, -ii, οὐ.

μεσονύκτιον, τό, nox media.

μεσονύκτιος, ον, mediae noctis.

μεσοπεντηκοστή, ἡ, media Pen-ticoste.

μεσοπόλιος, semicanus, a, um.

μεσοπύλη, ἡ, porta media.

μέσος, η, ον· 1) medius, a, um·

2) = μέτριος, medius, a, um.

μεσότης, ἡ, medietas, θ.

μεσότηχον, τό, μεσότηχος, δ, paries intermedius.

μεσουρανέω —ῶ, ρημ. in medio coelo sum.

μεσουράνημα, medium coelum.

μεσουράνιος, ον, ἐπ' ἑλ. qui in me-dio coelo est.

μεσώω —ῶ, medius sum.

μεσπίλη, ἡ, mespilus, -i, θ.

μέσπιλον, τό, mespilum, οὐ.

μεστός, ἡ, ὄν· 1) plenus, a, um·

2) refertus, a, um.

μεστότης, ἡ, plenitas, -atis, θ.

μεστῶω —ῶ, impleo, repleo -ere.

μέστωμα, complementum, οὐ.

μέσως, medie; mediocrite.

μετά· 1) μετά τινος· α') cum (μετ' ἀφαιρ.)· β') simul (μετ' ἀφαιρ.), μετά τούτων, his simul· 2) μετά τι-να post (μετ' αὐτ.)· β') secundum (μετ' αὐτ.)· γ') μεθ' ἡμέραν, interdiu

μεταβαίνω· 1) transeo (-ii, -itum, -ire)· 2) transgredior (-gressus, sum, -i)· 3) migro (-avi, -atum, -are).

μεταβάλλω· 1) muto, commuto

(-avi, -atum, -are) aliquid· 2) με-ταβάλλω, —ομαι· α') mutor (-atus sum, -ari)· β') migro, -are· 3)

μεταβιβλημένος, η, ον, commu-tatus, a, um, μεταβιβλημένος, com-mutate.

μετάβασις· 1) transitus, -us, ἄ.

2) ἐν τῇ ῥητορ. transitio, θ.

μεταβατικός, transitivus, a, um;

ρήματα —ά, verba transitiva.

μεταβατικῶς, transitive.

μεταβιβάζω· 1) transpono, tran-fero, trajicio, traduco, -ere, ali-quid in locum aliequem· 2) — τοῖς ἵπποις εἰς τοὺς σφενδονήτας, transcribo equites in funditores· 3) — τινὰ ἐπὶ τὴν γνώμην τινός, traduco aliquem ad sententiam alicujus· 4)

δικαιον (δικαιωμά τι) — εἰς τινα, jus alicui transcribo.

*μεταβίβασις, ἡ, traductio, ἄ.

μεταβιώω —ῶ, supervivo, -ere.

μεταβλέπω· 1) oculos avertō· *2)

νεοελ. iterum video.

μεταβλητέον, mutandum est.

μεταβλητικός, mutabilis, e.

μεταβλητός, ἡ, ὄν, mutabilis, e.

μεταβολή, ἡ, mutatio.

μεταβολικός, mutabilis, e.

μετάβολος, ον, mutabilis, e.

μεταβουλεύομαι, muto consilium

μεταβουλία, ἡ, consilii mutatio.

μετάβουλος, ον, qui consilium mutat.

μεταγγίζω, in aliud vas fundo; transfundo (-fudi, -ere) aliquid in aliquid.

μεταγγισμός, δ, transfusio, θ.

μεταγενής, ἐς, post natus' || συγκρ.

μεταγενέστερος, α, ον, minor natu ἢ

ἀπλ. minor (-oris) posterior, us'

|| —οι, minores, -um.

μεταγίγνομαι, fio, nascor pos.

μεταγιγνώσκω, sententiam muto; me poenitet.

μεταγλωττίζω, interpretor, -ari.

μεταγλωττιστής, interpretes, δ.

μετάγνους, μεταγνώμη, μετά-

γνωσης, ἡ, mutatio sententiae.

*μεταγραμματισμός, translatio.

μεταγραφεύς, δ, qui transcribit.

μεταγραφή, ἡ, transcriptio, θ.

μεταγράφω* 1) transcribo, -ere,

aliquid* 2) in aliam linguam verto*

3) — νόμον, abrogo legem.

μετάγω* 1) transfero, traduco

(aliquid in alium locum)* 2) ἀμει-

sequor cum exercitu.

μεταγωγεύς, δ, traductor, δ.

μεταγωγή, ἡ, traductio, θ.

μεταγωγός, δ, translator, δ.

μεταδειπνέω -ῶ, coeno postea.

μεταδίδωμι τινί τινος, impertio

(-ivi καὶ -ii, itum, -ire) aliqui ali-

quid* || † — τῶν ἀχράντων μυστη-

ρίων, † Eucharistiam populo por-

rigo.

μεταδικάζω, iudicium muto.

μεταδιώκω, persequor, -i.

μεταδιώξις, ἡ, persecutio, θ.

μετάδοσις, ἡ* 1) communicatio,

-onis, θ. † 2) — ἀγία μετάληψις, com-

municio, θ. 3) — μιάσματος κτλ. con-

tagio, θηλ.

μεταδοτικός, ἡ, δν* 1) commu-

nunicativus, α, um* 2) ἡ χάρις εἶναι

μεταδοτική, laetis hominibus facile

ltaetamur ipsi* 3) ἐπὶ νόσων, con-

agiosus, α, um.

μεταδρομή, ἡ, incursio, θ.

μεταξύννυμι, transjuncto, -ere.

μετάθεσις, ἡ* 1) transpositio,

-onis, θηλ. 2) ἡ τῶν γραμμάτων —,

translatio, θ. *3) — ἐπαλλήλου, e

loco motio; translatio, θ.

μετάθετος, ον, mutabilis, e.

μεταθέω, curro post, τ. ἔ. cursu

persequor ἐντεῦθ. — investigo, -are.

μεταίρω* 1) μεταβ. sublatum (ali-

quid) transfero* 2) συνήθ. ἀμει-

transeo, migro, abeo.

μεταίχμιον, τό* 1) spatium inter-

duas acies* 2) intervallum inter res

quaslibet.

μετακαλέω -ῶ* 1) alio voco (ali-

quem)* 2) — ἀνακαλῶ, revoco.

μετακάρπιον, metacarpium, οδ.

μετακεράννυμι, miscendo tempero

(aliquid); aliter misceo ὁθ. — com-

muto, -are, aliquid.

μετακινέω -ῶ, transmoveo, -ere.

μετακίνησις, ἡ, transmotio.

μετακινήτος, ἡ, δν, qui trans-

moveri potest.

μετάκλησις, ἡ, advocatio, θ.

μετάκλητος, advocatus, α, um.

μετακλίνω, declino, -are.

μετάκλισις, ἡ, inclinatio, θ.

μετακομιδή, ἡ, transvectio, θ.

μετακομίζω* 1) transveho (-exi,

-ectum, -ere); transporto, -are,

aliquem ἢ aliquid* 2) νεοελ. — ομαι,

aedes commuto.

μετακόμισις, ἡ* 1) transportatio,

-onis, θ. *2) νεοελ. supellectillum

in alias aedes exportatio.

μετακομιστέος, α, ον, transfe-

rendus, α, um.

μετακόπτω, cudendo muto.

μετακοσμέω -ῶ, aliter compono.

μετακόσμησις, ἡ, constitutus in

melius.

μετακορούω* 1) muto navis cur-

sum* 2) sententiam muto.

μεταλαγχάνω, mutata sorte obti-

neo (aliquid).

μεταλαμβάνω τινός* 1) participo,

-are, aliquid; 2) ἐπὶ τῆς ἀγ. εὐχα-

ριστ. corpus Christi sumo* 3) —

ἐσθῆτα, muto vestem.

μεταλέγω, repeto, -ere.

μετάλεξις, ἡ, repetitio, θ.
μεταληπτικός, ἡ, ὄν, ad meta-
 lepsin pertinens.

μεταληπτικός, per metalepsin.
μετάληψις· 1) participatio, θ. 2)
 — λήψις, sumptio ἡ acceptio, θ. δθ.
 — τῆς ἀρχῆς, successio in regnum·
 2) ἡ ἀγία μετάληψις, communio.

μεταλλαγῇ, **μετάλλαξις**, ἡ, mu-
 tatio, permutatio, θ.

μεταλλάσσω, **μεταλλάττω**, muto.
 transmutatio, -are, aliquid.

μεταλλεία, ἡ· 1) = **μετάλλευσις**,
 metallorum scrutatio· 2) = **μεταλ-
 λειον**, fodina metallica.

μεταλλεῖον, τό, metallum, -i, οὐ.
 fodina, -ae, θ.

μετάλλευσ, **μεταλλευτής**, δ, me-
 talli fossor; metallarius, ἀ.

μεταλλευτικός, ἡ, ὄν, metalla-
 rius, a, um; metallicus, a, um.

μεταλλεύω, e terra effossus.

μεταλλεύω· 1) metalla quaero;
 metalla exerceo· 2) — **τινά**, con-
 demno aliquem in metalla.

μεταλλικός, metallicus, a, um.

μεταλλοῖόω -ῶ, muto, -are.

μεταλλοῖωσις, ἡ, mutatio, θ.

μέταλλον, τό· 1) metallum, -i, οὐ.
 2) **μέταλλον**, **μέταλλα** = **μεταλλεῖον**,
 metallum, -i, οὐ. fodina, θ.

μεταλλουργεῖον, τό, officina me-
 tallorum; metallum, -i, οὐ.

μεταλλουργός, δ, metallicus, ἀ.

μετάμειψις, ἡ, transmutatio, θ.

μεταμέλει μοί τινος, me poenitet
 alicujus rei.

μεταμέλεια, ἡ, poenitentia, θ.

μεταμελητικός, ἡ, ὄν, pronus ad
 poenitentiam.

μεταμελητικῶς, poenitenter.

μεταμέλομαι **τινι** ἢ **ἐπὶ** **τινι**, poe-
 nito (-ui, -ere) alicujus rei.

μεταμίγνυμι, commisceo, -ere.

μεταμορφόω -ῶ, ρ. transformo,
 transfiguro (aliquem ἢ aliquid in
 aliquid)· immuto· || -οῦμαι, mutor.

***μεταμορφώσιμος**, ον, **μεταμορ-
 φωτός**, ἡ, ὄν· 1) transfigurabilis, e.

μεταμόρφωσις, ἡ· 1) transformatio
 -onis, θ. 2) ἡ τοῦ Ἱησοῦ —, trans-
 figuratio, θ.

μεταμφιάζομαι, προκμ. **μετημφιά-
 σμαι**· 1) vestem muto; *2) **νεκλ.**
 alienum habitum· || ***μετημφιεσμέ-
 νος**, ἡ, ον, personā tectus, a, um.
μετανάστασις, ἡ, emigratio, θ.
μετανάστευσις, ἡ, migratio, θ.
μεταναστεύω, migro ἡ demigro,
μετανάστης, δ, qui migrat; domo
 emigrans.

μετανάστις, **μετανάστρια**, ἡ, quae
 migrat; domo emigrans.

μετανοῶ -ῶ, post intelligo· || —
τινι ἢ **ἐπὶ** **τινι**, me poenitet ali-
 cujus rei.

μετάνοια, ἡ, poenitentia, -ae, θ.

μεταντλέω, hauriendo transiundo.

μέταξα, ἡ, sericum, -i, οὐ. me-
 taxa ἡ mataxa, -ae, θ.

μεταξάριος, **μεταξοποιός** σκώληξ.

***μεταξοσκώληξ**, δ, bombyx, -ycis.

μεταξύ, inter, (μετ' αἰν.) 1) **τολ.**

μεταξύ **τῆς πόλεως** καὶ **τῆς Τιβέρεως**,

inter urbem et Tiberim· 2) **χρον.**

μεταξύ **πίνων**, inter bibendum, **με-
 ταξύ** **δειπνῶν**, inter coenam, **ἐν** **τῷ**

μεταξύ, interea; interim· 3) **δ, ἡ**, τὸ

μεταξύ, medius, a, um, **αἱ** **μεταξύ**

ἡμέραι, medii dies, **ἐν** **τῷ** **μεταξύ**

χρόνῳ, medio tempore.

μεταξύλογέω -ῶ, inter dicendum
 interpono.

μεταξύλογία, ἡ, interlocutio, -onis.

***μεταξύτός**, ἡ, ὄν, sericus, a, um;

bombycinus, a, um, τὸ **μεταξύτόν**

(ἢ **μεταξύτῃ** **ἐσθῆτι**), sericum, τὰ **με-
 ταξύτῃ** (αἱ μ. ἐσθῆτες), serica -orum.

μεταπαιδαγωγέω -ῶ, **μεταπαι-
 δεύω**, aliter erudio, et instruo (a-
 liquem).

μεταπαύομαι, interquiesco, -ere.

μεταπειθῶ **τινά**, a persuasa sen-
 tentia dimoveo aliquem; de sen-
 tentia deduco aliquem; aliud per-
 suadeo alicui, **μεταπειθῶμαι**, a per-
 suasa sententia in contrariam tra-
 ducor; in aliam sententiam verbis
 adducor; de sententia deducor.

μεταπειράομαι, alio modo tento.

μετάπειστος, ον, cui aliud per-
 suasum est; in aliam sententiam
 adductus.

μεταπεμπτός, arcessendus, a, um.
μετάπεμπτος, *ον*, accitus, a, um;
 arcessitus, a, um (ab aliquo).

μεταπέμπομαι τινα, accio, -ire,
 arcesso (-ivi, itum, -ere), aliquem.
μετάπεμψις, ἡ, accitus, -us, ὁ.
μεταπέτομαι, transvolo, -are.
μεταπειτέω, calculos alter pono;
 sententiam muto.

μεταπήγνυμι, transferendo figo.
μεταπηδάω -ῶ, transilo, -ire.
μεταπήδησις, ἡ, saltus in alteram
 partem; saltus mutatus.
μεταπίνω *1) post aliud bibo *2)
νεοελ. rursus libo.

μεταπιπράσκω, rursus vendo.
μεταπίπτω, recido, -ere, (*in ἡ*
ad aliquid).

μετάπλασις, ἡ, transformatio, -onis
μεταπλασμός, ὁ, metaplasms, -i.
μεταπλάττω, transformo, -are.

μεταπλέω, navigat. onem muto.
μεταπνέω, respiro, -are.

μεταποιέω -ῶ *1) muto ἡ com-
 muto, -are, aliquid *2) instauro,
 -are, aliquid.

μεταποίησις, ἡ *1) mutatio, com-
 mutatio, -onis, ὁ. *2) instauratio,
 -onis, ὁ.

μεταποίησις, ἡ, mutatio, -onis, ὁ.
 ***μεταπολίτευσις**, ἡ, rerum (rei-
 publicae) mutatio; res novae.

μεταπομπή, ἡ, accitus, -us, ὁ.
μεταπορεύομαι *1) eo post; per-
 sequor, -i; ulciseor, -i, *2) *μεταπο-*
ρεύομαι ἀρχήν, ambio populum.

μετάπρασις, ἡ, revenditio, -onis.
μεταπράτης, ὁ, propola, -ae, ὁ.
μεταπρέπω *τιόν*, insignis sum in-
 ter aliquos.

μετάπτωσις, ἡ, mutatio quaevis.
μετάπτωτος, *ον*, mutabilis, e.

μεταπύργιον, τό, interturrum, -ii.
μεταπωλέω -ῶ τι, aliquid emptum
 rursus vendo; revendo (didi) aliquid

***μεταπώλησις**, ἡ, revenditio, -onis.
μεταρδεύω, irrigo, -ere.

μεταρρέω, refluo, -ere.
μεταρριζόω -ῶ, radicitus evello.

μεταρριπτέω -ῶ, in diversam par-
 tem jacio (aliquid).

μετάρροια, ἡ, refluxus, -us, ὁ.

μεταρρυνθιμέω -ῶ, — **μεταρρυνθιμίζω**.
 ***μεταρρυνθιστής**, ὁ, emendator.

μεταρρυνθιμίζω, reformo, -are.
μεταρρυνθιμοις, ἡ, emendatio, ὁ.

μεταρριδομαι -οῦμαι, in altum me
 tollo (sustuli), -ere.

μετάρσιος, *ον*, sublimus, e.
μέταρσις, ἡ, translatio, ὁ.

***μεταρσίωσις**, ἡ, elevatio, ὁ.
μετασκεινάξω, in aliam formam ἡ

habitus verto.
μετασκενῆ, ἡ, transformatio, ὁ.

μετάστασις, ἡ *1) submotio, ὁ.
 *2) migratio, ὁ. *3) translatio, ὁ.

μεταστατικός, translatus.
μεταστοιχείωσις, transformatio.

μεταστρατοπεδεύω (*ἐπὶ στρατη-*
γοῦ), castra muto || — *εἶομαι* (*ἐπὶ*
στρατιῶν), castra muto.

μεταστρεπτικός, ἡ, *ὄν*, vim con-
 vertendi habens.

μεταστρέφω, retorqueo (-si, -ere)
 aliquid || — *ομαι*, me converto ἡ

converto (-sus sum, -i).
μεταστροφῆ, conversio, ὁ.

μετασχηματίζω, transfiguro, trans-
 formo, -are, aliquem ἡ aliquid ||

— *ομαι*, me transfiguro.
μετασχημάτισις, ἡ, **μετασχημα-**

τισμός, ὁ, transfiguratio, ὁ.
μετάταξις, ἡ, mutatio aciei.

μετατάσσω, καὶ **μετατάττω**, ordi-
 nem muto.

μετατίθημι *1) transpono, -ere;
 transfero, -erre *2) — *εμαι*, transpo-
 no; -ere; muto, -are, aliquid *3)

νεοελ. **μετατίθημι** (*μετέθεσά*) τινα ἐκ
τῆς Ἰταλίας εἰς τὴν Γαλλίαν, transiero
 (transstuli), moveo (movi) aliquem
 ex Italia in Galliam.

***μετατοπίζω**, loco moveo.
 ***μετατόπισις**, ἡ, motioe loco.

μετατρέπω, converto (-rti, -rsum,
 -ere aliquid).

μετατρέφω, educo inter aliquos.
μετατρέχω, transcurro, -ere.

μετατροπή, ἡ, commutatio, ὁ.
μετατροπία, ἡ, conversio, ὁ.

μετατυπώω -ῶ *1) transformo *2) — *βιβλίον*, librum rursus im-
 primo.

μετατύπωσις, ἡ *1) transforma-

tio· 2) — βιβλίον, libri nova impressio
μεταυδάω -ῶ, interloquor, -i.

μετάφέρω 1) transiero (-tuli, -latum, -erre) aliquem ἢ aliquid· 2) traduco (-xi, -ctum, -ere) aliquem ἢ aliquid· 3) transpono.

μεταφοιτάω -ῶ, transeo, -ire.

μεταφορά, ἡ translatio, ὅ.

μεταφορέω -ῶ, transiero (in locum).

μεταφορικός, ἡ, ὄν, translatus, a, um; μεταφορικά ῥήματα (μεταφορά), verba translata.

μεταφορικῶς, per translationem; translative.

μεταφράζω, verito, convertito, transfero, interpreto (aliquid)· μεταφράζω λόγον ἐκ τοῦ ἑλληνικοῦ εἰς τὸ λατινικόν, orationem e graeco in latinum convertito· αὐταῖς λέξεσιν (κατὰ λέξιν) μεταφράζω συγγραφέα, scriptorem ad verbum exprimo, reddo, totidem verbis transfero, exprimo, reddo, ἃ ἑλληνιστὶ ἀνεγίνωσκον, λατινιστὶ μετέφραζον, ea quae legebam graece, latine reddebam ἐκ τοῦ ἑλληνικοῦ εἰς τὸ λατινικόν μετεφράσθη, e graece in latinum conversus (translatus, interpretatus; est.

μετάφρασις, ἡ, interpretatio, onis, ὅ. translatio, -onis, ὅ. conversio, -onis, ὅ. *κακή μετάφρασις, liber male conversus, κατὰ λέξιν μετάφρασις, verbum e verbo expressum.

μεταφράστης ἢ μεταφραστής, ὁ, interpres, -eius, ἃ. translator, -oris.
*μεταφραστός, ἡ, ὄν, interpretabilis, e.

μεταφύομαι, postea nascor.

μεταφυσική, ἡ, metaphysica, -ae.
μεταφυτεία, (*μεταφύτευσις), ἡ, arborum translatio, -onis, ὅ.

μεταφυτεύω, arbores transiero; transplanto, -are, μεταφυτευθεῖς, εἶσα, ἐν, transplantatus, a, um.

μεταφωτίζω, iterum illumino.

μεταχαράσσω, denuo sculpo.

μεταχειρίζομαι 1) — τινός, contracto, -are, aliquid; tracto, -are, aliquid· 2) συνήθ. μεταχειρίζομαι τι,

tracto, -are, aliquid; utor (usus sum, -i) aliquid· — τὰ ὅπλα, arma tracto· ἐν τὰ ὅπλα —, arma bene utor· — τινὰ ἀσπληρῶς, tracto aliquem austere.

μεταχειρίσις, ἡ, μεταχειρισμός, ὁ, tractatio, -onis, ὅ. usus, us, ἃ.
μεταχέω, transfundo, -ere.

μεταχρόνιος, μετάχρονος, ὄν, tempore posterior.

μεταχρόννυμι (μεταχρωματίζω), alio colore imbuo ἢ initio (aliquid).

μεταχωρέω -ῶ, secedo, -ere.

μεταχώρησις, ἡ, secessio, -onis, ὅ.

μετάψυξις, ἡ, refrigeratio, -onis, ὅ.

μετεγγράφω, transcribo, -ere.

μετεγκεντρίζω, alio insero.

μετεγχέω, transfundo, -ere.

1. μέτεμι, versor inter aliquos, κυρ. ἀπρόσ. μετέσσι μοί τινος, particeps sum alicujus rei· — μοι τούτου, particeps sum hujus rei.

2. μέτεμι (μετέρχομαι), quaero, -ere, aliquid· — ὑπατείαν, ambio consulatum· — τινὰ γάμοις, ambio aliquem connubis· — τινά, ulciscor aliquem· ἴδε μετέρχομαι.

μετεκβαίνω, transcendo, -ere.

μετεκβιβάζω εἰς ἑτέρας ναῦς, transfero in alias naves.

μετεμψυχῶ -ῶ· 1) in aliud corpus animum transfero· *2) ψεσλ. — οὔμαι, iu aliud corpus animus meus transinigrat.

μετεμψύχωσις, ἡ, trasmigratio animi in aliud corpus.

*μετεξετάζω, iterum examino, -are, aliquem.

*μετεξετάσις, iterata examinatio.

*μετεξεταστός, a, ὄν, iterum examinandus, a, um.

μετέπειτα, postea; deinde.

μετέρχομαι 1) — ὑπατείαν ἀγορονομίαν, consulatum, aedilitatem ambio· *2) ψεσλ. — τέχνην, exerceo artem.

μέτεστι· ἴδε 1 μέτεμι.

μετέχω τινός, ῥημ. habeo aliquod cum aliquo.

μετεωρίζω τινά ἢ τι in sublime tollo ἢ sublimo (-are) aliquem ἢ

aliquid· || —ομαι, me sublimo, in sublime tollor, sublime ieror· ὀθ. elato animo sum.

μετεώρσις, ἡ, elevatio, ὁ.

μετεωρισμός, elevatio in altum; latr. tumor in altum sublatus.

μετεωρολογέω-ῶ, de rebus coelestibus (ἢ sublimibus) loquor.

μετεωρολογία, ἡ, sermo (tractatio) de rebus coelestibus.

μετεωρολόγος, ον, qui de rebus coelestibus verba facit (tractat).

μετέωρος, ον· 1) sublimis, e· 2) ἐπὶ νεώς, fluctuans in alto mari·

3) μετρ. = ταραντινόμενος, fluctuans.

μετεωροσκοπία, ἡ, speculatio rerum coelestium.

μετεωροσκόπιον, τό, instrumentum meteoroscopium.

μετεωροσκόπος, ον, sublimium (coelestium) rerum speculator.

μετοικεσία, ἡ, transportatio, ὁ.

μετοικέω-ῶ· 1) transmigro, -are·

*2) νεοελ. aedes commuto.

μετοίκησις, ἡ, migratio, ὁ.

μετοικίζω, transloco incolas; —ομαι (= μετοικῶ), transmigro, -are.

μέτοικος, δ, inquilinus civis.

μετονομάζω, nomen alicujus muto

μετονομασία, mutatio nominis.

μετόπη, ἡ, intertignum, -i, οὐ.

μετόπισθε(ν), post; postea.

μετοπωρινός, autumnalis, e.

μετουσία, ἡ, participatio, ὁ.

μετοχτένσεις, ἡ, deductio, ὁ.

μετοχτεύω, deduco (amnem).

μετοχή, ἡ· 1) = μέθεξις, participatio, ὁ. 2) γραμ. participium, οὐ.

μετοχικός, participialis, e.

μετόχιον, τό, cella monastica.

μέτοχος, ον, particeps, (alicujus rei· ὁ μέτοχος, particeps.

μετρέω-ῶ τι· 1) metior, dime-

memsum, -i, cū. *2) νεοελ. = ἀριθμοῖς, numeratio (numorum).

μέτρησις, ἡ, mensio, ὁ.

μετρητής, δ, mentor, ἄ.

μετρητικός, ἡ, ὄν, mensuralis e; metiendi peritus, a, um.

μετρητικῶς, mensuraliter.

μετρητός, ἡ, ὄν· 1) mensus, a, um· 2) mensurabilis, e· 3) νεοελ.

μετρητά (ὕπον. χρήματα), pecunia praesens ἢ numerata.

μετριάζω· 1) ἀμετ. μέτριός εἰμι, me diocris sum· 2) μεταβ. α') moderor (-atus sum, -ari) aliquid· β')

tempero, -are, aliquid.

*μετρίασις, ἡ, μετριάσμός, δ, moderatio, ὁ. temperatio, ὁ.

*μετριάστικός, ἡ, ὄν, moderator, temperator, -oris, ἄ.

μετρικός, metricus, a, um.

μετριοπάθεια, moderatio, ὁ.

μετριοπαθής, ἐς, moderatus in affectibus; moderatus, a, um.

μετριοπαθῶς, moderate.

μέτριος, α, ον, metrum non excedens, ὁθ. mediocris e.

μετρίότης, ἡ, moderatio.

μετριοφρονέω-ῶ, modeste de me sentio.

μετριοφροσύνη, modestio.

*μετριοφρόνως, modeste.

μετρίοφρων, modestus, a, um.

μετρίως· 1) = μετὰ μετρίότητος, moderate· 2) = οὐ πολὺ, modice.

μέτρον, τό· 1) mensura, ὁ. 2) modus, ἄ. 3) metrum, -i, οὐ.

μετωνυμία, transnominatio.

μετωνυμικός, ἡ, ὄν, ad metonymiam pertinens.

μετωνυμικῶς, par metonymiam.

μετωπηδόν, in frontem.

μετωπιαίος, frontosus, a, um.

μετωπίς, ἡ, frontale, -is, οὐ.

μετωπών, τό, frens, -ntis, ὁ.

μέχρι(ς)· 1) usque, usque, ad· 2) tenus (μετ' αἰτιατ.) μέχρις αὐθένος, colle tenus· 3) μέχρι τοῦδε, adhuc, ad hoc.

μή· 1) σύνδ. ne; non α') μή λέγε ταῦτα, ne dicas haec· β') ἐνόμιζον μή βούλεισθαι αὐτόν, putabant eum non habere, in animo, γ') δέδοικα

μη τοῦτο γένηται, vereor he hoc fiat· δ') οὐ δύναμαι μὴ οὐκ ἐπαινεῖν, non possum non laudare· ε') μὴ γένοιτο! absit ut hoc fiat! στ') ἀπαγορεύω μὴ ποιεῖν τοῦτο, veto hoc facere· 2) σύνδ. ἐρωτηματ. = μήπως; num? 3) μὴ μετ' ἄλλων μορίων α') μὴ γάρ, μὴ γάρ γε, μὴ γάρ δῆ, absit enim· β') μὴ δῆ, μὴ δῆτα, absit vero· γ') μὴ ὅτι, ἀλλ' οὐδέ, non dicam sed ne quidem· δ') μὴ οὕτως, ὥς, non tam quam· ε') μὴ τι, μὴ τί γε, μὴ ὅτι, μήτοι, nedum multo magis, multo minus.

μηδαμῇ, nequaquam.

μηδαμινός, nullius pretii; nequam, ἀνθρώπος — homo nihili.

μηδαμόθεν, nulla ex parte.

μηδαμόσε, nullum in locum.

μηδαμοῦ, nusquam.

μηδαμῶς, nullo modo.

μηδέ, neque, nec.

μηδεῖς, —μία, —έν, nullus, a, um.

μηδέν, nullum (οὐσ.), nihil.

μηδενίς, ad nihilum redigo; extinguo, deleo, —ere, aliquid.

*μηδενικόν, nullum (οὐσ.); nihil.

*μηδενισις, ἡ μηδενισμός, δ, in nihilum extinctio;

μηδέποτε, nunquam.

μηδέπω, nondum; necdum.

μηδεπώποτε, nullo tempore.

μηδέτερος, neuter, a, um.

μηδίς, Medos imitor.

μηδικός, ἡ, ὄν, medicus, a, um.

|| —τά μηδικά, bella Persica.

μηδόλως, nullo modo.

μηκάομαι — ᾤμαι· 1) ἐπὶ προβ. balo, —ire· 2) ἐπὶ αἰγός, mutio, —ire.

μηκασμός, δ, balatus, —us, ἄ.

μηκέτι, non amplius.

μήκιστα, longissime.

μήκιστος, longissimus, a, um.

μήκος, τό· 1) longitudo, —inis, θ.

2) = τό περίηκες, proceritas, —atis, θ.

3) ἐπὶ τόπον, χρόνον, spatium, —i, οὐ. *4) γεωλ. κατὰ — τοῦ ποταμοῦ, secundum fluvium.

μηκύνω, longum facio (aliquid); traho aliquid in longum.

μήκων, ἡ, papaver, —eris, οὐ.

μηκωνικός, papavereus, a, um.

μηκώνιον, τό, neconium, οὐ.

μηλέα, ἡ, malus, i, θ.

μήλη, ἡ, specillum, —i, οὐ.

μηλίζω, colore malum refero.

μήλινος, ἡ, ὄν, μέlinus, a, um.

μηλίτης οἶνος, vinum e malis.

μηλοειδής, ἔς, malo similis.

μηλολόνη, ἡ, melolonthe, θ.

1. μήλον, τό, ovis, —is, θ. συνήθ. ἐν τῷ πλ. θ. μήλας, becudes, —um.

2. μήλον τό, malum, οὐ. pomum.

μηλοφόρος, ὄν, pomifer, a, um; pomosus, a, um.

μηλών, δ, pometum, —i, οὐ.

μηλωτή, ἡ, pelliis ovina.

1. μῆν (μηνός), δ· 1) mensis, —is, ἄ. *2) γεωλ. ἐν Ἀθήναις τῇ 2α Ὀκτωβρίου, Athenis die sextum mensis Octobris, ante diem sextum Novas Octobres.

2. μῆν (ἐπὶ λ.) vero; profecto.

†μηναιόν, τό, manaeum, —i, οὐ.

μήνη, ἡ, luna, —ae, θ.

*μηνιαῖον, τό, merces menstrua; locationis pretium.

μηνιαῖος, menstruus, a, um.

μήνιγξ, ἡ, membrana cerebri.

μήνις, ἡ, ira permanens.

μηνίσκος, δ, lunula, —ae, θ.

μηνίω, irascor, —i.

μηνοειδής, ἔς, lunatus, a, um.

μήνυμα, τό, indicium, —ii, οὐ.

μήνυσις, ἡ, indicatio, θ.

μηνυτέον, indicandum est.

μηνυτής, δ, index, —icis, ἄ.

μηνύτωρ, δ, nuntiator, —oris, ἄ.

μηνύω· 1) = δηλώ, indico, —are

2) μηνύω (= καταμηνύω) τινα ἢ εἰ τι, indico aliquem ἢ aliquid alicui· 3) μηνύω (= ἀναγγέλλω) τι εἰς τινα πρὸς τινα, nuntio alicui aliquid, certiore facio aliquem de re· *4) α') = παραγγέλλω, praecipio (—pui, —ere) alicui aliquid (ut veniat)· β') scribo, significo (—are), alicui aliquid.

μή οὐ, ἴδε μή.

μήποθεν, necunde.

μήποτε, ne quando.

μήπου, necubi.

μήπω, nondum· μήπω γε, necdum

μήπως, ne quo modo.

μηρός, δ, femur, femoris (καὶ ieminis), οὖ.

μηρυκάω, μηρυκίζω, μηρυκάομαι -ώμαι, rumino, -are· μηρυκίζων, ruminalis· *μηρυκάσσοντα, ruminalia.

μηρυκισμός, δ, ruminatio, θ.

μηρύομαι, contraho (aliquid).

μήτε, neque, nec.

μήτηρ, ἡ, mater, -tris, θ.

μήτι, nedum.

μήτις, μήτι (γεν. μή τιος)· nequis, nequid καὶ nequi, nequae.

μήτοι, nedum.

μήτρα, ἡ, matrix, θ. uterus, θ.

μητραδέλφη, μητραδέλφος, ἡ, matertera, -ae, θ.

μητραδέλφος, δ, avunculus, ἀ.

μητραλοῦς, δ, matricida, -ae, ἀ.

μήτριος, α, ον, μητρικός, ἡ, δν, maternus, α, um.

μητρικῶς, matris more.

μητρόθεν, a matre.

μητροκτονέω -ῶ, matrem occido.

μητροκτονία, matricidium, οὖ.

μητροκτόνος, ον, matricida.

μητρόκτονος, ον, a matre interfectus, α, um.

μητρολίτης, δ, matricida, ἀ.

μητρόπολις, ἡ· 1) metropolis, -is, θ. caput, -itis, οὖ. † 2) Ecclesia cathedralis, major, episcopalis.

μητροπολίτης, δ· 1) metropolita, ἀ. † 2) metropolitanus episcopus· *—ικός ναός· Ecclesia cathedralis.

μητρότης, ἡ, matertitas, θ.

μητροφόνος, ον, matricida, -ae, θ.

μητρυνία, ἡ, noverca, -ae, θ.

μητρυνός, δ, vitricus, -i, ἀ.

μητρῶον, τό· 1) ὁλον τό Ἀθήνησι δημός. γραμματοφυλάκιον, tabularium -i, οὖ. *2) νεοελ. —κατάλογος, matricula, -ae, θ. album, -i, οὖ.

μητρῶος, maternus, α, um.

μηχανάομαι -ώμαι· 1) machinor (-atus sum, -ari) aliquid· 2) molior (-itus sum, -iri) aliquid.

μηχανή, ἡ, machina, θ.

μηχάνημα· 1) mechanema· 2) machinamentum, οὖ. 3) molimen.

μηχάνησις, machinatio, molitio.

μηχανητής, δ· 1) machinator, -oris, ἀ. 2) molitor, -oris, ἀ.

μηχανικός, ἡ, δν, machinarius, α, um; machinalis, e.

*μηχανικῶς, sine mente ac ratione; sine iudicio.

μηχανοποιός, δ, machinarum faber; machinator, ἀ. [excogito.

μηχανορραφέω -ῶ, ρῆμ. fraudes μηχανορραφία, ἡ, fraudum excogitatio; sutēla, -ae, θ.

μηχανορράφος, δ, fraudis artifex μηχανοουργός, machinas fabricans.

μία, ἡ, una (γεν. unius).

μιάινω· 1) inquino, -are, aliquem ἢ aliquid· 2) contamino, -are· 3) foedo, -are· 4) polluo (-ni, -ūtum, -ere) aliquid· 5) violo ἢ vitio, -are, aliquid.

μιαυρονέω -ῶ, contamino me sanguine; polluo me caede.

μιαυρονία, ἡ, contaminatio e caede; caedes nefaria et scelerata.

μιαυρόνομος, ον, qui se caede polluit ἢ contaminavit.

μιανσις, ἡ, pollutio, θ.

μιαρία, ἡ, impuritas, θ.

μιαρός, ἀ, δν, pollutus, α, um.

μιαρῶς, pollute; scelestē.

μιάσμα, τό, contagium, οὖ.

*μιασματικός, ἡ, δν, μiasmatώδης, es, contagiosus, α, um.

μιασμός, δ, contaminatio, θ.

μιάστωρ, δ, contaminator, ἀ.

μιγᾶς, δ· 1) promiscuus, μιγάδες, hominum colluvies, homines promiscue convenae· *2) νεοελ. δ, ἡ,

μιγᾶς, mixtus, mixticius, α.

μίγδα, μίγδην, mixtum.

μίγμα, τό· 1) mixtura, ae, θ. per-

mixtio, θ. *2) μετφ. ὁ βίος μίγμα λύπης καὶ χαρᾶς ἐστίν, totam vitam miscent dolor et gaudium.

μίγνυμι, μίγνυν, μίσγω (νεοελ. σμίγω), misceo, permisceo (-cui, mixtum, -ere) alicui aliquid ἢ aliquid aliqua re· || —γνυμαι, me misceo ἢ misceor, -eri (alicui ἢ cum aliquo).

*μικράινω, ἴδε μικρύνω.

μικρόβιος, ον, breve tempus vivens, brevis aevi.

μικρογραφία - ὤ, vocali o scribo.
 μικρογραφία, ἡ· 1) scriptio vocali, θ. *2) νεοελ. tabella minor.
 μικρολογέω - ὤ καὶ συνθηθ. μικρολογέομαι - οὔμαι· 1) minute dico· 2) sordide et parce facio.
 μικρολογία, ἡ· 1) minutiloquium οὐ. 2) parsimonia sordida.
 μικρολόγος, ον· 1) res parvas magni aestimans· 2) sordidus.
 μικρόν, ἴδε μικρός.
 μικρόνοια, ἡ, hebes ingenium.
 μικρόνους, ονν, homo hebeti ingenio.
 μικροπονηρία, ἡ, astutia, θ.
 μικροπόνηρος, ον, astutus (a, um); veterator.
 μικροπρέπεια, ἡ, illiberatitas, θ.
 μικροπρεπής, ἐς, sordidus, a, um; illiberalis, e.
 μικροπρεπῶς, sordide.
 μικρόρειν, μικρόρεις, δ, ἡ, parvum nasum habens.
 μικρός (ἢ μικρόδός), ἄ, ὄν· 1) parvus, a, um· 2) paulus, a, um· 3) exiguus, a, um· 4) = λεπτός, minutus, a, um· 5) μικρός τις, πάνν μικρός, parvulus, a, um· 6) μικρόν (ἐπίρ.) parum; paulum· 7) παρὰ μικρόν, μικροῦ δεῖν, prope, propemodum· 8) συγκρ. μικρότερος, α, ον, minor, -us (-oris), ὑπερθ.
 μικρότατος, η, ον, minimus, a, um· *9) φράσεις νεοελ. α') μικρόν πνεῦμα, mediocre ingenium· β') δι' ὑποκορ. μικρόν βιβλίον, libellus· γ') ἐπὶ καταγ. μικρός (= ταπεινός) ἄνθρωπος, parvus, humilis homo· δ') τα μικρά (τῶν ζώων), catuli, pulli, -orum, ἄ. πλ.
 μικρόσχημος, parvus habitu.
 μικρότης, ἡ, parvitas, θ.
 μικρόψυχος, pusillanimis, e.
 μικρύνω (ἢ σμικρύνω), parvum aliquid reddo.
 μικρῶς, parvum; leviter.
 μικτέον, miscendum est.
 μικτός, ἡ, ὄν, mixtus, a, um.
 μίλαξ, ἡ, taxus, -i, θ.
 μιλάζω, per milliaria dimetior.
 μίλιον, τό, mille passus.
 μιλτεῖον, τό, vas minio plenum.

μίλτειος, α, ον, minio factus.
 μίλτινος, η, ον, miniacus, a, um.
 μίλτος, ἡ, rubrica (δῆλ. terra).
 μιλτώ - ὤ, rubricā tingo (aliquid); minio, -are, aliquid· μεμιλτωμένος, η, ον, miniatus, a, um.
 μιλτώδης, ἐς, rubricosus, a, um.
 μιλτωτός, miniatus, a, um.
 μιμέομαι - οὔμαι, imitor (-atus sum, -ari) aliquem ἢ aliquid.
 μιμηλός, ἡ, ὄν, imitans, -ntis; imitandi peritus, a, um.
 μίμημα, τό, imitamen, οὐ.
 μίμησις, ἡ, imitatio, θ.
 μιμητέος, imitandus, a, um.
 μιμητής, δ, imitator, -oris, ἄ.
 μιμητικός, ἡ, ὄν, imitandi peritus a, um, θ.
 μιμητικῶς, imitando.
 μιμητός, ἡ, ὄν, imitabilis, e.
 μιμικός, ἡ, ὄν, mimicus, a, um.
 μιμνήσκω, in memoriam revoco, συνθηθ. μιμνήσκομαι (μνησθήσομαι, ἐμνήσθην) τινός, recorder (-atus sum, -ari) aliquid.
 μῖμος, δ· 1) = μιμητής, imitator, ἄ. 2) = μίμησις, imitatio, ἄ. 3) σατвр. κωμωδ. mimus, -i, ἄ.
 μιμῶ, ἡ, simia, -ae, θ.
 μιμωδός, δ, mimi cantor.
 μίνιον, τό, minium, -i, cὺ.
 μινυρίζω, minurio, -ire.
 μινυρισμός, δ, minuritis, θ.
 μίξ, mistim; promiscue.
 μιξάνθρωπος, semihomo.
 μίξις, ἡ· 1) mixtio, θ. mixtura, θ. 2) concubitus, us, ἄ.
 μίξοβάρβαρος, ον, semibarbarus.
 μίξοπαρθένος, semivirgo.
 μίξοπόλιος, semicanus, a, um.
 *μισαλλοδοσία, ἡ, odium opinionum aliorum de rebus divinis.
 *μισαλλόδοξος, ον, ἐπ. aliorum de rebus divinis opiniones haud leniter ferens.
 μισανθρώπιος - ὤ, homines odi.
 μισανθρωπία, ἡ· 1) odium hominum· 2) νεοελ. morositas, θ.
 μισάνθρωπος, ον· 1) hominum osor· 2) νεοελ. morosus, a, um.
 μίσγω (κ. σμίγω), misceo, -ere; — (κ. σμίγομαι), misceor, -eri.

μισέλλην, *δ, ἡ*, graecorum osor.
*μισέλλησις, *δ*, odium in
graecos.

μισέω-*ᾶ*, odi (aliquem ἢ aliquid).
-odeo persequor (aliquem); -*οῦμαι*,
in invidia, in odio sum.

μίσημα, *τό*, odium, -ii, *οὖ*.

μισητής, *δ*, osor, -oris, *ᾶ*.

μισητός, *ῆ, δν*, odiosus, a, um.

μισητῶς, odiose.

μισθαγνέω -*ᾶ*, mercede operam
meam loco.

μισθιος, mercenarius, a, um.

μισθοδοσία, *ἡ*, mercedis solutio.

μισθοδοτέω -*ᾶ*, mercedem do ἢ
solvo -*οῦμαι*, mercedem fero.

μισθοδότης, *δ*, qui mercedem
solvit.

μισθός 1) merces, -edis, *θ*. 2)
γερονομία —, salarium, -ii, *οὖ*. 3)
στρατ. —, stipendium, -ii, *οὖ*.

μισθοφορά, *ἡ*, stipendium, *οὖ*.

μισθοφορέω -*ᾶ*, *εἴμ*. mercedem
capio.

μισθοφόρος, *ον*, mercenarius, a.
um, stipendiarius, a, um.

μισθώω -*ᾶ*, mercede loco ἢ ἀπλ.
loco (-avi, -are) aliquem ἢ ali-
quid -*οῦμαι τι*, (mercede) con-
duco (-xi, -ere) aliquid.

μισθώμα, *τό*, merces, -edis, *θ*.

μισθώσιμος, locaticius, a, um.

μισθώσις, *ἡ* 1) locatio, -onis, *θ*.
2) conductio, *θ*.

μισθωτής, *δ*, conductor, *ᾶ*.

μισθωτός, mercenarius, a, um.

μισογύνης, osor mulierum.

μισόδημος, osor populi.

μισόδημος, *ον*, litium osor.

μισόξενος, osor peregrinorum.

μισόπαις, osor liberorum.

μισοπάτωρ, patri inimicus.

μίσος, *τό*, odium, -ii, *οὖ*.

μίσχος, *δ*, pediculus, -i, *ᾶ*.

μίτος, *δ*, licium, filum, *οὖ*.

μιτόω -*ᾶ*, licia tendo.

μίτρα, *ἡ*, mitra, -ae, *θ*.

μιτροφόρος, mitratus, a, um.

μιτρίον, *τό*, mitrula, mitella, *θ*.

μιτροφορέω -*ᾶ*, mitram gesto.

μίτυλος, *ον*, mutilus, a, um.

μνάα -*ᾶ, ἡ*, mina, -ae, *θ*.

μνάομαι -*ᾶμαι*, uxorem peto.

μνεία, *ἡ*, mentio, -onis, *θ*.

μνήμα, *τό* 1) monumentum, -i,
οὖ. 2) sepulcrum, -i, *οὖ*.

μνημεῖον, *τό* 1) monumentum,
-i, *οὖ*. 2) sepulcrum, -i, *οὖ*.

μνήμη, *ἡ* 1) memoria, -ae, *θ*.
2) = *τό μνημονικόν*, memoria.

μνημονευτικός, memorialis, e.

μνημονεύω *τινός ἢ τι*, memoro
(-avi, -are) aliquem ἢ aliquid. ||

-*ομαι*, memoror, celebror (-atus
sum, ari).

μνημονικός, *ῆ, δν* 1) memori-
osus, a, um. 2) = *μνημονικόν ἔχων*,
memor, -oris. 3) *τό μνημονικόν*,
memoria, *θ*.

μνημοσύνη, *ἡ*, memoria, *θ*.

μνημόσυνον, *τό* 1) monumen-
tum, *οὖ*. 2) memoraculum, -i, *οὖ*.

μνήμων, *ον*, memor, -oris.

μνησικακέω -*ᾶ*, mali ἢ injuriae.
acceptae memor sum.

μνησικακία, *ἡ*, injuriarum me-
moriam.

μνησικάκος, *ον*, injuriae acce-
ptae memor.

μνηστεία, *ἡ* 1) petitio uxoris. 2)
petitio honorum. 3) = *μνηστευσις*.

μνηστευσις, *ἡ*, petitio uxoris.

μνηστεύω 1) nuptias ambio; uxo-
rem peto || *μετφ.* ambio aliquid.

2) *μνηστεύω τὴν θυγατέρα τινί* fi-
liam alicui spondeo ἢ despondeo.

|| -*ομαι τινι*, despondeo mihi ali-
quem *3) *νεοελ. (ἐπὶ γυν. καὶ ἀν-
δρός)*, filium ἢ filiam alicui spon-
deo ἢ despondeo (-si, -nsum, -are).

μνηστή, *ἡ*, sponsa, -ae, *θ*.

μνηστήρ, proci; sponsus, *ᾶ*.

μνηστis, *ἡ*, memoria, -ae, *θ*.

μογγός, *δν*, qui voce est obtusa.

μογέω -*ᾶ*, laboro, -are.

μόγις, aegre; vix.

μόδιος, *δ*, modius, -ii, *ᾶ*.

μοῖρα, *ἡ* 1) = *μέρος, μερίδιον*, pars,
-rtis, *θ*. portio, -onis, *θ*. 2) *μαθη-*
ματ. gradus, -us, *ᾶ*. 3) *ἐν μοίρα τι-*
νός (= *ἀντι τινός*), vice alicujus, in-

star alicujus. 4) = *τιμή*, honor. *ᾶ*.

aestimatio, *θ*. 5) = *τύχη*, sors, -rtis,

θ. 6) = *είμαρμένη*, fatum, -i· 7) *Μοῖρα*, Parca.

μοιράζω, divido (-si, -ere).

μοιραῖος, α, ον, fatalis, e.

μοιραῖως, fataliter; fato

μοιχαλῖς, adultera moecha, θ.

μοιχεία, ἡ, adulterium, οὐ.

μοιχευτής, ὁ, adulter, -i, ἄ.

μοιχεύτρια, ἡ, adultera, -ae, θ.

μοιχεύω, moechor, -ari, adultero

(aliquam); adulterium facio com-

mitto cum aliena uxore || —ομαι,

adulterio vitior, stupror (ab aliquo).

μοιχίδιος, adulterinus, α, um.

μοιχικός, in adulteria pronus.

μοιχικῶς, adulterorum more.

μοιχός, δ, adulter, ἄ.

μόλιβος κτλ. ἴδε *μόλυβδος* κτλ.

μόλις, aegre; vix.

μόλῳ, ἡ, malva, -ae, θ.

μολπή, cantus cum saltatione.

μολύβδαινα, ἡ, plumbago, θ.

μολύβδεος -οῦς, ἡ, οὖν, plum-

beus, α, um; plumbatus, α, um.

μολύβδινος, ἴδε *μολύβδεος* -οῦς.

μολυβδῖς, ἡ, plumbum, οὐ.

μόλυβδος, δ, plumbum, -i, οὐ.

μολυβδόχρως -ους, -ουν, plum-

bi colorem habens.

μολύβδωσις, plumbatura, -ae, θ.

μολυβδωτός, plumbatus, α, um.

μόλυνσις, ἡ; inquinatio, θ.

μολύνω· 1) polluo (-ui, -utum,

ere, aliquid, μετφ. — (= διαφθείρω)

τινά, polluo aliquem (virginem)· 2)

inquino, -are, aliquem ἢ aliquid —

ομαί τι, me inquino ἢ inquino

aliqua re (κακία, vitii)· 3) conta-

mino, -are.

μόλυσμα, τό· 1) = *κηλῖς*, macula,

-ae, θ. 2) contaminatio, θ. con-

tagium, οὐ. piaculum, οὐ.

μολυσματώδης, inquinatus.

μολυσμός, δ, inquinatio θ.

μομφή, ἡ· 1) = *μεμψιμοῖα*, que-

rela, querimonia, -ae, θ. 2) = *φό-*

γος, reprehensio, -onis, θ.

μοναδικός, ἡ, ὄν, singularis, e.

μονάζω, solitariam vitam ago;

solus dego.

μοναξία, ἡ, solitudo.

μοναρχέω -ῶ, solus impero —

οῦμαι, unius imperio subeo.

μονάρχης, δ, rex; summus prin-

ceps; dominus.

μοναρχία, ἡ, unius imperium;

imperium singulare.

μοναρχικός, régius, α, um.

μοναρχικῶς, regie.

μονάς, ἡ· 1) unitas, -atis, θ. unio,

-onis, θ. 2) *φιλοσοφ.* monas, θ.

μονασμός, δ, vita solitaria.

μοναστηριακός, ἡ, ὄν, monaste-

rials, e.

μοναστήριον, monasterium, οὐ.

μοναστής, δ, monachus, οὐ.

μοναστικός, monasterialis, e.

μοναχή, unice; singulariter.

μοναχή, ἡ, monacha, -ae, θ.

μοναχικός, monasticus, α, um.

μοναχός, δ, monachus, -i.

μονή, ἡ· 1) mansio, -onis, θ. † 2)

monasterium, -ii, οὐ.

μονήμερος, ον, unius diei.

μονήρης, solitarius, α, um.

μόνιμος, ον, stabilis, e; immo-

bilis, e; firmus, α, um.

μονιμότης, ἡ, stabilitas, θ.

μονιμῶς, stabiliter.

μονόγαμος, δ, monogamus, ἄ.

μονογενής, ἐς, unicus, α, um. μ.

νίος, unicus gnatus.

μονόγραμμα, monogramma.

μονόζυγος, unijugus, α, um.

μόνοκερως, δ, unicornus, ἄ.

μονόκλωνος, monoclonos en.

μονοκοιτέω -ῶ, solus cubo.

μονόλογος (ἐν θεάτρῳ), canticum, ἰ

μονόλυκος, δ, lupus solitarius.

μονομαχέω -ῶ, singulari certa-

mini pugno.

μονομαχία, ἡ· 1) ἐν ἀμφιθ. gladi-

tura, θ. 2) singulare certamen.

μονομαχικός, gladiatorius.

μονομαχικῶς, gladiatorie.

μονομάχος, gladiator, ἄ.

μονομερής, ἐς· 1) unius partis·

* 2) — *κρίσις*, iudicium rem ab una

tantum parte spectans.

μονομερῶς κρίνω, ἐξετάζω· iudico

re ab una tantum parte spectata.

μόνοφθαλμος, unoculus, α, um.

μόνον· 1) solum; modo· 2) tantum

τῷ ὀνόματι μόρον, nomine tantum.

μονόφυλον, linter -tris, θ.
 μονοπάτιον, semita, -ae, θ.
 μονοπωλείον, τό, monopoliū oṽ.
 μονοπωλῆς, δ, monopōla, -ae, ἄ.
 μονοπωλίον, τό = μονοπωλείον.
 μόνωρξ, δ, unitestis, -is, ἄ.
 μόνος, η, ον, 1) solus, a, um, (γ. solius, δ. soli)· 2) unus, a, um· 3) δ μόνος, unicus, a, um· 4) νεοεὶ. μό-
 νος ἐγώ, nemo praeter me.
 μονοσάνδαλος, ον, ἐπὶ θ. uno cal-
 ceo indutus.
 μονοσύλλαβος, monosyllabus.
 μονότης, ἡ, 1) unitas, -atis, θ. 2)
 vita caelebs, caelibatus, us, ἄ.
 μονοτονία, ἡ, unus idemque tenor;
 una spirītus ac soni intentio.
 μονότονος, ον, uno tenore proce-
 dens; μετφ. omni varietate carens;
 || *τὸ μονότονον, nulla varietas.
 μονοτόνως, eodem tenore; μετφ.
 sine ulla varietate;
 μονότροπος, ον· 1) unius modi;
 2) solitarius, a, um.
 μονόφθαλμος, unoculus, a, um.
 μονόφθογγος, ον, ἐπὶ θ. unum so-
 num habens.
 μονόχειρ, δ, ἡ, unimanus.
 μονῶ, -ῶ, solum relinquo; se-
 jungo, -ere; desolo, -are (aliquid
 aliquem)· —οἶμαι, solus relinquo,
 -i· || μονωθεῖς, εἶσα, ἐν, solus relictus,
 a, um· || μεμονωμένος, η, ον· ab ho-
 minum societate se junctus, a, um.
 μονωδία, ἡ, canticum, -i, οὔ.
 μονώνυξ, μονώνυχος, solidam et
 non fissam habens ungulam.
 μόνως, solum; tantum.
 μόνωσις, ἡ, desolatio, θ.
 μονωτικός, solitarius, a, um.
 μορεά, ἡ, morus, -i, θ.
 μόριον, τό, 1) particula, -ae, θ. 2)
 γεννητικά —a, genitalia —um, οὔ.
 μορμολύκειον, τό, larva, -ae, θ. τὰ
 —a, maniae, -arum, θ. πλ.
 μορμυρίζω, μορμύρ· murmuro;
 || τὸ μορμυρίζειν, murmur, οὔ.
 μορμώ, ἡ, 1) larva, -ae, θ. 2) ἡ Μορ-
 μώ, Mania, -ae, θ.
 μόρον, τό, morum, -i, οὔ.
 μόρος, δ, fatum, -i, οὔ.
 μόρσιμος, ον, fatalis, e.

μορφάζω, vultum varie fingo; os
 distorqueo, -ere.
 μορφασμός, δ, oris depravatio.
 μορφή, ἡ, 1) forma, θ. figura, θ.
 formatio, θ. 2) species.
 μορφώ, -ῶ formo, figuro, -are,
 aliquid, μετφ. formo, excolo; || —
 οἶμαι, formam accipio· || *μετφ. ne
 excolo; || μεμορφωμένος, η, ον· doctri-
 nā excultus, a, um.
 μόρφωμα, formamentum, οὔ.
 μόρφωσις, ἡ, formatio, θ. for-
 matura, cultura, ae, θ.
 μορφωτής, ἡ, formator.
 μορφωτικός, ἡ, όν, formativus, a,
 um; formandi vim habens.
 μοσχάριον, τό, vitulus, -i, a.
 μοσχάς, ἡ, vitula, -ae, θ.
 μόσχειος, vitulinus, a, um.
 μόσχευμα, τό, surculus, -i, ἄ.
 μοσχεύω, surculis ex arbore dem-
 ptis sero; inserto, planto.
 *μοσχοβόλος, ον, qui gratum odo-
 rem diffundit; bene olens.
 *μοσχοβολέω, -ῶ, gratum odorem
 diffundo; bene oleo.
 μοσχοκάριον, τό, nux odorata.
 μόσχος, δ, 1) vitulus, juvenens, ἄ.
 θηλ. vitula, juvenca, θ. 2) = μό-
 σχευμα· 3) ἄρωμα muscus, ἄ.
 μοτὸν καὶ μοτός, linamentum, οὔ.
 μοτόω, -ῶ, linamentum in vul-
 nera immitto ἢ impono.
 *μουγγρίζω, mugio, -ire.
 *μούγγρισμα, mugitus, -us, ἄ.
 *μουδιάζω, torpesco, -ere.
 *μούδιασμα, τό, torpor, -oris, ἄ.
 *μούμια, ἡ, medicatum corpus.
 μουσα, ἡ, musa, -ae, θ.
 μουσεῖον, τό, 1) musæum ἢ mo-
 sium, οὔ. 2) = ψηφοθέτημα, mosi-
 vum, οὔ.
 μουσεῖω, -ῶ, mosivo obtego.
 μουσική, ἡ, musice, -es, θ. musica,
 -ae, θ.
 μουσικός, musicus, a, um.
 μουσικῶς, musice, concinne,
 μουσόληπτος, a Musis adflatus.
 μουσομανής, cantu insaniens.
 μουσομανία, ἡ, furor musicus.
 μουσσοποιός, όν, qui carmina scri-
 bit; qui musicas artes exercet.

μουσσογραφής, *ἐς*, a Musis nutritus, a, um. *δθ.*—doctus a um.
 μουσουργία, modulatio mnsica.
 μουσουργός, *δ'* 1) cantor, -oris, *ἀ.* 2) musicus, -i, *ἀ.*
 μουστον, *τό*, mustum, *οὔ.*
 μουσφδός, carmina componens.
 μοχθῶ *ᾧ*, laboro, -are.
 μόχθημα, *τό*, labor, -oris, *ἀ.*
 μοχθηρία, *ἡ*, malitia, -ae, *θ.*
 μοχθηρός, *δ'*, *δν'* 1) = πολὺμοχθος, laboriosus, a, um. 2) = κακός, malus improbus malitiosus, a, um.
 μοχθηρῶς, malitiose.
 μοχθίζω, laboro, -are.
 μόχθος, *δ'* 1) labor, -oris, *ἀ.* 2) = τάλαιπωρία, aerumna, -ae, *θ.*
 μοχλευτής, *δ*, vectarius, -ii, *ἀ.*
 μοχλός, *δ*, vectis, -is, *ἀ.*
 μνάγρα, *ἡ*, mnsipula, -ae, *θ.*
 μυαλός κτλ. *ἴδε* μυελός κτλ.
 μυδάω -*ᾧ* 1) mado, -ere. 2) = *ἐύρωτιᾷ*, muresco, -ere.
 μύδησις, mucor, -oris, *ἀ.*
 μύδροος, *δ'* 1) ferrum ignitum. 2) massa ignea. 3) lapis igneus.
 μυέλιος, medullinus, a um.
 μυελός, *ἐσσα*, *εν*, medullus.
 μυελόν, *τό*, μυελός, *δ'* 1) medulla, -ae, *θ.* *2) *νεοελ.* *ὁ* τῆς κεφαλῆς—celebrum, -i, *οὔ.*
 μυελώδης, medullusos, a, um.
 μνέω -*ᾧ*, initio, -are. || *initiatu*s, *μεμνημένος*, *η*, *ον*, *initiatu*s, a, um.
 μύζω, mussito, -are.
 μύημα *τό*, *initiam*entum, *οὔ.*
 μύησις, *ἡ*, *initiat*io, *θ.*
 μυθέομαι-*οὔμαι*, fabulor, -ari.
 μύθευμα, *τό*, fabula, -ae, *θ.*
 μυθεύω, fabulor, -ari.
 μυθικός, *ἡ*, *όν*, fabularis, e.
 μυθικῶς, fabulose.
 *μυθιστόρημα, *τό*, fabulosa narratio.
 μυθιστορία, *ἡ*, historia fabularis; mythistoria, -ae, *θ.*
 μυθιστορικός, mythistoricus.
 μυθογραφῶ -*ᾧ*, fabulas scribo.
 μυθογράφος, fabularum scriptor
ἡ auctor, fabulator, -oris.
 μυθολογέω -*ᾧ*, fabulor, ari.
 μυθολόγημα, narratio fabulosa.

μυθολογία, *ἡ* 1) narratio fabularum. 2) deorum fabulosa historia fabulae de diis; mythologia.
 μυθολογικός, *ἡ*, *όν*, ad fabulas de diis pertinens.
 μυθολόγος, fabulas de diis narrans fabulator, -oris.
 μῦθος, *δ*, fabula, -ae, *θ.*
 μυθώδης, *ες*, fabulosus, a, um.
 μυθωδῶς, fabulose.
 μυῖα, *η*, musca, -ae, *θ.*
 μυκάομαι-*ᾧμαι*, mugio, -ire.
 μυκηθμός *δ*, mugitus, -us, *ἀ.*
 μύκημα, μύκησις = μυκηθμός.
 μυκητής, *δ*, mugitor, *ἀ.*
 μῦκος, *δ*, mucus, -i, *ἀ.*
 μυκήρ, *δ*, naris, -is, *θ.*
 μυκτηρίζω, naribus utor.
 μυκτηρισμα, *τό*, μυκτηρισμός, *δ*, nares, -ium, *θ.* nasus, -i, *ἀ.*
 μυκτηριστής, *δ*, nasutus, -i, *ἀ.*
 μυλαῖος, molendarius, a, um.
 μύλαξ, *δ*, lapis molaris.
 μύλη, *ἡ*, mola, -ae, *θ.*
 μυλίας, *δ*, lapis molaris.
 μυλικός, *ἡ*, *όν*, molaris, e.
 μυλίτης λίθος, moliris lapis *ἡ* ἀπλ. molaris, -is, *θ.*
 μυλόδους *δ*, molaris (dens).
 μυλοειδής, *ες*, μυλώδης, *ες*, similis lapidi molari, *δθ.*—rotundus.
 μύλος, *δ*, mola, -ae, *θ.*
 μυλωθρέω -*ᾧ*, molo, -ere.
 μυλωθρός, *δ*, pistrinarius, *ἀ.*
 μυλών, *δ*, pistrinum, -i, *οὔ.*
 μύξα, *ἡ*, mucus, -i, *ἀ.*
 μυξώδης, *ες*, mucosus, a, um.
 μυοκτόνος, muricidus, a, um.
 μυοπάρων, *εἶδος* πλοίου, myoparōn's, *ἀ.*
 μύραινα, *ἡ*, muraena, -ae, *θ.*
 μυρεψία, μυρεψική, *ἡ*, unguentaria, -ae, *θ.* (*ὑπον.* ars).
 μυρεψός, *δ*, unguentarius, *ἀ.*
 μυριάκις, millies.
 μυριάς, *ἡ*, decem millia.
 μυρίζω 1) unguentis illino; *με-*μυρισμένος, *η*, *ον*, unguentatus. *2) *νεοελ.*—*δζω*, oleo (bene male).
 μυρίκη, *ἡ* murica, -ae, *θ.*
 μυριόενκεροι, μάχαι, pugnae, -ubi permulti cadunt.

μυριοπλάσιοι, αι, α, infinitis partibus plures.

1. μυρίοι, αι, α, mille; sexcenti, ae, α innumeroi, ae, α.

2. μύριοι, αι, α, decies mille ἢ decem millia.

μυριοστήριον, τό, decies mil-lena pars.

μυριοστός, decies millesimus.

μυρίπνοος οὖς, unguenta spirans

μυριστικός, ἡ, ὄν, odor, a, um.

μυρμηκίαισις, ἡ, μυρμηκισμός, δ, fornicatio, θ.

μυρμηκίζω, μυρμηκιδω -ᾶ, for-mico, -are.

μυρμηκίον, τό· 1) formicula, -ae, θ. 2) νόσος, myrmecium, οὖ.

μύρμηξ, δ, formica, -ae, θ.

*μυρολογέω -ᾶ, neniam canto.

*μυρολόγιον, nemia ἢ naenia.

μύρομαι, fleo ploro, lamentor.

μύρον· 1) unguentum, οὖ. odo-res, θ. πλ. 2) τὸ ἄγιον—, chrisma, ᾶ

μυροποιός, δ, unguentorum con-fector.

μυροπωλεῖον, τό, unguentaria ta-berna; myropolium, -ii, οὖ.

μυροπώλης, δ, unguentarius, ᾶ.

μυροπόλις, ἡ, unguentaria, θ.

μυροφόρος, unguentum portans.

μυρόω -ᾶ, unguo, -ere.

μύρρα, ἡ, myrrha, -ae, θ.

μυρρίνη, ἡ, myrtus, -i, θ.

μυρσίνη, ἡ, myrtus, -i, θ.

μυρσίνος, myrteus, a, um.

μύρσινος, η, ον, myrteus, a, um.

μυρτιά, ἡ, myrtus, -i, θ.

μύρτινος, myrtinus, a, um.

μύρτον, τό, myrtum, -i, οὖ.

μύρωμα, τό· 1) unguentum, -i, οὖ. *2) chrismati unctio.

μύρωσις, ἡ· 1) unctio, -onis, θ. 2)=μύρωμα, 2.

μῦς, δ· 1)=ποντικός, mus, -uris, ᾶ. 2)=μῶν, musculus, -i, ᾶ.

μύσαγμα, τό, piaculum, οὖ.

μυσσάρς, ᾶ, ὄν, detestabilis, e.

μυσσάρς, detestabiliter.

μυσάττωμαι τινα ἢ τι· 1) detestor, -ari, aliquem ἢ aliquid· 2) fasti-dio, -are, aliquid.

μύσος, τό, piaculum, οὖ.

μυσταγωγᾶ, initio (aliquem).

μυσταγωγία, ἡ, initiatio, θ.

μυσταγωγός, δ, initiator, -oris, ᾶ. mystagógus, -i, ᾶ.

μύσταξ, barba labri superioris.

μυστήριον, τό· 1) arcanum, οὖ. *2) sacramentum, οὖ.

μυστηριώδης, ες, mysticus, a, um, tectus, a, um,

*μυστηριωδῶς, mystice.

μύστις, δ, mysta (-es), -ae, ᾶ.

μυστικόν, τό, secretum, οὖ.

μυστικός, ἡ, ὄν, mysticus, a, um; secretus, um.

μυστικότης, ἡ, secretum, οὖ.

μυστικῶς, mystice; secreto.

*μυστήριον, trulla, -ae, θ.

*μύτη, ἡ, nasus, -us, ᾶ.

μυχαίτατος, η, ον, penitissimus, a, um, intimus, a, um.

μύχιος, α, ον, penetralis, e.

μυχός· (ναοῦ, πόλεως, θαλάσσης,

τῆς ψυχῆς)· penetral, -alis, οὖ.

μυώδης, ες, musculosus, a, um.

μυών, δ, locus musculosus.

μυωπία, μυωπίας, ἡ, luscitio, -onis, θ. visus humilis.

μυωπίζω, calcar subdo.

μυωπός, ὄν, oculis connivens.

μύωψ, δ, ἡ· 1) = μυωπός· 2) = πτερμαστήριον, calcar, -aris, οὖ. 3) δ οἰστρος, tabanus, -i, ᾶ.

μωκάωμαι -ᾶμαι, irrideo, -ere.

μώκημα, μωκία, irrisio, θ.

μῶκος, δ, subsannatio, θ.

μῶλος, δ, moles, -is, θ.

μωλωπίζω τινα, vobices alicui infligo || μεμωλωπισμένος, η, ον, vi-bicibus plenus, a, um.

μῶλωψ, δ, vibex, -icis, θ.

μωμάσμαι -ᾶμαι, vitupero, -are.

μωμητής, δ, vituperator, ᾶ.

μῶμος, δ· 1) vituperatio, θ. 2) δ

Μῶμος, Momus, -i, ᾶ.

μῶν; num?

μωραίνω -ομαι· 1) desipio (ui, -ere); stultus sum· 2) — τινα, de-mento aliquem· παροιμ. μωραίνει Κύριος, ὃν βούλεται ἀπολέσαι, quos vult perdere Jupiter, dementat prius· 3) — τι, desipio aliquam rem (τὸ ἄλας, sal).

μωρία, ἡ, stultitia, -ae, θ.
 μωρολογέω -ῶ, stulta loquor.
 μωρολόγημα, stultiloquium.
 μωρολογία, stultiloquentia, θ.
 μωρολόγος, stultiloquus, a, um.
 μῶρον, τό, morum, -i, οὐ.
 *μωροπιστία, ἡ, credulitas, θ.

*μωρόπιστος, credulus, a, um.
 μωρός, ὁ, stultus, a, um.
 μωρόω -ῶ, fatuum reddo (ali-
 quid)· μεμωρωμένος, η, ον, fatuus,
 a, um.
 μῶρωσις, ἡ, stultitia, -ae, θ.
 *μωσαϊκόν, τό, ἰδε μονασίον 2.

N

N, ν (νν)· 1) τὸ δέκατον τρίτον
 γράμμα, litera ν. 2) ὡς ἀριθμητ. ση-
 μείον τὸ μὲν ν = quinquaginta, τὸ
 δε, ν = quinquaginta millia.

ναί· 1) μόρ. βεβαιωτ. (μετὰ τῶν
 μορ. μή, μήν, μέν, μέντοι, sane pro-
 fecto) 2) μόρ. ὠμοτικόν (μετὰ τοῦ
 μά), nae, ναί μὰ Δι' ἔγωγε, nae,
 ego· 3) ἐν ἀποκρίσ. nae, ita, sic est,
 certe.

ναϊάς, ἡ, Naïas -iadis, θ.

ναῖδιον, ναῖσκος, sacellum, οὐ.

ναίω, habito, -are.

νάμα, τό, fluentum, -i, οὐ. † 2)
 vinum (quod in sacrosancto Missae
 sacrificio affertur).

ναματιαῖος, scaturiens, -ntis.

ναννίον, τό, pupus, -i, ἄ.

νάννος, δ, nanus, -i, ἄ. pumilus,
 -i, ἄ. pumilio -onis, ἄ.

νάος, δ, 1) aedes, -is, θ. 2) tem-
 plum, οὐ. 3) fanum, οὐ.

ναοφύλαξ, δ, templi custos.

νάπη, ἡ, saltus, -us, ἄ.

νάρδος, ἡ, nardus, -i, θ.

νάρθηξ, δ, 1) = φυτόν· ferula, θ.
 2) = πυξίς, θήκη, narthecium, οὐ. 3)
 — ἐκκλησίας, ferula.

ναρκάω, -ῶ, torpeo, -ere.

νάρκη, ἡ, 1) = ἰχθὺς, torpedo, -inis,
 θ. 2) = νάρκωσις, torpor, ἄ.

νάρκισσος, δ, narcissus, ἄ.

ναρκόω, -ῶ τι, torpōro, -are, ali-
 quid· — οὔμαι, torpesco, (-pui, -ere).

ναρκώδης, ες, torpidus, a, um.

νάρκωσις, ἡ, torpor, ἄ.

ναρκωτικός, torporem ferens.

νασμός, δ, latex, -icis, ἄ.

νασιός, δ, placentae genus.

ναναγέω -ῶ, naufragium facio ἢ
 patior.

ναναγία, ἡ, naufragium, οὐ.

νανάγιον, τό· 1) fragmentum na-
 vis· 2) = ναναγία, naufragium, οὐ.

ναναγός, ὁν, naufragus, a, um.

ναναρχέω -ῶ, navibus praesum.

ναναρχία, ἡ, praefectura classis
 maritimum imperium.

ναναρχίς, ἡ, navis praetoria.

ναύαρχος, δ, classis praefectus;
 navarchus, -i, ἄ.

ναυβάτης, δ, nauta, -ae, θ.

ναυκληρέω -ῶ, naviculariam fa-
 cio; navicularius sum.

ναυκληρία, ἡ, navicularia, θ.

ναυκληρικός, ἡ, ὁν, navicularis,
 e; nauclicus, a, um.

ναύκληρος, δ, navicularius, ἄ.

ναυκρατία, ἡ· 1) victoria navâlis·
 2) imperium maritimum.

ναῦλον, ναῦλος, naulum, -i, οὐ.

ναυλοχέω -ῶ, in portu permaneo.

ναυλοχία, occulta navium statio.

ναύλοχον, τό, statio navium.

ναυλόω -ῶ, navem nauulo eloco;

|| — οὔμαι, navem nauulo conduco.

*ναύλωσις, ἡ, navis conductio.

*ναυλωτής, qui navem conducit.

ναυμαχέω -ῶ, proelio navali con-
 fligo; navali proelio decerdo.

ναυμάχης, ναυμάχος, δ, navali
 paelio decertans.

ναυμαχία, ἡ, navale proelium;
 pugna navalis.

ναυπηγέω -ῶ καὶ — οὔμαι, (ναῦν)
 navem construo, aedifico.

ναυπηγησία, navium aedificatio.

ναυπηγήσιμος, navalis materia.

ναυπήγησις, navium aedificatio.
ναυπηγικός, ἡ, ὄν, ad aedificatio-
nem pertinens.

ναυπήγιον, navalia, -ium, οὐ.
ναυπηγός, δ, navium fabricator;
naupēgus, -i, ἄ.

ναύπορος, ὃν, navigabilis, e.
ναῦς, ἡ, navis, -is, ἀφ. nave καὶ
navi, θ. μακρά —, navis longa.

ναυσιπóρος, ὃν, navi permeans.
ναύσταθμον, τό, ναύσταθμος, δ,
navium statio.

ναυστολέω -ῶ· 1) navem mitto·
2) ἀμετ. καὶ μέσ. navi vehor.

ναύτης, δ, nauta, -ae, θ.
ναυτία, ναυτίαις, ἡ, nautea, θ.
ναυτιάω -ῶ, nauseo, -are.

1. ναυτικός, δ, navigator, ἄ. ·
2. ναυτικός, ἡ, ὄν· 1) nauticus,

-a, um; τὰ ναυτικά, ἡ ναυτική, res
nauticae, ἡ maritimae· 2) classa-
rius, a, um· β) navalis e.

ναυτικῶς, nautarum more.
ναυτίλια, ἡ, navigatio, θ.

ναυτίλλομαι, navigo, -are.
ναυτίλος, δ, navigator, ἄ.

ναυτιώδης, ες, nauseabilis, e.
ναυτοδίκης, δ, nauticus iudex.

ναυτολογέω -ῶ, nautas lego.
*ναυτολογία, ἡ, nautarum collectio

ναυφύλαξ, δ, custos navium.
νάφθα, ἡ, naphtha, -ae, θ.

νεάξω, juvenesco, -ere; juvenis
sum· 2) = νεανιεύομαι, juvenor, -ari.

νεανίας, δ, adolescens, ἄ.
νεανίσκωμα, juvenile facinus.

νεανιύομαι, juvenor, -ari.
νεανίζω, juvenis videor.

νεανικός, ἡ, ὄν, juvenilis, -e.
νεανικῶς, juveniliter.

νεάνις, ἡ, adolescens, -ntis, θ.
νεανίσκωμα, juvenile facinus.

νεανίσκος, δ, juvenis, -is, ἄ.
νεαρός, ἄ, ὄν· 1) juvenilis, e; 2)

novellus, a, um· || αὶ Νεαραί, no-
vellae constitutiones ἢ Novellae.

νεαρῶς, juveniliter.
νέαις, νεαμός, novavem, θ.

νέαιος, novissimus, a, um.
νεβρίς, pellicula hinnulea.

νεβρός, δ, hinnulus, -i, ἄ.
νήλης, δ, ἡ, advena, -ae, θ.

*Ἑλληνο-Λατινικὸν Λεξικόν

νεῖκος, τό, rixa, -ae, θ.

νεκρικός, ἡ, ὄν, feralis, e.

νεκρικῶς, in modum mortuorum

νεκροδόχος, mortuos recipiens.

νεκροθάπτης, δ, libitinarius.

νεκροκόμος, δ, pollinctor, ἄ.

νεκροκράββατον, sandapila, θ.

νεκρολογία, ἡ, necrologia, θ.

νεκροπομπός, dux manium.

νεκρός, ἄ, ὄν, mortuus, a, um;
defunctus, a, um.

*νεκροστολίξω, pollingo.

*νεκροταφείον, sepulcretum.

*νεκροφάνεια, similitudo mortis.

*νεκροφανής, mortui similis.

νεκροφορεῖον, τό, sandapila.

νεκροφορέω -ῶ, cadaver efferre.

νεκροφόρος, ὃν, qui defunctos
effert.

νεκροφύλαξ, δ, mortui custos.

*νεκροψία, ἡ, mortui visitatio.

νεκρόω -ῶ, mortifico, -are; mor-
tuum reddo (aliquem, aliquid)· ||
—οῦμαι, emorior, -i.

νεκρώδης, ες, mortuo similis.

νεκρών, δ, = νεκροταφείον.

νεκρώσιμος, ὅν· 1) mortifer, a, um·

*2) νεοελ. — ἀπολουθία, officium
funebre.

*νέκρωσις· 1) mortificatio· 2) μῆψ.
— τοῦ ἐμπορίου, rerum cessatio.

νέκταρ, τό, nectar, -aris, οὐ.

νεκνία, ἡ, mortuorum evocatio.

νεκνιομαντεία, necromantia, θ.

νέκνυς, δ, mortuus, -i, ἄ.

νεκύνσια, τά, funeris sollemnia.

νεμσητός, ἡ, ὄν, invisus, a, um.

νέμεσις, ἡ· 1) ultio divina· 2) ἡ

Νέμεσις, Nemesis, -is, καὶ -ios, θ.

νέμησις, ἡ, distributio, θ.

νέμος, τό, nemus, -oris, οὐ.

νέμω· 1) νέμω τι πρὶ τῷ, tribuo (ui,

-utum, -ere) alicui aliquid· || —ομαι

τι (= διαμοιράζομαι τι), partior (-itus

sum -iri) aliquid· 2) = βόσχω, pascō

(pavi, pastum, -ere) aliquid· 3) νέ-

μομαι (= κέκτημαι, κατέχομαι τι),

possideo, -ere, aliquid.

νεογαμετή, ἡ, nova nupta.

νεόγαμος, δ, novus maritus.

νεογέννητος, recens natus, a, um.

νεογνός, ὄν, recens, -ntis.

νεόδημος, *ον*, recens extractus, recens aedificatus, *α*, *um*.

νεόδραπτος, recens decerptus.

νεοειδής, *ές*, juveni similis.

*νεοελληνικός, *ή, όν*, graecus nostrae aetatis, ή νεοελληνική γλώσσα, nostrae aetatis lingua graeca;

νεόκανστος, recens crematus.

νεολαία, *ή*, juvenus, *θ*.

*νεολογία, *ή*, novum verbum.

*νεόνυμφοι, *οί*, novi mariti.

νεόπλουτος, recens ditatus.

νεόπλυτος, recens lotus.

νεόρρητος, *ον*, recens fluens.

νέος, *α, ον*· 1) novus, *α, um*· 2) = ἄρτι γενόμενος, recens, -ntis, *οί* νεώτεροι, recentiores· 3) νέος (τήν ηλικίαν), juvenis, -is, *ά. θ. 4*) τὸ νέον, novitas, -atis, *θ. 5*) ἐπὶ τοῦ νέου, nuper, modo.

νεοσκαφής, *ές*, recens effosus.

*νεόσπαρτος, *ον*, nuper satus.

νεοσιδιά, *ή*, nidus, -i, *ά.*

νεόσσιον, τό, pullus, -i, *ά.*

νεοσσός, *δ*, pullus, -i, *ά.*

νεοσσοτρόφος, pullos nutriens.

νεοσταθής (*νεοσύστατος), recens constitutus, *α, um*.

νεοσύλεκτος, *ον*, recens collectus, *α, um*· ὁ νεοσύλεκτος (δὴλ. στρατιώτης), novus miles, tiro, *ά.*

νεότευκτος, recens fabricatus.

νεότης, *ή*· 1) juvenus, -ntis, *θ*. adolescentia, -ae, *θ. 2*) = *οί νέοι*, juvenes, -um, *ά.*

νεουργέω -*ω*, novum facio, aliquid renovo, -are, aliquid.

νεοργής, nuper factus, *α, um*.

νεοφανής, *ές*· 1) nuper ortus, *α, um*· *2) novus ή recens.

νεοφυτεία, *ή*, recens plantatio.

νεοφυτεϊόν, novellctum, *ού*.

νεόφυτος, *ον*, recens plantatus, *α, um*; — ἄμπελος, novella vitis.

νεοφώτιστος, *ον*, recens illuminatus ή baptizatus.

νεοχάρακτος, recens sculptus.

νεόω -*ω*, novo (aliquid).

νερόν, τό, ἰδε ὕδωρ.

νεῦμα, τό, nutus, -us, *ά.*

νευρά, *ή*, nervus, *ά*. chorda, *θ*.

*νευραλγία, *ή*, nervorum dolor.

νευρικός, *ή, όν*, nervorum vitio laborans; neuricus, *α, um*.

νεῦρον, τό, nervus, -i, *ά.*

*νευροπάθεια, nervorum vitium.

*νευροπαθής, nervi laborans.

νευρόσπαστον, τό, icuncula, -ae, *μετφ. εἶσαι —, tu es ut nervis alienis mobile lignum.

νευροτομέω -*ω*, nervos incido.

νευροτόμος, *ον*, nervos incidens.

νευρώω -*ω*, roboro, -are.

νευρώδης, *ες*, nervosus, *α, um*.

νευρωδώς, nervose.

1. νεῦσις, *ή*, natatio, -onis, *θ*.

2. νεῦσις, *ή*, nutus, -us, *ά.*

νευστικός, *ή, όν*, natabilis, *ε*.

νεύω· 1) nuto, -are; 2) vergo.

νεφέλη· 1) nubes, *θ*. 2) nebula.

νεφεληγγρέτης, nubes cogens.

νεφελοειδής, nubibus similis, *ε*.

νεφελόω -*ω*, nubibus obduco.

νεφελώδης, *ες*, nubilus, *α, um*; nubilosus, *α, um*.

νεφίον, τό, nubecula, -ae, *θ*.

νέφος, τό, nubes, -is, *θ*.

νεφώω -*ω*, nubilo, aliquid.

νεφρικός, *α, ον*, renalis, *ε*.

νεφριτικός, *ή, όν*, renum dolore laborans.

νεφρίτις, *ή*, renalis passio.

νεφρός, νεφροί, ren, renis και συνήθ. renes -um και ium.

νεφρώδης, *ες*· reni similis.

νεφώδης, *ές*· 1) = νεφελοειδής· 2) = νεφελώδης.

1. νέω (=νήχομαι), no (navi, nare); nato, -are.

2. νέω (=νήθω), neo -ere, aliquid

3. νέω (=σωρεύω), cumulo, -are.

νεωκορέω -*ω*, aeditimor, -ari.

νεωκορία, *ή*, munus aeditui.

νεωκόρος, *δ*, aeditupus, -i, *ά. ή*

νεωκόρος, aeditua, -ae, *θ*.

νεωλκέω -*ω* τὸν στόλον, classem subduco (-xi, -ere).

νεωλκία, *ή*, subductio (navis).

νεώλκιον, τό, navale, -is, *ού*.

νεωλκός, *δ*, qui naves subducit.

νεωρτέω -*ω*, naves custodio.

νεώριον, τό, navale, is, *ού*.

νέως, *δ*, ἰδε νὰός.

νέωσις, *ή*, novatio, -onis, *θ*.

νεώσοικοι, οἶ, navalia, -ium, οὖ.
 νεωστί, novissime; nuper.
 νέωτα (μετὰ τῆς εἰς), εἰς νέωτα, in
 annum novum venturum.
 νεώτατος, natu minimus, a, um.
 νεωτερίζω, rebus novis studeo.
 νεωτερικός, ἡ, ὄν, juvenilis, e.
 νεωτερισμός, δ· 1) rerum nova-
 rum studium· 2) —οἰ novae res.
 νεωτεριστής, δ, novis rebus stu-
 dens.
 νεωτεροποιέω -ᾶ, innovo.
 νεώτερος, α, ον, junior, -oris;
 natu minor.
 νεωφύλαξ, δ, templi custos.
 νή, νή Δία, profecto per Jovem.
 νήδυμος ὕπνος, suavis somnus.
 νηδύς, ἡ, venter, -tris, δ.
 νήθω, neo; filum duco.
 νήϊος, α, ον, navalis, e.
 νηκτικός, ἡ, ὄν, natabilis, e.
 νηκτός, ἡ, ὄν, natans, -ntis.
 νηλεής, ἐς, immiscors, -rdis.
 νήλυπος, ον, dolore carens.
 νήμα, τό, filum, -i, οὖ.
 νηματουργεῖον, officina lanifici.
 νηματουργός, δ, lanificus, -i, δ.
 νηματώδης, ἐς, e filo similis.
 νηνεμία, ἡ, tranquillitas, θ.
 νήξις, ἡ, natatio, -onis, θ.
 νηπιαγωγεῖον, puerili schola.
 νηπιάζω, pueriliter ago.
 *νηπιόθεν, ab infantibus.
 νήπιος, α, ον, infans, -ntis.
 νηπιότης, ἡ, infantia, θ.
 νηπιώδης, ἐς· 1) infantilis, pueri-
 lis, e· 2) νεοελ. — ἡλικία; aetas
 infantilis; rudis aetas.
 νηρηΐς, ἡ, nereis, -idis, θ.
 νησίον, νησίς, parva insula.
 νησιώτης, δ, insulanus, -i, δ.
 νησιωτικός, ἡ, ὄν, insularis, e.
 νησιώτις, ἡ, insulana, -ae, θ.
 νήσος, ἡ, insula, -ae, θ.
 νήσσα, ἡ, anas, -atis, θ.
 νηστεία, ὡ· 1) jejunium, -i, οὖ.
 † 2) carniū abstinētia.
 νηστευτής, δ, jejunator, δ.
 νηστεύω· 1) cibo abstineo; jejuno,
 —are· † 2) carniū abstinēto.
 1. *νηστικός, jejunus, a, um.
 2. νηστικός, ἡ, ὄν, nendi peritus,

ἡ νηστική (τέχνη), ars nendi.
 νησιμὸς ἡμέρα, dies jejunii.
 1. νήστις, δ, ἡ, jejunus, a, um.
 2. νήστις, ἡ, intestinum jejunum
 νησύδριον, τό, insula exigua.
 νηφάλιος, α, ον, sobrius, a, um.
 νηφαλιότης, ἡ, sobrietas, θ.
 νηφαλλίως, sobrie.
 νήφω, sobrius sum· νήφων, οὐδα,
 ον, = νηφάλιος, sobrius, a, um.
 νήχομαι, no; nato, —are.
 νήψις, ἡ, sobrietas, -atis, θ.
 νίζω, lavo, —are.
 νικάω -ᾶ, vinco (vici, victum,
 —ere) aliquem· || —ᾶμαι ὑπὸ τῆς ἡ-
 δονῆς καὶ τῶν ἄλλων παθῶν, vincor
 a voluptate et reliquis animi per-
 turbationibus.
 νίκη, ἡ, victoria, —ae, θ.
 νίκημα, praemium victoriae.
 νικητήριος· 1) victorialis, e· 2)
 τὰ —α, praemia victoriae, palma.
 νικητής, δ, victor, —oris, δ.
 νικήτρια, ἡ, victrix, —icis, θ.
 νικηφορέω -ᾶ, victoriam porto.
 νικηφόρος, ον, victoriam repor-
 tans; victor; victrix.
 *νικηφόρος, victrici modo.
 νικόδρομος, in cursu vincens.
 νίμμα, τό, aqua manibus (pedi-
 bus) lavandis inserviens.
 νικτήρ, δ, malluvium, —ii, οὖ.
 νίπτω, lavo, —are; —ομαι, melavo
 νιτρία, ἡ, nitraria, —ae, θ.
 νίτρον, τό, nitrum, —i, οὖ.
 νιτρώδης, ἐς, nitratus, a, um.
 νιφάς, νιφετός, nix, nivis καὶ
 συνήθ. nives, —ium, θ.
 νιφετώδης, ἐς, nivosus, a, um.
 νίφω, ningo, ere· νίφει, ningit.
 νίψις, ἡ, lotio, —onis, θ.
 Νοέμβριος, November, —bris.
 νοερός, intellectualis, e.
 νοερώς· 1) intelligendo· 2) νεοελ.
 mente; ingenio; secum.
 νότω -ᾶ· 1) = κατανοώ, intelligo
 (—xi, —ctum, —ere) aliquid· 2) =
 σκέπτομαι, cogito, —are· 3) pru-
 dens sum.
 νόημα, τό· 1) cogitatio, θ. 2) —
 λέξεως, intellectus, us, δ.
 *νοημοσύνη, ἡ, intelligentia, θ.

νοήμων, *ον*, mentis compos.
ι νοήσις· 1) intellectus, -us, *α*. 2) intelligentia, *θ*. 3) cogitatio, *θ*.
νοητικός, *ή, όν*, intelligenti vi praeditus, *α, um*.
νοητός, *ή, όν*, intelligibilis, *ε*.
νοητός, intelligenter; perspicue.
νοθεία, *ή*, conditio spuriorum.
νόθευσις, *ή*, adulteratio, *θ*.
νόθευτής, *δ*, adulterator, *α*.
νόθεύω, adultero, -are· || —ομαι, adulteror, *αρι*.
νόθος, *δ, ή*, nothus, *α, um*; spurius, non legitimus, *α, um*.
νόθως, vitiose; non legitime.
νομαδικός, *ή, όν*· 1) pabularis, *ε*. 2) pastoralis, *ε*.
νομαδικώς, pastorum modo.
*νομαρχέω -*ω*, praefectus sum
νομάρχης, *δ*, nomarcha, *α*.
νομαρχία, *ή*, dignitas *ή* officium nomarchae.
νομός, *δ, ή*, in pascuis degens; nomas adis *α*. *θ*.
νομεύς, *δ*, pastor, -oris, *α*.
νομευτικός, *ή, όν*, pastoralis, *ε*.
νομευτικώς, pastoraliter.
νομεύω, pascio, -ere.
νομή, pascuum, *οὐ*. pastura, *θ*.
νομίζω· 1) — *θεόν ή τινά θεόν εἶναι*, deum aliquem more publico receptum colo, aliquem deum esse credo· 2) *νομίζεται* (= *εἶδος εἶσσι*), moris est, in more positum est· 3) *—ήγούμαι*, habeo, -ere. puto, -are· *4) *νεοελ. νομίζω*, *ώς νομίζω* (*παρενθστ.*) ut credo *ή* *ἀπλ.* credo.
νομικός, *ή, όν*· 1) legalis, *ε*. 2) *δ νομικός* (= *νομοστάτωρ*), jurisconsultus *ή* jurisperitus, -i, *α*. *ή νομική*, jurisprudentia, -ae· *3) *νεοελ. σπουδαστής (φοιτητής) της νομικής*, studiosus juris.
νομικώς, legitime.
νόμιμος, *η, ον*, legitimus, *α, um*· *τά νόμιμα*, legitima.
νομιότης, *ή*· 1) legum observatio· 2) convenientia cum legibus.
νομίμως, legitime; juste.
νόμισις, *ή*, opinio, *θ*.
νόμισμα, *τό*, aes signatum, *οὐθ*.

numisma ή nomisma, -atis, *οὐθ*.
νομισματικός, *ή, όν*, monetalis, *ε*; numarius, *α, um*.
νομισμάτιον, *τό*, numulus *α*.
*νομισματοκοπήσιον, *τό*, officina monetalis.
*νομισματοκόπος, monetarius, *α*.
νομοδείκτης, *νομοδιδάσκαλος*, *δ*, jurisconsultus, jurisperitus, *α*.
νομοθεσία, *ή*, legislatio, *θ*.
νομοθετέω -*ω*, legem fero.
νομοθέτημα, *τό*, legis sanctio.
νομοθέτησις, *ή*, legum latio.
νομοθετικός, *ή, όν*, pertines ad legislatorem. [legistratoris.
νομοθετικώς, *ἐπιρ.* in modum
νομοίσταω, *δ* legum peritus.
νομομάθεια, *ή*, legum notitia.
νομομαθής, *δ*, legis peritus.
νόμος, *δ*· 1) lex, -egis, *θ*. 2) = *ἔθος*, mos, -oris, *α*. consuetudo, -inis, *θ*. 3) = *μέτρον*, μέλος, *μοδus*, -i, *α*.
*νομός, *δ*, praefectura, *θ*.
*νομοσχέδιον, lex promulgata.
νόος -*οὐς*, *δ*· 1) mens, -ntis· 2) = *ρόημα* (*λέξ.*), intellectus, -us, *α*.
νοσερώς, morbidē; aegre.
νοσέω -*ω*, morbo affectus sum; aegroto, -are; aeger sum.
νοσηλεία, *ή*, cura aegri.
νοσηλεύω, aegrum curo.
νόσημα, *τό*, morbus, -i, *α*.
νοσηρός, *α, όν*, morbidus, *α, um*; morbosus, *α, um*.
*νοσηρότης, *ή*, insalubritas, *θ*.
*νοσογόνος, *ον*, morbos gignens.
νοσοκομείον, valetudinarium, *οὐθ*.
νοσοκομέω -*ω*, aegrotos curo.
νοσοκομία, aegrotorum curatio.
νοσοκόμος, aegrotorum curans.
νόσος, *ή*, morbus, -i, *α*.
νοσοφόρος, morbifer, *α, um*.
νοσταλγέω -*ω*, vehementer cupio in patriam redire.
*νοσταλγία, *ή*, vehemens cupiditas in patriam redeundi.
*νοστιμάδα, *ή*, sapor, -oris, *α*.
νόστιμος, *ον*· 1) ad reditum pertinens· 2) = *εὐχολος*, sapidus, saporus, *α, um*· *3) *νεοελ.* = *ὠρεῖας*, venustus, *α, um*.

νόστος, δ, reditus (in patriam).
 νοσφίζομαι, avertō supprimo.
 νοσάδης, ες, morbosus, a, um;
 in salubris, e. [uvidus, a, um].
 νοτερός, δ, όν, humidus, a, um.
 νοτία, ή, humor, -oris, δ.
 νοτιάω -ω, humidus sum.
 νοτίζω, humecto, -are; —ομαι,
 uvesco, -ere. *νεοελ. νοτισμένος, η,
 ον, humidus, uvidus, a, um.
 *νοτιανατολικός, ή, όν, qui ad
 meridiem et auroram vergit.
 *νοτιοδυτικός, ή, όν, qui ad me-
 ridiem et ad occasum vergit.
 νότιος, ον. 1) humidus, a, um.
 2) australis, e.
 νοτιώδης, ες, humidus, a, um.
 νότος, δ, notus, δ. auster, stri.
 νουθεσία, ή, monitio, admonitio,
 -onis, θ. hortatio.
 νοθετέω -ω, moneo.
 νουθέτημα, τό, monitum, οδ.
 νουθέτησις, ή, monitus, -us, δ.
 νουθετητικός, νουθετικός, ή, όν,
 ad admonationem pertinens.
 νουμηνία, ή, nova luna.
 νουνεχής, ες, prudens, -ntis.
 νουνεχώς, prudenter.
 νοϋς, δ, ιδε νόος.
 νυγμός, δ, punctus, us, δ.
 νυκτεγροσία, ή, excitatio nocturna.
 νυκτερεία, ή, actio nocturna.
 νυκτέρευμα, pernoctatio, θ.
 νυκτερεύω. 1) pernocto, -are.
 *2) = νύκτωρ ἐργάζομαι, lucubro.
 νυκτερινός, nocturnus, a, um.
 νυκτερίς, ή, vespertilio, δ.
 νυκτερωπός, nocturnus; ater.
 νύκτιος, nocturnus, a, um.
 *νυκτοβάτης, δ, noctabulus, δ.
 νυκτόβιος, ον, noctu vivens.
 νυκτοκλέπτης, fur nocturnus.
 νυκτοπορέω -ω, noctu iter facio;
 lucubro viam.
 νυκτοπορία, ή, iter nocturnum.
 νυκτοπόρος, noctu iter faciens.
 νυκτοφύλαξ, δ, excubitor, δ.
 νύκτωρ, noctu.
 νυμφαγωγέω -ω, sponsam de-
 duco ad sponsum.
 νυμφαγωγός, qui sponsam ad
 sponsum deducit.

νυμφεϊος, ον, nuptialis.
 νύμφευσις, elocatio puellae.
 νυμφεύτρια, ή, pronuba, -ae, θ.
 νυμφεύω, filiam meam alicui nu-
 ptum do (loco, colloco), nubo
 alicui (-viro); || —ομαι, matrimonio
 mihi jungo aliquam.
 νύμφη, ή. 1) = μνηστή, sponsa, -ae,
 θ. 2) nupta, -ae, θ. 3) = γυνή και
 θεά, nympha και nymphe, -es, θ.
 νυμφικός, ή, όν. 1) sponsalis, e.
 2) nuptialis, e.
 νυμφικώς, more nuptiali.
 νυμφίος, sponsus, maritus, δ.
 νυμφοστόλος, ον, sponsam exor-
 nans.
 νυμφών, δ, thalamus nuptialis.
 νύν, nunc; in praesentia.
 νυνί, nunc; nunc ipsum.
 νύξ, ή, nox, noctis, θ. || *νεοελ.
 καλήν νύκτα! salve! vale! sit tibi
 fausta nox!
 νύξις, ή, punctio, -onis, θ.
 νύος, ή, nurus, -i, δ.
 νύσσα, ή, meta, -ae, θ.
 νύσσω, νύττω. τιὰ ή τι. pugno
 (pupugi, punctum, -ere) aliquem
 ή aliquid.
 νύσταγμα, dormitatio.
 νυστάζω, somno conniveo.
 νυστακτής, δ, dormitor, δ.
 νυσταλός, somnolentus, a, um.
 νύσταξις, ή, dormitatio, θ.
 νύχευμα, τό, pervigilium, οδ.
 νυχεύω, pervigilo, -are.
 νυχθήμερον, τό, noctis et diei
 spatium; nox et dies.
 *νυχθημερόν, nocte dieque.
 νύχιος, a, ον, ἐπὶ θ. nocturnus,
 a, um.
 νωδός, ή, όν, edentulus, a, um.
 νωδυνία, ή, vacuitas doloris.
 νώθεια, ή, pigritia, -ae, θ.
 νωθής, ες, piger, gra, grum.
 νωθρεία, ή, tarditas, θ.
 νωθρεύω, piger sum.
 *νωθρός, δ, όν, tardus, a, um.
 νωθρότης, ή, tarditas, θ.
 νωθρώδης, piger, gra pigrum.
 νωθρώς, tarde; segniter.
 νωμάω -ω, considero, -are.
 νώμησις, ή, consideratio, θ.

*νωπός, ἡ, ὄν, recens, ntis.
νωτιαίος, α, ὄν, dorsalis, ἔ.
νωτίζω, tergum verito.
νώτος, ὁ, νῶτον, τό, dorsum, οὐ.

νωχέλεια, ἡ, segnitie, -ei, θ.
νωχελεύομαι, segnis sum.
νωχελής, ἔς, segnis, e.
νωχελῶς, segniter.

Ξ

Ξ, ξ· (ξι). Τὸ δέκατον τέταρτον γράμμα, litera Ξ. ὡς ἀριθμητ. σημείον τὸ μὲν ξ' = sexaginta, τὸ δεξ = sexaginta millia.

Ξαίνω· 1) rado (-si, -ere) aliquid 2) carmino, -are; aliquid.

Ξανθίζω· 1) flavum reddo· 2) ἀμετ. = ξανθός εἰμι, flaveo, -ere· 3) —ομαι (= ξανθός γίγνομαι), flavesco,

Ξάνθισμα, flavus color.
Ξανθόθριξ, ξανθοκόμης, flavico-

mus, a, um.

Ξανθός, ἡ, ὄν, flavus, a, um.

Ξανθότης, ἡ, color flavus.

Ξανθόχροος -ους, flavi coloris.

Ξανθωπός, ἡ, ὄν· 1) rufus aspectu· 2) flavi coloris.

Ξάνιον, pecten carminatorum.

Ξάνσις, ἡ, carminatio, θ.

Ξάντης, ὁ, carminator, ἀ.

Ξαντικός, ἡ, ὄν, ad carminationem pertinens.

Ξάντρια, ἡ, femina carminans.

Ξεναγέω -ῶ· 1) duco hospitem circum ea· 2) stipendiariorum militum dux sum.

Ξεναγία, circumductio hospitum.

Ξεναγός, ὁ· 1) ductor hospitum·

2) ductor militum exterorum.

Ξένηθεν, peregre.

Ξενία, ἡ, hospitium, -ii, οὐ. exceptio hospitalis.

Ξενίζω· 1) —τινά· aliquem hospitio accipio· 2) = ξένη φωνή χρῶμαι, peregrina loquor· 4) —ομαι τινι, διὰ τι, ἐπὶ τινι (= θαυμάζω, ἐκπλήττομαι) miror ἢ admīrō de re.

Ξενικός, peregrinus, a, um.

Ξενικῶς, more peregrinorum.

Ξένιος, α, ὄν, hospitalis e.

Ξένσις, ἡ· 1) hospitum susceptio· 2) coena hospitalis.

Ξένισμα, τό, admiratio, θ.

Ξενιτεία, ἡ, peregrinatio, θ.

Ξενιτεύω (Ξενιτεύομαι), peregre absum; peregrinor, -ari.

Ξενοδοχεῖον, τό, hospitale cubiculum, ἡ ἀπλ. hospitale.

Ξενοδοχέω -ῶ, hospitio excipio.

Ξενοδόχος, ὁ, qui hospites excipit; diversitor, -oris, ἀ.

Ξενοκρατέομαι -οῦμαι, in peregrinorum potestate sum.

Ξενομανία, ἡ, nimium rerum peregrinarum amor.

Ξενοπρεπής, ἔς, peregrinus.

Ξένος, ἡ, ὄν· 1) = ὀδνεῖος, ἀλλοδαπός, peregrinus, a, um; externus, a, um. 2) = ἐξωτικός, adventicius, a, um, θ. 3) = ἀήθης, inusitatus, a, um· 4) ὁ μισθωτός στρ. merceranius miles.

Ξενότροπος, peregrinus, a, um.

Ξενοτρόπως, peregrino modo.

Ξενοφωνέω -ῶ, peregrinā voce. peregrino sermone utor.

Ξενοφωνία, vox peregrina.

Ξενοφωνος, peregrina voce utens.

Ξενῶ -ῶ 1) —τινά, hospitio excipio aliquem; συνήθ. —οῦμαι· α') —οῦμαι παρὰ τινι, hospitio excipior, hospitor ἢ deversor apud aliquem· β') —οῦμαι τινι (= ξέναν ποιοῦμαι πρὸς τινά), hospitium facio ἢ conjungo cum aliquo· 2) ξενῶ τινά τινος, privo aliquem aliqua re.

Ξενών, ὁ, hospitium, -ii, οὐ.

Ξένως, more peregrinorum.

Ξέσις, ἡ, rasura, -ae, θ.

Ξέσμα, τό, rasura, -ae, θ.

Ξέστης, ὁ, sextarius, -i, ἀ.

Ξεστός, ἡ, ὄν, rasus, a, um.

Ξέστρον, instrumentum rasendi.

Ξέω· 1) rado (-si, -sum, -ere),

aliquid· 2) = *λεάλνω*, polio (-ivi, itum, -ire), aliquid.

ξηραίνω· 1) siccō, -are, aliquid· 2) arefacio, -ere, aliquid· 3) —ομαι, (*ἔξηράνθην, ἔξηραμμαι*), siccor (-atus sum) -ari; areo, -ere.

ξηρανσις, ἡ, siccatio, θ.

ξηραντικός, ἡ, ὄν, siccabilis e.

ξηρασία, ἡ, siccitas, θ.

ξηροποιός, siccificus, a, um.

ξηροπόταμος, torrens, ntis, ἄ.

ξηρός, ἄ, ὄν· 1) siccus, a, um.

2) aridus, a, um· 3) ἡ *ξηρά*, continens terra, ἡ continens.

ξηροτήγανον, sartago, -inis, θ.

ξηρότης, ἡ, siccitas, -atis, θ.

ξηροφαγέω -ῶ, arida comedo.

ξηροφαγία, ἡ· 1) tenuis victus· 2) tempus jejunii.

ξηρῶς sicce.

ξηρήρης, es, ensem tenens.

ξηρηφορέω -ῶ, ensem gesto.

ξηρηφορία, ἡ, gladii gestatio.

ξηρηφόρος, ὄν, ense a, matus, a, um; ensiger ἢ ensifer, a, um.

ξηρίας, ὁ· 1) —κομήτης, cometa, mucronatus· 2) *xiphias* piscis.

ξηριδίων, *ξηρίον*, ensiculus, ἄ.

ξηριστήρ, ὁ, balteus, -i, ἄ.

ξηροδρέπανον, ensis falcatus.

ξηροειδής, es, ense similis, e.

ξηροθήκη, ἡ, vagina, -ae, θ.

ξηρομάχαιρα, magnus ensis.

ξηρός, τό· 1) ensis, -is, ἄ. 2) gladius, -i, ἄ.

ξηρουλιέω -ῶ, ensem stringo.

ξηρουλικία, ἡ, ensis e vaginaeductio.

ξηρουλικός, qui ensem strinxit.

ξησανον, τό, simulacrum, -i, οὐ.

ξουθός, ἡ, ὄν, flavus, a, um.

ξολάριον, τό, parvum lignum.

ξυλεία, ἡ· 1) lignatio, θ. 2) materia, -ae, θ.

ξυλεύομαι, lignor, -ari.

ξυλεύς, ὁ, lignator, -oris, ἄ.

ξυλιάζω, rigesco (-gui) -ere.

ξυλίζομαι, lignor, -ari.

ξυλλίζω τινά, virgis aliquem caedo; virgis aliquem mulcto; —ομαι, fustibus tundor (ab aliquo).

ξύλικός, ἡ, ὄν, ligneus, a, um.

ξύλική, materia, -ae, θ.

ξύλιнос, η, ὄν, ligneus, a, um.

ξύλισμός, ὁ, lignatio θ.

ξύλογραφέω -ῶ, in lignea tabella scribo; in ligno caelo ἢ scalpo.

ξύλογραφία, ἡ, caelatura, sculptura in ligno.

ξύλογράφος, sculptor in ligno.

ξύλοειδής, es, ligno similis.

ξύλοκέρατα, τά, siliquae, -arum.

ξύλοκέφαλος, stupidus, a, um.

ξύλοκοπέω -ῶ· 1) ligna caedo·

2) —τινά, iuste caedo aliquem.

ξύλοκοπία (*ξύλοκοπτήμα*), fustuarium, -i, οὐ.

ξύλοκόπος, ὁ, lignicida, -ae, ἄ.

ξύλον, τό, lignum, -i, οὐ.

ξύλοπώλης, ὁ, lignarius i, ἄ.

ξύλοστεγος, ligno tectus, a, um.

ξύλοσχίστης, ὁ, ligna scindens

μεν. homo nihili.

ξύλοτόμος, ὁ, lignicida, -ae, θ.

ξύλουργέω -ῶ, lignarius sum.

ξύλουργία, lignorum fabricatio.

ξύλουργός, ὁ, lignarius, ἄ.

ξύλοφόρος, lignifer, a, um.

ξύλόφρακτος, lignis septus, a, um.

ξύλώω -ῶ, in lignum verto ἢ muto; —οῦμαι, in lignum abeo.

ξύλώδης, es, lignosus, a, um.

ξύλῶν, ὁ, lignile, -is, οὐ.

ξύλωσις, ἡ, contignatio, θ.

ξύν, ἴδε σύν.

ξύνιζω, acorem facio, οὐδ. accesco, -ere, *περβλ. δξύνω, δξύνομαι*.

ξύνός, ἡ, ὄν, acidus, a, um.

ξύράριον, τό, novacula, -ae, θ.

ξύρέω -ῶ, *καὶ ξυράω* -ῶ, *καὶ*

ξύρίζω, rado (-si, -um, -ere), aliquid; ad cutem tondeo aliquem.

ξύρήσιμος, ὄν, rasilis, e.

ξύρησις, ἡ, rasio, θ.

ξύρίζω, —ομαι, ἴδε ξυρέω -ῶ.

ξύρσιμος, ὄν, rasilis, e.

ξύρόν, τό, ξυρός, ὁ, novacula, θ.

ξύσις, rasus, -us, ἄ. rasura, θ.

ξύσμα, τό, ramentum, -i, οὐ.

ξύστηρ, ὁ, scalprum, -i, οὐ.

ξύστις, ἡ, strigilis, -is, θ.

ξύστόν, τό, hastile, -is, οὐ.

ξύστός, ἡ, ὄν, rasus, a, um.

ξύστρα, ξυστρίς, ἡ, strigilis θ.

***Ξυστελλω**, strigili defricō.

ξύστρον, τό, scalprum, οὐ.

ξύστρωτός, striatus, α, um.

ξύω, rado (-si, -sum, -ere), ali-

quid. 2) radendo polio aliquid. *3) νεοελ. — *τὴν κεφαλὴν* caput scapo- 4) — *ομαι*, me rado ἢ rador (-sus, sum, -i).

O

Ο, ο. Τὸ 15ον γράμμα, litera, ο' ὡς ἀριθμητ. τὸ μὲν ο=septuaginta. τὸ δὲ ο=septuaginta millia.

ο, ἡ, τό. 1) ἀρεθρον. Ἐν τῇ λατινικῇ δὲν ὑπάρχει· ὁθ. α') ὁ ἀνθρώπος, homo· ἡ περιστερά, columba· τὸ ξύλον, lignum· β') ὁ φιλῶν, ἡ φιλοῦσα, τὸ φιλοῦν, qui, quae, quod diligit ἡ amat· γ') τὸ εἶναι, existentia· τὸ φιλεῖν, amor· δ, ἡ, τό, νῦν, qui, quae, quod nunc est· δ') τῇ, hac parte· τῇ μὲν... τῇ δέ, modo· 2) ἀντων. δεικτικῇ· ὁ μὲν... ὁ δέ, hic, ille.

ὀβελαιῶς, α, ον, veru similis. **ὀβελίας ἄρτος**, panis veru tostus· *νεοελ. — *ἀμνός*, agnus veru as-satus.

ὀβελίζω, obelo noto expungo (aliquid); reprobō ut spurium.

ὀβελισκος, ὁ. 1) veruculum, -i, οὐ. 2) obeliscus, -i, ἄ.

ὀβελισμός, ὁ, obelo notatio.

ὀβελός, ὁ. 1) veru, -us, ἡ -u, οὐ. 2) obelus -i.

ὀβολιαῖος, α, ον, obolaris, -is.

ὀβολός, ὁ. 1) obolus, -i, ἄ. 2) ὁ — *τῆς χήρας*, numulus viduae.

ὀβριμος, ον, fortis, is.

ὀγδοάς, ἡ, octonarius numerus.

ὀγδοήκοντα, octoginta.

ὀγδοηκονταετής, **ὀγδοηκοντούτης**, homo octogenarius.

ὀγδοηκοστός, octogesimus, α, um.

ὀγδοος, η, ον, octavus, α, um.

ὀγε, ἡγε, τόδε, hic, hae, hoc.

ὀγκάσμαι — *ῶμαι*, rudo, -ire.

ὀγκηθμός, ὁ, ruditus, -us, ἄ.

ὀγκηρός, ἄ, ὄν, tumidus, α, um.

ὀγκηρός, tumide.

ὀγκησις, ἡ, ruditus, -us, ἄ.

ὀγκος, ὁ. 1) tumor, -oris, ἄ. 2)

moles, -i, θ. 3) = *ἐπερσφάνια*, fa-stus, -us, ἄ. tumor, -oris, ἄ.

ὀγκῶ — *ῶ τι*, tumefacio, -ere, aliquid; — *ομαι*, tumeo, -ere.

ὀγκώδης, ες. 1) tumidus, α, um. 2) amplus, α, um.

ὀγκωμα, **ὀγκωσις**, tumor, ἄ.

ὀγκωτός, tumidus, α, um.

ὀδάξ, mordicus.

ὀδε, ἡδε, τόδε, hic, haec, hoc.

ὀδεία, ἡ, profectio, -onis, θ.

ὀδευμα, τό, iter, ineris, οὐ.

ὀδεύσιμος, ον, meabilis, e.

ὀδευτής, ὁ, viator, -oris, ἄ.

ὀδεύω, iter facio.

ὀδηγέω — *ῶ*, ducō (-xi, -ere) aliquem deduco, -ere, aliquem. || *νεοελ. — *ομαι*, ducor (-ctus sum, -i).

ὀδηγητικός, ὄν, viam ducens.

ὀδηγήτρια, ἡ, dux viae.

ὀδηγία, ἡ, ductus, -us, ἄ.

ὀδηγός, ὁ, dux viae ἢ itineris;

ductor, -oris, ἄ. rector, -oris, ἄ.

ὀδίτης, ὁ, viator, -oris, ἄ.

ὀδή, ἡ, odor, -oris, ἄ.

ὀδμηρός, ἄ, ὄν, odorosus, α, um.

ὀδοιπορέω — *ῶ*, pedestre iter facio; iter facio (ἢ habeo).

ὀδοιπορικός, ἡ, ὄν. 1) itinera-

rius, α, um; viaticus, α, um. *2) νεοελ. **ὀδοιπορικὰ** (ἔξοδα), viaticum οὐ

ὀδοιπορικῶς, ἐπὶ τοῦ iter facien-

dium modo.

ὀδοιπόρος, ὁ, viator, -oris, ἄ. ἡ

ὀδοιπόρος, viatrix, -icis, θ.

*ὀδοκαθαριστής, scoparius viarum

ὀδοντάγρα, ἡ, dentarpaga, θ.

ὀδονταγωγός, ὁ, dentes extrahens.

ὀδονταλγέω — *ῶ*, dentibus doleo.

ὀδονταλγία, ἡ, dentium dolor.

ὀδοντογλυφίς, dentiscapulum.

*ὀδοντοῖατρος, dentium medicus..

δδοντότριμμα, dentifricium.
 *δδοντοστοιχία, dentium ordo.
 δδοντοφθόρος, *ον*, dentes edens.
 δδοντοφόρος, *ον*, dentes ferens.
 δδοντοφυία -*ω*, dentio, -ire.
 δδοντοφυία, *ή*, dentitio, *θ*.
 *δδοντόφωνον, δδοντοπρόφερον, *γρόμμα*, dentalis litera.
 δδοντώ -*ω*, dentibus instruo.
 δδοντωτός, dentatus, *α*, *um*.
 δδοποιώ -*ω*, viam facio (*apertio*, *munio*).
 δδοποιήσις, δδοποιία, *ή*, viarum munitio; stratura, -ae, *θ*.
 δδός, *ή*, via, -ae, *θ*. iter, itinerris, *ου*. *ή* λιθόστρωτος—, via strata.
 δδοστατέω, -*ω*, vias custodio.
 δδοστάτης, *δ* viarum custos.
 δδοστρωσία, viarum stratura.
 *δδοτηρητής, inspector viarum.
 δδούς, *δ*, dens, -ntis, *δ*.
 δδοφύλαξ, *δ*, viarum custos.
 δδῶ -*ω* τινα, viam monstro alii cui—*οῦμαι*, mihi via ostenditur.
 δδυνάω -*ω*, dolore afficio.
 δδύνη, *ή* dolor, -oris, *δ*.
 δδυνηρός, dolorem afferens.
 δδυνηρός, moleste.
 δδυνηφόρος, dolores afferens.
 δδυνάδης, *ες*, acerbus, *α*, *um*.
 δδυρμα, τό, lamentum, -i, *ου*.
 δδυρμός, *δ*, lamentatio *θ*.
 δδύρομαι, lamentor, -ari.
 δδυρτικός, lamentabilis, *ε*.
 δδυρτικῶς, cum lamentatione.
 δδυρτός, lamentis dignus.
 δδωδή, *ή* odor, -oris, *δ*.
 δδῶδης, *ες*, olens, -ntis.
 δδωτός, *ή*, *ον*, pervius, *α*, *um*.
 δζαίνα, *ή*, ozaena, -ae, *θ*.
 δζόλης, *δ*, graveolens, -ntis.
 δζος, *δ*, nodus arboris.
 δζόστομος, *ον*, cui foetet anima.
 δζω· 1) oleo, -ere· 2) *κακῶς* δζω, oleo; foeteo, -ere.
 δζῶδης, *ες*, nodosus, *α*, *um*.
 δθεν· 1) =*όπουθεν*, unde· 2) =*διό*, quamobrem, quocirca.
 δθενείος, *α*, *ον*, externus, *α*, *um*.
 δθόνη, *ή* lintheum, -i, *ου*.
 δθόνιον, τό, lintheolum; i.
 οιακίζω, gubernor, -are.

οιάκιον, τό, gubernaculum, *ου*.
 οιάκισμα, τό, gubernatio, *θ*.
 οιακιστής, *δ*, gubernator, *δ*.
 οιακοστροφών -*ω*, gubernor.
 οιακοστροφός, *δ*, gubernator, *ου*.
 οίαξ, *δ*, gubernaculum, *ου*.
 οίδα, *novi*; —τό *πράγμα*, *novi rem*, *ἤδη*, *noveram*, *εἶσομαι*, *novero*.
 οιδάω -*ω*, οίδαίνω, οίδαίνομαι, *tumeo*, -ere, *tumescor*, -ere.
 οιδάλεος, tumidus, *α*, *um*.
 οἶδημα, τό, tumor, -oris, *δ*.
 οἶδηματώδης, tumidus, *α*, *um*.
 οἶδησις, *ή*, tumor, -oris, *δ*.
 οἶδμα, τό, unda iluctus maris.
 οἷημα, τό, existimatio de se nimis arrogans.
 οἰηματίας, *δ*, vana opinione elatus; nimis sibi praefidens.
 οἰημάτιον, τό, opiniuncula, *θ*.
 οἷησις, *ή*· 1) opinio, opinatio, *θ*.
 2) opinio de se arrogans.
 οἷητέον, putandum, est.
 οἷητής, *δ*, opinator, -oris, *δ*.
 οἷητός, *ή*, *ον*, opinabilis, *ε*.
 οἷκαδς, domum.
 οἷκάριον, τό, aedicula, *ae*, *θ*.
 οἷκεσία, *ή*, (*οἰδοῦλου*), familia.
 οἷκειος, *α*, *ον*· 1) domesticus, *α*; *um*· 2) famil'aris, *ε*· 3) τὰ οἷκεία, res familiares.
 οἷκειότης, *ή*, familiaritas, *θ*.
 οἷκειῶν ὧν, familiarem reddo; —*οῦμαι*, familiaris fio.
 οἷκείως, familiariter; amice.
 οἷκείωσις, *ή*, conjunctio, *θ*.
 οἷκέτης, *δ*, domesticus, -i, *δ*.
 οἷκετικός, *ή*, *ον*, famularis, *ε*.
 οἷκέτις, *ή*, famula, *ae*, *θ*.
 οἷκέω -*ω*· 1) habito, -are· 2) colo (-ui, -ere), aliquid· 3) *ή πόλις οἷκει καλῶς, κακῶς*, civitas bene, male administratur· 4) —*οῦμαι*, habitator (-atus sum, -ari) || *ή οἷκονμένη*, (*ὑπον. γῆ*), terra habitabilis.
 οἷκημα, τό, habitatio *θ*.
 οἷκημάτιον, habitatiuncula, *θ*.
 οἷκησίμος, *ον*, habitabilis, *ε*.
 οἷκησις, *ή*, habitatio *θ*.
 οἷκητός, *ή*, *ον*, habitabilis, *θ*.
 οἷκήτωρ, *δ*· 1) habitator, -oris, *δ*.
 2) incola, -ae, *θ*. 3) colonus, -i, *δ*.

οἰκία, ἡ, habitatio, θ. domus.
 οἰκιακός, domesticus, a, um.
 *οἰκιακῶς, ἴδε οἰκίως.
 οἰκίδιον, τό, aedicula, -ae, θ.
 οἰκίδιος, domesticus, a, um.
 οἰκίζω· 1) aedifico, condo (urbem); 2) loco colloco, -are· ὁδ· φ· κισται, collocatus est ἡ (ἐν ἴσῃ), jacet, situs est· 3) = ἀποικίζω, coloniam in locum mitto ἡ deduco.
 οἰκίον τό, aedicula, -ae, θ.
 οἰκισμός, deductio (coloniae).
 οἰκίσκος, δ· 1) domuncula, -ae, θ. aedicula, θ. 2) nidus, δ.
 οἰκιστήρ, οἰκιστής, δ, conditor coloniae (ἡ urbis).
 οἰκόβιος, ον, domi vivens.
 *οἰκογένεια, ἡ· 1) familia, ae, θ. 2) ἐπὶ ζώων, genus -eris, οὐ.
 *οἰκογενειακός, ἡ, ὄν, ad (meam), tuam, suam) familiam pertinens.
 *οἰκογενειακῶς, cum familiā.
 *οἰκογενειάρχης, paterfamilias, δ.
 οἰκοδόσποινα, materfamilias, θ.
 οἰκοδεσπότης, δ dominus, δ.
 οἰκοδιδάσκαλος, δ praeceptor, δ. ἡ οἰκοδιδάσκαλος, praeceptrix, θ.
 οἰκοδομέω -ῶ· 1) aedifico, -are; struo (-xi, -ctum, -ere); -οῦμαι, α') παθητ. aedificor (-atus sum, ari); struor (-ctus sum, -i)· β') μέσ. loco ἡ mando aedificandum (murum κτλ.)· 2) μεταφ. doceo, -ere.
 οἰκοδομή, ἡ, structura, θ.
 οἰκοδόμημα, aedificium, οὐ.
 οἰκοδομήσιμος ὅλη, materia, θ.
 οἰκοδόμησις, ἡ, structura, θ.
 οἰκοδομητικός, ἡ, ὄν, ad aedificationem pertinens.
 οἰκοδομητός, aedificatus, a, um.
 οἰκοδομία, ἡ, aedificatio, θ.
 οἰκοδομική, ἡ, ars aedificandi domos; architectonice.
 οἰκοδόμος, δ, structur, δ.
 οἰκοθεν· 1) domo· 2) μετ. ex se; sua sponte.
 οἰκοι, domi.
 οἰκονομέω -ῶ· 1) dispenso, -are, aliquid· *2) νεοελ. compendium facio alicujus rei.
 οἰκονομία, ἡ· 1) oeconomia, -ae, θ. familiaris dispensatio; *2) νεοελ.

parcimonia ἡ parsimonia, -ae, θ.
 οἰκονομικός, ἡ, ὄν· 1) oeconomicus, a, um; *2) νεοελ. α') τὰ.—ἀ, pecunia publica; ὕπουργος τῶν—ῶν, administer pecuniae publicae· β') —μὴ ἀπαιτῶν μεγάλην δαπάνην, qui quae quod est minimi sumptui.
 *οἰκονομικῶς ζῶ, parce vivo.
 *οἰκονομολόγος, dispensandae pecuniae publicae peritus.
 οἰκονόμος· 1) dispensator, -ἀ. *2) νεοελ. parvus, a, um.
 οἰκόπεδον, τό, area, -ae, θ.
 οἰκοποιέω -ῶ, domum struo.
 οἰκοποιός, ὄν, domum struens.
 οἶκος, δ· 1) = ἡ πᾶσα οὐσία, res familiaris, familia, -ae, θ. 2) = οἰκία, domus, -us, θ.
 *οἰκόσημον, gentilicia insignia.
 οἰκόσπιτος· 1) qui domo patris alitur· 2) ἐπὶ ζώων, domesticus.
 *οἰκοτροφεῖον, paedagogium, οὐ.
 *οἰκότροφος, ον, qui domo alitur οἰκουμενικός, ἡ, ὄν, ad orbem terrarum pertinens.
 οἰκουρέω -ῶ, domum custodio.
 οἰκουρός, ὄν, domi manens.
 οἰκοφύλαξ, δ, ἡ, custos domus.
 οἰκτεῖω τινα ἡ τι, misereor (-atus sum -ari) aliquem ἡ aliquid; —ομαι, misericordiam habeo.
 *οἰκτιρμόνως, misericorditer.
 οἰκτιρμός, δ· 1) misericordia, -ae, θ. miseratio, θ. 2) deploratio, θ.
 οἰκτίρμων, δ, misericors, -rdis.
 οἰκτισμα, τό, miseratio, θ.
 οἰκτος, δ, misericordia, -ae, θ.
 οἰκτρός· 1) miserandus, a, um; miserabilis, e· 2) miser, a, um.
 οἰκρότης, ἡ, miseria, -ae, θ.
 οἰκτρῶς, miserabiliter.
 οἶμοι! heu mihi!
 οἶμος, ἡ, via, -ae, θ.
 οἰμωγή, ἡ, ploratus, -us, δ.
 οἰμῶζω, ploro -are.
 οἰμωκτεῖ, cum ploratu.
 οἰμωκτός, ἡ, ὄν, plorabilis, e.
 οἰνάνθη· 1) flos vitis; 2) = ἰουλος, lanugo, θ. 3) (β.), oenanthē, θ.
 οἰνάνθινος, oenanthinus, a, um.
 οἰνέμπορος, δ, vini mercator.
 οἰνηρός, δ, ὄν· 1) = τοῦ οἴνου, vi-

narius, a, um. 2) = *φλῳινος*, vino-
sus, a, um.

οινοβαρέω -ῶ, vino gravis sum.

οινοβαρής, *ές*, vino gravis.

οινοδοχείον, vini receptaculum.

οινοθήκη, *ή*, cella vinaria.

οινολογέω -ῶ, de vino loquor.

οινολογία, *ή*, de vino tractatio.

οινόπληκτος, *οινοπλήξ*, vino per-
cussus, a, um.

οινοποιέω -ῶ, vinum facio.

οινοποιία, *ή*, vini confectio.

οινοποιός, *όν*, vini confector.

οινοποσία, *ή*, vini potatio.

οινοποτέω -ῶ, vinum poto.

οινοπότης, *δ*, vini potor.

οινοπωλέω -ῶ, vinum vendo.

οινοπώλη, *δ*, vinarius, *δ*.

οινοπώλιον (*οινοπωλείον*), *τό*,
taberna vinaria.

οἶνος, *δ*, vinum, -i, *οὔ*.

οἶνοφλυγέω -ῶ, vinosus sum.

οἶνοφλυγία, *ή*, vinolentia, *θ*.

οἶνόφλυξ, *δ*, *ή*, vinelentus, a, um;
vinosus, a, um.

οἶνοφορέω -ῶ, vinum fero.

οἶνοχοσία, *ή*, munus pincernae.

οἶνοχοέω -ῶ 1) vinum iniundo.
2) minister vini sum.

οἶνοχόη, *ή*, trulla, -ae, *θ*.

οἶνοχός, *δ*, minister vini.

οἶνον, *οἶνοπός*, vinei coloris.

οἶνώω -ῶ, inebrio (aliquem).

οἶνώδης, *ες*, vini similis.

οἶνωσις, *ή*, ebrietas, -atis, *θ*.

οἶτομαι καὶ οἶμαι, opinor arbitror
(-atus, sum, -ari).

οἶον, *ἐπίρ*. 1) ut, quasi. 2) verbi
causa, exempli causa.

οἶονεῖ, quasi.

οἶος, *α*, *ον*. 1) qualis, e. 2) *ἀνευ*
δεικτικῶν: *οἶα ἔργα*, qualia facinora!
3) *μετὰ τοῦ τέ*: *οἶός τέ εἰμι ποιεῖν*
τούτο, is (= talis) sum, qui hoc
faciat.

οἶοςδήποτε, *οἶαδήποτε*, *οἶονδή-*
ποτε, qualiscunque, quaecunque.

οἶος, *α*, *ον*, ovillus, a, um.

οἶς, *δ*, *ή*, ovis, -is, *θ*.

οἶσθα, nesti, *ἴδε οἶδα*.

οἶσις, *ή*, portatio, -onis, *θ*.

οἶσοφάγος, *δ*, gula, -ae, *θ*.

οἰστέον, ferendum est.

οἰστευμα, *τό*, sagitta emissa.

οἰστευτής, *δ*, sagittarius, -i, *δ*.

οἰστεύω, sagitto, -are.

οἰστός, *δ*, sagitta, -ae, *θ*.

οἰστοφόρος, sagittifer, a, um.

οἰστρέω -ῶ, oestro agitor.

οἰστρέω -ῶ, oestro agito; —*οὔμαι*,
oestro agitor.

οἰστρηλασία, furiosa incitatio.

οἰστρηλατέω -ῶ, oestro agito;
—*οὔμαι*, oestro agitor.

οἰστρήλατος, *ον*, oestro agitatus.

οἰστρομανής, *ές*, furore agitatus.

οἰστρομανία, *ή*, furor, -oris, *δ*.

οἰστρος, *δ*. 1) = *ζῳον*, oestrus, *δ*.
tabanus, *δ*. 2) = *μανία*, furor.

οἰσύα, *ή*, salix, icis, *θ*.

οἰσύινος, *η*, *ον*, salignus, a, um.

οἶσω, feram, *ἴδε φέρω*.

οἶχομαι, abeo, -ire; discedo, -ere;
profisciscor, -i, *συνήθ*. *μετὰ μετχ*.
ῶχετο ἀπὸν, statim discessit.

οἰωνίζομαι, auguror, ominor.

οἰώνισμα, *τό*, augurium, *οὔ*.

οἰωνισμός, *δ*, auguratio, *θ*.

οἰωνιστήριον, auguratorium, *οὔ*.

οἰωνιστής, *δ*, augur, -uris, *δ*.

οἰωνιστικός, *ή*, *όν*, ad augurium
pertinens.

οἰωνομαντικός, *ή*, *όν*, ad augu-
rium pertinens.

οἰωνοπόλος, augur; auspex, *δ*.

οἰωνός, *δ*. 1) avis, -is, *θ*. *αἰσιος*

οἰωνός, bonus avis admittunt. 2)
omen, -inis, *οὔ*. *τὸν οἰωνόν δέχο-*
μαι, placet omen; *αἰοῖς οἰωνοῖς*

χρησάμενος πορεύομαι, secundo
omine eo.

οἰωνοσκοπέω -ῶ, auguror.

οἰωνοσκοπήμα, augurium, *οὔ*.

οἰωνοσκοπικός, *ή*, *όν*, auguralis,
e; auspicalis, e.

οἰωνοσκοπία, *ή*. 1) auspici-
um, *οὔ*. 2) *τὸ ἀξίωμα τοῦ οἰω-*
νοσκοποῦ auguratus, -us, *δ*.

οἰωνοσκόπος, *δ*, auspex, *δ*.

δκέλλω, applico navem.

δκλαδίας δίφρος, *θρόνος*, sella pli-
catilis.

δκλαδόν, genu flexo.

δκλάζω, in genua procumbo.

δκλασις, ἡ, genuum flexio.
 δκλαστί, genibus flexis.
 δκναλῶς, segniter; pigre.
 δκνέω -ῶ· 1) = δκνηρός· εἰμι, piger et segnis sum· 2) = βραδύνω, piget me, pigro ἢ pigror (ἀποθ.)· 3) = διστάζω, dubito, -are· 4) = φοβοῦμαι, vereor -eri; metuo, -ere.
 δκνηρία, ἡ, pigritia, -ae, θ.
 δκνηρός, ὁ, ὄν, piger, a, um; segnis, -e; ignavus, a, um.
 δκνηρῶς, pigre; segniter.
 δκνος, ὁ, pigritia, -ae, θ.
 δκνός, ὁ, ὄν, piger, a, um.
 δκρίβας, ὁ, pulpiti, -i, οὐ.
 δκταδάκτυλος, octo digitum.
 δκταδέδρος, octangulus, a, um.
 δκταετηρίς, ἡ, octennium, -i, οὐ.
 δκταετης (δκταετής), ἔς, octennis, e.
 δκταετία, ἡ, octennium, -ii, εὐ.
 δκταετις, ἡ, octennis, is.
 δκταήμερος, ον, octo dierum.
 δκτάκις, octies.
 δκτακισμῦριοι, octoginta millia.
 δκτακισχίλιοι, octo millia.
 δκτακόσιοι, octingenti, ae, ἄ.
 δκτακοσιοστός, ἡ, ὄν, octingentesimus, a, um.
 δκταμηνιαῖος, α, ον, octavum menem agens.
 δκτάμηνος, ον, octo mensium.
 δκταπλάσιος, δκταπλασίον, ον, δκταπλός -οὗς, -οῦν, octuplus.
 δκτάπους, ον· 1) octo pedibus instructus; octipes, -edis; 2) octo pedes longus, a, um.
 δκτάς, ἡ, octonarius numerus.
 δκταστάδιος, milliarius, a, um.
 δκταχῶς, octuplici ratione.
 ἔκτώ, ὁ, ἡ, τά, octo.
 Ὀκτώβριος, October, -bris.
 δλάργυρος, ον, totus argenteus.
 δλβίζω, beo, -are.
 δλβιοδαίμων, fortunatus, a, um.
 δλβιοδότης, felicitatis dator.
 δλβιος, α, ον, beatus, a, um.
 δλβίως, beate.
 δλβος, ὁ· 1) beatitudo, -inis, θ.
 2) divitiae, -arum, θ.
 δλέθριος, α, ον, perniciosus, a, um; pernicialis, e.

δλεθρίως, perniciose.
 δλεθρος, ὁ, pernicies, -ei, θ, exitium, ii, οὐ.
 δλέτειρα, ἡ, perditrix, -icis, θ.
 δλετήρ, ὁ, perditor.
 δλετήριος, perniciosus, a, um.
 δλίγκις, paucities; raro.
 δλιγανδρία, ἡ, virorum paucitas.
 δλιγανδρας, ον, inops virorum.
 δλιγανθρωπία, penuria hominum.
 δλιγάνθρωπος, ον, non frequens hominibus.
 δλιγάρκεια, ἡ, frugalitas, θ.
 δλιγαρκέομαι -οῦμαι, parvo contentus sum.
 δλιγαρκής, ἔς, parvo contentus, a, um; frugalis, e.
 δλιγαρκῶς, frugaliter.
 δλιγαρχέομαι -αῦμαι, dominatu paucorum (procerum ἢ principum) regor; a paucis regor.
 δλιγαρχία, ἡ· 1) paucorum dominatus· 2) respublica, quae in paucorum jus ac dicionem concessit.
 δλιγαρχικός, ἡ, ὄν, paucorum dominatu favens.
 δλίγιςτος, η, ον, ἴδε δλίγος.
 δλιγίστως, perparum.
 δλιγοδάπανος, ον, qui exigui sumpti est.
 δλιγοδύναμος, infirmus, a, um.
 δλιγολαλέω -ῶ, pauca loquor.
 δλιγόλογος, ον, = δλιγόθυμος.
 δλιγομαθής, ἔς, parum doctus.
 δλιγόμισθος, ον, mercede parva conductus, a, um.
 δλιγομυθία, ἡ, pauciloquium, οὐ.
 δλιγόμυθος, qui pauca loquitur.
 δλιγοπιστία, ἡ, exigua fides.
 δλιγόπιστος, ον, parum fideus.
 δλιγοποτέω -ῶ, parum bibo.
 δλίγος, η, ον, paucus, a, um; parvus, a, um; paulus, a, um· || οἱ δλίγοι οὖσ. optimates, -ium, ἄ.
 || πλ. δλίγον (ἐπὶ), paulum, parum· || δλίγιςτος, η, ον· α') paucissimus, a, um· β') minimus, a, um· || τὸ δλίγιςτον (ἐπὶ), minime.
 δλιγόσαρκος, macilentus, a, um.
 *δλιγόστευσις, ἡ, diminutio, θ.
 *δλιγοστεύω 1) minuo, diminuo,

-ere, aliquid. 2) οὐδ. minuo.
δλιγόςτιχος, ον, ἐπίθ. paucos
versus continens.

δλιγοστός, minimus, a, um.

δλιγότης, ἡ, paucitas, -atis; θ.

δλιγοφαγία, ἡ, cibus modicus.

δλιγοφάγος, modico cibo utens.

δλιγοχρονία, ἡ, breve tempus.

δλιγοχρόνιος, δλιγόχρονος, ον
brevi tempore durans.

δλιγόχυλος, δλιγόχυμος, ον, no-
multum (parum) succi habens.

δλιγοψυχία, ἡ, animus pusillus.

δλιγόψυχος, pusillanimis, e.

δλιγορέω -ῶ τινος, parvam cu-
ram habeo. δθ. = negligo, -ere.

δλιγώρησις, δλιγωρία, ἡ, negle-
ctus, -us, ἄ. negligentia, -ae, θ.

δλίγωρος, ον, negligens.

δλιγώρως, negligenter.

*δλιγώτερος, α, ον, paucior, -ius,
(-oris); minor, -us (-oris). || δλιγώ-
τερον (ἐπίθ.) minus.

δλικός, ἡ, ὄν, totus, a, um (γεν.
totius, δοτ. toti).

δλικῶς, plane; omnino.

δλισθαίνω (ἄλλοθινα) labor (-psus
sum), -i; lapso, -are.

δλίσθημα, τό, lapsus, -us, ἄ.

δλισθηρός, lubricus, a, um.

δλίσθηρως, lubrice.

δλίσθησις, ἡ, lapsus, -us, ἄ.

δλισθητικός, ἡ, ὄν, lubricans.

δλικάς, ἡ, navis oneraria.

δλικεύς, δ, qui retia trahit.

δλικέω -ῶ, navem traho.

δλική, ἡ. 1) tractus, -us, ἄ. 2) =
σταθμός, pondus, -eris, οὐ.

δλικός, δ. 1) tractus, -us, ἄ. 2) =
remulcus, -i, ἄ.

δλλυμι, perdo, ἴδε ἀπόλλυμι.

δλμος, δ, mortarium, οὐ.

δλογραφέω -ῶ, integrum scribo.

δλόγραφος, ον, plene scriptus.

δλογράφως γεγραμμένος, plene (non
per sigla) scriptus.

δλοθρευτής, δ, perditor, ἄ.

δλοθρεύω, perdo, -ere.

δλόκαυστον, holocaustum, οὐ.

δλόκαυτέω -ῶ, totum comburo.

δλόκαυτος, ον, totus crematus.

δλοκαύτωμα, holocaustoma, οὐ.

δλοκληρία, ἡ. 1) integritas, -atis,
θ. *2) νεοελ. καθ' ὅλοκληρίαν, omni-
no; plane; prorsus.

δλόκληρος, ον. 1) integer, gra,
grum; totus, a, um; universus, a,
um. 2) κληρονομία ἐξ —ον, here-
ditas ex asse ἡ in sol dum. *3) νε-
οελ. α') —ον ἔτος, annus solidus.
β') ἐξ —ον, in totum; omnino.

δλοκλήρως, integre.

δλόλευκος, totus albus, a, um.

δλόλυγῃ, δλόλυγμα, δλόλυγμός.
utulatio, -onis, θ. ululatus, -us.

δλόλῶζω, ululo, -are.

δλομέλεια, ἡ. 1) integritas mem-
brorum. *2) νεοελ. omnes advocati
in consilium.

δλομελής, omnibus suis membris
constans. δθ. = integer, gra grum.

δλομέρεια, ἡ, integritas, θ.

δλομερής, integer, gra grum.

δλομελῶς, integre.

*δλομόναχος, δλόμονος, ον, prorsus
solus, a, um.

*δλονέν, continuanter.

δλοπόρευρος, totus purpureus.

δλος, η, ον, totus, a, um; inte-
ger, gra, grum. || τὸ δλον, α') uni-
versum, -i, οὐ. summa rei. β') =
καθόλου, in universum; omnino.

δλοσηρικός, ἡ, ὄν, totus ex se-
rico; holosericus, a, um.

δλοσίδηρος, ον, totus ferreus.

δλοστρόγγυλος, totus rotundus.

δλοσχερεία, ἡ, integritas.

δλοσχερής, integer, gra, grum.

δλοσχερῶς, integre; plene.

δλοσώματος, δλόσωμος, ον, cum
toto corpore; totus, a, um.

*δλοταχῶς, totā celeritate.

*δλότελα, δλοτελῶς, in totum.

δλοτελής, ἐς, plane absolutus.

δλότης, ἡ, integritas; totum.

*δλοφάνερα, evidenter.

*δλοφάνερος, ον, evidens, -tis.

δλοφυρμός, δ, ejulatio, θ.

δλοφύρομαι, ejulo, -are.

δλόφωτος, ον, plene lucidus.

δλόχρυσος, ον, totus aureus.

δλοψύχως, toto animo.

Ὀλυμπιάς (νίκη), ἡ, victoria
Olympiaca || κύρ. δνομα, Olympias.

δλυμπιονίκης, olympionices, ἄ.
 δλύμπιος, ον, olympius, a, um.
 δλυνθος, δ, (τό ἄωρον οὔκον).
 grossus, -i, ἄ. κτρ. || ὄν. ἡ Ὀλυν-
 θος, Olynthus, -i, θ. Ὀλυνθιακοὶ
 λόγοι, orationes Olynthiaci.
 ἔλωλα, perditus sum; perii.
 ἔλωσ, prorsus; in universum.
 δμαδόν, summatin.
 δμαδος, δ, tumultus, -i, ἄ.
 δμαιμος, ον, consanguineus.
 δμαιμάτης, consanguinitas, θ.
 δμαλία, ἡ, planities, -iei, θ.
 δμαλίζω ἢ planum reddo aliquid;
 complano, -are.
 δμαλισμός, δ, complanatio, θ.
 δμαλιστήρ, δ, pavicula, -ae, θ.
 δμαλός, ἡ, ὄν. 1) planus, a, um.
 2) aequus, a, um.
 δμαλότης, ἡ, aequalitas, θ.
 δμαλύνω, δμαλῶν -ῶ, = δμαλίζω.
 δμαλῶς, aequaliter; plane.
 δμαρτέω -ῶ, sequor, -i.
 δμάς, ἡ, multitudo tota.
 δμβριος, ον, pluvius, a, um.
 δμβρος, δ, imber, -bris, ἄ.
 δμβροφόρος, imbrifer, a, um.
 δμήγγρις, ἡ, coetus, -us, ἄ. con-
 ventus, -us, ἄ, congregatio, θ.
 δμηλῆς, δ, ἡ, aequaevus, a, um.
 δμηρίδης, δ, homerista, -ae, ἄ.
 δμηρίζω, homerum imitor.
 δμηρικός, homericus, a, um.
 δμηρικῶς, homerico more.
 δμηριστής, δ, homerista, θ.
 δμηρομάστιξ, homeromastix, -igis
 δμηρος, δ, ἡ, obses, -idis, ἄ. θ.
 δμιλέω -ῶ. 1) = συναστροφήμαι,
 conversor (-atus sum, -ari) alicui
 ἢ cum aliquo. 2) δμιλῶ πρὸς χά-
 ριν πρὸς ἡδονήν, ad gratiam, ad
 voluptatem confabulor. 3) μάλ.
 νεοελ. = λέγω, λαλῶ διαλέγομαι, lo-
 quor (-cutus sum, -i); dico (-xi,
 -ctum, -ere); verba facio.
 δμιλητής, δ, auditor, -oris, ἄ.
 δμιλητικός, ἡ, ὄν (= φιλόφρων).
 cor. s, e; affabilis, e.
 δμιλία, ἡ. 1) conversatio, -onis,
 2) συνήθη. locutio, θ. dictio.
 δμίλος, δ, turba, -ae, θ. multi-
 tudo, -inis, θ. coetus, -us, ἄ.

δμίχλη, ἡ, nebula, θ. caligo.
 δμιχλώω -ῶ, obnubulo, -are.
 δμιχλώδης, nebulosus, a, um.
 δμμα, τό, oculus, -i, ἄ.
 δμμάτιον, τό, ocellus, -i, ἄ.
 δμνυμι καὶ δμνύω, juro are, ali-
 quid (δρεκογ, jusjurandum).
 δμογάλακτος, coilactaneus, a, um.
 δμογάστριος, uterinus, a, um.
 δμογένεια, ἡ, gentilitas, θ.
 δμογενής, ἔς. 1) ejusdem gene-
 ris; gentilis. 2) = δμοεθνής, ejus-
 dem nationis gentilis.
 δμογενῶς, eodem genere.
 δμόγνιος, ον, gentilis, e.
 δμογνωμονέω -ῶ, consentio.
 δμογνωμόνως, eodem animo.
 δμογνωμοσύνη, consensus, us, ἄ.
 δμογνωμών, ον, consentiens.
 δμοδίακτος, ον, convictor, -oris.
 δμοδοξέω -ῶ. 1) idem censeo (a-
 licui); consentio (cum aliquo). 2)
 νεοελ. eadem sacra colo.
 δμοδοξία, ἡ, eadem opinio.
 δμόδοξος, ον. 1) qui ejusdem opi-
 nionis est. 2) νεοελ. eadem sacra
 colens.
 δμοεθνής, ἔς, ejusdem gentis,
 ejusdem nationis.
 δμοειδής, ἔς, uniformis, e.
 δμοειδῶς, eadem ἢ simili forma.
 δμόθεν, cominus.
 δμόθρησκος, ον, eodem cultu u-
 tens - eadem sacra colens.
 δμοθυμαδόν, unanimiter.
 δμοθυμέω -ῶ, unanimus sum.
 δμοθυμία, ἡ, unanimitas, θ.
 δμόθυμος, ον, unanimus, a, um.
 δμοθύμως, unanimiter.
 δμοιάζω, similis sum.
 δμοιοκαταληκτέω -ῶ, εἴημι. simi-
 liter desino.
 δμοιοκατάληκτος, ον, similiter de-
 sinans.
 δμοιοκαταληξία, ἡ, similitudo
 clausulae; exitus vocum similis.
 δμοιόμορφος, ον, similem for-
 mam habens, conformis, e. *τό δ-
 μοιόμορφον, formae similitudo.
 *δμοιόμορφως, similiter.
 δμοιοπάθεια, ἡ, adfectuum simi-
 litudo; similis adfectus.

δμοιοπαθής, *ές*, cui similes sunt adfectus; eadem patiens.

δμοιόπτωτος, *ον*, *ἐπίθ.* similes casus habens.

δμοιοππτώς, *ις*, eisdem casibus.

δμοιος, *α, ον*, similis, *ε*; *παρ, γεν.* paris; || *παροιμ.* δμοιος δμοίω *ἀει* πελάζει, pares cum paribus facillime congregantur.

δμοιόσχημος, *ον*, ejusdem formae.

δμοιότης, *ή*, similitudo *θ.*

δμοιόω -*ω*, similem reddo; — *μαι*, similis fio.

δμοίωμα, *τό*, simulacrum, *οὐ*.

δμοίως, similiter.

δμοίωσις, *ή*, similitudo, *θ.*

δμοιωτικός, *ή, όν*, ad imitandum pertinens.

δμόκεντρος, idem centrum habens δμολογέω -*ω*. 1) eadem lingua utor; idem loquor (cum aliquo) *ἐν- τεύθ.* 2) = συμφωνῶ, consentio (-sensui, -sensus, ire) 3) συμφωνῶ, *συν- αινῶ* *τινα*, consentio cum aliquo 4) δμολογῶ *τί τι* *ή* *τι* *πρός* *τινα* (= *συν- τίθεμαι*), paciscor (pactus sum, -i) aliquid *ή* *de* aliqua *re* cum aliquo 5) = λέγω *ὅτι* *ἐπραξά* *τι*, fateor (factus sum, -eri) aliquid 6) — *οὔμαι*, *α')* *ἀντί* *τοῦ* *δμολογῶ* *β')* *παθῆν.* ab omnibus axistimor, constat me.

δμολόγησις, *ή*, confessio *θ.*

ἡδμολογητής, *δ* confessor *δ.*

δμολογία, *ή*. 1) consensus, -um *δ.* adsensus, -us, *δ.* 2) confessio, *θ.* 3) = συνθήκη, conventio, *θ.*

δμόλογος, *ον*, consentiens, adsentiens, -ntis.

δμολογουμένως. 1) = συμφώνως, convenienter 2) = *κατά* *τήν* *κοινήν* *γνώμην*, ex communi consensu *ή* *ἀπλ.* consensu; ex confesso.

δμολόγως, omnium consensu.

δμομήτριος, *α, ον*, eadem matre natus; uterinus, *α, um*.

δμοονόω -*ω*, concordo, -are.

δμοονητικός, *ή, όν*, ad concordiam pertinens.

δμοονητικός, concorditer.

δμόνοια, *ή*, concordia, -ae, *θ.*

δμόνοος, -ους, *ον*, concors, -rdis

δμοούσιος, *ον*, ejusdem essentiae;

δμοπαθέω -*ω*, simul adficior.

δμοπαθής, simul adiectus.

δμοπάτριος, *δ*, δμοπάτωρ, *δ, ή*, ab eodem patre genitus.

δμοπιστία, *ή*, eadem fides.

δμόπιστος, *ον*, ejusdem fidei.

δμορέω -*ω*, confinis sum.

δμόρησις, δμορία, *ή*, confinitas, -atis, *θ.* vicinitas, -atis, *θ.*

δμορος, *ον*, confinis, *ε*.

δμόρυνθμος, *ον*, ejusdem figurae; similis, *ε*.

δμός, *ή, όν*, idem, eadem; idem.

δμόςε, eodem.

δμοσιτέω -*ω*, una cibum capio.

δμόσιτος, *ον*, convictor, -oris.

δμοσπονδέω -*ω*, *εήμ.* foederis particeps sum.

δμοσπονδία, *ή*, confoederatio, *θ.*

δμόσπονδος, *ον*, foederatus, *α, um*. δμόσπονδοι *πολιτεῖαι*, civitates foederatae.

δμότεχνος, *ον*, eandem artem exercens *ή* facitans.

δμοτικός, juratorius, *α, um*.

δμοτιμία, *ή*, par honor.

δμότιμος, *ον*, pari honore praeditus *α, um*; paris conditionis.

δμοτίμως, pari dignitate.

δμότνος, *ον*, ejusdem toni.

δμοτόνος, eodem tenore.

δμοτράπεζος, *ον*, eadem utens mensa; convictor; conviva.

δμοτρώπως, eodem modo.

δμοτροφία, *ή*, convictus, -us, *δ.*

δμότροφος, simul nutritus.

δμοῦ. 1) una δμοῦ *εἶναι*, una esse 2) simul 3) = *ἐγγύς*, prope.

δμοῦμαι, *μέλ.* *τοῦ* *δυνμι*.

δμόφθογγος, *ον*, ejusdem soni.

δμοφρονέω -*ω*, eadem sum mente; idem sentio.

δμοφροσύνη, *ή*, unanimitas, *θ.*

δμόφρων, *ον*, unanimus, *α, um*.

δμόφυλος, *ον*, ejusdem gentis; gentilis, *ε*.

δμοφωνέω -*ω*, eadem lingua utor *δθ.* consentio, ire concors sum.

δμοφωνία, *ή*. 1) concentus, -us, *δ.*

2) consensio, -onis, *θ.*

δμόφωνος, *ον*, consonus, *α, um*; consentiens, -ntis.

δμοφώνως, eadem voce.
 δμοψύχως, unanimiter.
 *δμπερέλλα, ἡ, umbella, -ae, θ.
 δμπακίας, ex uvis immaturis expressus; δδ. acerbus, immittis.
 δμφάκιον, τό, omphacium, οὐ.
 δμφάκιος, immaturus, a, um.
 δμφάλιος, ον, umbilicaris, e.
 δμφαλός, δ, umbilicus, -i, δ.
 δμφαλωτός, umbilicatus, a, um.
 δμπαξ, ἡ, acerba immatura.
 δμωνυμέω -ῶ, cognominis sum; idem nomen habeo.
 δμωνυμία, nominis communitas.
 δμώνυμος, ον, cognominis, e; homonymus, a, um.
 δμωνύμως, communi nomine.
 δμωρόφιος, δμώροφος, ον, con-
 tubernalis, e.
 δμως, tamen.
 δν, τό, res, rei, θ. natura, -ae, θ.
 τό ὑπέριστατον δν, deus supremus.
 δναγός, δ, asinarius, -ii, δ.
 δνάγγριος, ον, onagro similis.
 δναγρος, δ, onager, -gri, δ.
 δναγ, τό, somnium, -i, οὐ.
 δναγ, τό, somnium, -i, οὐ.
 δναγ δορά, pellis asinina.
 δνειδίξω, probris incesso; probra
 dico (alicui); -ομαι, probris in-
 erepor, probra mihi ingeruntur.
 δνειδισις, ἡ, opprobatio, θ.
 δνειδισμα, τό, opprobrium, οὐ.
 δνειδισμός, δ, exprobratio, θ.
 δνειδιστής, δ, exprobrator, δ.
 δνειδιστικός, ἡ, δν, exprobratio-
 nem habens.
 δνειδιστικῶς, probrose.
 δνειδος, τό, probrum, -i, οὐ, op-
 probrium, -i, οὐ.
 δνειον, τό, stabulum asinorum.
 δνειος, ον, asininus, a, um.
 δνειράτα, τά, somnia, (πλ.) οὐ.
 δνειρεύομαι, somnia video.
 δνειροκρίτης, δ, somniorum, in-
 terpres; onirocrites, -ae, δ.
 δνειρόμαντις, δ, ἡ, qui e somnis
 futura praedicit ἢ vaticinatur.
 δνειρον, τό, somnium, οὐ.
 δνειροπολέω -ῶ, somnio, -are,
 μεταφ. — τι, somnio aliquid.
 δνειροπόλησις, ἡ, somniatio, θ.
 δνειροπολία, somnium.

δνειροπόλος, δ, somniator, δ.
 δνειρος, δ, somnium, -i, οὐ.
 δνειρωγμός, δ, δνειρωγεις, ἡ, som-
 nium lascivum cum effusione se-
 minis.
 δνειρώδης, somniosus, a, um.
 δνειρώσσω καὶ δνειρώττω* 1) so-
 mnio, -are, aliquid 2) somnium
 lascivum somnio.
 δνεύω, suculam verso.
 δνηγός, δ, agaso, -onis, δ.
 δνηλατέω -ῶ, asinum agito.
 δνηλάτης, δ, asinarius, δ.
 δνήσιμος, ον, utilis, e.
 δνησίμως, utiliter.
 δνησις, ἡ, utilitas, -atis, θ.
 δνητός, ἡ, δν, utilis, e.
 δνθύλευσις, ἡ, exquisitior cibo-
 rum apparatus.
 δνθυλέτω, cibos exquisite condio
 δνίδιον, τό, asellus, -i, δ.
 δνικός, ἡ, δν, asinarius, a, um.
 δνίημι, juvo, -are, prosum, -des-
 se; utilitatem affero (alicuij).
 δνίσκη, ἡ, asella, -ae, θ.
 δνίσκος, δ 1) = δνάριον, asellus,
 -i, δ. 2) δ ἰχθύς, asellus, -i, δ.
 δνομα, τό, nomen, -inis, οὐ. μεταφ.
 α') = φήμη, nomen, fama, celebritas
 β') = πρόφασις, αἰτία, nomen,
 praetextus. [-are, voco, -are.
 δνομάζω, nomino, -are; apello,
 δνομασία, ἡ, nominatio, θ.
 δνομαστί, nominatim.
 δνομαστικός, nominativus.
 δνομαστικῶς, nominatim.
 δνομαστός, nominatus, a, um.
 δνομαστῶς, clare; nobiliter.
 δνος, δ 1) asinus, -i, δ. ἡ δνος,
 asina, -ae 2) = δνίσκος (ἰχθ.), asel-
 lus, -i, οὐ. 3) = τροχάλλα, sucula,
 -ae, θ. 4) δνος δ ἀλκων, superior
 molae lapis.
 δντα, τά 1) res praesentes, prae-
 sentia 2) bona -orum, οὐ.
 δντως, vere; sane.
 δνυξ, δ 1) unguis, -is, δ. φράσ.
 ἐξ ἀπαλῶν δνύχων, de tenero un-
 gui, a, teneris unguiculis 2) μό-
 νον ζῶων, ungula, -ae, θ. 3) ἡ ἄ-
 θας καὶ τὸ ἐξ αὐτῆς σκευός, onyx,
 -ychis, δ.

δουχίζω 1) ungulam dividō 2) ungues resecō 3) μετφ. ad unguem exigo (aliquid).

δούχιον, τό, unguculus, -i, δ.
δνώδης, ες, asinini generis.
δξάλμη, ἡ, oxalme, -es, θ.
δξείδιον, τό, acetum, -i, οὐ.
δξέως 1) acute 2) celeriter, velociter 3) vehementer.

δξυρός, δ, ον, acetum resipiens.
δξίζω, acesco, -ere.

δξος, τό, acetum, i, οὐ.
δξύα, ἡ, fagus, i, θ.
δξύγαλα, τό, oxygala, -ae, θ.
δξύγλυκος, υ, dulcacidus, a, um.
δξυδέρεκεια, ἡ, acumen visus; acies, ei, θ. μετφ. perspicacitas, θ.
δξυδερεκής, ες, acutum cernens μετφ. perspicax, -acis.

δξυδερεκώς, perspicāce.
δξυθυμέω -ῶ, δξυθυμός -ῶ, praecipiti ira excandesco.

δξυθυμία, ἡ, iracundia, -ae, θ.
δξύθυμος, ον, acer (acris, acre); irritabilis, e.

δξύινος, γ, ον, faginus, a, um.
δξύμελι, τό, mulsum acetum.
δξύμηλον, τό, prunum, -i, οὐ.
δξύμολπος, ον, acute canens.
δξύμωρον, τό, oxymōrum, οὐ.
*δξύνοια, ἡ, acumen, -inis, οὐ.
*δξύνοος, -ους, ουν, acutus, a, um; acer, is, e; subtilis, e.

δξυνος, ον, acidus, a, um.
δξύνω 1) = δξύνω ποιῶ, acutum red-do, acuo (aliquid) 2) δξύνω συλ-λαβήν, acuo syllabam 3) = ὀξυνον ποιῶ, acidum reddo 4) δξύνομαι (= δξώδης γίνομαι), acidus fio.

δξύς, εἶα, υ 1) acutus, a, um; ἄλγος δξύ, dolor acutus 2) acer, vehemens 3) = δξυνος, acidus, a, um.
δξύτης, ἡ 1) acies, -ei, θ. 2) μετων. α') = δριμύτης, acrimonia, -ae, θ. β') = ψυχής, νοῦ, acies ἡ acumen mentis, ingennii γ') δξύτης ὄψεως, acies oculorum δ') = κρίσεως, subtilitas iudicii 3) cele-ritas, -atis, θ.

δξύτορος, ον, in ultima syllaba accentum acutum habens.

δξυτόνωος, cum accentu acuto.

*Ἑλληνο-Λατινικὸν Λεξικόν

δξύφωνος, ον, acutam vocem habens; acer (acris, acre).

δξύχολος, ον, biliosus, a, um.

δξυχόλως, ira gravi.

δξώδης, ες, acidus, a, um.

δπαδός, όν, comitans, -ntis.

δπηή, ἡ, foramen, -inis, οὐ.

δπη 1) = δπου, ubi; quo 2) qua. οὐκ οἶδα, δπη ἀνέβη, nescio, qua aseen dit 3) ἐσθ' δπη, alicubi ali-quo modo.

δπηλίκος, quantus, a, um.

δπηνίκα, quum; quando.

δπιον, τό, opium, -ii, οὐ.

δπισθάρκων, δ, ἡ, brachia post tergum religata habens || δπισθάρ-κωνα, ἐπιρ. post tergum.

δπισθεν, post pone.

δπισθιος, posticus, a, um.

δπισθίως, pone; a tergo.

δπισθοβάμων, ον, retrogradus.

*δπισθοβουλία, occulta cogitatio

*δπισθογραφέω -ῶ, in aes alie-num me transfero.

δπισθόγραφος, ον, ab aversa parte inscriptus, a, um.

δπισθόδομος, δ, posticum, οὐ.

δπισθοδρομέω -ῶ, retrogradior.

*δπισθοδρομής, ἡ, regressus.

*δπισθοφυλακή, ἡ, agmen no-vissimum; agmen extremum.

*δπισθοχώρησις, ἡ 1) recessus, -us, δ. 2) ἐπι στράτ. receptus, -us, δ.

δπισθοχωρέω -ῶ, 1) recedo, -ere 2) ἐπι στράτ. me recipio.

δπίσω, retro; retrorsum.

δπλή, ἡ, ungula, -ae, θ.

δπλίζω, armo, -are; armis in-struo; orno, -μαι, me armo.

δπλησις, ἡ, armatus, -us, δ.

δπλισμός, δ 1) armatura, -ae, θ.

2) συγκ. arma, οὐ. πλ.

δπλιστής, δ, qui instruit.

δπλιταγωγός, milites vehens.

δπλίτης, gravis armaturae miles.

δπλοθήκη, ἡ, armamentarium.

δπλομανής, ες, insano armorum studio accensus, a, um.

δπλομανία, ἡ, insanum studium armorum.

δπλομαχητική, ars utendi armis.

δπλομαχία, ἡ 1) pugna, qua ar-

mis pugnatur 2) exercitatio in armis; tractatio armorum.

ἔπλον, τό 1) μάχαιρα, ξίφος, ἐγχειρίδιον κτλ. telum, -i, οὐ. 2) ὁ πλον, ἔπλα, arma -orum 3) στρατός πάντων τῶν ἔπλων, omnium generum copiae.

ἔπλοποιέω -ῶ, arma fabricor.

ἔπλοποιία, armorum fabricatio.

ἔπλοποιός, δ, armorum faber.

ἔπλοφορέω -ῶ, arma gero.

*ἔπλοφορία, armorum gestatio.

ἔπλοφόρος, ον, armifer, ἡ armiger era, erum.

ἔπόθεν, unde.

ἔπόθεν δήποτε, undecunque.

ἔποθενούν, unde unde.

ἔπόθι, ubi.

ἔποι, quo, eo quo.

ἔποιος, α, ον 1) qualis, e *2) νεοελ. — ὅς, ἡ, ον; qui, quae, quod.

ἔποιος ἄν, **ἔποιός τις**, **ἔποιος δήποτε**, **ἔποιος δημοτοῦν**, **ἔποιος οὖν**, qualiscunque, quaecunque.

ἔπός, δ, succus, -i, ἄ.

ἔποσάκις, quoties ἡ quotiens.

ἔπόσε, quo.

ἔπόσος, η, ον, quantus, a, um.

ἔπόστος, η, ον, quotus, a, um.

ἔπόταν 1) quando 2) quum.

ἔπότε, quando; quum.

ἔπότερος, α, ον, uter, utra, utrum γεν. utrius, δοτ. utri.

ἔποτέρωθε(ν), utra ex parte.

ἔποτέρωθι, utrubi.

ἔποτέρως, utro modo.

ἔποτέρωσε, utro.

ἔπου, ubi.

ἔπουδήποτε, ubique.

ἔπτασία, ἡ, visio (in somnis).

ἔπτᾶω -ῶ, asso, -are.

ἔπτέος, α, ον, videndus, a, um.

ἔπτῆρ, δ, speculator, ἄ.

ἔπτῆσιμος, ον, qui assari potest.

ἔπτῆσις, ἡ, actio assandi.

ἔπτῆκή, ἡ, optice, -es, θ.

ἔπτῆκός, ἡ, ὄν, opticus, a, um.

ἔπτῆς, ἡ, ὄν, assus ἡ assatus, a, um; πρβλ. ἐφθός.

ἔπώδης, succosus, succulentus.

ἔπώρα, ἡ 1) = φθινόπωρον, autumnus, -i, ἄ. 2) = καρπός δένδρων,

pomus ἡ pomum; fructus.

ἔπωρικός, ἡ, ὄν, ad autumnum pertinens: || νεοελ. ἔπωρικόν (οὐσ:) pomum, fructus (ἐν γένει).

ἔπωρινός, autumnalis, e..

ἔπωροθήκη, ἡ, pomarium, οὐ.

*ἔπωροπλῆσιον, taberna pomaria.

ἔπωροπώλης, δ, pomarius, ἄ.

ἔπωροφόρος, pomifer, a, um.

ἔπως 1) ἀναφ. καὶ πλάγ. ἐρωτημ.

ut; quomodo 2) τελικ. = ἴνα, ut,

quo, ὅπως μὴ, ut, ne, quominus

3) οὐχ ὅπως, ἀλλὰ (καλ), non solum non, sed etiam.

ἔπωςδήποτε, **ἔπωσοῦν**, **ἔπωςτιοῦν**, quomodocunque; ut ut.

ἔραμα, τό, visus, -us, ἄ. visio, θ.

ἔρασις, ἡ, visus, -us, ἄ.

ἔρατός, ἡ, ὄν, aspectabilis, e.

*ἔρατῶς, manifeste.

ἔράω-ῶ 1) video (vidi, visum, -ere)

aliquem ἡ aliquid; **ἔράωμαι**, videor

(visus sum, -eri) 2) caveo, -ere

3) ὁρῶ (= ἀποβλέπω) πρὸς τινα, πρὸς

τι, ἡ εἰς τινα, εἰς τι, video spectro

ad aliquem, ad aliquid 4) = σκο

πῶ, video, spectro 5) αὐτός ὄνεται

(= αὐτῷ μελήσει), ipse viderit 6)

μετὰ μυχ. ὁρῶ ἐρχόμενον, video eum venire.

ἔργανικός, organicus, a, um.

*ἔργανισμός, δ, apta compositio, institutio, constitutio. θ.

ἔργανον, τό 1) instrumentum, -i, οὐ. organum, -i, οὐ. *2) νεοελ.

χρησιμεύω εἰς τινα ὥς —, inservio alicujus consiliis perficiendis.

ἔργανοποιός, δ, instrumentorum faber; organarius, -ii, ἄ.

ἔργανῶ -ῶ, **ἔργανίζω** 1) struo, -ere; accommodo, -are; *2) νεοελ.

— πολιτείας, civitatis statum ordine

ἔργάνωσις, ἡ, apta compositio, constitutio, institutio, θ.

ἔργασμός, δ, irritatio, θ.

ἔργῶ -ῶ 1) ἐπὶ ζῳῶν, turgeo libidine 2) = διακαῶς ἐπιθυμῶ, ar-

denter cupio.

ἔργῇ, ἡ, ira iracundia, -ae, θ.

ἔργια, τά, orgia orum, οὐ.

ἔργιάζω 1) orgia celebraz *2) νεοελ. me dedo libidini.

δργιασμός, orgiorum peractio.
δργιαστής, δ, qui orgia celebrat.
δργιάζω τινά, ρήμ. iram alicujus excito; irrito, -are.

δργίζομαι, irascor, -sci.
δργίλος, η, ον, irritabilis, e.
δργιλότης, η, iracundia, θ.

δργίλος, iracunde; irate.
δργυιά, η, ulna, -ae, θ.

δρέγω τινί τι, porrigo alicui aliquid. — ομαλ τινος, adpeto, -ere.

δρειβάτης, δ, oribata, -ae, δ.
δρειβατικός, η, δν, επίθ. montanus, a, um.

δρείανον, τό, origanum.
δρειγενής, ές, montigena.

δρεινός, η, δν, montanus, a, um; montuosus, a, um.

δρειος, α, ον, montanus, a, um.
δρείτης, δ, monticola, -ae, δ.

δρείχαλκος, δ, orichalcum, cv.
δρεκτιάω -ω, adpeto, -ere.

δρεκτικός, η, δν, adpetentiam excitans; adpetitum movens.

δρεκτικός, adpetenter.
δρεξίς, η, adpetentia, θ.

δρεσίτροφος, qui in monte alitur.
δρεσίφοιτος, montes pervagans.

δρεσιάς, η, montana, -ae, θ.
δρεύς, δ, mulus, -i, δ.

δρθιάζω, erigo, -ere.
δρθιος, ον 1) = άνάγης, arduus, a, um. *2) νεοελ. = δρθός, rectus, errectus, a, um.

δρθοβατέω -ω, erectus incedo.
δρθογραφέω -ω, recte scribo.

δρθογραφία, recta scriptura.
δρθογράφος, qui recte scribit.

δρθογώνιος, orthogonius, a, um.
δρθοδοξέω -ω 1) recte sentio.

2) † orthodoxus sum.
δρθοδοξία, η 1) recta opinio 2)

† orthodoxia, -ae, θ.
δρθόδοξος, ον 1) recte sentiens.

2) † veram doctrinam sequens.
δρθοκρισία, rectum iudicium.

δρθολεκτέω -ω, δρθολογέω -ω, recte loquor, -i.

δρθοποδέω -ω, recto pede incedo. *μετφ. recte valeo.

δρθός, η, δν 1) rectus, a, um.
2) rectus errectus, a, um; stans,

-ntis 3) † δρθή διδασκαλία, recta (sacra) doctrina. *4) νεοελ. justus, a, um.

δρθοσταάην, δρθοσταδόν, stando erecto corpore.

δρθόσταταις, (*δρθοστασία), η, rectus status corporis.

δρθοστατέω -ω, rectus sto.
δρθοστάτης, δ, orthostata, δ.

δρθοτενής, ές, erectus, a, um.
δρθότης, η, rectitudo, -inis, θ.

δρθοτομέω -ω, recte seco (aliquid) μετφ. — τόν λόγον τής άληθείας, sermonem veritatis recte seco.

δρθοτομία, in rectum sectio.
δρθοτόνησις, rectus accentus.

*δρθοφρονέω -ω, recto animo sum; recte cogito.

*δρθοφροσύνη, η, rectum mentis iudicium; rectum ingenium.

*δρθόφρων, ον, qui rectum mentis iudicium habet.

δρθώω -ω, erigo (-exi, -ectum, -ere) aliquem ή aliquid; μετφ. δρθώ (= άνορθώ) την πολιτείαν, erigo rempublicam || δρθοῦμαι, me erigo ή erigor (-ectus sum, -i) μετφ. erigor; bene me gero.

δρθρία, η, matutinum tempus.
δρθρινός, matutinus, a, um.

δρθριος, matutinus, a, um.
δρθρος, δ, diluculum, -i, ov.

δρθώννυμος, ον, vero nomine.
δρθώς 1) recte 2) rite.

δρθωσις, η, erectio, θ.
δρθωτήρ, δ, qui jacentem erigit.

δρίανον, τό, δρίανος, η, origanum, -i, ov. origanus, -i, δ.

δρίζω τι 1) termino, -are, aliquid 2) finio, -ire, aliquid 3) = τάττω, finio, -ire; statuo, -ere, aliquid.

δρίζων, δ, finiens circulus.
δρικός, η, δν, finitivus, a, um.

δριον, τό, finis, -is, δ.
δριος, ον, terminalis, e.

δροπέδιον, planities montana.
δρισμός, δ, finis, -is, δ. finitio, θ.

δριστής, δ, finitor, δ.
δριστικός, η, δν, finitivus, definitivus, a, um.

δριστικώς, definite.

δρῆζω τινα· adigo aliquem jusjurandum ἢ ad jusjurandum ἢ jurejurando· || —ομαι, jusjurandum do; jusjurandum juro ἢ ἀπλ. juro (-avi καὶ juratus sum, -are).

δρῆκion, τό, εὖχρ. ἐν τῷ δρῆκια τέμνειν, foedus icere.

δρῆκισμός, δ, juramenti exactio.

δρῆκος, δ· 1) jusjurandum, -i· 2) στρατιωτικὸς δρῆκος, sacramentum, οὐ δρῆκώ -ῶ τινα, ad jusjurandum adigo aliquem, ἴδε δρῆζω.

δρῆκωμα, τό, jusjurandum, οὐ.

δρῆκωμοσία, ἡ, juratio, θ. jusjurandum, -i, οὐ.

δρῆκωμοτέω -ῶ, juro, -are.

δρῆκωμοτικὸν δικαστήριον· judices jurati; judicium juratorum.

δρῆκωτής, δ, jurator, -oris, ἀ.

δρῆκωτός, juratus, a, um; jurejurando adactus, a, um· *γεοελ. ol —οι (δρῆκαστα), judices jurati.

δρῆμαθίζω, in modum catenae connecto.

δρῆμαθός, δ, series, -ei, θ.

δρῆμάω -ῶ (δρῆμασμαι -ῶμαι) ἐπὶ τινα, me incito in aliquem, irruo (-ui, -ere) in aliquem, impetum facio in aliquem.

δρῆμέω -ῶ, in portu sum.

δρῆμή, ἡ· 1) impetus, -us, ἀ. 2) studium, -ii, οὐ. adpetitio, θ.

δρῆμηδόν, impetuose.

δρῆμημα, τό· 1) id, quod animus vehementer adpetit· 2) = δρῆμή.

δρῆμησις, ἡ, = δρῆμή.

δρῆμητήριον, τό· 1) = παρόρρημα, suscitabulum, -i, οὐ. 2) στρατ. locus munitus, unde milites ad bellum accincti exeunt.

δρῆμητικός, ἡ, όν, propensus ad impetum; impetuosus, a, um.

δρῆμητικῶς· 1) = — ἐχω πρὸς τι, propensus sum ad aliquid· 2) = μεθ' δρῆμης, impetu.

δρῆμά, ἡ, linea piscatoria.

δρῆμίζω, navem in stationem subduco· —ομαι, in statione sum.

δρῆμεις, ἡ, adpulsus navis.

δρῆμίσκος, δ, parva statio.

δρῆμος, δ· 1) series, -ei, θ. 2) monile, οὐ. 3) statio navalis.

δρῆεον, τό· 1) = δρῆεις, avis, θ.* 2) γεοελ. accipiter, -tris, ἀ.

δρῆεοτρόφος, όν, aviarius, ἀ.

δρῆνίθιον, τό, avicula, -ae, θ.

δρῆνιθοειδής, ἐς, avi similis.

δρῆνιθοθήρα, ἡ, aucupatio, θ.

δρῆνιθοθήρας, auceps, -cupis, ἀ.

δρῆνιθοθήρῶ -ῶ, aucupor, -ari.

δρῆνιθοπωλής, avium venditor.

δρῆνιθοτροφεϊον, aviarium, -ii, οὐ.

δρῆνιθοτροφία, ἡ, avium nutritus.

δρῆνιθοτρόφος, aves nutriens.

δρῆνιθών, δ· 1) aviarium, -ii, οὐ.

2) gallinarium, -ii, οὐ.

δρῆνις, ἡ· 1) = πτηγόν· avis, -is.

θ. volucris, -is, θ. 2) = ἀλεκτορίς,

gallina· θ. 3) = οἰωνός, avis.

δρῆνυμι, excito, -are.

δρῆοθεσία, δρῆοθέσιον· 1) designatio terminorum· 2) terminus positus.

δρῆοθέτης, δ, finitor, -oris, ἀ. terminator, -oris, ἀ.

1. δρῆος, τό, mons, -ntis, ἀ.

2. δρῆος, δ, terminus, -i, ἀ. finis, -is, ἀ. *γεοελ. ἐφ' δρῆον ζωής, per totam vitam.

δρῆός, δ, serum, -i, οὐ.

δρῆοφή, ἡ· 1) contignatio, -onis, θ. 2) = στέγη, toctum, -i, οὐ.

δρῆοφος, δ, tectum, -i, οὐ.

δρῆοφῶ -ῶ, contigno, -are.

*δρῆοφύλαξ, δ, custos finium.

δρῆοφωμα, τό, tectum, -i, οὐ.

δρῆοφωτός, tectum habens.

δρῆρός, δ, serum, -i, οὐ.

δρῆρωδέω -ῶ, formido, -are.

δρῆρωδέως, formidolose.

δρῆρυξ, δ, coturnix, -icis, θ.

δρῆρυμα, τό, fossa, -ae, θ.

δρῆρυμάτιον, τό, fossula, -ae, θ.

δρῆρυξ, ἡ, δρῆρυξον, τό, oryza, θ.

δρῆρυκτός, ἡ, όν· 1) fossus, um· 2) fossilis, -is; fossicius, a, um.

δρῆυμαγδός, δ, strepitus, -us, ἀ.

δρῆρυξ, ἡ, δρῆρυξον, τό, fossura, θ.

δρῆρῶσσω καὶ δρῆρῶτω, fodio (fodi, fossum, -ere) aliquid.

δρῆρῶνευμα, τό, conditio pupillorum; orbitas, -atis, θ.

δρῆρῶνή, ἡ, pupilla, θ. orba, θ.

δρῆρῶνία, ἡ, orbitas, -atis, θ.

ὀρφανίζω τὰν (τῶν τέκνων), orbo aliquem (filiis).

ὀρφανός, ἡ, ὄν, orbus, a, um.

ὀρφανοτροφεῖον, τό, orphanotrophium (-ēum), ἡ, οὐ.

ὀρφανοτροφῆς, ἡ, pupillus alo.

ὀρφανοτρόφος, δ, pupillorum nutritor; orphanotrophus, ἄ.

ὀρφανὸς, ἄ, = ὀρφανίζω.

ὀρχεῖδιον, τό, testiculus, -i, ἄ.

ὀρχέομαι -οῦμαι, salto, -are.

ὀρχησις, ἡ, saltatio, θ.

ὀρχηστῆς, δ, saltator, ἄ.

ὀρχηστικός, saltatorius, a, um.

ὀρχηστικῶς, saltatorie.

ὀρχήστρα, ἡ, orchestra, -ae, θ.

ὀρχήστρια, ἡ, saltatrix, -icis, θ.

ὀρχηστρικός, saltandi peritus

ὀρχηστρίς, ἡ, saltatrix, -icis, θ.

ὀρχηστής, ἡ, saltatio, -onis θ.

ὀρχίδιον, τό, testiculus, -i, ἄ.

ὀρχις, δ· 1) testiculus, -i ἄ. 2) = βοτάνη, orchis, -idis, θ.

ὀρχοτομέω -ῶ, castro, are.

ὀρχοτομία, ἡ, castratio, θ.

ὄς, ἡ, δ, qui, quae, quod, ὅς γε, qui quidem.

ὀσάκις, quoties.

ὀσαχῇ, quot modis.

ὀσαχοῦ, ubicunque.

ὀσαχῶς, quot modis; quoties.

ὀσημέραι, quotidie.

ὀσιος, α, ὄν· 1) sanctus, a, um; lege divina sanctus, a, um· 2) iustus, a, um· 3) ἐπὶ ἀνθρ. pius, religiosus, a, um.

ὀσιότης, ἡ, sanctitas, -atis, θ.

ὀσιῶν -ῶ, sanctum reddo.

ὀσιῶς, sancte; juste.

ὀσιώσις, ἡ, consecratio, θ.

ὀσμῇ, ἡ, odor, -oris, ἄ.

ὀσος, η, ὄν· 1) quantus, a, um· 2) ὅσοι, ὅσαι, ὅσα, quot· 3) ὅσον, ἐπὶ ἄνθρ. quantum, ὅσον ὀλίγον, paululum.

ὀσοσδήποτε, ὀσηδήποτε, ὀσονδήποτε, quantuscunque, -acunque.

ὀσοσούην, ὀσηούην, ὀσονούην, quantuslibet, -alibet, -umlibet.

ὀσοσπερ, ὀσηπερ, ὀσονπερ, quantuscunque, -acunque, -umcunque.

ὀσπερ, ἡσπερ, ὀπερ, qui quidem.

ὀσπριον, τό, legumen, θ.

ὀστακος, δ, cammarus, -i, ἄ.

ὀστε, ἡτε, ὅτι, qui, quicunque.

ὀστῆνος, η, ὄν, osseus, a, um.

ὀστεολογία, ἡ· 1) ossium collectio· 2) liber doctrina de ossibus.

ὀστεολόγος, ὄν, ossa colligens.

ὀστέον -οῦν, τό, os, ossis, οὐ.

ὀστινος, η, ὄν, osseus, a, um.

ὀστις, ἡτις, ὅτι, quis quid; quisquis, quidquid.

ὀστισδήποτε, ἡτιςδήποτε, ὅτιςδήποτε, δ,τιςδήποτε, quisquis, quidquid; quicunque, quodcunque.

ὀτισοῦν, ἡτισοῦν, ὀτιοῦν, quivis, quaevis, quodvis.

ὀστοθήκη, ἡ, ossarium, -ii, οὐ.

ὀστολογία, ἡ, ossilegium, οὐ.

ὀστοῦν, ἴδε ὀστέον.

ὀστρακίζω, testularum suffragiis damno, (aliquem) -ομαι, per testulas relegor, -ari.

ὀστράκινος, testaceus, a, um.

ὀστράκιον, τό· 1) testula, -ae, θ.

2) κόγχη, ostracium, -i, οὐ.

ὀστρακισμός, ostracismus, ἄ.

ὀστρακον· 1) testa, θ. 2) ὃ οἱ Ἀθηναῖοι ὀστράκισον, testula.

ὀστρεον, τό, testa, θ. ostrea, θ.

ὀστρειδώδης, ostreosus, a, um;

ὀστώδης, ες, osseus, a, um.

ὀσφραίνομαι τινος· 1) odoror, ari, aliquid· 2) olfacio, -ere.

ὀσφρανσις, ἡ, odoratus, -us, ἄ.

ὀσφρησις, ἡ, odoratus, -us, ἄ.

ὀσφυαλγία, ἡ, dolor coxae.

ὀσφύς, ἡ, coxa, θ. coxendix, θ.

ὀσχεον, τό, ὄσχη, ἡ, scrotum, οὐ.

ὀταν· 1) quum· 2) quando.

ὅτε· 1) quum· 2) quando· 3) ἐπὶ ἐπιπαλῆς, quum (μετὰ ὑπεροχῆς, ὅτε ἐλθοι, quum venerat.

ὅτε, aliquando.

ὅτι· 1) σύνθ. εἰδ. quod, ἡ μάλλον δι' ἀπαρεμφατ. προτάσεως, (accusatum infinitivo)· 2) σύνθ. αἰτιολ. quia; quod· 3) ἐπὶ ἐρωτ. cur? ὅτι τι; ὅτι δὴ τι; cur tandem? 4) μετὰ ὑπεροχῆς, quam.

ὅ,τι, ἴδε ὅστις.

ὅ,τιδήποτε, ἴδε ὅστιςδήποτε.

δτερηρός, ἄ, ὄν, celer.
 δτερνους, ἡ, incitatio, θ.
 δτερντήρ, δ, incitator, ἄ.
 δτερύνω, incito, -are, aliquem—
 ομαι; μέσ. festino, -are.
 δτετεια, ἡ vaticinatio, θ.
 οὐ, οὐκ, οὐχ, non; haud.
 οὐ· 1) ubi· 2) quo.
 οὐαί, vae!
 οὐγγία, οὐγκία, ἡ, uncia, -ae, θ.
 οὐδαμόθεν, nullo ex loco.
 οὐδαμόθι, nusquam;
 οὐδαμόσε, nusquam.
 οὐδαμοῦ, nusquam; nullo loco.
 οὐδαμῶς, nullo modo.
 οὐδέ, nec neque, ne—quidem.
 οὐδεις, οὐδεμία, οὐδέν, nullus, a, um· 1) ἐπὶ θ. οὐδεμία ἀρετή, nulla virtus· 2) οὐς. α') nullus, a, um· β') nemo (γεν. nullius, δοτ. nemini, αἰτ. neminem, ἀφ. nullo) || οὐδ. οὐδέν, nihil ἢ nulla res (γεν. nullius rei, δοτ. nulli rei, ἀφ. nulla re).
 οὐδέποτε, nunquam.
 οὐδέπω, nec dum nondum.
 οὐδεπώποτε, nunquam.
 οὐδέτερος, α, ον, neuter, tra trum (γεν. neutrius δοτ. neutri).
 *οὐδέτερότης, ἡ, neutrius partis studium; otium, οὐ.
 οὐδέτερωθεν, neutra ex parte.
 οὐδέτερος, neutro modo.
 οὐδέτερωσε, neutro.
 *οὐδόλως, minime.
 οὐδός, δ limen, -inis, οὐ.
 οὐκ, ἴδε οὐ.
 οὐκέτι, non amplius.
 οὐκοῦν, ergo; itaque; igitur.
 οὐκουν, non ergo, non igitur.
 οὐλαμός, δ, turma, -ae, θ.
 οὐλε, vale, salve.
 οὐλή, ἡ, cicatrix, -icis, θ.
 οὐλόθριξ, δ, ἡ, crispeus, a, um; crispulus, a, um.
 οὐλον τό, οὐλα, τά, gingiva, θ.
 οὐλος, οὐλη, οὐλον, crispus, a, um; οὐλον ποιῶ, crispo, -are.
 οὐλότης, ἡ, crispitudo θ.
 οὐλόω -ῶ, ad cicatricem perduco— ομαι, ad cicatricem perducor.

οὐ μά, οὐ μὰ τόν, ἴδε μά.
 οὐ μάλλον, non magis.
 οὐ μὲν οὖν, certe; profecto.
 οὐ μέντοι, non tamen.
 οὖν, ergo; igitur; itaque.
 οὐνεκα, quapropter.
 οὐποθι, nusquam.
 οὐποτε, nunquam.
 οὐπω, nondum.
 οὐπώποτε, nunquam.
 οὐρά· 1) cauda, -ae, θ. 2) ἐπὶ στρατ. agmen extremum.
 οὐραγός, extremi agminis ductor.
 οὐραῖος, α, ον, ad caudam perti-nens; extremus, a, um.
 οὐράνιος, α, ον· 1) coelestis, -is· 2) = θεῖος, divinus, a, um.
 οὐρανίσκος, δ, palatum, -i, οὐ.
 *οὐρανισκόφωνος, ον, qui palatu enuntiatur.
 οὐρανόθεν, coelitus; e coelo.
 οὐρανομήκης, ες, coelum altitu-dine. tangens.
 *οὐρανόπεμπτος, e coelo missus.
 οὐρανός, δ coelum, -i, οὐ.
 οὐρανόσε, in coelum.
 οὐρανόχρους, ον, οὐρανοχρώμα-τος, ον, coeli, colorem, habens; οὐρανῶ, -ῶ, coelum transfero.
 οὐράνωσις, relatio in caelos.
 οὐρέω -ῶ, mejo, -ere; mingo (-inxi, -ictum, -ere.)
 οὐρήθρα, ἡ urinae meotus.
 οὐρημά, τό, urina, -ae, θ.
 οὐρησις, ἡ, minctio, θ.
 οὐρητήρ δ, meatus urinalis.
 *οὐρητήριον, τό, urinal, οὐ.
 οὐρητιάω -ῶ, micturio, -ire.
 οὐρητικός, micturius, a, um.
 οὐρία, ἡ, ventus secundus.
 οὐριοδρομέω -ῶ, secundo vento curro.
 οὐριοδρομός, ον, vento secundo currens.
 οὐριος, ον· 1) vento secundo pro-ficiens· 2) secundus.
 οὐριόω -ῶ, secundo vento utor.
 οὐροδοχεον, urinal, -alis, οὐ.
 οὐροδόχος, urinam recipiens.
 οὐρον, τό, urina, -ae, θ.
 οὐς, τό, auris, -is, θ.
 οὐσία, ἡ· 1) essentia, substantia,

θ. 2) = περιουσία, res familiaris; facultates, um, θ. πλ.

*οὐσιαστικὸς, ἡ, ὄν, substantivus, a, um, ὄνομα οὐσιαστικόν, nomen substantivum.

οὐσιώδης, ἐς· 1) essentialiam haban essentialis, e· 2) νοεῖ. praecipuus, a, um; verus, a, um.

οὐσιωδῶς, essentialiter.

οὔτε, nec ἢ neque.

οὔτιδανός, nullius pretii.

οὔτις, nemo; nullus.

οὔτος, αὕτη, τοὔτο, is, ea, id; hic, haec, hoc.

οὔτοσί, αὕτηί, τουτί, hicce, haecce hocce.

οὔτω ἢ οὔτως· 1) ita· 2) sic· 3) = (εἰς) τοσοῦτον, tam, adhuc, adeo.

οὐχ ἦμισα, non minime.

οὐχί· 1) non· 2) nonne?

ὀφειλέτης, ὁ, debitor, ὁ.

ὀφειλέτις, ἡ, debitor, -icis, θ.

ὀφείλημα, τό, debitum, οὐ.

ὀφείλω, debeo, -ere.

ὀφελος, τό, utilitas, -atis, θ.

ὀφθαλμία, ἡ, lippitudo, θ.

ὀφθαλμιάω, -ῶ, lippio, -ire.

*ὀφθαλμιατρειόν, τό, institutum ocularium. [ocularia.]

*ὀφθαλμιατρική, ἡ, medicina

*ὀφθαλμιατρος, ὁ, medicus ocularius ἢ ἀπλ. ocularius, -i, ὁ.

ὀφθαλμικός, ocularius, a, um.

ὀφθαλμός, ὁ, oculus, ὁ.

ὀφθαλμοφανής, ἐς, qui oculis

cernitur; manifestus, a, um.

ὀφθαλμοφανῶς, manifeste.

ὀφίδιον, τό, anguiculus, -i, ὁ.

ὀφιοειδής, ἐς, anguineus, a, um.

ὀφίοεις, anguinus.

ὀφιοῦχος, ὁ, auguitenens.

ὄφις, ὁ, serpens, ὁ. anguis, -is,

ἂ. ἰοβόλος—, vipera venenata

ὀφίτης λίθος, ophites, -ae, ὁ.

ὀφιοδής, ἐς· 1) anguinus, a, um·

2) anguifer, a, um.

ὀφλημα, τό· 1) mulcta judicata·

2) = χρεός, debitum, -i, οὐ.

ὀφλησις, ἡ, debitum, -i, οὐ.

ὀφλητής, ὁ, debitor, ὁ.

ὀφλισκάνω, καὶ ὀφίω, debeo, (ui), -itum, -ere).

ὀφρύδιον, τό, supercilium, -i, οὐ.

ὀφρυόεις, superciliosus, a, um.

ὀφρυόμαι -οὔμαι, supercilia a-

tollo, ὀθ. ὀφρυωμένος, ἡ, ον, su-

perciliosus, superbus, a, um.

ὀφρύς, ἡ, supercilium, οὐ.

ὀχεία, ἡ, coitus, -us, ὁ.

ὀχετεία, ἡ, ductus aquarum.

ὀχετεύω, ἡ, rivo, -are, aliquid.

ὀχετός, ὁ, rivus, -us, ὁ.

ὀχεύς, ὁ, (μοχλός) vectis.

ὀχευτής, ὁ admissarius (equus).

ὀχευτικός, ad coitum proclivis.

ὀχεύω, coeo, -ere; -ομαι, incoo.

ὄχημα, τό, vehiculum, οὐ.

ὄχησις, ἡ, vectio, -onis, θ.

ὄχθη (ποταμῷ), ripa, -ae, θ.

ὄχθος, ὁ, terrae tumulus; clivus;

ὄχθωδής, ἐς, clivus, a, um.

*ὄχι, non, λέγω ὄχι, nego.

ὄχλαγωγέω -ῶ, populum concito

ὄχλαγωγία, ἡ, coitio, -onis, θ.

ὄχλαγωγός, ὁ, circulator, ὁ.

ὄχλῳ τινά, molesto aliquem.

ὄχληρία, ἡ, molestia, -ae, θ.

ὄχληρός, molestus, a, um.

ὄχληρῶς, moleste.

ὄχλησις, ἡ, molestia, -ae, θ.

ὄχλίζω, moveo, (vecte).

ὄχληρός, ἡ, ὄν, popularis, e.

ὄχλοκρατέομαι -οὔμαι, a turba

populari (a plebe) regor.

ὄχλοκρατία, ἡ, turbae popularis

regimen.

ὄχλος, ὁ· 1) turba, -ae, θ. vulgus,

οὐ. 2) = τό πλῆθος, ὁ λαός, plebs,

plebis, θ. 3) οἱ χυδαῖοι ἄνθρωποι,

vulgus, -i, οὐ. 4) = ὄχλησις, mole-

stia, -ae, θ.

ὄχυρός, ὁ, ὄν, munitus, a, um.

ὄχυρότης, ἡ, munio, θ.

ὄχυρόω ὦ, munio, -ire; aliquid·

-οὔμαι, munio (itus sum -iri).

ὄχύρωμα, τό, munio, θ.

ὄχυρωματική, ars muniendi.

ὄχυρῶς, tuto; firme.

ὄχύρωσις, ἡ, munio, θ.

ὄψ, ὀπός, ἡ· 1) vox, -cis, θ. 2)

= ὀψις, oculus, -i, ὁ.

ὀψανθής, ἐς, sero florens.

ὀψάριον, τό· 1) opsonium, οὐ. 2)

= ἰχθύδιον, pisciculus, ὁ.

δψέ, sero longo, post tempore,
 δψία, ἡ, serum diei; vespera..
 δψιανθέω -ῶ, darde floreō..
 δψιανθής, ἐς, sero floreus..
 δψίζω -ομαι, sero venio..
 δψιμάθεια, ἡ, sera eruditio..
 δψιμαθίω -ῶ, sero disco..
 δψιμαθής, ἐς, serus studiorum..
 δψιμος, ον, serus, a, um..
 δψίμως, sero..
 δψιος, serus, a, um* || συγκρ. se-
 rior, -us* || ὑπερθ. serissimus, a, um
 δψιότης, ἡ, tarditas, -atis, θ..
 δψιπλουτος, sero dives factus..
 δψις, ἡ 1) visus, -us, ἄ. visio, -onis,
 θ. 2) oculus, oculi, -orum, ἄ. 3)
 adspectus, -us, ἄ. 4) species, ei, θ.

δψοθήκη, ἡ, cella penaria..
 δψον, τό, opsonium, -ii, οὐ. edu-
 lium omne..
 δψοποιέω -ῶ, opsonia adparo..
 δψοπωλείον, τό, popina, θ..
 δψοπώλης, δ, edulium venditor..
 δψοφαγέω -ῶ, opsoniis (κνρ. pi-
 scibus) vescor; popinor, -ari..
 δψοφάγος, δ, popino, ἄ..
 δψωνέω -ῶ, opsonia emo..
 δψώνης, δ, opsonator, ἄ..
 δψωνητής = δψώνης..
 δψωνία, ἡ, opsonatus, -us, ἄ..
 δψωνίζω 1) aninomam praebeo*
 *2) νεοελ. = δψωνέω -ῶ..
 δψώνιον, τό 1) opsonium, -ii,
 οὐ. 2) μισθός στρατ. salarium, οὐ.

Π

Π, π, τό 16ον γράμμα, litera π.
 ὡς ἀριθμ. σημειῖον, τό μὲν π' = oc-
 toginta, τό δὲ π = octoginta millia
 πάγκυμος, ον, plane nudus..
 παγερός, ἄ, ὄν, glacialis, e..
 παγετός, δ, glacies, -ei, θ..
 παγετώδης, ἐς, gelidus, a, um..
 παγή, ἡ, laqueus, -i, ἄ..
 παγιδεύω, iilaqueo, -ere..
 πάγιος, α, ον, fixus, firmus, a,
 um; stabilis, e..
 παγιότης, ἡ, soliditas, θ..
 παγιόω -ῶ, firmum et fixum
 reddo (aliquid); firmo, -are; *—οθ-
 μαι, ἐπαγιώθην, fixus fio, fixus
 sum..
 παγίς, ἡ, tendicula, -ae, θ..
 παγίως, firmiter..
 παγίωσις, ἡ, consolidatio, θ..
 πάγκακος, ον, omnino malus;
 pessimus..
 πάγκαλος, ον, perpulcher, a, um;
 optimus, a, um..
 παγκάλος, perpulcher..
 πάγκοινος, omnibus communis..
 παγκοίως, ἐπρ. omnibus com-
 muniter..
 παγκόσμιος, α, ον, communis
 omnibus hominibus.

παγκράτιον, τό, pancratium, οὐ..
 πάγκρεας, τό, pancreas, οὐ..
 πάγος, δ, rupes; petra..
 πάγος, δ, glacies, -ei, θ..
 πάγουρος, δ, pagûrus, -i, ἄ..
 παγώω -ῶ (*παγώνω) τι, glacio,
 -are; congelo, -are, aliquid, οὐδ-
 congelacio, -are; congelator, ari..
 πάγκαλος, totus aereus, a, um..
 πάγχρυσος, ον, totus aureus..
 παγωδής, ἐς, glacialis, e..
 παθαίνω, animum commoveo;
 —ομαι α') vehementer aiiicior ἢ
 concitor β') morbis animi afficior
 πάθη, ἡ, calamitas, θ..
 πάθημα, τό 1) passio, θηλ. 2)
 morbus corporis..
 πάθησις, ἡ, passio, θ..
 παθητικός, ὁ, ὄν. 1) passivus, a,
 um. 2) commovendis animis a-
 ptus, a, um..
 παθητικῶς, passive..
 παθητός, patibilis..
 παθολογία, ἡ, tractatus de mor-
 bis; pathologia, -ae, θ..
 πάθος, τό 1) passio, -onis, θ..
 τὰ πάθη τοῦ Χριστοῦ, Christi pas-
 siones ἢ cruciatus 2) morbus, -i,
 ἄ. 3) casus adversus; 4) — ψυχῆς,

perturbatio animi ἡ ἀπλ. perturbatio θ. 4) διάπυρον ψυχῆς —, aestus, -us, ἀ. 5) ἐν τῇ γραμ. flectio -onis, θ. 6) ἐν τῇ ῥητορ. magnificentia (verborum) granditas (orationis)* 7) νεοελ. ἐχω — κατὰ τι-νος, alicui infensus sum, inimicitias cum aliquo gero.

παῖαν, δ, ὕμνος, paeān, -anis, ἀ.
 παῖανίζω· 1) paeānem cano· *2) νεοελ. ἡ μουσική —ει, musice canit.
 παῖανισμός, δ, paeānis cantatio.
 παῖγμός, δ, lusus, -us, ἀ.
 *παῖγνίδιον, τό, ludus, -us, ἀ. ||
 τὰ —α· α') crepundia, -arum, οὐ.
 πλ. β') ludicra, -orum, οὐ. πλ.

παῖγνιογράφος, ον, poemata ludicra scribens.

παῖγνιον, τό· 1) = παιδιά, ludus, -us, ἀ. lusus, -us· 2) = ἐμπαιγμα, lubibrium, οὐ.

παῖγνιος, ludicrus, a, um.
 παῖγνιώδης, ludicrus, a, um.
 παῖγνιωδώς, ludicre.

παιδαγωγεῖον, pedagogium, οὐ.
 παιδαγωγέω —ω, instituo pueros; paedagōgo, -are.

παιδαγωγήμα, instituendi ratio.
 παιδαγωγήσις, ἡ, puerorum institutio ἡ disciplina.

παιδαγωγία, ἡ, institutio puero-
 rum, institutio puerilis.

παιδαγωγικός, ἡ, ὄν, ad pedago-
 gum ἡ paedagogium pertinens.

παιδαγωγικώς, ἐπλρ. paedagogo-
 rum moro.

παιδαγωγός, δ, paedagōgus, ἀ.
 παιδάριον, τό, puellus, ἀ.

παιδαριώδης, ες, puerilis, e.
 παιδαριωδώς, pueriliter.

παιδεία, ἡ· 1) institutio, θ. eru-
 ditio, θ. 2) castigatio, θ.

παιδραστέω —ω, amator puero-
 rum sum; paedicator sum.

παιδραστής, δ, amator puero-
 rum; paedicator, -oris, ἀ.

παιδραστία, ἡ, amor puerorum.
 παίδευμα, τό, praeceptum, οὐ.

παίδευσις, ἡ, institutio, θ.
 παιδευτήριον, τό, locus, in quo
 pueri docentur; ludus literarius.

παιδευτής, δ, praeceptor, ἀ,

παιδευτικός, ἡ, ὄν· 1) ad docen-
 dum aptus, a, um· 2) castigatorius.

παιδευτικώς· 1) more docentium·
 2) docte; erudite.

παιδευτός, ἡ, ὄν, doctus, a, um.
 παιδεύω τινά· 1) instituo (-ui,

-utum, -ere) aliquem· 2) erudio
 (-ivi, -itum, -ire), aliquem· 3) in-

formo, -are, aliquem· 4) doceo
 (-ui, -ctum, -ere) aliquem aliquid.

5) —ομαι· α') —erudior (-itus sum,
 -iri)· β') doceor (-ctus sum, -eri)

ab aliquo aliquid: δθ. πεπαδευμέ-
 νος, η, ον, eruditus, a, um; do-

ctus, a, um· 6) = κολάζω τινά, ca-
 stigo, punio aliquem.

παιδιά, ἡ, ludus, -us, ἀ. lusus,
 -us, ἀ. jocus, -i, ἀ,

παιδία, ἡ, puerilitas, θ.
 παιδικά, τὰ, amasius, -i, ἀ.

παιδικός, ἡ, ὄν, puerilis, e.
 παιδικώς, pueriliter.

παιδιόθεν, a puero.
 παιδίον, τό, puerulus, -i, ἀ.

παιδίσκη, ἡ, puella, ancilla, θ.
 παιδονόμος, puerorum rector; pra-

electus disciplinae puerorum.
 παιδοτόκος, ἡ, puerpera, θ.

παιδοτριβέω —ω, pueros exerceo.
 παιδοτριβής, δ, qui pueros exer-

cet; gymnasi magister.
 παιδοτριβία, ars exercendi pueros

παιδοτριβική, ars gymnastica.
 παίζω· 1) ludo (-si, sum, -ere)·

2) παίζω εἰς τινα, πρὸς τινα, παίζω
 τινά (=ἐμπαίζω), ludo aliquem, il-

ludo alicui· 3) παθῆν. —ομαι, illu-
 ditur mihi; irrideor, -eri; ludibrio

habeor· 4) παίζω ἀντιθ. τῷ σπον-
 δάζω ἡ σπονδῇ λέγω, ludo· 5) νεοελ.

α') —τὴν κιθάραν, citharā citor·
 β') —καμφιδίαν ἡ τραγωδίαν, fa-

bulam ago do, doceo)· γ') —τινά,
 fraudem facio, dolum necto alicui.

παίκτης, δ, lusor -oris, ἀ.
 παικτικός, lusorius, a, um.

παικτικώς, fusorie; joco.
 παικτός, ἡ, ὄν, jocosus, a, um;

jocularis, e.
 παιπάλῃ, ἡ, pollen, -inis, θ.

*παίρω ἡ παίρνω ἴδε ἐπαίρω 3.
 παῖς, δ· 1) puer, -eri, ἀ. filius

-ii, d. servus, -i, d. ἡ παῖς, puella, filia, famula, -ae, θ.

παιστικός, ἡ, ὄν, jocularis, e.

παῖω· 1) ferio, -ire, aliquem ἢ aliquid; percutio (-assi, -ere) aliquem ἢ aliquid' || μέσ. —ομαι τὸ στήθος, ferio pectus· 2) ἀμετ. illidior, adlidor.

πακτώω -ῶ, coagmento, -are.

πάκτωσις, ἡ, coagmentatio, θ.

πάλαι· 1) olim; olim jam· 2) quondam· 3) pridem, jampridem. παλαιός, ἄ, ὄν· 1) vetus, -eris· 2) priscus, antiquus, vetustus, a, um· 3) τὸ παλαιόν, olim, temporibus priscis· 4) pristinus, a, um.

παλαιότης, ἡ, vetustas, θ.

παλαιόω -ῶ, antiquo, -are· || —οῦμαι, veterasco, -ere; vetus fio. πάλαισμα, τό· 1) luctatio, θ. lucta, θ. 2) artificium luctationis.

παλαιστή, ἡ, palmus.

παλαιστής, δ, luctator, d.

παλαιστική, ἡ, ars luctandi.

παλαιστικός, luctae peritus.

παλαιστρα, ἡ, palaestra, θ.

παλαιότερος, παλαιότερος, antiquior, vetustior, -oris, παλαιάτος, παλαιότατος, veterrimus, antiquissimus, vetustissimus, a, um.

παλαίφατος, ον, olim dictus.

παλαίω τινί ἢ πρὸς τινα, luctor (-atus sum, -ari) cum aliquo.

παλαίωσις, ἡ, inveteratio, -onis, θ.

παλάμη, ἡ, palma, -re, θ. palmus, -i, d. μικρὰ παλάμη, palmaula, -ae, θ. συνεκδ. manus, -us, θ.

παλάτιον, τό, palatium, οὐ.

παλεύω· 1) — τινά, illiceo aliquem· *2) νεοελ. —παλαίω.

1. πάλη, ἡ, lucta, -ae, θ.

2. πάλη, ἡ, pollen, -inis, οὐ.

παλιγενεσία, ἡ, regeneratio, θ.

παλλίλογια, ἡ, verbi ἢ sermonis iteratio; palilogia, θ.

παλλίλογος, ον, iterum collectus.

παλίμβολος, ον· 1) inconstans, -ntis; 2) mutabilis, e· 3) veteratorius

παλιμβόλως, inconstanter.

παλιμβούλια, ἡ, consilii mutatio; inconstantia, ae, θ

παλίμβολος, ον, consilia mutans;

inconstans in consiliis.

παλλῦμαι, δ, iterum puer; μετφ. desipiens, -ntis.

παλλῦλαγτος, errabundus.

πάλλιν· 1) iterum; rursus; de integro· 2) retro, retrorsum.

παλινδρομέω -ῶ, retro curro; reurso ἢ recursito, are.

παλινδρομή, παλινδρομία, παλινδρομῆσις, ἡ, recursus, -us, d.

παλινδρομικός, παλινδρομος, retrogradus, a, um.

παλινορθέω -ῶ, restitio, -ere.

παλινορθώσεις, ἡ, restitutio, θ.

παλινοστέω -ῶ, redeo, -ire.

παλινόσθησις, reditus, -us, d.

παλινστροφος, mutabilis, e.

παλινωδέω -ῶ, recanto.

παλινωδία, ἡ, palinodia, θ.

παλίουρος, ἡ, paliurus, θ.

παλιρροέω -ῶ, refluo, -ere.

παλιρροία, refluus, aestus, -us, d.

παλιρρυντος, παλιρρυντος, refluus,

a, um; reciprocus, a, um.

παλίστροφος, reflexus, a, um.

παλίσκιος, ον, opacus, a, um.

Παλλάδιον, τό, statua Palladis;

Palladium, -i, οὐ.

παλακεία, ἡ, concubinatus, us, d.

pellicatus, -us, d.

παλακεύομαι· 1) pellicem habeo·

2) — τινί, concubina sum alicui.

παλλανή, παλλανίς, ἡ, pellex -icis, θ. concubina, θ.

παλλανός, δ, amasius, -i, d.

πάλλαξ, ἡ, pellex, -icis, θ.

Παλλάς, ἡ, Pallas, -adis, θ.

πάλλενκος, ον, omnino albus, a,

um; candidissimus, a, um.

πάλλω· 1) vibro, -are, aliquid·

2) οὐδ. ἡ καρδία πάλλει, cor palpitat; cor salit· 3) —ομαι, palpiro, -are; trepido, -are.

πάλμη, ἡ, parma, -ae, θ.

παλμικός, ἡ, ὄν, ad palpitationem

pertinens.

παλμός, δ, vibratio, -onis, θηλ.

palpitatio, -onis, θηλ. trepeditio,

-onis, θηλ.

παλμώδης, ες, palpitationibus

obnoxius, a, um.

παλτόν, τό, jaculum, -i, οὐ.

παλτός, ἡ, ὄν, vibratus, a, um.

παμβώτις, ἡ, alma (terra).

παμμάκαρ, παμμακάριος, omni ex parte beatus, a, um.

παμμακάριστος, ὄν, omnino felix praedicandus, a, um.

παμμέγας, -γάλη, -γα, παμμεγέθης, ἐς, permagnus, a, um' || **παμμεγιστος,** omnino maximus.

παμμέλας, αῖνα, ἀν, totus ἢ omnino niger, gra, grum.

παμπάλαιος, ὄν, omnino vetustus, vetustissimus, a, um.

πάμπαν, prorsus; omnino.

παμπληθεῖ, ἐπὶ, cum tota multitudine.

παμπληθής, ἐς, confertus, a, um permultus, a, um.

παμπληθία, ἡ, tota turba.

παμπλήρης, ἐς, omnino plenus.

παμπλούσιος, πάμπλουτος, ὄν, perdives, -itis.

παμπόθητος, valde expetitus.

παμποίκιλος, varius, a, um.

πάμπολος, παμπόλλη, πάμπολυ, perimultus, a, um.

παμπόνηρος, ὄν 1) prorsus improbus, a, um *2) γεοῦ. astutissimus, callidissimus, a, um.

*πάμπτωχος, pauperrimus.

παμφάγος, ὄν, omnia devorans; omnivorus, a, um.

παμφαής, ἐς, splendissimus.

παμφαίνω, clare splendo.

παμφαῶς, spendissime.

παμφίλητος, ὄν, ab omnibus amatus, a, um.

πάμφθατος, omnia perdens.

πάμφιλος, ὄν, omnium amicus.

πάμφυλος, ὄν, ex omnibus gentibus mixtus, a, um.

παμψηφεί, cunctis suffragiis.

παμψυχος, ὄν, plane animatus.

πανάγαθος, ὄν, perfecte bonus, optimus, a, um; ὁ πανάγαθος Θεός, optimus Deus.

παναγής, ἐς, sanctissimus.

παναγία, ἡ, perfecta sanctitas; ἡ Παναγία, sancta Virgo; nostra Domina.

πανάγιος, α, ὄν, sacrosanctus.

Παναγιότης, ἡ, Sanctitas, ὁ.

πάναγνος, ὄν, sanctissimus, a, um.

Παναθήναια, τά, Panathenaica, -aquum, οὐ. Παναθηναϊκός, Panathenaicus, a, um.

πανάθλιος, miserrimus, a, um.

πανάκεια ἡ, panacæa, ὁ,

πανάμωμος, plane culpa carens.

πανάρετος, ὄν, omni virtutum generi ornatissimus.

παναρχαῖος, vetustissimus.

παναυγής, ἐς, valde splendidus.

πανάχραντος, intemeratus, a, um.

*πανδαγμοσύνη, ἡ, scientia omnium rerum.

*πανδαήμων, omniperitus a, um.

πανδαίδαλος, plane artificiosus.

πανδαισία, ἡ, convivium opiparum, mensa sumptuosa; epulum.

πανδαμάτειρα, omnium domitr.x.

πανδαμάτωρ, omnia domans.

πάνδειος, ὄν, gravissimus, a, um; acerbissimus, a, um.

πανδέκται, οἱ, pandectæ, -arum, ὁ. digesta, -rum, οὐ. πλ.

πανδημεῖ, cum toto populo.

πάνδημος, ad universum populum pertinens δθεν=vulgaris, e.

Πάνδια, ἱερά, Jovialia sacra.

πανδοχεῖον, τό, deversoria taberna ἢ deversorium, -ii, οὐ.

πανδοχεύς, ὁ, stabularius, ὁ.

πανδοχεύτρια, stabularia mulier.

πανδώρα, ἡ, omnium rerum largitrix; || ἡ Πανδώρα, Pandora.

πανδώτειρα, omnium donatrix.

πανελεήμων, ὄν, valde misericors.

Πανέλληνες, οἱ, omnes Graeci.

Πανελλήνιος, omnium Graecorum; apud universos Graecos.

πανένδοξος, omnino gloriosus.

Πανεπιστήμιον, τό, litterarum sedes; Universitas, -atis, ὁ.

πανεπιστήμων, ὄν, 1) peritissimus (pictor) *2) omniperitus a, um.

πανεπόπτης, omnia inspiciens.

πανευδαίμων, ὄν, felicissimus.

πανηγυρίζω 1) festos dies celebroy 2) panegyrica oratione laudoy 3) ὁ—ων, qui festum diem celebrat.

πανηγυρικός, ἡ, ὄν, solemnis e; panegyricus, a, um.

πανηγυρικῶς, solemnitus.

πανήγυρις, ἡ· 1) coetus publicus; celebritas, -atis, θ. 2) solemne, -is, οὐ. 3) —ἐμπορικῇ, nundinae, -arum, θ. πλ. mercatus, -us. **πανηγύρισμα**, τό, πανηγυρισμός, δ, festi diei celebratio.

πανηγυριστής, δ· 1) ὁ ρήτωρ, pagenurista, -ae, ἄ. 2) qui festum diem celebrat.

πανημέριος, **πανήμερος**, ον, perdius, a, um.

Πάνθεον, **Πάνθειον**, Pantheon.

πάνθηρ, δ, panthēra, -ae, ἄ.

πανίερος, ον, sacrosanctus.

πανίερος, sanctissime.

πανικός, ἡ, ὄν, panicus, a, um.

πανίσχυρος, ον, omnipotens.

παννυχίζω, pernoctem transigo; pervigilium celebros.

παννύχιος, ον, pernox, -octis.

παννυχίς, ἡ, pervigilium, οὐ.

πανοικί, ἡ **πανοικί**, **πανοικεσία**, cum tota domo.

πάνοικος, ον, cum tota familia.

πανόλβιος, beatissimus, a um.

πανόμοιος ον, persimilis, e.

πανομοίως, similime.

πανοπλία, univeraa armatura.

πάνοπλος, ον, totus armatus.

πάνοπτος, **πανόρατος**, ον, qui ab omnibus, videtur.

πανορμεί, omni impetu.

πανόσιος, ον, valde sanctus.

πανουργεῖσθαι, **πανουργέω** -ᾧ, callide ago.

πανουργία, ἡ, calliditas, atis, θ. vafritia, -ae, θ. astutia, θ.

πανούργος, ον, callidus, a, um; vafes, fra frum.

πανούργως, callide; astute.

πανσεβάσμιος, **πανσέβαστος**, ον, omnino venerandus.

πανσέληνος, ον, plenae lunae formam habens (circulus).

πάνσεπτος, augustissimus.

πανσθενεί, omnibus viribus.

πάνσοφος, ον, omnifaria sapientia et scientia praeditus, a, um.

πανσόφως, sapientissime.

πανστρατιᾷ, universo cum exercitu; omnibus copiis.

παντάναξ, δ, omnium rex.

παντάνασσα, ἡ, omnium regina. **παντάπασι(ν)**· 1) omnino· 2) prorsus· 3) ἐν ἀποκρ. καταφ. — γε, παντάπασι μὲν οὖν, plane ita est.

πανταχῇ, upique.

πανταχόθεν, undique.

πανταχού, quoquo versus.

πανταχού· 1) ubique· 2) ubivis.

παντέλεια, ἡ, perfectio, θ.

παντέλειος, perfectus, a, um.

παντελείως, perfecte.

παντελής, ἐς· 1) omnia perficiens· 2) integer, perfectus, a, um.

παντελῶς, omnino.

παντεπόπτης, δ, omnia videns.

***παντέρημος**, omnino desertus.

πάντεχνος, plane artificiosus.

πάντη· 1) ubique· 2) omnimodo; omnino; prorsus.

παντογνώστης, omnia sciens.

παντοδαπός, ἡ, ὄν, omnimodus, a, um; omnigenus, a, um.

παντοδαπῶς, omnifariam.

παντοδυναμία, omnipotentia.

παντοδύναμος, ον, omnipotens, -ntis; omnipollens, -ntis.

παντοειδής, ἐς, omnigenus.

πάντοθεν, undique.

πάντοθι, ubique.

παντοίος, omnifarius, a, um.

παντοιοτρόπως, omnimodo.

παντοίως, omnibus modis.

παντοκράτειρα, ἡ, omnipotens.

παντοκρατορία, omnipotentia.

παντοκρατορικός, ἡ, ὄν, ad omnipotentem Deum pertinens.

παντοκράτωρ, δ, omnipotens.

πάντολμος, audacissimus, a, um.

παντομήτωρ, omnium mater.

παντόμιμος, ον, omnia imitans.

παντοπωλείον, taberna scrutaria.

παντοπώλης, δ, scrutarius, ἄ.

πάντοσε, quoquo versus.

πάντοτε, omni tempore; semper.

***παντού**, ubique.

πάντρομος, ον, plane tremens.

πάντως· 1) omnino, prorsus, plane· 2) ἐν ἀποκρ. utique.

πάνν· 1) omnino, prorsus, plane· 2) valde, admodum, magnopere· 3) διὰ τοῦ ἐπιρ. per· 4) ὁ πάνν, celebris, illustris ille.

πάνυγρος, ον, plane madidus.
πανύμνητος, laudatissimus.
πανύστατος, η, ον, postremus, a, um; ultimus, a, um.
πανωλεθρία, ή 1) internecio, θ.
 2) exitium, -ii, ού.
πανωλέθρως, internecive.
πανώλεια, ή, perniciēs, -ei, θ.
πανώλης, ες, perniciosus, a, um.
*πανώλης, ή, pestis, -is, θ.
πάξ (=σίγα)! pax! tace!
παπαί! papae!
πάππα, πάππας, δ, papa, ά.
παππάζω, pappa dico.
*Πάππας, δ, summus pontifex.
παππενίπαιπος, proavus, ά.
παπτίας, δ, paterculus, -i, ά.
παπτικός, ή, όν, παππώς, a, ον, avitus, a, um.
πάππος, δ, avus, -i, ά.
πάπυρος, δ, ή, papyrus, -i, ά.
 papyrus, -i, ού.
παπυρώδης, ες, papyraceus.
πάρα=πάρεσι, adest.
παρά 1) μετά γεν. a, ab; e, de (μετ' άφαιρ.) 2) μετά δοτ. apud, penes (μετ' αitr.): παρά τη θαλάσση κείται, apud mare sita est. 3) μετ' αitr. a') επί τόπον, juxta, penes propter, prae, praeter, contra (μετ' αitr.): β') επί χρόνον· per (μετ' αitr.) παρ' ήμέραν, diebus alternis.
παραβαίνω, juxta aliquem eo ή incedo. δθ. a') praetero, -ire β') μετφ. violo, -are aliquid.
παραβάλλω 1) =προσφέρω, obj- cío (-jeci, -jectum, -ere) aliqui aliquid. 2) =ονγκνίω, conféro (-tuli, -latum, -erre) —ομαι, compa- ror (-paratus sum, -ari).
παράβασις, ή 1) transgressio, θ.
 2) εν τη κομωδ. parabasis, -is, θ.
παραβάτης, δ, violator, ά.
παραβάτης, ή, quae violat.
παραβιάζομαι (νεοελ. παραβιάζω) vim infero; violo, -are.
παραβλάπτω, laedo, -ere.
παραβλαστάνω, juxta germino; stolonem emitto.
παραβλάστησις, ή, stolo, ά.
παραβλέπω, obliquis oculis adspicio aliquid. δθ. 1) eglego aliquid.

*2) νεοελ. α')=παρορώ τι, conniveo aliquid· β') επί τιμής, deduco ali- quid de summa.
παράβλεψις, ή, adspectus obli- quus; νεοελ. (επί τιμής) diminutio.
παράβλημα, propugnaculum.
παραβλητός, comparabilis, e.
παραβλώψ, δ, ή, strabo, ά.
παραβοηθέω ώ, auxilio venio; ad auxilium praesto sum.
παραβολή, ή, 1)=σύγκρισις, col- latio, θ. 2) parabola, -ae, θ.
παραβολικός, ή, όν 1) compa- rativus· †2) parabolicus, a, um.
παραβολικώς 1) comparative· †2) parabolice.
παράβολος, ον, audax, -acis.
παραβόλως, audacter.
παραβύω, inculco; iniarcio.
παραγγελεύς, δ, denuntiator, ά.
παραγγελία 1) praeceptum, ού. mandatum, ού. 2) jussum, ού.
παραγγέλλω τι τι· 1) denuntio, -are; edico, -ere, aliqui aliquid· 2) praecipio, -ere; mando, -are· 3) παραγγέλλω τι τι, praescribo aliquid alicui rei· 4) —εις τα όπλα, ad arma voco· 5) — την αρχήν, ambio magistratum.
παράγγελμα, τό 1) praeceptum, -i, ού. jussum, ού. mandatum, ού. 2) praescriptum, ού.
παραγγελματικός, ή; όν, praece- ptivus, a, um.
παράγγελοις, ή, praeceptio, θ.
παράγιννομαι 1) advenio (-eni, -entum, -ire) 2) — τι, intersum (-iui, -esse) alicui ή aliqua re.
παραγκωνίζομαι (νεοελ. παραγκω- νίζω) τινα· cubito repello· δθ. re- pello, submoveo aliquem.
παραγλύφω τι, adultero aliquid.
*παραγνωρίζω, non agnosco.
παραγραφή, ή 1) adscriptio in margine· 2) — νομική, exceptio, θ. praescriptio, -onis, θ.
παράγραφος, παραγραφή, ή, pa- ragraphus, -i, ά. caput, ού.
παραγράφω 1) adscribo, -ere· 2) νομικ. παραγράφομαι, exceptione submoveo; praescribo -ere.
παράγω 1) produco, -ere; in me-

dium adduco (aliquem)· 2) ἐν τῇ νεοελ. — φῶν παράγω τι, produco, procreo, facio aliquid· 3) traduco -ere· 4) ἐν τῇ γραμ. duco nomen ab, traduco, -ere.

παράγωγός, ὁ, productor, ἄ.

παράγωγή, ἡ· 1) productio, ὁ. 2) ἐν τῇ γραμ. derivatio, ὁ.

*παράγωγικός, fructuosus, a, um.

παράγωγος, derivatus, a, um.

παράδειγμα, τό, exemplum.

παράδειγματιζῶ τινα· exemplum facio aliquem.

παράδειγματικός, ἡ, ὄν, exemplaris, c; singularis, e.

παράδειγματικῶς τιμωρῶ τινα· exemplum severitatis in aliquo edo.

παράδειγματισμός, ὁ· 1) poena exemplaris· *2) νεοελ. πρὸς παραδειγματισμὸν τῶν ἄλλων, ut ceteris documento sit.

παράδεικνυμι καὶ παραδεικνύω· 1) juxta ostendo, ὁθ. = comparo· 2) causa exempli profero aliquid.

παράδεισιανός, paradisiacus.

παράδεισος, ὁ· 1) viridarium, οὗ. hortus, ἄ. †2) Paradisus, ἄ.

παραδεκτός, α, ὄν, admittendus, accipiendus, a, um.

παράδεκτος (νεοελ. παραδεκτός), ὄν· 1) admissus· 2) accipiendus.

παραδέχομαι· 1) admitto, -ere· 2) admitto, -ere; accipio, -ere.

παραδίδωμι· 1) trado (-didi, -ditum, -ere) aliquid alicui· 2) trado, dedo, -ere aliquid alicui· μτφ. —ομαι ταῖς ἡδοναῖς, ἐπὶ τὴν σπουδὴν, trado me libidinibus, in studium· 3) παραδίδωμι τι τῇ μνήμῃ, τοῖς ἐπιγιγνομένοις, trado, prodo aliquid memoriae, posteris· 4) παραδίδονται, παραδέδονται, παραδεδομένον ἐστί, tradunt, produnt ἢ traditum est· †5) = προδίδωμι, trado, prodo (aliquem ἢ aliquid)· 6) = διδάσκω, trado, doceo, -ere.

παραδοξολογία, oratio paradoxa.

παράδοξος, ὄν· 1) inopinatus, a, um; mirabilis, incredibilis, e, παράδοξον, mirabile, admirabile· 2) paradoxus, a, um· *3) νεοελ. singularis, e; insolitus, a, um.

παραδοξότατα, (ἐπλρ.) praeter omnium opinionem.

παραδόξως· 1) praeter opinionem; mirabiliter· 2) (ex) inopinato.

παραδόσιμος, traditus, a, um.

παράδοσις, ἡ· 1) — πολεμίων, πόλεως, traditio, deditio, ὁ. 2) = διδασκαλία, traditio, -onis, ὁ. doctrina, -ae, ὁ.

παραδοτέος, tradendus, a, um.

παραδοχή, ἡ· 1) receptio, ὁ. *2) νεοελ. adprobatio, ὁ.

παραδρομή, ἡ· 1) transcursus, -us, ἄ. *2) νεοελ. α') — τοῦ καλάμου, τῆς γλώσσης, lapsus calami, linguae· β') κατὰ —ήν, per imprudentiam.

*παραζάλη, magna turbulentia.

παραζάω -ῶ· 1) juxta vivo· *2) νεοελ. multum vivo.

παραζεύγνυμι, juxta jungo.

παραζώννυμι, e balteo suspendo.

παραζωστής, ἡ, pugio, -onis, ὁ.

παραθαλάσσιος, α, ὄν, maritimus, a, um; τὰ —α, loca maritima.

παραθάλλω, foveo, -ere.

παραθαρρύνω, animum addo.

παραθέλω, demulceo, -ere.

παραθερίζω· 1) demeto, -ere· *2) νεοελ. aestivo, -are.

παραθερμαίνω, nimis calidum reddo (aliquid).

παράθερμος, praefervidus, a, um.

παράθεσις, ἡ· 1) appositio, ὁ. 2) = παραβολή, collatio.

παραθέω, praetercurro (aliquid).

παραθεωρῶ -ῶ τι πρὸς τι, comparo aliquid alicui rei.

παραθεώρησις, comparatio, ὁ.

παραθρηνέω -ῶ, lamentor.

παραθυμίδω -ῶ, juxta suffio.

παραθύρα, ἡ, janua postica.

*παραθύριον, παράθυρον, τό, fenestra, -ae, ὁ.

παραίνεις, ἡ· 1) adhortatio, co-

hortatio, ὁ. 2) admonitio.

παραινέτης, ὁ, admonitor, ἄ.

παραινέτις, ἡ, admonitrix, ὁ.

παραινετικός, ἡ, ὄν, adhortatorius, suasorius, monitorius, a, um.

παραινετικῶς, exhortative.

παραινέω -ω *τινι*· 1) = προτρέπω, hortor, adhortor, cohortor (-atus sum -ari) aliquem ad aliquid· 2) *νουθετοῦ τινά τι*, moneo (-ui, -itum, -ere) aliquem aliquid.

παράρεις, ἡ, detractat'o, θ.

παραίρω -ω *τι νινος ἢ τι παρά νινος*, aufero; — οὐμαί τινα ἀπό νινος; ab alieno, avertō aliquem ab aliquo.

παραισθάνομαι, in sensu fallor; hallucinor, -ari.

***παραίσθησις**, ἡ, hallucinatio, θ.

παραιτοῦμαι· 1) — *τινά* (= ἡμετέω), deprecor (-atus sum, -are) aliquem· 2) — *τι* (= ἀποτρέβομαι, ἀρνούμαι, deprecor a me aliquid; *3) *νεοελ. α')* — ὑποργήματος, me munere abdicō· β') *παρήτησε (παρητήσατο) τὴν γυναῖκα*, repudiavit uxorem· γ') — *κληρονομίας*, hereditatem repudiō· δ') — *τοῦ θρόνου* regno cedo· ε') — *τοῦ δικαιώματός μου*, a jure meo desisto.

παραίτησις, ἡ· 1) deprecatio, -onis, θ. *2) *νεοελ.* abdicatio, θ.

παραιτητής, δ, deprecator, ἄ.

παραιτητικός, deprecativus.

παραιτητός, ἡ, ὄν, exorabilis, e.

παραίτιος (νινος), auctor, -oris.

παρακαθέζομαι, adsido, -ere.

παρακαθεύδω, juxta dormio.

παρακάθημαι *τινι*, adsideo apud aliquem.

παρακαθίζω, juxta adsidere jubeo; — *ομαι*, adsideo, -ere.

παρακαθίστημι *τινι τι*, juxta aliquid colloco aliquid.

παράκαιρος, ὄν, intempestivus.

παρακαίρως, intempestive.

παρακαίω *πῦρ τοῖς νοσοῦσιν*, incendio ignem pone aegrotantes, ὁθ. *παρακαίεται*, juxta ardet· **νεοελ.* vakle uro, comburo.

παρακαλέω -ω· 1) *π. τινα σύμμαχον*, evoco, advoco, arcesso, aliquem socium· 2) = *δέομαι*, ἡμετέω. oro, rogo, precor, preces alicui adhibeo· *3) *νεοελ. (παρενθ.) εἰπέ μοι, παρακαλῶ*, dic. mihi quaeso.

παρακαλύπτω, velo occulto.

παρακλῆπτω· 1) declino, evito,

are, aliquid· 2) — *ἀκρωτήριο*, promunturium praetervehor.

παρακαταθήκη, ἡ, depositum, -i, οὐ. depositio, -onis, θ.

παρακατατίθημι ἢ παρακατὰθεμαί *τινι τι*, depono (-posui, -positum, -ere), aliquid apud aliquem.

παρακατέχω, retineo, -ere.

παρακατιών, inferius.

παρακατοικέω -ω, juxta habito.

παρακατοικίζω, juxta colloco.

παράκειμαι *τινι*, adjaceo, -ere, alicui ἢ aliquid· || *παρακείμενος* (*χρον.*), perfectum, -i, οὐ.

παρακελεύομαι *τινι*, hortor, adhortor, cohortor, exhortor (-atus sum, -ari), aliquem.

παρακελευστής, δ, exhortator.

παρακελευστός, jussus, a, um.

παρακεντέω -ω, a latere pungo.

παρακέντησις, paracentesis, θ.

παρακινδύνεμα, **παρακινδύνεσις**, periclitatio temeraria.

παρακινδυνεύω, temere periclitor, audacius periclitor· || *παρακινδυνεύμενος*, ἡ, ὄν, periculosus tractatu; plenus aleae (opus).

παρακινέω -ω· 1) demoveo, -ere· 2) (*τῇ διαβολῇ*) *παρακινῶν*, παρακινηκώς, καὶ παθητ. παρακινημένος, mente permotus, a, um· 3)

— *τινά πρὸς τι*, incito aliquem, ad aliquid; exhortor aliquem aliquid.

παρακίνησις, ἡ, incitatio θ.

παρακινήτικός· 1) mente permotus· 2) = *προτρεπτικός*, hortativus.

παράκλησις, ἡ· 1) evocatio, θ. 2) advocatio, θ. 3) adhortatio, θ.

4) = *δέησις*, deprecatio, θ. **κατὰ παράκλησιν νινος*, alicujus, rogatu, aliquo rogante.

παρακλητικός, ἡ, ὄν· 1) exhortatorius, a, um. 2) ἡ *παρακλητική*, paracletice, -es, θ.

παρακλητικῶς· 1) = *προτρεπτικῶς*, cum exhortatione· *2) = *μετὰ δεήσεων*, cum precibus.

παράκλητος, δ, 1) ἐν δικαστ.· 1) vocatus, -i, ἄ· 2) consolator

paracletus, -i, ἄ.

παραμάζω vigorem amitto; florem aetatis amitto.

παρακμή, ἡ, aetas qua vires de-
-crescunt.

παρακοή, ἡ, inobedientia, θ.

παρακοιμάομαι -ῶμαι· 1) juxta
dormio· 2) excubo, -ere· 3) οὐσ. ὁ
παρακοιμόμενος, cubicularius, ἄ. 4)
νεοελ. multum dormio.

παρακοιμίζω, juxta in lecto col-
loco, ut una dormiat.

παρακοίτος, ὁ, maritus, -i, ἄ.

παρακοίτις, ἡ, uxor, -oris, θ.

παρακολουθέω -ῶ· 1) pone se-
-quor aliquem prosequor· 2) μετῶν.
—τῇ διαβολῇ, κατανοῶ, adsequor,
-i; intelligo, -ere· 3) —οὔμαι, co-
-mitor, -ari.

παρακολούθημα τό, consequen-
tia, -ae, θ. consecutio, θ.

παρακολούθησις, ἡ, sequēla, θ.

παρακομιδή, ἡ· 1) praetervectio,
θ. 2) advectio, θ.

παρακομίζω· 1) transveho, -ere·
2) deduco, -ere—ομαι, α') prae-
-tervehor (-vectus, -i, aliquid· β')
δ οἷτος παρηκομισθῇ τοῖς Ἀθηναίοις.
A theniensibus frumentum subvec-
tatus est· 3) μέσ. —ομαι τι, adveho
(mihi) aliquid.

παρακόπτω· 1) = παραχαράττω,
falsum numum percutio· 2) —τὴν
τρίανον, τῇ διαβολῇ, τὸν νοῦν, men-
-e error, mente captus sum; deli-
-rio, -are.

παρακούω· 1) perperam audio,
i re· 2) audire nolo.

παρακρατέω -ῶ, retineo, -ere.

***παρακράτεις**, ἡ, retentio, θ.

παρακρίνω· 1) juxta colloco· 2)
perperam judico.

παρακρούσις, ἡ· 1) pulsatio vi-
tiosa (instrumenti musici)· 2) re-
-pulsio· θ. 3) = ἀπάτη, fraud-, -udis, θ.

παρακρούω καὶ παρακρούομαι·
1) perperam (vitiose) pulso instru-
-mentum musicum· 2) = ἐξαπατῶ,
decipio, -ere.

παρακρύπτω, occulto, -are.

παρακρύσις, litoreus; a, um.

παρακύντω, capite inclinato in-
-spicio (aliquid).

παρακώλυσις, ἡ, impeditio, θ.

***παρακωλύω**, impedio, -ire

***παραλαβή**, ἡ, acceptio, θ.

***παραλάλημα τό**, deliratio, θ.

παραλαλέω -ῶ· 1) = φλυαρῶ, nu-
-gor· 2) νεοελ. = παραληρῶ, deliro.

παραλαμβάνω· 1) accipio (-epi,
-eptum, -ere), aliquid· 2) μετῶν.
= μαρθάνω, ἀκούω τι, accipio, exci-
-pio aliquid· 3) —τινά, adsumo
(-mpsi, -mptum, -ere) aliqueni.

παραλαίνομαι, levigo, -are.

παραλέγω, absurda loquor.

παραλείπω, praetermitto, omitto
(-i; i, -issum, -ere).

παραλείφω, illino, -ere.

παράλειψις, ἡ· 1) praetermissio,
omissio, -onis, θ. 2) σχ. ρητ. prae-
-teritio, praecisio.

παραλελογισμένος, absurde.

παραλήγω, penultimus sum· ||

ἡ παραλήγουσα, penultima, θ.

παραλήπτεις, accipiendus.

παραλήπτης, **παραλήπτωρ**, ὁ, ac-
-ceptor, -oris, ἄ.

παραληπτός, acceptabilis, ie.

παραληρέω -ῶ, deliro, -are.

παραλήρημα, deliramentum, οὐ.

παραλήρησις, ἡ, deliritas, θ.

παράληψις, ἡ, acceptio, θ.

παραλία, ἡ, regio maritima; loca
maritima; litus, -oris, οὐ.

παράλιον, τό, litus, -oris, οὐ.

παράλιος, α, ον = παραθαλάσσιος.

παραλλαγή, ἡ, differentia, θ.

παράλλαγμα, vicissitudo, -inis, θ.

παράλλακτος, ον, mutabilis, e.

παράλλάξ, alternatim.

παράλλαξις, ἡ· 1) differentia, θ.

2) declinatio, θ. 3) alternatio.

παράλλασσω· 1) —τὴν πόλιν, τὸν

ποταμόν, praeter urbem, praeter
flumen praetereo· δθ. praetereo,
-ire· 2) declino, -are; vito, -are·

3) differo, discrepo, -are· δθ. παρ-
-ηλλαγμένος, η, ον, α') discrepans.

παραλληλεπίπεδον, τό, paralle-
-lepipedon.

παραλληλεπίπεδος, ον, ἐπίθ. pa-
-rallelepipedus.

παραλληλία, ἡ, comparatio, θ.

παραλληλίζω, comparo inter se;
confero inter se.

παραλληλισμός, contentio colla-

tio, comparatio rerum similium.

παράλληλογράμμος, ον, parallelogrammus, a, um' || —ον (ὑπον. σχήμα)· parallelogrammum.

παράλληλος, ον, parallelus, a, um; aequè distans.

παράλληλος, 1) — ἐκτεινόμενοι, paribus intervallis inter se distantes. **2)** — τίθενται ἢ κείνται — ἐκ παράλληλου κείνται, ἴδε παράλληλος.

παράλογίζομαι, 1) male ratiocinor. ***2)** νεοελ. = μωραίνω, desipio.

παράλογισμός, δ, 1) falsa ratio. **natio. *2)** νεοελ. stultitia.

παράλογος, ον, 1) praeter rationem accidens; inopinatus, a, um. **2)** — ἄλογος, rationis non particeps.

παράλογος, 1) praeter rationem, inopinanter. ***2)** — ἄλόγως, absurde.

πάραλος, ον, ἴδε παράλιος.

παράλου, 1) juxta lavo, παραλούομαι, juxta ἡ una me lavo.

παράλυσις (παραλυσία), ἡ, resolutio, θ. debilitas, θ.

παράλυτικός, paralyticus, a, um.

παράλυτος, ον, resolutus, a, um; qui paralyti laborat.

παράλυω, 1) juxta solvo, dissolvo, —ere, aliquid. **2)** — χαλῶ τι, resolvo, —ere, aliquid. **3)** — ἀσθενῇ ποιῶ, debilito, —are, aliquem ἢ aliquid.

παράμειβω, παραμείβομαι, praetereo, praetervehor, —i, aliquid.

παράμελλω —ω, negligo (—exi, —ectum, —ere) aliquid. —οῦμαι, neglegor, —i; contemptus sum.

*παράμέλλεις, neglectus, —us, ἄ.

παράμεινω, maneo, permaneo apud aliquem.

παράμικρόν, propemodum.

παράμισέω —ω, exodi.

παράμονή, ἡ, 1) constans permanio apud aliquem. **2)** custodia, —ae, θ. **† 3)** praecedens dies.

παραμόνιμος, παράμονος, ον, peræverans, —ntis; durabilis, e.

παραμορφῶ —ω, 1) transformo, —are. ***2)** νεοελ. deiformo, —are.

*παραμόρφωσις, ἡ, deformatio, θ.

παράμυθος, dissonus, a, um.

παραμυθίζομαι —οῦμαι, consolor, —ari, aliquem.

Ἑλληνο-Λατινικὸν Λεξικὸν

παραμυθητής, δ, consolator, ἄ.

παραμυθητικός, ἡ, ὄν, consolatorius, a, um.

παραμυθητικῶς, consolatorie.

παραμυθία, ἡ, consolatio, θ.

παραμυθιον, τό, 1) — παρηγορία, solatium, οὐ. **2)** νεοελ. fabula, θ.

παρανάλωμα, τό, 1) sumptus supervacaneus. ***2)** νεοελ. ἔγεινε παρανάλωμα τοῦ πυρός, flammis absumptus (a, um) est.

παρανέω, juxta nato.

παρανήχομαι, nato juxta.

παρανθέω —ω, defloresco, —ere.

παρανικάω —ω, devinco, —ere.

παρανίστημι, erigo, —ere. **παρανίσταμαι**, erigor, —i; surgo, —ere.

παρανοέω —ω, 1) extra mentem sum; demens sum. **2)** perperam intellego aliquid.

*παρανόησις, ἡ, opinio falsa.

παράνοια, ἡ, dementia, —ae, θ.

παρανοίγνυμι καὶ παρανοίγω, sensim aperio; paulum aperio.

παρανομέω —ω, contra leges ἢ contra jus ἢ contra aequum facio.

παρανόμημα, legi contrarium.

παρανομία, transgressio legis.

παράνομος, ον, contra leges faciens ἢ factus; lege vetitus, a, um.

παρανόμως, contra leges.

παρανύμφιος, παρανύμφος, δ, paranympus, —i, ἄ. ἢ παρανύμφος, pronuba, paranympa, —ae, θ.

*παραξενεύομαι, miror, —ari.

παράξενος, ον, peregrinus, a, um; ***2)** νεοελ. mirus, a, um.

παραξέω, adrado, —ere.

παραξήρως, ον, aridus, a, um.

παραξιφίδιον, τό, παραξιφίς, ἡ, pugio praeter gladium.

παραξύω, adrado, —ere.

παραπαίζω, 1) adludo, ere. ***2)** νεοελ. multum ludo.

παραπαίδντως, desipienter.

παράπαιστος, ον, desipiens.

παραπαίω, 1) secus ferio ἢ pulso. **2)** — τινός, aberro, excido (—ere) aliqua re (τῆς ἀληθείας veritate).

3) ἀπολ. — μωραίνω, desipio, —ere.

παράπαν (συνήθ. ἐναρθ.) τό παράπαν, in universum.

παρᾶπειθω 1) persuadendo flecto et permoveo alicquem 2) falsum persuadeo alicui.

παρᾶπειστικὸς, ἡ, ὄν. 1) persuasorius, a, um 2) νομικ. — αἱ ἐρωτήσεις, interrogationes (quaestiones) captiosae ἢ fallaces.

***παρᾶπειστικῶς**, captiose.

παρᾶπέμπω 1) = παρᾶτρέχω, παραλείπω, praetermitto 2) transmitto, aliquo mitto, adveho aliquid 3) = **πρὸ πέμπω**, deduco (-xi aliquid 4) **νεοελ.** α') — **τινὰ ἢ τι εἰς τινα ἢ εἰς τι**, transmitto, deferro aliquid ἢ aliquid ad aliquid ἢ aliquo β') — **εἰς χωρίον συγγραφῆως**, locum profero, commemoro

παρᾶπετάννυμι, obtendo, -ere.

παρᾶπέτασμα, τό, velum, οὐ.

παράπηγμα, τό 1) ἀστρονομ. παραπέγμα, οὐ. 2) **νεοελ.** pergula, θ.

παρᾶπήγνυμι, a latere figo; juxta deiigo ἢ depango; μέσ. adhaereo.

παρᾶπιέζω, comprimo, -ere.

παρᾶπικραίνω 1) exacerbo 2) magnum alicui dolorem afficio.

***παρᾶπίνω**, multum bibo potō.

παρᾶπίμπρημι, aduro, -ere.

παρᾶπίπτω 1) juxta cado; incido; -ere; prolabor, -i, ὄθ. (**νεοελ.**) = ἀπόλλυμαι, amitto non praesto sum ad manum 2) — **τῆς ὁδοῦ**, a via declino 3) accido evenio, incido.

παρᾶπιστεύω 1) confido, -ere 2) **νεοελ.** δὲν τὸ —, dubito de re. **παρᾶπλανᾶω** -ᾶ, aberrare facio; in errorem induco aliquid.

παράπλευρος, laterarius, a, um. **παρᾶπλέω** τι ἢ παρὰ τι, praeternavigo (-are) aliquid.

παρᾶπληγία, ἡ, levis sideratio.

παρᾶπληγικός, παραπληκτικός, ἡ, ὄν, leviter sideratus, a, um.

παράπληκτος, ὄν, παραπλήξ, mente captus; delirus, insanus.

παρᾶπληρόω -ᾶ, superaddo.

παρᾶπλήρωμα, τό, quod superadditur; complementum, οὐ.

παρᾶπληρωματικός, ἡ, ὄν, expletivus, a, um.

παρᾶπληρωματικῶς, expletive.

παρᾶπλήρωσις, ἡ, expletio.

παρᾶπλήσιος, ὄν, similis, e.

παρᾶπλησίως, similiter.

παρᾶπλοκή, ἡ, consortio, θ.

παράπλοος -ους, ὄ, praeternavigatio, -onis, θ.

παρᾶποιέω -ᾶ, facio ad similitudinem alicujus 3) ὄθ. imitor, falso adsimulo, adultero.

παρᾶποίησις, falsa adsimulatio.

παρᾶπολεύω 1) obiter fructum accipio 2) obiter damnum accipio **παρᾶπόλλυμι**, male perdo; — **υμᾶι** male pereō.

παρᾶπολύ, multo; nimie.

παρᾶπομπή, ἡ 1) comitatus, -us, ἄ. 2) transvectio, θ. 3) — **εἰς συγγραφέα**, locus laudatus.

***παρᾶποντόμαι -οῦμαι, ρ.** queror, conqueror (-questus sum) de ἡ quod.

***παράπονον, τό**, querela, -ae, θ. querimonia, -ae, θ.

παρᾶπόντιος, ὄν, ad mare situs.

παρᾶπορεύομαι, adambulo, -are; praetereo, -īre (aliquid).

παρᾶποτάμιος, α, ὄν 1) ad fluvium situs; a, um 2) **περὶ κατοίκ.** amnicola, -ae, θ.

παρᾶπόταμον, παρᾶποτάμιον, τό, confluens, -ntis, ἄ.

παρᾶπράσσειω 1) praeter jussa facio; 2) census indebitum exigo.

παρᾶπρεσβεύω, παρᾶπρεσβένομαι, legationem male gero.

παράπτεισμα, peccatum, οὐ.

παρᾶπτειω, erro, pecco, -are.

παράπτομαι, obiter tango.

παράπτωμα, τό, lapsus, us, ἄ.

παράπτωσις, ἡ 1) lapsus, us 2) — **τόπον**, situs loci extra viam.

παράπνυξ, ὄν, buxo similis.

παρᾶρῥέσκω, magnam alicui delectationem affero.

παρᾶρῥόω -ᾶ, luxō, -are.

παράρῥημα, τό, luxatura, θ.

παρᾶρῥαίνω, leviter adspergo.

παρᾶρῥέω 1) — **παρὰ τι**, praeterfluo aliquid; 2) defluo, -ere 3) **εἰ τις λόγος παρῥέρη**, si quis oratio incidit.

παρᾶρῥήγνυμι, dirumpo, -ere.

παράρρησις, ἡ, prava elocutio.

παραρρίπτω, projicio, -ere.
παραρρίδω -ῶ, ex cingulo sus-
pendo aliquid (ensem).

παράρρημα, τό, adpendix, θ.

παραρρύω, instruo, -ere.

παρασάγγης, θ, parasanga, δ.

παρασαλεύω, leviter concutio.

παρασάπτω, insuper refarcio.

παρασημαίνω, perperam signo.

παρασηματική, ars notandi.

παράσημον, τό, insigne is οὐ.

παράσημος, ον, insignis, e.

παρασιτέω -ῶ, parasitor, -ari.

παρασιτία, ἡ, parasitatio, θ.

παρασιτικός, parasiticus, a, um.

παράσιτος, δ, parasitus, -i, δ. ||

ἡ παράσιτος, parasita, -ae, δ. θ.

παρασιωμένω -ῶ, silentio praete-
reo, dicere praetereo.

παρασιώπησις, ἡ, reticentia, θ.

παρασκευάζω τι, paro comparo,

-are aliquid || παρεσκευαμένος, η,

ον, paratus, a, um || — ομαι τι;

mihī aliquid comparo, ἢ ἀπλ. ali-
quid comparo.

παρασκευαστής, praeparator, δ.

παρασκευαστικός, ἡ, δν, prae-
paratorius, um.

παρασκευή, ἡ, 1) paratio, -onis,

praeparatio, θ. 2) dies ante sab-
batum.

παρασκήνια, τά, 1) aditus, ad

scenam tendens 2) postscenia.

παρασκηνώω -ῶ, juxta tentorium

figo; — μετά τινος, coeno.

παρασκοπέω -ῶ, 1) — τι, perpe-
ram intelligo aliquid. 2) τινά, ocu-
los conjicio in aliquem.

παρασκώπτω τινά, ἢ τι, clam lu-
do aliquem ἢ aliquid.

παρασπάω -ῶ, avello, -ere.

παρασπείρω, semino juxta.

παρασπίλω, a latere stans cly-
peo munitus pugno pro aliquo.

παρασπονδέω -ῶ, foedus rumpo

(violo, solvo).

παρασπώνδης, ἡ, foederis vio-
latio.

παράσπονδος, foedifragus.

παρασπόνδως, contra foedus.

παραστάς, ἡ, postis parastada.

παράστασις, ἡ, 1) exhibitio, θ.

2) — ψυχῆς, animi praesentia θ. 3)

— ἐξορία, exsilium, οὐ. 4) ῥεσλ. α')

— ἐν θεάτρῳ, spectaculum, οὐ. β')

— ῥεσβεντοῦ, monitio, admonitio

legatoris.

παραστατέω -ῶ, a latere sto.

παραστάτης, δ, auxiliator.

παραστατικός, ἡ, δν, 1) exhibiti-

vus, 2) animosus, a, um.

παραστατικός, praesenti animo;

intrepido animo.

παραστάτις, ἡ, auxiliatrix.

παραστρατεύομαι, ῥημ. exerci-

tum sequor.

*παραστρατίζω, ῥημ. de recta via

declino.

παραστρατοπεδεύω καὶ -ομαι, ca-

stra juxta ἢ ex adverso metor.

παραστρέφω, distorqueo, -ere.

παραστρόγγυλος, fere rotundus.

παρασυναγωγή, παρασύναξις, ἡ,

illicitus conventus.

παρασύνθεσις, ἡ, formatio voca-

buli ex composito.

παρασύρω, traho, rapio, -ere,

aliquid — ομαι, feror ducor, -i.

παρασφαλίζω, serā confirmo.

παρασφάλλω, errare facio.

παρασφίγγω, adstringo (-inxi,

ictum, -ere) aliquem ἢ aliquid.

παρασχίζω, findo, diffindo, -ere.

παράταξις, ἡ, 1) acies instructa;

acies, -ei, θ. 2) μετφ. concertatio,

contentio, θ. 3) ῥεσλ. ἐν πομπῇ

καὶ παρατάξει, magna cum pompa.

παράτασις, ἡ, extensio, θ.

παράτασ(τε)ω τὸν στρατόν, aciem

instruo (-xi, -ctum, -ere) ἢ com-

pono -sui, -itum, ere); — ομαι εἰς

μάχην, in aciem, in proelium in-

struor.

παρτατικός, (χε.) imperfectum.

παρτείνω, 1) = ἐκτείνω, protendo,

-ere, aliquid; 2) = ἀναβάλλομαι, pro-

duco, -ere, 3) = μηκύνω, proro-

go, -are.

παρτεχνίζω, ῥημ. murum ex-

truo juxta.

παρτεχνίσμα, τό, murus juxta

aliquem locum exstructus.

παρτέμνω, juxta praecido.

παρτεταγμένως, acie instructa.

παρατηρέω -ω· 1) observo· *2) γεοελ. adspicio, intueror aliquid.

παρατήρησις, ἡ, observatio.

παρατηρητέον, observandum.

παρατηρητής, δ, observator.

παρατηρητικός, ἡ, ὄν, diligens in observando, qui observationibus solet uti;—πνεῦμα, ingenium acutum.

παρατίθην· 1) adpono (-sui, -situm, -ere), aliquid alicui· παθητ. παρατίθεμαι, adponor· δδ. τὰ παρατιθέμενα (=τὰ ἐδέσματα)· fercula, -orum, οὐ. πλ. 2) συνηθ. τὸ μέν.= παρακατατίθεμαι, depono aliquid apud aliquem· δδ. commendo, -are· 3)=ἐκτίθεμαι, ἐξηγουμαι, exbono explico aliquid· 4) παρατίθεμαι, (τῷ λόγῳ), cito, adlego, adfero· 5) =συγκρίνω, comparo.

παρατίλλω, depilo, -are.

παρατιλμός, δ, παράτιλσις, ἡ, pilorum evulsio.

παράτιλος, pilis privatus, a, um.

παρατολμάω -ω, audax, -sum.

παράτολμος, ον, audax, -acis.

*παρατόλμως, temere.

*παρατονέω -ω, absurde cano.

*παρατονία, ἡ, absurdus sonus.

*παράτονος, ον, absurde canens.

παρατραγῶδης, ον· 1) nimius tragicus, a, um, παρατραγῶδα· α') vitiöse tragico· *β') γεοελ. indecentia; inconvenientia; absurda.

παρατρέπω, diverto, deflecto, -ere; a solita via avertō (aliquid).

παρατρέφω, alo et educo juxta; nutrio praeter.

παρατρέχω (παρέδραμον)· 1) a latere curro praetercurro, -ere· 2) π. τινά, cursu vinco aliquem; δδ. supero, -are· 3)=παραλείπω, praetero (ii, -ire) aliquid.

παρατριβή, ἡ, attritus, -us; δ.

παρατριβω, attero, contero, -ere.

παράτριψις, ἡ, attritus, -us; δ.

παρατροπή, ἡ, deflexio, θ.

παρατρέγων· 1) abrodo, -ere· *2) γεοελ. nimis edo (edi), -ere.

παρατυγχάνω (παρέτυχον), obvius fio; intervenio, -ire.

*παρατυπία, ἡ, vitium formulae.

παράτύπωσις, falsa expressio.

παράυλιον, τό, vestibulum, θ.

πάραυλος, ον, absonus, a, um.

παράυξισις, ἡ, incrementum, δδ.

*πάραυτα, statim.

παράυτινα, confestim.

παράυχσις, ἡ, gloriatio, θ.

παράφαίνω· 1) e propinquo ostendo, -ere; 2) praeluceo, -ere· 3) μέν. in conspectum venio.

παράφανίζω, aboleo, -ere.

1. παράφασις, ἡ, adhortatio, incitatio, θ. consolatio, θ.

2. παράφασις, ἡ, imago pone speculum apparens.

παράφερα, τά, dotalia dona, dona praeter dotem.

παράφέρω· 1) in medium aifero, profero, -ere· 2) a recta via abduco, in mentis errorem implico aliquem· δδ. *γεοελ. ὁ θυμός παραφέρει αὐτόν, ira ejus mentem alienat· 3) παραφέρωμαι α') in medium afferor; β') perperam agor, perperam moveor· γ') rapior abripior, -i· δ') mente alienor; deliro, -are.

παράφεύγω, praeterfugio, -ere.

παράφθάνω· 1) praevenio, -ire, aliquem· *2) γεοελ. παραφθάνει (τριτοῦ), superest.

παράφθέγγομαι· 1) vocem incoctinnam edo· δδ.=ad rem non pertinentia loquor· 2)=δποκρούω τινί, interpello aliquem.

παράφθειρω, corrumpo, -ere,

παράφθορά, ἡ, corruptio, θ.

παράφθορος, corruptus, a, um.

παράφιημι, omitto (aliquid).

παράφορά, ἡ· 1) insanía, -ae, θ.

*2) iracundia vehementior.

παράφορος, ον· 1) insanus, a, um; animi impos; *2) praeceps in iram; iracundus, a, um.

πάραφορτίζομαι, oneri addo.

παράφορως, insane furiose.

παράφραγμα, sepimentum, οὐ.

παράφραζω, per paraphrasim explico; eodem sermone latius explico (aliquid).

παράφρασις, ἡ, paraphrasis, θ.

παράφράσσω, obsepio, -ire.

παραφραστής, ὁ, paraphrastes.
παραφρονέω -ῶ, sum. demens;
desipio, (-ui, -e).

παραφρόνησις, παραφροσύνη, ἡ,
amentia, -ae, ἡ.

παράφρων, ὁ, amens ἢ demens,
-ntis, ὁ, delirans, -ntis.

παραφνός, ἡ, stolo, -onis; ἄ.

παραφύλαγμα, τό, observatio, ὁ.

παραφυλάκη, ἡ, observatio, ὁ.

παραφύλαξις, observantia ὁ.

παραφυλάσσω(τι)ω, observo, -are.

παραφυσάω -ῶ, inilo, -are.

παραφυνεύω, juxta sero.

παράφυντος, ὁ, juxta consitus.

παραφύω, genero juxta; -ομαι,
pullulo juxta; adnascor, -i.

παραφωνέω, -ῶ 1) adclamo, -are.

*2) absurde cano.

παραφωνία, ἡ, vocis absurditas;
cantus absurditas.

παράφωνος, ὁ, absonus, a, um.

*παραφώνως, absonē.

παραφωτισμός, ὁ luminis diffu-
sio falsa.

παραχάραγμα, τό 1) adulterinus
nummus 2) signum adulterinum.

παραχαράκτης, ὁ, falsus mone-
tarius; abulator.

παραχαράσσω(τι)ω, perperam si-
gno, adultero, -are.

παραχειμάζω, hiberno, -are.

παραχειμασία, ἡ, hiematio, ὁ.

παραχέω, adfundo, -ere.

παραχορδίζω, aberro a chorda.

παράχορδος, ὁ, aberrans a, chor-
da; absonus, a, um.

παραχορεύω 1) choreas agito.
*2) νεοε. nimis salto.

παραχερῆμα, confestim.

παράχυσις, ἡ, adfusio, ὁ.

παρχυτής, ὁ, balneatorius mi-
nister.

παράχωμα, τό, agger, -eris, ἄ.

παραχωρέω -ῶ, cedo, concedo
(-ssi, -essum) ere aliquid alicui.

παραχωρήσις, cessio, ὁ. μετφ. ἢ
κατὰ θεῖον -οιν, Dei beneficio.

παραχωρητικός, qui facile cedit.

παραψάω, leviter adtingo.

παραψηάω, detergeo, -ere.

παρὰψυχή, ἡ, recreatio, ὁ.

παρὰψυχῆμαι, reficio, -ere.

παρδάλειος, ὁ καὶ παρδάλεος,
α, ὁ, pantherinus, a, um ἢ παρ-
δαλῆ, (ὕπον. δορά), pellis pardalis.

παρδαλις, ἡ, pardalis, -is, ὁ.

παρδαλωτός (παρδαλός), ὁ, ὅν,
varius, a, um (ut pardalis).

παρδος (παρδαλός), ὁ. pardus, ἄ.

παρέγγραπτος, παρέγγραφος, ὁ,
falso inscriptus, a, um.

παρεγγράφω 1) adscribo, aliquid.

2) falso adscribo (aliquem).

παρεγγνῶω -ῶ 1) π. -τινί τι, trado

alicui aliquid 2) = παραγγέλλω (ἐπι

στρατ.) jubeo, mando alicui ali-

quid 3) = προτρέπω, moneo.

παρεγγύη, παρεγγύησις, ἡ, ad-

heratio, -onis, ὁ. edictio, ὁ.

παρεγκεφαλῆς, ἡ, cerebellum, ὁ.

παρεγκλίνω, paululum in latus

inclino ἢ declino.

παρέγκλισις, inclinatio in latus.

παρεγγέω, juxta infundo (ali-

quid); superinfundo (aliquid).

παρέγγυσις, ἡ, suffusio, ὁ.

παρεδρεύω, adsideo, -ere.

παρεδρεία, ἡ, munus adsectoris.

παρέδρεος, ὁ, adsector, -oris, ἄ.

παρεία, ἡ, gena, ὁ. mala, -ae.

παρέιχω, cedo, -ere, ἀπρόσ. παρ-

εἰκει μοι, licet mihi.

1. παρείμι 1) adsum, -esse 2)

praesto sumi τὰ ἐπιτήδεια τῷ στρατῷ

πάρεσι; commeatus exercitui prae-

sto est.

2. παρείμι (παρέχομαι) praete-

reo, -ire, aliquid, ἴδε παρέχομαι.

παρεισάγω 1) insinuo, -are, ali-

quid, clam introduco aliquid ἢ ali-

quem 2) induco, -ere, aliquid 3)

— τινὰ στρατηγόν, induco, describo

aliquem imperatorem 4) induco

loquentem 5) — -μαι, clam me in-

sinuo; clam introducitur, -i.

παρεισαγωγή, ἡ, obreptio, ὁ.

παρείσαικτος, ὁ, clam introductus,

a, um; irreptitius, a, um.

παρεισβάλλω, latenter invado.

παρεισδύνω, irreptio, ὁ.

παρεισδύνω, παρεισδύομαι (ἀόρ.

παρεισίδυν) irrēpo (-psi, -ptum,

-ere) in aliquid.

παρεισκομίζω, clam infero.
παρεισπύπτω, irrumpo, hostiliter ingredior.

παρεισρέω, sensim influo.

παρεισφύρω νόμον, legem legi contrariam infero.

παρεισφρέω -ω, ingredior, -i; irrêpo (-psi, -ere).

παρείσφρησις, ἡ, ingressio, θ.

παρέκ, παρέξ (νεοελ. πάρεξ)· extra; praeter (μετ' αἰτιατ.).

παρεκβαίνω, digredior.

παρέκβασις, ἡ, digressio, θ. digressus, -us, ἄ. excursus, -us, ἄ.

παρεκβολή, ἡ, excerptum, οὐ.

παρεκδρομή, ἡ, excursus, -us, ἄ. παρεκεί, ultra; ulterius.

παρεκκλήσιον, τό, sacellum (maiori templo adjunctum).

παρεκκλίνω, declino, -are.

παρέκκλισις, ἡ, declinatio, θ.

παρεκλέγω, clam colligo.

παρέκτασις, ἡ, extensio, θ.

παρεκτείνω, extendo, -ere.

παρεκτικός, ἡ, ὄν, ἐπίθ. libenter suppeditans.

παρεκτός, ὁ, extra, praeter.

παρεκτρέπω, avertō, devertō, -ere, aliquid; -ομαι, exorbito, -are; aberro, -are.

παρεκτροπή, ἡ 1) deflexio, -onis, θ. deverticulum, -i, οὐ. *2) αἱ τὰι τῆς νεότητος, flagitia juventutis.

παρεκχέω, juxta eifundo.

παρέκχυσις, ἡ, effusio, θ.

*παρέκλασις, ἡ, decursus -us, ἄ.

παρελαύνω 1) praetervehor (-ctus sum, -i) *2) νεοελ. ὁ στρατός παρήλασε πρὸ τῶν ἀνακτόρων, exercitus ante regiam decucurrit ἡ· continuata serie processit.

παρέλευσις, ἡ, transitus, -us, ἄ. exitus, -us, ἄ.

παρέλκνυσις, ἡ, protractio, θ.

παρέλκνυω καὶ παρέλκω 1) traho juxta me 2) = παρατείνω τι, protraho, -ere, aliquid 3) οὐδ. παρῆλκει, supervacaneum est, abundat 4) παρεμβάλλω 1) π. ἄρματι ἐφ' ἄρματος, curru ingredior *2) νεοελ. intervenio, -ire.

παρεμβάλλω τι 1) interjicio (-je-

ci, -ere) aliquid; intercalo (-avi, -are) aliquid *2) νεοελ. — προσκόμματα, impedimenta affero impedimendo sum (alicui rei).

*παρέμβασις, ἡ, interventus, -us, ἄ. intercessio, -onis, θ.

παρεμβολή, ἡ, 1) interjunctio, -onis, θ. interjunctura, -ae, θ. 2) =

στρατός, παρὰ ταῖς, exercitus, acies 3) = στρατόπεδον, castra, -orum, οὐ. πλ.

παρεμπίπτω, intercido (-cidi, -ere); intervenio (-veni, -ire).

παρεμπλέκω, interperlo, -are.

παρεμπλοκή, ἡ, interperlicatio, θ. παρεμποδίζω, impedimento sum (alicui); impedio, aliquem.

παρεμποδισμός (*παρεμποδισις), impedimentum, -i, οὐ.

παρέμπτωσις, interventus, ἄ.

παρεμφαίνω, praeterea ostendo.

παρεμφατικός, finitus, a, um.

παρεμφερής, ἐς, similis, e.

παρεμφέρω, similis sum (alicui); refero aliquem.

παρεμφύομαι, juxta innascor.

παρενδύω (-ομαι), obrêpo.

παρενείρω, insero (-serui, -ere) aliquid alicui rei.

παρένθεσις, ἡ· interpositio, interjunctio, interclusio, θ.

παρένθετος, interpositus, a, um.

παρενθήκη, ἡ, interpositio.

παρενοχλέω -ω νιν ἢ τινα, turbo, -are, aliquem — οὔμαι ὑπὸ τινος, molestia mihi exhibetur ab aliquo.

παρενόχλησις, ἡ, turbatio, θ. vexatio, θ. molestia, θ.

παρεντείνω, intendo (vocem).

παρεντίθηναι καὶ παρεντίθεμαι, interpono, intersero, aliquid.

παρεντυχία, παρέντευξις, ἡ, interventus, -us, ἄ.

παρέξειμι, παρεξέρχομαι, praetereo, transeo, -ire; egredior.

παρεξελάνω, ultra progredior.

παρεξέλεγχος, elenchus sophistici.

παρεξετάζω, comparo, -are.

παρεξηγέομαι -οὔμαι (νεοελ.) παρεξηγῶ, perperam interpretor (aliquid).

παρεξήγησις, prava interpretatio.

παρεξής, ordine; deinceps.

παρεξίστημι, de statu suo dimoveo aliquid. *Παθῆν. μετ' ἄμετ. χρόν.* decedo de via.

παρέξοδος, ἡ 1) exitus, -us, ἄ.

2) digressio, deviatio, -onis, ὅ.

παρεπιδημέω -ῶ, peregre advenio; advena sum.

παρεπιδημία, ἡ, peregrinatio, ὅ.

παρεπιδήμος, ὢν, peregre veniens; peregrinus; hospes.

παρέπομαι τινι, consequor aliquem ἢ aliquid.

πάρεργον, τό, opus quod suscepti (operi) accedit.

πάρεργος, ὢν, qui est praeter susceptum opus.

παρέργως, per accessionem, dum aliud geritur; obiter.

παρερμηνεία, ἡ, *παρερμηνεῖν*, τό, mala ἢ perversa interpretatio.

παρερμηνεύω, perperam et male interpretor -i, aliquid.

παρερπύξω, obrêpo, -ere.

παρερριμένος, abjectus, a, um.

παρέρχομαι 1) — τι ἢ παρὰ τι, praetereo (-ii, -itum, -ire) aliquid.

2) ἐπὶ χρόνον, praetereo; elaboro ἢ praeterlabor, -i 3) — τινὰ δρόμῳ, aliquem cursu praetereo. δθ. supero aliquem (aliqua re) 4) = παρασιωπῶ, παραλείπω τι, praetereo, praetemitto, transeo aliquid 5) = προέρχομαι, prodeco (-ii, -ire).

παρεσθίω, adedo, -ere.

πάρεσις, ἡ 1) = ἀπόλυσις, παῦσις, dimissio, -onis, ὅ. 2) — ἀμαρτημάτων, remissio peccatorum.

παρεσκευασμένος, praeparate.

παρετοιμάζω, adparo, -are.

παρενθύς, statim, extemplo.

παρεύρεσις, ἡ, *παρεύρημα*, τό, inventum commentum, οὗ.

παρευρίσκω 1) reperio, -ire, aliquid 2) νεοελ. *παρευρίσκομαι*, adsum, -esse.

παρευρεσιζῶ, bene constituo; ordino (aliquid).

παρεφάπτομαι, leviter adtingo.

παρέχω 1) exhibeo (-ui, -ere) alicui aliquid 2) praebeo (-ui, -ere)

alicui aliquid 3) praesto (-iti, -are); affero -ere.

παρηβῶ -ῶ, pubertatem transeo; consenesco, -ere.

παρηγορῶ -οῦμαι τινι, consolor (-atus, sum, -ari) aliquem; *μέσ. me consolor, consolatio utor.

παρηγόρημα, τό, solamen, οὗ.

παρηγορητικός, *παρηγορικός*, ἡ, ὢν, consolatorius, a, um.

παρηγορία, ἡ, consolatio, ἄ.

παρηγορικῶς, consolatorie.

παρήγορος, ὁ, consolator, ἄ.

παρήκοος, ὢν, non parens.

παρήλιξ, aetate proventus.

παρηλλαγμένως, modo inusitato

παρημελημένως, negligenter.

παρηχέω -ῶ, sono similis sum.

παρήχησις (σχ. ρ.), alliteratio.

παρηχητικός, ἡ, ὢν, similem sonum habens.

*παρθεναγωγεῖον, τό, schola virgum;

schola puellarum.

παρθενεία, ἡ, virginitas, ὅ.

παρθένειος, virgineus, a, um.

παρθενία, ἡ, virginitas, -atis, ὅ.

παρθενικός, ἡ, ὢν, virginalis, e.

παρθένος, ἡ, virgo, -inis, ὅ. ἐπὶ θ.

ἡ παρθένος θεά, virgo dea; ἡ Παρθένος, Virgo; sancta Virgo.

παρθενοφθορία, virginum vitatio

παρθενοφθόρος, virgines vitians

παρθενών, δ' 1) conclave virginum 2) δ' Παρθενών, templum

Minervae (in arce Athenarum).

παριδρύνω, juxta colloco.

παρίημι, omitto, -ere.

παρίσας, ὢν, fere aequalis.

παρισόω -ῶ, adaequo, -are.

παρίστημι, (ἐνλίπε παριστάω -ῶ, καὶ παρ'εστάνω) 1) juxta sisto aliquid; 2) in medium produco, -ere; 3) exprimo, -ere; demonstro, -are 4) = διεγείρω, προξενῶ, cieo, commoveo, -ere; excito, -are 5) νεοελ. παριστάω, παριστάνω κωμωδίαν, comœdiam ago 6) μέσ. παρίσταμαι α') παρίσταμαι (παρέστην) πον, adsisto (adstiti) alicui β')

παρέστηκα, παρέστην, adsisto δθ.

παρεστηκώς, adsistens, -ntis γ')

παρίσταμαι τινι (ἐν δικαστηρίῳ ὡς

συνήγορος), adsisto (adstiti) alicui.
δ') παρισταταί μοι, in mentem mihi
venit, videtur.

παροδεία, ἡ, praeteritio, θ.

παροδεύω, praetereo, -ire.

παροδικός, transitorius, a, um.

παροδικῶς, transeundo.

παρόδιος, ον' 1) viae propinquus.

*2) οί -οι, accolae ejusdem viae.

παροδίτης, δ, viator, ἀ.

πάροδος, ἡ, transitus, -us, δ.

παροικέω -ῶ, habito apud.

παροικία, ἡ, incolatus, -us, δ.

παροικίζω, juxta colloco.

πάροικος, δ, ἡ' 1) qui, quae juxta
habitat' 2) inquilinus, ἀ.

παροιμία, ἡ, proverbium, οὐ.

παροιμιάζομαι, proverbio utor.

παροιμιανός, proverbialis, e.

παροιμιανῶς, proverbialiter.

παροιμιώδης, ες, proverbialis, e.

παροιμιωδῶς, proverbialiter.

παροινέω -ῶ (ἐπαρῶνουν) α') ἀ-
μετ. ebrius sum' β') μεταβ. petu-
lanter tracto aliquem.

παροινία, ἡ, petulantia ebrii.

παροίνιος, ον' 1) — ξσμα, carmen
inter pocula cantatum' 2) — δρχη-
σις, saltatio inter poculo.

πάροινος ἢ παροίνιος (ἀνδρωπος),
timulentus, ebrius homo.

παροίχομαι, praetereo· παρῶχη-
μένος, η, ον, praeteritus, a, um.

παρολισθαίνω' 1) prolabor, -i.
2) μετφ. clam irrepo.

παρολίσθησις, ἡ, insinuatio, θ.

παρολκή, ἡ, dilatio, -onis, θ.

παρομαρτέω -ῶ, comitor, -ari;
adsequor, -i.

παρομοιάζω' 1) οὐδ. adsimilis
sum' 2) adsimilo aliquid alicui.

παρόμοιος, ον, adsimilis, e.

παρομοιόω -ῶ, adsimilo, -are.

παρομοιῶς, similiter.

παρομοιώσις, ἡ' 1) σχ. ρήτορ.
adsimilatio, -onis, θ. 2) = παρα-
βολή, comparatio, -onis, θ.

παρονομασία, ἡ, agnominatio.

παρονομαστής, index, -icis, ἀ.

παροξύνω' 1) concito (-avi, -are)
aliquem; irrito (-avi, -are) ali-
quem' 2) ἐν τῇ γραμ. acutum tonum

in penultimam pono.

παροξυσμός, δ' 1) concitatio, θ.
2) accessio morbi.

παροξυτονέω -ῶ, acutum tonum
in penultimam pono.

παροξύντος, ον, acutum tonum
in penultimam habens.

παροπλίζω, exarmo-are (τὸ πλοῖον)
navem; — ομαι, exarmo.

παροπτῶ -ῶ, leviter asso.

παρόραμα, τό' 1) error e negli-
gentia' 2) τυπογρ. — erratum, πληθ.
errata menda, -ae θ.

παρόρασις, ἡ, despicientia, θ.

παροράω -ῶ, praetervideo.

παροργίζω, ad iram concito, ir-
rito (-avi) aliquem — ομαι, frascor
irritatus sum, παροργισμένος, η, ον,
irritatus, a um.

1. παρορμάω -ῶ, incito, -are; sti-
mulo, -are, concito, -are.

2. παοορμέω -ῶ' 1) juxta station-
em teneo' 2) — τινί, in statione
juxta aliquem sto.

παρόρμημα, incitamentum, οὐ.

παρόρμησις, ἡ, incitatio, θ.

παρορμητικός, ἡ, δν, incitans, -
ntis; stimulans, -ntis.

παρορύσσω, fodio juxta.

παρότρυνσις, ἡ, incitatio, θ.

παοοτρυντικός, ἡ, δν, incitandi ἢ
hortandi vim habens.

παοοτρύνω, incito stimulo (-avi,
-are); aliquem ad aliquid.

παρουσία, ἡ, praesentia, θ. † ἡ
δευτέρα παρουσία, secundus adven-
tus Christi; novissimum judicium.

παρουσιάζω' 1) † praesens sum
*2) νεοελ. — τινά εἰς τινα, praesento

ἢ commendo aliquem alicui — ομαι,
(ἐπαρουσιάζω) εἰς τινα, me alicui
offero (optuli).

παρουσίασις, ἡ, praesentatio.

παροχέτευσις, ἡ, derivatio, θ.

παροχέτεύω τι, derivo aliquid.

παροχή, ἡ, praebitio, θ.

πάροχος, δ' 1) = παρίων, prae-
bitor' 2) δ παροχούμενος τινα, qui

in vehiculo, ἡ curru adsidet alicui.

παροψίς, ἡ, patina, -ae, θ.

παρρησία, ἡ, libertas in dicendo.

παρρησιάζομαι, libere loquor.

παρησιαστής, παρησιαστικός, qui libere et intrepide loquitur.

παρυφαίνω, attexo, praetexo (-ui, -ere) aliquid, παρυφαμένος, η ον, attextus, praetextus, a, um.

παρυφή, ἡ, limbus, a.

παρυφής, praetextatus, a, um.

παρυφίσταμαι, una exsisto.

παρωδέω -ὦ· 1) parodias scribo.

2) παρωδῶ τι, perverse imitor aliquid, per ludibrium ἢ per ridiculum detorqueo aliquid.

παρωδία, ἡ, parodia, θ.

παρωθέω -ὦ, καὶ παρωθέομαι οὔμαι, expello, -ere.

πάρων (εἰδ. πλοῦν) paro-ōnis, d.

παρών, οὔσα, ὄν, ἴδε πάρεμι.

παρωνυμέω -ὦ, cognomen do.

παρωνυμος, denominativus.

παρωνυχία, παρωνυχίς, ἡ, reduvia ἢ redivia, -ae, θ.

πάρωρος, ον, intempestivus, a, um, ἐπίρ. πάρωρα, α' intempestive· *β') νεοε. sero post tempus.

παρώτιος, ornamentum aurium.

παρωτίς, ἡ, parōtis, -idis, θ.

παρωχημένος, ἴδε παροίχομαι.

πάρωχος, ον, subpallidus, a, um.

πᾶς, πᾶσα, πᾶν, omnis, e' οὐδ. τὸ πᾶν α') universum, -i β') summa rerum; μετ' ἀριθ. εἰ πάντες πέντε, quinque omnino.

πασίγνωστος, omnibus notus.

πασίδηλος, omnibus manifestus.

πασίφανής, ἐς, omnibus conspicuus manifestus, a, um.

*πασίφανώς, manifestus; perspicue.

*πασπαλίζω, sale iarinā, caseo aspergo ἢ conspergo aliquid.

πάσσαλος, καὶ πᾶταλος, δ paxillus, -i, d. palus, -i, d.

πασσαλῶ -ὦ, clavis tigo.

πάσσω καὶ πᾶττω τι, spargo (si-ere) aliquid.

πασάς, ἡ· 1) =θάλαμος, thalamus, οὐ 2) porticus, -i, d.

παστός, ἡ, ὄν, sale cospergus, a, um. νεοε. τὰ πασά, salsamenta.

παστός, δ, thalamus, -i, d.

†πάσχα τὸ, pacha, -ae, θ. καὶ atis, οὐ τοῦ πάσχα, paschalis, e.

πάσχω· 1) patior (passus sum, -i)

2) μετ' ἐπίρ. κακῶς πάσχω, male me habeo; εὖ πάσχω, bene me habeo· 3) *νεοε. κακῶς ἔχω, male me habeo laboro, are.

παταγεῖον τὸ, patagium, οὐ.

παταγέω -ὦ, fragorem edo.

πάταγος, δ, fragor, -oris, d. μετὰ πατάγου, fragose.

*παταγωδῶς, ἐπίρ. magno cum strepitu.

πατάσσω τινά ἢ τι, percutio (-us-si, -ere), aliquem ἢ aliquid.

πατέλλα ἡ, patina, -ae, θ.

πατερίζω, patrem appello.

πατέω -ὦ, calco; μετρ. calco, contemptui habeo aliquem.

πάτημα, τὸ· 1) calcatum, οὐ 2)

=ἔγνος ποδῶν, gressus, -us, d.

πατήρ, δ, pater, -tris d. genitor, -oris, d. parens, -ntis, d.

πατητήριον, calcaatorium, οὐ.

πατητής, δ, calcator, -oris, d.

πατητός, ἡ, ὄν, calcatus, a, um.

πάτος, δ· 1) =ἡ πεπατημένη ὁδός, trita via, μετρ. ἔξω πάτου ὀνόματα, non trita nomina· *2) νεοε. α') fundus, -i, d. β') anus, -i, d.

πατραλοίας, δ, patricida, -ae, d.

Πατριαρχεῖον, Patriarchae domus.

πατριαρχεῖον, πατριαρχέω -ὦ, Patriarcha, sum;

Πατριάρχης, δ, Patriarcha, d.

πατριαρχία, honor patriarchae.

πατριαρχικός, ἡ, ὄν, ad patriarchas pertinens.

πατρικός, ον, patricius, a, um.

πατρικός, paternus, a, um.

πατρικότης, ἡ, paternitas, θ.

πατρικῶς, patris instar.

πάτριος, α, ον, patrius, a, um.

πατρίς, ἡ, patria, -ae, θ.

πατρίως, more majorum.

πατριώτης, δ· 1) popularis, ἀρ.

*2) patriae ἢ reipublicae amans.

πατριωτικός, ἡ, ὄν· 1) populares pertinens· *2) ἔχει αἰσθημάτων·

—ά, bene sentit de republica.

*πατριωτικῶς μεριμνῶ, patriae salutis consulo ἢ prospicio.

*πατριωτισμός, δ, amor ἢ studium patriae.

παρόθεν, a patre.

πατροκτονία, ἡ, parricidium, ου.
πατροκτόνος, ὁ, parricida, ἄ.
πατροπαράδοτος, ον, a patre traditus, a, um.

***πατροπαράδοτος**, de patritis.

***πατρότης**, ἡ, paternitas, ὅ.

πατρικός, ὁ, vitricus, -i, ἄ.

πατρώω, patrisso, -are.

πάτρων, ὁ, patrōnus, -i, ἄ.

πατρωνικός, patronalis, e.

πατρωνυμικός, ἡ, ὄν, patronymicus, a, um.

πατῆρ, α, ον, patrous, a, um; patrius, a, um.

***πάτωμα**, τό, contabulatio, ὅ.

***πατώνω**, contabulo (domum).

παύλα, ἡ· 1) = ἀνάπαυλα, quies, ὅ. 2) ἐν τῇ γραμ. clausula, ὅ.

παῦρος, α, ον, parvus, a, um.

πανσιπνορος, a labore recreans.

παύσις, ἡ· 1) cessatio, ὅ. quies, -etis, ὅ. 2) finitio, -onis, ὅ. *3) νεοελ. α') μετὰ μακρὰν παύσιν, post longam cessationem· β') παύσις ἀπὸ ἀξιώματος, ἀπὸ θείους, deiectione de honore; γ') πλ. αὖ παύσεις (τῶν μαθημάτων), feriae, -arum, ὅ. πλ.

παύω· 1) cessare facio; finem impono, ὁθ. sedo (-avi, -are) aliquid· *2) νεοελ. — τινὰ τῆς θέσεως, gradu aliquem deicio, magistratu ἢ munere aliquem depello, a munere aliquem revoco· 3) —ομαι τινος, —ομαι ποίων τι, desisto (-stiti, -ere) aliqua re ἢ de, ab aliquo.

παφλάζω, aestuo, -are.

πάφλασμα, τό, aestus, -us, ἄ.

παχέως, pinguius.

πάχνη, ἡ, pruina, -ae, ὅ.

παχνίζει, pruina oritur.

παχνόω —ω, pruina tego.

παχνώδης, ες, pruinosis, a, um.

πάχος, τό· 1) crassitudo, -inis, ὅ. *2) = πιμελή, adeps, -ipis, ἄ.

παχύδερμος, ον, crassam pellem habens, μετφ. iatuus.

παχύκνημος, ον, pingues suras habens.

παχυλός, ἡ, ὄν, 1) pinguis, e; crassus, ἄ, um; obesus, a, um; *2) νεοελ. α') —ὄν ψευδός, mendacium impudens· β') —ἡ ἀμάθεια, crassa

inscitia, supina ignorantia.

παχυλώς, crasse.

πάχυνσις, ἡ, crassificatio, ὅ.

παχυντικός, ἡ, ὄν, vim habens reddendi crassum.

παχύνω, pinguefacio, -ere, aliquem; —ομαι, pinguesco, -ere.

παχύς, εἰα, ὅ· 1) pinguis, e; crassus, obesus, opimus, a, um· 2) crassus, spissus, densus, a, um·

3) crassus, stupidus, a, um.

παχύσαρκος, cui crassa est caro.

παχύτερος, —ατος, ἴδε παχύς.

παχύτης, ἡ· 1) pinguitudo, -inis, ὅ. 2) crassitudo, -inis, ὅ.

πεδεινός, ἡ, ὄν, ἴδε πεδινός.

πέδη, ἡ, compes, —edis, ὅ.

πεδιάς, ἡ, campus, -i, ἄ.

πέδιλον, τό, solea, -ae, ὅ.

πεδινός, ἡ, ὄν, campester, stris, stre· τὰ —ά, campestria, ου. πλ.

πεδιόθεν, e planitie.

πεδίον, τό, campus, -i, ἄ.

πέζα, ἡ, planta pedis.

πεζεύω· 1) pedibus iter facio· *2) νεοελ. ex equo descendo.

πεζῇ, pedibus.

πεζικός, ἡ, ὄν, pedester, stris, stre; τό πεζικόν, pedita, tus, -us, ἄ.

πεζογράφος, ὁ, prosae ἢ solutae orationis scriptor.

πεζοδρόμιον, τό, semita.

πεζομαχία, ἡ, pugna pedestris; proelium terrestre. [facio]

πεζοπορέω —ω, εἴμ. iter pedibus **πεζοπόρος**, ὁ, qui pedibus iter facit; pedes, -itis, ἄ.

πεζός, ἡ, ὄν· 1) pedes, -itis; pedester, stris, stre; 2) = οὐ ποιητικός, pedester, prosaicus, solutus, a, um;

3) = ταπεινός, pedester; humilis.

πεζός· 1) soluta oratione ἢ sermone· *2) = πεζῇ.

πειθαρχέω —ω, pareo, -ere.

πειθαρχία, ἡ, obedientia, ὅ.

πειθαρχικός, ἡ, ὄν, promptus ad parendum.

πειθήνιος, ον, freno obediens, ἡ ἀπλ. obediens, -ntis.

πειθω, suadeo, persuadeo (-si, sum, -ere) alicui· || **παθητ.** πείθομαι, ἐπεισθην (ὑπὸ τινος), mihi per-

suadetur, mihi persuasum est.

πειθῶ, ἡ 1) suadela, θ. 2) ἡ Πειθῶ (θεά), Suada, θ.

πείνα, ἡ, fames, -i, θ.

πειναλῆς, famelicus, a, um.

*πεινασμένος, η, ον, esuriens, -ntis; famelicus, a, um.

πεινάω -ῶ (ῆς, ῆ) 1) esurio (-ii, -ire); fame laboro 2) = ὀρεγομαι τινος, esurio aliquid.

πεινητικός, famem excitans.

πειρα, ἡ 1) = ἀπόπειρα, δοκιμή. experimentum, -i, οὐ. 2) = ἐμπειρία, experientia, -ae, θ. usus, us, ἄ.

πειράζω 1) = πειρῶμαι, δοκιμάζω, tento; -are aliquid ἢ aliquem; -ομαι, tentor, -ari *2) νεοελ. alicui incommodo, -are; alicui in commodum fero.

*πειρακτικοὶ λόγοι, amara verba πείραμα τό, tentamentum, οὐ.

*πειραματικός, ἡ, ὄν, in usu et experimentis posidus, a, um.

πειρασις, ἡ, πειρασμός, δ, tentatio, -onis, θ.

πειραστής, δ tentator, ἄ.

πειραστικός, ἡ, ὄν, ad tentandum pertinens ἢ aptus.

πειρατεία, ἡ, piraticam, -ae, θ.

πειρατέον, tentandum est.

πειρατεύω, piraticam facio.

πειρατής, δ, pirata, -ae, θ.

πειρατικός, piraticus, a, um.

πειρατικῶς, more piratarum.

πειράω -ῶ, tento, -are, aliquam συνήθ. μέο. πειρῶμαι τινος, periculum facio alicujus rei; periclitor, -ari, aliquid.

πείσις, ἡ 1) suasio, -onis, θ. 2) = πάθος, passio, onis, θ.

πείσμα, τό 1) funis 2) νεοελ. pervicacia, θ, obstinatio, θ.

πεισματίζω, obstinatus sum.

πεισματικός, obstinatus.

πεισμονή, ἡ + 1) persuasio, θ. *2) obstinatio, -onis, θ.

πείσμων, ον, obstinatus a, um.

πειστέος, α, ον, ἴδε πείθω.

πειστήρ, δ, persuasor, -oris, ἄ.

*πειστήριον, τό, argumentum, οὐ. πειστήριος, α, ον, πειστικός, ἡ, ὄν, persuasorius, a, um.

*πειστικός, ἡ, persuasio, θ.

πειστικῶς, persuadendo.

πектῶ -ῶ, pecto -ere (lanam).

пектῶς, ἡ, ὄν, pexus, a, um.

πελαγίζω, in altum navigo.

πελάγιος, α, ον, in ἡ ex alto (mari); pelagius, a, um.

πελαγοδρομία, ἡ, per altum (mare) navigatio.

πελαγοδρομέω -ῶ, per altum (mare) navigo.

πέλαγος, τό 1) altum mare ἡ ἅπλ. altum, οὐ. mare, οὐ. 2) μετφ. = μέγεθος, πλήθος, immensitas, θ.

πελαγῶ -ῶ, inundo, -are.

πελαργός, δ, ciconia, -ae, θ.

πέλας, prope, δ πέλας, vicinus.

πελατεία, ἡ, clientela, ae, θ.

πελάτης, δ, cliens, -ntis, ἄ. ἡ πελάτις, clienta, -ae, θ.

πελατικός, ἡ, ὄν, ad clientas pertinet, -όν, clientela, θ.

πελεκάν, δ, pelecus, i, ἄ.

πελεκῶ -ῶ, dolo, -are, aliquid

πελέκημα, τό, assula, -ae, θ.

πελέκησις, ἡ, laevigatio.

πελεκητός, dolatus, a, um.

πελεκίζω, securi percutio.

πελεκίνος, δ 1) βοταν. securidaca, θ. 2) ἐν τῇ ἀρχῇ. securicula, θ.

πελεκοειδής, securi, similis.

πέλεκυς, δ, securis, -is, θ.

πελεκυφόρος, ον, securifer, bipennifer, era, erum.

πελιδνός, levidus, a, um.

πελιδνότης, ἡ, livor, -oris, ἄ.

πελιδνῶ -ῶ, livido, aliquid -ομαι, liveo; livesco, -ere.

πελιδνωμα, τό, livor, -oris, ἄ.

πελιδνώω, liventer.

πελιδνωσις, ἡ, livor, -oris, ἄ.

πέλμα, τό, planta, -ae, θ.

πελματώδης, es, plantaris, e.

πέλομαι, sum, fui, esse.

πελταστής, δ, peltastes, -ae, ἄ.

πέλτη, ἡ, pelta, -ae, θ.

πελτοφόρος, peltatus, a, um.

πέλωρ, πέλωρον, monstrum, οὐ.

πελώριος, α, ον, monstrosus, a, um; immanis, e.

πέμματα, τά, dulcia, -orum, οὐ.

πεμμάτιον, dulciola, -orum, οὐ.

πεμπαῖος, α, ον, quinque die-
rum; quinto, die.

πεμπτός, mittendus, α, um,

πέμπτη (ἡμέρα), quintus dies.

πεμπτημόριον, τό, quinta pars.

πεμπτός, ἡ, όν, missus, α, um.

πέμπτος, η, ον, quintus, α, um.

πέμπω, mitto (misi, missum, ere)

aliquid ἢ aliquid — ομαι, mitor

(ab aliquo) ἐπέμφθη, missus est.

πέμπεις, ἡ, missio, -onis, θ.

πενέστις, δ, servus, i, δ.

πένης, δ, ἡ, pauper, -eris.

πενθερά, ἡ, socrus, -us, θ.

πενθερός, δ, socer, -eri, δ.

πενθίω — ω· 1) lugeo, -ere, ali-

quem ἢ aliquid· 2) in luctu sum.

πένθημα, τό, luctus, -us, δ.

*πενθημερία, ἡ, spatium quin-
que dierum.

πενθήμερος, quinque dies durans

πενθητικός, ἡ, όν, lugubris, e.

πενθικός, πενθητικός, ἡ, όν, lu-

ctuosus, α, um; lugubris, e.

πενθικῶς, lugubriter.

πένθιμος, ον· 1) luctifer, lucti-

ficus, α, um· 2) lugubris, e.

πενθίμως, lugubre.

πένθος, τό· 1) luctus, -us, δ. 2)

moeror, -oris, δ.

πενία, ἡ, paupertas, θ.

πενιχρός, δ, όν, pauper, -eris;

pauperculus, α, um.

πενιχρότης, η, pauperies, -ei, θ.

πενιχρῶς, pauperum more.

*πέννα (= κάλαμος γραφικός) pen-

na, -ae, θ. calamus, -i, δ.

πένομαι, pauper sum.

πεντάβιβλος, ἡ (ἔπον. συγγραφῇ),

opus quinque libris constans.

πεντάγωνος, ον, quinque angu-

los habens pentagōnus, α, um.

πενταδικός, quinarus, α, um.

πεντάδραμον, τό, numisma quin-

que drachmarum.

πεντάδραμος, ον, quinque drach-

marum pretium aequans.

πενταετηρία, quinquennium, ού.

πενταετηρικός, ἡ, όν, quinquen-

nalis, e.

πενταετηρίς, quinquennium, ού.

πενταετής, ές, quinquennis, e.

πενταετία, ἡ, quinquennium, ού.

πένταθλον, quinquertium, ού.

πένταθλος, δ, quinquertio, δ.

πεντάκις, quinques.

πεντακισχίλιοι, quinque millia.

πεντακόσιοι, αι, α, quingenti, -ae,

α, εκ πεντακοσίων συγκείμενος, quin-

genarius, α, um.

πεντακοσιομέδιμνος, civis, qui

quingentis medimnis census est.

πεντακοσιοστός, ἡ, όν, quingen-

tesimus, α, um.

*πενταμελής, ές, quinque mem-

bris constans.

πενταμερής, quinquem-partitus.

πενταμερῶς, quinquem-partito.

πεντάμηρος, quinquemestris, e.

πεντάμορφος· 1) quinque figuras

hapiens· 2) νεοελ. pulcherrimus.

πεντάπηγος, υ, qui quinque cu-

bitorum est.

πενταπλασιάζω, quinquem-plico.

πενταπλασίος, πενταπλασίων, ον,

quintuplus, α, um.

πενταπλασίως, quintuplo.

πενταπλός, ούς, ἡ, ούν, quin-

cuplex, -icis.

πεντάς, ἡ, quinarus numerus.

πεντάστιχος, ον, quinque ordi-

nibus ἢ versibus constans.

πεντασύλλαβος, ον, quinque syl-

labis constans.

πεντάτευχος, δ, ἡ, pentateuchus,

-i, θ. pentateuchum, -i, ού.

πεντάφυλλος, quinquem-folius.

πενταχή, quinque modis.

πενταχῶς, quinque modis.

πέντε, quinque.

πεντεκαίδεκα, quindecim.

Πεντελικός, Πεντελήσιος, Pen-

telicus, α, um· Πεντελικόν όρος, Pen-

telensis ipons.

πεντετηρίς, quinquennium, ού.

πεντήκοντα, quinquaginta.

πεντηκονταετηρίς, ἡ, tempus

quinquaginta annorum· *ἡ — τῶν

ἐμῶν γάμων, quinquagintennium

meorum nuptiarum.

πεντηκονταετής, ές, quinquaginta

annos natus.

πεντηκόνταρχος, δ, quinquaginta

militum praefectus.

πεντηκοντάς, ἡ, numerus quinquaginta.

πεντηκοντούτης, quinquaginta annos natus.

πεντηκοστή, 1) μερίς, quinquagesima pars. †2) Pentecoste, es, θ.

πεντηκοστός, ἡ, ὄν, quinquagesimus, a, um.

πεντάβολον, τό, quinque oboli.

πεντώροφος, ὄν, quinque contignationes habens (domus).

πέξις, ἡ, tonsura, -ae, θ.

πέος, τό, penis, -is, δ.

πεπαιδευμένος, η, ὄν, eruditus, a, um; doctus, a, um.

πεπαίω, matoro, -are, aliquid —ομαι, maturor, -ari.

πέπασις, ἡ, πεπασμός, δ, maturatio, θ. maturitas, θ.

πεπαντικός, ἡ, ὄν, maturandum habens; maturescens, -ntis.

πέπειρος, ὄν, maturus, a, nm.

πέπερι, τό, piper, -eris, οὐ.

πεπερίων, piperis saporem habeo.

πιπέριον granulum piperis.

πεπλασμένως, fictē; simulate.

πεπλατυσμένος, late.

πέπλος, δ, peplum, οὐ. peplus, δ.

πεποιθά νιν, ἡ ἐπὶ νιν, confido alicui ἢ aliquo.

πεποιθήσις, ἡ, fiducia, -ae, θ.

πεποιθώς, fidenter.

πέπρωται, fatum est; in fatis est; fataliter deinitum est, πεπρωμένος, η, ὄν, fatalis, e, τὸ πεπρωμένον τέλος, fatalis mors.

πεπτήριος, α, ὄν, πεπτικός, ἡ, ὄν, concoctioni inserviens.

πεπτός, ἡ, ὄν, coctibilis, e.

πέπων, ὄν, maturus, a, um. ||

οὐσ. ὁ πέπον, pepo, onis, δ.

πέρ (μετ' ἀναφ.), cunque, ὅσπερ, quicunque.

πέρα, περαιτέρω, ultra.

περαίω (ἐπέρανα), termino, -are, aliquid; finio, -ire, aliquid.

περαίω —ω, transmittō, -ere, aliquem trans aliquid; trajicio (-eci, -ere) aliquem trans aliquid.

περαιτέρω, α, ὄν, ulterior, -ius.

περαιτέρω, ulterius.

περαίωσις, ἡ, trajectus, -us, δ.

πέραμα, τό, trajectus, -us, δ.

πέραν, trans.

πέρας, τό, terminus, -i, δ.

πέρασις, ἡ, transitus, -us, δ.

περατός, ἡ, ὄν, per quem transitus patet.

περατώ —ω, finio, -ire, aliquid; termino, -are, aliquid; —ομαι, finem capio ἢ habeo.

περάτωσις, ἡ, terminatio, θ.

περάω —ω, 1) trajicio (-eci) —ere.

2) transeo, -ire.

περαμνή, ἡ, membrana, θ.

πέρδης, ἡ, crepitus ventris.

περδίχιον, τό, parva perdix.

πέρδιξ, δ, ἡ, perdix, -icis, δ. θ.

πέρδω, pedo (pepedi), —ere.

πέρθω, perdo; diruo; vasto.

περὶ 1) μετὰ γενικῆς· α') de μετ' ἀφαιρ. β') pro (μετ' ἀφαιρ.) γ')

περὶ πολλοῦ ποιεῖμαι ἢ ἡγοῦμαι τι, magni facio, aestimo pendo aliquid.

2) μετὰ δοτικῆς (ποιητ.): χαλκὸν περὶ τῷ στήρηνι ἔχει, aes circa pectus habet. 3) μετ' αἰτιατ. circa ἢ circum, ad per (μετ' αἰτιατ.).

περιαγγέλλω, ubique nuncio.

περιαίρω, undique colligo.

περιάγνυμι, confringo torquendo.

περιάγω· 1) circumago (-egi, -ere)

aliquid· 2) circumduco (-xi, -ere).

περιαγωγή, ἡ, circumactio.

περιαθροίζω, undique congreco.

περιαθροισμός, δ, congregatio, θ.

περραίρεσις, ἡ, detractio, θ.

περραίρεω —ω, (περρῖλον), aufero ab omni parte, ὀδ. detraho (-xi)

aliquid; adimo (-emi) aliquid μέσ.

—οῦμαι τι, mihi aliquid aufero,

depono aliquid.

περίαντος, ὄν, qui circumagi potest; versatilis e.

περιαλέω —ω, vehementer doleo

περιαλγής, ἔς, qui valde dolet;

vehementer dolens.

περιαλγῶς, valde dolenter.

περιαλέω, circumlino.

περιάπτω, τό, amuletum, οὐ.

περιάπτω· 1) adnecto (-nexui, -ere)· 2) συνθ. α') acquiro, concilio (alicui) aliquid· β') ἐπὶ κακοῦ,

impono, imprimo injungo.

περιέργυρος, argento obductus.
 περιεργυρόω-ω, argento obduco,
 (aliquid).

περιαρτάω -ω, circum appendo.

περιανγάζω, undique collustro.

περιανγής, ές, splendens.

περιαντολογία, ή, sui ipsius prae-
 dicatio et laudatio.

περιβάδην, divaricatis pedibus.

περιβαίνω, divaricatis pedibus se-
 sedeo ή equito.

περιβάλλω 1) circumjicio (-jeci,
 -ectum, -ere); circumdo, (-dedi,
 -datum, -are) 2) = ἀμφιέννυμι, in-
 duo, -ere; amicio, -ire, aliquem 3)
 μετφ. — τινά κακοίς, συμφοραίς,
 aliquem malis, calamitate implico,
 aliquem malis, calamitate afficio.

περιβλαστάνω, circumgermino.

περιβλέπω, circumspicio, -ere.

περιβλεψίς, ή, circumspectio, θ.

περιβλήμα, τό, circumjectus á.

περιβλήτος, circumjectus, a, um.

περιβλύζω και περιβλύω, scate-
 bris affluo; scateo circum.

περιβόω -ω, divulgo, -are.

περιβόησις, ή, celebratus, a, am.

περιβοήτως, clare; manifeste.

περιβολή, ή, circumjectus, á.

περιβολός, δ, ambitus, -us, á.

περιβόσκω, circum pasco.

περιβραχιόνιον, τό, armilla, θ.

περιβρέμω, circum fremo.

περιβρέχω, humecto.

περιγανόω -ω laetitia perfundo,
 -ere, 2) polio, -ire.

*περιγέλασμα, τό, derisio, θ.

*περιγελαστής, δ, irrisor, á.

περιγέλαστος, perridiculus, a, um.

περιγελάω -ω, derideo; ξέγνων
 -ώμαι, irrisui sum ή habeor.

*περιγέλως, δ, irrisus, -us, á.

περιγίγνομαι 1) = περιελίπομαι, su-
 persum (-fui, -esse) 2) — τινί (=
 επιζώ τινι), supersum alicui, su-
 pestes sum alicui δθ. οί περιγενό-
 μενοι, superstites 3) — τινός (= γι-
 νώ τινά) supero, supero, -are, ali-
 quem.

περιγλωττίς, involucrum linguae.

περιγνάμπτω, circumflectio, -ere.

περιγόργος, ον, valde agilis.

περίγραμμα, circumscriptio.

περίγραπτος, circumscriptus.

περιγραφή 1) = περιόρισις, cir-
 cumscriptio, θ. 2) υποτίπνωσις, de-
 scriptio θ.

περιγράφω 1) = περιορίζω, cir-
 cumscribo, -ere, aliquid 2) = δια-
 γράφω, circumscribo, -ere 3) = δυο-
 τυπώ τι, describo (-psi, -ere) aliquid.

περιγυρίζω, circumago, -ere.

περιδάκρυς, υ και περιδάκρυτος,
 ον, valde lacrimans.

περιδεής, ές, pavidus a, um.

περιδεώς, pavidē.

περιδέραιον τό, monile, is, ού.

περιδέραιος, ον, collaris, e.

περιδεσμεύω, vincio, -ire.

περιδεσμος, δ, vinculum, ού.

περιδέτος, circumligatus, a, um.

περιδέω, circumligo, -are.

περιδήλος, conspicuus, a, um.

περιδίδομαι τινι περί τινος, pigno-
 re certo (contento) cum aliquo.

περιδινέω, circumago, -ere.

περιδίνητος, ον, versatilis, e.

περιδίνος, δ, ή, vagabundus.

περιδιώκω, undique persequor.

περιδοξος, famosus; illustris.

περιδοσις, ή, pactum, -i, ού.

περιδρομεύς, δ, circulator, á.

περιδρομή, ή, circumcursio, θ.

περιδρομος, ον, circumcurrens.

περιειλέω -ω, circumvolvo, -ere.

περιείλημα, τό, involucrum, ού.

1. περιέιμι, supersum, -esse.

2. περιέιμι, circumeo, -ire.

περιείργνω, περιείργνών, περι-
 είργω, undique cohibeo.

περιείρω, circum insero.

περιεκτικός, comprehendens.

περιεκτικός, comprehendens.

περιέλαισις, ή, circumactio, θ.

περιελάυνω, circumago.

περιελίξις, ή, circumvolutio, θ.

περιελίσσω, circumvolvo, -ere.

περιέλκω, circumtraho, -ere.

περιέννυμι, induo, -ere.

περιέπω τινά, tracto aliquem (-be-
 ne ή male).

περιεργάζομαι 1) curiose ago,
 diligenter et accurate observo 2)
 inaniter ή frustra satago.

περιέργεια, περιεργία· 1) curiositas, θ. 2) nimia diligentia.

περιεργος, ον· 1) curiosus, a, um 2) nimis, exquisitus, a, um.

περιεργως, curiose.

περιερχομαι, 1) circumceo (-ii, -ire) aliquid; 2) — *τινά*, circumvenio (decipio) aliquem· 3) **περιερχεται** (περιήλθε) *τι εἰς τινα*, penes aliquem est (iuit) aliquid· 4) — *εἰς δυστυχίαν*, in calamitatem incido.

περιεσκεμμένος και περιεσκεμμένος, ἴδε **περισκέπτομαι**.

περιέχω· 1) circumdo -are, aliquid, cingo, -ere, aliquid· 2) contineo (-tinui, -ere) aliquid· 3) *τὸ περιέχον, ὁ περιέχων* (ὑπον. ἀήρ), coelum, -i, cū. *4) **νεοελ.** *τὸ περιεχόμενον κιβωτίου*, quod continet cista.

περιζέω, circumferveo, -ere.

***περιζήτητος**, qui in pretio est.

περίζωμαι, τὸ, subligar, cū.

περιζώννυμι και περιζωννύω, subligo, -are, aliquid.

περιζώσις, ἡ, cinctus, -us, ā.

περιζώστρα, ἡ, cingulum, -i, cū.

περιηγόμαι -οὔμαι· 1) = **περιάγω**, circumduco, -ere· 2) = **δηγοῦμαι**, expono, -ere· *3) **νεοελ.** = **περιόδεύω**, peragro, -are.

περιήγησις, ἡ· 1) = **περιαγωγή**, circumductio, θ. 2) accurata descriptio· *3) **νεοελ.** **peragratio**, -onis, θ.

περιηγητής, 1) = **δ** **περιάγων**, qui circumducit· 2) orbis terrarum descriptor· *3) **νεοελ.** **peragratator**.

περιήκω, devenio, pervenio.

περιηχέω -ῶ, circumsono, -are.

περιήχησις, ἡ, circumsonatio, θ.

περιθάλπω, τοῦ, foceo, -ere, aliquem ἢ aliquid.

περιθάλπις, ἡ, fetus, -us, ā.

περίθεσις, ἡ, circumpositio, θ.

περιθετός, ἡ, ὅν και περιθετός, ον, circumpositus, a, um.

περιθέω, circumcurro, -ere.

περιθλάω -ῶ, contundo, -ere.

περιθράω, circum frango.

περιθρυλλέω -ῶ, strepitu circumsono· **μετφ.** divulgare, -are· **παθητ.**

περιθρυλλεῖσθαι τὰ ὦτα, aures stre-

pitu repletas habere.

περιθρύλλητος, famosus, a, um.

περίθυμος, irā accensus, a, um.

περιθύμως, irato animo.

***περιθώριον**, margo, -inis, ā. θ.

περιυδρῶ -ῶ, sudore difflo.

περιυδρῶσις, copiosus sudor.

περίπτταμαι, circumvolito.

περίσσημι· 1) **μεταβ.** circumpono, -ere; circumdo, -are; (aliquid), **παθητ.** cingor, circumvenior· 2) statum muto; muto in contrarium;

3) redigo al aliquam conditionem.

4) **μεσ.** **περίσταται τι** (= **περικυκλῶ**), circumsisso circumsto (-eti, -are)

aliquid ἢ aliquem· 5) **ἀμετ.** α) **ἐνταῦθα** (εἰς τοῦτο) **περίεστηκε τὰ**

πράγματα, eo tandem res deven-

runt, deductae sunt· β) = **μεταβάλλομαι**, mutor, -ari.

περικάθημαι, circumsedeo.

περικάθησις, ἡ, circumsessio, θ.

περικαθίζω και περικαθίζομαι, circumcido (-edi, -ere).

περικαίω, amburo, peruro (-ussi, -ustum, -ere) aliquid; — **ομαι**, ardeo, inflammor.

περικαλλής, perpulcher, a, um.

περικάλυμμα, involucrem, cū.

περικαλύπτω, circumvêlo, -are; circumtego, -ere.

περικάμπτω, circumflecto.

περίκαμψις, ἡ, circumflexio, θ.

περικάρδιος, ον, qui cor ambit.

περικάρπιον, putamen (fructuum).

περικάρπιος, fructum cingens.

περικαταλαμβάνω, undique comprehendo, -ere.

περικατέχω, undique teneo.

περίκανσις, ἡ, adustio, θ.

περίκειμαι· 1) circumjaceo, -ere· 2) — *τι*, aliquid mihi circumpositum est.

περικεφαλαία, ἡ, galea, θ.

περικεφάλαιον, capitis tegmen.

περικηδομαι, valde curo.

περικλαίω, defleco, -ere.

περίκλασις, ἡ, defractio, θ.

περίκλετης, ἐς, valde gloriosus, a

um; inclytus, a, um.

περίκλεισις, ἡ, circumclusio, θ.

περίκλειστος, circumclusus.

περικλειτός, celeberrimus.
 περικλείω, circumcludo, undique claudio, -ere, aliquid.
 περικλινής, ἐς, declivis, e.
 περικλύω, circumluo, -ere.
 περικλυτός, valde inclutus.
 περικνημῖς, ἡ, ocrea, ὅ.
 περικοκνήζω· 1) περὶ ἀλέκτρος γιγνητοῦ, cano· 2) μετφ. contemno.
 περικολλάω -ῶ, ῥῆμ. undique adglutino.
 περικολοῦω, mutilo, -are.
 περικόμμα τό, frustum, οὐ.
 περικόμπος, perelegans, -ntis.
 περικοπή, ἡ· 1) circumcisio, ὅ.
 2) certa Scripturae sacrae sectio· ἐντεῦθ. locus, καὶ πληθ. loci, -orum.
 περικόπτω, circumcido, aliquid.
 περικοσμέω -ῶ, probe orno.
 περικράνιον, cervical, -alis, οὐ.
 περικράνιος, calvarium, cingens.
 περικρατέω -ῶ· 1) undique teneo -ere; 2) supero, superior sum.
 περικρεμάννυμι καὶ περικρεμάω -ῶ, circum suspendo aliquid; -μαι undique dependeo, -ere.
 περικρημνος, undique praiceps· ὅθ. admodum praiceps.
 περικροτός, ον, circumstrepens.
 περικρούω· 1) περὶ ἀγγείου, undique percutio· 2) excutio· 3) πίδαξ — τινί, vincula alicui injicio.
 περικρύπτω καὶ (μυγν.) περικρύβω, celo, -are; occulto -are.
 περικρώζω, crocito, -are.
 περικτάομαι -ῶμαι, adquiro.
 περικτήσις, ἡ, possessio, ὅ.
 περικτυπέω -ῶ, circumsumo.
 περικυκλεύω· 1) circumeo, -ire· 2) circumdo, -are, aliquid.
 περικυκλός, plane rotundus.
 περικυκλῶ -ῶ, circumdo aliquid; —οῦμαι, cingor (cinctus sum).
 περικύκλωσις, ἡ, ipsa actio cingendi, circumveniendi.
 περικυκλῖνδω, περικυκλινδέω -ῶ καὶ περικυκλίω, circumvolvo, -ere.
 περικυρτός, ον, undique curvus.
 περικυρτός -ῶ, circum incurvo.
 περὶλάλητος, ον, clarus, a, um; famosus, a, um.
 περίλαλος, ον, loquax, -acis.

περιλαμβάνω, ῥῆμ. 1) complector (-exus sum, -i) aliquid; 2) περιβάλλω, amplector (-exus sum, -i) aliquid.
 περιλαμπής, valde splendidus.
 περιλαμπρός, ον, magnificus.
 περιλάμπρως, splendide.
 περιλάμπω· 1) circumfulgeo, -ere· 2) undique illustro.
 περιλείπω, relinquo, reliquum facio· —ομαι, supersum, -esse.
 περιλείχω, lambo (aliquid).
 περιλευκός, totus albus, a, um.
 περιληπτικός, ἡ, ὅν, comprehens, -ntis.
 περιληπτικῶς, summamim.
 περιληπτός, ἡ, ὅν, qui comprehendendi potest.
 περιληψις, ἡ· 1) comprehensio.
 ὅ. 2) summarium, -i, οὐ.
 περιλιμνάζω, stagnando inundo.
 περιλούω, circumluo, -ere.
 περιλυπος, ον, summopere dolens; supra modum moestus.
 περιμάσσω, abstergeo, -ere.
 περιμάχητος, ον, de quo aliqui inter se certant.
 περιμάχομαι pugno de re.
 περιμένω, exspecto (-avi, -are) aliquem ἢ aliquid.
 περιμέτρος, ἡ, ambitus.
 περινέμομαι, circum depasco.
 περινεον, τό, spatium inter pu-
 denda et anum.
 περινεύω, innuo, -ere.
 1. περινέω, circumcirca accumulo
 2. περινέω, circumfluo, -ere.
 περινοέω -ῶ, mente concipio.
 περινοία, ἡ, mentis conceptus.
 περινοός -οὐς, ον, prudens.
 περινοστέω -ῶ, circumeo.
 περίξ, circa; circum.
 περιξέω, circumcirca rado.
 περιξυράω -ῶ, novacula rado.
 περιοδεία, περιόδουσις, ἡ, circuitus, -us, ἄ. peragratio, ὅ.
 περιοδευτής, ὁ, circuitor, ἄ.
 περιοδευτικός, ἡ, ὅν, qui circumire solet; qui peragrarare solet.
 περιοδευτικῶς, peragranter.
 περιοδεύω, circumeo, -ire.
 περιοδικός, ἡ, ὅν, ἐπὶ ὅ. certo tem.

pore recurrens; status, a, um.
περιοδικῶς, statis diebus.

περίοδος, ἡ 1) circuitus, -us, ἄ. 2) — λόγον, periodus, -i, θ. circuitus et quasi orbis orationis *3) νοελ. — ἐποχή, aetas, -atis, θ. tempus -oris, οὐ.

περιοικέω -ὼ, circum habito.

περιοικία, loci circumjacentes.

περίοικος, ον 1) circumhabitans. -ntis; vicinus, a, um 2) οὐ. οί. -οι. α') oppidorum Laconicorum incolae β') ἐν τῇ γαῶνι. perioeci, -orum, ἄ.

περιολισθαίνω, delabor, -i.

περιολισθησις, ἡ, lapsus, -us, ἄ.

περίοπτος, ον, conspicuus, a, um; illustris, e.

περιοράω -ὼ, circumspectio, aliquid δθ. — negligo aliquid.

περιοργίζομαι, valde irascor.

περιορίζω 1) limitibus (finibus) circumscribo ἢ ἀπλ. circumscribo, -ere, aliquid 2) — τινά, circumscribo (-psi -ere) aliquem *3) νοελ. περιορίζω, συντέλλω, μισῶ τι, circumscribo, -ere; contraho, -ere; contineo, -ere, aliquid — ομαι, circumscribor, -i, contineor, -eri; περιωρισμένος, η, ον, ocontractus, um; exiguus, a, um; angustus, a, um.

περίορισις, ἡ, circumscriptio, θ.

περιορισμός, ὁ 1) circumscriptio, -onis, θ, 2) septum, -i, οὐ. 3) νοελ. α') custodia, -ae, θ. β') μετρ. — τῶν δαπανῶν, restrictio, diminutio sumptuum.

περιουσία, ἡ, quod superest. δθ. 1) abundantia, θ. 2) opes, -um, θ. πλ. fortunae, -arum 3) ἐκ περιουσίας, α' ἴ' ē facili; suppetentibus viribus β') dicis causa, sine gravi ἢ idonea causa.

περιουσιάζω, abundo, -are.

περιουσίσις, ον, peculiaris, e. †2) — λαός, peculiaris populus.

περιοχή, ἡ 1) comprehensio, θ. ambitus, us, ἄ. 2) septum, οὐ.

περιπάθεια, ἡ, vehemens animi motus ἢ affectus.

περιπαθέω -ὼ, vehementer animo affectus sum.

περιπαθής, ἐς, vehementer animo affectus, a, um.

περιπαθῶς, cum magna vi affectum; δθ. νοελ. ardentis studio; vehementer.

περιπάσσω, conspergo ere.

περίπαστος, conspersus, a, um.

περιπατέω -ὼ, ambulo -are; obambulo -are; spatior, -ari.

περιπάτησις, ἡ, ambulatio, θ.

περιπατητής, ὁ, ambulator, ἄ.

περιπατητικός, ἡ, ὄν, ambulatorius, a, um.

περιπατητικῶς 1) deambulando 2) more peripateticorum.

περίπατος, ὁ 1) ambulatio -onis

θ. deambulatio, ἄ. 2) — ὁ τόπος ἐνθα περιπατοῦσιν, ambulatio, -onis, θ. ambulacrum, οὐ.

περιπέμπω, circummitto, -ere.

περιπετάννυμι καὶ περιπεταννύω in orbem extendo ἢ expando.

περιπέτασμα, τό, velum ἢ auleum (quod optenditur).

περιπέτεια, ἡ, conversio, mutatio in contrarium.

περιπέτης, ἐς 1) — δικτύω, qui incidit in retia 2) μετρ. — δεινῷ, qui in malum incidit.

περιπέτομαι, circumvolo.

περιπήγνυμι καὶ περιπηγνύω, figo aliquid circum — νυμι, congelo.

περιπηδάω -ὼ, circumsilio.

περίπηξις, ἡ, concretio, θ.

περιπίμπλημι, valde impleo παθητ. λευκόνητος; περιεπλήσθη, candore plenus (oppletus) fuit.

περιπίμπρημι, undique incendio. περιπίπτω, incido (-idi, -ere) in aliquid (συνηθ. in malum).

περιπλανάω -ὼ, errabundum circumago; — ὦμαι, pererro, are.

περιπλανής, circumvagus, a, um.

περιπλάνησις, circumvagatio, θ.

περιπλάττω, illino, -ere.

περιπλέω τι, -ομαι τι, circumplico, implico (-avi καὶ -ui, -atum καὶ -itum, -are) aliquid.

περίπλεξις, ἡ, complexus, -us, ἄ.

περίπλεος, ον, refertus, a, um.

περιπλέω 1) circumnavigo, -are 2) — εἰς τὰς ἐσχάτας ἀκτὰς, circum-

vehor in ultimas terras.
 περιπλήθω, oppletus sum.
 περιπλοκός, smilax hortensis.
 περιπλοκή, ἥ 1) circumplexus*
 2) perplexio, ὅ.
 περίπλοκος, ὄν 1) implicitus, a, um 2) perplexus, a, um.
 περίπλος, -ους, ὁ, circumvectio, -onis, ὁ. periphus, -i, ὁ.
 περιπνευμονία, ἡ, inflammatio pulmonis; peripneumonia, -ae, ὁ.
 περιπνευμονιάω -ῶ, peripneumoniā laboro.
 περιπνευμονικός, ἡ, ὄν, peripneumoniā laborans.
 περιπνέω, perflo, -are.
 περιπνίγω, suffoco, -are.
 περιπνέος -ους, ὄν, undique perilatus, a, um.
 περιπόδιος, ὄν, pedes ambiens: τό -όν· α')=ποδόγυρος, limbus, ὁ. β') νεολ.=ἡ περινημὶς, tibiale-is, οὐ περιπόθητος, desiderabilis, e.
 περιποιέω -ῶ, affero (-tuli,) alicui aliquid· -οῦμαι τι, acquiro aliquid, comparo mihi aliquid.
 περιποίησης, ἡ, acquisitio, ὁ. 2) νεολ. bona tractatio.
 περιποιητικός, ἡ, ὄν 1) gignens ἢ efficiens aliquid *2) νεολ. obsequens, -ntis.
 περιπολάρχης καὶ περιπόλαρχος, ὁ, praefectus circitorum.
 περιπολέω -ῶ, circumceo.
 περιπόλησις, ἡ, circuitio, ὁ.
 *περιπολία, ἡ, circuitio, ὁ.
 περιπόλος, ὁ 1) circitor, ὁ. eutos, ὁ. 2) ἡ περιπόλος· α') ὕπον. ναὺς, navis speculatoria *β') νεολ.=οἱ περιπόλοι, circitores, -orum.
 περιποιον, circa; circiter.
 περίπτυξις, amplexus, -us, ὁ.
 περιπτύσσομαι τινα, amplector (-xus sum, -i) aliquem.
 περίπτωμα, casus, calamitas.
 περίπτωσις, ἡ 1) casus, -us, ὁ. 2) νεολ. ἐν περιπτώσει, καθ' ἣν τοῦτο συμβῇ, si id evenierit.
 περιρράνω, περιρράνιζω, circumspargo, adspargo, -ere.
 περιρράνις, ἡ, adpersio, ὁ.
 περιρράνιζον, adspergillum, οὐ.

περιρραντισμός, ὁ, adpersio, ὁ.
 περιρράπτω, circumsumo, -ere.
 περιρρέω 1) undique fluo, circumfluo, (-xi) -ere 2) μετφ. περιρρέει μοι τι, circumfluo aliqua er.
 περιρρηγνυμι, dirumpo discindo, -ere, aliquid.
 περιρρυτος, circumfluo, a, um.
 περισαίνω τινα, caudam movendo circa aliquem adblandior.
 περισαλπίζω, tubā cano circum· μετφ. -τι, diffamo aliquid.
 περισαρκος, carnosus, a, um.
 περισαρκῶ -ῶ, carne circumdo, carne vestio (aliquid).
 *περισάρκωσις, carne vestitus.
 περισάπτω, circumstipo, -are.
 περισείω, undique quatio.
 περισέμνος, περισέπτος, ὄν, maxime venerabilis, e.
 περισήμος, ὄν, insignis, e.
 περισκελής, ἑς, crura cingens.
 περισκελὶς, ἡ, feminine, οὐ.
 περισκεπής, undique tectus.
 περισκέπτομαι, ρ. circumspicio, -ere ὁδ. περισκεμμένος, ἡ, ὄν circumspicius, a, um; prudens.
 περισκεμμένος, circumspicte.
 περισκεπτος, ὄν, ubique conspicuus, ὁδ. altus, a, um.
 περισκηνις, ἡ, circumspicte, us ὁ. consideratio.
 περισκιάζω, obumbro, -ere.
 περισκοπέω -ῶ, circumspicio.
 περισμήχω, detergo, -are.
 περισπασμός, ὁ, distractio, ὁ.
 περισπᾶω -ῶ 1)=διασπᾶω, ἀπασχολᾶω, distraho, -ere· -ῶμαι, distrahor, -i 2) ἐν τῇ γραμμ. περισπᾶω σὺλλαβήν, circumflecto.
 περισπούδατος, ὄν, studioso appetitus, a, um.
 περισπουδάσας, studiose.
 περισσειά, ἡ, redundantia, ὁ.
 περισσεύμα, τό 1) abundantia, -ae, ὁ. 2) quod superat.
 περισσεύω καὶ περιττεύω 1) abundo, are; redundo, -are 2) supersum, -esse 3) τό περισσεύον, quod redundat.
 περισσός καὶ περιττός, ἡ, ὄν 1) =περσσιος modum excedens, ni-

mius, a, um; redundans, -ntis: 2) περιττός ἀριθμός, impar numerus: 3) ἐπὶ κακῆς σημασίας (ἢν συνήθ. ἔχει καὶ ἐν τῇ γὰρ Ἑλληνικῇ) = περιττός, ἀνωφελής, supervacaneus, a, um; inutilis, e.

*περισσότερον, plus; magis.

περισσότερος, α, ον. 1) abundantior, -us: *2) νεοελ. = πλεῖον plus (γεν. pluris).

περισσότερος, ἡ. 1) copia rerum: 2) excellentia: 3) redundantia sermorum.

περισσῶς καὶ περιττῶς, abundanter; redundanter.

περιστάδον, circumstando.

περιστάζω, destillo, -are.

περισταλτικός, contrahens.

περίστασις, ἡ. 1) = κύκλωσις, circumstatio, -onis, θ. 2) = κατάστασις πραγμάτων, circumstantia, -ae, θ. 3) = καιρός, περίστασις, tempus, -oris, οὐ. 4) = κίνδυνος, casus adversus; 5) νεοελ. ὠφελοῦμαι τῶν περιστάσεων, temporum (ἢ rerum) opportunitate utor.

περιστατικός, ἡ, ον. 1) ad tempora pertinens, ὅθ. οὐσ. τὰ περιστατικά, circumstantiae temporum.

περιστέγω, circumtego, -ere.

περιτέλλω. 1) circumvestio, -ire; decenter orno: 2) = φροντίζω, curo, curam ger (-ne quid incommodi alicui accidat): 3) = τοὺς νόμους, servo leges: 4) = τὰ ἔργα, agrum colo: 5) = καταστέλλω, οὐστέλλω, comprimo, -ere, aliquid.

περιτερά, ἡ, columba, -ae, θ.

περιστερεών, δ, columbarium, οὐ.

περιστερίον, τό. 1) columbulus, -i, ἄ. *2) νεοελ. columba, -ae, θ.

περιστεφής, ἑς, coronā redimitus, ὁθ. = cinctus, a, um.

περιστέφω, cingo, -ere.

περισηθίος, ον, pectus ambiens; pectoratis, e.

περιστίζω, undique punctis distinguo (aliquid).

περιστικτός, punctis distinctus.

περιστοιχίζω. 1) ἐπὶ κνηγῶν, indagine cingo (aliquid); μετφ. —ομαι τινα, (modo venato-

rum) circumdo et cingo aliquem; 2) — τινα τινι, stipio aliquem aliqua re.

περιστολή, ἡ, compressio, θ.

περιστόμιον, labrum vasis.

περίστοον, τό, porticus, -us, θ.

περιστρέφω, circumverto, -ere; converso, -are.

περιστροφή, ἡ. 1) circumversio,

θ. conversio, θ. *2) νεοελ. περι-

στροφή, ambages, -um, θ.

περιστροφική κίνησις, in orbem motus.

περίστροφος, ον, qui circumagitur, qui circumagi potest.

περιστύλιον, περιστύλον, τό, peristylum, peristylum, οὐ.

πυρηνάω —ω, dispolio, -are; compilo, -are; —ωμαι, spoliōr.

περισυλλέγω, recolligo, -ere.

περισυλλογή, ἡ, congregatio, θ.

περισυνάγω, cogo, colligo, -ere.

περισπάλλω, labi facio.

περισφίγγω, constringo, -ere.

περισφίγξις, ἡ, constrictio, θ.

περίσχεσις, ἡ, circumventio, θ.

περισχιζώ, discindo, -ere.

περισχισμός, δ, divisio, -onis, θ.

περισφώζω, incolumen servo.

περισωρεύω, coacervo, -are.

περιτείνω, circumteneo, -ere.

περιτειχίζω, muro cingo (-nxi, -nctum, -ere) aliquid.

περιτειχίσις, ἡ, περιτειχισμός, δ, munitio per murum.

περιτείχισμα, τό, murus circumdatus.

περιτέμνω, circumseco, -are.

περιτίθῃμι, circumpono, (ere).

περιτίλλω, convello, -ere.

περιτιμάω —ω, valde honoro.

περιτίω, valde honoro.

περίτμημα, τό, frustum.

περιτομέυς, circumcisorium, οὐ.

περιτομή, ἡ. 1) circumcisura, ae, θ. † 2) circumcisio, θ.

περιτόναιον, peritoneum, οὐ.

περιτραχήλιον, collare, -is, οὐ.

περιτρέπω, circumago, -ere; —ομαι, in orbem me ago; titubo.

περιτρέχω, circumcurro, -ere.

περίτρητος, undique perforatus.

*περιτριγυρίζω, circumvertor.
 περιτριμμα, τό, quod adtritum est. μετρ. (ἐπὶ ἀνθρ.) homo astutus
 περιτρομέω -ῶ, contremisco.
 περίτρομος, ον, contremiscens,
 -ntis; contremulus, a, um.
 περιτροπή, ἡ, quum quid per vi-
 ces fit; vicissitudo, θ.
 περιττός, ἴδε περιστός.
 περίττωμα, excrementum, οὐ.
 περιτυγχάνω, ῥῆμ. incido fortuito
 in aliquid.
 περιτύβριζω, ignominiose tracto.
 περιϋμνητος, ον, divinis, laudi-
 bus celebratus, ἡ celebrandus.
 περιφανής, ἐς, circumspectus, a,
 um; illustris, e; nobilis, e.
 περιφανώς, perspicue.
 περιφασίς, ἡ, prospectus, -us, ἄ.
 περιφέρεια, ἡ, circumferentia,
 -ae, θ. circuitus, -us, ἄ.
 περιφερής, ἐς, orbicularis, e; or-
 biculatus, a, um.
 *περιφερικός, orbiculatus, a, um.
 *περιφερικῶς, in orbem.
 περιφέρω 1) circumfero, -ere 2)
 νεοελ. —ομαι, error, -ari; vagor, -ari.
 *περίφημα, ἐπὶ. optime; mire.
 περίφημος, ον 1) famosus, a, um;
 clarus 2) optimus, ἄ, um;
 περιφλέγῃς, ambustus, a, um.
 περιφλέγω, amburo, -ere.
 περιφλεγῶς, ardentem.
 περίφοβος, ον, metu vehementi
 percussus, a, um.
 περιφόβως, trepide.
 περιφορά, ἡ, circumlatio, θ.
 περίφραγμα, τό, septum, οὐ.
 περιφράζω, circumloquor, -i.
 περίφραξις, ἡ, circumseptio, θ.
 περίφρασις, ἡ, circumlocutio, θ.
 περιφράσσω καὶ περιφράττω, cir-
 cumsepio (-psi) aliquid.
 περιφραστικός, ἡ, ὄν, circum-
 loquendo expressus.
 περιφραστικῶς, per circumlocu-
 tionem.
 περιφρονέω -ῶ 1) = καταφρονέω,
 contemno (-mpsi, -mptum, -ere),
 despicio (-exi, -ectum, -ere) ali-
 quem ἢ aliquid 2) ἀμετε. = εἶμαι
 πολὺ συνετός, valde sapio.

περιφρόνησις, ἡ, despectio, θ.
 περιφρονητέος, α, ον, contemnen-
 dus spernendus, a, um.
 περιφρονητής, δ, contemptor, ἄ.
 περιφρονητικῶς, contemptim.
 περιφρουρέω -ῶ, custod. ἄ cingo,
 praesidio cingo (aliquid).
 *περιφρούρησις, ἡ, tutela θ.
 περιχαίνω, aperto ore inhio.
 περιχαλκος, aere obductus.
 περιχαλκῶ -ῶ, aere obduco.
 περιχαρακῶ -ῶ, vallo munio,
 -ire; aggere cingo, -ere.
 περιχαράκωμα, τό, vallum ἢ ag-
 ger locum aliquem cingens.
 περιχάραξις, circumscriptio, θ.
 περιχαράσσω καὶ περιχαράττω,
 circino circumscribo, -ere.
 περιχαρής, ἐς, maxime laetus.
 περιχαρῶς, ingenti gaudio.
 περιχείριον, τό, armilla, -ae, θ.
 περιχέω, circumfundo -ere.
 περιχρίσμα, τό, unguentum, οὐ.
 περιχρίω, circumlino (-levi, -litum,
 -ere); —ομαι, circumlinor, -i.
 περιχρυσός, inauratus, a, um.
 περιχρυσῶ -ῶ, inauror -are.
 περίχυμα, τό, circumfusum, οὐ.
 περίχυσις, ἡ, circumfusio, θ.
 *περίχωρα, τό, circumjecta urbi
 loca; loca urbi propinqua.
 περίχωρος, ον, circumjacens.
 περίψυκτος, ον, refrigeratus.
 περίψυξις, ἡ, perfrictio, θ.
 περίψυχρος, perfrigidus, a, um.
 περιψύχω, perfrigo, -are; ali-
 quid; —ομαι, perfrigesco, -ere.
 περιώμιον, τό, amiculum hume-
 ros ambiens; supparum.
 περιώμιος, humeros ambiens.
 περιώνυμος, ον, ubique notus,
 inclitus, a, um; illustris, e.
 περιώπτω -ῶ, circumspicio.
 περιωπή, ἡ, specula, -ae, θ. 2)
 νεοελ. locus, -i, ἄ. ordo, ἄ.
 περνώ, ἡ, ὄν, niger, nigris dis-
 tinctus maculis, varius (colore).
 πέρνωμα, varietas coloris.
 1. περνώ, πέρνημι, exporto.
 *2. περνώ -ῶ 1) transeo, -ire.
 2) —τάς Ἀλπεῖς, Alpes transgredior
 ἢ supero 3) τὸν περνώ εἰς τὰ μα-

θήματα, praeceptis cum supero· 4) ἡ ὥρα ἐπέρας, hora, tempus praeterrit.

περονάω -ᾧ· 1) fibulā subnecto· 2) trajicio veluti fibula.

περόνη, ἡ, iibula, -ae, θ.

περόνιον, τό· 1) clavulus, ἄ. 2) νεοελ. = περοῦνι, fuscinula, -ae, θ.

περονίς, ἡ, fibula, -ae, θ.

Πέρσης, ὁ, Persae, -ae, ἄ.

περοίζω, Persas imitor.

Περσικός, Persicus, a, um.

πέρωσις, ἡ, vastatio.

περσισί, persicē.

πέρυσσι, anno praeterito.

περυσινός, ἡ, ὄν, anni superioris; annotinus, a, um.

πέσημα, τό, lapsus, us -us, ἄ.

πεσός, πετός, ὁ, calculus, ἄ.

πέσσω, πέτω· 1) = μαλίσσω, mollio, ire, aliquid· 2) = ἔφα τι, coquo, -ere, aliquid· 3) πέσσω (τεσφῆν), concoquo, -ere· 4) μετφ. πέσσω χόλον, iram concoquo.

πέταλον, τό· 1) folium, -i, οὐ. 2) lamina, -ae, θ. *3) νεοελ. πέταλον ἱππου, bractea equi.

πεταλοποιός, πεταλουργός, ὁ, bracteaator, -oris, ἄ.

πεταρλόω -ᾧ, bracteis obduco.

πεταλώδης, ες, folio similis.

πετάλωσις, bracteis obductio.

πετάννυμι καὶ πεταννύω, pando (pandi) passum, -ere aliquid.

πέτασμα, velum expansum.

πέτασος, ὁ petasus, -i, ἄ.

πέταυρον, petaurum, -i, οὐ.

πετάω -ᾧ, volo, -are.

πετεινός, ἡ, ὄν, volucer, -eris, ere· *ὁ πετεινός, gallinaceus, -i, ἄ.

πέτομαι, volo, -are.

πέτρα, ἡ· 1) petra, θ: saxum οὐ. 2) = λίθος, lapis, -idis, ἄ.

πετρήεις, πετρώεις, εσσα, εν, saxosus, lapidosus, a, um.

πέτριος, ἡ, ον, lapideus, a, um.

πετροβολάω -ᾧ, 1) saxa jaculor, -ari· 2) = λιθοβολῶ, lapido, -are.

πετροβολία, ἡ, lapidatio, θ.

πετροβόλος, lapides ejaculans.

πέτρος, ὁ, saxum, -i, οὐ.

πετροσέλινον, petroselinum, οὐ.

πετρώω -ᾧ· 1) in saxum verto· 2) = λιθοβολῶ, lapido, -are.

πετρώδης, ες, saxosus, a, um; *lapidosus, a, um.

πέτρωμα, τό, lapidatio, θ.

πενθήν, ὁ, sciscitator, ἄ.

πενθῶ, ἡ, nuncius, i-, ἄ.

πεύκη, ἡ, pinus, -us καὶ -i, θ.

πύκινος, ἡ, ον, e, pino.

πεῦσις, ἡ, nuncius, -i, ἄ.

πενστός, ἡ, ὄν, percontando acceptus, auditus, a, um.

πεφοβημένος, timide.

πεφροντισμένως, diligenter.

πεφυκένως, naturali modo.

πεφυρμένος, confuse; mixtim,

πέψις, ἡ, concoctio, θ.

πῆ· 1) aliquo· 2) πῆ μὲν, -πῆ δέ, tum—tum, partim—partim.

πῆ ἢ πῆ· 1) quomodo; qua ratione· 2) = ποί, quo.

πηγάω· 1) scateo· 2) μετφ. manno ἢ (emano (-are) e ἢ ex (μετ' ἀφαιρ.) orior, proficiscor a ἢ ab.

πηγαῖος, α, ον, e fonte manans; fontanus, a, um.

*πηγαῖον, eo (-ivi, itum, -ire); tendo, -ere; incendio, -er' (οὐδ).

πήγανον, τό, ruta, -ae, θ.

πηγή, ἡ, fons, -ntis, ἄ. μετφ. fons; origo, -inis, θ.

πήγνυμι, πηγνύω, pango (pepigi, pactum, -ere), aliquid· -νυμαι, conresco (-evi, -etum, -ere)· μετφ. α') haereo in re· β') τὰ παρόντα σέπηγε πράγματα τὰ ἀθάνατα, res praesentes firmae et stabiles sunt.

πηδάλιον, gubernaculum, οὐ.

πηδαλιονχέω, -ᾧ, gubernō.

πηδαλιονχία, ἡ, gubernatio, θ.

πηδαλιοῦχος, ὁ, gubernator, ἄ.

πηδάω -ᾧ, salio, -ire; salto, -are.

πήδημα, πήδησις, saltus, us, ἄ.

πηδητής, ὁ, saltator, -oris, ἄ.

πηδητικός, qui saltare solet.

πήζω· 1) = πηγνυμι, coagulo· 2) = πηγνυμαι, concreasco.

πηκτικός, coagulans, -ntis.

πηκτός, ἡ, ὄν, combactus, a, um; concretus, a, um.

πηλίκον, τό, quantitas, θ.

πηλίκος, ἡ ον, quantus, a, um.

πηλικότης, ἡ, quantitas, ἄ.
 πήλινος, ἡ, ον, e luto, ex argilla factus, a, um.
 πηλός, ὁ 1) lutum, -i, οὐ. argilla, θ. 2) ἄλλος, βόρβορος, lutum.
 πηλοεργός, ὁ, figulus, -i, ἄ.
 πηλοφορέω -ῶ, lutum bajulo.
 πηλοφόρος, ὁ, luti bajulus.
 πηλώω -ῶ, luto, -are, aliquid — οὔμαι, lutesco, -ere.
 πηλώδης, ες, lutosus, a, um.
 πηλώσις, ἡ, volutatio in luto.
 πήνη, ἡ, tela, -ae, θ.
 πηνίκα, ὅ, quando? qua hora.
 πήξις, ἡ, concretio, θ.
 πήρα, ἡ, pera, -ae, θ.
 πηρός, ὁ, ὄν, mancus, a, um.
 πηρόδω -ῶ, mutilo, -are — οὔμαι, mutilor, -ari.
 πηχναίος, α, ον, cubitalis, e.
 πήχυς, ὁ 1) ὁ τῆς χειρός, cubitus, -us, ἄ. 2) μέτρον, cubitum, οὐ. *3) νεοελ. τῷ πήχει μετῶ, ulnā metior.
 πιαίνω, pinguefacio, -ere — οὔμαι, pinguesco, -ere.
 πιαναίς, ἡ, pinguedo, -inis, θ.
 πιαρός, ὁ, ὄν, pinguis, e.
 πιασμα, τό, quod pinguefacit.
 πιασμός, ὁ, pinguedo, -inis, θ.
 πῖδαξ, ἡ, scatebra, ac, θ.
 πιέξω, premo (pressi, pressum, -ere), aliquem ἢ aliquid — οὔμαι, (ἐπιέσθην, πιέσσομαι), premor (pressus sum, -i), ab aliquo ἢ aliqua re.
 πιέσιμος, ον, premens, -ntis.
 πίεσις, πιασμός, pressio, θ.
 πίεσμα, τό 1) succus expressus 2) pressio, -onis, θ.
 πιεστήρ, ὁ, πιεστήριον, τό 1) pressorium, οὐ. 2) prelum, οὐ.
 πιεστήριος, α, ον, pressorius, a, um; torcularius, a, um.
 *πιεστής, ὁ, pressor, -oris, ἄ.
 πιεστός, ἡ, ὄν, pressus, a, um.
 πιθανολογέω -ῶ, probabilia dico.
 πιθανολογία, ἡ, oratio ad persuadendum apta.
 πιθανός, ἡ, ὄν, probabilis e.
 πιθανότης, ἡ, probabilitas.
 πιθανόω -ῶ, probabiliter.
 πιθανόριον, τό, doliolum, οὐ.

πιθημίζω, simiam imitor *μετφ. inepte, ridicule imitor, -ari.
 πιθημισμός, ὁ 1) imitatio simiae 2) imitatio adulatoria.
 πιθημοειδής, ες, simiae similis.
 πίδηκμος, ὁ, simia, -ae, θ.
 πίδος, ὁ, dolium, -i, οὐ.
 πικραίνω 1) amarum reddo (aliquid) 2) — τινά, exacerbo aliquem molestiā afficio aliquem — οὔμαι, amaresco; *μετφ. de aliqua re doleo.
 πικρασμός, ὁ, amaritudo, θ.
 πικρία, ἡ 1) amaritudo, -inis, θ. 2) acerbitas, -atis, θ.
 πικρίζω, amaresco, -ere.
 πικρός, ὁ, ὄν 1) amarus, a, um 2) acerbus, a, um.
 πικρότης, ἡ, amaritudo, -inis, θ.
 πικρόω -ῶ, amarum reddo.
 πικρῶς, amare, acerbe.
 πιλέω -ῶ, lanam cogo et constipo.
 πίλημα, τό 1) lana coacta, 2) pileus, -i, ἄ.
 πιλητός, e lana coacta factus.
 πιλίδιον, πιλίον, τό, πιλίσκος, ὁ, pileolus, ἄ. pileolum, οὐ.
 πιλοποιέω -ῶ, 1) pileos conficio *2) petasos conficio.
 *πιλοποιία, ἡ, ars petasorum.
 πιλοποιός, ὁ 1) pileorum opifex *2) petasorum opifex.
 *πιλοπωλεῖον, taberna petasoria.
 *πιλοπώλης, petasorum mercator.
 πῖλος, ὁ 1) pileus, -i, ἄ. 2) petasus, -i, ἄ.
 πιλοφορέω ῶ, pileum gesto.
 πιλωτόν, τό, pileus, -ei, ἄ.
 πιμελή, ἡ, adeps, -ipis, ἄ. θ.
 πιμελής, ες, pinguis, e.
 πιμελώδης, ες, pinguis, e.
 πίμπλημι, impleo (-evi, -etum, -ere), aliquem ἢ aliquid; — αὔμαι, impleor, plenus sum.
 πίμπρημι, incendo, -ere.
 πινάκιον, πινακίδιον, tabella.
 πινανίς, ἡ, tabella, -ae, θ.
 πινανοθήκη, ἡ, pinacotheca, θ.
 πίναξ, ὁ 1) tabula, θ. 2) ἐπὶ βιβλ. index, -icis, ἄ. θ. 3) — γεωγραφικός, tabula geographica.
 πίννα, πίννη, ἡ, pinna, -ae, θ.

πίνον, τό, vinum hordeaceum.
 πίνοσ, δ, sordes, -ia, θ.
 πίνω· 1) ἐπὶ ἀνθρ. α') bibo (bibere, potum -ere)· 2) ἐπὶ ζῶων, poto, -are· 3) ἐπὶ ἀνθρώπων, poto, are· 4) νεοελ. πίνω εἰς ὑγίαν τινός, alicui propino.

πινώδης, ες, sordidus, a, um.
 πῖον, τό, res pinguis.
 πιπράσκω, vendo (-didi, -ditum, -ere) aliquid.

πίπτω, cado (cecidit, casum, -ere); concido -ere; decido, -ere.

πίσων, τό, πίσος, δ, pisum, οὐ.
 πίσσα, πίττα, ἡ· 1) pix, picis, θ.
 2) = σκότος, tenebrae, -arum; θ.

πισσόω -ω, pico, -are.
 πισσώδης, ες, piceus, a, um.
 πίσσωσης, ἡ, pice obductio.
 πισσωτής, δ, qui pice obducit.
 πισσωτός, pice obductus, a, um.
 πιστευμα, τό, pignus fidei.
 πιστευτός, credendus, a, um.
 πιστευτικός, credulus, a, um.
 *πιστευτός, ἡ, ὄν, credibilis, e.

πιστεύω· 1) fidem habeo alicui; credo (-idi, -itum), -ere alicui· 2) πιστεύω τινί τι, credo, concredo confido alicui aliquid· 3) πιστεύω τινί = θαρσύνω τινί, fretus sum alicui ἢ aliqua re· 4) — εἰς τὸν Θεόν καὶ εἰς τὸν Χριστόν, credo in Deum et in Christum.

πιστικός, ἡ, ὄν· 1) fidelis, e· 2) = πειστικός, probabilis, e· 3) = πόσιμος, potabilis.

πίστις, ἡ, fides, -ei, θ. α') πίστιν δίδωμι τινί, credo alicui· β') νεοελ. ἡ πίστις ἐκ τῆς ἀγοράς ἐξέλιπε, fides de foro sublata est.

πιστοποιέω -ω τι, alicui rei fidem facio; confirmo -are.

πιστοποιήσις, confirmatio, θ.
 *πιστοποιητικόν, τό, scriptum testimonium. [fidem facit.]

πιστοποιός, ὄν, qui alicui rei πιστός, ἡ, ὄν· 1) fidelis, e· 2) fide dignus, a, um.

πιστότης, ἡ, fidelitas, θ.
 πιστόω -ω, fide (aliquem) obstringo; — οὐμαί τι, confirmo aliquid.

πίστωμα, τό, fides, -ei, θ.
 πιστός, fideliter.

πίστωσης, ἡ· 1) confirmatio, probatio qua rei alicui fides fit)· *2) νεοελ. fides, -ei, θ. creditum, οὐ.
 *πιστωτής, δ, creditor, ἄ.

*πιστωτικός, ἡ, ὄν, qui fidem (creditum) facit.

πιτυρίαις, ἡ, furfures, -um, ἄ.
 πιτύριος, furfureus, a, um.

*πιτυρίς, ἡ, cuticula, ae, θ.
 πιτύρισμα, furfures, -um, ἄ.

πιτυροειδής, furfuribus similis.
 πίτυρον, πίτυρα, fursur, -uris, ἄ.

καὶ furfures, -um, ἄ. πλ.
 πιτυρόμαι -οῦμαι, furiuribus infestor.

πιτυρώδης, furfuraceus, a, um.
 πίτυς, ἡ, pinus, us καὶ -i, θ.

πινώδης, ες, pinus, a, um.
 πλαγών, ἡ, icuncula ceras.

πλαγιάζω τι· 1) obliquo, aliquid· 2) νεοελ. lectum peto.

πλαγισμός, δ, obliquo, θ.
 πλαγίανλος, δ, tibia obliqua.

πλάγιος, ἰα, ἰαν· 1) = λοξός, obliquus, a, um· 2) = ἐπικάρσιος, transversus, a, um· 3) αἱ πλάγαι πτώσεις, casus obliqui· 4) τὸ πλάγιον (= τὰ πλευρά), latus, -eris, οὐ.

πλαγιότης, ἡ, obliquitas, θ.
 πλαγιώω -ω, obliquo, -are.

πλαγίως· 1) oblique· 2) (per) transversum· 3) ab latere.

πλαγιώσεις, ἡ, obliquo, θ.
 πλαγκτός, ἡ, ὄν, vagus, errabundus erroneus, a, um.

πλαδαρός, ἄ, ὄν, laxus, a, um.
 πλαδαρότης, ἡ, flacciditas, θ.

πλάζομαι, erro, -are.
 *πλάθω = πλάττω.

πλάσιον, τό· 1) quadratum oblongum (κυρ. aciej instructae)· 2) — εἰκόνας, tabulae· margo.

πλακοῦς, δ, placenta, θ.
 πλανάω -ω, crusto, incrusto.

πλανώδης, ες, crustosus, a, um.
 πλακωτής, δ, crustarius, -ii, ἄ.

πλανάω -ω τινα· 1) a recto itinere abduco aliquid; — ὤμαι, vago, -ari· 2) iter· facio longe lateque· πλανώμενος, ἡ, ὄν, errans,

-ntis; errabundus, a, um.
 πλάνη, ἡ 1) error, ἄ. irans, θ.
 2) = περιπλάνης, vagatio, θ. 3) error
 πλάνημα, τό, error, -oris, ἄ.
 *πλάνης, δ, errans.
 πλάνησις, ἡ 1) = πλάνη, error,
 -oris, ἄ. 2) inductio in errorem.
 πλανήτης, δ, errans, -ntis.
 πλανησιών, ετρο, -are.
 πλανητικός, erroneus.
 πλανητός, ἡ, δν, vagabundus.
 πλανόδιος, α, ον, in via errans;
 ergo, onis, ἄ.
 πλανοδία, ἡ, vagatio, -onis, θ.
 πλάνος, ον 1) erraticus, a, um.
 2) = ἀπατεών, fallax.
 πλάξ, ἡ, pranties; tabula, θ.
 πλάσις, ἡ, fictio, θ. fiatura, θ.
 πλάσμα, τό 1) figmentum, -i, οδ.
 2) = ἐκινώμα, fictum, οδ.
 πλάσσειν (τε)ω 1) fingo (finxi, fin-
 ctum, -ere) aliquid 2) μετφ. = ἐμυσοῦ
 τι (ψευδής), fingo. ceminiscor ali-
 quid 3) δ θεός ἐποίησε τὸν κόσμον,
 Deus mundum creavit (fecit).
 πλάστης, δ, fictor, -oris, ἄ.
 πλάστιγξ, ἡ, lanx, ncis, θ.
 πλαστική, ἡ, plastica (-ce), -ae.
 θ. ars fingendi; statuaria, θ.
 πλαστικός, plasticus, a, um.
 πλαστογραφέω -ω, 1) committo
 falsum 2) — ἐπιγραφῇ, adultero
 subscriptionem.
 πλαστογραφία, ἡ, falsum, οδ.
 πλαστογράφος, δ, falsarius, ἄ.
 πλαστός, ἡ, δν, fictus, a, um.
 πλαστογράφος, δ, fictor, -oris, ἄ.
 πλασῶς, fecte simulate.
 πλατάγημα, strepitus, -us, ἄ.
 πλατάνιος, platanus, a, um.
 πλατάνος, ἡ, platanus, -i, θ.
 πλατεία, ἡ 1) ὁδός, ἡ γῆ, pla-
 tea, θ. 2) — θάλασσαν, cavea media.
 πλατέως, late πλάτυτος, latius.
 πλάτη, ἡ 1) — κόπης, palmula,
 θ. 2) = ὤμοι πλάτη, scapulae, θ.
 πλάτος, τό, latitudo, -inis, θ.
 πλάττω, ἴδε πλάσσω.
 *πλάτυνσις, ἡ, dilatatio, θ.
 πλάτυνω, dilato, -are, aliquid,
 amplio, amplifico, -are, aliquid.
 —ομαι (ἐπλάτυνθην), latius fio.

πλάτος, εἶν, ὅ 1) latus, a, um.
 2) amplius, spatiosus, a, um.
 πλατόφυλλος, latifolius, a, um.
 πλέθρον, nectendo.
 πλέγμα, τό, quidquid nexum ἢ
 contextum est, opus vitile.
 πλεθριαίος, α, ον, jugeralis, e.
 πλέθρον, τό, jugerum, οδ.
 *πλειοδοσία, ἡ, licitatio, θ.
 *πλειοδοτέω -ω, licitor, -ari.
 *πλειοδότης, δ, licitator, ἄ.
 πλειονότης, major numerus.
 πλειονοψηφείω -ω, majorem nu-
 merum suffragium habeo.
 πλειονοψηφία, ἡ, major nume-
 rus suffragium.
 πλειόνως, plus.
 *πλειότερος, α, ον, plus (-tris),
 πληθ. plures, plura (-ium).
 πλειστάκις, saepissime.
 πλειστηριάζω, vendo ad licita-
 tionem; licitor, -ari.
 πλειστηριασμός, δ, licitatio, θ.
 πλείστος, plurimus, a, um.
 πλείων, ον, plus (pluris), πλεο-
 νει, πλειονα, plures, plura (ium).
 πλεκτάνη, ἡ, cirri (polypodis) μετφ.
 laqueus, -i, ἄ.
 πλεκτανόν -ω, implico, -are.
 πλεκτικός, ἡ, δν, ad plectendum
 aptus, a, um.
 πλεκτός, ἡ, δν, plexus, a, um.
 πλένω, pleco (-xi, -xum, -ere)
 aliquid, μετφ. struo, machinor.
 *πλεξίδα, ἡ, plexi capilli.
 *πλέξιμον, τό = πλέξις.
 πλέξις, ἡ, plexus, -us, ἄ.
 πλέων, plus; amplius.
 πλεονάξω, copiosior ἢ major sum,
 quam necesse est.
 πλεονάκις, pluries; saepius.
 πλεονασίς, ἡ, redundantia, θ.
 πλεονασμα 1) redundantia, θ. *2)
 ἐπὶ χρημ. reliqua pecunia.
 πλεονασμός, δ 1) redundantia,
 θ. 2) ἐν τῇ γραμ. pleonasmus, ἄ.
 πλεοναστικός, redundans, -ntis.
 πλεοναστός, ἡ, δν, abundans.
 πλεονετέω -ω, plus habeo.
 πλεονέκτημα, τό, id quo quis su-
 perat alterum.
 πλεονέκτης, δ, avidus, a, um.

πλεονεκτικός, ἡ, ὄν, alieni avidus ἢ ἀπλ. avidus, a, um.

πλεονεξία, ἡ, aviditas, θ.

πλευρά, ἡ, costa, -ae, θ. latus, οὐ.

πλευριτικός, pleuriticus, a, um.

πλευρίτις, ἡ, pleuritis, -idis, θ.

πλευρόθεν, a latere.

πλευρόν, τό, latus, -eris, οὐ.

πλεῦσις, ἡ, navigatio, -onis, θ.

πλευστικός, ἡ, ὄν, navigationi accommodatus, a, um.

πλέω· 1) navigo, -are ἢ γαῖς πλεῖ, navis navigat· 2) = νήχομαι, navigo, nato, -are.

πλέων, ὃν (ἀντ.)· ἰδὲ πλεῖων, ὃν.

πληγή, ἡ, plaga, θ. vulnus, οὐ.

πλήγμα, τό, plaga, θ.

πλήθος, τό· 1) multitudo, -inis, θ. 2) copia, θ. 3) plebs, -tis, θ. vulgus, -i, οὐ, laex populi.

πληθυντικός, ἡ, ὄν· 1) augens· 2) ἐν τῇ γραμ. pluralis numerus.

πληθυντικός, numero plurali.

πληθύνω, multiplico, -are, augeo numero; -ομαι, (ἢ οὐδ.) πληθύνω augeo numero; multiplicor.

πλήθος, ἡ, multitudo, θ.

πληθυνσμός, ὁ· 1) = αὐξήσις multiplicatio, θ. *2) νεοελ. οἱ κάτοικοι πόλεως, hominum multitudo.

πληθύνω, plenus sum.

πλήθω· plenus ἢ refertus sum.

πληθώρα, ἡ· 1) plenitas, θ. redundantia, θ. 2) late. plethōra, θ.

πληκτικός, ἡ, ὄν· 1) ferendi vim habens· *2) νεοελ. fastidiosus.

πληκτικός· 1) caesim· *2) νεοελ. fastidiosus.

πλήκτρον, τό, plectrum, οὐ.

πλημέλεια, ἡ· 1) v. tiositas -atis, θ. 2) error, -oris, ὁ.

πλημμελέω -ῶ, delinquo, -ere.

πλημμέλημα, delictum, οὐ.

πλημμελής, ἔς, inconcinus, a, um, vitiosus, a, um.

πλημμελῶς, vitiose.

πλήμμυρα, ἡ, imundatio, θ.

πλημμυρῶ -ῶ, πλημμυρίζω, inundo, -are; exundo, -are.

πλημμυρίς, ἡ, maris accessus.

πλήμνη, ἡ, modiolus rotae.

πλήν· 1) πρὸθ. μετὰ γενικής prae-

ter (μετ. αἰτιατ.) 2) ἀπλ. praeterquam; nisi.

πλήξις, ἡ· 1) percussio, θ. *2) νεοελ. taedium, fastidium, οὐ.

πλήρης, ἔς, plenus, a, um, refertus, a, um.

πληροφορέω -ῶ, certior facio (aliquem); -οῦμαι· α') certo scio (aliquid)· *β) νεοελ. certior fio ab aliquo; percontor aliquid ex aliquo, ἢ ab ali uo.

πληροφορία, ἡ· 1) certa fides· *2) νεοελ. indicium, -ii, οὐ.

πληρῶω -ῶ· 1) πλ. τί τινας, impleo, repleo (-evi, -etum, -ere) aliquid, aliqua re; 2) (= ἀναπληρῶ) τὰς λεγεῶνας, τὰς ναῦς, suppleo legiones, naves· 3) — τὴν ἐπὶ δόχαις, impleo, compleo promissum· 4) πληρῶ τὰ ἔτη, compleo annos ἐπλήρωσε τὸν τοῦ βίου χρόνον, complevit sua tempora· 5) — τὸν νόμον, legem impleo, mandata legis exsequor· 6) πληροῦμαι· α') impleor, compleor (-pletus sum -eri)· β') ἐν τῇ Ν. Δ. impleor et ad exitum perducor ἢ perficior.

πλήρωμα, τό· 1) complementum, οὐ. 2) — γῆς, plenitudo terrae· 3) — πλοῖον, classiaris, nautae.

*πληρωμή = ἀπότισις, solutio, θ.

*πληρώνω = ἀποτίνομαι, solvo, -ere; pensito, -are, aliquid.

πλήρωσις, ἡ, repletio, θ.

*πληρωτός, solvendus, a, um.

πληρωτής, ὁ· 1) — ἐράνου, qui stipem confert· *2) νεοελ. = ὁ ἀποτίνων, solutor, -oris, ὁ.

πληρωτικός, ἡ, ὄν, explebilis, e.

πλησιάζω· 1) — τινί, propinquo. appropinquo, -are, alicui· 2) = συγκύνομαι· 3) — τινί, coëo cum aliqua· 3) = εἶμαι ὁπαδός τινας, sector aliquem· *4) νεοελ. α') πλησιάζω τι εἰς τι, admoveo, adduco aliquid ad aliquid· β') ἡ ἡμέρα πλησιάζει, dies propinquat.

πλησιαιτέρας, α, ὃν, propior, -ius (γεν. -ioris).

πλησιέστερας, α, ὃν, propinquior, -ius; propior, ius (γεν. -ioris).

πλησίον· 1) prope· 2) ὁ πλησίον

·ων, propinquus, a, um· ὁ πλησίον (οὐα.) proximus, -i, d.

πλησιόχωρος, propinquus.

πλησίσιος, ον· 1) ἐνεργ. — ἀνεμος, velum (navis) implens· 2) παρρη. pleno velo navigans.

πλησμονή, ἡ· 1) = κῶρος, satietas saturitas· 2) = ἀφθονία, saturitas, θ. abundantia, -ae, θ. plenitas, -atis, θ.

πλήσσω καὶ πλήττω· 1) percutio (-ussi -ussum, ere) aliquem ἢ aliquid· 2) ferio (ici, ictum, ferire) aliquem ἢ aliquid.

πλινθίον, τό· 1) laterculus, -i, d. 2) abacus, -i, d. 3) quadratum oblongum.

*πλινθόκτιστος, latere structus.

πλινθος, ἡ· 1) later, -eris, d. 2) ἐν τῇ δορικῇ. plinthus, θ.

πλοῖάριον, τό, navigiolum, οὐ.

πλοῖζω, πλοῖζομαι, navigo.

πλοῖον, τό, navis, -is, θ.

πλόκαμος, ὁ, crines plexi et intortiti; cincinni, -orum.

πλοκάς, ἡ, comma plexa.

πλοκή, ἡ· 1) nexu, textus, -us, d. 2) μετφ. dolus, i.

πλόκος, ὁ, cirrus, -i, d.

πλόος -οὐς, ὁ, navigatio, θ.

πλουσιοπάροχος, ον, divitias largiens.

πλουσιοπαρόχος, locuplete.

πλούσιος, α, ον· 1) dives, -itis;

πλουσιώτερος, α, ον, ditior, -ius (-ioris), πλουσιώτατος, η, ον, ditissimus· 2) opulens.

πλουσίως, abunde.

πλουτέω -ω, dives sum.

πλουτηρός, α, ὄν, quaestuosus, lucrosus, um.

πλουτίζω, ditō (-avi, -are), aliquem ἢ aliquid, divitem reddo aliquem· -ομαι, ditesco, -ere.

πλουτισμός, ὁ, ditatio, -onis, θ.

πλουτοκρατέομαι -οῦμαι, a divitibus dominor.

πλοῦτος, ὁ· 1) divitiae, -arum, θ. 1) copia, -ae, θ.

πλύμα, aqua sordida et lotura.

πλύτης, ὁ, lutor, d. fullo, d.

πλύντρια, ἡ, πλυντρίς, ἡ, quae lavat lintea; lotrix, -icis, θ.

πλύντρον, τό, merces fullonis.

πλύνω, lavo, -are, aliquid (ἱσθητάς, vestes)· -ομαι, me lavo ἢ lavor, ἐπλύθην, πέλνυμαι, lautus ἢ lotus sum, πλυνθείς, lotus, a. um.

*πλύσιμον, lavatio, -onis, θ.

πλύσιμος, qui lavari potest.

πλύσις, lavatio, ablutio.

πλωτήρ, ὁ, navigator, d.

πλωτικός, ἡ, ὄν, navigationi aptus; οὐσ. οἱ πλωτικοί, nautae.

πλωτός, ἡ, ὄν· 1) navigabilis, e· 2) fluitans, ntis.

πνεῦμα, τό· 1) spiritus halitus, flatu, -us, d, flamen, -inis, οὐ.

2) = ψυχή, anima, -ae, θ. 3) ἐν τῇ γραμμ. πνεῦμα, δασύ, ψιλόν, spiritus asper, lenis· 4) τὸ Ἅγιον Πνεῦμα, Spiritus Sanctus.

πνευματικός, ἡ, ὡ· 1) spiritualis, e· 2) = οὐ σαρκικός, incorporealis, e· 3) οὐσ. qui confitentur audit· 4) -αὶ δυνάμεις, facultates ingenii.

πνευματικῶς· 1) spiritualiter· 2) vi et auxilio divino.

πνευματισμός, ὁ, adspiratio, θ.

πνευματώδης, ες· 1) spiritu plenus, a, um· 2) νοελ. = ἀγγέλους, ingeniosus, a, um.

πνευμονικός, pulmonarius.

πνεῦμα, ὁ pulmo, d.

πνεῦσις, ἡ, spiratio, -onis, θ.

πνευστιδῶ -ω, anhelō, -are.

πνέω· 1) flo, spiro, -are· 2) odorem spiro, oleo, -ere· 3) μετφ. spiro aliquid.

πνιγηρός, α, ὄν, aestu suffocans; suffocabilis, e.

πνίγμα, πνιγμονή, πνιγμός, suffocatio, strangulatio, θ.

πνίγος, τό· 1) suffocatio strangulatio, θ. 2) calor aestivus.

πνίγω· 1) = ἀγχώ, suffoco, -are, aliquem· 2) = ἀγχονῶ τινα, strangulo, -are, aliquem· 3) πνίγω ἐν ὕδατι, submergo, mergo, demergo (-si, -ere) aliquem· 4) πνίγομαι α.) submergor· β.) μετφ. = ἀδημονῶ, angor, -i· 5) νοελ. = κατακλύζω τι, inundo, -are, aliquid.

πνικτός, suffocatus, a, um.

πνίξις, ἡ, suffocatio.
 πνοή, ἡ· 1) flatus, -us, ἄ, spiri-
 tus, -us, α. 2) ἀναπνοή, spiritus,
 -us, ἄ, respiratio.
 πόα, ἡ, herba, -ae, θ.
 ποάζω· 1) herbosus sum· 2) ποά-
 ζω τι, runco aliquid.
 ποδάγρα, ἡ· 1) πέδη, pedica, θ.
 2) ἡ νόσος, podagra, θ.
 ποδαλγέω -ῶ, pedum dolore (po-
 dagra) laboro.
 ποδαλγία, ἡ, pedum dolor.
 ποδάριον τό, pediculus, -i, ἄ.
 ποδάρεκς, ες, celer, is, e.
 ποδηγεσία, ἡ, itineris monstratio
 ποδηγεύω -ῶ, ποδηγέω -ῶ, viam
 monstro: dux itineris sum.
 ποδηγέτης, δ, viae dux.
 ποδήρης χιτών, tunica talaris.
 ποδίζω· 1) pedes alicujus ligo· 2)
 ποδίζω σίχον, versum scando.
 *ποδοκροτέω -ῶ, pedibus plaudo.
 *ποδοκρότημα = ποδοκρουσά.
 ποδοκρουσία, plausus pedum.
 ποδοπατέω -ῶ, calco, -are.
 πόθεινός, ἡ, ὄν, desiderapilis, e;
 desideratus, a, um.
 ποθεινός, magno desiderio.
 πόθεν; unde?
 ποθέω -ῶ, opto, -are, aliquid;
 cupio, -ere, aliquid.
 πόθησις, ἡ, desideratio, θ.
 ποθητός, ἡ, ὄν, optatus, a, um.
 πόθος, δ, desiderium, ii, οὐ.
 ποῖ; quo?
 ποι (ἔγκλ), aliquo.
 ποιέω -ῶ, 1) facio (feci, factum,
 -are, aliquid· 2) facio, efficio,
 conficio, fabricor, factito, produco,
 gigno aliquid· 3) facio, carmina,
 versus facio ἢ factito, poetice scribo.
 ποίημα, τό· 1) quod aliquis facit·
 2) carmen, -inis, οὐ.
 ποιημάτιον, τό, parvum poema;
 poematium, -ii, οὐ.
 ποιησις, ἡ· 1) faciendi actio· 2)
 poësis, -is, θ. poema, -atis, οὐ.
 ποιητής, δ, 1) poëta, -ae, ἄ. 2)
 factor effector, -oris, ἄ. 3) = πλά-
 στης, factitator, -oris, ἄ.
 ποιητικός, poeticus, a, um.
 ποιητικῶς, poëtica.

ποιητός, ἡ, ὄν· 1) factus, a, um·
 2) = τεχνητός, facticius, a, um.
 ποιήτρια, ἡ, poetria, -ae, θ.
 ποικιλία, ἡ, varietas, θ.
 ποικίλλω, vario, variego; —ομαι,
 varior ἢ οὐδ. vario; ποικιλιμένος,
 variatus, variegatus, a, um.
 ποικίλμα, τό, ornatus versicolor
 ποικίλος, η, ὄν, varius, a, um;
 variatus, a, um.
 ποικιλόστικτος, ὄν, variis macu-
 lis notatus, a, um.
 ποικιλόχρους -ους, ποικιλόχρω-
 μος, ὄν, versicolor.
 ποικιλτής, δ, plumarius, ἄ.
 ποικίλως, varie.
 ποιμαίνω, pasco, -ere.
 ποιμαντήρ, δ, pastor, ἄ.
 ποιμαντικός, pastoricus.
 ποιμεναρχέω -ῶ, graegi praesum
 ποιμεναρχής, δ, gregis dux.
 ποιμενικός, ἡ, ὄν, pastoriis.
 ποιμενικῶς, pastoraliter.
 ποιμήν, δ, pastor, ἄ. opilio, ἄ.
 ποίμνη, ἡ, grex, gregis, ἄ.
 ποίμνιον, τό· 1) grex, gregis· 2)
 ovium, -i, οὐ.
 ποιή, ἡ· 1) poena, -ae, θ. 2)
 supplicium, -ii, οὐ.
 *ποινικολόγος, δ, causarum pu-
 blicarum peritus.
 *ποινικός, ἡ, ὄν, poenalis, e.
 *ποινικῶς, poenaliter.
 ποῖος, α, ὄν, qualis, e.
 ποῖός, ἄ, ὄν, certa qualitate prae-
 ditus, a, um.
 ποιότης, ἡ· 1) qualitas, θ. *2)
 νεοσλ. — τοῦ ἰδαφονς, soli natura.
 ποιωτικός, ἡ, ὄν, qualitatem ali-
 quam habens.
 πολεμαρχέω -ῶ· 1) exercitui
 praesum· 2) Polemarchus sum.
 πολεμαρχος, δ· 1) dux belli· 2)
 polemarchus, -i, ἄ.
 πολεμέω -ῶ τινι ἢ πρὸς τινα, bel-
 lum gero (gessi) cum aliquo;
 —ομαι, bello pector.
 πολεμικός, ἡ, ὄν· 1) bellicus, a,
 um; militaris; e· 2) = φιλοπόλεμος,
 bellicosus, a, um.
 πολεμικῶς, hostiliter.
 πολέμιος, α, ὄν· 1) hostilis, e.

2) πολέμιός τινι, hostis alicui· 3) τὰ πολέμια = τὰ πολεμικά, res militaris πολέμιστής, δ, bellator, δ.

πολεμιστρια, ἡ, bellatrix, θ.

πολεμίας, hostiliter.

πόλεμος, δ· 1) bellum, οὐ. 2) ἔνιοι. — μάχη, proelium, οὐ. pugna. πολεμέω -ω, ρῆμ. hostem aliquem reddo.

πολιορκέω -ω, obsideo, -ere.

πολιορκητής, δ, obsessor, δ.

πολιορκητικός, obsidionalis, ε.

πολιορκία, ἡ, obsessio, θ.

πολιός, canus, albus, α, um.

πολιότης, ἡ, canities, -ei.

πολιότριχος, ον, ἐκίθ. canes habens capillos.

πολιοῦχος (θεός, θεά), urbis praeses; tutelar is deus ἡ dea.

πόλις, ἡ· 1) oppidum, οὐ. 2) urbs θ. (ἰδίως ἡ Ρώμη)· 3) civitas, θ.

πολιτεία, ἡ· 1) administratio civitatis· 2) reipublicae status; reipublica, -ae, θ. 3) = τὰ τοῦ πολλ-τον δίκαια, civitas, -atis, θ. † 4) bona opera (pietatis causa).

πολίτευμα, τό, reipublicae administratio.

πολιτευτής, δ· 1) administrator reipublicae· *2) νεοελ. reipublicae gerendae peritus.

πολιτεύω· 1) civis sum; civem mo gero· 2) —ομαι· α') rempublicam administro· || οί —όμενοι, qui rempublicam administrant· β') παθῆναι. administor, -ari; gubernor· -ari· γ') vivo gero me.

πολίτης, δ, civis, -is, δ. || οί πολῖται· α') cives, -ium, ἀρ. β') = συμπολίται· οί ἡμέτεροι πολῖται, cives nostri· γ') οί τῶν ἄλλων πόλεων πλὴν τῆς Ρώμης, oppidani, -orum.

πολιτίζω· 1) rempublicam administro· *2) νεοελ. ad humanitatem informo; —ομαι, excolor, mitigo, λαός πολιτισμένος, populus excultus populus ad humaniores cultus adductus.

πολιτική, ἡ· 1) — ἐπιστήμη, civilis scientia, prudentia civilis; 2) comitas, θ. γ') τὰ πολιτικά.

πολιτικός, ἡ, δν, civilis, ε; civi-

cus, α, um; politicus, α, um· || οὐς. α') πολιτικός, vir civilis; β') τὰ πολιτικά, respublica; rempublicam administro.

πολιτικῶς, civiliter.

πολίτις, ἡ, civis, -is, θ.

πολιτισμός, δ· 1) administratio reipublicae· *2) νεοελ. humanitas, -atis, θ. cultus, -us, δ.

πολιτογραφέω -ω, civium numero adscribo alicui.

πολιτογραφία (πολιτογράφησις) receptio in civium numero.

πολιτοφθόρος, ον, civibus perniciosus, α, um.

πολιτοφύλακες, civium custodes.

πολίχνη, oppidulum, οὐ.

πολιώδης, ες, canus, α, um.

πολλάκις, saepe.

πολλαπλασιάζω, ρῆμ. multiplico, -are; —ομαι, multiplicor, angeor, propagor.

πολλαπλασιασμός, ἡ· 1) multiplicatio, θ. 2) — ἑξών, proventus.

πολλαπλασιασμός, multiplicatio. *πολλαπλασιαστέος, δ, multiplicandus.

*πολλαπλασιαστής, multiplicator

πολλαπλάσιος, multiplex, -icis.

πολλαπλασιώς, multipliciter.

πολλαπλός -οὗς, multiplex, -icis

πολλαχῇ· 1) multis in locis passim· 2) saepe.

πολλαχόθεν, multis e locis.

πολλαχόθι, multis in locis.

πολλαχόσε, ad multa loca.

πολλαχού, multis in locis.

πολλαχῶς, multifariam.

πολλοστημόριον, τό, pars una e multis; pars minima.

πολλοστός, ἡ, τό· 1) multesimus δθ. = parvus exiguus, α, um· 2) πολλοστέ· ἔτι, post multos annos.

πολλοστῶς, multifariam.

πολλοῦ· 1) ex longo jam tempore; 2) magno pretio, care.

πόλος, δ, polus, -i, δ.

πόλτος, δ, puls, -ltis, θ.

πολιώδης, ες, pulti similis.

πολύ, ἴδε πολύς.

πολυαίματος, πολύαιμος, ον, sanguine abundans.

πολναιμία, ἡ, sanguinis abundantia.

πολνανδρέω -ῶ, viris abundo.

***πολνανδρία**, virorum multitudo.

πολνάνδρος, *ον* 1) viris abundans.

2) *περὶ γυν.* multivira, -ae, ὅ.

πολνάνθος, *ον*, **πολνανθής**, *ἑς*, multos habens flores.

πολνανθρωπία, ἡ, multitudo hominum; populositas, ὅ.

πολνάνθρωπος, *ον*, frequens hominibus; populosus, a, um.

πολνάριδμος, numerosus, a, um.

πολναριδμός, numerose.

πολναρκής, *ἑς* 1) ad multa sufficiens. 2) diu durans. 3) abundans rebus necessariis.

πολναρχία, multorum dominatio

πολνάστρος, **πολνάστρος**, *ον*, valde stellatus, a, um.

πολνάσχος, *ον*, multis negotiis distentus, a, um.

πολνύβιβλος, *ον*, multis libris constans; voluminosus, a, um.

πολνύβιος, *ον*, diu vivens. || *οὐς*.

δ **Πολύβιος**, Polybius, -ii, ὁ.

πολνβότανος, herbosus, a, um.

πολνύβοτος, pascuis abundans.

πολνύβοτρυς, racemosus, a, um.

πολνγαμέω -ῶ, plures duco uxores; plures uxores habeo.

πολνγαμία, multinubentia, ὅ.

πολνγάμος, multinubus, a, um.

πολνύλωσος καὶ **πολνύλωττος**,

ον, multarum linguarum gnarus.

πολνγνώριτος, **πολνγνώτος**, *ον*,

multis notus ἢ cognitus, a, um.

πολνγραφία, ἡ, multa scriptio.

πολνγράφος, *ον*, multa scribens

πολνγύναιος, **πολνγύνης** (-γύναιος), ὁ, multas uxores habens.

πολνγώνιος, **πολνγώνος**, multangulus, angulosus, a, um.

πολνδαίδαλος, artificiose elaboratus, affabre factus, a, um.

πολνδάκρυς, lacrimosus, a, um.

πολνδάπανος, *ον*, sumptuosus, a,

um; τὸ -*ον*, sumptuositas, ὅ.

πολνδαπάνως, sumptuose.

πολνδοξος, multum illustris, e.

πολνδροσος, rore plenus, a, um.

πολνδρνμος, silvossus, a, um.

πολνδύναμος, multipotens, -ntis.

πολνδωρία, larga munificentia.

πολνδωρος, *ον* 1) multa donans

2) multis donatus, a, um.

πολνέδρος, multa latera habens.

πολνέθνης, populosus, a, um.

πολνειδής, multimodus.

πολνειδῶς, multimodis.

πολνέλαιος, *ον* 1) oleo abundans.

*2) *γροελ.* ὁ **πολνέλαιος**, crystallinum candelabrum.

πολνέλεος, *ον*, valde misericors.

πολνέξοδος, *ον*, magnos sumptus habens; sumptuosus.

πολνετής, *ἑς*, longaevis, annosus, grandaevis, a, um.

πολνετία, ἡ, annositas, -atis, ὅ. grandaeuitas, -atis, ὅ.

πολνετῶς, per multos annos.

πολνζήτητος, multum quaesitus.

πολνζφος, longaevis, a, um.

πολνχηής, multisonus, a, um.

πολνθαλπής, valde calidus.

πολνθαρής, *ἑς*, multa fiducia praeditus, a, um.

πολνθαύμαστος, *ον*, valde mirabilis, e; valde admiratus.

πολνθέατος, *ον*, a multis conspectus, a, um; spectabilis, e.

πολνθεία, ἡ, deorum multitudo.

πολνθεος (πολνθειστής), multos deos colens.

πολνθερμος, multum calidus.

πολνθρεπτος, multos alens.

πολνθρήνητος, *ον*, multum defletus, a, um; lamentabilis, e.

πολνθρύλητος, *ον*, multum celebratus, a, um.

πολνθύρος, multas habens fores.

πολνύιστωρ, ὁ, ἡ, multiscius; multiplici doctrina praeditus.

πολνκαρπέω -ῶ, multos fructus produco.

πολνκαρπία, ubertas fructuum.

πολνκαρπος, fecundus, a, um.

πολνκέντητος, varie acu pictus.

πολνκερδής, *ἑς*, multum quaeustus, a, um.

πολνκέφαλος, *ον*, ἐπὶ θ. multa habens capita.

πολνκίνδννος, *ον*, ἐπὶ θ. valde periculosus.

πολυκίνητος, multum agitatus.
πολυκλαδής, **πολύκλαδος**, *ον*, multos ramulos habens ἢ emittens
πολύκλαυστος, *ον*, multum de-
 fletus ἢ deilendus, a, um.
πολύκοσμος, valde ornatus.
πολύκρημνος, valde praeruptus.
πολύκροτος, *ον*, multum reso-
 nans; ingentem tumultum faciens,
δθ. **γεσελ.** **famosus**, a, um.
πολύκρουνος, *ον*, multas scatu-
 rigines habens.
πολυκτημών, *δ, ἡ*, locuples.
πολύκωπος, *ον*, *ἐπίθ.* multos re-
 mos habens.
πολυλαλέω -*ω*, **garrio**, -ire.
πολυλόγος -*ω*, multa dico; co-
 piose loquor.
πολυλογία, *ἡ*, multiloquium, *οὐ*.
πολυλόγος, *ον*, multiloquus.
πολυλόγως, multis verbis.
πολυμάθεια, magna eruditio.
πολυμαθής, *ἐς*, qui multa didicit
δθ. eruditus, peritus.
πολυμελής, *ἐς*, multa membra
 habens.
πολυμέτεια, partium multitudo.
πολυμερής, *ἐς*, multis partibus
 constans.
πολυμέριμνος, *ον*, multis curis
 obnoxius.
πολυμερῶς, varie.
πολύμετρος, *ον*, ex multis metris
 compositus, a, um.
πολυμηχανία, *ἡ*, sollertia, *θ*.
πολυμήχανος, *ον*, sollers, -rtis.
πολυμυγής, *ἐς*, **πολύμικτος**, *ον*,
 e multis mixtus, a, um.
πολυμξία, *ἡ*, multarum rerum
 mixtura.
πολύμισθος, *ον*, multam merce-
 dem accipiens.
πολυνήμων, *δ, ἡ* 1) multarum
 rerum memor 2) memoria valens.
πολύμνητος, *ον*, multum memo-
 ratus, a, um; *δθ.* clarus.
πολύμορφος, multi'ormis, e.
πολύμοχθος, *ον* 1) aerumnosus,
 a. um. 2) laboriosus, a, um.
πολυμόχθως, laporose.
πολύοσμος, valde fragrans.
πολυπαθής, *ἐς*, multis malis af-

fectus ἢ vexatus, a, um.
πολυπείρια, magna peritia.
πολύπειρος, *ον*, multa expertus;
 qui multa tentavit.
πολυπλανής, *ἐς*, multum errans;
 multivagus, a, um.
πολυπλάνητος, multum vagatus.
πολύπλευρος, *ον*, *ἐπίθ.* multa
 habens letera.
πολυπληθής, *ἐς*, multus numero;
 numerosus, a, um.
πολυπληθία, *ἡ*, magna multitu-
 do; numerositas, -atis, *θ*.
πολυπληθῶς, numerose.
πολύπλοκος, *ον*, multum impli-
 citus, a, um' *δθ.* =valde impedi-
 tus, a, um; difficilis, e.
πολυπλόκως, multum implicite..
πολυπόθητος, *ον*, multum desi-
 deratus, a, um.
πολυποίκιλος, *ον*, multum varie-
 gatus, a, um.
πολύπονος, *ον* 1) laboriosus, a,
 um' 2) aerumnosus; a, um.
πολυπόνως, laboriose.
πολυποσία, *ἡ*, multa potatio.
πολύπους, *δ, ἡ*, multipes, -idis
 || *οὐσ.* *δ* **πολύπους**, polypus, *δ*.
πολυπραγμονέω, *ω*, multis ne-
 gotiis (**μάλιστα**, a me alienis) me-
 implico; accurate rem tracto, ago.
πολυπραγμοσύνη, *ἡ* 1) sollicitudo
 de multis, negotiis (**μάλιστα**, a no-
 bis alienis) 2) negociositas, *θ*.
πολυπράγμων, *δ, ἡ* 1) qui (quae)
 est multorum negotiorum (a se a-
 lienis) *δθ.* =ardelio, -onis, *δ*. *θ*.
 curiosus, a, um. 2) *ἐπὶ καλῶς* =*δ*-
 σχολος, negotiosus, a, um.
πολύπτυχος, *ον*, *ἐπίθ.* multas pli-
 cas habens.
 1. **πολύπυρος**, tritico abundans.
 2. **πολύπυρος**, igne abundans.
πολύπυστος, *ον*, multis notus.
πολύρριζος, multis radicibus.
πολύρροδος, rosis abundans.
πολύρρυντος, multifluus, a, um.
πολύ, *ἐπίθ.* multum, valde; multo
 (*μετὰ συγκρ.*) **πολύ** *ἀπέχει*, inultum
 abest.
πολύς, **πολλή**, **πολύ** 1) multus,
 a, um' *οἱ πολλοί* (*τὸ πλῆθος*), multi,

vulgus, plebs. 2) magnus, a, um. 3) ἐπὶ χρόνῳ, multus, longus, a, um. 4) πολλὰ, πολὺ (ἐπὶ συγκρίσει), multo. 5) ὁ πολὺς, ἡ πολλή, τὸ πολὺ, plerumque, pleraque ἢ plerumque πολυσαρκία, corpulentia, θ. πολύσαρκος, corpulentus, a, um. πολύσεπτος, venerabilis, e. πολυσήμαντος, multa significans. πολυσπερμία, ἡ, adfluentia seminis genitalis.

πολύσπερμος, ον, semine genituali abundans.

πολυστένακτος, ον. 1) ἐνεργ. valde gemens; miserabilis, e. 2) παθητ. valde deploratus, a, um.

πολύστεπτος, πολυστέφανος, ον, πολυστεφής, ἐς, multis sertis redimitus ἢ honoratus, a, um.

πολύστικτος, ον, multis maculis notatus ἢ distinctus, a um.

1. πολύστιχος, ον, multis versibus constans.

2. πολύστοιχος, ον, multis ordinibus constans.

πολυσύλλαβος, ον, polysyllabus. πολυσχιδής, multifidus, a, um.

πολυσχιδία, multifida sextio.

πολύσχιτος, ον, varie divisus.

πολυτάλαντος, ον, multa habens talenta, τ. ἔ. dives, -itis.

πολυτάραχος, ον, magnas turbas movens; turbulentus, a, um.

πολυτεκνέω -ῶ, multos liberos habeo; multal sobolem procreo.

πολυτεκνία, ἡ, multa proles; multi liberi. [liberos.]

πολύτεκνος, ον, multos habens

πολυτέλεια, ἡ, sumptuositas, θ.

πολυτελής, ἐς, sumptuosus, a, um; magnificus, a, um.

πολυτελής λίθος, gemma, θ.

πολυτελῶς, sumptuose.

πολυτεχνεῖον, τό, schola artium.

πολυτέχνης, multas artes callens.

πολυτεχνία, ἡ, artis varietas.

πολύτεχνος, multas artes callens.

πολυτίμητος, ον multo honore dignus, a, um.

πολύτιμος, ον. 1) pretiosus, a; magni pretii. 2) τὸ πολύτιμον, pretiositas, -atis, θ.

πολύτλας, πολυτλήμων, πολύτλητος, ον, multa passus, a, um; aerumnosus, a, um.

πολύτμητος, valde sectus, a, um.

πολυτοκία -ῶ, multa pario.

πολυτοκία, ἡ, fecunditas, θ.

πολύτριχον, (β) polytrichon, οὖ.

πολύτριχος, ον, pilosus, a, um.

πολύτροπος, versutus, callidus.

πολυτρόπως, multifariam.

1. πολύτροφος, ον, pinguis, e.

2. πολυτρόφος, ον, bene alens.

πολυμήνητος, ον, cantu multum.

multum celebratus, a, um.

πολυφαγέω -ῶ, multum edo.

πολυφαγία, ἡ, edacitas, θ.

πολυφάγος, ον, edax, -acis.

πολύφερρος, bene dotatus.

πολυφημία, ἡ, gloria, -ae, θ.

πολύφημος, ον, valde celebrer.

πολύφθογγος, multisonus, a, um.

πολυφίλητος, valde carus a, um.

πολύφροντις, ι, ἐπὶ θ. multis curis plenus.

πολύφυλλος, folis abundans.

πολύφυτος, plantis, abundans.

πολυχρήματος, ον, opulentus.

πολυχρονίζω, diu moror.

πολυχρόνιος, πολύχρονος, ον, diuturnus, a, um.

πολύχρους, ον, ον, multicolor.

πολυώδυνος, ον. 1) multos dolores afferens. 2) afflictus.

πολυωρία, ἡ. 1) multa cura. *2) multa hora.

πολύωρος, ον. 1) multum curans. 2) multas horas durans.

πολυώροφος, ον, ἐπὶ θ. multa tabulata habens.

πόμα, τό, potio, -onis, θ.

πόμπενσις, ἡ, deductio pompae; processio in pompa.

πομπεύω. 1) deduco, -ere, aliquem. 2) pompam duco. 3) ὡς ἐν τοῖς θριάμβοις εἰώθε) contumelia aliquem afficio. ὁθ. τὸ νεοελ. = καταισχύνω, dedehono aliquem. 4) —ομαι, in triumpho ducor.

πομπή, ἡ. 1) missio, -onis, θ. legatio, θ. 2) deductio, θ. 3) πομπή (ἐκφορὰς, γάμον, θριάμβον κτλ.) pompa, -ae, θ.

πομπός, δ, aliquem deducens.
 *πομπώδης, ες, magnificus.
 *πομπώδως, magnifice.
 πομφολυγών -ω, in bullas con-
 verto; -οῦμαι, in bullas convertor.
 πομφόλυξ, ἡ, bulla, -ae, θ.
 πονέω -ω·1) = μογῶ, laboro, -are
 2) = ὑποφέρω, suffero, -erre; tole-
 ra, -are· δθ. 3) = ἀλγῶ, doleo, -ere.
 πόνημα, τό, labor, -oris, δ.
 πονημάτιον, obusculum, οὐ.
 πονηρεῦμαι, τό·1) facinus impro-
 bum· *2) νεοελ. astutia, θ.
 πονηρεύομαι·1) improbus sum·
 *2) νεοελ. fallacias adhibeo.
 πονηρία, ἡ, 1) improbitas; θ. *2)
 νεοελ. dolus, -i, δ. astutia, θ.
 πονηρός, ἄ, ὄν· 1) = πολύπονος,
 laboriosus, a, um· 2) = φαῦλος, im-
 probus, a, um· 3) τὸ πονηρόν, ma-
 lum, οὐ. *4) νεοελ. = πανοῦργος,
 astutus.
 πονηρῶς, πονήρως· 1) improbe,
 male· *2) νεοελ. fallaciter.
 πόνησις, ἡ, labor, -oris, δ.
 πονητικός, ἡ, ὄν, ad laborandum
 promptus, a, um.
 πόνος, δ· 1) = μόχθος, labor, δ.
 2) = ἄλγος, ὁδόνῃ, labor, δ. dolor, δ.
 ποντικός, ἡ, ὄν· 1) marinus, a,
 um· 2) ponticus, a, um· νεοελ.
 ποντικός (= μῦς), mus, muris, δ.
 πόντος, δ, 1) pontus, -i, δ. mare,
 -is, οὐ. 2) ὁ Πόντος· α') ὁ Εὐξείνιος
 Πόντος, Pontus Euxinus ἡ ἀπλ.
 Pontus· β') = ἡ χώρα, pontus, δ.
 πορδαλέος, α, ὄν, qui prae timo-
 re pedit.
 πορδή, ἡ, crepitus ventris.
 πόρδων (νεοελ. πορδαλός), qui sae-
 pius pedit μετφ. jactans.
 πορεία, ἡ· 1) iter, itineris, οὐ. 2)
 profectio, -onis, θ.
 πόρευμα, τό, profectio, θ.
 πορεύσιμος, ὄν, permeabilis, e.
 πορευτός, ἡ, ὄν, ambulans.
 πορεύομαι, eo, ire; proficiscor.
 πορθέω -ω, vasto, -are.
 πόρθησις, ἡ, vastatio, -onis, θ.
 πορθητής, δ, vastator, -oris, δ.
 πορθητικός, vastatorius, a, um.
 πορθμεία, trajectio fluminis.

πορθμείον, τό, navicula (qua fre-
 tum ἢ flumen trajicitur).
 πορθμεύς, δ, portitor, -oris, δ.
 πορθμεύω, fretum trajicio.
 πορθμός, δ, fretum, -i, οὐ.
 πορίζω τινί τι, suppedito (-are)
 alicui aliquid, praebeo (-ere) ali-
 cui aliquid, μέσ. -ομαι· α') mihi
 aliquid comparo ἡ ἀπλ. aliquid com-
 paro· β') μαθῆμ. concludo, -ere.
 πόρισμα, τό· 1) quod quis sibi
 comparavit; quaestus, -us, δ. 2)
 μαθῆμ. corollarium, -ii, οὐ.
 πορισμός, φ, comparatio, θ.
 ποριστής, δ, qui suppeditat.
 ποριστικός, qui quaerere novit.
 ποριστός, ἡ, ὄν, parabilis, e.
 πορνεία, ἡ, fornicatio, -onis, θ.
 scortatus, -us, δ.
 πορνείον, fornix, θ. lupanar, οὐ.
 πορνεύω, -ομαι, scortor, -ari.
 πόρνη, scortum, οὐ. meretrix, θ.
 πορνίδιον, τό, scortillum, οὐ.
 πορνικός, mereticus, a, um.
 πορνικῶς, meretricie.
 πορνοβοσκός, δ, leno, δ.
 πορνογράφος, scorta pingens.
 πόρνος, δ· 1) scortator, -oris, δ.
 2) = κίλυδος, cinaedus, -i, δ.
 πορνοστάσιον, τό, lupanar, οὐ.
 πόρος, δ· 1) = διάβασις, transitus,
 -us, δ. via, -ae, θ. 2) meatus, -us,
 δ. 3) = πρόσσδος, vectigal, -alis, οὐ.
 πορπάζω, fibulā subnecto.
 πόρπαξ, δ, πόρπη, ἡ, fibula, θ.
 πορπώω-ω, fibulā subnecto.
 πόρρω· 1) = πρόσω, porro· 2) = μα-
 κράν, procul· || συγκ. πορρωτέρω, lon-
 gius, ὑπερθ. πορρωτάτω, longissime
 πόρρωθεν, longinquo.
 πόρρωθι = μακράν.
 πορφύρα, ἡ· 1) purpura, θ. 2)
 purpurea vestis· † 3) pallium coc-
 cineum· 4) οἱ ἐν πορφύρῃ, pur-
 purati.
 πορφύρεος -οὺς, ἄ, -οῦν, porpu-
 rens, a, um.
 πορφυρέω -ω, πορφυρίζω, pur-
 purasco, purpureo colore sum.
 πορφυρογέννητος, ὄν, in purpura
 (τ. ἔ. patre imperante) natus.
 πορφυρέω -ω, purpuro aliquid.

πορφύρω, purpureo colore tingo.
 ποσάκις, quoties?
 ποσαπλάσιος, α, ον, ποσαπλάσιον,
 ον, quotuplex, icis.
 ποσαπλώς, quot modis?
 ποσαχῇ, quot in locis?
 ποσαχῶς, quot modis?
 πόσε, quo? quem in locum?
 πόσθη, ἡ, penis -is, ἄ. nervum,
 οὐ. ἀνατείνω τῇν — ἡν, nervum ten-
 do; ἡ ἀνατεταμένη —, tenda, -orum
 πόσθων δ, qui magno pene est.
 πόσιμος, ον, ἴδε πότιμος.
 πόσις, ἡ, potio, θ. potus, -us, ἄ.
 πόσος, η, ον, quantus, a, um?
 γεωλ. α') quantum? πόσα χρήματα;
 quantum pecuniae ἡ quanta pecu-
 nia? β') quot (μετὰ πληθ. γ') quanto,
 πόσον προτιμότερον εἶναι, quanto sa-
 tius est? δ') quam, quantum (πρὸ
 ἐπιθέτου).
 ποσόν, τό, quantitas, -atis, ἄ.
 ποσός, ἡ, ὄν, aliquantulus.
 ποσότης, ἡ, quantitas, -atis, θ.
 ποσταίος, α, ον, quoto die?
 πόστος, η, ον, quotus, a, um?
 ποσῶς· 1) aliquantum· 2) γεωλ.
 — οὐδαμῶς, nullo modo.
 ποτάμιος, ποτάμιος, ον, fluvia-
 lis, e; fluvialilis, e.
 ποταμῆδον, fluvii more.
 ποτάμιον, τό, rivus, -i, ἄ.
 ποταμίσκος, fluvius parvus.
 ποταμός, fluvius, ἄ. flumen, οὐ.
 ποταπός, ἡ, ὄν, qualis? *γεωλ.
 lamilis, e.
 *ποταπότης, ἡ, animi abjectio.
 *ποταπῶς, humiliter; abjecte.
 πότα, quando?
 ποτέ· 1) aliquando· 2) ἰάν ποτε
 μνησθῶσι, si quando meminerint.
 ποτέος, bibendus, a, um.
 πότερος, α, ον· 1) uter, utra, u-
 trum (γεν. utrius)· 2) πότερον ἢ πό-
 τερα, — ἡ, utrum — an.
 ποτέρωθι, utra in parte?
 ποτέρως, utro modo?
 ποτέρωσε, utram in partem?
 πότημα, τό, volatus, -us, ἄ.
 ποτήριον, τό, vas potatorium; po-
 culum, -i, οὐ. calix, -icis, θ.
 πότης, δ, potor, potator, ἄ.

*Ἑλληνο-Λατινικὸν Λεξικόν

ποτίζω· 1) potum praebeo; 2) =
 ἄρδενω, irrigo, -are, aliquid.
 πότιμος, ον, potabilis, e; potulen-
 tus, a, um; potui aptus.
 πότις, ἡ, potrix -icis, θ.
 πότισις, ἡ, potatio, -onis, θ.
 πότισμα, τό· 1) potio, -onis, θ.
 2) irrigatio, -onis, θ.
 *ποτιστήριον, τό, alveolus, οὐ.
 ποτιστής, δ, irrigator, ἄ.
 ποτιστήριον, ἡ, locus ubi animalia
 aquantur ἡ aquatum compelluntur
 πότιμος, δ, sors, -rtis, θ.
 πότνια, ἡ, augusta; domina.
 ποτόν, τό, potio, θ. potus, -i, ἄ.
 πότος, potatio, θ. compotatio, θ.
 ποτός, ἡ, ὄν, potabilis, e.
 ποῦ, ubi? ubinam?
 πον (ἐγκλιτ.) 1) alicubi; usquam·
 2) = ἴσως, fortasse.
 πούς, δ, pes, pedis, ἄ.
 πωδής, ες, herbosus, a, um.
 πράγμα, τό· 1) res, rei, θ. πληθ.
 τὰ πράγματα (= ἡ πολιτεία), res· re-
 rum· 2) = πράγμα χαλεπόν, ἐνοχλή-
 σεις, negotium, -ii, οὐ. molestiae,
 arum, θ.
 πραγματεία, ἡ· 1) = διατριβή, tra-
 ctatio, θ. 2) mercatura, θ.
 πραγματεύομαι· 1) — τι, περί τι-
 νος, tracto aliquid (de aliquo)· 2)
 = ἐμπορεύομαι, negotior, -ari.
 πραγματευτής, δ, negotiator, ἄ.
 πραγματικός, ἡ, ὄν, = ὁσολος,
 negotiosus, a, um· ὁθ. = rerum pe-
 ritus, usu peritus.
 *πραγματικότης, ἡ, veritas, θ.
 *πραγματικῶς, vere; re vera·
 ἐρωτημ. — itane? ita vero?
 *πραματοποίησις, effectus, -us, ἄ.
 *πραματοποιέω — ὦ, efficio, per-
 ficio, exsequor (aliquid); — οὔμαι,
 efficior, -i.
 πραέως, leniter; miti animo.
 πρακτός, α, ον, agendus, a, um
 faciendus, a, um.
 πρακτής, δ, exactor, -oris, ἄ.
 πρακτικός, ἡ, ὄν· 1) agendi peri-
 tus, a, um; *2) γεωλ. ἀνήρ πρακτι-
 κός, homo usu peritus.
 πρακτός, ἡ, ὄν, qui agi potest.
 πράκτωρ, δ, qui aliquid facit; qui

aliquid agit· δδ. α') exactor· β') curator ἢ procurator.

πρανῆς, ἔς, pronus, a, um; declivis, e· τὸ —ῆς, declivitas.

πραξικοπία, -ῶ, dolo occupo.

πράξις, ἡ· 1) actio, -onis, θ. 2) πράξις δράματος, actus, -us, ἀ. 3) = ἔργον, facinus, -oris, οδ. 4) = εἰσπραξις, exactio, -onis, θ.

πρᾶος, ον, lenis, e; mitis, e.

πρᾶότης, ἡ, lenitas, θ.

πρασιά, ἡ, area, -ae, θ.

πρασινίζω, porraceus sum.

πράσινος, ον, porraceus, a, um.

πράσις, ἡ, venditio, -onis, θ.

πράσσον, τό, porrum, -i, οδ.

πράσσω ἴδε πράττω.

πρατέος, vendendus, a, um.

πρατήρ, πράτης, δ, venditor, ἀ. πρατήριον, τό, locus, in quo res venales venum exponuntur.

πρατός, venditus, a, um.

πράττω καὶ πράσσω· 1) ago, -ere; facio, -ere, aliquid· παθητ. fio, conficior· 2) ago, -ere· 3) administro, -are; tracto, -are; aliquid· 4) = εἰσπράττω, πράττω ἢ πράττομαι τινα ἀργύριον, φόρον, exigo ab aliquo pecuniam, tributa, δδ. τὰ πραττόμενα, tributa· 5) μετ' ἐπιρῆμ. εὖ πράττω τι, bene gero (exerceo) aliquid.

πράυνσις, ἡ, sedatio, θ.

πραῦντικός, ἡ, ὄν, mitigans.

πραῦνω· 1) sedo, -are, aliquid· 2) lenio, ire, aliquem ἢ aliquid· 3) mitigo, -are, mansuefacio, -ere, aliquid· 4) —ομαι, mitesco, -ere; παθητ. lenior et sedatior reddor. πραῦς, εἶα, ὅ, lenis, e; mitis, -e; mansuetus, a, um.

πράως, leniter; mansuete.

πρέμιον, τό, parvus stipes.

πρέμνον, τό, stipes, -itis, ἀ.

πρεμνώδης, ες, stipiti similis.

πρέπει· 1) = προσήκει, decet; convenit· 2) νοεῖ· α') = ἀρμόζει, decet· β') = δεῖ, χρῆ, oportet.

πρέπον, τό, quod decet et convenit; decorum, -i, οδ.

πρεπόντως, decenter.

πρέπω (εὖχρ. ἐν τῷ ἐνεσθ. καὶ

παρσ.)· decorus sum.

πρέπων, οὔσα, ον, conveniens -ntis; congruens, -ntis.

πρεσβεία, ἡ, legatio, θ.

πρεσβευτής, δ· 1) legatus, -i, ἀ. 2) orator, -oris, ἀ.

πρεσβεύω· 1) legatus sum; legatus eo· 2) déprecor pro aliquo.

πρέσβις, ιος, ἡ, mulier legata.

πρέσβυς· 1) ἐπὶ δ. senex, senis, πρεσβύτερος, α, ον, senior, us ἢ major (-us) natu· πρεσβύτατος, ἀτη, ατον, maximus (a, um) natu· 2) οὐσ. οἱ πρέσβεις· α') seniores, optimates· 3) = πρεσβευταί, legati.

†πρεσβυτέριον, presbyterium, οδ.

πρεσβύτερος, α, ον· 1) ἴδε πρέσβυς· 2) οὐσ. δ —, presbyter.

πρεσβύτης, δ, senex, senis, ἀ.

πρεσβυτικός, ἡ, ὄν, senilis, e.

πρεσβύτις, ἡ, senex, vetula, θ.

πρηγνῆδον, prone.

πρηγῆς, ἔς, pronus, a, um.

*πρήξιμον, τό, tumor -oris, ἀ.

*πρήσκομαι, tumeo, -ere.

πρηών, δ, eminentia montis.

πριαπίς, priapum imitor.

πριαπισμός, δ, priapismus, ἀ.

πριαπώδης, ες, priapo similis.

πρίν· 1) prius; ante· πρίν ἢ, antequam· α') μετ' ἀπαρεμφ. πρίν ἢ, θεῖν σε, priusquam venias· β') μετ' ὀριστ. οὐτε πρόσθεν ἀπέμεινεν αὐτόν, πρίν (ἢ) πλίσιν ἔδωκε, neque ante dimisit eum, quam fidem dedit· γ') μετ' ὕπον. μετὰ τοῦ ἀν· πρίν ἂν εἰπω περὶ τούτου, antequam de hac re dicam· 2) δ πρίν, pristinus.

πρίνος, ἡ, ilex, -icis, θ.

πρινώδης, ες, illigneus, a, um.

πρινών, δ, illicetum, -i, οδ.

πριόνιον, serrula, θ. *νοεῖ· serra.

πριονίζω, serro; serrā seco.

πρίσμα, τό· 1) = πριονίδι, scobis, -is, θ. 2) σγ. γεωμ. prisma, -atis, οδ.

πρίστης, δ, qui serrat, ἀ.

πρίστις, ἡ, pristis, (-im, -in), θ.

πριστός, serra sectus, a, um.

1. πρίω (πριονίζω)· serrā seco.

2. πρίω, πρσ. τοῦ ἐπριώμην.

πρίων, δ, serra, -ae, θ.

πρωτός, ἡ, ὄν, ἐπὶ θ. serra dissectus.

πρό· 1) pro (μετ' ἀφαιρ.)· πρό τοῦ ναοῦ, pro aede· 2) prae (μετ' ἀφαιρ.), πρό ὀφθαλμῶν, prae oculis· 3) ante, (μετ' αἰ.), πρό ἐμοῦ, ante me· 4) coram (μετ' ἀφαιρ.), πρό τοῦ πλήθους, coram populo.

προαγγελία, ἡ, praenunciatio, θ. προαγγέλλω· 1) = προσημαίνω, praenuntio, -are, aliquid· 2) προλέγω, praedico, ere, aliquid.

προάγγελμα, τό, praedictio, θ.

προάγγελος, ὄν, praenuntius.

προαγγελτικός, pronuntians.

προαγοράζω, praemo, -ere.

προαγορασία, ἡ, praemptio, θ.

προαγοραστής, ὁ, praemptor, ἄ.

προαγορεύσις, ἡ, praedictio, θ.

προαγορεύω· 1) = προλέγω, praedico (-xi) -ere· 2) νοεῶ, ὁ προαγορεύσας, qui prius locutus est.

προαγός, ὁ, dux, -cis, ἄ.

προάγω, 1) = ἐξάγω, produco, -ere, aliquem ἢ aliquid· 2) = προβιβάζω, produco, -ere — οἶμαι εἰς τι, promoveo (promotus sum), -i, ad aliquid· 3) = παρακινῶ τινα εἰς τι, proveho, impello aliquem ad (in) aliquid, ad aliquid faciendum· 4) ἄμετ. praeco, -ire; progredior.

προαγωγή, ἡ· 1) promotio ad honores β') νοεῶ. προβιβασμός, pro- vectus, -us, ἄ. = provectio, promotio, θ.

προαγωγικός, 1) ad producendum aptus· 2) ad lenocinium aptus.

προαγωγός, ὁ, 1) perductor ἢ productor, ἄ. 2) ἐπὶ κακοῦ, leno, -onis, ἄ. prostitutus, ἄ.

προαγωνίζομαι, propugno.

προάγω, praecino; prius cano.

προαίρεσις, ἡ, propositum ὁ. studium, ὁ. institutum, ὁ.

προαιρετικός, ἡ, ὄν, qui sponte (volenti animo), facit.

προαιρετικῶς, sponte.

προαίρεομαι -οὔμαι τί τινος, πρό τινος, τί ἀντί τινος, praefero, praepono aliquid alicui.

προαισθάνομαι, praesentio.

προαίσθησις, ἡ, praesensio, θ.

† προαιώνιος, ὄν, qui fuit ante omne aevum.

προαλείφω· 1) prius ungo; ante obliño· 2) νοεῶ. — οἶμαι εἰς τι, me praeparo ad aliquid.

προαλίσκομαι, ante capior.

προάλλομαι, prosilio, -ire.

προαμαρτάνω, ante pecco.

προαμείβομαι ἔργον, prius (priusquam pretium solvam) mihi opus exhiberi jubeo.

προαναγγέλλω, ante nuntio, aliquid; praenuntio, aliquid.

προαναίρεω -ῶ, prius occido.

προανακρίνω, prius interrogo.

*προανάκρισις, ἡ, prior inquisitio.

προανάκρουσις, ἡ, exordium, ὁ.

*προανάκρουσμα, praecentio θ.

προανακρούομαι, prior exordior; praeludo praecino, -ere.

† προανάρχος, ὄν, ἐπὶ θ. qui ante omne principium et ipse initii expers est. [principium.

† προανάρχως, ἐπὶ θ. ante omne

προαναφέρω, ante profero.

προαναχωρέω -ῶ, ante discedo.

προαναχώρησις, discessio ante facta.

προανεκτείνω, προανέχω, prior attolo, -ere; elevo, -are.

προανθέω -ῶ, praefloreo, -ere.

προάνθησις, ἡ, primus flos.

προανίσταμαι, prior exsurgo.

προαπαλείφω, ante deleo, -ere.

προαπαλλάττω, ante libero.

προαπαντάω -ῶ, obviam curro.

προαπάντησις, ἡ, obviam itio.

προαπέρχομαι, prior abeo ἢ discedo.

προαποβάλλω, drius abjicio.

προαποδείκνυμι, ῥῆμ. prius demonstro, -are.

προαποδείξις, ἡ, demonstratio praevia; res ante demonstrata.

προαποδημέω -ῶ, prius peregre abeo; prius proficiscor.

προαποδίδωμι, ante reddo.

προαποθνήσκω, praemorior.

προαπολαύω, prius fruor.

προαπολείπω, ante relinquo.

προαπόλλυμι, ante perdo; — υμαι, ante pereō.

προαποξηραίνω, ante exsicco.
 προαπολύω, prius solvo, -ere.
 προαποπέμπω, ante dimitto.
 προαποπλύνω, prius abluo, -ere.
 προαπορρίπτω, ante abjicio.
 προαποστέλλω, ante emitto ἢ
 praemitto.
 προαρριθμέω -ῶ, praenūmero.
 προαρραγή, ἡ, praereptio, θ.
 προαρράζω, praeripio -i, -ere.
 προάρχομαι, prius incipio.
 προασκείω -ῶ, prius exerceo (a-
 liquem); praeparo, -are, aliquem.
 προασπίζω, clipeo objecto pro-
 tego, propugno, -are.
 προασπιστήρ, προασπιστής, δ,
 propugnator, protector, ἄ.
 προάστειον, suburbium, οὖ.
 προάστειος, suburbanus, a, um.
 προασφαλίζω, praemunio, -ire.
 -ομαι, praemunior.
 προαύλιον, τό· 1) vestibulum ex-
 terius· 2) τὰ προαύλια, dies, qui
 nuptias antecedit.
 προαυξάνω, ante augeo; -ομαι,
 ante augesco, -ere.
 προαύησις, ἡ, corporis incre-
 mentum.
 προαφαίρω -ῶ, ante adimo ἢ
 aufero (aliquid).
 προαφίστημι, προαφίσταμαι· 1)
 prior abscedo· 2) prior deficio.
 προβαδίζω, praecedo, -ere.
 προβαίνω· 1) progredior (-gres-
 sus sum, -i); provehor, (-ectus sum,
 -i)· 2) — τῷ ποδί, pedem profero.
 προβάλλω, -ομαι, projicio, (-eci,
 ectum, -ere), aliquid.
 προβαπτίζω, ante haptizo.
 προβασανίζω, ante torqueo.
 προβασιλεύω, 1) ante impero· *2)
 ante rex fio.
 προβάσις, ἡ, progressio θ.
 προβάτειος, α, ον, ovillus, a, um;
 vervecinus,, a, um.
 προβάτιον, τό, ovicula, -ae, θ.
 προβατοβοσκός, δ, ovilio, ἄ.
 πρόβατον, τό, ovis, -is, θ.
 προβεβαιώω -ῶ, ante confirmo.
 προβεβηκώς, ὡς, ἴδε προβαίνω.
 προβεβουλευμένος, cogitate.
 προβέα (προβία), pellis ovina.

πρόβειος, ον, ovinus, a, um.
 προβιβάζω, produco (-xi, ctum,
 ere) aliquem promoveo (-ovi, -o-
 tum, -ere), aliquem ἢ aliquid· —
 ομαι, promoveor (-motus sum, -eri);
 progredior (-gressus sum, -i).
 προβίβασις, ἡ, promotio.
 προβιβασμός, δ, promotio, θ.
 προβλαστάνω, praegermino.
 προβλεπτικός, providus, a, um.
 προβλέπω, provideo, praevideo.
 πρόβλεψις, ἡ, provisio, θ.
 πρόβλημα, τό, problema, οὖ.
 *προβληματικός, ἡ, ὄν, incertus.
 προβληματώδης, ες, in questione
 positus.
 προβλής, δ, ἡ, projectus, a, um.
 προβολεύς, δ, productor ἄ.
 προβολή, ἡ, projectum, οὖ.
 προβοσκίς, ἡ, proboscis, -idis, θ.
 προβούλευμα, τό, κυρ. = praede-
 liberatum a senatu· ὁθ. — senatūs
 consultum, -i, οὖ.
 προβούλευσις, ἡ, praeconsultatio.
 προβουλευώ· 1) = προνοῶ, pro-
 ficio, -ere; provideo, -ere· 2) ἐπὶ
 τῆς βουλῆς, deliberatione populum
 praevenio· ὁθ. = praedelibero.
 προγάμιος, ον, προγαμιάς, α,
 ον, προγάμιος, ον, quod ante nu-
 ptias procedit.
 προγάστωρ, δ, ἡ, cui venter pro-
 mient; ventriosus, a, um.
 προγενέστερος, α, ον, prior natu;
 major natu· ὁθ. — antiquior.
 προγεννάω -ῶ, ante genero.
 προγεννήτειρα, ἡ, progenetrix, θ.
 προγεννήτωρ, δ, progenitor, ἄ.
 *πρόγευμα, τό, jentaculum, οὖ.
 προγευματίω· 1) ante ἢ priusgu-
 sto (aliquid)· *2) γεωλ. = ἀκρατ-
 ζομαι, jento, -are.
 προγεύομαι· 1) praegusto, -are·
 *2) γεωλ. = προγευματίω 2.
 προγηράσκω, prius senesco.
 προγίγνομαι, prior sum ἢ fio,
 antecedo, praecedo.
 προγιγνώσκω καὶ προγινώσκω,
 praenosco (-novi, -ere) aliquid;
 praescio, -ire, aliquid.
 προγνώσις, ἡ, praenotio, θ.
 προγνώστης, δ, praescius futuri.

προγενωστικὸς, ἡ, ὄν, facultate prae sagiendi praeditus.

προγονή, ἡ, privigna, -ae, ὅ.

προγονικός, ἡ, ὄν, a majoribus acceptus, a, um.

πρόγονος, ὄν, ante genitus; major natus; οἱ —οι ἡμῶν, nostri majores.

πρόγονος (προγόνι)· privignus, ἄ. **πρόγραμμα**, τό, tabula, -ae, ὅ. libellus, -i, ἄ.

προγραφή, ἡ, proscriptio, ὅ.

προγράφω· 1) ante (prius) scribo aliquid; proscribo aliquid· 2) praescribo alicui aliquid.

προγυμνάζω, ante exerceo; praeparo —ere, aliquem· —ομαι, exerceor; paro me alicui re.

προγυμνασία, ἡ, *προγύμνασις, ἡ, exercitatio praevia.

προγύμνασμα, τό, praexercitamentum, -i, οὐ.

προγυμναστής, ὁ, qui ante exercet; qui praeparat (aliquem).

προδανείζω, ante ieneror.

προδεικνυμι καὶ προδεικνύω, praemonstro, —are, aliquid.

προδεικνέω —ω, ante coeno.

πρόδηλος, ὄν, ante notus, a, um· manifestus, perspicuus, a, um.

προδηλώω —ω· 1) ostendo, clarum reddo (aliquid)· 2) praesignifico.

προδήλως, manifeste.

προδήλωσις, praesignificatio, ὅ.

προδιαγιγνώσκω· 1) ante considero ἢ perpendo· 2) ante (causam cognitam) judico, —are.

προδιάγνωσις, ἡ, praecognitio, ὅ.

προδιαγράφω, ante describo.

προδιάθεσις, ἡ, antecedens dispositio.

προδιαλύω, ante dissolvo, —ere.

προδιασκευάζω, ante adorno.

προδιάσκεψις, praedeliberatio.

προδιασκοπέω —ω, ante considero

προδιαστέλλω, ante distinguo.

προδιαστρέφω, ante perverto.

προδιασύρω, prior traduco et carpo; prior violo, —are.

προδιατάσσω, ante ordino.

προδιάταξις, praedispositio, ὅ.

προδιατέμνω, ante disseco.

προδιατίθημι, praedispono, —erē.

προδιατυπώω —ω, ante informo.

προδιατύπωσις, praeinformatio.

προδιδάσκω, praedoceo, aliquem ἢ aliquid· —ομαι, praedoceor, —eri.

προδίδωμι· 1) prodo (—idi, —itum, —ere) aliquid· 2) defero, —erre· 3) —ομαι, me prodo· 4) prius do,

prior do.

προδιέρχομαι· 1) ante pertranseo·

2) ante commemoro, aliquid.

προδικάζω, praedudico, —are.

προδικασία, ἡ, praedudium, οὐ.

***προδικαστικός**, praedudicialis, e.

προδιοικέω —ω, ante dispono.

προδιοικησις, ἡ, praeparatio, ὅ.

προδοκεῖ, prius videtur; **προδέδοκται**, prius decretum est.

πρόδομος, ὁ· 1) antica pars templi· 2) vestibulum, —i, οὐ.

προδοξάζω, prius opinor.

προδοσία, ἡ· 1) proditio, ὅ. *2) νεοεὶλ. δοχὰν —, perduellio.

πρόδοσις, ἡ· 1) antedatio, elargitio, ὅ. 2) = **προδοσία**, proditio, ὅ.

προδότης, ὁ, proditor, —oris, ἄ.

προδοτικός, proditorius, a, um.

προδοτικῶς, proditorum more.

προδότις, **προδότρια**, proditrix.

πρόδουλος, ὄν, servilis, e.

προδρομή, ἡ, praecursio, ὅ.

προδρομικός, praecursorius.

πρόδρομος, ὁ, praecursor.

προδωρέομαι —οῦμαι, prius dono.

προεγείρω, ante excito, —are.

προεγκλείω, ante includo.

προεγχειρίζω, ante in manus do.

προεδρά, ἡ, prima sedes.

προεδρεία, ἡ, praesidentia, ὅ.

προεδρεῖον, sedes praedis.

προεδρεύω, praeses sum.

προεδρία, ἡ, ἴδε **προεδρεία**.

πρόεδρος, ὁ, praeses, —idis.

προεθίζω, prius adsuefacio· —ομαι, prius adsuesco.

προειδώς, νῖα, ὅς, praescius.

προεικάζω, conjecturā praesentio (—sensi) aliquid.

πρόειμι, anteo (—ii, —ire); antecedo, —ere; progredior, —i.

πρόειμι (προὔπαρχω), antea sum.

προεῖπον· 1) antea dixi, prae-dixi· 2) ἐκέλευσα, edixi jussi.

προεῖργω, prior arceo, -ere.

προεῖρημένος, η, ον, supra dictus, antea commemoratus, a, um.

προεῖσαγω, prior iuduco.

προεῖσαγωγή, praevia introductio.

προεῖσβάλλω· 1) ante injicio ἢ insero· 2) ἀμει. ante irrumpo.

προεῖσερχομαι, ante ingredior.

προεῖσβάλλω· 1) ante ejicio, -ere· *2) νεοελ. extendo (lineam).

προεῖκδίδωμι, prius edo, -ere.

προεῖκδοσις, ἡ, prior editio.

προεῖκδρομή, ἡ, procursio, θ.

προεῖκθεις, praevia expositio.

προεῖκθω, procurro, ante alios excurro, -ere.

προεῖκθρόω, -ω, προεῖκθρώσκω, prosilio ἢ ante prosilio.

προεῖκλέγω, ante eligo.

προεῖκλείπω, ante desero.

προεῖκλύω, ante resolvo.

*προεῖκτασις, ἡ, extensio, θ.

*προεῖκτεινώ, extendo, -ere· — ομαι, porrigor (porrectus sum, -i).

προεῖκτελέω -ω, ante perficio.

προεῖκτίθεμαι, ante expono.

προεῖκφωνέω -ω, ante profero.

προεῖκχέω, ante effundo.

προεῖλασις, ἡ, provecio, θ.

προεῖλαύνω, procedo, -ere.

προεῖλέγχω, ante refuto.

προεῖλευσις, ἡ· 1) egressus, -us, ἀ. praecursus -us, ἀ. *2) νεοελ. proventus, -us, ἀ. ortus, -us, ἀ.

προεῖνδύω, ante induo.

προεῖνείρω, ante insero.

προεῖνεξις, ἡ, prolatio -onis, θ.

προεῖνεργέω -ω, ante operor.

προεῖντυγχάνω, prius incido.

προεῖντυπώω -ω, ante imprimo.

προεῖξάγω, prior educo.

προεῖξανίσταμαι, prior exsurgo.

προεῖξαποστέλλω, praemitto.

προεῖξάρχω· 1) prior incipio· 2) princeps ἢ dux sum.

προεῖξελέγχω, ante redarguo.

προεῖσερχομαι, antegredior.

προεῖξετάζω, ante examino.

προεῖξέχω, promineo, -ere.

προεῖξομαλίζω, ante complano.

*προεῖξομαλύνω τὰς δυσκολίας, difficultates ἢ rem difficilem antea explano.

προεῖξοφλέω -ω, ρημ. de summa detraho.

προεῖξόφλησις, ἡ, deductio; θ.

προεῖξοχή, ἡ, prominentia, θ.

προεῖξόρτιος, ον, festum diem procedens.

προεῖπισκοπέω -ω, ante inspicio

προεῖπίσταμαι, praescio, -ire.

προεῖπιχειρέω -ω, prior aggredior ἢ molior aliquid.

προεῖπιχειρήσις, prior aggressio.

προεῖρευνάω -ω, prius indago, vestigo.

προεῖρμηνεύω, ante interpretor.

προεῖρχομαι· 1) progredior, -i;

provehor, -i; procedo, -ere· 2) egredior, -i; prodeco, -ire.

προεῖσθίω, antea edo.

προεῖσις, ἡ, emissio, -onis, θ.

προεῖτοιμάζω, praeparo; — ομαι εἰς τι, me ad aliquid praeparo.

προεῖτοιμασις (*προεῖτοιμασία), ἡ, praeparatio, -onis, θ.

προεῖτοιμαστής, δ, praepparator, ἀ.

προεῖναγγελλίζομαι, adnuntio laeta et felicia.

προεῖνεργετέω -ω, prior benefacio; — ομαι, prius beneficio afficior.

προεῖνκρινέω -ω, ante bene considero aliquid.

προεῖντρεπίζω, praeparo, -are.

προεῖφορμάω -ω, ante irruo.

προεῖχῆς, ἐς, eminens, -ntis.

προεῖχω, emineo, -ere.

προεῖημιώω -ω, ante punio.

προεῖζώννυμι, praecingo, -ere.

προηγμένων, qui praeit; duae viae.

προηγέομαι -οῦμαι, praeco, -ire;

praecedo; antegredior. -i, antecedo, -ere, aliquem ἢ aliquid.

προήγησις, praegressus, -us, ἀ.

προηγῆταιρα, ἡ, quae preit.

προηγητής, δ, qui praeit.

προηγητικός, qui praecedit.

προηγιασμένος, η, ον, ἐπὶ θ. praesantificatus.

προηγμένα, τὰ, (κατὰ τοὺς Στωϊκούς), producta, praecipua, prae-

posita (ὡς πλοῦτος, ὑγεία, τιμή).
ἀντίθ. ἀποπροηγμένα, δ ἴδε.

προηγоргέω -ω, defendo (ut pa-
trons).

προηγorgia, ἡ, defensio causae.

προηγorgoménos, prius.

προηγδομαι, προηγδύνομαι, ante
laetor, aliqua re.

προηγώ, procedo, -ere.

προηγμερινός, pridianus, a, um.

προηγμερόω -ω, ante mitigo.

προηγμεμα, τό, praefixum, -i, οὐ.

προηγθεραπεύω, praecuro.

προηγθερμαίνω, praecalefacio.

προηγθοις· 1) propositum, οὐ.
consilium, οὐ. 2) γραμ. propositio

προηγθεσμία, ἡ, praestitutus dies.

προηγθετικός, praepositivus, a, um.

προηγθεω, praecurro, -ere.

προηγθήκη, ἡ, locus in quo mer-
ces venales exponuntur.

προηγθήσκω, praemior, -i.

προηγρηνέω -ω, praeluceo, -ere.

προηγθυμίομαι -οῦμαι alacri (prom-
pto ad agendum) animo sum· ὁθ.

studeo, cupio.

προηγθυμία, ἡ, (animi) alacritas,
propensus animus; studium, οὐ.

προηγθυμοποιέω -ω, alacrem red-
do alicui· * -οῦμαι = προηγθυμίομαι

προηγθυμος, ον, promptus, a, um;
alacer, cris, e; studiosus, a, um;

propensus, a, um.

προηγθύμως, alacri animo, alacri-
ter, prompte; studiose.

προηγθυρον, τό, janua anterior.

προηγθύω· 1) ante sacrifico· 2) —
τοῦ λαοῦ, pro populo sacrifico.

προηγθεράκιον, τό, clypeus, á.

προηγάπτω, procul mitto.

προηγῆμι· 1) praemitto, -ere, ali-
quid (βέλος, telum)· 2) emitto, di-

mitto, -ere, ὁθ. = emitto, -ere, ne-
gligo -ere, aliquid· 3) προηγῆμι á-

μαντὸν ἐπὶ τι, εἰς τι ἢ τινι, me com-
mitto alicui rei ἢ alicui; rúo in

aliquid· ὁθ. μέσ. προηγῆμαι, a me di-
mitto· ἐντεῦθ. α') profundo, ef-

fundo, prodigo -ere, aliquid· β')

abjicio, -ere; negligo, -ere, ali-
quem ἢ aliquid ὁθ. = desero ali-

προηγῆκα (= δωρεάν), ἴδε προηγ.

προηγκίως, α, ον, dotalis, e.

προηγκίζω, doto aliquam.

προηγκοδοτέω -ω, dotem do.

προηγκοδότῃσι, datio dotis.

προηγκῶς, α, ον, dotalis, e.

προηγξ, ἡ, dos, dotis, θ. ἐπὶ προηγ-

κα (= δωρεάν), gratis, gratuito,
sine mercede.

προηγπταμαι, antevolo, are.

προηγστημι· 1) statuo ante; col-
loco ἢ pono ante· 2) — τινά τιος,

praeficio, praepono aliquem alicui
rei· 3) προηγσταμαι τι, propono ἢ

praepoño aliquid.

προηγστορέω -ω, ante memoro,
prius commemoro (aliquid).

προηγκαθαίρω, praepurgo, -are.

προηγκαθάρισμα, ἡβδομάς, hebdo-
mas praepurificationis.

προηγκάθαρις, praepurgatio θ.

προηγκαθεδρία, ἡ, primus locus in
consequu; prima sedes.

προηγκαθέζομαι, praesideo, -ere.

προηγκαθεύδω, praedormio, -ire.

προηγκαθηγέομαι -οῦμαι, praeco;
duco; ducem viae me praebeo.

προηγκαθηγητής, ὁ, dux; praeses.

προηγκάθημαι· 1) ante sedeo; ante
situs sum· 2) praesideo, -ere.

προηγκαθιδρύω, ante colloco, -are.

προηγκαθιερόω -ω, ante consecro.

προηγκαθίζω· 1) ante consideo· 2)
praesideo, praesidio sum (alicui).

προηγκαθίστημι, prius constituo.

προηγκαίω, ante accendo.

προηγκαλέομαι -οῦμαι· 1) provo-
co, -are, ὁ προηγκαλούμενος (εἰς μάχην),

provocator, -oris, á. 2) lacer-
so (-ivi, -itum, -ire).

προηγκαλινδέω -ω, provolvo, -ere;
—οῦμαι, provolvor; volvor ante.

προηγκάλυμμα, τό· 1) tegum-
entum velum, οὐ. 2) praetextus, á.

προηγκαλύπτω, praedendo ad te-
gendum; —ομαι, praetendo ad me

tegendum.

προηγκάμνω, ante laboro, -are.

προηγκάρδιον, scrobiculus cordis.

προηγκαταβαίνω, ante descendo.

προηγκαταβάλλω· 1) praecacio, -ere
2) περι χερσιν. alicui pecuniam cre-

do; pecuniam ante diem solvo.
προκαταβολή, ἡ, solutio (pecuniae) ante diem.

προκαταδικάζω, praedamno.

προκαταθέω, praecurro -ere.

προκατακαίω, ante incendio.

προκατάκειμαι, ante discumbo.

προκατακλίνω, ρ. ante reclino;
 —ομαι in superiore loco accumbo
προκατάκλις, ἡ, locus superior
 in convivio.

προκατακλύζω, ante inundo.

***προκατακλυσμαῖος**, α, ον, ante deluvialis, e.

προκαταλαμβάνω 1) anticipo, -are aliquid 2) praeeucupo, -are aliquid 3) praeverto, -ere (τὰς ψυχὰς animos) 4) —ομαι, praeeucupor (-occupatus sum, -i); praevertor, -i.

προκαταλαείνω, prius laeviso.

προκατάληψις, ἡ, anticipatio, -onis, θ. praeeoccupatio, θ.

προκαταλύω, ante dissolvo.

προκαταρχητικός, ἡ, ὄν 1) principalis, originalis, e *2) γενεῶν. —ῆ παίδευσις, rudimentum, οὐ.

προκαταρχητικός, prius; antea.

προκατάρξις 1) principium et origo 2) ἐπὶ δίκης, contestatio litis.

προκαταρτίζω, ante absolvo ἢ perficio (aliquid).

προκαταρτισμός, δ, praevia perfectio.

προκατάρχω 1) praexisto, -ere; anteverto, -ere 2) prior initium facio alicujus rei; οὐνήθ. μέσ. —ομαι τινος, prior initium facio.

προκαταφεύγω, ante confugio.

προκατέρχομαι, antegredior, -i.

προκατέχω, praeeucupo, -are.

προκατηχέω —ω, prius instituo.

προκατοπτέω, ante speculor.

προκατοπτρίζομαι, praevideo tanquam in speculo.

***προκάτοχος**, δ, decessor, ἀ.

πρόκειμαι 1) positus ἢ objectus sum ante aliquid 2) exponor (-situs sum) 3) ἐπὶ νεκροῦ δ πρόκειμενος νεκρός, mortuus expositus, hic mortuus 4) τὸ πρόκειμενον quaestio proposita *5) γενεῶν. πρό-

κεῖται (τρίτοπρ.) agitur, queritur.

προκελεύω, ante jubeo.

προκήδομαι, viri curam gero.

προκήρυγμα, τό, edictum per praeconem; praedicamentum, οὐ.

προκηρυκεύομαι 1) per praeconem edico 2) praeconem antemitto.

προκήρυξ, δ, propraeco, ἀ.

προκήρυξις, ἡ, praedicatio, θ.

προκηρύσσω καὶ προκηρύττω, indico prius.

προκινδυνεύω, in prima, acie pugno ὁθ. οἱ προκινδυνεύοντες (ἐν τῇ μάχῃ), antesignati (-orum), prima (acies).

προκινέω —ω, promoveo, -ere.

προκλαίω, ante fleo.

προκλείω, ante claudio.

πρόκλησις, ἡ, provocatio, θ.

προκλητικός, provocans, -tis.

***προκλητικῶς**, modo provocante

προκλίνω, inclino pronus.

προκλύζω, ante abluo.

προκομιδῆ, ἡ, prolatio θ.

προκομίζω, profero, -erre.

προκόμιον, τό, 1) anterior coma 2) = φενάκη, coma falsa.

προκοπή, ἡ, processus, -us, ἀ. progressus, -us, ἀ. profectus, ἀ.

προκόπτω, procedo, -ere; progredior, -i, proficio, -ere, (in aliqua re).

προκόσμημα, anteoramentum.

προκόσμιος, ον, antemontanus, a, um; mundo antiquior.

προκρέμαμαι, propendeo, -ere.

προκρίνω 1) ante dijudico, -are 2) — τινά τινος, profero (-tuli), aliquid alicui.

πρόκρισις, ἡ, praelatio θ.

προκριτέος, α, ον, praeferendus.

πρόκριτος, ον, praelatus, a, um ὁθ. princeps -ipis.

προκυλινδῶ —ω τι, provolvō (-ere), aliquid.

προκυλίω, provolvō (aliquid).

προκυμαία, **προκυμία**, moles, θ.

προκύπτω 1) inclinans me prodeō ὁθ. α') propendeo, -ere β') prospicio, foras prospecto *2) γενεῶν. μεταφ. ἐκ τούτου προκύπτουσα

πολλὰ ἀγαθὰ, multa bona, ex hoc nascuntur.

προλαλέω -ῶ, prae loquor, -i.

προλαλία, ἡ, praefatio, θ.

πρόλαλος, praiceps in loquendo.

προλαμβάνω· 1) ante accipio (aliquid)· 2) = προκαταλαμβάνω, προφθάνω, τινά ἢ τι, anticipo, -are, aliquid· *3) νεοελ. προλαβών, antecedens; superior.

προλάμπω, praeluceo, -ere.

προλαίνω, ante laevigo.

προλέγω· 1) praedico (-xi, -ctum, -ere), aliquid· 2) = ἐπιτάττω, praedico, edico, -ere, aliquid alicui.

προλείπω, ante relinquo.

προλευκαίνω, ante dealbo.

προληπτικός, ἡ, ὄν· 1) anticipans, ntis· *2) νεοελ. δεισιδαμων, superstitiosus, a, um.

προληπτικῶς· 1) per anticipatio-nem· *2) νεοελ. supstitiose.

πρόληψις, ἡ· 1) σχ. ἐπιτοκίον, anticipatio, -onis, θ. 2) = προκατελημμένη γνώμη, praesumptio, θ.

πρόλοβος, δ, ingluvies (avium).

προλοβώδης, similis incluviei.

προλογίζω, prologum dico.

πρόλογος· 1) = προοίμιον, praefatio· 2) = δράματος, prologus, δ.

προλούω, praeluo, -ere.

προλύτης, δ, prolyta, -ae, δ.

προμαλάσσω, prius mollio.

προμάμμη, ἡ, proavia, -ae, θ.

προμανθάνω, praedisco, -ere.

προμαντία, praevaticinatio, θ.

προμάντευμα, praesagium, οὐ.

προμαντεύομαι τι, ante vaticinor (vaticinatus sum), aliquid.

πρόματις, δ, oraculi antistes.

προμαχέω -ῶ, propugno, -are.

προμαχητικός, propugnatorius.

προμάχομαι τινος, propugno pro aliquo.

πρόμαχος· 1) in prima acie pug-nans· 2) propugnator, δ.

προμαχών, δ, propugnaculum, οὐ.

προμεθύσκω, ante inebrio.

προμελέτῶ -ῶ, prius meditor, -ari; praemeditor, -ari.

***προμελέτη**, ἡ· 1) studium prae-paratorium, praemeditatio, θ. 2)

praemeditatio, -onis, θ. 3) ἀνευ προμελέτης· α') ad aperturam libri, aperto libro· β') sine consilio.

προμελέτησις, praemeditatio, θ.

προμετωπίς, ἡ, frontale, οὐ.

προμήθεια, ἡ· 1) providentia,

-ae, θ. *2) νεοελ. α') cura, -ae.

θ. β') προμήθειαι, commeatus, us.

προμηθεύομαι -οῦμαι, provideo.

προμήθευμα, providum factum.

***προμηθευτής**, δ, praebitor, δ.

προμηθεύω, praebeco -ere; sug-

gero (-essi, -ere) prospicio· —

-ομαι τι, mihi aliquid comparo· me

aliqua re instruo.

προμηνύω, praenuntio, -are.

προμήτωρ, ἡ, avia, -ae, θ.

πρόναος, δ, templi vestibulum.

προναυμαχέω -ῶ· 1) prior na-

vale proelium in eo· 2) — τινός, pro

aliquo navali proelio dimico.

προνοέω -ῶ, provideo (-idi, -isum,

-ere) aliquid.

προνοητής, δ, qui providet.

προνοητικός, providus, a, um.

προνοητικῶς, prospicienter.

πρόνοια, ἡ· 1) providentia, θ. 2)

prospicientia, θ. 3) curia· 4) ἐκ

προνοίας, proviso.

προνομή, ἡ· 1) pabulatio, -onis.

θ. 2) pabulum, -i, οὐ.

προνομευτής, δ, pabulator.

προνομεύω, pabulor.

προνομία, ἡ, προνόμιον, τό, pri-

vilegium, -ii, οὐ.

προνομιοῦχος, privilegiarius, δ.

προξενέω -ῶ· 1) sum hospes pu-

blicus· 2) **προξενῶ** τινί τι, praebeco

alicui aliquid· *3) νεοελ. **προξενεῖ**

ἡμῖν μεγάλην εὐφροσύνην, magnam

delectationem nobis praebet ἢ

affert.

προξένησις, ἡ, conciliatio, θ.

προξενητής, δ, nuptiarum con-

ciliator; proxeneta, -ae, δ.

προξενήτρια, ἡ, pronuba, θ.

προξενητικός, ἡ, ὄν, ad proxe-

netam pertinens.

προξενία, ἡ, proxenia, τ' ἔ. jus

hospitii.

πρόξενος, δ· 1) proxenus, τ' ἔ. ἡ

publicus hospes· 2) **μετφ. καλοῦ**

τινος ἢ κακοῦ αἴτιος, qui aliquid boni vel etiam mali procurat.

προξήρῳ, ante arefacio.

προοδευτικός, progrediens.

προοδευτικός, cum progressu.

προόδου· 1) progredior (-gressus sum, -i)· 2) proficio.

πρόδος, ἡ, progressus, -us, ἄ. processus, -us, ἄ.

προοιμιάζομαι, proemio utor, proemior, -ari.

προοιμιακός, ἡ, ὄν, ad proemium pertinens.

προοίμιον, τό, exordium, proemium, -i, οὖ. prae.atio, -onis, θ.

προοιμιώδης, proemio similis.

προοιμισθαίνω, ante labor.

προομαλίζω, προομαλύνω, ante complano, laevigo, -are.

προοπτῶ -ῶ, ante/asso, -are.

προόπτῃς, ὁ, qui prospicit.

πρόοπτος, ὄν, conspicuus, a, um.

προορατικός, ἡ, ὄν, providus, a, um· *τό -όν, providentia.

*προορατικός, ἡ, providentia, θ.

προορατός, qui provideri potest.

προοράω -ῶ· 1) provideo, -ere, aliquid· 2) -τινός, provideo alicui.

προορίζω· 1) praefinio, -ire, aliquid· 2) praedestino, -are, aliquid.

προορισμός, ὁ, praedestinatio, θ.

προοχή, ἡ, prominens locus.

πρόοψις, ἡ· 1) provisio, -onis, θ.· 2) νεοελ. — οὐκίλας, frons.

προπαιδεία, ἡ, rudimentum, οὖ.

προπαιδύματα, τὰ, rudimenta.

προπαιδευσις, ἡ, antecedens disciplina.

προπαιδευτικός, ἡ, ὄν, praeparatorius, a, um.

προπαιδύω, ante instituo aliquid· ἡ doceo· -ομαι, prius institutor ἢ doceor.

προπαίζω, proludo, -ere.

πρόπαπτος, ὁ, proavus, ἄ.

προπαράλῃγονσα, antepenultima.

προπαράλῳ, ante resolvo.

προπαρασκευάζω, praeparo, -are, aliquid· || προπαρασκευασμένος, ἡ, ὄν, praeparatus, a, um.

προπαρασκευαστικός, ἡ, ὄν, praeparatorius, a, um.

προπαρασκευῇ, ἡ, praeparatio, -onis, θ. praeparatura, -ae, θ.

προπαρατάσσω καὶ προπαρατάττω, ante aciem instruo.

προπαρατίθῃμι, ante appono.

προπαρέγω, ante praebeco.

προπαρίστημι, ante ostendo.

προπαροξύνω, προπαροξυτονέω -ῶ, in antipenultima acutum (tonum) pono.

προπαροξυτονός, ὄν, in antipenultima acutum (tonum) habens.

προπάσχω, ante patior.

προπατορικός, ἡ, ὄν, ad avum ἢ ad avos pertinens.

προπάτωρ, ὁ, avus, -i, ἄ. progenitor, -oris, ἄ.

προπείθω, ante sualeo, -ere.

προπειράζω, protempto, -are.

προπειράδομαι -ῶμαι, praetento, -are.

προπεμπτικός, ἡ, ὄν, ad prosequendum pertinens.

προπέμπω· 1) praemitto, -ere, aliquem· 2) — παρακολουθῶ· α') prosequor (-cutus sum, -i), aliquem· β') comitor, -ari; aliquem· γ') deduco, -ere, aliquem (honoris causa)· 3) —ομαι· α') comitor, ari·

προπεμπόμενος, ἡ, ὄν, comitatus, a, um· β') deducor, -i (honoris causa)

προπερισπῶ -ῶ, circumflexum in penultima pono· -ῶμαι, circumflexum in penultima habeo.

προπερισπώμενος, ἡ, ὄν, circumflexum in penultima habens.

προπέτρῃσι, anno tertio ante.

προπερύσινος, ἡ, ὄν, qui est anni ante praesentem tertii.

προπετάννυμι, προπεταννύω, praetendo, -ere.

προπέτασμα, τό, aulaeum, οὖ.

προπέτεια, ἡ· 1) praecipitantia, θ. 2) — ἱταμότης, temeritas.

προπετής, ἔς· 1) — προπεπτωκός, procidius, a, um· 2) — ἐπιρρεπής, proclivis, e· 3) — ἱταμός, protervus, a, um, temerarius, a, um.

προπετῶς, praecipitanter.

προπήγνυμι, προπηγνύνω· 1) prius congeleo· 2) praefigo (-xi -ere) aliquid alicui rei.

προπηδάω -ῶ, prosilio, -ire.
προπηλακίζω τινά, contumeliose tracto aliquem. — ομαι, contumeliam accipio, contumeliā afficior.
προπηλάκισις, ἡ, **προπηλακισμός**, δ, contumelia, -ae, θ.
προπίνω τινί τι, propino (-avi, are), aliquid alicui.
προπίπτω, procido; promineo.
πρόπλασμα, τό, specimen operis futuri; proplasma, atis, ου.
προπλέω, prior navigo.
προπληρόω -ῶ, ante repleo.
πρόπλους, δ, prae-navigatio θ.
προποδιής, ante pedes.
προποιέω -ῶ, prius facio.
προπολεμέω -ῶ, belligero ante; propugno, -are.
πρόπομα, propinamentum, ου.
προπομπή, ἡ· 1) praemissio, -onnis, θ. 2) deductio et comitatus prae-euntium in pompa.
προπομπός, δ, deductor, δ.
προπονέω -ῶ· 1) ante laboro· 2) — τινος, laboro pro aliquo.
προπορεία, ἡ, primum agmen.
προπορεύομαι, praeco (-ivi, -ire); progredior, -i.
προπορίζω, ante supposito.
πρόπους, ἡ, propinatio, θ.
πρόπους, δ, pes anterior.
προπτύω, exspuo, -ere.
πρόπτωσις, ἡ, prolapsio, θ.
πρόπτωτος, prociuius, a, um.
προπτύλαιον, **πρόπνυλον**, τό, vestibulum, -i, ου. τὰ **προπτύλαια**, propylaea, -orum, ου.
προπύργιον, propugnaculum, ου.
προρρέω, profluo, -ere.
πρόρρησις, ἡ, praedictio, θ.
πρόρητικός, praedictivus.
πρόρριξος, una cum radice.
πρός· 1) μετὰ γεν. α') μετὰ παθητ. ρημ. ab, α' β') ab, per, πρὸς πατρός, a patre· γ') πρὸς σοῦ ἐστὶ, tuum est. 2) μετὰ δοτ. α') ad, apud, prope, in· β') praeter· γ') πρὸς τοῦτο, πρὸς τοῦτοῦ, ad hoc, ad haec, praeter· 3) μετ' αἰτιατ. α') ad in, versus· β') erga contra· γ') πρὸς τὸν αὐλὸν ἄδω, ad tibicinem cano· δ') πρὸς ἑσπέραν, ad vespereum.

ε') τρέφω κύνας πρὸς θήραν, canes, alo ad venandum· στ') τὰ πρὸς πόλεμον, quae pertinent ad bellum, res bellicae· ζ') propter || ἐπιρ. πρὸς ἀκρίβειαν, accurate, πρὸς φίλλαν, amice.

προσαγόρευμα, τό, appellatio, -onis
προσαγορεύσις, ἡ, salutato.

προσαγορευτέος, appellandus.
προσαγορεύω· 1) = προσφωνῶ, compello, saluto, -are, aliquid· 2) = ὀνομάζω, appello nomino.

προσάγω· 1) adduco (-xi; -ere), aliquid, ἢ aliquid in, ad· 2) = προσφέρω, adhibeo, -ere, aliquid· 3) προσάγωμαι τι ἢ τινι, ad me adduco ἢ adtraho aliquid ἢ aliquid· δθ. = allicio aliquid.

προσαγωγός, δ· 1) introductor, -oris, δ. 2) conciliator, -oris, δ.

προσαγωγή, ἡ· 1) aditus, accessus, -us, δ. 2) oblatio (sacrificii)· 3) deductio, adductio, θ.
προαγωγός, όν, adducens; alliciens, -entis, pellax, -acis.

προσάδω· 1) accino, -ere· 2) = συναδω, concino, -ere.

προσακούω, insuper audio.

προσαλέω -ῶ, addoleo, -ere.

προσαλέιφω, adlino, -ere.

προσαύμμα, quidquid annectitur.

προσαμύνω, opem alicui fero.

προσανάβασις, ascensus, -us, δ.

προσαναγκάζω, insuper cogo.

προσανακλίνομαι, accumbo juxta aliquid.

προσανάκλησις, accubitus.

προσανατέλλω, insuper orior.

προσανατρέπω, insuper evertō.

προσανατρέχω, procuro in, ad.

προσανατρίβω, leniter frico.

προσαναφέρω, refero ad.

προσαναχρώννυμαι· α') eundem colorem sumo· β') — τινι, communico cum aliquo.

προσανέχω τινί, nitor alicui.

προσανθέω -ῶ, insuper floreo.

προσανοικοδομέω -ῶ, reaedificando adstruo.

προσάνης, es, arduus, a, um.

προσανιλέω -ῶ, insuper haurio.

προσαπαγγέλλω, insuper nuntio.

προσαπαντάω -ᾶ, occurro, ere.
προσαποκρίνομαι, insuper respon-
pondeo, -ere.

προσάπτω· 1) adjungo (-xi, ere)
aliquid alicui· 2) adapto.

προσάραξις, ἡ, illisio, θ.

προσαράσσω, adlido, -ere.

προσαριθμέω -ᾶ, adnumero.

προσαρκτικός, ἡ, ὄν, προσάρ-
κτιος, ὄν, septentrionalis, e.

προσαρμόζω, προσαρμόττω τι τι-
νι, adapto (-are) aliquid alicui.

προσαρπάζω, insuper arripio.

προσαρτάω -ᾶ, adpendo, con-
jungo, -ere, alicui aliquid· -ᾶμαι

τινι, deditus sum alicui rei.

προσάρτημα, τό, appendix, θ.

προσάρτησις, ἡ, adpensio, θ.

προσαπασχολέομαι -οῦμαι, oc-
cupatus sum.

προσανδάω -ᾶ, adloquor, -i.

προσανέδω, adauggeo, -ere.

προσανέησις, incrementum, ὄν.

προσβαίνω, ascendendo, -ere.

προσβάλλω· 1) adjicio, -ere, ali-
quid· 2) συνήθ. — τινι, irruo

(-rui, -ere), adior (-ortus sum
-iri), invado (-si, -ere), incido

(-ere) aliquem; 3) νεοελ. α') — τι-
νὰ λίθοις, τῷ ξίφει, saxi et ferro

aliquem peto· 4) — παρθένον, ad-
tento virginem ὁθ. offendo (-ndi,

-ere) aliquem.

πρόσβασις, ἡ, adscensus, ἄ.

προσβατός, accessus, pervius.

προσβεβαίω -ᾶ, comprobo.

*προσβεβλημένος, offensus, lae-
sus, a, um, ἴδε προσβάλλω 2.

προσβεβάζω, accedere facio.

προσβλέπω, adspicio, -ere.

πρόσβλεψις, ἡ, adspectus, ἄ.

προσβοάω -ᾶ, acclamo, -are.

προσβολή, ἡ· 1) adjectio, θ. con-
cursus (in proelio), ὁθ. impetus·

2) oppugnatio urbis, muris· *3)
νεοελ. offensa, θ. injuria, θ.

προσβρέχω, insuper irriro.

προσγελάω -ᾶ, arrideo, -ere.

προσγίγνομαι, προσγίνομαι τι-
νι· 1) accedo ad aliquem; alicui me

junego· 2) accedo alicui.

προσγράφω, adscribo (aliquid).

προσδεής, ἐς, qui eget.

προσδέησις, ἡ, indigentia, θ.

προσδεῖ, insuper opus est.

προσδεκτός, acceptus, a, um.

προσδέομαι· 1) insuper ego ἡ
indigeo, -ere· 2) insuper rogo.

πρόσδεσις, ἡ, adligatio, θ.

προσδεσμεύω, adligo, -are.

προσδέχομαι· 1) admitto, -ere·
2) exspecto, -are, aliquid· 3) — τὸν

πολεμίων, excipio impetum hostis.

προσδίδωμι, insuper do.

προσδικάζω, ad iudicio, -are.

προσδιορίζω, verbis definio quod
dictum est· ὁθ. α') definio, -ire,

aliquid; β') statuo; constituo.

προσδιορισμός, ὁ, addita verbo-
rum determinatio.

προσδιώκω, ulterius persequor.

προσδοκᾶω -ᾶ, exspecto, -are, a-
liquid; spero, -are, aliquid· — ᾶμαι,

exspector, -ari; in expectatione
sum.

προσδοκέω -ᾶ, insuper videor.

προσδόκημα, exspectatio, θ.

προσδοκητός, exspectatus, a, um.

προσδοκία, ἡ, exspectatio, -onis,
θ. spes, spei, θ.

προσδοκίμος, ὄν, qui exspecta-
tur; de quo exspectatio est.

προσεγγίζω, adpropinquo, -are.

προσέγγις, ἡ, προσεγγισμός, ὁ,
adpropinquatio, -onis, θ.

προσεθίζω, e. adsuefacio, -ere;
— ομαι, adsuefacio.

προσεικάζω, simile aliquid facio.

πρόσεμι, adeo, -ire.

προσεκβάλλω, insuper ejicio.

προσεκτικός, ἡ, ὄν, attentus, a,
um; accuratus, a, um.

προσεκτικῶς, attente.

προσεκχέω, insuper effundo.

προσέλασις, ἡ, impetus, ἄ.

προσελαύνω, equo advehor ad
aliquem ἡ ad aliquid.

προσέλευσις, ἡ, accessus, ἄ.

προσέλκω, προσελκύω, adtraho,
-ere; — ομαι, ad me traho aliquem.

προσενόω -ᾶ, adjungo, -ere.

πρόσεξις, ἡ, attentio, θ.

προσέοικα, εἴμ. similis, adsimi-
lis sum.

προσεπάγω, insuper adduco.
 προσεπιαίρω, insuper adtollo.
 προσεπιβάλλω, insuper injicio.
 προσεπιβλάπτω, insuper noceo.
 προσεπιβλέπω, insuper inspicio.
 προσεπικίμαι, insuper insto.
 προσεπικλίνω, isuper inclino.
 προσεπικλύζω, insuper inundo.
 προσεπιμετρέω -ω, ultra mensuram admetior.
 προσεπινοέω -ω, recens excogito; excogitatis adjicio (aliquid).
 προσεπιπίπτω, inquer incido.
 προσεπιπλέκω, insuper adnecto.
 προσεπιπλέω, adnavigo, -are.
 προσεπιπλήττω, insuper increpo.
 προσεπιτίθωμι, insuper impono.
 προσεπιτρέπω, insuper permitto.
 προσεπιτρέβω, insuper defrico.
 προσεπιφέρω, insuper adfero.
 προσεπιφορτίζω, insuper onero.
 προσεπιχέω, insuper infundo.
 προσεργάζομαι, praeterea facio.
 προσερεθίζω, insuper irrito.
 προσερείδω, adapto aliquid alicui rei; applico.
 προσερείδομαι, innitor, -i.
 προσερεπίζω, προσέρπω, adrepo.
 προσερχομαι· 1) adeo (-ii, -ire); accedo, -ere· 2) advenio, -ire· 3) — εις τόπον ἔφ' ἱππου, ἐπὶ νεώς, ἔφ' ἀμάξης, advehor. in (ad) locum equo, navi, curru.
 προσέτι, ultra; insuper.
 προσευκτήριον, precatorium, οὐ.
 προσεκτικός, apprecatorius.
 προσευρίσκω, insuper invenio.
 προσευχή, ἡ, precatio θ.
 προσεύχομαι, preces fundo; precor, (-atus sum, ari).
 προσεχής, ἔς· 1) continens, cohaerens· 2) proximus finitimus.
 προσέχω τι, aliquid animum intendo ἢ adhibeo ἢ avverto.
 προσεχῶς, proxime; previ.
 προσζεύγνυμι, adjungo, -ere.
 προσζημιόω -ω, insuper damno.
 πρόσθηβος, ον, puber, -eris.
 προσηγορία, ἡ, 1) adlocutio, -onis, θ. 2) adpellatio, -onis, θ.
 προσηγοικός, ἡ, ὄν, adpellativus, a, um.

προσηκόντως, convenienter.
 προσήκω· 1) pertineo aliquo· 2) — τινί, pertineo ad aliquem ἢ ad aliquid, προσήκει μοι τι, convenit mihi aliquid, προσήκων (γενεὶ φίλῳ), necessarius, ὅθ. οἱ προσήκοντες, necessarii, cognati.
 προσηλιάζω, soli expono.
 προσήλιος, soli expositus· || *γεο-ελ. τὸ προσήλιον, apricitas θ.
 προσηλόω -ω, (clavis) affigo (-vi, -ere), aliquid ἢ aliquem.
 προσήλυτος, ον· 1) advena, -ae, † 2) qui a gentilismo se contulit in judaismum.
 προσήλωσις, ἡ, adfixio, θ.
 προσημαίνω ante significo; portendo (-ndi, -ere) aliquid—ομαι, me portendo, ἢ portendor.
 προσημασία, ἡ, portentum, οὐ.
 προσημείδω -ω, praesignico.
 προσήγνεια, ἡ, benignitas.
 προσήνεμος, ον, vento expositus, a, um, aurae patens.
 προσηνής, ἔς, benignus, a, um; lenis, mitis, e.
 προσηνῶς, benigne; leniter.
 προσσητέω -ω, circumsono.
 προσσηχής, ἔς, circumsonus.
 προσσθάλπω, foveo insuper.
 πρόσθεν· 1) ἐπὶρ. ante anteriore in parte· πρόσθεν, πρὶν, πρόσθεν ἢ, priusquam· 2) πρόθ. ante (μετ' αὐτ.) πρόσθεν τῶν πυλῶν, ante portas.
 πρόσθεμα, additamentum, οὐ.
 πρόσθεσις, ἡ· 1) = προσθήκη, adjectio, θ. additio, θ. 2) ἀριθμ. consummatio, θ.
 προσθετός, addendus, a, um.
 πρόσθετος, ον· 1) additicus, a, um. 2) — κόμη, coma fictitia.
 προσθίω, accurro, -ere.
 προσθήκη, ἡ· 1) additio, adjunctio, adjectio θ. 2) accessio, θ. additamentum incrementum, οὐ.
 πρόσθημα, additamentum, οὐ.
 πρόσθιος, α, ον, anterior, -oris; primoris, e.
 προσίειμι τινα πρὸς τι, admitto aliquem ad aliquid· συνήθ. μέσ. προσίεμαι φίλον, admitto amicum ad me.

προσικετεύω, insuper supplico.
 προσίστημι, sisto: προσίσταμαι· α')
 —ἐναντιοῦμαι, obsisto· β') παρίστα-
 μαι, adsum; proximus sum.
 προσισχύω, insuper, valeo.
 προσιτός, ἡ, ὄν, accessu facilis.
 προσκαθέζομαι· 1) adsideo, -ere·
 2)—τόπω (=πολιορκῶ τόπον), adsi-
 deo locum, obsideo.
 προσκάθημαι· 1) adsideo· 2) ob-
 sideo· 3) praesideo.
 προσκαθίζω καί—ομαι, adsideo,
 -ere.
 πρόσκαιρος, ὄν, temporarius, a,
 nm; temporalis, e.
 πρόσκαιρος, temporarie.
 προσκαίω, aduro, -ere.
 προσκαλέω -ῶ· 1) advoco, -are,
 aliquem ad aliquid· 2) arcesso (-ivi,
 -ere) aliquem· *3) νεοσλ.—τινὰ εἰς
 δεῖπνον, ad prandium aliquem in-
 vito ἢ voco || —οῦμαι, (προσεκλή-
 θην) εἰς δεῖπνον, ad prandium in-
 vitor (invitatus sum).
 προσκάνω, adtaboro, -are.
 προσκαρτερέω -ῶ, persevero.
 προσκαρτέρησις, perseverantia.
 προσκατατάσσω, adjicio.
 πρόσκειμαι· 1) positus ἢ situs
 sum ad; *2) jaceo· 2) appositus sum·
 3) additus sum, adjunctus sum·
 4)—ἐπίκειμαι, insto, alicui; urgeo
 aliquem.
 προσκειμένως, instanter.
 προσκίλλω, adpello navi.
 προσκέπτομαι, prius considero.
 προσκεφάλαιον, τό, cervical,
 -aris, οὐ. pulvinar, -aris, οὐ.
 προσκήνιον, proscaenium, οὐ.
 προσκήνιος, qui ante scena est.
 προσκινέω -ῶ, admoveo -ere.
 πρόσκιος, ὄν, umbrosus a, um.
 προσκλαίω, defleo, -ere.
 πρόσκλησις, ἡ· 1) advocatio,
 -onis, θ. 2) in jus vocatio· 3) νεοσλ.
 — εἰς δεῖπνον, invitatio ad pran-
 dium.
 προσκλινής, ἐς, acclinis, e.
 προσκλίνω· 1)—τί τινι, acclino
 aliquid alicui· 2)—ομαι ἢ προσ-
 κλίνω τινι, me acclino in ἢ ad
 aliquid ὁθ. faveo, studeo alicui.

πρόσκλησις, ἡ, inclinatio, θ.
 προσκλύζω τινι, adluo, -ere, ali-
 quid· —ομαι, adluor, -i.
 πρόσκλυσις, ἡ, adluvis, -ei, θ.
 προσκοινωνέω -ῶ· 1)—τινι, par-
 ticipem, facio· 2)—τινος, cum-
 munico cum aliquo.
 προσκολλάω -ῶ, agglutino· —ῶ-
 μαι τινι, agglutino me adhaerescio
 (-haesi, -ere) ad, in aliquid ἢ alicui
 προσκόλλησις, ἡ, agglutinatio.
 προσκομίδη, ἡ· 1) adportatio, ad-
 vectio, θ. †2) oblatio, θ.
 προσκομίζω, adporto, -are; adfe-
 ro, -erre; adveho -ere, aliquid;
 —ομαι, advehor (-vectus sum).
 πρόσκομμα, τό, obstaculum, -i,
 οὐ. impedimentum, οὐ.
 προσκοπέω -ῶ, provideo.
 προσκόπησις, provisio.
 πρόσκοπος, ὁ, speculator prae-
 missus.
 προσκόπτω, impingo(-pegi, -ere);
 offendo (-ndi, -ere).
 προσκρίνω, adjudico, -are.
 πρόσκρισις, ἡ, adjudicatio, θ.
 πρόσκρονσις, ἡ, offensio, θ.
 προσκρούω τινι, impingo (-pegi,
 -ere); offendo (-ndi, ere).
 προσκτάομαι -ῶμαι, insuper ac-
 quiro (aliquid).
 πρόσκτησις, ἡ, possessio, θ.
 προσκτίζω, insuper condo.
 προσκυνιδέω -ῶ, προσκυνίδω,
 προσκυνίω, advolvo aliquid.
 προσκυνάω, fluctuando adluo.
 προσκυνέω -ῶ, adoro manu ad
 os relata, saluto osculando; ὁθ.
 adoro, veneror aliquem.
 προσκύνημα, τό, adoratio, θ.
 προσκύνησις, ἡ, adoratio, θ. ve-
 neratio, θ. cultus, -us, ἄ.
 προσκυνητής, ὁ, adorator, ἄ.
 προσκυνητικῶς, adorantis modo.
 προσκυνητός, adorandus, ἄ, um.
 προσλαλέω -ῶ, adloquor, -i.
 προσλαλήδ, ἡ, adlocutio, θ.
 προσλαμβάνω, 1) insuper accipio
 (-cepi, -ere) aliquem ἢ aliquid· 2)
 mecum sumo ἢ duco aliquid· 3)
 adsumo -ere.
 πρόσληψις, ἡ, 1) adsumptio, θ. 2)

receptio, θ. 3) comparatio.

προσλιπαρέω -ῶ 1) assiduus sum in aliqua re 2) = *ἱκετεύω*, obsecro, -are aliquem.

προσλιπάρεσις, ἡ, obsecratio, θ.

προσμανθάνω, addisco, -ere.

προσμαρτυρέω -ῶ τινι, adtesto (-status sum, ari) aliquid.

προσμάχομαι, oppugno, -are.

προσμηιδιάω -ῶ, adrideo alicui.

προσμένω 1) permaneo, -ere 2) = *περιμένω*, *ἀναμένω*, exspecto

(-avi, -are), aliquem ἢ aliquid.

προσμηχανάομαι -ῶμαι, insuper machinor, -ari.

προσμίγνυμι τινι τι, admisceo (-scui, -ere) alicui aliquid.

πρόσμιξις, ἡ, admistio, θ.

προσμισέω -ῶ, simul odi.

προσμισθόω -ῶ, mercede loco aliquid — *οὔμαι*, mercede conduco

προσμοιράζω, adtribuo, -ere.

πρόσσοδος, ἡ 1) adventus, accessus, -us, ἄ. 2) = τὰ *προσερχόμενα*

χρήματα, reditus, -us, ἄ. 3) τὰ ἐκ τῶν *ζφών* ἢ *τῆς γῆς*, proventus, us, ἄ

προσοῖδα, insuper acio.

προσοικειόω -ῶ, familiarem reddo; — *οὔμαι* = *οἰκειοῦμαι τινα ἢ τι*, mihi concilio et adjungo aliquem ἢ aliquid.

*προσοικειώσις, familiaritas, θ.

προσοικέω -ῶ, habito ad ἢ apud (aliquem).

προσοίκησις, habitatio finitima.

προσοικίζω, accolam addo.

πρόσοικος, ον, accola, vicinus.

προσομιλέω -ῶ τινι πρὸς τινα 1) versor cum aliquo; consuetudo mihi est cum aliquo; 2) colloquor, sermonico cum aliquo.

προσομιλία, ἡ 1) consuetudo; -inis, θ. 2) sermocinatio, θ.

προσόμνυμι, insuper juro.

προσομοιάζω τινι, similis ἢ assimilis alicujus sum.

προσομοιόω -ῶ, similem facio; similem dico.

προσομοίως, similiter.

προσόν, τό, proprium.

προσορμίζω τὴν ναῦν, navem appello ad titus.

προσόμερις, appulsus ad litus.

πρόσορμος, ὁ, statio navium.

προσορχέομαι -οὔμαι, salto ad.

1. **προσουρέω -ῶ**, permejo.

2. **προσουρέω -ῶ**, *εἴμ*. secundo utor vento.

προσοφείλω, insuper debeo.

προσοχή, ἡ, adtentio, θ. animadversio, θ. *μετὰ προσοχῆς, adtente.

προσόψημα (= *προσφάγιον*), id quo cum pane vescimur.

πρόσopsis, ἡ 1) aspectus, us, ἄ. conspectus, us, ἄρ. *2) — *οἰκίας*, frons, -ntis, θ. pars antica.

προσπάθεια 1) amor vehemens alicujus rei; 2) conatus, us, ἄ.

προσπαθέω -ῶ πρὸς τι 1) affectu feror ad aliquid *2) *γεσελ*. conor, nitor (facere aliquid).

προσπαίζω τινι, joco cum aliquo — *σοι*, joco tecum.

προσπειράζω, adtento, -are.

προσπελάζω, adpropinquo.

προσπέλασις, adpropinquatio, θ.

προσπέτω, insuper mitto.

προσπήγνυμι, adfigo, -ere.

προσπιέζω, simul premo.

προσπίπτω 1) accido (-cidi, -ere) 2) occurro, obvius sum, incido.

προσπλέω, adnavigo, -are.

πρόσπλους, ὁ, adnavigatio, θ.

προσπνέω, adfio, adspiro.

προσποιέω -ῶ τινι τι, comparo, alicui aliquid — *οὔμαι* α') mihi comparo, mihi concilio β') = *ὑποκρίνομαι*, simulo, -are.

προσποίησις, ἡ 1) acquisitio, θ.

2) simulatio, θ.

προσποιητικός, ἡ, ὁν, simulationi aptus.

προσποιητός, simulatus, a, um.

προσποιητῶς, simulate.

προσπολεμέω -ῶ, bello aggredior.

προσπολεμόω -ῶ, *οὔμαι τινα*, insuper hostem facio.

προσπορεύομαι, proficiscor ad.

προσπορίζω, *οὔμαι τι*, comparo mihi aliquid; acquiro (sivi).

προσπταίω 1) offendo, -ere; inpingo, -ere 2) pecco, -are; erro, -are 3) adversa utor fortuna.

πρόσπνυγμα, τό, amplexus, -us, ἄ.

προσπύσσομαι, amplector.
 προσπύω, conspuo, -ere.
 πρόσπυσις, ἡ· 1) impetus irru-
 entis· 2) effensio, -onis, θ.
 πρόσραξις, ἡ, conflictus, -us, δ.
 προσράπτω, adsuo -ere.
 προσρέω, adfluo -ere.
 προσρήγνυμι, adlido, -ere.
 πρόσρησις, ἡ· 1) compellatio, θ.
 2) = χαιρετισμός, salutatio, θ.
 προσρέπω, adjicio, projicio.
 προσκοπέω -ῶ, ρήμ. insuper con-
 sidero.
 προσταγή, ἡ· 1) jussum, -i, οὖ.
 *2) νοεῖ. εἰς τὰς προσταγὰς σας, dic-
 to oboediens sum vobis.
 προσταγία, τό, imperatum, οὖ.
 *προστάζω τινά, impero (-avi, are)
 alicui.
 προστακτικός, ἡ, ὄν, imperati-
 vus, a, um; — ἡ ἐγκλισις, impe-
 rativus.
 προστακτικῶς, imperative.
 προστακτός, ἡ, ὄν, imperatus:
 προσταξίς, ἡ, mandatum, οὖ.
 προσταράττω, amplius turbo.
 προσταῖς, ἡ, porticus, -i, θ.
 προστασία, ἡ, tutela, θ. praesi-
 dium, οὖ. patrocinium, οὖ.
 προσταῖσω καὶ προσταῖτω· 1)
 praeficio (-feci) aliquem alicui rei·
 2) = ἐπιτάττω, impero, -are, jubeo
 (jussi), -ere; mando, -are· || —ομαι
 (προσετάχθην), imperor, (-ratus
 sum) ab aliquo, jubeor (jussus
 sum) ab aliquo.
 προστατεῖα, praesidatus, -us, δ.
 προστατευτικός, ἡ, ὄν, aptus ad
 praesidendum.
 προστατέω -ῶ τινος· 1) praesum
 (-fui) alicui rei· 2) praesideo (-edi)
 alicui.
 προστατεύω, protego (-texi) -ere,
 aliquem ἢ aliquid.
 προστατήριος, tutelarior, e.
 προστάτης, δ· 1) praeses, -idis, δ.
 2) tutor, δ. patronus, -i, δ.
 προστάτις, ἡ, praeses, -idis, θ.
 patrona, θ. curatrix, θ.
 πρόστέγασμα, προστέγιον, τό, tecti
 prominentia.
 προστεχίζω, murum addo.

πρόστεγνος, pectori impositus.
 προστεφανῶ -ῶ, ante coronō.
 προστήκω, liquefactum adfundo.
 προστίθημι· 1) addō (-diti, -ere)
 alicui aliquid· 2) adicio, (-jeci,
 -ere) aliquod alicui· 3) προστίθεμαι
 (προσετέθην), addor ditus sum, -i);
 me adjungo.
 προστιμάω -ῶ, mulcto, -are.
 προστίμημα, τό, mulcta, θ.
 πρόστιμον, τό, mulcta, θ. poe-
 na, θ. *καταδικάζω τινά εἰς —, ἐπι-
 βάλλω τινί —, mulctam alicui ir-
 rogo, dico, judico, impono ἢ pe-
 cuniā mulcto aliquem.
 προστόμιον, ostium (fluminis).
 προστομῆς, ἡ, lingula (tibiae).
 πρόστομος, praeacutus, a, um.
 πρόστοον, porticus ante aedes.
 προστρέχω (προσέδραμον), accurro
 (-curri) -ere; occurro (-curri), ad
 aliquem ἢ ad aliquid.
 προστρέβω, affrico, (-cui), -are;
 —ομαι τι, mihi aliquid affrico.
 πρόστριψις, ἡ, affricatio, θ.
 προστυγχάνω, occurro; obvius
 fio; forte occurro· || προστυχών,
 οὖσα, ὄν, qui forte occurrit, qui forte
 incidit.
 προστυχής, ἐς· 1) obvius· 2) — τῇ
 φιλοσοφίᾳ, versatus in philosophia.
 προσυλλέγω, ante colligo.
 προσυλλογισμός, prosyllogismus.
 προσυνίημι, ante intelligo.
 προσυντάσσω· 1) ante ordino· 2)
 ante compono aliquid.
 προσυντρίβω, ante frango.
 προσυπαντάω -ῶ, venio obviam.
 προσυπογράφω, una subscribo.
 προσυποδείκνυμι, ostendo.
 προσυφαίνω, attexo, -ere.
 προσφάγιον, προσφάγημα, τό, id,
 quo cum pane vescimur.
 προσφαίνομαι, adparō ad.
 πρόσφατος, ὄν, recens.
 προσφάτω, mactō ante.
 προσφάτως, recens, nuperrime.
 προσφερέης, ἐς, similis, e.
 προσφέρω (προσούσω, προσήνεγκον)
 1) afferō (attuli, -erre)· 2) adhibeo
 (-bui, -ere)· 3) offerō, defero (tuli;
 praebeo (-bui) alicui aliquid· 4)

—ομαι *τινι*. α') invehor in aliquem· β') tracto aliquem· γ') —ομαι *τι*, sumo aliquid.

προσφεύγω *πρός τινα, εἰς τινα*, confugio ad aliquem.

προσφίλλω, adligo, -ere.

προσφιλέης, εἰς· 1) gratus acceptus carus, a um; amabilis, e· 2) amicus· || *προσφιλέστερος*, α, ον, carior, amabilior, amantior· || *προσφιλέστατος*, η, ον, carissimus, amantissimus, a, um.

προσφιλῶς, amice; grate.

προσφοιτάω -ῶ, saepius adeo.

προσφορέα, ἡ· 1) oblatio, -onis, θ. 2) donum, -i, οὖ.

προδόςφορος, ον, commodus, a, um; conveniens, utilis, e.

προσφόρως, commode.

προσφραγίζω, ante insigno.

προσφυγή, ἡ, refugium, ii, οὖ.

προσφυῖς, εἰς· 1) coalescens, adhaerens· 2) natus ad aliquid.

προδόςφυς, δ, qui confugit ad aliquem (cujus patrocinium expetit). profuga, transfuga, -ae, δ.

προσφυσάω, -ῶ, afflo, -are.

προδόςφυσις, ἡ, coalitio, θ.

προσφυντεύω, adsero, -ere.

προσφύομαι (*προσέφυν*) *τινι*, agnascor ('agnatus sum).

προσφυνῶς, concine; convenienter; congruenter.

προσφωνέω -ῶ· 1) alloquor, (-loquutus sum, -i) aliquem; acclamo (-avi), aliqui· 2) = ἀφιεῶ dico (-avi, -are).

προσφώνημα, allocutio.

προσφώνησις, ἡ· 1) allocutio, θ. 2) ἐπὶ βεβλ. dedicatio, θ.

προσχαρής, εἰς· 1) suavis, e· *2) *νεοελ.* laetus, a, um.

*προσχεδιάζω, ante meditor; ante projicio (aliquid).

προσχέω, affundo, -ere.

πρόσχημα, τό· 1) praetextus, -us, δ. velamentum, -i, οὖ. species, -ei, θ. *ὕπὸ τὸ — *φιλίας*, specie amicitiae· 2) species magnifica (alicujus rei), decus, οὖ.

προσχίζω, proscindo, -ere.

προσχῶ -ῶ, *προσχωρνήσω*, *προσ-*

χώννυμι, aggero, (-avi, are); terra aggesta munior (aliquid).

πρόσχωμα, τό· 1) terrae aggestus; agger, δ. 2) adluviae, θ.

πρόσχωρέω -ῶ· 1) — *πρός τινα* ἢ *πρός τι*, accedo (-cessi, -ere), ad (in) aliquem ἢ aliquid· 2) — *τινι* (*προστίθεμα* *τινι*), accedo alicui· 3) concedo, -ere, confero me in aliquid· 4) concedo, ad aliquem· ὅθ. dedo me ad aliquem.

πρόσχωρησις, ἡ· 1) accessus, us, δ. 2) deditio, -onis, θ.

πρόσχωσις, ἡ· 1) terrae aggestio· 2) adluviae, -ei, θ.

πρόσψανσις, ἡ, adtactus, -us, δ.

πρόσψανάω, adtingo, -ere.

πρόσω, alira, longe, procul.

πρόσφθια, ἡ, accentus, -us, δ.

πρόσφθιακός, ἡ, ὄν, ad accentos pertinens.

προσωθέω -ῶ, impello, -ere.

προσωνυμία, ἡ, cognomen, θ.

προσωπεῖον, τό· 1) τὸ τῶν ὑποκριτῶν, larva, -ae, θ. persona, -ae, θ. 2) *μετφ.* α') praetextus, us, δ. species, ei, θ. β') simulatio, θ.

προσωπικός, ἡ, ὄν· 1) personalis, e· *2) *νεοελ.* proprius privatus.

προσωπικῶς, personaliter.

προσωπίς, ἡ, persona, θ.

προσωποληπτέω -ῶ, personae rationem habeo.

προσωπολήπτης, δ, qui personae habet rationem.

πρόσωπον, τό· 1) — *ἀνθρώπου* α') vultus, -us, δ. facies, -ei, θ. β') os, -oris, οὖ. *μετφ.* = *θάρρος*· *ποῖφ ἂν προσώπῳ ἐνανέλθοιμι*; quo ore redibo? 2) — *ὀκλας*, pars domus antica; frons aedium· 3) *ἐπὶ στρατοῦ*, κατὰ — *ἄνω*, a fronte aggreior· 4) persona· *5) *νεοελ.* = *ἀνθρώπος*· *μέγα καὶ ἐπιφανὲς πρόσωπον*, magnus et illustris vir.

προσωποποιέω -ῶ, *εἰμ.* personas fingo.

προσωποποιᾶ, prosopopoeia, θ.

προσώτατα, longissime.

προσώτατος, η, ον, longissime proventus ἢ progressus, a, um.

προσωτάτω, longissime.

προσώτερος, α, ον, longius pro-
vectus ἢ progressus, a, um.

προσωτέρως, ulterius.

προτακτικός, ἡ, όν, ἐπίθ. prae-
positus, a, um.

προταλαιπωρέομαι -οὔμαι, ante
labores (aerumnas) sustineo.

πρόταξις, ἡ, praepositio, θ.

προταράσσω, ante perturbo.

πρότασις, propositio, θ.

προτάσσω, καὶ προτάτω· 1) ante
colloco (-avi), praepono (-posui)
aliquem ἢ aliquid· -ομαι, ante col-
locor, primo loco (in fronte) col-
locor· 2) — τί τινας, antepono, prae-
fero aliquid alicui.

προτείνω· 1) protendo (-ndi, -ere),
aliquid· 2) porrigo (-exi, -ere), a-
liquid· 3) — τό όδον, hastam infe-
ro· 4) propono, -re, aliquid· 5) —
τινά, aliquem commendo.

προτειχίζω, muro praemunio.

προτειχισμα, propugnaculum.

προτελευταίος, paenultimus.

προτελέω ώ, solvo ante.

προτέμνω, proscindo, -ere.

προτενής, ές, protensus, a, um.

προτεραιός, pridianus, a, um.

προτεραιότης, ἡ, antecessio, θ.

προτερών, priores partes obineo;
prior sum loco.

προτερών -ώ· 1) praeco, -ire,
praecurro, -ere.

προτέρημα, τό· 1) priores partes·
2) privilegium, -i, ον. 3) res bene
gestae· *4) νεοελ. α') dos dotis, θ.
bonum, -i, ον. β') virtus, utis, θ.

πρότερον, prius; ante.

πρότερος, α, ον, prior (-oris);
superior, -oris, δ.

πρότερω, προτέρωσε, longius.

προτήθη, ἡ, proavia, -ae, θ.

προτήκω, ante liquefacio.

προτίθημι· 1) propono, expono
(-sui, -ere) aliquid· 2) oratione a-
liquid propono· 3) προτίθεμαι ποι-
εῖν τι, mihi propono facere (ut fa-
ciam) aliquid.

προτίκτω, ante pario.

προτιμάω -ώ, pluris aestimo ἢ
facio aliquem ἢ aliquid· 2) — τινα
ἢ τι ἀντί τινας, praefero, antefero

(-tuli), aliquem ἢ aliquid alicui·
3) malo (malui).

προτίμησις, ἡ· 1) praelatio, θ.

2) praerogativa, θ. 3) praecipuum
studium.

προτιμητέος, praefendus.

προτιμητικός, honoratus, a, um.

προτιμότερος, α, ον· 1) praestan-
tior, antiquior, -oris· 2) potior,

melior· 3) ἐπίθ. προτιμότερόν έστι,
satus est, melius est.

προτιμωρέω -ώ, prior punior (-ivi),
prior ulciscor aliquem.

προτιμρώσσω, prius vulnero.

προτολμάω -ώ, prior audeo.

προτομή, ἡ, signum (effigies), pec-
tore tenus (efformatum).

προτοῦ ἢ πρὸ τοῦ, antehac, an-
tea, prius.

προτρεπτικός, exhortatorius.

προτρέπω, -ομαι τινα εἰς, ἐπί,
πρός τι, ἡ ποιῶν τι· impello (-puli)

-ere aliquem ad in aliquid ἢ ad
aliquid faciendum.

προτρέχω, praecurro, -ere.

προτρέβω, ante tero.

προτροπᾶδην, cursu concitato.

προτροπή, ἡ, exhortatio.

πρότροχος, δ, rota anterior.

προτρώγω, ante comedo.

πρότυπον, τό, futuri operis typus;
specimen, -inis, ον.

προτυπώω -ώ, praeformo, -are.

προτύπτω, ante percutio.

προτύπωμα, τό, typus praevius.

προτύποις, ἡ, praeformatio, θ.

προῦνον, τό, prunum, -i, ον.

προῦπαντάω -ώ τι, prior ob-
vius alicui venio ἢ fio.

προῦπάντησις, ἡ, obviam itio.

προῦπαρξίς, ἡ· 1) praexsistentia,
-ae, θ. 2) praecursio, θ.

προῦπάρχω, existo ante; sum
ante, praecedo tempore.

προῦπισχέομαι -οὔμαι, ante pro-
mitto (-misi) aliquid.

προῦποβάλλω, praesubjicio.

προῦποπτεύω, ante suspicor.

προῦπόστασις, ἡ, praesubsistentia.

προῦποτάσσω, ante subjicio.

προῦποτίθημι· 1) ante suppono
posui) aliquid· 2) ante suggero.

προϋφαίνω, protexo, -ere.

προϋφαιρέω -ῶ, ante aufero.

προφαίνω· 1) praeluceo, lumen praefero· 2) praemonstro, -are· 3) = προσμαίνω, portendo, -ere· 4) —ομαι, me profero appareo in conspectum prodeō.

προφανής, ἐς, conspicuus, perspicuus manifestus, a, um.

προφανῶς, conspicue.

προφασίζομαι· 1) causas fingo; causam intersero· 2) praetexo (-xui) aliquid· 3) excuso (-avi) aliquid· πρ. νόσον, excuso morbum.

πρόφασις, ἡ· 1) causa, θ. 2) praetextum, οὐ, praetextus, ἄ.

προφασιστικός, ἡ, ὄν, ad excusandum dictus, a, um.

προφερής, ἐς, praestans, -ntis.

προφέρω· 1) profero (-tuli, -latum), aliquid; promo (-mpsi, -ere), aliquid· 2) = φθέγγομαι τι, profero -erre, aliquid.

προφεύγω, profugio, -ere.

πρόφημι, praedico, -ere.

προφημίζω, rumore spargo.

προφητάναξ, δ, propheta rex; regius propheta (David).

προφητεία, ἡ, vaticinatio, θ.

προφητεύω, vaticinor, -ari.

προφήτης, δ, vaticinator, ἄ.

προφήτις, ἡ, prophetis, -idis, θ. πρόφητικός, ἡ, ὄν, propheticus, a, um; prophetalis, e.

προφητικῶς, prophetice.

προφητοκτόνος, ὄν, ἐπίθ. prophetae occisor.

προφθάνω· 1) praevenio (-eni) -ire, aliquem ἢ aliquid· *2) νοεῖν. ἐπρόφθασα, tempore adfui.

πρόφθασις, ἡ, praeventus, us, ἄ.

προφορά, ἡ· 1) prolatio, -onis, θ. 2) pronuntiatio, θ.

προφορικός· 1) qui pronunciat· 2) verbo prolatus, a, um.

προφορικῶς, verbo.

προφρόνως, propense.

προφυλακή, excubiae -arum, θ.

προφυλακτικός· 1) ad praecautiōnem aptus, a, um· 2) praesidiarius· *3) cautus, prudens.

*προφυλακτικῶς, prudenter.

προφύλαξις, ἡ, cautio, θ.

προφυλάσσω καὶ προφυλάττω· 1) excubo, -are· 2) —τι, protego (-exi, -ere) aliquid· 3) —ομαι τι, prae aveo (mihi) aliquid.

προφυντεύω, praesero, -ere.

προφωνένω -ῶ, prius vocem edo.

προχαίρω, ante gaudeo.

προχαράγμα, praevia delineatio.

προχαράσσω καὶ προχαράττω, prima lineamenta duco.

προχαρίζομαι, ante gratificor.

προχειμιάζω, prior hiberno.

προχειρίζομαι τι· 1) in manus sumo aliquid; promo (-mpsi) aliquid· 2) —τινα, deligo (-ere) designo (-are), sumo (-ere) aliquem (ad aliquid faciendum)· 3) —(ὕπο) τινος, deligor (praetor, sacerdos).

πρόχειρος, ὄν, qui est ad manum; qui est in promptu.

προχείρως, prompte; facile.

προχέω, profundo, -ere.

προχθές, nudius tertius; ante hesternum diem.

προχθεσινός, antehesternus.

προχθή, πρόχους, gutturium.

προχρίω, adte inungo.

πρόχρονος, ὄν, tempore prior.

πρόχυσις, ἡ, profusio, θ.

προχυτός, profusus, a, um.

πρόχωμα, τό, moles agesta; moles, -is, θ. agger, -eris, οὐ.

προχώννυμι, ante aggero.

προχωρέω -ῶ, procedo (-essi) -ere progredior (-essus sum), -i· ματφ.

προχωρεῖ τίς τι, (bene, prospere) aliquid alicui procedit ἢ succedit.

προχώρημα, τό, quod (prospere) successit.

προχώρησις, ἡ, successio, θ.

πρόχως, ἡ, moles aggesta.

προωθέω -ῶ, protrudo, ere; propello, -ere; aliquid.

πρώλης, ἐς, ante perditus, ὁθ. plane perditus.

προωνέομαι -οῦμαι, ante emo.

προωνύμιον, τό, praenomen, οὐ.

πρόωρος, ὄν· 1) praematurus, a, um; 2) = πρόωμος, praecox, ocis.

πρόωρος, ante tempus.

πρόωσις, ἡ, propulsio, θ.

προώστης, δ, propulsor, δ.
προωστικός, ἡ, ὄν, vim propel-
lendi habens.

πρύμνα, ἡ, puppis, -is, θ.
πρυμναίος, ad puppem pertinens
πρυμνήσια, τά, retinacula, οὐ.
πρυμνήσιος, qui est in puppi.
πρυτανεία, dignitas prytanica.
πρυτανεῖον, τό, prytanëum, οὐ.
πρυτανεύω, prytanis sum.
πρυτανικός, ἡ, ὄν, ad prytanum
pertineus.

πρύτανις· 1) prytanis, ἀρ. 2) —
Πανεπιστήμιον, rector Universitatis.

πρῶην, nuper; ante; olim.
πρωθυπουργός, δ, princeps con-
cilii administrorum.

πρωθύστερον, hysteron proteron
πρῶτ' ἢ πρῶ, mane.

πρῶτα, ἡ, mane.
πρωταίετα, ἐπὶ. admodum tem-
pestive.

πρωαίτερον, citius; maturius.
πρώιμος, ὄν· 1) maturus, prae-
maturus, a, um· 2) praecox.

πρωίμως, praemature.
πρωίμός, matutinus, a, um.

πρώϊος, ὄν· 1) matutinus, a, um·
2) = πρώϊμος, praematurus.

πρωτός, δ, podex, -icis, δ.
προπέρυσι, biennio, ante.

πρῶρα, ἡ, prora, -ae, θ.
πρωρεύς, δ, prora, -ae, δ.

πρῶτα, primum.
πρωτάγγελος, praenuntius.

πρωταγωνιστέω -ω, primas par-
tes (in scena) ago.

πρωταγωνιστής, qui primas agit
πρώταθλος, δ, primus athleta.

πρωταίτιος, ὄν· 1) qui maxime
in culpa est· 2) — τινος, auctor
alicujus rei.

πρωτεία, ἡ, πρωτεῖον, τό, τά,
-α, primatus, principatus, -us, δ.

πρωτεύουσα, ἡ, caput, θ.
πρωτεύω, primus sum; primas
partes teneo.

πρώτιστος, ἡ, ὄν, omnium primus
πρωτοαθλητής, primus athleta.

πρωτόγαμος, ὄν, ἐπὶ. primas nu-
ptias agens.

πρωτογενής, ἐς, πρωτογέννητος,

ὄν, primogenitus, a, um.
πρωτόγονος, ὄν, primigenius, pri-
migenus, primitivus, a, um.

πρωτοκαθεδρία, ἡ, primus in
consessu aliquo locus.

πρωτόκλητος, primum vocatus.
πρωτόκλιτος, ὄν, primo condi-
tus ἢ creatus, primitivus, a, um.

πρωτόλειον, μᾶλ. πληθ. πρωτό-
λεια, τά, (ἡ τῆς λείας ἀπαρχή), pri-
mitiae praedae.

πρωτόμαντις, princeps vates.
† πρωτομάρτυς, δ, primus martyr

πρῶτον, primum, primo.
πρωτόπειρα, ἡ, tirocinium, οὐ.

πρωτοπειρία, ἡ, rudimentum, οὐ.
πρωτοπειρος, ὄν, qui aliquid pri-
mum tentavit; tiro, -onis.

πρωτόπλασις, initium formandi.
πρωτόπλαστος, ὄν, qui primus
fictus, creatus est· || † protoplastus

a, um; δ —, primus homo.
πρωτοπορεία, ἡ, primum agmen

πρωτοπραξία, ἡ, prima exactio.
πρῶτος, ἡ, ὄν· 1) primus, a, um·

2) prior, -oris; praecedens, -ntis;
3) primus, primarius, a, um.

πρωτοστασία, ἡ, principatus, δ.
πρωτοστατέω -ω, primus in or-
dine sto (steti -are).

πρωτοστάτης, δ, antistes, δ.
πρωτοτόκια, πρωτοτοκεία, τά,

jus primogeniturae.
πρωτοτοκία, primogenitura, θ.

πρωτοτόκος, ἡ, primipara, θ.
πρωτότοκος, primogenitus, a, um

πρωτοτυπία, ἡ· 1) primum ἢ ori-
ginale exemplar; 2) proprietates, -atis,

θ. singularitas, -atis, θ.
πρωτότυπον, τό, originale prin-
cipale, -is, οὐ.

πρωτότυπος, ὄν· 1) = ἀρχέτυπος,
originalis, c· 2) primitivus, a, um·

* 3) νεοεὶ. ἄνθρωπος —, homo ine-
ptus; mirum caput.

πρωτοτύπως, principaliter.
πρωτοϋπνιον, primus somnus.

πρωτοურγός, ὄν, primus auctor
ἢ ἀπλ. auctor (alicujus rei).

πρωτοφανής, primum apparens.
πρωτοφορέω -ω· 1) primos fru-
ctus fero· 2) primus gero aliquid·

*3) νεοελ. primum gero vestimentum aliquid.

πρωτοφόρημα, primitiae, πλ.

*πρωτοχρονιά, prima dies anni.

πρωτοχρόνιος, primaevus, a, um.

πρωτοψάλτης, δ, primus cantor

πρώτως, primum.

πταίρω, πτάρνυμαι (*πταιρνίζομαι), sternuo, -ere.

πταΐσμα, τό· 1) offensio, -onis, θ. lapsus, -us, δ. 2) laesio ex offensione· 3) συνήθ. culpa, θ.

πταισμάτιον, offensiuncula, θ.

πταίω· 1) offensionem, culpam, noxam admitto (-isi); pecco, -are; delinquo (-liqui), -ere· 2) — ἔν τι, offendo (-di) in aliqua re· *3) νεοελ. ἐγώ —; num culpa mea est?

πταρνός, δ, sternuatio, θ.

πτάρνυμαι, ἴδε πταίρω.

πιτελέα, ἡ, ulmus, -i, θ.

πιτελεῖνος, η, ον, ulmeus, a, um.

πιτελεώδης, ες, ulmo similis.

πιτελεών, δ, ulmarium, -ii, οὐ.

πτερίνος, η, ον, alatus, a, um.

πτέρις, ἡ, filix, -icis, θ.

πτέρνα, ἡ, calx, -lcis, θ.

πτερνίζω, calce ierio (-ire).

πτερνισμός, δ, ictus calcitrantis.

πτερνιστήρ, δ, calcar, -aris, οὐ.

πτεροδείς, εσσα, εν, alatus, pennatus, a, um· δθ. volucris, volatilis, e.

πτερόν, τό· 1) penna, pluma, -ae, θ. 2) ala, -ae, θ. 3) πτερά=ἐπάλξεις, pinnae, -arum, θ.

πτερόπους, δ, ἡ, alipes, -idis.

πτεροφόρος, ον, pennifer.

πτερόν, -ῶ· 1) plumo, -are· 2) alas addo; μετφ. erigo, -ere; —οῦμαι, erigor (-rectus sum, -i).

πτερυγίζω, alas pando.

πτερόνιον, τό, ala parva.

πτέρυξ, ἡ· 1) ala, -ae, θ. pinna, θ. 2)=ἐπάλξεις, pinnae, πλ.

πτερωτός, pennatus, a, um.

πτήμα, τό, volatus, -us, a.

πτήνδιον, τό, avicula, -ae, θ.

πτηρόν, τό· 1) ales -itis, δ. θ. 2) avis, -is, θ. volucris, -is, θ.

πτηρός, ἡ, δν, volucer, cris, cre; volatilis, e.

πτήξις, ἡ, consternatio, θ.

πτήσις, volatus, δ. volatura, θ.

πτήσω, ρήμ. metu contrahor; expavesco (-pavi) -ere.

πτητικός, ἡ, δν, volatilis, e.

πίλον, τό, penna; θ. pluma, θ.

πιλώω ὦ, pennas do.

πίλωσις, ἡ, pennarum plumarumque annua mutatio.

πιλωτός, ἡ, δν, pennatus, a, um.

πισάνη, ἡ, ptisana, -ae, θ.

πίσσω, pinso (pinsi) aliquid.

πτοέω -ῶ, metu consterno, percello, perterrefacio, aliquem —οῦμαι (ἐπιτόθην), trepido, -are.

πτόησις, ἡ, pavor, -oris, δ.

πτυαλίζω, πτυελίζω, ρήμ. frequenter spuo.

πτύαλον, πτύελον, sputum, οὐ.

πτυάριον, τό, parvum ventiliabrum; parva lignea pala.

πτυκτός, plicatus, a, um.

πτόξ, ἡ· 1) plica, plicatura, -ae, θ. 2) ruga et sinus vestis.

πτόξις, ἡ, plicatio, θ.

πτύον, τό, ventiliabrum, οὐ.

πτύρμα, πτυρμός, pavor, δ.

πτύσις, ἡ, sputi ejectio.

πτύσμα, τό, sputum, -i, οὐ.

πτύσσω, plico (-avi και -ui).

πτυχή, ἡ, plicatura, -ae, θ.

πτυχίον, τό· 1) libellus plicatilis· 2) codicilli, diplōma, -atis, θ.

πτυχιούχος, cui diplōma est.

πτυχώδης, multas habens plicas.

πτύω· 1) spuo (-ui) -ere; expsuo, -ere, aliquid· *2) νεοελ. —τινά, spuo aliquem.

πτῶμα, τό, cadaver, -eris, οὐ.

πτῶσιμος, ον, caducus, a, um.

πτῶσις, ἡ, 1) casus, -us, δ. 2) ἐπὶ οἰκοδ. casus; ruina, -ae, θ. 3) ἐν τῇ γραμμ. casus, us, δ.

πτωτικός, ἡ, δν, causalis, e.

πτῶτός, ἡ, δν, caducus, a, um.

*πτωχαίνω· 1) μεταβ. ad paupertatem, in inopiam aliquem reddo, paupero, -are, aliquem· 2) ἀμετ. pauper fio.

πτωχαλαζόν, pauper arrogans.

πτωχεία, ἡ· 1) mendicitas, -atis, θ. 2) paupertas, -atis.

πτωχεύω 1) = προσαιτῶ ἐπαιτῶ, mendico, -are. 2) = πτωχός εἰμι, pauper, inops sum. *3) νθοελ. = χρεωκοπῶ, creditoribus decoquo.

πτωχίζω, mendicium reddo.

πτωχικός 1) mendico conveniens. 2) pauperinus, a, um.

πτωχικός 1) mendice. *2) = πτωχικά, misere.

πτωχοκομεῖον, τό, domus mendicorum; domus pauporum. [dens.

πτωχοποιός, όν, mendicium reddens, a, um. 1) ἐπαίτης, mendicus, a, um. 2) = πένης, pauper,

πυγαῖος, ad nates pertinens.

πυγή, ή, nates, ium, θ. puga, θ.

πυγίζω τινά· paedico aliquem.

πυγιστής, ό, paedico, á.

πυγμαῖος, pygmaeus, a, um.

πυγμαχέω, ώ, pugilatu decerto.

πυγμαχία, ή, pugitatus, -us, á.

πυγμαχος, ό, pugil, -ilis, á.

πυγμή, ή· 1) pugnus, -i, á. 2) =

πυγμαχία, pugilatus, -us, á.

πυγολαμπίς, ή, cicindela, θ.

πυελίς, ή, cavitas annuli.

πύελος, ή, solium balneare.

πυετία, ή, coagulum, -i, ού.

πύεομαι -οὔμαι, suppūro, -are.

πύησις, ή, suppuratio.

πύθεδών, ή, putredo, -inis, θ.

πύθειον, τό, oraculum, -i, ού.

πύθμην, ό, fundus, -i, á. ό πύθμην της θαλάσσης, fundus maris;

πύθμην σκεύους, fundus vasi.

πύθω, putrefacio, -ere. **πύθομαι**,

putresco, -ere.

πυκνά, crebro; frequenter.

πυκνός, ή, όν· 1) densus, a, um. 2) = συνεχής, densus, a, um. 3) =

συχρός, frequens, -ntis. 4) νοῦς πυκνός, mens prudens.

πυκνότερον, ἐπὶ. crebrius.

πυκνότης, ή· 1) densitas, θ. spissitudo, θ. 2) crebritas, θ.

πυκνόφυλλος, όν, densus foliis.

πυκνώ -ώ, denso (aliquid).

πύκνωμα, τό· = πυκνότης.

πυκνώς, dense, spisse.

πύκνωσις, ή, densatio, θ.

πυκνωτικός, ή, όν, densandi vim

habens.

πύκτης, ό, pugil, -ilis, á.

πυκτικός, ή, όν, pugilatui aptus,

a, um, ή πυκτική, ars pugilis.

πυκτομαχέω -ώ, pugilor, -ari.

πυλαγορέω -ώ, pylagoras sum.

πυλαϊνός, ή, όν, pylaicus, a, um.

πυλαίτης, ό, custos portae.

πύλη, ή· 1) porta, -ae, θ. 2) Πύλαι (Θερμοπύλαι), Pylae, -arum, θ.

3) = τὰ στενά, portae.

πυλourός, ό, ή, custos portae.

πυλώ -ώ, portis munio.

πυλών· 1) vestibulum, -i, ού. 2)

porta, -ae, θ. ostium, -i, ού.

πυλωρέω -ώ, custos portae sum.

πυλωρός, ό· 1) custos portae. 2)

meatus ventriculi inferior.

πυνθάνομαι· 1) audio, -ire; in-

telligo, -ere; cognosco, ere. 2) cer-

tior fio. 3) — τι (παρά) τινος, quae-

ro (-sivi, -ere), aliquid ab (ex de)

aliquo.

πύξ, pugnus.

πυξών, ό, buxetum, -i, ού.

πυξίδιον, τό, pyxidicula, θ.

πύξινος, η, όν, πυξώδης, ες,

πύξοειδής, ες, **πύξοχρους**, ουν, bu-

xeus, a, um.

πύξιον, τό, tabella scriptoria.

πύξις, ή, puxis, -idis, θ.

πύξος, ό, buxus, -i, θ.

πύσοειδής, ες, puri similis.

πύσον τό, pus; puris, ού.

πύσω -ώ, suppuro, -are.

πύρ, τό, ignis, -is, á.

πυρά, ή, pyra, θ. rogos, á.

πυράγρα, ή, forceps, -ipis, θ.

πυρακτέω -ώ, **πυρακτώ** -ώ, can-

defacio, -ere, aliquid -οὔμαι, can-

deficio (-factus sum).

πυράκτωσις, ή· 1) actio cande-

faciendi. 2) incendium, ού.

πυραμικός, pyramicus, a, um.

πυραμίς, ή, pyramis, -idis, θ.

πυραμοειδής, ες, pyramidatus.

πυραυγής, ες, igni fulgens.

πύραυνον, τό, igniarium, -i, ού.

πυραύστης, ό, pyrausta, -ae, θ.

πυργηδόν, in modum turris.

πύργινος, όν, turreus, a, um.

πυργίον, **πυργίδιον**, τό, **πυργί-**

σκος, ό, turricula, -ae, θ.

πυργοειδής, *ές*, turri similis; turritus, a, um.

πυργοποιέω -*ῶ*, turrifico, -are.

πυργοποιία, *ή*, turris structura.

πύργος, *δ*, turris, -is, *θ*.

πυργωτός, *ή, όν*, turritus, a, um.

πυργεϊόν, *τό*, igniarium, *οὔ*.

πυρεκβόλος, ignivomus, a, um.

πύρεξις, *ή*, accessio febris.

πυρέσσω και πυρέττω, febrim habeo; febrío, febricito.

πυρετός, *δ*, febris, -e.

πυρετώδης, *ές*· 1) febriculosus, a, um· 2) = θερμονεργός, calidus.

πυρετωδώς, calide.

πυρήν, *δ*, nucleus, -i, *δ*.

πυρίαμα, *τό*, fomentum, *οὔ*.

πυρίαισις, *ή*, fomentatio, *θ*.

πυρίσφθιος, *ον*, igni coctus, a, um.

πυρίκαυστος, *ον*, πυρίκαυτος, *ον*, igni exustus, a, um.

πυριλαμπής, *ές*, igni splendens.

πύρινος, *η, ον*, igneus, a, um.

πύρινος, *ή* πύριμος (*δ* πυρός), triticeus, a, um. [*ή* exhabans.

πυρίπινους, *ονν*, ignem spirans

πυρίτης λίθος, pyrites lapis.

*πυρίτις, *ή*, pyrites pulvis, pyritis, -idis, *θ*.

πύριφλεγέθων, igni ardens || — (ποτ.) Pyriphlegethon.

πυρίφλεγής, *ές*, igni ardens.

πυρίφλεκτος, *ον*, igni combustus.

πυρκαϊά, *ή*, incendium, -ii, *οὔ*.

πυροβόλος, *ον*, ignes jaculans·

*τό — *ον*, tormentum (bellicum).

πυροειδής, *ές*, igni similis, e.

πυροειδώς, ignea specie.

πυρόεις, *εσσα, εν*, ignitus, a, um. igneus, a, um.

πυρολαβίς, *ή*, forceps, -ipis, *θ*.

πυρομαντία, *ή*, divinatio ex igni; iginispicium, -ii, *δ*.

πυρόμαντις, ex igni divinans.

πυρός, *δ*, triticum, -i, *δ*.

πυρός (= σίτος), *δ*, triticum, *οὔ*.

πυροφόρος, *ον*· 1) ignifer, a, um· 2) triticum ferens.

πυρόχρως, *δ, ή*, igneus, a, um.

πυρόω -*ῶ*, ignio, -ire, aliquid; accendo, -ere, aliquid; — *οὔμαι*, ignesco, -ere; calesco, -ere.

πυρπολέω -*ῶ*, incendio conflagro aliquid, igni vasto aliquid; — *οὔμαι* (ἐπυρπολήθη), incendio (igni) conflagor, *ή* *οὔδ*. conflagro.

πυρπόλησις, *ή*· 1) conflagratio, -onis, *θ*. 2) incendium, -ii, *οὔ*.

πυρπόλος, *δ*, incendiarius, -ii, *δ*.

πυρρίχη, *ή*, pyrricha, -ae, *θ*.

πυρρίχιος πούς, pyrrichius.

πυρρόθριξ, πυρρότριχος, qui rutila comâ est.

πυρρός, *δ, όν*, fulvus, rufus, rutilus, flavus, a, um.

πυρρότης, *ή*, color rutilus.

πυρρόω -*ῶ*, rufum facio.

πυρρώδης, *ές*, rubicundus, a, um.

πυρραίνω, rutilo, -are.

πυρσός, *δ*, fax ardens.

πυρσοφόρος, *ον*, ignifer, a, um.

πυρσώδης, *ές*, ignitus, a, um.

πυρφόρος, *ον*, ignifer, a, um.

πυρώδης, *ές*· 1) igneus, a, om· 2) ignitus, a, um· 3) πυρώδεις δ-φθαλμοί, oculi ardentes.

πύρωμα, *τό*, inflammatio, *θ*.

πύρωσις, *ή*, coctio ad ignem.

πυρωτικός, *ή, όν*, urendi vi praeditus, a, um; fervens, -ntis.

πυρωτός, *ή, όν*, ignitus, a, um.

πύστις, *ή*, percontatio, -onis, *θ*.

πυστός, *ή, όν*, notus, a, um.

πυτία, *ή*, coagulum, -i, *οὔ*.

πυτίλω, crebro spuo.

πυώδης, *ές*, purulentus, a, um.

πύωσις, *ή*, suppuratio, *θ*.

πώ· 1) unquam· 2) adhuc· 3) οὔ· *δελς* *πω*, nullus dum.

πώγων, *δ*, barba, -ae, *θ*.

πωγωνοτρόφος, barbam alens.

πωγωνοφορία, gestatio barbae.

πωγωνοφόρος, *ον*, barbam gerens; barbiger; barbatus.

πωλάριον, *τό*, parvus pullus.

πῶλος, *δ*, pullus, -i, *δ*.

πωλέω -*ῶ*, vendo (-didi, -ere) aliquid; venum aliquid do; — *οὔμαι* α') veneo (veni, -ire)· πόσον *πωλείται*; quanti veni? β') prosto (-stisti, -statum), -are.

πώλημα, *τό*, res venalis.

πώλησις, *ή*, venditio, -onis, *θ*.

πωλητήριον, *τό*· 1) = πρωτήριον,

forum, -i, οὐ. *2) νεολ. — (ὑπον. ἔγγραφον), tabulae venditionis.

πωλητής, ὁ, venditor, -oris, ἄ.

πωλητικός, ἡ, ὄν, vendax, acis.

πῶλος, ὁ, pullus, -i, ἄ.

1. πῶμα, τό, potio, θ. potus, ἄ.

2. πῶμα, τό, operculum, οὐ.

πωμάζω καὶ πωματίζω τι, operculo clando aliquid, operculo, aliquid.

πῶποτε, unquam.

πωρόω -ῶ, durum reddo in modum porī. δθ. induro ἢ obduro.

-are, obcaeco, aliquem ἢ aliquid.

πωρόδης, ες, tofosus; a, um.

πώρωσις, ἡ, animi durities; ex-

caecatio, θ. stupor, ἄ.

1. πῶς, quo modo? quo pacto?

qui? qua ratione?

2. πῶς (ἐγκλ.), quodam modo.

P

P, p (ρῶ), τὸ δέκατον ἑβδομον γράμμα, littera P, ὡς ἀριθμητικὸν σημεῖον τὸ μὲν ρ' = centum ἢ centesimus, τὸ δὲ ρ = centum millia.

ραβδίζω, virgis caedo (cecidī) aliquem; -ομαι, virgis caedor.

ραβδίνος, ἡ, ὄν, virgeus, a, um.

ραβδίον, τό, virgula, -ae, θ.

ραβδοειδής, ες, virgae similis, e.

ράβδος, ἡ. 1) virga, -ae, θ. 2)

ράβδοι· α') = δέσμαι ράβδων (τῶν ἐν Ρώμῃ ραβδούχων), fasces, -ium, ἄ. β') lineae in vestibus.

ραβδουχέω -ῶ, virgas ἢ fasces gesto; cum fascibus praecedo. δθ. lictoris officium praesto.

ραβδουχία, ἡ, munus lictoris.

ραβδοῦχος. 1) qui virgam ἢ baculum gestat. 2) ἐν Ρώμῃ, lictor, ἄ.

ράβδωσις, ἡ, stria, striatura, θ.

ραβδωτός, ἡ, ὄν. 1) virgatus, a, um. 2) striatus, a, um.

ραγάς, ραγή, fissura, rima, θ.

ραγδαῖος, α, ὄν, impetuosus, a, um; vi perrumpens.

ραγδαϊότης, ἡ, vehementia, θ.

ραγδαῖως, impetuose.

ραγίζω, acinos carpo.

ράδαμνος, ὁ, germen, οὐ.

ραδινός, ἡ, ὄν. 1) gracilis, e; mollis, e. 2) agilis, mobilis, e.

ράδιος, α, ὄν, facilis, e.

ραδιουργέω -ῶ. 1) facile ago, (aliquid). 2) male ago. *3) νεολ. machinor, -ari.

ραδιουργία, ἡ. 1) scelus, -eris, οὐ.

facinu, -oris, οὐ. θ. *2) νεολ. occultae artes.

ραδιουργός, ὄν. 1) levis, e; inconsideratus, a, um. 2) sceleratus, malignus, a, um. *3) νεολ. ραδι-

οὔργος, ὄν, dolis instructus, a, um.

ραδίως, facile.

ραθυμέω -ῶ, remisso sum animo; negligens sum.

ραθυμία, ἡ, animi remissio, θ. desidia, θ. segnities, -ei, θ.

ραθυμίζω, socordem reddo.

ράθυμος, ὄν, deses, socors.

ραθυμότερον, segnius.

ραθύμως, remisse; signiter.

ραιβός, ἡ, ὄν, incurvus, a, um.

ραιβοσκελής, ες, varus, a, um.

ραιβῶ -ῶ, incurvo, -are.

ραῖζω, melius me habeo.

ραῖνω (ἐρρανα), adspergo (-si, -ere) aliquem ἢ aliquid aliqua re.

ρακενδύτης, ρακένδυτος, lacera veste indutus, a, um.

ράκιον τό, pannus, -i, ἄ.

ρακοδυτέω -ῶ, ρακενδυτέω -ῶ, pallium lacertum gesto.

ράκος, lacera vestis; pannus.

ρακοφορέω -ῶ, ρημ. laceram vestem gesto.

ρακόω -ῶ, lacero, -are.

ρακοδής, ες, lacer, era, erum; pannosus, a, um.

ράμμα, τό. 1) sutura, -ae, θ. 2) filum, -i, οὐ. acia, -ae, θ.

ράμνος, ἡ, spina alba.

ράμφος, τό, rostrum, -i, οὐ.

ραμφώδης, ες, rostro similis.
ρανίς, ἡ, gutta, -ae, θ.
ραντήρ, δ, qui adspersit.
ραντίζω, adsperso, inspergo (-si, -ere) aliquem ἢ aliquid. —ομαι, me adsperso ἢ adspergor.
ράντισμα, τό, adpersio, θ.
ραντισμός, δ, adpersio.
ραντός, ἡ, ὄν, adpersus, a, um.
ράξ, ἡ, acinus, -i, δ.
ῥᾶον, ἐπὶ ῥ, facilius.
ραπίζω· 1) = ραβδίζω, virga ἢ baculo caedo aliquem· **2)** = κολαφίζω, alapam infligo (-xi) alicui· **3)** —ομαι, mihi alapa infligitur.
ράπισμα, τό, alapa, -ae, θ.
ράπτῃς, δ, sartor, δ. consutor, δ. sarcinator, -oris, δ.
ραπτική, ἡ, ars consuendi; sutura.
ράπτός, ἡ, ὄν, sutus, consutus, a, um; subtilis, e.
ράπτει, ράπτρια, ἡ, sarcinatrix.
ράπτω, suo, consuo, insuo (-sui, -ere) aliquid.
ῥᾶστος, ἡ, ὄν, facillimus, a, um.
ραστωνένω, languoe otio.
ραστώνη, ἡ· 1) facilitas, -atis, θ.
2) relaxatio animi· **3)** otium, -ii, οὐ. inertia, -ae, θ.
ραφάνη, ῥάφανος, ραφανίς, ἡ, raphanus, -i, δ.
ραφεῖον, τό, sutrina, -ae, θ.
ραφεύς, δ, sutor, sartor, δ.
ραφή, ἡ, ραφία, ἡ, sutura θ.
ραφίς, ἡ, acus, -us, θ.
ραχιαίος, ad dorsum pertinens.
ραχίζω, per spinam dissecō.
ράχης, ἡ· 1) — ἄνθρ. τετραπόδων, ὄφεων, spina, -ae, θ. **2)** — ὄρους dorsum montis.
ραχίτης μυελός, spinalis medulla.
*ραχτικὸς, ἡ, ὄν, qui, (quae, quod) morbo dorsi laborat.
ραχίτης νόσος, morbus dorsi.
ραψωδέω -ᾶ· 1) rapsodus sum; **2)** carmina rhythmicè recito.
ραψωδία, ἡ· 1) rhythmica recitatio carminum, **2)** rapsodia, θ.
ραψωδός, δ, rhapsodiarum recitator; rapsodus, -i, δ.
ῥᾶων, ῥᾶον, facilius, -ius (-ioris).
ῥέγκος, ῥέγκος, τό, rhonchus, -i.

ῥέγκω, ῥέγκω, sterto (-ui), -ere.
ῥεγγώδης, ες, stertens, -ntis.
ρεῖθρον τό· 1) alveus, δ. **2)** fluentum, -i, οὐ. flumen, θ. torrens.
ρέκτης, δ, efficax in agendo; strenuus, a, um.
ρεμβάζω, vago ἢ fluctuo mente; animo sum districto.
ρεμβασμός, δ, vagatio mentis.
ρέμβη, ἡ, vagatio, θ.
ρεμβώδης, ες, animo districtus.
ρέπανος, δ, raphanus, -i, δ.
ρέπω· 1) ἐπὶ πλάσσει. propendeo, -ere; vergo, -ere· **2)** συγῆθ. μετφ. α') propensus sum ad aliquid· β') me inclino, ἡ (οὐδ.) inclino ad.
ρεῦμα, τό· 1) fluentum, οὐ. flumen, οὐ. **2)** fluxus, -us, δ.
ρευματίζομαι, fluxione infestor.
ρευματικὸς, ἡ, ὄν, fluxionibus; obnoxius; rheumaticus, a, um.
ρευματισμός, δ fluxio, θ.
ρεῦσις, ἡ, fluxus, δ. fluxio θ.
ρευστικός, ἡ, ὄν, fluxidus, a, um;
ρευστός, ἡ, ὄν, fluxus, a, um; fluidus, a, um.
ρέω (ρεύσομαι, ἐρεύνην, ἡ ἐρευνᾶ)· **1)** fluo (-xi, -xum, -ere)· **2)** mano-are.
ῥήγμα, τό, fissura, θ. rima, θ.
ῥήγνυμι καὶ ῥηγνύω· 1) frango (-fregi, fractum, -ere) aliquid· **2)** rumpo (rupi, ruptum, -ere) aliquid· **3)** ῥηγνύμαι, irangor, rumpor, -i.
ῥῆμα· 1) vocabulum, -i, οὐ· **2)** verbum, -i, οὐ.
ρηματικός, ἡ, ὄν, verbalis, e.
ρημάτιον, τό, vocula, ae, θ.
ῥήξίς, ἡ, fissio, θ. diruptio, θ. abruptio θ. *μετφ. discidium, οὐ.
ῥῆσις, dictum, οὐ. sententia, θ.
ῥητός, α, ὄν, dicentus, a, um.
ρητίνη, ἡ, resina, -ae, θ.
ρητινίζω, resinam refero.
ρητινίτης εἶνος, vinum resinatum.
ρητινώ -ᾶ, resinam addo.
ρητινώδης, resinosus, a, um.
ρητόν, dictum, οὐ. sententia, θ.
ρητορεία, ἡ, oratio in qua rhetorica praecepta servantur.
ρητορεύω· 1) rhetoricam exerceo· **2)** orationem habeo.
ρητορικὸς, ἡ, ὄν, oratoricus, rhe-

toricus, a, um; eloquens.

ρητορικῶς, oratorie.

ρητός, ἡ, ὄν· 1) dicendus, memorandus 2) = εἰρημένος, dictus.

ρήτρα, ἡ· 1) dictio, -onis, θ. 2) pactum, -i, οὐ. condicio, θ.

ρήτωρ, ὁ· 1) rhetor, -oris, ἄ. 2) orator, -oris, ἄ.

ρητῶς, certis verbis, diserte.

*ρηχός, ὁ, non profundus, τὰ ρηχά, vadium, -i, οὐ.

ριγέω -ὦ· 1) rigeo, -ero· 2) horreo prae metu, metuo, -ere· 3) = ἀπρακτῶ, frigeo, -ere; deses sum.

ριγηλός, ἡ, ὄν, rigidus, a, um.

ρίγος, τό, rigor, ἄ. frigus vehement, ἡ ἀπλ. frigus, ἄ.

ριγῶω -ὦ, frigeo, algeo, -ere.

ρίζα, ἡ· 1) radix, -icis, θ. 2) = αἰτία, ἀρχή, stirps, -rps, θ.

ριζικός, ἡ, ὄν· 1) ad radicem pertinens 2) — ἡ μεταβολή, commutatio in totum facta.

ριζικῶς, penitus; stirpitis.

ρίζιον, ριζίον, τό, radícula, θ.

ριζοβολέω -ὦ, radices ago.

ριζοβόλησις, ἡ, radicum immisio.

ριζοβόλος, ὄν, radices emittens.

ριζοφαγέω -ὦ, radicibus vescor.

ριζοφάγος, radicibus vescens.

ριζοφνέω -ὦ, radices ago.

ριζῶω -ὦ· 1) radicibus firmo; stabilio, confirmo (aliquid) 2) ριζοῦμαι (ριζῶω, οὐδ.), radīcor, -ari; radices capio.

ριζώδης, ἐς, radici similis.

ρίζωμα, τό, radicamentum, οὐ.

ρίζωσις, ἡ, radicatio, θ.

ρικινόμαι -οῦμαι, rugosus fio.

ρικινός, ἡ, ὄν, ρικινώδης, ἐς, rugosus, a, um; curvus, a, um.

ρικινότης, ρικινωσις, rugositas, θ.

ρίμμα, τό, jactus, -us, ἄ.

ρίνες, αἱ, nares, -ium, θ. πλ.

ρίνέω -ὦ, limo -are, aliquid.

ρίνη, ἡ, lima, -ae, θ.

ρινηλασία, ἡ, fragrantia, θ.

ρινηλάττω -ὦ, naribus (τ. ἕ. narium olfactu) indāgo aliquid.

ρινηλάτης, qui naribus indagat.

ρίνημα, ρινισμα, ramentum.

ρινητήριον, τό, lima, -ae, θ.

ρινητής, ὁ, limator, -oris, ἄ.

ρινίζω, limo, -are, aliquid.

ρινίον, τό, limula, -ae, θ.

ρινόκερως, rhinoceros, -ōtis, ἄ.

ρινόμακτρον, τό, mucinium, οὐ.

ρινοτομέω -ὦ, nasum amputo.

ρινοτόμος, nasum amputa us.

ρίον, τό, promontorium, -i, οὐ.

ῥιον ῤιον ἢ Rhium, -i, οὐ.

ριπή, ἡ, ictus, jactus, impetus venti, teli, fluminis).

ριπίδιον, τό, flabellum, οὐ.

ριπίζω· 1) ventilo, -are· 2) flabello ventulum factito ἢ facio· 3) sufflando ignem excito, -are.

ριπίς, ἡ· 1) flabellum, -i, οὐ. 2) ventilabrum, -i, οὐ.

ριπισμα, τό, ventilatio, -onis, θ.

ριπισμός, ρίπισις, ventilatio, θ.

ριπιστήριον, τό, flabellum, οὐ.

ριπτάζω, jacto -are, aliquem ἢ aliquid; —ομαι, jactor (-ctatus sum) febri, fluctibus.

ριπτασμός, ὁ, jactatio, θ.

ριπτέω -ὦ, idem quod ρίπτω.

ρίπτω· 1) jacio (-eci, -ere) aliquid· 2) projicio (-eci, -ere) aliquid· 3) conjicio, -ere· 4) —ομαι (ἐρρίφθην, ἐρριμμαι), jactor (jactus sum); projicio, conjicio (jectus sum).

ρίς, ἡ, nasus, -i, ἄ.

ριφή, ἡ, jactus, -us, ἄ.

ρίψ, ὁ· 1) vimen, -is. 2) crates viminea· 3) μετφ. ἐπὶ κινδύνῳ πλέω, magno me periculo committo.

ριπασπία, ἡ, clypei abjectio.

ριπασπις, clypeo abjecto fugiens

ριπαύχηγν, ὁ, cervicem jactans.

ρίψις, ἡ, projectio, θ. jactus, ἄ.

ριποκινδυνέω -ὦ· 1) in pericula me praecipito· *2) νεοελ. —, aleam subeo; periclitor, -ari.

ριποκινδυνος, ὄν, qui se in pericula praecipitat, ad periclitandum projectus, ὁδ. temerarius.

ρογχαλίζω, sterto (-ui) -ere.

ρόγχος, ὁ, rhonchus, -i, ἄ.

ροδανιέα, ἡ, persica, θ.

ροδάκινον, τό, malum persicum, duracinum, -i, οὐ.

ρόδαξ, ἡ, parva rosa.

ροδέα -ῆ, ῆ, frutex rosae; rosa, -ae, θ. rosetum, -i, οὐ.

ρόδειος, ον, ρόδεος, α, ον, roseus.

*ροδέλαιον, τό, rosa, -ae, θ.

ροδεών, δ, rosetum, -i, οὐ.

ροδίζω 1) roseo odore tingo, -ere 2) roseus fio.

ρόδιος, η, ον, rosaceus, a, um.

ροδίτης οἶνος, vinum rosatum.

ροδοδάκτυλος ἥως, roseos digitos habens aurora.

ροδοδάφνη, ῆ, rosa laurea.

ροδοειδής, ἐς, rosae similis.

ρόδον, τό, rosa, -ae, θ.

ροδόπνεος, οὐς, οὐν, roseum odorem spirans.

ροδοπώλης, δ, rosarum venditor.

ροδόσταγμα, rosarum liquor.

*ροδοστεφής, rosis redimitus.

ροδοφόρος, ον, rosas gerens.

ροδόχρους, οὐν, roseus, a, um.

ροδών, δ, planta rosae.

ροδωνιά, ῆ, rosetum, -i, οὐ.

ροή, ῆ, fluxus, -us, δ.

ροιά, ῆ, malum granatum.

ροῖδιον (ρόδιον) = ροιά.

ροῖζος, δ, stridor, -oris, δ.

ροικός, ῆ, ὄν, curvus, a, um.

ροίτης οἶνος, rhoites, -ae, δ.

ρομβέω -ῶ, ῥημ. circumago ut rhombum.

ρομβοειδής, ἐς, ρομβώδης, ἐς, ρ. rhombo similis; rhomboides.

ρόμβος, δ, rhombus, -i, δ.

ρομβαία, ῆ, rhomphaea, θ.

ροῦς, δ, fluxus, δ. flumeu, οὐ.

ρόπαλον, τό, clava, -ae, θ.

ροπαλοφόρος, clavam gestans.

ροπή, ῆ, propensio, inclinatio, θ.

ροπτρον, τό 1) = ρόπαλον, clava, -ae, θ. 2) νεοελ. malleus januae.

ροφέω ἢ ροφάω -ῶ 1) = καταπίνω, sorbeo (-bui, -ere) aliquid 2) = ὑποπίνω, sorbillo, -are, aliquid.

ρόφημα, τό, ρόφησις, ῆ 1) sorbitio, -onis, θ. 2) νεοελ. ρόφημα, sorbillum, -i, οὐ. jus, -uris, οὐ.

ροφητικός, absorbens, -ntis.

ροφητός, ῆ, ὄν, sorbilis, e.

ροχθέω -ῶ, strepitum edo.

ροχθός, δ, fluctuum strepitus.

ροώδης ἐς, fluidus, a, um.

ρύαξ, δ, rivus, -i, δ.

ρύγχος, τό, rostrum, -i, οὐ.

ρύδην, ρυδόν, affluent.

ρυθμίζω 1) ad numeros aptos

redigo, modulator, -ari, aliquid 2) tempero, formo, -are 3) νεοελ.

-ομαι πρὸς τὰς περιστάσεις, temporibus inservio.

ρυθμικός, rhythmicus, a, um.

ρυθμικῶς, rhythmice.

ρυθμιστής, δ, moderator, δ.

ρυθμοποιός, δ, modulator, δ.

ρυθμός, δ 1) modulatus, -us, δ. 2) rhythmus, -i, δ.

ρυκάνη, ῆ, runcina, -ae, θ.

ρυκάνησις, runcinandi actio.

ρύμα, τό 1) fluentum, -i, οὐ. 2) remulcum, -i, οὐ.

ρύμη, ῆ 1) = ὀρμή, impetus, δ. 2) = ὁδός, via 3) = συνοικία, vicus, δ.

ρύμμα, τό 1) purgamentum, -i, οὐ. 2) lixivium, -ii, οὐ.

ρυμός, δ, temo, -oris, δ.

ρυμοτομέω -ῶ πόλιν, in vias (ad amussim) urben seco ῆ partior.

ρυμοτομία, ῆ, in vias (ad amussim) sectio ῆ partitio (urbis).

ρυμουλκέω -ῶ, remulco.

ρυμουλκήσις, ρυμουλκία, ῆ, remulcandi (navem) actio.

ρυμουλκός, δ, remulcus, δ.

ρύομαι, eripio aliquem e periculo; libero aliquem aliqua re.

ρυπαίνω, sordido, -are, aliquid μετφ. turpem et infamen reddo, contamino famam alicujus; -ομαι,

sordesco, -ere.

ρύπαξ, δ, rupex, -icis, δ.

ρυπαρεύομαι, sordidus sum.

ρυπαρία, ῆ, sorditudo, θ.

ρυπαρογραφία, ῆ, rerum humilium pictura (ῆ νεοελ. scriptio).

ρυπαρογράφος, δ, sordidarum, humilium rerum pictor.

ρυπαρός, δ, ὄν, sordidus a um; sordens, -ndis; squalidus.

ρυπαρότης, ῆ, sorditudo, θ.

ρυπαρῶς, sordide.

ρυπάω -ῶ καὶ ρυπῶω -ῶ, sordeo (-ui, -ere); sordidus sum -οῦμαι,

sordesco, -ere.

ρύπος, δ, (πληθ.) τὰ ρύπα, sor-

des, -is, θ. squalor, -oris, δ.
ρυστικός, ἡ, ὄν, abluens.
ρύσις, ἡ, fluxus, -us, δ.
ρυσός, ἡ, ὄν, rugosus, a, um.
ρυσότης, ἡ, rugositas, θ.
ρυσόω -ω, rugo -are- —οῦμαι,
 rugosus sum.
ρυστήρ, ρύστης, δ, liberator, δ.
ρύσσωσις, ἡ, rugositas, θ.
ρυσσώτος, ρυγος, a, um.
ρυστήρ, δ, retinaculum habenae,
 lorum freni.
ρυτιδών, τό τι· rugo ἢ corrugo
 aliquid· —οῦμαι, rugo, -are.
ρυτιδώδης, ες, rugatus, a, um;
 ruginosus, a, um.
ρυτιδωμά, τό, ρυτιδωσις, ἡ, ru-
 gatio, -onis, θ. rugositas, θ.
ρυτίς, ἡ, ruga, -ae, θ. αἱ **ρυτί-**
δες, rugae, -arum, θ. rugositas, θ.
ρυτός, ἡ, ὄν, fluidus, a, um.
ρωγός, ἡ, rima terrae.
ρωγή, ἡ, fissura, -ae.
ρωγμή, ἡ, rima, -ae, θ.
ρωῖδιον, τό, ἴδε ροῖδιον.
ρωθών, δ, naris, -is, θ. **συνήθ.**
οἱ ρωθῶνες, nares, -ium, θ. **πλ.**
*ρωθωνίζω, nares corrugo.

ρωμαῖζω· 1) Romanis faveo· 2)
 latine loquor.
ρωμαλέος, α, ον, robore praedi-
 tus, a, am; robustus, a, um.
ρωμαλεότης, δ, robor, οὐ.
ρωμαλέως, robuste.
ρώμη, ἡ· 1) robur, δ. 2) vis, **πληθ.**
 vires, -ium, θ. fortitudo, -inis, θ.
ρώννυμι καὶ ρωννύω, roboro, -are
 (aliquem ἢ aliquid); **ρώννυμαι,** me
 corroboro ἢ corroboror· **ἐρρωμαι,**
 valeo, -ere.
ρώξ, ἡ, fissura, -ae, θ.
ρωπογραφία, ἡ, pictura virgulto-
 rum et plantarum.
ρωπογράφος, δ, virgultorum re-
 rumque minutarum pictor.
ρωποπωλέω -ω, scruta vendo ;
 scrutarium facio.
ρωποπώλης, δ, scrutarius, δ.
ρώπος, δ, scruta, οὐ. **πληθ.**
ρώσις, ἡ, robur, οὐ.
ρωστήρ, δ, mallens, -ei, δ.
ρωστικός, ρωστικός, corroborans, -ntis.
ρωχή, ἡ, ρωχμός, δ, fissura,
 -ae, θ. rima, -ae, θ.
ρώψ, ἡ, virgultum, -i, οὐ. **συνήθ.**
αἱ ρώπες, virgulta, -orum, οὐ.

Σ

Σ, σ (σίγμα), τὸ ἰδόν, γράμμα.
 litera Σ; ὡς ἀριθμητ. σημεῖον τὸ μὲν
 σ=ducenta, τὸ δὲ σ=ducenta millia
σάβας (=βαχρεῦς**),** bacchor.
σάβανον, τό, lintum ἢ linteolum
 οὐ. sabanum ἢ savanum, οὐ.
σαββατίζω, sabbatizo, -are; sab-
 batum celebros, -are.
σαββατικός, sabbatarius, a, um.
σαββατισμός, sabbatismus, δ.
Σάββατον, τό, Sabbatum, -i, οὐ.
τὰ σάββατα, hebdomas, θ.
σαβούρρα, ἡ, saburra, -ae, θ.
σάγαρις, ἡ, bipennis (securis).
σάγη, ἡ· 1) tegmen muli ἢ equi·
 2) =σάγμα, clitellae, -arum, θ.
σαγήνηλα, piscatus per sagenam.
σαγήνεύς, σαγήνευτήρ, σαγήνη-

τής, δ, qui sagenā piscatur.
*σαγήνευσις, ἡ, irretendi actio.
σαγήνεύω, sagenā irretio (-ivi,
 ire) aliquem ἢ aliquid, **δθ.** —alicio,
 illicio (-ere); dolis duco aliquem;
 —ομαι, me irretio aliqua re.
σαγήνη, sagenā, verriculum.
σάγιον, τό, sagulum, -i, οὐ.
σάγμα, sagma, θ. clitellae.
σαγματοποιός, δ, sagmarius, δ.
σαγοπώλης, sagorum propola.
σάγος, ἡ, sagum, -i, οὐ.
σαθρός, δ, ὄν· 1) puter, -tris, -tre;
 putridus· 2) debilis, fragilis, e.
σαθρότης, ἡ, fragilitas, -atis, θ.
debilitas, vitiositas, θ.
σαθρόω -ω, marcidum reddo,
σαθροῦμαι, marcesco, -ere.

σάθρωμα, labes, -is, θ.
 σαθρῆς, infirme.
 σάλνω, caudam moveo.
 σάλω 1) = σαρῶ, (verro, verri, versum, -ere) aliquid 2) ore hio δθ. = rideo, ἢ irrideo, -erre.
 σακκίον, τό, sacculus, -i, ἄ.
 σάκκος, δ, saccus, -i, ἄ.
 σακκοφορέω -ω, saccum fero.
 σακκοφορία, ἡ, sacci gestatio.
 σακκοφόρος, ον, saccum ferens.
 σάκος, τό, scutum, -i, οὐ.
 σακτός, ἡ, ὄν, repletus, a, um.
 σάκχαρ, σάκχαρον, τό, saccharum, -i, οὐ.
 σαλαμάνδρα, ἡ, salamandra, θ.
 σάλευμα, τό, agitatio, θ.
 σαλεύω, ῥημ. agito, -are, aliquid; -ομαι, agitor; jactor, -ari.
 σάλος, δ, salum, -i, οὐ.
 σάλη (ιχθ.), salpa, -ae, θ.
 σαλπικτής, δ, tubicen, -inis, θ.
 σάλπιγξ, ἡ 1) tuba, ae, θ. 2) ἡ ἐπικρατής — (τῶν ἱππέων), lituus.
 σάλπισμα, τό, tubae sonus.
 σαλπιστής, δ, = σαλπικτής.
 σαλπιστικός, qui tubā canitur.
 σανδάλιον τό, sandaliū, οὐ.
 σανδαλοποιός, δ, sandaliarius, ἄ.
 σανίδιον, τό 1) tabella, -ae, θ. 2) axiculus, -i, ἄ.
 σανιδόω -ω, tabulis sterno, (-stravi, -ere) aliquid.
 σανιδώδης, asseri similis, e.
 σανίδωμα, τό, tabulatum, οὐ. tabulatio, θ. tabulae, -arum, θ.
 σανιδωτός, contabulatus, a, um.
 σανίς, ἡ, tabula, -ae, θ. asser, -eris, ἄ. axis, -is, ἄ. σανίδες, tabulae.
 σάξις, ἡ, referendi actio.
 *σάπιος, α, ον, puter, -tris, -tre.
 σαπρία, ἡ, putredo, θ. putor.
 σαπρίζω, putreo, -ere.
 σαπριόω -ω, putridum reddo.
 σαπρός, α, ὄν, puter, -tris, -tre; putridus, a, um.
 σαπρότης, ἡ, putor -oris, ἄ.
 σαπρώω -ω, putridum reddo (α-liquid) -οῦμαι, putresco.
 σάπφειρος, ἡ, sapphirus, -i, ἄ.
 σάπων, δ, sapo, -onis, ἄ.

σαρκάζω τινά, amare irrideo aliquem — ομαι ὑπό τινος, amare irrideor ab aliquo.
 σαρκασμός, δ, irrisio amara.
 σαρκαστικός, sarcasticus, a, um.
 σαρκαστικῶς, modo sarcastico.
 σαρκίδιον, σαρκίον, τό, caruncula, θ. μετφ. corpusculum, οὐ.
 σαρκίζω, carnes carpo.
 σαρκικός, ἡ, ὄν, carnalis, e.
 σαρκικῶς, carnaliter.
 σαρκοβόρος, carnivorus, a, um.
 σαρκοκήλη, carnosus ramex.
 σαρκοφαγία, ἡ, carniū esus.
 1. σαρκοφάγος, ον, carne vescens; carnivorus, a, um.
 2. σαρκοφάγος, ἡ, sarcophagus, ἄ.
 σαρκόω -ω, carnem reddo, in-carno, -are.
 σάρκωδης, carnosus, a, um.
 σάρκωμα, carnis incrementum.
 σάρκωσις, ἡ, carnis generatio.
 σαρκωτικός, corporativus, a, um.
 σάρξ, ἡ 1) caro, -rnis, θ. pulpa, -ae, θ. 2) ἐν ἀντιθ. πρὸς τὸ πνεῦμα, corpus, -oris, ἄ. caro, -rnis, θ. † 3) = ἀνθρώπος, homo, -inis, ἄ.
 σαρῶω -ω, verro ἢ everro (verri, versum, -ere); scopis purgo.
 σάρωθρον, τό, scopae, arum, θ.
 πλ. μικρὸν —, scopula, -ae, θ.
 σάρωμα, τό 1) quisquiliae, -arum θ. πλ. 2) purgamenta, οὐ. πλ.
 σάρωσις, ἡ, actio verrendi; purgatio, -onis, θ.
 σαρωτής, δ; scoparius, -ii, ἄ.
 σατανᾶς, δ, satanas, ae.
 σατανικός, ἡ, ὄν, ad Satan pertinens; diabolicus, a, um.
 σατανικῶς, modo diabolico.
 σατίρα, ἡ, satira, -ae, θ. salsum carminum genus.
 σατραπεία, ἡ, satrapia, -ae, θ.
 σατραπεύω, satrapes sum.
 σατράπης, δ, satrapes, -is.
 σατραπικός, satrapicus, a, um.
 σάττω (μέλ. σάξω) 1) = φορτίζω, onero, -are; onus impono 2) = πληρῶ, refercio.
 σάτυρα, ἡ, ἴδε σατίρα.
 σατυρίασις, (γός.) satyriasis, θ.
 σατυριάω -ω, satyriasi laboro.

σατυρίζω, satyricè dico; irrideo (-isi) aliquem ἢ aliquid.

σατυρικός, ἡ, ὄν, satyricus, a, um; dicax ἢ mordax, -acis.

σατυγίσκος, ὁ, satyrisca, ὁ.

*σατυρισμός, ὁ, actio satyricè dicendi; actio irridendi.

σατυριστής, ὁ, poeta satyricus.

σάτυρος, satyrus, ὁ. homo salax.

σαῦρα, ἡ, lacerta, -ae, ὁ.

σαυροειδής, ἔς, lacertae similis.

σαῦρος, ὁ, lacerta, -ae, ὁ.

σαυτοῦ, σαυτῆς, ἴδε σαυτοῦ, κτλ.

σάφα, perspicue.

σαφήνεια, ἡ, perspicuitas, -atis,

ὁ. claritas, -atis, ὁ.

σαφηνίζω, explanō, aliquid.

σαφηνισμός, ὁ, explanatio, ὁ.

σαφηνιστικός, ἡ, ὄν, explanato-

rius, a, um; explanans, -ntis.

σαφής, ἔς· 1) clarus, perspicuus,

a, um· 2) planus, a, um.

σαφῶς, perspicue, clare;

σβέννυμι καὶ σβεννύω, exstinguo

(-nxi, -nctum, -ere) aliquid; σβέν-

νυμα, exstinguor (-nctus sum).

σβέσις, ἡ, exstinctus, -us, ὁ.

σβεστήρ, ὁ, exstinctor, ὁ.

σβεστήριος, α, ὄν, σβεστικός, ἡ,

ὄν, exstinguens -ntis.

σαυτοῦ, σαυτῆς, tui ipsius, αὐ-

τὸς σαυτῶ, tibimet ipse.

σέβας τό, veneratio, ὁ. reveren-

tia, ὁ. observantia, ὁ.

*σεβάσματα, τὰ, reverentia, ob-

servantia, -ae, ὁ. salutatio, ὁ.

σεβάσμιος, α, ὄν, venerabilis, e;

reverendus, a, um.

σεβασμιότης, sanctimonia, ὁ.

σεβασμός, ὁ, veneratio, -onis, ὁ.

μετὰ σεβασμοῦ, venerabiliter.

σεβαστός, ἡ, ὄν, venerandus, a, um

reverandus, a, um.

σεβαστῶς, anguste.

σέβομαι· 1) veneror (-atus sum,

-ari)· 2) revereor (-veritus sum);

observeo are, aliquem ἢ aliquid·

*3) — τοὺς νόμους, leges vereor.

σειρά, ἡ· 1) series, -ei, ὁ. linea,

-ae, ὁ. 2) catena, -ae, ὁ. funis, -is,

ἄ. *3) νεοεὶ. ordo, -inis, ὁ.

Σειρήν, ἡ, Siren, -enis, θηλ. αἰ

Σειρῆνες, Sirenes, -um, ὁ. πλ.

σεισάχθεια, ἡ, novae tabulae.

σεΐσις, motio, θηλ. quaessatio ἢ

concussio, ὁ. concussus, ὁ.

σεισμός, ὁ, terrae motus.

σεισοπυγίς, ἡ, motacilla, ὁ.

σειστός, ἡ, ὄν, concussus, a, um.

σεΐστρον, τό, sistrum, -i, οὐ.

σεῖω· 1) quatio (quassi, quassum,

-ere) aliquid; moveo (movi, motum,

-ere) aliquid.

σελαγέω -ῶ, σελαγίζω, splendeo,

-ere; iulgeo, -ere.

σελάγισμα, τό, σελαγισμός, ὁ,

splendor, ὁ. fulgor, ὁ.

σέλος, τό, jubar, -aris, ὁ. βόρειον

σέλας, jubar boreus.

σέλασμα, σελασμός, splendor.

σέλαχος (σελάχι ιχθ.), ὁ, cartila-

gineum.

σεληναῖος, α, ὄν, lunaris, e.

σελήνη, ἡ, luna, -ae, ὁ. ἐκλειψις

σελήνης, lunae defectus.

σεληνιάζομαι, εἴμ. morbo comi-

tiali laboro.

σεληνιακός, ἡ, ὄν, lunaris, -e.

σεληνιασμός, morbus comitalis,

σεληνίδιον, τό, σεληνικός, ὁ,

σεληνίς, ἡ, lunula, -ae, ὁ.

σεληνοειδής, ἔς, lunae speciem

referens; lunatus, a, um.

σεληνόφως, τό, luninae splendor

σελίνινος, η, ὄν, ex apio factus.

σελινίτης οἶνος, vinum ex apio.

σέλιον, τό, apium, -ii, οὐ.

σελίς, ἡ, pagina, -ae, ὁ.

σέλλα, ἡ, sella, -ae, ὁ.

σέλμα, τό, transtrum, -i, οὐ.

σεμίδαλις, ἡ, simila, -ae, ὁ.

σεμιδαλίτης ἄρτος, panis ex si-

milā confectus.

σεμνολέγω -ῶ· 1) graviter ἢ mag-

nifice loquor· 2) jactito, glorio· *3)

νεοεὶ. pudice loquor.

σεμνολόγημα, τό, dictum grave,

quo quis se jactitat.

σεμνολογία, ἡ, -tictio gravis, ser-

mo venustus || *sermo pudicus.

σεμνολόγος, ὁ· 1) jactator, -oris,

ἄ. *2) pudicus, a, um.

σεμνοπρεπεία, gravitas decora.

σεμνοπρεπής, venerabilis e.

*σεμνοπρεπώς, decenter.

σεμνός, ἡ, ὄν· 1) venerabilis, e; venerandus· 2) gravis, e; decorus, a, um· *3) νοεῖ· modestus, a, um.

σεμνότης, ἡ· 1) gravitas, θ. 2) reverentia, θ. 3) pudicitia, θ.

σεμνοτυφία, ἡ, gravitas fastosa.

σεμνός -ὼ, magnificis verbis aliquid exormo.

σεμνύνω, venerandum et augmentum aliquid reddo; honore et dignitate aliquem afficio· δθ. extollo, -ere —ομαι· α') gravitatem prae me fero; graviter me habeo· β')

—κομπάζω, efferor, glorior.

σεμνωμα, τό, decus, -oris, δ.

Σεπτέμβριος, δ, September, δ.

σεπτός, ἡ, ὄν, venerabilis, e.

σεπτώς, auguste; sancte.

σεῦτλον, τό, beta, -ae, θ.

σεύω, agito ἢ concito, -are —ομαι, concitor, -ari; fugio, -ere.

σηκάζω, stabulo includo.

σηκός, δ· 1) stabulum, -i, οὐ. 2) templum ἢ fanum, -i, οὐ.

σηκός -ὼ (—σταθμῶ), pondero.

σηκωμα, τό, libramentum, οὐ.

σημα, τό, signum, -i, οὐ.

σηκῶνα (ἐσηκῶσα), tollo, extollo, attolo, -ere; —ομαι, tollor, extollor; surgo (οὐδ.).

σημα, τό· 1) signum, -i· 2) monumentum, -i, οὐ. 3) —τάφος, sepulcrum, -i, οὐ.

σημαία, ἡ, vexillum, -i, οὐ. signum militare ἢ ἀπλ. signum, -i, οὐ.

σημαίνω (ἐσημῆνα)· 1) signum do· δθ. α') jubeo, -ere impero, -are· β')

—προσημαίνω, portendo, -ere· γ')

—δηλῶ π, significo, -are aliquid —ομαι, significor, -ari· 2) —σφραγίζω, signo, -are· *3) —τὸν κώδωνα, aes pulso; campanam pulso.

σημαιοφόρος, δ, signifer, δ.

σημανσις, ἡ, signi datio.

σημαντήρ, δ· 1) qui signum dat· 2) annulus signatorius.

σημαντήριον, τό, sigillum, -i, οὐ.

σημαντικός, ἡ, ὄν· 1) significans, -ntis; significativus, a, um· *2) νοεῖ· notabilis, e.

σημαντρον, τό, signum, -i, οὐ. sigillum, -i, οὐ.

σημασία, ἡ, significatio, θ.

σημεῖον, τό· 1) signum, -i, οὐ. 2) —ἡ σημαία, signum militare· 3) —δισημεῖον, θαῦμα, portentum, οὐ.

4) —γνώρισμα, nota, θ.

σημεῖός -ὼ καὶ —οῦμαι, noto, denoto, -are, aliquid; —οῦμαι (παθῆν.) notor (-tatus sum, -ari).

σημειώδης, ες· 1) significans, -ntis· 2) insignis, e; notabilis, e.

σημειώσεις, ἡ· 1) notatio -onis, θ. adnotatio, -onis, θ. 2) ἐν βιβλ. nota, -ae, θ. μάλ. ἐν τῇ πληθ. σημειώσεις, notae.

σημειωτικός, significativus.

σημειωτός, ἡ, ὄν, signatus, a, um.

σημερινός, hodiernus, a, um.

σήμερον, hodie.

σηπεδών, ἡ, putredo, θ.

σηπία, ἡ, sepia, -ae, θ.

σηπίον, τό, os sepiae.

σηπτικός, putrefaciens.

σηπτός, ἡ, ὄν, putridus, a, um.

σήπω, putrefacio, -ere; —ομαι (ἐσάπην, ἐσσηπα), putrefio (-factus sum); putresco, -ere.

σηράγγιον, τό, caverna, θ.

σηραγγώω -ὼ, excavo, -are.

σηραγγώδης, cavernosus, a, um.

σήραγξ, ἡ, fissura, rima (-terrae)· caverna, -ae, θ. hiatus (terrae).

σηρικός, ἡ, ὄν, sericus, a, um, sericeus, a, um.

σηρικοφόρος, sericatus, a, um.

σής (σητός), δ, tineae, -ae, θ.

σησάμινος, sesamius, a, um.

σησάμη, ἡ, σήσαμον, τό, sesama, -ae, θ. sesamum, -i, οὐ.

σησαμή, ἡ, placenta e sesamo et melle.

σησαμίτης, δ, e sesamo factus.

σησαμοειδής, ες, σησαμώδης, ες, sesamo similis.

σητόβρωτος, σητόκνοπος, ὄν, atinea corrosus, a, um.

σήψις, ἡ, putrefactio, θ.

σθεναρός, ἄ, ὄν, robustus, a, um.

σθενάρως, valide.

σθένος, τό· 1) robur, -oris, οὐ.

vis. θ. 2) ψυχικόν —, animus, -i, d. fortitudo, -nis, θ. 3) παντί σθένει, omnibus viribus; omni modo.

σθενόω -ω, roboro, -are.

σθένω, (robore) valeo, -ere.

σιαγών, ἡ, maxilla, -ae, θ.

σιαλίζω, σιαλοχέω -ω, salivam emitto; salivo, -are.

σιαλικός, salivarius, a, um.

σιαλισμός, δ, salivatio, -onis, θ.

σιαλογόνος, ον, ἐπίθ. salivam gignens.

σίαλον τό, saliva, -ae, θ.

σιαλοποιός, salivam excitans.

σιαλώδης, ες, salivus, a, um.

σιάλωμα, τό, saliva, -ae, θ.

σίγα, tacite, ἐπίθ. τό νεοελ. σιγά, tacite silentio.

σιγάζω, conticescere jubeo.

σιγαλέος, α, ον, tacitus, a, um.

σιγάω -ω. 1) taceo (-cui, -ere).

2) sileo (-lui, -ere).

σιγῇ, tacite; clam.

σιγηλός, ἡ, όν, σιγηρός, ά, όν, taceus, -ntis; silens, -ntis.

σιγητικός, ἡ, όν, tacitus, a, um.

σίγλαι, αί, in aures, θ.

σίγμα, τό, sigma, -atis, ού.

σιγματοειδής, ες, habens formam sigmatis.

σιγμός, δ, stridor, -oris, d.

σίδηρεία, ἡ, tractatio ferri

σίδηρειον τό, officina ferraria.

σιδήρεος -οῦς, ά, οὔν, ferreus, a, um (κυρ. και μετφ.).

σιδηρικός, ἡ, όν, ferrarius, a, um;

*σιδηρικά, ferramenta.

σιδήρειον, ferramentum, ού.

σιδηρόδεσμος (*σιδηροδέσμος) ον, ferrea vincula habens.

σιδηρόδετος, ον, ferro vinctus, d. um; ferratus, a, um.

*σιδηρόδρομος, δ, via ferrata.

σίδηρον, τό, idem quod σίδηρος.

σίδηροπέδη, ἡ, pedica ferrea.

σίδηροπώλης, δ, ferri venditor.

σίδηρος, δ, ferrum, -i, ού.

σίδηρουρείον, officina ferraria.

σίδηρουργός, δ, faber, ferrarius.

σίδηροφορέω -ω, ferrum (τ. ε. arma), fero.

σίδηροφορός, ferrum gestans.

σιδηρόω -ω, ferro munio ἡ obduco aliquid.

σιδήρωμα, τό, ferramentum, ού. σιδηρωρχειον, τό, feri fodina; ferraria, -ae, θ.

σίεalon, σίελος, ίδε σίαλον.

σίζω, strido, -ere; sibilo, -are.

σικύα, ἡ, cucurbita, ae, θ.

σικυάζω, cucurbito, -are.

σίκυον τό, granum cucumeris.

σίκυος, σικυός, σίκος, δ, cucumis, -is και eris, d.

σικυώδης, ες, cucumeri similis.

σικυών, δ, locus, cucumeribus consitus.

σικχαίνω, και σικχαίνομαι τι, istudio (-ivi, -ire) aliquid.

σικχασία, ἡ, taedium, ii, ού.

σικχος, τό, fastidium, ού.

σικχός, δ, homo fastidiosus.

σίλλαινω, derideo, -ere.

σίλλογραφέω -ω, scribe sillos.

σίλλογραφία, sillorum scriptio.

σίλλογράφος, δ, sillographus, d.

σίλλος, δ, sillus, -i, d. ού.

σίλλω -ω, derideo, -ere.

σίμβλη, ἡ, σίμβλος, δ, σίμβλον,

τό, alveare, -is, ού. alvearium, ού.

σίμός, ἡ, όν, simus, a, um.

σίμότης, ἡ, naris sima.

σίμόω -ω, simum reddo.

σίμωμα, τό, forma sima.

σινάπι, σινάπιον τό, sinapi.

σιναπίζω ινά, cataplasma e sinapi impono alicui.

σινάπινος, e sinapi factus.

σινασπισμός, δ, cataplasma, e sinapi; sinapismus, -i, d.

σινδόνη, ἡ, sindon, -onis, θ.

σινδόνιον, τό. 1) parva sindon.

2) νεοελ. linteam, -i, ού.

σινδόνη, ἡ, sindon, -onis, θ. linteam, -i, ού.

σινδών, ἡ, = σινδόνη.

σίνις, δ, homo noxius.

σίνομαι, noceo, -ere; laedo, -ere.

σίνος, τό, noxa, -ae, θ.

σινωπίς, ἡ, rubrica, -ae, θ.

σίξις, ἡ, sibilus, -i, d.

σισύρα, ἡ σισύρα, ἡ, sagum pelliceum; sisurna, -ae, θ.

σισυροφρέω -ω, sisurnam fero.

σιτάρκεια, ἡ, annona, -ae, θ.
 σιταρκέω ὦ, annonam supposito
 σιτάρχης, σιταρχος, δ, annonae
 praeiectus.

σιτία, ἡ, sagina, -ae, θ.
 *σιτέμπορος, δ, frumentarius, δ.
 σιτευτής, δ, saginator, -oris, δ.
 σιτευτός, ἡ, ὄν, saginatus, a, um.
 σιτεύω, sagino, (aliquem) —ομαι,
 vicitio, -are.

σιτέω —ῶ, sagino, -are, aliquem;
 nutrio, -ire —οῦμαι, commedo.

σιτηρέσιον, τό, frumentum, (pro-
 stipendio); stipendium, -i, οὐ.

*σιτηρά, τῶ, diversa frumenti ge-
 nera; frumenta, -orum.

σιτίζω, εἴη. nutrio (-ivi, -ire) ali-
 quem —ομαι, vescor, -i.

σιτίον, τό, cibus, -i, δ.
 αἴτιμα, σιτισμός, σίτισις, ciba-
 tio, -onis, θ. cibus, i, δ.

σιτιστός, ἡ, ὄν, ἴδε σιτευτός.
 σιτοβολών, δ, horreum, οὐ.

σιτοδεία, ἡ, inopia, frumenti.
 largitio.

σιτοδοσία, ἡ frumenti largitio.
 σιτολογέω —ῶ, frumentor, -ari.

σιτολογία, ἡ, frumestatio, θ.
 σιτολόγος, δ, frumentator, δ.

σιτομετρέω —ῶ, frumentum de-
 metior; frumentum praebeo.

σιτοπομπεία, ἡ, σιτοπόμπιον, τό,
 frumenti transmissio, -onis, θ.

σίτος, δ, 1) frumentum, οὐ. 2)
 triticum, οὐ. 3) cibus, -i, δ. 4) κόλ-
 κος σίτου, granum, δ.

σιτοφάγος, frumento vescens.
 σιτοφόρος, ον· 1) frumentum fe-
 rens ἢ advehens (camelus)· 2) +

γῆ ἡ ἄγρος, frumentarius ager.

σιτόχρους —ους, ουν, colorem fru-
 menti habens.

σιττάκη, ἡ, σίττακος, δ, (ψιττα-
 κός), sittace, θ. psittacus, δ.

σίτων, δ, ager, frumentarius.

σίφων, δ· 1) siphon, -onis, δ.
 μικρός —, siphunculus, δ. 2) tubus.

σιωπάω —ῶ, sileo, (-ui, ere); ta-
 ceo, (-cui, -ere).

σιωπή, ἡ· 1) silentium, -i, οὐ. 2)
 taciturnitas.

σιωπηλός, ἡ, ὄν, σιωπηλός, δ,
 *Ἑλληνο-Λατινικὸν Δεξιὸν

ὄν, taciturnus, a, um, atis θηλ.

σιωπηλῶς, σιωπηρῶς, tacite.

σιώπησις, ἡ, taciturnitas, θ.

σκαῖός, ἄ, ὄν, scaevus, a, um·

δθ. rusticus, ineptas, a, um.

σκαϊότης, ἡ, scaevitas, -atis, θ.

ruditas rusticitas.

σκαῖως, sinistre; inépte.

σκαλεία, ἡ, sarritio, -onis, θ.

σκάλευθρον, τό, surculum, οὐ.

σκάλευμα, sarritio, θ.

σκαλευτής, δ, sarritor, -oris, δ.

σκάλευσις, ἡ, sarritura, θ.

σκαλεύω, fodio, (-odi, -ere), ἐν-
 τεῦθ. = examino, -are, aliquid.

σκαληνός, ἡ, ὄν, inaequalis, -e;

σκαλίζω, sarrio (-rui-), -ire, sar-
 culo circumcirca sarrio aliquid.

σκάλισις, ἡ, σκαλισμός, δ, sar-
 ritio, -onis, θ. sarritura, -ae, θ.

σκαλῖς, ἡ, σκαλιστήριον, τό, sar-
 culum, -i, οὐ.

σκαλμός, δ, scalmus, i, δ.

σκάλωμα, τό, gradus instar sca-
 lae· δθ. νεοελ. α') actio scandendi·

β') μετφ. μόρα, ae, θ.

σκάμμα, τό· 1) fossa θ. 2) τῆς

παλαιστρας —, scamma, θ.

σκανδάλη, ἡ, decipula, -ae, θ.

σκανδαλίζω, scandalum praedeo;
 sum scandalo —ομαι, offendor (of-
 fensus sum).

σκάνδαλον, τό, scandalum, -i,

pravum exemplum.

*σκανδαλώδης βίος, vita mali e-
 xempli.

*σκανδαλωδώς, turpiter; probose.

σκαπαεύς, δ, fossor, -oris; δ.

σκαπάνη, ἡ, ligo, -onis, δ.

σκαπτέος, iodiendus, a, um.

σκαπτήρ, δ, fossor, -oris, δ.

σκάπτω 1) fotio (fodi fossum,

ere)· 2) τὰ ἐσκαμμένα, fossa, quae

pentathlis terminus erat salienti·

δθ' ἡ παροιμ. ὅπερ τὰ ἐσκαμμένα

πηδῶν, terminos transilio· *3) νεοελ.

σκάπτει μόνος τον τὸν λάνκον, sibi

mortem accelerat.

σκαρδαμυκτής, δ, qui nictat.

σκαρδαμυκτί, nictantibus oculis.

σκαρδαμύσσω καὶ —ττω, nicto,

-are καὶ nictor, -ari.

σκαρθμός, δ, saltus, -us, δ.
 σκαρίζω, salio, -ire.
 σκαρισμός, δ, saltus, -us, δ.
 σκαριφήματα, τό· 1) lineamenta·
 2) nugae tenues philosophorum.
 σκάρφη, ἡ, alleborum nigrum.
 σκασμός, δ· 1) claudicatio, -onis,
 *2) νεοελ. ἐπιφών. σκασμός! silen-
 tium! tace! tacete!

*σκατόν, τό, merda, -ae, θ.
 σκαφεῖον, τό, liger -onis, δ.
 σκαφεύω, fodio, -ere.
 σκαφεύς, σκαφευτής, δ, fossor.
 σκάφη, ἡ· 1) scapha, cymba, -ae,
 θ. 2) alveus, -i, δ. 3) πρὸς ζύμ.
 magis, -idis, θ. magida, -ae, θ.
 σκαφή, ἡ, fossa, θ. fossio, θ.
 σκαφίδιον, τό, scaphula.
 σκαφίς, ἡ· 1) scaphula, -ae, θ.
 2) alveus, -i, δ.

σκαφοειδής, ἐς, scaphae similis.
 σκάφος, τό, scapha, -ae, θ. σκά-
 φος νεώς, alveus, -i, δ.
 σκεδάννυμι καὶ —νύω, dissipō,
 dispergo, aliquem ἢ aliquid.
 σκεδασμός, δ, dispersio, θ.
 σκεδαστικός, dissipans.
 σκεδαστός, dissipatus, a, um.
 σκελέα, ἡ, tibiale, -is, οὐ.
 σκελετία, ἡ, exsiccatio, θ.
 σκελετεύω, excicco, -are.
 σκελετόν, τό, sceletus, -i, δ.
 σκελετός, ἡ, δν, exsiccatus, a,
 um || δ — cadaver exsiccatum.
 σκελετώδης, ἐς, sceletu similis.
 σκέλλω, exsicco, -are; arefacio,
 -ere, aliquid; σκέλλομαι (ἐσκλημα),
 aresco, -ere (aridus sum).
 σκέλος, τό, crus, cruris, οὐ.
 σκέμμα, τό, cogitatio.
 σκεπάζω, tēgo (texi, tectum, -ere)
 aliquem ἢ aliquid· —ομαι, tegor
 (tectus sum, -i); oporior (opertus
 sum, -iri).

σκέπαρνον, τό, ascia, -ae, θ.
 σκέπας, τό, tegumentum, οὐ.
 σκέπαις, ἡ, operimentum, οὐ.
 σκέπασμα, τό· 1) tegumentum, i,
 οὐ. tegmen, -inis, δ. 2) velamen-
 tum, -i, οὐ. amictus, us, δ.
 σκεπαστήριος, α, ον, at tēgen-
 dum aptus.

σκεπαστής, δ, qui tegit· δθ. =
 protector, defensor, δ.

σκεπαστικός, tegens, ntis.
 σκεπαστός, tectus, a, um.
 σκέπαστρον, τό, tegumen, οὐ.
 σκεπάζω —ω, tēgo, -ere.
 σκέπη, ἡ· 1) tegumentum, -i, οὐ.
 2) locus tectus· 3) μετφ. protectio,
 -onis, θ.

*σκεπτικισμός, δ, ratio, eorum
 qui contra omnia disserunt.

σκεπτικός, ἡ, δν· 1) in cogita-
 tione defixus· 2) consideratus, a,
 um· 3) φιλόσ. scepticus.

σκέπτομαι· 1) cogito, (-avi, -are)
 aliquid ἢ de aliqua re· 2) conside-
 ro (-avi, -are) aliquid ἢ de re a-
 liqua· 3) delibero (-avi, -are) ali-
 quid ἢ de re aliqua.

σκεναγωγέω —ω, vasa colligo;
 vasa et utensilia veho.

σκενάζω, instruo, ere.

σκενασία, ἡ, adparatus, -us, δ.

σκεύασμα, τό· 1) confectio, -onis,
 θ. 2) res confecta.

σκεναστός, confectus, a, um.

σκευή, ἡ, adparatus, -us, (quo
 aliquis instructus est)· δθ. vesti-
 tus, armatura ornatus κτλ.

σκευοθήκη, ἡ, vasorum reposi-
 torium.

σκεῦος, τό, vas, vasis, οὐ.

σκευοφόρος, ον, qui vasa fert ἢ
 portat· τὰ —α, impedimenta.

σκευοφυλάκιον, τό, locus custo-
 diendis utensilibus destinatus.

σκευοφύλαξ, utensilium custos.

σκευωρέω —ω· 1) utensilia, cu-
 stodio· 2) insidias machinor.

σκευωρία, ἡ· 1) utensilium co-
 stodia· 2) insidiosum machina-
 mentum.

σκευωρὸς, δ, vasorum custos.

σκέψις, ἡ, cogitatio, -onis, θ.
 consideratio, θ. deliberatio.

σκηνέω —ω· 1) tentorium figo· 2)
 in tentorio habito.

σκηνευτής, in tentorio habitans.

σκηνή, ἡ· 1) ἐν στρατοπέδ. taber-
 naculum, -i, οὐ, tentorium; οὐ.
 2) ἐν θεάτρ. scena, -ae, θ. 3) =
 καλύβη, casa, -ae, θ. 4) † ἐν σκη-

ναῖς δικαίων, in domicilio proborum.
σκηνηκός, ἡ, ὄν, scenicus, a, um;
scenarius, a, um.

σκηνοβατέω -ῶ, in scenam prodeō

σκηνογραφέω -ῶ, scenas pingo.

σκηνογραφία, scenographia, ὁ.

σκηνογράφος, qui scēnas pingit.

σκηνοειδής, ἐς, tentorio similis.

σκηνοπηγία, ἡ· 1) tentorii con-
fectio· 2) παρ' Ἰουδαίοις, taberna-
culorum festum.

σκηνώω -ῶ· 1) tentorium figo· 2)
in tentorio habito.

σκήνωμα, τό· 1) tentorium, -ii,
ὄν. † 2) corpus humanum.

σκηπτός, ὁ, fulmen, -inis, ὄν.

σκηπτουχία, ἡ, sceptri gestatio.

σκηπτοῦχος, sceptifer, a, um.

σκήπτρον, τό, sceptrum, -i, ὄν.

σκήπτω, ῥήμ. nitor, -i; incumbo;
—ομαι· α') = στήριζομαι, fulcio me;
fulcior· β') —ομαι τι = προσσίσζο-
μαι, praetexo aliquid.

σκήψις, ἡ, praetextus, -us, ἄ.

σκιά, ἡ· 1) umbra, -ae, ὁ. ἐν σκίᾳ,
in umbra· 2) μετφ. α') περὶ ὄνου
σκιάς μάχονται, de asini umbra (τ.
ἐ. de re frivola), certant· β') τὴν
ἑαυτοῦ σκιάν δέδιεν, umbram suam
timet, suam ipsius umbram me-
tuit· γ') — ἐλευθερίας, libertatis
umbra (non realis)· δ') tutela.

σκιαγραφέω -ῶ, adumbro.

σκιαγραφία, ἡ, σκιαγράφημα, τό,
adumbratio, -onis, ὁ.

σκιαγραφικῶς, adumbratim.

σκιάδιον, σκιάδιον, τό· 1) um-
bella, ὁ. 2) umbraculum, ὄν.

σκιαδιφορέω -ῶ, umbellam fero;
umbraculum gesto.

σκιαδιφόρος, ὁν, umbellam fe-
rens; umbraculum gestens.

σκιάζω· 1) umbro, ἡ inumbro,
-are; umbrā tego (aliquid); μετφ.
velo, -are· 2) νεοκλ. — τινα, terreo
aliquem; —ομαι, pavesco.

σκιαμαχέω -ῶ· 1) cum umbra
pugno· ὁθ. — inaniter laboro· 2) in
umbraugno, -are.

σκιαμαχία, ἡ, dimicatio cum pu-
gna· ὁθ. dimicatio inanis.

σκιαρός, ὁ, ὄν, umbrosus, a, um.

σκιάς, umbraculum fornicatum.

σκίασις, ἡ, obumbratio, ὁ.

σκίασμα, τό, σκιασμός, ὁ, obum-
bratio, ὁ. umbra, ὁ.

σκιαστικός, umbram faciens.

σκιατραφέω -ῶ, in umbra (τ. ἐ.
molliter) nutrio; —οῦμαι, in um-
bra dego.

σκιδναμαι, dissipor, -ari.

σκιερός, umbrosus, a, um.

σκιερώς, adumbratim.

σιμῖπους, ὁ, sella plicatilis.

σινδαλμός, ὁ, scindula, -ae, ὁ.

σκιοειδής, ἐς, umbrae similis.

σκιόεις, εσσα, ἐν, ἴδε σκιερός.

σκίουρος, ὁ, sciurus, -i, ἄ.

σκιόφως, τό, crepusculum, ὄν.

σκίρον, τό, umbraculum, ὄν.

σκιρρός, ὁ, ὄν, durus, a, um.

σκίρρος, ὁ, scirrhus, -i, ἄ.

σκιρρόμαι —οῦμαι (ἐσκιρρόμαι),
in scirrhum obduresco.

σκιρρώδης, ἐς, scirrhusus, a, um.

σκίρρωμα, τό, scirrhus, -i, ἄ.

σκιρτάω -ῶ, salto, -are.

σκίρτησις, ἡ, exsultatio, ὁ.

σκιρτητικός, ὁ, ὄν, ad exsultan-
dum pronus, a, um.

σκιρτητικῶς, exsultanter.

σκιρτοποιέω -ῶ, saltare facio.

σκιώδης, ἐς, umbrosus, a, um;
opacus, a, um.

σκιωτός, ὁ, ὄν, umbrā tectus.

σκληραγωγέω -ῶ, dure educo
aliquem; —οῦμαι, labore duror.

σκληραγωγία, ἡ, dura educatio;
labore corporis durities.

σκληρία, ἡ, duritia, -ae, ὁ.

σκληροκάρδιος, ὁν, qui duri cor-
dis est; crudelis e.

σκληρός, ὁ, ὄν, durus, a, um;
rigidus, a, um; crudelis, e.

σκληρότης, ἡ, duritia, ὁ.

σκληροτράχηλος, ὁν, rigidae cer-
vicis; contumax, -acis.

σκληρύνω τι, duro obduro, ali-
quid; —ομαι, duro, (ὀυδ.), indu-
resco.

σκολίω, ὁ, culex, -icis, ἄ.

σκολιός, ὁ, ὄν· 1) obliquus, a,
um; tortuosus· 2) perplexus, a, um;
pravus· 3) asper, difficilis, e.

σκολιότης, ἡ· 1) tortuositas, -atis, θ.
2) pravitas -atis, θ.

σκολιῶς· 1) tortuose oblique· 2) prave, perverse perplexe.

σκολόπενδρα, ἡ, scolopendra, θ.
σκόλωψ, δ· 1) palus praeacutus ἢ ἀπλ. palus, -i, ἀ. sudes, -is, θ. 2) —στανρός, crux, -cis, θ.

σκόμβρος, δ, scomber, -bri, ἀ.

*σκόνη, ἡ, pulvis, -eris, ἀ.

*σκονίζω, pulvero aliquid; —ομαι, me pulvero.

σκόπελος, δ, scopolus -i, ἀ.

σκόπευσις, ἡ· 1) contemplatio, θ. *2) γεωλ. actio collineandi.

σκοπευτήριον, τό· 1) specula, -ae, θ. *2) γεωλ. institutum scopi.

σκοπευτής, δ· 1) speculator, ἀ. *2) γεωλ. collineator, ἀ.

σκοπεύω· 1) speculor, -ari; contemplor, -ari· *2) γεωλ. α') = προτιθεῖμαι τι, in mente est mihi (cogito) aliquid facere· β') ἐπὶ σκοπὸν βάλλω, collineo (-avi, -atum, -are).

σκοπέω -ῶ καὶ σκοπέομαι -οῦμαι, (σκέψομαι, ἐσκεψάμην, ἐσκεμμαι)· 1) = θεωρῶ, speculor contemplor, -ari, aliquid· 2) = παρατηρῶ, ἐξετάζω, video -ere; exploro, -are, aliquid· 3) = σκέπτομαι τι, considero, are, aliquid ἢ de re aliqua· 4) σκόπει μὴ (ὅπως μὴ)· cave ne.

σκοπή, σκοπιά, ἡ, specula, θ.

σκόπησις, ἡ, contemplatio, θ.

σκοπιάζω, speculor, -ari.

σκόπιμος, ον, qui velut scopus spectatur; quem velut scopum nobis proposuimus· ὁθ. = opportunus, a, um; commodus, a, um.

*σκοπιμότης, ἡ, opportunitas, θ.

*σκοπίμως, opportune.

σκοπός, δ· 1) = κατάσκοπος, speculator, explorator· 2) scopus, -i, ἀ. 3) = προαίρεσις, βουλή, voluntas, -atis, θ. intentio, -onis, θ. consilium, οὐ.

σκόρδιον, τό, (βοτ.) scordion, οὐ.

σκόρδον, idem quod σκόροdon.

σκοροδάμνη, ἡ, muria allio condita

σκόροdon, τό, allium -ii, οὐ.

σκορπίζω, dissipo (-avi, -are, dis-

pergo (-si, -ere) aliquid ἢ aliquid· —ομαι, dissipor.

σκορπίος, δ, scorpius, ἀ.

σκοτάζω, noctesco, -ere.

σκοταῖος, tenebrosus, a, um.

σκοτασμός, δ, caligo, -inis, θ.

σκοτεινός, ἡ, ὄν, tenebrosus, a, um; obscurus, a, um.

σκοτεινότης, ἡ, obscuritas, θ.

σκοτεινῶς, obscure.

σκοτία, ἡ, tenebrae, θ. πλ.

σκοτίζω· 1) obscuro, -are, tenebras obduco, -ere· 2) μετφ. — τὴν διάνοιαν, menti calliginem offundo. 3) —ομαι· α') tenebricor, -ari· β') ἐσκοτισμένοι τῇ διανοίᾳ, quorum mens et intellectus obtenebratus et obscuratus est.

σκοτισμός, δ, obscuratio, θ.

σκοτοδίνη, σκοτοδινία, ἡ, vertigo.

σκότος, δ, τό· 1) tenebrae, -arum· θ. μετφ. ἐν σκότει σμί, in tenebris versor, τ'· ἔ. ignoror· 2) caligo, -inis, θ.

σκοτόω -ῶ (= σκότος ποιῶ)· tenebras obduco· —ομαι, tenebrasco, -ere, vertiginor, -ari.

σκότωμα, τό· 1) = σκοτοδινία, vertigo, -inis, θ. *2) γεωλ. caedes, -is.

*σκότωμός, δ, caedes, -is, θ.

σκότωςις, ἡ· 1) obscuratio, -onis, θ. 2) = σκοτοδινία, vertigo -inis, θ.

σκύβαλον, τό· 1) acus, -eris, οὐ.

2) stercus, οὐ. 3) μετφ. = συρφετός, quisquilliae, θ. faex, θ.

σκύζα, ἡ, catulitio, -onis, θ.

σκύζομαι, irascor, -i.

Σκύθης, δ, Scythia, -ae, ἀ. οὐ Σκύθαι, Scythae, arum.

σκυθιστί, scythice.

σκυθροπάζω, vultu tristi sum.

σκυθροπασμός, δ, vultus tetricus.

σκυθροπός, ἡ, ὄν, vultu tetricus, a, um; moestus, a, um.

σκυθροπότης, ἡ, tetrica facies;

moestitia, -ae, θ.

σκυθροπῶς, vultu tetrico.

σκύλας, δ· 1) catulus, -i, ἀ. 2) catena collum cingens.

σκυλάω -ῶ, spolio, -are.

σκυλεία, ἡ, spoliatio, θ.

σύνλεμμα, τό, spoliium, οὐ.

σπύλευσις, ἡ, spoliatio, θ.
 σπυλευτής, δ, spoliator, ἀ.
 σπυλεύω, spolio, -are, aliquem (mortuum).

σπυλήτρια, ἡ, spoliatrix, θ.
 σπύλλος, δ, cauis, -is, ἀ. θ.
 σπύλον, τό, spolium, -ii, οὐ.
 σπύμνος, δ, catulus, ἀ.
 σπύρον, τό, fragmentum e lapide.
 σπυρώω -ῶ, in lapidem verto.
 σπυρώδης, ες, petrosus, α, um.
 σπυτάλη, ἡ· 1) = ξύλον ῥόπαλον, fustis, is, ἀ. clava, -ae, θ. 2) παρὰ Λακεδ. scytale, -e, θ.

σπύταλον, τό, fustis, -is, ἀ.
 σπυταλώω -ῶ, iustibus aliquem verbero; —οῦμαι ὑπό τινος, iustibus vapulo ad aliquo.

σπυτεύω, sutor sum.
 σπύτινος, η, ον, e corio factus.
 σπύτος, τό, corium, -ii, οὐ.
 σπυτομέω -ῶ, ρῆμ. sutoriam exerceo.

σπυτοτομικός, ἡ, ὄν, sutrinus, α, um· ἡ —ή, sutrina, -ae, θ.
 σπυτοτόμος, δ, sutor, -oris, ἀ.
 σπύφος, δ, τό, scyphus, -i, ἀ.
 σπωληκίδω -ῶ, vermino, -are.
 σπωληκίς, vermem refero.
 σπωληκίον, τό, vermiculus, ἀ.
 σπωληκώβρωτος, ον, a vermibus exesus, α, um.

σπωληκωιδής, ες, vermiculo similis; vermiculatus, α, um.
 σπωληκώδης, ες, verminosus.
 σπωληκωσις, ἡ, vermiculatio, θ.
 σπώληξ, δ, vermis, -is, ἀ.
 σπώμμα, τό, cavillatio, θ.
 σπώμμων, δ, ἡ, dicax, -acis.
 σπώπτῃς, δ, cavillator, ἀ.
 σπωπτικός, ἡ, ὄν, irrisorius, α, um; dicaculus, α, um.

σπωπτικῶς, irrise; dicacule.
 σπώπτρια, ἡ, cavillatrix, -icis.
 σπώπτω, cavillor, -ari, aliquem —ομαι, irrideor (ab aliquo).
 σπώρ, δ, id quod σκατόν, δ ἴδε.
 σπωρία, ἡ, scoria, -ae, θ.
 σπώψις, ἡ, cavillatio, -onis, θ.
 σμαράγδιος, η, ον, σμαράγδιος, ον, smaragdinus α, um.

σμάραγδος, δ, ἡ, σμαράγδιον, τό,

smaragdus ἢ zmaragdus, ἀ. θ.
 σμαραγέω -ῶ, resono, -are.
 σμαραγή, ἡ, stridor, -or.s, ἀ.
 σμαρίς, ἡ, (ιγθ.), smar, -idis, θ.
 σμάω -ῶ, abstergo, -ere.
 σμερδαλέος, aspectu terribilis.
 σμήγμα, τό, smegma, οὐ.
 σμήνος, τό, examen, -inis, οὐ.
 σμηνουργός, δ, apiarius, -ii, ἀ.
 σμήχω, abstergo, -ere.
 σμικρός, ἀ, ὄν, ἴδε μικρός.
 σμικρύνω, ἴδε μικρύνω.
 σμίλη, ἡ, scalprum, -i, οὐ.
 σμίλιον, τό, scalpellum, οὐ.
 σμυρίζω, polio, -ire.
 σμύρος, ἡ (λίθ.), smyris, θ.
 σμύρνα, ἡ, myrrha, -re, θ.
 σμύχω, paullatim consumo.
 σμῶδιγξ, σμῶδιξ, ἡ, vibex, -icis, θ.
 σοβαρεύομαι, fastose et superbe me gero.

σοβαρός, ἀ, ὄν· 1) severus, α, um; gravis, -is· 2) fastosus.

σοβαρότης, ἡ, gravitas, θ.
 σοβαρῶς, graviter; fastose.
 σοβέω -ῶ· 1) abigo, -ere, aliquid· 2) insolenter incedo.

σολοικίζω, soloecismus utor.
 σολοικισμός, δ, soloecismus, ἀ.
 σολοικιστής, δ, soloecista, ἀ.
 σόλοικος, δ, ἡ, qui soloecismis utitur.

σολοίκως, cum soloecismis.
 σορός, δ, locus, -i, ἀ.
 σός, σή, σόν, tuus, α, um.
 σουδάριον, τό, sudarium, οὐ.
 σοφία, ἡ, sapientia, -ae, θ.
 σοφίζω, sapientem reddo (aliquem) —ομαι (μέσ.)· α') argute aliquid comminiscor· β') fraudulenter dico; cavillor, -ari.

σόφισμα, τό, inventum callidum; commentum, οὐ. cavillatio.
 σοφιστεία, ἡ, ars sophistica.
 σοφιστεύω· 1) sophisticam artem doceo ἢ proiiteor· 2) cavillor.
 σοφιστής, δ, sophista, -ae, ἀ.
 σοφιστικός, captiosus, sophisticus· || ἡ —ή, sophistice, θ.
 σοφιστικῶς, sophistice.

σοφός, ἡ, ὄν, sapiens, -ntis.
 σοφῶς, sapienter.

σπαθάω -ῶ, profuse infuso.
σπάθη, ἡ, spatha, -ae, θ.
σπαθίζω· 1) spatulā agito· 2) gladio percussio.

σπάθισμα, τό, σπαθισμός, δ, percussio, quae fit gladio.

σπαίρω, palpito, -are.

σπάλαξ, ὁ talpa, -ae, θ.

σπάνη, ἡ, paucitas, -atis, θ.

σπανίζω, rarus sum.

σπάνιος, α, ον, rarus, a, um.

σπανιότης, ἡ, raritas, -atis, θ.

σπάνις, ἡ· 1) penuria, -ae, θ. 2) raritas, θ. paucitas, -atis, θ.

σπανίως, raro.

σπανός, ἡ, ὄν, inops (alicujus)· *νεοελ. imperbis.

σπάραγμα, τό· 1) frustum avulsum· 2) laceratio, -onis, θ.

σπαράγμος, δ, laceratio, θ.

σπαράκτης, δ, lacerator, ἄ.

σπάραξις, ἡ, laceratio, θ.

σπαράσσω καὶ -ττω, lacerō, -are, aliquem ἢ aliquid; —ομαι, laceror ἢ dilaceror -ari.

σπαργανάω -ῶ, σπαργανίζω, fasciis involvo; fasco, -are.

σπαργάνιον, τό, fasciola, -ae, θ.

σπάργεον, τό, fasc. a, -ae, θ.

σπαργανόω -ῶ, fasciis involvo.

σπαργάνωσις, ἡ, (*σπαργάνωμα, τό), involutio in fascias.

σπαργάω -ῶ· 1) tumeo et distentus sum· 2) salax sum.

σπάρος (ιχθ.), sparus, -i, ἄ.

σπάρτον, τό, spartum, -i, οὐ.

σπαρτοπώλης, spartorum venditor

σπαρτός, seminatus, a, um.

σπάρτος, δ, ἡ, spartum, -i, οὐ.

σπαρτοφόρος, sparti ferax.

*σπάσιμον, τό, fractura, -ae, θ.

σπάσις, ἡ· 1) tractus, -us, ἄ. 2) convulsio, -onis, θ.

σπάσμα, τό, convulsio, θ.

σπασμός, δ, convulsio, onis, θ. spasmus, -i, ἄ.

σπασμώδης, ες, (*σπασμωδικός, ἡ, ὄν), convulsivus, a, um.

*σπασμωδικῶς, ἐπὶ, distentione nervorum.

σπαταλάω -ῶ· 1) = τρυφῶ, lautis epulis victito· *2) νεοελ. = προί-

μαί τι, profundo, effundo, -ere.

σπατάλη, ἡ, deliciae, θ. lautitiae, θ. *2) νεοελ. sumptus effusi ἢ profusi, ἡ ἀπλ. effusio.

σπάταλος, ον· 1) luxuriosus· *2) νεοελ. prodigus, profusus, a, um.

σπάω -ῶ· 1) traho, adtraho, extraho (-xi, -ere) aliquid· δθ. = vello convello, (-ere, aliquid· 2) σπῶμαι ξίφος, evagino, ere) gladium· *3) νεοελ. = κατάρνυμι, θράνω, frango aliquid.

σπεῖρα, ἡ· 1) = ἐλιγμός, spira, θ. 2) τάγμα πεζῶν, manipulus.

σπειρίον, vestimentus tenue.

σπειρώω -ῶ· 1) = σπαργανῶ· 2) in spiram colligo; —οῦμαι, in spiram me contraho.

σπεῖρω· 1) semen spargō; semina terrae mando; 2) semino -are, aliqui d, μετφ. σπαρεῖς ἐκ τινος, satus (ex) aliquo.

σπεῖσις, ἡ, libatio, -onis, θ.

σπένδω, ρ. libo, -are, aliquid; —ομαι, spondeo, -ere.

σπέρμα, τό, semen, -inis, οὐ.

σπερματίζω, semino, -are.

σπερματικός, seminalis, e.

σπερματικῶς, per semen.

σπερμάτιον, parvum semen.

σπερματόω -ῶ, semino, -are.

σπερματώδης, ες, seminalis, e.

σπερμολογέω -ῶ· 1) semen lego· 2) nugor, -ari; blatero, -are.

σπερμολογία, ἡ, vaniloquentia, -ae, θ. *πληθ. νεοελ. aniles rumores; rumores falsae.

σπερμολογικός, nugatarius.

σπερμολόγος, δ, nugator, ἄ.

σπέρχω, σπέρχομαι (οὐδ.) festino, -are; propero -are.

σπεύδω· 1) festino, -are· 2) propero, -are· 3) σπεύδω τι, festino, propero, aliquid.

σπενυστικός, festinabundus.

σπενυστός, festinatus, a, um.

σπήλαιον, τό, spelunca, -ae, θ.

σπίζα, ἡ, fringilla -ae, θ.

σπιθαμιαίος, σπιθαμαῖος, spithamae longitudinem habens.

σπιθαμή, ἡ, spithama -ae, θ.

σπίλος, δ, maculla, θ.

σπιλόω -ω, maculo, -are.

σπιλωτός, maculatus, a, um.

σπινθήρ, δ, scintilla, -ae, θ.

σπινθηρίζω, scintillo, -are; scintillas emitto.

*σπινθηροβολέω -ω, ρ. scintillas emitto; scintillo, -are; fulgeo.

*σπινθηροβόλημα, scintillatio, θ.

σπινθηροβόλος, ον, scintillans, ntis; scintillas emittens.

σπίνος, δ, fringilla, -ae, θ.

*σπίτι, τό, (ἐκ τοῦ hospitium = κατάλυμα· ὁθ.) domus, -us, θ.

σπλάγχυνός 1) in manus exta sumo· 2) auguror per extra.

σπλάγχνον, τό, σπλάγχνα, τά· 1) viscera, -um, οὐ. πλ. 2) τὰ σπλάγχνα τῶν ἱερῶν, exta, -orum, οὐ.

σπλήν, δ, lien, -enis καὶ lienis, -is, ἄ. splen, -enis, ἄ.

σπληνιάω -ω, e splene laboro.

σπληνικός, lienicus, a, um.

σπληνιον, τό, splenium, οὐ.

σπληνίτις, ἡ, splenica, -ae, θ.

σπογγάριον, τό, spongiola, θ.

σπογγίζω, ρημ. spongia detergeo; -ομαι, spongia detergeo.

σπόγγος, δ, spongia, -ae, θ.

σπογγώδης, ες, spongiosus.

σποδιά, ἡ, cinis, -eris, ἄ.

σποδίζω, sub cinere coquo.

σπόδιος, cinereus, a, um.

σποδός, δ, ἡ, cinis, -eris, θ.

σπονδειακός, spoudaicus, a, um.

σπονδεῖον, τό, libatorium, οὐ.

σπονδεῖος, spondeus, a, um.

σπονδή, ἡ· 1) libatio, -onis, θ. libamentum -i, οὐ. 2) σπονδαί (= συνθήκη), foedus, -eris, οὐ.

σπόνδυλος, δ vertebra, -ae, θ.

σπορά, ἡ· 1) satio, θ. satus, -us, ἄ. 2) semen, -inis, οὐ.

σποράδην, sparsim.

σποραδικός, palans; vagus.

*σποραδικῶς, sparsim.

σπορεύς, σπορευτής, δ, sator, ἄ.

σπορεύω, semino, -are.

σπορητός, δ· 1) = σπορά, satio, -onis, θ. 2) tempus sativum

σπόριμος, ον, sativus, a, um.

σπόρος, δ· 1) satio, θ. 2) semen, οὐ. sementis, -is, θ.

σπουδάζω· 1) studeo (-ui), -ere·

2) — τι, studiose ago aliquid, studium pono in re· σπουδάζω τινά, studeo, ἡ faveo alicui, magni facio, aestimo aliquem· ὁθ. παθητ.

—ομαι, opera mihi navatur, cura mei geritur.

σπουδαιολόγω -ω· 1) de rebus gravibus loquor· 2) gravi et serio sermone utor; serio disputo.

σπουδαιολογία, oratio seria.

σπουδαῖος, α, ον· 1) studiosus sedulus, a, um. 2) συνήθ. serius, a, um· 3) ἀντίθ. τῷ πονηρός, probus, a, um· 4) bonus, a, um· 5) gravis, e.

σπουδαιότης, ἡ· 1) bonitas probita, -atis, θ. 2) serietas, θ.

σπουδαίως· 1) studiose; diligenter· 2) serio.

σπούδασμα, τό· 1) studium, ii, 2) res cui studetur.

σπουδαστής· 1) qui aliqui studet· *2) νεοελ. auditor, ἄ. discipulus, ἄ.

σπουδαστικός, strenuus, a, um.

σπουδή, ἡ· 1) = ἐπειξίς, festinatio, -onis; θ. ὁθ. διὰ σπουδῆς, festinanter· 2) sedulitas, -atis, θ. studium, -i, οὐ. || μετὰ σπουδῆς α') studiose· β') ἀντίθ. τῷ παιδιά, serio· 3) ἡ περὶ τὰ γράμματα—, studium, -i.

σπουδῇ· 1) festinanter· 2) studiose· 3) aegre, vix.

στάδην, guttatim; stillatim.

στάγμα, τό, gutta stilla, -ae, θ.

σταγών, ἡ, gutta, θ. stilla, -ae.

στάδην, stando.

stadiodroméō -ω, stadium curro.

stadiodromos, δ, cursor stadii.

στάδιον, τό, πλ. οἱ στάδιοι· 1) stadium, -ii, οὐ. 2) — ἡ παλαίστρα, stadium, curriculum, -i, οὐ.

στάδιος, α, ον, statarius, a, um.

στάζω, stillo, -are.

σταθερός, ἄ, ὄν· 1) stabilis, e· 2) constans, -ntis.

σταθερότης, ἡ· 1) stabilitas, -atis, θ. 2) constantia, -ae, θ.

σταθερῶς, stabiliter.

*σταθμά, τά, pondera um, οὐ. πλ.

σταθμάρχης, statione praefectus.

σταθμάομαι -ωμαι τι, pondero,

perpendo, -ere, aliquid (κρη. και μεταφ.).

σταθμεύω· 1) stabulor, -ari· *2) in statione maneo.

στάθμη, ἡ, amussis regula, θ.

στάθμησις, ἡ, ponderatio θ.

σταθμητός, ἡ, ὄν· 1) ad amussim exactus, a, um· 2) pondere demensus, a, um.

σταθμίζω, pondero, -are.

σταθμιστής, θ, ponderator, ἄ.

σταθμός, δ· 1) ἐπὶ κτηνῶν, stabulum, -i, cō. 2) = κατάλυμα, μοσθή, α') statio, θ. β') mansio, θ. 3) ταχυδ. — (ἢ σιδηροδρομικός), statio θ. 4) = παραστάς, postis -is, ἄ. 5) = ζυγόσταθμος, ζυγός, statera, -ae, θ. β') = δλκή, pondus, -eris, οὐ. || πλ. τὰ σταθμά, pondera, -um.

στακτή, ἡ stacta, -ae, θ.

*στάκτη, ἡ, cinis, -eris, ἄ.

στακτός, stillatus, a, um.

στάλαγμα, τό, gutta stilla, θ.

σταλαγμός, δ· 1) destillatio, -onis, θ. 2) gutta stilla, -ae, θ.

σταλάζω, stillo, are.

σταλακτικός, ἡ, ὄν, stillans, -ntis.

σταλακτός, ἡ, ὄν stillans, -ntis

σταλάσσω, σταλάττω, σταλάω-ῶ, idem quod, σταλάζω.

σταλτικός, adstringens, ntis.

σταμνάριον, σταμνεῖον, σταμνίον, τό, σταμνίσκος, δ, urceolus, ἄ.

στάμνος, ἡ, urceus, ἄ. urna, θ.

στάξις, ἡ, stillatio, -onis, θ.

στασιάζω, seditionem moveo; dissideo seditione.

στασιάρχης, στασιάρχος, δ, princeps caput, auctor seditionis.

στασιαστής, δ, qui seditiones concitat; seditiosus.

στασιαστικός, ἡ, ὄν, seditiones movens seditiosus.

στασιαστικός, seditiose.

στασιδίδιον, sedes in ecclesia.

στάσιμος, ὄν, stativus, a, um; stationalis, e; stabilis, e.

στάσις, ἡ· 1) status, -us, ἄ. statio, -onis θ. sedes, -is, θ. 2) = διχοστασία, seditio· 3) factio.

στατήρ, δ, stater, -eris, ἄ.

στατικός, ἡ, ὄν, sistens, -ntis.

στατός, ἡ, ὄν, qui stetit; stativus, a, um; stabilis, e.

σταυροειδής, ἐς, cruci similis.

σταυροειδώς, in formam crucis.

σταυρός, δ, 1) = χάραξ, vallus, -i, ἄ. 2) crux, crucis, θ.

σταυροφορέω -ῶ, crucem fero.

σταυροφόρος, δ, crucifer, ἄ.

σταυροφύλαξ, δ, crucis custor.

σταυρώω -ῶ· 1) = χαράκω, vallo -are, aliquid· 2) — τινα, cruci figo (affigo, suffigo) aliquem; crucio-

σταύρωμα, τό, vallum, οὐ.

σταύρωσις, ἡ· 1) vallorum depactio· 2) crucifixio, -onis, θ.

σταυρωτής, δ, qui cruci affigit.

σταφιδώω -ῶ, uvas arefacio.

σταφίς, ἡ, uva passa.

σταφυλή, ἡ, uva, -ae, θ.

σταφύλιον, τό· 1) uvula -ae, θ.

*2) = σταφυλή, uva, -ae, θ.

σταφυλῖς, ἡ, uva, -ae, θ.

σταχυοβολέω -ῶ, spicas emitto.

σταχυολογέω -ῶ, spicas colligo.

σταχυολογία, ἡ, spicilegium, οὐ.

σταχυολόγος, qui spicas colligit.

σταχυόμαι -οῦμαι, spicor.

στάχυς, δ, spica, θ. arista, θ.

σταχυώδης, ες, spicatus, a, um.

στέαρ, τό, sebum, οὐ. adeps.

στεάτινος, ἡ, ὄν, adipalis, e.

στεατώδης, ες, adipatus, a, um.

στεγάζω, tego -ere; aliquid ἢ aliquem; —ομαι, teger (tectus sum, -i)

στεγανός, ἡ, ὄν· 1) tectus· 2) artus, densus, firmus, a, um.

στεγανός, arte; stricte.

στεγάσις, ἡ, tecti impositio.

στεγασμα, τό, tegmen, οὐ.

στεγαστής, δ, tector, ἄ.

στεγαστός, tectus, a, um.

στέγη, ἡ· 1) tectum, -i, οὐ. 2) domus, -us, θ.

στεγνός, ἡ, ὄν· 1) = στεγανός, tectus, a, um· ὁθ. τὰ στεγνόν, tectum, domus· *2) νεοελ. = ξηρός, siccus, a, um.

στεγνώνω -ῶ· 1) tego, -ere· *2) νεοελ. στεγνώνω, sicco, -are, aliquid.

στέγω, tego, -ere.

στείβω· 1) = πατώ, calco, -are;

στειβω ὁδόν, viam calco. *2) νεοελ.

(ex aliqua re) aquam exprimo.

στεριεύω, sterilis sum.

στεῖρος, α, ον, sterilis, e.

στεριῶν -ῶ, sterilem reddo.

στεριώδης, ες, sterilis, e.

στεριώσις, ἡ, sterilitas, θ.

στελεός, δ, capulus securis.

στελεῶν -ῶ, capulo instruo.

στελεχῶδης, ες, arboris trunco similis; stipidosus, a, um.

στέλεχος, τό, truncus, -i, ἄ.

στέλλω. 1) instruo, -ere. 2) ἱστία —, vella contraho. 3) = πέμπω, mitto.

στέμμα. 1) = ἱκετηρία, velamentum οὐ. 2) = ταινία ἱερῶν, iniula, θ. vitta, θ. 3) διάδημα βασίλειον, corona, θ.

στέμφυλον, στέμφυλα, vinacea, θ.

στεναγμός, δ, gemitus, -us, ἄ.

στενάζω. 1) gemo (ui, -ere); ingemisco, -ere. 2) suspīro.

στενακτικός, ἡ, ὄν, gembundus

στενός, ἡ, ὄν. 1) angustus, a, um.

τὰ στενά, angustiae, -arum, θ. πλ. 2) arctus ἡ artus, a, um. 3) strictus, a, um.

στενότης, ἡ, angustia, θ.

στενοχωρέω -ῶ, coangusto, -are aliquem; — οὐμαι. α') coarctor intra aliquod spatium. β') angor.

στενοχωρία, ἡ. 1) angustia, θ. 2) angor, β') 3) inopia alicujus rei.

στενόχωρος, angustus; μετφ. ἀνθρώπος —, homo impatiens.

στενοχώρως, anguste.

στενὼν -ῶ, coarcto, -are; — οὐμαι, coarctor, contrahor, -i.

στένω, ingemisco, -ere.

στενώδης, ες, angustus, a, um.

στένωμα, τό, angustus locus.

στενωπός, ἡ, angiportus, ἄ.

στένωσις, ἡ, angustia, θ.

στεπτός, ἡ, ὄν, coronatus, a, um

στεργῶ. 1) = ἀγαπῶ, amo, ligo. -ere, aliquem. 2) στέργω τινί (ἐπὶ τινί) ἡ τι, acquiesco (in) re aliqua

στερεομετρέω -ῶ, solida metior.

στερεομετρία, ἡ, solidorum dimensio; stereometria, -ae, θ.

στερεομετρικός, ἡ, ὄν, ad stereometriam pertinens.

στερεοποιέω -ῶ, consolido, -are.

στερεός, ἄ, ὄν, solidus, a, um. ||

ἡ — ἄ, solida terra, τό — ὄν, soliditas, θ.

στερεότης, ἡ, soliditas, θ.

στερεῶν -ῶ, solido, -are; firmo,

are, aliquid. — οὐμαι, solidesco, -ere; firmus solidusque fio.

στερέω -ῶ, privo, -are, aliquem aliquare — οὐμαι πῶς, privor aliqua re; oreor aliqua re.

στερέωμα. 1) firmamentum. † 2)

— τοῦ οὐρανοῦ, firmamentum coelum

στερεῶς, solide; firme.

στερεώσις, ἡ, soliditatio, θ.

στέργσις, ἡ, privatio, θ.

στερητικός, privativus, a, um.

στερητικῶς, privative.

στέριφος, η, ον. 1) solidus, a, um. 2) sterilis, e.

στέρνον, τό, pectus, -oris, οὐ.

στέρξις, ἡ, amor sincerus.

στέρομαι, privor, -ari.

στεροπή, ἡ, fulgur, οὐ.

στεροποιέω -ῶ, solidum (aliquid) facio; solido, denso (aliquid).

στερρός, ἄ, ὄν, solidus, a, um; firmus, a, um, durus, a, um.

στερρώ -ῶ, durum facio.

στερρῶς, solide, firme; dure.

στέρφος, τό, corium, -ii, οὐ.

στερφῶν -ῶ, corio tego.

στέφανη, ἡ. 1) corona, θ. sertum, οὐ. 2) pinnae murorum.

στέφανιον, τό, στεφανίσκος, δ, corolla, -ae, θ.

στέφανος, δ. 1) corona, -ae, θ.

2) sertum, -i, οὐ. 3) μετφ. ornamentum, οὐ. decus, -oris, οὐ.

στεφανῶν -ῶ. 1) coronō, -are, aliquem; corona redimio (aliquem ἡ aliquid). — οὐμαι, coronō me, coronā mihi tempora cingo, corona mihi redimio. 2) μετφ. honoro,

decoro, orno, -are, aliquem ἡ aliquid. † 3) στεφανῶ, — οὐμαι, impono coronas nuptiales, τ. ἑ. matrimonio conjungo ἡ conjungor.

στεφάνωμα, τό. 1) coronamentum, -i, οὐ. † 2) nuptiae, -arum, θ.

στεφάνωσις, ἡ, coronamen, θ.

στεφανωτής, δ, coronator, ἄ.

στεφανωτικός, coronarius, a, um.
 στέφος, τό, corona, -ae, θ.
 στέφω· 1) corona, -are, aliquem
 ἢ aliquid, corona redimio ἢ ἀπλ.
 redimio (-ivi) aliquem· 2) ἐπὶ πο-
 τη· impleo, repleo, -ere· 3) στέ-
 φομαι (ἐστεφάνην), coronor· || ἐστεμ-
 μένος, η, ον, redimitus, a, um; co-
 ronatus, a, um· 4) στέφομαι (ἐστε-
 ψάμην) coronā mihi redimio, me
 coronor· 5) στέφεται ὁ δοῦλος τοῦ
 Θεοῦ, matrimonio jungitur servus
 Dei.

στέψις, ἡ, coronatio, -onis, θ.
 στήθικός, ἡ, ὄν· 1) pectoralis; e-
 *2) νεοελ. pectore laborans.
 στήθοδесμη, ἡ, στήθοδесμον, τό,
 δ, στήθοδесμος, fascia pectoralis.
 στήθος, τό, pectus, -oris, οὐ.
 στήλη, ἡ· 1) columna, -ae, θ. 2)
 — τάφων, cippus, -i, ἀ.
 στήλιδιον, τό, στήλῖς, ἡ, cippus
 parvus; columella, -ae, θ.
 στήλιτενσις, ἡ, inscriptio in cip-
 pum· μετφ. propositio facinorum
 alicujus, ὁθ. nota, infamia, θ.
 στήλιτεῦω, in cippo inscribo· μετφ.
 facinora alicujus noto et divulgo·
 ὁθ. faman alicujus dehonesto;
 —ομαι, nota, ignominia afficio.
 στήλιτης, δ, columnarius, -i, ἀ.
 στήλῳ —ῶ, cippum erigo; ut cip-
 pum erigo et stabilio, ὁθ. stabili-
 o, -ire, aliquid, μετφ., affigo me
 alicui rei, dedo me alicui rei;
 —οῦμαι, immotus sto.

στήμα, τό, stamen, -inis, οὐ.
 στήμονιος, ον, denso stamine.
 στήμόνιον, τό, stamen -inis, οὐ.
 στήμων, δ, stamen, -inis, οὐ.
 στήριγμα, τό, fulmentum, -i, οὐ.
 fultura, -ae, θ. furca, θ.
 στήριζω, 1) stabilio (-ivi, -itum, -ire)
 aliquid; fulcio fulsi (-ire) aliquid;
 firmo, -are, aliquid· *2) νεοελ. στή-
 ρίζομαι· α') fulcior (fultus sum, -i)
 tentia amicorum fultus est· β')
 nitor (nisus ἢ nixus sum, -i).

στιβάξω, calco, -are.
 στιβαρός, ἀ, ὄν, densus, a, um;
 firmus, a, um.
 στιβαρῶς, firme; robuste.

στιβαρότης, ἡ, iirmitas, θ.
 στιβάς, ἡ, stratum e frondibus,
 ex gramine; stramentum, οὐ.

στιβή, ἡ, pruna, -ae, θ.
 στιβίζομαι, stibio supercilia fuco.
 στίβος, δ· 1) — τριβάς, via trita,
 trames, -itis, ἀ. 2) vestigium, οὐ.
 στιγνός, δ, punctor, -oris, ἀ.
 στίγμα, τό, stigma, -atis, οὐ.
 nota, -ae, θ. nota turpitudinis.
 στιγματίας, δ, stigmate notatus;
 stigmatias, -ae, ἀ. infamis.

στιγματίζω, stigmate inuro; μετφ.
 notam turpitudinis inuro; *—ομαι
 (ἐστιγματίζομαι), stigmate notor (no-
 tatus sum).

στιγμή, ἡ, punctum, -i, οὐ. mo-
 mentum, -i, οὐ.

στίζω· 1) pungo (pupugi, -ere)
 aliquem ἢ aliquid, notis compun-
 go, notis inustis insigno aliquem;
 —ομαι, notis inustus insignor· 2)
 παρὰ τοῖς γραμμ. interpungo.

στικτός, ἡ, ὄν, pinctus, a, um.
 στίλβη, ἡ, nitor, splendor, ἀ.
 στίλβηδών, ἡ, nitor splendor, ἀ.
 στίλβοποιέω —ῶ, στίλβῳ —ῶ, ni-
 tidum (aliquid) reddo.

στίλβος, splendidus, a, um.
 στίλβότης, ἡ, splendor, ἀ.
 στίλβω, niteo (-ui), -ere; splen-
 deo (-ui) —ere.

στίλβωμα, τό, splendor, ἀ.
 στίλβωσις, ἡ, politio, θ. nitor, ἀ.
 στίλβωτής, δ, qui nitet.

στίλβωτρον, τό, nitela, -ae, θ.
 στίλπνός, ἡ, ὄν, nitidus, a, um;
 splendidus, a, um.

στίλπνότης, ἡ, nitor, -oris, ἀ.
 στίλπνώω —ῶ, nitidum reddo.

στίλψις, ἡ, splendor, -oris, ἀ.
 στίξις, ἡ, interpunctio, -onis, θ.

στιπτός, ἡ, ὄν, calcatus, a, um.
 στίφος, τό, turba, -ae, θ.

στιχηδόν· 1) in modum versuum·
 2) catervatim· 3) ordine.

στιχέρης, ες, στιχηρός, ἀ, ὄν,
 versus scriptus, a, um.

στιχηρῶς, per versus.

στιχίζω, ordine dispono.
 στιχομυθία, ἡ, alternis versibus
 responsio (in dramate).

στίχος, δ· 1) — ποιητ. versus, -us
δ· 2) versus, τ. ἔ. α') ordo arborum
ἢ vitium β') series militum.

στιχουργέω ὦ, versificio.

στιχούργημα, carmen, οὐ.

στιχουργία, ἡ, versificatio, θ.

στλεγγίς, ἡ, strigilis, -is, θ.

στλέγγισμα, strigmentum, οὐ.

στοά, ἡ, porticus, -i, θ.

στοιβάζω, stipu struo.

στοίβασις ἢ στοιβασμός, δ· 1)
structio, -onis, θ. 2) strues, -is, θ.

στοιβαστής, δ, qui constipat.

στοιβή, ἡ, acervus, -i, δ.

στοιχειακός, elementarius, a, um.

*στοιχειοθετέω -ὦ, literas dispo-
pono. [sitor.]

*στοιχειοθέτης, literarum dispo-

*στοιχειοθέτης, ἡ, literarum
dispositio.

στοιχείον, τό, elementum, -i, οὐ.
τά —α, α') elementa principia, οὐ.
πλ. β') literae (alphabeti).

στοιχειόω -ὦ, elementa doceo.

στοιχειώδης, elementarius, a, um

στοιχειωδώς, elementaliter.

στοιχειώμα, elementum, οὐ.

στοιχέω -ὦ· 1) ordine procedo·
2) incedo, -ere.

στοιχηδόν, ordine; ordinatim.

*στοίχημα, pignus, δ. sponsio.

*στοιχηματίζω, pignus pono cum
aliquo.

στοιχίζω· 1) indagine cingo· 2)
ordine dispono· 3) νεοελ. ἐπὶ τμή-
ματος, costo, -are.

στοίχος, δ, versus, -us, δ. ordo.

στοιχῶδης, ες, secundum ordines
dispositus, a, um.

στολαρχία, ἡ, dignitas ἢ munus
praefecti classis.

στολάρχης, στόλαρχος, δ, dux
classis; praefectus classis.

στολή· 1) stola, θ. tunica longa
(mulieris)· 2) = κοσμητικὴ ἐσθῆς,
ornamentum, οὐ. 3) — στρατ. ve-
stitus militaris· 4) vestitus, -us, δ.

*στολίδιον, ornamentum, οὐ.

στολίζω· 1) vestio adparo· 2) νε-
οελ. = κοσμῶ, orno decoro· —ομαι,
ornor.

στολισμός, δ, amictus, a.

στολιστής, δ, vestitor, δ.

στόλος, δ· 1) protectio, θ. iter,
-ineris, οὐ. 2) expeditio, θ. 3) ναυ-
τικός στόλος, ἡ ἀπλ. στόλος, navales
copiae, classis, -is, δ.

στόμα, τό, os, oris, οὐ.

στομακάκη, ἡ, stomacace, θ.

στομαλγέω -ὦ, oris dolore laboro;
indesinenter garrio.

στομαλγία, ἡ, oris dolor.

στοματικός, ad os pertinens.

στομαχικός, stomachicus, a, um.

στόμαχος, δ, stomachus, -i, δ.

στόμιον, τό· 1) osculum, -i, οὐ.
2) orificium, ii, οὐ. 3) os, οὐ.

στομόω -ὦ· 1) os obstruo, -ere·
2) ferrum induro.

στομφάζω, magnifice loquor.

στόμφαξ, δ, grandiloquus, δ.

στομφασμός, στόμφος, δ magni-
loquentia, grandiloquentia, θ.

στομώνδης, ες, latum, os, habens.

στόμμα, τό· 1) id quod exacu-
tum est· 2) id quod duratur acies.

στόμωσις, ἡ, induratio ferri.

στόνος, gemitus (cum fletu).

στοργή, amor affectio; κυρ. mu-
tius amor parentum et liberorum.

στορέννυμι, sterno, -ere.

στοχάζομαι· 1) collineo ad scop-
pum, recta, ad scopum tendo μετφ.
propositum mihi habeo· 2) = ει-
κάζω, conjicio, -ere, conjecturam
facio· *3) νεοελ. = ἡγοῦμαι, puto, -are;
existimo, -are.

στοχασμός, δ· 1) conjectatio,
-onis, θ. conjectio, -onis, θ. con-
jectura, θ. *2) νεοελ. cogitatio, θ.

στοχαστικός, conjecturalis, e.

στοχαστικῶς, conjecturaliter.

στόχος, δ· 1) scopus, -i, δ. 2)
conjectura; -ae, θ.

στραβίζω, strabo sum.

*στραβός, ἡ, δν· 1) contortus,
distortus, a, um 2) obliquus, trans-
versus, a, um· 3) = τυφλός, caecus.

στραβών, δ, strabo, -onis, δ.

στραγγαλάω -ὦ, στραγγαλίζω,
strangulo, suffoco, aliquem.

στραγγαλισμός, δ, strangulatio, θ.

στραγγίζω, guttatim exprimo, a-
liquid; stillo aliquid.

στράγγισμα, τό, stillatio, θ.
στραταρχέω -ῶ, imperator sum.
στρατάρχης, imperator (exercitūs)
στραταρχία, ἡ, praefectura exer-
citūs.

στρατεία, ἡ· 1) expeditio, -onis,
θ. militia, θ. 2) stipendium, οὐ.
στράτευμα, τό, exercitus, -us, δ.
στρατεύσιμος, ον, militia aptus,
militiae maturus.

στράτευσis, expeditio copiarum.
στρατεύω, στρατεύομαι· 1) expe-
ditionem oheo ἢ suscipio· 2) mi-
lito, -are; stipendium facio.

στρατηγεῖον, praetorium, οὐ.
στρατηγέω -ῶ, praesum exerci-
tui; dux exercitūs sum.

στρατήγημα, strategēma, οὐ.
στρατηγία· 1) praefectura exer-
citūs; 2) ars imperatoria.

στρατηγιάω -ῶ, munus imperato-
ris ampio.

στρατηγικός, ἡ, δν· 1) imperatorius
a, um; 2) peritus muneris impe-
rator.i.

στρατηγικῶς, imperatorie.
στρατηγίς ναῦς, navis praetoria.
στρατηγός, δ, dux exercitūs; im-
perator, δ, praetor, δ.

στρατηλατέω -ῶ, exercitum duco
στρατηλάτης, δ, dux exercitūs.
στρατιά, ἡ, exercitus, -us, δ.
στρατιώτης, δ, miles, -itis, δ.

στρατιωτικός, militaris, e.
στρατιωτικῶς, militariter.
στρατολογέω -ῶ, milites lego.
στρατολογία, ἡ, delectus, δ.

στρατολόγος, qui delectum habet
στρατοπεδεία, στρατοπέδευσις· 1)
castorum metatio· 2) castra.

στρατοπεδεύω, στρατοπεδεύο-
μαι, castra metor ἢ pono.

στρατόπεδον, τό· 1) castra, οὐ.
πλ. 2) = ὁ στρατός, exercitus.

στρατός, ὁ· 1) exercitus, -us, δ.
2) copiae, -arum, θ. πλ.

*στρατών, δ, contubernium, οὐ.
στρέβλη, ἡ, tormentum, -i, οὐ.
στρεβλόπους, δ, ἡ, scaurus.

στρεβλός, ἡ, δν· 1) tortus, tor-
tuosus, a, um· 2) perversus, a, um.

στρεβλότης, ἡ· 1) tortuositas, -atis,

θ. 2) perversitas, -atis, θ.

στρεβλόω -ῶ· 1) = διαστρέφω, tor-
queo (torsi, -ere) aliquid· 2) = βάσα-
νίζω τινά, torqueo, torto alicuem·
3) μετφ. deprāvo.

στρέβλωσις, ἡ, tortura, θ.

στρεβλωτής, δ, tortor, δ.

στρέμμα, τό· 1) tortum, -i, οὐ.

*2) νεοελ. μέτρον ἀγροῦ, jugum, οὐ.

στρεπτός, ἡ, δν· 1) versilis, e;

tortilis, e; tortus, a, nm· 2) οὐς. δ

στρεπτός, torquis, -is, δ.

στρέφω, verito (-rti, -ere) aliquid;

verso (-avi -are) aliquid· -ομαι

(ἐστράφη)· α') veritor (versus sum,

-i); versor (-atus sum, -ari)· β')

-ομαι ἐν τινι, versor (occupatus

sum in aliqua re· γ') ἐστραίμαι (πρός

τι), vergo ad aliquid.

στρέψis, ἡ, versio, -onis, θ.

στρεψοδικέω -ῶ; jus perverto;

jus perverto malis artibus:

*στρεψοδικία, perversio, juris.

*στρεψόδικος, δ, ἡ, versutus li-

gigator; litigiosus.

*στρεψοδίκως, subdolis artibus.

στροφόνος, ἡ, δν, durus, a, um.

στροβέω ἢ στρομβέω -ῶ, circu-

mago, -ere; agito, -are.

στροβιλέω -ῶ, στροβιλίζω, turbi-

neo vortice circummago.

στρόβιλος, δ· 1) turbo, -inis, δ.

2) saltatio in orbem.

στρόβιλος, η, ον, rotundus.

στροβλόω -ῶ, circummago, -ere.

στροβιλώδης, turbinatus, a, um.

στρογγυλαίνω, στρογγυλεύω,

στρογγυλίζω, στρογγύλλω, στρογ-

γυλῶ τι, rotundo, -are, aliquid.

στρογγύλευμα, τό, res rotunda.

στρογγυλιώδης, στρογγυλοιδήs,

és, rotundus, a, um.

στρογγύλος, rotundus, a, um.

στρογγυλότης, ἡ, rotunditas, θ.

στρογγυλόω -ῶ, rotundo, -are.

στρογγύλως, rotunde.

στρογγύλωσις, ἡ, rotundatio, θ.

στρομβός, δ, turbo, δ. strombus,

δ. conus, -i, δ. concha, θ.

στρομβόω -ῶ, = στροβέω.

στρουθίον, τό, passerulus, -i, δ.

στρουθίαν, στρουθοκάμηλος, δ,

(avis) struthiocamêlus, á.

στρουθός, δ, ή, passer, -eris, á.

στροφαλίω, verito, -ere.

στροφός, δ, vertebra, -ae, θ.

στροφή· 1) = καμπή, versura, θ.

2) — ὕμνων και χορῶν, strophæ.

στροφίγξ, ή, cardo, -inis, á.

στροφιον, τό, strophium, οὐ.

στροφίς, ή, spira, -ae, θ.

στροφός, δ· 1) funis tortus· 2)

νόσος τῆς κοιλίας, strophus, á.

στρυγνός, acerbus, a, um.

στρυγνότης, ή, acerbitas.

στρυγνόω -ῶ, acerbo (aliquid).

στρύχνη, ή, στρύχνος, δ, στρύ-

χνον, τό, solanum, -i, οὐ.

στρώμα, τό, stratum, οὐ.

στρωμή, ή· 1) stratum, stragu-

lum, -i, οὐ. stramentum, οὐ. 2) ή

τῶν θεῶν—, lectisternium, οὐ.

στρώννυμι και στρωννύω (ἐστρω-

μαι), stermo (-stravi, stratum -ere)

aliquid.

στρωτήρ, στρώτης, δ, strator, á.

στρωτός, ή, όν, stratus, a, um.

στυγερός, δ, όν· 1) terribilis, e;

horribilis, e 2) odio dignus, odio-

sus, invisus, a, um.

στυγερότης, ή, tristia, maestitia,

-ae, θ. saevitas, diritas, θ.

στυγερώς, horribiliter.

στυγέω -ῶ, odi (aliquem).

στυγνός, ή, όν, odiosus, invisus,

a, um; gravis, fristis, e.

στυγνότης, ή, maestitia, -ae, θ.

στύγος, τό, odium, -ii, οὐ.

στυλίτης, δ· 1) in columna stans·

2) στηλιτευόμενος, columnarius, á.

στυλοβάτης, δ, columnæ basis.

στυλος, δ· 1) columna, -ae, θ. 2)

=τό γραφειον, stilius, -i, á.

στυλώ -ῶ ή -οὔμαι τι, columnis

ή stilis fulcio aliquid.

στύλωμα, τό, fulcrum, -i, οὐ.

στύλωσις, ή, columnatio, θ.

στυπείον, τό, stupa, -ae, θ.

στύπειος, α, ον, στύπινος, η,

ον, stupeus, a, um.

στύπη, ή, stupa, -ae, θ.

στύπος, τό, stipes, -itis, á.

στυπτηρία, ή, alumen, -inis, οὐ.

στυπτήριος, α, ον, στυπτικός,

ή, όν, adstrigens, -ntis.

στυσίς, ή, erectio penis.

στυτικός, penem suscitans.

στυφός, ή, όν· 1) densus· *2) γε-

οελ.=στρυγνός, asper, a, um.

στυφότης, ή· 1) densitas, θ. 2)

γεοελ. asperitas, acerbitas, θ.

στύφω τι· 1) adstringo· *2) γεοελ.

sucum alicujus rei exprimo.

στυψίς, ή, adstrictio, θ.

στύω, erigo penem.

στωκός, ή, όν, ad Stoicam philo-

sophiam pertinens; stoicus.

στωϊκός, stoiceo.

στωμυλεύω, στωμυλέω -ῶ, στω-

μύλλω, σνήθ. -ομαι· loquax sum.

στωμυλία, ή· 1) garrulitas, -atis,

θ. 2) facundia, -ae, θ.

στωμύλος, ον· 1) garrulus, a, um·

2) facundus, a, um.

σύ, tu· σύ γε, tu quidem.

σύαινα, ή, sus, suis, θ.

συβωτέω -ῶ, subulcus sum.

συβώτης, δ, subulcus, -i, á.

συβωτικός, subulcis proprius.

σύγγαμβρος, δ, congener, á.

σύγγενεια, ή, cognatio, θ.

*συγγενεύω, ρήμ. cognatione ali-

quem attingo.

συγγενής, ές, cognatus, a, um;

propinquus, a, um.

συγγενικός· 1) cognatus, a, um·

2) ad cognatos pertinens.

συγγενικώς, ut cognatos decet.

συγγενός, cognatione.

συγγίγνομαι τινι· 1) =συντυγχάνω

τινι, convenio (-ire) aliquem· 2)=

συνέρχομαι, coeo (-ivi, -ere)· 3)

συγγίγνομαι γυναικί, coeo cum mu-

liere.

συγγινώσκω και συγγινώσκω τι-

νι· 1) =συμφωνῶ τινι, consentio

(-sensi) cum aliquo· 2)=συναγνώ-

σκειν, alieni ignosco; alicui culpam con-

dono.

συγγνώμη· 1)=συμφωνία, consen-

sus, á. 2)=(ἀμαρτήμ.) venia, θ.

συγγνώμων, δ, ή, facilis in dando

venia δθ. clemens, indulgens.

συγγνωστός, ή, όν, dignus, cui

ignoscetur; venia dignus.

σύγγραμμα, τό, scriptum, οὐ.

συγγραμμάτων, τό, opusculum, οὐ.
 συγγραφεύς, δ, scriptor, δ.
 συγγραφή, ἡ 1) = σύνταξις, scriptio, θ. 2) = συγγραμμα, scriptum, οὐ. 3) = συμβόλαιον, syngrapha, θ.
 συγγραφικός, ἡ, ὄν, ad scripti-
 onem ἢ ad scriptorem pertinens.
 συγγράφω, conscribo ἢ ἀπλ. scribo (-psi -ere) aliquid.
 συγκαθεύδω, concubo, -are.
 συγκαθήμεαι, simul sedeo, sedeo inter alios.
 συγκαθίζω, simul colloco.
 συγκαθίστημι, una constituo.
 συγκαίω, simul uro; —ομαι α') simul (cum alio) uror *β') νεκρῶν, cutem ambulando ἢ frictione lacero
 συγκαλέω -ῶ, convoco, -are; advoco, ἢ voco, cogo, -ere; —ομαι (συνεκλήθην), convocor.
 συγκαλύπτω, contego, -ere.
 συγκαλύπτεις, ἡ, occultatio, θ.
 συγκάμνω 1) simul laboro, col-laboro, -are 2) = βοηθῶ, adjuvo.
 συγκαμπή, ἡ, inflexio, -onis, θ.
 συγκάμπω, inflecto, -ere.
 συγκαταβαίνω, condescendo, -ere, ad alterius captum, ἢ mores me accomodo: demitto me.
 συγκαταβάλλω, una impendo.
 συγκατάβασις, ἡ, condescensio, θ.
 συγκαταβατικός, ἡ, ὄν, conde-scens, -ntis.
 συγκαταβατικῶς, indulgenter.
 συγκατάθεσις, ἡ, adssensio, θ.
 συγκατάθεσις, -onis, θ.
 συγκαταθετικός, assentiens.
 συγκαταλέγω, recenseo cum aliis; —ομαι, connumeror, -ari.
 *συγκατάνευσις, ἡ, adssensio, θ.
 συγκατανεύω, adsentior, -iri.
 συγκαταπίπτω, una concido.
 συγκαταριθμέω -ῶ, una enume-ro; adnumero, -are.
 συγκατατίθηναι, una depono; —εμαι τινι, adsentior, -iri.
 συγκατοικέω -ῶ, una habito; co-habito, -are (cum alio).
 *συγκατοίκησις, cohabitatio, θ.
 *συγκατοίκος, δ, cohabitator, δ.
 σύγκειμαι 1) simul positus sum 2) —σνίσταμαι, consto, compositus

sum 3) συγκείμενα, pacta, con-
 venta 4) συγκείμενος, ἡ, ὄν, com-
 positus, constitutus, a, um.
 συγκεράννυμι τινι τι, commisceo,
 -ere, aliquid eum re; —ννυμαι (σύν-
 ειμι) τινι commisceor alicui.
 συγκεφαλαίω -ῶ, per capita com-
 plector; summam et breviter re-
 censeo ἢ expono (aliquid).
 συγκεφαλαίωσις, ἡ, summaria
 complectio, collectio per capita, τ.
 ἔ. brevis rei totius expositio.
 συγκεχυμέντος, ἡ, ὄν, ἴδε συγχέω.
 συγκεχυμένως, confuse.
 συγκινέω -ῶ, una ἢ simul mo-
 veo, -ere; una agito -are; —ομαι,
 commoveor, permoveor (-motus
 sum), -eri.
 συγκίνησις, ἡ, commotio.
 συγκληρόω -ῶ, sorte consorcio.
 συγκλησία (*σύγκλησις), ἡ, con-
 vocatio, -onis, θ.
 συγκλητικός, senatorius, a, um.
 σύγκλητος, ὄν 1) convocatus, a,
 um 2) ἡ —ος, (ὑπον. βουλῇ), se-
 natus, -us, δ.
 συγκλινής, ἔς 1) tori consors 2) contra se invicem vergens.
 συγκλονέω -ῶ, conturbo, -are.
 συγκλόνησις, ἡ, concussio, θ.
 συγκοιμάομαι -ῶμαι, una cubo
 δθ. = concubo (-bui), -ere.
 συγκοιμημα, τό, συγκοιμήσις, ἡ,
 concubitus, δ. concubitio, θ.
 συγκοιμητής, δ, concubitor, δ.
 συγκοιμίζω, concubere facio.
 συγκοινῶ -ῶ, communico, -are.
 συγκοινωνέω -ῶ 1) una sum par
 ticeps 2) γεωλ. com mercium ha-beo cum aliquo.
 συγκοινωνία, ἡ 1) participatio,
 -onis, θ. 2) communitas, -atis, θ.
 commercium, -ii, οὐ.
 συγκοινωνός, ὄν, particeps, -ipis;
 consors, -ortis; socius, a, um.
 σύγκοιτις, ἡ, concubina, -ae, θ.
 σύγκοιτος, ὄν, consors tori.
 συγκολλῶ -ῶ, conglutino, ali-quid; μετφ. compono, consarcino;
 συγκολλῆμαι, cohaereo.
 συγκόλλησις, conglutinatio, θ.
 συγκολλητής, conglutinator, δ.

συνκολυμβάω -ῶ, simul nato.
συνκομιδή, convectio, compor-
tatio, θ. collectio, (irugum), θ.

συνκομίζω, conveho, comporto.

συνκομιστός, comportatus.

συνκοπή, ἡ· 1) repentinus virium defectus; syncope, -es, θ. 2) γραμ. syncope, -es, θ.

συνκόπτω· 1) concido (-idi, -isum -ere) aliquem ἢ aliquid· δθ. **συν-κεκομμένος**, η, ον, concisus, a, um. 2) decido, -ere.

σύγκραμα, τό, commistum, οὐ.

σύγκρασις, ἡ, commistio, θ.

συνκρατέω -ῶ, contineo (-tinui -ere) aliquid.

συνκρατύνω, corrobore.

συνκρημνιάω, simul praecipito.

συνκρίνω τινά ἢ τί τινι ἢ πρὸς τινά ἢ πρὸς τι, aliquem alteri ἢ cum altero, rem cum re (ἡ rei) comparo, compono, confero; —ομαι, compa-
ror, -ari.

σύγκρισις, ἡ, comparatio, -onis, θ. collatio, -onis, θ.

συνκριτικός, comparativus.

συνκριτικῶς, comparando.

σύγκριτος, ον, comparabilis, e.

συνκροτέω -ῶ· 1) complodo, col-
lido, -ere· 2) conflo, -are, aliquid·
δθεν α') instituo, adparo, instruo
aliquid (convivium, bellum, cho-
rum)· β') colligo, congrego aliquid
(copias, milites); —οῦμαι, α') om-
nium applausum consequor· β') in-
struor, -i· γ') νεοελ. consto ex
(μετ' ἀφαιρ.)· δ') νεοελ. μάχη συνε-
κροτήθη, proelium commissum est.

συνκρότησις, ἡ· 1) coactio, con-
gregatio (copiarum)· *2) νεοελ. com-
positio (judicii).

σύγκρουσις, collisio, conflictio.

συνκρούω, collido (-si, -ere) ali-
quid· **συνκρούω** (*συνκρούομαι) τινι,
confligo (-xi, -ere) cum aliquo ἢ
contra, ἢ adversus aliquem.

συνκρύπτω, occulto, -are.

σύγκρυψις, ἡ, occultatio, θ.

συνκτάομαι -ῶμαι, una cum alio
adquiro, aliquid.

συνκνέτω -ῶ, commisceo.

συνκνέλω -ῶ, **συνκνέλω** -ῶ,

circumdo, -are, convolvo, -ere.

συνκνιλνδέομαι -οῦμαι (ἀκρασίς),
deditus sum (incontinentiā).

συνκνίλω, una voluto; —ομαι τι,
una volutor.

συνκνιηγός, δ, venationis socius.

συνκνύπτω· 1) simul inclino (ἐπι-
κωπηλ.)· 2) pariter incumbo ali-
qua re· 3) incurvus, sum.

συνκνυρέω -ῶ, incido in aliquem,
ἐν γένει, accido, -ere; evenio.

συνκνύρημα, τό, **συνκνυρία**, ἡ, quod
forte evenit; casus, -us, δ.

συνκνυρόω -ῶ, confirmo, -are.

συνκνωμαστής, **σύγκνωμος**, qui si-
mul comissatur.

συνκνωφδέω -ῶ, una commediam
ago; una irrideo, -ere.

συνχαίρω· 1) una gaudeo; 2) —
τινὶ ἐπὶ τινι, gratulor alicui rem ἢ
de re; τὸ **συνχαίρειν**, gradulatio,
-onis, θ.

συνχαλάω -ῶ, una remitto.

***συνχαρητήριος**, gratulatorius, a,
um; —α, gratulationes.

συνχαρητικός, gratulatorius.

συνχαρητικῶς, gratulatorie.

συνχαρίζομαι, gratificor, -ari.

συνχαρίδια, **συνχαρίδια**, τά,
praemia nuntiatæ laetitiae.

συνχειμνίζω, una hiberno; —ομαι,
una tempestate jactor.

συνχειροτονέω -ῶ, una aligo.

συνχέω (ἀόρ. **συνέχεα**), confundo
(-ndi, -usum, -ere); aliquid· **μετφ.**

συνταράττω, confundo; —ομαι, con-
fundor (-fusus sum, -i)· **συνκεχυ-
μένος**, η, ον, confusus, a, um.

συνχορευτής, δ· 1) qui una cum
alio choros exercet; *2) νεοελ. qui
una cum alio saltat.

συνχορευτήρια, ἡ, quae una cum
alio saltas.

συνχορεύω, una cum alio salto.

συνχορηγέω -ῶ· 1) una praebeo
sumptus; 2) adjuvo (pecunia, com-
meatibus, copiis.

συνχορηγός, δ, qui una cum alio
sumptus praebet.

συνχῶω -ῶ, humo congesta tego,
terra aggesta cooperio.

συνχχεράμαι -ῶμαι· 1), una cum

utor (usus sum, -i) aliqua re 2) ἐπὶ προσώπ. commercium habeo cum aliquo.

σύγχρησις, ἡ 1) communis usus 2) consuetudo familiaris.

σύγχρισμα, unguentum, οὐ.

σύγχρῳ, simul ungo, -ere.

σύγχρονίζω, contemporo, -are.

σύγχρονισμός, ὁ, convenientia temporis.

σύγχρονος, ον, contemporaneus, a, um; aequalis, e.

*σύγχρόνως, unā simul.

σύγχρεος -ους, ουν, concolor.

*σύγχρωτίζομαι, commercium vel consuetudinem familiarem habeo cum aliquo.

σύγχρωτισμός, ὁ, commercium.

*σύγχυζω 1) confundo, conturbo, perturbo aliquem ἢ aliquid 2) alicui stomachum moveo 3) —ομαι, α') confunder —fusus sum, -i' β') = θυμῷ, stomachor, -ari.

σύγχυσις, ἡ 1) confusio, θ. *2) γεοεἰ. perturbatio animis.

σύγχυτικός, ὁ, όν, confundens.

σύγχωμα, τό, congeries, ei, θ.

*σύγχώνευσις, ἡ, confusio, θ.

σύγχωνεύω 1) conilo, -are, aliquid *2) γεοεἰ. commisceo, -ere, aliquid; conjungo (-ere aliquid), —ομαι, commisceor conjungor.

σύγχωνυμι, σύγχωννύω, aggere communio ἢ obruo aliquid.

σύγχωρέω -ῶ 1) simul eo 2) μῑφ. —ινι, concedo (-cessi, cessum, -ere) alicui α') — ὑπέκω· β') = παραχωρῶ, concedo alicui aliquid γ') συγγινώσκω ἑνί, alicui ignosco; *3) γεοεἰ. συγχωρήσατέ μοι νὰ δμυλήσω, permiite mihi ut loquar β') ὁ θεός νὰ τὸν συγχωρέσῃ! deus veniam ei det! γ') παρὲνθ. συγχώρησόν μοι, cum bona venia ἢ ἀπλ. bonā veniā δ') δὲν συγχωρεῖται, non permittetur ἢ non permissum est.

συγχώρημα, τό 1) concessio, -onis

θ. 2) venia, -ae, θ.

συγχώρησις, ἡ 1) concessio, θ. 2) indulgentia, θηλ. venia, θ. *3)

ζητῶ —σιν, peto ut mihi ignoscatur

*συγχωρητέος, -α, -ον, ignoscen-

dus, a, um; veniā dignus, a, um.

συγχωρητικός, ὁ, όν, ad veniam dandam propensus, a, um.

συζάω -ῶ, una cum aliquo vivo.

συζεύγνυμι καὶ συζευγνύω, conjungo (-xi, -ctum, -ere); μάλ. conubio conjungo; συζευγμένος, η, ον, conjunctus, a, um.

σύζευξις, ἡ, conjunctio, θ.

συζητέω -ῶ, disputo, -are, discepto, -are (de aliqua re).

*συζητήσιμος, controversiosus.

συζητήσις, ἡ, disputatio, θ.

συζητητής, ὁ, qui disputat.

συζυγέω -ῶ, in eodem ordine (in acie) consisto, -ere.

συζυγία, ἡ 1) ἐν τῇ γραμ. conjunctio, θ. 2) matrimonium, οὐ.

σύζυγος, ὁ, ἡ, conjux, -ugis.

συναλῆς, ἡ, (πι.) ficedula, θ.

συναμνέα, ἡ, morus, -i, θ.

συνάμινον, τό, morum, -i, οὐ.

συνέα -ῆ, ἡ, ficus, -us, θ.

συκομορέα, ἡ, sycomorus, θ.

συνόμορον, τό, sycomorum, οὐ.

σῦκον, τό, ficus, -i, ἡ -us, ἄ. θ.

συκοφάγος, ον, ficus edens.

συκοφαντέω -ῶ, sycophanta sum;

sycophantor calumnior, -ari.

συκοφάντης, ὁ, sycophanta, -ae,

ἄ. calumniator, -oris, ἄ.

συκοφαντία, ἡ, calumnia, θ.

συκοφαντικός, calumniosus.

συκοφαντικῶς, calumniose.

συκοφάντης, συκοφάντρια, ἡ, ca-

lumnatrix, -icis, θ.

συνόφυλλον, τό, folium ficus.

συλλάω -ῶ, συλεύω, συλέω, -ῶ,

spolio, -are (τὰ λεγὰ fana).

σύλη, ἡ, praeda, -ae, θ.

σύλημα, τό, spolia, οὐ. πλ.

σύλησις, ἡ, spoliatio, θ.

συλητής, ὁ, spoliator, ἄ.

συλήτεια, συλήτρια, spoliatrix.

συλλαβή, ἡ, syllaba, -ae, θ.

συλλαβίζω, syllabas connecto.

συλλαμβάνω 1) comprehendo

(-ndi, -nsium, -ere) aliqum, ἡ a-

liquid 2) concipio, (-cepi, -cep-

tum, -ere) aliquid *3) παθητ. —ομαι,

(συνεληφθην), comprehendo (-pre-

hensus sum, -i) 4) μέσο. —ομαι

(καὶ συλλαμβάνω) τινί, adjuvo aliquem.

συλλέγω, colligo (-egi, lectum, ere) aliquidem —ομαι, colligor.

συλλειτουργέω —ω, socius aamin obeundo munere publico.

συλλήβδην, in summa.

συλληπτικός, ή, όν, qui comprehendere potest.

σύλληψις, ή 1) comprehensio, θ. 2) επί γυναικ. conceptio, θ.

συλλογεύς, δ, collector α.

συλλογή, ή 1) collectio, -onis, θ. 2) corpus, -oris, ού.

συλλογίζομαι 1) συμπεραίνω, colligo, ratiocinatione colligo, ratiocinor, (-atus, sum, -ari) 2) λογίζομαι, computo, -are 3) νεοελ. =σκέπτομαι, cogito, -are 4) συλλογισμένος, η, ον, cogitatione detixus, α, um.

συλλογισμός, δ 1) ratiocinatio, -onis, θ. 2) syllogismus, -i, α.

συλλογιστής, δ, ratiocinator, α.

συλλογιστικός, ή, όν, ratiocinans, -ntis; syllogisticus, α, um.

σύλλογος, δ 1) concilium, -i, ού. 2) collegium, -ii, ού.

συλλυπέομαι —οῦμαι, condolesco (-lui, -ere).

*συλληπτήτρια, τά, doloris significatio.

συμβαδίζω una incedo.

συμβαίνω 1) congredior, -i, 2) =paciscor, -i, consentio, -ire, 3) συνήθ. εν τῷ γ' προσ. συμβαίνει (συνέβη) τινί, contingit (contigit, evenit, accidit alicui.

συμβάλλω 1) conjicio, -ere 2) conjungo, -ere 3) ad pugnam committo, -ere 4) —ομαι α') συμβάλλομαι λόγον, sermones confero, loquor, -i, β') χρήματα —ομαι τινι, pecuniam alicui mutuum do γ') —ομαι εις τι, πρὸς τι, confero ad aliquid δ') supputo, -are, conjectura adsequor aliquid 5) νεοελ. ποιοῦμαι συμβόλαιον πρὸς τινα, cum aliquo paciscor (pactus rum, -i).

σύμβαμα, συμβάν, τό, accidens, -ntis, ού. casus, -us, α.

συμβασιλεύς, δ socius regni.

*Ελληνο-Λατινικόν Λεξικόν

συμβασιλεύω, una regno.

σύμβασις, ή, pacificatio θ.

συμβατήριος, α, ον, συμβασιεύς, ad pacificationem promptus.

συμβεβηκός, τό, accidens, ού.

συμβιβάζω, concilio ή (μάλλον) reconcilio, -are —ομαι; in gratiam reconcilior, ή απλ. reconcilior -ari.

συμβίβασις, ή συμβιβασμός, δ, reconciliatio gratiae.

συμβιβαστής, δ, conciliator, α.

συμβιβαστικός, ή, όν, pacificatorius, α, um 3) μετφ. άνθρωπος, συμβιβαστικός, homo commodus.

συμβιβαστικότητα, morum facilitas.

συμβιβαστικός, benevole.

σύμβιος, ον, cum aliquo vivens.

συμβιώνω —ω, convivo alicui.

συμβίωσις, ή, convictio, θ.

συμβιωτής, δ, convictor, α.

σύμβλησις, ή, comparatio, θ.

συμβλητέος, α, ον, conferendus.

συμβλητός, ή, όν, collatus, comparatus, α, um.

συμβοάω —ω, simul clamo.

συμβοηθέω —ω, auxilium fero.

συμβοηθός, όν, auxiliaris, α.

*συμβολαιογραφείον, tabularium.

συμβολαιογράφος, δ, tabellio,

-onis, α. tabularius, -ii, ού.

συμβόλαιον, τό 1) pactum, conventum, -i, ού. 2) — όφειλής, syngrapha, -ae, θ. 3) tabula, -ae, θ.

συμβολή, ή 1) commissura, -ae,

junctura, -ae, θ. 2) congressus,

-us, α. 3) συμβολαι (=ερανος) symbolae, -arum. [α, um.

συμβολικός, ή, όν, aenigmaticus,

συμβολικός, symbolice.

σύμβολον, τό, signum, -i, ού.

symbolum, -i, ού.

συμβότης, δ, compastor, α.

συμβούλευμα, consilium, ού.

συμβουλευτέος, consulendus.

συμβουλευτής, δ, consultant.

συμβουλευτικός, ή, όν, consiliarius, consultatorius, α, um.

συμβουλευώ τινί, alicui do consilium —ομαι τινι, (νεοελ. ιενά), consulto, (-are) aliquidem.

συμβουλή, ή 1) consilium, -ii,

ού. suasio, -onis, θ. 2) — λατρός,

δικηγόρου, consultatio, θ.
 συμβουλία, ἡ, deliberatio, θ.
 συμβούλιον τό, consilium, οὐ.
 σύμβουλος, δ· 1) qui consilium
 dat; suator, -oris, ἀ. 2) μέλος τοῦ
 συμβουλίου, consiliarius, ἀ.
 συμβύω, acte stipo, constipo.
 συμμαθητής, condiscipulatus, ἀ.
 συμμαθητής, condiscipulus, ἀ.
 συμμαθήτρια, condiscipula, θ.
 συμμαίνομαι, simul insano.
 συμμαχέω -ō· 1) sum pugnae,
 socius, θ. 2) ie bello gerendo ad-
 juvo aliquem· 3) sto a paribus.
 συμμαχία, ἡ· 1) societas, -atis,
 θ. 2) auxiliares copiae.
 συμμαχικῶς, socii more.
 συμμαχόμεαι τινι, simul cum ali-
 quo pugno.
 σύμμαχος, δ, socius, -ii, ἀ.
 συμμετέξις, ἡ, participatio, θ.
 συμμεθίστημι, simul traduco—
 αμαι, simul transeo.
 συμμεθύσκομαι, una inebrior.
 συμμεθύω, una inebrior.
 συμμελετάω -ō· 1) simul exerceo·
 *2) simul (cum alio) studeo.
 συμμελής, ἐς, consonus, α, um.
 συμμένω· 1) una maneo· 2) per-
 maneo, -ere; duro, are.
 συμμερίζω, partior dispertio· —
 ομαι, una participo ἢ ἀπλ. parti-
 cipo (-are) aliquid cum aliquo.
 συμμεριστής, δ, particeps.
 συμμετασχηματίζω, transformo in
 alium habitum muto —ομαι και-
 ροῖς, tamporibus, me accomodo.
 συμμετατίθηναι, una transfero
 συμμεταφέρω, simul transfero.
 συμμεταχειρίζομαι, una cum ali-
 quo tracto ἢ utor.
 συμμετέχω τινός, una particeps
 alicujus lei sum.
 *συμμετοχή, ἡ, participatio.
 συμμέτοχος, ον, consors (alicujus
 rei); una particeps cipis.
 συμμετρέω -ō, quantitate aliquid
 accommo (apto) alteri.
 συμμετρία, ἡ, apta preportio.
 συμμετρικός, symmetricus, α, um.
 συμμετρικῶς, congruenter.
 σύμμετρος, ον· 1) commensus, α,

um. 2) congruens, -ntis.
 συμμέτρος congruenter.
 συμμίγη, promiscue.
 συμμιγής, ἐς, permistus.
 σύμμιγμα, τό, comistum, οὐ.
 συμμίσγνυμι, καὶ συμμιγνύω τί τι-
 νι, commisceo aliquid cum aliqua
 re· —νυμι conjungo me.
 συμμικτός, commiscendus.
 σύμμικτος, ον, commiscuus.
 συμμίκτης, commistim.
 σύμμιξις, ἡ, commistio, θ.
 συμμνησκόντων· 1) simul memin-
 2) simul commemoro.
 συμμορία, ἡ· 1) ἐν Ρώμῃ, classis
 (civium Romanorum)· 2) ἐν Ἀθή-
 ναις· symmoría, -ae, θ. *3) ληστει-
 κή —, latrocinialis manus; latroci-
 nium, -ii, οὐ. [symmoríae.
 συμμορίτης, δ, qui cst ejusdem
 συμμορφώω -ō, conformo, -are;
 coniformem facio; —ομαι, confor-
 mis fio, μεταφ. *νεοελ. —ομαι πρὸς
 τὴν θέλησίν τινος, conformo me ad
 alicujus voluntatem.
 συμμοχθέω -ō, simul laboro.
 συμπαγής, ἐς, compactus, α, um.
 *συμπαγῶς, compacte.
 συμπάθεια, ἡ, sympathia, -ae,
 θ. consensus in affectibus.
 συμπαθέω -ō· 1) una cum alio
 afficio· 2) simul cum alio afficio
 ejus malis.
 συμπαθής, ἐς· 1) eodem modo
 affectus, α, um· *2) νεοελ. qui sym-
 phatiam movet.
 συμπαθητικός, ἡ, ὄν· 1) miseri-
 cors, -rdis· *2) νεοελ. symphatiam
 alicujus movens.
 συμπαθῶς, cum consensu affe-
 ctuum; misericorditer.
 συμπαίγμων, ον, collusorius.
 *συμπαίγνία, (=κοινὸν τέχνασμα),
 collusio; διὰ —ας, collusorie.
 συμπαίζω, colludo (alicui).
 συμπαίκτης, συμπαίκτης, δ· 1)
 socius lusuum· 2) = ὁ συντεχνώμε-
 νός τινι, collusor, -oris, ἀ.
 σύμπαν, τό, universum, -i, οὐ.
 συμπανηγυρίζω, concelebro.
 συμπαραιnéω -ō, simul exhortor;
 una cum aliis hortor.

συμπαράκαθίζω, una cum aliis juxta me colloco. —ομαι, una assideo.

συμπαράκειμαι, simul adjaceo.

συμπαράκλυμαι, cohortor.

συμπαράκολουθέω —ω· 1) comitor, —ari· 2) adsequor, —i.

συμπαράλαμβάνω, una excipio.

συμπαράληψις, ἡ, adsumptio, θ.

συμπαράλυνω, simul dissolvo.

συμπαράπεμπω, una deduco; una prosequor (ut in funere).

συμπαράπλέω, simul adnavigo.

συμπαράστατης, δ, qui una a latere adstat, δθ. socius.

συμπαράστροφω, simul abstraho.

συμπαρέχω, simul praebeo.

συμπαρίσταμαι, adsto, —are.

συμπαρομαρτέω —ω, comitor, —ari; adsector, —ari.

συμπαροξύνω, una irrito.

συμπαρορμάνω —ω, excito, —are.

συμπαροτρύνω, incito, —are.

σύμπας, ασα, αν, universus, cunctus, a, uni.

συμπάσσω, conspergo, —ere.

συμπάσχω, simul patior.

συμπατριώτης, δ, qui ejusdem est patriae; conterraneus.

συμπείθω, una persuadeo.

συμπέμπω, simul mitto.

συμπενθέω —ω, cum alio lugeo; pari luctu afficio, —i.

συμπεραίνω, 1) una perficio, concludo· *2) = εικάζω, conjecto.

συμπεράσσω, τό, conclusio.

συμπερασματικός, ἡ, δν, concludendi vim habens.

συμπερασμός, δ· 1) conclusio, θ. *2) κατὰ συμπερασμόν, conjecturā

συμπεριλαμβάνω, simul comprehendendo; complector, —ari.

συμπεριτρέφω, una circumverto; —ομαι, una circumvertor.

συμπεριφέρω· 1) una circumfero· —ομαι, una circumferor· 2)

comitor, —ari· 3) una versor, familiariter —utor· *4) νοεῖ. καλῶς,

κακῶς —ομαι, bene, male me gero.

συμπεριφορά, ἡ· 1) comitatus, —us, δ. 2) familiaritas, θ. 3) modus rei tractandae, vel hominis

δθ. *4) νοεῖ. agendi modus.

συμπέτομαι, simul volo.

συμπήγγυμι, συμπηγγύνω, compingo (—pexi, —pactum, —ere) aliquid; —νυμαι, conpingor (—pactus sum, —i), concresco, (crevi, —ere).

σύμπηξις, ἡ, compactio, θ.

συμπιέζω, comprimo, —ere.

συμπιέσις, ἡ, συμπίεσμός, δ, compressio, —onis, θ.

συμπίνω, bibo cum aliquo.

συμπίπτω· 1) concido (—idi, —ere); corruo, —ere· 2) concurro, —ere;

3) incido, —ere.

συμπλάσσω, coningo, —ere.

συμπλέγδην, perplexe.

σύμπλεγμα, τό, symplega, οὐ.

συμπλεκτικός, cupulativus, a, um.

σύμπλεκτος, εν, connexus, a, um

συμπλέκω, connecto; —ομαι τι, manum consero cum aliquo.

σύμπλεξις, ἡ, complexio, θ.

συμπλέω, una navigo.

συμπληρόω —ω, compleo suppleo expleo aliquid.

συμπλήρωμα, complementum.

συμπληρωματικός, complens.

συμπληρωσις, ἡ, completio.

συμπληρωτικός, complens.

συμπλήσσω, collido, —ere.

συμπλοκή, ἡ, complexio.

σύμπνοια, ἡ, conspiratio, θ.

συμποδίζω, impedio, —ire.

συμπολεμέω —ω, belli socius sum

συμπολιτεία, ἡ, consociatio in

unam rempublicam.

συμπολιτεύω καὶ —ομαι· 1) una rempublicam administro, —are· 2) in

eadem civitate versor, —ari· 3) vivo cum aliquo· *4) νοεῖ. οἱ συμπολιτεύοντες, qui obsequuntur admini-

stratoribus rei publicae.

συμπολίτης, δ, concivis, —is; δ.

συμπονέω —ω, una laboro.

συμπορπάω —ω, fibulā connecto.

συμποσία, ἡ, compotatio, —onis.

συμποσιάζω, convivor, —ari.

συμποσιακός, convivalis, e.

συμπόσιον, τό, compotatio, θ.

συμπότης, δ, compotor, δ.

συμποτικός, compotorius, a, um.

συμπότις, ἡ, conviva, —ae, θ.

σύμπραξις, ἡ, adjutus, -i, ἄ.
 συμπτράσσω καὶ συμπράττω· 1) una facio aliquid cum aliquo· 2) — ἰσὶ, adjuvo (juxi, -are) aliquem.
 συμπρεσβευτής, σύμπρεσβυς (συμπρέσβεις), legationis collega.
 συμπρεσβεύω, collega et socius sum legationis.
 συμπροσθνύομαι — οὐμαι· 1) contendendo ad idem efficiendum· 2) adjuvo aliquem in aliqua re.
 συμπροκόπτω, simul proficio.
 συμπροκύπτω, simul promineo.
 συμπτυγμα, τό, plica, -ae, ὅ.
 συμπτυνκινός, ἡ, ὄν, complandandi vim habens.
 σύμπτυκτος, complicatus, a, um.
 σύμπτυξις, ἡ, complicatio, ὅ.
 συμπτύσσω, ῥημ. complico, -are· —ομαι, complicor, -ari.
 σύμπτωμα, τό· 1) casus fortuitus· 2) λατρ. symptoma, -atis, ὅ.
 συμπτωματικός, ἡ, ὄν· 1) fortuitus· 2) symptomaticus, a, um.
 συμπτωματικῶς· 1) casu· 2) ex symptomaticis.
 σύμπτωσις, ἡ· 1) lapsus concursio remum coincidentium· 2) casus, eventus, -us, ἄ.
 σύμπυκνος, condensus, a, um.
 συμπυκνῶ, condenseo, -ere.
 συμπτύζω — ὤ, comburo, -ere.
 συμφέρον, τό, commodum, -i, ὄν, utilitas, -atis, ὅ.
 συμφερόντως, utiliter.
 συμφέρω· 1) simul fero· ὁθ. α') porto ἢ adjuvo in ferendo· β') tolero, -are· 2) = συμφορῶ, confero, erre; congero, -ere· 3) ὁθ. = συμβάλλομαι, ὠφελέω, confero, -erre; ἀπρὸς. συμφέρει (= λυσιστελεῖ, ὠφελεῖ), confert, expedit, prodest· 4) —ομαι· α') una feror ἢ moveor· β') comitor, -ari· γ') — μάχη, congredior cum aliquo, pugno, -are· δ') evenio, -ire; contingo, -ere.
 συμφεύγω, una iugio.
 σύμφημι, una (cum alio) dico· ὁθ. adsentior, consentio, -ire.
 συμφυθίσσομαι, concino, ere.
 συμφιλέω — ὤ, simul amo.

συμφιλία, ἡ, mutua amicitia.
 *συμφιλίω — ὤ, reconcilio — are (aliquem cum aliquo); — οὐμαι, cum aliquo ingratiam redeo; reconcilio gratiam cum aliquo.
 *συμφιλίωσις, ἡ, reconciliatio.
 συμφιλοσοφέω — ὤ, una operam do philosophiae.
 συμφιλοτιμέομαι — οὐμαι, simul studium confero.
 συμφοιτῶ — ὤ, una ventito ad scholam; sum condiscipulus, ἄ.
 συμφοιτήσις, condiscipulatus.
 συμφοιτητής, ὁ, condiscipulus, ἄ.
 συμφορᾶ, ἡ· 1) = συμφόρησις, congestus, -us, ἄ. 2) = δυστυχία, fortuna adversa, quae alicui accidit· ὁθ. calamitas, -atis, ὅ, clades, -is.
 συμφορέω — ὤ, ῥ. confero (-tuli, -erre); congero (-gessi, -ere). aliquid.
 συμφορά, congeries, ei, ὅ.
 συμφορησις, ἡ, coacervatio, ὅ.
 συμφορητός, congestus, a, um.
 σύμφορος, ὄν, utilis, e; commodus, a, um.
 συμφόρως, commode; utiliter.
 συμφράζω· 1) simul eloquor· 2) ἐν τῇ συντακτ. ἐκ τῶν συμφραζομένων, e contextu orationis.
 σύμφραξις, ἡ, obstructio, ὅ.
 συμφράσσω καὶ συμφράττω· 1) consepio, -ire· 2) = ἀποφράττω, obstruo — ere.
 συμφρονέω — ὤ· 1) eadem sum mente, consensio, -ire· 2) partibus alicujus faved· 3) animadverto
 συμφρόνησις, ἡ, consensio, ὅ.
 σύμφυής, ἑς· 1) qui coaluit cum aliquo; 2) adhaerens, -ntis.
 συμφυλάσσω καὶ — ττω· 1) una custodio, -ire· 2) una conservo.
 σύμφυετός, δ, commixtio, ὅ.
 σύμφυετος, commixtus, a, um.
 σύμφύρω, commisceo, confundo, -ere; —ομαι, commisceor, -i.
 σύμφυσάω — ὤ, una suflo.
 σύμφυσις, ἡ, concretus, -us, ἄ.
 σύμφυτεύω· 1) simul planto ἢ sero· 2) simul auctor sum.
 σύμφυτος, ὄν· 1) una plantatus, congenitus, ingenuus· 2) insitus·

3) consitus arboribus (locus).

συμφύω 1) coalescere iacio, conglutino, -are 2) ποικ. **συνπέφκα**, ὁδ. 2 **συνέφυν**, μέσ. —ομαι, simul enascor; coalesco, -ere.

συμφωνέω -ᾶ 1) consono, -are, concino (-inui), consentio (senai, -ire); paciscor, -i.

συμφώνημα, τό, pactum, ὁδ. **συμφώνησις**, consensus, -us, ᾶ.

συμφωνία, ἡ 1) ἰσότης, consonantia, -ae, θ. 2) consensus, -us, ᾶ. 3) pactum conventum, ὁδ.

σύμφωνον, τό, consona, -ae, θ. **σύμφωνος**, ον, consonus, a, um, concors, rdis.

συμφώνως, ον, consono, congruenter, convenienter.

συμπαύω, contingo, -ere.

συμψηφίζω 1) computo, -are. 2) ποικ. penso, compenso, -are.

***συμψηφισμός**, compensatio.

συμψύχω, una refrigero.

σὺν (σπν. ξύν) 1) cum σὺν τινι πορεύομαι, cum aliquo proficiscor. 2) per σὺν βίᾳ, per vim 3) secundum σὺν τοῖς νόμοις, secundum leges 4) σύνδου, hini, σύντροις, terni 5) ἐν συνθ. una, simul, pariter, communiter.

συναγάζομαι, umu exsulto.

συναγγέλλω, simul nuntio.

συναγείρω, colligo, -ere.

συναγείζω, congreco.

συναγελασμός, congregatio, θ.

σάναγμα, τό 1) sedimentum, -i, ὁδ. 2) collectio -onis, θ.

συναγορεύω 1) συναίνω τι, adstipulor, alicui 2) tueor et defendo sententiam alicujus.

συναγρεύω, una venor.

συναγρίς, ἡ, synagris, -idis, θ.

συναγεγμός, δ, collectio -onis, θ.

συνάγχη, ἡ, angina, -ae, θ.

συνάγω 1) conduco (-xi, -ere); cogo, (-egi, -actum, -ere) 2) = ἀθροίζω, congero, -ere, aliquid 3) = συστέλλω, contraho (-xi, -ere) aliquid 4) = συλλέγω, colligo, -ere, aliquid 5) = συγκομίζω, confiero, -erre, aliquid 6) = συμπαραίγω, co-

gog, colligo, concludo.

συναγωγή 1) collectio, θ. 2) coetus, -us, ᾶ. 3) synagoga, θ.

συναγωνίζομαι 1) una cum alio certo, -are 2) opem fero.

συναγώνισμα, adjumentum, ὁδ.

συναγωνισμός, δ 1) auxilium, ὁδ. 2) νεοελ. contentio.

συνάδελφος, δ 1) qui fratrem ἢ fratres habet 2) collega, ᾶ.

συνάδω, contino, -ere μετφ. concino, consentio, -ire.

συνάζω, colligo, -ere.

συναθλέω -ᾶ, simul certo; sumi certaminis particeps.

συναθροίζω 1) concerno, -are, aliquid 2) congreco 3) colligo 4) glomero 5) —ομαι, in locum convenio ἢ coeo.

συνάθροισις, ἡ, **συναθροισμός**, δ, congregatio, θ.

συναθροιστής, congregator, δ.

συναίνεσις, ἡ, adensus, -us, ᾶ.

συναίνετης, δ, adsensor, ᾶ.

συναίνεω -ᾶ, adsentior (-sensus sum, -iri).

συναίρεσις, contractio syllabae.

συναίρεω -ᾶ 1) simul comprehendendo (-ndi, -ere) aliquid 2) contrahio, -ere (orationem, syllabam).

συνηγεμένος, η, ον, contractus, a, um; —α ῥήματα, verba contracta ἢ circumflexibilia.

συναίρω, una cum alio adtollo, adjuvo in adtolendo, ὁδ. —ομαι = βοηθῶ, adjuvo, opitulor alicui.

συναισθάνομαι 1) sensu percipio, -ere 2) conscius mihi sum 3) = αἰσθάνομαι, sentio, -ire.

***συναίσθημα**, τό, sensus, -us, ᾶ.

συναίσθησις, ἡ, sensus, -us, ᾶ.

συναίτιος, culpa socius, a, um.

συνακολουθέω -ᾶ, una sequor, -i; comitor, -ari.

συνακόλουθος, δ, comes, -itis, ᾶ.

συνακούω 1) simul audio 2) exaudio, -ire.

συνακτέω, α, ον, contrahendus.

συνακτικός, ἡ, ον, collectivus.

συναλλοσκομαι, simul capior.

συναλισμός, δ, congregatio, θ.

συναλλαγή, ἡ 1) commutatio, -onis, θ. 2) commercium, -i, ὁδ.

*ἐλευθέρα συνάλλαγή, liberum commercium· 3) conciliatio, θ.

συνάλλαγμα, τό· 1) res contracta· 2) contractus.

συναλλαγματικός, ἡ, ὄν, commercialis, ε· ἐντεῦθεν. τὸ νεοελ. συναλλαγματική=συνάλλαγμα, 2.

συναλλάσσω καὶ συναλλάττω· 1) commuto aliquid cum aliquo· 2) concilio, reconcilio, -are· —ομαι τινι ἢ πρὸς τινα, commercium habeo cum aliquo.

σύναμα (συνάμα), simul, unā.

συναναβαίνειν· 1) simul adscendo, -ere· 2) una proficiscor, -i· 3) expeditionis socius sum.

συνανάμιξις, ἡ, commistio, θ.

συναμνησκω, in memoriam revoco alteri.

συναναρπάζω, simul rapio.

συναναστρέφω, una revertor, re trocedo, -ere· —ομαι τινι, conversor cum aliquo.

συναναστροφή, ἡ· 1) conversatio ἢ consuetudo quotidiana (cum aliquo)· *2) coetus, -us, ἄ.

συνανασώζω· 1) adjuvo in conservando· 2) una servo.

συναναφαίνω, una ostendo.

συναναφέρω· 1) simul subveho, -ere· *2) simul refero ad aliquem.

συνανίστημι, una excito de sede; exsurgere facio ἢ jubeo· —αμαι, consurgo, -ere.

συνανίσχω, simul orior.

συνανιχνεύω, simul investigo.

συναντάω -ῶ, occurro, -ere, ἢ occuro, -are, alicui; obvius fio alicui.

συνάντημα, τό, συνάντησις, ἡ, occursus, -us, ἄ.

συναξάριον, τό, vitae sanctorum; synaxarium, -ii, οὐ. [scriptor.

συναξαριστής, δ, synaxariorum

σύναξις, ἡ· 1) collectio, congregatio, -onis, θ. conetus, us, ἄ.

† 2) conventus ad sacram coenam.

συναπάγω, simul abduco.

συναπαλλάσσω, simul libero.

συναπαντάω -ῶ, occuro, -ere.

*συναπάντησις, occursus, ἄ.

συναποθνήσκω, commorior alicui.

συναποκομίζω, una abscindo.

συναποκομίζω, simul abscindo.

συναποκρύπτω, simul abscondo

συναπόλλυμι, simul perdo, -ere,

aliquid· —μαι, simul pereor.

συναπολογέομαι, una defendo.

συναποστέλλω, una mitto.

συναποφέρω, simul aufero.

συναπτικῶς, copulative.

συναπτός, ἡ, ὄν, continuus, a, um; connectens, -ntis.

συνάπτω· 1) copulo, -are, conjungo (-xi), ere, aliquem ἢ aliquid cum aliquo· 2) συννημμαι τινι ἢ πρὸς τι, cohaereo alicui ἢ cum aliquo· 3) συνάπτω μάχην, pugnam committo.

συναρμογή, ἡ, concinnitas, θ.

συναρμόζω καὶ συναρμόττω, coopto, -are, concinno, -are, aliquid· —ομαι (μέσ.), accomodo me· —ομαι, συνηρμοσμένος, η, ον, compactus, a, um.

συναρμολογέω -ῶ, congruenter coagmento.

συνάρμοσις, ἡ, conjunctio, θ.

συναρμοστής, δ, concinnator, ἄ.

συναρπαγή, ἡ, direptio, θ.

συναρπάζω, corripio abripio.

συναρρωστέω -ῶ, una aegroto.

σύναρσις· 1) concinnatio, θ. *2)

νεοελ. θεία συνάρσις, Deo favente.

συναρτάω -ῶ, appendo, -ere; connecto, -ere· —ῶμαι, adhaereo.

συνάρτησις, ἡ, connexio rerum.

συναρτύω, instruo, -ere.

συνάρχω, una impero.

συνασπιδῶω -ῶ καὶ συνασπίζω·

1) consertis clypeis pugno· *2) νεοελ. συνασπίζω, cocio, are; jungo, -ere· —ομαι (μέσ.) jungor, -i; consensio ἢ conspiro cum.

συνασπισμός, δ· 1) consertio clypeorum testudo, -inis, θ. *2) νεοελ. conjunctio, -onis, θ.

συνασπιστής, δ, commilito, ἄ.

συναυλία· 1) tibiarum concentus· *2) concentus musicus.

συναυλία, ἡ, contubernium, οὐ.

συναυλίζομαι, una commoror.

συναυλισμός, δ, contubernium.

συναυξάνω, simul crescere facio.

—ομαι, una cresco.

συνάφεια, ἡ, conjunctio, -onis θ.
cohaerentia, -ae, θ.

συναφής, ἔς, conjunctus, a, um;
contiguus, a, um.

συναφήμι, simul emitto.

σύναψις, ἡ, conjunctio, -onis, θ.
connexio, -onis, θ.

συνδαιτῶρ (*συνδαιτυμῶν), δ, con-
viva, -ae, δ, compotor, -oris, d.

*συνδανήζω, ignem suscito μετῶ.
foveo, aleo (aliquid).

συνδαιπνέω -ῶ, una coeno.

συνδαιπνιον, σύνδαιπνον, τό, con-
coenatio, θ. convivium, cθ.

σύνδαιπνος, δ, conviva, δ.

σύνδενδρος, arboribus consitus.

συνδέομαι· 1) una egeo; una de-
sidero· 2) simul precor aliquem·
3) ἴδε συνδέω.

σύνδεσις, colligatio, copulatio.

συνδεδεμένος· 1) colligo, -are· 2)
convincio, -ire.

σύνδεσμος, δ· 1) colligatio, -onis,
θ. conjunctio, -onis, θ. 2) γραμ.

conjunctio, θ. copula, -ae, θ.

συνδευτικός, ἡ, δν, colligans, -ntis;
copulativus, a, um.

συνδευτικῶς, copulative.

σύνδετος, ον, alligatus, a, um.

συνδέω· 1) colligo, connecto, -ere;
vincio, -ire· 2) conjungo; -ομαι,
conjungor, -i.

συνδιακρίνω, una judico.

συνδιαλέγομαι, colloquor (-catus
sum, -) cum aliquo.

*συνδιάλεξις, ἡ, colluctatio, θ.

συνδιαλλάγη, ἡ, reconciliatio, θ.

συνδιαλλάσσω και -πτω, concilio,
reconcilio, -are.

συνδιαλύω, simul dissolveo.

συνδιαμένω, una permaneo.

συνδιανέμω, simul divido.

συνδιασκεπτόμαι, συνδιασκοπέω
-ῶ· 1) simul considero et disquiro
2) una consulto.

συνδιασκεψις, ἡ, consultatio, θ.

συνδιασπάω -ῶ, simul distraho.

συνδιαστέλλω, simul discerno.

συνδιαστρέφω, una converto.

συνδιασώζω, una servo.

συνδιατρέβω, commoror apud ali-
quem ἢ cum aliquo.

συνδιαφέρω, cum alio perfero.

συνδιαφύγω, una effugio.

συνδιαφθείρω, simul ἢ una cor-
rumpo, -ere, aliquem· -ομαι, una
corrumpor.

συνδικάζω, una judico, -are.

συνδικέω -ῶ, alterius causam
defendo, patrocinor, -ari.

σύνδικος, ον, idem judicans.

συνδοκέω -ῶ, consensio, ire;
ἀπρος. συνδοκεῖ, mihi quoque vi-
detur.

συνδοξάζω, simul glorifico.

συνδρομή, ἡ· 1) concursus, -us,
δ. *2) νεοελ. α') adjumentum, au-
xilium, -ii, οθ. β') (aeris) colla-
tio, -onis, θ. pecunia collata, ἴδε
ἐρανος· 3) — βιβλίου, ἐφημερίδος,
pretinm subnotationis.

*συνδρομητής, δ· 1) qui stipem
confert; collator, -oris, δ. 2) βιβλ.
ἐφημ. subnotator, δ.

συνδυάζω, combino, -are; con-
jungo, -ere; copulo, -are; aliquid·

-ομαι, me copulo ἢ copulor -ari.

συνδυασμός, δ, combinatio, -onis,
θ. copulatio, θ.

συνδυαστικός, ad conjunctionem
et copulationem aptus.

σύνδυο, duo simul; bini.

σύνεγγυς, prope; cominus.

συνεγείρω, simul excito, -are· —
ομαι, consurgo; -ere.

συνεδρεία (*συνεδριάσις), ἡ, con-
sessus, -us, δ. concilium, οθ.

συνεδρεύω, consido (*edi) -ere;
consilium habeo.

συνεδριάζω, in eodem consensu
sum, concilium habeo· ἡ βουλὴ σή-
μερον συνεδριάσας, hodie habitus est
senatus.

*συνεδριάσις, ἡ, =συνεδρεία.

συνέδριον, τό, consessus, us, δ.
concilium, -i, οθ.

σύνεδρος, δ, consessor, -oris, δ.
συνεθίζω, (*συνεθίζω)· 1) con-
suefacio, adsuefacio, -ere· 2) οθδ.

consuesco, adsuesco, -ere· συνεθι-
σμέτος, η, ον, consuetas, um.

συνειδήσις, ἡ, συνειδός, τό, con-
scientia, -ue, θ.

σύνειμί τι, sum cum aliquo;

consuetudinem habeo cum aliquo; familiariter utoraliquo.

σύνεμι (συνέχομαι), coeco, -ire. convenio, -ire.

συνερισμός, δ, series, -ei, θ. **συνείρω,** consero (-serui) -ere connecte (-xi), aliquid.

συνεισβάλλω, simul adgredior ἢ invado (-si, -ere).

συνεισβολή, ἡ, invasio communis. **συνεισπηδάω -ῶ,** **συνεισπίπτω,** simul iruo, -ere; irumpo, -ere.

συνεισφέρω 1) simul infero, -ere. 2) confero (-tuli), -erre; collationem facio (-feci), -erre.

συνεισφορά, ἡ, collatio, θ.

συνεμβάλλω, una egredior, -i.

συνεμβάλλω, una expello.

συνεκδοχή, synecdoche, es, θ.

συνεκδοχικῶς, per synecdochen.

συνεκτικῶς, ἡ, ἄν: 1) cohibendi continendi vim habens. *2) cohaerens, -ntis.

***συνεκτικότης, ἡ,** cohaerentia, θ.

συνεκτρέφω, simul nutrio, -ire.

συνεκτρέχω, una excurro, -ere.

***συνεξέδραμον,** simul exursionem iecerunt.

συνεκφέρω: 1) una educo, -ere.

2) (περι νεκρ.) una effero (-ere).

συνεκφορά, ἡ, pronuntiatio simultanea.

συνεκφωνέω -ῶ una exclamo, -are. 2) una pronuntio, -are.

συνεκφώνησις, ἡ, pronuntiatio duarum litterarum in una syllaba.

συνέλευσις, conventus, -us, ἄ.

συνέλισσα, convolvō, -ere.

συνέλω, simul traho, -ere.

συνέννοεῖν -ῶ, simul cogito, -are.

***νεοελ.** — οὔμαι περὶ τινος; occulta consilia ἢ ἀπλ. consilia cummunico cum aliquo de aliqua re.

συνεννόησις, ἡ: 1) occulta consiliorum ἢ ἀπλ. consiliorum communicatio (cum aliquo). 2) ἐκ — σεως, composito, de compacto (est factum).

***συνενοχή, ἡ,** sceleris societas.

***συνένοχος, ὁ,** sceleris socius.

συνεγῶ -ῶ, unio, -re conjungo -ere; — οὔμαι, unior, -iri; conjun-

gor, -i, **συνηνωμένος, ἡ, ὄν,** cohaerens, -ntis; continuatus, -a, um.

***συνέντευξις, ἡ,** congressio, θ.

συνένωσις, ἡ, unio, -onia, θ.

συνεξάγω, simul educo, -ere.

συνεξέλω: 1) simul produco, -ere. *2) simul extraho, -ere.

συνεξέμειν -ῶ, simul evomo.

συνεξέχομαι, una exeo, -ire.

συνεξανάζω: 1) adnumero, -are; — ομαι: α') adnumeror, -ari; inter-

tersum alicui coetui β') — ομαι

τινι, advocatus sum alicujus; sto a

partibus alicujus. 2) per comparationem examino aliquid. *3) νεοελ.

simul com aliquo examino, -are;

— ομαι, simul examino: (ab aliquo).

συνεξέτασις: 1) examen per comparisonem. 2) examen commune.

συνεξερμάω -ῶ τινα ἢ τι, una excito ἢ concito aliquem ἢ aliquid.

— καὶ — ῶμαι, una erumpo.

συνεργάτις, ὁ, una festum diem celebri; concelebro, -are.

συνεπάγω -ομαι: 1) una mecum

duco (-xi, -ere); una adduco, -erre.

2) simul adfero (-tuli), -erre.

συνέπεια, ἡ: 1) (ἐπος) contextus verborum. *2) νεοελ. (ἐπομαι), con-

secutio, -onis, θ.

συνεπιγίγνω, simul judico, -are.

συνεπιγροτέω -ῶ, simul ἡ una

comprobo confirmo, -are.

συνεπιλαμβάνω καὶ -ομαι: 1)

una prehendo ἢ simul capesso. 2)

adjuvo, opitulo.

συνεπιμελητής, δ, curationis alicujus collega.

συνεπινοέω -ῶ, una intelligo -ere, ἡ

cogito, -are, excogito, -are.

συνεπιτείνω, una intendo -ere.

συνεπιτίλλω, simul orio -iri.

συνεπιτίθημι, simul impono, -ere.

συνεπιτίθεμαι, simul adorior.

συνεπιφέρω, una infero.

συνεργατής, δ, rivalis, -is, ἄ.

συνεργῶ -ῶ, simul amo, -are.

συνεργάζομαι, cooperor.

συνεργασία, ἡ, labor communis; consociata opera.

συνεργάτης, δ, operis socius.

συνεργάτις, ἡ, operis cocia.
συνέργεια, ἡ, cooperatio, θ.
συνεργέω -ω 1) una operor, -ari;
adjuvo, -are *2) νεολ. = συναλῶ,
confero (-tuh)-erre.

συνεργεῖον, τό, officina, θ.
*σύνεργον, τό, instrumentum, οὗ.
συνεργός, δ. 1) artis socius, -i, δ.
2) adjutor -oris, δ. *3) νεολ. ἐπι-
χαιρέ, scelus particeps.

συνεργεῖν, defigo, -ere; fortiter
compingo: -ομαι, incumbō.
συνερέω -ω τι, pariter dicam.
συνερίζω 1) contendor *2) νεολ.
συνερίζομαι α' = ἀμύλλωμαι, aemu-
lor, -ari β') (μετὰ τοῦ καὶ, δέ),
non computo verba alicujus.

συνερχομαι 1) convenio, -ire
2) συνέρχομαι εἰς γάμον, matrimo-
nium contrahe (-xi) -ere *3) νε-
ολ. = ἀναλαμβάνω, me recipio (-epi,
-ere).

συνεσθῆναι, una comedo, -ere.
σύνεσις, ἡ, intellectus, -us, δ.
συνεσθῆναι -ω, convivio ἢ epulo
exipio (aliquem); -ομαι, convivor.
συνέστιας, ον, contabernalis, e.
συνεταιρίζομαι -ομαι, una soci-
etatem cum aliquo inco; societate
me cum aliquo conjungo.

συναιτερισμός, δ, societas, θ.
συνάιτερος, δ. 1) sodalis, -is, δ.
2) societate conjunctus.

συνερίζω, intelligere facio.
συνετός, ἡ, δ. 1) qui intelligi
potest 2) intelligens, -ntis.

συνετός, intelligenter.
συνεσθῆναι, in eodem lecto col-
loco, -are; -ομαι, simul dormio.
σύνενοος, δ, ἡ, qui, quae eodem
cubile utitur δθ. α') maritus, -i,
δ. β') uxor, -oris, θ.

συνευρίσκω 1) una invenio, ire
*2) νεολ. συνευρίσκομαι (=συνεγγί-
ναι), coeō (-ivi, -ire) cum
muliere ἢ muliere.

συνευτυχέω -ω, pariter felix ἢ
fortunatus sum.

συνέχεια, ἡ. 1) continuitas, θ.
continuatio, -onis, θ. 2) perpetui-
tas, -atis, θ. 3) crebritas.

συνεχής, ες 1) continuus, a, um;

continens, -ntis. 2) perpetuus, a,
um, λόγος συνεχής, oratio perpe-
tua 3) creber, bra, brum.
συνεχίζω, continuo, -are.
συνέχω 1) contineo, (-ui) -ere.
2) — ομαί τι, cohaereo, (-ero)
alicui.

συνεχώς 1) continenter. 2) per-
petuo 3) crebre 4) assidue.
συνέψω, simul coquo.

συνηβάν, -ω, una pubesco.
συνηγορέω -ω τι, patrocinor
(-ari) alicui.

συνήγορος, δ, defensor causae.
συνήδυνος, una oblecto, -are.
συνήθεια, ἡ. 1) consuetudo, θ.

familiaritas, θ. 2) = ἔθος, consue-
tudo, -inis, θ. mos, -oris, δ.
συνήθως, ες 1) consuetus, a, um
2) familiaris, e.

συνήθως 1) pro more; pro con-
suetudine *2) νεολ. plerumque;
vulgo.

συνημέμετος, conjunctim.
συνηρέτης, δ, una remigens.
συνηρεμέτω -ω, una remigens.
συνηρημένος, ἡ, ον, ἴδε συναρῶς.
συνηρέω -ω, consono, -are.
συνήχησις, ἡ, concentus, δ.
συνθῆπτα, consepelio, -ire.
σύνθεσις, ἡ. 1) compositio, θ. 2)
synthesis, -is, θ.

συνθέτης, δ, compositor, δ.
σύνθετος, compositus, a, um.
συνθέτως, compositē.

συνθέω, concurro, -ere.
συνθεωρέω -ω, simul adspicio.
συνθήκη, ἡ. 1) compositio, -onis;
φ. 2) pactio, -onis, θ.

*συνθηκολογία, συνθηκολόγησις,
ἡ, bellica pactio; deditio, θ.

*συνθηκολογέω -ω, pactionem
bellicam cum hoste facio.

σύνθημα, τό 1) compositum, -i,
οὗ, pactum; -i, οὗ. 2) signum, -i,
οὗ. 3) στρατιωτικόν —, tessera, -ae.
συνθηματικός, ἡ, δν, quod fit
per signa (per notas).

συνθηματικῶς γράφω, per signa
et notas scribo, -ere.

συνθλίβω, comprimo, -ere.
συνίησις, ἡ. 1) subsidentia ter-

rae; sedimentum, -i, οὐ. 2) γραμ. synsēsis, is, θ.

συνήμι, intelligo, -ere.

συνίπταμαι, convolo, -are.

συνίστημι 1) constituo (-tui) -ere; instituo, -ere; creō, -are; -αμαι (συνέστην, συνέστηκα)· α') constitutor, (constitutus sum) -i· β') consisto, -ere· γ') creor (-atus sum) -ari· 2) συνίστημι τινά τινι, commendo (-ari) aliquem alicui· 3) συνεστηκώς, κυρία, ὅς, (συνεστώς)· compositus, a, um.

συνιστορέω -ω, conscius sum.

συνίστω, δ, ἡ, conscius, a, um.

συννέφελος, ον, nubilus, a, um.

συννεφέω -ω, obnubilo, -are.

συννεφής, ἑς, nubilus, a, um.

συννεφώω -ω, obnubilo, -are.

συννέω, coacervo, -are.

συννέω, simul nato, -are.

συννήχομαι, una nato, -are.

συννοέω -ω· 1) mecum reputo et perpendo· 2) intelligo, -ere.

σύννοια, ἡ· 1) cogitatio, θ. 2) vultus serius; tristitia, θ.

σύννοος -ους, συν· 1) cogitabundus, meditabundus, a, um· 2) gravis, e· 3) tristis, e.

*συννυφάδες, αἱ, fratrae, -arum.

συνοδοεύω, itineris socius sum; comitor (aliquem).

συνοδία, ἡ, iter communis, δθ. comitatio, -onia, θ.

συνδοικός, ἡ, ὄν, synodicus, a, um

συνδοίτης, συνοδοιπόρος, δ, itineris, socius; comes, -itis, δ.

συνοδοιπορέω -ω, itineris socius sum; una, iter facio.

σύνοδος, ἡ· 1) conventus, -us, δ. coetus, -us, δ. concilium, -ii, οὐ.

2) ἡ ἐκκλησία, sancta Synodus.

σύνοδα, conscius sum.

συνειδώς, νία, ὅς, conscius, a, um, συνειδώς τι, conscius alicujus rei ἢ alicui rei.

συνοιδάω -ω, una intumesco.

συνοικειόω -ω, familiarem reddo, -ere· -οῦμαι, α') familiaris reddo

*β') assuesco, consuesco, -ere.

συνοικειώσεις, ἡ, familiaritas, θ.

συνοικέσιον, τό, connubium, οὐ.

συνοικέω -ω· 1) una habito, -are. cohabito, -are· 2) συνοικῶ τινι, conjux sum alicujus.

συνοικία ἡ· 1) plures domus eodem loco conjunctae, regio, θ. 2) contubernium, -ii, οὐ.

συνοικίζω· 1) una habitare jupeo· 2) urbem civibus instruo, -ere.

συνοικισμός, δ· 1) cohabitatio, θ. 2) σνήθ. urbs recens condita.

συνοικιστής, δ, socius alicujus in condenda urbe.

σύνοικος, δ· 1) eadem domo habitans; cohabitator, δ. 2) conjux. σύνολον, τό· 1) totum, οὐ· summa· θ. 2) ἐνίε. in universum.

συνομηλίξ, δ, ἡ, actate par ἡ aequalis.

συνομιλέω -ω, 1) versor cum aliquo 2) = συνδιαλέγομαι, colloquor (-cutus sum), fabulor.

*συνομιλία, ἡ, colloquium, οὐ.

συνόμνυμι καὶ συνομνύω· 1) una cum aliis juro· 2) conjuro.

συνομολογέω -ω· 1) adsentior, iri· 2) fateor, confiteor -eri· 3) convenio, -ire; paciscor, -i.

*συνομολόγησις ἐλεγγης, pacis compositio.

συνομολογία· 1) adsensus, us, δ. 2) confessio, θ. 3) pactum.

συνοπτέω -ω, una asso, -are.

συνοπτικός, ἡ, ὄν· 1) perspicax, -acis, θ. 2) compendiose collectus, a, um.

συνοπτικός, compediose.

συνόρασις, ἡ, perspicentia, θ.

συνοράω -ω, perspicio, -ere.

συνορέω (*συνορτέω), conterminus sum; contermino, -are.

συνορία, ἡ, confinium, οὐ.

συνορίζω, confinia facio.

σύνορος, ον, confinis, e, τὸ -ον, confine, is, οὐ. τὰ -α, confinia.

συνουσία, συνουσιασμός, ἡ, συνουσιασμός, δ· 1) = συναστροφή, conversatio, -onis, θ. consuetudo familiaris, 2) = μιξὴς μετὰ γυναικός, coitio, θ. coitus, us, δ. 3) congressus, us, δ. concio.

συνουσιάζω, coeo (cum muliere).

συνουσιαστής, δ, discipulus, δ.

συνουσιαστικός, ἡ, ὄν, libidinosus et coitum appetens.

συνουσιδομαι -οῦμαι, cum essentia alterius commisceor, -eri; con-substantior, -ari.

συνουσιώσις, ἡ, conjunctio cum alterius essentia.

συνοφρυδομαι -οῦμαι, supercilia corrugo ἢ contraho.

σύνοφρυς, υ, qui supercilia corrugat ἢ contrahit· ὀφ. tristis.

συνοφρύωμα, τό, conjunctio superciliorum.

συνοχή, ἡ, continuatio θ.

συνοχικός, ἡ, ὄν, vim habens continendi et conservandi.

συνοψίζω, in compendium redigo; recoligo, -ere.

σύνοψις, ἡ· 1) conspectus, us, ἄ. 2) consummatio, -onis, θ. *3) ἐν

συνόψει, summam, breviter.

συνταγή, ἡ, ordinatio, -onis, θ.

σύνταγμα, τό· 1) liber, -bri, ἄ. volumen, -inis, θ. 2) τό — τῆς πολιτείας, constitutio (reipublicae); charta, -ae, θ. syntagma, οὐ. 3) agmen militum legio, θ.

*συνταγματάρχης, δ, praefectus legionis.

συνταγματικός, ἡ, ὄν, ad syntagma pertinens.

συντακτήριος, συντακτικός, ἡ, ὄν, ad componendum aptus.

*συντακτικόν, τό, liber de verborum structurâ (scriptus).

συντάκτης, δ, compositor, ἄ.

σύνταξις, ἡ, 1) (libri) compositio, -onis; θ. 2) γραμμ. verborum structura ἢ constructio; syntaxis, is, θ. 3) constitutio rei publicae· 4) νοελ.=μισθός; pensio, -onis, θ. ὀφ.

συνταξιοῦχος, qui pensionem accipit συνταράσσω καὶ συνταράττω, conturbo, are; concito, -are.

συντάσσω καὶ — ττω ἢ — ομαι· τι· 1) compono (-sui) -ere, aliquid;

constituo, (-ui), -ere aliquid· 2) συντάσσω τὰς λέξεις, verba construo,

σύνταξον, construe —ομαι, (μέσ.)· α') colloco me juxta alios in acie;

conjungo me cum aliis in acie· ὀφ. —ομαι τινι ἢ μετά τινας, sto ab

aliquo ἢ a partibus alicujus partes amplector· β') meos instruo (-xi, ere).

*συνταυτίζω, aequo, -are· —ομαι, idem et par reddor.

*συνταύτισις, ἡ, aequatio, θ.

συνταχύνω, accelero, -are.

συντείνω· 1) contendo, ere; festino, -are· 2) intendo, -ere· *3)

νοελ. = συμβάλλομαι, confero centribuo.

σύντεκνος, communis pater.

συντέλεια, ἡ· 1) collatio, -onis, θ. 2) = τέλος, finis, θ.

*συντέλεισις, ἡ· perfectio, θ.

*συντελεστικός, ἡ, ὄν, qui confert ad aliquid; utilis e.

*συντελεστικῶς, cum utilitate.

συντελέω -ῶ· 1) = συνεσφέρω, contribuo, -ere· 2) perficio (-feci) -ere, aliquid; finio, -ire, aliquid·

*3) νοελ. confero (ad).

συντελεστής, δ· 1) tributarius, -i, ἄ. 2) consummator, ἄ.

συντέμνω (ἀόρ. συνέτεμον)· 1) conscindo, concido, -ere, aliquid;

3) συντέμνω τὸν λόγον, brevior, contraho orationem.

συντεταμένως, intente.

σύντευξις, ἡ, colloquium, οὐ.

συντεχνάζω, συντεχνάομαι -ῶμαι, una machinor, colludo.

συντεχνίτης, ejusdem artis peritus; eandem artem exerceans.

συντήκω· 1) colliquefacio, -ere· 2) contabefacio, -ere· 3) —ομαι, contabefio, langueo.

συντηρέω -ῶ· 1) conservo, -are; tueor (tuitus sum) -eri· *2) νοελ.

— τινα alio, (-lui), sustineo (-nui), sustento, -are, aliquem.

συντήρησις, ἡ· 1) conservatio, -onis, θ. *2) νοελ. victus, -us, ἄ.

συντηρητικός, ἡ, ὄν· 1) conservans, -ntis· *2) νοελ. ol — ol, priscorum morum fautores.

συντίθημι· 1) compono (-posui), -ere, aliquid· 2) concinno (-avi) aliquid (diarium)· 3) συντίθεμαι ἢ

μέραν, compono diem· 4) συντίθεμαι τι τινι ἢ πρὸς τινα, paciscor (pactus sum) -i, aliquid cum aliquo

*συντομεύω, brevior, -are.
 συντομή, συντομία, ἡ, oratio concisa; brevitas, -atis, θ.
 σύντομος, ον, consisus, a, um; brevis, -e. συντομώτερος, -ατος, brevior, -issimus.
 συντόμως, breviter.
 συντόνις, ἡ, contentio, θ.
 σύντονος, ον, intentus, a, um.
 συντόνως, acriter.
 συνταγῶδες -ῶ 1) partes tra-goediae ago. *2) νεοελ. simul cum aliquo cano.
 συντρέφω, α. simul nutrio -ire -ομαι, simul nutrior.
 συντρέχω 1) concuro, -ere 2) = βοηθά, adjuvo, -are, aliquem; ἀπρὸς. συντρέχει, concurrit.
 συντρίβη, ἡ, contritio, θ.
 συντρίβω, 1) cantero {-trivi, tritum, -ere) aliquid 2) contundo {-tudi, -ere) aliquid 3) μετφ. συντρίβω τινα (= καταβάλλω) attero, -ere, συντριμμένος, η, ω, attritus, a, um
 σύντριμμα, τό 1) contusio, θ. contritio, θ. 2) μετφ. ruinae, θ.
 σύντριψις, τό, contusio, θ.
 συντροφία, ἡ 1) communis educatio; 2) convictus, -us, δ.
 σύντροφος, ον 1) simul nutritus, a, um 2) socius, a, um.
 συντηγχάνω 1) occuro aliqui; ob-vius fio alicui 2) colloquor 3) accido, -ere; evenio, -ire.
 συντηγαννίω -ῶ, tyrannidis con-sors sum.
 συντήρανος, in tyrannide socius
 συντυχία, ἡ, occursus, -us, ἀρ. casus fortuitus.
 συνυπάγω, subijcio, -ere.
 συνυπακούω, simul obedio.
 συνυπαρξίς, ἡ, coexistentia, θ.
 συνυπαρῶ, simul ἡ una sum.
 συνύπατος, collega in consulatu.
 συνυπαρβάλλω, una transeo.
 συνυπηρετέω -ῶ, simul ministro
 συνυπουργέω -ῶ 1) una subservio *2) collega in ministerio sum.
 συνυπουργός, socius ministerii.
 συνυφαίνω 1) contexto, -ere 2) connecto, -ere.
 συνύφαναις, ἡ, contextio, θ.

συνυφή, ἡ, contextus, tela, θ.
 συνυφίσταμαι, subeisto.
 συνυψώω -ῶ, una exalto.
 *συνωδά, congruenter.
 συνωδῆ, συνωδία, ἡ, concentus, δ.
 συνωδός, δ, ἡ 1) concentor, -oris 2) congruus, a, um.
 συνωθέω -ῶ, contrudo, -ere; com-pello {-puli -ere) aliquos — οἰσμι, compellor.
 συνωθῆσις, ἡ, compulsio, θ.
 συνωμοσία, ἡ, conjuratio, θ.
 συνωμότης, δ, conjuratus, δ.
 συνωνυμία, ἡ, eadem significatio; synonymia, -ae, θ.
 συνώνυμος 1) nomen commune habens 2) idem significans.
 συνωρίς, ἡ, biga, -ae, θ. καὶ πληθ. bigae, -arum; synōris, θ.
 σωφορβός, δ, subulcus, -i, δ.
 συρίγγιον, τό, parva fistula.
 συρίγγω -ῶ, in fistulam excavo; — οἰμαι, fistulesce, -ere.
 συρίγγωδης, ες, fistulosus, a, um, fistulatus, a, um.
 συρρηγνῶδες, fistulatum.
 σύριγμα, τό, sibilus, -i, δ.
 σύριγξ, ἡ 1) fistula; θ. 2) syrinx.
 συρίζω, idē συρίτω.
 συρίζω, syriace loquor ἡ ago.
 συριότης, συριότης, δ, sibilator, δ.
 σύρισμα, συρισμός, sibilus.
 συριστέ, syriace.
 συρίτω, sibilo, -are.
 σύρμα, τό 1) quod trahitur *2) νεοελ. filum ferreum.
 συρμός, δ, tractus, -us, δ.
 σύρραξις, ἡ, conflictus -us, δ.
 συρράπτω, consuo, -ere.
 συρραφή, ἡ 1) consarcinatio, θ. 2) excogitatio fraudum, mendacia-rum. *3) νεοελ. ἡ πανταχόθεν γενομένη συλλογή, compilatio, θ.
 συρρέω 1) confluo -ere 2) μετφ. πανταχόθεν συρρεῖν δ λαός, undique populus confluit.
 συρρηγνύμι καὶ συρρηγνύω 1) confringo, -ere 2) concito, -are (bellum, tumultum) — νυμα (= συμ-πλέκομαι) conflictor.
 σύρρηξις, ἡ, conflictus -us, δ.
 σύρριζος, ον 1) radicibus jun-

ctis· 2) cum radicibus.

συρροή, σύρροια, σύρροισι, ἡ, confluxio, θ. confluentia, θ.

σύρροος -ους, ον, confluus.

σύρτης, δ· 1) funis, quo quid trahitur· *2) νεοελ. pessulus, -i, δ.

συρτός, ἡ, δν, tractus; tractilis.

συρφετός, δ, vilis et abjecta populi multitudo.

συρφετώδης, ες, e sordibus mixtus, a, um· μεταφ. ὁ τῆς πόλεως

συρφετός, sordes urbis.

σύρω, traho (-xi -ere) aliquem ἢ aliquid· —ομαι, trahor.

σὺς, δ, ἡ, sus, suis, d. θ.

συσκέπτομαι· 1) una considero, -are· 2) consulto delibero cum aliquo (de aliqua re).

συσκευάζω, in fasciculum collige, -ere; —ομαι· 1) vasa colligo itineris causa· 2) —ομαι στρατὸν

ἐπὶ τινα, adversus aliquem exercitum comparo· 3) —ομαι τι, adparo, comparo.

συσκευασία, ἡ, adparatus, d.

συσκευαστής, δ, adparator, d.

συσκευή, ἡ, adparatus, -us, d.

συσκίασις, ἡ, συσκιασμός, δ,

συσκίασμα, τό, obumbratio, θ.

σύσκιος, ον, umbrosus, a, um,

opacus, a, um.

συσκοτάζει, advesperascit.

σύσπαισις, ἡ· b) contractio, -onis,

θ. 2) convulsio, -onis, θ.

συσπᾶν -ῶ, contraho; —ῶμαι,

contrahor, -i.

συσπειράω -ῶ, in spiram colligo,

-ere; convolvere, -ere; —ῶμαι, con-

glomeror, -ari.

συσπείρω, consero (-sevi) -ere.

συσπένδω, simul libo, -are.

συσπειδω τινί· 1) adjuvo, -are,

aliquem· 2) aemulor cum aliquo.

συσπενδαστής, δ· 1) adjuter· *2)

νεοελ. condiscipulus, d.

συσσιτέω -ῶ· 1) una cibum capio·

2) contubernalis sum.

συσσιτία, ἡ, convictus, -us, d.

συσσίτιον, commune convivium.

σύσσιτος, ον, simul comedens.

σύσσωμος, concorporatus, a, um.

συσσωρεύω, coacervo, -are.

συστάδην, συσταδόν, cominus, u. μάχομαι, cominus pugno.

συσταλτικός, contrahens, ntis.

συστάσις, ἡ· 1) constitutio, θ.

concretio, θ. 2) compositio, θ. 3)

substantia, θ. 4) coctio, θ. 5) coe-

tus, -us, d. 6) commendatio.

συστατικός, commendaticus.

συστέλλω· 1) coarcto, -are; coe-

ceo, -ere, aliquid· 2) contraho,

-ere; aliquid· 3) compono mortuum·

4) σ. συλλαβήν, syllabam corripio·

5) ταπεινώ, submitto, -ere· συνε-

σταλμένος, η, ον, submissus, a, um.

σύστημα, τό· 1) συναρμολογία, con-

cretio, θ. 2) conventus, -us, d.

collegium, ον. 3) manus militum·

4) constitutio civitatis· 5) μέθοδος, disciplina, -ae, θ. ratio,

-onis, θ. systema, -atis, ον.

συστηματικός, systematicus, a,

um; ad rationem revocatus.

συστοιχέω -ῶ· 1) ejusdem ordi-

nis sum· 2) congruo, -ere.

συστοιχία, ἡ· 1) series militum·

2) series rerum inter se junctarum·

3) ordo, -inis, θ.

σύστοιχος, ον· 1) ejusdem ordinis

ἢ aeriei· 2) conjunctus, a, um· 3)

similis, e· 4) cognatus, a, um.

συστολέω -ῶ, συστολίζω, appa-

ro, -are; orno, -are.

συστολή· 1) coarctatio, -onis· 2)

parsimonia, -ae· 3) βραχέτης συλ-

λαβῆς, correptio θ. *4) νεοελ. μεταφ.

== αἰδώς, verecundia.

συστρατεύω -ομαι, una expedit-

tionem excipio.

συστρατηγέω -ῶ, una exercitum

duco; collega imperatoris sum.

συστρατιώτης, δ, commilito, d.

συστρατοπεδεύομαι, una eodem

loco castra pono.

σύστρεμμα, τό· 1) agmen (ἢ ma-

nus) hominum militum, seditiosorum· 2) μεταφ. fraudes.

συστρέφω· 1) contorqueo (-torsi)

-ere; convolvere (-vi) -ere· 2) colligo

(-egi), -ere· —ομαι, contorqueor;

conglomeror.

συστροφῇ, ἡ· 1) contortio, θ. 2)

ἀνέμειν, ὑδάτων, turbo, θ. 3) —

ὄχλου πλήθους, caterva, -ae, θ.
 σύστροφος, *ον*· 1) contortus, a, um, 2) versutus, a, um.
 σύστυλος, *ον*, systylos, *ον*.
 συσφάττω καὶ συσφάζω, una mactō ἢ interficio, -ere.
 συσφαιρίζω, una cum aliis pilā ludo, -ere.
 συσφιγγω, constringo (-inxi, -itum, -ere) aliquid —ομαι, constringor (-strictus sum), -i.
 σύσφιγμα, τό, constrictio, θ.
 σύσφιγξις, θή, constrictio θ.
 συχνάζω, frequento, -are.
 συχνάκις, saepe.
 συχνός, ἡ, *όν*, frequens.
 συχνῶς, συχνά, crebro.
 σφαγεῖον, τό· 1) vas quo sanguis victimae excipitur *2) *νεοελ.* = μακρίσιν, laniēna, -ae, θ.
 σφαγεύς, δ, jugulator, -oris, δ.
 σφαγή, ἡ· 1) jugulatio, θ. 2) caedes, is, θ. 3) occissio, intercisio, θ. 4) = λαιμός, jugulum, i, *οῦ*.
 σφαγιάζω, victimas jugulo.
 σφαγιασμός, δ, mactatio θ.
 σφάγιον, τό, victima hostia, φ.
 σφαδάζω· 1) pedes jacto· 2) difficulter morior· 3) calcitro.
 σφαδάσσω, τό, σφαδασμός, δ, pedum jactatio.
 σφάζω· 1) jugulo, -are, aliquem, *ἀόρ.* ἐσφάγην jugulatus sum 2) caedo, occido, -ere, aliquem.
 σφαῖρα, σphaera, θ. globus, -i, δ.
 σφαιρηδόν, in modum pilae.
 σφαιρίδιον, τό, pilula, -ae, θ.
 σφαιρίζω, pilā ludo, -ere.
 σφαιρικός, ἡ, *όν*, globosus, a, um; sphaerae formam habens.
 σφαιρικῶς, modo sphaerae.
 σφαιρίον, τό, globulus, -i, δ.
 σφαιριστήριον, sphaeristerium.
 σφαιριστής, δ, pilā ludens.
 σφαιριστικός, ἡ, *όν*, peritus pilae ludendi.
 σφαιροειδής, sphaerae, similis.
 σφαιροειδῶς, in modum globi.
 σφακτός, ἡ, *όν*, mactatus a, um.
 σφαλερός, *ά,όν*· 1) titubans, lapsans· 2) = ἐπισφαλής, lubricus, a, um· *3) *νεοελ.* falsus, a, um.

σφαλερῶς· 1) lubricè; parum tuto; dubie· *2) *νεοελ.* falso.
 σφάλλω· 1) cadere facio· 2) fallo, circumvenio, -ire· 3) —ομαι (μέσ.) α') = ἀστατώ, labor, -i; tibubo, -are· β') παθῆν. rem infelicitè in bello gero· γ') erro, are; fallo me.
 σφάλμα, τό· 1) lapsus, -us, δ. 2) error, δ. peccatum.
 σφένδαμνος, ἡ, acer, -eris, *οῦ*.
 σφενδονέω -ῶ· 1) fundā utor ἢ jacio· 2) torqueo ut fundam.
 σφενδόνη, θή, funda, -ae, θ.
 σφενδόνησις, jaculatio per fundam
 σφενδονήτης, σφενδονιστής, δ, funditor, -oris, δ.
 σφενδονίζω, funda jacio.
 σφετερίζω, καὶ —ομαι· 1) meum facio, aliquid, usurpo (-avi) rem alius pro mea· 2) = κλέπτω τὰ δημόσια, peculor, -ari.
 σφετερισμός· 1) interversio, 2) —δημ. χρημάτων, peculatus, δ.
 σφετεριστής· 1) interversor, δ. 2) —δημ. χρημάτων, peculator.
 σφέτερος, α, *ον*, suus, a, um.
 σφηκιά, ἡ, nidus vesparum.
 σφηκία, θή, examen vesparum.
 σφηκοειδής, *ές*, σφηκώδης, *ές*, vespa, formam habens.
 σφηκῶς -ῶ, (=σφιγγω), constringo, -ere, ἢ constricto.
 σφηκῶν, δ, nidus vesparum.
 σφήν, δ, cuneus, -i, δ.
 σφηνάριον, τό, σφηνίσκος, δ, cuneolus, -i, δ.
 σφηνοειδής, *ές*, cuneatus, a, um; cuneo similis.
 σφηνοειδῶς, cuneatim.
 σφηνώ -ῶ, cuneo, -are; —οῦμαι, cuneor, -ari.
 σφήνωσις, ἡ, obstrictio ἢ obturatio per cuneum.
 σφήνξ, ἡ, vespa, ae, θ.
 σφιγγω, stringo, constringo aliquid ἢ aliquem; —ομαι, (ἐσφιγθῆν, ἐσφιγμαι), me stringo ἢ stringor, constringor (-strictus sum).
 σφικτήρ, δ· 1) qui constringit· 2) latr. sphincter ani.
 σφιγκτός, ἡ, *όν*, constrictus.
 σφιγκτῶς * (σφιγκτά), constrictè.

σφιγξίς (*σφιγξιμον), constrictio.
σφογγος (*σφογγαί), spongia, θ.
*σφογγαρίζω, spongia tergeo· ἐν-
τεῦθ. tergeo ἢ detergeo.

σφογγίζομαι, spongia tergeo.
σφοδρα, σφοδρῶς, vehementer.
σφοδρός, ἄ, ὄν, vehemens.
σφοδρότης, ἡ, vehementia, θ.
σφοδρύνω, vehementem facio·
—ομαι, vehemens reddor.

σφονδύλη, ἡ, genus blattae.
σφονδύλος, δ· 1) — ἀνδάντου, ver-
ticillus, ἄ. 2) — ἀρμός, verticula, θ.
3) ὁ τῆς ράχως, vertebra, θ.

σφραγίδιον, τό, sigillum, -i, οὐ.
σφραγιδοφύλαξ δ, custos sigilli.
σφραγίζω, obsigno, -are.

σφραγίς, ἡ· 1) sigillum, signum,
-i, οὐ. 2) annulus gemmā ornatus·
3) signum impressum.

σφράγμα, τό, signum impres-
sum; nota impressa.

σφραγιστήρ, σφραγιστής, δ· 1)
qui obsignat· 2) annulus signa-
torius.

σφραγιστήριον, signaculum, οὐ.
σφραγιστικός, signatorius.
σφριγῶν -ῶ· 1) turgeo (-rsi), -ere·
2) νεανίας σφριγῶν, juvenis aetate
floreantissima fervidus et corpore
valens.

σφριγός, τό, vigor, -oris, ἄ.
σφριγώδης, ἐς· 1) turgidus, a, um.
2) vegetus, a, um.

σφρυγμός, δ· 1) pulsus arteriarum
2) cordis palpitatio.

σφύζω, palpito, pulso, -are.
σφύξις, ἡ, pulsus arteriarum.
σφῦρα, ἡ, malleus, -i, ἄ.
σφυρηλατέω -ῶ, malleo duco ἢ
fabricor· —ομαι, malleo ducor.

σφυρηλάτος, ον, malleo ductus ἢ
fabricatus, a, um.

σφυρίον, τό, malleolus, -i, ἄ.
σφυρόν, τό, talus, -i, ἄ.
σφυρόω -ῶ, malleo tundo.
σφυρωτός, malleotus, a, um.
σχάζω (=χαράντω), scarifico, are·
—ομαι, scarifico, -ieri.

σχάσις, ἡ, σχασμός, δ, σχάσμα,
τό, scarificatio, -onis, θ.

σχέδη, ἡ, scheda (scida) θ.

σχεδία, ἡ, schedia, -ae, θ.
σχεδιάζω· 1) ex tempore dico· 2)
celeriter facio· *3) νεοελ. α') adum-
bro, -are; β') meditor, -ari.

σχεδίασμα, τό· 1) opus ex tem-
pore (ἢ celeriter) factum· *2) νεοελ.
adumbratio, -onis, θ.

σχεδιαστής, δ, qui deliandi pe-
ritus est.

σχεδιαστικῶς, ex tempore.
σχέδιον, τό· 1) ex tempore di-
ctum, extemporale opus· *2) νεοελ.
adumbratio, delineatio, θ.

σχέδιος, ον, extemporalis e.
σχεδιογραφία, -ἡ, delinastio, θ.
σχεδόν, prope.

σχελίς, ἡ, segmentum carnis.
σχέσις, ἡ· 1) relatio, θ. *2) νεοελ.
societas, -atis, θ.

*σχετίζομαι, ῥῆμ. relationem con-
suetudinem, amicitiam jungo cum
aliquo.

σχετικός, ἡ, ὄν· 1) retinens, conti-
nens, -ntis· 2) relativus, a, um·
*3) νεοελ. necessarius, -ii, ἄ.

σχετικῶς, relative.
σχετλιάζω, conqueror, -i.
σχετλιασμός, δ, lamentatio, θ.
σχετλιαστικός, ἡ, ὄν, lamenta-
bilis, e.

σχετλιος, ον· 1) crudelis, e· 2)
durus· 3) miser, era, erum.

σχῆμα, τό· 1) figura, -ae, θ. habi-
tus, -us, ἄ. θ. 2) — λόγον, — ῥη-
τορικόν, figura, figuratio· 3) πληθ.
σχήματα, gesticulatio· 4) gestus, ἄ.

σχηματίζω· 1) effingo, -ere; fi-
guro, -are· formo, -are, aliquid·
2) τὸν λόγον, orationem figuro· 3)
μέο. —ομαι, ostendo me; gesti-
culor, -ari.

σχηματισμός, δ, figuratio, θ.
σχίδαξ, δ, σχίδη, ἡ, assula, θ.
σχίζα, ἡ, fissura, -ae, θ.
σχίζοπους, fissipes, -ēdis.
σχίζω· 1) findo (fidi) -ere, aliquid·
—ομαι, me findo ἢ findor (fissus·
sum)· 2) scindo (soidi), -ere, ali-
quid.

σχίνινος, lantiscinus, a, um.
σχίνις, ἡ, bacca lentisci.
σχίνος, δ, lentiscus, -i, ἄ.

σχινώδης, ες, lentisco similis.
 σχίσις, ἡ, scissio, fissio, θ.
 σχίσμα, τό· 1) scissura, -ae, θ.
 fissura, -ae; δ. 2) dissidium, -ii, οὐ.
 3) schisma, -atis, οὐ.
 σχισματικός, schismaticus.
 σχισμή, ἡ, scissio, θ.
 σχιστός, ἡ, δν· 1) scissus, a, um;
 fissus, a, um· 2) fissilis, e.
 σχοινιά, ἡ· 1) junci planta; 2) funis.
 σχοίνιος, α, ον, junceus, a, um.
 σχοίνινος, η, ον, juncinus, a, um.
 σχοινίον, τό, funis, -is, δ. funale,
 is, οὐ. restis, -is, θ.
 σχοινός, ἡ, fructus junci.
 σχοινίτης, e jungo factus.
 σχοινοβατέω -ω, funi inambulo.
 σχοινοβάτης, σχοινόδρομος, δ,
 funambulus ἢ funiambulus, δ.
 σχοινοβασία, ἡ σχοινοδρομία, ἡ,
 incessus per funem.
 σχοινόδετος, ον, funibus ligatus.
 σχοινοπώλης, δ, restio, -onis, δ.
 σχοίνος, δ· 1) juncus, -i, δ. 2) funis, -is, δ.
 σχοινοτενής, ες, extensus ut funis, ὁθ. longus, a, um.
 σχοινοῦς, δ, junctum, -i, οὐ.
 σχολάζω 1) = σχολῆν ἄγω, otior, -ari, otium ago; otiosus sum· 2) —τινός ἢ ἀπό τινος, vābo aliqua re ἢ ab aliqua re· 3) σχολάζω τινί, α') = καταγίνομαι ἐν τινί, vaco adicui· β') operam do praeceptori, audio praeceptorem· 4) σχολάζω πρὸς τι, tempus impendo ad aliquid· 5) = ἀκτῶ, cunctor, -ari· 6) μεταφ. τόπος σχολάζων, locus vacuus.
 σχολαῖος, α, ον, otiosus, a, um; vacuus, a, um.
 σχολαιότης, ἡ, tarditas.
 σχολαῖος, per otium, otiose.
 σχολαρίκιον, τό, inauris, θ.
 σχολαρχέω -ω, scholarcha sum;
 σχολάρχης, δ, scholarcha, δ.
 σχολαστήριον, τό, locus, in quo otium agitur; schola, -ae, θ.
 σχολαστής, δ, otium agens.
 σχολαστικός, ἡ, δν· 1) otium litteris impendens; scholasticus, a, um· *2) homo ineptus.

σχολαστικότης, pudita eruditio.
 σχολεῖον, τό, schola, -ae, θ.
 σχολή, ἡ· 1) otium, -ii, οὐ. otiositas, -atis, θ. 2) tarditas, θ. 3) = διατριβή, schola, -ae, θ. 4) = σχολεῖον, schola, -ae; θ.
 σχολῆ, otiose, per otium.
 σχολιαστής, δ, scholiastes, δ.
 σχολικός, ἡ, δν, ad scholas pertinens; scholicus, a, um.
 σχολικῶς, modo scholae.
 σχολιον, τό, brevis explicatio; nota, θ. glossa, θ. scholium.
 σώζω· 1) servo, -are, aliquem ἢ aliquid· 2) sospito, -are, aliquem ἢ aliquid· 3) salvo, -are, aliquem· 4) —ομαι (σώωθην, σώσωμαι) α') παθητ. servor· β') μέν. σώζομαι τι, mihi servo aliquid· γ') in memoria teneo (aliquid).
 σωλήν, δ· 1) canalis, -is, δ. tubus, -i, δ. 2) imbrex, δ.
 σωληνῶριον, τό, σωληνίσκος, δ, canalicula, -ae, δ.
 σωληνοειδής, ες, canaliculatus, a, um; canaliculo similis.
 σῶμα, τό, corpus, -oria, οὐ.
 σωμασκέω -ω, corpus exerceo.
 σωμασκία, ἡ, corporis exercitatio
 σωματεῖον, τό, corpus, οὐ.
 σωματεμπορέω -ω, mango sum.
 σωματεμπορία, ἡ, mangonicus quaestus.
 σωματέμπορος, δ, mango, δ.
 σωματικός, ἡ, δν, corporalis.
 σωματικῶς, corporaliter.
 σωματοφυλάκω -ω, sum corporis custos.
 σωματοφυλακία, ἡ, custodia corporis; satellitium, -ii, οὐ.
 σωματοφύλαξ, δ, corporis custos, -odis, δ. satelles, -itis, δ.
 σωματόω -ω, corpus facio, corporeā naturā induo; —ομαι, corporor.
 σωματώδης, ες· 1) corporeus· 2) = εὔσωρος, corporosus, a, um.
 σωματωδῶς, corporaliter.
 σωματώσις, ἡ, corporatio, θ.
 σώος (ἢ σώς), α, ον, salvus, a, um
 sospes, -itis.
 σωρεία, ἡ, acervus, -i, δ.

σωρεύτης, δ, sorites, -ae, d.
 σῶρευνσις, ἡ, acervatio.
 σωρευτός, ἡ, ὄν, congestus.
 σωρεύω· 1) cumulo, -are, aliquid· 2) congero (-essi) -ere, aliquid· 3) acervo, -are, aliquid.
 σωρηδόν, acervatim.
 σωσίβιος, ὄν, vitam servans.
 σώστης, δ, servator, -oris, d.
 σωστικός, ἡ, ὄν, servandi vim habens; salutaris, e.
 σωστικῶς, salutariter.
 σωστός, ἡ, ὄν, integer, gra, grum; totus, a, um; perfectus.
 σώστρον, τό, praemium pro servata, vita datum.
 σώτειρα, ἡ, servatrix, θ.
 σωτήρ, δ, servator, -oris, d. liberator, -oris, d. sospitator.
 σωτηρία, ἡ, salus, -ntis, θ.
 σωτήρια, τά, sacra ob salutem reddita (facio), soteria, οὐ. πλ.
 σωτήριος, α, ὄν, salutaris, e.
 σωτηρίως, salutariter.
 σωτηριώδης, ες, salutaris, e.

σωτηριωδῶς, salutariter.
 σωφρονέω-ῶ, sanae mentis sum; ὁθ. 1) sapio, -ire; 2) modestus sum 3) temperans sum.
 σωφρονητικός, ἡ, ὄν, modestiae temperantiae studiosus.
 σωφρονίζω, prudentem, modestum facio, modo, -are.
 σωφρονικός, modestus, a, um.
 σωφρόνισις, ἡ, σωφρονισμός, δ, castigatio, θ. emendatio, θ.
 σωφρονιστήρ, σωφρονιστής, δ· 1) moderator· d. 2) οἱ σωφρονιστήρες (δόοντες), dentes genuini.
 σωφρονιστήριον, τό, locus, ubi homines emendantur.
 σωφρονιστικός, ἡ, ὄν, emendandi vim habens.
 σωφρόνως· 1) sana mente· 2) moderate· 3) pudice.
 σωφροσύνη, ἡ, modestia, θ. moderatio, θ. pudicitia, θ.
 σώφρων, ὄν, cui mens est sana· ὁθ. 1) prudens, -ntis· 2) moderatus, a, um; pudicus, a, um.

T

T, τ (ταῦ)· τὸ δέκατον ἔννατον γράμμα, litera T; ὡς ἀριθμ. σημείον τὸ μὲν τ=trecenta, τὸ δὲ τ=trecen-ta millia.

ταγῇ, ταγίαισις, ἡ, rancor, d.
 ταγγίζω, rancesco, -ere.
 ταγγός, ἡ, ὄν, rancidus, a, um.
 ταγεία, ἡ, principatus, -us, d.
 ταγεύω, ταγέω, summus dux sum
 ταγή, ἡ, principatus, -us, d.
 τάγμα, τό· 1) agmen, -inis, θ. 2) cohors, θ. 3) ordo, -inis, θ.
 ταγματάρχης, dui cohorti praeest.
 ταγός, δ, dux; imperator.
 ταινία, ἡ, taenia, -ae, θ.
 ταινιῶδης, ες, taenia similis.
 τακερός, liquaefactus, a, um.
 τακερόω-ῶ, mollem reddo, -ere.
 τακτικός, ἡ, ὄν· 1) peritus ordinandi; ordinarius, a, um· τὰ τακτικά, libri tactici· ἡ τακτική, ta-

ctica; ars aciem instruendi· 2) γραμ. ordinalis, e.

τακτικῶς, ordinate.

*τακτοποιέω-ῶ, in ordinem redigo; —οῦμαι, in ordinem redigor.

τακτός, ἡ, ὄν· 1) ordinatus, a, um· 2) diiunctus, a, um.

ταλαιπωρέω-ῶ· 1) affligo, -ere; vexo, -are, aliquem· 2) ταλαιπωρῶ καὶ —οῦμαι, labores, aerumnas perfero (-tali).

ταλαιπώρημα, τό, ταλαιπωρία, ἡ, labor, -oris, d. aerumna, θ.

ταλαιπώρος, ὄν, aerumnosus, a, um; afflictus, a, um.

ταλαιπώρως, aerumnose.

ταλανίζω, miserum et aerumnosum voco, -are; miseror, -ari.

ταλαντεύω, ταλαντίζω· 1) libro -are; pondero, -are· 2) huc illuc agito, suspensum teneo; —ομαι,

*Ἑλληνο-Λατινικὸν Λεξικόν

29

huc illuc agitor· 3) *περὶ πλάστιγ*· δηλ. *ταλαντεύει*, in quam partem inclinat.

τάλαντον, τό· 1) statêra, -ae, θ. libra, -ae, θ. lanc, ncis, θ. 2) talentum Atticum (60 minae).

ταλάντωσις, ἡ· 1) ponderatio, -onis, θ. 2) agitatio, θ.

τάλαρος, ὁ, qualus, -i, ἄ.

τάλας, αῖνα, αν, qui perfert; miser, aerumnosus, a, um.

τάλλα, *τάλλα*, ceterum.

ταμεῖον, τό· 1) = ἀποθήκη, cella penaria ἢ promptuaria· 2) τὸ δημόσιον *ταμεῖον*, fiscus, -i, ἄ. aerarium, -i, οὐ. 3) = δωμάτιον, conclave, -vis, οὐ.

ταμίης, ὁ· 1) promus, -i, ἄ. cellarius, -i, ἄ, 2) — τοῦ δημοσίου, quaestor, -oris, ἄ. aerarii praefectus.

ταμεία, ἡ· 1) quaestura, -ae, θ. 2) dispensatio, -onis, θ.

ταμίευμα, τό· 1) = οἰκονομία, dispensatio, -onis, θ. *2) νοεῖ. aes dumeratum.

ταμίεσις· 1) dispensatio· 2) publicatio proscriptio bonorum.

ταμειντήριον, τό· cella penaria.

ταμειντικός, ἡ, ὄν· 1) quaestorius· 2) bene dispensus a, um.

ταμειντικῶς, bona cum dispensatione; parce; frugaliter.

ταμεινῶ· 1) quaestor sum; quaestoris munus obo, -ire· 2) promus ἢ cellarius sum· 3) repono (μάλ. in aerario)· 4) — ομαι· α') repono, recondo (praesertim mea)· β') promo, -ere, aliquid· γ') repono e. et recondo in futurum· δ') viribus parco· ὅθ. moderate utor aliqua re. τᾶν, ὦ τᾶν, otu! heus amice!

τανταλίζω, concutio; vibro.

τανύπτερος, magnas alas habens.

τάνυσις, ἡ, tensio, onis, θ.

τάνυσμός, ὁ, tensio, -onis, θ.

τανύω, tento, intendo, -ere, aliquid; — ομαι, tendor, extendor.

*ταξίδιον, τό, iter, itineris, οὐ.

*ταξιδεύω, iter facio ἢ habeo ἢ conficio; navigo, -are.

*ταξιδιώτης, ὁ, viator, -oris, ἄ.

ταξιαρχέω — ὦ, ordinis praefectus sum; ordinem duco, -ere.

ταξιαρχία, ἡ, cohortis munus; ordo, -inis, ἄ.

ταξιαρχος, *ταξίαρχης*, ὁ, ordinis (cohortis) praefectus.

ταξινομέω — ὦ, ordino, -are.

ταξινομήσις, in genera distributio· *ταξινομία*, ἡ, classis, -is, θ.

ταξιόω — ὦ, ordino, -are.

τάξις, ἡ· 1) ordo, -inis, ἄ, 2) = ὁ τόπος ἐνθα στρατιωτῆς εἶναι τεταγμένος, statio, -onis, θ. 3) μερὶς, μοῖρα, classis, -is, θ. 4) τάξις σχολείου, classis, -is, θ.

ταπεινός, ἡ, ὄν· 1) humilis, e; submissus, a, um· 2) vidis, e.

ταπεινότης, ἡ, humilitas; θ.

ταπεινοφροσύνη, humilitas.

ταπεινόφρων, humilis, e.

ταπεινῶ — ὦ, humilem reddo, -ere deprimō; demitto, -ere.

ταπεινώμα, τό, depressio, θ.

ταπεινώσις, ἡ, animi demissio et abjectio; humilitas, ἄ.

ταπεινῶς, humiliter.

ταπεινωτικός, ἡ, ὄν, deprimenti vim habens; probosus.

τάπης, ὁ, tapes, -ētis, ἄ.

τάραγμα, τό, *ταραγμός*, ὁ, turbatio, consternatio.

ταράκτης, ὁ, turbator.

ταρακτικός, ἡ, ὄν, turbans, per-turbans, turbulentus.

τάρανδος (ζ.), tarandus, -i, ἄ.

ταραξίας, ὁ, turbulentus turbis studens, turbas, excitare amans.

τάραξις, ἡ, turbatio, θ.

ταράσσω καὶ — ττω, turbo per-turbo, -are, aliquid· — ομαι, turbor (-atus, sum)· — ομαι, metu per-tubor.

ταραχή, ἡ, *τάραχος*, ὁ· 1) turba, θ. turbulentia, θ. confusio, θ. 2) seditio, -onis, θ. 3) — τῆς κοίτης, profluvium alvi.

ταραχοποιός, ὄν, turbas faciens; tumultus ciens.

ταραχώδης, ες, turbulentus.

ταραχωδῶς, turbulente.

ταρβέω — ὦ, paveo, -ere.

ταρβή, ἡ *τάρβος*, ὁ, metus, ἄ.

ταρχεία, ταρχέυσαι, salsura.
 ταρχευτής, δ, salsitor, δ.
 ταρχευτός, δ, ὄν, sale, ἢ fumo
 conditus, a, um.
 ταρχεῦν, sale fumo, condio.
 ταρχοπωλής, salsamentarius, δ.
 τάρχος, δ, salsamentum, οὐ.
 τάρχος καὶ τάρχος, δ· 1) = πλέγμα,
 erates, δ. 2) πέλμα, planta, θ.
 ταρσώ - ὦ, crate instruo.
 ταρσώδης, ες, in modum cratis
 implicitus ἢ implexus, a, um.
 ταρτάρειος, α, ὄν, tartarus, a, um;
 ὁ Τάρταρος, τὰ Τάρταρα, Tartarus
 (-os), δ. Tartara, -orum, οὐ.
 ταρταρίζω (νεοελ. τουρτουρίζω),
 frigore tremo, -ere.
 ταρταρόω - ὦ, in tartarum (carce-
 rem) detrudo ἢ dejicio.
 τάρφος, τό, densitas silvae.
 ταρφύς εἷα, ὅ, densus, a, um.
 τάσις, ἡ· 1) extensio θ. *2) μετφ.
 = ροπή, inclinatio, -onis, θ.
 τάσσω καὶ τάττω· 1) ordino, -are,
 aliquid constitui, -ere, aliquid —
 ομαι, ordinor disponor constitui,
 τεταγμένος, η ὄν, ordinatus, status,
 constitutus, a, um. 2) τάττω ἐμαν-
 τὸν ἐν τῇ τῶν πενήτων μερίδι, in
 pauperum ordine me redigo· 3)
 τάττω πρὸς φόρον, impono alicui ve-
 ctigal, tributa· 4) τάττω πρὸς ἐπὶ τινι
 ἢ ἐπὶ τι, praeficio aliquem alicui rei
 ταῦρειος, α, ὄν, taurinus, a, um
 ταυρηδόν, in modum tauri.
 ταυρικός, ἡ, ὄν, taurinus, a, um
 ταυρομάχος, δ, taurocenta, θ.
 ταῦρος, δ, taurus, -i, δ.
 ταυτί, haecce.
 ταυτίξω τι, unum idemque cen-
 seo, et pono, aliquid — ομαι, in
 unum confero (collatus sum).
 ταυτό, ταυτόν, idem.
 ταυτολογέω - ὦ, idem dico itero.
 ταυτολογία, ἡ, iteratio, θ.
 ταυτοπάθεια, ἡ, eadem fortuna.
 ταυτοπαθής, ες, idem patiens;
 cui idem accedit.
 ταυτοσήμαντος, ταυτόσημος, ὄν,
 idem significans.
 ταυτότης, ἡ, res eadem; identi-
 tas, aequalitas, -atis, θ.

ταφεύς, δ, sepultor, -oris, δ.
 ταφή, ἡ, sepultura, -ae, θ.
 τάφιος, α, ὄν, funebris, e.
 τάφος, δ, sepulcrum, -i, οὐ.
 ταφροειδής, ες, fossae similis.
 ταφροποιέω - ὦ, fossam duco.
 τάφρος, ἡ, fossa, -ae, θ.
 τάχα· 1) = ταχέως, celeriter mox·
 2) = ἴσως forsam ἢ forsitan.
 ταχέως, θάττον, τάχιστα, celeri-
 ter; calerius, celerime.
 ταχινός, ἡ, ὄν, celer, -is, e.
 τάχιον, citius, celerius.
 τάχος, τό, celeritas, -atis, θ.
 ταχύ, celeriter; cito; velociter.
 ταχυγραφέω - ὦ, cito scribo.
 ταχυγράφος, ὄν, velociter scri-
 bens; citus ad scribendum.
 *ταχυδακτυλουργία, ἡ, ars prae-
 stigiatoris.
 *ταχυδακτυλουργός, δ, praestigias
 tor, -oris, δ.
 *ταχυδακτυλουργικῶς, modo pra-
 estigatorum.
 *ταχυδρομεῖον, τό· 1) statio ta-
 bellaria aedes tabellariae· 2) = τα-
 χυδρόμος, cursor publicus.
 ταχυδρομέω - ὦ, velociter curro.
 ταχυδρομία, ἡ, celer cursus.
 ταχυδρόμος, ὄν· 1) celeriter cur-
 rens· *2) νεοελ. ὁ ταχυδρόμος, cur-
 sor ἢ tabelarius publicus.
 ταχύνω, accelero, -are.
 ταχυπλοέω - ὦ, celeriter navigo.
 ταχυπόρος, celeriter gradiens.
 ταχύπους, δ, ἡ, pedibus celer.
 ταχύπτερος, ὄν, celeriter volans.
 ταχύς, εἷα, ὅ, celer, eris, ere;
 citus, a, um; velox, -ocis.
 ταχυτής, ταχύτης, ἡ, celeritas, θ.
 ταών, τῶς, δ, pavo, -onis, δ.
 τε, que.
 τέγω, tingo, -ere; humecto.
 τεγκτός, ἡ, ὄν, tinctum, a, um.
 τέγος, τό, tectum, -i, οὐ.
 τεθνεώς, ὥσα, ὅς, mortuus, a, um
 τεθορυβημένος, η, ὄν· 1) tumultu-
 -us· *2) νεοελ. confusus, a, um.
 τέθριππος, cum quatuor equis.
 τεθρυμμένος, delicate, molliter.
 τείνω· 1) tendo (tetendi), -ere;
 intendo, -ere, aliquid· 2) tendo,

porrigo alicui aliquid· 3) μεταφ. τείνω εἰς τόπον, iter (cursum) tendo in locum· 4) οὐδ. ποῖ τείνεις; ubi (quo) tentis? 5) μεταφ. τείνω πρὸς τι, spectro ad aliquid· 6) —ομαι (ἐτάθην, τέτμαι), tendor, intendor (tendus, intendus sum).

τειχέω -ῶ, muris cingo -ere. τειγίζω, murum struo (-xi, -ere) aliquid; —ομαι muris cingor.

τειχικός, ἡ, ὄν, muralis, e. τειχίον, τό, parvus murus; maceria, -ae, θ.

τείχισις, ἡ, τειχισμός, δ, muri exstuctio; munitio, θ.

τείχισμα, τό, munitio, -onis, θ. τειχοδομία, ἡ, muri exstructio.

τειχοποιία, ἡ, muri exstructio. τειχοποιοῦς· 1) qui muros struit· 2) qui instruendis muris praeest.

τείχος, τό, murus, -i, οὐ.

τειχοφύλαξ, δ, murorum custos. τεκμαίρομαι· 1) conjicio, -ere· 2) concludo argumentum ἢ ἀπλ. concludo.

τεκμαρτός, ἡ, ὄν, ἐπίθ. é quo concludi potest.

τεκμήριον, τό, certum signum; argumentum, -i, οὐ.

τεκμηριῶν -ῶ, certis conjecturis nitor (aliquid); probo -are.

τεκμηρίωσις, argumentum, οὐ.

τεκνογονία, liberorum procreatio. τεκνογόνος, qui liberōs gignit.

τέκνον, τό, filius, -ii, ἀ, filia, -ae, θ. τέκνα, liberi, -orum, ἀ.

τεκνοποιέω -ῶ, τεκνοποιέομαι -οῦμαι, liberōs procreo, -are.

τεκνοποιητικός, ἡ, ὄν, liberis procreandis idoneus, a, um.

τεκνοποιῖα, liberorum procreatio τεκνῶποιός, ὄν, liberōs procreans

τεκταίνω καὶ τεκταίνομαι (= κατασκευάζω) τι, fabricor (-atus sum -ari) aliquid.

τεκτονεία, ἡ, opus fabrilis. τεκτονικός, ἡ, ὄν, fabrilis, e.

τεκτονικῶς, fabriliter. τέκτων, δ, faber lignarius.

τελαμών, δ, lorum ensis. τελαμώνιος, δ· 1) ad lorum pertinens· 2) Telamonius (Ajax).

τελεία στιγμή ἢ ἀπλ. τελεία ἡ, punctum, -i, οὐ.

τελειοποιέω -ῶ, perfectum reddo; —ομαι, perfectus reddor ἢ τίω.

τέλειος ἢ τέλειος, α, ον· 1) perfectus, a, um; 2) absolutus.

τελειότης, ἡ, perfectio, θ.

*τελειωτικός, definitivus, a, um. τελειῶν -ῶ· 1) perficio· 2) finem impono· 3) absolvo· 4) consummo

τελειῶσις· 1) perfectio, θ. 2) absolutio, θ. 3) consummatio.

τελείως, τελῶς· 1) perfecte; absolute· 2) prorsus; omnino.

τελειωτής, δ, qui pericit; perfector, ἀ, consummator, ἀ.

τελειωτικός, ἡ, ὄν, perficiendi vim habens; perficiens, -ntis.

τέλειον, (ἐπίθ.) omnino prorsus. τελεσίγραφον, τό, ultima conditio; ultimum, -i, οὐ.

τελεσιουργός, ὄν· 1) opus perficiens· 2) perfectum reddens.

τέλεσμα, τό, tributum, οὐ.

τελεσμός, δ, perfectio, -onis, θ. τελεστήριον, τό, sacrarium, οὐ.

τελεστής, δ· 1) qui perficit (aliquid)· 2) initiator, -oris, ἀ.

τελεστικός· 1) perficiendi vim habens, perficiens· 2) initiatorius.

τελεσφορέω -ῶ· 1) ad finem perduco, -ere, perficio, -ere· 2) pensiones solvo· *3) νεοελ. = προκόπτω, proficio (-eci), -ere.

τελεσφορησις, ἡ· 1) initiatio, θ. consecratio, θ. *2) νεοελ. profectus, -us, ἀ, successus, -us, ἀ.

τελεσφόρος, ον· 1) ad finem perducens· *2) efficax, -acis.

*τελεσφόρος, efficaciter.

τελεταρχέω -ῶ, initio, -are.

τελετάρχης, δ, sacrimoniarum praefectus.

τελετή, ἡ· 1) — μυστηρίων, initiatio, -onis· 2) cerimoniae, -ae ἢ μάλ. πληθ. cerimoniae, -arum, θ.

τελετουργία, ἡ, initiatio, θ.

τελευταῖον· 1) demum· 2) τελευταῖον τό —, tandem; denique.

τελευταῖος, α, ον, finalis, e; ultimus, a, um.

τελευτάω -ῶ· 1) finio (-ivi, -itum)

-ire, aliquid 2) desino (-ivi), -ere; finior, (iinitus, sum), -iri 3) τελευτῶν, (ἐπὶ ρ.), ad postremum, tandem 4) desisto, -ere.

*τελευταίως ἢ τελευταῖον, proxime; novissime; nuper.

τελευτή, ἡ 1) finis, ἄ. exitus, -us, ἄ. 2) obitus, -us, ἄ. mors, θ.

τελέω -ῶ 1) finio, -ire; perficio, -ere, aliquid 2) = ἐκτίνω, pendo, -ere 3) τελῶ γάμους, ἐορτήν, celebros nuptias, festum 4) τετέλεσται, consummatum est.

τελέως ἀντὶ τελείως, ὁ ἴδε.

τελικός, ἡ, ὄν 1) finalis, e 2) extremus, a, um.

τέλμα, τό 1) lacuna, -ae 2) locus palustris; palus, -ūdis.

τελματούμαι -οῦμαι, in coenum cogor.

τελματοῦδης, ες, paluster, tris, tre; coenosus, a, um.

τέλος, τό 1) finis, -is, ἄ. exitus, -us, ἄ. 2) = σκοπός, finis, -is, ἄ. 3) = φόρος, vectigal, -alis, οὐ. 4) = ἀρχή, magistratus, -us, ἄ. 5) = λεγών, legio, -onis, θ. 6) = δαπάνη, sumptus, -us, ἄ. 7) classis civium 8) mysteria, -orum, οὐ. 9) ἐπὶ ρ. α') τέλος, τέλος δέ, εἰς τέλος, denique, extremum (extremo) ad extremum β') μέχρι τέλους, διὰ τέλους, ad extremum, in perpetuum.

τελωνεῖον, τελώνιον, τό 1) = δι-αγώνιον, portorium, -i, οὐ. 2) τὸ οἰκοδομ. telonēum, -i, οὐ.

τελωνέω -ῶ 1) vectigalia redimo, -ere 2) portorium exigo, -ere.

τελώνης, ὁ 1) portitor, -i, ἄ. 2) ὁ ἐν τῷ Ἐδαγγ. publicanus, -i, ἄ.

τελωνικός, ἡ, ὄν, vectigalis, e.

*τελωνίζω, portorium pendo.

τέμνος, τό 1) nemus sacrum 2) delubrum, templum, -i, οὐ.

τέμνω (ἀόρ. ἔτεμον) 1) seco (-cui), -are, aliquid 2) τέμνομαι, secor (secutus ἢ secatus sum) -ari 3) τετμημένος, ἡ, ὄν, sectus, a, um 2) τέμνω ὁδόν, seco viam, iter ἢ cursun (in locum) teneo 3) τέμνω τὴν γῆν, τὴν χώραν, ferro vasto agros 4) = ἐκτέμνω, castro.

τέμπλον, τό, templum.

τεναγίζω, vadosus sum.

τέναγος, τό, vadum, -i, οὐ.

τεναγώδης, ες, vadosus, a, um.

τένων, ὁ, tendo, -onis, ἄ.

τέξις, ἡ, partus, -us, ἄ.

τεράμων, ὄν, tener, era, erum.

τέρας, τό 1) = διοσημεῖον, portentum, -i, οὐ. prodigium, -ii, οὐ. 2) = τὸ ἀλλόκοτον, monstrum, -i, οὐ.

τεράστιος, (α) ὄν 1) portentosus, a, um 2) prodigialis, e; monstruosus, a, um 3) τὰ -α, miracula.

τεραστίως, prodigiose.

τερατεία, ἡ, τεράτευμα, τό, omne prodigiosum.

τερατικός, ἡ, ὄν, monstruosus.

τερατικῶς, prodigiose.

τερατολογία, ἡ, narratio prodigiosa ἢ monstruosa.

τερατολόγος, ὁ, qui prodigiosa narrat.

τερατοποιέω -ῶ, prodigia facio.

τερατοποιός, ὁ, prodigia faciens.

τεράτομορφος, ὄν, forma monstruosa; monstruosus, a, um.

τερατουργέω -ῶ, monstruosa et prodigiosa efficio, -ere.

τερατουργία, ἡ, opus prodigiosum; facinus portentosum.

τερατουργός, prodigia efficiens.

τερατώδης, ες 1) portentosus, a, um; monstruosus, a, um 2) μετφ. prodigiosus, a, um.

τερατωδῶς, prodigialiter.

τερεβίνθινος, terebinthinus.

τερέβινθος, ἡ, terebinthus, θ.

τερετίζω 1) ἐπὶ πτην. garrio, -ire 2) cantillo, -are.

τερέτισμα, τό, τερετισμός, ὁ, can- tus mollis (avium, fidium).

τέρετρον, τό, terebra, -ae, θ.

τερέω -ῶ, tereo, -ere.

τερηδονίζομαι, teredine infestor.

τερηδών, ἡ, teredo, -inis, θ.

τέρην, εἶνα, εν, tener, era, um.

τερθρεία, ἡ, praestigiae, -arum, θ.

τέρθρευμα, τό, praestigiae.

τερθρεύς, ὁ, praestigiator, ἄ.

τερθρεύω καὶ -ομαι, praestigiis illudo, -ere.

τέρμα, τό 1) terminus, -i, ἄ. 2)

— ἰσποδρόμον, meta, -ae, θ.
τερματίζω, termino, -are, aliquid.
τέρμιος, α, ον, finalis, e.
τέρμων, δ, terminus, -i, δ.
τερπνός, ή, όν, jucundus, um.
τερπνότης, ή, jucunditas, θ.
τερπνώς, jucunde.
τέρπω *τινά*, delecto oblecto, aliquidem; —ομαι, in re delector.
τέρψις, ή, delectatio, θ.
τεσσαράκοντα, quadraginta.
τεσσαρακονταέτης-**αετής**, -ούτης, δ, quadraginta annos natus.
τεσσαρακονταετία quadraginta anni
τεσσαρακοντάκις, quadragies.
τεσσαρακοντάς, ή, numerus continens quadraginta.
τεσσαρακοστός, ή, όν, quadragesimus, a, um; ή *τεσσαρακοστή* (νησιέλα), quadragesima, -ae, θ.
τέσσαρες ή τέτταρες, οί, αί, τέσσαρα, τά, quatuor.
τεταγμένος, ordinate.
τετανικός, ή, όν, tetano labōrans; tetanicus, a, um.
τέτανος, δ, tetanus, -i, δ.
τεταρταίος, α, ον, quarto die aliquid agens ή patiens.
τεταρτημόριον, τό, quarta pars; quadrans, -ntis.
τέταρτος, η, ον, quartus, a, um.
τετραγωνίζω, quardo, -are.
τετραγωνικός, ή, όν 1) quadrangulus, a, um 2) quadratas, a, um.
τετραγωνισμός, δ, quadratura, θ.
τετράγωνος, ον, quadrangulus, a, um; quadratus, a, um* *μετφ.* σώμα *τετράγωνον* (=σύμμετρον), corpus quadratum* δθ. perfectus.
*τετράδη, ή, ἴδε *τετράς*.
τετράδιον, τό, quaternio, θ.
τετραδικός, quaternarius, a, um.
τετράδιπλος, ον, quadriplatus.
τετραετής, **τετραετής**, δ, quadri-mus; quadriennis.
τετραετία, ή, quadriennium, οθ.
τετράζυγον, τό, quadrigae, -arum, θ. currus quadrijugus.
τετράζυγος, quadrijugus, a, um.
τετραήμερος, ον, quatuor dies durans; quatrīduanus, a, um.
τετράκις, quater.

τετρακόσιοι, αι, α, quadrigenti, ae, a; *ἐκ τετρακοσίων συγκείμενος*, quadringenarius, a, um.
τετρακτύς, ή, quaternio, θ.
τετραλογία, ή, tetralogia, θ.
τετραμηνιαίος, α, ον, **τετράμηνος**, ον, quadrimestis, e.
τετράδορος, quadrijugus, a, um.
τετραπάλαι, jam dudum.
τετραπηχναῖος, α, ον, **τετράπηχυν**, υ, qui quatuor, cubitorum est.
τετραπλασιάζω, quadruplico.
τετραπλάσιος, α, ον, quadruplus, a, um; quadruplex, -icis.
τετραπλασίως, quatruple majus.
τετραπλῶς, quadrifariam.
τετράπλευρος, ον, quator latera habens; τὸ—ον, quadrilaterum.
τετραπλῶς -οὔς, -οὔν, quadruplus.
τετράποδος, ον, quatrūpedus.
τετράποδον, quadrupes, -epis, θ.
*μετφ. stolidus, a, um.
τετράπους, ον, quadrupes.
τετράς, ή 1) numerus quaternarius, quaternio, -onis, θ. 2) dies quartus.
τετράς, δ, quadrans, -ntis, δ.
τετράστιχος, ον, quatuor versibus constans; tetrastichus || *τετράστιχον* (ποίημα), tetrastichum.
τετράστοιχος, ον, quatuor ordinibus constans.
τετραστοιχία, ή 1) quadripartitus ordo 2) series quatuor versuum
τετράστοον, τό, atrium, οθ.
τετράστυλος, ον, quatuor columnas habens.
τετρασύλλαβος, ον, quatuor habens syllabas.
τετράτομος, ον, quater sectus; quator voluminibus constans.
τετραχῆ, quadrifariam.
τετράχορδος, ον, quatuor instructis chordis.
τετράχρονος, quatuor temporum.
τετραχῶς, quadrifariam.
τετράωρος, quatuor horas durans
τεττίγιον, τό, cicadula, -ae, θ.
τεττιγοφόροι, οί, cicadiferi.
τεττιγώδης, es, cicadae similis.
τεττίζω, strido ut cicada.

τέτιξ, δ, cicada, -ae, θ.
 τεύγμα, τό, opus, -eris, οὐ.
 τευθίδιον, τό, loligiuicula, θ.
 τευθίς, τεύθος (λχθ). loligo, θ.
 τευκτήρ, τεύκτωρ, δ, fabricator.
 τευκτός, ή, όν, fabricatus, a, um.
 τεύξις, ή, iabricatio, θ.
 τευτλον, τό, beta, -ae, θ.
 τεύχος, τό, liber, d. volumen, οὐ.
 τεύχω, fabricor, -ari.
 τέφρα, ή, cinis, -eris, d. θ.
 τέφρος, d, όν, τέφρινος, η, ον,
 cinereus, a, um; cineraceus, a, um
 τεφρώω -ω, in cineres redigo,
 -ere, aliquid' -οὔμαι, cineresco.
 τεφρώδης, ες, cinereus, a, um.
 τέφρωσις, ή, redactio in cinerem.
 τεχνάζω, και -ομαι u' 1) arte
 conficio, -ere, aliquid' 2) =μηχα-
 νώμαι, επινοώ, machinor, -ari.
 τέχνασμα, τό, τεχνασμός, δ, ma-
 chinamentum, οὐ. artificium, οὐ.
 τεχναστός, arte factus, a, um.
 τεχνάω -ω, -ώμαι, ιδε τεχνάζω.
 τέχνη, ή 1) ars, -rtis, θ. 2) =
 δόλος, άπάτη, ars, -rtis, θ, dolus.
 τεχνήεις, εσσα, εν, artificialis, e.
 τεχνηέντως, artificiose.
 τεχνητικός, τεχνητός, ή, όν, ar-
 tificiosus, a, um.
 τεχνικός, artificiosus, a, um.
 τεχνικώς, artificiose.
 τεχνίτης, δ, artifex, -icis, d.
 τεχνίτις, ή, artifex, -icis, θ.
 τεχνολογέω -ω 1) de arte dis-
 sero, -ere 2) artificiose disputo, -
 are 3) εν τη Γραμ. singulas partes
 orationis, examino per regulam et
 artem δθ. νεοελ. (μετφ). subtiliter
 aliquid examino.
 τεχνολογία, ή 1) disputatio de ar-
 tibus 2) oratio artificiosa 3) εν τη
 Γραμμ. partium orationis per regu-
 lam et artem examinatio.
 τεχνοπαιγνιον, ludicrum, οὐ.
 τεχνουργέω -ω, fabricor, -ari.
 τεχνούργημα, opus artificiosum.
 τεχνουργία, ή, artificium, -ii, οὐ,
 τεχνούργιον, τεχνίδιον, parva, ars.
 τέως 1) τέως (δως), tamdiu (quam-
 din) 2) aliquamdiu 3) interea, in-
 terim 4) aliquantum.

τήβεννα, τήβεννος, ή, toga, θ.
 τηβεννοφόρος, togatus, a, um.
 τηβεννοφορέω -ω, togam gesto.
 τηγανίζω, sartagine, coquo ή frigo
 τηγάνιον, τό, sartago, inis, θ.
 τηγανισμός, coctio in sartagine.
 τηγανιστός, ή, όν, in sartagine
 coctus ή frixus, a, um.
 τήγανον τό, sartago, -inis, θ.
 τήδε 1) hic, huc 2) sic, hoc
 modo.
 τηθεύω, nutrio, -ire.
 τήθη, τηθη, τηθίς, ή, 1) nutrix,
 -icis, θ. 2) =μάμη, amita, θ.
 τηκεδών, ή 1) liquafio, -onis, θ.
 2) =μαρασμός, tabes, -is, θ.
 τηκτικός, ή, όν, liquefaciens.
 τηκτός, ή, όν, liquefactus, a, um;
 liquabilis, e.
 τήκω 1) liquefacio, -feci, -ere,
 aliquid, τήκομαι, liqueio (factus
 sum) -eri 2) =φθείρω, macero.
 τηλαυγέω -ω, eminus splendo.
 τηλαύγημα, τό, τηλαύγησις, ή,
 splendor late dispersus.
 τηλαυγής, eminus late splendens.
 τήλε, procul; longe.
 τηλεβόας, δ, longe, clamans.
 τηλεβόλος, ον 1) longe jaculans,
 -ntis' 2) νεοελ. τό τηλεβόλον, tor-
 mentum, -i, οὐ.
 *τηλέγραφος, δ, telegraphus; d.
 τηλέμαχος, ον, eminus pugnans.
 τηλέπομπος, ον, longe missus.
 *τηλεσκοπίον, τό, instrumentum
 quo longe distantia, cernuntur.
 τηλεφανής, ες, procul apparens.
 τηλίκος, η, ον, τηλικόςδε, -κήδε,
 -κόδε, τηλικούτος, -καύτη, -κού-
 τον, (-το), tantus, a, um.
 τηλικούτον, (επίρ.) tantopere.
 τηλόθεν, eminus.
 τημέλεια, ή, cura, cultus, -us.
 τημελής, ες, curam habens.
 τηνίκα, τηνικάδε, tunc.
 τηνικαῦτα, tum; tunc.
 τήξις, ή 1) liquatio, -onis, θ. 2)
 maceratio, -onis, θ. tabes, -is, θ.
 τήπαρ 1) έπον. δδω, γνώμη, επι-
 τηδεύσει, quemadmodum 2) έπον.
 αίτια, quapropter 3) ubi.
 τηρέω -ω 1) servo, conservo 2)

tueor· 3) observo· 4) exspecto.

τήρησις, ἡ· 1) servatio, observatio, θ. 2) tutela, θ. 3) custodia.

τηρητής, ὁ· 1) observator, -oris, ἄ. 2) custos, -odis, ἄ.

τηρητικός, ὁ, ὄν, servandi studiosus; ad custodiam aptus, a, um.

τήτες, horno, hoc anno; ἡ τήτες ἡμέρα, hodiernus dies.

τήτινος, ἡ, ὄν, hornus, a, um.

τιάρα, ἡ, tiara, -ae, θ.

τίγρις, ἡ, tigris, -gridis.

τιθασσός, mansuifactus, a, um.

τιθασσεια, ἡ, mansuiefactio, θ.

τιθάσσευμα, τό, medium cicurandi; quo aliquis cicuratur.

τιθασσευτήρ καὶ τιθασσευτής, ὁ, qui cicurat mansuetarius, ἄ.

τιθασσευτός, qui cicurari potest.

τιθασσεύω, cicuro, -are mansuiefacio, (-feci), -ere, aliquem—ομαι, cicuror, -ari mansuiefio.

τιθασσῶς, mansuete.

τιθευτήρ, ὁ, nutritor, -oris, ἄ.

τιθεύω, nutrio, -ire.

τίθημι· 1) loco ἢ colloco, -are; pono (posui), -ere, aliquid· 2) pono, repono· 3) τίθημι ἄθλον, praeium propono· 4) τίθημι (τίθεμαι) τέλος, pono, impono finem· 5) ὄνομα τίθεμαι τινι, nomen impono alicui· 6) τίθεμαι ψήφον, suffragium fero· 7) τίθεμαι τί τινι (= ἐνεχυράζω), pignero aliquid alicui· 8) ταύτη τῇ γνώμῃ τίθεμαι, assentior (assensus sum), -iri· 9) = ποιῶ, ἀπεργάζομαι, facio, afficio, -cre, aliquid· 10) τὰ δπλα τίθεμαι· α') arma capio· β') in armis consisto ἢ castra pono· γ') arma humi pono arma depono· 11) τίθεμαι παρ' οὐδέν, nihili duco· 12) παθητ. ponor (positus sum) -i; collocor, -ari.

τιθηνέω -ω καὶ τιθηνεύω· 1) nutrio, -ire· 2) foveo (ut nutrix).

τιθήνη, ἡ, nutrix, -icis, θ.

τιθήνημα, τό, id quod nutritur.

τιθήνησις, ἡ, nutritio, θ.

τιθηνία, ἡ, nutritatio, θ.

τιθός, ὁ, ὄν, mansuetus, a, um.

τίκτω (τίεκον)· 1) gigno (genui), -ere· 2) pario (peperi), -ere· 3)

παροίμ. ἄγνωστον ὁ, τι τίθεται ἢ ἐπιούσα, quid vesper ferat (vehat), incertum est.

τίλλω· 1) vello (velli καὶ vulsi), -ere, aliquem ἢ aliquid· 2) velli—co, -are· 3) τίλλομαι, vellor, -i.

τίλσις, ἡ, τίλμός, ὁ, vulsio, θ.

τίλτός, ὁ, ὄν, vulsus, a, um.

τιμαλφῶ -ω, honoro, -are.

τιμαλφής, ἐς, pretiosus, a, um.

τιμάω -ω· 1) honōro, -are, honorifico aliquem· 2) = διατιμάω, aestimo, -are aliquid· 3) ἀργυρίον τινά (τινι) τιμῶ, aliquem pecunia mulcto· 4) τιμῶμαι ὑπό τινος, honoror (honoratus sum) ab aliquo, in honore sum apud aliquem· 5) τιμῶμαι τινα ἀντι πολλῶν χρημάτων ἢ πλείστον, pluris quam multum pecuniae, maxime aestimo aliquem· 6) πολλοῦ τοῦτο τιμᾶται, haec res est magni.

τιμή, ἡ· 1) honor, -oris, ἄ. 2) = ἀξίωμα, honor, -oris, ἄ. dignitas imperatoria· 3) = ἀξία, pretium, οὐ·

4) poena, mulcta, θ.

τιμήεις, εσσα, εν, honoratus.

τίμημα, τό· 1) pretium, -i, οὐ.

valor, -oris, ἄ. 2) = ζήμια χρημάτων, mulcta, θ. 3) census.

τιμησις, ἡ· 1) litis aestimatio, mulcta, -ae, θ. 2) census, -us, ἄ.

3) = διατιμησις, taxatio, θ.

τιμητεία, ἡ, censura, -ae, θ.

τιμητεύω, censor sum.

τιμητής, ὁ, censor, -oris, ἄ.

τιμητικός, ὁ, ὄν· 1) honorificus, a, um· 2) censorius, a, um.

τιμητικῶς, honorabiliter.

τιμητός, aestimandus, a, um.

τίμιος, α, ὄν· 1) = ἐντίμιος, honoratus, a, um· 2) = πολῦτιμος, pretiosus, a, um· 3) honestus, a, um.

τιμιότης, ἡ· 1) honorabilitas, -atis, θ. pretiositas, -atis, θ. 2) nobilitas, θ. 3) = χρηστότης, honestas.

τιμίως, honeste; probe.

τιμόθεος, ὁ, colens deum.

τιμωρέω -ω τινι, defendo aliquem—οῦμαι τινα (νεοελ. τιμωρῶ τινά)·

α') punio (-ivi καὶ -ii) -ire, aliquem—β') ulciscor (ultus sum) -i· γ') =

κολάζω, castigo, -are, aliquem
παθῆναι. τιμωροῦμαι (ἐτιμωρήθην) ὑπό
τινος, punior (punitus sum), -iri.
τιμώρημα, τό, ultio, θ. poena.
τιμώρησις, ἡ, ultio, -onis, θ.
τιμωρητής, δ, ultor, -oris, ἄ.
τιμωρητικός, ultorius, a, um.
τιμωρία, ἡ· 1) = βοήθεια, auxi-
lium, -ii, ἄ. 2) ultio, θ. poena.
τιμωρός, δ, ἡ· 1) auxiliator, -oris,
ἄ. 2) ultor, ἄ. vindex, -icis.
τίναγμα, τό, τινάγμός, δ, vibra-
tio, -onis, θ. quassus, -us, ἄ.
τινάσσω· 1) vibro, -are, aliquid·
2) quatio (quassi).
τίνω (τίσω)· 1) luo· 2) solvo -ere,
aliquid· 3) pendo.
τίποτε· 1) quidnam? cur? *2) νε-
οελ. = οὐδέν, nihil.
τίς, τί (τινός)· 1) aliquis (aliqui),
aliqua, aliquid καὶ aliquod· 2) qui-
dam, quaedam, quoddam καὶ quid-
dam· 3) quispiam, quaequam, quod-
piam καὶ quidpiam.
τίς, τί, qui, quae, quod.
τίσις, ἡ, punitio, -onis, θ.
τίτανος, ἡ, calx, -lcis, θ.
τιτανόω -ῶ, calce obliño.
τιτανώδης, ες, calcarius, a, um.
τιτθεία, ἡ, nutritio, -onis, θ.
τιττεύω, nutritio, -ire.
τίτθη, τιτθή, ἡ, mamma, θ.
τιτθίς, ἡ, nutrix, -icis, θ.
τίτλος, δ, titulus, -i, ἄ.
τιτράω -ῶ, τιτράνω, perforo.
τιτρώσκω, vulnero, -are, aliquem
ἢ aliquid; saucio, -are, aliquem ἢ
aliquid; —ομαι, vulneror (atus sum)
τιτρωσμός, δ, vulneratio, θ.
τίφη, ἡ, tiphe, -es, θ.
τίω· 1) honoro, -are· 2) συνήθ.
α') pendo, solvo, -ere, aliquid· β')
punio, -ire, aliquem.
τλημοσύνη, ἡ, aerumna, θ.
τλήμων, ον, aerumnosus.
τλήσις, ἡ, patientia, ae, θ.
τλητικός, ἡ, δν, patiens, -ntis.
τλητός, ἡ, δν, tolerabilis, e.
τμήδην, secando; caesim.
τμήμα, τό, segmentum, οὐ.
*τμηματάρχης, δ, praefectus se-
ctionis.

*τμηματικῶς, frustatim.
τμήσις, ἡ· 1) sectio, θ. scissio, θ.
2) ἐν τῇ μετρ. tmēsis.
τμητέας, α, ον, secandus, a, um.
τμητήρ, τμητής, δ, sector, ἄ.
τμητικός, ἡ, δν· 1) secandi vim
habens· 2) sectilis, e.
τμητός, ἡ, δν· 1) sectus, a, um·
2) sectilis, e.
τοιγαροῦν, τοιγάρτοι, proinde;
igitur; ergo.
τοίνυν, igitur; ergo.
τοιόςδε, -ήδε, -όδε, τοιοῦτος, -η,
-ο, (-ον), talis, e; hujusmodi.
τοιουτοτρόπως, tali modo.
τοιχογραφία, pictura parietum.
τοιχογράφος, δ, pictor parietum.
τοιχοκολλέω -ῶ, in locis celebra-
rimis libellos propono.
τοῖχος, δ· 1) paries, -ietis, ἄ. 2)
σπαν. murus, -i, ἄ.
τοιχώω -ῶ, murum facio.
τοίως, τοιῶσδε, tali modo.
τοκάς, ἡ, puerpera, -ae, θ.
τοκάω -ῶ, parturio, -ire.
τοκετός, δ, partus enixus, -us, ἄ.
puerperium, -i, οὐ.
τοκεύς, δ, genitor, -oris, ἄ.
τοκίζω, fenori do (dedi) -are
(pecuniam).
τοκιστής, δ, fenerator, ἄ.
τοκογλυφέω -ῶ, feneratorem ago.
τοκογλύφος, δ, fenerator, ἄ.
τοκογλυφία, ἡ, feneratio, θ.
τόκος, δ· 1) = τέξις, γόνος, partus,
-us, ἄ. 2) = διάφορον, fenus, οὐ.
τόλμα, τόλμη, ἡ, audacia, θ.
τολμάω -ῶ, audeo, -ere, aliquid·
ἢ facere aliquid.
τόλμημα, τό, facinus ausum ἢ
ἀπλ. ausum, -i, οὐ.
τολμηρία, ἡ, audacia, -ae, θ.
τολμηρός, α, δν, audax, -acis;
audens, -ntis.
τολμηρῶς, audacter.
τόλμησις, ἡ; conatus audax.
τολμητέον, audendum est.
τολμητής, δ, τολμητίας, δ, homo
audax ἢ ἀπλ. (οὐσ.) audax.
τολμητικός, ἡ, δν, audax, -acis.
τολυπένω, conglomero, -are; μτφ.
machinor, struo, aliquid.

τολύπη, ἡ, glomus lanae carptae.
 τομειον, τό, τομῆς, ἡ, forceps, ἄ.
 τομεύς, δ, sector, -oria, ἄ.
 τομή, ἡ 1) sectio, -onis, θ. 2) incisio, -onis, θ. incisura, -ae, θ.
 τομίας, δ, castratus, -i, ἄ.
 τόμος, δ, tomus, ἄ. volumen.
 τονθορίζω, submisae loquor.
 *τονίζω, syllabis accentum pono
 ἡ adpono, -ere; apicem adpingo.
 τόνος, δ 1) tonus, ἄ. accentus, ἄ. 2) — φωνῆς, contentio vocis.
 τονόω -ω 1) = ῥώννυμι, roboro, -are; firmo; -are 2) = τονίζω.
 τονώδης, ες, tonum habens.
 τόνωσις, ἡ, corroboratio, θ.
 τονωτικός, ἡ, ὄν, vim habens roborandi et firmandi.
 τοξεία, ἡ, ars sagittandi.
 τόξευμα, τό 1) sagitta, θ. telum, ὄν. 2) ictus sagittae.
 τόξευσις, ἡ, sagittae emissio.
 τοξεύτιρα, ἡ, sagittaria, θ.
 τοξευτής, δ, sagittarius, ἄ.
 τοξευτικός, sagittarius, a, um.
 τοξευτός, sagittā percussus.
 τοξεύω, arcu sagittam emitto; arcu ἡ sagittis peto; —ομαι, (ἔτοξεύθην), sagittā percutior (percussus sum).
 τοξικός 1) sagittarius, a, um 2) ἡ —η, ars sagittas mitendi 3) τὸ —όν· α') = οἱ τοξόται, sagittarii, -orum β') = δηλητήριον, venenum.
 τοξοβόλος, ὄν, sagittas jaculans.
 τοξοειδής, ἐς, arcui similis.
 τοξοθήκη, ἡ, pharetra, -ae, θ.
 τόξον, τό, arcus, -us, ἄ.
 τοξότης, δ, sagittarius, ἄ.
 τοξότης, ἡ, sagittaria, -ae, θ.
 τοξοφόρος, sagittifer, a, um.
 τοπάζω 1) loco 2) conjicio.
 τοπάρχης, δ, praefectus regionis; toparcha, -ae, ἄ.
 τοπαρχία, ἡ, toparchia, -ae, θ.
 *τοπειογράφος, δ, qui regiones ἡ regionum formas pingit.
 *τοπεῖον, τό, regio, -onis, θ.
 τοπικός, ἡ, ὄν, localis; e.
 τοπικῶς, localiter.
 τοπογραφέω -ω, locum describo
 τοπογραφία, loci descriptio.

τοπογράφος, locorum descriptor.
 τοποθεσία, ἡ, loci situs ἡ positus; loci positio; situs, -us, ἄ.
 *τοποθετέω -ω, in loco colloco, -are, aliquem ἡ aliquid —οῦμαι α') me loco (alicubi) β') περί ὁ-παλλήλ. ἐποποθετήθη ἐν Ἀθήναις, Athenis constitutus est in munere.
 *τοποθέτησις, ἡ, collocatio, θ.
 τόπος, δ, locus, -i, ἄ. regio.
 τοποτηρητής, δ, vicarius, ἄ.
 τορεία, τόρευσις, ἡ, caelatura, θ.
 τόρευμα, τό, opus caelatum.
 τορευτής, δ, caelator, -oris, ἄ.
 τορευτικός, ἡ, ὄν, ad caelandum pertinens ἡ aptus, a, um.
 τορευτός, ἡ, ὄν, caelatus, a, um.
 τορεύω, caelo, -are.
 τορέω -ω, perforo, -are.
 τόρνευμα, opus torno factum.
 τორνευτήριον, τό, tornus, ἄ.
 τორνευτής, δ, tornator, ἄ.
 τორνευτικός, ἡ, ὄν, ad tornandum pertinens ἡ aptus, a, um.
 τორνεύω, torno, -are, aliquid.
 τόρνος, δ, tornus, -i, ἄ.
 τορός, δ, scalprum lapidarum.
 τορός, ἡ, ὄν, penetrans, -ntis;
 τορύνη, ἡ tudicula, -ae, θ.
 τορώς, acute; clare.
 τοσάνις, τοσανάνις, toties.
 τοσαπλάσιος, tantuplus, a, um.
 τοσανταχῶς, tot modis.
 τόσος, η, ὄν, τοσούδε, -ῆδε, -όδε, tantus, a, um.
 τοσοῦτος, αὐτή, οὗτο, (ν) 1) tantus, a, um 2) τοσοῦτοι, αὐται, αὐτα, tot (ἀκλ.) τοσαῦτα ἔτη, tot annos 3) ἕτερος τοσοῦτος, ἡ, ὄν, tantusdem, tantadem, tantudem 4) ἕτεροι τοσοῦτοι, αὐται, αὐτα, totidem (ἀκλ.).
 τότε, tunc; tum.
 τοτέ, aliquando.
 τοῦλάχιστον 1) minimum *2) νε-οελ. = γε, saltem,
 τοῦμπαλιν, contrarium.
 τοῦναντίον, contra.
 τοῦνεκα, propterea.
 Τοῦρκος, δ, Turca, -ae ἄ.
 τουτογί, τουτί, hocce.
 *τραβάω -ω 1) = ἔλκω, traho

(xi, -ere· 2) = ὑποφέρω, suffero.
τραγαλίζω, rodo, -ere.
τραγανόν τό, cartilago, θ.
τράχειος, hircinus, a, um.
τραγέλαφος, δ, hircocervus, δ.
τραγήματα, τά, bellaria, οὐ.
τραγίζω· 1) hircum oleo· 2) hircum quitallio, -ire.
τραγικεύομαι, tragice loquor.
τραγικός, tragicus, a, um.
τραγικώδης, ες, tragico similis.
τραγικῶς, tragice.
τράγος, δ, hircus, -i, δ.
τραγοσκελής, ες, capripes.
τραγωδέω -ῶ· 1) tragoediam decanto· 2) tragice decanto· 3) tragice exaggero, -are· *4) νεοελ. τραγωδῶ ἢ τραγουδῶ = ἕδω, cano, canto, ἐντεῦθ. α') τὸ τραγοῦδι, cantilena, -ae, θ. β') ὁ τραγουδιστής, cantor, cantator, δ. ἢ τραγουδίστρια, cantatrix, -icis.
τραγωδία, ἡ, tragoedia, θ.
τραγωδός, δ, tragicus poeta.
τρανής, ες, τρανός, ἡ, δν· 1) clarus, a, um· 2) perspicuus, a, um· *3) νεοελ. = μέγας magnus, a, um.
τρανότης, ἡ, perspicuitas, θ.
τρανόω -ῶ, perspicuum reddo.
τρανώς, manifeste.
τράπεζα, ἡ· 1) mensa, -ae, θ.
 2) — **τραπεζιδών**, mensa, argentaria ἢ ἀπλ. mensa· 3) ἡ ἑρὰ — sacra mensa, altare, οὐ. 4) coena, fercula, -ae, θ.
τραπέzion, τό· 1) mensula, ae, θ. 2) γεωμ. trapezium, -ii, οὐ.
τραπεζιτεύω, mensarius sum.
τραπεζίτης, δ· 1) mensarius, -ii, δ. 2) trapezita, -ae, δ. 2) οἱ τραπεζῖται (δόοντες), dentes molares.
τραπεζιτικός, ἡ, δν, ad mensarium pertinens.
τραπεζοειδής, ες, mensae formam habens; mensae similis.
τραπέω -ῶ, uvas calco.
τραυλίζω, balbutio, -ire.
τραυλισμός, balbuties, -iei, θ.
τραυλός, ἡ, δν, balbus, blaesus.
τραυλότης, ἡ, balbuties, -iei, θ.
τραῦμα, τό, vulnus, -eris, οὐ.
τραυματίας, δ, vulneratus.

τραυματίζω, vulnero, -are· —ομαι vulneror, -ari.
τραυματισμός, δ, vulneratio, θ.
τραχέως, aspere; acerpe.
τραχήλα (τραχηλιά), ἡ, collare, -is, οὐ.
τραχηλιάω -ῶ, cervicem attolo.
τραχηλίζω, cervicem resupino.
τραχηλοειδής, ες, collo similis.
τράχλος, δ· 1) collum, -i, οὐ. 2) cervix -icis, θ.
τραχώω -ῶ, durum reddo.
τραχυντικός, exasperans.
τραχύνω, aspero, exaspero.
τραχύς, εἰα, υ· 1) asper, -era, -erum· *μετφ.* ἀνθρώπος — τὸ ἦθος, homo natura asper· 2) scaber, bra, brum· 3) acerbus, a, um.
τραχύτης, ἡ· 1) asperitas, -atis, θ. 2) scabritia, -ae, θ.
τραχυφωνία, asperitas vocis.
τραχύφωνος, qui voce aspera est.
τραχώδης, ες, asper, a, um.
τράχωμα, asperitudo palbeprae.
τραχών, δ, locus asper.
τρεῖς, οἱ, αἱ, τρία, τά, tres tria, -ium, ἀνὰ τρεῖς, terri, -ae, ae, δ.
τρέμω, tremo (ui), ere.
τρεπτικός, ἡ, δν, mutabilis, e.
τρεπτός, corversus a, um.
τρεπτότης, ἡ, mutabilitas, θ.
τρέπω· 1) τινὰ ἢ τι εἰς τι, vorto (-rti), -ere, convertō (-rti), -ere, aliquem ἢ aliquid in· —ομαι, (ἐτραπόμην) εἰς τι, ἢ ἐπὶ τι, me vorto, me convertō, me confēro in, ad aliquid· 2) = μεταβάλλω, vorto convertō, -ere; muto (ae).
τρέσσης, δ, timidus, -i, δ.
τρέφω· 1) ἀλο (-ui), -ere; nutrio (-ivi ἢ -ii), -ire, aliquem ἢ aliquid· 2) = ἐκτρέφω τινά, educo, -are, aliquem· 3) —ομαι· α') nutrior (nutritus sum), -iri (ab aliquo)· β') = ἐσθίω, vescor, -i. γάλακτι τρέφονται, lacte vescuntur.
τρέχω (ἔδραμον)· 1) curro (curri), -ere· παθητ. δρόμος γίγνεται, curritur· *2) νεοελ. = ῥέω, fluo.
τρηῖσις, ἡ, perforatio, θ.
τρητός, ἡ, δν, perforatus, a, um.
τρίαίνα, ἡ, tridens, -ntis, δ.

τριανοειδής, *ές*, speciem tridentis habens.

τριάνις, ter.

τριακονθήμερος, *ον*, qui triginta dierum est.

τριάνκοντα, triginta, *ἀνά, κατά* triáκοντα, triceni, -ae, *α'* *οι* triáκοντα, triginta tyranni.

τριακονταετηρίς, τριακονταετηρία, *ή*, anni triginta.

τριακονταέτης, -τούτης, -τατής, -ές, -έτις, -τούτις, qui, quae triginta annorum est; tricennalis, e.

τριακονταετία, *ή*, triginta anni.

τριακοντάκις, tricies; trigesies.

τριακονταπέντε, trigintaguarque.

τριακονταπλάσιος, *α*, *ον*, -ίων, -πλοῦς, *ή*, -οῦν, per triginta multiplicatus.

τριακονταπλασίως, tricies totidem τριακοντάς, *ή*, tricennarius numerus; triacotas, -adis, *θ*.

τριακοντάφυλλον, (τριαντάφυλλον), τό, rosa, -ae, *θ*.

*τριανταφυλλιά, *ή*, rosa, *θ*.

τριακοντήρης, τριακόντηρος, *ή*, navis triginta remis instructa.

τριακόσιοι, *αι*, *α*, trecenti, ae, a.

τριακοστός, *ή*, *όν*, trigesimus (tricesimus), *α*, *um*.

τριαρχία (*τριανδρία), *ή*, triumviratus, -us, *ά*.

τριάρχαι, *οί*, triumviri, *ά*.

τριάς, *ή* 1) numerus ternarius; ternio, -onis, *θ*. 2) trinitas.

τριαῦλαξ, *δ*, trisulcus, -i, *ά*.

τριβεύς, *δ*, tritor, -oris, *ά*.

τριβή, *ή* 1) = τριβίς, tritura, -ae, *θ*. 2) = ξίς, usus, -us, *ά*. exercitatio. *θ*. 3) = βραδύτης, mora, -ae.

τρίβολος, *δ*, tribulus, -i, *ά*. τὰ τρίβωλα, tribulum, -i, *ού*.

τρίβος, *ή*, semita, *θ*. callis, -is, *θ*.

τρίβω 1) tero (trivi, tritum) -ere, aliquid; frico (-cui, -atum και -ctum) -are, aliquem *ή* aliquid; —ομαι (ἐπιφθην) terror (tritum sum);

τετριμένος, *η*, *ον*, tritus, *α*, *um* 2) = ἐπιτρίβω, adtero, -ere, aliquid 3) τρίβω τι πρὸς τι, aliquid aliquo tero' alicui affricco 4) μέσ. τριβόμεναι τινι, usu tero aliquid.

τρίβων, *δ* 1) homo tritus, homo in rebus agendis exercitatus 2) pallium tritum.

τρίγαμος, *δ*, *ή*, ter uxorem ducens; ter nupta.

τριγένεια, *ή* 1) triplex genus 2) tertia generatio, -onis, *θ*.

τριγενής, *ές* 1) triplicis generis 2) ἐν τῇ γράμ. trium generum.

τρίγλα, τρίγλη (ιχθ.), mullus, *ά*. τριγλώχιν, tres cuspides habens.

τριγμός, *δ*, stridor, -oris, *ά*.

τριγωνίζω, in trigonum formo.

τριγωνικός, *ή*, *όν*, triangularis e; trigonicus, *α*, *um*.

τρίγωνον, τό, triangulum, *ού*.

τρίγωνος, *ον*, triangulus, *α*, *um*.

τριετής, *ές*, trimus, *α*, *um*.

τριετηρίς, *ή*, triennium, *ού*.

τριετία, *ή*, triennium.

τρίζυγος, *ον*, trijugis, e.

τρίζω, strideo και strido, -ere.

τρίήμερος, triduanus, *α*, *um*.

τριοραχέω -ω, praesum triremi, trierarchus sum.

τριοραχος, *δ*, trierarchus, *ά*.

τριοραχία, *ή*, munus trierarchi.

τριορης, *ή*, triremis, -is, *θ*.

τρίπτυον, τό, triga, -ae.

τριάκρητος, τριάκφαλος, tri-ceps, -ipis.

τρίκλινον, τό, triclinium, *ού*. *θ*.

τρίκρανος, *ον*, trifidus, *α*, *um*.

τρικτύς, *ή*, numerus ternarius.

τρικυμία, *ή*, fluctus magnus; decumanus fluctus.

τρικυμιώδης, procellosus, *α*, *um*.

τριλογία, *ή*, trilogia, -ae, *θ*.

τριμηνιαίος, *α*, *ον*, τριμήνος, *ον*, trimestris, e.

τρίμητος, *ον*, trilix, -icis.

τρίμμα, τό, quod tritum est.

τρίμορφος, *ον*, triformis (Hecate).

τριοδία, τριοδος, *ή*, trivium, *ού*.

τριοδίτης, *δ*, trivialis.

τριπαππος, *δ*, tritavus, *ά*.

τριπηχναίος, *α*, *ον*, τριπηχης, *ν*, qui est trium cubitorum.

τρίπλαξ, *δ*, *ή*, triplex (vestis).

τριπλασιάζω, triplico, -are; triplo majorem *ή* majus facio;

*τριπλασιασμός, *δ*, triplicatio, *θ*.

τριπλάσιος, α, ον, triplex -icis; triplo major ή amplior.

τριπλασίως, tripliciter.

τριπλή, τριπλῶς, tripliciter.

τριπλός, -οῦς, -οῦν, triplus, α, um; triplex, -icis.

τριποδίῳ, τριποδο, -are.

τριπόδιον, τό, parvus tripes.

τριπόλις, ή, triplex urbs || ή Τριπολις, Tripolis, -is, θ.

τριπούς, ονν, tripes, -edis, ό τριπούς (μάλ. ό Πυθικός), cortina, θ.

τριπτής, ό 1) tritor, -oris, ά. 2) ό έν τῷ βαλαν, qui aliquem fricat.

τριπτός, ή, όν, tritus, α, um.

τριπτυχός, ον, triplex -icis.

τρίς, ter.

τρισάγιος, α, ον, ter sanctus, sanctissimus, α, um.

τρισάθλιος, miserrimus, α, um.

τρισαθλίως, miserrime.

τρισαλητήριος, α, ον, scelestissimus, improbiissimus, α, um.

τρισαριστεύς, ό ter victor.

τρισευδαίμων, ον, ter felix; felicissimus, beatissimus, α, um.

τρισεκαδέκα, tredecim.

τρισεκατάρατος, ον, prorsus execrabilis, e.

τρισεκλής, ές, tria habens crura.

τρισμακαρ, τρισμακάριος, α, ον,

τρισμακάριστος, η, ον, ter beatus, beatissimus, α, um.

τρισμαγίστος, ter maximus, α, um.

τριγγός, ό, stridor, ά.

τριμύριοι, αι, α, tricies mille.

τρισόλβιος, α, ον, ter quaterque beatus; beatissimus, α, um.

τρισπαππος, ό, triavus, -i. ά.

τρισπίθαμος, ον, tres spithamas aequans.

τρισῶς, tripliciter.

τρισός, -ῶ 1) triplico, -are 2) in tres partes divido, -ere.

τρισταδίου, ον, trium stadiorum.

τρίστεγος, tria habens tecta.

τρίστιχος, tres versus habens.

τρίστοιχος, ον, tribus ordinibus constans.

τρίστομος, ον, tria habens ora.

τρίστυλος, tres habens columnas.

τρισύλλαβος, tres habens syllabas

τρισχίλιοι, αι, α, ter mille.

τρισχίλιοστός, ή, όν, ter millesimus, α, um.

τριταγωνιστέω -ῶ, tertias fabulae partes ago.

τριταίος, α, ον, tertianus, α, um; qui tertio die aliquid facit.

τριτάλας, αινα, αν, ter miser.

τριτέγγονος, ό, trinepos, -otis, ά.

τριτεύς, tertius sum.

τριτημόριον, τό, tertia pars (cujuslibet rei); triens, -ntis.

τριτοκέω -ῶ, ter ή tres pario.

τριτόκος, ον, ter pariens.

τρίτος, η, ον, tertius, α, um; έπίρ. α') τό -ον, tertum β') τρίτον

tertio.

τριτόω -ῶ, tertio iacio.

τρίτως, tertio loco.

τριτώσις, ή, tertiatio, θ.

τριφυλλον, τό, trifolium, ον.

τριφυλλός, terna folia habens.

τρίχα, ή, trifariam.

τρίχαπτος, ον, e pilis textus, τό τρίχαπτον, vestis e tenuissimis filis, trichaptum, -i, ον.

τριχή, trifariam.

τριχίασις, (νόσ.) trichiasis, θ.

τριχιάω -ῶ 1) pilosus sum 2) trichiasi laboro.

τρίχινος, η, ον, e pilis factus ή couiectus, α, um.

τρίχορδος, ον, trichordis, e τό τρίχορδον, trichordum, -i, ον.

τρίχόρροια, ή, alopeciae, θ.

τρίχορρυνής, ές, cui pili defluunt.

τριχοτομέω -ῶ 1) pilos deseco 2) in tres partes divido.

τριχοτομία, sectio in tres partes.

τριχοῦ, tribus in locis.

τριχοφνέω -ῶ, capillos produco.

τριχοφνής, capillos producens.

τριχοφνία, productio capillorum.

τρίχῶω -ῶ, pilosum reddo.

τρίχρωμος, τριχρώματος, ον, τριχρώς, ό, ή, tricolor, -oris.

τριχῶδης, ές 1) pilosus, villosus, α, um 2) capillis similis.

τρίχωμα, capillamentum, ον.

τρίχῶς, trifariam.

τριχωτός, ή, όν, pilosus, α, um.

τρίψις, ή 1) tritura, ae, θ. 2)

fricatus, us, ἄ. fricatio ἢ frictio, θ.
 τριφθίδιον, τό, τριφθίδα, ἡ, tricin-
 nium, -ii. οὐ. τὸ Τριφθίδιον, trio-
 dium, -ii. οὐ.

τρίωρος, ον, trium horarum.

τριώροφος, ον, tres habens con-
 signationes.

τρομάζω· 1) intremo, -ere· 2) —
 τινά, terreo aliquem.

*τρομάρα, ἡ, pavor, terror.

*τρομερά, horrende.

τρομερός, ἄ, δόν· 1) = περιτρομος,
 tremens, -ntis· 2) = τρόμον, ἐμποιδόν.
 tremendus, horrendus.

τρομέω -ῶ· 1) tremo, -ere· 2)
 horreo, -ere, aliquem.

τρομικός, tremebundus, a, um.

τρόμος, δ, tremor, ἄ. timor.

τρομώδης, ες, trepidus, a, um.

τροπαία, ἡ, tropaeus ventus.

τρόπαιον, τροπαῖον, tropaeum.

τροπαῖος, α, ον, qui convertitur
 τροπαιοῦχος, δ, tropaeum tenens;
 tropaeatus, a, um.

τροπαιοφορία, tropaei gestatio.

τροπαιοφύρος, ον, tropaeum ges-
 tans; tropaeatus, a, um.

τῖροπαριον, τό· troparium, οὐ.

τροπή, ἡ· 1) conversio, mutatio,
 -onis, θ. 2) conversio in fugam·

3) ἡλίον τροπή, solstitium, οὐ.

τρόπηξ, δ, manubrium remi.

τροπικός, tropicus, a, um.

τροπικῶς, tropice; figurate.

τρόπικς, ἡ, carina, -ae, θ.

τροπολογέω -ῶ· 1) tropice lo-
 quor, -i; tropis in sermone utor·

*2) νεοελ. muto, commuto.

τροπολογία, ἡ· 1) tropicus ser-
 mo; tropologia· *2) mutatio.

τροπολογικός, tropologicus.

τροπολογικῶς, tropologice.

*τροποποιέω -ῶ, muto.

*τροποποιήσις, ἡ, mutatio.

τρόπος, δ· 1) modus, -i, ἄ. 2) =
 μέθοδος, ratio, -onis, θ. 3) mos,
 moris, ἄ. consuetudo, -inis, θ. 4)
 ritus, -us, ἄ. 5) ἐν τῇ ρητ. tropus, -i.

τροπός, δ, lorum contortum, quo
 remus scalmo alligatur.

τροπόω -ῶ, in fugam verto.

τροῦλλος, δ, trullus, -i, ἄ.

τροφαλῖς, ἡ, caseus, -i, ἄ.

τροφεῖον, τό, συνήθ. τὰ -α, ali-
 mentum, -i, οὐ.

τροφεύς, δ, altor, -oris, ἄ.

τροφέω -ῶ, nutrio, -ire.

τροφή, ἡ· 1) cibus, -i, ἄ. 2) vi-
 ctus, -us, ἄ. *3) alimentum, οὐ.

τρόφιμος, ον· 1) alumnus, a, um·

*2) νεοελ. τὰ -α, alimenta.

τροφιμότης, ἡ, vis alendi.

τροφός, δ, altor, nutritor, ἄ. ||

ή τροφός, nutrix, -icis, θ.

τροφώδης, ες, nutriens -entis.

τροχάδην, currendo; cursim.

τροχάζω, celeriter curro.

τροχαῖκος, irochaicus, a, um.

τροχαῖος, δ, trochaeus, -i, ἄ.

τροχαλία, ἡ, trochlea, -ae, θ.

τροχαλίζομαι, volvor, -i.

τροχαλός, ἡ, δόν· 1) velox currens·
 2) rotundus.

τροχαντήρ, δ, pars puppis.

τροχάω -ῶ, curro, -ere.

τροχιά, ἡ, orbita.

τροχίζω· 1) rotā torqueo· *2) νε-
 οελ. cote acuo cultrum, μετφ. men-
 tem, ingenium acuo.

τρόχις, δ, cursor, -oris, ἄ.

τροχίσκος, δ, rotula, -ae, θ.

τροχοειδής, ες, rotae similis.

τροχοπέδη, ἡ, sufflamen, οὐ.

τροχός, δ, rota, -ae, θ.

τροβύλλον, τό, catinus, -i, ἄ.

τρυνάω -ῶ, vindemio, -are.

τρυνέω -ῶ, sicco, -are.

τρύγη, ἡ, vindemia, -ae, θ.

τρύγησις, ἡ, vindemia, θ.

τρυνγητής, δ, vindemiator, ἄ.

τρυνγητικός, vindemialis, e.

τρυνγητός, δ, vindemia, -ae, θ.

τρυνήτρια, ἡ, vindemiatrix, θ.

τρυνία, ἡ, faex, -cis, θ.

τρυνικός, ἡ, δόν, faecarius, a, um.

τρυνώδης, iaculentus, a, um.

τρυνώνιον, τό, parvus turtur.

τρυνών, δ, turtur, uris, ἄ.

τρύζω, murmuro, -are.

τρύμα, τό, foramen a terebra.

τρύμη, ἡ, homo, erantus.

τρύπα, ἡ, foamen -inis, οὐ.

τρυπάνη, ἡ, terebra, -ae, θ.

τρυπανίζω, terebro, -are.

τρύπανον, τό, terebra, θ.
τρυπάω -ῶ, terebro, -are -ῶμαι, terebror, -ari.

τρύπημα, τό, foramen, οὐ.
τρύπησις, ἡ, terebratio, θ.
τρυπητής, δ, terebrator, ἄ.
τρυπητήρ, δ, vas perforatum.
τρυπητός, terebratus, a, um.
τρυῖσις, ἡ, afflictio, θ.
τρυτανεύω, trutino, -are,
τρυτάνη, ἡ, trutina, -ae, θ.
τρυφάλεια, ἡ, galea, -ae, θ.
τρυφάω -ῶ, delicatē, vivo, -ere, deliciis ἢ luxui indulgeo.

τρυφερός, ἄ, ὄν· 1) tener, -era, erum· 2) luxuriosus, a, um.
τρυφερότης, ἡ, mollities, -ei θ.
teneritas -atis.

τρυφερός· 1) luxuriose· *2) νεοσλ. amore singulari.

τρυφηλός, ὄν, deliciis deditus, a, un voluptarius, a, um.

τρυφηλότης, ἡ, ad corporis oblectaments proclivitas.

τρυφηλός, voluptarie.

τρυφητικός, voluptati deditus.

τρυῖχος, τό, pannus lacer.

τρυῖχω, attero, -ere.

τρυῖχωσις, ἡ, afflictio, θ.

τρώω· 1) perforo· 2) attero.

τρώγλη, ἡ, caverna.

τρωγλοδύτέω -ῶ, ρ. in cavernam habito.

τρωγλοδύτης, δ, habitans in cavernas.

τρώγω· 1) rodo (-si), -ere· 2) edo ἢ comedo, -ere aliquid.

τρώκτης, δ· 1) comestor, vorator, ἄ. 2) λχθ. trocta trutta, θ.

τρωκτικός, ἡ, ὄν, vorax -acis *ἐν τῇ ζῳῳλ. rodens, entis.

τρωκτός, ἡ, ὄν, edulis, e.

τρώξιμος, ὄν, edulis, e.

τρώξις, ἡ, rosio, -onis, θ.

τρώσις, ἡ, vulneratio, θ.

τρωτός, ἡ, ὄν· 1) vulneratus, a, um· 2) συνήθ. vulnerabilis e; *3) νεοελ. τὸ τραπὸν μέρος τινός, quod in animo alicujus infirmum est.

*τρίπη, ἡ, perula, -ae.

τυγχάνω (τεύξομαι, ἐτυχον)· 1) — τιτός, α') adtingo (-tigi) -ere, ali-

quid; β') nanciscor, -i, aliquid; 2) ἀμετ. casu obvius fio incido in aliquid δθ. accido, -ere; contingo, -ere; || δ τυχών, qui primus se obtulit, quivis ἢ quivis unus, δθ. = vulgaris, vilis· || τυχόν, forte, casu, fortasse.

τυκτός, ἡ, ὄν, fabricatus, a, um.

τύλη, ἡ· 1) callus, ἄ. 2) gibbus cameli· 3) = στρώμα, culcita, θ.

τυλίσσω, convolvo (-vi), -ere aliquid; -ομαι, me convolvo, convolvor (-volutus sum), -i.

τυλοειδής, ἐς, callosus, a, um.

τύλος, δ, callus, ἄ. callum, οὐ.

τυλώω -ῶ, callosus reddo.

τυλώδης, ἐς, callosus, a, um.

τύλωμα, τό, callum, -i, οὐ.

τύλωσις, ἡ, callositas, -atis, θ.

τυλωτός, ἡ, ὄν, nodosus, a, um.

τύμβειος, α, ὄν, sepulcralis; e.

τυμβεύω, busto infero.

τύμβος, δ, bustum, -i, οὐ.

τυμβωρεύω -ῶ, sepulcra effodio; sepulcra depraeior.

τυμβωρευχία, sepulcrarum effusio.

τυμβωρύχος, sepulcri violator.

τυμπανίζω· 1) tympanum pulso,

tympanizo, -are· 2) = ξυλοκοπῶ, fustibus caedo, (verbero) aliquem.

τυμπάνιον, parvum tympanum.

τυμπανισμός, tympani pulsatio.

τυμπανιστής, tympanista, ἄ.

τυμπανίστρια, tympanistria, θ.

τύμπανον, tympanum, οὐ.

τυμπανοειδής, tympano similis.

τυπή, ἡ, ictus, -us, ἄ.

τυπικός, ἡ, ὄν, figuratus, a, um; typicus, a, um· || τὸ τυπικόν, ritualis liber ἢ liber rituum· β') ἐν τῇ

Γραμμ. grammaticae elementa.

τυπικώς, typice.

*τυπογραφεῖον, τό, officina typografica.

*τυπογραφικός, ἡ, ὄν, typographicus, a, um.

*τυπογράφος, typographus, ἄ.

*τυποκλοπία, ἡ, editio lipri fur-tim facta.

τυποκλόπος, δ, ἡ, qui libros fur-

tim edit.

τύπος, δ· 1) forma, -ae, θ. fi-

gura, -ae, θ. 2) exemplar· 3) nota, θ, signum, -i, οὐ. 4) ὥς ἐν τύπῳ, ut summattim dicam· 5) κατὰ τύπον, per figuram et formam, typice· 6) τύποις καὶ ἀναλώμασι, typis et sumptibus.

τυπώω -ω, signum imprimo.

τύπτω· 1) percutio (cussi), -ere, aliquem ἢ aliquid· 2) pulso· 3) tun-do· 4) cado (cecidī), -ere· 5) τύπτομαι, (ἐτύπην) ὑπό τινος, percutior (-cussus sum) ab aliquo· 6) μέσ. τύπτομαι, plango.

τύπωμα, τό· 1) figura, -ae, θ.

*2) νεοελ.=τύπωσις.

*τυπῶνω, aliquid typis exscribendum curo.

*τύπωσις, ἡ, typis exscriptio ἢ descriptio libri.

τυπωτικός, ἡ, ὄν· 1) figurans, -ntis· *2) νεοελ. οὐς. τὰ τυπωτικά, sumptus libri typis exscripti.

τυπωτός, expressus, a, um.

τυραννέω -ω· 1) tyrannus sum; tyrannidem obtineo, -ere; 2) severe tracto, -are, aliquem· ἐντεῦθ. *3) excrucio, -are, aliquem.

τυραννία, ἡ· 1) tyrannis, -idis, θ. tyrannicus dominatus· δδ. 2) crudelis dominatio; 3) μετφ. cruciatus, -us, δ.

τυραννίζω, cum tyranno facio.

τυραννικός, ἡ, ὄν, tyrannicus, a, um· *μετφ. impotens.

τυραννικῶς, tyrannice.

τυραννίς, ἡ, tyrannis, θ.

τυραννοκτονέω -ω, ρ. tyrannum occido.

τυραννοκτόνος, tyrannicida, δ.

τύραννος, tyrannus; rex crudelis ac superbus; homo crudelis.

τυρβάζω, perturbo, -are.

τυροβόλιον, τό, caseale, -is, οὐ.

τυροεῖς, εσσα, εν, caseo similis.

τυροκομείον, τό, caseale, -is, οὐ.

τυροκομέω -ω, caseos conficio.

τυροποιέω -ω, caseum facio.

τυροποιία, ἡ, casei confectio.

τυροποιός, δ, caseorum confector
τυρός, δ, massa lactis coacti; caseus, -ii, δ.

τυροφάγος, δ, tyrophagus, -i.

τυρώω -ω, in caseum cogo.

τυτθός, ἡ, ὄν, parvus, a, um.

τυφλός, ἡ, ὄν, caecus, a, um; oculis captus, a, um.

τυφλότης, ἡ, caecitas, -atis, θηλ. μετφ. mentis caecitas.

τυφλώω -ω, caeco, excaeco, obcaeco, -are, aliquem.

τυφλώδης, ες, caeco similis.

τύφλωσις, ἡ, excaecatio, θ.

τυφλώτω, caecutio, -ire.

τύφος, δ· 1) =καπνός, fumus, δ.

2) =ἐπαροις, typhus· 3) νόσ. febris continuata et ardens; typhus.

τυφώω -ω· 1) fumo infesto ἢ eneco· 2) effero et insolentem reddo, -ere, aliquem; —οῦμαι, efferror (elatus sum); insolesco, -ere; τετυφωμένος, η, ον, elatus, a, um.

τύφω· 1) =καπνίζω ιι, fumigo, -are, aliquid· 2) τύφομαι, ardeo, ere
τυφώδης πυρετός, febris continuata et ardens.

τυφών, δ, typhon, -onis, δ.

τυχαῖος, α, ον, fortuitus, a, um.

τυχαῖως, fortuito.

τύχη, ἡ, fortuna, θ. fors, -rtis, θ.

τυχηρός, α, ὄν· 1) fortuitus, a, um· 2) fortunatus, a, um.

τυχηρῶς· 1) fortuito, forte· 2) fortunate, secundā fortunā.

τυχικῶς, fortuito.

*τυχοδιώκτης, δ, fortunae persecutor, -oris, δ. erro, -onis, δ.

τύψις, ἡ· 1) percussio, -onis, θ. ictus, -us, δ. *2) νεοελ. τύψις συνειδήσεως, conscientiae stimulus conscientiae morsus ἢ cruciatus.

τῷ· 1) =τινί· 2) ἐπὶ. propterea.

τωθαστής, δ, irrisor, δ.

τωθαστικός, irrisorius, a, um.

*τώρα, nunc.

Τ

Τ, υ (ὕψιλον). 1) τὸ εἰκοστὸν γράμμα, littera, Υ. 2) ὡς ἀριθ. σημεῖον τὸ μὲν υ = quadringenti, ae, a, τὸ δὲ υ, = quadringenta millia.

ὑάγχη, ἡ, angina porcina.

ὑαῖνα, ἡ, hyaena, -ae, θ.

ὑακίνθινος, hyacinthinus.

ὑακίνθιος, hyacintheus, a, um.

ὑάκινθος, δ, hyacinthus (-os) ||

ἄ. δ Ὑάκινθος, Hyacinthus, ἄ.

ὑακινθώδης, hyacintho similis.

ὑαλίω. 1) pellucidus sum ut vitrum; vitrum imitor pellucidate. *2) — τι, ut vitrum pellucidum facio aliquid.

*ὑαλικόν, τό, πλ. τὰ ὑαλικά, vitreamina, -um, οὐ.

ὑάλινος, η, ον, vitreus, a, um; vitreolus, a, um.

*ὑαλιστερός, pellucidus ut vitrum.

ὑαλοειδής, ἐς, vitreus, a, um.

ὑαλόεις, εσσα, εν, vitreus, a, um.

*ὑαλοπωλείον, taberna vitriarii.

*ὑαλοπώλης, δ, vitrarius, ἄ.

ὑαλος, ἡ, vitrum, -i, οὐ.

ὑαλοσκεπής, vitris tectus, a, um.

ὑαλοτεχνίτης, δ, vitrarius, ἄ.

ὑαλουργεῖον, τό, officina vitri.

ὑαλουργός, δ, vitrarius, ἄ.

ὑαλόχρους, ουν, vitrei coloris.

ὑαλόω -ω, in vitrum verto.

ὑαλώδης, ἐς, vitreus, a, um.

ὑβος, δ, tuber, -eris, οὐ.

ὑβρίζω. 1) inoleasco ex nimia fortuna. 2) superbe tracto (aliquem). 3) — λoidωρῶ τινα, convicior (-atus, sum), -ari maledico (-xi), -ere, aliquid; —ομαι, contumeliam accipio.

ὑβρις, ἡ. 1) superbia, -ae, θ. arrogancia, θ. insolentia, θ. supercilium, οὐ. 2) injuria, -ae. 3) — λoidωρία, convicium, οὐ. contumelia.

ὑβρισμα, τό, injuria, -ae, θ.

ὑβριστής, δ, 1) injuriosus. *2) — οελ. maledictor, ἄ.

*Ἑλληνο-Λατινικὸν Λεξικὸν

ὑβριστικός, ἡ, ον, injuriosus, a, um; contumeliosus, a, um.

ὑβριστικῶς, injuriose, contumeliose, insolenter.

ὑβριστρία, ἡ, conviciatrix, θ.

ὑβριστός, ἡ, ον, contumeliā affectus, a, um.

ὑβωμα, τό, curvamen spinae.

ὑβωσις, ἡ, incurvatio, spinae.

ὑγαινῶ, valeo (-ui) — ere.

ὑγίανσις, ὑγίαισις, ἡ, sanatio, θ.

ὑγιαντός, ἡ, ον, sanabilis, e.

ὑγίεια (ὑγεία), ἡ, sanitas, θ.

ὑγιεινός, ἡ, ον, salubris, e. ὑγ. τόπος, salubris locus.

ὑγιεινῶς, salubriter.

ὑγιής, ἐς. 1) sanus, a, um. 2)

valens, -ntis; validus, a, um. 3)

ὑγιής νοῦς, mens sana.

ὑγιῶς, sane; belle, bene.

ὑγραζῶ, humidus sum.

ὑγραίνω, humecto, -are, aliquid;

—ομαι, humesco, -ere.

ὑγρανσις, ἡ, madefactio, θ.

ὑγρασία, ἡ, humiditas, θ. humor.

ὑγρός, ἄ, ον. 1) humidus, a, um.

2) madidus, a, um. 3) = ρενστός,

liquidus, a, um. 4) agilis, e; mol-

lis, e; flexibilis, e.

ὑγρότης, ἡ. 1) humor, ἄ. 2) fle-

xibilitas, θ. 3) teneritas, θ.

ὑγρῶς. 1) humide, liquide. 2) agi-

liter, molliter.

ὑδαλτός, α, ον, aquosus, a, um.

ὑδαρής, ἐς, ὑδαρός, ἄ, ον, ὑδα-

ρώδης, ἐς, aquosus, a, um.

ὑδαρότης, ἡ, natura aquosa.

ὑδατηρός, aquarius, a, um.

ὑδάτινος, η, ον, aquatilis, e.

ὑδάτιον, τό, aquula, -ae, θ.

ὑδατίς, ἡ. 1) gutta, -ae, θ. 2) ve-

sicula in cute.

ὑδατόχρους, -ους, -ουν, aquae

colorem habens.

ὑδατόω -ω, aquosum reddo.

ὑδατώδης, ἐς, ὑδατοειδής, ἐς,

aquosus, a, um.

ὕδρον, τό, tuber, -eris, οὐ.
 ὕδρα, ἡ, hydrus, ἄ, hydra, θ.
 ὕδραγωγεῖον, τό, aquaeductus, ἄ.
 ὕδραγωγέω -ῶ, aquam educo.
 ὕδραγωγία, ἡ, aquaedeductio, θ.
 ὕδραγωγός, ὄν, aquam educens.
 ὕδραίνω, irriго, -are.
 ὕδραϊος, α, ὄν, in aqua vivens.
 ὕδραργυρος, δ, argentum vivum;
 hydrargyrus, -i, ἄ.
 ὕδραυλικός, ἡ, ὄν, hydraulicus.
 ὕδρεα, ἡ, aquatio, -onis, θ.
 ὕδρεϊον, τό, hydra, -ae, θ.
 ὕδρευμα, τό, hydreuma, οὐ.
 ὕδρεύομαι, aquor.
 ὕδρευσις, ἡ, aquatio, -on'is, θ.
 ὕδρευτής, δ, aquator, -oris, ἄ.
 ὕδρία, ἡ, hydra, θ. situla, θ.
 *ὕδρογονόν, hydrogonum, οὐ.
 ὕδροκήλη, ἡ, hydrocele, -et, θ.
 ὕδρομέλι, τό, aqua mulsa.
 ὕδρομυγής, ἐς, aqua commixtus.
 ὕδρομύλος, δ, mola aquaria.
 *ὕδρονομεύς, δ, aquae distributor;
 aquarius, -ii, ἄ.
 ὕδροποσία, ἡ, aquae potus.
 ὕδροποστέω -ῶ, aquam bibo.
 ὕδροπότις, δ, aquae potor.
 ὕδρορροά, ὕδρορροή, ἡ, suggrunda, -ae, θ. stillicidium, οὐ.
 ὕδρος, δ, hydrus, -i, ἄ.
 ὕδροστάτης, δ, libella, -ae, θ.
 ὕδροφοβία, ἡ, aquaemetus; hydrophobia, -ae, θ. [boro.
 ὕδροφοβιάω -ῶ, hydrophobiā la-
 ὕδροφοβικός, hydrophobicus.
 ὕδροφοβός, ὄν, hydrophobiā la-
 borans; hydrophobus, a, um.
 ὕδροφορέω -ῶ, aquam fero.
 ὕδροφόρος, δ, aquam ferens; aqua-
 rius, -i, ἄ. aquator, -oris, ἄ.
 ὕδροχοεῖον, τό, aquale, -is, οὐ.
 ὕδροχοεύς, δ, aquam fundens.
 ὕδροχότη, ἡ, aquarium, οὐ.
 ὕδροχός, δ, aquarius, ἄ.
 ὕδροπιάω -ῶ, hydropē laboro.
 ὕδροπικός, hydropicus, a, um.
 ὕδρων, δ, hydropisis, -is, θ.
 ὕδωρ, τό 1) aqua; -ae, θ. ῥέον
 ὕδωρ, aqua viva 2) ὕδατα ὑγιεινά,
 ὕδατα θερμά, aquae, -arum; aquae
 medicatae.

ὕελος, κτλ. ἴδε ὕαλος κτλ.
 ὕεῖζω, pluviam immito.
 ὕετιος, α, ὄν, pluvius, a, um.
 ὕετός, δ, pluvia, -ae, θ.
 ὕετώδης, ἐς, pluviosus, um.
 ὕϊδιον, τό 1) filiolus, -i, ἄ. 2)
 porcellus, -i, ἄ.
 ὕϊκός, ἡ, ὄν, filialis, e.
 ὑιοθεσία, ἡ, adoptatio, θ.
 ὑιοθετέω -ῶ, adopto, -are.
 ὑιόθετος, ὄν, adoptatus, a, um.
 υἱός, δ, filius, -i, ἄ.
 υἱότης, ἡ, filietas, -atis, θ.
 ὑλάζομαι, ligna colligo.
 ὑλακή, ἡ, latratus, -us, ἄ.
 ὑλακτέω -ῶ 1) latro, -are* μετφ.
 ἡ καὶ δία ὑλακτεῖ, animus latrat 2)
 — τινα, latro aliquem.
 ὑλακτικός, ἡ, ὄν, latrabilis, e.
 ὕλαξ, ὑλακτητής (κύων), latrans,
 -ntis; latrator, -oris, ἄ.
 ὕλάω -ῶ=ὕλακτέω.
 ὕλη, ἡ 1) = ὀρυμός, silva, θ. 2)
 = ἔξωλον, materia, θ. lignum.
 ὕλητόμος, δ, lignicida, -ae, θ.
 ὕληφόρος, ὄν, ligna comportans.
 ὕλλιζω, defaeco, -are.
 ὕλιστήριον, τό, colum, -i, οὐ.
 ὕλικός, ἡ, ὄν, materialis, e.
 ὕλικῶς, materialiter.
 ὕλοτομέω -ῶ, ligna in silvis caedo
 ὕλοτομία, ἡ, lignatio in silvis.
 ὕλοτομική, ars ligna caedendi.
 ὕλοτόμος, ὄν, lignator, -oris, ἄ.
 ὕλότομος, ὄν, in silvis caesus.
 ὕλοφορέω -ῶ, ligna comparto.
 ὕλώδης, ἐς 1) silvovus, a, um.
 2) faeculentus, a, um.
 ὕμεδαπός, ἡ, ὄν, vestras, -atis;
 popularis vester.
 ὕμεῖς, vos τὰ βιβλία ὕμῶν, libri
 vestri οὐδεὶς ὕμῶν, nemo vestrum.
 ὕμέναιος, δ 1) carmen nuptiale,
 hymenaeus, -i, ἄ. 2) δ Ὑμέναιος,
 Hymenaeus, -i, ἄ.
 ὕμένινος, membranaceus, a, um.
 ὕμενοειδής, ἐς, ὕμενώδης, ἐς,
 membranae similis, e.
 ὕμέτερος, vester, tra, trum.
 ὕμήν, δ, membrana, -ae, θ.
 ὕμνέω -ῶ, cano (cecini) -ere.
 ὕμνησις, ἡ, cantio, θ.

ὕμνητήρ, ὕμνητής, δ, cantor alicujus; celebrator.

ὕμνητός, ἡ, ὄν, laudibus celebratus et celebrandus, a, um.

ὕμνητρια, ἡ, cantatrix, -icis, θ.

ὕμνογράφος, δ, hymnorum scriptor.

ὕμνολογέω -ῶ, hymnum canto.

ὕμνολογία, ἡ, hymnorum cantatio.

ὕμνολόγος, ὄν, hymnos dicens.

ὕμνος, δ, hymnus, -i, ἄ. carmen, -inis, οὐ.

ὕμνωδέω -ῶ, hymnos canto.

ὕμνωδία, ἡ, hymnorum cantatio.

ὕμνωδός, δ, hymnos canens.

ὕνις, ὕννις, ἡ, vomer, -eris, οὐ.

ὕοβοςκός, ὕοβότης, ὑπόβλος, δ, subulcus, -i, ἄ.

ὕοσκάμος, δ, hyoscyamus, ἄ.

ὕπαγγέλλω, clam nuncio.

ὕπαγορεύσεις, ἡ 1) dictatio, -onis.

ὕπαγορεύω 1) dicto, -are 2) = προτρέπω, adhortor, -ari.

ὕπάγω 1) subduco (-xi, -ere, aliquid 2) ὕπαγω (= καλῶ) τινά εἰς δίκην, in judicium aliquem adduco, aliquem reum facio 3) ὕπαγω τί τινι, sudjicio aliquid alicui 4) = ὕπαγω τι εἰς τι, refero aliquid ad aliquid 5) = προάγω, procedo, -ere 6) = πορεύομαι, eo, -ire 7) decipio, -ere, aliquam 8) = ὑπάγομαι τινά τινι, adlicio aliquem aliqua re 9) ὑπάγομαι τινα, subjugo, -are, aliquem *10) νεοελ. ὑπάγομαι εἰς τινα ἢ εἰς τι, ad aliquem pertineo, alicujus sum.

ὕπαγωγή, ἡ, deceptio, θ.

ὕπάδω, succino, -ere.

ὕπαιθρον, τό, subdiale, -is, οὐ.

ὕπαιθριος, ὕπαιθρος, ὄν, subdialis, e; qui sub divo est.

ὕπαινισσομαι, subobscurare declaro ἢ innuo.

ὕπαίρω, leviter adtollo.

ὕπαισχρος, ὄν, subturpis, -e.

ὕπαισχύνομαι, suppuet me paulum pudet me.

ὕπαιτιος, ὄν, obnoxius crimini ἢ facinori; non innocens.

ὕπακοή, ἡ, obedientia, θ.

ὕπακολουθέω -ῶ, subsequor.

ὕπακούω 1) ausculto, -are, alicui; obedio (-ivi), -ire, alicui 2) subaudio, -ire.

ὕπακτικός, ἡ, ὄν, alvum ciens.

ὕπαλγέω -ῶ, suddoleo, -ere.

ὕπάλειψις, ἡ, inunctio, θ.

ὕπαλλαγή, ἡ, immutatio, θ.

ὕπαλλάσσω, commuto, -are.

ὕπάλληλος, ὄν 1) subalternus, a, um. *2) νεοελ. οὐδ. qui munere aliquo fugitur.

ὕπαλοιφή, ἡ, illitio, -onis, θ.

ὕπαμβλύνω, subobtundo, -ere.

ὕπαμφιέννυμι, induo sub.

ὕπανάγω, subduco, -ere.

ὕπανακόπτω, retundo, -ere.

ὕπανδρεύω, conjugio, illigo, nuptui do; matrimonio conjungo—ομαι, α') ἐπὶ ἀνδρ. uxorem duco; in matrimonium duco aliquam β')

ἐπὶ γυν. nubo (-psi) -ere, alicui.

ὕπανδρία, ἡ, matrimonium, ii, οὐ. conjugium, ii, οὐ.

ὕπανδρος γυνή, viro subdita.

ὕπάνειμι, paulatim recedo.

ὕπανθέω -ῶ, florere incipio.

ὕπανίσταμαι, adsurgo.

ὕπαντάω -ῶ (τινι) obvius alicui venio ἢ fio, obviam eo.

ὕπάντησις, ἡ, obviam itio.

ὕπαρ, τό, visio vera.

ὕπαρκτης, ὄν, substantivus.

ὕπαρκτός, ἡ, ὄν, existens, -ntis.

ὕπαρξις, ἡ 1) existentia, θ. 2) = οὐσία, substantia, θ.

ὕπαρξή, ἡ, initium, -ii, οὐ. ἐξ ὕπαρξης, ab inchoato.

ὕπαρξια, ἡ, legatio, -onis θ.

ὕπαρχος, δ, legatus, -i, ἄ.

ὕπάρχω 1) initum facio, primus facio, aliquid 2) = εἰμί, ὑπάρχω, sum (fui), esse δθ. τὰ ὑπάρχοντα, bona, -orum, οὐ. facultates, -um, θ. 3) ὑπάρχω τινι, (τῷ Κύρῳ), alicui addictus sum, alicui adjumento sum 4) ἀπρὸς. ὑπάρχει μοι τοῦτο ποιεῖν, hoc mihi facere licet 5) impero, -are 6) —ομαι, incipio.

ὕπασπιστής, δ, qui clipeum gestat δθ. satelles, -itis, ἄ.

ὕπαστρᾶπτω, refulgeo, -ere.

ὕπατεία, ἡ, consulatus.

ὕπατεύω, consulatum, gero (gesi), -ere, consul sum.

ὕπατικός, ἡ, ὄν, consularis.

ὕπατικῶς, consulariter.

ὕπατος, ἡ, ὄν, ἐπίθ. summus, a, um || ὁ ὑπατος (ἐν Ρώμῃ) consul, -is, ἄ.

ὕπανυάζω, subsplendesco, -ere; subluceo, -ere.

ὕπανυος, ὄν, qui est sub luce.

ὕπαφίημι, subtus emitto.

ὕπαφρίζω, paulululum, spumo.

ὕπέγγυος, ὄν, qui fidejussores dedit sadistatus, a, um.

ὕπεγγύως, sadistato vadato.

ὕπεικτικός, ἡ, ὄν, qui cedit.

ὕπεικω, ὑπεικάθω *τινί* 1) cedo ἡ concedo (cessi) alicui 2) = χαρίζομαι, obsequor, -i.

ὕπειμι, subeo, -ire.

ὕπειξ, ἡ, cessio, -onis, ὅ.

ὕπεισάγω, subintroduco, -ere.

ὕπεισδύρομαι, clam introeo.

ὕπεισέρχομαι, clam subeo, -ire.

ὕπεκδέχομαι, expecto, -are.

ὕπεκδύομαι, clam me exuo.

ὕπεκκαίω, succendo, -ere.

ὕπέκκαυμα, fomes, -itis, ἄ.

ὕπέκκαυσis, ἡ incensio, ὅ.

ὕπεκκλέπτω, clam et furtim eripio; furto sudduco, -ere.

ὕπεκτείνω, subtus extendo.

ὕπεκτίθημι, clam expono, -ere; —εμαι, clam transporto.

ὕπεκτρέπω, clam avertō.

ὕπεκφέρω, clam effero.

ὕπεκφεύγω, subter fugio.

ὕπεκχέω, effundo, -ere.

ὕπελαύνω, subigo, -ere.

ὕπεναντιόδομαι -οῦμαι, paululum adversor alicui.

ὕπεναντίος, ἄ, ὄν, contrarius, adversarius, a, um; hostis, -is, ἄ.

ὕπεναντιότης, contrarietas, ὅ.

ὕπεναντίοις, ἡ, repugnantia.

ὕπενδίδωμι, paullatim cedo.

ὕπενδυμα, τό, ὑπενδύτης, ὁ, interor vestis.

ὕπεξάγω, seabduco, -ere.

ὕπεξαγωγή, ἡ, subductio, ὅ.

ὕπεξαιρέσις, ἡ 1) subtractio, -onis, ὅ. 2) = κλοπή, suppressio, ὅ.

ὕπεξαιρέω -ῶ, καὶ -οῦμαι, clam aufero, aliquid.

ὕπεξέρχομαι, clam egredior.

ὕπεξίσταμαι clam exeo et prove-nio —σοι τῆς ὁδοῦ, cedo tibi viā dicedo, -ere.

ὕπεξούσιος, α, ὄν, alterius potesta, ti subjectus, a, um.

ὕπεξουσιότης, ἡ, subjectio, ὅ.

ὕπέρ 1) μετὰ γεν. α') supra (μετ' αἰτ.) : ὑπὲρ ἡμῶν κατοικεῖ, supra nos habitat β') super (μετ' ἀφαιρ.) γ') pro (μετ' ἀφ.) 2) μετ' αἰτιατ. α') supra, super (μετ' αἰτ.), ὑπὲρ τὰς δυνάμεις, supra vires β') trans ultra (μετ' αἰτ.), ὑπὲρ τὰ ὄρια, ultra terminum.

ὕπεραγάλλομαι, maxime laetor.

ὕπεράγαμαι, supra modum admiror, immodice admiror, -ari.

ὕπεράγαν, supra modum.

ὕπεράγιος, α, ὄν, admodum sanctus, sanctissimus, a, um.

ὕπεραγιότης, sanctitas excellens.

*ὕπεραίμωσις (*ὕπεραμία), ἡ, nimia, sanguinis copia.

ὕπεραίρω 1) extollo, -ere ἡ effero supra 2) —τινά τι, excello, antecello aliquem aliqua re 3) —ομαι, meipsum extolo, ἡ effero.

ὕπερακοντίζω, ultra jaculor.

ὕπερακοῦω, plane audio.

ὕπεραλγέω -ῶ, perdoleo.

ὕπεραλγής, ἐς, nimio dolore affectus; gravi dolore plenus.

ὕπεράλπειος, transalpinus.

ὕπερανθήω -ῶ, immodice floreo.

ὕπεράνθρωπος, ὄν, qui supra hominem est.

ὕπερανίσταμαι, emineo, -ere.

ὕπεράνω, supra.

ὕπεραπολογέομαι -οῦμαι, pro aliquo dico.

ὕπεραρέσκω, eximie placeo.

ὕπεράριθμος, ὄν, qui est ultra numerum.

ὕπερασπίζω *τινά*, clypeo aliquem protego ὅθ. propugno alicui —ομαι ὑπό υἱος, defendor.

ὕπεράσπισις, ἡ, ὑπερασπισμός, ὁ, propugnatio, ὅ. defensio, ὅ.

ὕπερασπιστής, propugnator, ἄ.

ὑπερασπίστρια, propugnatrix.
ὑπεραυγάζω, valde splendo.
ὑπεραυγής, ἐς, valde splendens.
ὑπεραυξάνω, ῥῆμ. supra modum augeo.

ὑπεραυχέω -ῶ, valde glorior.
ὑπεράχθομαι, valde doleo, -ere.
ὑπερβαίνω, transgredior (-essus sum) -i, aliquid.

ὑπερβαλλόντως, supra modum.
ὑπερβάλλω· 1) supero, -are, aliquid· 2) = ὑπερέχω, supero.

ὑπερβαρέω -ῶ, nimis gravo.
ὑπερβαρέης, ἐς, praegravis, e.
ὑπέρβασις, ῆ, transgressio, θ.
ὑπερβατός, ῆ, ὄν, qui transcendere potest.

*ὑπερβέβαιος, nimis certus.
ὑπερβιβάζω, traduco, -ere.
ὑπερβολή, ῆ· 1) transmissio trajectio, -ōnis, θ. 2) = μεγάλυνσις, exaggeratio, θ. 3) εἰς ὑπερβολήν, ὑπερβολῇ, extra modum, supra modum.

ὑπερβολικός, immodicus, a, um.
ὑπερβόρειος, hyperboreus, a, um.
ὑπέργειος, qui supra terram est.
ὑπεργηρος, ον, ὑπεργήρωσις, ων, decrepitis, a, um.

ὑπέρδασυς, υ, valde hirsutus.
ὑπερδίδωμι, de pro aliquo.
ὑπερδιψάω -ῶ, valde sitio, -ire.
ὑπερδιψος, ον, valde sitiens.
ὑπερδοξάζω, valde glorifico.
ὑπερδύναμος, ον, valde potens.

ὑπερδίδω, suffulcio, -ire.
ὑπέρεισις, ῆ, sustentatio, θ.
ὑπέρεισμα, fulcimentum, οὐ.
ὑπερέκειμαι, promineo, -ere.
ὑπερέκκρισις, nimis evacuatio.
ὑπερέκτασις, ῆ, extensio ultra.
ὑπερεκτείνω, ultra extendo.

ὑπερεκφύγω, effugio, -ere.
ὑπερεκχέω, supereffundo, -ere.
ὑπερέκχυσις, ῆ, superffusio, θ.
ὑπερελαύνω, transmittō, -ere.
ὑπερεμβάλλω, intermitto, -ere.
ὑπερένδοξος, clarissimus, a, um.
ὑπερεξάγω, supero, -are.

ὑπερεξαίρω, valde extollo.
ὑπερεπαίρω, valde extollo.
ὑπερεπείγω, valde urgeo.

ὑπερερεθίζω, valde irrito.
ὑπερέρομαι, suppergredior.
ὑπερεσθίω, immoderate edo.
ὑπερευχαριστέω -ῶ, summas gratias ago (alicui).

ὑπερέχω· 1) aliquid teneo super, attolo, -ere, aliquid· 2) — τινός, superenineo aliquem ῆ aliquid; 3) = ὑπερβάλλω, supero, -are.

ὑπερέχω, extra modum ferveo.
ὑπερήδομαι, supra modum (mirifice) delector, ari.

ὑπερημερία, ῆ, delictum et multa ejus qui intra diem conductum non solvit debitum, vel non praestat id quod debuit.

ὑπερήμερος, qui intra diem conductum non solvit debitum, vel non praestat id quod debuit.

ὑπερηφάνεια καὶ ὑπερηφανία, ῆ, superbia, arrogantia, -ae, θ.
ὑπερηφανεύομαι, superbio, -ire (aliqua re).

ὑπερήφανος, ον, superbus, a, um; arrogans, -ntis.

ὑπερηφάνως, superbe.
ὑπερθαυμάζω, valde admiror.
ὑπερθεν, desuper; supra.

ὑπερθεματίζω, pretium licitando augeo; pluris licitor, -ari.

ὑπερθεματισμός, δ, pretii licitando auctio, adjectio, θ.

ὑπερθεματιστής, δ, qui pretium licitando auget, qui plus adjicit.

ὑπερθερμαίνω, ε. supra modum calefacio; —ομαι, supra modum calefio ῆ calesco.

ὑπερθερμασία, ῆ, nimius calor· ὑπέρθερμος, ον, supra modum calidus; nimis calidus; a, um.

ὑπέρθεσις, ῆ· 1) dilatio, -ōnis, θ. mora, -ae, θ. 2) ἐν τῇ γῶμμ. superlativus gradus.

ὑπερθετικός, superlativus, a, um.
ὑπερθέω, ultra curro.

ὑπερθνήσκω, pro alio morior.
ὑπερίπταμαι, supervolo, -are.

ὑπερίσθιμω -ῶ, isthmum supero
ὑπερίσταμαι τινός, a capite aliqujus sto ὀθ. tueor.

ὑπερίστωρ, nimium doctus.
ὑπερισχύω, praevaleo, ere.

ὑπερκαθίζω, praesideo, -ere.
 ὑπερκαίω, nimis uro, -ere.
 ὑπερκάμνω, pro aliquo laboro.
 ὑπέρκειμαι, superjaceo, -ere, super aliquo jaceo, ere.
 ὑπερκινδυνεύω τινός, periclitor pro aliquo.
 ὑπερκλύω, inundo, -are.
 ὑπέρκλυσις, ἡ, inundatio, ὅ.
 ὑπερκόλαεύω, nimis adolor.
 ὑπερκομίζω, transveho, -ere.
 ὑπέρκοπος, ὄν, nimis fessus, defessus, fatigatus, a, um.
 ὑπερκορέννυμι, exsaturō, -are.
 ὑπερκόρως, satis superque.
 ὑπερκόσμιος, supramundanus, a, um; qui supra mundum est.
 ὑπερκρατής, ἐς, praepotens.
 ὑπερκυάνεος, maxime caeruleus
 ὑπερκύπτω, caput profero ad prospiciendum;.
 ὑπέρλαμπρος, ὄν, praeclarus, a, um; praelustris, e.
 ὑπερλαμπρύνομαι, supra modum me ostendo et jacto.
 ὑπερλάμπω, praeluceo, -ere.
 ὑπερλευκαίνω, nimis dealbo.
 ὑπέρλευκος, ὄν, supra modum albus, a, um.
 ὑπερλυπέσθαι -οῦμαι, sum maestus supra modum.
 ὑπερμαχέω -ῶ τινος, propugno (-are) pro aliquo.
 ὑπερμάχησις, ἡ, propugnatio, ὅ.
 ὑπερμάχομαι=ὑπερμαχῶ.
 ὑπέρμαχος, ὄν, qui propugnat; propugnator, -oris.
 ὑπερμεγέθης, immensus, a, um.
 ὑπέρμετρος, immodicus, a, um.
 ὑπερμέτρως, immodice.
 ὑπερμήκης, praelongus, a, um.
 ὑπερνικάω -ῶ, longe supero.
 ὑπέρογκος, ὄν 1) permagnus, a, um; 2) valde superbus.
 ὑπεροικέω -ῶ, habito supra.
 ὑπερόμοιος, plus quam similis.
 ὑπερόπτῃς, ὅ, contemptor, ἄ.
 ὑπεροπτικός, ἡ, ὄν, contemnens, -ntis; superbus, a, um.
 ὑπεροπτικῶς, contemptim.
 ὑπερόπτως, superbe.
 ὑπερόρασις, ἡ, despiciatio, ὅ.

ὑπεροράω -ῶ τινος ἢ τι, despicio (-exi), -ere aliquem ἢ aliquid.
 ὕπερος, ὄν, pistillum, -i, οὐ.
 ὑπερουράνιος, supercoelestis.
 ὑπερούσιος, supersubstantialis.
 ὑπεροχή, ἡ, eminentia, ὅ.
 ὑπέροχος, ὄν, eminens.
 ὑπεροψία, ἡ, despicientia, ὅ.
 ὑπερπηδάω -ῶ, ὅ, transilio -ire, μεταφ. α') supero, -are β') transgredior, -i, aliquid.
 ὑπέρτικρος, peracribus, a, um.
 ὑπερπίνω, nimium bibo, -ere.
 ὑπερπλήρωσις, nimia repletio.
 ὑπέρπλουτος, praedives, -itis.
 ὑπερποθέω -ῶ, nimis desidero.
 ὑπερπολάζω, inundo, -are.
 ὑπέρπολος, πόλλη, υ, permultus a, um; supra modum multus.
 ὑπερπονέω -ῶ 1) nimis laboro; labore me conficio 2) ὕπερπονῶ τινος, pro aliquo laboro.
 ὑπέρσεμνος, ὄν, nimis gravis; nimis magnificus, a, um.
 ὑπέρσκληρος, praedurus, a, um.
 ὑπερσκληρύνω, praeduro, -are.
 ὑπέρσοφος, ὄν, sapiens supra quam dici potest.
 ὑπεροστένω, nimis gemo.
 ὑπεροστέργω, immoderate amo.
 ὑπεροσίβω, nimis splendeo.
 ὑπερσυντέλικος, ὅ, plusquamperfectum (ὑπὸν. tempus).
 ὑπέρτασις, ἡ, elevatio, ὅ.
 ὑπέρτατος, ἡ, ὄν, supremus summus, a, um.
 ὑπερτείνω, supra aliquid tendo; -ομαι, extollor et evehor supra.
 ὑπερτείνω (οὐδ.), supero, -are; superior sum.
 ὑπερτέλειος, ὄν, plus quam perfectus; nimium perfectus.
 ὑπερτερέω -ῶ, superior sum.
 ὑπέρτερος, α, ὄν, superior, (-ius).
 ὑπερτίθημι, superpono, -ere; ὑπερτίθεμαι α') transgredior, praetervohor, -i, β')=ἀναβάλλομαι, procrastino.
 ὑπερτιμάω -ῶ 1) supra modum honoro -ῶμαι, praeferor in honore 2) nimis ἢ magno aestimo ἢ

indico pretio (aliquid).

*ὑπερτίμησις, ἡ, amplificatio pretii; caritas, -atis, ὅ.

ὑπέρτιμος, ον, supra modum honoratus; honoratissimus.

ὑπερσύθροος, ον, subruer, a, um.

ὑπερσύψηλος, praealtus, a, um.

ὑπερσύνω -ῶ, in altum eveho; dignitate augeo (aliquid).

ὑπερσύνωσις, ἡ, nimia, elevatio.

ὑπερφαλάγγις, ἡ, extensio aciei ultra cornua || *γεωλ. cornuum hostium circumventio.

*ὑπερφαλαγγίζω, cornua, hostium circumvenio.

ὑπερφάλαος, ον, praepotens.

ὑπερφάλαος, superbe.

ὑπερφίλει -ῶ, nimis diligo.

ὑπερφίλος, ον, nimis, amicus.

ὑπερφιλότης, ον, qui immodice honoribus studet.

ὑπερφρονέω -ῶ 1) supra modum de me sentio insolesco, -ere (aliquare) 2) = περιφρονῶ, contemno despicio, -ere.

ὑπερφυής, ἐς, naturae modum excedens; eximius, a, um.

ὑπερφυῶς, supra modum mirum in modum, mirifice.

ὑπερφύομαι, cresco super.

ὑπερφυσάω -ῶ, nimis inflo.

ὑπερφυῖς, ἡ, superfusio.

ὑπερψυχος, ον, animo superior.

ὑπερψυχρος, nimis frigidus.

ὑπερψύχω, nimis refrigero.

ὑπερφά, ἡ, palatum, -i, οὐ.

*ὑπερῶκεάνιος, ον, qui trans oceanum est.

ὑπερφῶν, τό, summa aedium pars; superior domus.

ὑπερφῶς, α, ον, qui in summa aedium parte est.

ὑπερφῶρος, ον, tempus legitimum excedens.

ὑπεσταλμένος, submisso.

ὑπεύθυνος, ον 1) reddendae rationi obnoxius 2) γεωλ. qui rem aliquam praestare ἢ periculum rei alicujus sustinere debet.

ὑπέχω 1) suppono, -ere; submitto, -ere 2) αἰτῶν, δίκην —, culpam, causam sustineo.

ὑπήκοος, ον 1) obediens, -ntis 2) = ὁ ὑπὸ τινι ὄν, subditus, a, um.

ὑπηρεσία, ἡ 1) ministerium, οὐ. opera, ὅ. 2) obsequium, -i, οὐ. *3) γεωλ. α') ὑπ. ἐπαλλήλου, munus, eris, οὐ. officium, οὐ.

ὑπηρετέω -ῶ 1) ministro, -are, alicui 2) = χαρίζομαι, operam de al cui *3) γεωλ. α') — ἐν τῇ οἰκίᾳ, servitio, -ire β') — ὡς ἐπάλ. officium praesto γ') — ἐν τῷ στρατῷ, stipendia, facio ἢ mereo militiam exerceo.

ὑπηρέτημα, ministerium.

ὑπηρέτης, ὁ 1) minister, ἄ. ministrator, ἄ. 2) = οἰκέτης.

ὑπηρέτης, ἡ, ministratio, ὅ.

ὑπηρετικός 1) ministratorius, a, um 2) famularis, e.

ὑπηρέτις, ὑπηρέτρια, ἡ 1) ministra, -ae, ὅ. 2) famula, -ae, ὅ.

ὑπηρέτω -ῶ, resono, -are.

ὑπισχνέομαι -οῦμαι 1) promitto (-misi, issum), -ere 2) polliceor (-itus sum), -eri alicui aliquid.

ὑπισχνος, ον, aliquanto macer.

ὑπναλέος, ὑπνηλός, ἡ, ὄν, somnolentus, a, um.

ὑπναλέως, somnolose.

ὑπνητικός, ὑπνηνός, ἡ, ὄν, ad somnum proclivis, e.

ὑπνίζω, dormire facio.

ὑπνος, ὁ, somnus, -i, ἄ.

ὑπνώω -ῶ, dormio, -ire.

ὑπνώδης, ἐς, somniculosus.

ὑπνώτω, dormito, -are.

ὑπνωτικός, ἡ, ὄν, somnificus.

ὑπό, 1) μετὰ γεν. α') ἐπὶ τόπον, sub (μετ' ἀφ.) β') μετφ. ὑπὸ μαστίγων, sub verberibus, τ. ἔ. verberibus aducti γ') ἐπὶ αἰτίον, ab (μετ' ἀφ.) ἢ ἀπλ. ἀφαιρ. prae (μετ' ἀφ.) 2) μετὰ δοτ. α') ἐπὶ τόπον sub (μετ' ἀφ.) β') μεταφ. εἰμι ὑπὸ τινι, sub aliquo sum, sub imperio alicujus sum 3) μετ' αἰτ. α') ἐπὶ τόπον sub (μετ' αἰτ.) β') ἐπὶ χρόνον sub (μετ' αἰτ.) γ') ὑπὸ τινα γίγνομαι, in alicujus potestatem venio.

ὑποβάθρα, ἡ, ὑπόβαθρον, τό, fulcrum, -i, οὐ. scabellum, οὐ.

ὑποβαίνω, subeo, -ire.

ὑποβάλλω·1) subjicio (-jeci)-ere, aliquid alicui ἢ sub aliquid ; suppono (-osui -ere), aliquem ἢ aliquid alicui· *2) νεοελ. α') — τι εἰς τὴν κρίσιν τινός, rem alicujus iudicio permitto· β') — νομοσχέδιον, rogationem fero (de re), rogationem promulgo.

ὑπόβασις, ἡ· 1) basis, θ. fundamentum, οὐ. 2) descensus.

ὑποβαστάζω, sustento.

ὑποβιβάζω· 1) subduco, -ere· 2) — ἐλατῶ, deprimō, -ere; —ομαι, demittor (-missus sum) -i.

ὑποβιβασμός, δ· 1) subductio, -onis, θ. 2) depressio, θ.

ὑπιβιβρώσκω, subedo, -ere; ὑποβέβρωται, subrosus est.

ὑποβλαστάνω, suppullulo, -are.

ὑποβλέπω· 1) limis ἢ torvis oculis adspicio· 2) improbe et torve adspicio· 3) suspicor.

ὑπόβλημα, τό, substramen.

ὑποβοηθῶ -ῶ, suggero.

ὑποβολεύς, δ, subornator.

ὑποβολή, ἡ· 1) subjectio, θ. 2) subjectio rei falsae pro vera· 3) admonitio, -onis, θ.

ὑποβολιμαίος, α, ον, suppositus a, um, suppositicius, a, um.

ὑπόβραχυς, υ, subbrevis, e.

ὑποβρέχω, submadefacio, -ere.

ὑποβρύχιος, submersus, α, um.

ὑπογάστριον, abdomen, οὐ.

ὑπόγειος, subterraneus, α, um.

ὑπογένηιον, inferior par menti.

ὑπογλυκαίνω, subdulcem facio.

ὑπόγλυκνυς, υ, subdulcis, e.

ὑπογλώσσιος, **ὑπογλώττιος**, ον, qui sub lingua est.

ὑπογλωσσίς, καὶ **ὑπογλωττίς**, ἡ, linguae radix.

ὑπογραμματεύς, δ, scribe secundarius ἢ inferior.

ὑπογραμμός, δ, forma praescripta, exemplar, -aris, οὐ.

ὑπογραφή· 1) subscriptio· 2) διαγραφή, delineatio, θ. 3) — ὀφθαλμῶν, infrictio stibii suboculis.

ὑπογράφω· 1) subscribo (-psi, -ptum, -ere), aliquid· 2) διαγράφω, σκιαγραφῶ τι, delineo, -are, aliquid.

ὑποδακρύω, sublacrymor.

ὑποδανύζω, ignem suscito.

ὑποδεέστερος, inferior, -ius.

ὑπόδειγμα, τό· 1) documentum, indicium, -ii, οὐ. 2) formula, -ae, θ. exemplar, -aris, ἄ.

ὑποδειγματικός, exemplaris, e.

ὑποδείκνυμι καὶ ὑποδεικνύω, submonstro -are; subostendo.

ὑπόδειξις, ἡ, submonstratio.

ὑποδέκτης, δ, susceptor, ἄ.

ὑποδέσμαι, ἴδε ὑποδέω.

ὑποδέραιον, ornamentum colli.

ὑποδέραιος, ον, collum cingens.

ὑπόδεσις, ἡ· 1) subligatio, -onis, θ. 2) calceatus, -i, ἄ.

ὑποδέχομαι, suscipio (-cepi), -ere, aliquem ἢ aliquid.

ὑποδέω· 1) sublego, -are, aliquid· 2) calceo, -are· 3) —ομαι, me calceo ἢ calceor.

ὑποδηλώω -ῶ, subindico.

ὑποδηλώσις, ἡ, significatio, θ.

ὑπόδημα, τό· 1) calceamentum, -i, οὐ. calceatus, -us, ἄ. calceus, -i, ἄ. 2) στράτα. calga, -ae, θ.

ὑποδημάτιον, τό, calceolus, ἄ.

ὑποδηματοποιεῖον, sutrina, θ.

ὑποδηματοποιός, **ὑποδηματογράφος**, δ, sutor, calceator, ἄ.

ὑποδιαίρεσις, ἡ, subdivisio, θ.

ὑποδιαίρεω -ῶ, subdivido.

ὑποδιάκονος, δ, minister inferior.

ὑποδιαστολή, ἡ, subdivinctio, θ.

ὑποδιδάσκαλος, subdoctor, ἄ.

ὑποδιδράσκω, clam aufugio.

ὑποδιευθυντής, δ, subdirector, ἄ.

ὑποδίδωμι, cedo, -ere.

ὑπόδικος, δ, reus, -i, ἄ. ἡ ὑπόδικος, rea, -ae, θ.

ὑποδιοικητής, suppraefectus, ἄ.

ὑπόδουλος, ον, subjectus servitute.

ὑποδοχή, ἡ· 1) exceptio hospitii,

2) approbatio, -onis, θ.

ὑπόδρομος, δ, hypodromus, ἄ.

ὑπόδυσις, ἡ, receptus.

ὑποδύομαι τι, subeo (-ii), -ire.

ὑποζεύγνυμι καὶ ὑποζεύγνύω· 1) subjungo (-xi, -nctum), -ere· 2) subjugo, -are, aliquem.

ὑπόζευξις, ἡ, subjunctio, θ.

ὑποζύγιον, τό, jumentum, οὐ.

ὑποζυγών -ω, subjugo, -are.
 ὑπόζωμα, ὑπόζωμα, τό, praecinctio, -onis, θ.
 ὑποζώννυμι καὶ ὑποζωννύω, succingo, praecingo, (-xi), -ere — νμαι, me succingo ἢ succingor, -i.
 ὑποθάλλω, foveo, aleo, aliquid.
 ὑπόθεμα, τό, suppositorium.
 ὑποθερμαίνω, sensim calefacio —ομαι, sensim calefio.
 ὑπόθερμος, paululum calidus.
 ὑπόθεσις, ἡ· 1) suppositio, -onis, suppositum, -i, οὐ. 2) argumentum, -i, οὐ. 3) sumptio· 4) propositio, θ. οὐ. *5) νοεῖ. α') conjectura, -ae, θ. β') negotium, -ii, οὐ.
 ὑποθετικός, conditionalis, e.
 ὑποθίω, procuro, -ere.
 ὑποθήκη, ἡ· 1) pignatio, θ. 2) = συμβουλή, consilium monitum, οὐ.
 ὑποθλίβω, leviter premo.
 ὑποκαθήμεαι, ὑποκαθέζομαι, subsideo, -ere.
 ὑποκαθίζω, insidis colloco.
 ὑποκαθίστημι, substituo.
 ὑποκαίω, succendo, -ere.
 ὑποκαπνίζω, suffumigō, -are.
 ὑποκαρδῖος, ον, qui est sub corde: sub corde latens.
 ὑποκαρπίος, qui sub carpo est.
 ὑποκάτω, in ma parte, in inferiori loco infra, subtus.
 ὑποκάτωθεν, ex inferiori parte.
 ὑπόκαυμα, suscitabulum, οὐ.
 ὑπόκαυσις, hystericus, θ.
 ὑπόκειμαι· 1) subjaceo. -ere, alicui re· 2) subjectus sum alicui.
 ὑποκειμενον, τό· 1) subjectum, οὐ. 2) argumentum, οὐ. 3) id quod tractatur· 4) propositum, οὐ.
 ὑποκειμενικός, subjectivus.
 ὑποκειμενῶς, subjective.
 ὑποκείρω, subtus tondeo.
 ὑποκεντέω -ω, subter pingo.
 ὑποκινέω -ω, leviter moveo, -ere· *μετφ. excito, incito, -are.
 *ὑποκίνησις, ἡ, incitatio, θ.
 *ὑποκινήτης, δ, incitator, ἄ.
 ὑποκλάω, paululum fleo.
 ὑποκλέπτω, suffūrō, -ari, clam subtraho (-xi, ere), aliquid.
 ὑποκλινής, subjectus, a, um.

ὑποκλίνω, reclino sub aliquid· —ομαι τι, succumbo alicui.
 *ὑπόκλισις, ἡ, salutatio, θ.
 ὑποκλύζω· 1) proluo, -ere· 2) inundo, -are.
 ὑπόκλυσις, subluviae, -ei, θ.
 ὑποκλυσμός, δ, prolutio, θ.
 ὑποκνίζω· 1) pruritus moveo, -ere· 2) exstimulo excito, are· 3) παθῇ. prurio libidine.
 ὑποκοιλῶ, excavo, -are.
 ὑπόκοιλος, ον, cavus, (in imo).
 ὑποκόπτω, succido, -ere.
 ὑποκορίζομαι τινα, 1) subblandior alicui; honestiore ἢ turpiore nomine appello alicquem· 2) ἐν τῇ Γραμμ. deminuo, -ere.
 ὑποκοριστικός, ἡ, δν· 1) blandus; a, um· 2) deminutivus, a, um.
 ὑποκοριστικῶς· 1) blande· 2) deminutive.
 ὑποκουφίζω, sublevo, -are.
 ὑπόκουφος, allevatus, a, um.
 ὑποκράζω, succlamo, -are.
 ὑποκρατέω -ω, potior, -iri.
 ὑποκρίνομαι· 1) = προσποιῶμαι, simulo, -are· 2) personam alicujus induo· 3) = ἀποκρίνομαι, respondeo, -ere.
 ὑποκρισία, ὑπόκρισις, ἡ· 1) simulatio, θ. 2) actio hystionis, oratoris, hypocrisis, -is, θ.
 ὑποκριτής, δ, 1) simulator, ἄ. 2) — θεάτρον, hystrio, θ.
 ὑποκριτικός, ἡ, δν· 1) simulatus, a, um· 2) ad hystriōnem pertinens, hystrioticus, a, um.
 ὑποκριτικῶς, simulate.
 ὑποκροτέω -ω, substrepo.
 ὑπόκρουσις, ἡ, interpellatio.
 ὑποκρούω, interpello.
 ὑποκρύπτω, -ομαι, dissimulo, -are, aliquid.
 ὑπόκρυψις, ἡ, occultatio, -onis.
 ὑποκύντω, me incurvo; me subjicio (-jeci) -ere, alicui.
 ὑπόκυρτος, ὑπόκυφος, leviter incurvus ἢ gibbosus, a, um.
 ὑπόκωφος, subsurdus, a, um.
 ὑπολαΐς, curruca, -ae, θ.
 ὑπολαμβάνω· 1) suscipio (-cepi), -ere, alicquem ἢ aliquid· 2) — τὸν

λόγον, suscipio sermonem· 3) = ἐκδέχομαι, excipio, -ere, aliquem· 4) invado (-si), -ere, aliquem ἢ altquid· 5) = νομίζω, puto, are, existimo, -are· —ομαι (= νομίζομαι, κρίνομαι), existimor, -ari.

ὑπολαμπής, sublucidus, a, um.

ὑπολάμπω, subluceo, -ere.

ὑπόλαμψις, ἡ, levis fulgor.

ὑπολασθάνω, lateo sub aliquid.

ὑπολαείνω, paullulum laevigo.

ὑπόλειμμα, τό, residuum, οὐ.

ὑπολείπω, relinquo, -ere, aliquid; —ομαι, relinquir.

ὑπολευκάλω, subalbidum, facio, -ομαι subalbidus sum.

ὑπόλευκος, ον, subalbus, a, um.

ὑπολήγω, paullatim cesso.

ὑπολήπτομαι τινα ἢ τι, existimo, -are, aliquem ἢ aliquid.

ὑπόληψις, ἡ· 1) opinio, θ. 2) existimatio, θ. 3) fama bona.

ὑπολισθάνω, paullatim delabor.

ὑπολογίζομαι (*ὑπολογίζω) τι, imputo, -are, aliquid.

ὑπολογισμός, ὁ, imputatio, θ.

ὑπόλογος, ον, rationi reddendae abnoxius, a, um.

ὑπόλοιπος, ον, reliquus, a, um.

ὑπολοχαγός, ὁ, praefectus cohortis secundarius.

ὑπολύω, subter solvo· ὁθ. solvo calceos excalceo· —ομαι, excalceor

ὑπομάζιος, ὑπόμαζος, ὑπομάσθιος, ον, subrumus, a, um.

ὑπομαλάσσω, leviter mollio.

ὑπομάσσω, subter illino.

ὑπομειδάω -ῶ, surrideo, -ere.

ὑπομελαίνω, subniger sum.

ὑπομέλας, αἶνα, αἷν, subniger.

ὑπομονετικός, ἡ, ὄν, patiens.

ὑπομονετός, ἡ, ὄν, tolerabilis, e.

ὑπομένω· 1) maneo, remaneo -ere·

συνήθ. 2) sustineo (-tinui) -ere, aliquem ἢ aliquid; 3) perfero (-tuli) aliquid· 4) tolero.

ὑπομνήσκω, q. im memoriam revoco, -are; commoneo, admonéo, (-nui) -ere, aliquem de aliqua re.

ὑπομισέω -ῶ, paullum odi.

ὑπόμισθος, mercede conductus.

ὑπόμνημα, τό· 1) = ὑπόμνησις, commonitio, θ. 2) monumentum, οὐ. 3) commentarius.

ὑπομνηματίζω, -ομαι· 1) memoriae prodo, in commentarium refero· 2) commentario explico.

ὑπομνηματικός, ἡ, ὄν, commentarios continens.

ὑπομνηματισμός, commentarius.

ὑπομνηματιστής, commentator.

ὑπομνηματογράφος, ὁ, commentariorum scriptor.

ὑπόμνησις, ἡ, revocatio in memoriam; commonitio.

ὑπόμνημι, in aliqua re juro.

ὑπομονή, ἡ· 1) sustentatio, θ. 2) tolerantia, patientia, θ.

ὑπομονητικός, patiens -ntis.

ὑπομόχλιον, hypomochlium, οὐ.

ὑπονοέω -ῶ· 1) suspicor (-atus sum) -ari, aliquid; conjicio, -ere, aliquid· 2) intelligo, subaudio· ὑ-

πονοεῖται, intehegitur.

ὑπονόησις, ἡ, suspicio, θ.

ὑπονοητικός, suspiciosus.

ὑπόνοια, ἡ, suspicio, θ.

ὑπονομεύω, cunicolo· || μωτφ. dolon machinor, -ari.

ὑπόνομος, ὁ, cuniculus, ἄ.

ὑπονόμιος, ον, legibus subjectus

ὑπονοστέω -ῶ, recedo, -ere.

ὑπονόστησις, ἡ, recessus, ἄ.

ὑποξέω, subter rado.

ὑποξηραίνω, aliquantum sicco.

ὑπόξηρος, aliquantum siccus.

ὑποξυρέω -ῶ, subrado, -ere.

ὑποξυς, υ, subacidus, a, um.

ὑποξύω, leviter rado.

ὑποπέμπω, submitto.

ὑποπετάγγω, substerno, -ere.

ὑποπέτασμα, storea substrata.

ὑποπίκτομαι, advolo, -are.

ὑπόπικρος, subamarus, a, um.

ὑποπίμελος, pinguculus, a, um.

ὑποπίνω, subbibō, ere.

ὑποπίπτω· 1) cado sub aliquid; 2) ὑποπίπτω τινί, me ad pedes aliqujus ubmitto· 3) occurro.

ὑποπλέκω, subnecto, -ere.

ὑποπλέω, braeternavigo, -are.

ὑποπληρόω -ῶ, suffercio, -ire.

ὑποπνέω, leviter spiro.

ὑποπόδιον, τό, scabellum, οὐ.
 ὑποπόδιος, pedibus subjectus.
 ὑποπραῦνω, paullum mitigo.
 ὑπόπτερος, ον, alatus, a, um.
 ὑποπτεῖω, suspicor (suspiciatus sum), -ari; aliquid.
 ὑπόπτῃς, δ, suspiciosus, ἀ.
 ὑποπτήσσω, prae timore me submitto, -ere.
 ὑποπτος, ον, suspiciosus, a, um.
 ὑποπιύσσω, complico, -are.
 ὑπόπτως, suspiciose; suspecte.
 ὑπορρίξαι, subirascor, -i.
 ὑπορέγχω, leniter sterto.
 ὑπορθῶ -ῶ, subrigo, -ere.
 ὑπόρθωμα, fulcimentum, οὐ.
 ὑπόρθιος, ον, matutinus, a, um.
 ὑπορράπτω, subsuo, -ere.
 ὑπορρέω 1) subterfluo, -ere 2) sen sim fluo, -ere.
 ὑπορρήγνυμι, abrumpo, -ere.
 ὑπόρριζος, qui est sub radice.
 ὑπορρίζω -ῶ, radices addo.
 ὑπορρίνιον, locus sub naribus.
 ὑπόρρινον, τό, mystax, -acis, ἀ.
 ὑπόρρινος, ον, qui per nares vocem edit.
 ὑπορριπίζω, ignem ilatu exsuscito, -are; μετφ. excito ad aliquid
 ὑπορρίπτω, subicio, -ere.
 ὑπόρρυσις, ἡ, defluxio, θ.
 ὑπορροδέω ῶ, paullum timeo.
 ὑπόρρυμα, τό, cuniculus, ἀ.
 ὑπορύσσω, ὑπορύττω, suifodio (-odi), -ere, aliquid.
 ὑποσαίνω, aliquantulum caudam moveo, subblandio, -iri.
 ὑποσαίρω, paullum ore hio.
 ὑποσαλεύω, instabilis sum.
 ὑπόσαπρος, ον, subputris, e.
 ὑποσεῖω, succutio, -ere.
 ὑποσημαίνω 1) significo, -are 2) subscribo nomen.
 ὑποσημειῶ -ῶ, notis excipio.
 ὑποσημειώσις, ἡ 1) subscriptio, -onis, θ. 2) annotatio, θ.
 ὑποσιωπάω -ῶ, reticeo.
 ὑποσκάζω, paullum claudico.
 ὑποσκαλεύω, sarculo suscito.
 ὑποσκάπτω, suffodio, -ere.
 ὑποσκαφή, ἡ, suffosio, θ.
 ὑποσκειρίζω, subjecto crure ever-

to aliquem, ὁθ. supplanto (-avi) -are, aliquem ἢ aliquid.
 ὑποσκελισμός, δ, supplantatio, θ.
 ὑποσκιάζω, umbra tego.
 ὑποσκίασις, ἡ, inumbratio, θ.
 ὑπόσκιος, ον, umbrosus, a, um.
 ὑπόσκληρος, subdurus, a, um.
 ὑποσκότεινος, subobscurus, a, um
 ὑποσμήχω, paullulum abstergo.
 ὑποσπογγίζω, spongia abstergeo.
 ὑπόσπονδος, ον, pactis induciis, sub pactione.
 ὑποστάζω, destillo, -are.
 ὑπόσταξις, ἡ, destillatio, θ.
 ὑποστάθμη, ἡ, sedimentum, οὐ.
 ὑπάντασις, ἡ, substantia, θ.
 ὑποστατικός 1) substantialis, e 2) τὰ -ά, substantiae, bona.
 ὑπόστεγος, ον, qui sub tecto ἢ in aedibus est; opertus, a, um.
 ὑποστέγω, tego, -ere.
 ὑποστέλλω, contraho, -ere, aliquid -ομαι, animo contrahor.
 ὑποστενάζω, clam ingemisco.
 ὑπόστημα 1) fulcrum, οὐ. 2) sedimentum, οὐ. faex, -cis, θ.
 ὑποστηρίγμια, fulcrum fulcimentum, οὐ. μετφ. praesidium.
 ὑποστηρίζω 1) suffulcio (-fulsi) -ire; aliquid aliqua re, sustineo (-nui), -ere, aliquid *2) νεοελ. μετφ. fulcio, adjuvo, aliquem -ομαι, fulcior (fultus sum) -iri; adjuvor (-jutus sum).
 ὑποστήριξις, ἡ, fulcimentum, -i, οὐ. μετφ. praesidium.
 ὑποστιγμή, ἡ, subdistinctio, θ.
 ὑποστιζω, subdistinguo, -ere.
 ὑποστολή 1) contractio, θ. 2) contractio animis timiditas.
 ὑποστορέγγνυμι, ὑποστρώωννυμι τί τινι, substerno (-stravi) -ere, aliquid alicui ὑπεστρωμένος, η, ον, substratus, a, um.
 ὑποστράτης, δ, legatus, -i, ἀ.
 ὑποστρέφω, pedem refero, -ομαι, revertor, -i.
 ὑποστροφή, ἡ, reversio, θ.
 ὑπόστρωμα, τό, substratum, οὐ.
 ὑπόστρωσις, ἡ, substratus, ἀ.
 ὑποσύρω, subtraho, -ere.
 ὑπόσχεσις, ἡ, promissio, -onis,

θ. pollicitatio, -onis, θ.
 ὑποσχετικός, facile promittens.
 ὑποσχετικός, promissive.
 ὑποσχίζω, subtus scindo.
 ὑπόσχημα, τό, iussura, -ae, θ.
 ὑποταγή, ἡ, 1) subjectio, θ. *2) νεοελ. oboedientia, θ.
 ὑποτακτικός, ἡ, ὄν, subjunctivus, a, um, ἡ ὑποτακτική, modus subjunctivus ἢ conjunctivus.
 ὑπόταξις, ἡ, subjectio, θ.
 ὑποταράσσω, leviter turbo.
 ὑποτάσσω -τω καὶ -ομαι τινά ἢ τι· 1) subjicio (-eci) -ere· 2) πα-
 θη. —ομαι, me subjicio ἢ subjicio (subjectus sum), -i, me suppono, -ere· ὑποταγμένος, η, ὄν, subjectus ἢ subditus, a, um.
 ὑποτείνω, subtendo (-ndi), -ere, aliquid alicui; ἡ ὑποτείνουσα γραμμή, linea subtendens.
 ὑποτείχιζω, murum substruo.
 ὑποτείχισις, muri substructio.
 ὑποτείσσω, murus substructus.
 ὑποτελέω -ῶ, pendo (tributum).
 ὑποτελής, ἐς, (φόρον), tributarius, a, um; vectigalis, e.
 ὑποτέμνω, succido, -ere; praesecco, -are· —μαι, subtraho, -ere.
 ὑποτίθημι· 1) suppono (-posui), -ere; subjicio (-jeci) -ere· 2) suppono velut principium pono· 3) pignori oppono, oppignero, -are· 4) παθη. ὑποτίθεμαι, α' supponor β') oppigneror, ὁθ. ὑποθεμιένης, oppigneratus· γ') pono· δ') propono (-osui) -ere· ε') = παραινῶ, moneo, consulo, -ere· ζ') φαντάζομαι, imaginor, -ari.
 ὑποτιμάω -ῶ· 1) minoris aestimo; —ῶμαι, mulctam (irrogatum) minuendam censeo· *2) νεοελ. deprimō.
 ὑποτίμησις, ἡ· 1) mulctae aestimatio· *2) pretii deminutio.
 ὑποτιμητής, aestimator mulctae.
 ὑποτομή, ἡ, praecisio, -onis, θ.
 ὑποτονόρῳζω, submurmuro.
 ὑποτραυλίζω, paullum balbutio.
 ὑπότρητος, paullum balbutiens
 ὑποτραχήλιον, τό, colli pars infra cervicem.

ὑποτραχήλιος, ὄν, sub collo.
 ὑποτραχύνω, subaspero, -are.
 ὑποτρέμω, paullum tremo.
 ὑποτρέφω, clam alo, -ere.
 ὑποτρέχω· 1) currens subeo· 2) cursu comprehend· 3) cursu suffugio· 4) praetercurro.
 ὑπότρητος, subtus perioratus.
 ὑποτρίβω, subtero, -ere.
 ὑποτρίβω, substrideo, -ere.
 ὑπότριμμα, τό, cibus e variis rebus tritis.
 ὑπότριτος, subtertius, a, um.
 ὑποτροπή, -ία, ἡ· 1) reversio, θ.
 2) reciprocatio morbi· *3) ἐν ὑποτροπῇ, si in eandem culpam relabor.
 ὑποτροπιδίζω, reciproco, -are.
 ὑποτροπικός, reverti solitus.
 ὑπότροπος, ὄν, redux, -ucis.
 ὑποτροφέω -ῶ, paullatim alo..
 *ὑποτροφία, ἡ, pensio annua (discipuli).
 *ὑπότροφος, gratuitus alumnus.
 ὑποτρέφω, submisso murmuro.
 ὑποτρώγω, clam comedo.
 ὑποτυπῶ -ῶ, formo, -are.
 ὑποτύπτω, detrudo, -ere.
 ὑποτύπωσις, ἡ· 1) formatio, -onis θ. 2) σχ. ζητ. hypetyposis.
 ὑπουλος, ὄν, subdulus, a, um.
 ὑπουλότης, ἡ, occultatio.
 ὑπουράνιος, α, ὄν, sub coelo
 ὑπουργέω -ῶ· 1) — τινί, adjuvo, administro, -are, aliquem· *2) εἰμί.
 ὑπουργός, minister sum.
 *ὑπουργεῖον, ministerium, ὄν.
 ὑπουργημα, ministerium, ὄν. officium, ὄν. munus, -eris, ὄν.
 *ὑπουργία, ἡ, ministerium, ὄν.
 ὑπουργικός, ἡ, ὄν, ad ministerium pertinens.
 ὑπουργός, minister, administer, ἄ. administrator publicae rei.
 ὑπουρῆς, ἡ, postilena -ae, θ.
 ὑπόφαιδρος, nonnihil hilaris.
 ὑποφαίνω, clam ostendo, -ere; aliquid; —ομαι (ὑποφαίνω, ὁδ.)· subluceo, -ere· illucesco, -ere; *νεοελ. ὁ ὑποφαινόμενος, η, ὄν, subscribens; -ntis, subscriptus, a, um.
 *ὑποφρετός, ἡ, ὄν, tolerabilis, e..

ὑποφέρω· ρ. 1) suffero aliquid; sustineo aliquid· 2) νοεῖν. doleo, -ere; laboro, -are.

ὑποφράσσω, obstruo, -ere.

ὑποφρέσσω, aliquantum horreo.

ὑποφυγή, ἡ, perfugium, οὐ.

ὑποφύεμαι, subnascor, -i.

ὑπόφυσις, ἡ, subnascentia, θ.

ὑποφυτεύω, subsero -ere.

ὑπόχαλκος, subaeratus, a, um.

ὑποχαλκός, -ω, ase admisceo.

ὑποχαράττω, subsigno, -are.

ὑποχάσκω, paululum hio.

ὑποχαυνώω -ω· 1) paululum infio
2) remissum reddo, relaxo.

ὑποχείριος, ον, qui sub manu,

τ. ἔ. sub potestate alicujus est.

ὑποχέω, suffundo, -ere.

ὑποχθόνιος, subterraneus, a, um.

ὑποχίτων, δ, subucula, -ae, θ.

ὑποχόνδρια, τέ, hypochondria.

ὑποχονδρία, δ, atra bilis.

ὑποχονδριακός, ἡ, δν· 1) hypo-
chondricus, a, um· *2) νοεῖν. atra
bile pertitus, a, um.

ὑποχονδρίδω, atra bile percior.

ὑποχορηγέω -ω, suppedito.

ὑποχορηγία, ἡ, suppedatio, θ.

ὑπόχρεως, ον· 1) obaeratus, a,
um· 2) obligatus beneficio.

ὑποχρίω, sublino (-evi), -ere.

ὑπόχρυσος, ον, subauratus, a, um

ὑπόχυσις, ἡ, hypochysis, θ.

ὑποχωρέω -ω· 1) recedo, -ere;
pedem refero, fugio, -ere· 2) ἡ γα-
στήρ ὑποχωρεῖ, alvus excernit.

ὑποχώρησις, ἡ· 1) recessus, ἀρ.
fuga, θ. 2) excrementum, οὐ.

ὑπόψαρος, ον, versicolor, -oris.

ὑποψαύω, leniter tango.

ὑποψεύδω, leniter irro.

ὑποψελλίζω, paululum balbutio.

ὑποψήφιος, ὑπόψηφος, ον· 1)
suffragio subjectus· *2) ὑποψήφιος
(νοεῖν.), candidatus, ἀ.

ὑπόψια, ἡ, suspicio, -onis, θ.

ὑπόψυχρος, subfrigidus, a, um.

ὑποψύχω, leviter refrigero.

ὑπτιάζω, supino, -are, aliquid—
ομαι ἢ ὑπτιάζω, supinor, -ari.

ὑπτίσις, ἡ, supinitas, θ.

ὑπτιασμός, δ, supinatio, θ.

ὑπιον, τό, supinum (verbum).

ὑπίτιος, α, ον, supinus, a, um.

ὑπιτιότης, ἡ, supinitas, θ.

ὑπτίως, supine.

ὑπωθέω -ω, destrudo, -ere.

ὑπώρεια, ἡ, radices montis.

ὑπωρόφιος, ὑπώροφος, ον, qui
sub tecto est; contubernalis, e.

ὑπωρυχία, ἡ, suffusio, -onis, θ.

ὑπωχρος, ον, subpallidus, a, um.

ὑς, δ, ἡ, sus, suis, δ, θ.

ὑσγινον, τό, hysginum, -i, οὐ.

ὑσπληγξ, ἡ, carceres in circo.

ὑστατος, η, ον, ultimus, postre-
mus; novissimus, a, um.

ὑστέρα, ἡ, uterus, -i, ἀ.

ὑστεραίος, α, ον, postridianus,
a, um; τῇ ὑστεραίᾳ, postridie.

ὑστερέω -ω· 1) posterior sum,
inferior sum· 2) posterior, venio·

3) ὑστερῶ καὶ -οῦμαι, indigeo.

ὑστέρημα, inopia, indigentia.

ὑστέρησις, ἡ, penuria, -ae.

ὑστερητικός, tardius veniens.

ὑστερίζω· 1) posterior sum· 2)
posterior venio· 3) —τινός (πράγμ.),
destituor, deficior aliqua re.

ὑστερικός, hystericus, a, um.

*ὑστερινός, ἡ, δν, ultimus postre-
mus, a, um.

ὑστεροβουλέω -ω, sero (post fac-
tum) consilium capio.

ὑστεροβουλία· 1) serum consilium·

*2) νοεῖν. occulta cogitatio.

ὑστερογονία, ἡ, posteritas, θ.

*ὑστερογράφον, τό, postea scrip-
tum; ad calcem scriptum.

ὑστερολογία, dictio praepostera.

ὑστερον, post, postea.

ὑστερος, α, ον, posterior (-ius),
-oris, inferior, (-ius), -oris.

ὑστεροφημία, ἡ, fama apud po-
steros.

ὑστρίξ, ἡ (ζ.)· hystrix, -icis, θ.

ὑφαιμος, ον, sanguine suffusus.

ὑφαίνω, texo (-ui), -ere aliquid.

ὑφαίρεισις, ἡ, subtractio, θ.

ὑφαίρεω -ω, subtraho, -ere, sub-
duco, -ere, aliquid; —οῦμαι τι, au-
fero aliquid in usum meum.

ὑφάλλομαι, subsilio, -ire.

ὑφάλμυρος, ον, subsalsus, a, um.

ὄφαλος, *ον*, sub mare latens· ἡ ὄφαλος, brev:a (maris).

ὄφανσις, ἡ, textura, -ae, *θ*.

*ὄφαντήριον, textrinum, *οὐ*.

ὄφαντής, *δ*, textor, -oris, *ἀ*.

ὄφαντικός, ἡ, *όν*, textorius, a, um· ἡ — ἡ, ars textoria.

ὄφαντός, ἡ, *όν*, textilis, e.

ὄφάντρια, ἡ, texitrix, icis, *θ*.

ὄφάπτω, succendo, -ere.

ὄφαρμόζω, subter apto.

ὄφαρπαγή, ἡ, surreptio, *θ*.

ὄφαρπάζω, surripio, -ere.

ὄφασις, ἡ, textura, -ate, *θ*.

ὄφασμα, τό, textile, -is, *οὐ*.

ὄφεδρεύω, ὄφεζομαι· 1) inferior sedeo· 2) in insidiis sedeo; subsedeo aliquem; ὁ ὄφεδρεύων, subsector.

ὄφεδρία, ἡ inferior sedes.

ὄφειμέτος, *η, ον*, remissus, a, um; summissus, a, um,

ὄφειμέτως, summissee.

ὄφελκυσμός, *δ*, subtractio, *θ*.

ὄφελκύω, ὄφελκω, subtrahō, -ere.

ὄφέν (ὄφ· ἔν), τό, hyphen.

ὄφερπύζω, ὄφέρπω, subrepo.

*ὄφέσιμος, *ον*, summittens.

ὄφεις, ἡ, summissio, *θ*.

ὄφή, ἡ textura, -ae, *θ*.

ὄφηγέομαι -οῦμαι· 1) praeceo, -ire· 2) ὀφηγοῦμαι τινί τιος ἡ τι, praemonstro alicui aliquid.

ὄφηγησις, ἡ, praetio, *θ*. ὁθ. praemonstratio, *θ*. doctus, us, *ἀ*.

ὄφηγητής, *δ*, qui praeit alii in re quapiam, praemonstrator, *ἀ*.

ὄφηγητικός, ad docendum aptus.

*ὄφήλιος, mundus, *ἀ*. terra, *θ*.

ὄφιζάνω, subsideo, ere.

ὄφιζήσις, ἡ, sedimentum *οὐ*.

ὄφιζήμι, submitto demitto· ὄφισμαι, cubmitto me.

ὄφιστήμι, statuo sub colloco, sub, suppono, -ere· ὄφισταμαι (ὄπιστήν, ὄφέστηκα)· α') statuo sub, colloco, sub, β') subeo, -ire· γ') = ὀπισθοδοῦμαι, polliceor, -eri· δ') = sustineo, -ere (hostes)· ε') perfero, -erre.

ὄφος, τό, textum, -i, *οὐ*. *ἐν-τεῦθ. α') scribendi genus, stylus,

-i, *ἀ*. β') με ἀλαζονικὸν ὄφος, arroganter.

ὄφωυχενέω -ῶ, ὄφωυχενίζω, cervicem effero, -erre.

ὄφωύχην, *δ, ἡ*, elatam cervicem habens, arrogans, -ntis.

ὄψηλαύχην, *δ, ἡ* = ὄφωύχην.

ὄψηλός, ἡ, *όν*, altus, excelsus, editus, a, um; sublimis, e.

ὄψηλότης, ἡ, excelsitas, *θ*. emineutia, *θ*. altitudo, *θ*.

ὄψηλοφροτέω -ῶ, animo elato sum; superbio, -ire.

ὄψηλοφροσύνη, ἡ, altitudo animis, superbia, -ae, *θ*.

ὄψηλόφρων, *ον*, alta mente praeditus, a, um.

ὄψηλόφωνος, alta voce clamans.

ὄψηλῶς, excelse, sublimiter.

ὄψιβρεμέτης, *δ*, alte tonans.

ὄψιγέννητος, *ον*, in alto natus.

ὄψιδμητος, ὄψιδμος, *ον*, in altum exstructus, a, um.

ὄψιδρομος, *ον*, in alto currens.

ὄψιδθρονος, *ον*, alto throno sedens.

ὄψικάρηνον ὄρος, altum cacumen habens (mose).

ὄψικόμος, *ον*, alte comatus; in cacumine comosus.

ὄψικάρημος, ὄψηλόκαρημος, *ον*, alta habens praecipitia.

ὄψιλοφος, cacumen habens altum

ὄψιμέλαθρος, *ον*, alte exstructus.

ὄψιπέτης, *ές*, ex alto lapsans.

ὄψιπέτης, altivolans, -ntis.

ὄψιπυλός, altas portas habens.

ὄψιπυργος, altas turres habens.

ὄψιστος, *η, ον*, altissimus, a, um; summus, a, um· ὁ Ὑψιστος, Deus maximus.

ὄψιτενής, *ές*, in altum extensus.

ὄψοθεν, ex alto desuper.

ὄψώροφος, *ον*, excelsus, a, um.

ὄψος, τό, altitudo, -inis, *θ*.

ὄψοσε, in altum.

ὄψοῦ, alte; in altum.

ὄψόω -ῶ, in altum tollo, -ere; μετφ. effero (extuli) -erre.

ὄψωμα, τό· 1) altitudo, -inis, *θ*.

2) ἐπὶ ἀστ. exaltatio, -onis, *θ*.

ὄψωσις, ἡ· 1) exaltatio, *θ*. 2) — τῶν τροφίμων, carior annona.

ὕω, pluo, -ere; ἀπρὸς. ὕει, pluit, ὕει σήμερον, hodie pluit; παθῇ. ὕομαι (ὕσθην), pluvia perfundor. ὕωδης, ες, ἐπὶ. suillus, a, um;

sui similis, μετφ. περὶ ἀνθρ. α') = ρυπαρός, spurcus· β') stupidus, a, um. ὕωδία, ἡ, porcina insulitas.

Φ

Φ, φ (φι)· 1) τὸ εἰκοστὸν πρῶτον γράμμα, litera, φ. 2) ὡς ἀριθμ. σημειῖον τὸ μὲν φ = quingenta, τὸ δὲ ϕ = quingenta millia.

φάβα, ἡ, faba, -ae, θ.

φαβάτινος, η, ον, ex faba factus.

φάγαινα, φαγέδαινα, ἡ, gangrae-nae genus.

φαγαιδανικός, gangraenosus.

φαγαιδανόμαι -οὔμαι, gangrae-nā laboro, -are.

φαγᾶς, δ, edo, ἀ. vorax, ἀ.

φαγητόν, τό, edulium, οὐ.

φαγών, φάγων, δ, maxilla, θ.

φασέθων, δ, lucens· || ὁ Φασέθων, Phaethon, -ontis, ἀ.

φαινός, ἡ, ὄν, splendidus, a, um; lacidus, a, um.

φαινώς, spendide; clare.

Φαίλακες, οἱ, Phaeaces, -um, ἀ.

φαιδρός, ἀ, ὄν· 1) = λαμπρός, nitidus, u, um· 2) = εὐθυμος, hilaris, e; laetus, a, um.

φαιδρότης, ἡ, hilaritas.

φαιδρύνω, hilaro, exilaro, -are, aliquem; -ομαι, hilaris sum.

φαιδρῶς, hilariter, alacriter.

φαινόλης, δ, paenula, -ae, θ.

φαινομηρίς, temora ostendens.

φαινομαι· 1) adpareo (-ui) -ere· 2) videor (visus sum), mihi videor· 3) φαίνεται μοι, placet mihi.

*φαινομενικός, ἡ, ὄν, speciosus, a, um, speciem praebens.

*φαινομενικῶς, specie; fictē.

*φαινόμενον, τό· 1) naturae res· 2) res mirabilis· 3) μετφ. = ἀνθρωπος· ἔκτακτος, rara avis.

φαινόμενος, η, ον· 1) manifestus· *2) νεοελ. = ψευδής, speciosus.

φαίνω· 1) οὐδ. luceo, -ere· 2) in lucem edo, ostendo, -ere· 3) indi-

co, -are· 4) φαίνω τινά, defero aliquem· 5) φρουρά (στρατιάν) φαίνω, copias colligendas decerno (decrevi), 6) παθῇ. φαίνομαι δ ἴδε.

φαιός, ἀ, ὄν· 1) fuscus, a, um·

2) pullus, a, um.

φάκελος, δ· 1) fasciculus, -i, ἀ.

*2) — ἐπιστολῆς, involucrum, οὐ.

φακελώ -ῶ, in fasciculos colligo.

φакή, ἡ· 1) lens, -ntis, θ. *2) ientigo, -inis, θ.

φακοειδής, ες, lenti similis.

φакός, δ· 1) = φакή, lens, -ntis, θ. 2) — προσώπου, lentigo, θ.

φакώδης, ες, lenticolor, -oris.

φαλαγγηδόν, per phalanges.

φαλάγγιον, τό, phalangium, οὐ.

φαλαγγίτης, δ, miles e phalange.

φάλαγξ, ἡ· 1) phalanx, -agis, θ.

legio, θ. 2) articulus digiti.

φάλαινα, ἡ, balaena, -ae, θ.

φαλάκρα, ἡ, calvities, -ei, θ.

φαλακράω -ῶ, calveo, -ere.

φαλακρός, ἀ, ὄν, calvus, a, um.

φαλακρότης, ἡ, calvitium, οὐ.

φαλακρῶω -ῶ, calvum reddo·

-οῦμαι, calvus fio; calvesco.

φαλάκρωσις, ἡ, calvitium, οὐ.

φάλαρα, τά, phalarae, arum, θ.

φαλαρίς, ἡ, phalaris, -idis, θ.

φαλλικός, phallicus, a, um.

φαλλός, δ, phallus, -i, ἀ.

*φανάριον, τό, ἴδε φανός.

*φανατίζω, fanaticum furorem alicui injicio.

*φανατικός, fanaticus, a, um.

φανατικῶς, fanatico furore.

φανατισμός, δ, fanaticus furor.

φανερολογία, ἡ, sermo apertus.

φανεροποιέω -ῶ, manifestum facio (aliquid); manifesto, -are.

φανεροποιήσεις, ἡ, declaratio.

φανερὸς, ὁ, ὄν, manifestus, a, um, evidens -ntis, apertus, a, um.
φανερῶ -ῶ, manifestus, -are aliquid; —οῦμαι, manifestus fio.

φανερῶς, manifesto.

φανέρωσις, ἡ, manifestatio, θ.

φανίον, τό, laterna, ae, θ.

φανός, ἡ, ὄν, lucidus, a, um.

φανός, δ, laterna, -ae, θ.

φαντάζω· 1) apparere aliquid facio, ostendo (ere) aliquid· *2) νεοελ. ostentationem facio· 3) —ομαι, α') = φαίνομαι, adpareo, -ere, me ostendo, -ere· β') —ομαι τι, alicujus rei imaginem animo concipio· γ') videor mihi.

φαντασία, ἡ· 1) visio, θ. 2) imaginatio, θ. *3) adrogantia, θ.

φαντασιοκοπία, vana imaginatio.

φαντασιοκοπέω -ῶ, imaginationibus, vanis indulgeo.

φαντασιοκόπος, ον, qui vanis imaginationibus indulget.

φαντασιώδης, ες, imaginosus.

φάντασμα, τό· 1) visus, -us, ἄ. visum, -i, οὐ. 2) spectrum, οὐ.

φανταστικός, ἡ, ὄν, qui facile visiones accipit.

φανταστός, ἡ, ὄν, visionem efficiens; qui per visum cernitur.

φαραγγώδης, ες, abruptus, a, um

φάραγξ, ἡ, praeciptum, οὐ.

φαρέτρα, ἡ, pharetra, θ.

φαιρίς, ἡ, ruga, -ae, θ.

φαρμακεία, φαρμάκηνσις, ἡ, veneficium, -ii, οὐ.

*φαρμακείον, τό, medicamentaria officina.

*φαρμακερός, venenosus, a, um.

φαρμακεύς, -ευτής, δ, confactor medicamentorum veneficus, ἄ.

φαρμακευτικός, ἡ, ὄν· 1) ad veneficia pertinens· 2) ad medicamenta pertinens.

φαρμακείτρια, ἡ, yenefica, θ.

φαρμακένω· 1) praestigiis utor· 2) —ομαι, medicamento purgante utor· *3) venenum sumo.

φαρμάκιον, τό· 1) = φάρμακον, medicamentum, οὐ. *2) νεοελ. = δηλητήριον, venenum, οὐ.

φαρμακίς, ἡ, yenefica, -ae, θ.

φάρμακον, τό· 1) medica potio, medicamentum, οὐ. 2) remedium, οὐ. 3) δηλητ. venenum, οὐ.

φαρμακοποιία, ἡ, medicamento-rum confectio, -onis, θ.

φαρμακοποιός, δ, medicamento-rum confector, ἄ.

φαρμακοπόλης, pharmacopola, ἄ.

φαρμακοτερίβης, δ, qui pharmaca terit.

φαρμακοφόρος, ον, ferax venenis; venifer, era, erum.

φαρμακῶ -ῶ, ρ. medicamenta misceo.

φαρμακώδης, ες, venenatus, a, um; venenosus, a, um.

*φαρμακῶν, aliquem veneno neco; —ομαι, venenum sumo.

φαρμάσσω καὶ -ττω· 1) pharmaca adhibeo· 2) veneno inficio· 3) immergendo in aqua ferum duro.

φᾶρος, τό, palla, -ae, θ.

φάρυγξ, ἡ· 1) gula, -ae, θηλ. 2) guttur, -uris, οὐ.

φάσανον, τό, ensis; -is, ἄ. gladius, -i, ἄ. culter, -tri, ἄ.

φασανουργός, faber gladiarius.

φάσηλος, δ, faselus, -i, ἄ.

φασόλος, δ, faseolus, -i, ἄ.

φάσις, ἡ· 1) ἐπὶ ἀστέρ. species, ei· 2) = δικαστ. μήνησις, delatio, -onis, θ. *3) νεοελ. α') αὖ φάσεις τῆς σελήνης, lunis articuli· β') τὰ πράγματα ἠλλάξαν φάσιν, commutatio rerum facta est.

φασκία, ἡ, fascia, -ae, θ.

φασκίῶ -ῶ (*φασκίων), fascia ad ligo, fasciae involve, -ere.

φήσκω, dico, ere, (ajo ais), affirmo, -are; *νεοελ. φάσκω καὶ ἀντιφάσκω, dicta revoco.

φάσμα, τό· 1) visum, οὐ. 2) spectrum, οὐ. 3) mago -inis, θ.

φάσσα, φάττα, ἡ, palumbes, θ.

φάτις, ἡ· 1) dictum, -i, οὐ. 2) rumor, -oris, ἄ.

φάτνη, ἡ· 1) stabulum, -i, οὐ. 2) laquear, -aris, οὐ.

φατνώ -ῶ, lacunaribus orno.

φάτνωμα, τό, lacunaria, -ium, οὐ. laquearia, -ium, οὐ.

φάτνωσις, ἡ, laqueatio, θ.

φατνωτός, laqueatus, a, um.
 *φατρία, ἡ· 1) partes, -ium, θ. 2) factio, -onis, θ.
 *φατριάζω, sto a partibus alicujus, iaveo partibus alicujus.
 *φατριασμός, ὁ, partium studium
 *φατριαστικός, ἡ, ὄν, partium studiosus, a, um.
 *φατριάστικῶς, partium studio.
 φάτιον, τό, palumpulus, -i, ἄ.
 φαυλίζω, vilipende, -ere.
 φαυλισμός, ὁ, contemptio, θ.
 φαῦλος, η, ον· 1) paulus, a, um· 2) improbus, a, um· 3) malus, a, um.
 φαυλότης, ἡ· 1) vilitas, -atis, θ.
 2) pravitas, θ. improbitas, θ.
 φαύλως, male; prave; improbe.
 φαῦσις, ἡ, lux, -cis, θ.
 φαύσκω, luceo, -ere.
 Φεβρουάριος, ὁ, Februarius, οἱ.
 φεγγοβολέω -ῶ, lucem emitto.
 φέγγος, τό, lux, ὁ. splendor, ἄ.
 φέγγω· 1) lucem praebeo· *2) νεοελ. ἄμα φέξῃ, ἄμα ἔφεξε, prima luce, cum prima luce.
 φεγγώδης, ες, luminosus, a, um.
 φειδίτια, τά, phiditia, -orum, οἱ.
 φείδομαι, parco, -ere.
 φειδῶ, φειδωλία, ἡ, parcitas, -atis, θ. parsimonia, θ.
 φειδωλός, ἡ, ὄν, parcas, a, um.
 φειδωλῶς, parce.
 φελλός, ὁ, suber, -eris, ἄ.
 φελόνιον, τό, capsula, -ae, θ.
 φενάκη, ἡ, coma additicia; μετφ. fraus, -udis, θ.
 φενακίζω τινά, decipio.
 φενακισμός, ὁ, deceptus, -us, ἄ.
 φενακιστής, ὁ, iraudator, ἄ.
 φενακιστικός, fraudulentus.
 φενακιστικῶς, fraudulenter.
 φέναξ, ὁ, fraudator, -oris, ἄ.
 φενόλης, ὁ, penula, -ae, θ.
 φερανγής, ες, lucem edens.
 φέρβω, pascō, -ere.
 φέρε, age, agetum.
 φερέγγυος, ὄν, ad sponsonem sufficiens, fide dignus, a, um.
 φερέδειπνος, ὄν, epulas afferens.
 φερέζυγος, ὄν, jugum ferens.
 φερέκακος, ὄν· 1) mala afferens· 2) mala tolerans.

*Ελληνο-Λατινικὸν Δεξικὸν

φερέκαρπος, fructum ferens.
 φερέοικος, ὄν, domum portans.
 φερεπονία, ἡ, laborum tolerantia
 φερέπονος, labores tolerans.
 φέρετρον, τό, feretrum, οἱ.
 φερνή, ἡ, dos, -tis, θ.
 φερνίζω, doto, -are (aliquam).
 φερνοφόρος, dotem afferens.
 φέροπλος, ὄν, arma ferens.
 φερτός, ἡ, ὄν, tolerabilis, e.
 φέρω (ἡνεγκα ἢ ἡνεγκον)· 1) fero (tuli, latum) -erre aliquid· 2) φέρω καὶ ἄγω τὴν πόλιν, urbem fero et ago, diripio urbem· 3) ἡ γῆ φέρει καὶ πούς, terra fruges fert (gignit)· 4) φέρω τι χαλεπῶς, βαρύνω, πρῶτος, γενναίως, moleste, graviter, aequo animo, fortiter fere (periero) aliquid· 5) ἡ ὁδὸς φέρει ἐπὶ τόπον, via fert ἢ ducit ad locum· 6) φέρομαι. α') mecum fero· β') —ομαι εἰς τὴν μάχην, in pugnam feror· γ') νεοελ. bene, male me gero· δ') τὰ πρῶτα φέρομαι, primas fero, primum locum obtineo· ε') φέρεται (=λέγουσιν) terunt ἢ fertur· 7) τὸ φέρον, fors, fortuna.
 φερωνυμία, ἡ, nominatio ἢ nomen ex aliqua re.
 φερώνυμος, ὄν, nomine ex aliqua re habens.
 φερωνύμως, nomine rei congrue
 φτεινός, hornotinus, a, um.
 *φέτος, horno (δῆλ. tempore).
 φεύ, heu! eheu! vah, ha!
 φεύγω· 1) fugio (tugi), -ere; ὁ φεύγων, ὁ φνυγών, exsul, -ulis, ἄ.
 2) δίκην φεύγω, reus sum, accusor, -ari, θ. 3) = ἀποφεύγω, refugio, vito aliquid.
 φευκτός, fugiendus, a, um.
 φευκτός, ἡ, ὄν· 1) qui effugi potest· 2) fugiendus vidandus.
 φεύξιμος, ὄν· 1) qui effugi potest· 2) ad quem confugitur.
 φεύξις, ἡ, fuga, -ae, θ.
 φηγός, ἡ, fagus, -i, θ.
 φηγών, ὁ, aesculetum, οἱ.
 φήμη, ἡ, fama, -ae, θ.
 φημί· 1) dico, -ere· 2) ἐν ὁρθῷ λόγῳ, inquam· 3) παροιμ. αὐτὸς ἔφα, magister dixit.

φημίω· 1) divulgo -are.
 φημισμός, δ, fama, -ae, θ.
 φθάνω· 1) praevenio -ire· 2) φθά-
 νω ἀναβάς, prior adscendo· 3) οὐκ
 ἔφθην — καὶ εὐθύς, vix—quum.
 φθάρμα, τό, corruptela, θ.
 φθαρτικός, ἡ, ὄν, corrumpens.
 φθαρτός, corruptibilis.
 φθέγγομαι· 1) sonum edo, -ere·
 2) loquor, -i.
 φθεγκτός, ἡ, ὄν, vocalis, e.
 φθέγμα, τό, loquentis vox.
 φθείρ, δ, ἡ, pediculus, -i, ἄ.
 φθειρίαις, morbus pedicularis.
 φθειρίω -ῶ· 1) pediculis scateo
 2) pediculari morbo laboro.
 φθείρω, corrumpo (-upi) -ere,
 aliquid; — γυναῖκα, mulierem cor-
 rumpro (stupro)· —ομαι, (ἐφθάρην,
 ἐφθαρμαι), corrumpor.
 φθειρώδης, pediculosus, a, um.
 φθινάω -ῶ, tabe pereō.
 φθινικός, ἡ, ὄν, tabificus, a, um.
 φθινοπωρινός, ἡ, ὄν, auctumnalis,
 e; auctumus, a, um.
 φθινόπωρον, τό, auctumnus, ἄ.
 φθίνω· 1) tabesco, -ere· 2) ἡ σε-
 λήνη φθίνει, luna decrescit.
 φθινώδης, ες, tabidus, a, um.
 φθισιάω -ῶ, tabe laboro.
 φθισικός, ἡ, ὄν, tabe, phthiase
 laborans, phthisicus, a, um.
 φθίσις, ἡ, tabes, -is, θ.
 φθιτός, corruptus, a, um.
 φθόγγος, δ, sonus, ἄ, vox, θ.
 φθονερός, invidus, a, um.
 φθονερός, invidiose.
 φθονέω -ῶ· 1) invideo (-vidi),
 -ere, alicui· —ομαι, mihi invidetur·
 2) φθονῶ τινί τινας, invideo
 alicui aliquid.
 φθόνησις, ἡ, invidia, -ae, θ.
 φθονητικός, ἡ, ὄν, ad inviden-
 dum pronus, a, um.
 φθόνος, δ, invidia, -ae, θ.
 φθορά, ἡ· 1) corruptio, θ. 2)
 lues, -is, θ. 3) internecio, θ.
 φθορεύς, δ, corruptor, ἄ.
 φθορικός, corrumpens, -ntis.
 φθοροποιέω -ῶ, perdo, -ere.
 φθοροποῖός, perniciosus, a, um.
 φιάλη, ἡ, phiala -ae, θ.

φιλαδελφία, ἡ, fraterna caritas.
 φιλάδελφος, fratris amans.
 φιλαθλητής, δ, certationis athle-
 ticae studiosus.
 φιλαθλος, certaminis studiosus.
 φιλακόλουθος, ὄν· 1) libenter pro-
 sequens· *2) νεοελ. missae amans.
 φιλόκρατος, vini meri amans.
 φιλακριβέω -ῶ, exactam diligen-
 tiam amo.
 φιλαλήθεια, ἡ, amor veritatis.
 φιλαλήτης, ες, veri amans.
 φιλαλήθως, veritatis, amore.
 φιλαναγωνιστέω -ῶ, cupidus ἡ
 studiosus sum legendi.
 φιλαναγωνιστής, legendi studiosus
 φιλαναλώτης, δ, sumptus faciendi
 avidus, prodigus, -i, ἄ.
 φιλανδρία, ἡ, mariti amor·
 φιλάνδρος, ὄν· 1) mariti amans·
 2) vivorum nimis amans.
 φιλανθής, ες, flores amans.
 φιλανθρώπως, τό, facinus li-
 berale et humanum.
 φιλανθρωπεύω· 1) humanitatis
 studiosus sum· 2) humaniter tracto
 aliquem.
 φιλανθρωπία, ἡ, humanitas, θ.
 φιλανθρωπικός, humanus.
 φιλάνθρωπος, ὄν, hominum a-
 mans, humanus, a, um; mitis, e.
 φιλανθρώπως, humane.
 φιλαργυρέω -ῶ, avarus sum.
 φιλαργυρία, ἡ, avaritia θ.
 φιλάργυρος, ὄν, avarus, a, um.
 φιλαργύρως, avare.
 φιλάρετος, ὄν, virtutis studiosus.
 φιλάρχαιος, antiquitatis amans.
 φιλαρχικός, dominandi cupidus.
 φιλάρχος, ὄν, imperii cupidus.
 φιλάσθενος, ὄν, ad aegrotandum
 proclivis, e. [amo.
 φιλαυτέω -ῶ, memet ipse nimis
 φιλαυτία, nimis sui ipsius amor.
 φιλαυτος, nimis se ipsum amans.
 φιλαύτως, nimio sui amore.
 φιλέγγυος, qui facile spondet.
 φιλειδήμων, ὄν, sciendi cupidus.
 *φιλειρηνικός, ἡ, ὄν, pacificus, a,
 um; placidus, a, um.
 *φιλέκδικος, ὄν, ultionis appe-
 tens; ulciscendi cupidus;

φιλεκπαιδευτικός, ἡ, ὄν, instructionis amans.

φιλελεήμων, ὃν, **φιλέλεος**, ὃν, ad misericordiam proclivis, e.

φιλελευθέριος, ὃν, liberalis, e.

φιλελευθέρος, libertatis amans.

φιλέλλην, ὁ, ἡ, studiosus ἢ amicus Graecorum.

φιλεραστής, ὁ, amator, ἀ.

φιλέραστος, amoribus deditus.

φιλεργέω, -ῶ, sedulus sum.

φιλεργία, ἡ, sedulitas, -atis, θ.

φιλεργός, ὄν, operis amans.

φιλέργως, sedulo; industrie.

φιλέρις, ὁ, ἡ, contentionum amans; contentiosus.

φιλέρως, amoribus deditus.

φιλέω -ῶ· 1) diligo (-xi)-ere, aliquid; amo, -are, aliquem ἢ aliquid· 2) **φιλῶ** (τῷ στόματι), osculor (-atus sum) ari aliquem.

φίλη, ἡ, amica, -ae, θ.

φίληβος, ὃν, juventutem amans.

φιληδέω -ῶ, suavitatem amo.

φιληδής, ἐς, suavitatis amans.

φιληδονέω -ῶ, voluptatibus indulgeo; ere.

φιληδονία, ἡ, voluptatis amor.

φιληδονος, voluptatem amans.

φίλημα, τό, osculum -i, οὐ. oscultatio, -onis, θ.

φιλήσυχος, ὃν, quietis amans.

φιλητής, qui amat.

φιλητικός· 1) ad amandum pronus· 2) ad osculandum pronus.

φιλητός, ἡ, ὄν, amabilis, e.

φιλητρον, ἡ, res amatoria.

φιλία, ἡ, amicitia, -ae, θ.

φιλικός, ἡ, ὄν, amicus, a, um.

φιλικῶς, amanter; amice.

φίλιος, α, ὃν, amicus, a, um.

φιλιῶω -ῶ· 1) amicitia jungo (nxi), -ere· 2) **φιλιῶ νῦνα**, concilio aliquem· 3) **φιλιῶμαι**, amicitia jungor· 4) **οἱ ἐχθροὶ ἐφιλιώθησαν**,

inimici in gratiam reconciliati sunt.

φιλιππία, ἡ, equorum amor.

φιλιππίζω, Philippo studeo.

φιλιππος, ὃν, equorum studiosus· **κύρ**, ὄν, Philippus, οὐ.

φιλιστορέω -ῶ, historiae studio.

φιλιστωρ, historiae studiosus.

φιλίως, amice amanter.

φιλίωσις, ἡ, amicitia, θ.

φιλοβασιλεύς, ὁ, regis amans.

φιλόγαμος, ὃν, nuptiarum conciliandarum cupidus, a, um.

φιλόγελως, ὁ, ἡ, ridendi amans.

φιλογύναικος, **φιλογύνης**, **φιλό-**

γυνος, ὁ, mulierum amans.

φιλογύνεια, ἡ, mulierositas, θ.

φιλόδειπνος, coenatum amans.

φιλόδενδρος, arborum amans.

φιλοδημία, ἡ, amor populi.

φιλοδίκαιος, ὃν, justus amans.

φιλοδικία, ἡ, litium amor.

φιλοδικος, ὃν, litium amans.

φιλοδοξέω -ῶ, gloriae sum cupidus, ambitiosus sum.

φιλοδοξία, ἡ, gloriae cupiditas;

ambitio, -onis, θ.

φιλοδοξος, ὃν, gloriae cupidus;

ambitiosus, a, um.

φιλοδόξως, cum cupiditate gloriae; ambitiose.

φιλοδωρέω -ῶ, dona do liberaria.

φιλοδώρημα, τό, donum liberale.

φιλοδωρία, ἡ, liberalitas, θ.

φιλόδωρος, ὃν, liberalis, e.

φιλοζῶέω -ῶ, vitae cupidus sum.

φιλοζῶ·α, ἡ, nimius vitae amor.

φιλόζωος, ὃν· 1) vitae (conservandae) cupidus, ὁθ. timidus, a,

um· 2) animantium (animalium)

amans· 3) **τὸ -ον** = nimius vitae

amor.

φιλοθεΐα, ἡ, amor erga deum.

φιλόθεος, ὃν, deum amans.

φιλοθεότης, ἡ, amor erga deum.

φιλόθερμος, ὃν, caloris amans.

φιλόθηλος, υ, seculum muliebrem

(feminam) amans.

φιλοθηρέω -ῶ, venationis studiosus sum; venatione delector.

φιλοθηρία, ἡ, amor venationis.

φιλόθρησκος, ὃν, nimis religiosus, a, um; superstitiosus, a, um.

φίλοιος, ὃν, domum amans.

φιλοινία, ἡ, vini amor.

φίλοιος, vini amans; ebriosus.

φιλοῖστωρ, cupidus sciendi.

φιλοκαλέω -ῶ, pulchritudinem

amo; pulchri sum studiosus.

φιλοκαλία, ἡ, amor pulchri.

φιλόκαλος, *ον*, pulchri amans; munitiae et elegantiae studiosus.

φιλόκενος, *ον*, vacui amans.

φιλοκερδέω -*ω*, lucri avidus sum
lucri studiosus sum.

φιλοκερδής, lucri studiosus.

φιλοκερδέια, *ή*, lucri studium.

φιλοκερδώς, cum aviditate lucri.

φιλοκέρτομος, qui cavillari amat.

φιλοκίνδυνος, *ον*, qui periclitari amat; temerarius.

φιλοκοσμέω -*ω*, ornatum amo.

φιλοκοσμία, *ή*, ornatus studium.

φιλοκτήτης, *δ*, philocteta, -ae, *δ*.

φιλοκτίστης, aedificandi studiosus.

φιλόλαος, *ον*, populum amans.

φιλόλιγνος, *ον*, gulae deditus.

φιλολογέω -*ω*· 1) libenter loquor, dissero· 2) studiosus sum.

φιλολογία, *ή*, grammatica (*ἐν τῇ ἀρχ. ἐννοία*); studia *ή* disciplina antiquarum literarum.

φιλολογικός, *ή*, *ον*, ad studia literarum antiquarum pertinens.

φιλολογικῶς, grammaticorum more et ratione.

φιλόλογος, *ον*, grammaticus (*ἐν τῇ ἀρχ. ἐννοία*); literarum antiquarum *ή* humaniorum studiosus.

φιλομάθεια, *ή*, discendi cupiditas
φιλομαθέω -*ω*, discere cupio; discendi desiderio cupio.

φιλομαθής, *ές*, discendi cupidus; litterarum cupidus.

φιλομαθῶς, cum cupiditate discendi.

φιλομειδής, *ές*, risum amans.

φιλομήλα, *ή*, lusciniā, -ae, *θ*.

φιλόμηλος, *ον*, poma amans.

φιλομήτωρ, *δ*, *ή*, matris amans.

φιλομισέω -*ω*, odio indulgeo.

φιλόμισος, *ον*, odio indulgens.

φιλομουσία, *ή*· 1) musarum amor; studium musices· 2) studium litterarum artium.

φιλόμουσος, *ον*· 1) musarum amicus; musices amicus· 2) litterarum artium studiosus· 3) τὸ φιλόμουσον = *ή* φιλομουσία.

φιλονικέω -*ω*, vincere (praestare) cupio· *δθ*. contento, -ere.

φιλονικία, *ή*, vincendi stutium,

δθ. contentio, -onis, *θ*.

φιλόνικος, *ον*, studiosus *ή* cupidus victoriae; contentiosus.

φιλονίκως, cum studio vincendi *δθ*. contentiose.

φιλοξενέω -*ω*· 1) hospites amo· 2) hospites libenter excipio· 3) — *τινα*, excipio aliquem hospitio.

φιλοξενία, *ή*, hospitalitas, *θ*.

φιλόξενος, *ον*, hospitalis, e.

φιλόξενως, hospitaliter.

φιλοπαιγμώνως, jocosae.

φιλοπαίμων, *ον*, **φιλοπαίκτης**, *δ*, jocus et lusus amans.

φιλόπατρις, patriae amans.

φιλοπατρία, *ή*, amor patriae.

φιλοποίηγν, pastorum amans.

φιλοπόλεμος, *ον*, belli amans· bellicosus, a, um.

φιλόπολις, *ή*, civitatis amans.

φιλοπονέω -*ω*· 1) laborum amans sum· 2) elaboro, -are, aliquid.

φιλοπόνημα, opus elaboratum.

φιλοπονία, *ή*, laborum amor.

φιλόπονος, *ον*, laborum amans; industrius, a, um.

φιλαπόνης, industrie.

φιλόπορνος, meretricum amicus.

φιλοποσία, *ή*, potandi cupiditas; amor potationis.

φιλοποτέω -*ω*, amo compotationes.

φιλοπότης, *δ*, potandi cupidus, potator, -oris; bibax, -acis.

φιλοπότις, *ή*, bibula, -ae, *θ*.

φιλοπραγμονέω -*ω*, variis (*ή* alienis) negotiis me admisceo.

φιλοπραγμοσύνη, *ή*, studium alienis negotiis.

φιλοπράγμων, qui amat negotia.

φιλοπρεπῶς, eleganter.

φιλοπροσήγορος, *ον*, affabilis, *θ*.

φιλόπτωχος, *ον*, promptus ad pauperes juvandos.

φίλος, *η*, *ον*. 1) qui amatur *δθ*. carus, a, um.; dilectus, a, um.; amicus, a, um· 2) *ὁ φίλος*, amicus, -i, *δ*. *ή* φίλη, amica, -ae, *θ*.

φιλοσαρκία, *ή*, voluptatum corporis studium.

φιλόσαρκος, *ον*, voluptatum corporis amans, philosarca, ae, *δ*.

φιλόσοτος, *ον* 1) frumenti amans 2) edendi cupidus.

φιλόσομιος, *ον*, umbrae amans.

φιλοσοφία -*ω*, philosophia, -*αρι* α') sapientiam amo et colo β') philosophorum more disputo γ') philosophiam doceo.

φιλοσοφία, *ή*, philosophia, *θ*.

φιλοσοφικός, philosophicus.

φιλοσοφικῶς, philosophice, ut philosophum decet.

φιλόσοφος, *ον* sapientiae amans, sapiens, -*ντις*; philosophus; *ούσ*. δ — philosophus, -*ι*, *ά*.

φιλοσόφως, philosophice.

φιλοστοργέω -*ω*, vehementer amo

φιλοστοργία, amor vehemens;

φιλόστοργος, vehementer amans.

φιλοστόργως, amantissime.

φιλοσώφρων, castitatem amans.

φιλοτάραχος, tumultum amans.

φιλόταυρος, *ον*, tauros amans.

φιλοτεκνέω -*ω*, liberos amo.

φιλοτεκνία, *ή*, amor in liberos.

φιλότεκνος, *ον*, liberorum amans.

φιλοτεχνέω -*ω* 1) artem amo et tracto; artium studiosus sum 2) affabre aliquid facio.

φιλοτέχνημα, opus arte factum.

φιλοτέχνης, **φιλότεχνος**, artis amans; artium studiosus.

φιλοτεχνία, **φιλοτέχνησις**, *ή*, artium studium, *ούδ*.

φιλότης, *ή* 1) amicitia, -*ae*, *θ*. 2) concubitus, -*us*, *α*.

φιλοτησία, *ή*, propinatio in convivio.

φιλοτιμέομαι -*οῦμαι*, (ἐφιλοτιμή-*θην*) 1) honorem ambio 2) — *ἐπὶ τινι* in aliqua re honorem pono 3) — *περὶ τι*, honoris consequendi gratiā aliquid facio 4) — *ποιῶν τι*, ambitiose conor aliquid facere 5) — *εἰς τινα*, munifice et liberaliter largior alicui.

φιλοτίμημα, liberaliter factum.

φιλοτιμία, *ή* 1) honoris cupiditas, *θ*. 2) liberalitas, *θ*. *3) amor sui.

φιλότιμος, *ον* 1) honoris cupidus, ambitiosus, *α*, *um* 2) — *ἐλευ-
θέριος*, munificus, *α*, *um*; libera-
lis, *e*.

φιλοτίμως 1) ambitiose 2) — *μετὰ
ζήλον*, ambienter 3) certatim.

φιλοτράπεζος, parasitus scurra.

φιλόφθογγος, strepenti cupidus.

φιλόφθονος, maxime invidus.

φιλοφρονέομαι -*οῦμαι*, penigne amplector aliquem.

φιλοφρόνημα, benigne factum.

φιλοφρόνησις, *ή*, benevolentia.

φιλοφρονηματικός, *ός*, *όν*, bene-
volus, *α*, *um*, comis, *e*.

φιλοφρόνως, benevole, animo be-
nevole, comiter, amanter.

φιλοφροσύνη, *ή*, benevolentia,
-*ae*, *θ*. comitas, *θ*. amicitia, *θ*.

φιλόφρων, *ός*, *ή*, cui mens est
benevola erga quempiam *έθ*. be-
nevolus, *α*, *um*.

φιλοχρηματέω -*ω*, pecuniae avi-
dus sum.

φιλοχρηματία, *ή*, pecuniae cu-
peditas; avaritia, -*ae*, *θ*.

φιλοχρηματιστής, *ός*, pecuniae
oomparandae cupidus.

φιλοχρήματος, *ον*, cupidus pecu-
niae faciendae studens.

φιλοχρημάτως, *ἐπίθ*. cupititate
pecuniae.

φιλόχρηστος, *ον*, bonorum (pro-
borum) amans; honestus, *α*, *um*.

φιλόχριστος, *ον*, Christum amans
amator Christi.

φιλόψογος, *ον*, *ἐπίθ*. vituperandi
studiosus.

φιλοψόγως, vituperandi studio.

φιλοψυχέω -*ω*, vitam nimis amo;
vitae nimis parco.

φιλοψυχία, *ή*, nimius vitae amor;
ignavia, -*ae*, *θ*.

φιλόψυχος, *ον*, animae amans.

φιλόψυχρος, *ον*, frigidi amans.

φιλόω -*ω*, amicum facio; -*οῦμαι*,
amicus fio.

φίλτατος, *η*, *ον*, amicissimus, *α*,
um; carissimus, *α*, *um*.

φίλτερος, *α*, *ον*, carior, -*ius*.

φίλτρον, *τό*, philtum, -*i*, *ού*.

φίλυποπος, *ον*, ad suspicandum
propensus, *α*, *um*.

φίλυποψία, *ή*, natura ad suspi-
candum propensa.

φιλύρα, *ή*, tilia, -*ae*, *θ*.

φιλύρινος, *ον*, tiliaceus, -a, *um*.
 φιλωδός, *όν*, canendi studiosus.
 φίλως, libenter.
 φιμός, *ή*, camus, *ά*. fiscella, *θ*.
 φιμόω -*ω*, capistro, -are; -*οῦμαι*
 (ἐφιμώθη) obmutesco, -ere.
 φιμώδης, *ες*, camo similis.
 φιμώσεις, *ή*, obligatio camo.
 φίσκος, *δ*, fiscus, -i, *ά*.
 φλεβικός, *αδ* venas pertinens.
 φλεβορραγία, *ή*, venae ruptio.
 φλεβοτομέω -*ω*· 1) venam seco,
 venam incido· *2) sanguinem de-
 mo· —*οῦμαι*, sanguinem amitto.
 φλεβοτομία, *ή*, venae sectio.
 φλεβοτόμος, *ον*, venam secans.
 φλεβώδης, *ες*, venosus, a, *um*.
 φλέγμα, *τό*· 1) inflammatio, *θ*.
 2) pituita, -ae, *θ*. plegma, *ού*.
 φλεγματικός, *ή,όν*, phlegmaticus,
 a, *um*· *μετφ*. patiens.
 *φλεγματικῶς, sedato animo.
 φλεγματώδης, pituitosus, a, *um*.
 φλεγμονή, *ή*, inflammatio, *θ*.
 φλεγμονώδης, *ες*, cum inflam-
 matione conjunctus, a, *um*.
 φλέγω, flammo, -are, aliquem *ή*
 aliquid; *μετφ*. φλέγω τινά ἐρωτι,
 aliquem amore incendo; —*ομαι*,
 ardeo (-*rsi*), -ere· *μετφ*. φλέγομαι
 ἐρωτι τινος, flagro aliquam, ardeo
 in aliquam.
 φλέξις, *ή*, incensio, -onis, *θ*.
 φλέψ, *ή*, vena, -ae, *θ*.
 φληναφάω, φληναφέω -*ω*, nugar
 φληνάφημα, *τό*, nugae, -arum, *θ*.
 φλήναφος, *δ*, nugae, *πλ*. *θ*.
 φλήναφος, *ον*, φληναφώδης, *ες*,
 nugatorius, a, *um*.
 φλιά, *ή*, postis portae.
 φλογερός, *ά,όν*· 1) flammeus, a,
um· 2) ardens, -ntis.
 *φλογερός, ardens.
 φλογιάω -*ω*, inflammor, -ari.
 φλογίζω, ustulo, -are; —*ομαι*· *α*·
 ustulor, -ari· *β*·) ardeo (-*rsi*) -ere.
 φλόγιμος, flammeus, a, *um*.
 φλογισμός, *δ*, ustulatio, -onis, *θ*.
 φλογιστός, ustulatus, a, *um*.
 φλογειδής, *ές*, φλογώδης, *ες*,
 flammae similis.
 φλόγωμα, *τό*, ustulatum, *ού*.

φλόγωσις, *ή*, inflammatio, *θ*.
 φλοιός, *δ*, cortex, -icis, *ά*.
 φλοῖστος, *δ*, sonitus fluctuum.
 φλοῖστος, *δ*, decortatio, *θ*.
 φλοιώδης, *ες*, cortici similis.
 φλομής, *ή*, φλόμος, *δ*, verbascum.
 φλόξ, *ή*, flamma, -ae, *θ*.
 φλύαξ, *δ*, nugator, -oris, *ά*.
 φλυαρέω -*ω*, nugar, garrir.
 φλυαρήμα, *τό*, sermo ineptus.
 φλυαρία, *ή*, nugae, -arum, *θ*.
 garrulitas, -atis, *θ*.
 φλύαρος, *ον*, nugar, -acis, gar-
 rulus, a, *um*; *δ* φλύαρος, nugator, *ά*.
 φλυαρώδης, nugatorius, a, *um*.
 φλύκταινα, *ή*, pustula, -ae, *θ*.
 φλυκταινοειδής, *ές*, φλυκταινώ-
 δης, *ες*, pistulis similis.
 φλυκταινόμα, -*οῦμαι*, in pu-
 stulas erumpo.
 φοβερίζω· 1) terreo, -ere· *2)
 minitor (-atus sum) -ari.
 φοβερισμός, *δ*· 1) terror, -oris,
ά. *2) minae, -arum, *θ*.
 φοβερός, *ά,όν*, terribilis, e.
 φοβερότης, *ή*, terror, -oris, *ά*.
 φοβέω -*ω* τινά, terreo (-*ui*), -ere,
 aliquem; *μέσ*· -*ομαι*, terreo (-*ri*-
 tus sum) -eri; timeo (-*ui*) -ere; *φο*-
 βούμενος, *η,ον*, timens, -ntis.
 φόβη, *ή*· 1) juba, -ae), *θ*. coma,
 -ae; *θ*. 2) frondes arborum.
 φόβημα, terriculamentum, *ού*.
 φοβητής, *δ*, qui timet.
 φοβητικός, meticulosus, a, *um*.
 φόβητρον, *τό*, terriculamentum.
 φόβος, *δ*· 1) timor, -oris, *ά*. 2)
 metus, -us, *ά*.
 φοινίκειος, φοινικῶς, *οῦν*· 1)
 puniceus, a, *um*· 2) palmeus, a, *um*.
 φοινικίζω, purpureo, -ere.
 φοινικικός, *ή,όν*, Phoenicus, a,
um; Punicus, a, *um*.
 φοινικόπτερος, phoenicopterus, *ά*.
 φοινικῶς, puniceus, a, *um*.
 φοινικῶν, *δ*, palmetum, -i, *ού*.
 φοίνιξ, *δ*, palma, -ae, *θ*. || *Φοί*-
νιξ, Phoenix, -icis, *ά*.
 φοιτάς, *ή*, vaga, -ae, *θ*.
 φοιτάω -*ω* (φοιτίζω)· 1) frequ-
 ento; *2) in Universitatem ventito.
 φοίτησις, *ή*, itio, *θ*.

φοιτητής, δ' 1) qui ad praeceptorem ventitat; discipulus, -i, δ. *2) discipulus Universitatis.

φοιδώδης, ες, φοιδωτός, ή, όν, squameus, a, um.

φολίσ, ή' 1) squama, -ae, θ. 2) macula, -ae, θ.

φολκός, δ, strabus, -i, δ.

φόνευμα, τό, cadaver occisi.

φονεύς, δ, homicida, -ae, δ.

φονευτής, δ, interfecto, δ.

φονεύτρια, ή, interfectrix, θ.

φονεύω, interficio (-feci) -ere a- liquem; —ομαι υπό τιος, interfi-
cior (-fectus sum) -i ab aliquo.

φονικόν' 1) caedis cupiditas, sangui-
nis sitis' *2) νεοελ. = φόνος.

φονικός, ή, όν' 1) ad caedem
pertinens' 2) αιματοχαής, sanguini-
arius, a, um' 3) truculentus, a,
um; *4) νεοελ. α') —ή μάχη, cruen-
tum proelium' β') —αί χείρες, ma-
nus homicidariae.

φονικώς, crudeliter.

φόνος, δ' 1) homicidium, -i, ού.
2) caedes, -is, θ. 3) = αιμα, san-
guis, δ. causa caedis.

φονώδης, ες, caede similis.

φορά, ή' 1) latio, gestatio, θ. 2)
vis, θ. impetus (fiuminis, venti).
3) feracitas, ubertas' 4) vectigal.

φοράς, ή' 1) ferax' 2) equa, θ.

φορβαίος, α, ον, pascuus, a, um.

φορβάς, ή' 1) — γή, alimentum
praebens' 2) equa, -ae, θ.

φορβειά, ή, capistrum, -i, ού.

φορβή, ή, pabulum, -i, ού.

φορεϊόν, τό' 1) lectica, θ. 2) sel-
la gestatoria' 3) merces bajuli.

φορεμα, τό, vestis, -is, θ.

φορεσία, ή, vestis, θ, cultus, δ.

φορέυς, δ, bajulus, -i, δ.

φορέω -ω' 1) fero, -erre, porto,
aliquid' 2) vestem gero.

φορηδόν, portando.

φόρημα, τό, quod gestatur.

φόρησις, ή, gestatio, θ.

φορητός, ή, όν, qui ferri potest.

φορμιγέ, ή, cithara, -ae, θ.

φορολογέω -ω, tributum exigo.

φορολόγητος, tributarius, a, um.

φορολογία, ή, tributum exactio.

φορολόγος, ον, qui tributa exigit
φορός, όν, 1) = έπιφορος, secun-
dus, a, um' 2) fecundus, a, um' 3)
celer, vehemens.

φόρος, δ, tributum, -i, ού.

φορηγέω -ω, onera porto.

φορταγωγός, φορηγός, όν, onera
ferens; onenarius, a, um.

φορτιγικός, onerarius, a, um.

φορτίζω τινά ή τι, onero (-are)
aliquem ή aliquid.

φορτώω -ω (*φορτώνω)' 1) one-
ro, -are; *2) νεοελ. —ομαι, α') me
onero aliqua re, onus mihi in-
pono' β') μετφ. —ομαι τινα, onero
sum alicui; molestus sum alicui.

φορτικός, ή, όν' 1) onerarius, a,
um; 2) μετφ. onerosus, a, um.

φορτικότης, ή, onerositas, θ.

φορτικώς, onerose, moleste.

φορτίον, τό, onus, -eris, ού.

φορτίς, ή, oneraria navis.

φόρτος, δ' 1) onus navium' 2)
res molesta; taedium, -i, ού.

*φόρτωμα, onus, δ. navis onus'
μετφ. μου γίνεται—, onore est mihi.

*φόρτωσις, ή, navis onus.

*φορτωτής, δ, qui navem onerat.

φουρκίζω, in furcam tollo.

φούρνος, δ, furnus, -i, δ.

φούσκα, ή' 1) posca (vinum acer-
bum)' *2) vesica, θ. bulla, θ.

φραγέλλιον, τό, flagellum, ού.

φραγελλώω -ω, flagello, -are.

φράγμα, τό, sepimentum, ού.

φραγμός, δ, sepes, -is, θ.

φράζω' 1) dico, -ere; dictito, -are;

2) — σιγᾶν, silere jubeo' 3) μέσ.
—ομαι, delibero, -are.

φράκτης, δ, sepes, -is, θ.

φρακτός, ή, όν, septus, a, um.

φράσις, dictio, phrasis, θ.

φράσσαω και -ττω' 1) sepio ali-
quid; 2) obstruo, -ere; obturo.

φραστικός, ή, όν, eloquens.

φρέαρ, τό, puteus, -i, δ. φρέαρ

δρύτιω, puteum fodio.

φρεάτειος, ad puteum pertinens.

φρεατία, ή, cisterna, -ae, θ.

φρεατιαίος, φρεάτειος, φρεάτιος,
α, ον, putealis, e.

φρεναπάτη, ή, mentis deceptio.

φρενетиσμός, δ, mentis, delirium.
φρενήρης, ες. 1) mentis compos;
prudens, ntis. *2) νεοελ. phreneti-
cus, a, um; furens, -ntis.

φρενιτιάω -ω, phreneticus sum;
phrenitidi laboro.

φρενιτιάος, α, ον, φρενητικός,
ή, όν, phreneticus, a, um.

φρενίτις, ή, phrenesis, is, θ.

φρενοβλάβεια, ή, amentia, θ.

φρενοβλαβών, mente captus sum.

φρενοβλαβής, ές, mente captus,
a, um; desipiens, demens.

φρενοβλαβώς, dementer; insane.

φρενόληπτος, ον, mente captus.

φρενώω -ω, ad mentem sanam
reduco, -ere, aliquem moneo.

φρένωσις, ή, admonitio, θ.

φρεωρυνχέω -ω, puteum effodio.

φρεωρύχος, δ, putearius, ά.

φρήν, ή, mens, -ntis, θ.

φρικαλέος, α, ον, horribilis, e;
horribus, a, um.

φρίκη, ή, horror, -oris, ά.

φρικίαισις, ή, horror febrilis.

φρικιάω -ω, horreo (-ui) -ere.

φρικτός, horrendus, a, um.

φρικτός, horride, horritice.

φρικώδης, ες, horribilis, e.

*φρικωδώς, έπιρ. horrendum in
mondum.

φρίξ, ή, maris horror.

φριξόθριξ, δ, ή, horrens pilis.

φρίξος ή, όν, horridus, a, um.

φρίξος, δ. 1) = φρίκη, horror,
-oris, ά. 2) ό Φρίξος Phrixus, ά.

φρίσσω και φρίττω. 1) rigeo, ere.
2) horreo (-ui), -ere. 3) μεταφ. =
όρροδω, animo horreo ή άνλ. hor-
reo, -ere.

φρονέω -ω. 1) intelligo, -ere. 2)
cogito, -are. 3) in animo habeo,
-ere. 4) φράσ. α') εύ φρονώ, faveo,
-ere. β') κακώς φρονώ, malevolus
sum. γ') μέγα φρονώ, elato sum a
nimo; animum capio. *5) νεοελ.
existimo, -are.

φρόνημα, τό. 1) cogitatio, θ. 2)
fortis animus. 3) fastus, -us, ά.
arrogantia, θ. *4) νεοελ. cogitatio,
opinio.

φρονηματίας, δ, qui est elato ani-

mo; vir excelsi animi.

φρονηματίζομαι, animos tollo,
maiores spiritus duco.

φρόνησις, ή, prudentia, θ.

φρόνιμος, ον, prudens, -ntis.

φρονίμως, prudenter; sapienter.

φρονίζω. 1) = σκέπτομαι, cogito,
-are; 2) = μελετώ, meditor, ari.

3) — curo (-avi). 4) — περί τινος,
consulo (-ui) alicui.

φρονίς, ή. 1) cogitatio θ. 2) =
έπιμέλεια, cura, ae, θ.

φροντιστήριο, τό, locus in quo
cogitationes nostras explicamus,
schola, -ae, θ.

φροντιστής, δ. 1) commentator,
-oris, ά. 2) curator, -oris, ά.

φροντιστικός, ή, όν. 1) medita-
bundus, a, um. 2) sollicitus, a, um.

φρονιστικώς, cogitabunde.

φρονίστρια, ή, curatrix θ.

φρούδος, ον, qui disparuit, qui
periit evanidus, a, um.

φρούδως, in cassum.

φρουρά, ή, praesidium, θ.

φρούραρχος, δ, praesidii praefectus
φρουραρχία, ή, munus, ή custo-
diae praefecti praesidii.

φρουρέω -ω. 1) in praesidio sum;
excubias ago. 2) custodio, -ire.

φρούρησις, ή, custodia, θ.

φρουρητήρ, δ, custos, -odis, ά.

φρουρητικός, φρουρικός, ή, όν,
praesidiarius, a, um.

φρουρητός, custoditus, a, um.

φρούριον, τό, castellum, -i, ον.

φρουρός, δ, custos, -odis, ά. οι
φρουροί, praesidium, ii, ον.

φρύαγμα, τό, φρυγμός, δ. 1) fre-
mitus equorum. 2) ύπερφανία,
fastus, us, ά. arrogantia, θ.

φρύαττω και φρύαττομαι. 1) fre-
mo, -ere. 2) = έπαίρομαι, effero, me.

φρυγανίζομαι, cremia colligo.

φρυγανισμός, δ, lignatio, θ.

φρυγανιστής, δ, sarmentator, ά.

φρύγανον, τό, sarmentum, ον.

φρυγανώδης, ες, virgultis similis.

φρυγγός, δ, actio frigenti.

φρύγω, frigo (-xi), ere, aliquid;
torreo (-ui), -ere, aliquid; πεφρυγ-

μένος, η, ον, frigus, a, um.

φρένη, ἡ, φρένος, δ· 1) rubeta, -ae, θ. phrynos, -i, ἀ. 2) ἡ Φρένη, Phryne, -es, θ.

φρέσσω καὶ φρέττω = φρέγω.

φυγάδευσις, ἡ, expulsio, θ.

φυγαδευτικός, fugans, -ntis.

φυγαδεύω, fugo, -are, aliquem, exsilio aliquem afficio.

φυγάς, δ· 1) profugus, -i, ἀ. 2) exsul, ἀ. θ. 3) = δ ἀποδράς, fugitivus, -i, ἀ. fugitor, oris, ἀ.

φυγή, ἡ· 1) fuga, ae, θ. 2) = ἐξορία, exsiliū, -ii, οὐ.

φυγοδικέω -ω, detrecto iudiciū.

† φυγοδικία, detrectatio, iudicii.

φυγομαχέω -ω, detrecto pugna.

φυγόμαχος, qui detrectat pugnam.

φυγοπονία, ἡ, laboris taedium.

φυγόπονος, ον, laborem fugiens.

φυή, ἡ· 1) natura, -ae, θ. indoles, -is, θ. 2) statura, habitus, oris· 3) formae dignitas et gratia.

φῦκος, φυκίον, τό· 1) alga, θ. fucus, ἀ. 2) = ἐπιρριμμα, fucus, ἀ.

φυκίω -ω, fuco aliquid tingo.

φυκόω -ω, fuco, -are, aliquid.

φυκτός, ἡ, ὄν· 1) evitatus, a, um· 2) evitabilis, e.

φυκώδης, es, algā abundans.

φύλαγμα, τό, quod custoditur.

φυλακεῖον, τό, statio excubiarum; statio custodiae.

φυλακή, ἡ· 1) custodia, θ. 2) = δεσμωτήριον, carcer, -eris, ἀ.

φυλακίζω, aliquem in carcerem conjicio, aliquem in carcere includo, -ere; —ομαι, in carcerem conjicior, in carcere includor· || *οἱ φυλακισμένοι, (in) carcere inclusi.

φυλακίς, ἡ, navis praesidiaria.

φυλακτής, φυλάκτης, custos, ἀ.

φυλακτήριον, amuletum, -i, οὐ.

φυλακτικός, cautus, a, um.

φυλακτικῶς, caute.

φύλαξ, δ, custos, odis, ἀ. conservator, ἀ. vigil, -ilis, ἀ.

φυλάξιμος, conservabilis, e.

φύλαξις, ἡ· 1) custodia, -ae, θ.

2) conservatio, -anis, θ.

φυλαρχέω -ω, praesum tribui.

φυλάρχης, φύλαρχος, δ, tribūs praefectus, tribunus plebis.

φυλαρχία, ἡ, tribunatus, -us, ἀ.

φυλάσσω καὶ -ττω· 1) custodio

(ivi) -ire, aliquid· 2) conservo,

-are, aliquid ἢ aliquem· 3) tueor

(tuitus sum), -ere, aliquem ἢ ali-

quid· 4) observo, -are, aliquid· 5)

—ομαι, caveo mihi ἢ ἀπλ. caceo

(cavi) -ere, aliquid.

φυλετικός, ἡ, ὄν, ad tribules per-

tinens.

φυλετικῶς, more tribuum.

φυλή, ἡ· 1) tribus, -us, ἀ. *2)

νεοελ. = φῦλον, genus, -eris, οὐ.

gens, θ.

φυλλάς, ἡ· 1) frons, -ndis, θ. 2)

cumulus foliorum.

φύλλον, τό, folium, -ii, οὐ.

φυλλορροέω -ω, folia amitto.

φυλλόρροια, ἡ, foliorum amissus.

φυλλόρροος, ον, folia abiciens;

frondifluus, a, um.

φυλλοφορέω -ω, folia fero.

φυλλοφόρος, foliatus, a, um.

φυλλοφυνέω -ω, frondeo, -ere.

φυλλώδης, foliatus, a, um.

φύλλωμα, τό, frons, -ndis, θ.

φῦλον, τό, genus, -eris, ἀ. gens,

-ntis, θ. natio, -onis, θ. ἀ. secus

(ἀπλ.)· τό ὡραῖον—, pulchrum secus

φῦμα, τό, tuber, -eris, οὐ.

φυματίον, τό, tuberculum, -i, οὐ.

φυματίωσης, ἡ, tuberculatio, θ.

φυματοῦμαι, tuberculis laboro.

φυματώδης, es, tuberculis plenus.

φύξιμος, ον, fugiendus, a, um.

φύξις, ον, fugans, -ntis.

φύομαι, ἰδε φῦω.

φύραμα, τό· 1) massa farinae sub-

bactae; farriculum, -i, οὐ. *2) νε-

οελ. ἀνθρώπος τοῦ αὐτοῦ φυράματος,

eadem naturā homo.

φύρασις, ἡ, commistio, θ.

φυράω -ω, misceo, macero.

φύρδην, mixtum.

φυρμός, δ, confusio, -onis, θ.

φυρτός, ἡ, ὄν, mixtus, a, um.

φύρω, misceo, commisceo, -ere;

—ομαι, commisceor, -eri.

φῦσα, ἡ· 1) follis, -is, ἀ. 2) fla-

tus (in corpore).

φυσαλῖς, ἡ· 1) bulla in aqua· 2)

pustula, -ae, θ.

φυσάω -ῶ, flo, -are; spiro, -are; inflo, -are.

φύσημα, τό, flatus, -us, ἄ.

φυσήτης, ὁ, 1) flabellum, -i, οὐ. follis, -is, θ. 2) fistula, -ae, θ.

φυσήτηριον, τό, 1) follis, -is, θ. 2) spiramentum, -i, οὐ.

φυσήτης, ὁ, inflator, -oris, ἄ.

φυσητικός, ἡ, ὄν, inflans, -ntis.

φυσιάω -ῶ, inflo, -are.

φυσικός, ἡ, ὄν, 1) naturalis, e. 2) physicus, a, um.

φυσικότης, ἡ, naturalitas, θ.

φυσικῶς, naturaliter.

φυσιονωμία, 1) de natura iudicandi peritia. *2) forma oris,

φυσιονώμων, qui de indole hominis ex forma oris iudicat; physiognomon, -nis, ἄ.

φυσιολογέω -ῶ, naturam rerum indago.

φυσιολογία, ἡ, studium naturae; explicatio rerum naturae; physiologia, -ae, θ.

φυσιολόγος, ὁ, qui de rerum natura indagat.

φυσιάω -ῶ, 1) anhele, -are, 2) — καὶ — οὔμαι (ἐπαίρομαι), tumeo, turgeo, -ere.

φύσις, ἡ, 1) natura, -ae, θ. 2) φύσις τῆς ψυχῆς, τοῦ νοῦ, ingenium -i, οὐ. 3) = τὰ αἰδῶα, ἡ αἰδώς,

natura, pudenda, -orum, οὐ.

φυσίωσις, ἡ, inflatio, θ.

φύσκα (*φούσκα), ἡ, vesica, θ.

φυσκίον, τό, vesicula, -ae, θ.

φύσκος, ὁ, botulus, -i, ἄ.

φυσώδης, ες, flatu abundans.

φυτεία, ἡ, plantatio, -onis, θ.

φύτευμα, τό, planta, -ae, θ.

φύτευσις, ἡ, plantatio, θ.

φύτευτής, ὁ, plantator, ἄ.

φύτευτικός, ἡ, ὄν, ad plantationem pertinens.

φύτευτός, plantatus, a, um.

φυτεύω, planto, -are, aliquid; sero, consero aliquid; —ομαι, sero (satus sum), consero, -i.

φυτικός, ἡ, ὄν, 1) ad plantas pertinens. 2) vegetativus, a, um.

φυτικῶς, plantarum ritu.

φυτικομέω -ῶ, plantas curo.

φυτοκομία, ἡ, cura plantarum.

φυτοκόμος, plantarum curator.

φυτόν, τό, 1) planta, -ae, θ. 2) stirps, -ipis, θ.

φυτός, ἡ, ὄν, sativus, a, um.

φυτοφόρος, ὄν, qui plantas fert.

φυτώω -ῶ, planto, -are.

φυτών, ὁ, plantarium, -i, οὐ.

φύτωρ, ὁ, sator, -oris, ἄ.

φυτώριον, seminarium.

φύω, gigno (genui), -ere, aliquem ἢ aliquid. —ομαι, a') gignor (genitus sum), -i, β') nascor (natus sum) -i, γ') πέφυκα, natura comparatus sum, δ') οὕτω πέφυκεν, δ' τόπος, ita natus locus est, ε') πέφυκα πρὸς τι, πεφυκῶς πρὸς τι, natus sum ad aliquid, natus ad aliquid.

φώκη, ἡ, phoca, -ae, θ.

φωλεά, ἡ, 1) — θηλείων, lustrum, -i, οὐ. latibulum, -i, οὐ. *2) νεοελ. = νεοσιά, nidus, -i, ἄ.

φωλεία, φωλεύσεις, ἡ, 1) latebra in antro. 2) sopor hibernus.

φωλεός, ὁ, lustrum, οὐ.

φωλεύω, φωλέω -ῶ, in specu lateo, -ere; in latebris sum.

φωλεώδης, latebrosus, a, um.

*φωνάζω, 1) clamo, -are; clamito, -are; 2) — τινά, advoco aliquem

φωνασκέω -ῶ, 1) vocem exerceo sub magistro. *2) clamito.

φωνασκητής, vocem exercens.

φωνασκή, ἡ, 1) exercitatio vocis. *2) νεοελ. clamitatio, θ.

φωνασκός, ὁ, 1) vocem exercens; phonascus, ἄ. *2) νεοελ. clamator.

φωνέω -ῶ, 1) vocem edo ἢ tollo, -ere. 2) dico, -ere; loquor, -i, 3) appello, -are; 4) = ἔδω, cano, -ere. 5) advoco, -are.

φωνή, ἡ, 1) vox, θ. 2) facultas loquendi, sermo, θ. 3) lingua, θ.

φωνήεις, α, εν, vocalis, e.

φώνημα, τό, dictum, -i, οὐ.

φώνησις, ἡ, vocis emissio, θ.

φωνητήριος, α, ὄν, φωνητικός, ἡ, ὄν, vocalis, e.

φώρ, ὁ, fur, -uris, ἄ.

φωράω, ἡ, deprehensio, θ.

φωράω -ῶ, 1) furtum investigo,

-are· 2) in furto deprehendo.

φωρατής, δ, qui furem ἢ furtum deprehendit.

φῶς, τό· 1) lux, -cis, θ. μεταφ. α') = ζώή· εἰς φῶς ἐρχομαι· lucem adspicio· β') = τὸ φανερόν· εἰς φῶς ἄγω τι, in lucem produco in lucem profero aliquid· 2) lumen, inis, οὐ. μεταφ. α') = θυρίς, lumen, fenestra· β') candēla, -ae, θ.

φάσκω, illucesco, -ere.

φωστήρ, δ, omne quod lucet·

δθ. α') = θυρίς, luminare, -is, οὐ.

β') οἱ φωστήρες, stellae -arum, θ.

φωσφορέω -ῶ, lumen fero, lumen praebeo ἢ mimistro.

φωσφόρος, δ, lucifer, era, erum·

|| δ —, lucifer, -eri, ἄ.

φωταγωγέω -ῶ, illuminio, -are.

φωταγωγία, ἡ, illuminatio, θ.

φωταγωγικός, illuminans.

φωταγωγός, δ, luminare, -is, οὐ.

φωταυγεία, ἡ, splendor, -oris, ἄ.

φωταυγής, ἔς, splendidus, a, um.

φωταψία, ἡ, accensio luminum.

φωτεινός, ἡ, ὄν· 1) lucidus, a, um·

2) ἐν τῷ ζῳῳ. τὸ φωτεινὸν καὶ τὸ σκοτεινόν, lumen et umbra.

φωτεινῶς, lucide.

*φωτιά, ἡ· 1) ignis, -is, ἄ. 2) incendium, -ii, οὐ. 3) δ σίτος εἶναι

φωτιά, annona incendit.

φωτίζω· 1) lumino illuminio, -are,

illustro -are; μεταφ. mentis oculos

illumino, docco, -ομαι, illuminor,

ari· 2) = φανερώ, illuminio, -are.

φῶτισμα, τό, (φῶσις, ἡ), illum-

inatio mentis.

φωτισμός, δ, illuminatio, θ.

φωτιστικός, illuminans, -ntis.

φωτοβολέω -ῶ, radios fundo, ere;

splendeo, resplendo, -ere.

φωτοβολία, ἡ, radiatio, θ.

φωτοβόλος, ὄν, radiatus, a, um.

φωτολαμπής, luce splendens.

φωτοφορέω -ῶ, lucem affero.

φωτοφόρος, ὄν, lucem afferens.

φωτοχυσία, ἡ, luminis effusio, θ.

X

X, χ (χι)· 1) τὸ εἰκοστὸν πρῶτον γράμμα, littera χ. 2) ὡς ἀριθμ. σημεῖον τὸ μὲν χ = sexcenta, τὸ δὲ χ = sexcenta millia· 3) ἐν ἐπιγρ. X = χίλιοι, mille· 4) παρὰ τοῖς γραμμασι καὶ κριτ. X est signum loci spurii.

χάζομαι, recedo, -ere.

χαίνω (πρὸν. κέχρηται)· 1) hio, -are

2) μεταφ. χαίνω πρὸς τι, hio aliquid,

cupide appeto aliquid· δθ. 3) δ

κεχρηνός λαός, hians populus.

χαίρεκατέω -ῶ, alienis malis gaudeo.

χαίρεκαλία, ἡ, gaudium de alienis malis; malevolentia, -ae, θ.

χαίρεκακος, ὄν, qui aliorum calamitate ἢ malis gaudet.

χαίρεκάκως, maligne.

χαίρετίζω τινά, saluto aliquem.

χαίρετισμός, δ, salutatio, θ.

χαίρω (ἐχάτην), gaudeo (gavisus

sum) -ere· φράσ. α') — τινι ἢ ἐπὶ

τινι, gaudeo, delector (-ctatus sum),

contentus sum aliqua re· β') —

πράττων, libenter facio· γ') χαίρε,

salve, salvus sis, vale· δ') χαίρειν

ἔῶ, ἡ κελεύω τι, valere jubeo, omit-

to, negligo aliquid· ε') προσεῖπεν

αὐτῷ χαίρειν, salutavit eum· ζ') ἐν

ἐπιστ. Φίλιππος Ἀλεξάνδρῳ χαίρειν

(ἔπον. λέγει), Philippus Alexandro

S. P. D. (=salutem pluriman dicit).

χαίτη, ἡ, juba, -ae, θ.

χαίτης, α, εν, jubatus, a, um.

χαίτωμα, τό, juba, -ae, θ.

χάλαζα, ἡ, grando, θ. chalazium.

χαλαζάω -ῶ, grandino, -are.

χαλαζοειδής, ἔς, grandine similis.

χαλαζάω -ῶ, grandino, -are· —

οὔμαι, grandine ferio.

χαλαζώδης, grandinosus, a, um.

χαλαρός, ἄ, ὄν, latus, a, um, lan-

guidus, a, um.

χαλαρότης, ἡ, laxitas, θ.
χαλαρόω -ῶ, laxo ἢ relaxo, -are
aliquid; —εῖμαι, laxor, -ari.
χαλαρῶς, laxe; languide.
χάλασις, (*χαλάρωσις), ἡ, laxatio,
-onis, θ. remissio, -onis, θ.
χάλασμα, τό, 1) laxamentum, οὐ.
2) νεοελ. eversio demolitio, θ.
χαλασμός, δ, 1) laxatio, -onis, θ.
remissio θ. *2) destructio, θ.
χαλαστήριον, τό, cataracta, θ.
χαλαστός, ἡ, ὄν, laxatilis, e.
χαλῶ -ῶ, 1) = χαλαρῶ, laxo,
relaxo, -are; remitto, -ere, ali-
quid· παθητ· τῷα κεχαλασμένα, arcus
remissus ἢ relaxatus· 2) οὐδ.
χαλῶ (= χαλαροῦμαι), laxor, rela-
xor, -ari· *3) νεοελ. = καταστρέφω,
destruo.
χαλεπαίνω τινί ἢ πρὸς τινα, ira-
scor (succensui), -i, alicui.
χαλεπός, ἡ, ὄν, 1) saevus mole-
stus, a, um· 2) difficilis gravis, e·
3) τὰ χαλεπά, mala, -orum, οὐ.
χαλεπότης, ἡ· 1) difficultas, θ.
2) asperitas, -atis, θ.
χαλεπῶς· 1) moleste 2) difficul-
ter vix· 3) irate.
χαλιναγωγέω -ῶ, freno duco ἢ fre-
no, refrēno, -are.
χαλιναγώγησις, ἡ, refrenatio, θ.
χαλινός, δ, franum, -i, οὐ.
χαλινοφόρος, freniger, a, um.
χαλινῶω -ῶ, freno, -are.
χαλίνωσις, ἡ, frenatio, θ.
χάλιξ, δ, ἡ, silex, ἄ. θ.
χαλκεία, ἡ, ars aerarii.
χαλκεῖον, τό, officina aerarii.
χαλκέντερος, ον, aerea intestina
habens; laborum patiens.
χάλκεος, οὖς, οὖν· 1) aereus, a,
um· 2) aeratus, a, um.
χάλκευμα, τό, ex aere factum.
χαλκεύς, δ, aerarius, -i, ἄ.
χαλκευτήριον, τό, aeraria, θ.
χαλκευτικός, ἡ, ὄν, ad aerarium
pertinens.
χαλκεύω· 1) aerariam artem tracto,
-are· 2) ex aere fabrico.
χαλκήλατος, ον, ex aere ductus;
aeratus, a, um.
χαλκήρης, ες· 1) ex aere compa-

ctus, a, um· 2) aere instructus.
χαλκίον τό, aereum vas.
χαλκίς, ἡ, chalcis, -idis, θ.
χαλκοβαρής, ες, aere gravis.
χαλκογράφος, δ, qui in aere scul-
pit, chalcographus, -i, ἄ.
χαλκοειδής, ες, aere similis.
χαλκοθώραξ, δ, aereum thoracem
habens.
χαλκοπλάστης, faber aerarius.
χαλκόπους, δ, ἡ, aeripes, edis.
χαλκοπερόσωπος, ον, homo per-
frictae frontis, effrons, -ntis.
χαλκοπρωρος, ον, aeram (aera-
tam) proram habens.
χαλκοπώλης, δ, qui aes vendit
χαλκός, δ, 1) aes (aeris), οὐ. 2)
vasa aerea· 3) aereus (nummus).
χαλκοτυπέω -ῶ, aes cudo -ere.
χαλκοτυπική, ἡ, ars aerarii.
χαλκοτύπος, δ, aerarius, -ii, ἄ.
χαλκόντυπος, ον, ex aere factus.
χαλκουργεῖον, τό· 1) officina ae-
rarii· 2) aerifodina, -ae, θ.
χαλκουργέω -ῶ, ex aere fabricor.
χαλκουργία, ἡ, operatio ex aere.
χαλκουργική, ἡ, ars aerarii.
χαλκουργός, δ, aerarius, -ii, ἄ.
χαλκοῦς, ἡ, οὖν, ἴδε χάλκεος.
χαλκοῦς, δ, nummus aereus ἢ
ἀπλ. aereus, -i, ἄ. chalcus, -i, ἄ.
χάλκωμα, τό, vasaeneum; aera-
mentum, -i, οὐ.
χαλκῶννητος, ον, aere emptus.
χαλκωρυχείον, τό, aerifodina, θ.
χαλκωρυχέω -ῶ, aes effodio.
χαλκωρύχος, δ, aeris fossor.
χαλυβδικός, χαλυβτικός, (*χαλύ-
βδινος, ον), e chalybe factus, a,
um; chalybeus, a, um.
χάλυψ, δ, chalybs, ypis, ἄ.
χαμάδις, χαμᾶζε, humi, in terra.
χαμάθεν, ex humo.
χαμαί, humi in terra.
χαμαίζηλος, ον, 1) humi serpens·
2) humilia rectans· 3) humilis, e.
χαμαικεράσιον, τό, fructus cha-
maecerasi.
χαμαικοιτέω -ῶ, humi cubo.
χαμαικοίτης, χαμαίκοιτος, ον,
humi cubans.
χαμαικοιτία, ἡ, humi cubatio.

χαμαιλέον, δ, chamaeleon, ἄ.
 χαμαιμήλον, chamaemelon, οὐ.
 χαμαίστρατος, ον, humi stratus.
 χαμαιτυπῖον, τό, lupanar, οὐ.
 χαμαιτυπέω -ῶ, humi caeda.
 χαμαιτύπη, ἡ, scortum, οὐ.
 χαμαιτυπή, ἐς, humi prostratus; μετφ. vilis, vulgaris, e.
 χαμαιτυπία, ἡ, vita meretrica.
 χαμαιτυπικός, lupanaris, e.
 χαμαιτύπος, δ, scortator, ἄ.
 χαμερπής, ἐς, humi repens; humilis, e; adjectus, a, um.
 χαμερπῶς, humiliiter; abjecte.
 χαμευνέω -ῶ, humi cubo.
 χαμεύνης, δ, humi cubans.
 χαμευνία, ἡ, humi cubatio.
 χαμηλός, ἡ, ὄν, humilis, e.
 *χαμηλώνω, demitto aliquid.
 χαμηλῶς, humiliiter.
 χαμόθεν, e terra.
 *χάνω=ἀπόλλυμι δ ἴδε.
 χάος, τό, chaos, -i, ἄ. μετφ. confusio, -onis, θ.
 χαρά, ἡ, gaudium, -ii, οὐ.
 χάραγμα, τό· 1) nota impressa ἢ insculpta. *2) νεοελ. τὰ χαράγματα, prima lux, aurora.
 χαραγμός, δ, incisio, -onis, θ.
 χαράδρα, ἡ, sulcus torrentis.
 χαραδρῶς -ῶ, salebrosus reddo.
 χαραδρῶδης, ἐς, salebrosus.
 χαράκιον, τό, vallus, -i, ἄ.
 χαρακὸς -ῶ· 1) vallo, -are, vallo munio, -ire· 2) — ἄμπελον, pedo.
 χαρακτήρ, δ· 1) nota impressa ἴδ. nummis) 2) — προσώπον, lineamentum, οὐ. 3) character, -ēris, ἄ.
 χαρακτηρίζω· 1) caractere distinguo (-nxi). -ere· 2) characterem exprimo, -ere.
 χαρακτηρισμός, δ, denotatio, designationio (rei alicujus).
 χαρακτηριστικός, ἡ, ὄν, aptus ad discernendum.
 χαράκτης, δ, qui imprimit.
 χαρακτός, impressus, a, um.
 χαράκωμα, τό, vallum, -i, οὐ.
 χαράκωσις (ἀμπ.) pedatio, θ.
 χάραξ, δ· 1) vallus, -i, ἄ. vallum, -i, οὐ. 2) pedamentum, -i, οὐ.
 χάραξις, ἡ, incisio, θ.

χαράσσω καὶ -ττω· 1) scalpo, sculpo (-psi) -ere, aliquid· 2) im- primo, -ere· 3) nummos cudo.
 χαριδότης, δ, gratiae dator.
 χάρις, ἐσσα, εν· 1) venustus, a, um· 2) jucundus gratiosus.
 χαριεντίζομαι, jocor, -ari; lepida urbanitate utor· χαριεντιζόμενος, η, ον, jocabundus, a, um.
 χαριέντισμα, τό, facete dictum.
 χαριεντισμός, δ, urbanitas in facete dicendo.
 χαριέντως, lepide eleganter.
 χαριστέως, gratius.
 χαρίζομαι τινι· 1) gratificor (-atus sum), -ari, alicui· 2) = ἐνδίδωμι τινι, indulgeo, -ere, alicui.
 χάριν, gratiā (alicujus).
 χάρις, ἡ· 1) gratiā, θ. venustus, θ. 2) benevolentia, θ. 3) beneficium, -ii, οὐ. 4) χάριτες, χάρις, gratus, θ. πλ. gratiae, -arum, θ. 5) πρὸς χάριν, in gratiam· 6) ἐν χάριτι τινος ἢ τινι = (χαριζόμενός τινι) in alicujus favorem, gratum alicui (faciens)· 7) χάριτες, gratiae, arum, θ.
 χαρίσιος, α, ον, laetus, a, um.
 χάρισμα, τό· 1) donativum, -i, οὐ. *2) νεοελ. (= δωρεάν), gratuite
 χαριστήριος, ον, gratulatorius, a, um; gratiae causa factus.
 χαριστικός, gratiosus, a, um.
 χαριτώ -ῶ, gratiosum (amabilem) reddo aliquem; κεχαριτωμένος, η, ον, gratiosus; a, um.
 χάσμα, τό· 1) gaudium, οὐ. laetitia· 2) oblectamentum, οὐ.
 χάρμη, ἡ· clamor bellicus.
 χαρμονή, χαρμουσική, ἡ, gaudium, -i, οὐ. laetitia, -ae.
 χαρμόσυνος, ον, gratus, a, um.
 χαροδότης, δ, laetitiae dator.
 χαροποιέω -ῶ, laetifico (aliquem)
 χαροποιός, δ, gaudii et laetitiae efficiens; laetiicians.
 χαροπός, ἡ, ὄν· 1) laetitia vultu praeferens· 2) caesius.
 χάρτης, δ, charta, -ae; θ. φύλλον χάρτου, plaga, -ae, θ.
 *χάρτινος, chartaceus, a, um.
 χάρτιον, τό, chartula, -ae, θ.
 *χαρτονόμισμα, nummus papyrius.

χαρτοπωλείον, taberna chartaria.
 χαρτοπώλης, δ, chartarius, ἄ.
 *χαρτόσημον, charta signata.
 χαρτοφυλάκειον, scrinium, οὐ.
 χαρτοφύλαξ, δ, chartarum custos.
 χασκάω, inhio alicui rei.
 χάσκαξ, δ, hietans, -ntis.
 χάσκαω, hio, -are, hisco.
 χάσμα, τό, hiatus, -us, ἄ.
 χασμάσμαι -ῶμαι, hio -are.
 χάσμη, χάσμησις, ἡ, oscitatio, θ.
 χάσμημα, τό, hiatus, -us, ἄ.
 χασμώδω -ῶ, oscito, -are.
 χασμώδης, ες, saepe oscitans.
 χασμωδία, ἡ, hiatus, -us, ἄ.
 χανλιόδους, δ, ἡ, exserto dentes
 habens, δ —, dens exsertus.
 χαῦνος, ον, laxus, a, um.
 χαννότης, ἡ· 1) laxitas, -atis, θ.
 2) languor, -oris, ἄ.
 χαῦνωσις, languide.
 χάννωσις, ἡ· 1) laxatio, -onis,
 θ. 2) languor, -oris, ἄ.
 χαννωτικός, ἡ, ὄν, laxans.
 χέζω, caso (-avi), -are.
 χεϊλόφωνος ἢ χεϊλόφωνος, ον,
 labialis e.
 χεϊλοποιτέω -ῶ, labiis sorbeo.
 χεϊλάριον, τό, labellum, οὐ.
 χεῖλος, τό· 1) labrum, -i, οὐ. 2)
 μετφ. labrum, -i, οὐ. litus.
 χεῖλω -ῶ, labro circumdo.
 χεῖλωμα, τό, labrum, -i, οὐ.
 χεῖλων (*χεῖλαρᾱς), labeo, -onis,
 labiosus, a, um.
 χεῖμα, τό, hiems -emis, θ.
 χεῖμαδένω, hiberno, -are.
 χεῖμάδιον, τό, hibernaculum, οὐ.
 χεῖμάδιος, hibernus, a, um.
 χεῖμάζω· 1) = παραχεῖμάζω, hiberno,
 -are· 2) hiemo, -are· 3) —ομαι,
 tempestate agitor.
 χεῖμαιν, hiemo, -are.
 χεῖμαρρος, δ, torrens, -ntis, ἄ.
 χεῖμαρρώδης, ες, torrenti similis.
 χεῖμας, ἡ· 1) tempus hibernum·
 2) vestis hiberna.
 χεῖμαστία, ἡ, hiematio, -onis, θ.
 χεῖμερία, ἡ, tempus hibernum.
 χεῖμερίζω, hiemen traduco.
 χεῖμερινός, ἡ, ὄν, χεῖμέριος, a, ον·
 1) hiemalis, e· 2) hibernus, a, um.

χεῖμέτλη, ἡ, χεῖμετλον, τό, per-
 nio, -onis, θ.

χεῖμετλιάω -ῶ, pernionibus laboro
 χεῖμών, δ· 1) = θύελλα, hiems.
 -imis, θ. tempestas, θ. 2) ἡ ὥρα
 τοῦ ἔτους, hiems, -emis, θ.

χεῖρ, ἡ· 1) manus, -us, θηλ. 2)
 γραφή. scriptura· 3) proboscis ele-
 phanti· 4) ἐξουσία, manus· 5) =
 πλήθος, manus (νῦρ. militum), ma-
 nipulus, -i, ἄ. 6) παροιμ. χερσὶν
 ἀνίπτοις, manibus illotis.

χεῖραγωγέω -ῶ, manu ducō ali-
 quem (caecum)· μετφ. viam praeceō·
 —οῦμαι, manu ducor ab aliquo.

χεῖραγωγία, ἡ, manu ductio, θ.

χεῖραγωγός, δ, manu ducens.

χεῖραλειπτέω -ῶ, manus ungo.

χεῖραμάξα, ἡ, χεῖραμάξιον, τό,
 manuale vehiculum, -i, οὐ.

χεῖραπτάζω, manibus tracto.

χεῖραφεσία, ἡ, emancipatio, θηλ.
 manumissio, -onis, θ.

χεῖραφετέω -ῶ, emancipo, -are.

χεῖράφετος, ον, emancipatus.

χεῖραψία, ἡ, tactio manu.

χεῖριδωτός, manuleatus, a, um.

χεῖρίζω (χεῖρίζομαι) τι· 1) mani-
 bus tracto· 2) administro.

χεῖρίζεις, ἡ, operatio chirurgi.

χεῖριος, a, ον, = ὑποχείριος.

χεῖρίς, ἡ· 1) manica, -ae, θ. 2)
 chiroteca, -ae, θ.

χεῖρισμός· 1) operatio chirurgi·
 2) tractatio, θ. 3) administratio, θ.

χεῖριστής, δ, administrator, ἄ.

χεῖριστος, η, ον, pessimus, a, um;
 deterrimus, a, um.

χεῖροβίος, χεῖροβίωτος, ον, ma-
 num labore vivens.

χεῖρογράφων, chirographon, οὐ.

χεῖροδέσμος, ον, manica ferrea;
 manicae -arum, θ.

*χεῖροδέτος, ον, manus vinctus.

χεῖροθήκη, ες, manu tractabilis,
 e, mansuetus, a, um.

χεῖροθήκη, ἡ, chirotheca, -ae, θ.

χεῖρολαβίς, ἡ, stiva aratri.

χεῖρομακτρον, τό· 1) mantele, -is,
 οὐ. 2) mappa -ae, θ.

χεῖρομαντεία, ἡ, divinatio ex inspe-
 ctione manuum.

χειρόμαντις, δ, ἡ, qui ex inspectione manuum divinat.

χειρόνιπτρον, τό· 1) manuum pelvis· 2) manuum lotio.

χειρονομέω -ῶ, gesticulor, -ari.

χειρονομία, ἡ, gesticulatio, θ.

χειρονόμος, ον, gesticulator, δ.

ἡ —, gesticularia, -ae, θ.

χειρόνας, deterius.

χειροπέδη, ἡ, manuum vinculum; manicae, -arum, θ.

χειροπληθής, manum implens.

χειροποιέω -ῶ, manu facio.

χειροποίητος, ον, manu factus.

χειροπόνητος, manu elaboratus.

χειρότερος, α, ον, pejor, -jus.

χειρότευκτος, ον, = χειροποίητος.

χειροτεχνέω -ῶ, opifex sum.

χειροτέχνημα, τό· 1) opus manu factum· 2) opus acu factum.

χειροτέχνης, δ, opifex, -icis, δ.

χειροτεχνία, ἡ, opificium, οὖ.

χειροτονέω -ῶ, manum extendo

ἢ porrigo; δθ. creo, -are, aliquem,

δ χειροτονῶν, creator, -ris, δ. -οῦμαι, creor, designor (-atus sum), -ari,

χειροτονῆς, χειροτονημένος, creatus, de signatus, a, um.

χειροτονητής, δ, creator, δ.

χειροτονητός, ἡ, ὅν, suffragis creatus, a, um.

χειροτονία, ἡ, creatio, θ.

χειροουργέω -ῶ, manibus operor.

χειροῦργημα, opus manu factum.

χειροουργία, ἡ· 1) operatio manibus· 2) chirurgia, -ae, θ.

χειροουργικός, ἡ, ὅν, chirurgicus, a, um· ἡ —, chirurgica.

χειροουργός, δ, chirurgus, -i, δ.

χειρόω -ῶ, -οῦμαι τινα, manu (vi) supero, subigo, aliquem.

χείρων, ον, pejor, -us (-oris); deterior, -us (-ioris).

χειρωνακτικός, ἡ, ὅν, ad opificem pertinens.

χειρωνάκτης, χειρώνας, δ, opifex, -icis, θ. operarius, -ii, δ.

χειρωνάξια, ἡ, opificium, οὖ.

χειρώσις, ἡ, subjugatio, θ.

χειρωτός, vi redactus, a, um.

χειλιδονίζω, ρ. hirundines imitor voce; barbare loquor, -i.

χειλιδών, ἡ, hirundo, -inis, θ.

χέλυον, τό, chelyon, -i, οὖ.

χέλυσ, ἡ, chelys, -yos, θ.

χελώνη, ἡ, testudo, θ.

χελώνιον, χελώνιον, τό, testudo (testa testudinis).

χελωνοειδής, testudine similis.

χερμάδιον, τό, χερμάς, ἡ, saxum manuale.

χέρνιβον, τό, manuum pelvis.

χέρνιμμα, τό, manuum lotio,

χερνίστομαι, manus, lavo.

χέρνιψ, ἡ, manualis aqua.

χερρόνησος, χερρόνησος, ἡ, peninsula, ae, θ.

χέρσος, ον, desertus, incultus, a, um; -asper, a, um; ἡ χέρσος, solum desertum; terra continens.

χερσαῖος, terrester, tris, tre.

χερσαία, ἡ, locus incultus.

χερσεύω ἡ — ομαι· 1) incultus jaceo· 2) terram continentem

vector.

χερσόβιος, in continentem vivens.

χερσόθεν, a continente.

χερσόθι, in continenti.

χερσομανέω -ῶ, desertus et incultus fio, silvesco, -ere.

χέρσονδε, in continentem.

χερσώω -ῶ· 1) efficio ut terra fiat inculta et deserta· 2) terram continentem efficio; χερσοῦται, desolatur, exsiccatur, steriliscit.

χερσώδης, es, incultus, a, um.

χεσᾶς (χεῖᾶς), δ, qui cacat.

χεσεῖω, cacaturio, -ire.

χεῦμα, τό, fusum, οὖ. 1) flumen, οὖ. unda, θ. 2) libamen.

χέω, fundo (fudi), ere aliquid;

χέομαι, fundor (fusus sum), -i.

χηλή, ἡ· 1) forfex, -icis, θ. 2) acus ad plectendum.

χηλός, ἡ, arca capsula, -ae, θ.

χηλόω -ῶ, acu texo ἢ plecto.

χημεία, ἡ chemia; ae, θ.

χημεῖον, τό, officina chemica.

χημικός, ἡ, ὅν, chemicus, a, um.

χῆν, δ, ἡ, anser, -eris, δ.

χῆνιον, τό, anserculus, δ.

χῆνιος, χῆνιος, anserinus.

χηνίζω, tibiā (male) cano.

χηνίσκος, δ, anserculus, -i, δ.

χηνοβοσκείον, χηνοτροφεϊον, τό, stabulum anserum.

χηνοβοσκός, χηνοτρόφος, δ, qui anseres alit; anserinus, ii, ἄ.

χηνώδης, anserinus (stupidus).

χῆρ, δ, echinus, -i, ἄ.

χῆρα, ἡ, vidua, ae, θ.

χρηρεία, χήρευσις, ἡ, viduitas, -atis, θ. viduivum, -ii, οὐ.

χρεύω, viduus sum; μετφ. privatus sum; careo, -ere.

χῆρος, α, ον, viduus, a, um.

χρηρόσυνη, ἡ, viduitas, -atis, θ.

χρηρόω -ω, viduo, arc.

χῆρωσις, ἡ, viduitas, -atis, θ.

χθαμαλός, ἡ, ὄν, humilis, e,

χθαμαλότης, ἡ, humilitas, θ.

χθαμαλόω -ω, humilem reddo.

χθές, ἐχθές, heri.

χθেসινός, hesternus, a, um.

χθόνιος, α, ον, terrenus, a, um.

χθών, ἡ, terra, -ae, θ.

χιάζω, decusso, -are.

χίασμα, τό, decussis, -is, θ.

χιασμός, δ, decussatio, θ.

χιαστός, decussatus, a, um;

χίλῃ, ἡ, pabulum, -i, οὐ.

χιλιάκις, millies.

χιλιαρχέω -ω, tribunus militum. sum; mille militibus praesum.

χιλιαρχος, δ, tribunus militum.

χιλιαρχία, munus tribuni militum.

χιλιάς, ἡ, mille.

† χιλιασμός, δ, miliarium annorum regnum Christi mille annorum

† χιλιασταί, οἱ, milliarii, -orum.

χιλιετηρίς, ἡ, millenium, οὐ.

χιλιετής, ἐς, milie annorum.

χίλιοι, αι, α, mille.

χιλιοπλάσιος, millies tantum.

χιλιοστός, millesimus, a, um.

χιλιοστός, ἡ 1) millesima pars 2) millenarius numerus 3) cohors mille militum.

χίλος, δ, pabulum aridum.

χίμαιρα, ἡ 1) capra, ae, θ. 2) ἐν τῇ μυθολ. chimaera, -ae, θ.

χίμαιρος, δ, caper, -pri, ἄ.

χιδνεος, α, ον, χιονικός, ἡ, ὄν,

χιδόνιος, η, ον, χιδόνιος, niveus, a, um.

χιονίζω, nive obruo; —ομαι, nivesco, *νεοελ. χιονίζει, nix cadit.

χιονόβλητος, ον, nive obrutus, a, um; nivifer, a, um.

χιονοβόλῳ -ω, nivibus obruo.

χιονοβόλος, ον, qui nives mittit.

χιονοειδής, ἐς, niveus, a, um.

χιονόχρους, ους, ουν, colore niveo; niveus, a, um.

χιονόχρως, δ, ἡ, cuta nivea.

χιονώδης, ἐς, nivous, a, um.

χιονωτός, ἡ, ὄν, nive obrutus.

χιτών, δ, tunica, -ae, θ.

χιτώνιον, -ίσκος, tunicula, θ.

χιτωνίζω τινά, tunico aliquem.

χιών, ἡ, nix, nivis, θ.

χλάζω, turgeo, -ere.

χλαῖνα, ἡ, laena, -ae, θ.

χλαινόω -ω, laenā induo.

χλαμυδοφορῶ, chlamydem gesto

χλαμυδόω -ω, chlamyde vestio.

χλαμυδωτός, ἡ, ὄν, chlamydatum, a, um; paludatus, a, um.

χλαμύς, ἡ 1) chlamys ydis, θ.

2) ἡ τῶν Ῥωμα. στρατηγῶν, palutamentum, -i, οὐ.

χλευάζω, irrideo (-si) -ere, cavillo, -are, aliquem ἢ aliquid;

—ομαι, irrideor -eri.

χλευασία, ἡ, χλεύασμα, τό, χλευασμός, δ, irrisio, θ. cavillatio.

χλευαστής, δ, irrisor, oris, ἄ.

χλεύη, ἡ, risus, -us, ἄ.

χλαινώ, ρ. tepefacio, —ομαι, teperesco.

χλιανσις, tepiditas, θ. tepor.

χλιαρός, α, ὄν, tepidus, a, um; μετφ. segnis, e.

χλιαρότης, ἡ, tepor, -oris, ἄ. μετφ. segnitie, -ei, θ.

χλιάω -ω, tepeo, -ere.

χλιδαίνω 1) emollio, -ire; effemino, -are 2) = χλιδάω, mollis sum.

χλιδανός, ἡ, ὄν, mollis, e.

χλιδάω -ω, mollis, delicatus sum; suavis sum.

χλιδή, ἡ, deliciae, θ. πλ. luxus, -us, ἄ. 2) effeminata luxuries.

χλιδημα, χλιδος, τό, = χλιδή.

χλιδων, δ, armilla, -ae, θ.

χλιερός, α, ὄν, = χλιαρός.

χλιώδης, ἐς, temperatus, a, um.

χλοάζω, vireo, viresco, -ere.

χλοανθήs, ἐς, virescens, -ntis.

χλόασμα, τό, viriditas, -atis, θ.
 χλοαυγής, ἐς, viriditate nitens.
 χλοάω -ῶ, vireo, -ere.
 χλοερός, ὁ, ὄν, viridis, e.
 χλοερότροφος, ὄν, herbis pastus.
 χλόη, ἡ, herba virens ἢ ἀπλ. herba, -ae, θ. gramen, -inis, οὐ. κύρ.
 ὄν. ἢ Χλόη, Chloa, -ae, θ.
 χλοητόκος, herbam producents.
 χλοηφορέω -ῶ, 1) herbam fero
 2) herbasco, ἢ herbascio, -ere.
 χλοηφόρος, ὄν, herbifer, a, um.
 χλοοποιέω -ῶ, herbam produco.
 χλός, -ους, ὁ, 1) viro -oris, ἄ. 2) pallor, -oris, ἄ.
 χλωδής, ἐς, herbae similis, viridis, e; herbaceus a, um.
 χλωράζω, viride gnamine pascor.
 χλωραίνω, viridem reddo; —ομαι, vireo, -ere.
 χλωρίαισις, ὁ, pallor, -oris, ἄ.
 χλωρίζω, vireo, -ere.
 χλωρός, ὁ, ὄν, 1) virens, viridis, e, 2) —(χλωμός), pallidus, a, um.
 χλωρότης, ἡ, 1) viriditas -atis, θ.
 2) = ὠχρότης, pallor, -oris, ἄ.
 χνός, χνούς, ὁ, lanugo, θ.
 χνοδής, ἐς, lanuginosus, a, um.
 χοαῖος, α, ὄν, congiū capiens.
 χοανεύω, ἴδε χωνεύω.
 χοάνη, ἡ, fornax fusoria.
 χοεύς, ὁ, congius, -ii, ἄ.
 χοή, ἡ, libamen, -inis, οὐ. χοαί, inferiae, -arum, θ.
 χοήρης, ἐς, inferias continens.
 χοηφόρος, ὄν, libabina ἢ inferias gestans.
 χοϊκός, ἡ, ὄν, terrenus, a, um.
 χοιραδώδης, ἐς, strumosus, a, um.
 χοιράς, ἡ, struma, -ae, θ.
 χοίρειος, (χοίριος), α, ὄν, χοίρινος, ἡ, ὄν, porcinus, a, um.
 χοιρίδιον, τό, porcellus, -i, ἄ.
 χοιροβοσκός, ὁ, subulcus -i, ἄ.
 χοιρομήριον, (ἢ χοιρομέριον), petaso, -onis, θ.
 χοιροπωλέω -ῶ, porcos vendo,
 χοιροπώλης, ὁ, porcorum venditor
 χοῖρος, ὁ, porcus, -i, ἄ.
 χοιροτροφεῖον, τό, hारा, -ae, θ.
 χοιρώδης, ἐς, porcinus, a, um.
 χολαγωγός, ὄν, bilem educens.

χολαῖος, α, ὄν, biliosus, a, um.
 χολάδες, αἱ, intestina, -orum, οὐ.
 χολάω -ῶ, irascor, -i.
 χολέρα, ἡ, cholera, -ae, θ.
 χολερίαι, ὦ, cholerae laboro.
 χολερίκος, cholericus, a, um.
 χολερώδης, ἐς, cholerae similis.
 χολή, ἡ, bilis, fel, -illis, οὐ.
 χολικός, ἡ, ὄν, biliosus, a, um.
 χόλιος, α, ὄν, iratus, a, um.
 χόλος, ὁ, bilis, fel (μετφ.) ira, θ.
 χολόω -ῶ, ad iram concito; —ομαι, irascor, -i.
 χολώδης, ἐς, biliosus, a, um.
 χονδρός, ἡ, ὄν, 1) alicae similis
 *2) νεοελ.α) crassus, a, um; β) μετφ. rudis, e.
 χονδρός, ὁ, alica, ae, θ.
 χονδρώδης, ὁ, alicae milis.
 χόος, χούς, ὁ, 1) terra, ae θ. humus, -i, ἄ. 2) = χούς.
 χορδή, ἡ, chorda, ae, θ.
 χορεία, ἡ, chorea, -ae, θ.
 χορευτής, ὁ, saltator, -oris, ἄ.
 χορευτικός, saltatorius, a, um.
 χορεύω 1) choros agito ἢ duco *2) = ὀρχοῦμαι, salto (-avi), -are.
 χορηγέω -ῶ, 1) chorum duco, -ere; chorum doceo, -ere *2) choragus sum sumptus *3) νεοελ. = παρέχω, praebeo (-ui), -ere.
 χορήγημα, quod suggeritur.
 χορήγησις, ἡ, praebitio, θ.
 χορηγία, 1) munus choragi *2) erogatio sumptuum in chorum *3) sumptus in alias res; praebitio, θ.
 χορηγικός, ἡ, ὄν, ad choragum pertinens; ab chorago factus.
 χορηγός, ὁ, 1) qui sumptus praebet choro instruendo, choragus, -i, ἄ. 2) praeditor, ἄ.
 χορήτης, ὁ, qui ex choro est.
 χορικός, ἡ, ὄν, choricus, a, um; ad chorum pertinens.
 χοροδιδασκαλία, χοροδιδασκαλική, ἡ, ars magistri chori.
 χοροδιδάσκαλος, ὁ, 1) chori magister *2) qui saltare docet.
 χορός, ὁ, 1) chorea, ae, θ. chorus, -i, ἄ. *2 = ὀρχηγος, saltatio, θ.
 χοροστασία, ἡ, institutio chori; chorus, -i, ἄ. saltatio, -onis, ἄ.

χοροστατέω -ᾶ, choro praeo.
χοροστάτης, ὁ, qui chorum in-
stituit et ducit, chorostata, -ae, ᾶ.
χορτάζω (*χορταίνω) τινά, sagino
-are, aliquem; 2) — ομαι, ἐχορτά-
σθην, (νεοσλ. χορταίνω, ἐχόρτασα),
famem expleo, cibo expleo.

χόρτινος, gramineus, a, um.
χορτάριον, τό, gramen, -inis, οὖ.
χορτασία, ἡ, χορτασμός, ὁ, satu-
ritas, -atis, θ. satietas, -atis, θ.

χόρτασμα, τό, pabulum, οὖ.
χορταστικός, saturabilis, e.
χορτοβολών, ὁ, foenite, -i, οὖ.
χόρτος, ὁ, foenum, -i, οὖ.
χορτόστρωμα, gramine stratum.
χορῳδέω -ᾶ, succino choro.

χορῳδία, ἡ, chori cantus.
χραινῶ, 1) leviter tango, -ere· 2)

= μολύνω, inquino, foedo, -are.
χρᾶσμαι -ᾶμαι τινι· 1) utor -usus
sum, i, aliquo ἢ atiqua re· 2) ἔχω,
κέκτημαι, habeo, possideo.

χρᾶω -ᾶ, (χρᾶν) oraculum do ἡ
edo, χρᾶσθαι τῷ Ἀμμωνι, oracu-
lum potere ab Hammone.

χρεία, ἡ, 1) necessitas, -atis, θ.
2) opus (ἀλλ.).

*χρειάζομαι, mihi opus est.
χρειώδης, ες, utilis, e.
χρεμετάω -ᾶ, — τίλω, hinnio, -ire.
χρεμέτισμα, τό, χρεμετισμός, ὁ,
hinnitus, -us, ᾶ.

χρέμμα, τό, sputum, -i, οὖ.
χρέπτομαι, screo, -are.

χρέμψις, ἡ, screatus, -us, ᾶ.
χρέος, τό, 1) debitum, -i, οὖ. no-

men; -inis, (ὕ· 2) officium, -i, οὖ.
munus, -eris, ᾶ. 3) quod naturae
debemus, fatum, -i, οὖ. mors, -rtis, θ.

χρεῶ, ἡ, 1) intigentia, -ae, 2) de-
siderium, οὖ. 3) necessitas, θ.

χρεωκοπέω -ᾶ, 1) novas tabulas
facio· 2) argentariam dissolvo.

χρεωκοπία, ἡ, 1) novae tabulae·
2) decoctio, -onis, θ.

χρεωκόπος, ὁ, decoctor, ᾶ.
χρεωστέω -ᾶ, debeo, -ere.

χρεώσις, ὁ, debitor, -oris, ᾶ.
χρεωφειλέτης, ὁ, debitor, ᾶ.

χρή, oportet; opus est.
χρήζω τινός· 1) opus est mihi ali-

qua re· 2) desidero aliquid.

χρῆμα, τό, 1) res (rei) θ. negotium
οὖ. 2) πλῆθ. opes, -um, θ. divitiae,
-arum, θ. *3) νεοσλ. pecunia, θ.

χρηματίζω, 1) rem, tracto, -are·
2) commercium exerceo, -ere· 3)
ago de aliqua re cum aliquo· 4) —
ομαι, pecuniam mihi comparo.

χρηματικός, pecuniarius, a, um.
χρηματικῶς, pecuniariter.

χρημάσις, ἡ, quaestus, -us, ᾶ.
χρηματιστήριον, τό, argentarium
forum.

χρηματιστής, ὁ, qui pecuniam sibi
comparat.

χρηματιστικός, ἡ, ὄν, comparan-
dae pecuniae peritus.

χρηματοφυλάκιον, aerarium, οὖ.
χρηματοφύλαξ, ὁ, pecuniarum ἡ
opum custos.

χρησιμεύω, utilis sum.
*χρησιμοποιέω -ᾶ, in usum con-
verto aliquem ἢ aliquid.

χρησιμοποίησις, ἡ, in usum cor-
versio alicujus rei.

χρήσιμος, ὄν, utilis, e; commo-
dus, a, um.

χρησίμως, utiliter; commode.
χρήσις, ἡ, usus, -us, ᾶ.

χρησμοδοσία, ἡ sortilegium, οὖ.
χρησμοδοτέω -ᾶ, oracula edo.

χρησμοδότης, ὁ, sortilegus, ᾶ.
χρησμοδότημα, τό, oraculum, οὖ.

χρησμολογέω -ᾶ, vaticinor, -ari.
χρησμολογία, ἡ, vaticinatio, θ.

χρησμός, ὁ, responsum, -i, οὖ.
χρησμοδέω -ᾶ, oracula edo.

χρησμοῦδhma, τό, vaticinium, οὖ.
χρησμοῦδhia, ἡ, vaticinatio, θ.

χρησμοφικός, divinatorius.
χρησμοφός, ὁ, fatidicus.

χρηστήριον, τό, oraculum, οὖ.
χρηστήριος, divinatorius, a, um.

χρήστης, ὁ, 1) qui oraculum dat.
2) qui mutuo dedit, creditor, ᾶ.

3) foenerator, ᾶ.
χρηστικός, ἡ, ὄν, utilis, -e.

χρηστογραφία, ἡ, 1) elegans pi-
ctura· 2) elegans scriptura.

χρηστοθήθεια, ἡ, morum probitas;
boni mores.

χρηστοθήτης, ες, qui probis est

moribus, probus, a, um.
χρηστομάθεια, cresthmathia, θ.
χρηστομαθέω -ῶ, utilia disco.
χρηστομαθής, qui utilia didicit.
χρηστός, ἡ, ὄν, 1) utilis, -e 2) frugalis, -e; bonus, a, um.
χρηστότης, ἡ, 1) utilitas -atis, θ.
 2) frugalitas, θ.
χρίμα, τό, unguentum, -i, οὐ.
χρίσις ἡ, unctio -onjs, θ.
χρίσμα, τό, unctum, -i, οὐ.
χριστεπώνυμος, ὄν, Christo cognominis.
χριστιανίζω, christianis faveo, christianus sum.
χριστιανικός, christianus, a, um.
χριστιανικῶς, christiane.
χριστιανισμός, δ, christianismus, ἄ.
χριστιανός, δ, christianus, ἄ.
χριστός, ἡ, ὄν, 1) unctus, a, um
 2) ὁ ΧΡΙΣΤΟΣ, CHRISTUS, ἄ.
χριστοφόρος, Christum ferens.
χρίω 1) ungo ἡ unguo (-nxi, -nctum), -ere 2) obliuo (-levi) -ere 3) χρίομαι, ungor ἡ inungor (-ctus sum) -i.
χρόα, **χροιά**, ἡ, color, -oris, ἄ.
χροιέω -ῶ, coloro, -are.
χρονίζω, **χρονίζομαι** 1) longo tempore duro et persevero, -are; 2) = βραδύνω, tardo, -are.
χρονικός, ἡ, ὄν 1) ad tempus pertinens 2) ἐν τῇ γραμμ. temporalis, e 3) τὰ χρονικά, chronica.
χρόνιος, α, ὄν 1) diuturnus, a, um; tempestivus, a, um; 2) diuturnus, tardus, a, um.
χρονιότης, ἡ, diuturnitas.
χρονισμός, δ 1) diuturnitas, -atis θ. 2) mora, -ae, θ.
χρονίως, longo tempore.
χρονογραφία, ἡ, temporum descriptio, θ. annales, -ium, ἄ.
χρονογράφος, δ, annalium scriptor; chronographus, -i, ἄ.
χρονολογικός, chrono.ogicus.
χρονολόγος, δ, chronologus, -i, ἄ.
χρόνος, δ 1) tempus, -oris, οὐ.
 2) οἱ χρόνοι τοῦ γήματος, tempora verbi 3) ἐν τῇ μετρ. tempus, -oris, οὐ. 4) νεοελ. = ἔτος, annus, -i, ἄ.
χρονοτριβέω -ῶ 1) tempus tero

et mihi efficio *2) νεοελ. = βραδύνω, diu tardo, -are, moror.
χρονοτριβή, ἡ, mora, -ae, θ.
χρυσάλλις, ἡ, chrysalis, -idis, θ.
χρυσάνθεμον, chrysanthemum.
χρυσανγέω -ῶ, aureo fulgeo.
χρυσανγής, ἐς, auro nitens.
χρύσεια, τά, fodina aurea.
χρυσένδετος, ὄν, auro illigatus ἡ inclusus, a, um.
χρύσεος, οὐς, ἡ, οὖν 1) aureus, a, um; auro ornatus, a, um; δ χρυσοῦς (ἑπον. σιατήρ), aureus, -i, ἄ. 2) croceus, a, um.
χρυσεραστής, δ, auri amator.
χρυσήλατος, ὄν, ex auro ductus ex auro ducti confectus, a, um.
χρυσήλεκτρον, chryselectrum, θ.
χρυσίζω, auro similis sum.
χρυσίζων, aureolus, a, um.
χρυσίνος, η, ὄν, aureus, a, um.
χρυσίον, τό 1) paulum auri 2) aureus nummus.
χρυσίτης, δ, chrysites, -ae, ἄ.
χρυσόγλυφος, δ, auri celator.
χρυσόδετος, ὄν, auro ligatus (inclusus) ἡ obductus, a, um.
χρυσοειδής, ἐς, auro similis, e.
χρυσέλικτος, ὄν, auro tortuosus.
χρυσοθήρας, δ, auri venator.
χρυσόθριξ, δ, ἡ, auricomus, -i.
χρυσόκερως, cornibus aureis.
χρυσόκολλα, ἡ, chrysocolla, θ.
χρυσόκολλητος, **χρυσόκολλος**, ὄν, ex auro conglutinatius.
χρυσοκόμης, **χρυσόκομος**, δ, cui aurea est coma.
χρυσόλιθος, ἡ, chrysolithus, -i, ἄ.
χρυσολόγος, δ, aurilegulus, -i, ἄ.
χρυσόμαλλος, ὄν, aureum vellus habens; — ὄν δέρας, aureae exuviae pecudis.
χρυσόμελον, chrysomelum, οὐ.
χρυσόνημα, τό, filum aureum.
χρυσοποιήμιλος, **χρυσοποιήμιλος**, ὄν, auro distinctus, a, um.
χρυσός, δ 1) aurum, -i, οὐ. 2) aureus nummus.
χρυσοστέφανος, ὄν, corona aurea redimitus, a, um.
χρυσόστικτος, ὄν, notis aureis distinctus, a, um.

χρυσόστομος, *ον*, *ος* aureum habens; eloquens, -ntis, *δ* Χρυσόστομος, Chrysostomus, -i, *ἀ*.

χρυσότεικτος, *ον*, ex auro factus χρυσουργέω -*ῶ*, aurifex sum.

χρυσουργός, *δ*, aurifex, -icis, *ἀ*. χρυσοῦς, *ῆ*, *οὔν*, *ἴδε* χρύσεος.

χρυσοῦφαντος, *ον*, ex auro textus, *α*, um, *ῆ* factus, *α*, um.

χρυσοφορέω -*ῶ*, *1)* aurum fero; *2)* ornamenta aurea gesto, -are.

χρυσοφορία, *ῆ*, gestatio, auri.

χρυσοφόρος, *ον*, *1)* aurifer, *α*, um; *2)* ornamenta aurea gestaus.

χρυσοφύλαξ, *δ*, auri custos.

χρυσόχειρ, *δ*, *ῆ*, annulos aureos in digitis gestans.

χρυσοχοεῖον, *τό*, officina aurificis, χρυσοχοέω -*ῶ*, aurum fundo-ere; aurifex sum.

χρυσοχοῖα, *ῆ*, ars, suri fundendi; ars aurificis.

χρυσοχόος, *ον*, aurifex, -icis.

χρυσόχρους -*ους*, -*ουν*, qui colore aureo est; auricolor; -oris.

χρυσόω -*ῶ*, in auro aliquid.

χρυσώμα, *τό*, *1)* vas aureum; *2)* χρύσωσις.

χρυσώνητος, auro emptus, *α*, um.

χρυσωρυχείον, *τό*, aurifodina.

χρυσωρυχέω -*ῶ*, aurum fodio.

χρυσωρυχία, *ῆ*, aurifodina, *θ*.

χρυσωρύχος, *δ*, auri effossor.

χρύσωσις, *ῆ*, auratura, -ae, *θ*.

χρυσωτής, *δ*, aurator.

χρυσωτός, inauratus, *ς*, um.

χρῶμα, *τό*, *1)* color, *ἀ*, *2)* fucus, -us, *ἀ*, *3)* μῶσις. chroma.

χρωματίζω, *1)* coloro; *2)* tingo; *3)* -ομαι, coloror -ari.

χρωματικός, *ῆ*, *δόν*, *1)* coloratus, *α*, um; *2)* μῶσις. chromatiscus.

χρωματισμός, *δ*, tinctura, *θ*.

χρωματογραφέω -*ῶ*, pingo, -ere

χρωματογραφία, *ῆ*, pictura, *θ*.

χρῶννυμι καὶ χρωννύω, *1)* coloro, -are, tingo; *2)* contamino.

χρῶς, *δ*, cutis, -is, *θ*.

χρῶσις, *ῆ*, tinctura, -ae, *θ*.

χρωστήρ, *δ*, *1)* colorator, *ἀ*, **2)* *δ* — τῶν ζωγράφων, penicillum.

χυδαῖζω, *1)* vulgaris fio; **2)* lin-

guam vulgarem loquor.

χυδαῖκῶς, **χυδαῖστί**, vulgo.

χυδαῖος, *α*, *ον*, vulgaris, -a.

χυδαῖότης, *ῆ*, vilitas, *θ*.

χυδαῖώω -*ῶ*, vulgare reddo.

χύδην, *1)* fuse, copiose; *2)* promiscue

χυλίζω, *1)* succum eicio, -ere; *2)* in succum verto (aliquid).

χυλισμός, *δ*, succi expressio.

χυλός, *δ*, succus, *ἀ*, humor, *ἀ*.

χυλόω -*ῶ*, **χυλοποιέω* -*ῶ*, *1)* in-succum verto (aliquid); *2)* succum exprimo, -ere.

χυλώδης, *ες*, *1)* succo similis, *ε*.

2) succo plenus, *α*, um.

χύλωσις, *ῆ*, *1)* succi expressio; *2)* succus expressus.

χῦμα, *τό*, *1)* quod effusum est *ῆ* effusum fuit; *2)* effusio, -onis, *θ*.

3) libamen, -inis, *οὔ*.

χυμικός, ad succos pertinens.

χυμός, *δ*, *1)* succus, -i, *ἀ*, humor, -oris, *ἀ*, *2)* sapor, -oris, *ἀ*.

χυμόςω -*ῶ*, saporem excito.

χύνω, *ἴδε* χέω.

χύσις, *ῆ*, effusio, -onis, *θ*.

χυτήρ, (**χυτήριον*), fusorium, *οὔ*.

χύτης, *δ*, fusor, -oris, *ἀ*.

χυτός, *ῆ*, *δόν*, *1)* fusus, effusus; *2)* fusilis, *ε*; *3)* fossilis *ε*.

χύτρα, *ῆ*, olla, -ae, *θ*.

χολαίνω, **χολεύω**, *1)* claudus sum; claudico, μεταφ.—*εἰς τι*, claudico in aliqua re; *2)* claudum facio

χώλανσις, **χωλεία**, *ῆ*, **χῳλέυμα**, *τό*, claudicatio, -onis, *θ*.

χῳλός, *ῆ*, *δόν*, claudus, *α*, um.

χῳλότης, *ῆ*, claudicatio, *θ*.

χῳλάω -*ῶ*, claudum reddo.

χῳλωμα, *τό*, **χῳλώσις**, *ῆ*, claudicatio, -onis, *θ*.

χῳμα, *τό*, *1)* agger, -eris, *ἀ*, *2)* *ἑνὶ βόσῳ*, tumulus, -i, *ἀ*, **3)* νεοελ.

humus, -i, *ἀ*, terra, -ae, *θ*.

χωνεία, *ῆ*, fusio, -onis, *θ*.

χωνεῖον, *τό*, infundibulum, *οὔ*.

χώνευσις, *ῆ*, **χώνευμα**, *τό*, *1)* conflatura, -ae, coctura, -ae, *θ*.

*2) νεοελ. *ἰ* *πένψις*, digestio, *θ*.

χωνευτήριον, conflatorium, *οὔ*.

χωνευτής, *δ*, conflator, *ἀ*.

χωνευτικός, *ῆ*, *δόν*, *1)* fusorius, *α*,

um. *2) νεοελ. ad concoquendum aptus, a, um.

χωνευτός, ή, όν. 1) conflatus, a, um. 2) fusilis, e.

χωνεύω. 1) επί μετάλ. conflo, -are, aliquid; coquo (-xi) -ere, aliquid. *2) νεοελ. = καταπέπτω την τροφήν, digero -ere (cibum).

χώνη, ή, χώνος, ό, χώνον, τό, infundibulum, -i, ον.

χώνιον, τό, = χωνεϊον.

χώννυμι, χωνύω, aggero, -are (terram). || παθ. tumudo condor.

χώρα, ή, terra, -ae, θ.

χωράριον, τό, arum segete consitum ή άπλ. arum, -i, ον.

χωρέω -ω. 1) = προχωιω, cedo cessi cessum, -re. 2) = δέχομαι, capio cepi, captum, -ere,

χωρησις, ή, capacitas, θ.

χωρητικός, ή, όν, capax, -acis.

χωρητικότητας, ή, capacitas, θ.

χωρητός, ή, όν, qui capi (percipi) potest.

χωριάζω, rusticor, -ari.

χωριάτης, ό, rusticus, -i, ά.

χωρίζω. 1) separo, -are. 2) se-cerno (-erevi), -ere. 3) —ομαι, α') me separo, ή separor (separatus sum) ari. β') removeor (motus sum) ab aliqua -re. || κεχωρισμένος, η, ένον, separatus, secretus, re-

motus, a, um. || γ') —ομαι, έχωρί-σθην, abeo, -ire; discedo, -ere. 4) επί συζύγ. repudio (-avi) -are (uxorem, maritum).

χωρικός, ή, όν, rusticus, a, um; agrestis, e.

χωρίον, τό. 1) = τόπος, locus (πληθ. loca). 2) locus munitus, castellum, -i. 3) = χωρεϊον, άγρός, κτήμα, locus; ager; -gri, ά. praedium, -i, ον. rus, ruris, ον. villa, -ae, θ. 4) χωρίον συγγραφ. locus.

χωρίς. α') έπλρ. separatim. β') περόθ. sine (μετ' άφαιρ.), — φύλα-κος, sine custode.

χώρισις, ή, divisio, -onis, θ.

χωρισμός, ό. 1) separatio, -onis. 2) = διαζύγιον, divortium, ον.

χωριστά, separatim.

χωριστής, ό, separator, ά.

χωριστός, ή, όν. 1) separabilis, e. 2) separatus, a, um.

χωρογραφω, regionem describo.

χωρογραφία, regionis descriptio.

χωρογραφικός, geographicus.

χώρος, ό. 1) locus, -i, ά. spatium -i, ον. regio, θ. 2) ager.

χωροφύλαξ, ό, agri custos.

χώςις, ή. 1) aggeris ductio, exag-geratio huius. 2) agger, ά. obex.

χώσμα, τό, agger, ά. [agesta.

χωστός τάφος, tumulus ex terra

Ψ

Ψ, ψ (ψι), τό 23ον γράμμα, lit-tera, ψ. 2) ως αριθμ. σημείον τό μὲν ψ=septingenta, τό δε, ψ=septingenta millia.

ψαθαρός, ψαθαρός, ψαθυρός, ά, όν, friabilis, e; infirmus, a, um.

ψάθη (ψάθα), ή, = ψιαθος.

ψαλιδίζω, forcice reseco.

ψαλιδιον, τό, forcicula, θ.

ψαλιδωτός, fornicatus, a, um.

ψαλίζω, forcice reseco.

ψάλιον, τό, inferior pars freni.

ψάλλς, ή, forfex, -icis, θ.

ψάλλω. 1) fidibus cano, psalmo

-ere. *2) voce cano canto, -are.

ψαλμός, ό, fidium cantus.

ψαλμωδέω -ω, psalmos cano.

ψαλμωδία, cantatio psalmodum.

ψαλμωδός, ό, psalmicen, -inis, ά.

ψαλτήριον, τό, iides -ium, θ. πλ. spalterium; -ii, ον. || liber psalmo-rum Davidis.

ψάλτης, fidicen, ά. psalter, -ae, ά.

ψαλτικός, ή, όν, ad psaltem per-tinens.

ψαμαθία, ής litus maris.

ψάμαθος, ή. 1) arena, -ae, θ. sabulum, -i, ον. 2) litus, -eris, ον.

ψαμαθώδης, arenosus, a, um.
 ψάμμος, ἡ, arena, -ae, θ.
 ψαμμώδης, ες, arenosus, a, um.
 ψάρ (πτ.), sturnus, -i, ἄ.
 ψαρός, ἡ, ὄν· 1) agilis; e· 2) varius, a, um; cinerei coloris.
 ψαῦσις, ἡ, tactus, -us, ἄ.
 ψανστός, ἡ, ὄν· 1) qui tactus est 2) qui tangi potest.
 ψαῦω τινός, tango -ere.
 ψέγμα, τό, vituperium, -ii, οὐ.
 ψέγω· 1) reprehendo, -ere, atiquem· 2) vituperor· 3) ψέγομαι, reprehendor, -i; vituperor, -ari.
 ψεκάδιον, τό, guttula rosis.
 ψεκάζω, guttas demitto.
 ψεκάς, ἡ, ros, ἄ. || guttula.
 ψεκτός, ἡ, ὄν, vituperabilis, e.
 ψεκτώς, vituperabiliter.
 ψέλ(λ)ιον, τό, armilla, -ae, θ.
 ψελλίζω, balbutio, -ire.
 ψελλισμα, τό, ψελλισμός, δ, balbuties, -ei, θ.
 ψελλός, ἡ, ὄν, balbus, a, um.
 ψελλότης, ἡ, balbuties, -iei, θ.
 ψευδαργυρος, δ, argent madulterinum.
 ψευδής, ες· 1) falsus, a, um; 2) mentitus, a, um; ψευδέστατος, η, ον, mendacissimus.
 ψευδιστορέω -ῶ, falsa narro.
 ψευδολογέω -ῶ, falsa loquor.
 ψευδολογία, ἡ, mendacium, οὐ.
 ψευδολόγος, ον, mendax, -acis.
 ψεύδομαι· 1) = ψευδολογῶ, mentior, -iri· 2) fallo (fefelli) -ere· 3) = ἀπατῶμαι, frustor, -ari.
 ψευδόμαντις, δ, vates falsus.
 ψευδομάρτυς, δ, ἡ, testis falsus.
 ψευδομαρτυρέω -ῶ, falsa testor.
 ψευδομαρτυρία, ἡ, testimonium falsum.
 ψευδανύμφευτος γάμος, nuptiae falsae.
 ψευδοπαιδεία, ἡ, eruditio falsa.
 ψευδοπαρθένος, virgo simulata.
 ψευδοπάτωρ, δ, pater simulatus.
 ψευδοπροφητεύω, falsa vaticinor.
 ψευδοπροφήτης, falsus propheta.
 ψευδορκέω -ῶ, falsum juro.
 ψευδορκία, ἡ, perjurium, οὐ.
 ψευδορκίος, perjurus, a, um.

ψεῦδος, τό, mendacium, οὐ.
 ψευδοσοφία, ἡ, sapientia falsa.
 ψευδόσοφος, ον, falso sapiens.
 ψευδόχριστος, δ, Christi nonem et dignitatem sibi falso tribuens; Pseudo-Christus.
 ψευδόχρυσος, falso auro factus.
 ψεύδω, 1) fallo (fefelli), -ere, a· liquem ἢ aliquid· 2) decipio aliquem.
 *ψευδωνυμία, falsum nomen.
 ψευδώνυμος, ον, falsum nomen gerens.
 *ψευδωνύμως, falso nomine.
 ψευδῶς, falso mendaciter.
 ψεύσις, ἡ, mendacium, οὐ.
 ψεύσμα, τό, mendacium, -i,
 ψεύστης, ψεύστρια, ψεύστρεια, ἡ, mendax, -acis.
 ψῆγμα, τό, 1) ramentum, -i, οὐ.
 2) ψήγματα χρυσοῦ, auri mīcae.
 ψήκτης, ἡ, 1) radula, -ae, θ· 2) νεοελ. peniculus, -i, ἄ.
 ψηλαφάω -ῶ, ψηλαφίζω τι, contracto (-avi), -are, aliquid.
 ψηλάφημα, τό, ψηλάφισις, ἡ, contractatio, θ. palpum, οὐ.
 ψηλαφητός, contractabilis, e.
 ψηλαφητῶς, contractabiliter.
 ψῆξις, ἡ, frigatio.
 ψηφάω -ῶ, cogito, -are.
 *ψητός, ἡ, ὄν, assus, a, um.
 ψηφηφορέω -ῶ, suffragium fero.
 ψηφηφορία, ἡ, suffragii ἢ sententiae latio.
 ψηφηφόρος, ον, qui suffragium ἢ sententiam fert.
 ψηφίζω, 1) calculis computo, supputo -are· 2) -ομαι, a) suffragium fero ἢ in eo· β) decerno (crevi), -ere, aliquid· γ) -ομαι τινα, suffragiis aliquem creo.
 ψηφίον, τό, calculus, i, ἄ.
 ψηφίς, ἡ, 1) calculus, ἄ. 2) lapillus pretiosus; gemma, θ.
 *ψήφισις, ἡ, decretio, θ.
 ψήφισμα, τό, decretum, οὐ.
 ψηφιστής, δ, calculator, ἄ.
 ψηφοθέτω -ῶ, opus tessellatum facio.
 ψηφοθέτημα, τό, opus tessellatum; tessellatum pavimentum.
 ψηφοθέτης, δ, tessellarius ἄ.

*ψηφολέκτης, δ, diribitor, δ.

*ψηφολεξία, ἡ, diribitio, θ.

ψηφολογέω -ω, 1) artem circulatoriam exerceo, -ere 2) opus tessellatum facio.

ψηφολόγος, δ, tessellarius, δ.

ψηφοπαίκτης, δ, qui calculis ludendo fallit.

ψῆφος, ἡ, 1) calculus, -i, δ. 2) ἡ διὰ ψήφου γνώμης ἀπόφανσις, suffragium, -i, οὖ. 3) ἡ τοῦ ψηφωτοῦ δάφων, tessella, θ. tessera, θ.

ψηφωφορέω -ω, suffragium fero.

ψηφωφορία, ἡ, suffragii elatio.

ψηφωφόρος, qui suffragium fert.

ψηφών, δ, peritus putator.

ψηφωτός, tessellatus, a, um.

ψήχω, fricando detergo.

ψιάθιον, τό, storeola, -ae, θ.

ψιαθοποιός, δ, tegetarius δ.

ψιαθος, ἡ, storea, θ. teges, θ.

ψιθυρίζω, 1) susurro, -are; murmuro, -are 2) obtrecto.

ψιθύρισμα, τό, susurramen, οὖ.

ψιθυρισμός, δ, susurramen, θ.

ψιθυριστής, δ, susurrator, δ.

ψιθυρος, ον, susurrans, -ntis.

ψιθυρος, δ 1) = ψιθυρισμός, susurrus, δ. 2) = ψιθυριστής, susurro, δ.

ψιλή, ἡ, spiritus lenis.

ψιλός, ἡ, δν, 1) = γυμνός, nudus, a, um 2) = ἄθριξ, glaber, bra, brum; οἱ ψιλοί, milites levis armaturae 3) = λεπτός, tenuis, e.

ψιλότης, ἡ, 1) nuditas θ. 2) calvitium, οὖ. 3) tenuitas, θ.

ψιλόω -ω, 1) nudo privo, -are, 2) spiritu leni noto 3) -οῦμαι, α') = ψιλός (φαλακρός) γίγνομαι, glabresco β') spiritu leni notor.

ψίλωμα, τό, calvities, -ei, θ.

ψίλωσις, ἡ, 1) nudatio, θ. 2) pilorum evulsio.

ψιμυθίζω, cerussā illino.

ψιμυθισμός, fucatio per cerussam

ψιμύθιον, τό, cerussa, -ae, θ.

ψιμυθιδόω -ω, cerussā illino, cerussā fuco; -οῦμαι, cerussā me illino ἡ fuco, ἐψιμυθιαμέκος, ἡ, ον, cerussatus, a, um.

πίξ, ἡ, mica panis.

*πιτταρίζω, dictata decanto.

πίττακος, (-κός), δ, psittacus.

πίχα, ἡ, panis molior pars.

πιχίον, τό, parva micas panis.

πιχολογέω -ω, micas lego.

πόα, ποιά, ἡ, lumbus, -i, δ.

πόγος, δ, reprehensio, θ.

ποφέω, -ω, 1) sono strepo 2) νεοεὶ. = ἀποθνήσκω, morior, emorior.

πόφημα, τό, strepitus, -us, δ.

ποφητικός, strepitum edens.

ποφοδεής, ἐς, ad quosvis sonos ἡ strepitus expavescens.

*ποφοδεῶς, pavide.

πόφος, δ 1) strepitus, δ. 2) θάνατος ζῶον, mors animalis.

ποφώδης, ἐς, strepens, -ntis.

ψυγείον, τό, figidarium, -ii, οὖ.

ψυγεύς, δ, refrigerans.

ψύγμα, τό, frigus, -oris, οὖ.

ψυγμός, δ, refrigeratio, θ.

ψυκτήρ, δ, frigidarium, -ii, οὖ.

ψυκτήριος, α, ον, ψυκτικός, ἡ, δν, refrigeratorius, a, um.

ψυκτός, ἡ, δν 1) refrigeratus, a, um 2) refrigerandus, a, um.

ψύλλα, ἡ, ψύλλος, δ, pulex, δ.

ψυλλίζω, pulico -are, ψυλλίζομαι, me pulico.

ψύξις, ἡ, refrigeratio, θ.

ψυχαγωγέω -ω 1) animas duco ἡ deduco 2) animum flecto et attraho, animum alliceo.

ψυχαγωγία, ἡ, animi oblectio.

ψυχαγωγικός, ἡ, δν, animum alliciens, oblectans, -ntis.

ψυχαγωγός 1) ductor (deductor) animarum 2) oblectabilis, e.

ψυχάζω, me refrigero.

ψυχαίος, ad animum pertinens.

ψυχάριον, τό, animula, -ae, θ.

ψυχή, ἡ 1) anima, -ae, θ. vita, -ae, θ. animus, -i, δ. 2) ψυχή μου, anima mea! anime mi!

ψυχικός, ἡ, δν, animalis, e.

ψυχόθεν, ex animo.

ψυχραίνω 1) refrigero, -are; -ομαι, frigescō -ere; 2) μετφ. ψυχραίνω τὸν ζῆλόν τινος, studium alicujus restinguo.

ψυχρασία, ἡ, ψύχρευμα, τό 1) frigus, οὖ. 2) ineptiae, θ. πλ.

ψυχρά, ἡ, frigiditas, θ.
 ψυχρίζω, refrigero, -are.
 ψυχρολογέω -ᾠ, frigide dico.
 ψυχρολογία, ἡ, dictio frigida.
 ψυχρολουσία, ἡ, lotio in (aqua) frigida.
 ψυχρολουτέω -ᾠ, -λουτέω -ᾠ, frigida me lavo ἢ labor, -ari.
 ψυχομαχέω -ᾠ 1) ad extremum spiritum depugno 2) = ψυχορραγῶ, animam ago.
 ψυχομαχία, ἡ, ad extremum usque spiritum producta dimicatio.
 ψυχοπομπός, δ, animarum deductor
 ψυχορραγέω -ᾠ, animam ago.
 ψυχορραγία, ἡ, singultus, δ.
 ψύχος, τό, frigus, -oris, οὔ.
 ψυχοφθόρος, ον, animam perdens; letifer, a, um.
 ψυχόω -ᾠ, animo, -are.
 ψυχρός, ὁ, ὄν, frigidus, a, um.
 ψυχρότης, ἡ 1) frigiditas, θ.
 2) — λόγος, frigus, -oris, οὔ.

ψυχρόω -ᾠ, refrigero, -are; —ομαι, frigescō, -ere
 ψύχω, irigefacto, -are; refrigero, -are; —ομαι, frigescō, -ere.
 ψύχωσις, ἡ 1) = ἐμψύχωσις, animatio, θ. *2) νεύσι. psychōsis, θ.
 ψυχοφελής, ἔς, animo utilis.
 ψωλή, ἡ 1) glans penis denudata 2) = πύσθη, mentula, -ae, θ.
 ψωλόεις, ψωλός, ψώλων, δ, mentulatus, -i, δ.
 ψωμίζω, panem praebeo, -ere; nutrio, -ire; alique; —ομαι, panem accipio; nutrior, -iri.
 ψωμῖον, τό 1) frustulum panis; *2) νεοελ. = ἄρτος, panis, -is, δ.
 ψωμός, δ, buccae, -ae, θ.
 ψώρα, ψωρίασις 1) scabies, -ei, θ. 2) arborum impetigo, θ.
 ψωραλός, α, ον 1) scabiosus; scaber, bra, brum *2) μτφ. vilis, e.
 ψωριάω -ᾠ, scabie laboro.
 ψωρώδης, ψωροειδής, ἔς, scabiosus, a, um.

Ω

Ω. ω (ὦ μέγα)· τό 24ον γράμμα, littera ω 2) ὡς ἀριθμ. ω = octingenta, τό δὲ, ᾠ = octingenta millia.
 ᾠ, δ.
 ᾠ, δ, ᾠ πολὺν πρόσωπον! o qualis facies!
 ᾠ, oh.
 ᾠα, ἡ 1) pellis ovina 2) vestis ex pelle ovina.
 ᾠάριον, τό, ovum parvum.
 ᾠδάριον, τό, cantulus, -i, δ.
 ᾠδε, ᾠδί, sic; hic; hac.
 ᾠδεῖον, τό, Odēum, -i, οὔ.
 ᾠδή, ἡ 1) cantus, us, δ. 2) carmen, -inis, οὔ. ode, -es, θ.
 ᾠδικός, ἡ, ὄν 1) canorus, a, um. canticus, a, um.
 ᾠδίνες, αἱ 1) dolores parturientis 2) dolores vehementes.
 ᾠδίνη, ἡ, dolor, -oris, δ.
 ᾠδινηρός, dolorosus, a, um.
 ᾠδίνω, partūs dolores sentio.

ᾠδός, δ, cantor.
 ᾠδονσις, indignatio, θ.
 ᾠέ, ᾠή, ohe!
 ᾠζω, exclamo oh.
 ᾠθέω -ᾠ 1) pello *3) μετφ. propello 4) —ομαι, trudo -i; pellor, -i.
 ᾠθησις, ἡ, actio trudendi.
 ᾠθίζω 1) trudo (-si) -ere *2) vexo, -are; male tracto, -are; —ομαι, α') in turba premor β') contendo, -ere.
 ᾠθισμός, δ 1) nixus, quo aliquid amoliri, pellere ἢ dejicere conamur 2) impulsio, propulsio, θ. 3) conflictus, δ. proelium, οὔ.
 ᾠκέως, celeriter; cito.
 ᾠκύαλος, ον, citus in mari.
 ᾠκύβηλος, ον, celeriter feriens.
 ᾠκυδρόμος, ᾠκύδρομος, ον, celeriter currens.
 ᾠκυδρομέω -ᾠ, celeriter curro.

ὠκυπέτης, *δ*, celeriter volans.
 ὠκύπους, *ον*, pedibus celer.
 ὠκυπορέω -*ω*, celeriter -*eo*.
 ὠκὺς, *εἶα, ύ*, celer, -*eris, -ere*.
 ὠκύτης, *ή*, celeritas, -*atis, θ*.
 ὠλένη, *ή*, ulna, -*ae, θ*.
 ὠμαδῖς, ὠμαδόν, in humeris.
 ὠμιαῖος, qui est in humero.
 ὠμοβορεὺς, ὠμοβόρος, ὠμοβρώς,
 qui carne cruda vescitur.
 ὠμόθυμος, *ον*, crudelis, *e*
 ὠμοί, heu mihi.
 ὠμολογημένως, haud dubie.
 ὠμόμαι -*οῦμαι*, crudesco, -*ere*.
 ὠμοπλάται, *αι*, scapulae, *θ*.
 ὠμιον, *τό*, humerulus, -*i, οὖ*.
 ὠμος, *δ*, humerus, -*i, ἀ*.
 ὠμός, *ή, όν* 1) crudus, *a, um* 2) μεταφ. crudēlis, *e*.
 ὠμόσιτος, crudis cibis vescens.
 ὠμότης, *ή* 1) = ἀπειρία, cruditas, -*atis, θ*. 2) μεταφ. crudelitas, *θ*. crudelitas, *θ*.
 ὠμοφαγία, *ή*, crudorum voratio.
 ὠμοφάγιος, crudis cibis vescens.
 ὠμόφρων, *δ, ή*, crudelis, *e*.
 ὠνέσμαι -*οῦμαι* (ἐπιρριμία) 1) emō (emi, -*ere*) 2) —τίλλη, φέρους, redimo (-emi -*ere*) vectigalia.
 ὠνή, *ή*, emptio, redemptio, *θ*.
 ὠνημα, *τό*, res emptā.
 ὠνησις, *ή*, emptio, *θ*.
 ὠνητής, *δ*, emptor, -*oris, ἀ*.
 ὠνητικός, *ή, όν*, emax, -*acis*.
 ὠνητός, *ή, όν* 1) emptus, *a, um*; 2) venalicius, *a, um*.
 ὠνιος, *α, ον*, venalis, *e*.
 ὠνος, *δ*, pretium, -*ii, οὖ*.
 ὠογενής, *εἰς*, ex ovo genitus.
 ὠοειδής, *εἰς*, ovo similis.
 ὠόν, *τό*, ovum, -*i, οὖ*.
 ὠοπώλης, *δ*, ovorum venditor.
 ὠοπωλις, *ή*, ovorum venditrix.
 ὠοσκοπία, *ή*, vaticinatio ex ovīs
 ὠοτοκέω -*ω*, ovum (ova) pario
 gigno edo, -*ere*.
 ὠτοκία, *ή*, ovi generatio.
 ὠτόκος, *ον*, oviparus, *a, um*.
 ὠοφόρος, *ον*, ovum ferens.
 ὠρα 1) tempus, anni, hora -*ae, θ*. 2) = καιρός, εὐκαιρία, tempus, -*oris, οὖ*. hora 3) aetas florens

juventas, *ή* juvenus 4) pulchritudo, *θ*. 5) αἱ Ὠραί, Horae, -*arum, θ*. πλ. *6) νεοελ. tempus diei, hora, -*ae, θηλ*.
 ὠρα, *ή*, cura, -*ae, θ*.
 ὠραίζω, decoro, -*are; orno* *ή* exorno, -*are; —ομαι, α'*) nimis orno me β') floreo, -*are; sum pulcher*.
 ὠραῖος, *α, ον* 1) tempestivus, *a, um; maturus, a, um* 2) qui est in aetatis flore 3) pulchet, chra, chrum.
 ὠραιότης, *ή* 1) tempestivitas, maturitas, -*atis, θ*. 2) pulchritudo, -*inis, θ*. venustas, -*atis, θ*.
 ὠραῖσμα, *τό*, ὠραῖσμός, *δ*, ornatus exquisitior; exornatio, *θ*.
 ὠραῖστής, *δ*, qui se ornat; formaster, -*tri, ἀ*.
 ὠραιώς, mature.
 ὠρημα, *τό*, cura, -*ae, θ*.
 ὠριαῖος, *α, ον*, unius horae.
 ὠρικος, tempestivus, *a, um*.
 ὠριμάζω 1) maturo, -*are, ali-quid* 2) maturesco, -*ere*.
 ὠριμος, *ον*, maturus, *a, um*.
 ὠριμότης, *ή*, maturitas, -*atis, θ*.
 ὠρολογητής, *δ*, horarum index.
 ὠρολόγιον, ὠρονόμιον, *τό* 1) horologium, -*ii, οὖ*. *2) νεοελ. horae.
 ὠρονομέω -*ω*, horas indico.
 ὠρονόμος, *ον*, horas regens.
 ὠροσκοπεῖον, ὠροσκόπιον, *τό*, horoscopium, -*ii, οὖ*.
 ὠροσκοπέω -*ω*, horas considero et noto; horoscopo, -*are*.
 ὠροσκοπήσις, ὠροσκοπία, *ή*, consideratio horarum.
 ὠροσκόπος, *δ*, horoscopus, -*i, ἀ*.
 ὠρυγή, *ή*, ὠρυγμός, *δ*, ὠρυγμα, *τό* 1) mugitus, rugitus, -*us, ἀ*. 2) ulutatus, -*us, ἀ*.
 ὠρύω, ὠρύομαι 1) = βρυχώμαι. rugio 2) = ὀλοεύζω, ululo.
 ὠς (= οὕτως), ita, hoc modo.
 ὥς 1) ἐπίρ. α') ut *ή* uti: β') sicut *ή* sicuti quemadmodum: γ') tanquam: δ') quasi: (ματελεπετο) ὥς νοσῶν quasi aegrotaret: ε') μετ' ἀριθμητ. circiter, fere ad: ὥς ὀκτώσταιδιος ἀπέχει, circiter mille pas-

sus abest· ζ') μεθ' ὑπερθι. quam :
ὡς τάχιστα, quam celerime· ζ')
ὡς πρὸς τι, versus· η') ἐν ἐπιφων·
quam, quantopere· ὡς ἀστεῖος ὁ
ἀνθρώπος, quam urbanus iste est·
θ') φράσεις : ὡς εἰκός· ut aequum
est· 2) πρόθ. in, ad (aliquem ἢ
σπαν. aliquid)·—3) σύνθ. α') χρόν.
ut, quum, ubi postquam : β') αι-
τιολογ. quia, quoniam; quod : γ')
τελικ. ut, quo : δ') ὡς μή, ne : ε')
συμπι. — ὥστε, ut.

ὥσάν, ὡς ἄν, dum, donec.
ὡσανεῖ, ὡς ἄν εἰ, prout, tanquam
quasi, pefinde ac si.

ὡσαύτως, similiter.

ὥσει, quasi.

ὥσις, ἡ, impulsus, -us, ἄ.

ὥσπερ, ut, quemadmodum.

ὥσπερεῖ, ὥσπερ εἰ, ut si.

ὥσπερανεῖ, ὥσπερ ἄν εἰ, quasi.

ὥστε, ut (προηγ. δεικτικῶν).

ὥστις, ὁ, qui trudit.

ὥστιζω, saepius trudo.

ὥστικός, ἡ, ὄν, impellens.

ὥστικῶς, ἐπὶρ. impellendo; tru-
dendo.

ὥστισμός, ὁ, impulsus, us, ἄ.

ὥστός, impellendus, a, um.

ὠτάγρᾱ, ἡ, forceps auricularia.

ὠτακουστέω -ῶ, ausculto.

ὠτακουστής, ὁ, qui auscultat.

ὠταλγέω -ῶ, ὠταλγιδάω -ῶ, au-
rium dolore labōro, -are.

ὠταλγία, ἡ, aurium dolor.

ὠταλγικός, ἡ, ὄν, 1) aurium do-

lore laborans· 2) aurium dolorem
excitans.

ὦ τᾶν, ὦ τάν, o homo!

ὠτειλή, ἡ, cicatrix, -icis, θ.

ὠτικός, ad aurem pertinens.

ὠτίον, τό, auricula, -ae, θ.

ὠτίς, (πι.) otis, -idis, θ.

ὠτογλυφίς, auriscalptum, οὐ.

ὠτοειδής, ἔς, similis auriculae.

ὠτοειδῶς, in formam auriculae.

ὠτός, ὠτος, (πι.) otus, -i, ἄ.

ὠτόεις, εσσα, εν, auritus, a, um.

ὠφέλεια, ἡ, utilitas.

ὠφελέω -ῶ, juvo, adjuvo, -are,

aliquem·—οὔμαι ἀπό τινος, ἐκ τινος
utilitatem capio ex aliquo.

ὠφέλημα, τό, adjumentum, οὐ.

ὠφέλησις, ἡ, utilitas, θ.

ὠφελητέος, adjuvandus, a, um.

ὠφέλιμος, ον, utilis, e.

ὠχρᾱ, ἡ, ochra, -ae, θ.

ὠχραίνω· 1) pallidum reddo· 2)
pallesco, -ere.

ὠχραντικός, pallidum redens.

ὠχράω -ῶ, palleo, -ere.

ὠχρία, ἡ, pallor, -oris, ἄ.

ὠχρίας, ὁ, homo pallidus.

ὠχρίασις, ἡ, pallor, ἄ.

ὠχρίδω -ῶ, pallesco (-ui), -ere.

ὠχρός, ἄ, ὄν, pallidus, a, um.

ὠχρότης, ἡ, pallor, -oris, ἄ.

ὠχρόω -ῶ· 1) pallidum reddo;
-ere· 2) pallidus sum.

ὠχρωμα, pallor corpori indutus.

ὠψ (ὠπός), ἡ, oculus, -i, ἄ.

φώδης, ες, ove similis.

ΙΙ Ι Ν Α Ε

ΤΩΝ ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΩΝ ΚΑΙ ΚΥΡΙΩΝ ΟΝΟΜΑΤΩΝ

Α

Ἀάλας, Ahala, -ae, ἄ.
Ἀαρνα (πόλις) Aharna, -ae, θ.
Ἀβαντιάδης, Abantiades, -ae, ἄ.
Ἀβαντιάς, Abantias, adis, θ.
Ἀβας, Abas, -ntis, ἄ.
Ἀβατος (νῆσος), Abatos, -i, θ.
Ἀββα (πόλις), Abba, -ae, θ.
Ἀβδῆρα, Abdëra, -ae, θ.
Ἀβέλλα (πόλις), Abella, ae, θ.
Ἀβελλῖνον (πόλις), Abellinum, οὐδ.
Ἀβεντῖνον (ὄρος), Aventinum, οὐδ.
Ἀβνοβα (ὄρος), Abnoba, -ae, ἄ.
Ἀβος (ὄρος), Aba, -ae, ἄ.
Ἀβυδός (πόλις), Abydus, -i.
Ἀβυδηνός, Abydaenus, a, um.
Ἀγαθοεργοί (ἐν Σπάρτῃ), Agathurgi, -orum, ἄ. πλ.
Ἀγαθολῆς, Agathocles, -is.
Ἀγαμέμνων, Agamemnon, -onis, ἄ.
Ἀγήνωρ, Agenor, -oris, ἄ.
Ἀγησίλαος, Agesilaus, -i, ἄ.
Ἀγλαΐα, Aglaia ἢ Aglaja, θ.
Ἀγλαοφών, Aglaophon, ἄ.
Ἀγρίππας, Agrippa, -ae, ἄ.
Ἀγριππῖνα, Agrippina, ae, θ.
Ἀγγυλα (πόλις), Agylla, -ae, θ.
Ἀγύριον, Agyrium, -i, οὐ.
Ἀδραμύττιον, Adramytëuns.
Ἀδράστεια, Adrastëa, -ae, θ.
Ἀδραστός, Adrastus, -i, ἄ.
Ἀδρία (πόλις), Hadria, -ae, θ.
Ἀδρίας, Hadria, -ae, ἄ.
Ἀδριανός, Hadrianus.
Ἀδωνις, Adônis, -idis, ἄ.
Ἀθαμανία, Athamania, -ae, θ.
Ἀθάμας, Athamas, -ntis, ἄ.
Ἀθηνᾶ, Minerva, -ae, θ.
Ἀθῆναι, Athenae, -arum.
Ἀθῆναιον, Athenaeum, -i, οὐ.
Ἀθηνῖον, Athenio, -onis, ἄ.
Ἀθηνόδωρος, Athenidorus, -i, ἄ.
Αἰαίη (νῆσος), Aeëa, -ae, θ.
Αἰακός, Aeucus, -i, ἄ.

Αἰανίδης, Aeacius, -i, ἄ.
Αἴας Ajax, -acis, ἄ.
Αἰγαί (νῆσοι), Aegae, arum, θ.
Αἰγαῖον πέλαγος, Aegeuns mare.
Αἰγέυς, Aegeus, -i, ἄ.
Αἴγινα, Aegina, -ae, θ.
Αἴγιον, Aegium, -i, οὐ.
Αἰγὸς ποταμοί, Aegus flumen.
Αἰγούσαι (νῆσοι), Aegates; um, θ.
Αἴγυπτος, Aegyptus, -i, θ.
Αἰήτης, Aeëta, -ae, ἄ.
Αἰθιοπία, Aethiopia, ae, θ.
Αἰλία (Ἰερουσαλήμ), Aelia, ae.
Αἰμίλιος, Aemilius.
Αἰμονία (Βοιωτία), Aemonia, -ae.
Αἰνείας, Aeneas, ae, ἄ.
Αἰνεΐς, Aeneis, idis, θ.
Αἰολία, Aeolia, -ae, θ.
Αἰολεΐς, Aeoles, uns ἢ Aeolii.
Αἰόλος, Aeolus, -i, ἄ.
Αἴσωπος, Aesopus, -i, ἄ.
Αἴτνη, Aetna, -ae, θ.
Αἰτωλία, Aetolia, -ae, θ.
Ἀκαδήμεια, Academia, -ae, θ.
Ἀκαρνανία, Acarnania, -ae, θ.
Ἀκράγας (πόλις), Agrigentum.
Ἀλεξάνδρεια, Alexandria, ae, θ.
Ἀλέξανδρος, Alexander, dri, ἄ.
Ἄλκестις, Alcestis, -is, θ.
Ἀλκιβιάδης, Alcibiadës, -is, ἄ.
Ἄλπεις, Alpes, -ium, θ.
Ἀλφειὸς (ποταμός), Alpheus, -i, ἄ.
Ἀμαδρυάδες, Hamadryades, -arum.
Ἀμαζών, Amazon, onis, θ.
Ἀμάλθεια, Amalthea, -ae, θ.
Ἀμμών, (Jupiter) Ammon.
Ἀμφικτιόνες, Amphictyones.
Ἀμφικτιονία, ancilium Amphictyonum.
Ἀμφιλοχία, Amphilochia, θ.
Ἀμφιτρίτη, Amphitrite, -es, θ.
Ἀμφιτρυών, Amphitryo, -onis, ἄ.
Ἀνακρέων, Anacreon, -ontis, ἄ.

Ἀνδρομάχη, Andromache, -es, θ.
 Ἀνδρομέδα, Andromeda, -ae, θ.
 Ἀντιόχεια, Antiochia, -ae, θ.
 Ἀντίχριστος, δ, Antichristus.
 Ἀπέννινα ὄρη, Apenninus, -i, δ.
 Ἀπόλλων, δ, Apollo, -inis, δ.
 Ἀππίος, δ, Appius, -ii, δ.
 Ἀραβία, ἡ, Arabia, -ae, θ.
 Ἀραβ, δ, Arabs, -abis, δ.
 Ἀργαφόντες, Argiphontes, -is, δ.
 Ἀργολίς, ἡ, Argolis, -idis, θ.
 Ἀργος, Argi, -orum, δ.
 Ἀργώ, ἡ, Argo, -us, θ.
 Ἀρειος Πάγος, Areopagus, -i, δ.
 Ἀρης, δ, Mars, -rtis, δ.
 Ἀριάδνη, ἡ, Ariadna, -ae, θ.
 Ἀρτεμῖς, ἡ, Diana, -ae, θ.
 Ἀσία, ἡ, Asia, θ.
 Ἀσκληπιάδης, δ, Asclepiades, δ.
 Ἀσκληπιός, δ, Aesculapius, δ.
 Ἀτλαντικός, δ, Atlanticus, a, um.
 Ἀτλαντίς, Atlantis, -idis, θ.
 Ἀτλας, Atlas, -antis, δρ.
 Ἀττική, Attica, -ae, θ.
 Αὐγουστα, Augusta, -ae, θ.
 Αὐγουστος, Augustus, -i, δρ.
 Ἀφροδίτη, Venus, -eris, Gypri.
 Ἀχαΐα, Achaja, -ae, θ.
 Ἀχελῷος, Achelous, -i, δρ.
 Ἀχέρων, Achéron, -ntis, δ.
 Ἀχιλλεύς, Achilles, -i, δ.

Β

Βαβυλών, Babylon, -onis, θ.
 Βάκχος, Bacchus, -i, δ.
 Βοιωτία, Boeotia.
 Βόσπορος, Bosporus, -i, δ.
 Βυζάντιον, Byzantium, -ii, οὐδ.
 Βυζαντινός, Byzantinus, a, um.

Γ

Γάδερα, τὰ, Gades, -ium, δ.
 Γάιος, δ, Gajus.
 Γαλλία, Γαλατία, ἡ, Gallia, -ae, θ.
 Γανυμήδης, δ, Ganymèdes, -is, δ.
 Γερμανία, ἡ, Germania, -ae, θ.
 Γοργίας, δ, Gorgias, -ae.
 Γοργόνη, ἡ, Gorgona, -ae, θ.
 Γοργώ, ἡ, Gorgon, -onis, θ.

Δ

Δαΐδαλος, δ, Daedalus, -i, δ.

Δανάη, ἡ, Danae, -es.
 Δαναοί, οἱ, Danaï, -orum.
 Δαρεῖος, δ, Darëus ἢ Darius, -i.
 Δαυλὶς ἢ Δαύλεια, ἡ, Daulis, -idis.
 Δελφοί, οἱ, Delphi, -orum, δ.
 Δῆλος, ἡ, Delos, (-us), -i, θ.
 Δημήτηρ, ἡ, Ceres.
 Δημήτριος, δ, Demetrius, -i, δ.
 Διογένης, δ, Diogenes, -is, δ.
 Διονύσιος, δ, Dionysius, -i, δ.
 Διόνυσος, δ, Bacchus, -i, δ.
 Διόσκουροι, οἱ, Castor et Pollux.

Ε

Ἑκάτη, ἡ, Hecate, -es, θ.
 Ἑκβάτανα, τὰ, Ecbatana, -orum.
 Ἑκτωρ, δ, Hector, -oris, δ.
 Εἰλείθυια, ἡ, Lucina, -ae, θ.
 Ἑλένη, ἡ, Helena, -ae, θ.
 Ἑλένος, δ, Helenus, -i, δ.
 Ἑλευσίς, ἡ, Eleusis, -is, θ. ||
 Ἑλευσίνιος, Eleusinius, a, um. ||
 τὰ — α μυστήρια, mysteria Eleu-
 sinia.
 Ἑλικών, δ, Helicon, -ōnis, δ.
 Ἑλλάς, ἡ, Hellas, -adis, θ. Grae-
 cia, -ae, θ.
 Ἑλλησποντος, δ, Hellespontus, -i.
 Ἐπαμεινώνδας, δ, Epaminondas.
 Ἐπιμηθεύς, δ, Epimethes, -i, δ.
 Ἐρατώ, ἡ, Eratu, -us, θ.
 Ἐρεχθεῖον, τό, Erechteum, -i, οὐδ.
 Ἐρεχθεύς, δ, Erechteus, -ci, δ.
 Ἐριν(ν)ύς, ἡ, Erinnyes, -yos, θ.
 αἱ Ἐριννύες, Furiae, -arum, θ.
 Ἐρμῆς, δ, Mercurius, -ii, δ.
 Ἐτεοκλῆς, δ, Eteocles, -is, δ.
 Ἑβὰ, ἡ, Eva, -ae, θ.
 Εὐβοία, ἡ, Euboea, ae, θ. || Εὐ-
 βοϊκός, ἡ, ὅν, Euboicus, a, um.
 Εὐρυπιδής, δ, Euripides, -is, δ.
 Εὐρώπη, ἡ, Europa, -ae, θ.
 Εὐτέρπη, ἡ, Euterpe, -es, θ.

Ζ

Ζάκυνθος, ἡ, Zacynthus, -i, θ.
 Ζεύξιππος, δ, Zeuxippus, -i, δ.
 Ζεῦξις, δ, Zeuxis (pictor).
 Ζεύς, δ, Jupiter, Jovis, δ.
 Ζέφυρος, δ, Zephyrus, -i, δ.
 Ζήνων, δ, Zeno, -ōnis, δ.

Η

Ἠλύσιον πεδῖον, Elysium campus;
vallis Elysia.

Ἡρα, ἡ, Juno, -onis, θ.

Ἡράκλεια, ἡ, Heraclea, -ae, θ.

Ἡρακλῆς, δ, Hercules, -is, θ.

Ἡράκλειτος, δ, Heraclitus, -i, ἀ.

Ἡρώ, ἡ, Hero, -us, θ.

Ἡρώδης, δ, Herodes, -ae, ἀ.

Ἡσίοδος, δ, Hesiodus, -i, ἀ.

Ἡφαίστος, δ, Vulcanus, -i, ἀ.

Θ

Θάλεια, ἡ, Thalia, -ae, θ.

Θαλῆς, δ, Thales, -is ἢ -etis.

Θάσος, ἡ, Thasus, (-os), -i.

Θέμις, ἡ, Themis, -idis, θ.

Θεμιστοκλῆς, δ, Themistocles, -is.

Θεοφάνης, δ, Theophanes, -is, ἀ.

Θεοφανώ, ἡ, Theopano.

Θεόφραστος, δ, Theophrastus, -i.

Θερμοπύλαι, αἱ, Thermopylae.

Θεσσαλία, ἡ, Thessalia, -ae, θ.

Θεσσαλονίκη, ἡ, Thessalonica, -ac.

Θήβαι, αἱ, Thebae, -arum, θ.

Θηραμένης, δ, Theramenes, -ae.

Θησεῖον, τό, Templum Thesei.

Θησεύς, δ, Theseus, -i, ἀ.

Θουκυδίδης, δ, Thucydides, -is.

Θράκη, ἡ, Thracia, -ae, θ.

Θρασύβουλος, δ, Thrasybulus.

Ι

Ἰάσων, δ, Iason, -onis, ἀ.

Ἰδῆ, ἡ, Ida, -ae, θ.

Ἰδομενεύς, δ, Idomeneus, -i, ἀ.

Ἰερικώ, ἡ, Iericho, -untis.

Ἱεροσόλυμα, τό, Hierosolyma.

Ἰησοῦς, δ, Jesus, -u, ἀ. Ἰησοῦς Χριστός, Jesus Christus. || πρὸ Χριστοῦ, ante Christum natus.

Ἰλιάς, ἡ, Ilias, -adis, θ.

Ἰλιον, τό, Ilion ἢ Ilium, -ii.

Ἰλλυρία, Ἰλλυρίς, ἡ, Illyria.

Ἰνδία, ἡ, India, -ae, θ. || Ἰνδικός, ἡ, ὄν, Indicus, a, um. || Ἰνδός, δ, Indus, -i.

Ἰουδαία, ἡ, Judaea, -ae, θ.

Ἰούδας, δ, Judas, -aa, ἀ.

Ἰουλιανός, δ, Julianus, -i, ἀ.

Ἰούλιος, δ, Julius, -i, ἀ.

Ἰουλία, ἡ, Julia, -i, θ.

Ἰουστινιανός, δ, Justinianus, -i.

Ἱπποκράτης, δ, Hippocrates, -is.

Ἴρις, ἡ, Iris, -is καὶ -idis, θ.

Ἰσοκράτης, δ, Isocrates, -is, ἀ.

Ἰστρος, δ, Ister ἢ Hister, -stri, ἀ.

Ἰταλία, ἡ, Italia, -ae, θ.

Ἰφιγένεια, ἡ, Iphigenia, -ae, θ.

Ἰωλκός, ἡ, Iolcos (-us), -i, θ.

Ἰωνία, ἡ, Ionia, -ae, θ.

Κ

Κάδμος, δ, Cadmus, -i, ἀ.

Καῖσαρ, δ, Caesar, -iris, ἀ.

Καλλιόπη, ἡ, Calliope, -es, θ.

Καλλιρρόη, ἡ, Callirhoe, -es, θ.

Καλυνώ, ἡ, Calypso, -us, θ.

Κάλχας, δ, Calchas, -ntis, ἀ.

Καπιτώλιον, τό, Capitolium, -ii.

Καπύη, ἡ, Capua, -ae, θ.

Καρχηδών, ἡ, Carthago, θ. || Καρχηδόσιος, α, ὄν, Carthaginensis, e. || Καρχηδονιακός, ἡ, ὄν, Punicus, a, um.

Κάτων, δ, Cato, -onis.

Καύκασος, δ, Caucasus, -i.

Κιγκιννάτος, δ, Cincinnatus, -i.

Κικέρων, δ, Cicero, -onis.

Κιλικία, ἡ, Cilicia, -ae.

Κίμων, δ, Cimon, -ōnis, ἀ.

Κλειώ, ἡ, Clio, -us, θ.

Κολοφών, ἡ, Colophon, -ōnis, θ.

Κολχίς, ἡ, Colchis, -idis, θ.

Κολωνός, δ, Colonus, -i, ἀ.

Κόρινθος, δ, Corinthus, -i, θ.

Κρήτη, ἡ, Creta, -ae, θ. || Κρής, δ, Cres, -etis. || Κρησσα, ἡ, Cressa, ae. || Κρητικός, Critensis, e.

Κρόνια, τό, Saturnalia, -ium.

Κρόνος, δ, Saturnus, -i, ἀ.

Κυβέλη, ἡ, Cybele, -es, θ.

Κυκλάδες (νησοί), Cyclades, um.

Κύκλωψ, δ, Cyclops.

Κύπρις (Ἀφροδίτη), Cypris, θ.

Κύπρος, ἡ, Cyprus, -i, θ. || Κύπριος, -ακός, Cyprius, Cyprius, Cypriacus, a, um.

Κωκυτός, δ, Cocytus, -i.

Λ

Λακεδαιμῶν, ἡ, Lacedaemon, -onis.

|| Λακεδαιμόνιος, α, ὄν, Lacedaemonius, a, um.

Λαμία, ἡ, Lamia, -ae, θ. || **Λαμῖνς**, Lamiensis, e.
Λαοδίκεια, ἡ, Laodicæa, -ae, θ.
Λαοκόων, δ, Laocon, -ontis.
Λαομέδων, δ, Laomedon, -ntis.
Λάρισσα, ἡ, Larissa, -ae, θηλ. || **Λαρισσαῖος**, Larissæus, a, um.
Λέρνη, ἡ, Lerna, -ae, θ.
Λέσβος, ἡ, Lesbos, -i, θ. || **Λέσβιος**, a, ον, Lesbios, a, um.
Λητώ, ἡ, Latona, -ae, θ.
Λιβύη, Libya, -ae, θ., Africa, ae. || **Λιβυκός**, ἡ, ον, Libycus, Africanus, a, um.
Λοκρίς, ἡ, Locris, -idis. || **οἱ Λοκροί**, Locri.
Λυδία, ἡ, Lydia. || **Λύδιος**, -ικός, Lydus, a, um. || **Λυδός**, Lydus.
Λυκία, ἡ, Lycia, -ae.
Λυκοῦργος, δ, Lycurgus, -i.

Μ

Μαγνησία, ἡ, Magnesia, -ae.
Μακεδονία, ἡ, Macedonia, -ae. || **Μακεδών**, Macedo, -onis.
Μαραθών, δ, Marathon, -ōnis. || **Μαραθώνιος**, Marathonius, a, um.
Μάριος, δ, Marius, -ii, δ.
Μαρία, ἡ, Maria, -ae.
Μάρκος, δ, Marcus, -i, δ.
Μαθηαῖος, δ, Mathæus, -i, δ.
Μέγαρα, τά, Megara, -orum, οὐ. πλ. || **Μεγαρεὺς**, δ, Megarensis -is.
Μελπομένη, ἡ, Melpomene, -es, θ.
Μέμφις, ἡ, Memphis, -is, θ.
Μενέλαος, δ, Menelaus, δ.
Μήδεια, ἡ, Medæa, -ae, θ.
Μηδία, ἡ, Media, ae, θ.
Μήλος, ἡ, Melus, -i.
Μιθριδάτης, δ, Mithridates, -is.
Μίλητος, ἡ, Milētus, -i, θ. || **Μιλήσιος**, Milesius, a, um.
Μίνως, δ, Minos, -ōis, δ.
Μυκηναίαι, αἱ, Mycenæ, arum, θ. || **Μυκηναῖος**, a, ον, Mycenæus.
Μυτιλήνη, ἡ, Mytilene, -es, θ.

Ν

Νεάπολις, ἡ, Neapolis, -is.
Νεῖλος, δ, Nilus, -i, δ.
Νέρων, δ, Nero, -onis.
Νικαία, ἡ, Nicaea, ae, θ.

Νικόλαος, δ, Nicolâus, -is, δ.
Νιόβη, ἡ, Niobe, -es, θ.

Ξανθίππη, ἡ, Xanthippe, es, θ.
Ξάνθιππος, δ, Xanthippus, -i, δ.
Ξενοφάνης, δ, Xenophanes, -is, δ.
Ξενοφών, δ, Xenophon, -ontis, δ.

Ὀδησσός, ἡ, Odessus, -i, δ.
Ὀδυσσεύς, δ, Ulixes, -is, δ. || **Ὀδύσσεια**, ἡ, Odessea, -ae, θ.
Οἶτη, ἡ, Oeta καὶ Oete, -es.
Ὀλυμπία, ἡ, Olympia, -ae, θ. || **Ὀλύμπια**, τά, (ἀγωνίσματα), ludii olympici, olympia, -orum.
Ὀλυμπος, δ, Olympus, -i, δ.
Ὅμηρος, δ, Homerus, -i, δ.
Ὀρέστης, δ, Orestes, -ae, δ.
Ὀρφεύς, δ, Orpheus, -ei καὶ -eos.
Οὐρανία, ἡ, Urania, -ae, θ.

Π

Παγασαί, αἱ, Pagasæ, -arum, θ. || **δ Παγασηνικὸς κόλπος**, sinus Pagasæus.
Πανδώρα, ἡ, Pandora, -ae, θ.
Πάρις, δ, Paris, -idis, δ.
Παρίσιοι, οἱ, Parisii, -orum, δ.
Παρνασσός, δ, Parnasus, δ.
Πάρνης, δ, Parnes, -ethis, θ.
Παυσανίας, δ, Pausanias, ae, δ.
Πειραιεύς, δ, Piræus, -i, δ.
Πεισίστρατος, δ, Pisistratus, -i.
Περικλῆς, δ, Pericles, -is ἢ -i.
Περσεύς, δ, Perseus, -i, δ.
Προσεφόνη, ἡ, Proserpinâ, -ae, θ.
Πηνειός, δ, Peneus, -ei, δ.
Πηνελόπη, ἡ, Penelope, -es καὶ Penelopa, -ae, θ.
Πίνδαρος, δ, Pindarus, -i, δ.
Πλαταιαί, αἱ, Plataeæ, -arum, θ.
Πλάτων, δ, Plato ἢ Platon, δ.
Πλίνιος, δ, Plinius, -i, δ.
Πλούτων, δ, Pluto ἢ -n, δ.
Πολυδύκης, δ, Pollux, -cis, δ.
Πολύμνια, ἡ, Polymnia, -ae.
Πολυνείκης, δ, Polynices, -is, δ.
Πομπηία, **Πομπηῖοι** (πόλις), Pompeji, -orum, δ.
Πομπήιος, δ, Pompejus, -i, δ.,

Ποσειδών, δ, Neptunus, -i, δ.
Πραξιτέλης, δ, Praxiteles, -is, δ.
Πρίαμος, δ, Priamus, -i.
Προμηθεύς, δ, Prometheus, -ei, δ.
Πυθαγόρας, δ, Pythagoras, -ae, δ.
Πυθία, ἡ, Pythia, -ae, θ.

Ρ

Ρέα, ἡ, Rhea, -ae, θ.
Ρήνος, δ, Rhenus (fluvius).
Ρόδος, ἡ, Rhodos, -i.
Ρώμη, ἡ, Roma, -ae* || **Ρωμαϊκός**,
 ἡ, ὄν, **Ρωμαῖος**, α, ὄν, Romanus,
 Latinus, a, um* || **ρωμαῖον**, ro-
 mane.

Σ

Σαλαμίς, ἡ, Salamis, inis, θ.
Σάμος, Samos (-us), -i.
Σάρδεις, αἱ, Sardes, -ium, θ.
Σελεύκεια, ἡ, Seleucia, -ae, θ.
Σίβυλλα, ἡ, Sibylla, -ae, θ.
Σικελία, ἡ, Sicilia, -ae, θ.
Σκύλλα, ἡ, Scylla, -ae, θ.
Σμύρνη, ἡ, Smyrna, -ae, θ.
Σούσα, τὰ, Susa, -orum, δ.
Σόλων, δ, Solon ἢ solo.
Σοφοκλής, δ, Sophocles -um -is, δ.
Σπάρτη, ἡ, Sparta, -ae, ἡ Sparte,
 -es* || **Σπαρτιάτης**, Spartiates.
Στράβων, δ, Strabo, -onis, δ.
Στύξ, ἡ, Styx -ygis, θ.
Συράκουσαι, **Συρακοῦσαι**, **Συρά-**
κοσαι, αἱ, Syracusae, -arum, θ.
Σφίγξ, ἡ, Sphinx, -ngis, θ.
Σωκράτης, δ, Socrates, -is, δ.

Τ

Τάναγρα, ἡ, Tanagra, -ae, θ.
Τάνταλος, δ, Tantalus, -i, δ.
Τάρας, δ, Tarentum, -i.
Ταρσός, ἡ, Tarsus, -i, δ.
Τεργέστη, ἡ, Tergeste, -is, οὐ.
Τερψιχόρη, ἡ, Terpsichore, -es, θ.
Τιτάν, δ, Titan, -anis, οὐ.
Τραπεζοῦς, ἡ, Trapezus, -untis, θ.
Τροία, ἡ, Troja, -ae, θ.
Τροϊκή, ἡ, Troezen, -ēnis, θ.
Τυνδάριος (-ως), δ, Tyndareus.

Τυρρηνία, ἡ, Etruscia* || **Τυρρηνί-**
κός, Etruscus, a, um* || **πέλαγος**,
 mare etruscum.

Υ

Ύακινθος, δ, Hyacinthus, δ.
Ύλας, δ, Hylas, -ae, δ.
Ύλη (πόλις) ἡ, Hyle, -es, θ.
Ύμηττάς, δ, Hymettum.
Ύπάτη (πόλις) ἡ, Hypata, -ae,
 θ. || **Ύπαταιος**, Hypatae, a, um.

Φ

Φάβιος, δ, Phabius, -ii, δ.
Φαβρίκιος, δ, Phabricius, δ.
Φαίδων, δ, Phaedon, onis, a.
Φαιναρέτη, ἡ, Phaenareta, -ae.
Φάληρον, τό, Phalerum.
Φειδίας, δ, Phidias, -ae, -ae, δ.
Φιλήμων, δ, Philemon, -onis.
Φίλιππος, δ, Philippus, -i.
Φιλοποίμην, δ, Philopoemen, δ.
Φρυγία, ἡ, Phrygia, -a, θ.
Φρύνη, ἡ, Phryne, -es, θ.

Χ

Χαλκίς, ἡ, Chalcis, -idis* || **Χαλκι-**
δὲς, Chalcidensis.
Χάρυβδις, ἡ, Charybdis, -is, θ.
Χάρων, δ, Charon, -ontis, δ.
Χίος, ἡ, Chius (-os), -i, θ.
Χριστός, δ, Christus, -i.
Χρυσηῖς, ἡ, Chryseis, -idis, θ.
Χρύσης, δ, Chryses, -ae, δ.

Ψ

Ψαμμήνητος, δ, Psammenitus, δ.
Ψαμμήτιχος, δ, Psammetichus, δ.
*Ψαρά, τὰ, Psara.
Ψυχή, ἡ, Psyche, θ.

Ω

ᾠγύγης ἢ **ᾠγγος**, δ, Ogyges.
ᾠκεανός, δ, Oceanus, -i, δ.
ᾠκεανία, ἡ, Oceania, -ae, θ.
ᾠκεανίτης, ἡ, Oceanitis, -idis, θ.
ᾠρίων, δ, Orion, -ionis, δ.

ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ Δ. ΦΕΞΗ - ΑΘΗΝΑΙ

Ἐξεδόθησαν τὰ ἐξῆς νέα βιβλία.

Πρὸς ἐκμάθησιν ξένων γλωσσῶν

Α' Η ΑΓΓΛΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ

ΛΕΞΙΚΟΝ ΑΓΓΛΟ-ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ, Γ. Ἀλεξάνδρου. . . Δρ.	7.50
ΛΕΞΙΚΟΝ ΕΛΛΗΝΟ-ΑΓΓΛΙΚΟΝ, Γ. Ἀλεξάνδρου. . . »	7.50
ΠΡΟΧΕΙΡΟΝ ΑΓΓΛΟ-ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ λεξικὸν Φ. Φιλίππου »	3.50
ΠΡΟΧΕΙΡΟΝ ΕΛΛΗΝΟ-ΑΓΓΛΙΚΟΝ » Φ. Φιλίππου »	3.50
Η ΑΓΓΛΙΚΗ ΑΝΕΥ ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΥ, Χ. de Bouge. . . »	5.—
ΗΧΩ ΤΟΥ ΔΟΝΔΙΝΟΥ, ἔκδοσις νέα. . . . . »	1.25
ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗ τῆς Ἀγγλικῆς Γλώσσης, Γ. Ἀλεξάνδρου. . . »	2.—
ΔΙΑΛΟΓΟΙ ΕΛΛΗΝΟ-ΑΓΓΛΙΚΟΙ, Ν. Κοντοπούλου. . . »	2.—
ΕΛΛΗΝΟ-ΑΓΓΛΙΚΟΙ Διάλογοι δι' Ἑλληνικῶν χαρακτήρων »	0.90
ΑΓΓΛΙΚΟΝ ΑΛΦΑΒΗΤΑΡΙΟΝ, Ἀλεξ. Γεωργιάδου . . . »	0.60

Β' Η ΓΑΛΛΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ

ΛΕΞΙΚΟΝ ΓΑΛΛΟ-ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ τόμ. 2 Θ. Γ. Κυπρίου Δρ.	12.—
ΛΕΞΙΚΟΝ ΕΛΛΗΝΟ-ΓΑΛΛΙΚΟΝ τόμ. 2 Θ. Γ. Κυπρίου . . . »	14.—
Η ΓΑΛΛΙΚΗ ΑΝΕΥ ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΥ, Χ. de Bouge . . . »	6.—
ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗ ΤΗΣ ΓΑΛ. ΓΛΩΣΣΗΣ Δ. Κωνσταντίνου. »	2.—
ΜΙΚΡΟΝ ΓΑΛΛΟ-ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ Δεξιλόγιον . . . . . »	1.—
ΜΕΓΑΛΟΙ ΕΛΛΗΝΟ-ΓΑΛΛΙΚΟΙ Διάλογοι Κουρσιέ . . . »	3.—
ΕΛΛΗΝΟ-ΓΑΛΛΙΚΟΙ Διάλογοι δι' Ἑλληνικῶν χαρακτήρων »	0.80
ΕΛΛΗΝΟ-ΓΑΛΛΙΚΟΙ Διάλογοι, Χ. Γεωργιάδου. . . . . »	1.50
ΗΧΩ ΤΩΝ ΠΑΡΙΣΙΩΝ Μετὰ πλήρους Δεξιλογίου. . . . . »	2.—
ΓΑΛΛΙΚΟΝ ΑΛΦΑΒΗΤΑΡΙΟΝ, Δ. Κωνσταντίνου . . . . . »	0.60
ΠΡΟΧΕΙΡΟΝ ΓΑΛΛΟ-ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ λεξικὸν Μελισσοπούλου»	4.—
ΠΡΟΧΕΙΡΟΝ ΕΛΛΗΝΟ-ΓΑΛΛΙΚΟΝ λεξικὸν Μελισσοπούλου»	4.—

Γ' Η ΓΕΡΜΑΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ

ΛΕΞΙΚΟΝ ΓΕΡΜΑΝΟ-ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ, Ἑμ. Δρακοπούλου. Δρ.	7.50
ΛΕΞΙΚΟΝ ΕΛΛΗΝΟ-ΓΕΡΜΑΝΙΚΟΝ, Χ. Χαμαδά. . . »	7.50
Η ΓΕΡΜΑΝΙΚΗ ΑΝΕΥ ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΥ, Sanderson. . . »	3.50
ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗ τῆς Γερμανικῆς γλώσσης, Χ. Χαμαδά. . . »	2.—
ΕΛΛΗΝΟΓΕΡΜΑΝΙΚΟΙ Διάλογοι δι' Ἑλλήν. χαρακτήρων. »	1.—

Δ' Η ΙΤΑΛΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ

ΛΕΞΙΚΟΝ ΙΤΑΛΟ-ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ, Μ. Π. Περίδου. . . Δρ.	8.—
ΛΕΞΙΚΟΝ ΕΛΛΗΝΟ-ΙΤΑΛΙΚΟΝ, Μ. Π. Περίδου . . . »	10.—
Η ΙΤΑΛΙΚΗ ΑΝΕΥ ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΥ, Χ. de Bouge. . . »	5.50
ΙΤΑΛΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗ, Χ. Γεωργιάδου. . . . . »	2.—
ΕΛΛΗΝΟ-ΙΤΑΛΙΚΟΙ Διάλογοι Χ. Γεωργιάδου . . . . . »	1.50
ΕΛΛΗΝΟ-ΙΤΑΛΙΚΟΙ Διάλογοι δι' Ἑλληνικῶν χαρακτήρων. »	1.—
ΙΤΑΛΙΚΟΝ ΑΛΦΑΒΗΤΑΡΙΟΝ Χ. Γεωργιάδου. . . . . »	0.60

ΛΕΞΙΚΟΝ ΟΜΗΡΙΚΟΝ Μέγα, Ἰ. Πανταζίδου. . . . . »	7.50
ΛΕΞΙΚΟΝ ΕΛΛΗΝΟ-ΛΑΤΙΝΙΚΟΝ, Χρ. Μ. Ἀδαμαντίου. »	4.50
ΛΕΞΙΚΟΝ ΛΑΤΙΝΟ-ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ, Σ. Κουμανούδη . . . »	7.50

